

ΑΓΓ. ΜΠΟΥΡΟΠΟΥΛΟΥ

ΚΩΔΙΕ
ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ
ΔΙΚΟΝΟΜΙΑΣ

ΕΚΔΟΤΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ "ΤΟ ΝΟΜΙΚΟΝ"
ΝΙΚ. Α. ΣΑΛΜΟΥΛΑ - ΣΟΛΩΜΟΣ 84 - ΑΘΗΝΑΙ

ΕΛΕΓΧΟΣ

11
22/6/63

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΑΝΘΡΩΠΩΝ
ΣΧΟΛΗΣ ΒΟΜΒΗΧΑΝΩΝ ΣΠΟΥΔΑΣ
ΑΔΕ. Αρ. 34/199
Χρον. 1951

ΚΩΔΙΞ

ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΔΙΚΟΝΟΜΙΑΣ

3011

ΠΕΡΙΕΧΩΝ

ΤΟΝ ΠΕΡΙ ΠΟΛΙΤ. ΔΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΝΟΜΟΝ ΚΑΙ ΤΑΣ ΕΙΔΙΚΑΣ ΔΙΚΟΝΟΜΙΚΑΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΜΕΤΑ ΠΟΛΛΩΝ ΚΡΙΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΑΠΟΣΑΦΗΤΙΚΩΝ ΣΗΜΕΙΩΣΕΩΝ

347

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ

ΑΓΓ. Ν. ΜΠΟΥΡΟΠΟΥΛΟΥ

ΕΠΙΤΙΜΟΥ ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΩΣ ΤΟΥ ΑΡΕΙΟΥ ΠΑΓΟΥ

ΕΚΔΟΣΙΣ ΤΕΤΑΡΤΗ

Πλήρως αναθεωρηθείσα και ένήμερος μέχρι τέλους
ΠΕΙΡΑΙΩΣ
Μαρτίου 1951

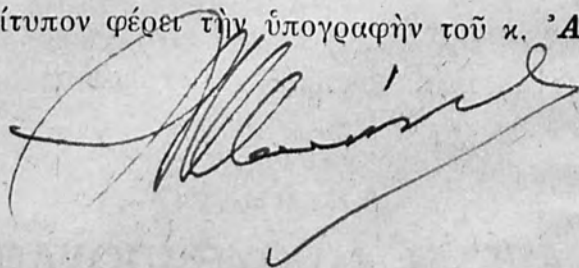
73988

Α. Σ. ΠΕΙΡΑΙΩΣ
1155
ΕΚΔΟΣΗ ΜΕΛΕΤΗ

ΕΚΔΟΤΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ "ΤΟ ΝΟΜΙΚΟΝ",
ΝΙΚ. Α. ΣΑΚΚΟΥΛΑ - ΣΟΛΩΝΟΣ 84 - ΑΘΗΝΑΙ

1951

Πᾶν ἀντίτυπον φέρει τὴν ὑπογραφήν τοῦ κ. Ἀγγ. Μπου-
ροπούλου.

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'Αγγ. Μπουροπούλου', written in a cursive style. The signature is positioned to the right of the printed text.

ΓΕΝΙΚΟΣ ΠΙΝΑΞ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

	Σελ.
1. Πολιτική Δικονομία	1
2. Πίναξ περιεχομένων αυτής	343
3. Νόμοι τροποποιούντες και συμπληροῦντες αυτήν.	347
4. Ειδικαί δικονομικαί διατάξεις	523
5. Πίνακες περιεχομένων	697
6. Διορθώσεις και προσθήκαι	733

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΔΙΚΟΝΟΜΙΑ *

ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ

ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟΝ ΤΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΔΙΚΟΝΟΜΙΑΣ

Α'. *Ἰδιωτικαὶ ἀπαίτησις.*

1.—“Ἀπασα ἰδιωτικὴ ἀπαίτησις περὶ ἀποκτηθέντων ἤδη δικαίων, γινομένη εἴτε παρ' ἑνὸς εἴτε παρὰ πολλῶν ἰδιωτῶν, εἴτε παρὰ τινος σωματείου (corporation) ἢ κοινότητος (communité), εἴτε παρὰ τοῦ δημοσίου, εἴτε κατ' αὐτῶν, ὑπάγεται συνήθως εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν πολιτικῶν δικαστηρίων. ¹

*. Ἐδημοσιεύθη τῇ 16 Ἰουνίου 1834 ἐν παραστήματι τοῦ ὑπ' ἀρθο. 22 φύλλου Ἐφημ. Κυβερν. γερμανιστὶ καὶ ἑλληνιστὶ, ἐτέθη δ' ἐν ἰσχύϊ τὴν 25 Ἰανουαρ.—6 Φεβρ. 1835 διὰ Β.Δ. ¹/₁₃ Ἰανουαρ. 1835. Τὰ δύο κείμενα εἶνε ἰσοδύναμα καὶ ἐν ἀσασείᾳ τοῦ ἑλληνικοῦ δέον γ' ἀνατρέχωμεν εἰς τὸ γερμανικὸν Οἶκον.—Λειβαδᾶ § 8 σημ. α.—Ἐγκλείδου τόμ. I § 7 σημ. 1.—Ποταμιάνου, τόμ. 1 σελ. 308) δι' ὃ ὅπου οὐσιωδῶς ἐσφαλμένη εἶνε ἡ μετάφρασις, παραθέτομεν ἐν ὑποσημειώσει τὴν ἀκριβῆ τοιαύτην, ἐν παρενθέσει δὲ τὸ σχετικὸν μέρος τοῦ γερμανικοῦ κειμένου, διότι τὸ ἑλληνικὸν κείμενον καταχωρεῖται ὡς ἀνεδημοσιεύθη εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως καὶ ὡς ἐτροποποιήθη διὰ μεταγενεσιέρων νόμων. Καὶ ἐπιπλέον τὰς μὴ περιεχομένας ἐν τῷ δημοσιευθέντι ἐν τῇ Ἐφημ. Κυβερνήσεως κειμένῳ παραπομπὰς εἰς σχετικὰ ἄρθρα δὲν ἐθέσαμεν ἐν τῷ κειμένῳ, ἀλλ' ἐν ὑποσημειώσει καὶ δὴ μόνον τὰς ἀπολύτως χρησίμους.

1. Ὅσα ἐξαιρέσεις ἐν ν. ΔΡΜ, ΔΡΟΒ' τοῦ 1913, 3283 τοῦ 1925 καὶ ν. δ. 4/9 Σεπτεμβρίου 1925, Π. Δ. 15 Ἀπριλ. 1929 «περὶ ἐκδικάσεως τῶν χρηματιστηριακῶν διαφορῶν», ἀν. ν. 299 «περὶ ὀυθμίσεως συλλογικῶν διαφορῶν ἐν τῇ ναυτικῇ ἐργασίᾳ», ἀν. ν. 546 τοῦ 1945 «περὶ ἐκδικήσεως τῶν ἐκ τῆς ἀπὸ 2/9/1943 συλλ. συμβάσεως ναυτ. ἐργασίας διαφορῶν».—Εἶνε ἀπαράδεκτος πᾶσα ἀγωγή κληρικοῦ κατὰ παντὸς τρίτου, ἀν δὲν συνοδεύηται ὑπὸ ἐγγράφου ἀδείας τοῦ οἰκείου Ἀρχιερέως πρὸς τὸν κληρικὸν διὰ τὴν ἔγερσιν αὐτῆς (ἄρθο. 60 § 4 ν. 671 τοῦ 1943 «περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος»).—Εἶνε ἀπαράδεκτος ἀγωγή κατὰ τοῦ ΟΛΠ διὰ ζημίας ἢ ἀπωλείας ἐμπορευμάτων ἐφ' ὅ-

2.—1

3.—'Οποῖα ἀντικείμενα δὲν πρέπει νὰ ἀποφασίζονται παρὰ τῶν δικαστηρίων, ἀλλὰ παρὰ τῶν διοικητικῶν ἀρχῶν, προσδιορίσθη δι' ἰδιαιτέρων νόμων,² καὶ πᾶσα ἐπέμβασις τῶν τε δικαστηρίων εἰς διοικητικὰ ἀντικείμενα, καὶ τᾶνάπαλιν τῶν διοικητικῶν ἀρχῶν εἰς ἰδιωτικὰς διαφορὰς ἀπαγορεύεται.

Β'. Σύγκρουσις δικαιοδοσίας.

4.—'Εάν, ἐναντίον τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ὀρισμένων, διοικητικὴ ὑπόθεσις εἰσῆχθη εἰς δικαστήριον, αἱ δικαστικαὶ ἀρχαὶ ὀφείλουν κατὰ πρότασιν τῶν διαδίκων ἢ τοῦ εἰσαγγελέως ἢ καὶ αὐτεπαγγέλτως, ν' ἀποφαίνονται ἐαυτὰς ἀναρμοδίας, καί, τούτου μὴ γενομένου, οἱ νομάρχαι αἴρουνσι τὴν σύγκρουσιν.

5.—'Η σύγκρουσις εἶναι καταφατικὴ ἢ ἀποφατικὴ, καθ' ὅσον ἀμφότεραι αἱ ἀρχαὶ ἀποφαίνονται ἐαυτὰς ἀρμοδίας ἢ ἀναρμοδίας.

σον κοινοποιηθῆ μετὰ τρίμηνον ἀφ' ἧς ὁ ἐνδιαφερόμενος παρέλαβε τὸ ἐμπόρευμα ἢ ἔλαβε γνῶσιν ὅτι ὑπάρχει ζημία ἢ ἀπώλεια (ἄρθρ. 3 § 2ε' ἀν. ν. 1559 τοῦ 1950 «περὶ Ὄργανισμοῦ Λιμ. Πειραιῶς.—'Ανασιέλλεται ἡ δικαστικὴ ἐπιδίωξις ἀξιώσεως μεταξὺ πρωτοβαθμίου Συνεταιρισμοῦ καὶ τῆς Ἐνώσεως Γεωργ. Συνεταιρισμῶν, εἰς ἣν οὗτος ἀνήκει, καὶ πάσης τοιαύτης μεταξὺ Ἐνώσεων Γεωργ. Συνεταιρισμῶν κατ' ἀλλήλων ὡς καὶ μεταξὺ Ἐνώσεως Γεωργ. Συνεταιρισμῶν καὶ Κοινοπραξίας, ἧς τυχὸν μετέχει αὕτη, μέχρι τῆς ἀποφάσεως τῆς Πανελλ. Συνομοσπονδίας Γεωργ. Συνεταιρισμῶν περὶ συμβιβαστικῆς λύσεως τῆς διαφορᾶς ἐφ' ὅσον ταύτην ἠθέλε ζήτησει τὸ ἕτερον τῶν μερῶν (ἄρθρ. 3 στοιχ. θ. ν. 479 τῆς 10/16 Αὐγ. 1943 «περὶ ἀναδιοργανώσεως τῆς Πανελλ. Συνομοσπονδίας Γεωργ. Συνεταιρισμῶν κλπ.»).

1. Ἀφορῶν αἰτήσιν θεραπείας δι' ἔγερσιν ἀγωγῆς κατὰ τοῦ Δημοσίου κατηγορήθη δι' ἄρθρ. 1 ν. ΓΨΜΗ' τοῦ 1911 «περὶ καταργήσεως καὶ τροποπ. ἄρθρων τινῶν Πολιτ. Δικον.».—Καθιερώθη εἴτα ἐπὶ τῶν ἀγωγῶν περὶ κυριότητος ἢ ἄλλου ἐμπραγμάτου δικαιώματος, πλὴν τῆς νομῆς, διὰ τοῦ ἄρθρ. 8 ἀν. ν. 1539 τοῦ 1938 «περὶ προστασίας τῶν δημοσίων κτημάτων».—Καὶ ἐπὶ τῶν διαφορῶν ἐκ τῆς ἐκτελέσεως δημοσίων ἔργων δι' ἄρθρ. 6 ν. 3367 τοῦ 1932, ὡς ἔτροπ. διὰ ν. 6096 τοῦ 1934.

2. Ὅρα 1) Β. Δ. 7 Μαΐου 1837 «περὶ τῆς ἀρμοδιότητος τῶν τακτικῶν δικαστηρίων ὡς πρὸς τὰς ἀμφισβητουμένας ὑποθέσεις». 2) Ψήφισμα ΣΤ' τῆς ἐν Ἀθήναις Α' Ἐθν. Συνελεύσεως τῆς 3 Σεπτεμβρ. 1814 καὶ 3) ἄρθρ. 105 τοῦ Συντάγματος τοῦ 1927 διατηρηθὲν ἐν ἰσχύϊ δι' ἄρθρ. 1 Συντ. Πρ. Ζ' τῆς 28/29 Ὀκτωβρ. 1935. Ἐπίσης καὶ Α.Π. 160 (1930) ὅλου. ἐν Θέμ. ΜΑ' σελ. 471, παρέχουσαν τὸν σαφέστερον ὄρισμὸν τῶν ὑποθέσεων ἀμφισβητουμένου διοικητικοῦ.

6.—9.¹

10.— Πότε αἱ πολιτικαὶ ἀγωγαὶ δύνανται νὰ εἰσαχθῶσιν εἰς τὰ ποινικὰ δικαστήρια, ὠρίσθη ἤδη ἐν τῇ ποινικῇ δικονομίᾳ.—[Συνήθως]² ἡ πολιτικὴ διαδικασία ἀναβάλλεται μέχρι τοῦ τέλους τῆς ποινικῆς.³

11.— Μόνον ὅταν ἡ πολιτικὴ δίκη περιέχῃ προδικαστικὸν ζήτημα ἀφορῶν τὴν ποινικὴν διαδικασίαν, ἀποφαίνονται κατ' ἐξαίρεσιν πρῶτα τὰ πολιτικὰ δικαστήρια περὶ τῆς πολιτικῆς ἀγωγῆς.⁴

12.— Ἀποφασισθέντος ἅπαξ τοῦ προκαταρκτικοῦ⁵ ζητήματος παρὰ τοῦ ἀρμοδίου δικαστηρίου, δὲν δύναται πλέον τὸ ἄλλο δικαστήριον, εἴτε πολιτικὸν εἴτε ποινικόν, νὰ ἐπιχειρήσῃ τὴν ἀνάκρισιν τοῦ αὐτοῦ ζητήματος.⁶

ΒΙΒΛΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

Περὶ τῶν κατὰ τὴν πολιτικὴν διαδικασίαν παραγινομένων ἀνθρώπων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ

Γενικοὶ ὅρισμοί.

Α'. Ὅτι δύο μόνον βαθμοὶ δικαιοδοσίας.

13.— Πρὸς ἀπόφασιν τῶν ἰδιωτικῶν ἀπαιτήσεων ὑπάρχουσιν δικαστήρια εἰρηνοδικῶν, πρωτοδικῶν, [ἐμποροδικῶν⁷] καὶ ἐφετῶν, ἀλλὰ πάντοτε δύο μόνον βαθμοὶ δικαιοδοσίας δι' ἐκάστην πολιτικὴν ἀγωγήν.— Δὲν συγχωρεῖται νὰ εἰσαχθῇ ὑπόθεσις τις

1. Τὰ ἄρθρα 6—9 προνοοῦντα περὶ τοῦ τρόπου τῆς ἄρσεως τῆς συγκρούσεως καὶ τῶν ἀποτελεσμάτων αὐτῆς δὲν ἰσχύουσι μετὰ τὸν ρυθμιζόντα τὸ ἀντικείμενον τοῦτο ν. 406 τοῦ 1914 «περὶ δικαστηρίου συγκρούσεων καθηκόντων», ὃν ὄρα ἐν Μέρ. Β'.

2. «Κατὰ κανόνα» (in der Regel) κατὰ τὸ γερμ. κ.

3. Πρβλ. ἄρθρα 6—8 Ποιν. Δικον. 61, 63 ἐπ. νέου Κώδ. Ποιν. Δινομίας, καὶ 455, 463 § 4, 808 § 3 Πολιτ. Δικον.

4. Πρβλ. ἄρθρ. 8, 400 Ποιν. Δικον. 60, 61, 62 νέου Κώδ. Ποιν. Δικον.— 333, 359, 360 καὶ 435γ' § 2 Π.Ν. 329, 355 νέου Ποιν. Κώδικος.

5. Ὅρθῶς «προδικαστικοῦ» Πρβλ. ἄρθρ. 11.

6. Ὅρα ἀν. ν. 202 τοῦ 1936 ὑπὸ ἄρθρ. 274.

7. Τὰ ἐμποροδικεῖα κατηργήθησαν διὰ ν. ΑΥΝΖ' τῆς 28 Μαΐου 1887, τῶν εἰς τὴν ἀρμοδιότητα αὐτῶν ὑπαγομένων ὑποθέσεων ὑπαχθεσῶν εἰς τὴν τῶν πρωτοδικείων.

εἰς δικαστήριον κρινον κατ' ἔφεσιν, παραλειπομένου τοῦ ἀρμοδίου κατωτέρου δικαστηρίου.¹

Β'. "Οτι οὐδεὶς ἀφαιρετέος τῶν φυσικῶν αὐτοῦ δικαστῶν".²

14.— Οὐδεὶς δύναται νὰ ἀφαιρεθῆ τοῦ φυσικοῦ αὐτοῦ δικαστοῦ.—"Ὅθεν, ἄνευ συναινέσεως τῶν διαδίκων δὲν συνίσταται εἰδικὸν δικαστήριον πρὸς ἀπόφασιν δίκης τινός· καὶ ὁ ἀρμοδῖος δικαστὴς δὲν δύναται νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν ἀπόφασιν εἰς ἄλλον δικαστήν.

Γ'. Αἰτήσεις καὶ παραγγελίαι.

15.— Μόνον πρὸς ἐκτέλεσιν ἰδιαιτέρων δικαστικῶν πράξεων, καὶ ἰδίως πρὸς χωροψίαν (*visite des lieux*), πρὸς ἐξέτασιν μαρτύρων, πρὸς ὄρκισιν καὶ ἄλλας ὁμοίας πράξεις, ἀνατίθεται ἡ προᾶξις καθ' ἧς περιπτώσεις ὁ παρὼν νόμος τὸ συγχωρεῖ ρητῶς, εἰς ἄλλα μὲν ἰσόβαθμα δικαστήρια δι' αἰτήσεως, εἰς ὑποδεέστερα δὲ διὰ παραγγελίας.—Τοιαῦται αἰτήσεις καὶ παραγγελίαι πρέπει νὰ ἐκτελῶνται τάχιστα.³

1. Πρὸβλ. ὁμοῦ καὶ ἄρθρα 234 § 2, 239, 240, 490, 530, 740 ἐπ.

2. "Ὅρα ἄρθρ. 8 τοῦ Συντάγματος 1911.

3. "Ὅρα σχετικῶς καὶ ἄρθρ. 7 ἐπ. τῆς διὰ ν. 3829 τοῦ 1929 κυρωθείσης συμβάσεως μετὰ τῆς Τσεχοσλοβακίας «περὶ ἀμοιβαίας δικαστ. ἀντιλήψεως καὶ βοηθείας κλπ.». Ἡ ἐν αὐτοῖς διαδικασία εἶνε τηρητέα ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἀρχῶν τῆς ἀμοιβαιότητος καὶ μεθ' ὧν Κρατῶν δὲν ὑπάρχουσιν εἰδικαὶ συμβάσεις. (Τοιαύτη μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας κυρωθεῖσα διὰ ν. ΒΦΙΕ' τοῦ 1897, ἄρθρ. 9 § 3).—"Ὅρα ἐπίσης καὶ ἄρθρα 2-12 τῆς δι' ἀναγκ. ν. 730 τοῦ 1937 συμβάσεως μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Μεγ. Βρετανίας περὶ διακανονισμοῦ τῆς ἀμοιβαίας δικαστ. ἀρωγῆς κλπ.—"Ὅπου δὲν ἀντίκεινται αἱ συνθήκαι, τὰ ἔθιμα καὶ ἡ ἐγχώριος νομοθεσία, τὰς ἐν ἄρθρῳ 15 Πολ. Δικ. αἰτήσεις καὶ παραγγελίας ἐκτελοῦσιν αἱ ἑλλην. προξεν. Ἀρχαί, (ἄρθρα 89 καὶ 103) κωδικ. ν. 4952 «περὶ ὀργανώσεως ὑπηρεσιῶν Ὑπουργ. Ἐξωτ.») πρὸς τὰς ἀρχὰς ταύτας δέον ν' ἀπευθύνονται αἱ commissions rogatoires, καὶ ἐν γένει πρὸς τὰς Προξ. Ἀρχὰς ἐν ταῖς ἑτεροδικουμέναις χώραις· εἰς τὰς λοιπὰς χώρας δέον ν' ἀπευθύνονται πρὸς τὴν ξένην δικαστικὴν ἀρχὴν ἢ τὸ ξένον δικαστήριον μεταπεμφρασμένοι εἰς τὴν ἐπίσημον γλῶσσαν τῆς χώρας, ἐν ἣ θὰ ἐκτελεσθῶσιν, εἰ δυνατόν, ἄλλως εἰς τὴν γαλλικὴν, διὰ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν (Ἐγκ. Ὑπουργ. Δικαιοσύνης ὑπ' ἀριθ. 42 τῆς 2 Μαΐου 1931).

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

Δικαιοδοσία¹.Α'. Γενική δικαιοδοσία¹.

16.—Ἡ πολιτικὴ ἀγωγή δίδεται συνήθως εἰς τὸ δικαστήριον, εἰς τοῦ ὁποίου τὴν δικαιοδοσίαν¹ ὑπάγεται ὁ ἐναγόμενος — Πᾶς ἡμεδαπὸς ὑπάγεται λόγῳ γενικῆς ἢ προσωπικῆς δικαιοδοσίας¹ εἰς τὸ δικαστήριον τῆς μονίμου κατοικίας, τὴν ὁποίαν εἶχε, καθ' ὃν καιρὸν ἔγινεν ἡ ἀγωγή, ἢ ἐὰν δὲν εἶχεν ἀποκτήσει ἀκόμη καμμίαν κατοικίαν, εἰς τὸ δικαστήριον τῆς διαμονῆς του.²

17. Λόγῳ γενικῆς δικαιοδοσίας¹ ὑπάγονται, — 1. οἱ παρὰ ξέναις αὐτλαῖς διωρισμένοι πρέσβεις, ἢ ἄλλοι διπλωματικὸν χαρακτῆρα ἔχοντες πληρεξούσιοι τῆς Ἑλλάδος καὶ οἱ παρ' αὐτοῖς διπλωματικοὶ ὑπάλληλοι, ὡσαύτως καὶ οἱ πρόξενοι, ὅπου οὗτοι ἀπολαύουσι τῆς ἐτεροδικίας (exterritorialité), εἰς τὸ δικαστήριον τοῦ τόπου, ἐνθα κατόκουν πρὸ τῆς ἀποστολῆς των, καὶ τοῦτο μέχρῃς ὅτου ἀποκτήσουν ἄλλην κατοικίαν· ἐὰν δὲ πρὸ τῆς ἀποστολῆς των δὲν εἶχον κατοικίαν, εἰς τὸ δικαστήριον τῆς πρωτεύουσας τοῦ κράτους. — 2. τὸ δημόσιον εἰς τὰ δικαστήρια τῆς πρωτεύουσας τοῦ κράτους³. — 3. αἱ κοινότητες καὶ τὰ σωματεῖα, εἰς τὸ δικαστήριον, ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ ὁποίου ὑπάρχουν τὰ καταστήματα αὐτῶν. — 4. αἱ ἐμπορικαὶ ἐταιρεῖαι, εἰς τὸ δικαστήριον τοῦ τόπου, ἐνθα εἶναι αὐταὶ καθιδρυμέναι. — 5. πρὸ τῆς διανομῆς τῆς κληρονομίας ὅλαι αἱ μεταξὺ κληρονόμων διαφοραὶ, ἢ αἱ ἀγωγαὶ τρίτων, αἱ ἀφορῶσαι ἀπαιτήσεις τινὰς κατὰ τοῦ διαθέτου, εἰς τὸ δικαστήριον ὅπου ἔκκειται ἡ κληρονομία. — Εἰς τὸν αὐτὸν κανόνα ὑπάγονται καὶ αἱ ἀγωγαί, αἱ περὶ κληρονομικοῦ δικαιώματος, περὶ κληροδοσιῶν, ἢ ἐν γένει περὶ ἐκτελέσεως τῶν παρὰ τοῦ ἀπο-

1. Ὁρθότερον «Δοσιδικία» (Gerichtsstand, κατὰ τὸ γερμ. κείμενον). — Ἄρθρ. 14 § 1 ν. 164 τοῦ 1946 «περὶ τροπ. διατάξεων τῆς Πολ. Δικ.» καὶ ἄρθρ. 9 ἀν. ν. 1484 τοῦ 1950 : «Ἡ ἀρμοδιότης κοίνεται κατὰ τὸν νόμον τὸν ἰσχύοντα κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἐπιδόσεως τῆς ἀγωγῆς».

2. Ὅρα καὶ ἄρθρα 51-56 τοῦ Ἀστ. Κώδικος (ἀν. ν. 2250 τοῦ 1940).

3. Καθ' ὅς ὁμως περιπτώσεις τὸ Δημόσιον ἐκπροσωπεῖται δι' ἐπιτοπίου δημοσίας Ἀρχῆς (π.χ. Ἐφόρου, Ταμίου), εἰς τὸ δικαστήριον τῆς ἔδρας ταύτης εἶνε ἡ γενικὴ δοσιδικία τοῦ Δημοσίου ἐκτὸς ἀν ἄλλως ὀρίζῃ εἰδικῶς ὁ νόμος.

θανόντος διατεθειμένων ἢ περὶ τῆς διακατοχῆς μήπω παραδοθείσης κληρονομίας.¹

18.—Τὴν γενικὴν δικαιοδοσίαν² τρίτου τινὸς παρακολουθοῦσιν ὡς ἐφεξῆς.—1. αἱ σύζυγοι, τὴν τοῦ συζύγου των καὶ μετὰ τὴν διάζευξιν αὐτῶν.—2. αἱ χῆραι, ἐνόσω δὲν μεταβάλλουν τὴν κατάστασιν τῆς χηρείας των, τὴν τοῦ ἀποθανόντος συζύγου των.—3. τὰ νόμιμα καὶ τὰ ἐν τούτοις ὅμοια τέκνα, ἐνόσω δὲν ἀποκτήσουν ἰδιαιτέραν δικαιοδοσίαν, τὴν τοῦ πατρὸς των καὶ μετὰ τὸν θάνατον αὐτοῦ.—4. νόθα τέκνα, τὴν τῆς μητρός.—Ἐὰν δὲ μεταβάλλουν αἱ διεζευγμένοι σύζυγοι, αἱ χῆραι, ἢ τὰ τέκνα τὴν κατοικίαν των, καθίσταται ἄρμόδιον τὸ δικαστήριον τῆς νέας αὐτῶν κατοικίας.³

B'. Ἐξαιρέσεις.

19.—Τῆς γενικῆς δικαιοδοσίας² τοῦ ἐναγομένου ἐξαιροῦνται.—1. δίκαι ἀφορῶσαι τὴν ἐμπορίαν καὶ τὰς συναλλαγματικάς, [ὡς ὑπαγόμεναι εἰς τοὺς ἐμποροδίκας τῆς κατοικίας τοῦ ἐναγομένου]⁴.—2. διαφοραὶ περὶ διάχειρίσεως διεξαγομένης κατὰ παραγγελίαν δικαστηρίου τινός· αὗται, καθὼς καὶ αἱ ἐξ αὐτῶν προερχόμεναι λογιστικαὶ δίκαι, ὑπάγονται εἰς τὴν ἄρμοδιότητα τοῦ παραγγείλαντος δικαστηρίου.—3. ἀνταγωγαί, ἐὰν αὗται εἶναι δεκταὶ καὶ εἰσῆχθησαν κατὰ τοὺς νομίμους τύπους, γίνονται παρὰ τῷ δικαστηρίῳ, ὅπου εἶνε ἐκκρεμῆς ἢ ἀγωγή, καὶ τότε προσέτι, ὅταν ὁ ἐνάγων παραιτῇ ταύτην.—4. αἱ κατὰ τὴν κατάσχεσιν πράγματός τινος καὶ κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν προσωπικῆς κρατήσεως ἐγερωθεῖσαι διαφοραὶ ἀποφασίζονται παρὰ τοῦ δικαστηρίου, εἰς τοῦ ὁποίου τὴν περιφέρειαν εὐρίσκεται τὸ κατασχετέον ἢ κατασχεθὲν πρᾶγμα, ἢ ἐξετελέσθη, ἢ πρόκειται νὰ ἐκτελεσθῇ ἢ προσωπικὴ κράτησις.—5. Τὸ δικαστήριον, εἰς τοῦ ὁποίου τὴν περιφέρειαν ἐξετελέσθη ἢ προσωπικὴ κράτησις, ἢ ἢ πρὸς ἐξασφάλισιν ἀπαι-

1. Περὶ τῆς μεταφράσεως τοῦ τελευτ. ἔδαφ. τοῦ ἄρθρ. 17 ὄρα Οἶκον—Δειβαδὰ § 32 σημ. 8.

2. Ὅρα σελ. 5 σημ. 1.

3. Ὅρα καὶ ἄρθρ. 55 καὶ 56 Ἀστ. Κώδικος (ν. 2250 τοῦ 1940).

4. Ὅρα σελ. 3 σημ. 7.—«Αἱ περὶ συναλλαγματικῆς ἀστικαὶ δικονομικαὶ διατάξεις, ἐφαρμοζονται ἀναλόγως καὶ ἐπὶ ἐπιταγῆς» (ἄρθρ. 77 ν. 5960 τῆς 23 Δ/βρίου 1933 «περὶ ἐπιταγῆς»).

τήσεώς τινος κατάσχεσις ὁποιουδήποτε πράγματος, ἀποφασίζει περὶ τῆς ἀπαιτήσεως αὐτῆς τότε μόνον, ὅταν διετάχθῃ προσωπικῆ κρᾶτησις ἢ κατάσχεσις: α' κατὰ φυγάδος ὀφειλέτου, μὴ ἔχοντος μόνιμον κατοικίαν, ἢ β' κατ' ἄλλοδαποῦ, ὅστις ἐφυλακίσθη, ἢ τοῦ ὁποίου τὰ πράγματα κατεσχέθησαν ἐν τῇ ἡμεδαπῇ.—Κατὰ πᾶσαν ἄλλην περίπτωσιν, τὸ δικαστήριον, γενομένης αἰτήσεως, ἀποφαίνεται τὴν εἰς τὴν [συνήθη δικαιοδοσίαν]¹ τοῦ ἐναγομένου παραπεμπτὴν τῆς δίκης.

20.—Πραγματικαὶ ἀγωγαὶ ἀφορῶσαι ἀκίνητα κτήματα, ὡσαύτως ἀγωγαὶ μικταὶ² ἀπευθυνόμεναι κατὰ παντὸς διακατόχου, καθὼς καὶ αἱ περὶ τῆς διακατοχῆς τοιούτων ἀντικειμένων, δίδονται εἰς τὸ δικαστήριον, ἐντὸς τῆς περιφερείας τοῦ ὁποίου κεῖται τὸ ἀκίνητον κτῆμα.³

21.—Δίκαι, αἱ ὁποῖαι ἔχουν πρὸς ἀλλήλας τοιαύτην συνάφειαν, ὥστε δὲν ἡμποροῦν νὰ χωρισθοῦν χωρὶς ἐπιβλαβοῦς ἐπιρροῆς εἰς τὴν διαδικασίαν ἢ τὴν ἀπόφασιν τῆς ὑποθέσεως, καθὼς καὶ ὅλαι αἱ προπαρασκευαστικαὶ καὶ ἀφορῶσαι προδικαστικόν, παροδικόν, ἢ παρεπιπτόν τι ζήτημα, εἰσάγονται εἰς τὸ κατὰ τὴν κυρίαν δίκην ἀρμόδιον δικαστήριον.—Εἰς τὸν κανόνα τοῦτον ὑπάγονται ἰδίως ὅλαι αἱ παρεπιπτούσαι ἀγωγαὶ καὶ αἱ περὶ [ἀσφαλείας]⁴, ὡσαύτως καὶ ὅλαι αἱ διαφοραὶ αἱ περὶ τῶν δικαστικῶν ἐξόδων καὶ τῶν δικαιωμάτων τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων.

Γ'. Ἐκλεκτικὸν δικαίωμα τοῦ ἐνάγοντος.

22.—Ὁ ἐνάγων ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐκλέγῃ—1. ἢ τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 18 ἀρμόδιον δικαστήριον, ἢ τὸ δικαστήριον τῆς κατοικίας τέκνων, τὰ ὁποῖα εἶναι ἀπομεμακρυσμένα τῆς πατρικῆς τῶν οἰκίας ὡς μαθητεύοντες, τεχνῖται, χειροτέχναι, στρατιῶται, ἢ ὑπηρέται—2. ἐὰν πρόκειται νὰ ἐναχθῶσι ἕνεκα μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς

1. Ὁρθῶς «τακτικὴν διαδικασίαν» (an den ordentlichen Gerichtsstand).

2. Προσθετέον ἐνταῦθα «καὶ αἱ» (und...).

3. Τὸ Πρωτοδικεῖον, εἰς οὗ τὴν περιφέρειαν κεῖται τὸ μεταλλεῖον, εἶνε ἀρμόδιον διὰ τὰς μεταξύ συναιτητῶν ἢ συνδιοκτιτῶν μεταλλείων διαφορὰς, ἐπιτροπομένου μόνον τοῦ ἐνδίκου μέσου τῆς ἐφέσεως (ἄρθρ. 37 Π.Δ. 28 Ὀκτωβρ. 1929 «περὶ κωδ. τῶν περὶ μεταλλείων νόμων»).

4. Ὁρθῶς: «ἐγγυήσεως» (Garantieklagen).

αιτήσεως πολλοὶ ὀφειλέται ὑπαγόμενοι ἕκαστος εἰς διάφορον δικαιοδοσίαν—ἐν τῶν διαφόρων τούτων δικαστηρίων.—3. κατὰ ξένας ὑποθέσεις, διεξαγομένας κατὰ παραγγελίαν ἢ ἄνευ παραγγελίας, καὶ κατὰ τὰς ἐντεῦθεν προερχομένας λογιστικὰς δίκας, ἐὰν αἱ τοιαῦται διαχειρίσεις δὲν διεξήχθησαν κατὰ παραγγελίαν δικαστηρίου τινός, — ἦτοι τὴν γενικὴν δικαιοδοσίαν τοῦ ἐναγομένου, ἢ τὸ δικαστήριον, ἐντὸς τῆς περιφερείας τοῦ ὁποίου διαχειρίζεται ἢ ὑπόθεσις.—4. εἰς ὅλας τὰς ἀγωγὰς τὰς ἔκ τινος συμβολαίου προελθούσας καὶ γινομένας ἕνεκα μὴ ἐκτελέσεως πρὸς ἀποζημίωσιν ἢ πρὸς ἐκτέλεσιν, ἢ πρὸς ἀκύρωσιν ἢ κατάργησιν τοῦ συμβολαίου, ἢ τοι τὴν γενικὴν δικαιοδοσίαν τοῦ ἐναγομένου, ἢ τὸ δικαστήριον τοῦ τόπου, ἐνθα κατὰ τὴν ρητὴν συνομολογίαν τῶν διαδίκων ἔπρεπε νὰ ἐκτελεσθῇ τὸ συμβόλαιον.—5. εἰς [προσωπικὰς]¹ ἀγωγὰς, προερχομένας ἔκ τῆς αὐτῆς αἰτίας, ἐὰν αὐταὶ ἀφορῶσι πλείονα εἰς τὴν περιφέρειαν διαφόρων δικαστηρίων κείμενα ἀκίνητα κτήματα, καὶ ἀπευθύνονται κατὰ τοῦ αὐτοῦ ἀνθρώπου, —ἐν τῶν διαφόρων τούτων δικαστηρίων.—6. εἰς ἰδιωτικὰς ἀπαιτήσεις προερχομένας ἔκ τινος κολασίμου πράξεως, καὶ ἐὰν αὐταὶ δὲν προβάλλονται ἐνώπιον ποινικοῦ δικαστηρίου, ἦτοι τὴν γενικὴν δικαιοδοσίαν τοῦ ἐναγομένου, ἢ τὸ δικαστήριον τοῦ τόπου, ἐνθα ἐτελέσθη ἡ πράξις.—7. εἰς δίκας ἀφορώσας τὴν ἐμπορίαν, ἢ τὰς συναλλαγματικὰς,² —τὸ [ἐμπορικὸν]³ δικαστήριον, ἦτοι τῆς κατοικίας τοῦ ἐναγομένου, ἢ τοῦ τόπου τοῦ συμβολαίου ἢ τῆς πληρωμῆς.

Δ'. Τεκμήριον⁴

23. — Μεταξὺ πολλῶν κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἐπίσης ἀρμοδιῶν δικαστηρίων προτιμᾶται ἐκεῖνο, παρὰ τῶ ὁποῖο ὁ ἐνάγων ἔφερε τὴν δίκην εἰς τὸ πινάκιον. — Ἐὰν ἡ αὐτὴ δίκη κατὰ τὴν αὐτὴν ἡμέραν ἐνεγράφη εἰς τὸ πινάκιον⁵ καὶ ἂν δὲν δύναται οἱ διάδικοι νὰ συμφωνήσωσι φιλικῶς περὶ τῆς ἀρμοδιότητος ἐνὸς τῶν δικαστηρίων τούτων, ἀποφασίζει ἕκαστον αὐτῶν περὶ

1. Ὁρθῶς «πραγματικὰς». (dinglichen Klagen).

2. Ὁρα ἄρθρ. 77 ν. 5960 ἐν σελ. 6 σημ. 4.

3. Ὁρα σελ. 3 σημ. 7.

4. Ὁρθῶς «προτίμησις» (Praevention).

5. Πρόσθετες ἐνταῦθα, κατὰ τὸ γερμ. κ. «δύο δικαστηρίων».

τῆς ἀρμοδιότητός του· ἐὰν ἕκαστον τῶν δικαστηρίων τούτων ἀποφαίνεται ἑαυτὸ ἀρμόδιον ἢ ἀναρμόδιον, γίνεται ἡ περὶ κανονισμοῦ τῶν δικαστηρίων αἴτησις.

Ε'. Παράτασις.

24.—“Ὅστις, κατὰ τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 16·23 ὠρισμένα, εἰσῆλθη εἰς ἀναρμόδιον δικαστήριον, δύναται νὰ προσβάλλῃ τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ δικαστηρίου.—Τούτου γενομένου τὸ δικαστήριον ἀποφασίζει περὶ τῆς ἰδίας αὐτοῦ ἀρμοδιότητος· πολυμελὲς δὲ ὄν, ἀφοῦ πρῶτον ἀκούσῃ τὸν εἰσαγγελέα¹.—Ἐὰν ὁ ἐναγόμενος, χωρὶς νὰ προτείνῃ πρὸ πάσης ἄλλης ἐνστάσεως τὴν ἀναρμοδιότητα, ὑπέβαλεν ἑαυτὸν εἰς τὸ μὴ ἀρμόδιον δικαστήριον, τὸ δικαστήριον τοῦτο καθίσταται ἀρμόδιον διὰ παρεκτάσεως (prorogation) τῆς δικαιοδοσίας, [καθ' ὅσον δὲν πρόκειται ὑπόθεσις ἀφορῶσα τὴν ἐμπορίαν ἢ τὰς συναλλαγματικὰς]².

Γ'. Βάσανος τῆς ἀρμοδιότητος.

25.—Ἐὰν τὸ δικαστήριον, ὡς ἐκ τῆς ἰδιότητος τοῦ ἀντικειμένου τῆς δίκης, κατὰ τὰ ἄρθρα 4 καὶ 19 ἀριθ. 1, δὲν εἶνε ἀρμόδιον, ἢ ὁ ἐναγόμενος δὲν ἐνεφανίσθη εἰς τὸ δικαστήριον, τὸ δικαστήριον ἀποφαίνεται αὐτεπαγγέλτως τὴν ἀναρμοδιότητά του· ἐὰν δὲ εἶνε πολυμελὲς, ἀφοῦ ἀκούσῃ τὸν εἰσαγγελέα,¹ καὶ παρπέμπει τὴν ὑπόθεσιν εἰς τὸ ἀρμόδιον δικαστήριον.—“Ἀλλὰ καὶ κατὰ πᾶσαν ἄλλην περίπτωσιν ἀναρμοδιότητος, ἀγωγή κριθεῖσα ὡς ἀναρμοδίως εἰσαχθεῖσα, παραπέμπεται πάντοτε εἰς τὸ ἀρμόδιον δικαστήριον, ἐνώπιον τοῦ ὁποίου εἰσάγεται δι' ἄπλης κλήσεως πρὸς συζήτησιν, διατηρουμένων πασῶν τῶν ἐκ τοῦ ἄρθρ. 156

1. Κατ' ἄρθρ. 4 ν. δ. 20 Ἀπριλ. 1926, «περὶ τροποποιήσεως κλπ. διατάξεων τινων τοῦ Ὄργανισμοῦ Δικαστηρίων», τηρηθὲν ἐν ἰσχύϊ διὰ ν. δ. 10/13 Σεβρίου 1926 καὶ ν. 3661 τοῦ 1928, «Παρουσία Εἰσαγγελέως εἰς τὰς συνεδριάσεις τῶν Ἐφετείων καὶ Πρωτοδικείων ἐπὶ πολιτικῶν υποθέσεων δὲν εἶναι ἀπαραίτητος. Δικαιοῦται ὅμως ὁ Εἰσαγγελεὺς νὰ παραστῇ πάντοτε εἰς τὰς συνεδριάσεις τοῦ παρ' ᾧ διατελεῖ δικαστηρίου καὶ ν' ἀποφαίνηται γνώμην ἀγορεύων τελευταῖος». Ὅρα σχετικῶς Γ ι δ ο π ο ὑ λ ο υ Ἡ δίκων. ἀκυρότης ἐκδοσις Β'. § 25 καὶ Α. Π. 456 τοῦ 1936 καὶ 242 τοῦ 1937 ἐν Θ. ΜΗ' 328 καὶ 866.

2. Τὰ ἐντὸς ἀγκυλῶν δὲν ἰσχύουσι μετὰ τὸν νόμον περὶ καταργήσεως τῶν ἐμποροδικείων καὶ τὸν ν. 206 τοῦ 1914.

Πολ. Δικον. ἐπερχομένων ἐκ τῆς ἐπιδόσεως τῆς ἀγωγῆς συνεπειῶν». ¹

Z'. Λεξαιοδοσία τῶν ἀλλοδαπῶν.

26.—Ἐξαιροῦνται τῆς τακτικῆς δικαιοδοσίας ὅλοι οἱ ἀλλοδαποὶ, οἱ ὅποιοι ἀπολαμβάνουν ἐν τῇ Ἑλλάδι τὸ εἰς τὰς πρεσβείας ἀνήκον δικαίωμα.

27—28. ²

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΡΙΤΟΝ

Κανονισμὸς τῆς ἀρμοδιότητος τῶν Δικαστηρίων.

A'. Περιπτώσεις.

29.—Ἐὰν διὰ τὴν αὐτὴν ὑπόθεσιν ἡ ἀρμοδιότης διαφόρων μὴ ὑπαγομένων ἀλλήλοις δικαστηρίων εἶνε ἀμφιβαλλομένη ἢ ἀμφισβητούμενη, ὁ Ἄρειος Πάγος, κατ' αἴτησίν τινος τῶν διαδίκων, κανονίζει καὶ προσδιορίζει αὐτήν.

B'. Διαδικασία.

30.—Ἡ περὶ κανονισμοῦ τῆς ἀρμοδιότητος αἴτησις γίνεται ἐγγράφως, ἐγχειρίζεται εἰς τὸν πρόεδρον τοῦ Ἀρείου Πάγου, καὶ ἐπισυνάπτεται εἰς αὐτὴν ἡ ἀνήκουσα ἀπόδειξις, ὅτι ἡ αὐτὴ δίκη εἶνε ἐκκρεμῆς εἰς διάφορα δικαστήρια.

31.—Κατ' ἐκθεσιν, γενομένην παρὰ τινος τῶν Ἀρεοπαγίων, ἐν δημοσίᾳ συνεδριάσει, καὶ ἀκουσθέντος τοῦ παρὰ τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ εἰσαγγελέως, ἐκδίδει ὁ Ἄρειος Πάγος, ἐὰν κρίνῃ τὴν περίπτωσιν ἀρμοδίαν πρὸς τοῦτο, τὴν ἄδειαν τῆς ἔνεκα τοῦ κανονισμοῦ κλητεύσεως, καὶ ἀναβάλλει συγχρόνως τὴν περαιτέρω διαδικασίαν παρὰ πᾶσι τοῖς ἐπιλαβομένοις τῆς ὑποθέσεως δικαστηρίοις.

1. Ἡ ἐντὸς « » παράγω. προσειρέθη δι' ἄρθρ. 5 ν.δ. 4/9 Σεπτεμβρ. 1925, κυρ. διὰ ν. 3887 τοῦ 1929.

2. Κατηργήθησαν δι' ἄρθρ. 7 ἀναγκ. ν. 2783 τοῦ 1941, εἰσαγωγικοῦ τοῦ Ἀστ. Κώδικος, τεθέντος ἐν ἰσχύει ἀπὸ 23 Φεβρ. 1946 δι' ἄρθρ. 1 ν. δ. 7/10 Μαΐου 1946 «περὶ ἀποκαταστάσεως τοῦ Ἀστ. Κώδικος καὶ τοῦ εἰσαγωγικοῦ αὐτοῦ νόμου» κυρωθέντος διὰ ν. δ. 1216 τοῦ 1949.—Σχετικὸν τὸ ἄρθρ. 126 τοῦ ν. 2783 τοῦ 1941, ἔχον ὡς ἐξῆς: «Οἱ ἀλλοδαποὶ ὑπάγονται εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τῶν ἡμεδαπῶν δικαστηρίων δυνάμενοι νὰ ἐνάγωνσιν ἢ νὰ ἐναχθῶσι ὡς καὶ οἱ ἡμεδαποὶ κατὰ τὰς περὶ δικαιοδοσιῶν κειμένας διατάξεις».

32.—Ἡ περὶ παραδοχῆς ἀπόφασις κοινοποιεῖται παρὰ τοῦ ἐνάγοντος ἀνυπερθέτως εἰς ὅλα τὰ ἐπιλαβόμενα τῆς ὑποθέσεως δικαστήρια διὰ τοῦ προέδρου αὐτῶν, καὶ ἐντὸς δέκα πέντε ἡμερῶν εἰς τὸν ἀντίδικον, καὶ κλητεύεται συγχρόνως ὁ ἀντίδικος κατὰ τοὺς συνήθεις τύπους καὶ τὰς συνήθεις προθεσμίας.

33.—Ἐὰν τὰ τῆς ὑποθέσεως ἐπιλαβόμενα δικαστήρια, καίτοι εἰδοποιηθέντα κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον, δὲν ἀπέχωσι τῆς περαιτέρω διαδικασίας, καταδικάζονται εἰς ὅλας τὰς ἐντεῦθεν προκηφάσας ζημίας καὶ δαπάνας¹ καὶ ὑποβάλλονται προσέτι εἰς πειθαρχικὴν ποινὴν.

34.—Ἐὰν ὁ ἕνεκα κανονισμοῦ τῆς ἁρμοδιότητος ἐνάγων παραμείνησιν τὴν ἐν τῷ ἄρθρῳ 32 ὠρισμένην δεκαπενθήμερον προθεσμίαν, στερεῖται τοῦ δικαιώματος τούτου, τὸ δὲ δικαστήριον τοῦ ἐναγομένου καθίσταται αὐτοδικαίως καὶ ἄνευ περαιτέρω ἀποφάσεως ἁρμοδίον.

35.—Ἐὰν ἀμφότεροι οἱ διάδικοι, κλητευθέντες ἐμφανισθῶσι, γίνεται ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ κατ' ἀντιμωλίαν συζήτησις περὶ τῆς αἰτήσεως. Ἡ ἁρμοδιότης κανονίζεται δι' ἀποφάσεως καὶ ὁ ἠττηθεὶς καταδικάζεται εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν ἐξόδων.—Ἐὰν ὁ ἐνάγων ἠττηθῆ, δύναται νὰ καταδικασθῆ συγχρόνως καὶ εἰς ἀποζημίωσιν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ

Ἐξαιρέσεις Δικαστῶν²

Α' Λόγοι ἐξαιρέσεως.

36.—Πᾶς πρόεδρος, δικαστής, πάρεδρος, εἰσαγγελεὺς, ἀντεισαγγελεὺς, ἢ δικαστικὸς γραμματεὺς, δύναται νὰ ἐξαιρέσῃ ἑαυτόν, ἢ νὰ ἐξαιρεθῆ παρὰ τῶν διαδίκων.—1. ἐὰν ἔχη ἰδιωτικὸν συμφέρον ἔμμεσον ἢ ἄμεσον, εἰ καὶ πόρρωθεν³ — 2. ἐὰν εἶνε συγγενὴς κατ' εὐθείαν γραμμὴν, κηδεστής, ἢ συνδεδεμένος δι' υἱο-

1. Σχετ. ἄρθρ. 66.

2. Ὅρα ν. 8 Ἰουλ. 1838 «περὶ ἐξαιρέσεως δικαστῶν ἢ ὀλοκλήρων δικαστηρίων» (ἐν Μέρει Β' τοῦ παρόντος).

3. Πρόσθετε ἐνταῦθα κατὰ τὸ γερμ. γ. «εἰς τὴν ἔκβασιν τῆς δίκης» (am Ausgange der Sache).

θεσίας¹, ἐὰν εἶνε συγγενῆς ἐκ πλαγίου μέχρι τετάρτου βαθμοῦ, ἢ ἐκ κηδεστίας μέχρι δευτέρου· ἐὰν εἶνε ἤδη ἢ ἥτό ποτε σύζυγος ἢ μνηστήρ· «ἐὰν εἶνε κατ' εὐθειαν γραμμὴν συγγενῆς, κηδεστής ἢ συνδεδεμένος δι' υἰοθεσίας ἢ συγγενῆς μέχρι δευτέρου βαθμοῦ ἐκ πλαγίου, ἔξ αἵματος ἢ ἐκ κηδεστίας προσώπου, ὅπερ εἶτε διὰ παρεχομένης ὑπηρεσίας, εἶτε ἔξ οἰουδήποτε ἄλλου λόγου λαμβάνει μισθὸν ἢ ἄλλης χρηματικῆς ἀξίας χορηγίας παρὰ νομικοῦ προσώπου, ἢ εταιρείας οἰασδήποτε μορφῆς, ἐχούσης ἰδιωτικὸν συμφέρον ἄμεσον ἢ ἔμμεσον εἰς τὴν ἔκβασιν τῆς δίκης»·²— 3. ἐὰν ἔχη πρὸς τινὰ τῶν διαδίκων ἰδιαιτέραν φιλίαν, οἰκιακὴν σχέσιν, ἰδιαιτέρας ὑποχρεώσεις, σχέσιν ἐξαρτήσεως, ἔρην, ἢ ἔχθραν· —4. ἐὰν κατὰ τὴν αὐτὴν ὑπόθεσιν παρεστάθῃ ἢ μέλλει νὰ παρασταθῇ ὡς μάρτυς ἢ ὡς πραγματογνώμων, ἢ πρὸ τοῦ εἰς τὴν δικαστικὴν ὑπηρεσίαν διορισμοῦ του [συντελέσεν]³ ἢ ἔδωκε συμβουλήν ὡς σύμβουλος, συνήγορος, ἢ διαιτητής·—5. ἐὰν ὑφ' ὁποιοῦν δήποτε χαρακτηῖρα διεξήγαγεν ἢ ἐξεπεραίωσε τὴν ὑπόθεσιν, ἐκ τῆς ὁποίας προῆλθεν ἡ διαφορά, ἢ συνέταξε τὸ προσβλητέον ἔγγραφο, ἢ ἀπεφῆνατο τὴν ἀπόφασιν, καθ' ἧς ἐγένετο ἔφεσις «ἢ ἧς ἐζητήθη ἡ ἀναίρεσις»·⁴ — 6. ἐὰν διαρκούσης τῆς διαφορᾶς διήγειρε καθ' ἑαυτοῦ τὴν τῆς προσωποληψίας ὑπόνοιαν, λαβὼν δῶρα, βραδύνας ἀθεμίτως ἢ ἄλλο τι πράξας.

Β'. Πρότασις τῆς ἐξαιρέσεως.

37.—Ἐκαστος τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἀναφερομένων δικαστικῶν ὑπαλλήλων πρέπει νὰ φανερώσῃ ἐν τῷ συμβουλίῳ, ἂν γνωρίζῃ περὶ ἑαυτοῦ λόγον τινὰ ἐξαιρέσεως. Τὸ δὲ συμβούλιον, ἀκούσας τὸν εἰσαγγελέα, ἀποφασίζει, ἂν ὁ εἰρημένος πρέπει νὰ κάμῃ, κατὰ τὴν περίπτωσιν ταύτην, ἀποχὴν τῆς ἐκτελέσεως τῶν τῆς ὑπηρεσίας του καθηκόντων.—Ἐὰν εἰρηνοδίκης

1. Πρόσθετες ἐνταῦθα κατὰ τὸ γερμ. κ. «μετὰ τινος τῶν διαδίκων» (mit einer Parthei).

2. Τὸ ἐντὸς « » ἐδάφ., προστεθὲν δι' ἄρθρ. 2 ν. ΓΧΙΕ', τῆς 10 Μαρτ. 1910, τίθεται ὡς ἐτροπ. δι' ἄρθρ. μόνου ν. 6006 τῆς 24/31 Ἰανουαρίου 1934.

3. Ὁρθότερον «συνέπραξε» (gedient... hat).

4. Ἡ ἐν τέλει ἀριθ. 5 ἐντὸς « » περικοπὴ προσετέθη δι' ἄρθρ. 2 ν. ΓΧΙΕ' τῆς 10 Μαρτ. 1910.

τις εὐρίσκηται εἰς ταύτην τὴν περίστασιν, ἀναβάλλει τὴν ὑπόθεσιν κάμνει περὶ τούτου ἔκθεσιν πρὸς τὸν πρόεδρον τῶν πρωτοδικῶν καὶ περιμένει κατὰ τὸ ἄρθρον 47 τὴν ἀπόφασιν τοῦ δικαστηρίου τούτου.

38.—Οἱ ἐν τῷ ἄρθρῳ 36 ἀριθ. 3 - 6 ἀναφερόμενοι ἔξαιρέσεως λόγοι ἡμποροῦν νὰ προταθοῦν μόνον παρ' ἐκείνου τοῦ διαδίκου, ὑπὲρ τοῦ ὁποίου διεγράφησαν, οἱ δὲ λοιποὶ, παρ' ὄλων τῶν διαδίκων.

39.—Τὴν ἔξαιρέσιν πρέπει νὰ προβάλῃ τις πάντοτε, πρὶν ἐκουσίως ἀναλάβῃ τὸν δικαστικὸν ἀγῶνα· ἐπομένως ὁ μὲν ἐνάγων πρὸ τῆς παραδόσεως τῆς ἀγωγῆς, ὁ δὲ ἐναγόμενος, πρὶν ἐπιχειρήσῃ ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ τὴν ἐνδίκον προᾶξιν· κατὰ πᾶσαν δὲ περιπτώσιν πρὸ πάσης ἐνστάσεως, καὶ πρὸ αὐτῆς ἀκόμη τῆς περὶ ἀναρμοδιότητος.—Ὅστις ἐπομένως θέλει νὰ μεταχειρισθῇ δικαστὴν τινα ὡς μάρτυρα ἢ πραγματογνώμονα κατὰ τινα ὑπόθεσιν εἰσαχθεῖσαν εἰς τὸ δικαστήριον, εἰς τὸ ὁποῖον ὁ δικαστὴς οὗτος ἀνήκει, ἀναγγέλλει τοῦτο κατὰ τὴν ἤδη ὠρισμένην ἐποχὴν· ἄλλως στερεῖται τοῦ δικαιώματος τοῦ νὰ μεταχειρισθῇ τὸν μάρτυρα ἢ τὸν πραγματογνώμονα τούτον.

40.—Τότε μόνον γίνεται ἔξαιρέσις δικαστοῦ καὶ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς διαδικασίας, ὅταν οἱ λόγοι τῆς ἔξαιρέσεως προῆλθον μετὰ τὴν ἐναρξιν τῆς διαδικασίας, ἢ ἐγένοντο μετὰ ταῦτα γνωστοὶ εἰς τὸν διάδικον, καὶ ὅταν τοῦτο δύναται νὰ βεβαιωθῇ προσηκόντως.—Ἐὰν εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην ἡ ἔξαιρέσις γίνῃ δεκτὴ, δύναται, ἀλλὰ μόνον κατ' αἰτήσιν τοῦ ἔξαιρουῦντος, νὰ κηρυχθοῦν ἄκυροι ἐκεῖναι αἱ πράξεις τῆς προηγηθείσης διαδικασίας, αἱ ὁποῖαι ἔγιναν, ἀφοῦ προέκυψεν ὁ περὶ ἔξαιρέσεως λόγος, καὶ εἰς τὰς ὁποίας συνέπραξεν ὁ ἔξαιρούμενος δικαστὴς.

41.—Εἰς τὴν περὶ ἔξαιρέσεως αἴτησιν πρέπει νὰ περιέχωνται οἱ λόγοι, καὶ νὰ εἶνε βεβαιωμένοι.—Ἡ αἴτησις ἐγχειρίζεται, ἐὰν μὲν πρόκειται νὰ ἔξαιρευθῇ τις τῶν εἰρηνοδικῶν¹ παρὰ τῷ προέδρῳ τῶν πρωτοδικῶν· ἐὰν δὲ μέλλῃ νὰ ἔξαιρευθῇ πρωτοδίκης, ἔμποροδίκης, ἐφέτης, ἢ ἀρεοπαγίτης² παρὰ τοῖς προέδροις τῶν δικαστηρίων τούτων.

1. Ὁρθότερον «μέλος τι Εἰρηνοδικείου τινος». (eines Mitgliedes eines Friedengerichtes.). Πρὸβλ. καὶ ἄρθρα 36, 43.

2. Κατ' ὀρθὴν μετάφρασιν : « μέλος τι πρωτοδικείου »

42.—Ἐὰν δὲν ἐδηλώθησαν οἱ δὲ προσήκοντως ἐβεβαιώθησαν οἱ περὶ ἐξαιρέσεως λόγοι, ἢ ἐὰν ἡ αἴτησις κατὰ τὰ ἄρθρα 38 καὶ 39 δὲν ἐγένεν οὔτε παρὰ τοῦ προσήκοντος διαδίκου, οὔτε κατὰ τὸν προσήκοντα χρόνον, ἀπορρίπτεται αὕτη παρὰ τοῦ ἀρμοδίου δικαστηρίου ἄνευ περαιτέρω διατυπώσεως, κατ' ἐκθεσίν τινος τῶν δικαστῶν γενομένην ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ καὶ ἀγορεύσαντος τοῦ εἰσαγγελέως.

Γ' Κοινοποίησις τῶν λόγων καὶ διαδικασία.

43.—Ἐὰν ἐνεχειρίσθη ἐγκαίρως καὶ κατὰ τὸν προσήκοντα τύπον ἢ περὶ ἐξαιρέσεως αἴτησις, κοινοποιεῖται αὕτη πρῶτον εἰς τὸν ἐξαιρούμενον δικαστικὸν ὑπάλληλον, διὰ νὰ ἐκφρασθῇ περὶ τούτου, φέρεται ἔπειτα, ἐπιμελεία τοῦ ἐξαιρούντος, εἰς τὸ ἀκροατήριον, καὶ γίνεται περὶ τούτου ἀπόφασις, ἀκουσθέντων τῶν διαδίκων καὶ τοῦ εἰσαγγελέως.

44.—Ὁ ἐξαιρούμενος, ἀφ' ἧς στιγμῆς ἔλαβε τὴν κοινοποίησιν, ὀφείλει ν' ἀπέχη τῆς ἐκτελέσεως τῶν τῆς ὑπηρεσίας του καθηκόντων· ἄλλως, ὑποβάλλεται εἰς πειθαρχικὴν ποινὴν καὶ καταδικάζεται εἰς πληρωμὴν ὄλων τῶν ζημιῶν καὶ ἔξοδων.¹

45.—Βεβαιωθέντων τῶν περὶ ἐξαιρέσεως λόγων, τὸ δικαστήριον παραδέχεται τὴν ἐξαιρέσιν καὶ διατάττει τὸν ἐξηρημένον νὰ ἀπέχη κατὰ τὴν δίκην ταύτην τῆς ἐκτελέσεως τῶν τῆς ὑπηρεσίας του καθηκόντων· ἄλλως κατὰ τὰς περιστάσεις, ἀπορρίπτεται ἢ αἴτησις, ἢ ἐπιβάλλεται κρείττων ἀπόδειξις.—Κατὰ πᾶσαν περίπτωσιν, ὁ ἐξαιρῶν πληρώνει τὰ ἔξοδα, καί, ἐὰν οἱ περὶ ἐξαιρέσεως λόγοι ἀποδειχθοῦν ψευδεῖς, καταδικάζεται εἰς πρόστιμον εἴκοσι μέχρις ἑκατὸν δραχμῶν·² ἐν δὲ παραλόγῳ ἐξαιρέσει, προσέτι καὶ εἰς κράτησιν μιᾶς μέχρι τριῶν ἡμερῶν, καὶ εἰς ἀποζημιώσιν.

Δ' Ἀρμοδιότης τῶν δικαστηρίων.

46.—Τὸ πολυμελὲς δικαστήριον, παρὰ τῷ ὁποίῳ εἶνε διωρι-

ἐμποροδικείου, ἐφετερίου ἢ τοῦ Ἀρείου Πάγου» (eines Mitgliedes eines Bezirks,—Handels—, Appellations—, oder Kassationsgerichtes...).

1. Σχετ. ἄρθρ. 66.

2. Ὅρα ἄρθρ. 6 ἀν. ν. 164 τοῦ 1946 καὶ 6 ἀν. ν. 1484 τοῦ 1950 ὑπὸ τὸ ἄρθρ. 191.

σμένος ὁ ἐξαιρούμενος ἀποφασίζει ἀνεκκλήτως, ἀλλ' ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ ἐξαιρουμένου, περὶ τῆς αἰτήσεως ὅθεν προσλαμβάνει τὸ δικαστήριον, πρὸς ἀπαγγελίαν τῆς ἀποφάσεως, ἀναπληροῦντα δικαστήν, ἐὰν δὲν ὑπάρχῃ ἄλλος ἐκ τῶν καθ' αὐτὸ δικαστῶν.

47.—Ἐὰν ἡ αἴτησις ἐγίνε κατά τινος εἰρηνοδίκου¹ ἀποφασίζει ἀνεκκλήτως τὸ δικαστήριον τῶν πρωτοδικῶν, καὶ παραπέμπει συγχρόνως τὴν συζήτησιν τῆς κυρίας ὑποθέσεως εἰς ἄλλον εἰρηνοδίκην, ἐὰν δὲν ὑπάρχῃ πλεόν ὁ ἀναπληρώσων.

Ε'. Συνέπεται τῆς ἀρνήσεως τοῦ πρὸς ἐξαιρέσιν λόγου.

48.—Ἐκαστος δικαστικός ὑπάλληλος, ὅστις, συνειδὼς ἑαυτῶ λόγον ἐξαιρέσεως, τὸν ἀρνεῖται, προβληθείσης τῆς ἐξαιρέσεως, ὑποβάλλεται εἰς πειθαρχικὸν πρόστιμον εἴκοσι μέχρις ἑκατὸν δραχμῶν,² καὶ εἰς πληρωμὴν τῆς ζημίας καὶ τῶν ἐξόδων,³ ἐπιφυλαττομένης καὶ τῆς κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ ποινικοῦ νόμου⁴ ὁρισμένης μείζονος ποινῆς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΕΜΠΤΟΝ

Παραπομπὴ ἀπὸ δικαστηρίου εἰς δικαστήριον.

49.—Παραπομπὴ ἀπὸ δικαστηρίου εἰς ἰσοβάθμιον καὶ ὁμοειδὲς δικαστήριον γίνεται κατ' αἰτήσιν—1. ἐὰν ὀλόκληρον δικαστήριον, ἢ τόσοι δικασταὶ ἐξαιρευθοῦν ὥστε οἱ λοιποὶ δὲν ἀποτελοῦν πλεόν τὸν πρὸς συζήτησιν τῆς ὑποθέσεως κατὰ τοὺς νόμους ἀπαιτούμενον ἀριθμόν.—2. ἐὰν ἐνεκὲν ἀσθενείας ἢ ἄλλου τινὸς λόγου, ὁ κατὰ νόμους ἀπαιτούμενος ἀριθμὸς τῶν δικαστῶν δὲν ὑπάρχῃ πλεόν.—3. ἐὰν ἐκ τῆς ἐν ρητῶ τόπῳ συζητήσεως δίκης τινὸς προκύπτῃ κίνδυνος διὰ τὴν κοινήν ἀσφάλειαν.

50.—Ὁ ἐν τῷ ἄρθρῳ 49 ἀριθ. 1 καὶ 2 ἀναφερόμενος⁵ ἀριθμὸς θεωρεῖται ὡς μὴ ὑπάρχων πλεόν, ἐὰν ἐξηρέθησαν τόσοι δικασταί, ὥστε οἱ πλείονες τῶν ἀπαρτιζόντων τὸ δικαστήριον ἤθε-

1. Ὅρα σελ. 13 σημ. 1.

2. Ὅρα ἄρθρ. 6 ἀν. ν. 164 τοῦ 1946 καὶ 6 ἀν. ν. 1484 τοῦ 1950 ὑπὸ τὸ ἄρθρ. 191.

3. Σχετ. ἄρθρ. 66.

4. Ἄρθρ. 254 Π. Κ. 1950.

5. Ἐν τῷ γεγραμ. ἂν ὑπάρχει ἐνταῦθα ἡ λέξις «ἀπαιτούμενος» (erforderliche).

λον εἶναι ἐκ τῶν παρέδρων, ἢ ἄλλων κατ' ἐπικουρίαν προσειλημμένων ὑπαλλήλων.

51.—Ἐὰν ἡ παραπομπὴ τῆς ὑποθέσεως ζητηθῇ δι' ἐξαιρέσεως πολυμελοῦς τινος δικαστηρίου (ἄρθρ. 41 καὶ 47) ἀποφασίζει περὶ τούτου ὁ Ἄρειος Πάγος.—Ὡς λόγοι τῆς παραπομπῆς θεωροῦνται ἐν τῇ περιπτώσει τοῦ ἄρθρου 49 ἀριθ. 1 οἱ ἐν τῷ ἄρθρῳ 36 σημειούμενοι.—Κατὰ τὴν περίπτωσιν τοῦ ἄρθρου 49 ἀριθ. 2 καὶ 3, ἡ ἐκτίμησις τῶν περὶ παραπομπῆς λόγων ἀνατίθεται εἰς τὴν κρίσιν τοῦ δικαστηρίου.

52.—Εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ ἄρθρου 49 ἀριθ. 1, τὸ δικαστήριον παραδέχεται ἢ ἀπορρίπτει τὴν περὶ παραπομπῆς αἴτησιν, κατὰ τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 38 - 42 ὄρισμένα. Ἡ δὲ περαιτέρω διαδικασία κανονίζεται κατὰ τὰ ἄρθρα 43 - 48.

53.—Καὶ εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ ἄρθρου 49 ἀριθ. 2, δύνανται ὅλοι οἱ διάδικοι νὰ ζητήσουν τὴν παραπομπήν. Ἡ αἴτησις ἐγγειρίζεται εἰς τὸν πρόεδρον τοῦ Ἀρείου Πάγου, καὶ πρέπει νὰ εἶνε βεβαιωμένη. Περὶ τούτου γίνεται συζήτησις καὶ ἀπόφασις, ἀφοῦ ἀναγνώσῃ ἐκθεσὶν εἰς τῶν Ἀρεοπαγιτῶν, καὶ ἀκουσθῶσιν οἱ τε διάδικοι καὶ ὁ εἰσαγγελεὺς κατὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 35 ὄρισμένα.

54.—Κατὰ τὴν περίπτωσιν τοῦ ἄρθρου 49, ἀριθ. 3, ἡ παραπομπὴ δὲν δύναται νὰ ζητηθῇ, εἰμὴ κατὰ διαταγὴν τῆς ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματείας, διὰ τοῦ παρὰ τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ εἰσαγγελέως ὅθεν πέμπουν οἱ εἰσαγγελεῖς τὰς αἰτήσεις των μετὰ τῶν λόγων καὶ τῶν ὑποστηριζόντων αὐτοὺς ἐγγράφων εἰς τὴν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματείαν, ἣτις διατάσσει τὰ περαιτέρω.—Ἡ συζήτησις γίνεται ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ τοῦ Ἀρείου Πάγου κατὰ πρότασιν τοῦ παρ' αὐτῷ εἰσαγγελέως.

55.—Ἐὰν ἡ περὶ παραπομπῆς αἴτησις ἀπερρίφθῃ, δύναται, ἐὰν ὑπάρχουν νέοι λόγοι, νὰ γενῆ νέα αἴτησις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΚΤΟΝ

Α'. Ἀγωγαὶ κατὰ δικαστικῶν ὑπαλλήλων.¹

56.—Ὅστις ἔνεκεν ὁποιασδήποτε δολιότητος ἢ ἀπάτης, ἔνεκεν ἀσυγγνώστου ἀμελείας ἢ παραδρομῆς, ἔνεκεν ἀρνήσεως [δι-

1. Πρβλ. 1) ἄρθ. 103 τοῦ Συντάγματος τοῦ 1911. 2) ν. 407 τοῦ 1914.

καιώματός τινος]¹ ἢ ὑπηρεσίας, φρονεῖ ἑαυτὸν ἡδικοημένον παρὰ τινος κλητῆρος, δικηγόρου, συμβολαιογράφου, διαιτητοῦ, εἰρηνοδίκου, εἰσαγγελέως. δικαστοῦ, δικαστικοῦ γραμματέως ἢ ὀλοκλήρου τινὸς δικαστηρίου, ἐκπληροῦντος δικαστικὰ ἢ δικαστικῆς ἀστυνομίας, ἢ ἄλλης ὑπηρεσίας ἔργα, ἔχει τὸ δικαίωμα ἐὰν ἄνευ τούτου δὲν ἤθελεν ὑποφέρει τὴν ζημίαν ἢ τὴν στέρησιν ταύτην, νὰ κάμη κατὰ τῶν εἰρημένων πολιτικὴν ἀγωγὴν περὶ ἀποζημιώσεως παρὰ τῷ ἀρμοδίῳ δικαστηρίῳ, ἐπιφυλαττομένης καὶ τῆς περαιτέρω ποινικῆς ἢ πειθαρχικῆς καταδιώξεως.

57.—Ἄρρησις [δικαιώματος]¹ ἐκ μέρους δικαστοῦ τινος ἢ δικαστηρίου ὑπάρχει.—1. ὅταν παραλείπωσι δικαστικὴν τινα πράξιν ὑφ' ὁποιανδήποτε πρόφασιν, ἰδίως δὲ ὑπὸ τὴν πρόφασιν τῆς ἀσαφείας ἢ τῆς σιωπῆς τοῦ νόμου.—2. ὅταν, δοθείσης ἀναφορᾶς, δὲν ἐκδώσωσι διάταξιν τινα.—3. ὅταν ὠριμὸν τινα ἀπόφασιν δὲν ἀποφασίσωσι κατὰ τὴν διὰ τοῦ παρόντος νόμου ὠριμένην σειράν.

B'. Ἀρμόδια δικαστήρια.²

58.—Τοιαῦται ἀγωγαὶ κατὰ τινος κλητῆρος, δικηγόρου, συμβολαιογράφου, διαιτητοῦ, εἰρηνοδίκου, γραμματέως, ἢ παρέδρου εἰρηνοδίκου ὑπάγονται εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν.—Ἀγωγή κατὰ τινος τῶν παρὰ τοῖς πρωτοδικαῖς εἰσαγγελέων, ἢ ἀντεισαγγελέων, ἢ κατὰ τινος γραμματέως, δικαστοῦ, καὶ παρέδρου δικαστηρίου πρωτοδικῶν, ἢ ἐμποροδικῶν, ἢ κατ' ὀλοκλήρου δικαστηρίου πρωτοδικῶν ἢ ἐμποροδικῶν, ὑπάγεται εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ δικαστηρίου τῶν ἐφετῶν.—Ἀγωγή κατὰ τοῦ δικαστηρίου τῶν ἐφετῶν ἢ κατ' ἐφετῶν τινων ἢ κατὰ τῶν παρ' αὐτοῖς εἰσαγγελέων καὶ ἀντεισαγγελέων, ὑπάγεται εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ Ἀρείου Πάγου.—Τέλος, ἀγωγαὶ κατὰ τοῦ Ἀρείου Πάγου, ἢ τινων Ἀρεοπαγιτῶν ἢ τοῦ παρὰ τῷ δικαστηρίῳ τούτῳ εἰσαγγελέως καὶ ἀντεισαγγελέως γίνονται παρὰ τῆ ἐπὶ

1. Ὁρθῶς «δικαιοσύνης» (Rechtsverweigerung).—Περβλ. καὶ ἀρθ. 10 ν. 407 τοῦ 1914.

2. Τὰς περὶ διαδικασίας ἀγωγῆς κακοδικίου διατάξεις Πολ. Δικον. συμπληροῦσι τὸ Β.Δ. τῆς 8 Ἰουλ. 1838 «περὶ ἀγωγῆς κακοδικίου» καὶ ὁ νόμος 407 τοῦ 1914 (ἐν Μέρ. Β').

τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεία καὶ παραπέμπονται παρ' αὐτῆς εἰς ἕν τῶν δικαστηρίων τῶν ἑφετῶν.¹

59.² — Ἡ ἔφεσις εἰς τὰς τοιαύτας ἀγωγὰς γίνεται κατὰ τοὺς συνήθεις τύπους ἀπὸ τοῦ δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν πρὸς τοὺς ἑφέτας, ἀπὸ τούτων πρὸς τὸν Ἄρειον Πάγον, ἀπὸ τοῦ Ἄρειου Πάγου πρὸς δικαστήριον ἑφετῶν, διοριζόμενον ἐπὶ τούτῳ παρὰ τῆς ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματείας, καὶ ἐπὶ ἐγκλήσεων κατὰ τοῦ Ἄρειου Πάγου ὑπό τινος παρὰ τῆς ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματείας διοριζομένου δικαστηρίου τῶν ἑφετῶν πρὸς ἄλλο κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον διοριζόμενον ἑφετῶν δικαστήριον, ἀλλ' εἰς τρόπον ὥστε νὰ ὑπάρχουν πάντοτε δύο μόνον βαθμοὶ δικαιοδοσίας.

Γ'. Αἴτησις θεραπείας.

60.³ — Ὁ ἐνάγων, πρὶν κάμῃ τὴν ἀγωγὴν, ζητεῖ δι' ἀναφορᾶς παρὰ τῶν δικαστῶν ἐξείνων καὶ τῶν δικαστηρίων, παρὰ τῶν ὁποίων φρονεῖ ἑαυτὸν ἠδικοῦμενον, τὴν θεραπείαν τοῦ πράγματος. Ὅκτῳ δὲ ἡμέρας μετὰ τὴν παράδοσιν τῆς ἀναφορᾶς ταύτης δύναται νὰ γίνῃ ἡ ἀγωγή ἀνευ ἀποπειράς συμβιβασμοῦ παρὰ τῷ κατὰ τὸ ἄρθρ. 58 ἀρμοδίῳ δικαστηρίῳ, ἐὰν ἕως τότε δὲν ἔγινε ἡ θεραπεία.

Δ'. Διαδικασία.

61. — Ἡ ἐπίδοσις τῆς ἀναφορᾶς γίνεται κατὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρ. 140 καὶ ἐπ' ὠρισμένα, ὅταν δὲν πρόκειται νὰ δοθῇ τοιαύτη ἀναφορὰ εἰς ὀλόκληρον δικαστήριον, ἀρκεῖ ἢ εἰς τὸν πρόεδρον αὐτοῦ ἐπίδοσις⁴. — Ὡς πρὸς τὴν διαδικασίαν ἐνεργοῦνται τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 533 καὶ ἐπ. ὠρισμένα. — Ἡ ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ δίκη κανονίζεται κατὰ τὸ ἄρθρον 579 καὶ ἐπ.

62. — Ἡ ἀγωγή δὲν πρέπει νὰ περιέχῃ καμίαν ὕβριν κατὰ τῶν ὑπαλλήλων ἢ τῶν δικαστηρίων, καθ' ὧν γίνεται, ἐπὶ ποινῇ πενήτηντα μέχρι τριακοσίων⁵ δραχμῶν. Ἡ ποινὴ αὕτη ἀπαγγέλλεται παρὰ τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 58 ἀρμοδίου δικαστηρίου, ἐπι-

1. Ὅρα ν. 407 τοῦ 1914.

2. Πρβλ. καὶ ἄρθρ. 30 ἐν συνδ. πρὸς ἄρθρ. 10 ν. 407 τοῦ 1914 «περὶ τοῦ κατ' ἄρθρ. 103 τοῦ Συντάγματος εἰδικοῦ δικαστηρίου πρὸς ἐκδίκασιν ἀγωγῶν κακοδικίας».

3. Τὸ ἄρθρ. 60 κατηργήθη δι' ἄρθρ. 39 τοῦ ν. 407.

4. Ἡ § 1 ἄρθρ. 61 κατηργήθη δι' ἄρθρ. 39 ν. 407.

5. Ὅρα ἄρθρ. 6 ἀν. ν. 164 τοῦ 1946 ὑπὸ τὸ ἄρθρ. 191.

φυλαττομένης καὶ τῆς περαιτέρω πειθαρχικῆς ἢ ποινικῆς καταδιώξεως.

63.— Ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἐπιδόσεως τῆς ἀγωγῆς μέχρι τῆς περὶ αὐτῆς ὀριστικῆς ἀποφάσεως, πρέπει νὰ ἀπέχουν οἱ ἐναγόμενοι δικαστικοὶ ὑπάλληλοι ἢ τὰ δικαστήρια πάσης δικαστικῆς πράξεως κατὰ τὴν ὑπόθεσιν, ἣτις ἔδωκεν ἀφορμὴν εἰς τὴν ἐγκλησιν, ἄλλως θεωρεῖται ἄκυρος ἡ διαδικασία, καὶ οἱ παραβάται καταδικάζονται εἰς πειθαρχικὴν ποινὴν, καὶ εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν ζημιῶν καὶ ἐξόδων.

64.— Ἐὰν ὁ ὑπάλληλος ἢ τὸ δικαστήριον καταδικασθῆ, ὑποβάλλεται εἰς ἀποζημίωσιν, καὶ εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν ἐξόδων, ἐπιφυλαττομένης τῆς πειθαρχικῆς ἢ τῆς ἔτι μείζονος ποινῆς, ἂν ὑπάρχη ἀφορμὴ πρὸς τοῦτο.— Ἐὰν ἠττηθῆ ὁ ἐνάγων, καθυποβάλλεται εἰς τε τὴν ἐν τῷ ἄρθρῳ 62 ὀρισμένην ποινὴν, εἰς χρηματικὴν ποινὴν διακοσίων¹ δραχμῶν, καὶ εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν ζημιῶν καὶ τῶν ἐξόδων.

Ε'. Ἀποτελέσματα τῆς ἀποφάσεως.

65.— Ἡ εἰς τὴν ἐγκλησιν ἀφορμὴν δοῦσα καὶ διὰ τῶν συνηθῶν ἐνδίκων μέσων μὴ προσβληθεῖσα ἀπόφασις φυλάττει τὸ κῦρὸς της ὡς πρὸς τοὺς διαδίκους, καθὼς καὶ πρότερον.— Ἐν τοσούτῳ ὁ ἐνοχος ὑπάλληλος ἢ τὸ ἐνοχον δικαστήριον ὑποχρεοῦται νὰ ἀντικαταστήσῃ τὴν ἐντεῦθεν προσγενομένην εἰς τὸν ἀδικηθέντα διάδικον ζημίαν.

ς'. Ὅτι ἡ αὐτὴ διαδικασία, καὶ διὰ τὸν νόμον ἐπιβάλλη εὐθύνην.

66.— Ἡ ἐν τοῖς ἄρθροισι 58—65 ἀναφερομένη διαδικασία γίνεται, καὶ ὅταν νόμος τις² ἀποφαίνεται τινὰ τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 56 ἀναφερομένων δικαστικῶν ὑπαλλήλων, ἢ τὸ δικαστήριον αὐτό, ὑπεύθυνον, καὶ ἐν τῇ περὶ τῆς κυρίας δίκης ἀποφάσει παραλείφθῃ ἢ κατ' αὐτοῦ προσωπικῇ καταψήφισις.

1. Ὅρα ἄρθρ. 6 ἀν. ν. 164 τοῦ 1946 ἐπ' ἄρθρ. 191.

2. Ἄρθρ. Πολιτ. Δικον. 33, 41, 48, 92, 135, 142. 203, 896, 897, 939, 960, 1052.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΒΔΟΜΟΝ

Ἀντίδικοι καὶ ἡ ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου ἐμφάνις.

A'. Δικαίωμα τοῦ παρίστασθαι ἐπὶ δικαστηρίου.

67.—Ἐκεῖνος μόνον, ὅστις προτείνει ἢ ὑπερασπίζεται ἄμεσον ἰδιωτικὸν αὐτοῦ συμφέρον, δύναται νὰ παρασταθῇ ὡς ἐνάγων ἢ ἐναγόμενος εἰς πολιτικὴν δίκην. ¹

B'. Νομιμοποίησις πρὸς τὴν δίκην.

68.—Ἡ ἀπόδειξις, ὅτι οἱ διάδικοι ἔχουν τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ ὑπερασπίζωσι τὴν δικαζομένην ὑπόθεσιν ὡς ἐνάγοντες ἢ ἐναγόμενοι ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου, δύναται νὰ ἀπαιτηθῇ καὶ ἐξ ἐπαγγέλματος κατὰ πᾶσαν τῆς διαδικασίας στάσιν καὶ ἡ περὶ τούτου ἀπόφασις δὲν ἡμπορεῖ νὰ ἐπιφέρῃ βλάβην εἰς τὸν ἀληθῶς ἔχοντα τὸ δικαίωμα ἢ τὴν ὑποχρέωσιν. ²

Γ'. Προσελίγησις (adcitatio).³

69.—Ἐνάγοντες καὶ ἐναγόμενοι, ὡς πρὸς τοὺς ὁποίους δύναται νὰ ἀμφισβητηθῇ, ἢ ἀμφισβητεῖται τῷ ὄντι τὸ δικαίωμα τοῦ ὑπερασπίζεσθαι ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου τὴν δικαζομένην ὑπόθεσιν, ἢ ὅσοι, καταδιωκόμενοι διὰ πραγματικῆς ἀγωγῆς, διακατέχουσι τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος πρᾶγμα [ὑπὸ ξένον ὄνομα] ⁴, ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ προσκαλέσων πρὸς συζήτησιν τῆς ὑποθέσεως ἐκεί-

1. Πρβλ. καὶ ἄρθρα 70, 89, 226 § 3, 231, 235, 279, 431, 533 § 3, 552 § 3, 646, 716, 740, 788, 814, 961, 1025, 1049 § 3, 1050, 1062, 1064, 1070.

2. Πρβλ. καὶ ἄρθρα 92 § 2.

3. Τὸ Δημόσιον δύναται πάντοτε κατὰ πᾶσαν στάσιν τῆς δίκης νὰ προσεπικαλέσῃ εἰς τὰς κατ' αὐτοῦ ἐγειρομένας ἢ συνεχιζομένας δίκας ἐξ ἀγωγῆς πάσης φύσεως ὑπαλλήλου, ἐπιστάτου, τεχνίτου ἢ ἐργάτου ἐκ τῶν ἐργαζομένων εἰς ἀποκλειστικῶς διὰ λ/σμόν τοῦ Δημοσίου ἐκτελούμενα ἔργα καὶ ἀμειβομένων εἰς βᾶρος τῆς ἀξίας τῶν ἔργων κλπ., τὸν ἀνάδοχον, ὑποχρεούμενον εἰς παρέμβασιν καὶ ὑποστήριξιν τοῦ Δημοσίου διὰ παντὸς εἰς τὴν διάθεσίν του νομίμου μέσου καὶ ἐν γένει παντὸς τοιούτου, ὅπερ ἡδύνατο ἢ ὀφείλει νὰ ἔχη καὶ δύναται καὶ ὀφείλει νὰ ἔχη κατὰ τὴν συζήτησιν τῆς ὑποθέσεως (ἄρθρ. 1 καὶ 3 ν. δ. 1289 τοῦ 1942 «περὶ ἐγέρσεως κατὰ τοῦ Δημοσίου τῶν ἀγωγῶν τοῦ προσωπικοῦ τῶν ἀπολογιστικῶς διὰ λ/σμόν του ἐκτελουμένων ἔργων» κυρωθέντος διὰ 324 (1946) Πρ. Ὑπ. Συμβ.

4. Ὁρθῶς «ἐν ὀνόματι ἄλλου» (in fremden Namen besitzen).

νοὺς, παρὰ τῶν ὁποίων μετέβη εἰς αὐτοὺς τὸ δικαίωμα, ἢ ἡ ὑποχρέωσις, ἢ ἐν ὀνόματι τῶν ὁποίων ἔχουν τὴν διακατοχήν.

Δ'. Ὁμώδιοι καὶ ἀνακοίνωσις τῆς δίκης (litis denunciatio).

70.—Πλείονες ἄνθρωποι δύνανται, πρὸς ἐπιτυχίαν τοῦ κοινοῦ σκοποῦ, τότε μόνον νὰ ἐνάξωσιν ἢ νὰ ἐναχθῶσιν κοινῶς, ἐὰν κοινῶσι δικαίωματος ἢ ὑποχρεώσεώς τινος, ἢ ἐὰν ἄλλως ἔχωσιν εἰς τὴν ἔκβασιν τῆς δίκης ἴδιον ἄμεσον συμφέρον, προκῦπτον ἐκ τοῦ αὐτοῦ πράγματος καὶ τῆς αὐτῆς νομίμου αἰτίας.

71.—Ἐὰν ἐκ πολλῶν κοινωνῶν τοῦ αὐτοῦ δικαίωματος μόνον εἰς ἢ τινὲς ἐνάγωσιν, οἱ δὲ ἄλλοι δὲν θέλουν νὰ συμπράξουν μετ' αὐτῶν, δύνανται οἱ πρῶτοι νὰ προσκαλέσουν τοὺς τελευταίους πρὸς συζήτησιν τῆς ὑποθέσεως, ἐὰν ἡ διεξαγωγή τῆς δίκης ἢ ἡ ἐκτέλεσις τῆς ἀποφάσεως ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς προσελεύσεως αὐτῶν.

72.—Τὸ αὐτὸ δικαίωμα, ὑπὸ τὴν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἀρθρῷ [συμφωνίαν]¹ ἔχει καὶ ὁ ἐναγόμενος, ἐὰν μόνον εἰς ἢ τινὲς τῶν κοινωνῶν τοῦ αὐτοῦ δικαίωματος παρίστανται κατ' αὐτοῦ, ἢ ἐὰν ὁ ἐνάγων ἐνήγαγε μόνον ἓνα ἢ τινάς, ἀλλ' ὄχι ὅλους τοὺς κοινωνοὺς τῆς αὐτῆς ὑποχρεώσεως.

73.—Ἐπίσης δύναται ὁ ἐνάγων καὶ ὁ ἐναγόμενος νὰ ἀνακοινώσῃ τὴν δίκην εἰς ἐκεῖνον ἢ εἰς ἐκεῖνους, παρὰ τῶν ὁποίων θέλουν ἀπαιτήσῃ ἐγγύησιν ἢ ἀποζημίωσιν ἕνεκά τοῦ διαφιλονικουμένου πράγματος.

Ε'. Ἰκανότης τοῦ παρίστασθαι ἐπὶ δικαστηρίου ἐν τῷ ἰδίῳ ὀνόματι.

74. Πᾶς ἔχων τὴν ἀπεριόριστον διαχείρισιν τῆς περιουσίας του, ἔχει καὶ τὴν ἰκανότητα νὰ ἐμφανίζηται ἐπὶ δικαστηρίου, καὶ νὰ ἐπιδιώκῃ ἢ νὰ ὑπερασπίσῃ ἐν τῷ ἰδίῳ ὀνόματι τὰ δίκαιά του. — Ὅθεν ὅσοι διατελοῦσιν ὑφ' ὁποιαδήποτε ἐπιμέλειαν, γυναικες ὑπανδρῶν ὡς πρὸς τὰ κτήματα, τὰ ὁποῖα δὲν δύνανται νὰ διαθέσουν ἐλευθέρως, παῖδες οἰκογενείας ὡς πρὸς ἐκεῖνο τὸ μέρος τῆς περιουσίας των, τοῦ ὁποίου ἢ διαχείρισις ἐναπόκειται εἰς τὸν πατέρα, δὲν δύνανται, ἄνευ συγκαταθέσεως τοῦ ἐπιτρόπου ἢ κηδεμόνου, τοῦ συζύγου ἢ πατρός, νὰ παρασταθῶσιν εἰς τὸ δικαστήριον, εἰμὴ καθ' ὅσον πρόκειται περὶ ἀποτροπῆς σι-

1. Ὁρθῶς : « π ρ ο ὑ π ό θ ε σ ι ν » (Voraussetzung).

γμαίου τινός κινδύνου, πρὸς διατήρησιν τῶν δικαιωμάτων αὐτῶν.¹

75.—Ἐν μέρει μὲν οἱ πολιτικοὶ νόμοι, ἐν μέρει δὲ ἰδιαίτερα διατάγματα, θέλουν προσδιορίσει κατὰ ποῖον τρόπον πρέπει νὰ παρίστανται ἐπὶ δικαστηρίου τὸ δημόσιον, αἱ κοινότητες, [συστήματα]² καὶ ἄλλα δημόσια καταστήματα καὶ σωματεῖα, πότε χρήζουσιν ἀδείας τῆς ἀρχῆς, καὶ κατὰ τίνα τρόπον αὕτη δίδεται.³

1. Περὶ καὶ ἄρθρα 264, 675, 785 § 4, 1049, 1050 § 4, 1065 § 2 καὶ 1075.—ἄρθρα 1589, 1631, 1651, 1662 ἐπ., 1707 Ἀστ. Κώδικος (ἀν. ν. 2250 τοῦ 1940).—Νόμου 1340 τοῦ 1918, ἄρθρ. 7.—Νόμου ΨΜΒ' τοῦ 1862 «περὶ συστάσεως φρενοκομείων» ἄρθρ. 27.

2. Ὅρθως : «καθιδρύματα» (Körperschaften).

3. Ὅρα σχετικῶς 1) Β.Δ. 12 Μαΐου 1835 «περὶ τῆς ἐν Δικαστηρίῳ παραστάσεως τοῦ Δημοσίου, δήμων κλπ.» 2) ν. 4845 τοῦ 1930 «περὶ εἰσπραξέως δημοσίων ἐσόδων». 3) ν. ΑΚΑ' τοῦ 1882 «περὶ νομικῶν συμβούλων» καὶ Δ. τῆς 26 Ἰουν. 1944 «περὶ κώδικος τῶν νόμων περὶ δικῶν τοῦ Δημοσίου» ἄρθρα 2, 5—8, 10—15, 72.—4) ν.δ. 17 Ἀπριλ.—31 Ἰουλ. 1936 «περὶ κώδικος δήμων καὶ κοινοτήτων», ἄρθρα 26, 85, 89, 95 § 3, 98, 120.—5) ν. ΓΥΙΔ' τοῦ 1909 «περὶ γεν. ἐκκλησ. ταμείου».—6) ν.δ. 17 Δεκεμβρίου 1923 «περὶ ἐνοριακῶν ναῶν».—7) ν.δ. 24 Μαρτ. 1926 «περὶ ὀργανισμοῦ Ταμείου Πρακαταθηκῶν καὶ Δανείων, κυρωθὲν διὰ ν. 3646 τοῦ 1928, ἐν οἰκειᾷ θέσει.—9) ν. ἄρθρ. 80 Ἀστ. Κώδικος.—10) ν. 602 τοῦ 1915 «περὶ συνεταιρισμῶν», ἄρθρα 5 § 6, 28 καὶ 31, καθ' ἃς ὁ συνεταιρισμὸς ἐκπροσωπεῖται κατὰ τὸ καταστατικόν, ὅπερ πάντως δεόν νὰ ὀρίξη ὅτι ἀντιπροσωπεύει τὸν συνεταιρισμὸν ὁ πρόεδρος τοῦ διοικ. συμβουλίου ἢ ἄλλο τι τῶν μελῶν.—11) ἄρθρ. 18 ν. 2190 «περὶ ἀνωνύμων ἐταιρειῶν καθ' ὅ αὐταὶ ἐκπροσωποῦνται δικαστικῶς καὶ ἐξωδίκως ὑπὸ τοῦ διοικ. συμβουλίου ἐνεργουῦντος συλλογικῶς· τὸ καταστατικόν ὅμως δύναται νὰ ὀρίξη ὅτι ἐν ἡ καὶ πλείονα μέλη τοῦ συμβουλίου καὶ ἄλλα πρόσωπα δύνανται νὰ ἐκπροσωποῦσι τὴν ἐταιρείαν.—12) ἄρθρ. 23 Β. Δ. 8 Ὀκτ. 1920 περὶ κωδικοπ. ν. 1023 καὶ 2192 «περὶ ἰδιωτικῆς ἐπιχειρήσεως ἀσφαλίσσεως», ὡς ἐτροπ. διὰ ν.δ. 16 Σεβρίου 1926 κυρ. διὰ ν. 3777 τοῦ 1929, καθ' ὅ : «1. ὁ νόμιμος ἀντιπρόσωπος, ὅστις δεόν νὰ κατοικῇ ἐν Ἑλλάδι, ἐκπροσωπεῖ τὴν ἐταιρείαν δικαστικῶς . . . ἀποκλείεται ὁ διορισμὸς παρὰ τῆς αὐτῆς ἐταιρείας δύο νομίμων ἀντιπροσώπων εἴτε με ἀρμοδιότητα ἐπὶ ὀρισμένου μέρους τῆς ἐπικρατείας εἴτε πρὸς ἄσκησιν ὀρισμένου κλάδου»... «5. Ἡ ἐταιρεία δικαιοῦται νὰ παύη τὸν ἀντιπρόσωπον, ἢ παῦσις ὅμως ἰσχύει ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως πρὸς τὸ Ὑπ. Ἐθν. Οἶκον. ἐγγράφου περὶ τούτου δηλώσεως.—13) ἄρθρ. 30 Καταστατικοῦ Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, § 2 προστεθεῖσα διὰ ν. 5055 τῆς 20 Ἰουν. 1931, καθ' ἣν : «Τὴν Τράπεζαν ἐκπροσωπεῖ καὶ ἐνώπιον τῶν Δικαστηρίων παντὸς βαθμοῦ ὁ Διοικητὴς καὶ τούτου κωλυμένου ὁ κατὰ τὸ ἄρθρον 32 ἀναπληρωτὴς αὐτοῦ εἰς περιπτώσεις δὲ ἀπαιτούσας τὴν ἐνώπιον Δικαστηρίου ἢ εἰσηγητοῦ προσωπικὴν ἐμφάνισιν, ὁ Δικαστικὸς Σύμβουλος καὶ ἕκαστος τῶν Διευθυντῶν αὐτῆς ἢ τῶν Διευθυντῶν τῶν Ὑποκατα-

ς'. Ἰσότης τῶν δικαιωμάτων τῶν διαδίκων.

76.—Οἱ διάδικοι ἔχουν ἐν γένει τὰ αὐτὰ δικαιώματα καὶ τὰς αὐτὰς ὑποχρεώσεις.—[Ἐν μέρει] ¹ δὲ ἔχουν ἀμφότεροι τὸ δικαίωμα τοῦ προσέρχεσθαι εἰς ὅλας τὰς ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ καὶ ἐκτὸς αὐτοῦ γενομένας συζητήσεις καὶ ἐὰν αὐταὶ γίνωνται κεκλεισμένων τῶν θυρῶν ἔχουν προσέτι τὴν ὑποχρέωσιν τοῦ παρίστασθαι ἐπὶ δικαστηρίου, ὅταν προσκαλῶνται ² πρὸς τινὰ ἐξηγήσιν, ἥτοι κατ' αἰτησίαν τινος διαδίκου, ἢ καὶ ἐξ ἐπαγγέλματος.—Ἐκτὸς τούτου ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ δίδουν εἰς τὸ δικαστήριον ἐγγράφους αἰτήσεις περὶ τῶν ἰδίων αὐτῶν ὑποθέσεων, νὰ συζητῶσιν ἐγγράφως καὶ προφορικῶς, ἢ νὰ παρίστανται διὰ πληροεσίων.

Ζ'. Ὅτι κρείττων ἡ θέσις τοῦ ἐναγομένου.

77.—Ἡ θέσις τοῦ ἐναγομένου εἶναι εἰς πολλὰ κρείττων τῆς τοῦ ἐνάγοντος· ἰδίως δὲ—1. ὁ ἐναγόμενος ἀπαλλάττεται, ἐὰν ὁ ἐνάγων δὲν δύναται νὰ ἀποδείξῃ [τοὺς λόγους] ³ τῆς ἀγωγῆς του, ἂν καὶ ὁ ἐναγόμενος δὲν δύναται τὸ καθ' ἑαυτὸν νὰ ἀποδείξῃ τὰς ἐνστάσεις του—2. ὁ ἐνάγων ὀφείλει ἐνίοτε νὰ δίδῃ ἐγγύησιν ⁴ καὶ—3. δύναται εἰς τινὰς περιπτώσεις νὰ ὑποχρεωθῇ νὰ κάμῃ ἀγωγήν. ⁵

Η'. Ἐγγύησις ἐνεκα ζημιῶν καὶ ἐξόδων.

78.—Ἄλλοδαποί, οἵτινες ἐνάγουν ἡμεδαπούς, δίδουν εἰς στημάτων. Προκειμένου εἰδικῶς περὶ δόσεως ὄρκων ἐπιβαλλομένων εἰς τὴν Τράπεζαν, ἐκπροσωποῦσιν ὡσαύτως αὐτὴν ἐνώπιον τῶν Δικαστηρίων καὶ εἰσηγητῶν καὶ δύναται νὰ δώσωσι τοὺς ὄρκους διὰ μὲν τὰς ὑποθέσεις τοῦ Κεντρικοῦ εἴτε εἰς τῶν διεθυντῶν εἴτε ὁ δικαστικὸς σύμβουλος, διὰ δὲ τὰς ὑποθέσεις τῶν Ὑποκαταστημάτων καὶ Πρακτορείων ὁ Διευθυντὴς αὐτῶν ἢ ὁ ἀναπληρωτὴς αὐτοῦ.—Τῶν ἐταιριῶν, σωματείων, συλλόγων ἢ ἄλλων νομικῶν προσώπων προεδρευομένων ὑπὸ μέλους τῆς Βασιλ. Οἰκογενείας, ἢ ἐκπροσώπησις γίνεται ὑπὸ τῶν ἀντιπροέδρων αὐτῶν (ἄρθρ. 21 ν.δ. 1298 τοῦ 1949 «περὶ Βασιλ. Οἰκογενείας»).—Τοῦ Ὁργανισμοῦ Λμ. Πειραιῶς ἢ ἐκπροσώπησις γίνεται ὑπὸ τοῦ Γεν. Διευθυντοῦ (ἄρθρ. 10 § 2 ζ' ἀν. ν. 1559 τοῦ 1950 «περὶ Ὁργ. Α. Π.»).

1. Ὁρθότερον «ἰδίως» (inbesondere).

2. Ἐν τῷ γερμ. κειμένῳ ὑπάρχει ἐνταῦθα ἡ λέξις «αὐτοπροσώπως» (persönlich).

3. Ὁρθότερον «τὴν βάσιν» (den Grund).

4. Ὁρα ἄρθρ. 78 ἐπ.

5. Ὁρα ἄρθρ. 81 ἐπ. καὶ 302.

τὸν ἐναγόμενον κατ' αἴτησιν αὐτοῦ, ἀσφάλειαν ἔνεκα τῶν ἐνδεχομένων ζημιῶν καὶ ἐξόδων· καὶ μέχρις οὗτου δοθῆ αὕτη, δὲν ὑποχρεοῦται ὁ ἡμεδαπὸς νὰ ἀπολογηθῆ εἰς τὴν ἀγωγὴν.— Ἡ ἀπόφασις, ἡ διατάσσουσα τὴν ἐγγύησιν, προσδιορίζει συγχρόνως καὶ τὴν ποσότητα αὐτῆς.

79.— Ὑποχρέωσις πρὸς ἐγγύησιν δὲν ὑπάρχει—1. ὅταν ὁ ξένος εἶναι καθιδρυμένος ἐν τῇ Ἑλλάδι, ἔχων ἐν αὐτῇ ἀποχρῶντα ἀκίνητα κτήματα—2. ἐὰν τοσοῦτο μέρος τῆς ἀπαιτήσεως τοῦ ἀλλοδαποῦ εἶνε ἀδιαφιλονίκητον, ὅσον ἀποτελοῦν τὰ ἔξοδα καὶ ἡ ἐνδεχομένη ζημία—3. εἰς ὑποθέσεις ἀφορώσας τὸ ἐμπόριον ἢ τὰς συναλλαγματικὰς.— Ἐπιφυλάττονται δὲ αἱ ἰδιαίτεροι συνθήκαι τοῦ Κράτους.¹

80.— Κατὰ τὰς μεταξὺ ἡμεδαπῶν διαφοράς, τότε μόνον δύ-

1. Διὰ συνθηκῶν ἀπαλλάσσονται τῆς ἐγγυοδοσίας οἱ ὑπήκοοι Μεγ. Βρεταννίας, Βελγίου, Γερμανίας, Ἰταλίας, Ἰαπωνίας, Τουρκίας καὶ Ἑλβετίας (ἄρθρ. 4 Συμβάσεως κυρωθείσης διὰ ν. 3610 τοῦ 1928) δυνάμει δὲ τῆς ἐν σχετικαῖς συνθήκαις ρήτρας τοῦ μᾶλλον ἐννοουμένου Κράτους ἀπαλλάσσονται καὶ οἱ ὑπήκοοι Γαλλίας, Κάτω Χωρῶν.— Διὰ ν. δ. 7/10 Αὐγ. 1925 ἀπηλλάγησαν τῆς πρὸς ἐγγυοδοσίαν ὑποχρέωσης οἱ γερμανοὶ ὑπήκοοι καὶ ἀπολαύουσι τοῦ εὐεργετήματος τῆς πενίας.— Δι' ἄρθρ. 3 ν. 5016 τῆς 6/13 Ἰουν. 1931 «περὶ κυρώσεως τῆς ἐν Γενεύῃ ὑπογραφείσης τῆν 20 Ἀπριλ. 1929 συμβάσεως πρὸς καταστολὴν τῆς παραχαράξεως κλπ.», τὰ ὑπογράψαντα ἢ τυχὸν μέλλοντα νὰ προσχωρήσωσιν εἰς τὴν κυρουμένην σύμβασιν Κράτη ὡς καὶ οἱ ὑπήκοοι αὐτῶν, παριστάμενοι ὡς πολιτικῶς ἐνάγοντες ἐνώπιον τῶν ἐλληνικῶν δικαστηρίων ἀπαλλάσσονται τῆς ὑπὸ τοῦ ἄρθρ. 78 Πολ. Δικ. ἐγγυήσεως.— Δι' ἄρθρ. 5 τῆς διὰ τοῦ ν. 5181 τῆς 15 Ἰουλ. 1931 κυρωθείσης συμβάσεως ἐγκαταστάσεως, ἐμπορίας καὶ ναυτιλίας μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Περσίας, οἱ ὑπήκοοι αὐτῆς θ' ἀπολαύουσιν ἐν Ἑλλάδι ὡς πρὸς πάντα τὰ ἀφορῶντα εἰς τὴν προστασίαν τοῦ προσώπου καὶ τῆς περιουσίας των τῆς αὐτῆς μεταχειρίσεως ἧς καὶ οἱ ἰθαγενεῖς παρὰ τοῖς δικαστηρίοις καὶ ταῖς δικαστικαῖς ἀρχαῖς. Θὰ δύνανται ἰδίᾳ νὰ προσφεύγωσιν ἐλευθέρως ἄνευ οὐδενὸς περιορισμοῦ εἰς τὰ δικαστήρια καὶ νὰ παρίστανται ὑφ' οὗς ὄρους καὶ οἱ ἰθαγενεῖς. «Ἐν τούτοις μέχρι συνομολογήσεως εἰδικῆς συμφωνίας οἱ ὄροι τῆς παροχῆς τοῦ εὐεργετήματος τῆς πενίας καὶ τὰ τῆς ἐγγυοδοσίας τοῦ ἀλλοδαποῦ θὰ ρυθμίζονται ὑπὸ τῆς ἐγκυρίου νομοθεσίας». — Διὰ τοῦ ἄρθρ. 6 τῆς Συμβάσεως ἐγκαταστάσεως μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Ρουμανίας τῆς κυρωθείσης διὰ ν. 5311 τῆς 21 Ἰανουαρ. 1932, οἱ ρουμᾶνοι ὑπήκοοι ἀπηλλάγησαν τῆς πρὸς ἐγγυοδοσίαν ὑποχρέωσης καὶ ἀπολαύουσι τοῦ εὐεργετήματος τῆς πενίας ὑφ' οὗς ὄρους καὶ οἱ ἰθαγενεῖς.

ναται νὰ ἀπαιτηθῶσιν ἐγγυήσεις, ὅταν τοῦτο διατάττηται ρητῶς παρὰ τοῦ παρόντος νόμου.

Θ'. *Πρόκλησις πρὸς ἀγωγήν.*

81—88.¹

I. Παρέμβασις καὶ ἀνακοπὴ παρὰ τρίτον.

89.—Πᾶς τρίτος, ὅστις κατὰ τινα μεταξὺ ἄλλων διαδίκων ἐκκρεμῆ ἢ ἤδη ἀποφασισμένην δίκην ἔχει [ἐνδικον]² συμφέρον, δύναται, ἂν καὶ δὲν προσεκλήθη ἐπὶ τούτου, νὰ παρεμβῆ εἰς τὴν συζήτησιν τῆς ἐκκρεμοῦς ἔτι ὑποθέσεως, ἢ νὰ ἀνακόψῃ τὴν ἤδη ἀπαγγελθεῖσαν ἀπόφασιν.

90.—Ἡ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον παρέμβασις δύναται νὰ γίνῃ ὡς κυρία ἢ παρεμπίπτουσα ἀγωγή³.—Περὶ τῆς πρώτης ἐφαρμοζονται αἱ γενικαὶ περὶ ἀγωγῶν ἀρχαί, περὶ δὲ τῆς δευτέρας ἰδιαιτέρως αἱ περὶ παρεμπιπτουσῶν ἀγωγῶν.—Ἀμφότερα γίνονται παρὰ τῷ δικαστηρίῳ, παρὰ τῷ ὁποίῳ εἶναι ἐκκρεμῆς ἢ κυρία δίκη, ἢ τὸ ὁποῖον ἀπήγγειλε τὴν προσβλητέαν ἀπόφασιν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΟΓΔΩΟΝ

Πληρεξουσιότητες, ἔγγραφα πληρεξουσιότητος καὶ Δικηγόροι.

α'. Τίνας δύναται νὰ γίνουν πληρεξούσιοι.

91.—⁴

1. Τὰ περὶ προκλήσεως εἰς ἀγωγήν ἄρθρα 81 - 88 κατηργήθησαν δι' ἄρθρ. 7 ἀν. ν. 2783 τοῦ 1941, εἰσαγωγικοῦ τοῦ Ἀστ. Κώδικος.

2. Ὁρθότερον : «ἐννομον» (rechtliches).

3. «Ἐπὶ πάσης πτωχευτικῆς δίκης πᾶς ἐνδιαφερόμενος δικαιούται εἰς παρέμβασιν ἀσκουμένην καὶ ἄνευ ἐγγράφου προδικασίας» (ἄρθρ. 8 § 2 ἀν. ν. 635 τοῦ 1937 «περὶ διατάξεων τινῶν πτωχευτικοῦ δικαίου»).

4. Κατηργήθη διὰ τοῦ ν. Γ'201' τοῦ 1911 «περὶ δικηγόρων».— Ὅρα σχετικῶς ἄρθρα 35, 36, 42, 47, 48, 49, 50, 79 καὶ 81 § 1 ν. δ. 5 Μαΐου 1926 «περὶ δικηγόρων» ἐν οἰκείᾳ θέσει Μέρ. Β'.— Κατ' ἄρθρ. 9 ν.δ. 406 τῆς 22/23 Ἀύγ. 1947 «περὶ ζητημάτων τινῶν τοῦ τύπου» : «Εἰς τὴν Ἑνωσιν Συντακτῶν ἡμερ. ἐφημερίδων Ἀθηνῶν παρέχεται τὸ δικαίωμα νὰ παρίσταται ἐπὶ δικαστηρίου ὡς ἐκπρόσωπος μέλους αὐτῆς ἵνα ἐπιδιώξῃ τὴν δικαστικὴν ἀναγνώρισιν ἀπαιτήσεων αὐτοῦ ἐναντι ἰδιοκτῆτου ἐφημερίδος ἢ περιοδικοῦ ἀπορρευσῶν ἐκ τῆς σχετικῆς συμβάσεως ἐργασίας. Ἡ πρὸς τοῦτο αἴτησις ὑποβάλλεται ὑπὸ τοῦ δικαιούχου πρὸς τὸ διοικ. συμβούλιον τῆς Ἑνώσεως, ὑποχρεούμενον ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς αὐτῆς ἐγείρῃ τὴν σχετικὴν ἀγωγήν. Κατὰ τὸ

β'. Νομιμοποίησις πρὸς τὸ δικάζεσθαι.

92.—Ἐν ὅσῳ πρόκειται λόγος ¹ περὶ τῶν προπαρασκευαστικῶν πράξεων καὶ κλήσεων μέχρι τῆς εἰς τὸ πινάκιον ἐγγραφῆς, προϋποτίθεται ὅτι οἱ εἰς τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἀναφερόμενοι ἔχουν τὴν πληρεξουσιότητα, ² πρὸς δὲ τὴν ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ συζητήσιν ἀπαιτεῖται ρητὴ πληρεξουσιότης, τῆς ὁποίας μὴ ὑπαρχούσης, κηρύττονται ἄκυροι ὅλαι αἱ πράξεις καὶ αὐταὶ αἱ πρότερον ἤδη ἐπιχειρηθεῖσαι, ὁ δὲ ἐπιχειρήσας αὐτὰς καταδικάζεται εἰς ἀποζημίωσιν, εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν ἐξόδων, καὶ εἰς πρόστιμον δέκα μέχρι πενήκοντα ³ δραχμῶν, οἱ δὲ δικηγόροι καταδιώκονται ἐκτὸς τούτου καὶ πειθαρχικῶς.—Τὸ περὶ νομιμοποίησεως δύναται καὶ ἐξ ἐπαγγέλματος νὰ προταθῆ καὶ νὰ κανονισθῆ κατὰ πᾶσαν τῆς διαδικασίας στάσιν.

β'. Πληρεξουσιότης.

α'. Ἐγγραφος ἢ προφορικῆ.

93.—Ἡ πληρεξουσιότης δύναται νὰ δοθῆ μόνον ἤτοι ἐγγράφως, διὰ συμβολαιογραφικῆς πράξεως, ἢ προφορικῶς ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ γινομένης περὶ τούτου ἐκθέσεως.—Ἡ ἐγγραφος πληρεξουσιότης πρέπει νὰ περιέχῃ—1. τὸ ὄνομα τοῦ ἐντολέως, τοῦ πληρεξουσίου καὶ ἀντιπροσώπου τινός, [δι' ἐνδεχομένην σημείω-

μηνιαῖον τοῦτο χρονικὸν διάστημα ἀναστέλλεται ἢ παραγραφῆ].—Τὸν Βασιλέα ὡς πρὸς τὰς περιουσιακὰς αὐτοῦ σχέσεις ἐκπροσωπεῖ ἐνάπιον τῶν δικαστηρίων ὁ ὑπ' αὐτοῦ διοριζόμενος Ἐπιμελητὴς τῆς Βασιλ. Χορηγίας, ὡς καὶ τὴν Βασιλίαν ἂν δὲν ἔχη ἴδιον ἐπιμελητήν. Διὰ ζητήματα μὴ ἀφορῶντα περιουσιακὰς σχέσεις ὁ Βασιλεὺς παρίσταται ἐπὶ δικαστηρίου διὰ τοῦ Μεγ. Αὐλάρχου, ἢ Βασιλίσσα δὲ καὶ ὁ Διάδοχος διὰ τῶν Αὐλαρχῶν αὐτῶν. Οἱ Αὐλάρχαι οὗτοι διορίζουσι καὶ τοὺς δικηγόρους. Ἡ πληρεξουσιότης πρὸς δικηγόρον παρέχεται ὑπὸ τοῦ Ἐπιμελητοῦ κατὰ τὸν ἐν ἄρθρῳ 93 ἢ 94 Πολιτ. Δικον. τρόπον δύναται δὲ νὰ εἶναι καὶ γενικὴ κατὰ τὸ ἄρθρ. 96. Ὁ Νομικὸς Σύμβουλος τῆς Βασ. Αὐλῆς καὶ τοῦ Βασιλέως λογίζονται κεκτημένοι αὐτοδικαίως τὰς πληρεξουσιότητας τῶν ἄρθρ. 95 καὶ 96 Πολ. Δικ. (ἄρθρα 19—22 ν. δ. 1298 τοῦ 1949 «περὶ Βασιλ. Οἰκογενείας»).

1. Τὸ γερμ. κ. ἔχει ἐνταῦθα τὴν λέξιν «μόνον».

2. Ὅρα καὶ ἄρθρ. 50 § 2 ν.δ. 5 Μαΐου 1926 «περὶ δικηγόρων»

3. Ὅρα διατάξεις ἀξαναοίσας τὸ ποσὸν ὑπ' ἄρθρ. 191.

σιν] ¹.— 2. τὴν περιγραφὴν τῶν ὑπὸ δίκην ἀντικειμένων καὶ ὑποθέσεων, περὶ ὧν δίδεται ἡ πληρεξουσιότης—3. τὸ ὄνομα τοῦ δικαστηρίου, παρὰ τῷ ὁποίῳ συζητεῖται ἡ ὑπόθεσις—4. τὸν χρόνον καὶ τὸν τόπον, καθ' ὃν ἐκδίδεται ἡ πληρεξουσιότης μετὰ τῆς ὑπογραφῆς τοῦ δόντος αὐτῆν. ²

94.—Ἡ κατὰ τὸν προσήκοντα τύπον συνταχθεῖσα καὶ ὅλα τὰ ἀπαιτούμενα πληρεξουσίου ἐγγράφου ἔχουσα παραγγελία ἀρχῆς τινος εἰς τινὰ δικηγόρον, πρὸς διεξαγωγὴν ὁποιασδήποτε διαφορᾶς, ἐπέχει δι' αὐτὸν τὸν πληρεξουσίου ἐγγράφου.

β'. *Συνέπειαι τῆς πληρεξουσιότητος.*

95.—Πληρεξουσιότης δεδομένη, κατὰ τὰ ἄρθρα 93 καὶ 94 ἐγγράφως ἢ προφορικῶς, παρέχει εἰς τὸν δικηγόρον ἢ ἄλλον πληρεξούσιον τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ παριστᾷ ἐπὶ δικαστηρίου τὸν δόντα τὴν πληρεξουσιότητα, ἰδίως δὲ τοῦ νὰ ἐπιχειρῇ ὅλας τὰς κυρίας ἢ [ἐν παρόδῳ] ³ πράξεις, τὰς ἀφορώσας τὴν πρωτοδίκως γινομένην διεξαγωγὴν τῆς δίκης, τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἀπαγγελθείσης ἀποφάσεως, καὶ τὴν περὶ ἐφέσεως αἴτησιν, καὶ ὡς πρὸς τὴν ἀγωγὴν, καὶ ὡς πρὸς τὴν ἀνταγωγὴν, ἰδίως δὲ τοῦ νὰ ἐξομολογῆται ἐπὶ δικαστηρίου, νὰ ἐπάγῃ, δέχεται, καὶ ἀντεπάγῃ ὄρκους, καὶ νὰ ἀναγνωρίσῃ ἐγγράφω.— Διὰ νὰ ἔχουν δὲ τὰ πληρεξούσια ἐγγράφω ἀποτελέσματα μᾶλλον περιορισμένα, πρέπει τοῦτο νὰ εἶναι ἐκπεφρασμένον ρητῶς ἐν τῷ ἐγγράφῳ, καθότι τοιαύτη ἐξαίρεσις δύναται νὰ ἀποδειχθῇ μόνον διὰ τοῦ ἰδίου ἐγγράφου, ἢ διὰ δικαστικῆς ὁμολογίας, ἢ δι' ἐπαγωγῆς ὄρκου.

γ'. *Γενικὴ πληρεξουσιότης.*

96.—Γενικὴ πληρεξουσιότης δι' ὅλας τὰς διαφορὰς τοῦ δόντος τὴν πληρεξουσιότητα παρέχει εἰς τὸν πληρεξούσιον τὸ δικαίωμα καὶ ἐπιβάλλει τὴν ὑποχρέωσιν τοῦ νὰ παριστᾷ τακτικῶς

1. Κατ' ὀρθὴν μετάφρασιν: «δι' ἐνδεχόμενον κώλυμα» (verhinderungsfall).

2. Ὅρα καὶ 1) ἀν. ν. 427 τοῦ 1945 «περὶ νομικοῦ συμβουλίου τοῦ Κράτους» ἰδίᾳ τὰ ἄρθρα 1, 16, 22-24 30.— 2) ἄρθρ. 11 ν.δ. 21 Μαρτ. 1926 «περὶ ὀργανισμοῦ Ταμ. Παρακατ.,—Δανείων», κυρ. διὰ ν. 3646 τοῦ 1928 (ἐν Μέρει Β').

3. «π α ρ ε π ο μ έ ν α ς» (Nebenhandlugen), κατ' ὀρθὴν μετάφρασιν.

τὸν ἐντολέα του, ὡς ἐνάγοντα ἢ ἐναγόμενον, εἰς ὅλας τὰς περιπτώσεις, ἰδίως δὲ κατὰ τὰς ἐν τῷ προηγουμένῳ ἀρθρῷ ἀναφερομένας πράξεις. — Τότε δὲ ἀρκεῖ καθ' ἑκάστην διαφορὰν ἢ ἐπίδοσις ἐπικεκρωμένου ἀντιγράφου τῆς γενικῆς ταύτης πληρεξουσιότητος, ἢ ἢ ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ ἐπίδειξις αὐτοῦ.

δ'. *Εἰδικὴ πληρεξουσιότης.*

97. — Εἰδικὴ πληρεξουσιότης εἶνε πάντοτε ἀναγκαία·—1. διὰ νὰ γίνωνται συμβιβασμοί, καὶ περὶ διαιτητῶν καὶ συγκαταβάσεως συμφωνία. —2. διὰ νὰ γίνηται ρητὴ παραίτησις ἀπὸ ἐνδίκου τινὸς μέσου, ἢ ἀπὸ τῆς ὅλης δίκης, ἢ ἀπὸ τῆς ὁροδοσίας ἐνὸς τῶν διαδίκων ἢ μαρτύρων·—3. διὰ νὰ ἐνεργῆται τὸ ἔκτακτον μέσον τῆς ἀναιρέσεως, ἢ τῆς ἐπαναλήψεως τῆς διαδικασίας·—4. διὰ νὰ γίνηται ἢ κατὰ τὸ ἀρθρον 56 κατὰ δικαστικῶν ὑπαλλήλων καὶ κατὰ δικαστηρίων ἀγωγή·—5. διὰ νὰ παραλαμβάνονται ἢ νὰ δίδονται χρήματα, ἔγγραφα, καὶ ἄλλα πράγματα·—6. διὰ νὰ γίνηται ἐκποίησης.¹—Ἡ εἰδικὴ αὕτη πληρεξουσιότης προαπαιτεῖ ρητὴν μνεΐαν τῶν πράξεων τούτων ἐν τῷ διὰ τῶν ἀρθρων 93, 94 καὶ 96 ἀναφερομένῳ ἢ καὶ ἐν ἰδιαιτέρῳ συμβολαιογραφικῷ ἐγγράφῳ.

ε'. *Πληρεξουσιότης δεδομένη παρ' ἐπιτρόπων καὶ κηδεμόνων.*

98. — Ἐπιτροποὶ, κηδεμόνες καὶ ἄλλοι ἐπ' ἄλλοτρίῳ ὀνόματι πληρεξουσιότητα δίδοντες ἄνθρωποι, πρέπει νὰ ἐπισυνάπτουν εἰς τὸ πληρεξούσιον τὴν δι' ἐπισήμου ἐγγράφου ἀπόδειξιν τῆς ιδιότητος, καθ' ἣν δίδουσι τὴν πληρεξουσιότητα, ἐὰν τοῦτο δὲν εἶναι ἤδη γνωστὸν εἰς τὸ δικαστήριον.

ς'. *Δικαιώματα καὶ ὑποχρεώσεις πληρεξουσίου.*

99. — Τὰ δικαιώματα καὶ αἱ ὑποχρεώσεις δικηγόρου ἢ ἄλλου πληρεξουσίου εἶναι τὰ αὐτὰ μὲ τὰ τοῦ ἐντολοδόχου (mandataire) κατὰ τὰ ἐν τῷ πολιτικῷ νόμῳ ὄρισμένα, καθ' ὅσον ὡς πρὸς αὐτὰ δὲν διετάχθη ἄλλο τι ἐν τῷ παρόντι νόμῳ, ἢ ἐν τῷ πληρεξουσίῳ ἐγγράφῳ. — Ἰδίως δὲ ὀφείλει οὗτος·—1. νὰ δίδῃ λόγον περὶ τῶν πρὸς διεξαγωγὴν τῆς ὑποθέσεως γενομένων πρὸς αὐτὸν προπληρωμῶν—2. νὰ παραδίδῃ εἰς τὸν ἐντολέα ὅλα τὰ ἔγγραφα² ὅσα

1. Ὅρα καὶ ἀρθρα 486 § 3, 487 § 2, 653, 863 § 2.

2. Τὸ γερμ. κείμενον προσθέτει «καὶ χρήματα» (und Geld).

ἔλαβε παρ' αὐτοῦ καὶ δι' αὐτόν.—β. νὰ ἐνέχηται δι' ὅλας τὰς περὶ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἐντολῆς γενομένης παραδρομάς, ἀμελείας, καὶ ὑπερβάσεις τῆς πληρεξουσιότητος.

100.—Κατὰ τὴν περίπτωσιν τοῦ ἄρθρου 99 ἀριθ. 3 καὶ ἐπὶ τῶν παραβάσεων τῶν ἐν τῷ ἀριθ. 2 ὠρισμένων, καταδικάζεται ὁ πληρεξούσιος εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν ζημιῶν καὶ τῶν ἐξόδων, καὶ εἰς πρόστιμον δέκα μέχρι πενήκοντα¹ δραχμῶν, ἐπιφυλαττομένης καὶ τῆς περαιτέρω πειθαρχικῆς καταδιώξεως κατὰ τῶν δικηγόρων, ἔὰν οἱ πληρεξούσιοι ἦσαν δικηγόροι.

101.—Πᾶς πληρεξούσιος ἔχει δικαίωμα ἐντελοῦς ἀποζημιώσεως διὰ τὰ κατὰ τὴν ὑπόθεσιν γενομένα παρ' αὐτοῦ ἔξοδα, καί, μέχρι τῆς πληρωμῆς αὐτῶν δικαίωμα ἐπισχέσεως τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 99 ἀριθ. 2 παραδοθησομένων χρημάτων καὶ ἐγγράφων.²

ζ' Πᾶσις τῆς πληρεξουσιότητος

102.—Ἡ πληρεξουσιότης παύει·—1. μὲ τὸν θάνατον τοῦ λαβόντος καὶ τοῦ δόντος τὴν πληρεξουσιότητα·—2. ὅταν κατὰ τὰ ἄρθρα 95 καὶ 153 τελειώσῃ πρωτοδίκως ἢ δίκη, διὰ τὴν ὁποίαν εἶχε δοθῆ ἢ πληρεξουσιότης, καί, ἐπὶ εἰδικῆς πληρεξουσιότητος, ὅταν τελειώσῃ ἢ ἐπιτραπέισα πράξις·—3. ὅταν ὁ δικηγόρος παραιτηθῆ, πανθῆ ἐπὶ πλεόν τῶν τριῶν μηνῶν, ἢ καθαιρεθῆ·—4. παραιτηθέντος τοῦ πληρεξουσίου·—5. ἀνακληθείσης τῆς πληρεξουσιότητος παρὰ τοῦ ἐντολέως· ἔὰν δὲ ὁ διορισμὸς πληρεξουσίου τινὸς εἶναι κατὰ νόμον ἀναγκαῖος (ἄρθρ. 148), τότε μόνον παύει ἢ πληρεξουσιότης δι' ἀνακλήσεως, ὅταν συγχρόνως διοριθῆ νέος πληρεξούσιος.

1. Ὅρα διατάξεις ἀξαναούσας τὸ ποσὸν ὑπὸ τὸ ἄρθρ. 191.

2. Παραλείπεται τὸ β' ἐδ. ἄρθρ. 101 ὅπερ κατηργήθη διὰ ν. Γ'20Γ' τοῦ 1911 «περὶ δικηγόρων». Ὅρα σχετικῶς Κ. Βασιλείου, Νεώτεροι Κώδικες, τόμ. Α' σελ. 431 σημ. 1.—Κατηργήθη δ' ἄλλως σιωπηρῶς τόσον τὸ β' ὅσον καὶ τὸ α' ἐδάφ. ἄρθρ. 101 καὶ διὰ ν.δ. 5 Μαΐου 1926 «περὶ δικηγόρων», ἄρθρ. 165 § 3 καὶ 4, καθ' ὃ: «ὁ δικηγόρος μέχρις ἐντελοῦς ἀποπληρωμῆς τῶν ὀφειλομένων αὐτῷ δαπανῶν καὶ ἀμοιβῆς ἔχει τὸ δικαίωμα ἐπισχέσεως τῶν εἰς χεῖράς του ἐδρισκομένων ἐγγράφων τοῦ ἐντολέως. Τὸ αὐτὸ δικαίωμα ἔχουσι καὶ οἱ κληρονόμοι τοῦ δικηγόρου». Ὅρα σχετικῶς Κωστῆ - Μπουροπούλου. Ποιν. Νόμος, τόμ. Γ' σελ. 420 σημ. α.—Ὅρα ἐπίσης καὶ ἄρθρ. 18 ν. 4684 νῆς 9/10 Μαΐου 1930 «περὶ διοικήσεως κλπ. τῆς Ἐκκλησ. περιουσίας κλπ.» ἐν Μέρει Β'.

103.— Ἐὰν ἐκ τῆς τοιαύτης παραιτήσεως ἢ ἀνακλήσεως, προέκυψε διὰ τὸν ἀντίδικον, ἢ διὰ τὸν δόντα τὴν πληρεξουσιότητα, ὁποιαδήποτε νόμιμος βλάβη, εἴτε διὰ τῆς ἐπελθούσης βραδύτητος, εἴτε διὰ τῆς παραμελήσεως προθεσμίας τινός, εἴτε διὰ τῆς στερήσεως ἐνδίκου τινός μέσου, καταδικάζεται ὁ παραιτούμενος ἢ ὁ ἀνακαλῶν εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν ἐξόδων καὶ ζημιῶν.

Γ'. Δικηγόροι.

104.— Εἰς τοὺς δικηγόρους ἐφαρμόζεται ὅ,τι διεγράφη περὶ τῶν πληρεξουσίων ἐπιφυλαττομένων τῶν ἐν τῷ δικαστικῷ ὄργανισμῷ περὶ αὐτῶν ἰδίως ὀρισθέντων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΝΑΤΟΝ

Διαιτηταί.

Α'. Ἀποφασίζοντες διαιτηταί.—α'. Ἐν γένει.

105.— Τὸ συνυποσχετικὸν εἶναι εἶδος [συμβολαίου] ¹ καὶ κρίνεται ἐν γένει κατὰ τὰς περὶ τούτου ἀρχάς.— Ἐξαιρέσεις γίνονται μόνον κατὰ τὸ ἄρθρον 108 εἰς ὑποθέσεις ἀφορώσας τὴν ἐμπορίαν καὶ τὰς συναλλαγματικάς.²

β'. Εἶδη.

1. Ἐκουσίως

106.³— «Τὰ διάδικα μέρη ἔχουν τότε μόνον τὸ δικαίωμα νὰ

1. Ὁρθότερον : «τοῦ συμβιβασμοῦ» (des Vergleiches).

2. Πρὸβλ. καὶ ἄρθρα 51—63 Ἐμπ. Ν.— Ὅρα καὶ ν. 184 τοῦ 1914 «περὶ ἐμπορ. ἐπιμελητηρίων», ἄρθρα 40 ἐπ. καὶ τοὺς ὑπ' αὐτὸν σημειωμένους καὶ ἄρθρ. 10 ν. 8. 30 Ἀπριλ. 1926 «περὶ ἐκδικάσεως τῶν διαφορῶν μηχανικῶν καὶ πελατῶν» ἐν Μέρει Β'.— Διαιτητικῶς ἐπιλύεται παρὰ τῆς πλησιεστέρας Λιμεν. ἀρχῆς πᾶσα διαφορά προκύπτουσα μεταξὺ τῆς πλοηγ. ὑπηρεσίας ἢ τοῦ προσωπικοῦ αὐτῆς ἢ πλοηγοῦ καὶ τῶν διὰ τὴν καταβολὴν πλοηγ. δικαιωμάτων ὑποχρέων (ἄρθρ. 4 ν. 6126 τῆς 11 Μαΐου 1934 «περὶ τροποπ. ν. 4159 περὶ πλοηγ. ὑπηρεσίας κλπ.»).— Ἐπίσης πᾶσα διένεξις μεταξὺ ἐργοδότη καὶ ἐνώσεως ἢ ομάδος μισθωτῶν ἄνω τῶν 10 (ἀν. ν. 16) 20 Νοεμβρ. 1935 «περὶ ρυθμίσεως συλλογικῶν διαφορῶν ἐργασίας» καὶ ἀν. ν. 299 τοῦ 1936 «περὶ ρυθμίσεως συλλογικῶν διαφορῶν ἐν τῇ ναυτικῇ ἐργασίᾳ» ὅρα καὶ ἀν. ν. 546 τοῦ 1945.

3. Τὰ ἄρθρα 106 καὶ 107 τίθενται ὡς ἐτροποποιήθησαν διὰ ν. 3332 τῆς 4 Ἰουνίου 1925 «περὶ τοῦ ἐπιτρεπτοῦ τῆς διαιτησίας ἐπὶ διαφορῶν τοῦ Δημοσίου». Αἱ ἐν τέλει αὐτῶν παραπομπαὶ περιέχονται ἐν αὐτῷ τῷ νέῳ κειμένῳ.

ἀναθέσουν τὴν ἀπόφασιν εἰς διαιτητάς, ὅταν δύνανται νὰ διαθέσουν ἐλευθέρως τὸ δικαζόμενον πράγμα, εἴτε ἐπ' ἰδίῳ αὐτῶν ὀνόματι, εἴτε ἐκ πληρεξουσιότητος ἄλλων. Τὸ δημόσιον δύναται νὰ υποβάλῃ εἰς διαιτησίαν πᾶσαν διαφορὰν μετὰ προηγουμένην ἠτιολογημένην γνωμοδότησιν τοῦ κατὰ τὸν νόμον. Α Κ Α' τοῦ 1892 Νομ. Συμβουλίου καὶ ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργ. Συμβουλίου.— Ἡ γνωμοδότησις τοῦ Νομ. Συμβουλίου προκαλεῖται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργ. Οἰκονομικῶν. Ἐν τῇ γνωμοδοτήσει σημειοῦται ἀκριβῶς τὸ ἀντικείμενον τῆς διαφορᾶς, τὰ δικαιώματα τῶν διαιτητῶν καὶ ἡ διάδοσις τῆς διαιτησίας. Δὲν ἐνεργεῖται ἡ διαιτησία, ἐὰν δὲν γνωμοδοτήσῃ ὑπὲρ αὐτῆς καὶ τῶν προσώπων τῶν διαιτητῶν ἢ ὀλομέλεια τοῦ Νομ. Συμβουλίου διὰ πλειονοψηφίας τοῦλάχιστον τῶν τριῶν τετάρτων τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν νομικῶν συμβούλων.— Ὅλα τὰ λοιπὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 74 καὶ 75 Πολ. Δικ. ἀναφερόμενα πρόσωπα καὶ σωματεῖα ἐξαιροῦνται. Ν. Ἐπ. 3, 5, 104, 105, 121, 135. Ἰον. Κ. 348».

107¹.— «Εἰς ὅλας τὰς διαφοράς, εἰς τὰς ὁποίας ἐπιτρέπεται ὁ συμβιβασμός, ἢμπορεῖ γίνῃ συνυποσχετικὸν περὶ διαιτητῶν ἐπομένως ἐπίσης καὶ περὶ πολιτικῶν ἀπαιτήσεων προερχομένων ἐκ πράξεως ἀξιοποίνου.— Ὅθεν συνυποσχετικὸν εἶναι ἰδίως ἀπαράδεκτον κατὰ τὰς γαμικὰς διαφοράς καὶ τὰς περὶ διατροφῆς, καὶ ἐν γένει καθ' ὅλας τὰς διαφοράς, αἵτινες δὲν δύνανται νὰ ἀποφασισθοῦν πρὶν ἀγορεύσῃ ὁ Εἰσαγγελεύς, ἐξαιρέσει τῶν διαφορῶν τοῦ Δημοσίου. Πολ. Δικ. 477, 588».

2. Κατ' ἀνάγκην.

108.— Εἰς ὑποθέσεις ἀφορώσας τὴν ἐμπορίαν καὶ τὰς συναλλαγματικάς, ἔχει ὁ ἐνάγων τὸ δικαίωμα, [ἐγγχειρίζων τὴν ἀγωγήν] ² νὰ ζητήσῃ διαιτητάς, καὶ νὰ ἐκβιάσῃ κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον τὴν σύστασιν διαιτητικοῦ δικαστηρίου ³.— Τὸ δικαίωμα τοῦτο ἔχουσιν οἱ ἄλλοδαποὶ καθὼς καὶ οἱ ἡμεδαποί.

109.— Ἐὰν γίνῃ χρῆσις τοῦ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἀναφερομένου δικαιώματος, διορίζει ἕκαστος διάδικος ἓνα ἢ πλεῖο

1. Ὅρα σελ. 30 σημ. 3.

2. Ὁρθότερον: «κατὰ τὴν ἐπίδοσιν τῆς ἀγωγῆς». (bei Zustellung der Klagesschrift).

3. Ὅρα ν. 184 τοῦ 1914 ἐν Μέρει Β'.

νας διαιτητάς.—Ὁ ἐνάγων προσδιορίζει τὸν ἀριθμὸν τῶν διορισθησομένων διαιτητῶν. Ἐκαστος διάδικος ὅμως ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ διορίζη ἴσον ἀριθμὸν.

110.—Διὰ τὴν περίπτωσιν τῆς ἰσοψηφίας διορίζει ὁ πρόεδρος τοῦ δικαστηρίου τῶν ἐμποροδικῶν ἐπιδιαιτητὴν, ὅστις ὅμως, ἐκτὸς τῆς περιστάσεως ταύτης, δὲν λαμβάνει παντάπασιν μέρος εἰς τὴν συζήτησιν.—Ὡς πρὸς τὰ λοιπά, ἰδίως δὲ ὡς πρὸς τὴν διαδικασίαν καὶ τὴν περὶ ἐκτελέσεως ἐπισημείωσιν πρᾶττονται τὰ ἐν τῷ ἐπομένῳ ἄρθρῳ περὶ διαιτητῶν ὁρισμένα.

γ'. Συμπόσχεσις.

111.—Συνυποσχετικὸν δύναται, ἐξαιρουμένης τῆς περιπτώσεως τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 24 παρεκτάσεως δικαιοδοσίας τινὸς δικαστηρίου καὶ τῆς περιπτώσεως τοῦ ἄρθρου 108, νὰ γίνῃ μόνον δι' ἐγγράφου συμβολαίου ἢ δι' ἐκθέσεως.—Ἐνταῦθα σημειοῦνται ἀκριβῶς οἱ τε διαιτηταὶ καὶ τὸ ἀντικείμενον τῆς διαφορᾶς.—Καὶ ἡ διάρκεια τῆς συνυποσχέσεως δύναται νὰ προσδιορισθῇ παρὰ τῶν διαδίκων· ἐὰν δὲ τοῦτο δὲν γίνῃ, ἡ συμπόσχεσις δὲν διαρκεῖ πλέον τῶν τριῶν μηνῶν.

112.—Ἐκαστος ἡμεδαπός, μὴ ἐξαιρουμένων τῶν δικαστῶν καὶ ὀλοκλήρων δικαστηρίων, δύναται νὰ ἐκλεχθῇ ὡς διαιτητής.—Ἀνίκανοι πρὸς διαιτητικὴν ὑπηρεσίαν εἶναι γυναῖκες, ἀνήλικες καὶ οἱ τούτοις ὅμοιοι.¹

113.—Ἐκαστος διαιτητής ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἀποποιηθῇ τὴν θέσιν τοῦ διαιτητοῦ, χωρὶς ν' ἀναφέρῃ τοὺς λόγους· ἐὰν ὅμως ἀνεδέχθῃ αὐτήν, δὲν δύναται οὔτε ὁ ἴδιος οὔτε τις τῶν διαδίκων νὰ παραιτηθῇ χωρὶς τὴν συγκατάθεσιν τῶν λοιπῶν. Μόνον ἔνεκα νέων μετὰ τὴν συμπόσχεσιν προκυψάντων λόγων δύνανται νὰ ἐξαιρεθῶσιν διαιτηταί, καθὼς καὶ ἄλλοι δικασταί, κατὰ τὸ ἄρθρον 36.

δ'. Διαδικασία.

114.—Ἐὰν οἱ διάδικοι ἐν τῷ συνυποσχετικῷ δὲν ἀπεφάσισαν ἄλλως, ἢ μὲν ἀπόφασις γίνεται κατὰ τοὺς ὑφεστῶτας πολιτικούς νόμους. ἢ δὲ διαδικασία κατὰ τοὺς περὶ εἰρηνοδικῶν διαγε-

1. Πρὸβλ. ἄρθρα 122 § 1, 491, 529 § 3, 530 § 3—Καὶ ἄρθρ. 89 § 1 κωδικοπ. ν. 4952 «περὶ ὀργανώσεως ὑπηρεσιῶν Ὑπ. Ἐξωτ.», (ἐν Μέρ. Β').

γραμμένους τύπους.—Κατ' οὐδεμίαν δὲ περίπτωσιν δύναται οἱ διαιτηταὶ νὰ ἐπιβάλλουν ποινάς, ἢ νὰ ἐνεργήσουν δικαίωμα βίας κατ' ἄλλων, διὰ νὰ τοὺς ἐξετάσουν ὡς μάστιγας, πραγματογνώμονας κλπ., ἐκτὸς ἐὰν οἱ διαιτηταὶ εἶναι συγχρόνως οἱ τακτικοὶ ἀρμόδιοι δικασταί.

115.—Μεταξὺ πολλῶν διαιτητῶν ἀποφασίζει ἡ ψῆφος τῶν πλειόνων.—Ἰσοψηφίας οὐσης, παύει, ἐκτὸς τῆς περιπτώσεως τοῦ ἀρθροῦ 110, ἢ συνυπόσχεσις ἐὰν οἱ διάδικοι δὲν διώρισαν ἤδη ἐπιδιαιτητήν, ἢ ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν δὲν συμφωνήσουν περὶ διορισμοῦ τοῦ τοιούτου.

ε. Ἐνδικο μέσα.

116.—Κατὰ διαιτητικῆς ἀποφάσεως δύναται, ἐὰν γενομένης τῆς συνυποσχέσεως δὲν συμφωνήθη ἄλλο τι, νὰ ἐνεργηθῇ τὸ ἐνδικον τῆς ἐφέσεως μέσον, κατὰ τοὺς συνήθεις τύπους.—Ἡ ἐφεσις εἰς μὲν τὰς ὑποθέσεις, αἵτινες, ἐὰν δὲν εἶχε γίνει συνυπόσχεσις, ἦθελον ὑπάγεσθαι εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν εἰρηνοδικῶν, διευθύνεται πρὸς τὸ δικαστήριον τῶν πρωτοδικῶν, κατ' ἐκείνας δὲ τὰς ὑποθέσεις, αἵτινες ἦθελον ὑπάγεσθαι εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν πρωτοδικῶν ἢ ἐμποροδικῶν, εἰς τὸ ἀρμόδιον δικαστήριον τῶν ἐφετῶν.—Ἡ παρὰ τοῖς δικαστηρίοις τούτοις διαδικασία εἶναι ἢ ἐν τῷ παρόντι νόμῳ ὠρισμένη συνήθης ¹ διαδικασία.

117.—Καὶ ἡ ἐπανάληψις τῆς διαδικασίας γίνεται εἰς τὰς διαιτητικὰς ἀποφάσεις κατὰ τὰς προθεσμίας καὶ τοὺς τύπους τῶν συνήθων δικαστηρίων. — Τὰ ἐνδικο μέσα τῆς ἀνακοπῆς καὶ τῆς ἀναιρέσεως εἶναι ἀπαράδεκτα.

ς. Ἀπόφασις καὶ ἐκτέλεσις.

118.—Διαιτητικὴ ἀπόφασις, τελεσίδικος καταστάσῃ ἐπιφέρει ² τὰς συνελείας τελεσιδίκου ἀποφάσεως, δὲν δύναται ὅμως νὰ ἐκτελεσθῇ, εἰμὴ ἀφοῦ ὁ πρόεδρος τοῦ δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν ἀποφάνηται αὐτὴν ἐκτελεστήν.

119.—Τὸ ἐνταλμα τῆς ἐκτελέσεως εἶναι τότε μόνον περιττόν, ὅταν ὀλόκληρον δικαστήριον ἐξελέχθη πρὸς διαίτησιν. — Το ἐν-

1. Ἡ διάκρισις τῆς διαδικασίας εἰς συνήθη, ἐμπορικὴν καὶ συνοπτικὴν κατηγορήθη διὰ ν. 206 τοῦ 1914.

2. Ἐν τῷ γερμ. κειμένῳ ἔπονται αἱ λέξεις «μεταξὺ τῶν διαδίκων» (unter den Partheien).

ταλμα τοῦτο γράφεται ὑπὸ τὴν ἀπόφασιν αὐτὴν διὰ μόνης τῆς λέξεως ἐκτελεστή, ὑπογράφεται παρὰ τοῦ προέδρου τοῦ δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν καὶ παρὰ τοῦ γραμματέως, σημειομένων τοῦ τε τόπου καὶ τῆς ἡμέρας καὶ σφραγίζεται μὲ τὴν ἐπίσημον σφραγίδα. ¹

120. — Ἐὰν συμβῶσι δισταγμοὶ κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν διαιτητικῆς τινος ἀποφάσεως καὶ περὶ αὐτῆς, ἢ περὶ τῶν δισταγμῶν τούτων ἀπόφασις ὑπάγεται εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν συνήθων δικαστηρίων.

ζ'. Τέλος τῆς συνυποσχέσεως.

121. — Ἡ διαιτητικὴ ὑπηρεσία παύει — 1. παρελθόντος τοῦ παρὰ τῶν διαδίκων, κατὰ τὸ ἄρθρον 111, ὄρισμένου χρόνου — 2. ἰσοψηφίας οὔσης, κατὰ τὸ ἄρθρον 115 — 3. τελευτήσαντος ἐνὸς τῶν διαιτητῶν, οὐχὶ ὅμως καὶ ἀποθανόντων τῶν διαδίκων, ἐκτὸς ἐὰν μεταξὺ τῶν κληρονόμων ὑπάρχουν ἀνήλικες — 4. ἐὰν ὅλοι οἱ διάδικοι ἀνακαλέσουν τὴν εἰς τοὺς διαιτητὰς δοθεῖσαν πληρεξουσιότητα — 5. ἐὰν εἷς τῶν διαιτητῶν, κατὰ τὰ παρὰ τοῦ ἄρθρου 113 ὄρισμένα, ἀπεποιήθῃ τὴν θέσιν, ἢ ἐξηρέθῃ — 6. ἐὰν τις τῶν διαιτητῶν ἐκωλύθῃ περὶ τὴν ἐκτέλεσιν — 7. ἀπαγγελθείσης τῆς ἀποφάσεως.

η'. Ἀκυρότης.

122. — Ἡ διαιτητικὴ ἀπόφασις εἶναι ἄκυρος καὶ μὴ οὔσα. — 1. ἐὰν τὸ συνυποσχητικόν, ἐναντίον τῶν ἐν τοῖς ἄρθροις 106, 107 καὶ 112 ὄρισμένων, γίνῃ μεταξὺ ἀνθρώπων ἀνικάνων πρὸς τοῦτο, καὶ περὶ ἀσυγχωρήτων πραγμάτων, ἢ, ἐναντίον τοῦ ἄρθρου 111, ὄχι κατὰ τοὺς προσήκοντας τύπους — 2. ἐὰν οἱ διαιτηταὶ ὑπερέβησαν τὰ ὅρια τῆς ὑπηρεσίας των κατὰ τὸν χρόνον καὶ τὴν ἔκτασιν — 3. ἐὰν οὗτοι, ἀφοῦ κατὰ τὰς περιπτώσεις τοῦ ἄρθρου 121 ἀριθ. 1, 2, 4 καὶ 5 ἐπαιψεν ἢ ὑπηρεσία των, ἐξέδωκαν ἀπόφασιν — 4. ἐὰν ἀπεφάσισαν περὶ πραγμάτων, περὶ τῶν ὁποίων δὲν ἔγινεν αἴτησις — 5. καθ' ὅλας τὰς περιπτώσεις, καθ' ἃς ἐν τῇ συνήθει διαδικασίᾳ συμβαίνει ἢ ἐπανάλημις. ²

123. — Ἀκυρος διαιτητικὴ ἀπόφασις δὲν δύναται νὰ κηρυχθῇ

1. Σχετ. ἄρθρα 856 § 3, 857 § 2.

2. Ὅρα ἄρθρ. 785.

ἐκτελεσθῆ παρὰ τοῦ προέδρου τοῦ δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν· ἐὰν δὲ μολοντοῦτο ἐκηρύχθῃ, ἀνακόπεται τὸ περὶ ἐκτελέσεως ἐντάλμα, καὶ γίνεται περὶ τούτου ἀπόφασις παρὰ τοῦ δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν.—Τοιαῦται παρὰ τοῦ δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν ἐκδοθεῖσαι ἀποφάσεις προσβάλλονται διὰ τῶν συνήθων ἐνδίκων μέσων.

B'. Συμβιβασταί.

124.—Διάφοροι παρὰ τοὺς ἐν τοῖς ἄρθροις 114 — 120 ἀναφερομένους εἶναι οἱ παρὰ τῶν διαδίκων ὡς συμβιβασταί διοριζόμενοι διαιτηταί.—Οὗτοι συντάσσουν καὶ ὑπογράφουν μετὰ τῶν [μαρτύρων]¹ τὸν γενόμενον συμβιβασμόν, ὅστις δὲν γίνεται ἐκτελεστός, εἰμὴ ἐπισυναπτομένου, κατὰ τὸν τύπον τῶν ἄρθρων 118 καὶ 119, τοῦ περὶ ἐκτελέσεως ἐντάλματος τοῦ προέδρου τῶν πρωτοδικῶν.²

125.—Κατὰ τὰ λοιπὰ ἐφαρμόζονται καὶ εἰς τοὺς τοιούτους συμβιβαστὰς τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 105—107, 111—113, 121, 122 ἀριθ. 1-3, 123, 126, 521—527 ὠρισμένα, με μόνην τὴν διαφοράν, ὅτι αἱ κατὰ τὸ ἄρθρον 525 περὶ τοῦ μὴ γενομένου συμβιβασμοῦ ἀπαιτούμεναι ἐκθέσεις καὶ αἱ κατὰ τὸ ἄρθρον 526 ἀναγκαῖαι βεβαιώσεις περὶ τῆς μὴ ἐμφανίσεως διαδίκου τινός, λαμβάνουν τὰς ἐν τῷ ἄρθρῳ 527 ὠρισμένας συνεπείας τότε μόνον, ὅτε καὶ ἀπὸ τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν αἱ εἰρημέναι ἐκθέσεις καὶ αἱ βεβαιώσεις ἐθεωρήθησαν παρὰ τινος συμβολαιογράφου ἢ εἰρηνοδίκου, καὶ ἔλαβον³ βεβαίαν χρονολογίαν.

I". Ἀγωγή περὶ ἀποζημιώσεως κατὰ τῶν διαιτητῶν.

126.—Ἀγωγή περὶ ἀποζημιώσεως γίνεται κατὰ τῶν διαιτητῶν τοῦ ἐνὸς ἢ τοῦ ἄλλου εἴδους μόνον ἐπὶ ἀσυγγνώστῳ ἀμελείᾳ ἢ παραδρομῇ, ἐπὶ δόλῳ, ἢ ἀπάτῃ, ἐὰν ἐν τῷ περὶ διαιτητῶν συμβολαίῳ δὲν ὠρίσθη ἄλλο τι.

1. Ὁρθῶς : « διαδίκων » (den Partheien).

2. Σχετ. ἄρθρα 856 § 4, 857 § 2.

3. Τὸ γερμ. *z.* ἔχει ἐνταῦθα τὴν λέξιν « οὕτω » (dadurch).

ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΡΙΤΟΝ

ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΕΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΑΣ ΥΠΟΘΕΣΕΙΣ

ΤΜΗΜΑ ΠΡΩΤΟΝ

ΓΕΝΙΚΟΙ ΟΡΙΣΜΟΙ ΕΦΑΡΜΟΖΟΜΕΝΟΙ ΕΙΣ ΟΛΑ ΤΑ ΕΙΔΗ
ΤΩΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ

**Διαδικασία πρὸ τῆς ἐπὶ τοῦ ἀκροατηρίου συνεδριάσεως
καὶ ἐκτὸς τοῦ ἀκροατηρίου.**

A'. Μὴ ἀμφισβητούμεναι ὑποθέσεις.

127.—Ὑποθέσεις κληρονομικαὶ μεταξὺ ἐνηλίκων, δανεισμὸς κεφαλαίων καὶ ἀφαίρεσις τῶν ἤδη κατατεθειμένων καὶ ἄλλαι μὴ ἀμφισβητούμεναι ὑποθέσεις, διεξάγονται, ἄνευ τῆς συμπράξεως δικαστικοῦ ὑπαλλήλου, παρὰ τῶν ἐνεχομένων αὐτῶν.—Μόνον ὅταν συμβῇ διαφορὰ μεταξὺ τῶν ἐνεχομένων, γίνονται ἀρμόδια τὰ δικαστήρια, ἐκτὸς ἂν ὁ νόμος διατάσῃ ἄλλιως τὸ ἐναντίον.

B'. Διαδικασία ἐκτὸς τοῦ ἀκροατηρίου.

α'. Ἐν γένει.

128.—Καὶ ἐκεῖνα προσέτι τὰ ὁποῖα, χωρὶς νὰ εἶναι [διαφοραί] ¹, χορῆζουσι, κατὰ τὰ παρὰ τῶν νόμων ἄλλιως διατεταγμένα, τῆς [ἐπὶ δικαστηρίου συζητήσεως, συζητοῦνται] ² ἐκτὸς τοῦ ἀκροατηρίου.—Μόνον ὅταν συμβῇ διαφορὰ, εἰσάγεται ἡ δίκη ἐπιμελείᾳ ἑνὸς τῶν διαδίκων, εἰς τὸ ἀκροατήριον ἢ παραπέμπεται εἰς αὐτὸ παρὰ τοῦ δικαστικοῦ ὑπαλλήλου, τοῦ ἐπιτετραμμένου τὴν ἐκτὸς τοῦ ἀκροατηρίου διεξαγωγὴν ³.

β'. Ὅτι οὐ δημοσία ἡ διαδικασία.

129.—Ἡ ἐκτὸς τοῦ δικαστηρίου διαδικασία, καὶ ἰδιαιτέως ὅλη ἢ πρὸς παρασκευὴν καὶ ἀνάκρισιν τῆς ὑποθέσεως διαδικασία,

1. Ὅρθως: «ἀμφισβητούμενα» (ohne streitig zu sein).

2. Ὅρθως: «δικαστικῆς διεξαγωγῆς, διεξάγονται» (der gerichtlichen Verhandlung bedarf, ist ausser der Audienz zu verhandeln).

3. Ὅρα καὶ ἄρθρα 263, 705, 708, 842.

δὲν εἶνε δημοσία· μολοντοῦτο ἐπιτρέπεται εἰς τοὺς διαδίκους καὶ τοὺς πληρεξουσίουσιν των ἢ εἰς τὰς τοιαύτας συζητήσεις προσέλευσις, καὶ πρέπει ἐπομένως νὰ εἰδοποιηθῶσι πρότερον ἢ αὐτοὶ οὗτοι, ἢ διὰ τῶν ἀντικλήτων αὐτῶν.

γ'. Διαχείρισις τῆς δικαστικῆς εὐταξίας.

130.—Ἐὰν ἔν τινι τόπῳ ἔνθα δικαστῆς ἢ εἰσαγγελεύς τις ἐπιχειρεῖ ἐπίσημόν τινα πράξιν, ἐκτὸς τοῦ ἀκροατηρίου, εἰς ἢ πλείονες ἄνθρωποι ταράττουν καθ' οἷονδήποτε τρόπον τὴν ἡσυχίαν καὶ εὐταξίαν ἢ ἀνθίστανται εἰς τὰς γενομένας διατάξεις, ἔχει ὁ δικαστῆς ἢ ὁ εἰσαγγελεύς τὸ δικαίωμα νὰ ἐκδώσῃ κατὰ τοῦ θορυβοῦντος ἢ τοῦ παραβάτου ἔνταλμα συλλήψεως καὶ νὰ διατάξῃ τὴν ἐπὶ εἰκοσιτέσσαρας ὥρας εἰς κράτησιν ἀπαγωγὴν αὐτοῦ.— Περὶ τούτου γίνεται μνεῖα ἐν τῇ ἐκθέσει.

131.—Ἐὰν ἐκτὸς τοῦ θορύβου ἢ τῆς ἀντιστάσεως, συνέβησαν συγχρόνως καὶ ἄλλαι βιαιοπραγαίαι, φέρουσαι χαρακτηρισμῶδες πταισματος, πλημμελήματος ἢ κακουργήματος, βεβαιοῦνται αὐταὶ δι' ἐκθέσεως, ἢ ὁποῖα παραδίδεται μετὰ τοῦ πράξαντος, εἰάν εἶναι φυλακισμένοι, εἰς τὸν παρὰ τῷ ἀρμοδίῳ δικαστηρίῳ τῶν πταιματοδικῶν ἢ πλημμελειοδικῶν δημόσιον κατήγορον.

δ'. Ὅτι ἔγγραφος ἡ διαδικασία.

132.—Ἡ πρὸ τῆς δημοσίουσιν συνεδριάσεως καὶ ἢ ἐκτὸς τοῦ ἀκροατηρίου διαδικασία εἶναι πάντοτε ἔγγραφος.—Ὅθεν πρέπει νὰ συντάττωνται περὶ ὅλων τῶν ἐκτὸς τοῦ ἀκροατηρίου γινομένων δικαστικῶν πράξεων ἢ δικόγραφα, ἢ ἐκθέσεις.

Γ'. Ἐκθέσεις.

133.—Οὐσιῶδες ἀπαιτούμενον πάσης ἐκθέσεως εἶναι:—1. νὰ συντάσσῃται ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν πραττόντων καὶ κατὰ τὴν πράξιν αὐτήν.—2. νὰ ἀναγινώσκηται εἰς τοὺς [πελάτας, διαδίκους καὶ εἰς τοὺς λοιποὺς πράττοντας, καὶ νὰ ἐπικυροῦνται] ' παρ' αὐτῶν.—3. νὰ ἀναφέρῃ ὀρθῶς τὸν τόπον καὶ τὸν χρόνον τῆς πράξεως, καὶ τὸ ὄνομα ἐκάστου τῶν παρευρισκομένων.—4. νὰ εἶναι

1. Ὁρθότερον: «παρόντας διαδίκους καὶ λοιποὺς συμπράττοντας καὶ παρ' αὐτῶν νὰ ἐπιβεβαιῶνται». (den anwesenden Partheien und anderen handelnden Personen... und von ihnen bestätigt).

υπογεγραμμένη παρὰ τοῦ συντάσσοντος αὐτὴν δικαστοῦ καὶ τοῦ γραμματέως, καθὼς καὶ παρὰ τῶν λοιπῶν παρόντων διαδίκων καὶ ἄλλων συμπραττόντων ἀνθρώπων, ἢ ἂν οὗτοι δὲν δύνανται ἢ δὲν θέλουν νὰ γράψουν, νὰ γίνηται μνεΐα τούτου.

134.—Ἐκθεσις, συντεταγμένη κατὰ τὸν προσήκοντα τύπον, ἔχει, μέχρις ὅτου ἀποδειχθῆ ὅτι εἶναι πλαστογραφημένη ἢ νενοθευμένη, πλήρη ἀποδεικτικὴν ἰσχὺν περὶ πάντων, ὅσα βεβαιοῦνται ἐν αὐτῇ ὡς παρὰ τοῦ δικαστηρίου αὐταῖς αἰσθήσεσι κατανοηθέντα ¹.

135.—Ἐὰν λείπη ἐν τῶν οὐσιωδῶν τούτων ἀπαιτουμένων ἐκθέσεώς τινος, αὕτη θεωρεῖται, καθὼς δημόσιον ἔγγραφον, ὡς ἄκυρος καὶ μὴ οὔσα.—Ἐὰν ὅμως ἡ ἐκθεσις ὑπεγράφη παρ' ὄλων τῶν διαδίκων δύναται νὰ θεωρηθῆ ὡς κύριος ἔχων ἰδιωτικὸν ἔγγραφον (ἄρθρον 402).—Κατὰ πᾶσαν ἄλλην περίπτωσιν, ὁ γραμματεὺς καταδικάζεται εἰς ἀποζημίωσιν, καί, ἐπὶ ἀσυγγνώστῳ παραδρομῇ, ἐκτὸς τούτου, εἰς πρόστιμον δέκα μέχρις ἑκατὸν ² δραχμῶν· πᾶς δὲ ἄλλος παραβάτης ὑπάλληλος καταδικάζεται εἰς πειθαρχικὴν ποινὴν.—Ἡ αὕτη ποινὴ ἐφαρμόζεται, καὶ ὅταν δὲν συντελέσθῃ παντάπασιν ἐκθεσις.

Α'. Δικόγραφα.

136.—Τὰ παρὰ διαδίκου εἰς διάδικον ἐγγειριζόμενα ἢ εἰς τὸ δικαστήριον διδόμενα δικόγραφα, πρέπει νὰ διαλαμβάνουν ἐπὶ τῆς πρώτης σελίδος τὸ ὄνομα, τὸ ἐπίθετον, καὶ τὴν κατοικίαν τοῦ ἐνάγοντος καὶ τοῦ ἐναγομένου, τὴν ὀνομασίαν τοῦ δικαστηρίου ἢ τοῦ δικαστοῦ, ἐνώπιον τοῦ ὁποίου συζητεῖται ἢ ὑπόθεσις, τοῦ ὑπὸ δίκην ἀντικειμένου, ἰδίως δὲ τίνα σκοπὸν ἔχει τὸ δικόγραφο, (εἰάν δηλ. εἶναι ἀγωγή ἢ ἐνστασις κλπ.).—Ἐκτὸς τούτου πρέπει ἕκαστον δικόγραφο νὰ εἶναι χρονολογημένον προσηκόντως καὶ ὑπογεγραμμένον παρὰ τοῦ διαδίκου ἢ πληρεξουσίου αὐτοῦ.³

137.—Τὰ γεγονότα ἀναφέρονται εἰς τὰ δικόγραφα ὠρισμέ-

1. Ὅρα ἄρθρ. 21 ἀν. ν. 1539 τοῦ 1938 «περὶ προστασίας τῶν δημοσίων κτημάτων» ἐν Μέρει Β'.

2. Ὅρα διατάξεις ἀξιονοήσας τὸ ποσὸν ἐπὶ τὸ ἄρθρ. 191.

3. Καὶ χαρτοσημασμένον προσηκόντως, ἄλλως εἶνε ἀπαράδεκτον (ἄρθρα 42, 63—65 ν. 4755 τοῦ 1930 «περὶ Κώδικος τελῶν χαρτοσήμου» ὄν ὅρα ἐν Μέρ. Β').

ως καὶ διὰ μὴ διαφορουμένων ἐκφράσεων. Νομικοὶ κανόνες δὲν πρέπει μὲν ἀναγκαίως, δύνανται ὅμως νὰ ἀναφέρονται ὁδητῶς ἢ διὰ παραπομπῆς πρὸς τινὰ νόμον· τέλος ἢ αἴτησις ὁρίζεται ἀκριβῶς κατὰ τὸ μέγεθος καὶ τὴν ἰδιότητά της.

Ε'. Ἐπιδόσεις.

138.—Κλήσεις καὶ δικόγραφα ἐπιδίδονται πάντοτε εἰς τοὺς διαδίκους ἢ ἀντικλήτους αὐτῶν· δικαστικαὶ δὲ ἀποφάσεις καὶ ἐπιταγαὶ τότε μόνον, ὅταν οἱ εἰρημένοι δὲν ἦσαν παρόντες εἰς τὴν ἐπὶ ἀκροατηρίου συνεδρίασιν, καθ' ἣν αὐταὶ ἐξεδόθησαν.

139.—Μόνον ὅταν ἡ ἐμφάνισις διαδίκου τινὸς εἶναι οὐσιωδῶς ἀναγκαία πρὸς ἐξέτασιν αὐτοῦ, καλεῖται ἐπὶ τούτῳ αὐτοπροσώπως (ἄρθρ. 152).—Ἐὰν ὅμως ὁ διάδικος κατὰ τὴν δημοσίευσιν τῆς περὶ τούτου διαταγῆς ἦτο παρὼν ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ, ἡ δημοσίευσις αὐτῇ ἐπέχει τὸν τόπον τῆς κλητεύσεως, καὶ ἐπομένως ὁ διάδικος δὲν καλεῖται αὐτοπροσώπως (ἄρθρ. 312).

140.—Ἡ ἐπίδοσις γίνεται διὰ τοῦ κλητῆρος¹ ἐκείνου τοῦ δικαστηρίου, εἰς τοῦ ὁποίου τὴν περιφέρειαν κατοικεῖ ἢ διατρέβει ὁ διάδικος, εἰς ὃν πρέπει νὰ γίνῃ ἡ παράδοσις.²—Ὁ κλητὴρ δίδει περὶ τῆς ἐπιδόσεως ἀποδεικτικόν, περιγράφων ἀκριβῶς—1. τὸ ἐπιδοθὲν δικόγραφον, ἢ τὴν ἐπιδοθεῖσαν κλῆσιν ἢ ἀπόφασιν—2. τὴν ἡμέραν καὶ τὴν ὥραν τῆς ἐπιδόσεως—3. τὸν ἄνθρωπον εἰς ὃν παρεδόθη, καὶ τὸν τόπον, ἔνθα³ ἐτοιχοκολλήθη τὸ ἔγγραφο.—Τὸ ἀποδεικτικὸν τοῦτο χρονολογεῖται καὶ ὑπογράφεται παρὰ τοῦ κλητῆρος.

141.—Ἡ περὶ ἐπιδόσεως παραγγελία δύναται νὰ γίνῃ ἀμέσως παρὰ τοῦ διαδίκου, ἢ, καὶ κατ' αἴτησιν αὐτοῦ, παρὰ τοῦ ἀρμοδίου εἰρηνοδίκου ἢ προέδρου τῶν πρωτοδικῶν.—Ἡ παραγ-

1. Ὅρα καὶ ἄρθρ. 13 ν.δ. 9 Νβρίου 1925 «περὶ ἐκδικάσεως μικροδιαφορῶν κλπ.»—ν.δ. 31 Δεκ. 1923 «περὶ τῆς διὰ τοῦ Ταχυδρομείου ἐπιδόσεως πολιτικῶν δικογράφων».—ἄρθρ. 34 καὶ 4 Συμβ. περὶ συστάσεως Ἀγροτ. Τροπέζης, κυρ. διὰ ν. 5277 τοῦ 1931 ἐν Μέσ. Β'.

2. Κατὰ ν. 1866 τῆς 17 Ἰανουαρίου 1920 «περὶ τροποπ. ν. περὶ προσόντων δικαστ. ὑπαλλήλων κλπ.», ἄρθρ. 14, καὶ τὸν ν. 2832 τῆς 4 Ἰουλίου 1922 «περὶ δικαιωμάτων τῶν ὑποθηκοφυλάκων κλπ.», ἄρθρ. 8 § 1, οἱ παρὰ τῷ Πρωτοδικεῖῳ Ἀθηνῶν δικαστ. κλητῆρες δύνανται νὰ ἐνεργῶσιν ἐπιδόσεις πολιτικῶν καὶ ποινικῶν δικογράφων καὶ κατασχέσεις καὶ ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ Πρωτοδικείου Πειραιῶς καὶ τανάπαυιν.

3. Προσθετέον ἐνταῦθα κατὰ γερμ. κείμενον : «επεδόθη ἢ», (wo sie geschehen oder angeheftet... ist).

γελία αὐτῆ δύναται νὰ γίνῃ μόνον ἐγγράφως. Γράφεται δὲ ὑπὸ τὸ ἐπιδοτέον ἔγγραφον, χρονολογεῖται προσηκόντως καὶ υπογράφεται παρὰ τοῦ παραγγέλλοντος διαδίκου ἢ εἰρηνοδίκου, ἢ προέδρου πρωτοδικῶν.

142.—Ἐπὶ παραβάσεων τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 140 ὠρισμένων καὶ ἐπὶ ὑπερβάσεων τῆς πληρεξουσιότητος, καταδικάζεται ὁ κλητῆρ εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν ἐντεῦθεν προελθουσῶν ζημιῶν καὶ ἐξόδων· ἐκτὸς δὲ τούτου κατὰ πρότασιν τοῦ εἰσαγγελέως, καὶ εἰς πειθαρχικὸν πρόστιμον πέντε μέχρι πενήκοντα¹ δραχμῶν, καὶ ἐπὶ ἀσυγγνώστων παραδρομῶν, ἢ ἀσυγγνώστου ἀμελείας εἰς ἔτι μείζονα πειθαρχικὴν ποινήν.

143.—Τὸ ἔγγραφον ἐπιδίδεται συνήθως εἰς τὰς χεῖρας τοῦ διαδίκου αὐτοῦ, ἢ τοῦ πληρεξουσίου του, ἂν δὲ οὗτοι εἶναι ἀπόντες, εἰς τοὺς ἐν τῇ αὐτῇ οἰκίᾳ κατοικοῦντας συγγενεῖς ἢ ὑπηρετάς αὐτῶν, καί, ἐν ἀπουσίᾳ ἢ ἐλλείψει καὶ τούτων, εἰς τοὺς λοιποὺς συνοίκους των.—Ἐὰν δὲν εὗρεθῇ κανεὶς εἰς τὴν οἰκίαν, τοιχοκολλεῖται τὸ ἐπιδοτέον ἔγγραφον, ἐπὶ παρουσίᾳ ἑνὸς ἢ δύο μαρτύρων εἰς τὴν θύραν τοῦ δωματίου ἢ τῆς κατοικίας αὐτοῦ.

1. Ὅρα διατάξεις ἀξιωμασίας τὸ ποσὸν ἐπὶ τὸ ἄρθρ. 191.

2. Τὸ ἐδ. β' ἄρθρ. 143 τίθεται ὡς ἐτροποπ. διὰ ν. ΓΥΟΖ' τοῦ 1909.—Ὅρα καὶ ἄρθρ. 13 ν. δ. 9 Νοεμβρ. 1925 «περὶ ἐκδικάσεως τῶν μικροδιαφορῶν κλπ.»—Κατὰ τὸ ἄρθρ. 8 § β' ν. 2832 τῆς 4 Ἰουλ. 1922 «περὶ δικαιωμάτων ὑποθηκοφυλάκων κλπ.» :

«Ἡ ἐπίδοσις παντὸς δικογράφου πρὸς διατηροῦντα κατὰστημα ἢ γραφεῖον οἰονδήποτε ἐν ᾧ ἀσκεῖ τὸ ἐπάγγελμα αὐτοῦ, δύναται νὰ γίνῃ καὶ ἐν τῷ καταστήματί του ἢ τῷ γραφεῖῳ πρὸς τὸν ἴδιον, ἀπουσιάζοντος δὲ αὐτοῦ πρὸς τινὰ τῶν ἐργαζομένων ἐν τῷ καταστήματι ἢ γραφεῖῳ ὑπαλλήλων ἢ ὑπηρετῶν. Τὸ αὐτὸ ἰσχύει καὶ διὰ τοὺς ὡς ὑπαλλήλους ἢ ὑπηρετάς εἰς καταστήματα ἢ γραφεῖα ἐργαζομένους. Αἱ περὶ τοιχοκολλήσεως διατάξεις τῆς Πολιτ. Δικονομίας ἐφαρμόζονται καὶ ἐν προκειμένῳ».

Κατὰ δὲ τὸ ἄρθρ. 13 ν. 6057 τῆς 12 Φεβρ. 1934 καὶ ἄρθρ. 10 ἀν.ν. 2238 τοῦ 1940 «περὶ ἀμίσθων δικαστ. κλητῆρων» :

«Εἰς πάσας τὰς περιπτώσεις καθ' ἃς ὁ νόμος ἀπαιτεῖ τὴν σύμπραξιν δύο μαρτύρων πρὸς ἐνέργειαν πράξεώς τινος, οὗτοι δύνανται ν' ἀναπληρωθῶσι διὰ τῆς συμπράξεως ἑτέρου δικαστ. κλητῆρος».

144.—Ἐὰν διάδικός τις διατρίβῃ ἐπὶ πλοίου τινός, ἀρκεῖ ἢ εἰς τὸν πλοίαρχον ἢ τὸν τοποτηρητὴν του παράδοσις ἐὰν ὁ διάδικος δὲν εὗρεθῇ ἐκεῖ.

145.—Ἡ ἐπίδοσις γίνεται—1. ἐπὶ ἀνθρώπων οἵτινες, κατὰ τὸ ἄρθρον 74, δὲν δύνανται νὰ πράξουν αὐτεξουσίως, εἰς τὸν ἐπιτροπον, κηδεμόνα, σύζυγον ἢ πατέρα¹—2. ἐπὶ τοῦ δημοσίου, τῶν κοινοτήτων, [καὶ τῶν δημοσίων καταστημάτων καὶ συστημάτων]², εἰς τὸν ἀντιπρόσωπον αὐτῶν, κατὰ τὸ ἄρθρον 75—3. ἐπὶ ἐμπόρων, ἐργαστηριαρχῶν καὶ [βιομηχανῶν]³ παντὸς εἶδους εἰς αὐτοὺς τούτους, ἢ εἰς τοὺς διεξάγοντας τὰς ὑποθέσεις των⁴—4. ἐπὶ ἐμπορικῶν καὶ ἄλλων ἐταιρειῶν, εἰς τὸν διεξάγοντα τὰς ὑποθέσεις αὐτῶν, εἰς τὸν προϊστάμενον, τὸν γραμματέα, τὸν ἐπὶ τῶν βιβλίων, ἢ ἄλλον πληροεξούσιον, ἢ ἂν καὶ τοιοῦτος δὲν εἶναι διωρισμένος, εἰς ἓν τῶν μελῶν τῆς ἐταιρείας⁵—5. ἐπὶ πτωχεύσεως, εἰς τινὰ πράκτορα ἢ σύνδικον—6.⁶ ἐπὶ τῶν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ διατριβόντων εἰς τὸν εἰσαγγελέα παρὰ τῷ δικαστηρίῳ, παρ' ᾧ ἡ δίκη μέλλει νὰ εἰσαχθῇ ἢ εἶναι ἐκκρεμῆς ἢ ὅπερ ἐξέδωκε τὴν ἀπόφα-

1. Ὅρα καὶ ἄρθρ. 30 ν. ΨΜΒ' τοῦ 1862 «περὶ συστάσεως φρενοκομείων».

2. Ὁρθότερον : «καθιδουμιῶν καὶ ἄλλων δημοσίων καταστημάτων καὶ τῶν σωματείων» (Stiftungen und anderen öffentlichen Anstalten und Kōrperschaften).

3. Ὁρθῶς : «ἐπιτηδευματιῶν» (Gewerbsleuten).

4. Ὅρα καὶ ν. 2832 ἐν σελ. 49 σελ. 2.

5. Ὅρα καὶ ἄρθρ. 18 ν. 2190 τῆς 5 Ἰουνίου 1910 «περὶ ἀνωνύμων ἐταιρειῶν» καὶ ἄρθρ. 23 Β. Δ. 8 Ὀκτ. 1920 περὶ κωδ. τῶν ν. 1032 καὶ 2192 «περὶ ἰδιωτικῆς ἐπιχειρήσεως ἀσφαλίσεως» ἔχοντα οὕτω : ἄρθρ. 18 ν. 2190, παρ. 3 : «Ἐὰν δὲν εὗρεθῇ εἰς τὸ κατάστημα τῆς ἐταιρείας πρόσωπόν τι ἐκ τῶν ἀναγραφομένων ἐν τῷ ἄρθρῳ 145 Πολιτ. Δικον.», πᾶν ἔγγραφον εἰς αὐτὴν ἐπιδίδεται νομίμως, ἐὰν τοιχοκοληθῇ εἰς τὸ μνημονεὺθὲν κατάστημα κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρ. 143 Πολιτ. Δικον.»—ἄρθρ. 23 Β.Δ. 8 Ὀκτ. 1920, παράγρ. 4 : «Ἐλλείπει ἀντιπροσώπου (τῆς ἀλλοδαπῆς ἀσφαλιστ. ἐταιρείας), ὡς καὶ ἐν ἀπουσίᾳ τούτου, πᾶσα ἐπίδοσις γίνεται πρὸς τὸν γραμματέα τῶν ἐν Ἀθήναις Πρωτοδικῶν».

6. Τὰ ἐδάφ. 6 καὶ 7 τίθενται ὡς ἐισροπ. δι' ἄρθρ. 1 ν. ΓΨΖΣΤ τῆς 20)21 Ἰουν. 1911. Κατὰ δὲ τὸ ἄρθρ. 7 ν. ΓΨΖΣΤ «Τὰς ὑπὸ τῶν ἄρθρ. 145 § 7 καὶ 596 ἐδ. γ' καὶ δ' διατασσομένας δημοσιεύσεις ὑποχρεοῦνται νὰ ἐκτελῶσιν οἱ ἐκδότες τῶν ὀριζομένων ἐφημερίδων ἐπὶ τῇ ὑπὸ τοῦ διαδίκου καταβολῇ δραχ. πέντε δι' ἐκάστην δημοσίευσιν εἰς τὸ ἀμέσως προσεχές ἢ τὸ μεθεπόμενον ἀπὸ τῆς καταβολῆς ταύτης φύλλον. Ἐν ἀρνήσει ἢ δυστροπίᾳ ἢ ἀπαιτήσῃ ἀνωτέρας πληρωμῆς οἱ εἰρημένοι ἐκδότες ὑποκείνται εἰς χρημ. ποινὴν δραχ. 50—100».

σιν και ἐπὶ δικῶν ἐνώπιον εἰρηνοδικείου εἰς τὸν εἰσαγγελέα παρὰ τῷ πρωτοδικεῖω, εἰς οὗ τὴν περιφέρειαν ἀνήκει τὸ εἰρηνοδικεῖον. Οὗτος δὲ ὀφείλει νὰ πέμψη τάχιστα τὸ ἐπιδοθὲν ἔγγραφον πρὸς τὸ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργεῖον, ὅπως ἀποσταλῆ περαιτέρω. Ἄλλ' ἐὰν οἱ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ διατρίβοντες ἔχωσι διορίσει ἐν τῇ καθέδρῳ τοῦ δικαστηρίου ἀντίκλητον, ἢ ἐπίδοσις γίνεται μόνον εἰς τὸν ἀντίκλητον, μὴ ἔξαιρουμένης και τῆς περιπτώσεως τοῦ ἀρθροῦ 139 ἐδ. 1. «Ἐὰν ἔξ οἰουδήποτε λόγου εἶνε ἀνέφικτος ἢ ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν περαιτέρω ἀποστολῆ τοῦ εἰς τὸν εἰσαγγελέα ἐπιδοθέντος ἔγγραφου, ἢ ἐπίδοσις θεωρεῖται μὴ γενομένη»²—7.³ ἐπὶ τῶν διαδίκων τῶν ὁποίων ἀγνοεῖται ὁ τόπος τῆς διαμονῆς, εἰς τὸν εἰσαγγελέα παρὰ τῷ δικαστηρίῳ, παρ' ᾧ ἢ ἡ δίκη μέλλει νὰ εἰσαχθῆ ἢ εἶναι ἐκκρεμῆς ἢ ὅπερ ἔξέδωκε τὴν ἀπόφασιν' και ἐπὶ δικῶν ἐνώπιον εἰρηνοδικείων εἰς τὸν εἰσαγγελέα παρὰ τῷ πρωτοδικεῖω, εἰς οὗ τὴν περιφέρειαν ἀνήκει τὸ εἰρηνοδικεῖον, δημοσιεύεται δὲ συγχρόνως τὸ ἐπιδότηριον δι' ἐνὸς ἢ πλείονων δημοσίων φύλλων ἐκδιδομένων ἐν Ἑλλάδι καθ' ὑπόδειξιν τοῦ εἰς ὃν ἢ ἐπίδοσις εἰσαγγελέως, γινομένην κάτωθεν τοῦ ἐπιδότηριου⁴. Ἐὰν οἱ ἀγνώστου διαμονῆς διάδικοι ἔχωσι διορίσει ἐν τῇ καθέδρῳ τοῦ δικαστηρίου ἀντίκλητον, ἢ ἐπίδοσις γίνεται μόνον εἰς τὸν ἀντίκλητον, μὴ ἔξαιρουμένης και τῆς περιπτώσεως τοῦ ἀρθροῦ. 139 ἐδ. 1'—8 ἐπὶ ἀξιωματικῶν και στρατιω-

1. Ὅρα και Β.Δ. τῆς 19 Ὀκτωβρ. 1838 «περὶ τῶν ταχυδρ. ἐξόδων τῶν προκυπτόντων ἐκ τῆς εἰς τὰ ἐκτὸς τοῦ Βασιλείου μέρη ἀποστολῆς δικογράφων» (ἐν Μέρ. Β').—Δι' ἐπανειλημμένων δ' ἐγκυκλίων Ὑπουργ. Δικαιοσύνης συνεστήθη ἀφ' ἐνὸς μὲν ἢ ἀναγραφή τῆς ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἀκριβοῦς κατοικίας και διευθύνσεως τοῦ πρὸς ὃν ἢ ἐπίδοσις, ἀφ' ἐτέρου δ' ἢ συναποστολῆ μεταφράσεως εἰς τὴν γαλλικὴν τοῦ ἐπιδότητου δικογράφου.—Ὅρα και ἀρθρ. 7 Συμβάσεως μετὰ Τσεχοσλοβαζίας, κυρ. διὰ ν. 3829 τοῦ 1929 και ἀρθρ. 2 ἐπ. τῆς συμβάσεως μετὰ Μεγ. Βρετανίας, κυρ. διὰ ν. 730 τοῦ 1937 (ἐν οἰκείᾳ θέσει Μέρ. Β').

2. Τὰ ἐντὸς « » ἐν τέλει τῆς παρ. 6 προσετέθησαν δι' ἀρθρ. 1 ν. δ. 96 τῆς 28/29 Μαΐου 1941.

3. Ὅρα ἐν σ. 41 σημ. 6.

4. Ὅρα ἀρθρ. 5 ἀν. ν. 1621 τοῦ 1929 «περὶ Ταμείου Συντάξεων Νομικῶν».—Ἐπίσης ἀρθρ. 2 ν. 463 τῆς 10/13 Αὐγ. 1943 «περὶ διατάξεων ἀφοροσῶν τὴν διεξαγωγὴν τῶν δικῶν Δημοσίου κλπ.», κυρ. διὰ ν. 343 τοῦ 1947 (ἀρθρ. 7 δ. 26 Ἰουν.—10 Ἰουλ. 1944 «περὶ κώδικος δικῶν τοῦ Δημοσίου) ἐν οἰκείᾳ θέσει Μέρ. Β').

τικών ἐν ἐνεργείᾳ, πρὸς τὸν στρατιωτικὸν διοικητὴν τοῦ τόπου τῆς ἐφεδρείας.—Ἐπὶ στρατιωτικῶν ἀπόντων ἐπ' ἀδείᾳ, ἐπὶ διοικητῶν συνταγμάτων, ταγμάτων καὶ φρουρίων, καὶ ἐπὶ στρατηγῶν ἐφαρμόζεται ὁ ἐν τοῖς ἄρθροις 143 καὶ 146 ἀριθ. 1 γενικὸς κανὼν.—9. «Ἐπὶ ἀξιωματικῶν καὶ ὀπλιτῶν, εὐρισσομένων ἐπὶ πλοίου τινος, καθὼς καὶ ἐπὶ ἀξιωματικῶν καὶ ὑπαξιωματικῶν τοῦ Ναυτικοῦ καὶ ναυτῶν ἐν ἐνεργείᾳ, πρὸς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Ναυτικῶν. Ἐν τοιαύτῃ ὁμως περιπτώσει ἢ ἐκ τῆς ἐπιδόσεως ἔξαοτωμένη ἐνεργητέα πράξεις δὲν δύναται νὰ γίνῃ πρὸ τῆς παρόδου εἴκοσιν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Ναυτικῶν ἐπιδόσεως»¹. Ἐὰν δὲ ἀξιωματικοὶ τοῦ ναυτικοῦ καὶ ναῦται εἶναι ἀπόντες δι' ἀδείας, ἐφαρμόζεται ὁ ἐν τοῖς ἄρθροις 143 καὶ 146 ἀριθ. 1 γενικὸς κανὼν.—10². Ἐπὶ ἀξιωματικῶν ὑπαξιωματικῶν καὶ ὀπλιτῶν ἐκπληρούντων ἀστυνομικὰ καθήκοντα καὶ ἀστυφυλάκων, εἰς τὸν προϊστάμενον τῆς ἀστυνομικῆς περιφερείας. Ἐπὶ τῶν προϊσταμένων τῆς ἀστυνομικῆς περιφερείας καὶ ἐπὶ τῶν διατελούντων ἐπ' ἀδείᾳ ὀπλιτῶν, ἐκπληρούντων ἀστυνομικὰ καθήκοντα, καὶ ἀστυφυλάκων ἐφαρμόζεται ὁ ἐν τοῖς ἄρθροις 143 καὶ 146 § I γενικὸς κανὼν.—11³. Ἐπὶ τοῦ προσωπικοῦ τῶν φάρων καὶ φανῶν καὶ σηματοφόρων τοῦ ἄρθρου 26 τοῦ ν. ΑΥΠΒ³, περὶ συστάσεως ταμείου φάρων πρὸς τὸν λιμενάρχον τῆς περιφερείας, ἐν ἣ κείται ὁ τόπος, ἐν ᾧ ἀσκοῦσι τὰ καθήκοντά των, τηρουμένων τῶν νομίμων προθεσμιῶν τῆς ἀποστάσεως καὶ διὰ τὴν μεταξὺ τοῦ λιμεναρχείου καὶ τοῦ πρὸς ὃν ἢ ἐπίδοσις ἀπόστασιν.—«Ἐπὶ κοινοποιήσεων ἀναγομένων εἰς ἐκτελέσεις ὁ κατὰ τὰ ἐδάφια 6 καὶ 7 εἰσαγγελεὺς εἶναι ὁ τῶν Πρωτοδικῶν τοῦ τόπου τῆς ἐκτελέ-

1. Τὸ ἐντὸς « » α' ἐδάφ. τῆς § 9 τίθεται ὡς ἀντικατεστάθη δι' ἄρθρ. 6 § 1 ν.δ. 484 τῆς 30/31 Ὀκτωβρ. 1947 «περὶ τροπ. καὶ συμπλ. διατάξεων τῆς Πολ. Δικ.». Ἡ § 2 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρ. 6 ἔχει τὴν ἑξῆς μεταβ. διάταξιν: «2. Αἱ ἀπὸ τῆς καταργήσεως τοῦ ν. 4289 τοῦ 1929 «περὶ κυρώσεως καὶ τροποπ. τοῦ ἀπὸ 19/25 Νοεμβρ. 1925 ν. δ. «περὶ ἀμίσθων δικαστ. κλητῆρων», μέχρι σήμερον γινόμεναι πρὸς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Ναυτικῶν ἐπιδόσεις αἱ ἀφορῶσαι τὰ ἐν τῇ προηγ. παραγράφῳ πρόσωπα, λογίζονται ὡς ἐγκύρως γινόμεναι».

2. Τὰ ἐδάφ. 10 καὶ 11 προσετέθησαν διὰ ν. ΒΣΞ' τῆς 22 Δεκεμβρίου 1894.

3. Ὁ ν. οὗτος κατηργήθη διὰ ν. ΔΝ' τοῦ 1912 «περὶ ἀναδιοργανώσεως τῆς ὑπηρεσίας τῶν φάρων».

σεως, ἐπὶ ἄλλων δὲ ἔξωδίκων κοινοποιήσεων ὁ κατὰ τὰ ἑδάφ. 6 καὶ 7 εἰσαγγελεὺς εἶναι ὁ τῆς τελευταίας ἐν τῇ ἡμεδαπῇ γνωστῆς διαμονῆς, ἐν ἑλλείπει δὲ τοιαύτης ὁ εἰσαγγελεὺς τῶν Πρωτοδικῶν τῆς πρωτεύουσας»¹.

146.—Οἱ ἐν τοῖς τρισὶ προηγουμένοις ἄρθροις 143—145 ἀναφερόμενοι, λαβόντες τὸ εἰς αὐτοὺς ἐπιδοθὲν ἔγγραφον, ὑπογράφουν τὸ διὰ τοῦ ἄρθρου 140 διατεταγμένον ἀποδεικτικόν².—³Ἐάν οὗτοι δὲν δύνανται ἢ δὲν θέλουν νὰ ὑπογράψουν, πρέπει 1. κατὰ τὴν περίπτωσιν τῶν ἄρθρων 143 καὶ 145 ἀριθ. 1, 3, 4 καὶ 5 νὰ κολλᾶται τὸ ἔγγραφον εἰς τὴν θύραν κατὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 143 ὁρισμένα, καὶ τὸ εἰρημένον ἀποδεικτικὸν νὰ ὑπογράφηται παρὰ τῶν παρόντων [γειτόνων].—2. «ἐν τῇ περιπτώσει τῶν ἄρθρων 144 καὶ 145 ἀριθ. 2, 8, 9, 10 καὶ 11 νὰ ὑπογράφηται ὁ εἰσαγγελεὺς διὰ τοὺς ἄνω ἀναφερομένους στρατιωτικὸς διοικητὰς καὶ πλοίαρχους καὶ τοὺς τοποτηρητὰς αὐτῶν, τοὺς προϊσταμένους τῆς ἀστυνομίας καὶ τοὺς λιμενάρχας καὶ νὰ πέμπηται εἰς αὐτοὺς τὸ ἐπιδοθὲν ἔγγραφον». ⁴—Συγχρόνως καταδικάζονται οἱ εἰρημένοι εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν ἐκ τῆς ἀρνήσεώς των προσγενομένων ζημιῶν καὶ ἐξόδων, καί, ἐκτὸς τούτου, ἐπιμελεία τοῦ εἰσαγγελέως, ὑποβάλλονται παρὰ τοῦ ἀρμοδίου πολιτικοῦ δικαστηρίου εἰς πρόστιμον δέκα μέχρις ἑκατὸν δραχμῶν. ⁵—3. Ἐν τῇ περιπτώσει τοῦ ἄρθρου 145 ἀριθ. 6 καὶ 7 ὀφείλουν νὰ ὑπογράφονται διὰ τοὺς παρὰ τοῖς πρωτοδικαῖς εἰσαγγελεῖς οἱ παρὰ τοῖς ἐφέταις, ἀρνούμενων δὲ αὐτὸ τούτων, ὁ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης γραμματεὺς⁵ συγχρόνως δὲ ἐνεργοῦνται κατὰ τῶν ἀρνούμενων εἰσαγγελέων

1. Ἡ ἐντὸς * » τελευταία παράγρ. ἄρθρ. 145 προσετέθη διὰ ν. ΓΨΧΣΤ' τοῦ 1911.

2. Ὅρα τοὺς ἐν σελ. 22 σημ. 3 νόμους.—Κατὰ δὲ τὸ ν.δ. τῆς 19/25 Νοεμβρίου 1925 «περὶ ἀμίσθων δικαστ. ζητησῶν», κυρωθὲν διὰ ν. 4289 τοῦ 1929, ἄρθρ. 15 ἑδ. β', «τὸ ἀποδεικτικὸν ἐκάστης ἐπιδόσεως ἀφορώσης τοῖς Ὑπουργοῖς ὑπογράφεται παρὰ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως ἢ τοῦ Γεν. Διευθυντοῦ ἢ τοῦ τμηματάρχου τοῦ προσωπικοῦ» Ἄλλ' ἢ διὰ τὰ ξίς α ὕ τ η δ ἐ ν ἐ π α ν ε λ ἡ φ θ η ἐ ν τ ῶ ν. 6057 τοῦ 1934, ὅστις δι' ἄρθρ. 18 κατήργησε τὸ ν.δ. 19/25 Νοβρίου 1925.

3. Μαρίτσων ὄρα ἄρθρ. 143 § 2 Πολ. Διτ. καὶ ἄρθρ. 13 ν. δ. 9 Νοβρίου 1925 «περὶ ἐκδιτάσεως τῶν μικροδιαφορῶν ἐν Μέρ. Β'.

4. Ἡ ἐντὸς * » ἀ' περίοδος ἑδάφ. 2 τίθεται ὡς ἀντιζατεστ. διὰ ν. ΒΣΞ' τοῦ 1894.

5. Ὅρα διατάξεις αὐξανούσας τὸ ποσὸν ὑπὸ τὸ ἄρθρ. 191.

προτοδικῶν καὶ ἐφετῶν τὰ ἐν τῷ ἀριθ. 2 διατεταγμένα.—4. Καθ' ὅς περιπτώσεις ἢ ἐπίδοσις κατὰ τὰς διατάξεις τῆς Πολ. Δικον. ἢ ἄλλων νόμων γίνεται εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Ἐξωτερικῶν, ὡς τοιοῦτον, τὸ ἀποδεικτικὸν τῆς ἐπιδόσεως ὡς καὶ ἢ τυχὸν κατὰ νόμον ἀναγκαῖα παραγγεῖα πρὸς δημοσίευσιν περιλήψεως, ὑπογράφεται εἴτε ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ εἴτε ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ δικαστικοῦ τμήματος τοῦ αὐτοῦ Ὑπουργείου.¹

147.—Μόνον κατὰ τὰς Κυριακὰς καὶ τὰς κατὰ νόμον ἑορτάς², καθὼς καὶ ἐν καιρῷ νυκτός, δύναται τις νὰ ἀρνηθῆ ἄνευ ζημίας τὴν παραλαβὴν τοῦ ἐπιδιδομένου ἐγγράφου καὶ τὴν εἰρημένην ὑπογραφήν³.

στ'. Ἀντίκλητοι.

148. Διάδικοι, οἵτινες δὲν κατοικοῦν ἢ διαμένουν εἰς τὴν καθέδραν τοῦ ἀρομοδίου δικαστηρίου, ὀφείλουν [ἅμα γενομένης πρὸς αὐτοὺς τῆς πρώτης ἐπιδόσεως, ἐπομένως ὁ μὲν ἐνάγων, ἅμα ἐπιδοδοθείσης τῆς κλήσεως, ὁ δὲ ἐναγόμενος, ἅμα ἐπιδοδοθεισῶν τῶν ἐνστάσεων αὐτοῦ κλπ., νὰ διορίσουν ἐν τῷ ἐγγράφῳ τῆς ἐπιδόσεως]⁴ πληρεξούσιον, κατοικοῦντα εἰς τὴν καθέδραν τοῦ δικα-

1. Τὸ ἐδάφ. 4 προσετέθη δι' ἀρθρ. 6 ν. 4628 τῆς 3/3 Μαΐου 1930 «περὶ τροποποιήσεως δικονομικῶν τινων διατάξεων».

2. Αὗται κατὰ ν.δ. 9 Φεβρουίου 1926, ὡς ἐτροπ. διὰ Π.Δ. 22/27 Ἰουλ. 1927, εἶνε : 1) Ἡ πρώτη τοῦ ἔτους. 2) Τὰ Θεοφάνεια. 3) Ἡ Καθαρὰ Δευτέρα. 4) Ἡ ἑορτὴ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ. 5) Ἡ Μ. Παρασκευὴ καὶ τὸ Μ. Σάββατον. 6) Ἡ δευτέρα τοῦ Πάσχα. 7) Ἡ ἑορτὴ τοῦ Ἀγ. Γεωργίου. 8) Ἡ πρώτη Μαΐου. 9) Τῶν Ἁγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης. 10) Ἡ τῆς Ἀναλήψεως. 11) Ἡ Δευτέρα τῆς Πεντηκοστῆς. 12) Ἡ τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου. 13) Ἡ τῆς κοιμήσεως τῆς Θεοτότου. 14) Τῆς Ὑψώσεως τοῦ Σταυροῦ. 15) Ἡ τοῦ Ἁγίου Δημητρίου. 16) Τῶν Χριστουγέννων. 17) Ἡ δευτέρα τῶν Χριστουγέννων καὶ 18) Ἐκλάστη Κυριακή.—Καὶ μετὰ μεσημβριάν μόνον : 1) Τῆς παραμονῆς τῶν Θεοφανείων. 2) Τῆς Συνάξεως Ἰωάννου τοῦ Προδρομοῦ. 3) Τοῦ Μ. Σαββάτου. 4) Τῆς Τρίτης τοῦ Πάσχα. 5) Τοῦ Ἁγίου Νικολάου. 6) Τῆς παραμονῆς τῶν Χριστουγέννων. 7) Τῆς παραμονῆς τοῦ νέου ἔτους. 8) Ἐκλάστου Σαββάτου.—Ὅρα σχετικῶς ὑπ' ἀριθ. 19 τοῦ 1926 γνωμοδ. Εἰσαγ. Ἀρ. Πάγου ἐν *Θέμιδι* ΛΖ' σ. 655.

3. Ὅρα ὁμοῦ καὶ ἐξαιρέσιν ἀρθρ. 909.

4. Κατ' ὀρθὴν μετάφρασιν : «εὐθὺς κατὰ τὴν πρώτην ἐπίδοσιν, ἐπομένως ὁ μὲν ἐνάγων κατὰ τὴν ἐπίδοσιν τῆς κλήσεως, ὁ δὲ ἐναγόμενος κατὰ

στηρίου, εἰς τὸν ὁποῖον πρέπει νὰ γίνωνται ὅλαι αἱ κατὰ τὴν διάκριαν τῆς διαδικασίης κοινοποιήσεις καὶ ἄλλαι ἐπιδόσεις.— «Ὁ κατὰ τὸ ἄρθρ. 95 Π.Δ. νομίμως διωρισμένος πληρεξούσιος ἐν τῇ δίκῃ εἶναι αὐτοδικαίως καὶ ὑποχρεωτικῶς ἀντίκλητος διὰ πάσας τὰς εἰς τὴν δίκην ταύτην ἀναγομένας κοινοποιήσεις μέχρι τῆς ὀριστικῆς ἀποφάσεως συμπεριλαμβανομένης.— Πᾶς διάδικος ἢ διαφερόμενος δύναται προσέτι διὰ δηλώσεως αὐτοῦ πρὸς τὸν γραμματέα τῶν Πρωτοδικῶν νὰ διορίσῃ γενικὸν ἢ εἰδικὸν ἀντίκλητον, διὰ πάσας τὰς πρὸς αὐτὸν δικαστικὰς ἢ ἔξωδίκους κοινοποιήσεις ἢ συγκεκριμένας τοιαύτας, κατοικοῦντα ἐν τῇ ἔδρᾳ τοῦ δικαστηρίου μετ' ἀκριβοῦς σημειώσεως τῆς διευθύνσεως τῆς κατοικίας αὐτοῦ. Ἡ τοιαύτη δῆλωσις γίνεται αὐτοπροσώπως ἢ δι' εἰδικοῦ πληρεξουσίου, συντασσομένης ἐκθέσεως ὑπὸ τοῦ γραμματέως, ὅστις καταχωρίζει τὰς δηλώσεις ταύτας ἐν ἰδίῳ εὔρετηρίῳ.— Προκειμένης κοινοποιήσεως πρὸς διάδικον ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ διατρίβοντα, ἀναγομένης εἰς τὸν κύκλον τῶν ὑποθέσεων, δι' ἃς διώρισεν οὗτος ὡς ἄνω ἀντίκλητον, ἢ ἐπίδοσις δὲν δύναται νὰ γίνῃ ἐγκύρως πρὸς τὸν ἀρμόδιον εἰσαγγελέα εἰμὴ ἐν ἑλλείψει ἢ ἀπουσίᾳ, προσηκόντως βεβαιουμένη, τοῦ ἐν τῇ ἔδρᾳ τοῦ, παρ' ᾧ ὁ εἰσαγγελεύς, δικαστηρίου διωρισμένου ἀντικλήτου».¹

149.—Εἰς ἐμπορικὰς ἢ ἄλλας συνοπτικὰς ὑποθέσεις, εἰς κλητεύσεις βραχυπροθέσμους (à bref délai), καὶ ἄλλας δίκας, κατὰ τὰς ὁποίας δὲν γίνεται ἐγγραφὸς προδικασία, συγχωρεῖται εἰς τὸν ἐναγόμενον νὰ διορίσῃ, καὶ ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ ἀκόμη ἀντίκλητον, ἂν δὲν ἀπηγγέλθῃ ἢ [ὀριστικῇ]² ἀπόφασις εἰς τὴν πρῶτην δικάσιμον.—Τοῦ διορισμοῦ τούτου γίνεται μνεία ἐν τοῖς πρακτικοῖς τῆς συνεδριάσεως.

τὴν ἐπίδοσιν τῶν ἐνστάσεων αὐτοῦ κλπ. νὰ διορίσουν ἐν αὐτῷ τῷ πρὸς ἐπίδοσιν ἐγγράφῳ» (sollen gleich bei der ersten Zustellung, also der Kläger bei Zustellung der Ladung, der Beklagte bei Zustellung seiner Einreden und s.w.... in eben dieser Zustellungsurkunde ernennen).

1. Αἱ ἐντὸς « » τρεῖς τελευτ. παράγρ. τοῦ ἄρθρ. 148 προσετέθησαν δι' ἄρθρ. 1 ν. 263 τοῦ 1914 «περὶ τροποπ. διατάξεων Πολιτ. Δικ.»
—Σχετ. πρὸς τὸν διορισμὸν ἀντικλήτου κλπ. ἄρθρα 516, 533 § 2, 543 § 4, 767 § 5, 770, 819 § 4, 863 § 1, 865, 909 § 1, 946, 1007 § β', 1012 § 2, 1038, 1054 § 4, 1061 § β', 1061.

2. Ὁρθῶς : «τελειωτικῇ». (Endurtheil).

150.—Ἐάν, ἐναντίον τῶν ἐν τοῖς δυσὶ προηγουμένοις ἄρθροις ὠρισμένων, παρελείφθη ὁ διορισμὸς ἀντικλήτου γίνονται αἱ ἐπιδόσεις, ἐπὶ μὲν τῶν συνήθων ὑποθέσεων¹, εἰς τὸν διάδικον αὐτόν, ἐπὶ δὲ ἐμπορικῶν καὶ ἄλλων συνοπτικῶν ὑποθέσεων, καθὼς καὶ ἐπὶ κλήσεων βραχυπροθέσμων, εἰς τὸν γραμματέα, παρ' ᾧ καὶ κατατίθενται.²—Οἱ παραβάται διάδικοι καταδικάζονται προσωπικῶς εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν ἔνεκα τοῦτου γενομένων ἑξόδων καὶ ζημιῶν καί, ἐὰν ὁ παραβάτης εἶνε δικηγόρος, ὑποβάλλεται προσέτι καὶ εἰς πρόστιμον δέκα μέχρι τριάκοντα³ δραχμῶν.

151.—Ἡ πρὸς τὸν ἀντίκλητον ἐπίδοσις γίνεται κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον, καθ' ὃν καὶ ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 143 πρὸς τὸν διάδικον αὐτόν.—Προσέτι ὑπογράφει οὗτος τὸ ἐν ἄρθρῳ 140 ἀναφερόμενον ἀποδεικτικόν, ἐπὶ ταῖς ἐν τῷ ἄρθρῳ 146 ἀριθ. 2 ὠρισμέναις ζημίαις καὶ ποιναῖς.

152.—Ὅλαι αἱ εἰς τινα ἀντίκλητον γινόμεναι ἐπιδόσεις ἔχουν τὸ αὐτὸ κῦρος ὡς νὰ ἐγίνοντο κατὰ τὰ ἄρθρα 143—145 εἰς τὸν διάδικον αὐτόν, ἔξαιρουμένων τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 139 διατεταγμένων.

153.—Ἡ πληρεξουσιότης τοῦ ἀντικλήτου, παύει εἰς τὰς περιπτώσεις τοῦ ἄρθρου 102.—Ὅθεν ἰδίως ἐν τῇ περὶ ἐφέσεως αἰτήσῃ διορίζεται κατὰ τὴν καθέδραν τοῦ δικαστηρίου τῶν ἐφετῶν νέος ἀντίκλητος διὰ τὴν παρὰ τοῖς ἐφέταις δίκην.—Τὸ αὐτὸ

1. Ὅρα σελ. 33 σημ. 1.

2. Τοῦ Δημοσίου ὅμως νόμιμος ἀντίκλητος εἶναι ὁ Ὑπουργὸς Οἰκονομικῶν (ἄρθρ. 2 ν. ΩΛΖ' καὶ ἄρθρ. 5 διατ. 26 Ἰουνίου 1944 «περὶ κώδικος τῶν νόμων περὶ δικῶν τοῦ Δημοσίου»).—Τῆς ἀλλοδαπῆς ἀσφαλιστικῆς ἐταιρίας παραλειψάσης τὸν διορισμὸν ἀντιπροσώπου ἐν Ἑλλάδι, κατοικοῦντος ἐν Ἀθήναις, πᾶσα ἐπίδοσις ἀφορῶσα αὐτὴν γίνεται εἰς τὸν γραμματέα τῶν ἐν Ἀθήναις Πρωτοδικῶν (ἄρθρ. 20 β.δ. 8 Ὀκτ. 1920 «περὶ κωδικοποιήσεως ν. 1023 καὶ 2192 «περὶ ἰδιωτικῆς ἐπιχειρήσεως ἀσφαλίσεως»).—Ὅρα καὶ ἄρθρ. 88 ν. 4845 «περὶ εἰσπράξεως δημοσ. ἐσόδων (ἐν Μέρ. Β').—Ἀντίκλητον ἐν τῇ ἔδρᾳ τῆς οἰκειᾶς Γεωργ. Ὑπηρεσίας, πρὸς ὃν γίνονται ὅλαι αἱ κοινοποιήσεις ἐν σχέσει πρὸς τὸν νόμον περὶ ἐνοικιοστασίου βοσζῶν, ὀφείλει νὰ διορίσῃ ὁ προστατευόμενος ὑπ' αὐτοῦ μισθωτής. Ἄλλως αἱ ἐπιδόσεις γίνονται εἰς τὸν γραμματέα τοῦ πρωτοδικείου (ἄρθρ. 11 ἀ. ν. 202 τοῦ 1945 «περὶ τροπ. τῶν περὶ ἐνοικιοστασίου βοσζῶν διατάξεων»).

3. Ὅρα διατάξεις ἀνεπιθύμητας τὸ ποσὸν ὑπὸ ἄρθρ. 191.

γίνεται καὶ ἐν τῇ περὶ ἀναιρέσεως αἰτήσῃ διὰ τὰς ἐπιδόσεις τὰς γινομένας κατὰ τὴν παρὰ τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ δίκην.—Εἰς ἕκαστον τῶν ἀντικλήτων τούτων δίδεται νέα πληρεξουσιότης, κατὰ τοὺς τύπους τῶν ἄρθρων 93, 94 καὶ 97, ἐὰν πρόκειται νὰ εἶνε οὗτος πληρεξούσιος ὄχι μόνον διὰ νὰ παραλαμβάνῃ τοιαύτας κοινοποιήσεις, ἀλλὰ καὶ διὰ νὰ παριστάνῃ κατὰ τὸ ἄρθρον 95 τὸν διάδικον ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου.

Ζ'. Ὅτι ἐπιμελεῖ τῶν διαδίκων γίνεται ἡ προδικασία.

154.—Αἱ κλητεύσεις καὶ αἱ ἐπιδόσεις γίνονται ἐπιμελεῖα καὶ δαπάνῃ τῶν διαδίκων, καὶ ἐὰν ἤθελον εἶναι διατεταγμένα ἐξ ἐπαγγέλματος.—Τὸ αὐτὸ ἐφαρμόζεται εἰς ὅλην τὴν προδικασίαν.

155.—Ὁ δικαστὴς ὀφείλει νὰ πράττῃ εἰς πολιτικὰς ὑποθέσεις ὄχι αὐτεπαγγέλτως, ἀλλὰ¹ κατ' αἴτησιν τῶν διαδίκων, ἐκτὸς ἂν διετάχῃ τὸ ἐναντίον διὰ ρητοῦ νόμου.²

Η'. Συνέπειαι τῆς ἐπιδόσεως τῆς ἀγωγῆς.

156.—Ἡ ἐπίδοσις τῆς ἀγωγῆς ἔχει τὰς ἑξῆς συνέπειας:—1. διακόπτεται ἐντεῦθεν ἡ παραγραφή τῆς ἀγωγῆς.—2. ἄρχονται οἱ ἔνεκα τῆς ὑπερημερίας τόκοι.—3. ἀπαγορεύονται ὅλαι αἱ ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τῆς διαφορᾶς καινοτομίαι καὶ μεταβολαί, καὶ παρέπεται ἡ πρὸς ἀποζημίωσιν ὑποχρέωσις, ἐὰν μολοντοῦτο ἔγιναν τοιαῦται καινοτομίαι καὶ μεταβολαί· τέλος.—4. ὁ νόμιμος διακάτοχος θεωρεῖται ὡς κακῆ πίστει διακατέχων, καὶ ὑποχρεοῦται εἰς ἀπόδοσιν τῶν ἐξαχθέντων καρπῶν, καὶ πρὸς ἀντικατάστασιν πάσης ἐξ αἰτίας αὐτοῦ τοῦ εἰς τὸ ἀντικείμενον τῆς διαφορᾶς προσγενομένης ζημίας.

157.—Ὅλαι αἱ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἀναφερόμεναι συνέπειαι παύουν πάλιν, ὅταν—1. ἡ ἀγωγή ἀπορριφθῇ ὡς ἀπα-

1. Ἐν τῷ γερμ. κειμένῳ ὑπάρχει ἐνταῦθα ἡ λέξις «*μ ὀ ν ο*».

2. Ὅσα περιπτώσεις αὐτεπαγγέλτου ἐνεργείας τοῦ δικαστοῦ ἐν ἄρθρ. 25, 68, 76, 92, 162 - 169, 170 ἐδ. β', 323, 537, 592, 623, 664, 665, 755, 772, 783, 795, 1030, 1039, 1051, 1064, 1084.—Ἐπίσης, κατ' ἄρθρ. 5 ἂν. ν. 1539 τοῦ 1938 «περὶ προστασίας τῶν δημοσίων ζητημάτων»:

«*Εἰς τὰς ἐναντι τοῦ Δημοσίου ἐπὶ ἀκινήτων δίκας τὰ δικαστήρια ἔχουσι δικαίωμα καὶ ὑποχρέωσιν νὰ διατάσσωσιν οἰκοθεν καὶ διεξάγωσιν ἀποδείξεις πρὸς ἀνεύρεσιν τῆς ἀπολύτου ἀληθείας μὴ δεσιμευόμενα, ὡς πρὸς τοῦτο, ἐξ ἀκυροτήτων ἢ ἀπαρადέκτων».*

ράδεικτος ἢ ἀνυποστήρικτος—2. ὁ ἐνάγων παραιτηθῆ τῆς ἀγωγῆς—3. [ἢ ἀγωγή παύση, ἢ τελειώση]¹ ἐξ ἄλλης τινὸς αἰτίας.²

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

Διαδικασία ἐπὶ τῆς ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ συζητήσεως καὶ μετ' αὐτήν.

A'. Παραδοχὴ νέων προτάσεων καὶ νέων πρὸς ἀπόδειξιν μέσων.

158.—Εἰς τὴν ἔγγραφον προδικασίαν ἐπιστηρίζεται ἡ ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ διαδικασία· ἀλλ' ἡ τελευταία αὕτη εἶναι ἡ κυρία διαδικασία.—Ὅθεν δύνανται ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ—1. νὰ γίνουιν νέαι προτάσεις ἐκ μέρους τοῦ ἐνάγοντος ἢ νὰ βελτιωθοῦν αἱ πρῶται, καθόσον αὗται περιεῖχοντο τοῦλάχιστον σιωπηλῶς ἢ ἐκ πλάγιου εἰς τὴν προκαταρκτικὴν αἴτησιν, ἢ εἶναι ἀπλῶς [πάρεργοι]³ προτάσεις—2. νὰ γίνουιν νέαι [ἐνστάσεις ἀναπολογίαι (repliques), ἐπανταπολογίαι (dupliques)]⁴ ἢ αἱ ἤδη ἐν τῇ προδικασίᾳ γενομένοι νὰ μεταβληθοῦν ἢ διορθωθοῦν, κατὰ τὰ ἐν τῷ ἀριθμῷ 1 διαλαμβανόμενα,—3. νὰ [γίνουιν]⁵ νέα ἔγγραφα, καὶ ἄλλα νέα πρὸς ἀπόδειξιν μέσα (ἀρθρ. 538).—Ταῦτα πάντα μὴ παραβλαπτομένων τῶν κατὰ τὰ ἀρθρα 264 καὶ 269 ἐν τῇ προδικασίᾳ γενομένων τυχὸν ἐξομολογήσεων.

159.—Ἐὰν διὰ τοιαύτης νέας [πράξεως]⁶ μεταβολῆς, ἢ βελτιώσεως, κατασταθῆ ἀναγκαία ἢ εἰς ἄλλην συνεδρίασιν ἀναβολή, καταδικάζεται πάντοτε ὁ προτείνων εἰς ὅλας τὰς ἐκ τούτου προελθούσας ζημίας καὶ δαπάνας· καί, ἐὰν ἡ ἀναβολὴ αὕτη προῆλθῃ ἐξ αἰτίας δικηγόρου τινός, ὑποβάλλεται οὗτος ἐκτὸς τῆς πληρωμῆς τῶν ἐξόδων καὶ εἰς πειθαρχικὴν ποινὴν.

1. Ὁρθότερον : «*Ἡ δίκη ἀποσβεσθῆ ἢ ἀποπερατωθῆ*» (die Instanz erlischt oder... beendigt wird).

2. Ὅρα ὅμως καὶ ἀρθρα 261, 262 καὶ 263 Ἀστ. Κώδικος (ἀν. ν. 2250), τεθέντος ἐν ἰσχύϊ ἀπὸ 23 Φεβρ. 1946 διὰ ν. δ. 7/10 Μαΐου 1946, κυρωθέντος διὰ ν. δ. 1216 τοῦ 1949—ἔτι δὲ καὶ ἀρθρ. 515 (290) Ἐμπ. Νόμου.

3. Ὁρθότερον «*ἐπικουρικαί*» (subsidiarische).

4. Τὸ γερμ. κείμενον ἔχει «*ἐνστάσεις, ἐπαντενοστάσεις, κλπ.*» (Einreden, Repliken und s. w.).

5. Ὁρθῶς : «*νὰ προσαχθῶσι*» (vorgebracht werden).

6. Ὁρθότερον : «*προτάσεως*» (Vorbringen).

160.¹—Κατὰ τὴν πρώτην τὸ βραδύτερον ἐπὶ ἀκροατηρίου συνεδριάσιν, προτείνονται, ἐπὶ ποινῇ ἀποκλεισμοῦ, κατὰ τὴν ἐκ-
κρεμῆ δίκην πᾶσαι αἱ νέαι προτάσεις, αἱ παλαιαὶ διορθοῦνται
καὶ προτείνονται ὅλαι αἱ ἐνστάσεις ἀναβλητικαὶ καὶ ἀνατρεπτικαὶ
ἐξαιρουμένων ἐκείνων, αἱ ὅποια α') δύνανται νὰ ληφθῶν ὑπ'
ὄψιν ἐξ ἐπαγγέλματος, β) κατὰ τὴν ρητὴν διάταξιν τοῦ νόμου,
δύνανται νὰ προτείνωνται κατὰ πᾶσαν στάσιν τῆς δίκης· γ') προέ-
κυψαν μεταγενεστέρως· δ') ἀποδεικνύονται παραχοῆμα ἐγγράφως
ἢ διὰ δικαστικῆς ὁμολογίας τοῦ ἀντιδίκου.²

B. Χρόνος καὶ τόπος τῶν συνεδριάσεων.

161.—Ἐπαν δικαστήριον προσδιορίζει ἡμέρας τινὰς τῆς
ἐβδομάδος διὰ τὰς τακτικὰς συνεδριάσεις, καὶ κοινοποιεῖ αὐτὰς
δημοσίως.—Εἰς κατεπειγούσας περιπτώσεις δύνανται τὰ δικαστή-
ρια νὰ συνεδριάξουν καὶ κατ' ἄλλας ἡμέρας τῆς ἐβδομάδος, τὰ δὲ
δικαστήρια τῶν εἰρηνοδικῶν καὶ ἐμποροδικῶν, καὶ κατὰ Κυρια-
κὰς καὶ ἑορτὰς.—Οἱ εἰρηνοδίκαι δύνανται, χρεῖας καλούσης, νὰ
συνεδριάξουν εἰς τὴν ἰδίαν αὐτῶν κατοικίαν· εἰς αὐτὴν ὅμως τὴν
περίπτωσιν μὲ ἀναπεπταμένας θύρας, ἢ καὶ κατ' αὐτὸν τὸν περι-
οῦ ἢ ἕρις τόπον ἐν ὑπαίθρῳ.³

Γ'. Ὅτι δημοσία ἢ ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ διαδικασία.

162.—Ἡ ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ συζήτησις εἶναι [συνήθως] ἡ δη-
μοσία διὰ τοὺς διαδίκους καὶ διὰ τὸν λοιπὸν λαόν· ἐξαιροῦνται.
—1. αἱ πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς ἀποφάσεως διασκέψεις· ὅθεν
ἔχει τὸ δικαστήριον τὸ δικαίωμα νὰ ἀποχωρῇ ἐπὶ τούτῳ ἐκ τοῦ
ἀκροατηρίου [καὶ] ὅ κατὰ τὰς περιστάσεις νὰ ἀπομακρύνῃ τοὺς
ἀκροατὰς καὶ τοὺς διαδίκους ἢ καὶ νὰ ἀναβάλλῃ τὴν δίκην πρὸς
περαιτέρω διάσκεψιν.—2. δίκαι ἀφορῶσαι τὰ διαζύγια καὶ ἄλ-
λαι, κατ' ἃς οἱ νόμοι διατάττουσι ρητῶς τὴν ἐξαίρεσιν ταύτην.—

1. Ὡς ἀντικατεστάθη δι' ἄρθρ. 1 ἀν. ν. 980 τοῦ 1946 «περὶ τροπ.
ἄρθρων τινῶν τῆς Πολ. Δικ.» Ἡ μεταβολὴ ἀφορᾷ εἰς τὴν προσθήκην
τῶν ἐδαφ. γ καὶ δ'.

2. Ὅρα ἄρθρα 92 § β', 202, 327, 582, 745, 747.

3. Σχετ. ἄρθρα 249 καὶ 250 Ὅργαν. Δικαστ.—ὄρα καὶ ἄρθρ. 636
Πολ. Δικ.

4. Ἡ λέξις «συνήθως» δὲν ὑπάρχει ἐν τῷ γεγμ. κειμ.

5. «ἢ (oder.)» κατὰ τὸ γεγμ. κείμενον.

3. ὅλαι αἱ περιπτώσεις, καθ' ἃς τὸ δικαστήριον διέταξεν αὐτὴν ρητῶς, κατὰ τὰ ἐν τῷ ἐπομένῳ ἄρθρῳ διαγεγραμμένα.— Ἄλλ' ἢ κατὰ τὰς περιπτώσεις τοῦ ἀριθ. 2 καὶ 3 ἀπόκλεισις δὲν ἐπεκτείνεται ποτε εἰς τοὺς διαδίκους καὶ εἰς τοὺς πληρεξουσίουσιν των.— Ἡ ἀπόφασις δὲ [αὕτη] ¹ δημοσιεύεται καὶ κατ' αὐτὰς τὰς περιστάσεις ἐπὶ δημοσίας συνεδριάσεως.²

163.—Μόνον ὅταν ἡ δημοσία συζήτησις δίκης τινὸς δύναται νὰ ἐπιφέρῃ βλάβην εἰς τὰ ἥθη ἢ εἰς τὴν κοινὴν εὐταξίαν ἔχει τὸ δικαστήριον τὸ δικαίωμα νὰ κάμῃ τὴν συζήτησιν κεκλεισμένων τῶν θυρῶν, καὶ ἐπομένως νὰ ἀπομακρύνῃ τοὺς ἀκροατάς.—Τοιαύτη ὅμως ἀπόφασις γίνεται, ἀφοῦ ἀκουσθῶσιν οἱ διάδικοι καὶ ὁ εἰσαγγελεύς, αἰτιολογείται καὶ προσηκόντως δημοσιεύεται ἐν δημοσίᾳ συνεδριάσει ².—Κατὰ τῆς τοιαύτης ἀποφάσεως μεταχειρίζονται οἱ διάδικοι καὶ ὁ εἰσαγγελεύς τὸ ἔνδικον τῆς ἐφέσεως καὶ τῆς ἀναιρέσεως μέσον, χωρὶς ὅμως διὰ τοῦτο ν' ἀναβληθῇ ἡ συζήτησις [αὕτη] ¹.

Δ'. Διεξαγωγή τῆς συζητήσεως καὶ διαχείρισις τῆς ἐν τῇ συνεδριάσει εὐταξίας.

164.—Ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ διεξάγει τὴν συζήτησιν ὁ προϊστάμενος δικαστής.—Ὁ αὐτὸς ὀφείλει ἰδίως νὰ διατάτῃ τὸν κλητῆρα τῆς ἀκροάσεως νὰ ἀπαγγέλλῃ τὰς συζητηθησομένας ὑποθέσεις, νὰ δίδῃ εἰς τοὺς ἀγορεύειν βουλομένους τὴν ἐπὶ τοῦτω ἄδειαν, νὰ ἐξετάζῃ τοὺς διαδίκους καὶ μάρτυρας, ν' ἀποπερατώνῃ τὴν συζήτησιν, ἐὰν ἡ [δίκη] ³ ἀνεκρίθη προσηκόντως καὶ νὰ δημοσιεύῃ ἐπὶ τέλους τὴν ἀπόφασιν.

165.—Ἡ διαχείρισις τῆς ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ εὐταξίας ἀποκείται κατὰ μὲν τὰ εἰρηνοδικεῖα εἰς τοὺς εἰρηνοδίκας, κατὰ δὲ τὰ πολυμελῆ δικαστήρια, εἰς τὸν πρόεδρον αὐτῶν. Ὁ εἰρηνοδίκης καὶ ὁ πρόεδρος ἔχουν κατὰ τοῦτω τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 130 διαλαμβανόμενα δικαιώματα, καὶ ἀναφέρουν ἐν τοῖς πρακτικοῖς τῆς συνεδριάσεως τὰ γενόμενα.

1. «Αὕτη» (selbst), κατὰ γερμ. κείμενον.

2. Ὅρα καὶ ἄρθρ. 92 τοῦ Συντάγματος 1911.

3. «ἐπόθεσις» (Sache), κατὰ τὸ γερμ. κείμενον.

166.—Ἐὰν συγχρόνως μὲ τὸν θόρυβον καὶ τὴν ἀντίστασιν συνέβησαν καὶ ἄλλαι βιαιοπραγίαι, φέρουσαι χαρακτηῖρα πταίσματος ἢ πλημμελήματος, βεβαιοῦνται συνοπτικῶς αἱ παραβάσεις αὗται καὶ ἐκδικάζονται¹.—Ἡ ἀπαγγελθεῖσα ἀπόφασις ἐκτελεῖται παραγοῆμα.

167¹.—Ἐὰν ἡ σύλληψις τοῦ θορυβήσαντος δὲν κατορθώθῃ, γίνεται περὶ αὐτοῦ ἐρήμην ἀπόφασις.—Κατὰ τοιαύτης ἐρήμην ἀποφάσεως δὲν δύναται νὰ γενῆ ἀνακοπή, εἰμὴ φυλαττομένων τῶν συνήθων προθεσμιῶν καὶ τύπων, κατὰ τὰ ἄρθρα 505 κ.ἐπ. καὶ 596, καὶ μόνον ὅταν ὁ καταδικασθεὶς παραδίδῃ συγχρόνως ἑαυτὸν εἰς φυλάκισιν.

168¹.—Ἐὰν ἡ ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ γενομένη προᾶξις φέρῃ χαρακτηῖρα [πλημμελήματος ἢ κακουργήματος ἄλλου παρὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 166 ἀναφερόμενα]² βεβαιοῦται αὕτη, καὶ ἡ περὶ αὐτῆς ἐκθεσις παραδίδεται μετὰ τοῦ πράξαντος, συλλαμβανομένου παραγοῆμα, εἰς τὸν ἀρμόδιον εἰσαγγελέα.—Τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 369 Ποιν. Δικονομίας περὶ τῶν ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ ψευδομαρτυρούντων ὠρισμένα ἐφαρμόζονται καὶ εἰς τὰ πολιτικὰ δικαστήρια.

169.—Ἐὰν προῆλθεν ἡ ἀντίστασις ἢ ὁ θόρυβος ἐκ τινος δικηγόρου, ἢ κλητῆρος ἢ ἄλλου παρὰ τῷ δικαστηρίῳ δημόσια καθήκοντα ἐκπληροῦντος, τὸν τοιοῦτον δύναται τὸ δικαστήριον, ἐκτὸς τῶν ἐν τοῖς ἄρθροις 165—168 ἀναφερομένων ποινῶν, νὰ ὑποβάλλῃ παραγοῆμα, κατὰ τὸ δοκοῦν αὐτῷ, καὶ εἰς προσωρινὴν παῦσιν ἐνὸς μέχρως ἑξ μηνῶν.³

E'. Ὅτι ἡ ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ διαδικασία συνήθως δὲν γίνεται ἐξ ἐπαγγέλματος.

170.—Καὶ ἡ ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ διαδικασία δὲν γίνεται ἐξ ἐπαγγέλματος ὅθεν ἄρχεται ἡ ἐνέργεια τοῦ δικαστοῦ μετὰ τὴν αἵτησιν καὶ πρότασιν τῶν διαδίκων. Μὴ προταθέντα πράγματα, καὶ αἱ ἐπ' αὐτῶν στηριζόμεναι ἀπαιτήσεις δὲν δύνανται συνήθως

1. Πρόσθετες : «*παραγοῆμα*» (unverzüglich), κατὰ γερμ. κείμενον.—Ὅρα τὰ κατισχύοντα ἄρθρα 116—118 νέου Κώδ. Ποιν. Δικ. (591 ἐθ' αὐτοῦ)

2. Κατ' ὀρθὴν μετάφρασιν τῆς φράσεως : «*πλημμελήματος ἄλλου παρὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 166 ἀναφερόμενα ἢ κακουργήματος*» (...eines anderen im art. 166 nicht rewaehnten vergehens oder eines Verbrechen).—

3. Προβλ. καὶ ἄρθρ. 66 καὶ 67 ν.δ. 5 Μαΐου 1926 «*περὶ δικηγόρων*».

νά αναπληρωθοῦν ἐξ ἐπαγγέλματος.—Οὐδὲν ἦπτον δέ, ὅταν ἀπαξ ἢ δίκιη εἰσήχθη ἐπιμελεία τῶν διαδίκων εἰς τὸ ἀκροατήριον, ὁ προϊστάμενος δικαστῆς διεξάγει τὴν συζήτησιν κατὰ τὸ ἄρθρον 164.¹

171.—Πᾶς συνεδριάζων δικαστῆς καὶ εἰσαγγελεὺς ἔχει τὸ δικαίωμα νά ἀποτείνῃ² ἐρωτήσεις πρὸς τοὺς διαδίκους καὶ τοὺς μάρτυρας, καὶ νά ἀπαιτῇ τὴν ἀνάγνωσιν ἐγγράφων τὸ αὐτὸ δικαίωμα ἔχουν ὁ τε διάδικος καὶ οἱ πληρεξούσιοί του, πλὴν μόνον ἀφοῦ ζητήσουν καὶ λάβουν παρὰ τοῦ προέδρου τὴν ἐπὶ τούτῳ ἄδειαν.

172.—Τὸ δικαστήριον δύναται αὐτεπαγγέλτως νά ἀποφασίζῃ περὶ ἀποδείξεως, νά διατάτῃ ἐμφανίσεις διαδίκων, αὐτοψίας, καὶ ἐν γένει πᾶν ὅ,τι δύναται νά συντελέσῃ πρὸς διασάφησιν τῶν προβαλλομένων πραγμάτων καὶ διευκρίνισιν τῶν ἐφαρμοστέων νομικῶν κανόνων, καὶ τέλος ἀνακριθείσης τῆς ὑποθέσεως προσηκόντως, νά ἀπαγορεύῃ αὐτεπαγγέλτως τὴν περαιτέρω συζήτησιν.

ΣΤ'. Ὅτι διὰ ζώσης ἢ ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ διαδικασία.

173.—Ἡ ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ διαδικασία εἶναι προφορική, ἐκάστη ὅμως πρότασις διαδίκων γίνεται ἐγγράφως, καὶ συντάσσεται περὶ μὲν τῆς συζήτησεως ἐκθεσις, περὶ δὲ τῆς ἀποφάσεως ἐπίσημον ἐγγράφον.

Ζ'. Ἀποφάσεις καὶ πρακτικὰ συνεδριάσεων ἐν γένει

174.—Πρακτικὰ συνεδριάσεων καὶ ἀποφάσεις ὑπογράφονται μετὰ τῶν ἐπὶ τοῦ περιθωρίου σημειώσεων καὶ τῶν ἄλλων μεταβολῶν ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν παρὰ τοῦ προέδρου καὶ τοῦ γραμματέως τοῦ δικαστηρίου· ἄλλως ὁ μὲν ἀμελήσας γραμματεὺς ὑποβάλλεται εἰς χρηματικὴν ποινὴν πεντήκοντα μέγροι διακοσίων³ δραχμῶν, πάντες δὲ οἱ παραβάται ὑπάλληλοι τιμωροῦνται μὲ πειθαρχικὴν ποινὴν.—Τὸ αὐτὸ πράττεται καὶ ὅταν δὲν συνετάχθησαν παντάπασι πρακτικὰ ἢ ἢ ἀπόφασις δὲν ἐγένεν ἐγγράφως.⁴

1. Ὅρα καὶ ἄρθρ. 155.

2. Πρόσθετες «ἐξ ἐπαγγέλματος» (von Amtswegen), κατὰ τὸ γερμανικείμενον.

3. Ὅρα διατάξεις αὐξανούσας τὸ ποσὸν ὑπὸ τὸ ἄρθρ. 191.

4. «Αἱ ὑπὸ τῶν ἄρθρων... 174, 176 καὶ 189 Πολ. Δικονομ... καὶ 4

Η'. Πρακτικά τῶν συνεδριάσεων.

175.—Τὰ πρακτικά τῶν συνεδριάσεων συντάσσονται παρὰ τοῦ γραμματέως καὶ περιέχουν·—1. τὰ ὀνόματα τῶν παρόντων δικαστῶν, τοῦ εἰσαγγελέως, καὶ τοῦ γραμματέως·—2. τὰ ὀνόματα τῶν ἐμφανισθέντων διαδίκων ἢ τῶν πληρεξουσίων αὐτῶν, ἢ τὴν παρατήρησιν ὅτι δὲν ἐνεφανίσθησαν·—3. τὴν περιγραφὴν τῆς ὑπὸ δίκην ὑποθέσεως·—4. περίληψιν, διαλαμβάνουσαν τὰ οὐσιώδη τῆς συζητήσεως, καθὼς καὶ τὰς νέας μεταβεβλημένας, ἢ βελτιωμένας προτάσεις τῶν διαδίκων, τὰς ἐξομολογήσεις τῶν μαρτύρων, εἰς οὓτοι δὲν εἶχον ἐξετασθῆ ἢ πρότερον παντελῶς, ἢ τὰς [μεταξὺ αὐτῶν καὶ τῶν πρότερον ἐξετασθέντων μαρτύρων]¹ διαφορὰς·—5. σύντομον μνείαν ἐκάστης ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ συμβάσης οὐσιώδους περιστάσεως καὶ περιπτώσεως.

176.—Ἐὰν ἐν τοῖς πρακτικοῖς παρελείφθῃ τι τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἀναφερομένων², ὑποβάλλεται ὁ δικαστικὸς γραμματεὺς, κατὰ τὰς περιστάσεις, εἰς πρόστιμον δέκα μέχρις ἑκατὸν³ δραχμῶν καὶ εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν ζημιῶν, ἢ τοῦλάχιστον εἰς πειθαρχικὴν ποινήν.

Θ'. Ἀποφάσεις κατὰ πλειονοψηφίαν.

177.—Εἰς ὅλα τὰ πολυμελῆ δικαστήρια ἰσχύει ἡ ψῆφος τῶν πλειόνων.—Γενομένης δὲ αἰτήσεως, καταχωρίζεται εἰς τὰς αἰτιολογίας τῆς ἀποφάσεως ἡ γνώμη τῶν μειόνων ὡς λόγος ἀμφιβολίας.⁴

v. ΓΨήΖ' «περὶ προσ. μέτρων» προβλεπόμεναι παραβάσεις διώκονται καὶ κολάζονται ἐφεξῆς κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἀρθρ. 273-309 Ὁργαν. Δικ. καὶ 58-60 κωδικοπ. v. 128/36» (ἄρθρ. 3 v. 570 τῆς 7/9 Σεπτ. 1943 «περὶ τροποπ. τῶν περὶ δυνητικῆς ἀπολύσεως κλπ. διατάξεων»)·—Ἔορα σχετικῶς καὶ ἄρθρ. 6 ἀναγκ. v. 20 Νβρίου 1934 «περὶ τοῦ τρόπου τῆς ἐκδόσεως ἀντιγράφων κλπ.» (ἐν Μέρ. Β'), ὡς καὶ ἄρθρα 62 καὶ 63 κωδ. v. 128 τοῦ 1936 «περὶ ὀργανώσεως τῆς γραμματείας τῶν δικαστηρίων κλπ.».

1. Ὁρθῶς οὕτω: «τῶν ἐξετασθέντων πρότερον καὶ τῶν μαρτύρων» (oder den Abweichungen der früher schon vernommenen Zeugen).

2. Πρόσθετες: «οὐσιωδῶν ἀπαιτουμένων» wesentlichen Erfordernisse).

3. Βλ. σημ. 4 σελ. 53.

4. Κατ' ἄρθρ. 7 v. 8. 20 Ἀπριλ.—12 Μαΐου 1926, κυρωθέντος διὰ v. 4290 τοῦ 1929: «Πρακτικά διασκέψεως ἐπὶ πολιτικῶν ὑποθέσεων τη-

178.—Ἐὰν κατὰ τὴν ψηφοφορίαν σχηματισθῶσι πλείονες τῶν δύο γνωμῶν, οἱ δικασταὶ οἱ ἔχοντες ἰδίαν ἕκαστος γνώμην, ἢ συγγνωμοδοτήσαντες μετὰ τοῦ μικροτέρου ἀριθμοῦ, ὀφείλουν νὰ συμφωνήσουν μὲ μίαν τῶν δύο γνωμῶν, τὰς ὁποίας ἀπήγγειλαν τὰ δύο ἐπικρατέστερα μέρη.

179.—Ἴσοψηφίας οὔσης συμπεριλαμβάνεται νέος δικαστής, καί, τούτου μὴ ὑπάρχοντος, εἰς τῶν παρέδρων· μὴ ὅστος δὲ καὶ τοῦ τοιούτου, εἰς τῶν παρὰ τῷ δικαστηρίῳ διωρισμένων δικηγόρων καὶ οὕτω συζητεῖται ἢ ὑπόθεσις ἐκ νέου ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ.

Γ'. Προδικαστικαὶ¹ καὶ παρεμπίπτουσαι ἀποφάσεις.

α'. Ἀνάκλησις αὐτῶν.

180.² — Ὅριστικαὶ ἀποφάσεις, ἀφοῦ δημοσιευθῶσιν ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ, δὲν δύνανται νὰ ἀνακληθοῦν παρὰ τοῦ ἀπαγγείλαντος αὐτὰς δικαστοῦ.—Ἐκ τοῦ ἐναντίου [προδικαστικαὶ]¹ καὶ παρεμπίπτουσαι ἀποφάσεις δύνανται καὶ μετὰ τὴν δημοσίευσίν των, μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τῆς ὁριστικῆς ἀποφάσεως, νὰ ἀνακληθῶσι παρὰ τοῦ αὐτοῦ δικαστοῦ.

181.³ — Ἐφεις συγχωρεῖται μόνον κατὰ τῶν ὁριστικῶν

οὐδὲν μόνον ὁσάκις ὑπάρχει μειοψηφία ἢ τις καταχωρίζεται ἐν αὐτοῖς». Ὅρα σχετικῶς Θέμιδα Μ' σ. 551.

1. Ὅρθως : «προπαρασκευαστικαὶ» (praeparatorische).

2. Τὸ ἄρθρ. 180 εἶχε συμπληρωθῆ δι' ἄρθρ. 1 ν.δ. 4/9 Σεπτ. 1925, κυρωθέντος, ἐφ' ὅσον ἴσχυσε, διὰ ν. 4291 τοῦ 1929, ἀλλ' αἱ προστεθεῖσαι διατάξεις κατηγορήθησαν δι' ἄρθρ. 2 ν.δ. 20 Ἀπρ. 1926, κυρωθέντος διὰ ν. 4290 τοῦ 1929.

3. Ὡς ἀντικατεστ. δι' ἄρθρ. 2 ἀν.ν. 980 τοῦ 1946. Πρὸ τούτου εἶχε (ὡς ἐτροπ. διὰ ν. ΓΩΖ' τῆς 24 Ἰουν. 1911) ὡς ἐξῆς : Συνήθως συγχωρεῖται ἔφεις κατὰ μόνον τῶν ὁριστικῶν ἀποφάσεων· αἱ δὲ προεκδοθεῖσαι μὴ ὁριστικαὶ ἀποφάσεις συνεκκαλοῦνται κατὰ κανόνα μετὰ τῆς ὁριστικῆς.—Καὶ πρὸ τῆς ὁριστικῆς ἀποφάσεως, ἐντὸς δεκαπενθημέρου ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως αὐτῶν, ἂν ὁ ἐκκαλὼν διάδικος ἦτο παρὼν κατὰ ταύτην, ἄλλως, ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως αὐτῶν δύνανται νὰ ἐκκληθῶσιν αἱ μὴ ὁριστικαὶ ἀποφάσεις μόνον διὰ τοὺς ἐξῆς λόγους.—1. Ἐάν, ἀσχέτως πρὸς τὴν οὐσίαν τῆς ὑποθέσεως, κακῶς δὲν ἀπερρίφθη ἡ ἀγωγή ὡς διαδικαστικὴ πράξις, οἷον ἔνεκα ἀναρμοδιότητος, ἀκυρότητος τοῦ δικογράφου αὐτῆς κτλ.—2. Ἐάν ἐσφαλμένως δὲν ἀπερρίφθη ἡ ἀγωγή μὴ στηριζομένη εἰς τὸν νόμον.—3. Ἐάν διετάχθη ἀπόδειξις διεξακτέα δι' ἀποδεικτικῶν μέσων, μὴ ἐπιτρεπομένων ὑπὸ τοῦ νόμου· ἐάν διετάχθη ἀπόδειξις περὶ πραγμάτων μὴ ἐχόντων καθ' ἑαυτὰ οὐσιώδη κατὰ νόμον ἐπιρροὴν εἰς

ἀποφάσεων, αἱ δὲ προεκδοθεῖσαι μὴ ὀριστικαὶ ἀποφάσεις συνεκαλοῦνται, ἔξαιρουμένης τῆς περιπτώσεως τοῦ ἄρθρου 163 ἔδ. 3, μετὰ τῆς ὀριστικῆς ἀποφάσεως. Ἔφεσις κατὰ τοιούτων ἀποφά-

τὴν ἔκβασιν τῆς ὑποθέσεως ἢ ἂν τὸ θέμα τῆς ἀποδείξεως διευτυπώθη ἐσφαλμένως, ἢ ὁ χρόνος τῆς διεξαγωγῆς αὐτῆς ἡμωρημένως ὠρίσθη ἂν ἐτάχθη ὄρκος κατὰ πλημιελῆ ἐκτίμησιν διεξαχθεῖσων ἀποδείξεων ἔαν τὸ βάρος τῆς ἀποδείξεως ἐπεβλήθη παρὰ τὸν νόμον καὶ τέλος διὰ παράπονα ἀναφερόμενα εἰς διαταχθεῖσαν ἀκύρωσιν καὶ ἐπανάληψιν ἀποδείξεων, εἰς ἐπίδειξιν ἐγγράφον ἢ διαταχθεῖσαν ἀναβολὴν τῆς δίκης, κατὰ τὸ ἄρθρ. 455 τῆς Πολ. Δικονομίας.—Πᾶς ἕτερος λόγος κατὰ μὴ ὀριστικῆς ἀποφάσεως, δι' αὐτοτελοῦς ἐφέσεως ὑποβαλλόμενος, ἀπορρίπτεται ὡς ἀπαράδεκτος καὶ ἐξ ἐπαγγέλματος.—Αὐτοτελής ἔφεσις κατὰ μὴ ὀριστικῆς ἀποφάσεως ἐκπροθέσμως γενομένη, ἢ μὴ στηριζομένη εἰς τινὰ τῶν ἀνωτέρω λόγων, στερεῖται τῆς ἀνασταλτικῆς δυνάμεως καὶ ἀπορρίπτεται ὡς ἀπαράδεκτος καὶ ἐξ ἐπαγγέλματος. Αὐτοτελής δὲ τοῦτο ἐξετάζεται καὶ ὑπὸ τοῦ πρωτοβαθμίου δικαστηρίου. Αὐτοτελής δὲ ἔφεσις κατὰ μὴ ὀριστικῆς ἀποφάσεως στηριζομένη μόνον εἰς τινὰ τῶν ὑπ' ἀριθ. 1 καὶ 2 λόγων, δύναται κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ πρωτοβαθμίου δικαστηρίου, νὰ μὴ ἀναστείλῃ τὴν ἐν τῷ πρώτῳ βαθμῷ διαδικασίαν.—Κατ' ἀμφοτέρω τὰς περιπτώσεις ταύτας τὸ πρωτοβάθμιον δικαστήριον κρίνει ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ δικογράφου τῆς ἐφέσεως καὶ τῶν τυχόν κοινοποιηθέντων μεταγενεστέρων τοιούτων, μὴ ἐπιτρεχόμενης κατὰ ταύτας τῆς ὑποβολῆς νέων λόγων ἐφέσεως διὰ τῶν προτάσεων. Γινομένης δεκτικῆς τῆς ἐφέσεως ὑπὸ τοῦ Ἐφετείου, ἢ διάφορος ἀπόφασις τοῦ Πρωτοδικείου καὶ πᾶσα ἐπ' αὐτῆς στηριχθεῖσα περαιτέρω διαδικασία καὶ ἀφάσις ἀποβάλλουσι τὴν ἰσχὺν αὐτῶν.—Ἀπορριπτομένης δι' οἰανδήποτε αἰτίαν τῆς αὐτοτελοῦς ἐφέσεως κατὰ τῆς μὴ ὀριστικῆς ἀποφάσεως, ὁ ἡττηθεὶς διάδικος δύναται νὰ καταδικασθῇ εἰς πρόστιμον 10—50 δραχμῶν ὑπὲρ τοῦ ἀντιδίκου αὐτοῦ κατ' αἴτησιν ἢ καὶ αὐτεπαγγέλτως, ἔαν τὸ κατ' ἔφεσιν δικάσαν δικαστήριον πεισθῇ κατ' ἐλευθέρην ἐκτίμησιν, ὅτι οὗτος ἐπὶ τῷ προφανεῖ σκοπῷ τῆς παρελκίσεως τῆς δίκης ἐξεκόλεσε τὴν μὴ ὀριστικὴν ἀπόφασιν πρὸ τῆς ὀριστικῆς.—Ἐτροπ. εἶτα δι' ἄρθρ. 2 ν. δ. 4/8 Σεπτεβρ. 1929, κυρωθέντος, «ἐφ' ὅσον ἰσχυσε», διὰ ν. 4291 τοῦ 1929, ὡς ἑξῆς : «Ἐπιτρέπεται ἔφεσις κατὰ μόνον τῶν ὀριστικῶν ἀποφάσεων, ἀπαγορευομένης τῆς ἐφέσεως κατὰ τῶν μὴ τοιούτων πρὸ τῆς ὀριστικῆς. Αὐτοτελής ἔφεσις κατὰ μὴ ὀριστικῆς ἀποφάσεως στερεῖται τῆς ἀνασταλτικῆς δυνάμεως καὶ ἀπορρίπτεται ὡς ἀπαράδεκτος καὶ ἐξ ἐπαγγέλματος. Τὸ ἀπαράδεκτον τοῦτο ἐξετάζεται καὶ ὑπὸ τοῦ πρωτοβαθμίου δικαστηρίου».—Τὸ ν. δ. τοῦτο εἶχε καὶ τὰς ἑξῆς διατάξεις : «Ἄρθρ. 8.—Αἱ ἀσκηθεῖσαι ἤδη ἐφέσεις κατὰ μὴ ὀριστικῶν ἀποφάσεων, ἐφ' ὅσον δὲν ἐξεδόθη εἰσέτι ἐπ' αὐτῶν ἀπόφασις τοῦ Ἐφετείου, θεωροῦνται ὡς μὴ γενομένη.—Αἱ ὡς ἄνω ἀποφάσεις δέον νὰ κοινοποιηθῶσι καὶ αὐθις μετὰ τὴν ἰσχὺν τοῦ νόμου τούτου, ἔκτοτε δὲ μόνον ἄρχονται αἱ δι' αὐτῶν τιασόμεναι τυχόν προθεσμῖαι».—Ἄρθρον 9.—Τὸ

σεων γενομένη πρὸ τῆς ὀριστικῆς, στερεῖται τῆς ἀνασταλτικῆς δυνάμεως καὶ ἀπορρίπτεται ὡς ἀπαράδεκτος καὶ ἐξ ἐπαγγέλματος, τὸ ἀπαράδεκτον δὲ τοῦτο ἐξετάζεται καὶ ὑπὸ τοῦ πρωτοβαθμίου δικαστηρίου. Ἐὰν ἡ ἀπόφασις περιέχῃ ἐν μέρει μόνον ὀριστικὰς διατάξεις, οὔτε ὡς πρὸς τὸ μέρος τοῦτο αὐτῆς ἐπιτρέπεται ἔφεσις εἰμὴ μετὰ τὴν ὀριστικὴν ἐκδίκασιν καὶ τῆς ὑπολοίπου διαφορῆς ἐξαιρουμένης τῆς περιπτώσεως τοῦ ἄρθρου 738 ἐδ. 2.

ΙΑ'. Περιεχόμενον ἐκάστης ἀποφάσεως.

182.—Ἡ ἀπόφασις πρέπει νὰ συντάσσῃται κατὰ διηγηματικὸν τρόπον καὶ νὰ περιέχῃ σύντομον περιγραφὴν τῆς ὅλης συζητήσεως «μνημονευομένου ρητῶς τοῦ ὀνόματος τοῦ εἰσηγητοῦ». ¹—Οὐσιώδη μέρη ἐκάστης ἀποφάσεως εἶναι—1. τὰ ὀνόματα τῶν παρόντων δικαστῶν, τοῦ εἰσαγγελέως καὶ τοῦ γραμματέως—2. τὰ ὀνόματα τῶν διαδίκων ἢ τῶν πληρεξουσίων αὐτῶν, μετὰ τὴν παρατήρησιν, ἂν οὗτοι ἐνεφανίσθησαν ἢ ὄχι—3. ἡ σημείωσις τῆς χρονολογίας τῆς ἀγωγῆς μετὰ τοῦ αἰτητικοῦ αὐτῆς—4. ὁ ἀριθμὸς τοῦ πρωτοκόλλου, ὑφ' ὃν ἔχει καταχωρισθῆ ἢ σχετικὴ δικογραφία ²—5. αἱ αἰτιολογίαι ³—6. Τὸ διατακτικὸν μέρος.

183.—Αἱ τῆς ἀποφάσεως αἰτιολογίαι δὲν πρέπει νὰ περιέχουν μόνον τὰ περιστατικά, τὰ ὅποια ὁ δικαστὴς εἶχεν ὡς βάσιν τῆς ἀποφάσεώς του, ἀλλὰ καὶ τοὺς νομικοὺς κανόνας, τοὺς ὁποίους ἐφήρμοσεν.

184.—Ἐὰν ἐζητήθῃ ἡ διάταξις προσωρινῶν μέτρων, ἡ δὲ

Δικαστήριον διὰ τῆς πρώτης κατ' ἀντιμωλίαν ἀποφάσεως ἐξετάζει καὶ ἀποφαίνεται ἐπὶ ὅλων τῶν ἐκατέρωθεν προταθέντων οὐσιωδῶν γεγονότων καὶ διατάσσει ἀποδείξεις περὶ ὅλων τῶν κατὰ τὸ ἄρθρ. 248 ἀποδεικτέων τοιούτων κυρίων ἢ ἐπιβοηθητικῶν. Μεταγενεστέρα διατάξεις ἀποδείξεως γεγονότος διὰ τὸ ὅποιο προταθὲν ἐγκαίρως ἠδύνατο νὰ διαταχθῆ διὰ τῆς πρώτης ἀποδείξεως, δύναται νὰ προκαλέσῃ τὴν πειθαρχικὴν τιμωρίαν τοῦ Δικαστηρίου».—*Ἄλλ' ὀλόκληρον τὸ ν. δ. τοῦτο τῆς 4/9 Σβρ. 1925 ἠκυρώθη διὰ τοῦ ἄρθρ. 1 ν. 3625 τῆς Ἰουλίου 1928, ἐπανελθόντος ἐν ἰσχύϊ τοῦ ἄρθρ. 181 ὡς εἶχε πρὸ τοῦ ἀκυρωμένου ν. δ. καὶ θεωρηθέντος ὡς μηδέποτε τροποποιηθέντος.*—Μεθ' ὃ ἀντικατεστ. ὡς ἐν τῇ κειμένῳ δι' ἄρθρ. 2 ν. 980 τοῦ 1946

1. Ἡ ἐντὸς « » φράσις προσετέθη διὰ ν. ΑΥΞΑ' τοῦ 1887.

2. Οἱ ἀριθμοὶ 3 καὶ 4 τίθενται ὡς ἐτροπ. δι' ἄρθρ. 9 ν. δ. 20

* Ἀπριλίου 1926 κρη. διὰ ν. 4290 τοῦ 1929.

3. Ὅρα καὶ ἄρθρ. 93 Συντάγματος 1911.

κυρία δίκη είναι επίσης ώριμος, αποφασίζονται αμρότερα δια τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως.

ΙΒ'. Ἐκτέλεισις τῆς ἀποφάσεως.

α'. Ἐν γένει.

185.¹ — Ἐκτὸς τῶν προπαρασκευαστικῶν καὶ παρεπιμπλουσῶν ἀποφάσεων δύνανται νὰ ἐκτελεσθῶσι μόνον αἱ τελεσίδικοι ὁριστικαὶ ἀποφάσεις. Πᾶσαι αἱ λοιπαὶ ὁριστικαὶ ἀποφάσεις δὲν ἐκτελοῦνται γενομένης ἀνακοπῆς ἢ ἐφέσεως ἢ διαρκούσης τῆς πρὸς ἀνακοπὴν ἢ ἐφῆσιν προθεσμίας, ἐκτὸς ἐὰν ἐκηρύχθησαν ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου προσωρινῶς ἐκτελεσταί.

β'. Προσωρινὴ ἐκτέλεισις δι' ἐγγυήσεως ἢ ἄνευ ἐγγυήσεως²

186.² — Τὸ Δικαστήριον ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ νικῶντος διαδίκου δύνανται νὰ κηρύξῃ τὴν ἀπόφασιν προσωρινῶς ἐκτελεστήν ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει κατὰ πᾶσαν περίπτωσιν, καθ' ἣν κατὰ τὴν κρίσιν του συντρέχουσιν ἔξαιρητικοὶ πρὸς τοῦτο λόγοι ἢ ἡ ἐπιβροάδυνγισ

1. Ὡς ἀντικατεστάθη δι' ἄρθρ. 1 ἄν. ν. 2407 τοῦ 1940 «περὶ τροποποιήσεως καὶ ἀντικαταστάσεως διατάξεων τῆς Πολιτ. Διον. κλπ.».

2. Προσωρινὴ ἐκτέλεισις δὲν ἐπιτρέπεται 1) Κατὰ τοῦ Μετοχ. Ταμείου Πολιτ. ὑπαλλήλων (ἄρθρ. 18 § 1 ν.δ. 12 Φεβρ. 1923 «περὶ συμπληρώσεως κλπ. τῶν περὶ Μετοχ. Ταμείου Π. Υ. διατάξεων»). 2) Κατὰ τοῦ Ναυτικοῦ Ἀπομ. ταμείου (ἄρθρ. 87 Διατ. 16/30 Δεκεμβρίου 1926 «περὶ κωδικοπ. νόμων Ναυτ. Ἀπομ. Ταμ.»). 3) Κατὰ τοῦ Μετοχ. Ταμείου Στρατοῦ (ἄρθρ. 27 Διατ. 10 Μαΐου 1926 «περὶ κωδικοπ. ν. Μετ. Ταμ. Στρατοῦ»). 4) Τοῦ Μετοχ. Ταμ. Πολ. Ναυτικοῦ (ἄρθρ. 88 κωδικοπ. ν. 5481, ὡς συνελ. δι' ἄρθρ. 39 ἄν. ν. 1005 τοῦ 1937), καὶ τοῦ Μετοχ. Ταμ. Ἀεροπορίας (ἄρθρ. 20 § 3 ἄν. ν. 1988 τοῦ 1939). 5) Κατὰ τοῦ ἰδρύματος Κοιν. Ἀσφαλίσεων (ἄρθρ. 25 § 2 ν. 6298). 6) Τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν (ἄρθρ. 340 ν. 5443 «περὶ ὀργανισμοῦ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν»). 7) Τοῦ Ταμείου Ἐπιχ. Ἀσφαλ. Ἀρτοποιῶν (ἄρθρ. 24 ν. δ. 135 τοῦ 1946). 8) Κατὰ τοῦ ΟΔΕΠ, οὔτε ἰσχύει διαταχθεῖσα (ἄρθρ. 9 § 2 ἄν. ν. 1368 τοῦ 1938 «περὶ συμπλ. τῶν περὶ διαχειρίσεως ἐκκλησ. περιουσίας κλπ. διατάξεων». — Ἀλλὰ δι' ἄρθρ. 10 ἄν. ν. 2407 τοῦ 1940 κατορηγήθησαν καὶ αἱ διατάξεις παντὸς ἄλλου νόμου αἱ ἀναφερόμεναι εἰς τὴν προσωρινὴν ἐκτέλεισιν τῶν δικαστικῶν ἀποφάσεων. — Μετὰ τὸν ν. 2407 ὁ νέος περὶ Ναυτ. Ἀπομ. Ταμείου ἄν. ν. 2525 τοῦ 1940 ἐν ἄρθρῳ 55 § 3 ἀπηγόρευσε τὴν προσωρινὴν ἐκτέλεισιν κατ' αὐτοῦ.

3. Ὡς ἀντικατεστάθη δι' ἄρθρ. 1 ἄν. ν. 2407 τοῦ 1940, οὗ τὰς λοιπὰς διατάξεις ὄρα ἐν Μέρ. Β'. Πρὸβλ. καὶ ἄρθρα 763 § 1 καὶ 764—766.

τῆς ἐκτελέσεως δύναται νὰ ἐπιφέρῃ σημαντικὴν ζημίαν εἰς τὸν νικῶντα διάδικον, Ἰδίᾳ δὲ δύναται νὰ διαταχθῇ προσωρινῇ ἐκτέλεσις: α) Ἐὰν ἡ ἀπόφασις στηρίζεται ἐπὶ ἀναγνωρίσεως τῆς ἀπαιτήσεως ἢ ἐπὶ δικαστικῆς ὁμολογίας, β) ἐὰν πρόκειται περὶ διατροφῆς, γ) ἐὰν πρόκειται περὶ ἀποζημιώσεως διὰ στέρησιν διατροφῆς, διὰ τραυματισμόν, διὰ βλάβην τῆς υἰγείας ἢ δι' ἐργατικὸν ἀτύχημα, δ) ἐπὶ ἀπαιτήσεων περὶ πληρωμῆς ἐργατικῶν ἢ ὑπαλληλικῶν μισθῶν ἢ στηριζομένων εἰς παράβασιν τῶν περὶ καταγγελίας συμβάσεως ἐργασίας διατάξεων, ε) ἐπὶ ἐμπορικῶν ὑποθέσεων ἢ διαφορῶν περὶ νομῆς, στ) ἐπὶ ἀπαιτήσεων ἐξ ἀωνιύμων ὁμολογιῶν ἢ ἐπὶ ἀπαιτήσεων ἀποδεικνυομένων διὰ δημοσίου ἢ ἀνεγνωρισμένου ἰδιωτικοῦ ἐγγράφου.

186a.¹—Τὸ δικαστήριον ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ νικῶντος διαδίκου ὑποχρεοῦται νὰ κηρύξῃ τὴν ἀπόφασιν προσωρινῶς ἐκτελεστέην: α) ἐπὶ ἐξώσεων, β) ἐπὶ καθυστερήσεως μισθωμάτων, γ) ἐπὶ ἀπαιτήσεων ἐκ συναλλαγματικῶν, γραμματίων εἰς διαταγὴν καὶ τραπεζιτικῶν ἐπιταγῶν, δ) ἐπὶ ἀπαιτήσεων διατροφῆς ἐξ οἰασδήποτε αἰτίας, ε) ἐπὶ ἀποζημιώσεως διὰ στέρησιν διατροφῆς, καὶ στ) ἐπὶ ἀπαιτήσεων ἐκ καθυστερουμένων μισθῶν ἢ ἡμερομισθίων. Ἐπὶ τῶν περιπτώσεων δ—στ τὸ δικαστήριον ὑποχρεοῦται νὰ κηρύξῃ τὴν ἀπόφασιν προσωρινῶς ἐκτελεστέην μόνον διὰ τὸν μετὰ τὴν ἐγερσιν τῆς ἀγωγῆς χρόνον καὶ τρεῖς μῆνας πρὸ αὐτῆς. Ὡς πρὸς τὸ ὑπόλοιπον τῆς ἀπαιτήσεως ἐφαρμόζεται τὸ ἄρθρον 186.

187.²—Προσωρινῇ ἐκτέλεσις δὲν δύναται νὰ διαταχθῇ: α) κατὰ τοῦ Δημοσίου, τῶν δήμων καὶ τῶν κοινοτήτων, β) καθ' οἰουδήποτε διαδίκου ὡς πρὸς τὰ ἐξόδα, γ) ὅταν κατὰ τὸ οὐσιαστικὸν δίκαιον, διὰ νὰ ἔχη ἰσχὺν ἡ ἀπόφασις, ἀπαιτῆται νὰ καταστῇ αὕτη τελεσίδικος ἢ ἀμετάκλητος, δ) ἐπὶ δικῶν ἀφορωσῶν εἰς σχέσεις γονέων καὶ τέκνων.—2. Τὸ δικαστήριον δύναται νὰ μὴ κηρύξῃ ἀπόφασιν τινὰ προσωρινῶς ἐκτελεστέην ἐὰν πιθανολογῆται ὅτι ἡ ἐκτέλεσις θὰ προῦξένει ἀνεπανόρθωτον ζημίαν εἰς τὸν ἠττώμενον διάδικον. Ἡ διάταξις αὕτη δὲν ἐφαρμόζεται κατὰ τὰς περιπτώσεις τοῦ ἄρθρου 186a.

1. Προσθεθὲν δι' ἄρθρ. 1 ἀν. ν. 2407 τοῦ 1940.

2. Ὡς ἀντικατεστ. δι' ἄρθρ. 1 ἀν. ν. 2407 τοῦ 1940.

187α.¹—Κατὰ τὰς περιπτώσεις τοῦ ἄρθρου 186, τὸ δικαστήριον, κηρῦσον τὴν ἀπόφασιν προσωρινῶς ἐκτελεστήν, δύναται ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ ἠττωμένου διαδίκου νὰ ἐξαορτήσῃ τὴν προσωρινὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἀποφάσεως ἐκ τῆς ὑπὸ τοῦ νικῶντος διαδίκου παροχῆς, ἀναλόγου ἐγγυήσεως, καθοριζομένης διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως, ὅταν συντρέχουσι πρὸς τοῦτο σπουδαῖοι λόγοι καὶ ἰδίᾳ ὅταν ἡ οἰκονομικὴ κατάστασις τοῦ νικῶντος διαδίκου ἢ ἄλλοι λόγοι δημιουργῶσι τὸν κίνδυνον ὅτι ἐν περιπτώσει μεταρροθμίσεως ἢ ἐξαφανίσεως τῆς ἀποφάσεως δὲν θὰ εἶναι δυνατὴ ἡ ἀποκατάστασις τῶν πραγμάτων εἰς τὴν προτέραν κατάστασιν.

187β.¹—Κατὰ τὰς περιπτώσεις τοῦ ἄρθρου 186 τὸ δικαστήριον, κηρῦσον τὴν ἀπόφασιν προσωρινῶς ἐκτελεστήν, δύναται ἀντὶ τῆς ἐγγυήσεως νὰ διατάξῃ ὅπως τὸ διὰ τῆς ἐκτελέσεως εἰσπραχθησόμενον ποσὸν ἢ οἱ διὰ τῆς ἐκτελέσεως ληφθησόμενοι τίτλοι παραστατικοὶ ἀξίας, κατατεθῶσιν ἐν ὄλῳ ἢ ἐν μέρει εἰς τὸ Ταμεῖον Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων μέχρις ἐκδόσεως τῆς τελεσιδίκου ἀποφάσεως.

II'. Ὅτι τὰ ἐπίσημα ἔγγραφα καὶ τὰ δικόγραφα εἶναι ἰδιοκτησία τῶν διαδίκων.

188.—Ὅλα τὰ ἔγγραφα καὶ τὰ δικόγραφα, τὰ ὅποια ἐκοινοποίησαν πρὸς ἀλλήλους οἱ διάδικοι ἐν τῇ προδικασίᾳ, ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ, ἢ καὶ μετὰ τὴν ἀπόφασιν αὐτήν, γίνονται ἰδιοκτησία τοῦ διαδίκου, εἰς τὸν ὅποιον ἐκοινοποιήθησαν.—Ὅθεν ἀποδίδονται εἰς τὸν διάδικον τοῦτον παρὰ παντὸς τοῦ κατέχοντος αὐτὰ (ἄρθρ. 99).—Μόνον τὰ πρωτότυπα τῶν ἐκθέσεων καὶ τῶν ἀποφάσεων κατατίθενται παρὰ τῷ γραμματεῖ, καὶ φυλάσσονται παρ' αὐτοῦ.

ΓΔ'. Ὑποχρεώσεις τοῦ Γραμματέως.

189.—Καθ' ἕκαστον μῆνα συρράπτονται μὲν παρὰ τοῦ γραμματέως, [σημειώνονται δὲ κατὰ σελίδα] ² καὶ μονογραφοῦνται παρὰ τοῦ προέδρου τὰ πρωτότυπα ὅλων τῶν πρακτικῶν τῶν συνεδριάσεων καὶ ὅλων τῶν ἀποφάσεων, ἐπὶ ποινῇ εἰκοσιπέντε μέ-

1. Τὰ ἄρθρα 187α καὶ 187β προσετέθησαν δι' ἄρθρ. 1 ἀν. ν. 2407 τοῦ 1940.

2. «ἀριθμοῦνται» (paginirt werden).

χοις ἑκατὸν¹ δραχμῶν, ἐπιβαλλομένη εἰς τὸν ἀμελοῦντα γραμματέα.

190.—Ἐπὶ παραλαβῇ τῶν διὰ τῆς διατιμῆσεως κεκανονισμένων δικαιωμάτων, ὀφείλει ὁ γραμματεὺς, αἰτούντων τῶν δικάων καὶ ἄλλων ὅσοι δύνανται νὰ βεβαιώσουν τὸ κατὰ νόμους συμφέρον, νὰ δίδῃ ἀντίγραφον ἀποφάσεων καὶ ἄλλων παρ' αὐτῷ παρακατατεθειμένων ἐγγράφων.—Ἐὰν συμβῶσιν ἐνταῦθα διαταγμοί, φιλονικίαι, συζητοῦνται καὶ ἀποφασίζονται ὡς καὶ ἐν ταῖς συνοπτικαῖς δίκαις.²

191.—Ἐπὶ παραδρομῶν, καταδικάζεται ὁ γραμματεὺς εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν ζημιῶν, καί, ἐν ἀσυγγνώστῳ ἀμελείᾳ περὶ τὴν φύλαξιν τῶν παρ' αὐτῷ κατατεθειμένων ἐγγράφων, εἰς χρηματικὴν ποινὴν πενήτηντα μέχρι τριακοσίων δραχμῶν¹ ἐκτὸς δὲ τούτου, δύνανται νὰ τιμωρηθῇ καὶ πειθαρχικῶς, προσεπιφυλαττομένης καὶ τῆς μείζονος ἔτι ποινῆς, τὴν ὁποίαν ἤθελεν ἐπισύρει τυχὸν εἰς ἑαυτόν.³

ΙΕ'. Ἐπίσκεψις τῶν δικαστικῶν γραφείων.

192.—Καθ' ἑκάστην τοιμηνίαν ἐρευνῶσιν οἱ παρὰ τοῖς πρωτοδίκαις εἰσαγγελεῖς ὅλα τὰ δικαστικὰ γραφεῖα τῆς περιφερείας τῶν, καθὼς καὶ τὰ τῶν ἐμποροδικῶν καὶ εἰρηνοδικῶν, βεβαιώθουν δι' ἐκθέσεως τὰς εὐρεθείσας παραβάσεις, καὶ προκαλοῦσιν ἐπομένως παρὰ τῷ ἀρμοδίῳ δικαστηρίῳ τὴν τιμωρίαν.—Τὴν αὐτὴν ὑποχρέωσιν ἔχουν καὶ οἱ παρὰ τοῖς ἐφέταις καὶ τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ εἰσαγγελεῖς, ὡς πρὸς τὰ γραφεῖα τῶν δικαστηρίων αὐτῶν.

1. «Γὰ ὑπὸ τῶν κατ' ἰδίαν διατάξεων τῆς Πολ. Δικον. καὶ τῆς Κρητ. Πολ. Δικον. ἀναφερόμενα ποσὰ προστίμων καὶ χρημ. ποινῶν ἀξάνονται κατὰ τὸ κατώτατον ὄριον εἰς τὸ ἑκατονταπλάσιον. Ἐπίσης ἀξάνονται εἰς τὸ ἑκατονταπλάσιον τὰ κατὰ τὰ ἄρθρα 518, 783 καὶ 795 Πολ. Δικον. ποσὰ προστίμων καὶ παραβόλων διὰ τὴν ἀσκησιν τῆς ἐφέσεως καὶ ἀναψηλαφήσεως» (ἄρθρον 6 ν. 164 τοῦ 1946 «περὶ τροπ. διατάξεων τῆς Πολ. Δικον.»). Μεθ' ὃ δι' ἄρθρ. 6 ἀν. ν. 1484 τοῦ 1950 ἠδῆξήθησαν κατὰ τὸ κατώτατον καὶ τὸ ἀνώτατον ὄριον εἰς τὸ διακοσιοπλάσιον.—Ἐπίσης ἠδῆξήθη εἰς τὸ 100πλάσιον τὸ κατ' ἄρθρ. 518 § 2 ποσὸν προστίμου (ἄρθρ. 5 § 2 ν. 8. 484 τοῦ 1947) καὶ εἰς 200πλάσιον δι' ἄρθρ. 6 ἀν. ν. 1484 τοῦ 1950.

2. Ὅρα καὶ ἀναγκ. ν. 20/11/34 «περὶ τοῦ τρόπου τῆς ἐκδόσεως τῶν ἀντιγράφων κλπ.» (ἐν Μέρ. Β').

3. Ὅρα σελ. 53 σημ. 4.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΡΙΤΟΝ

Προθεσμίαι.¹

Α'. *Ἐναρξεις καὶ ὑπολογισμὸς τῶν προθεσμιῶν.*

193.² — Αἱ παρὰ τοῦ νόμου ἢ παρὰ τῶν δικαστηρίων καθωρισμένοι ἢ παρὰ τῶν διαδίκων συμπεφωνημένοι προθεσμίαι ἄρχονται τὴν ἐπιούσαν τῆς ἡμέρας τῆς κοινοποιήσεως ἢ τῆς ἡμέρας καθ' ἣν συνέβη τὸ ἀποτελοῦν τὴν ἀφετηρίαν τῆς προθεσμίας γεγονός, λογίζονται δὲ μόνον ὑπὲρ τοῦ κοινοποιοῦντος διαδίκου καὶ οὐχὶ καθ' αὐτοῦ, πλὴν ὅπου εἰδικῶς ὀρίζεται τὸ ἐναντίον.

194.³ — Ἐὰν διάδικός τις ἀποθάνῃ διαρκούσης τῆς προθεσμίας οἱ κληρονόμοι αὐτοῦ ἔχουσι νέαν προθεσμίαν, ἀπαιτεῖται δὲ νέα κοινοποιήσις πρὸς τοὺτους ἐὰν ἡ προθεσμία ἄρχεται διὰ κοινοποιήσεως δικογράφου. Ἡ νέα προθεσμία ἄρχεται ἀπὸ τῆς ἀποδοχῆς τῆς κληρονομίας ἢ τῆς παρελεύσεως τῆς πρὸς ἀποποίησιν αὐτῆς προθεσμίας.

195.⁴ — Ἐὰν μάρτυς, πραγματογνώμων ἢ διάδικος κατοικῆ εἰς τόπον ἄλλον παρὰ τὸν τοῦ δικαστοῦ, οὗ ἐνώπιον μέλλει νὰ ἐμφανισθῆ, ἢ ἐὰν διάδικος, προκειμένου νὰ ἐνεργήσῃ τι πρὸς τὸν ἀντίδικον αὐτοῦ, κατοικῆ εἰς τόπον ἄλλον παρὰ τὸν τοῦ ἀντιδίκου τούτου ἢ εἰς τόπον ἄλλον παρὰ τὸν τοῦ δικαστηρίου, πρὸς ὃ ἀπενθύνεται, προστίθενται κατὰ τὸν λογισμὸν τῶν προθεσμιῶν, τοῦτο δὲ μόνον κατὰ τὰς ἐν τῷ νόμῳ ὀρισμένας περιπτώσεις καὶ ἔφ' ὅσον δι' εἰδικῆς διατάξεως δὲν ὀρίζεται ἄλλως :— Πέντε ἡμέ-

1. «καὶ διορίαι» (und Termine) κατὰ τὸ γερμ. κείμενον.

2. Ὡς ἀντικατεστάθη δι' ἄρθρ. 122 ἀν. ν. 2783 τοῦ 1941, εἰσαγωγικοῦ τοῦ Ἀστ. Κώδικος.

3. Ὡς ἀντικατεστάθη δι' ἄρθρ. 123 ἀν. ν. 2783 τοῦ 1941. Εἰσηγ. Ἀστ. Κώδ.—Ὅρα καὶ ἄρθρ. 372 § α'.

4. Ὡς ἐτροποπ. διὰ ν. ΓΨΖ τοῦ 1911 «περὶ τροποπ. ἄρθρ. 195 Πολ. Δικ.».—Κατὰ τὸν ν. ΓΧΚΗ' τοῦ 1910 «περὶ εἰδικῶν τινῶν διατάξεων ἀναγομένων εἰς τὸν ὀργανισμὸν Δικαστ. καὶ τὴν Πολ. Δικ.», ἄρθρ. 5, τηρηθὲν ἐν ἰσχύϊ δι' ἄρθρ. 3 ν. 1547 τοῦ 1917 «περὶ συστάσεως Πρωτοδικείου ἐν Πειραιεῖ», «οὐδεμία παρέχεται προθεσμιῶν λόγῳ ἀποστάσεως χωρεῖ μεταξύ Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς».—Ὡς πρὸς τὰς διὰ τὸ Δημόσιον προθεσμίας ὄρα ν. 473 τοῦ 1914 καὶ ν. 8. 11 Ἰανουαρ. 1923 (ἄρθρ. 9 Δ 26 Ἰουν. 1944 «περὶ κώδικος νόμων περὶ δικῶν τοῦ Δημοσίου) ἐν Μέτρ. Β'.

ραι, ἂν κατοικῆ ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ αὐτοῦ Εἰρηνοδικείου.—
 Δέκα πέντε ἡμέραι, ἂν κατοικῆ ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ αὐτοῦ Πρω-
 τοδικείου.—Εἰκοσιπέντε ἡμέραι, ἂν κατοικῆ ἐν τῇ περιφερείᾳ
 ἑτέρου μὲν Πρωτοδικείου, ὑπαγομένου ὁμως εἰς τὸ αὐτὸ Ἐφε-
 τεῖον.—Τριάκοντα ἡμέραι, ἂν κατοικῆ ἐν τῇ περιφερείᾳ ἑτέρου
 Ἐφετεῖου.—Δύο μῆνες, ἂν ὁ ἄλλος τόπος, ἐν ᾧ ἡ κατοικία ἢ ἡ
 διατριβή, εἶναι ἢ Εὐρώπη ἢ ἡ Τουρκία ἢ ἡ Αἴγυπτος· καὶ—
 Τρεῖς μῆνες ἂν ὁ ἄλλος τόπος, ἐν ᾧ ἡ κατοικία ἢ ἡ διατριβή,
 εἶναι ἑτέρα μέρη τοῦ κόσμου, ἢ ἄλλαι Ἐπικράτειαι.

196.¹—Ἐὰν πλείονα πρόσωπα κατοικῶσιν εἰς διαφόρους
 τόπους, ἢ ἀπωτέρα ἀπόστασις ρυθμίζει κοινῶς πρὸς πάντας τὴν
 ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἀναφερομένην ἐπέκτασιν τῆς προθε-
 σμίας.—Κανονίζεται δὲ αὕτη, ἐν ἑλλείψει κατοικίας, ἐκ τοῦ τό-
 που τῆς διαμονῆς τοῦ μάρτυρος, τοῦ πραγματογνώμονος ἢ τοῦ
 διαδίκου.

Β'. Ἐπέκτασις τῆς προθεσμίας.

197.²—Οἱ διάδικοι ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ ἐπεκτείνουν τὰς
 παρὰ τοῦ νόμου ἢ τοῦ δικαστηρίου ὠρισμένας προθεσμίας καὶ
 διορίας.—Τὰ δὲ δικαστήρια δὲν δύνανται νὰ ἀπομακρυνθῶσι
 παντάπασιν ἀπὸ τὸν νόμον καὶ τὴν ἀπόφασιν, εἰμὴ μόνον συνα-
 νέσει τοῦ διαδίκου.

198.³—Κατὰ πᾶσαν περίπτωσιν γίνεται ἡ αἴτησις πρὸ τῆς

1. Ὡς ἐτροπ. διὰ ν. ΒΣΚΕ' τῆς 11 Φεβρ. 1894.

2. Ὡς ἀντικατεστ. δι' ἄρθρ. 3 ἀν. ν. 980 τῆς 22/22 Φέβρ. 1946 καὶ
 εἶτα δι' ἄρθρ. 1 ν. δ. 625 τῆς 27/28 Ἀπρ. 1948.—Ὅρα καὶ ἄρθρ. 7 ν.
 ΡΠΑ' τοῦ 1851 «περὶ δικαστικῶν διακοπῶν», ὡς ἐτροπ. διὰ ν. δ. 30
 Σβρ. 1925, κωρωθέντος διὰ ν. 4188 τοῦ 1929, καὶ τὰ ἀναστέλλοντα τὰς
 νομίμους καὶ δικαστικὰς προθεσμίας Δικαιοσύσια.

3. Ὡς ἐτροπ. διὰ ν. ΓῶΛΘ' τῆς 28 Νεβρίου 1911. Τὸ τροποποιή-
 σαν τὸ ἄρθρ. 197 ν. δ. 625 τοῦ 1948 ἔχει ἐν ἄρθρῳ 3 τὴν ἐξῆς μεταβ.
 διάταξιν:

«1. Ἐπὶ τῶν ἐκκρεμῶν δικῶν, ὧν ἡ προθεσμία πρὸς ἀπό-
 δεῖξιν ἔληξε δύναται νὰ ὑποβληθῆ ἢ κατὰ τὸ ἄρθρ. 198 Πολ. Δικ.
 αἴτησις τὸ βραδύτερον ἐντὸς τριάκοντα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως
 τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, ἐφ' ὅσον δὲν ἐχώρησε μετ' ἀπόδειξιν
 συζήτησις. Ἐπὶ τῶν δικῶν τούτων ἐφ' ὅσον δὲν ἐξεδόθησαν τε-
 λεσίδικοι ἀποφάσεις, αἱ κοινῇ τῶν διαδίκων συναινέσει διεξα-

παρλεύσεως τῆς πρώτης προθεσμίας· καὶ ὁ ζητῶν τὴν ἐπέκτασιν καταδικάζεται πάντοτε εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν ἑξόδων, τῆς περὶ τούτου ἀποφάσεως ἐκτελουμένης παραχωρήμα, ἢ κατὰ τὴν ἐκ συμφώνου ὑπὸ τῶν μερῶν χορηγηθεῖσαν προθεσίαν.— Ἡ παραχωρηθεῖσα νέα προθεσμία ἄρχεται, ἂν καὶ ἡ παραχώρησις ἔγινε πρότερον, ἀφ' ἧς παρῆλθεν ἡ πρώτη προθεσμία, καὶ τελειώνει κατὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρ. 193 ἀριθ. 1 ὠρισμένα.— Ἡ αἴτησις περὶ παρατάσεως τῆς προθεσμίας ὑποβάλλεται ἐνώπιον τοῦ προέδρου τοῦ Δικαστηρίου ἢ τοῦ εἰρηνοδίκου τοῦ ἐκδόντος τὴν ἀπόφασιν, καταχωρίζεται δὲ παραχωρήμα εἰς εἰδικὸν ἐπὶ τούτῳ βιβλίον. Οὗτοι ἀποφαίνονται ἄνευ προηγουμένης ὑποχρεωτικῆς κλητεύσεως τοῦ ἀντιδίκου, δύνανται ὅμως ν' ἀκούσωσι τὸν ἀντίδικον, ἐν περιπτώσει δὲ αἰτήσεως περὶ παρατάσεως τῆς πρὸς διεξαγωγὴν ἀποδείξεων προθεσμίας, καὶ τὸν διεξάγοντα ταύτας εἰσηγητήν. Παραταθείσης οὕτω τῆς προθεσμίας, νέα αἴτησις περὶ περαιτέρω παρατάσεως αὐτῆς ἐπιτρέπεται νὰ ὑποβληθῇ ἅπαξ μόνον.¹ Κατὰ τῆς ἀποφάσεως δὲν συγχωρεῖται ἔνδικον μέσον· ἀλλ' ἀπορριφθείσης τῆς αἰτήσεως δύναται οὐδὲν ἥττον τὸ δικαστήριον δικάζον ἐπὶ τῆς οὐσίας τῆς ὑποθέσεως νὰ παρεκτείνῃ αὐτὸ τὴν προθεσίαν. Ὡς ἐπίσης δύναται κατὰ τὴν συζήτησιν τῆς οὐσίας, ἄνευ ἰδίας προδικασίας, νὰ χορηγήσῃ νέαν προθεσίαν καὶ μετὰ τὴν παραδοχὴν τῶν δύο αἰτήσεων.— Διεξαγομένης τῆς ἀποδείξεως ἐπ' ἀκροατηρίου τὸ δικαστήριον δύναται νὰ παρατείνῃ τὴν πρὸς ἀπόδειξιν προθεσίαν ἐπὶ τῇ προφορικῇ αἰτήσει τοῦ διαφορομένου διαδίκου δι' ἀποφάσεως καταχωριζομένης ἁπλῶς εἰς τὰ πρακτικά, ὧν ἀπόσπασμα ἐπιδίδεται κατὰ τὰς περιστάσεις εἰς τὸν ἀντίδικον.— Εἰς τὸ δικαστήριον ὁμοίως ἀνήκει ἡ τελικὴ κρίσις περὶ τοῦ ἐμ-προθέσμου καὶ ἐγκύρου τῆς ὑποβληθείσης αἰτήσεως.

χθεῖσαι ἀποδείξεις καὶ μετὰ τὴν λῆξιν τῶν ὑπὸ τῶν διὰ τοῦ παρόντος τροποποιουμένων καὶ μέχρι τοῦδε ἰσχυουσῶν διατάξεων ὀριζομένων προθεσμιῶν εἶναι ἔγκυροι.— 2. Ἐπὶ τῶν ὑπὸ διάσκειψιν ὑποθέσεων, τὸ Δικαστήριον δύναται οἴκοθεν, ἐκτιμῶν τὰς περιστάσεις, νὰ χορηγήσῃ προθεσίαν καὶ ἄνευ αἰτήσεως».

1. Ὅρα ὅμως καὶ ἄρθρα 9, 10 καὶ 15 Διατ. 26 Ἰουν. 1944 «περὶ κώδικος τῶν νόμων περὶ δικῶν γλπ. τοῦ Δημοσίου γλπ.» (ἐν Μέρ. Β').

Γ'. Παραμέλησις τῆς προθεσμίας.

199.—Τὰ ἀποτελέσματα τῆς μὴ ἐμφανίσεως ἢ τῆς παραμελήσεως προθεσμίας τινός, προσδιορίζονται εἰς τὰ [κατὰ μέρος ἔγγραφα] ¹ τῆς διαδικασίας, καὶ οἱ δικασταί, ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος, δὲν δύνανται νὰ ἀπομακρυνθῶσιν ἀπὸ τοὺς ὁρισμοὺς τούτους, εἰμὴ κατὰ ρητὴν συναίνεσιν τῶν διαδίκων.

200.—Ἐὰν ὅλοι οἱ διάδικοι παρημέλησαν προθεσμίαν τινά, ἢ ἀπειθοῦντες δὲν ἐνεφανίσθησαν, καταλείπεται ἡ ὑπόθεσις, μὲ-
χωρὶς ὅτου τὴν ἐπαναλάβουν οἱ διάδικοι.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Ἄκυρότητες καὶ ποιναί.

Α'. Ἄκυρότης.—α'. Περιπτώσεις.

201.²—Ἡ παράβασις διατάξεως οὐθμιζούσης τὴν διαδικασίαν, καὶ ἰδίᾳ τὸν τύπον διαδικαστικῆς τινος πράξεως, ἐπάγεται ἀκυρότητα ἀπαγγελλομένην κατὰ κανόνα ὑπὸ τοῦ δικαστοῦ.—1. Ἄν τὴν τήρησιν τῆς διατάξεως διαγράφη ὀητῶς ὁ νόμος ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος, ἢ ἂν τὴν τήρησιν αὐτῆς ὁ δικαστὴς ὀφείλῃ νὰ ἐξετάσῃ καὶ ἐξ ἐπαγγέλματος, ἢ ἂν ἡ διάταξις εἶναι ἀπαγορευτική. ³
—2. Ἄν διὰ τὴν παράβασιν ταύτην χωρῆ ἀναίρεσις ἢ ἐπανάληψις τῆς διαδικασίας. ⁴—3. Εἰς πᾶσαν ἄλλην περίπτωσιν, ἂν κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ δικαστοῦ ἢ παράβασις προὔξενησεν εἰς τὸν προτείνοντα αὐτὴν διάδικον βλάβην, μὴ δυναμένην νὰ ἐπανορθωθῇ ἄλλως ἢ κηρυσσομένης τῆς ἀκυρότητος. ⁵

β'. Πρότασις τῆς ἀκυρότητος.

202.—Ἡ ἀκυρότης πρέπει νὰ προβάλληται παρὰ τῶν διαδί-

1. «καθ' ἕκαστα εἶδη» (einzelnem Arten), κατὰ τὸ γερμ. κείμενον.

2. Ὡς ἐτροπ. δι' ἄρθρ. 1 ν. ΓΨΘ' τῆς 14 Μαΐου 1911 «περὶ μεταρρυθμίσεως τῶν ἄρθρ. 201, 807 καὶ 808 Πολ. Δικ.

3. Πρβλ. ἄρθρα, 3, 4, 12, 13 § 2, 14 § 2, 40, 63, 114 § 2, 122, 135, 140, 182, 197 § 2, 199, 300, 303, 312, 345 ἐπ., 402, 467, 533 ἐπ., 600, 629 § 4, 633, 678, 766, § 2, 767, 886 § 2, 887, 890, 896, 908, 915, 925, 970, 1016, 1081.—Ὅρα καὶ ἄρθρ. 155. Πολ. Δικ.—Ἐτι δὲ ἄρθρ. 108 § 3 κωδικοπ. ν. 4952 «περὶ ὀργανώσεως κεντρικῆς κλπ. ὑπηρεσίας Ὑπ. Ἐξωτ.» (ἐν Μέρ. Β').

4. Ὅρα ἄρθρα 785 ἐπ., 807 ἐπ.

5. Πρβλ. καὶ ἄρθρ. 3 ν. 3887 τοῦ 1929 «περὶ τῆς ἐν μέρει καταργήσεως τῆς ἐρημοδικίας κλπ.» (ἐν Μέρ. Β').

κων ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου, καί, ἐὰν μὲν συνέβη ἐν τῇ προδικασίᾳ, ἀμέσως μετὰ τὴν ἐναρξίν τῆς ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ συζητήσεως πρὸ πάσης ἄλλης ἐνστάσεως, ἐκτὸς τῆς περὶ ἀναρμοδιότητος· ἐὰν δὲ συνέβη ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ, πρὸ τοῦ τέλους τῆς ἐν αὐτῷ συζητήσεως. Μετέπειτα περὶ αὐτῆς πρότασις εἶναι ἀπαράδεκτος, ἐκτὸς τῶν ἀκυροτήτων, αἰτινες, κατὰ δευτέραν διάταξιν, δύναται νὰ προβληθοῦν κατὰ πᾶσαν τῆς δίκης στάσιν, ἢ [κατὰ]¹ τῶν ὁποίων εἰμπορεῖ νὰ ζητηθῇ ἀναίρεσις.—Τὰς ἰδίας δὲ αὐτοῦ πράξεις, οὐδεὶς δύναται νὰ προσβάλλῃ ὡς μὴ οὔσας.

γ'. Συνέπειαι τῆς ἀποβολῆς ἢ τῆς ἀποδοχῆς.

203.—Ἐὰν ἡ περὶ ἀκυρότητος πρότασις ἀποβληθῇ παρὰ τοῦ δικαστηρίου, ἢ δὲν ληφθῇ ὑπ' ὄψιν, γίνεται κατὰ τῆς τοιαύτης ἀποφάσεως χοῆσις τῶν συνήθων ἐνδίκων μέσων· ἐὰν ὅμως αὕτη εὐρέθῃ βᾶσιμος, ἐπαναλαμβάνεται ἢ παρὰ τοὺς τύπους γενομένη πράξις διὰ δαπάνης τοῦ προσενήσαντος αὐτὴν δικαστικοῦ ὑπαλλήλου, ὅστις καταδικάζεται εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν ἐξόδων, εἰς ἀποζημίωσιν, καί, ἐν [ἀσυγγνώστῳ]² παραδρομῇ,³ εἰς ποινὴν χρηματικὴν εἴκοσι μέχρι διακοσίων⁴ δραχμῶν ἢ τιμωρεῖται πειθαρχικῶς· ἢ τοιαύτη δὲ ἀπόφασις προσβάλλεται διὰ τῶν συνήθων ἐνδίκων μέσων.

Β. Ποιναί.

α'. Κατὰ δικαστικῶν ὑπαλλήλων ἢ ὑπηρέτων.

204.—Καὶ ἂν δὲν ἀπειλῇ ὁ νόμος ἀκυρότητα, ἢ δὲν προεβλήθη αὕτη, ἢ προβληθεῖσα ἀπερρίφθη παρὰ τοῦ δικαστηρίου, δύναται γενομένης παρεκτροπῆς ἐκ τῆς διατεταγμένης διαδικασίας, νὰ καταδικασθῇ ὁ δικαστικὸς ὑπάλληλος ἢ ὑπηρέτης, ἐὰν κατ' αὐτὴν ἔγινεν ἔνοχος ἀσυγγνώστου² παραδρομῆς, εἰς πρόστιμον τριῶν μέχρι πενήκοντα⁴ δραχ., ἢ εἰς ἀνωτέραν πειθαρχικὴν ποινὴν, καὶ ἀποδειχθείσης ζημίας, ὑποβάλλεται εἰς τὴν ἀπότισιν αὐτῆς καὶ εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν ἐξόδων.

1. «Ένεκα» (Wesswegen), κατὰ γερμ. κείμενον.

2. «Βαρεία» (groben)· κατὰ τὸ γερμαν. κείμενον.

3. Τὸ γερμ. κείμ. ἔχει ἐνταῦθα τὴν λέξιν «προσέτι» (auchnoch).

4. Ὅρα διατάξεις ἀξαναούσας τὸ ποσὸν ὑπὸ τὸ ἀρθρ. 191.

β. Κατὰ διαδίκων ἢ τῶν πληρεξουσίων αὐτῶν.

205.—Διάδικοι ἢ οἱ πληρεξούσιοι αὐτῶν δύνανται νὰ καταδικασθῶσι, κατὰ πρότασιν τοῦ εἰσαγγελέως, εἰς χρηματικὴν ποινὴν πεντήκοντα μέχρι τριακοσίων¹ δραχμῶν, ἢ εἰς κράτησιν μιᾶς μέχρως ὀκτὼ ἡμερῶν, ἐκτὸς δὲ τούτου, ἀποδειχθείσης ζημίας, καὶ εἰς ἀντικατάστασιν αὐτῆς.—1. Ἔνεκα παραλόγου ἀναβολῆς τῆς διαδικασίας.—2. Ἔνεκα ὕβρεων κατὰ τῶν ἀντιδίκων ἢ μαρτύρων.²

206.—Τὰ δικαστήρια ἔχουν³ τὸ δικαίωμα νὰ ἐξαλείφουν ἔγγραφα ὕβριστικά, νὰ διατάττουν κατὰ τὰς περιστάσεις τὴν τύπωσιν καὶ τὴν δημοσίευσιν τοιούτων καταδικαστικῶν ἀποφάσεων καὶ νὰ ἀπαγγέλλουν, ἐπὶ ἀσυγγνώστων παραδρομῶν καὶ παραβάσεων γενομένων ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ, πειθαρχικὰς ποινὰς κατὰ δικαστικῶν ὑπαλλήλων, ἐπιφυλαττομένων καὶ τῶν ἐν τοῖς ἄρθροισι 166—169 ὀρισθέντων.

γ. Ἐν γένει.

207.—Ποινὰὶ ἐπιβάλλονται παρὰ τοῦ πολιτικοῦ δικαστηρίου μόνον κατὰ τὰς ἐν τῷ παρόντι νόμῳ ὀρισμένας περιπτώσεις.⁴

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΕΜΠΤΟΝ

Δικαστικὰ ἔξοδα.

α'. Προκαταβολὴ τῶν ἐξόδων.⁵

208.—⁶Ὁ προκαλῶν δικαστικὴν τινα προᾶξιν διάδικος προκαταβάλλει τὰ ἔξοδα ἐπὶ δὲ περὶ διατροφῆς δίκης, πάντοτε ὃ κατὰ

1. Ὅρα σελ. 66 σημ. 4.

2. Ὅρα καὶ ἄρθρ. 43 Κώδικος Διζηγούρων καὶ ἄρθρ. 26 § 3 ν. 5060 «περὶ τύπου κλπ.»

3. Τὸ γερμ. κ. ἔχει ἐνταυῦθα τὴν λέξιν «προσέτι» (auch).

4. Τῶν ἄρθρ. 45, 62, 64, 92, 100, 130, 135, 142, 146, 150, 151, 159, 165, 166, 169, 174, 176, 189, 191, 203—206, 213, 214, 219, 243, 280, 314, 402, 432, 433, 448, 461, 466, 518, 526, 557, 567, 574, 599, 630, 653, 783, 789 § 2, 798, 830, 835, 872, 882, 883, 896, 897, 908, 939, 948, 960, 1001, 1006, 1031, 1081.

5. Ὅρα ἄρθρ. 35 καὶ 36 ν. 4755 «περὶ Κώδικος Χαρτοσήμου» (ἐν Μέρ. Β') καὶ τὸν ὑπ' αὐτὸν ἀν. ν. 2435 τοῦ 1940.—Ἐπι δὲ καὶ ἄρθρ. 2 ν. ΓΘΘΗ' τοῦ 1911 «περὶ δικαστ. ἐνσήμου» καὶ ἄρθρ. 19—20 Διατ. 26 Ἰουν. 1944 «περὶ κώδικος τῶν νόμων περὶ δικῶν τοῦ Δημοσίου» ἐν οἰκείᾳ θέσει Μέρ. Β'.

6. Ὡς ἀντικατεστάθη διὰ ν. ΓΥΝΓ' τῆς 30 Νβρίου 1909.

τὸν ἀστικὸν νόμον εἰς διατροφὴν ὑπόχρεως προκαταβάλλει καὶ τὰ τοῦ ἀντιδίκου τοῦ ἔξοδα, ἅτινα δύναται τὸ δικαστήριον καὶ ἀπὸ τῆς πρώτης συζητήσεως νὰ ὀρίσῃ.—Ὁ κυρίαν ἢ παρεμπίπτουσαν δίκην προκαλῶν ἢ εἰς διατροφὴν ὑπόχρεως διάδικος προκαταβάλλει τὰ τέλη τῶν κατὰ τὴν ὑπ' αὐτοῦ προκαλουμένην, ἢ τὴν περὶ διατροφῆς δίκην συζητήσεων· ὁ δὲ προσβάλλων ἀπόφασιν δι' ἐνδίκου μέσου, προκαταβάλλει πάντοτε τὰ τέλη τῆς πρώτης ἐπ' αὐτοῦ συζητήσεως. Εἰς ταῦτα δὲ περιλαμβάνεται καὶ τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 3 τοῦ νόμου ΓΤΠΓ' τῆς 23 Ὀκτωβρίου 1909 τέλος, ὅπερ προκαταβάλλεται ὑπὸ τοῦ ἀναιρεσειόντος.—Ὁ εἰς προκαταβολὴν τῶν τελῶν ἢ, ἐν τῇ περιπτώσει τοῦ ἄρθρου 78 τῆς Πολ. Δικονομίας, εἰς κατάθεσιν τῆς δι' ἀποφάσεως ὀρισθείσης ἐγγυήσεως ὑπόχρεως, παραλείπων ταύτην λογίζεται ἐρήμην δικαζόμενος.—Περὶ τῆς κατὰ τὰ ἀνωτέρω γενομένης προκαταβολῆς τῶν τελῶν δεόν νὰ προσάγῃται κατὰ τὴν συζήτησιν τῆς ὑποθέσεως ἡ ἐκδοθεῖσα ὑπὸ τοῦ γραμματέως ἀπόδειξις.—Τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 3 τοῦ νόμου ΓΤΠΖ τέλος προκαταβάλλεται ἀπ' εὐθείας εἰς τὸν γραμματέα τοῦ Ἀρείου Πάγου.

Β'. Διατάξεις περὶ τῶν ἐξόδων ἐν τῇ [ὀριστικῇ] 2 ἀποφάσει.

209.—Πᾶσα [ὀριστικῇ] 2 ἀπόφασις διατάσσει περὶ τῆς πρὸς ἀπότισιν τῶν ἐν τῇ κυρίᾳ καὶ τῇ παρεμπιπτούσῃ δίκῃ ἐξόδων ἀμοιβαίας ὑποχρεώσεως καὶ περὶ τοῦ ποσοῦ αὐτῶν.—Ἐὰν ἡ ὀριστικὴ ἀπόφασις δὲν ἀναφέρῃ τι περὶ τῶν ἐξόδων, δύναται νὰ ἐπαναληφθῇ ἢ περὶ αὐτῶν διαδικασία ἐνώπιον τοῦ αὐτοῦ δικαστηρίου.

Γ'. Καταδίκη εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν ἐξόδων.

210.—Ὁ ἠττώμενος καταδικάζεται συνήθως εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν ἐξόδων.—Ὡς ἠττώμενος πρόπει νὰ θεωρηθῇ καὶ ἐκεῖνος, ὅστις, ἀπαιτήσας πλείονα τῶν παρὰ τοῦ ἀντιδίκου ὁμολογημένων, δὲν εἰσηκούσθη παρὰ τοῦ δικαστηρίου.

211.—Τὰ ἔξοδα δύνανται νὰ συμψηφισθῶσιν ὅλα ἢ κατὰ μέρος.—1. ἐπὶ διαφορῶν μεταξὺ ἀνιόντων, κατιόντων, συζύγων, γνησίων ἀδελφῶν· ἢ—2. ὅταν ἀμφότεροι οἱ διάδικοι [εἶχον χρῆν]²

1. Ἐκ παραδρομῆς ἀντὶ «ΓΤΠΖ», ὄν ὄρα ἐν Μέτρ. Β'.

2. Ὅρα σελ. 46 σημ. 2.

3. «Ἐυρέθησαν ἐν ὑπαιτιότητι» (in Schuld befanden) κατ' ὀρθὴν μετάφρασιν.—

ἢ—β. ὅταν ἕκαστος, διάδικος ἐν μέρει μὲν νικήσῃ, ἐν μέρει δὲ ἠττηθῇ.

212.—Πλείονες ἐν τῇ αὐτῇ ἀποφάσει εἰς πληρωμὴν τῶν ἐξόδων καταδικασθέντες διάδικοι, ἐὰν δὲν διετάχθῃ ἄλλο τι, δὲν ἐνέχονται οὔτε ἀλληλεγγύως οὔτε κατὰ τὴν ἀναλογίαν τῶν ἀντικειμένων τῆς διαφορᾶς, ἀλλὰ κατ' ἴσα μέρη ἕκαστος.

213.—Ἄλλοι παρὰ τοὺς διαδίκους δύνανται τότε μόνον νὰ καταδικασθῶσι¹ εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν δικαστικῶν ἐξόδων, ὅταν οὔτοι ἐνέχονται εἰς τὴν ἀποζημίωσιν, ἢ, κατὰ ρητὴν διάταξιν τοῦ νόμου, εἰς τὰ ἔξοδα.

214.—Ἐὰν δικαστικοὶ ὑπάλληλοι ἢ ὑπηρέται ἐπροξένησαν περιττὰ δικαστικὰ ἔξοδα, καταδικάζονται προσωπικῶς εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν ἐξόδων αὐτῶν, καὶ ἂν αἱ δικαστικαὶ πράξεις κατ' ἑαυτὰς δὲν ἦθελον εἶσθαι παράνομοι.

Δ'. Ἀποδοτέα ἔξοδα.

215.—Μόνον αἱ ἀναγκαῖαι δικαστικαὶ καὶ ἐξώδικοι δαπάναι καὶ καταβολαὶ εἶναι ἀποδοτέαι.—Εἰς ταύτας ὑπάγονται—1. τὰ ἔξοδα καὶ τὰ δικαιώματα τοῦ δικαστηρίου, καὶ τὰ ἔνεκα τῆς σημάτων διδόμενα τέλη.—2. τὰ ἔξοδα, τὰ κατὰ τὴν διατίμησιν γεγόμενα εἰς τὸν δικηγόρον ἑκάστου διαδίκου, ἔχοντος ἰδιαιτέρον συμφέρον διάφορον παρὰ τὸ τῶν λοιπῶν διαδίκων.—3. τὰ ἐκ τῆς δίκης προξενηθέντα ἔξοδα ταχυδρομείου καὶ πεζοδρομίων.—4. τὰ κατὰ τὴν διατίμησιν γεγόμενα ὁδοιπορικὰ ἔξοδα τῶν διαδίκων, τῶν μαρτύρων, καὶ τῶν πραγματογνωμόνων.—5. αἱ ἔνεκα τῆς προσαγωγῆς ἄλλων [ἐνδεικτικῶν]⁴ μέσων γεγόμενα δαπάναι.

216.—Δὲν ἀποδίδονται αἱ δαπάναι καὶ αἱ καταβολαί, αἱ ὅποια ἐπροξενήθησαν:—1. ἐξ ἰδίας ἀπειθείας, ἀπροσεξίας, ἢ ἐξ ἰδίου σφάλματος.—2. ἐξ ὑπερβαλλούσης προσοχῆς, καὶ ἰδίως ἂν διάδικός τις ἔλαβε πλείονας-δικηγόρους, ἐφρόντισε νὰ τυπωθῶν

1. Τὸ γερμ. κ. ἔχει ἐνταῦθα τὴν λέξιν «προσωπικῶς» (persönlich).

2. Ὅρα ἀρθρα 35 § 2 καὶ 36 ν. 4755 τοῦ 1930 «περὶ Κώδικος Χαρτοσήμου» ἐν Μέρ. Β'.

3. Ὅρα Β.Δ. 25 Μαρτ. 1835 «περὶ τῶν εἰς πολιτ. ὑποθέσεις δικαιωμάτων τῶν μαρτύρων πραγματογνωμόνων, ἐμπειροτεχνῶν κλπ.» ἐν Μέρ. Β'. Τὴν ἀμοιβὴν τῶν δικηγόρων ὀρίζει ὁ κώδιξ Δικηγόρων τῆς 5 Μαΐου 1926.

4. «ἀποδεικτικῶν» (Beweismitteln), κατ' ὀρθὴν μετάφρασιν.

δικόγραφα κτλ.—3. ἐὰν τὰ πρὸς ἀνάγκησιν τῆς ὑποθέσεως ἔξοδα ἦσαν περιττά.

Ε'. Ἐπίδοσις τοῦ καταλόγου τῶν ἐξόδων.

217.—Πρὸς προσδιορισμὸν τῆς ποσότητος τῶν ἀποδοτέων ἐξόδων ὀφείλει ἕκαστος τῶν διαδίκων νὰ κοινοποιήσῃ τὸ βραδύτερον τὴν παραμονὴν τῆς ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ συνεδριάσεως, καί, ἐπὶ συνοπτικῶν ὑποθέσεων, τοῦλάχιστον διαρκούσης τῆς ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ συζητήσεως, εἰς τὸν ἕτερον τῶν διαδίκων κατάλογον ἐξόδων.—Ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ μετὰ τὴν τῆς κυρίας δίκης συζήτησιν, συζητοῦνται καὶ οἱ ἐνδεχόμενοι περὶ τοῦ καταλόγου τῶν ἐξόδων δισταγμοί, καὶ ὀρίζονται ἀμφοτέρω ἐν τῇ αὐτῇ ἀποφάσει (ἄρθρ. 209).

218.—Ἐὰν ἡ κοινοποίησις τοῦ περὶ ἐξόδων καταλόγου δὲν ἔγινε παρά τινος τῶν διαδίκων κατὰ τὴν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ὀρισμένην προθεσμίαν, ἡ ἐκκαθάρισις τῶν ἐξόδων γίνεται διὰ δαπάνης τοῦ παραλιπόντος τὴν κοινοποίησιν διαδίκου ἐνώπιον τοῦ αὐτοῦ δικαστηρίου, κατὰ τὸ ἄρθρον 209 ἐδάφ. 2.

Γ'. Ἀπαιτήσεις ὑπερβαίνουσαι τὰ διὰ τῆς διατιμήσεως ὀρισμένα.

219.—Ὑπερβολαὶ ἀπ' ἐναντίας τῆς διατιμήσεως μετριάζονται κατ' αἴτησιν τῶν διαδίκων, ἢ τοῦ εἰσαγγελέως, ἢ καὶ αὐτεπαγγέλτως, καὶ ἀπαγγέλλεται ἡ ἀπόδοσις τοῦ περιπλέον ληφθέντος ἐπιβάλλεται δὲ ἐκτὸς τούτου, κατὰ τὸ δοκοῦν τῷ δικαστηρίῳ, εἰς τοὺς δίκηγόρους, γραμματεῖς, συμβολαιογράφους καὶ κλητῆρας, καὶ πρόστιμον δέκα ἕως ἑκατὸν¹ δραχμῶν, ἢ ἀνωτέρα πειθαρχικὴ ποινὴ, προσεπιφυλαττομένης καὶ τῆς περαιτέρω ποινικῆς καταδιώξεως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΚΤΟΝ

Δικαιώματα τῶν πενήτων.

Α'. Εἰς τίνες ταῦτα συγχωροῦνται.²

220.—Ἡ ἀπόλαυσις τῶν δικαιωμάτων τῶν πενήτων συγχωρεῖται³ εἰς ἐκεῖνον—1. ὅστις ἐπιδεικνύει μαρτυρικὸν [τῆς ἀρχῆς

1. Ὅρα σ. 61 σημ. 1.

2. Ὅρα σελ. 24 σημ. 1.—ἐπίσης καὶ ν. 1910 τῆς 25 Σεπτ. 1944 «περὶ προστασίας πολυτέκνων» ἐν Μέρ. Β'.

3. «μόνον» πρόσθετες κατὰ γεῖμ. κείμενον.

τοῦ τόπου] ἰ τῆς κατοικίας του, βεβαιωμένον ὑπὸ τοῦ ἐπάρχου ὡ καὶ διαλαμβάνον, ὅτι ἡ κατάστασις καὶ ἡ πρόσδοδος του δὲν ἀρκούν, ὥστε νὰ πληρώσῃ τὰ δικαστικά ἐξόδα, χωρὶς νὰ περιορισθῶσιν ἐκ τούτου τὰ πρὸς διατροφήν αὐτοῦ καὶ τῆς οἰκογενείας του ἀπαραιτήτως ἀναγκαῖα.—2. ὅστις βεβαιώσῃ αὐτὸ τοῦτο καὶ ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου ἐνόρκως καὶ ὑποχρεωθῆ ἰ συγχρόνως δι' ὅρκου νὰ πληρώσῃ μετέπειτα, ἐὰν εἰς τὸ μέλλον βελτιωθῆ ἡ κατάστασις του ὡ καὶ—3. ὅστις ἀποδεικνύει διὰ μαρτυρικοῦ, ὑπογεγραμμένου παρὰ τινος τῶν ἐν τῇ αὐτῇ περιφερείᾳ διωρισμένων δικηγόρων, ὅτι ἡ δίκη δὲν εἶναι προφανῶς ἄλογος, ἄδικος, καὶ [ἀνυποστήρικτος]. ὡ

B. ὡ Ἐγγραφον δι' οὔ ταῦτα συγχωροῦνται.

221.—Περὶ τῆς πρὸς ἀπόλαυσιν τῶν δικαιωμάτων τῶν πενήτων συγχωρήσεως ἐκδίδεται ἰδιαιτέρον ἰγγραφον, ἐν μὲν τοῖς εἰρηνοδικείοις παρὰ τοῦ εἰρηνοδίκου, ἐν δὲ τοῖς ἐμπορικοῖς δικαστηρίοις παρὰ τοῦ προέδρου, ἐν δὲ τοῖς λοιποῖς πολυμελέσι δικαστηρίοις παρὰ τοῦ εἰσαγγελέως.—Ἐν τῷ αὐτῷ ἰγγράφῳ ὡ εἰρηνοδίκης, ὡ πρόεδρος τῶν ἐμποροδικῶν, ἡ ὡ εἰσαγγελεὺς σημειοῖ ἐξ ἐπαγγέλματος διὰ τὸν πένητα, ὡς ἀντίκλητον καὶ ὡς ἰχοντα τὸ δικαίωμα νὰ παριστᾶ τοῦτον ἐπὶ δικαστηρίου, δικηγόρον τινά, ὡστις εἶναι συνήθως ὡ ἐν τῷ ἰρθῳ 20 ἀριθ. 3 ἀναφερόμενος ἐκτὸς δὲ τούτου, καὶ ἰνα συμβολαιογράφον, καὶ ἰνα ἡ πλείονας κλητῆρας.—Ἡ περὶ δικηγόρου αὐτῆ σημείωσις χρησιμεύει εἰς τὸν πένητα διάδικον ὡς πληρεξούσιον ἰγγραφον, κατὰ τὰ ἀκριβέστερον ἐν τῷ ἰρθῳ 95 ὡρισμένα.

222.—Ἐὰν τις τῶν οὔτω σημειωμένων ὑπαλλήλων ἀποποιηθῆ τὴν ὑπηρεσίαν του εἰς τὸν πένητα διάδικον, τιμωρεῖται πειθαρχικῶς, προσεπιφυλαττομένης καὶ τῆς περαιτέρω ποινικῆς καταδιώξεως.

I. Συνέπειαι τῆς συγχωρήσεως.

223.—Ἐἰς ἰς ἐγένετο ἡ συγχώρησις, ἀπαλλάττεται ὡ τε πένης καὶ ὡ ἀντίδικος τῆς πληρωμῆς τῶν δικαστικῶν ἐξόδων, τῶν

1. «τοῦ δημάρχου» (Ortsvorstand), κατ' ὄρθην μετάφρασιν.

2. ὡπου δὲν ὑπάρχουσιν ἰπαρχοί, ὑπὸ τοῦ Εἰρηνοδικείου (B.A. 24 Σ/βρίου 1892).

3. ὡρθῶς «ἀβάσιμος» (grundlos).

δικαιωμάτων. καὶ τῶν ἕνεκα τῆς σημάνσεως διδομένων τελῶν,¹ καὶ σημειοῦνται μόνον ταῦτα.—Ἐκτὸς τούτου, χρεωστοῦν οἱ σημειωθέντες δικηγόροι, συμβολαιογράφοι, κλητῆρες, καὶ γραμματεῖς, νὰ ἐκπληροῦν τὰ καθήκοντά των ἀνεξόδως, ἰδίως δὲ νὰ δίδουν τὰ ζητούμενα ἀντίγραφα καὶ ἀπόγραφα· τὰ δὲ δικαιώματα σημειοῦνται μόνον ὡσαύτως.

224.—Ἐν τῇ ὀριστικῇ ἀποφάσει ὀρίζονται καὶ εἰς τὰς τῶν πενήτων δίκας τὰ περὶ ἐξόδων, ἐκκαθαρίζονται δὲ ὡσαύτως τὰ σημειωθέντα ἔξοδα.—Ἐὰν ὁ ἀντίδικος καταδικασθῇ εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν ἐξόδων, ὑποχρεοῦται εἰς τὴν ἄμεσον ἀπότισιν αὐτῶν. εἰ δὲ ἡττηθῇ ὁ πένης διάδικος, τὰ πληρώνει, ὅταν εὐπορήσῃ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΒΔΟΜΟΝ

Παρεμπίπτουσαι [δίκαι]

A'. Ἐν γένει.

225.—Εἰς τὰς παρεμπιπτούσας [δίκας]² ἀνάγεται πᾶν ὅ,τι ἐμποδίζει, διακόπτει, ἢ καταργεῖ ἐντελῶς τὴν τακτικὴν πρόοδον τῆς κυρίας δίκης, καὶ τῆς ἐκτελέσεως, ἢ ἔχει τινὰ ἐπιρροὴν εἰς αὐτήν.

226.—Πᾶσα παρεμπίπτουσα [δίκη]³ προϋποθέτει—1. κυρίαν διαφοράν—2. ἐπιρροὴν κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἥττον τῆς παρεμπιπτούσης ὑποθέσεως εἰς τὴν κυρίαν διαφοράν—3. διάδικον³, εἰς τὸν ὁποῖον διαφέρει ἐπίσης ἢ ἀπόφασις τῆς κυρίας καὶ τῆς παρεμπιπτούσης ὑποθέσεως.

B'. Διάφορα εἶδη.

α'. Ἐν γένει.

227.—Ἐὰν αἱ παρεμπίπτουσαι ὑποθέσεις ἔχουν ἀντικείμενον προδικαστικὰ ζητήματα, π. χ. ἀποδείξεις, ἀκυρότητας, ἐξαιρέ-

1. Τὸ ἄρθρ. 36 τοῦ Κώδικος Χαρτοσήμου τῆς 31. Μαΐου 1919 καθόριζεν ὅτι οἱ κατ' ἄρθρ. 220 Πολιτ. Δικον. πένητες ὑποβάλλονται εἰς τὸ ἥμισυ τῶν νομίμων δικαστικῶν τελῶν, τροποποιήσαν οὕτω τὸ ἄρθρ. 223 Πολιτ. Δικον. Τὸ αὐτὸ ὀρίζει καὶ τὸ ἄρθρ. 35 § 10 τοῦ κωδικοποιηθέντος (διὰ Π.Δ. 28 Ἰουλ. 1931) ν. 4755 περὶ τελῶν χαρτοσήμου. Ἐπίσης καὶ τὸ ἄρθρ. 7 ν. 1910 «περὶ προστασίας πολυτέκνων, (ἐν Μέρ. Β').

2. «Υποθέσεις» (Incidentsachen).

3. Πρόσθετες ἐνταῦθα: «ἐνα τοὐλάχιστον» (wenigstens eine . . . P arthei), κατὰ γερμ. κείμενον.

σεις, διακοπὰς τῆς διαδικασίας κτλ., πρέπει ἔαν μὲν ἡ κυρία ὑπόθεσις εἶναι ὄριμος, νὰ ἐκδικασθοῦν συγχρόνως μετ' αὐτῆς, ἄλλως δέ, πρὶν προοδεύσῃ ἡ κυρία δίκη, καὶ ἐπομένως νὰ ἀναβληθῇ αὐτή.— Ἐὰν κατὰ τὴν ἀπόφασιν τοῦ δικαστηρίου πρόκειται νὰ συζητηθῶσιν αἱ παρεμπιπτούσαι αὐταὶ δίκαι [ἐντὸς] ¹ τοῦ ἀκροατηρίου, δὲν ἄρχεται ἡ ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ συζήτησις εἰμὴ μετὰ τὴν παῦσιν τῆς παρεμπιπτούσης πράξεως, ἢ ὅταν συμβῶσι διαταγμοὶ κατὰ τοῦτο.

228.— Ἐὰν τὰ παρεμπιπτόντα εἶναι μόνον [πάρεργα] ² τῶν κυρίων προτάσεων τοῦ ἐνάγοντος ἢ τοῦ ἐναγομένου, ἰδίως παρεμπιπτούσαι ἢ ἐγγυήσεις ἀφορῶσαι ἀγωγαί, παρεμβάσεις κ.τ.λ. δὲν ἀναβάλλουν τὴν ἀπόφασιν τῆς κυρίας δίκης· ὅθεν ἀναβάλλονται καὶ παραπέμπονται εἰς ἰδιαίτεραν συζήτησιν (ad separatum), ἔαν αὐταὶ μὲν δὲν εἶναι εἰσέτι ὄριμοι, αἱ δὲ κύριαι ὑποθέσεις εἶναι ἔτοιμοι πρὸς δίκην καὶ ἔαν ὁ εἰσάγων τὴν παρεμπιπτούσαν ὑπόθεσιν δὲν θέλῃ νὰ ἐνωθῇ ὡς ὁμόδικος μετὰ τοῦ ἐτέρου τῶν κυρίων διαδίκων (ἀρθρ. 239 ἀριθ. 2) ³.

β'. Παρεμπιπτούσαι ἀγωγαί.

229.— Παρεμπιπτούσα ἀγωγή μετὰ τῶν αὐτῶν διαδίκων προϋποθέτει πάντοτε, ὅτι ἐγένετο ὑστέρα αἴτησις παρὰ τοῦ ἐνὸς ἢ τοῦ ἄλλου διαδίκου καὶ ἰδίως ὅτι προσετέθη τι εἰς τὴν κυρίαν πρότασιν, ὅτι ἐλήφθη προσωρινὸν μέτρον, ὅτι ἐξηλείφθησαν τὰ ἐμφανισθέντα δικαιώματος περιεκτικὰ ἐγγραφα, ὅτι ἐπροβλήθησαν ἀκυρότητες κτλ.

230.— Ὅλαι αἱ παρεμπιπτούσαι ἀγωγαί, τῶν ὁποίων ὁ λόγος ὑπῆρχεν ἤδη, γίνονται συγχρόνως· ἔαν δὲ ἐγιναν μετὰ ταῦτα τοιαῦται ἀγωγαί, καὶ ὁ λόγος τῶν ὑφίστατο ἤδη, ὅτε εἰσήχθη ἡ πρώτη παρεμπιπτούσα ἀγωγή, τὰ δι' αὐτὰς ἔξοδα δὲν συγκαταριθμοῦνται μετὰ τῶν ἀποδοτέων.

γ'. Παρεμβάσεις.

231.— Παρέμβασις συχωρεῖται πρὸς τε τὴν διατήρησιν ὑπαρχόντων δικαίων, καὶ πρὸς πρότασιν νέων ἀξιώσεων, ἔαν ὁ

1. Ὁρθῶς : «ἐκτὸς» (ausser).

2. «παρεπόμενα» (Accessorien).

3. Ἐσφαλμένη ἢ παραπομπὴ ἀντὶ 234 § 2.

παρεμβαίνων δύναται νὰ ἀποδείξῃ ἔννομόν τι συμφέρον εἰς τὴν κυρίαν ὑπόθεσιν (ἄρθρ. 89) ¹.

232.—Ἡ παρεμβασὶς δύναται νὰ ἐκβιασθῇ ²—1. ἐπὶ ἀγωγῶν ἔνεκεν ἐγγυήσεως καὶ ἐπὶ ὁμοδίκων (ἄρθρ. 69, 71—73)—2. ἔὰν τρίτοι τινὲς ἔχουν δίκαιον πρὸς ἀνακοπὴν (ἄρθρ. 89).—Εἰς τὴν τελευταίαν περιπτώσιν στεροῦνται οἱ κλητευθέντες τοῦ δικαιώματος τῆς ἀνακοπῆς, ἔὰν δὲν ἐνεφανίσθησαν, καὶ ἔὰν δὲν ἐπρότειναν τὰς ἐν τῇ ἐκκρομεῖ ὑποθέσει ἀξιώσεις των.

Γ'. Κοινὰ ἀρχαὶ περὶ παντὸς εἶδους παρεμπιπτουσῶν δικῶν.

233.—Ἀγωγαὶ παρεμπιπτουσαι καὶ παρεμβάσεις ³ συγχωροῦνται μόνον ὅταν ἔχουν συνάφειαν μὲ τὴν κυρίαν ὑπόθεσιν, καὶ περιέχουν ὅλα τὰ ἀπαιτούμενα τῆς ἀγωγῆς· ἔγγραφος δὲ ἀπάντησις εἰς αὐτὰς συγχωρεῖται μὲν, δὲν δύναται ὁμως νὰ ἐγγραφῇ εἰς τὰ ἀποδοτέα ἔξοδα.

234.—Ὅλα τὰ εἶδη τῶν παρεμπιπτουσῶν ὑποθέσεων:—1. θεωροῦνται ὡς συνοπτικαὶ ὑποθέσεις, ⁴ καὶ ἐπομένως συζητοῦνται πο. φορικῶς ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ καὶ ἂν ἡ κυρία ὑπόθεσις ἀνεκρίθη ἐγγράφως.—2. δύναται τοῦλάχιστον τότε νὰ εἰσαχθῶσι κατὰ πᾶσαν τῆς κυρίας δίκης στάσιν καὶ παρὰ τοῖς ἐφέταις αὐτοῖς ἔὰν δὲν περιέχουν αὐτοτελῆ ἀξιῶσιν, ἀλλὰ προστίθενται μόνον εἰς τὴν αἴτησιν ἑνὸς τῶν διαδίκων (ἄρθρ. 228).—3. πρόπει, ἔὰν ἡ κυρία ὑπόθεσις δὲν ἀναβάλληται διὰ τούτου (ἄρθρ. 228), νὰ εἶναι

1. Προβλ. καὶ ἄρθρ. 681, 716, 741.

2. Ὅρα ἄρθρ. 3 ν.δ. 1289 τοῦ 1942 ὑπὸ τὸ ἄρθρ. 69.

3. Ὁ Ὑπ. Οἶκον. δύναται νὰ παρεμβαίη κατὰ πᾶσαν στάσιν τῆς δίκης καὶ ἄνευ τῆς κοινοποιήσεως δικογράφου παρεμβάσεως, ἀλλὰ διὰ τῶν προτάσεων, εἰς δίκας ἀφορώσας διεκδίκησιν ἐν ὄλῳ ἢ ἐν μέρει τῆς ὑπὲρ κοινωφελοῦς σχολοῦ ταχθείσης περιουσίας ἢ τὴν ἀκύρωσιν τῶν ἀνστατικῶν πράξεων, ὡς καὶ ἐν γένει εἰς πάσας τὰς δίκας αἰτινες ἐνδιαφέρουσιν ὁποσδήποτε τὴν ὑπὲρ τοῦ σχολοῦ ἢ κοινωφελοῦς ἰδρύματος ἄνευ εἰδικοῦ σχολοῦ καταλειπομένην περιουσίαν. Κατὰ τῶν ἐκδιδομένων ἀποφάσεων ὁ Ὑπ. Οἶκον. δύναται ν' ἀσκήσῃ αὐτοτελῶς ἔνδικο μέσα καὶ ὅταν ἀκόμη δὲν παρῆσθῃ κατὰ τὴν συζήτησιν τῆς προσβαλλομένης ἀποφάσεως (ἄρθρ. 126 ἀν. ν. 2039 τοῦ 1939 «περὶ τροπ. καὶ κωδικοπ. ν. περὶ ἐκκαθαρίσεως κλπ. τῶν εἰς τὸ κράτος καταλειπομένων κληρονομιῶν κλπ.», ὡς ἀντικατεστ. δι' ἄρθρ. 11 ν.δ. 2157 τοῦ 1943).

4. Ὅρα σελ. 33 σημ. 1.

κατὰ τὸ δυνατόν ἠνωμέναι μετ' αὐτῆς, καὶ νὰ ἀνακοίνωνται καὶ ἀποφασίζονται συγχρόνως μετ' αὐτῆς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΟΓΔΩΟΝ

Ἀνακοπαί.

α'. Ἐν γένει

235.—“Ὅστις δὲν συνήγορησε, ἢ δὲν προσεκλήθη, ἢ δὲν προσελήφθη εἰς δικαστικὴν ἢ ἐξώδικόν τινα προᾶξιν, φέρουσιν βλάβην εἰς αὐτόν, ἢ κίνδυνον εἰς τὰ νόμιμα συμφέροντά του δύναται νὰ κάμη ἀνακοπήν¹.”

236.—Ἀνακοπή δύναται νὰ γίνη πρὸς διατήρησιν ἢ πρὸς ὑποστήριξιν τῶν δικαίων, καὶ ἐπομένως εἰμπορεῖ νὰ εἶναι συνδεδεμένη μετ' αὐτὴν ἀγωγή διεκδικήσεως, ἢ ἄλλη κυρία ἢ παρεμπιπτούσα.—Εἰς τὴν τελευταίαν ἐφαρμόζονται αἱ περὶ τῶν παρεμπιπτούσων, εἰς δὲ τὴν πρώτην αἱ περὶ τῶν κυρίων ἀγωγῶν ἀρχαί.²

237.—Κατὰ πᾶσαν περίπτωσιν πρέπει νὰ περιέχη τὸ πρὸς ἀνακοπήν ἔγγραφον τοὺς λόγους τῆς ἀνακοπῆς, νὰ εἶναι προσηκόντως χρονολογημένον καὶ ἢ παρὰ τοῦ διαδίκου αὐτοῦ ἢ παρὰ τοῦ πληρεξουσίου του ὑπογεγραμμένον.—Ἐὰν ἐπενεχθῶσι δι' ἔγγραφου, ἐμφανισθέντος μετέπειτα, νέοι πρὸς ἀνακοπήν λόγοι, τὰ ἐντεῦθεν προξενηθέντα ἔξοδα πληρώνονται παρὰ τοῦ ἀνακόπτοντος.—Περὶ τῆς [κοινοποιήσεως]³ τοῦ ἔγγραφου τούτου ἐφαρμόζονται τὰ περὶ τῶν [κοινοποιήσεων]³ ἐν γένει ὁρισμένα.

1. Πρόσθετες «κατ' αὐτῆς» (dagegen). — Πρὸβλ. καὶ ἄρθρα 123, 505, 596 ἐπ., 617, 871, 910 § 2, 911, 923, 949, 956 § 4, 980, 994, 1029 § 4, 1061, 1068 ἐπ., 1073, 1074.—Δὲν ἐπιτρέπεται ἀνακοπή εἰς τὰς περιπτώσεις ἄρθρ. 117, 232 § 2, 507 § 2, 617, 622, 638, 644, 690, 827, 837, 1060, 1061 § 2.

2. Ὅρα καὶ ἄρθρ. 558.

3. «ἐπιδόσεως» (Zustellung), κατ' ὁρθὴν μετάφρασιν.

B'. Ἀνακοπή τρίτου τινός¹.

α'. Παραδοχή.

238.—Κατὰ τὰς [ἐναντίον]² ἄλλων ἐκδοθείσας ἀποφάσεις δύνανται τρίτοι τινὲς νὰ ἀνακόπτωσιν (ἄρθρ. 89), ἂν δὲν προτιμῶσι:—1. νὰ κάμουν τὴν συνήθη ἀγωγὴν παρὰ τῷ ἀρμοδίῳ δικαστηρίῳ ἢ—2. νὰ ὑπερασπισθῶσι προτείνοντες τὴν ἔνστασιν ὅτι τὰ μεταξὺ ἄλλων δικασθέντα κλπ. (res inter alios acta).

β'. Ἀρμόδια δικαστήρια.

239.—Ἐὰν ἡ ἀνακοπή τρίτου τινός εισάγεται ὡς κυρία ἀγωγή, πρέπει νὰ γίνηται παρὰ τῷ δικαστηρίῳ τῷ ἐκδόντι τὴν προσβλητέαν ἀπόφασιν.

240.—Ἐὰν ἡ ἀνακοπή εισάγηται ὡς παρεμπίπτουσα ἀγωγή, πρέπει νὰ γίνηται παρὰ τῷ δικαστηρίῳ, ὅπου εἶναι ἐκκρεμῆς ἢ κυρία ὑπόθεσις, ἐὰν τοῦτο εἶναι ἰσοβάθμιον ἢ ἀνώτερον τοῦ ἀποφηναμένου τὴν πρώτην ἀπόφασιν δικαστηρίου—Ἐὰν δὲ τὸ δικαστήριον τοῦτο εἶναι κατωτέρου βαθμοῦ, καὶ εἰς αὐτὴν τὴν περίπτωσιν δὲν δύναται ἡ ἀνακοπή νὰ εἰσαχθῇ εἰμὴ ὡς κυρία ἀγωγή, κατὰ τὰ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ 239 ὠρισμένα.

γ'. Διαδικασία.

241.—Ἐγκριθείσης τῆς ἐναντίον ἀποφάσεώς τινος ἀνακοπῆς, τὸ δικαστήριον, διὰ τῆς περὶ ἀποδοχῆς ἀποφάσεως:—1 ἀναβάλλει κατὰ τῷ δοκοῦν αὐτῷ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἀνακοπέουσης πρώτης ἀποφάσεως, μέχρις οὗ ὀριστικῶς ἀποφασισθῇ τὸ περὶ ἀνακοπῆς, ἢ διατάσσει, ὅτι δὲν πρέπει νὰ ἀναβληθῇ ἢ ἐκτέλεσις.—2.

1. «Εἰς τριτανακοπὴν ὑπόκειται πᾶσα ἀπόφασις ὀριστικὴ ἐπὶ πτωχευτικῆς δίκης, ἐξαιρέσει τῶν ἐν ἄρθρῳ 9 ἀποφάσεων, (ὄρα σημ. ὑπὸ ἄρθρ. 598) ἀσκεῖται δὲ α') ὑπὸ τοῦ πτωχεύσαντος, β') ὑπὸ παντός ἐνδιαφερομένου καὶ ἀπειθύνεται κατὰ τοῦ συνδίκου. Ἡ προθεσμία εἶνε τριμηνος προκειμένου περὶ ἀποφάσεως δημοσιευομένης ἐν τῷ Δελτίῳ καὶ ἄρχεται ἀπὸ τῆς ἐπιούσης τῆς δημοσιεύσεως ταύτης, ἐτησίαι ἐπὶ πάσης ἄλλης ἀποφάσεως ἀρχομένη ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτῆς (ἄρθρ. 10 ἀν. v. 635 τοῦ 1937 «περὶ διατάξεων τινῶν πτωχευτικοῦ δικαίου»).—Ἐπίσης τριτανακοπὴ ἐπιτρέπεται κατὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ Προέδρου περὶ ἀποκαταστάσεως τοῦ πτωχεύσαντος (ἄρθρ. 17 § 6 ἀν. v. 635 τοῦ 1937).

2. «μεταξὺ» (unter anderen...), κατ' ὀρθὴν μετάφρασιν.

μετατίθησι τὸν ἀνακόπτοντα ὡς πρὸς τοὺς πρότερον διαδίκους εἰς ἣν ἦτο θέσιν καὶ πρὸ τῆς πρώτης ἀποφάσεως ὥστε πρέπει νὰ διαταχθῇ νέα ἐξέτασις μαρτύρων, νέα διὰ πραγματογνωμόνων δοκιμασία κλπ.

242.— Ἡ πρώτη ἀπόφασις δὲν πρέπει κατὰ τὴν περίπτωσιν τοῦ προηγουμένου ἄρθρου νὰ μεταβάλληται περισσότερον, παρ' ὅ,τι ἀπαιτεῖ τὸ νόμιμον συμφέρον τῶν ἀνακοπτόντων ὅθεν φυλάττει ὡς πρὸς τοὺς πρώην διαδίκους τὸ κῦρος της, ἐκτὸς ἂν πρόκειται ἀδιαίρετον ἀντικείμενον.

243.— Ἐάν τις, ἀνακόπτων ἀπόφασιν ἐκδοθεῖσαν [κατ' ἄλλου] ¹, ἠττηθῇ καταδικάζεται εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν ἐξόδων, εἰς ἀποζημίωσιν, καὶ εἰς πρόστιμον πενήκοντα μέχρι ἑκατὸν ² δραχμ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΝΑΤΟΝ

Ἀπόδειξις ³.

Α'. Γενικοὶ ὁρισμοί.

α'. Ἀντικείμενον τῆς ἀποδείξεως

244.— Μόνοι οἱ εἰς τὴν ἀπόφασιν τῆς ὑποθέσεως οὐσιώδη ἐπιρροὴν ἔχοντες πραγματικοὶ ἰσχυρισμοί, περὶ τῆς ἀληθείας τῶν ὁποίων δὲν εἶναι εἰσέτι δικανικῶς πεπεισμένος ὁ δικαστής, δύναται νὰ εἶναι ἀντικείμενα τῆς ἀποδείξεως.

245.— Ἀντικείμενα τῆς περὶ τὴν ἀπόδειξιν διαδικασίας δὲν δύναται νὰ εἶναι :—1. [πράγματα] ⁴ ἐπεστηριγμένα εἰς δικαστικὴν ἐξομολόγησιν—2. πράγματα ⁴, ὑπὲρ τῶν ὁποίων ὑπάρχει νόμιμον τεκμήριον—3. νομικὰ ἀξιώματα ἐπιστηριζόμενα εἰς γενικοὺς νόμους τοῦ Κράτους καὶ ὄχι ἀπλῶς εἰς τοπικὰ θέσμια, ἔθιμα, εἰς παραδόσεις, ἢ εἰς ξένους νόμους—4. πράγματα ⁴ πασίδηλα ἢ γνωστὰ εἰς τὸ δικαστήριον.

β'. Πασίδηλον.

246.— Ὡς πασίδηλον θεωρεῖται πᾶν ὅ,τι εἶναι οὕτω κοινῶς γνωστόν, ὥστε δὲν ὑπάρχει ἔλλογος αἰτία διὰ νὰ ἀμφιβάλλῃ τις

1. «μεταξὺ τρίτων» (unter Dritten) κατ' ὀρθὴν μετάφρασιν.

2. Ὅρα 61 σημ. 1.

3. Σχετ. ἄρθρ. 24 ν. 2783 τοῦ 1941 εἰσαγ. Ἀστ. Κώδικος.

4 «Πραγματικὰ γεγονότα» (Tatsachen), κατὰ γεωμ. κείμενον.

περὶ αὐτοῦ. — Ἐὰν εἶναί τι γνωστὸν μόνον εἰς ἐπαρχίαν ἢ τόπον τινά, ἢ ἐὰν ἀμφισβητεῖται τὸ πασίδηλον αὐτοῦ, πρέπει ἀναγκαίως νὰ ἀποδειχθῆ.

γ. Γνωστὸν τῷ δικαστηρίῳ.

247. — Γνωστὸν τῷ δικαστηρίῳ θεωρεῖται πᾶν ὅ,τι δῆλον ὄν εἰς αὐτὸ ἐκ τῶν ἐγγράφων τῆς προκειμένης δίκης, δὲν λογίζεται ἀλήθεια μόνον ὡς πρὸς ὄρισμένους τινὰς ἀνθρώπους.

δ. Εἰς τίνα ἀνήκει ἡ ἀπόδειξις.

248. — Πᾶς διάδικος ὀφείλει νὰ ἀποδείξῃ ἐκεῖνα τὰ [πράγμα-
τα] ¹ τὰ ὁποῖα ἀπαιτοῦνται ἀναγκαίως πρὸς ὑποστήριξιν τῆς αὐτο-
τελοῦς αἰτήσεως ἢ ἀνταίτησεως, καὶ ὅσον ταῦτα ἀμφιβάλλονται
εἰσέτι, ὅταν ἐκδίδηται ἡ περὶ ἀποδείξεως ἀπόφασις. — Ὅστις δι-
σχυρίζεται τὸ ἐναντίον παρ' ὅ,τι ὁ νόμος τεκμαίρεται (ἄρθρον 245
ἀριθ. 2), ὀφείλει νὰ φέρῃ τὴν περὶ τοῦ ἐναντίου ἀπόδειξιν (ἄρ-
θρον 275). ²

ε. Παρεμπίπτουσα περὶ ἀποδείξεως [πραξις] ³

249. ¹ — Ἡ περὶ ἀποδείξεως παρεμπίπτουσα ἀπόφασις ὀρί-
ζει—1. εἰς τίνα ἐπιβάλλεται τὸ βᾶρος τῆς ἀποδείξεως. — 2. Τί πρό-
πει ν' ἀποδειχθῆ. — Καὶ κατὰ τοῦτο πρέπει νὰ ἐκφράζονται κα-
θαρῶς καὶ σαφῶς οἱ κατὰ μέρος πραγματικοὶ καὶ προέχοντες ἰσχυ-
ρισμοί, οἱ ὁποῖοι εἰσέτι διαφιλονικοῦνται, καὶ ἐκ τῆς ἀληθείας
τῶν ὁποίων ἐξαρτᾶται κυρίως ἡ ἐπιδίκασις τῆς ἐπ' αὐτῶν στηρι-
ζομένης ἀξιώσεως. — 3. ² τὸν χρόνον καὶ τὸν τόπον τῆς ἀποδείξεως.
Ὁ χρόνος οὗτος δὲν δύναται νὰ ὀρισθῆ μακρότερος τῶν ἐξ μη-
νῶν. Κατὰ πᾶσαν περίπτωσιν ὁ Πρόεδρος ἢ τὸ Δικαστήριον,
κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 198 ὄρισμένα, δύναται νὰ παρατείνωσι τὴν

1. «Πραγματικά γεγονότα» (Tatsachen), κατὰ γεμ. κ.

2. Ὅρα ἄρθρ. 5 ἀν. ν. 1539 τοῦ 1938. «περὶ προστασίας τῶν δη-
μοσίων κτημάτων» ὑπὸ τὸ ἄρθρ. 155, καὶ ἄρθρ. 15 αὐτοῦ ἐν Μέρ. Β'.

3. Ὅρθως: «ἀπόφασις» (Beweisinterlocut). Πρβλ. καὶ ἄρθρ. 248 § 1.

4. Ὡς ἀντιζατεστ. δι' ἄρθρ. 4 ἀν. ν. 980 τοῦ 1946. — Ἡ μεταβολὴ
εἰς τὸ ἀρχικὸν ἄρθρ. 249 ὡς συνεπλ. διὰ ν. ΓΛΘ' τοῦ 1911, συνίσταται
εἰς τὴν προσθήκην, ἐν τῷ ἀριθ. 2 τῆς ἐντὸς « » περιόδου καὶ εἰς τὴν
τοῦ ἀριθ. 5

5. Ὡς ἀντιζατεστάθη δι' ἄρθρ. 5 ἀν. ν. 980 τοῦ 1946 καὶ εἶτα δι'
ἄρθρ. 2 ν. δ. 625 τῆς 27/28 Ἀπρ. 1948. — Ὅρα καὶ ἄρθρ. 198.

προθεσίαν ταύτην μέχρι τὸ πολὺ ἐνὸς εἰσέτι ἔτους.—4. τὸν εἰσηγητὴν δικαστήν, ἐνώπιον τοῦ ὁποίου πρόκειται νὰ διεξαχθῶσι τὰ πρὸς ἀπόδειξιν, ἐὰν τοῦτο γίνηται ἐκτὸς τοῦ ἀκροατηρίου.—Ἐὰν τὸ δικαστήριον παρέλιπε νὰ ὀρίσῃ τόπον καὶ χρόνον διεξαγωγῆς τῆς ἀποδείξεως, ἢ νὰ διορίσῃ εἰσηγητὴν ἢ πραγματογνώμονα ἢ καθίσταται μεταγενεστέρως ἀναγκαῖος ὁ διορισμὸς εἰσηγητοῦ ἢ ἢ ἀντικατάστασις τοῦ διορισθέντος εἰσηγητοῦ, γίνονται ταῦτα τῇ αἰτήσει τοῦ ἐνδιαφερομένου διαδίκου, ἀνευ ὑποχρεωτικῆς κλητεύσεως τοῦ ἀντιδίκου, παρὰ τοῦ προέδρου τοῦ δικαστηρίου ἢ τοῦ εἰρηνοδίκου τοῦ ἐκδόντος τὴν ἀπόφασιν. Ὁ πρόεδρος καὶ ὁ εἰρηνοδίκης δύναται νὰ ἀκούσωσι τὸν ἀντίδικον. Κατὰ τῆς ἀποφάσεως δὲν συγχωρεῖται ἔνδικον μέσον· ἀλλ' ἢ ἀπόρριψις τυχόν τῆς αἰτήσεως δὲν κωλύει τὴν εἰς τὸ δικαστήριον εἰσαγωγὴν αὐτῆς κατὰ τὰς συνήθεις διατυπώσεις.—5. τὸν ἀριθμὸν τῶν μαρτύρων τοὺς ὁποίους δύναται νὰ ἐξετάσῃ ἕκαστος τῶν διαδίκων. Ὁ ἀριθμὸς τούτων δὲν δύναται νὰ εἶναι ἀνώτερος τῶν πέντε δι' ἕκαστον τῶν διαδίκων διὰ τε τὴν ἀπόδειξιν καὶ ἀνταπόδειξιν τῶν ταχθέντων θεμάτων. Τὸ δικαστήριον ὅμως δύναται εἰς ἐξαιρετικὰς περιπτώσεις ἰδίᾳ λόγῳ τῆς σπουδαιότητος ἢ τῆς ἐκτάσεως τοῦ θέματος ἢ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν θεμάτων νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν ἐξέτασιν περισσότερων τῶν πέντε οὐχὶ ὅμως καὶ πέραν τῶν δέκα μαρτύρων δι' ἕκαστον διάδικον.

ς'. Προαπόδειξις.

250. †—Ἡ δι' ἐγγράφων προαπόδειξις εἶναι ὑποχρεωτικὴ διὰ τοὺς διαδίκους ὀφείλοντας νὰ προσαγάγωσιν ὅσα τοιαῦτα κατέχουσιν ἀπὸ τῆς πρώτης συζητήσεως τῆς ὑποθέσεως. Ἐγγραφα προσαγόμενα εἰς μεταγενεστέραν συζήτησιν πρωτοδίκως ἢ κατ' ἔφεσιν, τότε μόνον εἶναι δεκτὰ ἐὰν κατὰ τὴν ἐκ τῶν ἐνότων κρίσιν τοῦ δικαστηρίου ἢ μὴ ἔγκαιρος προσαγωγή των εἶναι δεδικαιολογημένη.

ζ'. Ἀνταπόδειξις.

251.—Τὴν ἀπόδειξιν τοῦ ἐναντίου, παρ' ὅ,τι χρεωστεῖ νὰ ἐκθέσῃ ὁ ἀποδεικνύων δύναται ὁ ἄλλος διάδικος, κατὰ τοῦ ὁποίου

1. Ὡς ἀντικατεστάθη δι' ἀρθρ. 5 ἀν. ν. 980 τοῦ 1946 καὶ εἶτα δι' ἀρθρ. 2 ν. δ. 625 τῆς 27/28 Ἀπρ. 1948.

φέρεται ἢ ἀπόδειξις, νὰ κάμη πάντοτε ἑλευθέρως, χωρὶς πρὸς τοῦτο νὰ ἔχη χρεῖαν ἐπιταγῆς δικαστικῆς ἢ ἐπιφυλάξεως.

η'. Μέσα πρὸς ἀπόδειξιν.

252.—Ὡς μέσα πρὸς ἀπόδειξιν δύνανται νὰ χρησιμεύσουν·
—1. [ἔξομολογήσεις]¹—2. τεκμήρια—3. αὐτοψία—4. ἔρευνα δι' ἐμπειροτεχνῶν—5. μάρτυρες—6. ὄρκοι—7. ἔγγραφα.

θ'. Ἐκλογή τῶν πρὸς ἀπόδειξιν μέσων.

253.—Ὁ φέρον τὴν ἀπόδειξιν δύνανται νὰ ἐκλέξῃ ἑλευθέρως ὅποιονδήποτε τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἀναφερομένων μέσων.—Δύνανται δὲ νὰ μεταχειρισθῇ τὰ μέσα ταῦτα ἢ καθ' ἕκαστα, ἢ πλείονα συγχρόνως.—Ἐπαγωγή ὄρκου, μέτ' ἄλλων πρὸς ἀπόδειξιν μέσων γινομένη, θεωρεῖται ὡς ἀπλῶς τυχαία.

ι'. Ὅτι κοινὰ εἰς τοὺς διαδίκους τὰ πρὸς ἀπόδειξιν μέσα.

254.—Τὰ παρὰ τινος διαδίκου καθυποβληθέντα ἔγγραφα, αἱ ἔξομολογήσεις τῶν παρὰ διαδίκου τινὸς προσαχθέντων μαρτύρων, καθὼς καὶ αἱ ἐπιχειρηθεῖσαι αὐτοψία, γίνονται κοινὰ μέσα πρὸς ἀπόδειξιν· ὅθεν ἕκαστος τῶν διαδίκων ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ κάμη ὑπὲρ ἑαυτοῦ χρῆσιν τῶν ἀποτελεσμάτων αὐτῶν.

ια'. Βεβαίωσις.

255.—Ἐὰν ὁ νόμος ἀπαιτῇ μόνον βεβαίωσιν, ἀρκοῦν τοιαῦτα ἀποδείξεις, ἢ ἐνδείγματα, διὰ τῶν ὁποίων εἰμπορεῖ νὰ σχηματισθῇ, κατὰ τὸ δοκοῦν τῷ δικαστηρίῳ, πιθανότης ὡς πρὸς τὰ προκείμενα [πράγματα].²

ιβ'. Ὅτι δὲν ὑποχρεοῦνται τὰ δικαστήρια εἰς νομικὴν τινα περὶ ἀποδείξεων θεωρίαν.

256.—Τὰ πολιτικὰ δικαστήρια, καθὼς καὶ τὰ ποινικά, δὲν εἶναι ὑποχρεωμένα νὰ ἀκολουθοῦν νομικὴν τινα περὶ ἀποδείξεων θεωρίαν, ἀλλ' ὀφείλουν νὰ ἀποφαίνωνται κατὰ πεποίθησιν, καὶ ἐν ᾧ σχηματίζουν τὴν πεποίθησιν τῶν ταύτην, νὰ ἀκούουν μόνον τὴν φωνὴν τῆς συνειδήσεώς των καὶ τὴν ἐκ τῶν συζητήσεων παραχθεῖσαν ἀπροσωπὸληπτον γνώμην περὶ τῆς ἀληθείας τῶν γεγο-

1. «ὁμολογίαί» (Geständnisse), (κατ' ὀρθὴν μετάφρ.).

2. Ὅρα σελ. 78 σημ. 1.

νότων, περὶ τοῦ ἀξιοπίστου τῶν μαρτύρων, καὶ τοῦ ἀξιοχρέου τῶν λοιπῶν ἀποδείξεων (ἄρθρ. 276 καὶ 332).—Ἐξαίρεσις γίνεται μόνον εἰς τὰς ἐν τῷ παρόντι νόμῳ ρητῶς ὁρισμένας περιπτώσεις (ἄρθρ. 264, 289, 298, 357, 363, 400, 412, κτλ.).

γ'. Συντηρητικὴ ἀπόδειξις.

257.—Ἐὰν εἶναι βεβαιωμένον, ὅτι, διαρκούσης ἐπὶ πλεον τῆς βραδύτητος, κινδυνεύει νὰ ἀπολεσθῇ ἢ νὰ κατασταθῇ δύσκολος ἢ ἀπόδειξις, ἔχει ἕκαστος διάδικος τὸ δικαίωμα, πρὶν γίνῃ ἔναρξις τῆς ἀποδείξεως ἐν τῇ διαδικασίᾳ, καὶ πρὶν ἔτι ἀρχίσῃ ἢ δίκη, νὰ ἀπαιτήσῃ, ὥστε νὰ ληφθῇ ἢ ἀπόδειξις, διὰ νὰ μείνῃ ἀνεξάλειπτος.¹

258.—Ὁ αἰτῶν ὀφείλει νὰ ἀναφέρῃ ρητῶς τὰ γεγονότα, περὶ τῶν ὁποίων πρόκειται νὰ ληφθῇ ἢ ἀπόδειξις, καὶ νὰ κάμῃ παραζοῆμα ἔναρξιν τῆς περὶ αὐτῶν ἀποδείξεως, ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου, παρὰ τῷ ὁποίῳ [εἶναι]² ἔκκρεμῆς ἡ δίκη, ἐν δὲ λίαν ἐπικειμένῳ κινδύνῳ, παρὰ τῷ δικαστηρίῳ τῷ δυναμένῳ νὰ λάβῃ τάχιον τὴν ἀπόδειξιν.

259.—Τὸ δικαστήριον δὲν δύναται νὰ ἀποβάλῃ τοιαύτην αἴτησιν λόγῳ ἀναρμοδιότητος, εἰμὴ ἀφοῦ ἀκούσῃ τὸν εἰσαγγελέα καὶ ἐὰν εἶναι βέβαιον, ὅτι ἐκ τῆς εἰς τὸ ἀρμόδιον δικαστήριον παραπομπῆς δὲν θέλει προκύψῃ διὰ τὸν προτείνοντα βλάβη ὡς πρὸς τὴν λήψιν τῆς ἀποδείξεως.

260.—Ἡ αἴτησις τοῦ νὰ λάβῃ τὸ δικαστήριον τὴν ἀπόδειξιν, δὲν πρέπει νὰ θεωρῆται ὡς ἀπαλλαγὴ τῆς εἰς τὸν ἀντίδικον ἐπικειμένης τυχὸν πρὸς ἀπόδειξιν ὑποχρεώσεως.—Ἐὰν αἱ περιστάσεις τὸ συγχωροῦν, καλεῖται καὶ ἐκεῖνος, κατὰ τοῦ ὁποίου μέλλει νὰ γίνῃ ἢ ἀπόδειξις, νὰ παρευρεθῇ, ἐνῶ αὕτη λαμβάνεται.

ιδ'. Κλήτεσις τῶν διαδίκων, μαρτύρων καὶ ἐμπειροτεχνῶν.

261.—Εἰς πᾶσαν ἐντὸς ἢ ἐκτὸς τοῦ ἀκροατηρίου γινομένην περὶ ἀποδείξεως προᾶξιν, ἔχουν ἐλευθέραν εἴσοδον ὅλοι οἱ διάδικοι· καλοῦνται δὲ ἐπισήμως τότε μόνον, ὅταν δὲν παρευρέθησαν [ἐκδιδομένης]³ τῆς πρὸς ἀπόδειξιν παρεπιπτούσης [προᾶξεως]⁴

1. Πρὸβλ. ἄρθρα 271, 282, 333, 397.

2. «*πρόκειται νὰ εἶνε*» (anhängig zu machen ist), κατ' ὄρθην μετάφρασιν.

3. Ὁρθῶς : «*κατὰ τὴν δημοσίευσιν*» (bei Publication).

4. Ὅρα σελ. 78 σημ. 3.

(ἄρθρ. 138, 139, καὶ 249).—Ἐάν τις τῶν διαδίκων, καὶ τοὶ ἀποδεδειγμένως παρὼν ἢ κλητευθεὶς, δὲν ἐμφανισθῆ, ἄρχεται ἢ διεξαγωγή τῆς ἀποδείξεως, καὶ ὁ μὴ ἐμφανισθεὶς στερεῖται τοῦ δικαιώματος τοῦ νὰ πράξῃ ὅ,τι παρὼν ἠδύνατο νὰ πράξῃ.

262.—Ἡ κλήτευσίς τῶν διαδίκων, τῶν μαρτύρων, τῶν ἐμπειροτεχνῶν καὶ ἄλλων κατὰ τινα περὶ ἀποδείξεως διαδικασίαν ἀναγκαίων ἀνθρώπων, γίνεται ἐπιμελεία καὶ δαπάνη τῶν διαδίκων, ἂν καὶ διετάχθῃ ἐξ ἐπαγγέλματος ἢ ἀπόδειξις.

18'. [Διαφοραὶ] ¹ κατὰ τὴν περὶ ἀποδείξεως διαδικασίαν.

263.—Ἐάν διαρκούσης τῆς ἐκτὸς τοῦ ἀκροατηρίου περὶ ἀποδείξεως διαδικασίας, συμβῶσι διστάσεις καὶ [διαφοραὶ] ¹ αἱ ὁποῖαι δὲν δύνανται νὰ ἀποφασισθῶσι καὶ νὰ τεθῶσι ἐκ μέσου παρὰ τοῦ εἰσηγητοῦ (judge—commissaire), ἐγγράφονται εἰς ἐκθεσίαν, καὶ παραπέμπονται εἰς τὸ ἀκροατήριον πρὸς συζήτησιν.—Ἡ δὲ περὶ τούτων συζήτησις συνήθως δὲν πρέπει νὰ χωρίζηται ἀπὸ τῆς κυρίας συζητήσεως.

B'. Ἀπόδειξις δι' [ἐξομολογήσεων] ²

a'. Ἀποδεικτικὴ δύναμις.

264.—Ὁμολογίαι, γενόμεναι πρὸς τὸ ἀρμόδιον δικαστήριον διὰ τῶν διαμειβομένων ἐγγράφων, ἐγγεγραμμέναι εἰς ἐκθεσίαν, ἢ προφορικῶς ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ ἀπαγγελθεῖσαι, ἀποτελοῦν ἐντελῆ ἀπόδειξιν ³, ἐὰν ὁ ὁμολογῶν δύναται νὰ διαθέσῃ ἐλευθέρως ἑαυτὸν τε καὶ τὸ ἀντικείμενον, περὶ τοῦ ὁποίου γίνεται ἡ ὁμολογία.—Δὲν δύνανται δὲ αἱ ὁμολογίαι αὗται νὰ γίνουσι δεκταί, ἐν μέρει ἄλλ' ⁴ ὀλοκλήρως καὶ ἀδιαιρέτως, καὶ ἰσχύουν μόνον κατὰ τοῦ ὁμολογήσαντος.

265.—Ἐξώδικοι ὁμολογίαι τότε μόνον ἔχουν ἰσχὺν ἀποδείξεως, ὅταν ἡ ἀπαγγελία δύναται νὰ ἀποδειχθῆ μόνον δι' ἄλλων ἀποδεικτικῶν μέσων, δηλ. δι' ἐπισήμων ἐγγράφων, ὄρκων, καί, ὅπου τοῦτο συγχωρεῖται, διὰ μαρτύρων. Αἱ ἐξώδικοι αὗται ὁμο-

1. Ὁρθῶς: «ἀμφισβητήσεις» (Contestationen).

2. Ὅρα σελ. 80 σημ. 1.

3. Ὅρα ἐξαίρεσιν ἐν ἄρθρῳ 5 § 3 ἀν. ν. 1580 τοῦ 1950 «περὶ συμπλ. ν. 1188/49 περὶ τῶν ἐχθρικών περιουσιῶν».

4. Τὸ γερμ. *z.* προσθέτει ἐνταῦθα τὴν λέξιν «μόνον» (nur).

λογίαι ἀποδεικνύουν κατὰ τοῦ ὁμολογήσαντος καὶ κατὰ τοῦ παράγοντος ἐξ [αὐτῶν] ¹ τὰ δικαιώματά του.

266.—Ἡ ἀπόδειξις ἐξωδίκου ὁμολογίας θεωρεῖται ὡς πλήρης ὅταν μόνον ὁ διεξάγων τὴν ἀπόδειξιν ἐδέχθη ρητῶς τὴν ὁμολογίαν (ἄρθρ. 270), καὶ ὁ νόμος δὲν ἐπιτάττει διὰ τὰς τοιαύτας συμφωνίας ρητὰς τινὰς διατυπώσεις, ἢ ὅταν αὐταὶ ἐνηργήθησαν τῷ ὄντι.

267.—Ἡ ἀξία ἐξωδίκου τινὸς ὁμολογίας κρίνεται κατὰ τοὺς ἐξῆς κανόνας:—1. μόνον ἐκεῖναι αἱ ὁμολογίαι ἔχουν δύναμιν ἀποδείξεως, ὅσαι ἔγιναν κατὰ θέλησιν ἐντελῶς ἐλευθέρων καὶ μὲ ἀπαράκτους φρένας—2. ἐκ τῶν περιστατικῶν καθ' ἃ, καὶ τῶν ἐκφράσεων, δι' ὧν ἔγινεν ἡ ὁμολογία, πρέπει νὰ γίνηται προδήλον ὅτι ἤθελε καὶ τὶ ἤθελε νὰ ὁμολογήσῃ ὁ λέγων.

268.—Ἡ ὁμολογία ἐκείνου, ἐξ οὗ ὁ διάδικος, κατὰ τοῦ ὁποίου διεξάγεται ἡ δίκη, παράγει τὸ δικαίωμα του, ἀποδεικνύει μόνον κατὰ τοσοῦτον, καθ' ὅσον ἡ ὁμολογία ἔγινε πρὸ τῆς εἰς τὸν εἰρημένον διάδικον μεταβάσεως τοῦ δικαιώματος.

β'. Ἀνάκλησις τῆς ὁμολογίας.

269.—Δικαστικαὶ ὁμολογίαι δύνανται νὰ ἀνακληθοῦν ἐὰν εἴμπορῃ νὰ ἀποδειχθῇ, ὅτι—1. προέρχονται ἐκ πραγματικῆς [ἀπάτης] ²—2. ἔγιναν παρὰ δικηγόρου ἐναντίον τῶν εἰς αὐτὸν ἕνεκα τῆς διεξαγωγῆς τῆς δίκης δοθεισῶν διασαφήσεων καὶ [ἐνδειγμάτων] ³.

270.—Ἐξώδικοι ὁμολογίαι δὲν δύνανται, ἐὰν αὐταὶ [δὲν] ⁴ κατέστησαν κατὰ τὸ ἄρθρον 266 τακτικαὶ συμφωνίαι, νὰ ἀνακληθῶσι ποτέ ἄλλως ἀνακαλοῦνται μόνον κατὰ τὴν περίπτωσιν τοῦ προηγουμένου ἄρθρου ἀριθ. 1.

γ'. Συνηρητικαὶ ὁμολογίαι.

271.—Ὁμολογίαι δύνανται νὰ ληφθῶσι διὰ νὰ μένουν ἀνεξάλειπτοι, ἐὰν ὁ μέλλων νὰ κάμῃ τοιαύτην ὁμολογίαν—1. νοσῇ βαρέως, ἢ εἶναι ὑπέργηρος—2. μέλλῃ νὰ ἐκστρατεύσῃ ἢ νὰ

1. Ὁρθῶς «*τούτου*» πρβλ. καὶ ἄρθρ. 268—σχετ. ἄρθρ. 524 § 2.

2. Ὁρθῶς: «*πλάνης*» (Irrtum).

3. Ὁρθῶς: «*βοηθημάτων*» (Behelfe).

4. Τὸ «*δὲν*» δὲν ὑπάρχει ἐν γερμ. κειμένῳ.

περιορισθῆ εἰς πολιορκουμένην πόλιν, ἢ νὰ ἐπιχειρήσῃ πλοῦν τινα, ἢ ἄλλην ἰδίως ἐπικίνδυνον κατὰ ξηρὰν πορείαν.—3. ἐπιπολαζούσης γενικῆς θανατηφόρου νόσου¹.

Γ'. Τεκμήρια.

α'. Ἐν γένει.

272.—Τεκμήρια εἶναι συμπεράσματα, τὰ ὅποια ὁ νόμος ἢ ὁ δικαστὴς συνάγει ἐκ γνωστοῦ πράγματος περὶ ἀγνώστου.

β'. Νόμιμα.

273.—Νόμιμα τεκμήρια, καθ' ὧν εἶναι ἀπαράδεκτος πᾶσα ἀνταπόδειξις, ὑπάρχουν.—1. ἐπὶ πραγμάτων τὰ ὅποια, ἔνεκα μὴ ἐμφανίσεως διαδίκου τινός, ἢ ἔνεκα παραμελήσεως προθεσμίας δοθείσης, ἢ δοτέας [ἐγγυήσεως],² θεωροῦνται ὡς ὁμολογηθέντα (ἄρθρ. 352, 360, 381, 406, 437, 439, [καὶ]³ 585).—2. ἐπὶ δικαστικῆς ὁμολογίας ἢ δικαστικοῦ ὄρκου (ἄρθρ. 357 καὶ 363).—3. ἐπὶ τελεσιδικίων ἀποφάσεων.

274.—Τελεσιδικία ὑπάρχει τότε μόνον, ὅταν περὶ τοῦ αὐτοῦ ἀντικειμένου, ὡς ἐκ τοῦ αὐτοῦ πράγματος, μεταξὺ τῶν αὐτῶν διαδίκων, κατὰ τὴν αὐτὴν ἰδιότητα, πρόκειται νὰ ζητηθῆ τὸ αὐτὸ δίκαιον εἰς νέαν δίκην⁴.

275.—Ὅλα τὰ λοιπὰ ἐν τοῖς δυσὶ προηγουμένοις ἄρθροις μὴ ἀναφερόμενα νόμιμα τεκμήρια ἀπαλλάττουν μὲν ἀπὸ τὴν πρὸς

1. Πρβλ. ἄρθρ. 257.

2. Ὁρθῶς: «δηλώσεως» (Erklärung).

3. Τὸ «καὶ» δὲν ὑπάρχει ἐν τῷ γερμ. κειμένῳ.

4. Πρβλ. ἄρθρα 238 § 2, 645, 749, 751, 867.—²Ἐτι καὶ ἄρθρ. 50 ν. 3713 τοῦ 1928 «περὶ Συμβουλίου Ἐπιτροτείας», ὡς συνεπληρώθη δι' ἄρθρ. 3 ν. 5468 τοῦ 1932 (ἐν Μέρ. Β').—Κατ' ἄρθρ. 1 ἀν. ν. 202 τῆς 30 Σεπτ.—5 Ὀκτ. 1936 «περὶ κατοχυρώσεως τοῦ δειδικασμένου ἐπὶ διεθνῶν διαφορῶν κλπ.»: «Ἀποφάσεις ἐκδιδόμεναι παρὰ διεθνῶν ὀργανισμῶν ἢ διεθνῶς διαιτησίας ἐπὶ διαφορῶν μεταξὺ τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους καὶ ξένων κρατῶν κατ' ἐφαρμογὴν διεθνῶν συνθηκῶν, συμβάσεων ἢ συμφωνιῶν ἐν γένει, ἀποτελοῦσι δειδικασμένον ἐνώπιον τῶν ἑλληνικῶν δικαστηρίων καὶ παντὸς τρίτου μὴ διαδίκου ἐνδιαφερομένου ἐκ τῆς λύσεως τῶν διαφορῶν τούτων, κολῶν τὰ δικαστήρια, πολιτικά ἢ ποινικά, ὅπως ἐπιληφθῶσι τῆς ἐξετάσεως τῶν λυθέντων ζητημάτων, εἴτε ὡς κύρια ἐλύθησαν ταῦτα εἴτε ὡς παρεπιπτόντα».

ἀπόδειξιν ὑποχρέωσιν, δὲν ἀποκλείουν ὅμως τὴν ἀνταπόδειξιν (ἄρθρο. 248).

γ'. Δικαστικά.

276.—Μόνον καθ' ὅσον ἢ διὰ μαρτύρων ἀπόδειξις εἶναι παραδεκτὴ, συγχωροῦνται καὶ τὰ δικαστικὰ τεκμήρια.—Πρέπει δὲ νὰ εἶναι ταῦτα σπουδαῖα, ὄρισμένα, καὶ σύμφωνα πρὸς ἄλληλα.—Κατὰ τὰ ἄλλα ἢ στάθμισις αὐτῶν ἀνατίθεται εἰς τὴν κρίσιν τοῦ δικαστηρίου.

Δ'. Δικαστικὴ αὐτοψία.

α'. Ἐν γένει.

277.—Ἡ αὐτοψία εἶναι δικαστικὴ προᾶξις, διὰ τῆς ὁποίας ὁ δικαστὴς, κατὰ τὴν διὰ τῶν ἰδίων αὐτοῦ αἰσθήσεων ἐπὶ τινος ἀνθρώπου ἢ ἀντικειμένου γενομένην ἀντίληψιν, ἐπεΐσθη περὶ τῆς ἀληθείας πράγματός τινος, ὁποιαδήποτε καὶ ἂν εἶναι ἡ αἴσθησις, διὰ τῆς ὁποίας ἐγένετο ἡ ἀντίληψις.

278.—Ἐὰν ἀπαιτῶνται ἰδιαιτέρας γνώσεις, ἱκανότητες ἢ ἐμπειρίαι, τὰς ὁποίας δὲν χρεωστεῖ ὁ δικαστὴς ὡς ἐκ τῆς θέσεώς του νὰ ἔχη, διορίζονται καὶ συμπεριλαμβάνονται ἐμπειροτέχναι κατὰ τὰ ἄρθρα 292 καὶ 297.

β'. Κλησις τῶν διαδίκων καὶ ἄλλων.

279.—Ἐκτὸς τῶν διαδίκων (ἄρθρο. 261), καλοῦνται καὶ ἄλλοι μὴ μετέχοντες τῆς δίκης, διὰ νὰ κάμουν τὰς ἐνστάσεις των, ἐὰν εἶναι οὗτοι ἰδιοκτῆμονες ἢ διακάτοχοι τοῦ θεωρηθησομένου ἀντικειμένου, ἢ ἂν ἔχουν ἄλλως [μετοχὴν] ¹.

280.—Ἐὰν ὁ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον κληθεὶς δὲν ἐμφανισθῆ, θεωρεῖται ὡς παραιτήσας τὰς ἐνδεχομένας ἐνστάσεις του, καὶ συγχωρεῖται νὰ γίνῃ ἡ αὐτοψία διὰ βιαίας ἀνοίξεως θυρῶν κτλ. Ἐὰν τοῦτο δὲν εἶναι δυνατόν, εἴμπορεῖ ὁ αὐτὸς νὰ ὑποχρεωθῆ εἰς ἐπίδειξιν τοῦ θεωρητέου πράγματος διὰ προστίμων δέκα μέχρις [ἐκατὸν] ² δραχμῶν, ἢ κατὰ τὰς περιστάσεις διὰ [φυλακίσεως] ³ τριῶν μέχρι δεκατεσσάρων ἡμερῶν.

1. Ὅρθως: «συμφέρον» (betheiligt sind).

2. Τὸ γερμ. κ. ἔχει «200» καὶ «κρατήσεως» (Arrest).—Ὅρα σελ. 61 σημ. 1.

281.—Ἐὰν ἡ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ὁρισμένη ποινὴ μείνῃ ἀτελεσφόρητος, ὁ ἀποπονηθεὶς τὴν ἐπίδειξιν τοῦ πράγματος καταδικάζεται εἰς ἀποζημίωσιν, καὶ εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν διὰ τῆς ἀποποιήσεώς του προξενηθέντων ἐξόδων.— Κατὰ τὸν προ-
σδιορισμὸν τῆς ζημίας πρέπει νὰ ὑπολαμβάνηται ὅτι τὸ θεωρη-
τέον πρᾶγμα εἶναι τοιοῦτον, οἷον τὸ ἀναγγέλλει ὁ τὴν ἀπόδειξιν
διεξάγων.

γ. Συντηρητικὴ αὐτοψία.

282.—Συντηρητικὴ αὐτοψία συγχωρεῖται νὰ γίνηται καθ' ὅλας τὰς περιστάσεις καθ' ἃς δύναται νὰ βεβαιωθῇ, ὅτι κινδυνεύει τὸ διὰ τῆς αὐτοψίας πιστοποιηθόσμενον περιστατικὸν νὰ καταστάσῃ ἀγνώριστον διὰ τῆς παρελεύσεως τοῦ χρόνου ἢ κατ' ἄλλον τρόπον.

δ. Ὅτι ἡ αὐτοψία συγχωρεῖται κατὰ πᾶσαν τῆς δίκης στάσιν¹.

283.—Αὐτοψία δύναται νὰ ἐπιχειρηθῇ πρὸ τῆς ὀριστικῆς ἀποφάσεως κατ' αἴτησιν τῶν διαδίκων ἢ ἐξ ἐπαγγέλματος παρὰ τοῦ δικαστοῦ κατὰ πᾶσαν τῆς δίκης στάσιν.

ε. Παρεμπίπτουσαι [πράξεις]².

284.—Ἡ παρεμπίπτουσα [πράξις]³ προσδιορίζει τὸν πρὸς ἐπιχείρησιν τῆς αὐτοψίας χρόνον καὶ τόπον, τὴν προσαγωγὴν ἰχνογραφῶν, διαγραφῶν, σχεδίων θέσεως, ἢ ἄλλων ἀναγκαίων βοηθημάτων, ἢ, ἂν [ἔγινεν]⁴ ἐκτός τοῦ ἀκροατηρίου, προσδιορίζει προσέτι καὶ τὸν δικαστὴν, ὅστις μέλλει νὰ παρευρεθῇ εἰς αὐτήν.

ς. Ἐκθεσεις.

285.—Ἐὰν γίνῃ αὐτοψία, χωρὶς νὰ συμπαραληφθῶσι πραγ-

1. «Δὲν ἐπιτρέπεται κατάσχεσις, αὐτοψία ἢ πραγματογνωμοσύνη ἢ καὶ ὁποσδήποτε ἔρευνα τῶν ἐγγράφων καὶ φακέλων τοῦ Ὑπουργ. Ἐξωτερικῶν καὶ ἐν γένει παντῶν ἐγγράφων κατατεθειμένων παρὰ τῷ Ὑπουργεῖῳ τούτῳ εἰμὴ μόνον κατόπιν ἀδείας τῶν Ὑπουργῶν Ἐξωτερικῶν καὶ Δικαιοσύνης, οἵτινες ἐπιτρέπουσι τοῦτο ἐφ' ὅσον κατὰ τὴν κρίσιν των δὲν παραβλάπτονται τὰ ἐθνικὰ συμφέροντα» (ἄρθρ. 4 ἄν. ν. 202 τοῦ 1936 «περὶ κατοχυρώσεως τοῦ δεδικασμένου ἐπὶ διεθνῶν διαφορῶν κλπ.» Ὅρα καὶ ἄν. ν. 1519 τοῦ 1938 «περὶ ἀναγ. ἐκτελέσεως κατ' ἄλλοδαπῶν Κρατῶν κλπ.» ἐν Μέρ. Β'.

2. Ὅρα σελ. 78 σημ. 3.

3. Ὁρθῶς : «μέλλει νὰ γίνῃ» (vorzunehmen ist).

ματογνώμονες, πρέπει, ἔὰν αὕτη γίνηται ἐκτὸς τοῦ ἀκροατηρίου, νὰ συνταχθῇ περὶ τούτου ἀκριβῆς ἔκθεσις, περιέχουσα τὰ ὀνόματα τῶν παρόντων, διαγραφούσα τὸ θεωρηθὲν ἀντικείμενον, καθ' ὅσον τοῦτο εἶναι ἀναγκαῖον, φανερόνουςα ἀκριβῶς τὰ εὑρεθέντα καὶ ὑπογεγραμμένα [παρὰ τῶν ὑποδίκων]¹. Ἐπὶ αὐτοψιῶν, γενομένων ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ, χρησιμεύουν πρὸς τοῦτο τὰ πρακτικὰ τῆς ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ συνεδριάσεως.

286.—Ἐὰν συμπαρελήφθησαν πραγματογνώμονες, ἀναφέρονται οἱ ἐμφανισθέντες ἐν τῇ ἐκθέσει· ἄλλως πρέπει νὰ ἀναφῆρηται ἐν αὐτῇ ἐν γένει μόνον, κατὰ ποῖον τρόπον ἐξετελέσθη ἡ αὐτοψία.—Οἱ πραγματογνώμονες συντάσσουν τὴν γνωμοδότησίν των ἐγγράφως, καί, ἂν εἶναι τρεῖς, κατὰ πλειονοψηφίαν, χωρὶς μολοντοῦτο νὰ ἀναφέρονται αἱ κατὰ μέρος γνώμαι, ἀλλὰ μόνον οἱ λόγοι καὶ αἱ ἀντιρροήσεις, [τῶν ὁποίων ἐγένετο μνεία]².—Ἡ γνωμοδότησις πρέπει νὰ ὑπογραφῆται ἀπὸ ὅλους τοὺς πραγματογνώμονας καὶ νὰ παραδίδηται ἐπομένως εἰς τὸν εἰσηγητὴν.

287.—Ἐὰν ἡ αὐτοψία γίνη ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ, ἀποχωροῦν οἱ πραγματογνώμονες³ εἰς ἰδιαιτερον δωμάτιον, πρὸς σύνταξιν τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 286 συντακτέας γνωμοδοτήσεως, τὴν ὁποίαν ὁ πρεσβύτερος αὐτῶν χρεωστεῖ νὰ ἐγχειρίσῃ μετὰ τὴν ἐπιστροφὴν εἰς τὸν πρόεδρον τοῦ δικαστηρίου.

288.—Ἡ ὄρκωσις τῶν πραγματογνομόνων γίνεται, ἔὰν τὴν ἀπαιτῶσιν οἱ διάδικοι, καθὼς ἢ τῶν μαρτύρων· ἐπὶ δὲ αὐτοψιῶν, γενομένων ἐκτὸς τοῦ ἀκροατηρίου, διὰ τοῦ εἰσηγητοῦ, ἐπὶ παρουσία τῶν ἐμφανισθέντων [μαρτύρων]⁴.

289.—Ἡ κατὰ τὸν προσήκοντα τύπον συνταχθεῖσα ἔκθεσις τῆς αὐτοψίας ἔχει, δι' ὅλα τὰ ἐν αὐτῇ περιεχόμενα πράγματα, ἐντελῆ ἀποδείξεως δύναμιν.

ζ'. Συζήτησις μετὰ τὴν αὐτοψίαν.

290.—Ἐὰν ἡ αὐτοψία συνέβη ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ δύναται

1. Ὁρθῶς: «παρὰ τοῦ δικαστοῦ καὶ τῶν διαδίκων» (von dem Richter und den Partheien).

2. Ὁρθῶς: «οἱ ὅποιοι ἐλήφθησαν ὑπ' ὄψιν» (welche in Erwägung kamen).

3. Τὸ γεμ. κείμενον προσθέτει ἐνταῦθα: «μετὰ τὸ πέρας τῆς συζητήσεως».

4. Ὁρθῶς: «διαδίκων» (Parthein).

νά γίνῃ ἀμέσως μετ' αὐτὴν ἔναρξις τῆς συζητήσεως τῆς δίκης.—
Ἐὰν δὲ ἡ αὐτοψία ἐγένεν ἔκτος τοῦ ἀκροατηρίου, ἢ ἔκθεσις κα-
τατίθεται ὑπὸ τοῦ εἰσηγητοῦ παραρῶμα παρὰ τῷ γραμματεῖ τοῦ
δικαστηρίου πρὸς γνώσιν τῶν διαδίκων καὶ μετὰ τρεῖς ἡμέρας γί-
νεται περὶ τούτου συζήτησις ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ.

Ε'. Ἐμπειροτέχνη καὶ πραγματογνώμονες.

α'. Περιπτώσεις τῆς συμπαραλαβῆς ¹.

291.—Ἀπόδειξις δι' ἐμπειροτεχνῶν καὶ πραγματογνωμόνων
διατάσσεται κατ' αἴτησιν τῶν διαδίκων, ἢ καὶ αὐτεπαγγέλτως,
ὅταν ἀπαιτῆται ἀντίληψις δι' αἰσθήσεων ἐπιστηριζομένη εἰς τέχ-
νην ἢ ἐπιστήμην ἢ κατὰ τέχνην κρίσις περὶ πράγματός τινος
(ἄρθρ. 278).

β'. Διορισμὸς αὐτῶν.

292.—Συνήθως διορίζονται τρεῖς ἐμπειροτέχνη, ἐὰν οἱ διά-
δικοι δὲν συμφωνήσουν περὶ ἐνὸς μόνου.—Διορίζονται δὲ ὑπὸ
τῶν διαδίκων, ἐὰν οὗτοι δυνηθῶσι νὰ συμφωνήσουν πρὸς τοῦτο
πρὸ τῆς ἀποφάσεως· ἄλλως, διορίζει ὁ δικαστὴς τρεῖς ² ἔξ ἐπαγ-
γέλματος.

1. Ὅρα ἄρθρ. 4. ἀν. ν. 202 τοῦ 1936 ἐν σελ. 86^α σμ. 1.

2. Ὅρα ὅμως καὶ ἄρθρα 298 § 3. 1066, 1072, 1084 Πολ. Διτ. καὶ
ἄρθρα 106, 219, 295, 414, 416 Ἐμπ. Ν. Ὡς πρὸς τοὺς καταλλήλους διο-
ριστέους πραγματογνώμονας ὄρα : 1) ἄρθρ. 3 ν. 5052 τοῦ 1931 «περὶ
τροποπ. ν.δ. 18 Ἀπρ. 1926 περὶ συστάσεως Τεχν. Ἐπιμελητηρίου» (ἐν
Μέρ. Β'). 2) ἄρθρ. 31 § 1 ν. 5076 τοῦ 1931 «περὶ ἀνωνόμων ἐταιρειῶν
καὶ τραπεζῶν», καθ' ὃ εἰς τὸ συσταθῆν (διὰ τοῦ ἐκτελ. Π.Δ. 11 Σβρίου
1932) Σῶμα ὀρκωτῶν Λογιστῶν δύναται ν' ἀνατεθῇ οἰαδήποτε λογιστικὴ
ἢ τεχνικὴ πραγματογνωμοσύνη ἀφορῶσα τὴν διοίκησιν ἢ διαχείρησιν
ἐμπορικῶν ἢ ἄλλων ἐπιχειρήσεων». 3) ἄρθρ. 19 ν. 1731 τοῦ 1939 «περὶ
ἀναγκ. ἀπαλλοτριώσεων» καὶ 4) ἄρθρ. 16 ἀν. ν. 1539 τοῦ 1938 «περὶ
προστάσιος δημοσίων κτημάτων» ἐν Μέρ. Β'.—Κατὰ δὲ τὸ ἄρθρ. 14 ν.
705 τῆς 7/9 Ὀκτ. 1943 «περὶ τροπ. καὶ συμπλ. ν. ΓΧΠ' περὶ ἱατροδ.
ὕπηρεσις κλπ.» : «Προκειμένου περὶ ποινικῶν ἢ πολιτικῶν υποθέσεων
ἐν τῇ περιφερείᾳ τῶν Πρωτοδικείων Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς, αἱ παραγ-
γελλόμεναι ὑπὸ τῶν δικαστ. ἀρχῶν πραγματογνωμοσύνα ἱατροδικαστι-
κῆς φύσεως ἐκτελοῦνται ὑπὸ τῆς ἀρμοδίας ἱατροδ. ὕπηρεσις. Εἰς εἰδι-
κάς ὅμως περιπτώσεις καὶ ἐφ' ὅσον παρὰ ταῖς ἱατροδ. ὕπηρεσίαις δὲν
ὑπηρετοῦσιν εἰδιζοὶ ἱατροδικασταὶ ἐν σχέσει πρὸς τὸ ἐπιλυτέον θέμα ἢ
ὅταν ὁ εἰσαγγελεὺς τῶν ἐφετῶν ἤθελε κρίνῃ τοῦτο ἐπιβαλλόμενον ἢ τὸ
δικαστήριον ἤθελεν παραγγεῖλη τοῦτο, ἢ ἐκτέλεισις πραγματογνωμοσύνης

γ'. Παρεμπίπτουσα περί ἀποδείξεως προᾶξις¹.

293.—Ἡ περί ἀποδείξεως παρεμπίπτουσα [προᾶξις]¹ πρέπει νὰ περιέχῃ ἐκτὸς τῶν εἰς πᾶσαν παρεμπίπτουσαν ἀπόφασιν ἀπαιτουμένων (ἄρθρ. 249), τὸν κατὰ τὰ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ὠρισμένα γενόμενον διορισμὸν τῶν ἐμπειροτεχνῶν, τὸν χρόνον καὶ τὸν τόπον τῆς δι' ἐμπειροτεχνῶν δοκιμασίας καὶ ἐὰν πρόκειται νὰ γίνῃ αὕτη ἐκτὸς τοῦ ἀκροατηρίου, τὸν διεξάγοντα τὴν δίκην δικαστήν.

δ'. Μὴ ἐμφανισθέντος τινὸς τῶν ἐμπειροτεχνῶν.

294.—Μὴ ἐμφανισθέντος τινὸς τῶν ἐμπειροτεχνῶν εἰς τὸν προσδιορισμένον χρόνον καὶ τόπον, ἢ μὴ θέλοντος νὰ δεχθῇ τὸν διορισμὸν του, ἐὰν οἱ διάδικοι δὲν δύνανται νὰ συμφωνήσωσι περὶ ἄλλου, ὀφείλει ὁ εἰσηγητὴς νὰ διορίσῃ αὐτὸς ἄλλον.—Ἐὰν ὁ ἐμπειροτέχνης ἐδέχθη ἤδη τὸν διορισμὸν του, ἢ ἔκαμε τὸν ὄρκον, καταδικάζεται παρὰ τοῦ δικαστηρίου εἰς τὴν ἀποζημίωσιν καὶ τὴν πληρωμὴν ὅλων τῶν ἐξόδων.

ε'. Ἐξαιρέσεις αὐτῶν.

295.—Οἱ ἐξ ἐπαγγέλματος διορισθέντες ἐμπειροτέχνηται δύνανται νὰ ἐξαιρεθῶσιν παρὰ τῶν διαδίκων διὰ τοὺς αὐτοὺς λόγους καθὼς καὶ οἱ μάστιγες κατὰ τὸ ἄρθρον 324.—Ἡ ἐξαιρέσις πρέπει νὰ γίνῃ δι' ἀναφορᾶς εἰς τὸ δικαστήριον ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἀφότου ὁ ἐξαιρῶν διάδικος ἔλαβε γνῶσιν τοῦ διορισμοῦ αὐτῶν. Μετὰ ταῦτα εἶναι ἀπαράδεκτος.—Ἡ ἀναφορὰ πρέπει νὰ περιέχῃ τοὺς περὶ ἐξαιρέσεως λόγους καὶ τὴν ἀπόδειξιν αὐτῶν.

296.—Κατὰ τὴν προσεχῆ συνεδρίασιν τὸ περὶ τῆς ἐξαιρέσεως συζητεῖται καθ' ὃν τρόπον καὶ αἱ συνοπτικαὶ δίκαι καὶ ἀποφασίζεται ἀνεκκλήτως.—Ἐὰν γίνῃ δεκτὴ ἡ ἐξαιρέσις, διορίζεται

δύναται ν' ἀνατεθῇ καὶ εἰς ἕτερα πρόσωπα, οἵτινες διὰ τῶν εἰδικῶν γνώσεών των καὶ τοῦ ἐπιστημονικοῦ κύρους των δύνανται νὰ διαφωτίσωσι τὴν ἀνάκρισιν ἢ τὸ δικαστήριον.—2) Διὰ τὴν ἐκτέλεσιν ἐφεξῆς πραγματογνωμοσύνης ὑπὸ τῶν ἰατροδικαστικῶν ὑπηρεσιῶν καταβάλλεται εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον ὑπὸ τοῦ ἐπισπεύδοντος ἢ ἐκκαθαρίζεται εἰς βῆρος τοῦ καταδικασθέντος κατὰ τὴν περὶ τούτου κρίσιν τοῦ εἰσαγγελέως ἢ τοῦ ἀρμοδίου δικαστηρίου ἀνάλογον χρηματικὸν ποσὸν μετὰ ἔγγραφον περὶ τούτου γνώμην τοῦ προϊσταμένου τῆς ἰατροδικαστ. ὑπηρεσίας».

1. Ὅρα σελ. 78 σημ. 3, ἐτι δὲ ἄρθρ. 17 § 3 καὶ 4 ἀν. ν. 1539 τοῦ 1938 «περὶ προστασίας τῶν δημοσίων κτημάτων» ἐν Μέρ. Β'.

κατὰ τὰ ἐν τοῖς ἄρθροισι 292 καὶ 293 ὁρισμένα, ἄλλος ἐμπειρο-
τέχνης κατὰ τὴν ἐναντίαν δὲ περίπτωσιν καταδικάζεται ὁ ἥττη-
θείς εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν ἐξόδων καὶ εἰς τὴν ἀποζημίωσιν.

ε'. Διαδικασία κατὰ τὴν δι' ἐμπειροτεχνῶν δοκιμασίαν.

297.—Εἰς τὴν ὄρκισιν καὶ τὴν διαδικασίαν ἐφαρμόζονται ἐν
γένει τὰ ἐν τοῖς ἄρθροισι 286—288 ὁρισμένα.—Ἐὰν εἶναι δυνατὴ
ἡ θεώρησις τῶν ἀντικειμένων, ἐκ τῆς ὁποίας ἐξήρτηται κυρίως ἡ
κρίσις, γίνεται συγχρόνως αὐτοψία.—Τοῦναντίον κοινοποιεῖται
εἰς τοὺς ἐμπειροτέχνους πρὸς ἐπίκρισιν ἢ διὰ τῆς νομίμου ὁδοῦ
εἰς τὰ ἀρχεῖα τοῦ δικαστηρίου περιελθοῦσα περιγραφὴ τοῦ ἀντι-
κειμένου ἢ τῶν πραγμάτων, ἐκ τῶν ὁποίων ἐξήρτηται ἡ γνωμοδό-
τησις των, καὶ αἱ ἀναγκαῖαι ὁδηγίαι.

Ἀποδεικτικὴ ἰσχὺς τῆς γνωμοδοτήσεως.

298.—Ἐὰν ἡ ἀπόφασις τῆς ὑποθέσεως ἐξήρτηται ἀπὸ ζή-
τημα, πρὸς τὴν λύσιν τοῦ ὁποίου ἀπαιτεῖται ἰδιάζουσα ἐμπειρία
ἢ γνώσις ἰδιαιτέρας τέχνης ἢ ἐπιστήμης, διορίζονται πάντοτε
τροεῖς ἐμπειροτέχνη, οἵτινες ἀποφασίζουν κατὰ πλειονοψηφίαν.—
Ἡ ἀπόφασις των, ἐὰν συνετάχθη κατὰ τοὺς διαγεγραμμένους τύ-
πους, εἶναι ὑποχρεωτικὴ διὰ τὰ δικαστήρια, καὶ ἀποτελεῖ ὡς πρὸς
τὸ προκαταρκτικὸν ζήτημα τελείαν ἀπόδειξιν¹.—Κατὰ πᾶσαν ἄλ-
λην περίπτωσιν χρησιμεύει ὡς ἀπλῆ γνωμοδοτήσις².—«Ἐπὶ θε-
μάτων ἡσσοнос σπουδαιότητος δύναται τὸ δικαστήριον νὰ ὀρίσῃ

1. Ἡ ἐκθεσις τοῦ Συμβουλίου Ἐλέγχου ναυτικῶν ἀτυχημάτων
ἔχει τὴν ἀποδεικτικὴν ἰσχὺν τοῦ ἀρθρ. 298 Πολ. Δικον., θεωρουμένων
πάντων τῶν κρινόμενων ζητημάτων ὡς ἀπαιτούντων διὰ τὴν ἐπίλυσιν
αὐτῶν ἰδιάζουσαν ἐμπειρίαν ἢ γνώσιν ἰδιαιτέρας τέχνης ἢ ἐπιστήμης
(ἀρθρ. 5 § 5 ἀν. ν. 1774 τοῦ 1939 «περὶ διοικ. ἐλέγχου ναυτικῶν ἀτυ-
χημάτων»).—Ἐπίσης ἡ ἀπόφασις τοῦ Ὑπ. Ἐθν. Οἰκονομίας περὶ τοῦ
ἀδικοιολογήτου ἢ μὴ τῆς παραλείψεως τοῦ μισθοτοῦ μεταλλείου πρὸς
ἐκμετάλλευσιν αὐτοῦ ὡς πρὸς τὰ ὑπὸ ταύτης κρινόμενα ζητήματα οἰκο-
νομικῆς καὶ τεχνικῆς φύσεως, ἐξομοιουμένη πρὸς ἐκθεσιν πραγματογνω-
μόνων ἐπὶ ζητημάτων ἰδιαζούσης ἐμπειρίας κλπ. (ἀρθρ. 20 § 3 ἀν. ν.
2514 τοῦ 1940 «περὶ τροπ. τῶν περὶ μεταλλείων διατάξεων»).

2. Ὅρα 1) ἀρθρ. 3 ν.δ. 21 Ἀπριλ. 1926 ὑπὸ ἀρθρ. 28 ν. 184 τοῦ
1914 «περὶ συστάσεως ἐμπ. ἐπιμελητηρίων» καὶ 2) ν. 6276 τοῦ 1934
«περὶ Ταμείου Συντάξεων Ἐργοληπτῶν» καὶ ἀρθρ. 2 ἐκτελ. διατ. τοῦ-
του, ἀμφοτέρους ἐν Μέρ. Β'.

καὶ ἓνα πραγματογνώμονα, οὐ ἢ ἀπόφασις ἔχει ἰσχὺν γνωμοδοτήσεως»¹.

η'. Συζήτησις μετὰ τὴν [διὰ πραγματογνωμόνων δοκιμασίαν]²

299.—Γενομένης τῆς [δοκιμασίας]³ ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ, δύναται νὰ ἀρχίσῃ ἀμέσως μετ' αὐτὴν ἡ συζήτησις τῆς ὑποθέσεως· ἐὰν δὲ αὕτη ἐγίνεν ἐκτὸς τοῦ ἀκροατηρίου, κατατίθεται ἡ γνωμοδότησις ἀνυπεροθέτως παρὰ τοῦ εἰσηγητοῦ πρὸς γνώσιν τῶν διαδίκων παρὰ τῷ γραμματεῖ τοῦ δικαστηρίου, καὶ μετὰ τρεῖς ἡμέρας συζητεῖται ἡ ὑπόθεσις ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ.

στ'. Μάρτυρες⁴.

α'. Πότε εἶναι παραδεκτὴ ἡ διὰ μαρτύρων ἀπόδειξις.

1. Ὅτι ἀπαράδεκτος.

α'. Ἐπὶ ποσοτήτων ὑπερβαίνουσῶν τὰς [πεντήκοντα]⁴ δραχμάς.

300.—Ἀντικείμενα, τῶν ὁποίων ἡ ἀξία ὑπερβαίνει τὰς πεντακοσίας χιλιάδας¹ δραχμάς, δὲν δύναται νὰ ἀποδειχθῶν διὰ μαρτύρων, ἀλλὰ μόνον δι' ἐγγράφων, δι' ὄρκου ἢ διὰ δικαστικῆς ὁμολογίας.—Εἰς τὴν ποσότητα ταύτην συμπεριλαμβάνονται τό τε ἀπαιτούμενον κεφάλαιον καὶ οἱ πρὸ τῆς ἐνάρεξεως τῆς δίχης² τόκοι.

301.—Τὰ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἐφαρμόζονται³—1. ἐὰν ὁ ἐνάγων θελήσῃ νὰ περιορίσῃ τὴν πρότερον γενομένην αἰ-

1. Ἡ ἐντὸς « » παραγρ. προσετέθη διὰ ν. 263 τοῦ 1914.

2. Ὁρθῶς : «πραγματογνωμοσύνην» (Expertise).

3. Ὅρα ἄρθρ. 21 ἀν. ν. 1539 τοῦ 1938 ἐν Μέρει Β'.

4. Ἡ ποσότης ἦτο ἀρχικῶς 50. Εἶτα δὲ διὰ ν. 4628 τοῦ 1930 ἠυξήθη εἰς 2000. Εἶτα διὰ ν.δ. 1544 τοῦ 1942 εἰς 10 χιλ. καὶ δι' ἄρθρ. 1 ἀν. ν. 292 τοῦ 1945 εἰς 5 χιλ. Μεθ' ὃ δι' ἄρθρ. 1 ἀν. ν. 164 τοῦ 1946 ὠρίσθη εἰς 160 χιλ. καὶ τέλος δι' ἄρθρ. 1 ἀν. ν. 1484 τῆς 14/17 Αὐγ. 1950 εἰς 500 χιλ.—Κατ' ἄρθρ. 9 § 2 ν. 1484 : «Τὸ ἐπιτροπεῖόν τῆς διὰ μαρτύρων ἀποδείξεως κρίνεται κατὰ τὸν νόμον τὸν ἰσχύοντα κατὰ τὸν χρόνον τῆς γεννέσεως τῆς ἐνόμου σχέσεως».—Προβλ. καὶ ἄρθρ. 24 ν. 2783/41 εἰσαγ. Ἀστ. Κώδικος.

5. Τὸ γερμ. κείμενον προσθέτει ἐνταῦθα τὴν λέξιν «ληξιπρόθεσμοι» (schon Fällig gewordenen).

6. Τὸ γερμ. κ. ἔχει ἐνταῦθα «ἐπίσης καί» (auch dann...).

τησίν του εἰς πεντακοσίας χιλιάδας¹ δραχμῶν ἐκτὸς ἐὰν δύναται νὰ ἀνακληθῆ κατὰ τὸ ἄρθρον 269 ἢ δικαστικὴ ὁμολογία—2. ἐὰν ἡ ζητηθεῖσα ποσότης εἶναι μὲν κατωτέρα τῶν πεντακοσίων χιλιάδων¹ δραχμῶν, ἀποτελῆ δὲ λείψανον ἢ μέρος μεγαλυτέρας ἀπαιτήσεως, ἐκτὸς ἐὰν συμβῆ ἀνανέωσις.—3. ἐὰν ὁ ἐνάγων κάμνη συγχρόνως πολλὰς ἀπαιτήσεις αἰτινες δὲν ὑπερβαίνουν μόναι, ἀλλ' ὅλαι ὁμοῦ τὰς πεντακοσίας χιλιάδας¹ δραχμάς, ἐκτὸς ἂν ἀπέκτησε τὰ δικαιώματα ταῦτα παρὰ διαφόρων ἀνθρώπων διὰ κληρονομίας, δωρεᾶς, ἢ κατ' ἄλλον τρόπον.

302.—Κατὰ πᾶσαν περίπτωσιν, πρέπει ὅλαι αἱ ἤδη κατὰ τοῦ αὐτοῦ ἀνθρώπου ὑπάρχουσαι ἀπαιτήσεις, τῶν ὁποίων ἐφθάσεν ἤδη ἡ προθεσμία, νὰ εἰσάγωνται συγχρόνως. Ὑστέρᾳ ἀγωγή περὶ μιᾶς τῶν τοιούτων αἰτήσεων εἶναι τότε μόνον δεκτὴ, ὅταν αὐτῇ δύναται νὰ ἀποδειχθῆ δι' ἐγγράφων, δι' ὄρκου, ἢ διὰ δικαστικῆς ὁμολογίας.

β'. Κατὰ τοῦ περιεχομένου ἐγγράφου τινος.

303.—Κατὰ τοῦ περιεχομένου ἐγγράφου τινὸς δὲν εἶναι δεκτὴ ἡ διὰ μαρτύρων ἀπόδειξις, ἂν καὶ τὸ ἀντικείμενον τῆς ἀγωγῆς ἀποτελῆ ὀλιγώτερον τῶν πεντακοσίων χιλιάδων¹ δραχμῶν.—Ἐπίσης δὲν δύναται νὰ ἀποδειχθῆ διὰ μαρτύρων [πραῖξις τις]² ἢ ὁποιαδήποτε πρὸς τῆς συντάξεως τοῦ ἐγγράφου, κατὰ τὴν σύνταξιν ἢ μετ' αὐτὴν γενομένη συμφωνία, ἣτις δὲν ἀντίκειται εἰς τὴν ἔννοιαν τοῦ ἐγγράφου, ἀλλ' ἔχει μὲν σχέσιν μετ' αὐτῆς, δὲν περιέχεται δὲ ἐν τῷ ἐγγράφῳ.

2. Παραδοχὴ τῆς διὰ μαρτύρων ἀποδείξεως.

304.—Ἐξαιρέσεις τοῦ ἐν τοῖς ἄρθροις 300—303 διαλαμβανομένου κανόνος γίνεται—1. εἰς ὑποθέσεις ἀφορώσας τὸ ἐμπορικὸν καὶ τὰς συναλλαγματικὰς, εἰς τὰς ὁποίας, κατὰ τὰ ἐν τῷ ἐμπορικῷ νόμῳ ὄρισμένα, τὸ παραδεκτὸν τῆς διὰ μαρτύρων ἀποδείξεως ἐξήρηται συνήθως ἐκ τῆς κρίσεως τοῦ δικαστοῦ.—2. ἐπὶ ὑποχρεώσεων αἰτινες προέρχονται ἐκ τινος οἰονεὶ συμβολαίου,

1. Ἡ ποσότης ἀρχικῶς ἦτο 50, εἶτα δὲ διὰ ν. 4628 τοῦ 1930 ἡξήθη εἰς δρ. 2000, διὰ ν.δ. 1544 τοῦ 1942 εἰς 10 χιλ. καὶ δι' ἄρθρ. 1 ν. 292 τοῦ 1945 εἰς 5 χιλ. Μεθ' ὃ δι' ἄρθρ. 1 ἀν. ν. 164 τοῦ 1946 ὄρισθη εἰς 160 χιλ. καὶ τέλος εἰς 500 χιλ. δι' ἄρθρ. 1 ἀν. ν. 1484 τοῦ 1950.

2. Ὁρθῶς : «πραγματικὸν τε γεγονός» (Thatsache).

(quasi—contrat), ἀδικήματος, ἢ οἴονεϊ ἀδικήματος (quasi—delit), ἐπὶ τῶν κατ' ἀνάγκην παρακαταθηκῶν, ἐὰν ὁ δανειστής ἔχασεν ἀποδεδειγμένως διὰ συμπτώσεως τὰ ἐμφαίνοντα τὰ δικαιώματα του ἐγγράφα, ἐὰν συμβόλαιόν τι προσβάλληται ὡς διὰ βίας ἢ ἀπάτης γεγόμενον¹, ἢ ὡς πλαστογραφημένον, ἢ ἂν δὲν ἐξετελέσθη ἢ πρὸς σύνταξιν ἀπογραφῆς παρὰ τῶν νόμων διαγεγραμμένη ὑποχρέωσις, ἢ εἰς ὁποιανδήποτε ἄλλην περίπτωσιν, καθ' ἣν ἦτο ἀποδεδειγμένως ἀδύνατον νὰ προσαγάγῃ τις ἐγγραφον ἀπόδειξις.—3. ἐὰν ὁ ζητῶν νὰ τὸν συγχωρηθῇ ἢ διὰ μαρτύρων ἀπόδειξις ἔχη εἰς χειρὰς του ἀρχὴν ἐγγράφου ἀποδείξεως².

305.—Ἀρχὴ ἐγγράφου ἀποδείξεως ὑπάρχει τότε, ὅταν ἐγγραφον, συντεταγμένον κατ' ἀποδεικτικὸν τύπον, καθιστᾶ πιθανόν, ἂν καὶ δὲν ἀποδεικνύῃ ἐντελῶς τὸ προτεινόμενον (ἄρθρ. 401, 402 καὶ 409).

β'. Ἐξέτασις τῶν μαρτύρων.

I. Παρεμπίπτονσα περὶ ἀποδείξεως ἀπόφαισις.

306.—Χωρὶς νὰ προηγηθῇ ἀπόφαισις περὶ ἀποδείξεως, δὲν δύναται νὰ γίνῃ διὰ μαρτύρων ἀπόδειξις. Ἐν τῇ αὐτῇ ἀποφάσει ὁρίζεται καὶ ἂν εἶναι ἢ ὄχι παραδεκτὴ ἢ διὰ μαρτύρων ἀπόδειξις· ἐκτὸς δὲ τούτου, περιέχονται τὰ διὰ τοῦ ἀρθροῦ 249 διαταττόμενα προσόντα (requisita).

1. Πρόσθετες ἐνταῦθα κατὰ γεωμ. κ. «ὡς εἰκομικόν».

2. Ἴδε καὶ ἄλλας ἐξαιρέσεις ἐν 1) Β.Δ. 1 Αὐγ. 1920 «περὶ κωδικοπ. ν. ΓΘΟΔ' τοῦ 1911 «περὶ ἐκδικάσεως τῶν μεταξὺ ἐργατῶν καὶ ἐργοδοτῶν διαφορῶν (ἄρθρ. 12),—2) ν. 1565 τῆς 14 Ἰανουαρ. 1939 «περὶ κώδικος ἀσκήσεως τοῦ ἰατρ. ἐπαγγέλματος» (ἄρθρ. 35 ἐπ.).—3) ν. 8. 9 Νεβρίου 1925, κυρωθέντι διὰ ν. 4204 τοῦ 1929, «περὶ ἐκδικάσεως τῶν μικροδιαφορῶν», ἄρθρα 34—38.—4) ν. 8. 30 Ἀπριλ. 1926 «περὶ ἐκδικάσεως τῶν μεταξὺ μηχανικῶν καὶ ἰδιωτῶν διαφορῶν», ἄρθρ. 4.—5) ν. ΓΩΛΖ' τοῦ 1911 «περὶ συμβατικοῦ τόκου κλπ.», ἄρθρ. 3 ὡς ἐτροπ. δι' ἄρθρ. 22 ν. 2783 εἰσαγ. Ἀστ. Κώδ.—καὶ 6) Β.Δ. 13 Μαΐου/10 Ἰουλ. 1939 «περὶ κωδικοπ. τῶν μεταξὺ Δημοσίου καὶ Ἐθν. Τραπεζῆς Συμβάσεων περὶ διαχειρίσεως τῶν κτημάτων τῶν ἀνταλλαγέντων Μουσουλμάνων», (ἄρθρ. 10 § 4)—ὅρα τὰς διατάξεις ταύτας ἐν οἰκείᾳ θέσει Μέο. Β' τοῦ παρόντος.—Ἄλλην ἐξαιρέσιν ὄρα ἐν ἀρθρῳ 5 § 2 ἀ. ν. 1530/50 «περὶ συμπλ. ν. 8. 1138 τοῦ 1949 «περὶ τῶν ἐχθρικῶν περιουσιῶν».

2. Ἀκρόασις τῶν μαρτύρων.

α'. Ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ καὶ ἐκτὸς αὐτοῦ.

307¹.—Ἡ ἀκρόασις τῶν μαρτύρων πρέπει νὰ γίνεται κατὰ κανόνα ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ καὶ τότε μόνον νὰ διορίζεται δικαστὴς πρὸς τὴν ἐκτὸς τοῦ δικαστηρίου ἐξέτασιν αὐτῶν, ὅταν ἡ ἐξέτασις αὕτη ἤθελεν ἀπαιτῆ πολλὸν καιρὸν, καὶ μάλιστα ἐὰν ἡ ἀκρόασις καὶ ἡ συζήτησις δὲν ἤμπορῇ νὰ τελειώσῃ εἰς μίαν ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ συνεδρίασιν. Κατὰ πᾶσαν περίπτωσιν προσδιορίζεται ἐν τῇ ἀποφάσει ὁ τόπος, ἡ ἡμέρα, καὶ ἡ ὥρα τῆς ἐξετάσεως. «Προκειμένου περὶ ὑποθέσεων διατροφῆς, οἱ ἐν τῇ ἔδρᾳ τοῦ Δικαστηρίου κατοικοῦντες ἢ διαμένοντες μάρτυρες ἐξετάζονται πάντοτε ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ ἐπὶ ποινῇ ἀκροότητος τῶν καταθέσεων αὐτῶν. Οἱ μακρὰν τῆς ἔδρας κατοικοῦντες ἢ διαμένοντες μάρτυρες ἐξετάζονται ἐγκύριως ἐνώπιον τῶν διοριζομένων κατὰ τὸ ἄρθρον 249 εἰσηγητῶν δικαστῶν, ἐφ' ὅσον κατὰ τὴν ἐκ τῶν ἐνόντων κρίσιν τοῦ Δικαστηρίου ἦτο ἀδύνατος ἢ δυσαναλόγως πρὸς τὸ ἀντικείμενον τῆς δίκης ἢ τὴν οἰκονομικὴν κατάστασιν τοῦ ἀποδεικνύοντος δαπανηρὰ ἢ προσέλευσις καὶ ἐξέτασις καὶ τούτων ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου».

308.—Οἱ διάδικοι ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ καλέσουν ἅπαξ ἔτι, δι' ἰδίας δαπάνης, εἰς τὴν ἐπὶ ἀκροατηρίου διαδικασίαν, ἕνα ἢ πλείονας τῶν ἐκτὸς τοῦ ἀκροατηρίου ἐξετασθέντων ἤδη μαρτύρων, διὰ νὰ ἀποτείνουσι πρὸς αὐτοὺς καὶ ἄλλας ἐρωτήσεις, ἀναπτυσσούσας λεπτομερέστερον τὴν ὑπόθεσιν, ἀναφερόμενοι εἰς τὰς ἤδη γενομένας ἐξομολογήσεις.

β'. Ἐκμαρτυρία (ἐξέτασις μακρὰν εὐρισκομένων μαρτύρων).

309.—Ἐὰν εἰς ἡ πλείονες τῶν μαρτύρων κατοικοῦν μακρὰν,

1. Ὡς ἐτροποποιήθη δι' ἄρθρ. 6 ἀν. ν. 980 τῆς 22/22 Φεβρ. 1946.—Ἡ μεταβολὴ συνίσταται εἰς τὴν προσθήκην ἐν τέλει τοῦ ἀρχικοῦ ἄρθρου τῶν ἐντὸς « >.—Εἶτα ἀντικατεστάθη ὡς ἐν τῷ κειμένῳ (ἀπαλειφθεισῶν μετὰ τὴν λέξιν «διατροφῆς» τῶν λέξεων «διαζυγίου καὶ νομῆς») δι' ἄρθρ. 12 ν. 164 τῆς 29/30 Ὀκτ. 1946 «περὶ τροπ. διατάξεων Πολ. Δικον.», ὅπερ, κατὰ τὸ ἄρθρ. 14 § 4 αὐτοῦ, «ἐφαρμόζεται ἐπὶ τῶν ὑποθέσεων, ἐφ' ὧν ἡ περὶ ἀποδείξεως ἀπόφασις ἐκδίδεται μετὰ τὴν ἐναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος» (ἤτοι μετὰ 29 ἡμέρας ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του ἄρθρ. 17 ν. 164).

ἢμπορεῖ νὰ προσκληθῆ πρὸς ἐξέτασιν αὐτῶν καὶ ἄλλος δικαστής.
— Οὗτος ἐπιχειρεῖ τὴν ἐξέτασιν τῶν μαρτύρων κατὰ τοὺς νομί-
μους τύπους, καὶ πέμπει τὴν περὶ τούτου συνταχθεῖσαν ἐκθεσιν
εἰς τὸν γραμματέα τοῦ προσκαλοῦντος δικαστηρίου (ἄρθρ. 344).

3. Κλήσεις τῶν μαρτύρων καὶ τῶν διαδίκων.

310.— Ἡ κλήσις τῶν διαδίκων καὶ τῶν μαρτύρων πρέπει
νὰ περιέχη τὸ ὄνομα, τὸ ἐπώνυμον, καὶ τὴν κατοικίαν τοῦ ἐνά-
γοντος καὶ τοῦ ἐναγομένου, τὸν δικαστὴν ἢ τὸ δικαστήριον, τὸν
τόπον, τὴν ἡμέραν, καὶ τὴν ὥραν, ὅτε καὶ ὅπου πρόκειται νὰ γίνῃ
ἡ ἐξέτασις, καὶ [τὴν ἔννοιαν] ¹ τῆς ἀγωγῆς.— Ἡ κλήσις πρέπει νὰ
εἶναι χρονολογημένη καὶ ὑπογεγραμμένη παρὰ τοῦ καλοῦντος δια-
δίκου ἢ παρὰ τοῦ πληρεξουσίου αὐτοῦ, καὶ νὰ ἐπιδιοθῆ εἰκοσι-
τέσσαρας ὥρας ² πρὶν τῆς πρὸς ἐμφάνισιν ἐν αὐτῇ προσδιωρισμέ-
νης ἡμέρας.

311.— Ἡ κοινοποίησις τῆς κλήσεως τῶν διαδίκων καὶ τῶν
μαρτύρων γίνεται κατὰ τὰ ἐν τοῖς ἄρθροισι 139, 140, 143, 144
καὶ 146 ὄρισμένα, καὶ ἰδίως ἐπὶ ἀξιωματικῶν, στρατιωτικῶν καὶ
ναυτῶν, κατὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 145 ἀριθ. 8 καὶ 9,— Ἐὰν οἱ κλη-
τέοι δὲν κατοικοῦν εἰς τὸν τόπον τῆς γενησομένης ἐξετάσεως, ἐπεκ-
τείνεται ἡ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ὄρισμένη προθεσμία, κατὰ
τὰ ἐν τοῖς ἄρθροισι 195 καὶ 196 ὄρισμένα.

4. Γνωστοποίησις τῶν μαρτύρων.

312.— Κατὰ τὴν αὐτὴν ἐν τῷ ἄρθρῳ 310 ἐδάφ. 2, προσ-
διωρισμένην προθεσίαν γνωστοποιοῦνται εἰς τὸν ἀντίδικον, ἐπὶ
ποινῇ ἀκυρότητος τῆς διαδικασίας, τὰ ὀνόματα, τὸ ἐπάγγελμα καὶ
ἡ κατοικία ὅλων τῶν πρὸς ἀπόδειξιν καὶ ἀνταπόδειξιν κλητευθέν-
των μαρτύρων.— Ἐξαίρεσις συμβαίνει μόνον ὅταν τὸ ὄνομα, τὸ
ἐπάγγελμα καὶ ἡ κατοικία τῶν προσκαλουμένων μαρτύρων περιέ-
χονται εἰς τὴν περὶ ἀποδείξεως παρεμπίπτουσαν ἀπόφασιν καὶ ὁ
ἀντίδικος ἦτο παρὼν ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ, καθ' ἣν περίπτωσιν ἡ
κατὰ τὸ ἄρθρον 139 δημοσίευσις τῆς ἀφορώσεως τὴν ἀπόδειξιν

1. Ὁρθῶς : «τὸ ἀντικείμενον» (Betreff).

2. Τὸ γερμ. κ. προσθέτει ἐνταῦθα «τουλάχιστον».

3. Ὡς ἀντικατεστ. δι' ἄρθρ. 7 ἀν. ν. 980 τοῦ 1946.— Ἡ μεταβολὴ
συνίσταται εἰς τὴν ἐν τέλει τοῦ ἀρχικοῦ ἀρθροῦ προσθήκην τῶν ἐν-
τὸς « ».

ἀποφάσεως ἐπέχει τόπον γνωστοποιήσεως. «Ἐν ἀμφισβητήσει τῆς ταυτότητος τοῦ ἐμφανισθέντος μάρτυρος πρὸς τὸν γνωστοποιηθέντα, τὸ δικαστήριον κρίνει περὶ τούτου ἐκ τῶν ἐνότων. Ὁ ἀριθμὸς τῶν γνωστοποιημένων μαρτύρων δὲν δύναται νὰ ὑπερβῆ τοὺς τριάκοντα».

δ. Ὑποχρέωσις πρὸς τὸ δίδειν μαρτυρίαν.

313.—Ἐκαστος ἄνευ διαφορᾶς ἐπαγγέλματος ἢ φύλου, εἶναι [συνήθως] ¹ ὑπόχρεως, γενομένης αἰτήσεως, νὰ μαρτυρῇ ἐπὶ δικαστηρίου περὶ πάντων, ὧσων ἀντελάβετο ἰδίαις αἰσθήσεσιν.

β. Λιπομαρτύριον καὶ ἀορησις τῆς μαρτυρίας.

314.—Ἐάν τις τῶν μαρτύρων, κλητευθεὶς καὶ μὴ ἔχων νόμιμον αἰτίαν κωλύσεως, δὲν ἐμφανισθῇ, καταδικάζεται εἰς πρόστιμον πέντε μέχρις ἑκατὸν δραχμῶν, καὶ εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν ἐκ τοῦ λιπομαρτυρίου προσενηθέντων ἐξόδων.—Εἰς τὴν αὐτὴν ποινὴν ὑποβάλλονται οἱ μάρτυρες, οἱ ἐμφανισθέντες μὲν, ἄνευ δὲ νομίμου αἰτίας ἀπαρησάμενοι τὴν μαρτυρίαν ², ἐπιφυλαττομένης καὶ τῆς βαρυτέρας ποινῆς ἐν τῇ περιπτώσει τοῦ ἀρθροῦ 267 τοῦ ποινικοῦ νόμου.—Τὴν ποινὴν ταύτην ἐπιβάλλει, γενομένης μὲν ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ τῆς ἐξετάσεως τῶν μαρτύρων, τὸ δικαστήριον, ἐκτὸς δὲ τοῦ ἀκροατηρίου, ὁ εἰσηγητής.

315.—Ὁ μάρτυς, ἐὰν ἐπιμένῃ ἀρνούμενος νὰ ἐμφανισθῇ ἢ νὰ μαρτυρήσῃ, ὑποχρεοῦται εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν ζημιῶν καὶ ἐξόδων, τῶν προσγενομένων εἰς τὸν διεξάγοντα τὴν ἀπόδειξιν ἐκ τῆς διὰ τὴν ἔλλειψιν ἄλλων ἀποδεικτικῶν μέσων συμβάσεως αὐτῷ ἥτις.—Κατὰ τὸν προσδιορισμὸν τῆς ζημίας ταύτης ὑποτίθεται πάντοτε, ὅτι ὁ μάρτυς ἤθελε μαρτυρήσῃ ὑπὲρ τοῦ διεξάγοντος τὴν ἀπόδειξιν, καθ' ὃν οὗτος ἀπήγγειλε τρόπον.

316.—Ὁ καταδικασθεὶς μάρτυς δύναται ἐντὸς ἀνυπερθέτου

1. Ὁρθῶς: «κατὰ κανόνα» (in der Regel).

2. Τὸ γερμ. κ. προσθέτει ἐναυθα «ἢ τὴν δόσιν τοῦ δόκου».—Ἡ ποινὴ ἠδξήθη μέχρι τοῦ δεκαπλασίου προκειμένου περὶ μαρτύρων κλητευομένων ὑπὸ τοῦ Δημοσίου ἢ τοῦ Ταμείου Ἐθν. Στόλου ἢ τοῦ Ἐκκλ. Ταμείου ἢ τοῦ ΟΔΕΠ (ἀρθρ. 1 ἀν. ν. 1051 τοῦ 1938 «περὶ μέτρων πρὸς προσέλευσιν μαρτύρων τοῦ Δημοσίου κλπ.»). Διὰ δὲ τοῦ ν. 1522 τοῦ 1944 ἠδξήθη εἰς τὸ πεντασιχλιαπλάσιον.—Ὁ νόμος οὗτος ἠκυρώθη διὰ ν. 343 τοῦ 1947).—Ὅρα ὁμοίως σελ. 61 σημ. 1.

προθεσμίας δεκαπέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς καταδικαστικῆς ἀποφάσεως, νὰ κάμῃ κατ' αὐτῆς ἀνακοπήν.— Ἐὰν οὗτος [δὲν] ¹ ἠμπορῇ νὰ δικαιολογήσῃ τὴν προτέραν του μὴ ἐμφάνισιν, ἀποδεικνύων νόμιμα κωλύματα, καὶ τὸ ἀδύνατον τοῦ νὰ δικαιολογηθῇ ἐν καιρῷ, γίνεται δεκτὴ ἡ ἀνακοπή, καὶ καταργεῖται ἡ καταδίκη παρὰ τοῦ αὐτοῦ δικαστοῦ τοῦ ἀπαγγέιλαντος τὴν ἀπόφασιν (ἄρθρ. 314).

7. *Ἐξοδα ὁδοιπορίας καὶ τροφῆς.*

317.—Οἱ ἐμφανισθέντες μάρτυρες, αἰτοῦντες, λαμβάνουν ἔξοδα ὁδοιπορίας καὶ τροφῆς, κατὰ τὰ ἐν τῇ διατιμῆσει ὠρισμένα ².— Ἡ περὶ πληρωμῆς διαταγὴ γράφεται ἐπὶ τοῦ ἀντιγράφου τῆς κλήσεως τοῦ ἐγγχειριζομένου εἰς τοὺς μάρτυρας, καὶ ὑπογράφεται παρὰ τοῦ εἰσηγητοῦ ἢ τοῦ προέδρου τοῦ δικαστηρίου.— Ἡ ποσότης προκαταβάλλεται προσωρινῶς παρὰ τῶν καλούντων διαδίκων, ἅμα ἐπιδειχθῆ εἰς αὐτοὺς ἡ δικαστικὴ διαταγὴ καὶ πληρῶνεται εἰς τὸν μάρτυρα.

8. *Ἐπιπέρι τοῦ αὐτοῦ πράγματος οὐχὶ πλείονες τῶν τριῶν μαρτύρων.*

318.—Ὅστις τῶν διαδίκων καλέσῃ περὶ τοῦ αὐτοῦ πράγματος πλείονας τῶν τριῶν μαρτύρων δὲν δύναται νὰ ἀπαιτήσῃ παρὰ τοῦ ἠττωμένου τὴν ἀπόδοσιν τῶν ἐξόδων τῶν λοιπῶν.

9. *Μάρτυρες ἐξεταζόμενοι ἐν τῇ κατοικίᾳ των³.*

319.—Βασιλόπαιδες δὲν δύνανται νὰ προσκληθοῦν πρὸς ἐξέτασιν ὡς μάρτυρες, ἀλλ' ὀρκίζονται καὶ ἐξετάζονται ἐν τῇ κατοικίᾳ των· αἱ δὲ μαρτυρίαι των, γενομένης αἰτήσεως, ἀναγινώσκονται ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ.

10. *Ἐξέτασις τῶν γραμματέων καὶ συμβούλων τῆς ἐπικρατείας.*

320.—Γραμματεῖς καὶ σύμβουλοι τῆς ἐπικρατείας, στρατάρχαι, εἰσαγγελεῖς, νομάρχαι, καὶ πρέσβεις, ἢ ἄλλοι παρὰ ξέναις

1. Ἡ λέξις «δὲν» δὲν ὑπάρχει ἐν τῷ γεομ. κειμένῳ.

2. Ὅρα Β.Δ. 25 Μαρτ. 1835 «περὶ τῶν εἰς τὰς πολιτικὰς ὑποθέσεις δικαιωμάτων τῶν μαρτύρων κλπ.» καὶ ὑπ' αὐτὸ ἀν. ν. 1051 τοῦ 1938, ἐν Μέρ. Β'.

3. Ὅρα καί: 1) ἄρθρ. 22 κωδικοπ. ν. 5438 «περὶ τοῦ Καταστατικοῦ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος διατηρηθὲν ἐν ἰσχύϊ δι' ἄρθρ. 6 νέου καταστ. ν. 2170 τοῦ 1940 καὶ τούτου διὰ ν. 671 τοῦ 1943, καὶ 2) ν. ΝΣΤ' τῆς 17 Μαΐου 1882 «περὶ τοῦ τρόπου τῆς ἐξετάσεως τῶν ὀθωμανίδων ὡς μαρτύρων (ἐν Μέρ. Β').

αὐλαῖς διωρισμένοι διπλωματικοὶ πράκτορες ἢ πρόξενοι, εἰάν πρόκειται νὰ ἐξετασθοῦν ὡς μάρτυρες ἐκτὸς τοῦ τόπου, ἐν ᾧ καθεδρεύουν ἢ κατὰ σύμπτωσιν διατριβουσιν, ἐξετάζονται εἰς τὸν τόπον τῆς διατριβῆς των· καὶ—1. οἱ μὲν γραμματεῖς καὶ σύμβουλοι τῆς ἐπικρατείας, στρατάρχαι, εἰσαγγελεῖς καὶ νομάρχαι, παρὰ τῶν [καλεσάντων] ¹ τακτικῶν δικαστηρίων τοῦ τόπου ἢ τῆς ἐπαρχίας.—2. οἱ δὲ πρέσβεις, ἢ ἄλλοι παρὰ ξέναις αὐλαῖς διωρισμένοι διπλωματικοὶ πράκτορες ἢ πρόξενοι, ὑπὸ τῶν παρὰ τῆς γραμματείας τῆς δικαιοσύνης διορισθησομένων.— Ἡ ἐξέτασις γίνεται ἐνόρκως κατὰ τοὺς συνήθεις νομίμους τύπους, καὶ ἡ περὶ τούτου ἔκθεσις στέλλεται ἀσφαλῶς εἰς τὸ προσκαλοῦν δικαστήριον.— Ἡ μαρτυρία των ἀναγινώσκειται ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ, εἰάν τοῦτο ζητηθῇ.

II. Μάρτυρες ἀνεπιτήδιοι πρὸς μαρτυρίαν.

321.— Ἀνεπιτήδαιοι ἐντελῶς πρὸς μαρτυρίαν εἶναι.—1. ὅσοι δὲν ἔχουν καθ' ἣν στιγμὴν συνέβη τὸ περὶ οὗ ἡ μαρτυρία περιστατικόν, τὸ πρὸς ἀντίληψιν αὐτοῦ ἀπαιτούμενον αἰσθητήριον.—2. μαινόμενοι παράφρονες, καὶ ² βλαῖκες.—3. κληρικοί, ὡς πρὸς ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα ἔμαθον ἐκ τῆς ἐξομολογήσεως.— Ἐὰν πνευματικοὶ βεβαίωσωσιν ἐπὶ τῇ ἱερωσύνῃ αὐτῶν, ὅτι μαρτυροῦντες ἤθελον παραβῆ τὰ ἀπόρρητα τῆς ἐξομολογήσεως, εἰς τὴν βεβαίωσιν των ταύτην δίδεται πίστις ³.

322.— Ἀκρα μέθη θεωρεῖται ἴση μὲ τὴν παραφροσύνην.— Περιοδικῶς μαινόμενοι, ἢ παράφρονες, οἵτινες καθ' ἃ διαλείματα ἔχεφρονουῦσιν, ἀντελάβοντο [γεγονότων πραγμάτων] ⁴ ἢ ἀνθρώποι, οἱ ὁποῖοι εὐρέθησαν κατὰ τὴν ἀντίληψιν ταύτην εἰς κατάστασιν μετριωτέρας μέθης δύνανται, ἅμα συνέλθωσιν ἐντελῶς εἰς ἑαυτούς, νὰ ἀκουσθῶσιν· ἀλλὰ τὸ ἀξιόπιστον αὐτῶν ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν κρίσιν τοῦ δικαστηρίου.

323.— Ἐντελῶς ἀνεπιτήδαιοι μάρτυρες δὲν ἐξετάζονται πώποτε· ὅθεν καὶ ἀποβάλλονται ἐξ ἐπαγγέλματος.

1. Ὅρθως : «ἐπὶ τούτῳ κληθέντων» (dazu requisirten).

2. Πρόσθεσ κατὰ γερμ. γ. «παντελῶς» (völlig).

3. Ὅρα καὶ 1) ἄρθρ. 22 τοῦ ἐν σ. 97 σημ. 3 Καταστ. Ἐκκλ. καὶ 2) ἄρθρ. 44-45 ν.δ. 5/5/1926 «περὶ δικηγόρων» (ἐν Ποιν. Κώδ. τόμ. Β', ἐκδ. Ζ' σελ. 159).

4. «πραγματικῶν γεγονότων» (Thatsachen), κατ' ὀρθὴν μισάφρ.

12. Ἐξαιρέσεις μαρτύρων.

324. — Μάρτυρες, ἀποβαλλόμενοι κατ' αἴτησιν τῶν διαδίκων, εἶναι.—1. ὅσοι ἔλαβον ἀμοιβὴν διὰ τὴν δώσουσαν ἢ τὴν μὴ δώσουσαν τὴν μαρτυρίαν τῶν ἢ ἐδέχθησαν ὑπόσχεσιν τινα ἕνεκα τούτου.—2. ὅσοι δύνανται τὴν ἐπιπέσει βεβαίως ἐκ τῆς ἀποβάσεως τῆς δίκης, ἢ ἐκ τῆς μαρτυρίας τῶν ἄμεσόν τινα ὀφέλειαν ἢ βλάβην.—Μέλη [συστήματος]¹ τινὸς δύνανται μὲν τὴν ἐξετασθῶσιν εἰς διαφορὰς τοῦ [συστήματος]¹ τῶν, ἀλλὰ τὸ ἀξιόπιστον αὐτῶν ἐξαρτᾶται ἀπὸ τῆν κρίσιν τοῦ δικαστηρίου.—3. ἰατροί, χειρουργοί, καὶ μαῖαι, περὶ πάντων, ὅσα ἀνάγονται εἰς τὴν παρ' αὐτῶν δοθεῖσαν βοήθειαν.—4. δικαστικοὶ ἀντιλήπτορες, σύμβουλοι καὶ δικηγόροι², ὡς πρὸς ὅλα τὰ πράγματα τὰ ἀναγόμενα εἰς δίκην, καθ' ἣν ὑπηρετοῦν ἢ ὑπηρετήσαν.—5. ὑπάλληλοι τοῦ Κράτους, ὡς πρὸς τὰ ἀπόρρητα τῆς ὑπηρεσίας τῶν, καθ' ὅσον ἢ κυκλεύοντες δὲν συγχωρεῖ τὴν ἐξέτασιν ἰδίως δὲ βασιλικοὶ ὑπάλληλοι, ὡς πρὸς τὰς ἀφορώσας τὴν ὑπηρεσίαν τῶν ἀγωγὰς, τὰς παρὰ τοῦ δημοσίου ἢ κατ' αὐτοῦ γινομένας.—6. σύζυγοι ἀδιάζευκτοι ἢ διεζευγμένοι, ὡσαύτως καὶ μνηστῆρες ἢ μνησταὶ εἰς πράγματα τῶν συζύγων ἢ τῶν μνηστῶν αὐτῶν.—7. συγγενεῖς ἢ κηδεσταὶ τοῦ διεξάγοντος τὴν ἀπόδειξιν κατ' εὐθείαν γραμμὴν ἢ ἐκ πλαγίου μέχρι τοῦ τετάρτου βαθμοῦ.—8. Πᾶς καταδικασθεὶς ἕνεκα κακουργήματος, ἢ τινος τῶν ἐν τοῖς ἄρθροις 22 καὶ 23 τοῦ ποινικοῦ νόμου ἀναφερομένων πλημμελημάτων.—9. ὅστις εἶναι προσηλωμένος εἰς τὸν διεξάγοντα τὴν ἀπόδειξιν, ὡς ἔχων πρὸς αὐτὸν ἰδιάζουσαν σχέσιν ὑπηρεσίας, ἢ ἐξαρτώμενος ἰδιαζόντως παρ' αὐτοῦ.

325. — Μάρτυρες, ἀποβλητέοι κατ' αἴτησιν τῶν διαδίκων, ἐξετάζονται, ἐὰν ὁ διεξάγων τὴν ἀπόδειξιν ἐπρόβαλε μάρτυρά τινα, ὅστις ἠδύνατο τὴν κηρυχθῆ ἀποβλητέος κατ' αἴτησιν αὐτοῦ, ἢ ἐὰν ὁ ἀντίδικος δὲν ἀντεῖπε κατὰ τῆς ἐξετάσεως μάρτυρός τινος, ὅστις ἔπρεπε τὴν ἀποβληθῆ κατ' αἴτησιν του.

326. — Ἐπίσης ἐξετάζονται καὶ συγγενεῖς, καὶ κηδεσταί, (ἄρθρ. 324, ἀριθ. 6 καὶ 7) ἐὰν ἢ πρὸς ἀμφοτέρους τοὺς διαδί-

1. Ὁρθῶς : «σωματεῖον» (Corporation).

2. Ὁρα σελ. 98 σημ. 3.

κους σχέσις εἶναι ἢ αὐτή· ὡσαύτως καὶ ὅταν πρόκειται περὶ τῶν κατὰ τὴν οἰκογένειαν γεννήσεων, γάμων, θανάτων καὶ γαμικῶν διαφορῶν, καὶ δὲν εἶναι τρόπος νὰ ἀνακαλυφθῇ ἄλλως ἢ ἀλήθεια¹.

327.²—'Ο περὶ ἐξαιρέσεως λόγος προτείνεται πρὸ τῆς ἐξετάσεως τῶν μαρτύρων μετὰ ταῦτα ἢ ἐξαίρεσις τότε μόνον εἶναι δεκτὴ, ὅταν ὁ λόγος αὐτῆς ἢμπορεῖ νὰ ἀποδειχθῇ ἐγγράφως.— «Λόγοι ἀνεπιτηδειότητος ἢ ἐξαιρέσεως τῶν μαρτύρων κρίνονται ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου ἐκ τῶν ἐνότων».

328.—'Επὶ τῶν ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ ἐξετάσεων, τὸ περὶ τῶν λόγων τῆς ἐξαιρέσεως καὶ τῶν περὶ αὐτῶν προτεινομένων ἀποδείξεων συζητεῖται καὶ ἀποφασίζεται παραχρῆμα.—'Εὰν ἢ ἐξαίρεσις γίνῃ δεκτὴ παρὰ τοῦ δικαστηρίου, δὲν δύναται νὰ ἀκουσθῇ ὁ μάρτυς.

329.—Κατὰ τὴν ἐκτὸς τοῦ ἀκροατηρίου διαδικασίαν δὲν ἐξετάζεται ὁ ἐξαιρούμενος μάρτυς, μόνον ὅταν ὅλοι οἱ διάδικοι καὶ ὁ δικαστὴς συμφωνῶσι περὶ τῶν λόγων τῆς ἐξαιρέσεως.—Κατὰ πᾶσαν ἄλλην περίπτωσιν ὁ εἰσηγητὴς συντάσσει ἐκθεσιν, περιέχουσαν τοὺς τε τῆς ἐξαιρέσεως λόγους, καὶ τὰς παρατηρήσεις ἢ τὰς προτάσεις τῶν διαδίκων, μεθ' ὃ ἐξετάζει τὸν ἐξαιρούμενον.

330.—Συζητουμένης ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ τῆς κυρίας ὑποθέσεως, γίνεται καὶ περὶ τῶν κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ προηγουμένου ἄρθρου παρὰ τῷ εἰσηγητῇ προβληθέντων ἐξαιρέσεως λόγων συνοπτικὴ συζήτησις, καὶ ἢ δοθεῖσα μαρτυρία δὲν ἀναγινώσκειται καὶ δὲν λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν εἰς τὸ ἀκροατήριον, ἐὰν ὁ περὶ ἐξαιρέσεως λόγος κηρυχθῇ παρὰ τοῦ δικαστηρίου ὡς παραδεκτὸς καὶ ἀποδεδειγμένος.

13. Μάρτυρες ἐξεταστέοι ἄνευ ὄρκου.

331.—'Ανευ ὄρκου ἐξετάζονται·—1. παῖδες κατώτεροι τῶν δεκατεσσάρων ἐτῶν·—2. ὅσοι, ἐνεκα κακουργήματος ἢ τινος τῶν

1. Μάρτυρες ὑποκείμενοι εἰς ἐξαίρεσιν λόγῳ συγγενείας ἐξετάζονται ἐπὶ τῆς ἀγωγῆς περὶ ἀποζημιώσεως ἐνεκὸν ἀτυχήματος ἐξ αὐτοκινήτου (ἄρθρ. 9 ν. Γ'Ν' τοῦ 1911 «περὶ τῆς ἐκ τῶν αὐτοκινήτων ποινικῆς καὶ ἀστικῆς εὐθύνης»).

2. Ὁς ἀντικατεστ. δι' ἄρθρ. 8 ἀν. ν. 980 τοῦ 1946.—'Η μεταβολὴ συνίσταται εἰς τὴν προσθήκην τῆς ἐντὸς « » παραγράφου.

ἐν τῷ ἄρθρῳ 324 ἀριθ. 8 ἀναφερομένων πλημμελημάτων, διατελοῦσιν ὑπὸ ἀνάγκῃσιν¹.

14. Ἀξιοπιστον τῶν μαρτύρων.

332.—Τὸ περὶ τῆς ἀξιοπιστίας τῶν μαρτύρων ἀνατίθεται εἰς τὴν κρίσιν τοῦ δικαστοῦ (ἄρθρ. 256)· μολοντοῦτο αἱ μαρτυροίαι τότε μόνον λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν, ὅταν εἶναι σαφεῖς καὶ ὁρισμέναι, ἐπερείδωνται εἰς ἰδίαν ἀντίληψιν καὶ σημειοῦται ἀκριβῶς ὁ λόγος τῆς γνώσεως.—Οἱ μαρτυροῦντες περὶ πραγμάτων, τὰ ὁποῖα ἔμαθον κατὰ διήγησιν, λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν μόνον κατὰ τὰς περιστάσεις, ἰδίως δὲ εἰς παλαιὰς ὑποθέσεις.—Καὶ ἀποφαιτικοὶ μάρτυρες εἶναι ἐντελῶς ἀξιοπίστοι, ἐὰν ἔπρεπεν ἀναγκαίως, λόγῳ τοῦ χρόνου καὶ τοῦ τόπου, νὰ ἀντιλάβωνται τοῦ πράγματος, τὸ ὁποῖον ἀρνοῦνται, ἂν τυχὸν ἤθελε συμβῆ.

15. Μαρτυροίαι συντηρητικαί.

333.—Καθ' ὅλας τὰς περιπτώσεις εἰς τὰς ὁποίας δύνανται, κατὰ τὸ ἄρθρον 271, νὰ λαμβάνωνται ὁμολογίαι πρὸς συντήρησιν, εἰμποροῦν νὰ ἀκουσθῶσι πρὸς τὸ αὐτὸ τέλος καὶ μάρτυρες.

16. Ἐξέτασις τῶν μαρτύρων².

334.—Μάρτυρες, εἴτε ἐντὸς εἴτε ἐκτὸς τοῦ ἀκροατηρίου ἐξετασθῶσι, πρέπει, ἐκτὸς ἐὰν οἱ διάδικοι παραιτηθῶσι τούτου, νὰ ὀρκίζωνται ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος τῆς διαδικασίας, ἀφοῦ πρῶτον ἐξετασθῶσι περὶ τοῦ ὀνόματος, τοῦ ἐπωνύμου, τῆς ἡλικίας των, τοῦ τόπου τῆς γεννήσεως καὶ κατοικίας των, τῆς θρησκείας, τοῦ ἐπαγγέλματος ἢ ἐπιτηδεύματός των, τῆς συγγενείας ἢ τῶν ἄλλων αὐτῶν³ σχέσεων· ἐπειτα δὲ ἄρχονται αἱ περὶ τοῦ πράγματος ἐρωτήσεις.

335.—Ὁ ὄρκος γίνεται ἐν δημοσίᾳ συνεδριάσει ἐπὶ τοῦ Εὐαγγελίου προφερομένων τῶν ἐξῆς.—«Ὁμνύω, συνειδῶς τὰς ἐπικειμένας εἰς τὴν ψευδομαρτυρίαν ποινάς, ὅτι θέλω εἰπῆ τὴν

1. Ὅρα καὶ ἄρθρα 41-42 ν. δ. 9 Ν/βρίου 1925, κυρωθέντος διὰ ν. 4204 τοῦ 1929 «περὶ ἐκδικάσεως τῶν μικροδιαφορῶν» (ἐν Μέρ. Β').

2. Ὅρα ἄρθρ. 21 ἀν. ν. 1539 τοῦ 1938 «περὶ προστασίας τῶν δημοσίων κτημάτων» ἐν Μέρ. Β'.

3. Τὸ γερμ. κ. προσθέτει ἐνταῦθα: «πρὸς τοὺς διαδίκους».

ἀλήθειαν, τὴν πλήρη ἀλήθειαν, καὶ μόνην τὴν ἀλήθειαν· οὕτως εἶη μοι ὁ Θεὸς βοηθὸς καὶ τὸ ἱερόν αὐτοῦ Εὐαγγέλιον».—Κατὰ τὰ ἄλλα ἐφαρμόζονται τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 373 ὠρισμένα¹.

336.—Πᾶς μάρτυς ἐξετάζεται κατ' ἰδίαν, πλὴν πάντοτε ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν διαδίκων, ἐὰν ἐνεφανίσθησαν οὗτοι.—Ἐὰν ἡ ἐξέτασις γίνεται ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ ἡμποροῦν κατ' αἴτησίν τινος ἢ πλειότερων διαδίκων, τῶν πληρεξουσίων αὐτῶν, ἢ καὶ ἐξ ἐπαγγέλματος, νὰ κληθῶσι συγχρόνως πολλοὶ μάρτυρες, καὶ νὰ ἀντεξετασθῶσιν.

337.—Οἱ μάρτυρες μαρτυροῦν προφορικῶς, καὶ ἅπας δικαστῆς ἢ εἰσαγγελεὺς ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἀποτεινῆ², κατ' αἴτησιν ἑνὸς τῶν παρόντων διαδίκων ἢ τῶν πληρεξουσίων αὐτῶν, ἐρωτήσεις εἰς τοὺς μάρτυρας, ἢ νὰ ζητήσῃ παρ' αὐτῶν, διασαφήσεις.

338.—Μάρτυρες ἀποδείξεως καὶ ἀνταποδείξεως ἐξετάζονται ἐν τῇ αὐτῇ διὰ τῆς πρὸς ἀπόδειξιν παρεπιπτούσης [πράξεως]³ ὠρισμένη προθεσίμᾳ.—Ἀρξαμένης τῆς ἐξετάσεως τῶν μαρτύρων, δὲν δύνανται πλέον νὰ προβληθῶσι νέοι μάρτυρες, εἰμὴ μόνον συναινέσει ἀμφοτέρων τῶν διαδίκων.

339.—Περὶ τῆς ὀρκίσεως καὶ ἐξετάσεως τῶν μαρτύρων συντάσσεται ἔκθεσις, ἣτις περιέχει τὰ οὐσιωδέστερα τῶν μαρτυριῶν, καὶ ὑπογράφεται παρ' ἐκάστου μὲν μάρτυρος ἐπὶ τοῦ τέλους τῆς ἐξετάσεώς του, παρὰ δὲ τῶν διαδίκων, τοῦ δικαστοῦ καὶ τοῦ γραμματέως, ἐν τῷ τέλει τῆς ὅλης συζητήσεως⁴.—Κατὰ τὴν ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ ἐξέτασιν χορηγεῖται πρὸς τοῦτο τὰ πρακτικὰ τῶν συνεδριάσεων.

17. Μάρτυρες μὴ εἰδότες τὴν Ἑλλην. γλῶσσαν.

340.—Ἐπὶ μαρτύρων μὴ εἰδόντων τὴν Ἑλληνικὴν συμπαραλαμβάνεται ἑρμηνεὺς ὑποβαλλόμενος εἰς ὄρκον. Πᾶσα ἐρώτησις καὶ ἀπόκρισις ἐγγράφεται εἰς τὴν ἔκθεσιν κατὰ τε τὴν πρωτότυ-

1. Ὅρα περὶ τοῦ τύπου τοῦ ὄρκου τῶν κληρικῶν ἀρθρ. 29 § 3 κωδικοπ. ν. 5438 «περὶ τοῦ Καταστατικοῦ τῆς Ἐκκλησίας» ἐν Μέρ. Β'. —Περὶ τοῦ τῶν ἀλλοθρήσκων ὄρα Πολιτ. Δικον. Θέμιδος σελ. 179 καὶ Κ. Βασιλείου. Νεώτεροι Κώδικες τόμ. Α' σελ. 503 σημ. 2 καὶ 3, — ἐτι δὲ Θέμιδα ΜΣΤ' σ 350.

2. Πρόσθετε κατὰ γεωμ. κ. «ἀντεπαγγέλιως ἦ».

3. «Ἀποφάσεως» (Beweisinterlocut), κατ' ὀρθὴν μετάφρ.

4. Ὅρα καὶ ἀρθρ. 133.

πον γλῶσσαν, καὶ κατὰ τὴν παρὰ τοῦ ἐρμηνέως γινομένην μετάφρασιν.—Ἡ ἔκθεσις αὕτη ὑποβάλλεται πρὸς ἀνάγνωσιν εἰς τὸν μάρτυρα, ἢ ἂν οὗτος δὲν δύναται νὰ ἀναγινώσκη, εἰς τὸν ἐρμηνέα.

18. *Κωφοί, ἄλαλοι καὶ κωφάλαλοι μάρτυρες.*

341.—Ὅταν κωφοί, ἄλαλοι καὶ κωφάλαλοι μάρτυρες δύναται νὰ γράφουν, ὁ γραμματεὺς ἐγγράφει εἰς τὴν ἔκθεσιν ὅλας τὰς ἐρωτήσεις καὶ λοιπὰς παρατηρήσεις, καὶ τὰς καθυποβάλλει εἰς αὐτοὺς πρὸς ἔγγραφον ἀπάντησιν.—Ἡ περὶ τούτου συντασσομένη ἔκθεσις ἀναγινώσκειται ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ.

342.—Ἐὰν δὲ οἱ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἀναφερόμενοι μάρτυρες δὲν ἠξέφουρον νὰ γράφουν, διορίζεται δι' αὐτοὺς ἐρμηνεύς, παρ' οὗ καὶ συνυπογράφεται ἡ ἔκθεσις.

343.—Οἱ ἐν τοῖς ἄρθροισι 340 καὶ 342 ἀναφερόμενοι ἐρμηνεῖς διορίζονται καὶ ὀρκίζονται ἐπὶ μὲν τῶν ἐκτὸς τοῦ ἀκροατηρίου γενομένων ἐξετάσεων παρὰ τοῦ εἰσηγητοῦ, ἐπὶ δὲ τῶν ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ παρὰ τοῦ προέδρου.—Ἄπας διάδικος ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ τοὺς ἐξαίρεσῃ διὰ τοὺς αὐτοὺς λόγους, δι' οὓς καὶ τοὺς πραγματογνώμονας κατὰ τὸ ἄρθρον 295.—Ἐπὶ τῶν ἐκτὸς τοῦ ἀκροατηρίου ἐξετάσεων, ἀποφασίζει περὶ τούτου ὁ εἰσηγητής, ἐπὶ δὲ τῶν ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ τὸ ὅλον δικαστήριον.

19. *Συζητήσεις περὶ τῆς ἀκροάσεως τῶν μαρτύρων.*

344.—Ἐὰν ἡ ἐξέτασις τῶν μαρτύρων γίνῃ ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ, δύναται νὰ γίνῃ ἀμέσως μετὰ ταῦτα ἔναρξις τῆς περὶ τούτου συζητήσεως.—Ἐὰν δὲ ἡ ἐξέτασις ἔγινεν ἐκτὸς τοῦ ἀκροατηρίου, κατατίθεται ἡ ἔκθεσις ἀνυπερθέτως παρὰ τῷ γραμματεῖ, πρὸς γνῶσιν τῶν διαδίκων, καὶ μετὰ τρεῖς ἡμέρας γίνεται περὶ τούτου συζήτησις ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ.

20. *Ἀκυρότητες καὶ ἀταξίαι.*

345.—Ἐὰν τις δι' ἰσχυρίζηται, ὅτι ὑπάρχει ἀκυρότης ἢ ἄλλη ἀταξία εἰς τὴν πρὸς ἀπόδειξιν διαδικασίαν, ἢ περὶ τούτου αἰτήσεις εἰσάγεται, κατὰ μὲν τὴν ἐκτὸς τοῦ ἀκροατηρίου περὶ ἀποδείξεως γενομένην διαδικασίαν, πρὸ τῆς ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ συζητήσεως τῆς ὑποθέσεως· ἐπὶ δὲ τῶν ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ γενομένων ἐξετάσεων, πρὸ τοῦ τέλους τῆς ἐν τῇ αὐτῇ συνεδριάσει συζητήσεως. Μετὰ ταῦτα δὲν εἶναι παραδεκτὴ τοιαύτη πρότασις, ἀλλ' ἐπιφυλάττονται τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 202 ὠρισμένα.

346.—Ἡ περὶ τοιαύτης αἰτήσεως ἐξέτασις εἶναι συνοπτική. — Ἐὰν ἡ περὶ ἀποδείξεως διαδικασία κηρυχθῇ ὅλη ἢ ἐν μέρει ἄκυρος, ἢ ἄτακτος, οἱ μάρτυρες, αἰτοῦντός τινος τῶν διαδίκων, ἐξετάζονται ἐκ νέου κατὰ τὸν προσήκοντα τύπον. — Ἡ ἀταξία ἢ ἄκυρότης μαρτυρίας τινὸς δὲν συνεπιφέρει τὴν ἄκυρότητα τῶν ἄλλων μαρτυριῶν, ὅσαι δὲν ἔχουν τὰ ἐλλείμματα ἐκείνης.

347.—Ἐὰν τις τῶν μαρτύρων, τῶν ὁποίων ἡ προτέρα μαρτυρία ἐκηρύχθη ἄτακτος ἢ ἄκυρος, δὲν δύναται πλέον νὰ ἐξετασθῇ, ἀναγινώσκεται ἡ προτέρα του μαρτυρία ἐπὶ δικαστηρίου, καὶ κατὰ τὰς περιστάσεις λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν.

21. Ἐνοχὴ ἐνεκεν ἀταξιῶν.

348.—Ἐὰν δικαστής, γραμματεὺς, κλητὴρ, διάδικος, ἢ ὁ πληρεξούσιος αὐτοῦ, ἐπροξένησε διὰ παραδρομῆς τὴν ἄκυρότητα ἢ τὴν ἀταξίαν, καταδικάζεται ὁ αἴτιος εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν ἐντεῦθεν προξενηθέντων ἐξόδων· ἐν δὲ [ἀσυγγνώστῳ]¹ παραδρομῇ ἢ ἀμελείᾳ, καὶ εἰς τὴν ἀποζημίωσιν, ἐπιφυλαττομένης καὶ τῆς ποινῆς κατὰ τοῦ δικαστικοῦ ὑπαλλήλου καὶ ὑπηρετοῦ.

Ζ'. Ὁρκος.

α'. Ἐν γένει.

349.—Ὁ ἐκτὸς τοῦ δικαστηρίου ἢ ἐνώπιον αὐτοῦ ἐπαχθεὶς ὄρκος εἶναι [ὑποδιαίρεσις]² τοῦ συμβιβασμοῦ, καὶ ἐπομένως κρίνεται ἐν γένει κατὰ τὰς περὶ συμβιβασμοῦ γενικὰς ἀρχάς.

350.—Ὡς μέσον ἀποδείξεως θεωρεῖται μόνος ὁ ἐπὶ δικαστηρίου ἐπαγόμενος [καὶ]³ παρὰ τοῦ δικαστοῦ ἐπιβαλλόμενος ὄρκος.

β'. Ὁρκος ἐπὶ δικαστηρίου ἐπαγόμενος.

1. Ὁρκον ἐπαγωγή.

351.—Πᾶς ὁ ἔχων δικαίωμα πρὸς διεξαγωγὴν δίκης τινὸς δύναται⁴, ἐὰν ἰδιαιτέροι νόμιμοι ὄρισμοὶ δὲν διαγράφουν ρητῶς

1. «βασιεία» (grobe), κατὰ τὸ γερμ. κ.

2. Ὁρκθῶς : «εἶδος» (Unterart).

3. Ὁρκθῶς : «ἢ ὁ» (oder...)

4. Πρόσθετες ἐνταῦθα κατὰ γερμ. κείμενον : «εἰς ὅλας τὰς πολιτικὰς διαφοράς».

τὸ ἐναντίον¹, νὰ ἐπάγῃ ὄρκον εἰς τὸν ἀντίδικον κατὰ πᾶσαν στά-
σιν τῆς δίκης, περὶ παντὸς πράγματος καὶ κατ' αὐτῶν ἀκόμη τῶν
δημοσίων καὶ ἰδιωτικῶν ἐγγράφων, εἴτε ὑπάρχουν ἄλλαι ἀποδεί-
ξεις, ἢ μὴ, ἂν καὶ ὁ ἀντίδικος δὲν ἤθελεν ἔχει ἰδίαν γνῶσιν τῶν
ἀποδεικτέων πραγμάτων².

2. Δήλωσις ἢ ἀντεπαγωγή.

352.—Ἐντὸς τῆς παρὰ τοῦ δικαστηρίου ταχθείσης ἀνατρε-
πτικῆς προθεσμίας, ἀποφαίνεται ἐκεῖνος, εἰς τὸν ὁποῖον ἐπήχθη ὁ
ὄρκος, ἂν θέλῃ νὰ δεχθῆ τὸν ὄρκον, νὰ [ἐξαιρέσῃ]³ ἢ νὰ ἀντεπα-
γάγῃ ὄρκον.—Ἄν αὐτὸς ἀφήσῃ νὰ παρέλθῃ ἡ προθεσμία, χωρὶς
νὰ ἀποφανθῆ περὶ τούτου, ἢ ἂν ἀποποιῆται τὸν ὄρκον, θεωρεῖ-
ται τότε τὸ πρᾶγμα, ἔνεκα τοῦ ὁποίου ἀπαιτεῖται ὁ ὄρκος, ὡς
ὁμολογημένον⁴.

353.—Ἀντεπαγομένου δὲ τοῦ ὄρκου εἰς τὸν ἐπαγαγόντα αὐ-
τόν, χρεωστεῖ οὗτος νὰ φανερώσῃ ὡσαύτως, ἐντὸς τῆς παρὰ τοῦ
[νόμου]⁵ τεταγμένης ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας, ἂν θέλῃ ἢ ὄχι,
νὰ κάμῃ τὸν ἀντεπαχθέντα ὄρκον. Ἄν δὲ ἀρνηθῆ τὸν ὄρκον τοῦ-
τον, ἢ δὲν κάμῃ ἐντὸς τῆς δεδομένης προθεσμίας τὴν περὶ τῆς
ὀρκοδοσίας δήλωσίν του, θεωρεῖται τὸ πρᾶγμα τὸ ὁποῖον ἤθελε
οὗτος νὰ ἀποδείξῃ διὰ τῆς ἐπαγωγῆς τοῦ ὄρκου, ὡς⁶ ἀποδεδει-
γμένον.

354.—Μόνον ἐὰν ὁ ἀντεπαχθεὶς ὄρκος περιέχῃ προσθήκην
μὴ διαλαμβανομένην ἐν τῇ ἐπαγωγῇ τοῦ ὄρκου, δύναται νὰ ἀπο-
βληθῆ ἄζημίως.

3. Ἀποποίησης τοῦ ὄρκου.

355.—Αἱ ἐν τοῖς ἄρθροις 352 καὶ 353 ὠρισμένοι ἐπιβλα-

1. Ὅρα ἄρθρ. 400 Πολ. Δικ. καὶ ἄρθρ. 2 § 3 ν. 3222 τοῦ 1924
«περὶ καταργήσεως ἄρθρ. 686 Πολ. Δικ. κλπ.» (ἐν Μέρ. Β').

2. Ὅρα καὶ ἄρθρ. 253.—Ἐπι δ' ἄρθρα 2 § 1 καὶ 5 § 1 διατ. 24/
30 Δεκ. 1943 «περὶ κωδικ. διατάξεων ν. ΒΧΗ' κλπ. περὶ ἐξώσεως δυσ-
τροπούντων μισθωτῶν» ἐν Μέρ. Β'.—Δὲν συγχωρεῖται ἐπιβολὴ ὄρκου
δικαστικοῦ ἢ ἐπακτοῦ εἰς τὰς δίκας περὶ προσωρινῶν μέτρων κατὰ τὸν
ν. ΓΨΖ' τοῦ 1911, ἄρθρ. 3, ὃν ὄρα ἐν οἰκείᾳ θέσει Μέρ. Β'.

3. Ὁρθῶς: «ἀποποιηθῆ» (recusiren).

4. Πρβλ. ἄρθρα 273 § 1, 381 § 2. 524 § 1.

5. Ὁρθῶς: «δικαστηρίου» (von Gerichte).

6. Πρόσθετες, κατὰ γεγμ. κείμενον, «μὴ».

βεῖς συνέπειαι συμβαίνουν καὶ ὅταν ὁ ἤδη δεκτὸς γενόμενος ὄρκος δὲν δοθῆ, ἢ ὁ ὀμνύων δὲν ἐνεφανίσθη κατὰ τὴν πρὸς ὄρκοδοσίαν ὀρισμένην προθεσίαν

4. Ἀνάκλησις ὄρκου.

356.—Ὁ ἐπαχθεὶς ἢ ἀντεπαχθεὶς ὄρκος δὲν δύναται νὰ ἀνακληθῆ παρὰ τοῦ ἐπάγοντος ἢ ἀντεπάγοντος, εἰμὴ ἐνόσω δὲν ἔγινεν ἐτι ἢ περὶ παραδοχῆς αὐτοῦ δήλωσις.—Ἐπανέλευσις εἰς τὴν ἀπαξ ἀνακληθεῖσαν ἐπαγωγὴν ὄρκου δὲν δύναται νὰ γίνῃ πώποτε.

5. Ἀποδεικτικὴ δύναμις τοῦ δεδομένου ὄρκου.

357.—Ὁ γενόμενος ὄρκος ἀποτελεῖ μεταξὺ τῶν διαδίκων, τῶν κληρονόμων καὶ ἄλλων ἀντιπροσώπων αὐτῶν ἐντελῆ ἀπόδειξις.—Πᾶσα ἀνταπόδειξις, καὶ αὕτη προσέτι ἢ περὶ ψευδορκίας ἀπόδειξις, εἶναι ἀπαράδεκτος, ἐπιφυλαττομένης τῆς ποινικῆς καταδιώξεως.

6. Πρὸς ὄρκοδοσίαν ἀνίκανοι.

358.—Ἀνίκανοι πρὸς ὄρκοδοσίαν εἶναι—1. ἀνήλικες μὴ συμπληρώσαντες ἐτι τὸ δέκατον τέταρτον ἔτος τῆς ἡλικίας των—2¹.

359.—Καὶ εἰς τοὺς ἀνικάνους πρὸς ὄρκοδοσίαν δύναται νὰ ἐπαχθῆ ἢ νὰ ἀντεπαχθῆ ὄρκος· ἐπίσης δὲ ἠμπορεῖ νὰ ἐπαχθῆ ὄρκος καὶ παρὰ τινος πρὸς ὄρκοδοσίαν ἀνικάνου, ἀλλ' ὁ ἀνίκανος δὲν ἠμπορεῖ ποτὲ νὰ κάμῃ τὸν ὄρκον αὐτοπροσώπως.

360¹.

361².—Ἐὰν πρόκειται νὰ ἐπιβληθῆ ὄρκος εἰς ἀνήλικον, ὁ ὄρκος δίδεται ὑπὸ τοῦ ἐπιτρόπου αὐτοῦ περὶ τοῦ γινώσκειν ἢ μὴ γινώσκειν.

7. Ὁρκοδοσία.

α'. Αὐτοπροσώπως.

362.—Ἐκτὸς τῆς περιπτώσεως τοῦ προηγουμένου ἄρθρου 361, δὲν συγχωρεῖται νὰ ὁμώσῃ τις δι' ἄλλον, ἀλλ' ὁ ὄρκος πρέπει νὰ γίνηται αὐτοπροσώπως.

1. Τὸ ἄρθρον 358 § 2 καὶ τὸ ἄρθρον 360, κηρύσσοντα ἀνικάνους πρὸς ὄρκοδοσίαν τοὺς ἔνεχεν ψευδορκίας ἢ κακουργήματος καταδικασθέντας, κατηγογήθησαν διὰ ν. ΧΙΔ' τῆς 10 Ἰουνίου 1861.

2. Ὡς ἐτροπ. διὰ ν. ΒΚΒ' τῆς 17 Ἰουλ. 1892.

β'. *Περὶ τοῦ πιστεῖν καὶ μὴ γινώσκειν.*

363.—Ἐάν τις διάδικος εἰς τὸν ὁποῖον ἐπήχθη [καὶ] ¹ ἀντεπήχθη ὁ ὄρκος, δὲν δύναται νὰ ὁμώσῃ, ὅτι γινώσκει ὁ ἴδιος τὸ πρᾶγμα (ἄρθρα 351 καὶ 361), πρέπει νὰ ὁμώσῃ ὅτι, καίτοι προσπαθήσας νὰ ἀνακαλύψῃ τὴν ἀλήθειαν, δὲν ἠδυνήθη νὰ εὔρη λόγον διὰ νὰ πεισθῇ (ἢ, κατὰ τὰς περιστάσεις νὰ ἀμφιβάλλῃ) ὅτι κτλ.—Ὁ περὶ τοῦ ² γινώσκειν γενόμενος ὄρκος ἔχει τὰς αὐτὰς συννεπείας, καθὼς καὶ ὁ περὶ τῆς ἀληθείας πράγματός τινος (ἄρθρ. 357).

γ'. *Ὁρκοδοσία [Ἰδανικῶν] ³ προσώπων ⁴.*

364.—Καὶ εἰς [Ἰδανικά] ³ πρόσωπα (σωματεῖα) δύναται νὰ ἐπαχθῇ ὄρκος.—Περὶ τῆς παραδοχῆς, [ἐξαιρέσεως] ⁵ ἢ ἀντεπαγωγῆς τοῦ ὄρκου συντάσσεται βούλευμα τῆς κοινότητος.

365.—Ἐάν πρόκειται νὰ γίνῃ ὄρκος παρὰ τινος σωματείου δίδεται.—1. παρὰ τῶν προϋσταμένων αὐτοῦ, ἐὰν αἱ πράξεις τῶν

1. Ὁρθῶς: «ἦ» (oder).

2. Πρόσθετες, κατὰ γεγμ. κ., «μὴ» (Nichtwissen).—Ὑπὸ τὸν τύπον τοῦτον διατυποῦνται κατὰ πᾶσαν περίπτωσιν οἱ εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν Ὁλυμπ. Ἀγώνων ἐπιβαλλόμενοι ὄρκοι (διδόμενοι ὑπὸ τοῦ γεν. γραμματέως καὶ τούτου κωλυομένου ὑπὸ τοῦ ταμίου) οἵτινες δύναται νὰ προβοῦν εἰς τὴν τροποποίησιν ταύτην καὶ ὅταν διευτώθησαν ὡς ὄρκοι γνώσεως (ἄρθρ. 45 § 3 ν. 5620 τοῦ 1932 «περὶ ὀργανώσεως τῆς σωματικῆς ἀγωγῆς», ὡς ἀντικατεστ. δι' ἄρθρ. 1 ν. 8. 25 Ἰανουαρ. 1936).—Ὡς καὶ οἱ εἰς τὸν ΑΣΟ ἐπιβαλλόμενοι ὄρκοι, διδόμενοι ὑπὸ τοῦ διευθύνοντος συμβούλου ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ του (ἄρθρ. 27 § 5 ἀν. ν. 1361 τοῦ 1938 «περὶ ὑποχρεωτ. ἐκτριζώσεως σταφιδαμπέλων κτλ.», ὡς συνεπλ. δι' ἄρθρ. 3 § 2 ἀν. ν. 1876 τοῦ 1939).—Ὡς καὶ οἱ εἰς τὸ Μετοχ. Ταμεῖον Στρατοῦ (ἄρθρ. 27 Π.Δ. 10 Μαΐου/20 Ἰουλ. 1926 «περὶ κώδικος νόμων Μ.Τ.Σ.»—καὶ οἱ εἰς τὸ Μετ. Ταμεῖον Ἀεροπορίας (ἄρθρ. 20 § 4 ἀν. ν. 1988 τοῦ 1939 «περὶ Μετ. Ταμ. Ἀεροπορίας»).—καὶ οἱ εἰς Ταμεῖον Ἐπιχ. Ἀσφαλ. Ἀρτοποιῶν (ἄρθρ. 24 § 3 ν.δ. 135 τοῦ 1946).

3. Ὁρθῶς: «νομικῶν» (juristischer).

4. Ὁρα σχετικῶς: 1) ἄρθρα 13-16 διατ. τῆς 26 Ἰουν./10 Ἰουλ. 1944 «περὶ κώδικος νόμων περὶ δικῶν τοῦ Δημοσίου κτλ.» 2) ἄρθρα 26, 27, 85, 98 Κώδικος Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς 17 Ἀπρ.—31 Ἰουλ. 1936 3) ἄρθρ. 10 ν.δ. 21 Μαρτ. 1926 «περὶ ὀργανισμοῦ Ταμ. Παροκαταθ.—Δανείων», κυρ. διὰ ν. 3646 τοῦ 1928, 4) ἄρθρ. 25 § 3 ν. 6298 «περὶ κοινων. ἀσφαλίσεων», 5) ἄρθρ. 18 ν.δ. 12 Φεβρ. 1923 περὶ Μετοχ. Ταμείου πολ. ὑπαλλήλων ἔτι δὲ καὶ σελ. 22 σημ. 3.

5. Ὁρα σελ. 105 σημ. 3.

ἀνθρώπων τούτων ἀποτελοῦν τὸ ἀντικείμενον τοῦ ὄρκου· — 2. τοῦναντίον δὲ παρ' ὄλων τῶν μελῶν, ἐὰν ἡ κοινότης συνίσταται ἀπὸ ἕξ ἢ ὀλιγώτερα μέλη.

366.—Ἐὰν μὲν ἡ κοινότης, εἰς τὴν περιπτώσιν τοῦ ἄρθρου 365 ἀριθ. 2, συνίσταται ἐκ μελῶν πλειόνων τῶν ἕξ, ὅχι δὲ καὶ τῶν εἴκοσι, πρέπει αὕτη νὰ προτείνῃ¹ ἕξ πρὸς τὴν ὀρκοδοσίαν· ἐὰν δὲ εἶναι πολυαριθμοτέρα, τὸ τρίτον μέρος τῶν μελῶν αὐτῆς, ἀλλ' ὅχι καὶ ὑπὲρ τοὺς πενήκοντα.—Ἐκ τούτων τῶν κατὰ τοὺς νόμους προσκεκλημένων ἢ προβεβλημένων ἐκλέγει ὁ ἀντίδικος τοὺς μέλλοντας νὰ ὁμόσουν, οἵτινες δὲν πρέπει νὰ εἶναι ποτε ὑπὲρ τοὺς ἕξ.

367.—Ἐὰν τις τῶν κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἐκλεγμένων ἀπέθανεν, εἶναι διαρκῶς κεκωλυμένος, ἢ περιέπεσεν εἰς τὴν πρὸς ὀρκοδοσίαν ἀνικανότητα, ὀφείλει ὁ ἀντίδικος νὰ ἀναπληρώσῃ τοὺς ἐλλείποντας ἐκ τῶν λοιπῶν προσκεκλημένων ἢ προβεβλημένων.

δ'. Ὀρκοδοσία ὁμοδίκου τινός.

368.—Ἐὰν ὁ ὄρκος ἐπήχθη εἰς πλείονας [διαδίκους]² πρέπει νὰ ὁμόσουν ἑκάτερος δι' ἑαυτόν· καὶ οὔτε ὁ ὄρκος ἐνὸς ἐκάστου ὀφελεῖ τοὺς λοιπούς, οὔτε ἡ ἄρνησις αὐτοῦ τοὺς βλάπτει.

ε'. Ὀρκοδοσία τοῦ ἔχοντος ἀλληλεγγύως δικαίωμα ἢ ὑποχρέωσιν.

369.—Ἐὰν ἐκ πολλῶν ἀλληλεγγύως ὑποχρεωμένων ἐπήχθη ἢ ἀντεπήχθη ὁ ὄρκος εἰς ἓνα, καὶ ἐδόθη παρ' αὐτοῦ, ἀπαλλάττονται διὰ τούτου καὶ οἱ λοιποί.—Τἀνάπαλιν δέ, στεροῦνται καὶ ὅλοι οἱ ἀλληλέγγυα δικαίωματα ἔχοντες τὰ δικαιώματά των, ἐὰν τις αὐτῶν ἐπήγαγεν ἢ ἀντεπήγαγεν ὄρκον, καὶ ὁ ἀντίδικος ὤμοσεν.

ε'. Ὀρκοδοσία πρωτοφειλέτου ἢ ἐγγυητοῦ.

370.—Ὁ εἰς τὸν καθ' αὐτὸ χρεώστην ἐπαχθεῖς ἢ ἀντεπαχθεῖς καὶ παρ' αὐτοῦ γενόμενος ὄρκος ἀπαλλάττει καὶ τοὺς ἐγγυητάς καὶ τἀνάπαλιν δὲ ὁ ὄρκος τοῦ ἐγγυητοῦ ἀπαλλάττει τὸν καθ' αὐτὸ χρεώστην.

1. Πρόσθετε ἐνταῦθα, κατὰ γερεμ, κείμ..., «τοὺλάχιστον».

2. Ὀρθῶς : «ὁμοδίκους» (Streitgenossen).

ζ' Ὁρκοδοσία τῶν μελῶν εταιρείας, ἀφορώσης ἐμπορίαν συναλλαγματικὰς ἢ ἐργοστάσια.

371.—Ἐπὶ εταιρείας. ἀφορώσης τὴν ἐμπορίαν, τὰς συναλλαγματικὰς, καὶ τὰ ἐργοστάσια, ὁμνύουν ὅλα τὰ μέλη αὐτῆς. Ἐὰν οἱ ἑταῖροι ἐπέτρεψαν εἰς ἓνα ἢ εἰς τινὰς ἐξ αὐτῶν, ἢ εἰς τρίτον τινὰ, τὴν διεξαγωγὴν τῶν ὑποθέσεων των ἢ μίαν ὑπόθεσιν, ἣτις ἔδωκεν ἀφορμὴν εἰς τὴν διαφοράν, οὗτοι μόνοι εἶναι ὑπόχρεοι νὰ κάμουν τὸν ὄρκον περὶ τῶν κατὰ τὴν διεξαγωγὴν τῶν ὑποθέσεων γενομένων πράξεων. — Ἐὰν τὰ βιβλία ἐγράφησαν παρὰ τινος ἐπὶ τούτῳ διωρισμένου, ὀφείλει, ἐκτὸς τῶν ιδιοκτητῶν ἢ τῶν ἐπὶ τῆς διεξαγωγῆς τῶν ὑποθέσεων, νὰ δώσῃ κατ' αἰτησιν τοῦ ἀντιδίκου καὶ ὁ ἐπὶ τῆς συντάξεως τῶν βιβλίων τὸν ὄρκον, ἐφ' ὅσον τοῦτο εἶναι καθ' ἑαυτὸ δυνατόν, καὶ δύναται νὰ κατορθωθῇ χωρὶς μεγάλην δυσκολίαν (ἄρθρ. 417).

η'. Ὁρκοδοσία τῶν κληρονόμων καὶ τῶν ἀντιπροσώπων.

372.—Ἀποθανόντος ἐκείνου, εἰς τὸν ὁποῖον ἐπήχθη ἢ ἀντεπήχθη ὁ ὄρκος, πρὸ τῆς διὰ τῶν ἄρθρων 352 καὶ 353 διατεταγμένης δηλώσεως, ἢ πρὸ τῆς ὀρκοδοσίας, τάττεται εἰς τοὺς κληρονόμους, καὶ ἄλλους ἀντιπροσώπους αὐτοῦ νέα προθεσμία πρὸς δῆλωσιν· καί, ἂν οὗτοι δὲν δύνανται νὰ ὁμώσουν περὶ τῆς ἀληθείας τοῦ πράγματος συγχωρεῖται εἰς αὐτοὺς νὰ δώσουν τὸν περὶ ἀγνοίας ὄρκον. Εἰς τὴν παραδοχὴν, ἄρνησιν, ἀντεπαγωγὴν, καὶ δόσιν τοιοῦτου ὄρκου, καὶ εἰς τὰς συνεπείας αὐτοῦ, ἐφαρμόζονται τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 352—363 ὠρισμένα.

θ'. Ὁρκος ἐπὶ τοῦ Εὐαγγελίου.

373.—Ὁ ὄρκος δίδεται ἐπὶ τοῦ Εὐαγγελίου διὰ τῶν ἐξῆς λέξεων. «Ὁμνύω, εἰδὼς κάλλιστα τὰς ἐπιβαλλομένας εἰς τὴν ψευδορκίαν ποινάς, ὅτι κτλ.»—¹ Κατὰ τὴν ὀρκοδοσίαν πρέπει νὰ λαμβάνηται ὑπ' ὄψιν ἡ θρησκεία τῶν ὁμνυόντων, καὶ ἐπομένως νὰ τίθεται ὡς βᾶσις δι' ἕκαστον αὐτῶν ὁ εἰς τὴν θρησκείαν αὐτοῦ εἰρισμένος τύπος τοῦ ὄρκου, ἢ τῆς διαβεβαιώσεως.

8. Παρεμπόνοσα περὶ ἀποδείξεως [πρᾶξις].²

374.—Ἡ περὶ ἀποδείξεως παρεμπόνοσα [πρᾶξις]² πρέπει

1. Πρὸβλ. καὶ ἄρθρ. 335.

2. Ὁρα σελ. 102 σημ. 3.

νά προσδιορίξῃ τὸ πρᾶγμα περὶ οὗ ὁ ὄρκος καὶ τὴν προθεσμίαν τῆς περὶ τοῦ ὄρκου δηλώσεως, κατὰ τὰ ἄρθρα 352, 353, καὶ 372¹.

9. Συζήτησις περὶ τοῦ ὄρκου.

375.—Ἐπιδοθείσης τῆς δηλώσεως, τὸ δικαστήριον προσδιορίζει τὸν χρόνον καὶ τὸν τόπον τῆς ὀρκοδοσίας, καὶ μετὰ ταῦτα μεταβαίνει ἀμέσως εἰς τὴν συζήτησιν καὶ τὴν ἀπόφασιν.

376.—Ἐὰν οἱ διάδικοι εἶναι παρόντες ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ, ὑποχρεοῦνται εἰς ταχίστην δήλωσιν, ἀντεπαγωγὴν, καὶ δόσιν τοῦ ὄρκου, μεθ' ὃ μεταβαίνει ἀμέσως τὸ δικαστήριον εἰς τὴν ὀριστικὴν συζήτησιν καὶ ἀπόφασιν.

10. Ὀρκοδοσία ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ τοῦ ἀρμοδίου ἢ τοῦ ἐπιτετραμμένου τὴν ὀρκοληψίαν δικαστηρίου.

377.—Συνήθως δίδονται οἱ ὄρκοι ἐπὶ δημοσίᾳ συνεδριάσει τοῦ ἀρμοδίου δικαστηρίου.—Μόνον ὅταν ὑπάρχῃ προσηκόντως βεβαιωμένον κώλυμα, ἢ ἀπέχῃ μακρὰν ὁ ὁμῶσων, δύναται νὰ ἐπιτραπῇ εἰς δικαστὴν τινα, ἢ εἰς ἄλλο δικαστήριον τὸ νὰ λάβῃ τὸν ὄρκον· τοῦτο δὲ γίνεται πάντοτε κατὰ τὴν περίπτωσιν τῶν ἄρθρων 319 καὶ 320.—Κατὰ πᾶσαν περίπτωσιν ἢ προσέλευσις εἶναι ἐλευθέρᾳ εἰς ὅλους τοὺς διαδίκους· ὅθεν καὶ προσκαλοῦνται ἐπὶ τούτου².

γ'. Ὀρκος ἐπιβαλλόμενος παρὰ τοῦ δικαστοῦ.

1. Πότε δύναται ὁ δικαστὴς νὰ ἐπιβάλῃ ὄρκον.³

378.—Ὁ δικαστὴς τότε μόνον δύναται, εἴτε κατ' αἴτησιν ἐνὸς τῶν διαδίκων, ἢ καὶ ἐξ ἐπαγγέλματος, νὰ ἐπιβάλῃ ὄρκον εἰς διάδικόν τινα, ὅτε ἡ ἀγωγὴ ἢ ἡ ἔνστασις δὲν εἶναι μὲν ἐντελῶς ἀποδεδειγμένη, δὲν στερεῖται δὲ πάσης ἀποδείξεως.—Κατὰ πᾶσαν ἄλλην περίπτωσιν ἔπεται, χωρὶς περαιτέρω διατυπώσεως, κατάνησις ἢ ἀπόλυσις.⁴

1. Πρβλ. καὶ ἄρθρ. 249.

2. Πρβλ. καὶ ἄρθρα 15 καὶ 261.

3. Δὲν ἐπιτρέπεται ἐπιβολὴ δικαστικοῦ ὄρκου ἐπὶ διαφορῶν τοῦ Δημοσίου (ἄρθρ. 14 Διατ. 26 Ἰουν./10 Ἰουλ. 1944 «περὶ κώδικος τῶν νόμων περὶ δικῶν τοῦ Δημοσίου») καὶ ἐν τῇ διαδικασίᾳ τοῦ ν. ΓΨΗΖ' τοῦ 1911 «περὶ προσωρινῶν μέτρων ἐν ταῖς περὶ διακατοχῆς διαφοραῖς» (ὄρα τοὺς νόμους τούτους ἐν Μέρ. Β').

4. Ὁρα καὶ ἄρθρα 2 § 1 καὶ 5 § 1 Διατ. 24/30 Δεκ. 1943 «περὶ κωδικοπ. ν. ΒΧΗ' κλπ. «περὶ ἐξώσεως δυστροποῦντων μισθωτῶν» (ἐν Μέρ. Β').

2. Ὀρκος ἀναπληρωτικός καὶ ἀπαλλακτικός.

(juramentum suppletorium et purgatorium).

379.—Ἀναπληρωτικός ὄρκος ἐπιβάλλεται εἰς τὸν ἀποδεικνύοντα, ὅταν διὰ τῶν προσαχθεισῶν ἀποδείξεων καθίστανται σφόδρα πιθανὰ τὰ παρ' αὐτοῦ λεγόμενα.—Ἐὰν ἐκ τοῦ ἐναντίου δὲν ἐξάγῃται ὑπὲρ τῶν λεγομένων τοῦ διεξάγοντος τὴν ἀπόδειξιν εἰμὴ ἀσθενὲς τεκμήριον, ἐπιβάλλεται εἰς τὸν ἀντίδικον ὁ ἀπαλλακτικός ὄρκος.—«Ἡ μετ' ἐκτίμησιν τῶν προσαχθεισῶν ἀποδείξεων ἐπιβάλλουσα ὄρκον ἀπόφασις οὐδέποτε δύναται νὰ ἀνακληθῇ ὑπὸ τοῦ ἐκδόντος αὐτὴν δικαστηρίου»¹.

380.—Ἡ ἀκριβεστέρα διάγνωσις, εἰάν πρόπη νὰ ἐπιβληθῇ ἀναπληρωματικός ἢ ἀπαλλακτικός ὄρκος, ἀνατίθεται εἰς τὴν κρίσιν τοῦ δικαστηρίου, τὸ ὁποῖον ὅμως κατὰ τοῦτο πρόπει νὰ ἔχη ὑπ' ὄψιν τὴν κορίττονα τοῦ πράγματος γνῶσιν, ἢ τὴν μείζονα προσωπικὴν ἀξιοπιστίαν τοῦ ἐτέρου τῶν διαδίκων.

3. Συνέπειαι.

381.—Ὀρκος, ἐπιβεβλημένος παρὰ τοῦ δικαστοῦ, δὲν ἡμπορεῖ νὰ ἀντεπαχθῇ εἰς τὸν ἀντίδικον.—Ἡ ἀποποίησης, μὴ δήλωσις, ἢ μὴ δόσις τοῦ ἀπαξ δεκτοῦ γενομένου ὄρκου, ἐντὸς τῆς παρὰ τοῦ δικαστηρίου δεδομένης προθεσμίας, ἐπιφέρει τὸ ἀποτέλεσμα, ὅτι θεωρεῖται ὡς ὠμολογημένον ἐκεῖνο, τοῦ ὁποίου τὸ ἐναντίον ἐπρόκειτο νὰ βεβαιωθῇ δι' ὄρκου.

382.—Διὰ τῆς ὀρκοδοσίας, ἐπὶ μὲν τοῦ ἀναπληρωτικοῦ ὄρκου, ἀναπληροῦνται ἢ πρότερον ἀτελῆς ἀπόδειξις· ἐπὶ δὲ τοῦ ἀπαλλακτικοῦ, καθίσταται ἐντελῶς ἀνίσχυρος.—Κατὰ τὰ ἄλλα ἐφαρμόζονται τὰ ἐν τοῖς ἀρθροῖς 351, 357, 363, καὶ 372—377 ὡρισμένα.

4. Ἐκτιμητικός ὄρκος (ὄρκος περὶ μεγέθους καὶ ἐκτιμήσεως).

383.—Ἐὰν ὁ λόγος καὶ ἡ ὑπαρξίς ἀπαιτήσεώς τινος ἢ παρανόμως προσγενομένης ζημίας ἀποδειχθῇ², εἶναι δὲ ἀδύνατον νὰ ἐξακριβωθῇ ἡ ποσότης καὶ τὸ μέγεθος τῆς ἀπαιτήσεως ἢ τῆς ζη-

1. Τὰ ἐντὸς « » ἐν τέλει τοῦ ἀρθροῦ 379 προσετέθησαν δι' ἀρθρομόνου, § 1, ν.δ. 1685 τοῦ 1942 «περὶ προσθήκης διατάξεως εἰς τὸ ἀρθρ. 379 Πολ. Δικ. κλπ.».

2. Τὸ γερμ. κ. προσθέτει : «ἐντελῶς» (Vollkommen bewiesen).

μίας δι' ἄλλων ἀποδεικτικῶν μέσων, ἐπιβάλλει τὸ δικαστήριον τὸν ἐκτιμητικὸν ὄρκον εἰς ἐκεῖνον, ὅστις κάμνει τὴν αἴτησιν ἢ ὑπέφερε τὴν ζημίαν. — Κατὰ τὴν ἐκτίμησιν ταύτην λαμβάνεται ὡς βᾶσις ἢ ἀληθοῦς τιμὴ καὶ ὄχι ἢ κατὰ φαντασίαν (*pretium affectionis*). ὅθεν τάσσει ὁ δικαστὴς τὸν ὑπέρτατον ὄρκον, τὸν ὁποῖον δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ ὁ ὁμνύων.

Η'. Ἀπόδειξις δι' ἐγγράφων.

α'. Γενικαὶ διατάξεις.

1. Ὁ ρι σ μ ό ς.

384.—Ἐγγράφα εἶναι χειρόγραφοι ἢ τυπωμένοι διατριβαὶ ἢ [ὑπομνήματα] ¹.

2. Δύναμις ἀποδεικτικῆ.

385.—Τὰ ἔγγραφα τότε μόνον ἔχουν δύναμιν πρὸς ἀπόδειξιν.—1. ὅταν εἶναι συντεταγμένα κατὰ τοὺς νομίμους τύπους.—2. ὅταν ἢ ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα δίδουν κῦρος εἰς αὐτά, ἰδίως δὲ ἢ ὑπογραφή, ἢ σφραγίς κτλ. εἶναι ἐπιτεθειμένα εἰς κάθε φύλλον, ἢ ὅλι τὰ φύλλα εἶνε ἠνωμένα διὰ κλωστῆς, ἐξησφαλισμένης διὰ τῆς πρὸς κύρωσιν αὐτῶν ἐπιτεθειμένης σφραγιδος.—3. ὅταν δὲν εἶναι ξεσχισμένα, διατετημημένα, διαγεγραμμένα, ἔξεσμένα, ἔξηλειμμένα, ἢ ἄλλως εἰς οὐσιώδη μέρη μεταβεβλημένα.—4. εἰάν εἶναι εὐανάγνωστα.

3. Τ ὅ π ο ς.

386.—Ὁ τύπος τοῦ ἐγγράφου κανονίζεται κατὰ τοὺς νόμους τοὺς ἰσχύοντας καθ' ὃν τόπον καὶ χρόνον ἐξεδόθη τὸ ἔγγραφο.—Προκυπτούσης ἀμφιβολίας, εἰάν ὁ τύπος ἐγγράφου τινὸς ἦτο, εἰς τὴν ἐποχὴν καὶ τὸν τόπον τῆς ἐκδόσεως, ὁ ἰσχύων νόμιμος τύπος, πρόπει ν' ἀποδειχθῇ τοῦτο παρὰ τοῦ ἐμφανίζοντος τὸ ἔγγραφο.

3. Ἐλλειψις τῆς σφραγῆς.

387.—Ἐὰν φύλλα μὴ συνδεδεμένα καθυποβληθῶσι ὡς ἀπαρ-

1. Κατ' ὀρθὴν μετάφρ. : «μνημεῖα» (*Denkmäler*).

τίζοντα ἐν ὅλον ἔγγραφοι, ἔχει τὸ δικαίωμα ἐκεῖνος, κατὰ τοῦ ὁποίου φέρεται ἢ ἀποδείξεις, νὰ ἀπορρίψη ὅλα τὰ μὴ ὑπογεγραμμένα φύλλα,

5. Σχισμένα ἢ διαγεγραμμένα ἔγγραφα.

388.—Ἐγγραφα, τὰ ὁποῖα ἐσχίσθησαν, διετμήθησαν, ἢ διεγράφησαν ὄχι πρὸς ἀπόδειξιν τῆς εἰς τὸ μέλλον ἀκυρότητός των, ἀλλὰ κατὰ σύμπτωσιν, [ἔξ ἀπάτης]¹ κτλ., δύνανται μόνον νὰ φερθῶσι πρὸς ἀπόδειξιν, ἐὰν τὸ συμβάν τοῦτο δύναται νὰ ἀποδειχθῇ ἐντελῶς.

6. Μεταβολαί.

389.—Γενομένων μεταβολῶν εἰς τι ἔγγραφοι, πρέπει νὰ ἀποδείξῃ ὁ διεξάγων τὴν διὰ τούτου ἀπόδειξιν, ὅτι αἱ μεταβολαὶ αὗται ἔγιναν παρὰ τοῦ ἐκδόντος τὸ ἔγγραφοι, ἢ παρ' ἐκείνου, καθ' οὗ πρόκειται νὰ χορηγηθῆσιν τὸ ἔγγραφοι τοῦτο, ἢ εἰς ὃν μετέβη τὸ δικαίωμα, ἢ ὅτι ἔγιναν συναινέσει αὐτοῦ.

7. Ἀπολωλότα ἢ ἄχρηστα ἔγγραφα.

390.—Ἐάν τι ἔγγραφοι χαθῆ, κατασταθῆ ὡς ἐκ τοῦ χρόνου ἢ τινος συμπτώσεως δυσανάγνωστον ἢ ἄλλως ἄχρηστον, ὁ διεξάγων τὴν ὑπόθεσιν πρέπει ν' ἀποδείξῃ, ἢ ὅτι ὑπῆρχε νόμιμον ἔγγραφοι ἢ τὸ περιεχόμενον αὐτοῦ ἢ συγχρόνως ἀμφοτέρω κατὰ τὴν χρείαν, καὶ ταῦτα διὰ παντὸς πρὸς ἀπόδειξιν μέσου, καὶ εἰς τοιαύτας προσέτι [δίκας εἰς τὰς ὁποίας ἀπαιτεῖται οὐσιωδῶς ἐπίσημον]² ἔγγραφοι.

8. Ἐγγραφα καθυποβάλλονται ὀλοκλήρως.

391.—Πᾶν ἔγγραφοι, τὸ ὁποῖον θέλει νὰ μεταχειρισθῆ διαδίκος τις πρὸς ἀπόδειξιν ἢ ἀνταπόδειξιν, πρέπει νὰ καθυποβάλληται ἐν πρωτοτύπῳ ὀλοκλήρως κατὰ πᾶν τὸ περιεχόμενον αὐτοῦ, καὶ ὄχι ἐν περιλήψει μόνον, διὰ νὰ παρατηρηθῆ καὶ ἀναγνωρισθῆ ἢ γνησιότης του.

392.—Ἐάν πρόκειται νὰ διεξαχθῆ ἢ ἀποδείξεις διὰ μερικῶν

1. Ὁρθῶς : κατὰ πλάνην (aus Irrthum).

2. Ἡ ἀκριβὴς μετάφρασις τῆς ἐντὸς ἀγκυλῶν περιόδου εἶνε : «δικαιοπραξίας, διὰ τὴν ὑπόστασιν τῶν ὁποίων ἀπαιτεῖται» (bei Rechtsgeschäften, zu deren Wesenheit eine schriftliche Urkunde gehört).

τεμαχίων, ἔξηγμένων ἐκ τινος βιβλίου ἢ ἄλλου ἐκτεταμένου ἔγγράφου, περιέχοντος πλείονα ἀντικείμενα, οὐδεμίαν ἔχοντα συνάφειαν μὲ τὴν δίκην, πρόπει νὰ καθυποβληθῇ ἐξ αὐτοῦ πᾶν ὅ,τι ἔχει συνάφειαν μὲ τὸ ἀντικείμενον τῆς διαφορᾶς.

9. Ἐγγραφον ἀναφέρον καὶ ἀναφερόμενον (documentum referens et relatum).

393.—Ἐὰν τὸ καθυποβληθὲν ἔγγραφον ἀναφέρηται εἰς ἄλλο, συνυποβάλλεται καὶ αὐτό, ἐκτὸς ἂν τὸ προσαχθὲν ἔγγραφον ἐμβῆκεν εἰς τὸν τόπον ἐκείνου, πρὸς τὸ ὁποῖον ἀναφέρεται, ἢ ἢ ὅλη αὐτοῦ οὐσιώδης ἔννοια ἐπαναλαμβάνεται ἐν αὐτῷ.

394.—Ἐὰν τὸ προσαχθὲν ἔγγραφον (documentum referens) περιέχῃ ὁρισμούς, διαφέροντας τῶν τοῦ ἀρχαιοτέρου ἐν αὐτῷ ἀναφερομένου ἔγγράφου (documentum relatum), προτιμᾶται τὸ περιεχόμενον τοῦ τελευταίου ¹.

10. Παρακατάθεσις τῶν ἐγγράφων.

395.—Ἐὰν κατὰ τὴν πρώτην κλῆσιν (ἄρθρ. 538, 539, καὶ 619), ἢ μετέπειτα κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς διαδικασίας παραδοθῇ εἰς τὸν ἀντίδικον ἀντίγραφον τῶν ἀποδεικτικῶν ἢ ἀνταποδεικτικῶν ἐγγράφων, κατατίθεται συγχρόνως τὸ πρωτότυπον, πρὸς γνῶσιν τοῦ ἀντιδίκου, ἐπὶ τοῦ δικαστικοῦ γραφείου, ἢ ἐγχειρίζεται πρὸς τοῦτο τὸ τέλος εἰς τὸν ἀντίδικον, ἐπὶ ἀποδείξει παραλαβῆς.—Κατὰ πᾶσαν ἄλλην περίπτωσιν τὸ πρωτότυπον ἐμφανίζεται ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ.

11. Συζήτησις περὶ τῆς γνησιότητός των.

396.—Ἐν τῇ συνεδριάσει ἐξηγοῦνται οἱ διάδικοι περὶ τῆς γνησιότητος τῶν καθυποβεβλημένων ἀποδεικτικῶν καὶ ἀνταποδεικτικῶν ἐγγράφων καὶ εἰσάγουν τὰς ἐνστάσεις των.—Ἀμφότερα συζητοῦνται συνολτικῶς καὶ ἀποφασίζονται, εἰ δυνατόν, συγχρόνως μὲ τὴν κυρίαν δίκην.—Ἐὰν ἡ γνησιότης ἐγγράφου τινὸς ἢ ἡ ἀλήθεια τῶν ἐνστάσεων διαφιλονικῆται, γίνεται ἀπόφασις παρεμπίπτουσα περὶ τῆς ἀποδείξεως.

1. Τοὺς ἐντὸς παρενθέσεων λατινικοὺς ὄρους ἔχει μόνον τὸ γερμανικὸν κείμενον.

12. Ἐγγράφα συντηρητικά.

397.—Δι' ἐγγράφων δύναται νὰ γίνῃ ἀπόδειξις συντηρητικῆ·
—1. ὅταν τὰ ἐγγράφα, ἰδίως δὲ ἐγγράφα κατατεθειμένα εἰς τὰ ἀρχεῖα. πρόκειται νὰ μετακομισθοῦν εἰς ἄλλον τόπον·—2. ὅταν ὑπάρχῃ κίνδυνος, ὅτι ἡ ἀναγνώρισις τῆς ὑπογραφῆς ἡμπορεῖ νὰ κατασταθῇ δυσχεροστάτη ἢ ἐντελῶς ἀδύνατος.—Κατὰ τὴν πρώτην περίπτωσιν λαμβάνεται ἀντίγραφον, κατὰ δὲ τὴν δευτέραν ὑποβάλλεται τὸ ἐγγράφον πρὸς ἀναγνώρισιν ¹.

β'. Δημόσια ἔγγραφα.

1. Ὁρισμός.

398.—Δημόσιον ἔγγράφον εἶναι πᾶν ἔγγράφον συνταπιόμενον κατὰ τὸν διὰ τὸ ἀντικείμενον καὶ τὴν προᾶξιν νομίμως ἀπαιτούμενον τύπον παρὰ δημοσίου ὑπαλλήλου, ἐντὸς τῶν ὁρίων τῶν καθηκόντων του, καὶ κατὰ τόπον, ὅπου οὗτος ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ συντάτῃ τοιαῦτα.

399.—Ὡς δημόσια ἔγγραφα θεωροῦνται·—1. τὰ κατὰ τοὺς νομίμους τύπους συντασσόμενα περὶ φορολογίας καὶ κτηματογραφίας (cadastre) βιβλία·—2. τὰ εἰς τὰ δημόσια ἀρχεῖα καὶ τὰς καταχωρίσεις φυλαττόμενα καθ' ἑαυτὰ μὴ δημόσια ἔγγραφα, ἐὰν εἶναι ἀρχαῖα καὶ ὑπεστηριγμένα δι' ἄλλων ἀναγομένων εἰς αὐτὰ βοηθημάτων·—3. αἱ σημειώσεις τῶν γονέων περὶ τῆς γεννήσεως καὶ τοῦ θανάτου τῶν τέκνων των, ἐν ἑλλείψει ἄλλων δημοσίων ἐγγράφων καὶ βοηθημάτων, καθ' ὅσον δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι αἱ σημειώσεις αὗται ἔγιναν πραγματικῶς παρὰ τῶν γονέων·—4. [ὑπομνήματα] ² γενόμενα ὑπὸ τὸ κῦρος τῆς δημοσίου ἀρχῆς.

2. Δύναμις ἀποδείξεως.

400.—Δημόσια ἔγγραφα ἀποτελοῦν περὶ ὅλων, ὅσα, συμβάντα ἐνώπιον τοῦ ἀρμοδίου ὑπαλλήλου, περιέχονται ἐν τῷ ἐγγράφῳ, ἐντελῆ ἀπόδειξιν πρὸς τε τοὺς διαδίκους, τοὺς κληρονόμους καὶ ἄλλους ἀντιπροσώπους αὐτῶν, καὶ πρὸς τρίτους. μετὰ τὴν μόνην διαφορὰν, ὅτι τὸ ἐγγράφον ὑποχρεοῖ μόνον [τοὺς διαδί-

1. Περὶ βλ. ἀρθρα 257 καὶ 437 ἐπ.

2. «Μνημεῖα» (Denkmäler), κατ' ὀρθὴν μετάφρασιν.

κους] ¹ καὶ τοὺς ἀντιπροσώπους των ὡς πρὸς τοὺς τρίτους δέ, ἀποδεικνύει μόνον τὸ ἀντικείμενον τοῦ ἐγγράφου.

401.—Τὰ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ εἰρημένα ἐφαρμύζονται καὶ εἰς πᾶν ὅ,τι ἀναφέρεται μόνον διηγηματικῶς (per verba enunciativa) ² ἐν τινι δημοσίῳ ἐγγράφῳ περὶ τῶν δικαιωμάτων καὶ ὑποχρεώσεων τῶν διαδίκων ¹ καθ' ὅσον ἡ ἀναφορὰ αὕτη ἔχει ἄμεσον συνάφειαν μὲ τὸ ἀντικείμενον τοῦ ἐγγράφου.—Ἐτερογενεῖς ἐκφράσεις καὶ ἀναφοραὶ θεωροῦνται ὡς ἀπλῆ ἀρχὴ ἐγγράφου ἀποδείξεως (ἄρθρ. 305).

402.—Ἐγγραφον συντεταγμένον ὄχι κατὰ τοὺς νομίμους τύπους καὶ παρὰ τινος κατὰ τὸ ἄρθρον 398 μὴ ἀρμοδίου ὑπαλλήλου, δὲν ἔχει ἀποδεικτικὴν ἰσχύν, οὔτε ὡς ἀρχὴ ἐγγράφου ἀποδείξεως.—Ἐὰν ἐν τοσοῦτῳ [ὅλοι οἱ διαδικοί] ¹ ὑπέγραψάν τι ἐγγραφον, τοῦτο ἰσχύει τότε ὡς ἰδιωτικὸν (ἄρθρ. 409).—Τὰ περὶ πειθαρχίας διὰ τοῦ ἄρθρου 135 ὠρισμένα ἐφαρμύζονται ἐν γένει καὶ εἰς ἕκαστον τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 398 ἀναφερομένων ὑπαλλήλων.

3. Ὅτι ἐκτελεσιά.

403.—Δημόσιον ἐγγραφον, φέρον ὅλα τὰ κατὰ τὸ ἄρθρ. 398 νομίμως ἀπαιτούμενα, εἶναι ἐκτελεστέον κατὰ πᾶσαν τὴν ἔκτασιν τοῦ Κράτους, μέχρις ὅτου ἀποδειχθῇ ἡ πλαστογραφία, ἡ νόθευσις, ἢ ἡ μεταβολὴ τοῦ συμβολαίου.

4. Ἀπόδειξις τῆς μεταβολῆς.

404.—Ἡ τῆς μεταβολῆς ἀπόδειξις δύναται νὰ γενῆ μόνον κατὰ τὸν ἐν τοῖς ἄρθροις 300 καὶ 303 ὠρισμένον τρόπον.—Ἀντεπιστολαὶ ἢ ἄλλα ἐγγράφα δὲν ἀποδεικνύουν κατὰ τοῦτο ὡς πρὸς τρίτους, οἵτινες δὲν ἦσαν συναλλαττόμενοι κατὰ τὸ μεταβληθὲν συμβόλαιον ἀλλ' ὑποχρεοῦν μόνον τοὺς [διαδίκους] ¹ καὶ τοὺς ἀντιπροσώπους,

5. Ἐνστάσεις.

405.—Ἐὰν ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ γίνῃ τις ἔνστασις κατὰ δημο-

1. Ἡ λέξις Partheien ἔχει ἐνταῦθα τὴν σημασίαν «τὰ μέρη τὰ συμβαλλόμενα ἐν τῷ ἐγγράφῳ».

2. Τὰ ἐντὸς παρενθέσεων ὑπάρχουν μόνον ἐν τῷ γερμ. κ.

σίου ἔγγραφου (ἄρθρ. 396, 402—404), πρέπει συγχρόνως νὰ φανερωθοῦν τὰ πρὸς ἀπόδειξιν μέσα (ἄρθρ. 250 καὶ 404), περὶ τοῦ παραδεκτοῦ τῶν ὁποίων γίνεται ἀμέσως συνοπτικὴ συζήτησις καὶ ἀπόφασις.¹

406.—Ἐὰν ἐκεῖνοι μὲν, κατὰ τῶν ὁποίων πρόκειται νὰ γίνῃ ἡ ἀπόδειξις, δὲν ἐνεφανίσθησαν ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ, παρὰ δὲ τῶν ἐμφανισθέντων διαδίκων ἐγένοντο ἐνστάσεις, τὸ δικαστήριον προβαίνει, καίτοι μὴ ἐμφανισθέντων τῶν εἰρημένων, εἰς τὴν συνοπτικὴν συζήτησιν καὶ ἀπόφασιν.—Ἐὰν ὁ διεξάγων τὴν ἀπόδειξιν δὲν ἐμφανισθῇ, θεωρεῖται ὡς παραιτήσας τὰς εἰς αὐτὸν ἀνηκούσας κατὰ τῆς ἀποδείξεως ἐνστάσεις².

γ'. Ἰδιωτικὰ ἔγγραφα.

1. Ὀ ρ ι σ μ ό ς.

407.—Ἰδιωτικὰ ἔγγραφα εἶναι ὅσα δὲν δύνανται νὰ θεωρηθοῦν ὡς δημόσια κατὰ τὸ ἄρθρον 398 καὶ 399.

408.—Ὡς ἰδιωτικὰ ἔγγραφα θεωροῦνται πρὸς τοῖς ἄλλοις καὶ τὰ ἑξῆς.—1. βιβλία ἐμπορικά, συνταπτόμενα παρ' ἐμπόρων, τραπεζιτῶν, καὶ ἐργοστασιαρχῶν, ἐχόντων τὸ δικαίωμα τοῦ μετέρχεσθαι τὸ ἐπιτήδευμά των, περὶ τῶν συναλλαγμάτων καὶ τῶν ὑποθέσεών των.—2. τὰ φέροντα ἐπιτάγματα ἰατρῶν βιβλία τῶν φαρμακοπωλῶν, ὡσαύτως καὶ τὰ βιβλία τῶν παρὰ τῆς ἀρχῆς ἐπικεκυρωμένων ἰατρῶν παντὸς εἴδους, τῶν μαιῶν, καὶ τῶν ξενοδόχων.—3. τὰ εὐρετήρια καὶ τὰ ἡμερολόγια τῶν δικαστικῶν γραμματέων, τῶν δικηγόρων, συμβολαιογράφων, κολλυβιστῶν καὶ κλητῆρων.—4. τὸ σύμβολον (la souche de la taille) καὶ ἡ ἐγκοπὶς (échantillon de la taille), καθ' ὅσον εἶναι ἀποδεδειγμένον ὅτι οἱ [διάδικοι]³ συνηλλάττοντο κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον, καὶ ἂν ἀμφοτέρα τὰ ξύλα συμφωνοῦν πρὸς ἄλληλα.—5. μνημεῖα ἰδιωτικά.

2. Κ ὄ ρ ο ς.⁴

409.—Διὰ νὰ ἔχη κῦρος ἰδιωτικὸν ἔγγραφον, ἀπαιτεῖται ἡ

1. Πρὸβλ. καὶ ἄρθρα 435, 436, 455.

2. Σχετ. ἄρθρα 273 § 1, 439.

3. Ὅρα σελ. 116 σημ. 1.

4. Ὅρα καὶ ἄρθρα 8, 49, 63, 65 ν. 4755 τοῦ 1930 «περὶ κώδικος τελῶν Χαρτοσήμου» (ἐν Μέρ. Β').

ὑπογραφή ὄλων ἐκείνων οἵτινες ὑπεχρεώθησαν δι' αὐτοῦ. Ἐὰν εἰς τὴν ὑπογραφήν τὸ ὄνομα δὲν εἶναι ὀλοκλήρως γεγραμμένον μὲ ἀλφαβητικά στοιχεῖα, τὸ ἔγγραφον δὲν ἰσχύει οὔτε ὡς ἀρχὴ ἔγγραφου ἀποδείξεως.

410—411.¹

3. Δύναμις ἀποδείξεως.

α'. Ἐν γένει.

412.—Ἐγγραφον ἰδιωτικόν, συντεταγμένον κατὰ τοὺς προσηκόντας τύπους (ἄρθρ. 409 καὶ 410) ἀποτελεῖ ἀπόδειξιν κατὰ τοῦ χρεώστου, τῶν κληρονόμων καὶ λοιπῶν ἀντιπροσώπων αὐτοῦ τότε μόνον, ὅταν ἀνεγνωρίσθῃ προσηκόντως ἢ ἐθεωρήθῃ κατὰ νόμους ὡς ἀνεγνωρισμένον (ἄρθρ. 436—439)².—Τότε ὅμως ἔχει τὴν αὐτὴν ἀποδεικτικὴν δύναμιν ὡς καὶ τὰ δημόσια ἔγγραφα, κατὰ τὰ ἄρθρα 400, 401, 403 καὶ 404.

β'. Βεβαία χρονολογία ὡς πρὸς τρίτους.

413.—Βεβαίαν χρονολογίαν ὡς πρὸς τρίτους λαμβάνει τὸ ἰδιωτικὸν ἔγγραφον μόνον διὰ τῆς θεωρήσεως τοῦ συμβολαιογράφου, διὰ τοῦ θανάτου ἑνὸς τῶν συναλλαττομένων ἢ διὰ δη-

1. Τὰ ἄρθρα 410-411 κατηγορήθησαν δι' ἄρθρ. 7 ἀν. ν. 2783 τοῦ 1941, εἰσαγ. Ἀστ. Κώδικος.—*Περὶ τοῦ κύρους τῶν ἰδιωτικῶν ἐγγράφων ὄρα ἄρθρ. 160-162 τοῦ Ἀστ. Κώδικος.*—Τὰ καταργηθέντα ἄρθρα 410 καὶ 411 εἶχον ὡς ἐξῆς: «410. Διὰ τὴν ἔχῃ κύρος ἰδιωτικὸν ἔγγραφον περιέχον ἀμειβαίαν ὑπόσχασιν, πρέπει, πρὸς τοῖς ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ εἰρημένοις—1. νὰ γίνουσι τόσα πρωτότυπα ἔγγραφα, ὅσοι [διάδικοι] ὑπάρχουν ἔχοντες ἰδιαίτερον συμφέρον, διάφορον παρὰ τὸ τῶν λοιπῶν, καὶ—2. νὰ εἶναι ἀκριβῶς σημειωμένος εἰς πᾶν πρωτότυπον ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐκδοθέντων πρωτοτύπων».—411. Ἡ ἐκ τῆς μὴ ἐκπληρώσεως τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ὀρισμένων προκύπτουσα ἀκυρότης ἔγγραφου τινὸς δὲν δύναται νὰ προταθῇ πλέον παρ' ἐκείνου τοῦ [διαδίκου] ὅστις τὸ καθ' ἑαυτὸν ἐξεπλήρωσε μετὰ τὴν ἐκδοσιν τοῦ ἔγγραφου τὴν ἐν αὐτῷ περιεχόμενῃ συμφωνίαν».

2. Ὅρα ὅμως καὶ 1) ἄρθρ. 36 ν. δ. 17 Ἰουλ. 1923 «περὶ εἰδικῶν διατάξεων ἐπὶ ἀνωνύμων ἐταιρειῶν», 2) ἄρθρ. 25 § 6 ν. 6298 «περὶ κοιν. ἀσφαλίσεων», 3) ἄρθρ. 99 § 2 κωδικοπ. ν. 5945 «περὶ ταμείου Συντάξεως Ὑγειονομικῶν», 4) ἄρθρ. 24 § 6 ν.δ. 135 τῆς 30 Σεπτ. 1946 «περὶ Ταμείου Ἐπιχ. ἀσφαλίσεως ἀρτοποιῶν. — Πάντως τοὺς νόμους τούτους ὄρα ἐν οἰκείᾳ θέσει Μέρ. Β'.

μοσίου ἔγγραφου, ἐν ᾧ ἀναφέρεται τὸ ἰδιωτικὸν ἔγγραφον κατὰ τὴν οὐσιώδη αὐτοῦ ἔννοιαν.

414.—Ἡ θεώρησις τοῦ συμβολαιογράφου συνίσταται εἰς τὴν λέξιν ἐ θ ε ω ρ ή θ η.—Διὰ τὰ ἔξῃ κῆρος τὸ ἐ θ ε ω ρ ή θ η, ἀπαιτεῖται νὰ εἶναι ἐπιτεθειμένον εἰς αὐτὸ τὸ ἰδιωτικὸν ἔγγραφον, νὰ φέρῃ τὴν προσήκουσαν χρονολογίαν, τὴν ὑπογραφὴν τοῦ συμβολαιογράφου καὶ δύο μαρτύρων, καὶ τὴν ἐπίσημον ἐκείνου σφραγίδα.—Ἐπὶ πειθαρχικῇ ποινῇ κατὰ τοῦ συμβολαιογράφου, τὸ ἐ θ ε ω ρ ή θ η, ἔγγράφεται, καθὼς καὶ τὰ ἄλλα συμβολαιογραφικὰ ἔγγραφα, εἰς τὰ εὐρετήρια.

γ'. Ὑπὲρ τοῦ ἐκδίδοντος.

415.—Ἰδιωτικὸν ἔγγραφον ἀποτελεῖ ἀπόδειξιν ὑπὲρ τοῦ συντάξαντος τότε μόνον—1. ὅταν τὸ προσήγαγεν ὁ ἀντίδικος ἢ τοῦλάχιστον τὸ μετεχειρίσθη αὐτὸς οὗτος.—2. ὅταν πρόκειται λόγος περὶ ἐμπορικῶν καὶ ἄλλων ἐν τῷ ἄρθρ. 408 ἀριθ. 1—3 καὶ ἄρθρ. 417 ἀναφερομένων βιβλίων.

4. Ἐμπορικὰ βιβλία¹.

416.—Διὰ τὰ εἶναι συντεθειμένα κατὰ τὸν νόμιμον τύπον τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 408 ἀριθ. 1 ἀναφερόμενα ἐμπορικὰ βιβλία, ἀπαιτεῖται—1. νὰ εἶναι πρὸ τῆς χρήσεώς των βιβλιοδετημένα, καὶ παρὰ τοῦ προέδρου τοῦ ἀρμοδίου ἐμπορικοῦ δικαστηρίου τοῦ τόπου ἐνθα κατοικεῖ ὁ ἐμπορος, ἠριθμημένα καὶ μονογραφημένα κατὰ πᾶσαν σελίδα, καὶ νὰ φέρουν ἐπὶ τοῦ τελευταίου φύλλου τὴν περὶ τούτου μαρτυρίαν, συναναφερομένου τοῦ ἀριθμοῦ τῶν σελίδων, καὶ παρατιθεμένου τοῦ ἔτους, τοῦ μηνός, τῆς ἡμέρας καὶ τῆς τοῦ προέδρου ὑπογραφῆς.—2. νὰ ἔγγράφονται ὅλαι αἱ ἀφορῶσαι τὰ ἐμπορεύματα, τὰς συναλλαγματικὰς καὶ τὰ νομίσματα ὑποθέσεις καθ' ἡμέραν, χωρὶς κενῶν διαστημάτων, ἄνευ προσθήκης ἢ ἀφαιρέσεως φύλλων καὶ ἄνευ ὑπογραφῶν ἢ παρεγγραφῶν καί.—3.² νὰ γράφονται εἰς τὴν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν ἢ τὴν ὑπὸ τοῦ πρὸς τήρησιν αὐτῶν ὑποχρέου λαλουμένην ἄλλην τυχόν, ἐφόσον πρόκειται περὶ γλώσσης, ἥς συμφώνως τῷ

1. Ὅρα καὶ 1) ἄρθρ. 44 ν. 4755 «περὶ κώδικος τελῶν χαρτοσήμου»
2) ἄρθρ. 25 § 6 ν. 6298 «περὶ κοινῶν ἀσφαλίσεων».

2. Ὡς ἐτροποποιήθη διὰ ν. 263 τῆς 18 Μαΐου 1914.

νόμῳ 148 τῆς 25 Δεκεμβρίου 1913 «περὶ μεταφραστικῶν γραφείων ἐν ταῖς νέαις χώραις καὶ περὶ ἐρμηγέων ξένων γλωσσῶν» ὑπάρχει διωρισμένος ἔμμισθος ἐρμηγνεὺς παρὰ τῷ εἰρηνοδικεῖῳ τῆς κατοικίας του ἢ τῷ πρωτοδικεῖῳ εἰς οὗ τὴν περιφέρειαν ὑπάγεται.—Κατὰ τὰ λοιπὰ πράττονται τὰ ἐν τῷ ἐμπορικῷ νόμῳ ὠρισμένα¹.

417.—Βιβλία² συντεταγμένα κατὰ τοὺς νομίμους τύπους, ἀποτελοῦν μεταξὺ ἐμπόρων ἐντελῆ ἀπόδειξιν περὶ τε τῆς ἀληθείας καὶ περὶ τοῦ μεγέθους τῶν ἀπαιτήσεων.—Γενομένης δὲ αἰτήσεως, οἱ ἔμποροι πρέπει νὰ ὀρκισθῶσι κατὰ τὸ ἄρθρ. 371³.

418.—Κατὰ τῶν μὴ ἐμπόρων τὰ ἐμπορικὰ βιβλία ἀποτελοῦν ἀπόδειξιν περὶ τοῦ μεγέθους τῶν ἀπαιτήσεων τότε μόνον, ὅταν ἡ ἐγγείρισις τοῦ ἐμπορεύματος ἢ ἡ ἐκτέλεσις τῆς ὑπηρεσίας εἶναι ἄλλως ἀποδεδειγμένη· ἀλλὰ καὶ αὕτη ἡ ἀποδεικτικὴ ἰσχὺς διαρκεῖ μόνον ἔτος ἐν καὶ ἡμέραν μίαν, καὶ παύει μετὰ τὴν παρέλευσιν τῆς προθεσμίας ταύτης, ἐὰν δὲν ἐγινεν ἡ ἀναγνώρισις διὰ τῆς ὑπογραφῆς τοῦ χρεώστου.

5. Ἐφορήρια καὶ ἡμερολόγια.

419.—Καὶ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ [397]⁴ ἀριθ. 2 καὶ 3 ἀναφερόμενα βιβλία καὶ εὔρετήρια πρέπει, πρὸ τῆς χρήσεώς των, νὰ σημειώνωνται προσηκόντως κατὰ σελίδα⁵, καὶ νὰ μονογραφῶνται παρὰ τοῦ προέδρου τοῦ δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν, κατὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 416 ἀριθ. 1 τοῦ παρόντος νόμου καὶ ἐν τῷ ἄρθρῳ 87 τοῦ δικαστικοῦ ὀργανισμοῦ ὠρισμένα.—⁶ Ἄν τὰ βιβλία ταῦτα ἐγράφησαν κατὰ νόμιμον τύπον, ἔχουν⁶ τὴν αὐτὴν ἀποδεικτικὴν ἰσχύν, καθὼς τὰ ἐμπορικὰ βιβλία κατὰ μὴ ἐμπόρων.

1. Ὅρα ἄρθρα 8 - 11, 83, 298, 313, 332 Ἐμπ. Ν.—Κατὰ τὸ ἄρθρ. 53α ν. 2190 «περὶ ἀνωνύμων ἐταιρειῶν» προστεθὲν δι' ἄρθρ. 9 ν. 5076 τῆς 30 Ἰουν. 1931: «Πάντα τὰ ὑπὸ τοῦ Ἐμπ. Ν. προβλεπόμενα βιβλία τῶν ἀνωνύμων ἐταιρειῶν, ἡμεδαπῶν καὶ ἀλλοδαπῶν, δεόν νὰ τηρῶνται εἰς τὴν ἑλλην. γλῶσσαν».

2. «Ἐμπορικὰ» (Handelsbücher) κατ' ὄρθρην μετάφρασιν.

3. Ὅρα καὶ ἄρθρα 12—17 Ἐμπ. Ν. καὶ σελ. 118 σημ. 2 τοῦ παρόντος.

4. Ἐσφαλμένως ἀντὶ τοῦ «408».

5. Δηλ. «ν' ἀριθμῶνται κατὰ σελίδα» (paginirt... werden).

6. Πρόσθετες, κατὰ γερμ. κείμεν., «κατὰ τρίτων» (gegen Dritte).

6. [Οικονομικά] ¹ βιβλία

420.—Συνήθη οἰκονομικά (registres domestiques) ¹ βιβλία ἔχουν τότε μόνον ἀποδεικτικὴν ἰσχύν, ὅταν ὑπάρχουν τὰ διὰ τῶν ἀρθρ. 409 καὶ 410 διατεταγμένα.

7. Σύμβολον καὶ ἐγκοπίς.

421.—Ἐὰν τὰ σύμβολα καὶ αἱ ἐγκοπίδες δὲν συμφωνοῦν μετ' ἀλλήλων, ἔχουν δύναμιν ἀποδείξεως:—1. αἱ μὴ νενοθευμένα, ἂν εἶναι κατάδηλος νόθευσις ἐπὶ τινος αὐτῶν.—2. μόνον αἱ συμφωνοῦσαι ἔντομαί, ἐὰν δὲν εἶναι καταφανῆς καμμία νόθευσις.—Ἐὰν εἷς τῶν διαδίκων δὲν θέλῃ νὰ ἐπιδείξῃ τὸ ξύλον του, ἔχει ἰσχύν τὸ ἐπιδειχθῆν.

8. Ἰδιωτικὰ μνημεῖα.

422.—Ἰδιωτικὰ μνημεῖα ἀποδεικνύουν, μόνον κατ' ὅσον ἠγέρθησαν ὡς τοιαῦτα συναινέσει τοῦ ἀντιδίκου, ἢ ἐκείνου ἕξ οὗ οὗτος παράγει τὸ δικαίωμα του, ἢ τοῦλάχιστον γινώσκοντος καὶ μὴ ἀντιλέγοντος αὐτοῦ.—Ἡ γνῶσις αὕτη εἰκάζεται, ἐὰν τὸ μνημεῖον [ἀπέχη δύο σχοίνους, κατὰ περιφέρειαν τοῦ τόπου, ἔνθα κατοικεῖ τότε] ² ὁ ἀντίδικος, ἢ ἐκεῖνος ἐκ τοῦ ὁποίου παράγει τὸ δικαίωμα του, ἢ ὅπου κατοικεῖ πρότερον, ἀλλὰ μετὰ τὴν ἐνηλικιότητα, καὶ εἶναι καταφανῆς εἰς τὸ κοινόν.—Ἐκτὸς τῆς περιστάσεως ταύτης, ἢ γνῶσις πρόπει ν' ἀποδειχθῇ παρὰ τοῦ διεξάγοντος τὴν ἀπόδειξιν.

δ. Πρωτότυπα καὶ ἀντίγραφα.

1. Ὁρισμός.

α'. Πρωτότυπον.

423.—Πρωτόταπον ³ δὲν ὀνομάζεται μόνον τὸ πρῶτον κατ' ἐντελῆ τύπον ἐκδεδομένον ἐγγράφον, ἀλλὰ καὶ πᾶν ἐγγράφου τινὸς ἴσον, κατὰ τὴν σύνταξιν τοῦ ὁποίου ἢ πρώτη καταστατικὴ προᾶξις ἐπανελήφθη παρὰ τῶν αὐτῶν ἀνθρώπων.

1. Ὁρθῶς: «οἰκιακῆς οἰκονομίας» (Haushaltungsbücher).

2. Ὁρθῶς: «εἶνε ἐντὸς δύο μυριομέτρων ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ τόπου, ἐν ᾧ κατοικεῖ νῦν» (auf zwei Muriameter im Umkreise des Ortes welcher der dormalige Wohnort.. ist).

3. Τὸ γερμ. κ. ἔχει ἐν παρενθέσει τὴν λέξιν «original».

β'. Ἀντιγράφου τινός.

424.—Ἀντίγραφον εἶνε ἀπλή μίμησις τοῦ πρωτοτύπου, μὴ ἐπαναλαμβανομένης τῆς πρώτης καταστατικῆς πράξεως.—Ἀντιπεφωνημένον ὀνομάζεται τὸ ἀντίγραφον, ὅταν αὐτὸ παρεβλήθη πρὸς τὸ πρωτότυπον καὶ ἐπεβεβαιώθη ἢ πρὸς ἄλληλα ἀμφοτέρων συμφωνία παρὰ τινος ἐχούσης τὸ πρὸς τοῦτο δικαίωμα ἀρχῆς.

2. Δύναμις ἀποδείξεως.

425¹.—Ἀντιπεφωνημένα ἀντίγραφα λογίζονται ὅμοια τῷ πρωτότυπῳ καὶ ἔχουσιν ἴσην αὐτῷ ἀποδεικτικὴν δύναμιν, ἐφ' ὅσον δὲν προσβάλλονται ὡς πλαστά, κατὰ τὰ ἄρθρα 453 καὶ ἐπόμενα.

3. Ἀντίγραφα θεωρητέα ὡς πρωτότυπα.

426.—Ὡς πρωτότυπα θεωροῦνται :—1. ἀντίγραφα, τὰ ὁποῖα οἱ διάδικοι ἀπεφώνησαν ὡς ἀποδείξεως δύναμιν ἔχοντα, ἢτοι εἰπόντες τοῦτο ρητῶς, ἢ ὡς χρησάμενοι αὐτοῖς πρὸς ἀπόδειξιν ὑπὲρ ἑαυτῶν.—2. ὅλα τὰ παρὰ τινος συμβολαιογράφου, δικαστικοῦ γραμματέως, δικηγόρου, ἢ ἄλλου δημοσίου ὑπαλλήλου, συντεταγμένα ἢ ἐπικεχυρωμένα ἀντίγραφα καὶ ἀποσπάσματα τῶν παρ' αὐτοῖς γενομένων ἢ κατατεθειμένων ἐγγράφων.—3. ἀντίγραφα, τὰ ὁποῖα ἐξετασθείσης τῆς τῶν πρωτοτύπων κατὰ πάντα τὰ μέρη αὐτῶν ἀκεραιότητος καὶ συμπαραληφθέντων τῶν ἐχόντων συμφέρον, συνετάχθησαν παρὰ τινος συμβολαιογράφου, δικαστικοῦ γραμματέως, ἢ δικηγόρου, συμπαρεβλήθησαν πρὸς τὸ πρωτότυπον, εὐρέθησαν ἀπαράλλακτα, καὶ ἐπεκυρώθησαν παρὰ τῶν εἰρημένων ὑπαλλήλων, βεβαιούντων ταῦτα πάντα.—4. ἀντίγραφα ἀντιγράφων, ἐὰν τὸ πρῶτον συνετάχθη κατὰ τὰ ἐν τοῖς ἀριθμοῖς 2 καὶ 3 ὁρισμένα, καὶ τὸ περαιτέρω ἀντίγραφον συνετάχθη κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον.

427.—Τὰ ἐν τοῖς ἀριθμοῖς 2 - 4 τοῦ προηγουμένου ἄρθρου ὁρισμένα ἐφαρμόζονται μόνον :—1. ὅταν τὸ ἐγγράφον ἀπολεσθῇ ἐντελῶς καὶ ἀποδειχθῇ κατ' ἄλλον τρόπον, ὅτι ὑπῆρξεν αὐτό.—2. ὅταν τὸ πρωτότυπον ἐξηφανίσθῃ ἐξ αἰτίας ἐκείνου, κατὰ τοῦ ὁποίου διεξάγεται ἡ ἀπόδειξις.—3. ὅταν τις καίτοι ὢν πρὸς τοῦτο

1. Ὁς ἐτροπ. διὰ τοῦ ἀρθρ. 2 v. ΓΥΟΖ' τῆς 8 Δεβρίου 1909.

ὑπόχρεως, ἀρνηθῆναι τὴν δώση τὸ πρωτότυπον, ἢ—4. ὅταν τὰ πρωτότυπα λείπουν παντελῶς, τὰ δὲ ἀντίγραφα εἶναι ἀρχαῖα καὶ ἀνυποπτα, καὶ εὐρίσκονται προσέτι εἰς τὰ δημόσια ἀρχεῖα ἢ καταχωρητήρια.

4. Αὐτοψία ἐπὶ μνημείων.

428.—Ἐὰν ἡ ἀπόδειξις γίνηται διὰ μνημείων, ἐξαορτᾶται ἀπὸ τὴν συμφωνίαν τῶν διαδίκων, τὸ νὰ ἐπισκοπῶσι δικαστικῶς τὰ μνημεῖα ταῦτα ἢ νὰ φροντίζουσιν μόνον, ὥστε νὰ γίνωνται διαγραφαὶ αὐτῶν· ἐὰν οὗτοι δὲν συμφωνῶσι, πρόπει νὰ γίνῃ ἡ αὐτοψία, ἣτις ὅμως δύναται νὰ γίνῃ καὶ παρ' ἄλλου δικαστηρίου, κατὰ παραγγελίαν ἢ αἵτησιν.

ε'. Περὶ [ἀποδόσεως τῶν ἐπισήμων ἐγγράφων] ¹.

1. Ὑποχρεώσεις πρὸς [ἀπόδοσιν] ².

429.—Ἐὰν δὲν διακατέχη τὰ ἐν πρωτοτύπῳ ἢ ἐν ἀντιγράφῳ καθυποβλητέα ἐγγράφα ὁ διεξάγων τὴν ἀπόδειξιν, ἀλλ' ὁ ἀντίδικος ἢ τρίτος τις, δύναται νὰ ἐκβιασθῆ ἢ κοινοποιήσῃ καὶ παράδοσις αὐτῶν μόνον κατὰ τὰς ἐν τῷ ἐπομένῳ ἀρθρῳ ὠρισμένας περιπτώσεις.

430.—Πρὸς [ἀπόδειξιν] ³ εἶναι ὑπόχρεως—1. ὁ εἰς τῶν διαδίκων πρὸς τὸν ἕτερον, ἀλλὰ μόνον ὡς πρὸς τὰ ἐγγράφα, τὰ ὅποια [μετεχειρίσθησαν] ³ ἐν τῇ διαδικασίᾳ ταύτῃ ἢ [ἀπεφήναντο ὅτι θέλουν] ³ μεταχειρισθῆ—2. πᾶς διακάτοχος ἐγγράφων ἀφορώντων τὸ πρόσωπον, ἢ τὰ δικαιώματα, ἢ τὰς ὑποθέσεις τοῦ ἀποδεικνύοντος μόνου, ἢ αὐτοῦ καὶ ἄλλου τινὸς ἐν ταῦτῳ—3. πᾶς τρίτος διακάτοχος ἐγγράφων, τῶν ὁποίων ἡ ἐπίδειξις δὲν φέρει εἰς αὐτὸν οὐδεμίαν βλάβην—4. πᾶς συμβολαιογράφος, δικηγόρος, δικαστικὸς γραμματεὺς, κλητὴρ, κολλυβιστής, καὶ πᾶς ἄλλος διωρισμένος εἰς φύλαξιν ἐγγράφων.

1. Κατ' ὀρθὴν μετάφρασιν: «ἐπίδειξις τῶν ἐγγράφων» (Herausgabe der Urkunden). Ὑπὸ τὴν αὐτὴν σημασίαν ἐναλλάσσονται ἐν τῷ γερμ. κειμένῳ τῶν ἀρθρῶν 429—434 αἱ ταυτῶσμοι λέξεις «Herausgabe» καὶ «Edition».

2. Κατ' ὀρθὴν μετάφρασιν «ἐπίδειξιν» (Edition).

3. (Ὄρθῶς «μετεχειρίσθη οὗτος» ἢ «ἀπεφήνηται ὅτι θέλει» (sie sich selbst bedient oder bedienen zu wollen erklärt hat).

2. Διαδικασία.

431.—Ὅστις, ἐν ταῖς περιπτώσεσι τοῦ προηγουμένου ἄρθρου, ζητεῖ τὴν κοινοποίησιν ἢ τὴν [ἀπόδοσιν] ¹ ἐγγράφου τινός, πρέπει νὰ βεβαιώσῃ τὸ ὅποιον ἔχει κατὰ τοῦτο νόμιμον συμφέρον, ἢ τὸ ἐπὶ τοῦ ἐγγράφου δικαίωμα του. Ἐὰν ὁ [ἐγκαλούμενος] ² ἀρνήται τὴν διακατοχὴν τοῦ ἐγγράφου, γίνεται παρεμπύπτουσα περὶ ἀποδείξεως [πρᾶξις] ³.

432.—Κατὰ τὴν περίπτωσιν τοῦ ἄρθρου 430 ἀριθ. 3, τότε μόνον δύναται νὰ γίνῃ ἀρνήσις τῆς [ἀποδόσεως] ¹ ὅταν ὁ τρίτος διακάτοχος βεβαιώσῃ δι' ὄρκου, ὅτι ἤθελε βλάψῃ ἑαυτὸν οὕτως. —Ἐάν τις ἀρνήται ἄνευ λόγου τὴν [ἀπόδοσιν] ¹ δύναται νὰ βιασθῇ πρὸς τοῦτο διὰ κρατήσεως ⁴, καί, κατὰ τὰς περιστάσεις, προσέτι διὰ προστίμου δέκα ἕως ἑκατὸν ⁵ δραχμῶν· ἐὰν δὲ καὶ τὰ ἀναγκαστικὰ ταῦτα μέτρα μένουσιν ἀτελεσφόρητα, πράττονται κατὰ τοῦ ἀρνούμενου τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 315 ὠρισμένα.

433.—Ἐὰν ὁ ἐν τῇ δίκῃ μὴ ἔχων συμφέρον τρίτος διακάτοχος τινος τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 430 ἀναφερομένων ἐγγράφων δὲν πείθεται εἰς τὴν [ἀπόδοσιν] ¹, καλεῖται εἰς τὸ ἀκροατήριον νὰ προσαγάγῃ τὰς ἐνστάσεις του, ὡς ἐν ταῖς συνοπτικαῖς δίκαις.—Ἀρνούμενος δὲ χωρὶς κανένα λόγον τὴν [ἀπόδοσιν] ¹ ἐνεργοῦνται κατ' αὐτοῦ τὰ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ὠρισμένα.—Τὸ αὐτὸ πράττεται, καὶ ἂν οὗτος καλούμενος δὲν ἐμφανισθῇ συγχρόνως θεωρεῖται ὁ μὴ ἐμφανισθεὶς ὡς παραιτούμενος τῶν κατὰ τῆς [ἀποδόσεως] ¹ τῶν ἐγγράφων ἐνστάσεών του.

434.—Περὶ τῆς πρὸς [ἀπόδοσιν] ¹ ὑποχρεώσεως, καθὼς καὶ περὶ τῶν κατὰ τοῦτο γενομένων ἐνστάσεων καὶ λοιπῶν ἀντιρρήσεων, γίνεται ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ, ὡς ἐν ταῖς συνοπτικαῖς δίκαις συζήτησις καὶ ἀπόφασις.

1. Ὅρα σελ. 123 σημ. 2.

2. Ὁρθῶς «ἐναγόμενος» (Beklagte).

3. «Ἀπόφασις» (so ist auf Beweis zu interloquiren).

4. «προσωπικῆς» (Personelarrest).

5. Ὅρα σελ. 61 σημ. 1.

στ'. Διαδικασία γνησιότητος, ἀμφισβητουμένης οὔσης τῆς γνησιότητος ἐγγράφου τινός.

1. Ἐπὶ δημοσίων καὶ ἰδιωτικῶν ἐγγράφων.

435. — Ἀμφισβητουμένης τῆς γνησιότητος ἐγγράφου τινός (ἄρθρον 396), ἐπὶ μὲν δημοσίων ἐγγράφων, φερόντων ὅλα τὰ γνωρίσματα¹ τῆς νομίμου ἐκδόσεως (ἄρθρ. 385, 392, 402 καὶ 403), εἰκάζεται ἡ γνησιότης, ἐπὶ δὲ ἰδιωτικῶν πρέπει ν' ἀποδειχθῆ.

436. — Ἐάν, καίτοι προσόντων τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἀναφερομένων γνωρισμάτων, ἐκεῖνος, κατὰ τοῦ ὁποίου προσάγεται δημόσιόν τι ἐγγράφον, ἀρνηθῆται τὴν γνησιότητα τοῦ ἐγγράφου τούτου, πρέπει νὰ φέρῃ τὴν περὶ νοθεύσεως ἀπόδειξιν, ἀρχόμενος αὐτῆς ἀμέσως, κατὰ τὸ ἄρθρον 405. — Ἡ γνησιότης δὲ ἰδιωτικοῦ ἐγγράφου ἐξαορτᾶται² ἐκ τῆς ἀναγνωρίσεως τῆς ὑπογραφῆς (ἄρθρ. 409 [καὶ]³ 412) ὅθεν τὰ διὰ τῶν ἀρθρῶν 437 - 449 διαταπτόμενα ἐφαρμοζονται μόνον εἰς τὰ ἰδιωτικά ἐγγράφα.

2. Ἐπὶ ἰδιωτικῶν ἐγγράφων.

α'. Ἀναγνώρισις ἢ ἀρνησις.

437. — Ἐκεῖνος, κατὰ τοῦ ὁποίου προσάγεται εἰς τὸ δικαστήριον ἰδιωτικὸν ἐγγράφον, εἶναι ὑπόχρεως ἢ νὰ ἀναγνωρίσῃ τὴν ὑπογραφὴν του, ἢ νὰ τὴν ἀρνηθῆ ἢ, ἐάν εἶναι κληρονόμος ἢ ἄλλος ἀντιπρόσωπος τοῦ ἐκδόντος, καὶ δὲν θέλῃ νὰ ἀναγνωρίσῃ τὸ ἐγγράφον, πρέπει νὰ ἐκφράσῃ ὅτι δὲν γνωρίζει τὴν ὑπογραφὴν. — Ἐάν ὁ εἰρημένος δὲν κάμῃ οὔτε τὸ ἐν οὔτε τὸ ἄλλο, θεωρεῖται τὸ ἐγγράφον ὡς ἀνεγνωρισμένον.

438. — Ἀναγνωρίσας δὲ τὴν γνησιότητα τῆς ὑπογραφῆς, δὲν δύναται νὰ ἀρνηθῆ τὰ ἐν τῷ ἐγγράφῳ διαλαμβανόμενα ἐκτὸς ἀν ἀποδειχθῆ κατὰ τοῦτο ἀπάτη ἢ νόθευσις. — Ἐάν δὲ ἀρνηθῆται τις τὴν ὑπογραφὴν του, ἢ λέγῃ, ὅτι δὲν τὴν γνωρίζει, ὁ προσάγων τὸ ἐγγράφον πρέπει νὰ ἀποδείξῃ τὴν γνησιότητα τῆς ὑπογραφῆς, ἀρχόμενος τῆς ἀποδείξεως παραχοῆμα, ἐν τῇ αὐτῇ ἐπὶ ἀκροατηρίου συνεδριάσει.

1. «τὰ ἐξωτερικά» (ausseren Kennzeichen).

2. Τὸ γερμ. *z.* ἔχει ἐνταῦθα τὴν λέξιν «*τὸὐναντίον*» (dagegen).

3. Ἀντὶ «*καί*» τὸ γερμ. *z.* ἔχει «*έως*» (bis).

439.—Ἐὰν ἐν τῇ πρὸς ἀναγνώρισιν ἢ ἀρνησιν τοῦ ἐγγράφου προσδιορισθεῖσιν συνεδριάσει ὁ προσάγων τὸ ἔγγραφον, ἀπειθῶν, δὲν ἐμφανισθῆ, στερεῖται τοῦ δικαιώματος τοῦ νὰ μεταχειρισθῆ ἐν τῇ προκειμένῃ δίκῃ τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος ἔγγραφον, ἐκτὸς ἐὰν τὸ πρωτότυπον καθυπεβλήθη πρότερον ἤδη, καὶ εὐρίσκειται εἰσέτι ἐν [τοῖς ἀρχείοις]¹ ἢ ἐν τῷ δικαστικῷ γραφεῖῳ (ἄρθρ. 395), ὅτε προχωρεῖ ἡ δίκη καὶ ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ προσάγοντος.—Μὴ ἐμφανισθέντος δὲ τοῦ καθ' οὗ προσήχθη τὸ ἔγγραφον, θεωρεῖται τὸ ἔγγραφον τοῦτο ὡς ἀνεγνωρισμένον.

β'. Ἀπόδειξις τῆς γνησιότητος.

440.—Ἡ τῆς γνησιότητος ἀπόδειξις δύναται νὰ γίνῃ διὰ τῶν συνήθων ἀποδεικτικῶν μέσων, καὶ ἰδίως δι' ἄλλων ἐγγράφων, ἐν οἷς ὁ καθ' οὗ προσήχθη τὸ ἔγγραφον ὠμολόγησε ἤδη τὴν γνησιότητα τοῦ ἐγγράφου, τὸ ὁποῖον ἀρνεῖται, ἢ διὰ μαρτύρων, οἵτινες εἶδον τὸ ἔγγραφον ὑπογραφόμενον ἢ συνυπέγραψαν αὐτὸ ὡς συνέγγραφοι, (Unkundspersonen) ἢ δι' ἐπαγωγῆς τοῦ ὄρκου εἰς τὸν ἀρνούμενον τὴν γνησιότητα, ἢ δι' ὄρκου ἐπιβαλλομένου παρὰ τοῦ δικαστοῦ, ἢ τέλος διὰ παραβολῆς τῆς ὑπογραφῆς πρὸς ἄλλα ἀναμφισβήτητα ἔγγραφα ἢ ἄλλας ἀναμφισβητήτους ὑπογραφὰς τοῦ αὐτοῦ ἀνθρώπου.

441.—Περαιτέρω πρὸς ἀπόδειξιν διαδικασία εἶναι ἐντελῶς περιττή, ὅταν τὸ ἔγγραφον, διὰ ξύσματος ἢ δι' ἄλλου προφανοῦς τρόπου, εἶναι ἐπὶ τοσοῦτον μεταβεβλημένον, ὥστε ὁ δικαστὴς δύναται νὰ γνωρίσῃ ἐκ πρώτης ὄψεως τὴν μὴ γνησιότητα.

442.—Ἐὰν γίνῃ ἑναρξίς ἀποδείξεως ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ δι' ἐπαγωγῆς ὄρκου, ὁ ὄρκος πρέπει ἐν τῇ αὐτῇ συνεδριάσει ἢ νὰ γίνῃ δεκτός, ἢ νὰ ἀντεπαχθῆ.—Ἐὰν ἡ ἀπόδειξις πρόκειται νὰ γίνῃ δι' ἐγγράφων ἢ μαρτύρων, ἐκεῖνα μὲν ἐμφανίζονται, οὗτοι δὲ ὀνομάζονται παραχρῆμα.—Ἐὰν ὅμως ἡ ἀπόδειξις πρόκειται νὰ γίνῃ διὰ παραβολῆς ἐγγράφων, διορίζονται ἐν τῇ αὐτῇ συνεδριάσει καὶ οἱ πραγματοποιώμενες κατὰ τὰ ἄρθρα 292 καὶ 293.

443.—Κατὰ πᾶσαν περίπτωσιν προσδιορίζει τὸ δικαστήριον κατὰ τὴν αὐτὴν ἐν τῷ εἰρημένῳ ἄρθρῳ ἀναφερομένην συνεδριάσιν, τὴν περαιτέρω πρόοδον τῆς διεξαγωγῆς τῶν ἀποδείξεων, ὁρί-

1. Ὁρθῶς : «ἐν τῇ δικογραφίᾳ» (bei den Acten).

ζον τὴν πρὸς ὀρχοδοσίαν, πρὸς ἐξέτασιν τῶν μαρτύρων, πρὸς συζήτησιν τῶν καθυποβληθέντων ἐγγράφων, ἢ πρὸς συμπαραβολὴν τῶν χειρογράφων, συνεδριάσιν, ἐὰν δὲν εἶναι πρόσφορον ἢ δυνατόν νὰ ἐνεργηθῶσι ταῦτα ἐν τῇ αὐτῇ συνεδριάσει.

444.—Ἐὰν πρόκειται νὰ γίνῃ παραβολὴ τῶν χειρογράφων, ὁ ἀποδεικνύων ὀφείλει, πρὶν τῆς πρὸς τὴν παραβολὴν ὀρισμένης συνεδριάσεως, νὰ κοινοποιήσῃ εἰς τὸν ἀντίδικον, πρὸς ποῖα ἐγγραφα πρόκειται νὰ γίνῃ ἡ παραβολή, καὶ ἢ νὰ καταθέσῃ παρὰ τῷ δικαστικῷ γραφεῖω τὰ πρωτότυπα, ἢ τοῦλάχιστον νὰ ἀναγγείλῃ εἰς τὸν ἀντίδικον ποῦ εἴμπορεῖ νὰ τὰ ἰδῇ.—Ὁ διεξάγων τὴν ἀπόδειξιν ὀφείλει ἰδιαίτερος νὰ φροντίσῃ, ὥστε τὰ ἐγγραφα ταῦτα νὰ ἐμφανισθῶσιν εἰς τὸ ἀκροατήριον ἐν πρωτοτύπῳ.

445.—Παραβαλλομένου τοῦ [ἐγγράφου]¹ ἐνὸς τῶν διαδίκων ἢ τινος τρίτου ζῶντος ἔτι, δύναται νὰ ἀπαιτηθῇ, ὥστε νὰ γράψῃ τι καὶ νὰ γίνῃ οὕτως ἡ συμπαραβολή.

446.—Εἰς τὴν πρὸς ἐπίδειξιν τῶν συμπαραβλητέων ἐγγράφων ὑποχρέωσιν ἐφαρμόζονται τὰ ἐν τοῖς ἀρθροῖς 429 - 434 ὀρισμένα.—Ἐὰν τὰ πρὸς παραβολὴν καθυποβληθέντα ἐγγραφα δὲν εἶναι ἀναμφισβητήτως γνήσια, δὲν ἢμπορεῖ νὰ γίνῃ παρεμπύπτουσα [παύει]² περὶ τῆς περαιτέρω παραβολῆς ἐγγράφων, ἀλλὰ [παύει]³ τὸ ἔνδικον μέσον τῆς παραβολῆς τῶν [ἐγγράφων]⁴.

447.—Κατὰ τὰ ἄλλα ἐφαρμόζονται εἰς τὴν παραβολὴν τῶν ἐγγράφων τὰ ἐν τοῖς ἀρθροῖς 278, 286 - 288, 291, κ. ἐπ. περὶ ἐμπειροτεχνῶν ὀρισμένα· ἀλλ' ἡ παραβολὴ τῶν ἐγγράφων δὲν πρέπει νὰ γίνῃται [ἐντός]⁴ τοῦ ἀκροατηρίου, ἀνευ σπουδαιοτάτων λόγων.

γ'. Ἐπιτυχία τῆς ἀποδείξεως.

448.—Ἐὰν ἐπιτύχῃ ἡ ἀπόδειξις καὶ ἀναγνωρισθῇ ἡ ὑπογραφή ὡς γνήσια, ἐφαρμόζονται, ὡς πρὸς τὴν ἀποδεικτικὴν δύναμιν τοῦ ἐγγράφου, τὰ ἐν τῷ ἀρθρῷ 412 ὀρισμένα. Συγχρόνως

1. Ὁρθῶς : «χειρογράφου» (Handschrift).

2. «Ἀπόφασις» (so darf nicht... interloquirt werden), κατ' ὀρθὴν μετάφρασιν.

3. «Ἀπόλλυται» (ist verloren), κατ' ὀρθὴν μετάφρασιν.

4. Ὁρθῶς : «ἐντός» (uusser).

καταδικάζεται ὁ ἀρνηθεὶς τὴν γνησιότητα εἰς πρόστιμον ἑκατὸν ἄδραχμῶν, καὶ ὑπὲρ τοῦ ἀντιδίκου εἰς πληρωμὴν τῶν ζημιῶν καὶ τῶν ἐξόδων.

δ'. Ἐπὶ ἀρχαίων ιδιωτικῶν ἐγγράφων καὶ ἀρχαίων μνημείων.

449.—Ἐὰν ἰδιωτικόν τι ἐγγραφον εἶναι τόσον ἀρχαῖον, ὥστε δὲν δύναται τις νὰ γνωρίσῃ τὴν γνησιότητα τῆς ὑπογραφῆς, καὶ ἂν δὲν ὑπάρχουν ἄλλα ἐγγράφα πρὸς παραβολήν, πρέπει τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος ἐγγραφον νὰ δοκιμασθῇ παρ' ἐμπειροτεχνῶν, ἔχόντων πεῖραν περὶ τὰ ἀρχεῖα καὶ τὰ ἀρχαῖα ἐγγράφα.—Περὶ τῶν ἀρχαίων μνημείων πρᾶττεται ὅ,τι καὶ περὶ ἀρχαίων ιδιωτικῶν ἐγγράφων.—Εἰς τὸν διορισμὸν καὶ τὴν διαδικασίαν τῶν ἐμπειροτεχνῶν ἐφαρμόζονται καὶ κατὰ ταύτην τὴν περίστασιν τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 292 κ. ἑ. ὠρισμένα.

ε'. Σχέσεις τῆς παρεμπιπτούσης ταύτης διαδικασίας πρὸς τὴν κυρίαν διαδικασίαν.

450.—Ἐὰν κατὰ τὸ ἄρθρον 436 κ. ἐπ. ἔγινεν ἔναρξις τῆς περὶ γνησιότητος ἀποδείξεως, ἀναβάλλεται μέχρι τέλους τῆς παρεμπιπτούσης ταύτης διαδικασίας ἢ κυρία διαδικασία.

451.—Ἰδιαιτέρα ἀπόφασις περὶ τοιούτων παρεμπιπτόντων ζητημάτων, πρέπει, εἰ δυνατόν, νὰ μὴ ἐκδίδεται, ἀλλὰ συνήθως ἢ περὶ τοῦ ἀποτελέσματος τῶν παρεμπιπτούσων τούτων ἀποδείξεων ἀπόφασις νὰ συνδέηται μετὰ τὴν ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ συζήτησιν μὲ τὴν περὶ τῆς κυρίας δίκης ἀπόφασιν.

452.—Μόνον ὅταν τὸ προσβαλλόμενον ἐγγραφον ἀνάγῃται εἰς ἓν μόνον ζήτημα, δύναται τὸ δικαστήριον, κατὰ τὸ δοκοῦν αὐτῷ, νὰ ἀναβάλλῃ ὡς πρὸς τοῦτο μόνον τὴν κυρίαν δίκην, περὶ δὲ τῶν λοιπῶν ζητημάτων, νὰ προχωρήσῃ περαιτέρω,

ζ'. Διαδικασία ἐπὶ ἐγγράφῳ, προσβαλλομένου ὡς πλαστοῦ.

1. Ἐν γένει.

453.—Πᾶν ἐγγραφον δύναται νὰ προσβληθῇ ὡς πλαστόν· τὰ δὲ ἰδιωτικά, καὶ ὅταν διὰ συμπαραβολῆς πρὸς ἄλλα χειρογράφα ἀπεδείχθησαν γνήσια.

2. Εισαγομένης ποινικῆς δίκης.

454.—Ἐὰν ὠρισμένος τις ἄνθρωπος ἐγκαλῆται ὡς πλαστογράφος, δύναται ἢ πλαστογραφία ἢ ἡ νόθευσις τοῦ ἐγγράφου νὰ προσβληθῇ εἰς πᾶσαν στάσιν τῆς πολιτικῆς δίκης, καὶ νὰ καταδιωχθῇ κατὰ τὴν ποινικὴν δικονομίαν δι' ἰδιωτικῆς ἀγωγῆς ἢ καὶ ἐξ ἐπαγγέλματος.

455.—Κατὰ τὴν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ὠρισμένην περίπτωσιν, ἢ πολιτικῆ συζήτησις ἀναβάλλεται μέχρι τέλους τῆς ποινικῆς διαδικασίας, ἐὰν τὸ ὡς πλαστὸν προσβαλλόμενον ἐγγράφον εἶναι, κατὰ τὸ δοκοῦν τῷ δικαστηρίῳ, ἀπαραιτήτως ἀναγκαιὸν πρὸς ἀπόφασιν τῆς κυρίας δίκης καί, ἐὰν πρόκειται λόγος περὶ δημοσίου ἐγγράφου, ἢ περὶ ἰδιωτικοῦ, ἀναγνωρισθέντος ὡς γνησίου (ἄρθρ. 403, 412, καὶ 448), [ἀναβάλλεται] ¹ προσωρινῶς ἢ ἐκτέλεσις [αὐτῆς] ².

3. Εἰσαγομένης πολιτικῆς δίκης.

456.—[Πολιτικῶς] ³ δύναται νὰ εἰσαχθῇ ἢ κυρία ἀγωγή ἔνεκα πλαστογραφίας ἢ νοθεύσεως ἐγγράφου τινὸς τότε μόνον, ὅταν ὁ κακουργήσας ἀπέθανεν, ἢ ἡ κατηγορία παρεγράφη, καὶ πρόκειται νὰ γίνῃ ἔνεκα πλαστογραφίας ἀγωγή περὶ ἀποζημιώσεως κατὰ τοῦ κακουργήσαντος ἢ τῶν κληρονόμων αὐτοῦ.—Κατὰ πᾶσαν ἄλλην περίπτωσιν, εἰσάγεται ἐν παρόδῳ ἢ ἔνεκα πλαστογραφίας ἢ νοθεύσεως πολιτικὴ ἀγωγή, διαρκούσης τῆς κυρίας δίκης.

457.—Ἡ παρεμπίπτουσα ἀγωγή τότε μόνον δύναται νὰ γίνῃ δεκτὴ, ὅταν ὁ ἀντίδικος φανερώσῃ, ὅτι θέλει νὰ μεταχειρισθῇ εἰς τὴν προκειμένην δίκην τὸ ὡς [ψευδὲς] ⁴ προσβαλλόμενον ἐγγράφον.—Ἡ δήλωσις αὕτη παραδίδεται ἀμέσως εἰς τὴν πρώτην ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ συνεδριάσιν (ἄρθρ. 396).

458.—Ἐὰν ὁ ἀντίδικος φανερώσῃ, ὅτι δὲν θέλει νὰ μεταχειρισθῇ τὸ ἐγγράφον, προχωρεῖ τὸ δικαστήριον εἰς τὴν περαιτέρω συζήτησιν τῆς κυρίας δίκης.—Ἐὰν δὲ ὁ εἰρημένος θέλῃ νὰ

1. Ὁρθῶς: «ἀναστέλλεται» (suspendirt werden soll).

2. Ὁρθῶς: «αὐτοῦ» (derselben), δηλ. τοῦ ἐγγράφου.

3. Ὁρθῶς: «Διὰ τῆς πολιτικῆς διαδικασίας» (Auf dem Wege des Civilprozesses).

4. Ὁρθῶς: «πλάστον» (als falsch).

μεταχειρισθῆ τὸ ἔγγραφο, γίνεται ἢ ἐν τοῖς ἄρθροις 396, 440—447 καὶ 450 - 452 διατεταγμένη διαδικασία.

459.—Ἐὰν κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς παρεμπιπτούσης διαδικασίας φανῶσι σημεῖα κατὰ ρητῶν ἀνθρώπων, εἰσάγεται καὶ τότε ποινικὴ δίκη, κατὰ τὸ ἄρθρον 454.—Ἐὰν δὲ δὲν φανῶσι τοιαῦτα σημεῖα, γίνεται συγχρόνως ἀπόφασις, κατὰ τὸ ἄρθρον 451 περὶ τε τῆς κυρίας καὶ τῆς παρεμπιπτούσης δίκης.

4. Ἐπιτυχία τῆς ἀποδείξεως.

460.—Ἐὰν τὸ ἔγγραφο κηρυχθῆ ὡς πλαστόν, ἀποφαίνεται τὸ δικαστήριον ἐν τῇ αὐτῇ ἀποφάσει τὴν ἐξαφάνισιν τοῦ ἐγγράφου, ἀναβάλλεται δὲ ἡ ἐκτέλεσις μέχρις ὅτου κατασταθῆ τελεσίδικος ἢ ἀπόφασις.

5. Ἀποτυχία τῆς ἀποδείξεως.

461.—Ἐὰν ἀπέτυχεν ἡ περὶ πλαστογραφίας ἀπόδειξις, καὶ εὐρέθη τὸ ἔγγραφο γνήσιον, καταδικάζεται ὁ ἐνάγων εἰς χρηματικὴν ποινὴν διακοσίων¹ δραχμῶν, εἰς ἀποζημίωσιν καὶ εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν ἐξόδων.—Ἡ παραίτησις τῆς ἀγωγῆς εἶναι ὡς πρὸς τὴν ποινὴν ὁμοία μὲ τὴν ἦταν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΚΑΤΟΝ

Διακοπὴ καὶ ἐπανάληψις τῆς δίκης.

Α'. Διακοπή.

α'. Ἐκουσία.

462.—Ἀρξάμενη δίκη δύναται νὰ διακοπῆ ἢ ἐκουσίᾳ βουλή τῶν διαδίκων, ἢ καὶ παρὰ τὴν θέλησιν αὐτῶν.

β'. Κατ' ἀνάγκην.

463².—«Βιαία διακοπὴ γίνεται ἰδίως. 1) Παραιτηθέντος,

1. Ὅρα σελ. 61 σημ. 1.

2. Ὅς ἐτροπ. διὰ ν. 3337 τοῦ 1925 «περὶ τροποπ. καὶ συμπληρωτῶν περὶ βιαιᾶς διακοπῆς καὶ ἐπανάληψως δίκης διατάξεων τῆς Πολ. Δικ.». Αἱ ἐν τέλει τοῦ ἄρθρου παραπομπαὶ ὑπάρχουσιν ἐν τῷ ν. 3337. ληφθεῖσαι, φαίνεται, ὑπὸ τοῦ συντάκτου αὐτοῦ κατὰ πιστὴν ἀντιγραφὴν ἐκ τῶν ὑπαρχουσῶν μετὰ τοιούτων ἀνεπισίμων παραπομπῶν Πολ. Δικονομιῶν. Ὅρα σχετικῶς σελ. 1 σημ. 1.

ἀπολυθέντος, ἐκπτώτου γενομένου τῆς ὑπηρεσίας ἢ ἀποθανόντος τοῦ δικηγόρου. 2) Ἐπὶ τοῦ θανάτου ἢ ἄλλων μεταβολῶν γενομένων εἰς τοὺς διαδίκους ἢ τοὺς ἀντιπροσώπους αὐτῶν κατὰ τὰ ἐν ἄρθροις 74 καὶ 75 ὁρισμένα. Ἡ εἰρημένη κατ' ἀνάγκην διακοπὴ δὲν γίνεται εἰμὴ ἀπὸ τῆς προσηκούσης δηλοποιήσεως τοῦ θανάτου ἢ τῆς μεταβολῆς εἰς τὸν ἀντίδικον ἢ τὸν ἀντίκλητον αὐτοῦ. 3) Ἐπὶ προδικαστικῶν ζητημάτων, συζητήσεων ¹ ἐνώπιον ἄλλου δικαστηρίου. 4) Ἐπὶ ἀποδοκιμάσεως ἢ μὴ ἀναγνωρίσεως τῶν πράξεων πληρεξουσίου τινὸς δικηγόρου, δικαστικοῦ κλητῆρος ἢ ἄλλου ἐπιτετραμμένου τὴν κοινοποίησιν δικαστικῶν ἐγγράφων, ἐνεκεν ἐλλείψεως πληρεξουσιότητος ἢ ὑπερβάσεως αὐτῆς. Π. Δ. 10, 92, 102, 142, 269, 464 ἐπ., 468.—Ἐμπ. Ν. 534».

2. Ἀποδοκίμασις ἢ μὴ ἀναγνώρισις.

464.—Εἰς πληρεξουσιότητος παντὸς εἴδους δύναται ἢ ἐν τῷ ἄρθρῳ 463 ἀριθ. 6 ² ἀναφερομένη ἀποδοκίμασις ἢ μὴ ἀναγνώρισις νὰ προβληθῇ διὰ κυρίας ἢ παρεμπιπτούσης ἀγωγῆς.—Ἐὰν δὲ προεβλήθη μετὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἀποδοκιμαστέας ἢ μὴ ἀναγνωριστέας πράξεως, θεωρεῖται ἢ προᾶξις αὕτη ὡς κεκυρωμένη, (ratifiée) καὶ δὲν εἶναι δεκτὴ περαιτέρω ἀγωγῆ ³.

465.—Ἡ καθ' αὐτὸ ἀγωγή κρίνεται κατὰ τὰς γενικὰς ἀρχὰς τῆς κυρίας ἀγωγῆς, ἢ δὲ παρεμπίπτουσα, κατὰ τὰς ἀρχὰς τῆς παρεμπιπτούσης.—Ἄλλὰ κατὰ πᾶσαν περίπτωσιν πρέπει [ἢ κυρία ἀγωγή] ⁴—1. νὰ γίνηται παρὰ τῷ δικαστηρίῳ, ὅπου ἢ κυρία ὑπόθεσις εἶναι ἢ ἦτο ἐκκρεμῆς· καὶ μόνον τότε παρὰ τῷ δικαστηρίῳ εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ ὁποίου ὑπάγεται ἐν γένει ὁ ἐναγόμενος, ὅταν ἢ ἀποδεδοκιμασμένη ἢ μὴ ἀνεγνωρισμένη προᾶξις δὲν ἀναφέρεται παντάπασιν εἰς [τὴν δίκην] ⁵.—2. νὰ ἐπιδίδεται εἰς τὸν ἀποδεδοκιμασμένον πληρεξούσιον καὶ εἰς τοὺς ἄλλους μετόχους τῆς κυρίας δίκης ἢ εἰς τοὺς κληρονόμους ἢ ἄλλους ἀντιπροσώπους αὐτῶν· καὶ—3. πρέπει νὰ ἀναβάλληται ἢ κυρία δίκη μέχρι τῆς περὶ ἀποδοκιμάσεως ἢ μὴ ἀναγνωρίσεως ὁριστικῆς

1. Ἐκ γραφ. παραδρομῆς ἀντὶ «συζητητέων».

2. Ὁ ἀριθ. 6 ἀντιστοιχοῖ πρὸς τὸν 4 τοῦ νέου ἀρθρ. 463.

3. Πρβλ. ἄρθρα 269 § 2, 811 § 1.

4. Ὁρθῶς: «αὕτη» (dieselbe), δηλ. ἡ παρεμπίπτουσα.

5. Ὁρθῶς: «δίκην ἑνὰ» (eine Instanz).

ἀποφάσεως. «Ἐὰν ἀσκῆ κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἦτιον ἐπιροοῖν εἰς τὴν κυρίαν διαφορὰν κατὰ τὸ ἄρθρ. 226 ἀριθ. 2 τῆς Πολ. Δικονομίας»¹.

466.—[Συγχωρηθείσης]² τῆς ἀγωγῆς, καὶ κριθείσης εὐλόγου τῆς ἀποδοκιμάσεως, ἀποφαίνεται τὸ δικαστήριον τὴν ἀποδοκιμασθεῖσαν προᾶξιν ὡς μὴ οὔσαν καὶ καταδικάζει τὸν πληρεξούσιον εἰς ἀποζημίωσιν, εἰς τὴν πληρωμὴν ὄλων τῶν ἐξόδων, καί, ἂν οὗτος ἦτο δικηγόρος ἢ κλητῆρ, ἢ ἄλλος δικαστικὸς ὑπάλληλος ἢ ὑπηρέτης, καθυποβάλλεται προσέτι καὶ εἰς πειθαρχικὴν ποινὴν.—Ἐὰν δὲ ἀπεροίφθη ἡ ἀγωγή, καταδικάζεται ὁ ἐνάγων εἰς ἀποζημίωσιν, καὶ εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν ἐξόδων.

γ'. Ἀποτελέσματα τῆς διακοπῆς.

467.—Πᾶσα δικαστικὴ προᾶξις ἐπιχειρηθεῖσα μετὰ τινα τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 463 ὠρισμένων διακοπῶν, εἶναι ἄκυρος καὶ μὴ οὔσα μέχρι τῆς ἐπαναλήψεως τῆς δίκης. (reprise d'instance).

Β'. Ἐπανάληψις τῆς [ἀγωγῆς]³

α'. Ἐ ν γ έ ν ε ι.

468.—Τὴν ἐπανάληψιν δύναται νὰ κάμη τις ἢ αὐθόρμητος, ἢ καὶ βιαζόμενος παρὰ τοῦ ἀντιδίκου.—Κατὰ τὴν περιπτώσιν τοῦ ἄρθρου 463 ἀριθ. 1 - 2 ἡ ἐπανάληψις εἶναι τότε μόνον περιττή, ὅταν ἡ δίκη εἶναι ὄριμος⁴.

469.—Ὡς ὄριμος θεωρεῖται ἡ δίκη—1. ὅταν εἰς τὰς συνήθεις δίκας ἢ προφορικὴ συζήτησις ἐτελείωσεν, καὶ ἡ ὑπόθεσις [ἐξετέθη]⁵ πρὸς διάγνωσιν τῆς ἀποφάσεως, ἢ τὸ δικαστήριον συνῆλθεν ἐπὶ τούτου πρὸς διάσκεψιν—2. ὅταν ἐπὶ ὑποσχέσεων ἐγγράφως ἀνακρινομένων, τὰ ἐγγράφα ἐνεχειρίσθησαν, ἢ παρῆλθον αἱ πρὸς ἐγχείρισιν προθεσμιαί—3. ὅταν ἐκοινοποιήθησαν προσηκόντως τὰ δικόγραφα παρὰ τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ.

1. Τὰ ἐντὸς « » ἐν τέλει τῆς § 3 τοῦ ἄρθρ. 465 προσετέθησαν δι' ἄρθρου μόνου ν. 503 τῆς 16/17 Αὐγ. 1943.

2. Ὁρθῶς : «δεκτῆς γενομένης» (Wurde die Klage zugelassen).

3. Ὁρθῶς : «δίκης» (Instanz).

4. Οἱ ἐν τῷ β' ἔδαφ. τοῦ ἄρθρ. 468 ἀριθμοὶ 1—2 ἐτέθησαν, ἀντὶ τῶν ἀρχικῶν 1—3, δι' ἄρθρ. 2 ν. 3337 τοῦ 1925. Ὅρα σελ. 130 σημ. 2.

5. Ὁρθῶς «ἀνεβλήθη» (ausgesetzt worden).

β'. Ἐκουσία.

470¹. — Τὴν ἐπανάληψιν δύναται τις νὰ κάμῃ ἀυθορμήτως·
 1. ἐπὶ ἐκουσίας διακοπῆς, δι' ἀπλῆς ἐξακολουθήσεως τῆς διαδικασίας ἄνευ περαιτέρω ἐξηγήσεως πρὸς τὸν ἀντίδικον.—2. ἐπὶ βιαίας διακοπῆς.—α'. ἐν τῇ περιπτώσει τοῦ ἄρθρ. 463 ἀριθ. 1, διορίζοντος τοῦ ἐξ οὗ ἡ διακοπὴ ἀμέσως ἢ ἐμμέσως νέον πληρεξούσιον δικηγόρον ἢ ἀντιπρόσωπον, εἰδοποιουῦντος περὶ τοῦ πράγματος τὸν ἀ.τίδικον καὶ μετὰ ταῦτα ἐξακολουθοῦντος τὴν συζήτησιν τῆς κυρίας δίκης.—β' ἐν τῇ περιπτώσει τοῦ ἄρθρου 463 ἀριθ. 2 κηρύττοντος τοῦ κληρονόμου ἢ τοῦ αὐτεξουσίου γενομένου διαδίκου ὅτι θέλει νὰ ἐξακολουθήσῃ τὴν δίκην.—γ' ἐν τῇ περιπτώσει τοῦ ἄρθρ. 463 ἀριθ. 3 - 4, γνωστοποιουῦντος τοῦ διαδίκου, ὅστις μέλλει ἐκουσίως νὰ ἐπαναλάβῃ τὴν δίκην, εἰς τὸν ἀντίδικον τὴν παῦσιν τῆς διακοπῆς, καὶ ἐξακολουθοῦντος ἐπομένως τὴν συζήτησιν τῆς κυρίας δίκης.

γ'. Κατ' ἀνάγκην.

471². — «Πρὸς ἐπανάληψιν μὴ ὄριμου εἰσέτι δίκης δύναται ὁ καθ' οὗ ἡ διακοπὴ διάδικος νὰ βιάσῃ ἐκεῖνον εἰς τὸν ὁποῖον ἀνήκει ὁ τὴν διακοπὴν ἐπενεγκῶν λόγος.—1) Ἐν τῇ περιπτώσει τοῦ ἄρθρ. 463 ἀριθ. 1, προσκαλῶν τὸν ἐξ οὗ διακοπὴ ἀντίδικον αὐτοῦ εἰς διορισμὸν νέου πληρεξουσίου δικηγόρου ἢ νέου ἀντιπροσώπου. 2) Ἐν τῇ περιπτώσει τοῦ ἄρθρ. 353³ ἀρ. 2, προσκαλῶν τὸν κληρονόμον, τὸν ἀντιπρόσωπον αὐτοῦ ἢ τὸν αὐτεξούσιον καταστάνα διαδίκον εἰς ἐπανάληψιν καὶ ἐξακολουθήσιν τῆς συζητήσεως. 3) Εἰς ἀμφοτέρας τὰς ἀνωτέρω περιπτώσεις ἡ ἐπανάληψις τῆς δίκης χωρεῖ αὐτοδικαίως ἕνα μῆνα μετὰ τὴν κοινοποίησιν τῆς προσκλήσεως. Π. Δ. 193 ἐπ.».

472⁴. — Ὁ πρόεδρος ἢ ὁ εἰρηνοδίκης τοῦ δικαστηρίου παρὰ τῷ ὁποίῳ ἐκκρεμεῖ ἡ κυρία δίκη, αἰτήσῃ τινὸς ἰῶν ἐνδιαφερομένων, δύναται νὰ παρατείνῃ δι' ἀποφάσεως αὐτοῦ τὴν προεδ-

1. Ὡς ἐτροπ. δι' ἄρθρ. 3 ν. 3337 τοῦ 1925.

2. Ὡς ἐτροπ. δι' ἄρθρ. 4 ν. 3337 τοῦ 1925. (Ὅρα σελ. 130 σημ. 2.

3. Ἐκ παραδρομῆς ἀντὶ «463».

4. Ὡς ἐτροπ. δι' ἄρθρ. 4 ν. 3337 τοῦ 1925.

σμίαν τοῦ προηγουμένου ἄρθρου κατὰ τὴν διαδικασίαν τοῦ ἄρθρ. 198 τῆς Πολ. Δικονομίας.

473¹.— Μετὰ τὰ ἀνωτέρω ὀριζόμενα τὸ δικαστήριον προχωρεῖ εἰς τὴν περαιτέρω συζήτησιν τῆς ὑποθέσεως.

474.— Ἐὰν κατὰ τὴν ἐπανάληψιν δίκης τινὸς προκύψωσι δυσχέρειαί καὶ δισταγμοί, συζητεῖται καὶ δικάζεται τὸ παρεμπιπτον τοῦτο ζήτημα, κατὰ τὸ ἄρθρον 234 ἀριθ. 1.— Ἐπαναληφθεῖσα δίκη ἐξακολουθεῖται ἐντὸς τῶν προθεσμιῶν, αἱ ὁποῖαι ὑπελείποντο εἰσέτι, καὶ ἐν τέλει κατὰ τὴν στάσιν, καθ' ἣν εὐρόθη ἐπὶ τῆς διακοπῆς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΝΔΕΚΑΤΟΝ

Κατάργησις καὶ ἐντελής ἀποπεράτωσις τῆς δίκης.

A'. Ἐν γένει.

475.— Δίκη, ἅπαξ ἀρξαμένη, ἐξακολουθεῖ μέχρι τῆς παύσεως ἢ τῆς τελείας ἀποπερατώσεως αὐτῆς· ὅθεν—1. δὲν δύναται αὕτη νὰ παραιτηθῇ καὶ νὰ ἀρχίσῃ νέα δίκη, πρὶν ἀποπερατωθῇ κατὰ νόμιμον τρόπον ἢ ἤδη ἀρξαμένη·—2. ἢ διακοπὴ δὲν καταργεῖ μόνη τὴν δίκην· ἀλλ' αὕτη ἐπαναλαμβάνεται (ἄρθρ. 467—471), ἢ ἀποπερατοῦται κατ' ἄλλον νόμιμον τρόπον.

476.— Νόμιμος κατάργησις ἢ ἀποπεράτωσις τῆς δίκης γίνεται μόνον—1. διὰ τῆς ὀριστικῆς ἀποφάσεως·—2. διὰ τῆς [ἐξαλείψεως]² τοῦ τῆς ἀγωγῆς δικαιώματος·—3. διὰ συνυποσχετικοῦ (ἄρθρ. 105 κ. ἐπ.)·—4. διὰ συμβιβασμοῦ·—5. δι' ἀνατροπῆς·—6. διὰ [συναίνεσεως]³·—7. διὰ τῆς ἔποχῆς ἀπὸ τῆς ἀγωγῆς, τῆς ἐνστάσεως, [τῆς ἀνταπολογίας]⁴ κλπ.

B'. Διὰ συμβιβασμοῦ.

477.— Οἱ διάδικοι δύνανται νὰ συμβιβάζωνται κατὰ πᾶσαν στάσιν τῆς δίκης, ἐὰν ἔχουν, κατὰ τὰ ἐν τῷ πολιτικῷ νόμῳ ὀρισμένα, τὸ πρὸς συμβιβασμὸν δικαίωμα.— Περὶ τοῦ γενομένου συμ-

1. Ὡς ἐτροπ. δι' ἄρθρ. 4 ν. 3337 τοῦ 1925.

2. Ὁρθῶς : «ἀποσβέσεως» (Erlöschen).

3. Ὁρθῶς : «ἀποδοχῆς» (acquiesciren).

4. «ἀ ν τ ε ν σ τ ἄ σ ε ω ς» (Replik), κατ' ὀρθὴν μετάφρ.

βιβασμοῦ καὶ τῶν λεπτομερεστέρων συμφωνιῶν αὐτοῦ συντάσσεται δικαστικὴ ἔκθεσις ἢ πράξις συμβολαιογράφου¹.

478.—Ἡ ἔκθεσις πρόπει νὰ ἐξηγῇ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 133 διαλαμβανόμενα προσόντα, καί, ἐκτὸς τούτου, νὰ εἶναι ὑπογεγραμμένα παρ' ὄλων τῶν παρευρεθέντων εἰς τὴν συζήτησιν δικαστῶν καὶ τότε εἶναι, ἄνευ περαιτέρω διατυπώσεως, ἐκτελεστὴ κατὰ πᾶσαν τὴν ἑκτασιν τοῦ Κράτους.

Γ'. Δι' ἀνατροπῆς.

479—484².

Δ'. Διὰ [συναίνεσεως]³.

485.—Διὰ τῆς [συναίνεσεως]³ ἀποπερατοῦται ἡ δίκη ὀλοκλήρως ἢ κατὰ μέρος ὡς πρὸς τὸν συναινοῦντα καὶ καθίσταται ἀμετάκλητος καὶ ἀπρόσβλητος, καθ' ὅσον ἢ συγκατάθεσις τοῦ διαδίκου ἀπέβλεπέ τινας μόνον διαδικαστικὰς πράξεις τοῦ [διαδίκου]⁴ ἢ τὴν ὅλην δίκην.

486.—[Συναίνεσις]³ τότε μόνον ἔχει κῦρος—1. ὅταν ὁ συγκατατιθέμενος δύναται νὰ διαθέσῃ ἐλευθέρως τὴν [κατάστασιν]⁵ του, κατὰ τὰ ἄρθρα 74 καὶ 75.—2. ὅταν ἡ [συναίνεσις]³ ἐγένεν αὐθορμητῶς.—3. ὅταν ἡ [συναίνεσις]³ ἐξεφράσθῃ καθαρῶς καὶ εὐκρινῶς ἢ παρὰ τοῦ διαδίκου αὐτοῦ, ἢ παρὰ τοῦ εἰδικοῦ πληρεξουσίου, ἢτοι ρητῶς ἢ καὶ σιωπηλῶς, διὰ τοιούτων ἀναμφισβητήτων πράξεων, ἐκ τῶν ὁποίων ἐξάγεται ἀναγκαιῶς ὁ περὶ [συ-

1. Πρβλ. ἄρθρα 97 § 1. 521, 525, 563 § 2.—Ἀστ. Κώδικος (ν. 2250 τοῦ 1940) ἄρθρα 1648 ἄρθρ. 3, 1698, 1704 καὶ 1707 ἀριθ. 6.—Διατ. 26 Ἰουν.—10 Ἰουλ. 1944 «περὶ κώδικος τῶν νόμων περὶ δικῶν τοῦ Δημοσίου», ἄρθρα 34—37.—Κώδικος Δήμων καὶ Κοινοτήτων ἄρθρα 37 καὶ 95.

2. Κατηγγήθησαν διὰ ν. ΓΥΟΕ' τῆς 8 Δεβρίου 1909 «περὶ καταργήσεως ἄρθρων τινῶν τῆς Πολ. Δικον.», κατὰ τὸ ἐδάφ. β' τοῦ ὁποίου: «Ἡ διάταξις τοῦ παρόντος νόμου δὲν ἔχει ἐφαρμογὴν ἐπὶ τῶν ἐκκρεμῶν δικῶν περὶ ἀνατροπῆς». Ἀλλὰ διὰ τοῦ ἄρθρ. 1 ν. 4873 τῆς 1 Φεβρ.—12 Μαρτ. 1931 «περὶ τροποπ. ν. ΓΥΟΕ': κατηγγήθη τὸ ἀνωτέρω ἐδάφ. β' αὐτοῦ. — Ὅσα καὶ ν. δ. 1909 τῆς 7/24 Ὀκτωβρ. 1942 «περὶ τῆς ἰσχύος τῆς παραιτήσεως ἐνδίκων μέσων ἐν δίκαις περὶ διαζυγίου» ἐν σελ. 136 σημ. 2.

3. «Δ' ἀποδοχῆς» (durch Acquiesciren), κατ' ὀρθὴν μετάφρ.

4. Ὁρθῶς: «ἀντιδίκου» (des Gegentheils)-

5. Ὁρθῶς: «περιουσίαν» (Vermögen).

βαινέσεως] ¹ σκοπός.—‘Η ἐκ μέρους τοῦ ἀντιδίκου παραδοχὴ τῆς [συναινέσεως] ¹ δὲν ἀπαιτεῖται ἀναγκαίως.

Ε'. Δι' ἀποχῆς ².

487.—Παραιτηθεῖσης ἀγωγῆς τινος, ἐνστάσεως, [ἀνταπολογίας] ³ κλπ. μιᾶς τινος διαδικαστικῆς πράξεως, ἢ καὶ ὅλης τῆς κυρίας ἢ τῆς παρεμπιπτούσης, ἢ ἐποφελοῦς τινὸς διαδικασίας, ἀποπερατοῦται ἢ δίκη ⁴ ἀλλὰ μόνον ὡς πρὸς τὸν παραιτοῦντα, τότε μόνον:—1. ὅταν ὁ παραιτῶν ἔχη τὴν ἀπεριόριστον διαχείρισιν τῆς περιουσίας του, κατὰ τὰ ἐν τοῖς ἀρθροῖς 74 καὶ 75 ὁρισμένα.—2. ὅταν τὸ τῆς παραιτήσεως ἔγγραφον εἶναι ὑπογεγραμμένον παρὰ τῶν διαδίκων ἢ τῶν εἰδικῶν πληρεξουσίων αὐτῶν καὶ παρεδόθη εἴτε εἰς τὸν [διάδικον] ⁵ αὐτόν, ἢ τὸν ἀντίκλητόν του καὶ—3. μόνον ἐπὶ ἀποδόσει ὄλων τῶν δικαστικῶν ἐξόδων, ἐὰν ὁ ἀντίδικος δὲν ἤθελε συμφωνήσει εἰς τὴν παραίτησιν.—«Τὰ

1. Ὅρα σελ. 135 σημ. 3.

2. Κατὰ ν. δ. 1909 τῆς 9/23 Ὀκτωβρ. 1942 «περὶ ἰσχύος τῆς παραιτήσεως ἀπὸ ἐνδίκων μέσων ἐν δίκαις περὶ διαζυγίου»:

«1.—1. ‘Η μεταξὺ τῶν διαδίκων ἐν δίκη περὶ διαζεύξεως ἢ ἀκυρώσεως γάμου συμφωνία περὶ παραιτήσεως ἀμφοτέρων ἢ τοῦ ἑτέρου αὐτῶν ἀπὸ τῆς ἀσκήσεως ἐνδίκου τινὸς μέσου κατὰ τῆς ἐκδοθησομένης ἀποφάσεως εἶναι ἀνίσχυρος. Τοῦναντίον ἢ μετὰ τὴν ἐκδοσιν ἀποφάσεως ἐν τοιαύταις δίκαις γενομένη παραίτησις ἀπὸ τῆς ἀσκήσεως ἐνδίκου μέσου ἢ τοῦ ἡσκημένου τοιούτου εἶναι ἰσχυρά.—2. ‘Η παρὰ τοῦ διαδίκου ἢ τοῦ ἐν τῇ δίκη πληρεξουσίου δικηγόρου αὐτοῦ ὑποβολὴ τῆς ἐκδοθείσης ἀποφάσεως περὶ διαζεύξεως διὰ τὴν ὑπὸ τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἀρχῆς λύσιν τοῦ γάμου πνευματικῶς, ἐμφαίνει ἀποδοχὴν τῆς ἀποφάσεως ταύτης καὶ ἀποκλείει τὴν μετέπειτα προσβολὴν αὐτῆς δι’ ἐνδίκου μέσου.

2. - ‘Η ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἀρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως εἰς τὴν Ἐφημ. Κυβερνήσεως, αἱ δὲ διατάξεις αὐτοῦ ἐφαρμόζονται ἐπὶ πάσης ὑποθέσεως, ἐφ’ ἧς δὲν ἐξεδόθη ἀμετάκλητος ἀπόφασις».

3. «ἀντενστάσεως» (Replik) κατ’ ὀρθὴν μετάφρ.

4. Τὸ γεμ. κ. προσθέτει ἐνταῦθα: «ἐν μέρει ἢ καθόλου».

5. Ὅρθως: «ἀντίδικον». (Gegenparthei).

ἔξοδα ταῦτα ἐκκαθαρίζονται ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ Δικαστηρίου ἢ ὑπὸ τοῦ Εἰρηνοδίκου, ἐνώπιον τοῦ ὁποίου ἀπευθύνεται ἢ ἐφ' ἧς ἢ παραίτησις πράξις, ὑποβαλλομένοι εἰς τοῦτον πίνακος ἐξόδων ὑπὸ τοῦ ἀντιδίκου τοῦ παραιτηθέντος διαδίκου. «Ἡ ἀπόφασις τοῦ Προέδρου ἢ τοῦ Εἰρηνοδίκου ἐκτελεῖται παραχρῆμα»¹.

488.—Διὰ τῆς τοιαύτης παραιτήσεως ἐπανερχονται οἱ διάδικοι ἐντελῶς εἰς τὴν αὐτὴν στάσιν, εἰς ἣν ἦσαν πρὸ τῆς κατὰ μέρος διαδικαστικῆς πράξεως ἢ τῆς ὅλης δίκης (ἄρθρ. 157 καὶ [461]²).—Ὅθεν 1. δύνανται νὰ εἰσαχθῶσιν αἱ μὲν ἀγωγαὶ ἐξ ὑπαρχῆς, αἱ δὲ ἐνστάσεις, ἀνταγωγαί, [ἀνταπολογίαι]³ κτλ., ὡς αὐτοτελεῖς ἀγωγαί, ἐὰν αὐταὶ δὲν παρεγράφησαν ἐν τοσοῦτῳ, ἢ δὲν ἀπωλέσθη τὸ πρὸς ταύτας δικαίωμα ἕνεκα παρελεύσεως τῆς προθεσμίας, ἢ δι' ὅποιανδήποτε ἄλλην αἰτίαν.—2. ὁ παραιτῶν ὀφείλει νὰ πληρώσῃ τὰ δικαστικὰ ἔξοδα προσέτι καὶ τότε, ὅταν ὁ μὲν ἀντίδικος ἐνέδωκεν εἰς τὴν παραίτησιν, ἀλλὰ κατὰ τὴν περὶ πτωσιν ταύτην δὲν ἀπεφασίσθη τίποτε περὶ τῆς πληρωμῆς, ἢ δὲν προσδιωρίσθη σαφῶς τὸ ἐναντίον.

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΠΑΡΑ ΤΟΙΣ ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΑΙΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ

Γενικοὶ ὁρισμοί.

Α'. Σύνθεσις τοῦ δικαστηρίου.

489.—Διὰ νὰ ἔχη κῆρος πᾶσα εἰρηνοδικεῖον πράξις, ἀπαιτεῖται ἡ παρουσία τοῦ εἰρηνοδίκου καὶ τοῦ γραμματέως⁴.—Κωλυομένου ἑνὸς τῶν εἰρηνοδικῶν ἐμβαίνει εἰς τὸν τόπον του εἰς τῶν παρέδρων, καί, ἂν καὶ οὗτοι κωλύωνται, [δικάζει τὴν προ-

1. Ἡ ἐντὸς « » περίοδος προσετέθη δι' ἄρθρ. 2 ν. ΓΨΜΗ' τῆς 17 Φεβρ. 1911 «περὶ καταργήσεως καὶ τροποποιήσεως ἄρθρων τινῶν τῆς Πολτ. Δικον.».

2. Ἐσφαλμένως, ἀντὶ «483».

3. Ὅρα σελ. 136 σημ. 3.

4. Ὅρα ὁμῶς καὶ ἄρθρ. 23 ν. δ. 9 Νβρίου 1925 «περὶ ἐκδικάσεως τῶν μικροδιαφορῶν κλπ.» (ἐν Μέρ. Β').

κειμένην υπόθεσιν] ¹ τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 47 παρὰ τοῦ δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν σημειωθησόμενον εἰρηνοδικεῖον ².

B'. Ἀρμοδιότης ³.

α'. Εἰς ἀμφισβητουμένας υποθέσεις.

490 ⁴.—Οἱ εἰρηνοδίκαι θέλουσι δικάζῃ, ἐπὶ ἀμφισβητου-

1. Ἡ ἐντὸς ἀγκυλῶν φράσις δὲν ὑπάρχει ἐν τῷ γεμ. 2.

2. Τὸν εἰρηνοδίκην ἐν τῇ ἐκδικάσει πολιτικῶν υποθέσεων ἀναπληροσὶ 1) ὁ γραμματεὺς τοῦ Εἰρηνοδικείου, ἐὰν ἔχη δίπλωμα νομικῆς ἢ ἀπολυτήριον γυμνασίου καὶ πενταετῆ ὑπηρεσίαν ἐν θέσει γραμματέως Εἰρηνοδικείου (ἄρθρ. 8 ν. 203 «περὶ τροπ. διατ. Δικαστ. ὄργανισμοῦ» καὶ ἄρθρ. 9 § 2 ν. 1866 τοῦ 1920 «περὶ τροπ. τῶν νόμων περὶ προσόντων κλπ.»). 2) Ὁ ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ πταισματοδίκης (Λιάτ. Προσ. Κυβερν. Θεσσαλονίκης, ὑπ' ἀριθ. 1258 τῆς 10 Ἰανουαρ. 1917, ἐπεκταθὲν εἰς ἅπαν τὸ Κράτος διὰ Β. Δ. 13/27 Σβρίου 1919). 3) Οἷοσδήποτε τῶν ἐν τῇ αὐτῇ πρωτοδικειακῇ περιφερείᾳ εἰρηνοδικῶν ἢ πταισματοδικῶν, τῇ παραγγελίᾳ τοῦ εἰσαγγελέως τῶν πρωτοδικῶν (ἄρθρ. 22 § 2 ν. 137 τοῦ 1914 «περὶ εἰρηνοδικεῖων κλπ.» ὡς συνεπλ. δι' ἄρθρ. 25 ἐδ. γ' ν. 3859 τοῦ 1929 καὶ 4) ὁ κατὰ τὸν ἀν. ν. 570 τοῦ 1945 «περὶ διορισμοῦ παρέδρων παρὰ τοῖς εἰρηνοδικεῖοις» διοριζόμενος πάρεδρος εἰς τὰ ἐκτὸς τῆς ἔδρας Πρωτοδικείου Εἰρηνοδικεῖα εἰς τὰ ἐν ἔδρᾳ Πρωτοδικεῖων πρωτοδίκης ἢ πάρεδρος παρὰ πρωτοδικαίς, ὀριζόμενος ὑπὸ τοῦ Προέδρου Πρωτοδικῶν, τῇ προτάσει τοῦ Εἰσαγγελέως (ἄρθρ. 1 ν. 654 τοῦ 1948).

3. Ἀρμοδιότητα ἔχει ὁ Εἰρηνοδίκης καὶ εἰς τὰς περιπτώσεις τῶν ἄρθρ. 141, 221, 870 § 2, 873, 874, 888, 891, 907, 928, 965, 968, 988, 1006 § 9, 1007, 1035, 1081 Πολ. Δικον., καὶ εἰς πλείστας ἄλλας περιπτώσεις εἰδικῶν νόμων.

4. Τὰ δύο πρῶτα ἐδάφ. τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρ. 460 ἐτροποποιήθησαν ἐπανειλημμένως ὡς πρὸς τὰ ποσά, ἅτινα ἦσαν ἀρχικῶς 20 ὡς πρὸς τὴν ἀρμοδιότητα καὶ 100 ὡς πρὸς τὸ ἐκκλητόν. Εἶτα ηῤῥήθησαν εἰς 40 καὶ 300 διὰ ν. 1 Φεβρ. 1838, εἰς 100 καὶ 300 διὰ ν. Γ' ΔΕ' τοῦ 1911, εἰς 300 διὰ ν. 2793 τοῦ 1922, εἰς 3000 διὰ ν.δ. 30 Σεπτ. 1925, εἰς 5000 καὶ 2000 διὰ ν. 4628 τοῦ 1930, εἰς 50 χιλ. καὶ 10 χιλ. διὰ ν. δ. 1544 τοῦ 1942, εἰς 500 χιλ. καὶ 200 χιλ. διὰ ν. 1141 τοῦ 1944, εἰς 100 ἑκατ. καὶ 50 ἑκατ. διὰ Δ. 29 Αὐγ. 1944, εἰς 25 χιλ. καὶ 10 χιλ. δι' ἄρθρ. 2 § 1 ἀν.ν. 292 τοῦ 1945, ὡς ἀντικατεστ. ἀφ' ἧς ἴσχυσε δι' ἄρθρ. 1 ἀν.ν. 461 τοῦ 1945 καὶ 400 χιλ. καὶ 160 χιλ. δι' ἄρθρ. 2 § 1 ἀν. ν. 164 τοῦ 1946 καὶ τέλος δι' ἄρθρ. 2 ἀν. ν. 1484 τοῦ 1950 ὡς ἐν τῷ κειμένῳ ὁ νόμος οὗτος ἴσχυσε μετὰ 30 ἡμέρας ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του (17 Αὐγ. 1950).

Σχετικαὶ αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρ. 2 § 3 καὶ § 4 καὶ τοῦ ἄρθρ. 9 τοῦ ἀν.ν. 1484 τοῦ 1950, ἔχουσαι ὡς ἑξῆς :

«2—3. Εἰς ἅς περιπτώσεις δι' εἰδικῶν νόμων θεσπίζονται εἰδικαὶ διαδικασίαι ἐνώπιον τοῦ Εἰρηνοδικείου, ἢ λόγῳ τῆς ἀξίας τοῦ ἀντικει-

μένων υποθέσεων, περί όλων τῶν προσωπικῶν καὶ τῶν εἰς κινητὰ κτήματα ἢ τὴν ἔμπορίαν ἀφορῶσῶν ἀγωγῶν, ὧν τὸ ἀντικείμενον δὲν ὑπερβαίνει τὸ ποσὸν τῶν δύο ἑκατομμυρίων δραχμῶν.—Κατὰ τῶν ἀποφάσεων τούτων τοῦ εἰρηνοδίκου συγχωρεῖται πάντοτε ἔφεσις, ἐφ' ὅσον τὸ ἀντικείμενον, ἐφ' οὗ ἐξεδόθη ἀπόφασις, ὑπερβαίνει τὸ ποσὸν τοῦ ἐνὸς ἑκατομμυρίου δραχμῶν, ἔξαιρέσει μόνον τῶν περιπτώσεων καθ' ἃς δι' εἰδικῶν ἢ ἔξαιρετικῶν νόμων ὁ Εἰρηνοδίκης δικάζει ἀνεκκλήτως¹.—2. ἄνευ διακρίσεως τῆς ἀξίας.—α'. περί βλάβης εἰς δένδρα, κτήματα, εἰς καρποὺς ἀγρῶν καὶ κήπων.—β'. περί βλάβης ἢ ἐμποδίσεως ὁδῶν καὶ ἀτραπῶν.—γ'. περί καταστροφῆς ἢ βλάβης αἱμασιῶν, ἰαφρῶν καὶ ἄλλων περιβόλων.—δ'. περί βλάβης ἢ μετακινήσεως τῶν ὁρίων γινομένης διὰ τῆς ἐν τῷ γεωργεῖν κατ' ἀμαξηλατεῖν παρεκβάσεως, διὰ χλοτομίας, ἀμητοῦ, βοσκῆς θορεμμάτων, θερι-

μένου τῆς δίκης ἀρμοδιότης καθορίζεται ἐν μὲν τῇ λοιπῇ Ἑλλάδι κατὰ τὸ ἄρθρον 490 Πολιτ. Δικονομίας, ὡς τοῦτο ἰσχύει ἐκάστοτε, ἐν Κρήτῃ δὲ κατὰ τὸ ἄρθρον 574 τῆς Κρητ. Πολ. Δικονομίας, ὡς τοῦτο ἰσχύει ἐκάστοτε.—Καθ' ἃς περιπτώσεις δι' εἰδικῶν νόμων θεσπίζονται εἰδικαὶ διαδικασίαι ἐνώπιον τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν ἢ λόγῳ τῆς ἀξίας τοῦ ἀντιζυμμένου ἀρμοδιότης καθορίζεται μέχρι τοῦ ποσοῦ τῶν δραχμ. εἴκοσιν ἑκατομμυρίων (20.000.000).—4. Αἱ διατάξεις τῆς παρ. 3 ἐδάφιον 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου δὲν ἐφαρμόζονται καθ' ἃς περιπτώσεις δι' εἰδικῶν νόμων τὸ Εἰρηνοδικεῖον ἢ ὁ Πρόεδρος τῶν Πρωτοδικῶν εἶναι ἀρμόδιοι ἀδιαφόρως πρὸς τὴν ἀξίαν τοῦ ἀντιζυμμένου τῆς δίκης».

«9.—1. Ἡ ἀρμοδιότης κρίνεται κατὰ τὸν νόμον τὸν ἰσχύοντα κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἐπιδόσεως τῆς ἀγωγῆς.—2. (Ὅρα ταύτην ὑπὸ τὸ ἄρθρον 300).—3. Τὸ ἐκκλητὸν κρίνεται κατὰ τὸν νόμον τὸν ἰσχύοντα κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἐκδόσεως τῆς ἀποφάσεως. Ἐξαιρετικῶς ἐπὶ ἀποφάσεων ἐκδιδόμενων μετὰ τὴν ἐναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, ἀλλ' ἐπὶ ἀγωγῶν ἢ παρεμβάσεων ἢ προσεπικλήσεων ἐπιδουθεσιῶν πρὸ τῆς ἐναρξέως τῆς ἰσχύος αὐτοῦ καὶ ἐπὶ ἀνταγωγῶν ἀσκηθειῶν πρὸ τοῦ αὐτοῦ χρόνου, τὸ ἐκκλητὸν καθορίζεται κατὰ τὸν νόμον τὸν ἰσχύοντα κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἐπιδόσεως τῆς ἀγωγῆς ἢ τῆς παρεμβάσεως ἢ τῆς προσεπικλήσεως».

Ὁμοίως διατάξεις περιεῖχε καὶ ὁ ἀν. ν. 292 τοῦ 1945 καὶ ὁ ν. 164 τοῦ 1946 ἐν ἄρθρ. 2 § 3 καὶ § 4 καὶ ἄρθρ. 10 μὲ μόνην τὴν διαφορὰν ὅτι ἐν τῷ ἄρθρῳ 2 § 3 ἀν. ν. 1484 προσετέθη καὶ ἡ λόγῳ ποσοῦ ἀρμοδιότης τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν.

1. Εἰς οὐδὲν ἐνδικον μέσον ὑπόκειται ἡ ἀπόφασις τοῦ Εἰρηνοδίκου εἰς τὴν περίπτωσιν ἄρθρ. 7 ν. 5205 τοῦ 1931 «περὶ εὐθύνης καὶ προστασίας τῶν ξενοδόχων», ὡς καὶ ἡ ἐκδιδόμενη κατὰ τὸ ν.δ. 13 Σβρίου 1925 «περὶ ἐκδικάσεως τῶν ἐκ συντικῶν κλπ. διαφορῶν».

σεως, τρυγητοῦ κ.τ.λ.—ε'. περὶ διαφορῶν ἀναγομένων εἰς τὴν χρῆσιν τοῦ ρέοντος ὕδατος, τὴν κόλυσιν ἢ μεταβολὴν ὑδραγωγείων, ποτιστικῶν ὀχετῶν, ἐκροῶν κτλ.—στ'. [περὶ παντοίων διαφορῶν ἀναγομένων εἰς τὴν διακατοχήν]¹, ἐπιφυλαττομένης τῆς περαιτέρω διεξαγωγῆς τῆς δίκης ἐνώπιον τοῦ ἀρμοδίου δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν—ζ'. περὶ διαφορῶν ἀναγομένων εἰς τὴν διατήρησιν τῆς κατ' οἶκον ἡσυχίας καὶ εὐταξίας—η'. «περὶ διαφορῶν μεταξύ ἐργοδοτῶν καὶ ἐργατῶν, ὑπαλλήλων ἢ μαθητευομένων, πηγαζουσῶν ἐκ συμβάσεως ἐργασίας ἢ μαθητείας, ἐφ' ὅσον αὕτη διέπεται ὑπὸ τῶν κανόνων τοῦ ἰδιωτικοῦ δικαίου»²—θ'. περὶ διαφορῶν μεταξύ ἐνοικιαζόντων καὶ ἐνοικιαστῶν προερχομένων ἐκ τοῦ ἐνοικιαστηρίου καὶ ἀναγομένων εἰς ἐπισκευὰς ἐπὶ τοῦ ἐνοικιασθέντος πράγματος, καθὼς καὶ εἰς τὸ ἐνοίκιον.—ι'. περὶ διαφορῶν ἐπὶ τῶν πανηγύρεων καὶ ἀγορῶν—ια'. μεταξύ ὁδοιπόρων καὶ ξενοδόχων³, ἀμαξηλατῶν καὶ χειροτεχνῶν, περὶ τῶν κατὰ τὴν ὁδοιπορίαν εἰς διατροφήν καὶ ἀγωγήν καὶ εἰς ἐργατικούς μισθοὺς ἀναλωθέντων—ιβ'. περὶ ἀγωγῶν ἐνεκα ζημίας, δυναμένης νὰ προέλθῃ ἐξ οἰκοδομημάτων ἀπειλούντων πτώσιν, ἢ ἐκ πραγμάτων ἐκτεθειμένων ἢ ἀπρητημένων.

491.—Καὶ ἂν ὁ εἰρηνοδίκης, κατὰ τὰ ἐν τῷ προηγουμένῳ

1. Ὁρθῶς : «περὶ προσωρινῶν διατάξεων ἐν διαφοραῖς νομῆς παντὸς εἶδους (provisorische Anordnungen in Besitzstreitigkeiten jeder Art). — Ὅρα καὶ νόμον ΓΨΖ' τοῦ 1911 «περὶ προσωρινῶν μέτρων ἐν ταῖς περὶ διακατοχῆς διαφοραῖς» καὶ ἄρθρ. 16 § 7 Κώδικος Δήμων καὶ Κοινοτήτων ἀμοτέρους ἐν Μέρ. Β'. — Ἐπίσης, ἡ ἀπόφασις τοῦ Εἰρηνοδίκου δὲν ἀποκλείει τὴν διὰ τῆς τακτικῆς διαδικασίας ἐπιδίωξιν τῶν δικαιοματῶν τοῦ πελάτου ἢ τοῦ ξενοδόχου (ἄρθρ. 9 § 2 ν. 5205 τοῦ 1931 «περὶ εὐθύνης καὶ προστασίας τῶν ξενοδόχων» — καὶ ἐν τῇ διαδικασίᾳ τοῦ ν.δ. 13 Σβρίου 1925 «περὶ ἐκδικάσεως τῶν ἐκ συν/τικῶν κλπ. διαφορῶν» ἢ ἀπόφασις τοῦ Εἰρηνοδίκου εἶναι προσωρινή.

2. Τὸ στοιχ. ἡ' τῆς § 2 τοῦ ἄρθρ. 490 τίθεται ὡς ἀντικατέστ. δι' ἄρθρ. 1 § 3 ν. 1141 τῆς 10/27 Ἰαν. 1944 «περὶ αὐξήσεως τῆς ἀρμοδιότητος τοῦ Εἰρηνοδίκου». Ὅρα ἐν Μέρ. Β' Β.Δ. 1/14 Αὐγ. 1920 «περὶ κωδικοποιήσεως διατάξεων ν. ΓΘΟΔ' περὶ ἐκδικάσεως τῶν μεταξύ ἐργατῶν καὶ ἐργοδοτῶν διαφορῶν».

3. Ὅρα Διάτ. 24/30 Δεκ. 1943 «περὶ κωδικοπ. ν. ΒΧΗ' τοῦ 1899 περὶ ἐξώσεως τῶν δυστροπούντων μισθωτῶν».

4. Ὅρα καὶ ν. 5205 τοῦ 1931 «περὶ εὐθύνης καὶ προστασίας τῶν ξενοδόχων» ἐν Ποιν. Κώδικι, τόμῳ Β', ἐκδ. Ζ' σελ. 611.

ἄρθρω ὠρισμένα, δὲν εἶναι ἀρμόδιος, δύνανται οἱ διάδικοι νὰ παρεκτείνουν τὴν δικαιοδοσίαν του, ἢ νὰ ἐπιτρέψωσι διὰ συνυποσχετικοῦ εἰς αὐτὸν τὴν δίκην (ἄρθρ. 24 καὶ 112), ἀλλὰ μόνον ὅταν ὅλοι οἱ διάδικοι τὸ ζητήσουν ρητῶς, [ἐγγράψωσι τὴν περὶ τούτου αἴτησίν των εἰς ἐκθέσιν, ἢ, μὴ δυνάμενοι νὰ γράψουν, κάμουν τούτου μνείαν ἐν τῇ ἐκθέσει] ¹.

β'. *Εἰς μὴ ἀμφισβητουμένας ὑποθέσεις* ².

492.—Εἰς μὴ ἀμφισβητουμένας ὑποθέσεις ὑπάγεται εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν εἰρηνοδικῶν—1. ἡ σφράγισις καὶ ἐκσφράγισις εἰς ὅλας τὰς περιπτώσεις, εἰς τὰς ὁποίας αὕτη διατάσσεται παρὰ τοῦ νόμου, ἢ ζητεῖται παρὰ τῶν διαδίκων ³—2. ἡ συμβολαιογραφία εἰς τὴν περιφέρειαν τῶν εἰρηνοδικείων ἐκείνων, ὅπου δὲν ὑπάρχει ἰδιαιτέρος συμβολαιογράφος ⁴—3. ἡ προεδρεία καὶ ἡ διεύθυνσις τῶν συνλεύσεων τοῦ συγγενικοῦ συμβουλίου ⁵—4. πᾶν ὅ,τι ἀνάγεται εἰς τὴν ἐπιτροπείαν ἢ κηδεμονίαν, ὥστε ὁ εἰρηνοδίκης διορίζει προσωρινῶς ἐπιτρόπους καὶ κηδεμόνας ⁶, προεδρεύει τοῦ συγγενικοῦ συμβουλίου, ζητεῖ τοῦλάχιστον ἅπαξ τοῦ ἐνιαυτοῦ, ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ συγγενικοῦ συμβουλίου, παρὰ τῶν ἐπιτρόπων καὶ κηδεμόνων ἀπόδοσιν τοῦ λογαριασμοῦ, λαμβάνει γνῶσιν ἐκάστοτε τῶν ὑποθέσεών των ⁷.

γ'. *Ἐπὶ συμβιβαστικῶν συζητήσεων.*

493.—Ὡς συμβιβαστικὸς ὑπάλληλος χρεωστεῖ ὁ εἰρηνοδίκης

1. Ἡ ὀρθὴ μετάφρασις τῶν ἐντὸς ἀγκυλῶν ἔχει οὕτως: «δηλώσωσι δὲ τοῦτο ἐγγράφως, ἢ, ἂν δὲν δύνανται νὰ γράψωσι, γίνῃ μνεία τούτου ἐν τοῖς πρακτικοῖς» (ihre desfallsige Erklärung zu Protokoll geben, oder, wenn sie nicht schreiben können, dieses Umstandes im Protokolle erwähnung geschieht).—Πρβλ. καὶ ἄρθρ. 111 § 1 Πολ. Δικ.

2. Ὁ εἰρηνοδίκης δικάζει τὸ κῦρος τῶν κοινοτικῶν ἐκλογῶν (ἄρθρ. 184 Κώδικος Δήμων καὶ Κοινοτήτων).

3. Ὅρα καὶ ἄρθρα 1052, 1060, 1062, 1063 § 1, 1064 ἐπ.

4. Καὶ ἡ ὑπηρεσία τοῦ γραφείου τῶν ὑποθηκῶν, ὅπου δὲν ὑπάρχει εἰδικὸς ὑποθηκοφύλαξ (ἄρθρ. 84 ν. περὶ ὑποθηκῶν τῆς 11 Αὐγ. 1836, ὡς ἐτροπ. δι' ἄρθρ. 1 ν. ΓΥΚΒ' τοῦ 1909).

5. Ὅρα ἄρθρ. 1612 ἐπ. Ἀστ. Κώδικος (ν. 2250 τοῦ 1940).

6. Ὅρα ὁμοῦς 1603 ἄρθρον Ἀστ. Κώδικος.

7. Ὅρα καὶ ἄρθρ. 649—654, 660 Πολ. Δικ. καὶ 1657, 1665, 1698, 1704 Ἀστ. Κώδικος (ν. 2250 τοῦ 1940).

νά προσπαθῆ πρὸς συμβιβασμὸν τῶν διαδίκων· καί.—1. ἐν μὲν ταῖς διαφοραῖς ταῖς μὴ ὑπαγομέναις εἰς τὴν ἀρμοδιότητά του, ὅταν οἱ διάδικοι ἐμφανισθῶσιν ἑνώπιον αὐτοῦ.—2. εἰς ὑποθέσεις τῆς ἀρμοδιότητός του κατὰ τὰ ἄρθρα 490 καὶ 491, πρὶν προχωρήσῃ εἰς τὴν συζήτησιν καὶ ἀπόφασιν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

Διαδικασία εἰς ἀμφισβητούμενας ὑποθέσεις².

Α'. Προδικασία.

494.—Ἡ ἐνώπιον εἰρηνοδικεῖου κλήσις πρέπει νὰ περιέχῃ, ἐκτὸς τῶν κατὰ τὰ ἄρθρα 136 καὶ 137 προσόντων ἐκάστης κλήσεως, τὸ ὄνομα καὶ τὸ ἐπώνυμον, καθὼς καὶ τὴν κατοικίαν τοῦ ἐνάγοντος καὶ τοῦ ἐναγομένου, τὴν ὀνομασίαν τοῦ εἰρηνοδικεῖου, ἐνώπιον τοῦ ὁποίου πρόκειται νὰ συζητηθῆ ἡ ὑπόθεσις, τὴν ἡμέραν καὶ τὴν ὥραν τῆς συζητήσεως, τὸ ἀντικείμενον τῆς ἀγωγῆς³ αἴτησιν ἀκριβῶς ὠρισμένην καὶ σύντομον ἐκθεσιν τῶν λόγων, ἐπὶ τῶν ὁποίων αὕτη στηρίζεται.

495.—Ἡ κλήσις δύναται νὰ γίνῃ παρὰ τοῦ διαδίκου αὐτοῦ ἢ τοῦ πληρεξουσίου του, ἢ νὰ συντεθῆ παρὰ τοῦ εἰρηνοδίκου κατ' αἴτησιν τοῦ διαδίκου. Πρέπει δὲ νὰ εἶναι προσηκόντως χρονολογημένη καὶ ὑπογεγραμμένη παρὰ τοῦ διαδίκου ἢ τοῦ πληρεξουσίου αὐτοῦ, ἢ καί, κατὰ τὸ ἄρθρ. 514, παρὰ τοῦ εἰρηνοδίκου. «Τὸ πρωτότυπον τῆς ἀγωγῆς [κλήσεως] κατατίθεται παρὰ τῶ

1. Τὸ γερμ. κείμ. ἔχει ἐνταῦθα «ἐπὶ τοῖσφ· τῶ τέλει» (zu dem Ende).

2. Ὅρα ἰδίας διαδικασίας ἐν 1) Β.Δ. 1 Αὐγ. 1920 «περὶ κωδικοποιήσεως διατάξεων ν. Γ'ΟΔ' περὶ ἐκδικάσεως τῶν μεταξὺ ἐργατῶν καὶ ἐργοδοτῶν διαφορῶν». 2) ν.δ. 9 Νεβρίου 1925 «περὶ ἐκδικάσεως τῶν μικροδιαφορῶν κλπ.» 3) ν. ΒΧΗ' τοῦ 1899 «περὶ ἐξώσεως δυστροποῦντων μισθωτῶν», 4) ν. ΓΨΖ' τοῦ 1911 «περὶ προσωρινῶν μέτρων ἐν ταῖς περὶ διακατοχῆς διαφοραῖς». 5) ν. 1565 τοῦ 1939 «περὶ ἀσκήσεως τοῦ ἱατρ. ἐπαγγέλματος». ἄρθρ. 35 ἐπ. 6) ν.δ. 30 Ἀπρ. 1926 «περὶ ἐκδικάσεως τῶν ἐξ ἀμοιβῆς τῶν ἐργασιῶν πολ. μηχανικῶν διαφορῶν». 7) ν. δ. 13 Σεβρίου 1925 «περὶ ἐκδικάσεως τῶν ἐκ συν/τικῶν κλπ. διαφορῶν». 8) ν. 4633 τοῦ 1930 «περὶ βεβαιώσεως καὶ εἰσπράξεως ἀσφαλιστρῶν κλπ.», 9) ν. 4672 τοῦ 1930 «περὶ ρυθμίσεως ἀγοραπωλησιῶν καπνοῦ» καὶ 10) ν. 5205 «περὶ εὐθύνης καὶ προστασίας τῶν ξενοδόχων».

3. Τὸ γερμ. κ. ἔχει ἐνταῦθα «συνδεδόμενον πρὸς» (verbunden mit.).

Γραμματεῖ τοῦ Δικαστηρίου, συντασσομένης κάτωδι αὐτοῦ ἐκθέσεως καταθέσεως καὶ ἀποτελεῖ πάντοτε ἔγγραφον τῆς δικογραφίας φυλαττόμενον ἐν τῷ ἀρχεῖῳ τοῦ εἰρηνοδικείου. Εὐθὺς μετὰ τὴν κατάθεσιν τῆς ἀγωγῆς [κλήσεως] ἐγγράφεται ἡ ὑπόθεσις εἰς τὸ πινάκιον τοῦ δικαστηρίου κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθο. 574 τῆς Πολ. Δικ. ὡς τροποποιεῖται διὰ τοῦ παρόντος νόμου»¹.—«Ἐάν ἀντίγραφον τῆς ἀγωγῆς εἶχε κοινοποιηθῆ ἢ πρὸ πάσης καταθέσεως τοῦ πρωτοτύπου εἰς τὸν ἐναγόμενον καὶ οὗτος ἐπισπεύδει τὴν συζήτησιν, καταθέτει τὸ ἀντίγραφον τούτο, ἐπέχον οὕτω θέσιν πρωτοτύπου, ὅτε ἐφαρμόζονται κατὰ τὰ λοιπὰ τὰ ἐν τῇ προηγουμένη παραγράφῳ ὀριζόμενα.—Ἡ κατάθεσις αὕτη τοῦ πρωτοτύπου ἢ τοῦ ἀντιγράφου δὲν ἐπιφέρει τὰς κατὰ τὰ ἀρθρα 156 καὶ 575 συνεπείας.—Τὸ κατατιθέμενον δικόγραφον τῆς ἀγωγῆς πρωτοκολλᾶται ἐν ἰδιαιτέρῳ βιβλίῳ μονογραφημένῳ τηρουμένῳ κατ' αὔξοντα ἀριθμὸν καὶ χρονολογικὴν σειρὰν μετ' ἀλφαβητικοῦ εὐρετηρίου.—Ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ σημειοῦται ἡ χρονολογία τοῦ δικογράφου καὶ τῆς καταθέσεως αὐτοῦ, τὸ ὄνομα καὶ ἐπώνυμον τῶν διαδίκων καὶ τὸ ἀντικείμενον τῆς διαφορᾶς.—Τὸ εἰσαγωγικὸν τοῦτο ἔγγραφον τίθεται μετὰ τὴν πρωτοκόλλησιν ἐν ἰδιαιτέρῳ φακέλλῳ, ἐν ᾧ ἀναγράφεται ὁ ἀριθμὸς τοῦ πρωτοκόλλου καὶ τὸ ὀνοματεπώνυμον τῶν διαδίκων, ἀποτελεῖ δὲ μετὰ τῶν εἰς πᾶσαν συζήτησιν κατατιθεμένων προτάσεων, ἐπισυναπτομένων πάντοτε εἰς τὸν φάκελλον ὁμοῦ μετὰ τῶν παρεπομένων δικογράφων καὶ παντὸς προσκομιζομένου ἀποδεικτικοῦ στοιχείου, τὴν δικογραφίαν τῆς ὑποθέσεως προσαγομένην ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου κατὰ τὴν συζήτησιν.—Προτάσεις ὅμως προηγουμένων συζητήσεων ἵνα ληφθῶσιν ὑπ' ὄψει, ἐφαρμόζονται τὰ ἐν ἀρθο. 559 τελευταῖον ἐδάφ. Πολ. Δικ., ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ν. 206, περὶ ἀναφορᾶς εἰς ὀρισμένα μέρη τῶν προτάσεων τούτων, διατεταγμένα»².

1. Τὸ ἐδ. β' τῆς § 1 τοῦ ἀρθο. 495 τίθεται ὡς ἐτροπ. δι' ἀρθο. 1 ν.δ. 4/9 Σεπ. 1925 «περὶ τροπολ. τῶν περὶ πινακίων καὶ ἄλλων σχετικῶν πρὸς τὴν προδικασίαν διατάξεων τῆς Πολ. Δικ.», κυρωθέντος διὰ ν. 4288 τοῦ 1929.

2. Αἱ §§ 2, 3, 4, 5 καὶ 6 ἀρθο. 495 προσετέθησαν δι' ἀρθο. 1 ν.δ. 20 Ἀπριλ.—12 Μαΐου 1926 «περὶ τροπολ., διορθώσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν ἀπὸ 4/9 Σεβρίου 1925 τῶν ν.δ. περὶ πινακίου κλπ.», κυρωθέντος διὰ ν. 4290 τῆς 2 Ἀυγ. 1929.

—«Ἐκ τῆς οὕτω σχηματιζομένης δικογραφίας ἀναλαμβάνονται ἐπὶ ἀποδείξει, φυλαττομένη ἐν αὐτῇ, μετὰ τὸ πέρας τῆς δίκης, τὰ παρ' ἐκάστου τῶν διαδίκων κατατιθέμενα δικαιόγραφα, ἐκτὸς ἐὰν ἔνεκα ἀποχωρῶντος λόγου βεβαιουμένου ὁ πρόεδρος ἐπιτρέψῃ τὴν ἀπόδοσιν καὶ πρὸ τοῦ πέρατος τῆς δίκης, ὅτε κρατοῦνται ἀντιπεφωνημένα ἀντίγραφα τῶν ἐγγράφων ἐκείνων, ἅτινα κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Προέδρου δέον νὰ κρατηθῶσιν ἐν ἀντιγράφῳ, δαπάναις τοῦ αἰτοῦντος. Ἡ ἀγωγή καὶ αἱ προτάσεις ὡς καὶ πᾶν οὕτω κρατούμενον ἀντίγραφον παραμένουσι πάντοτε εἰς τὸ ἀρχεῖον τοῦ δικαστηρίου ἐντὸς τοῦ φακέλλου τούτου»¹.—«Κατὰ πᾶσαν ἐγγραφὴν τῆς ὑποθέσεως εἰς τὸ πινάκιον σημειοῦται ἐν ἰδιαιτέρα στήλῃ αὐτοῦ ὁ αὖξων ἀριθμὸς ὑφ' ὃν ἔχει καταχωρισθῆ τὸ σχετικὸν εἰσαγωγικὸν τῆς δίκης ἔγγραφο ἐν τῷ βιβλίῳ πρωτοκόλλου, ἐπὶ δὲ τοῦ φακέλλου σημειοῦται ὡσαύτως ἡ χρονολογία τῆς δικασίμου ὡς καὶ πάσης μετ' ἀναβολῆν τοιαύτης, πρὸς δὲ ὁ ἀριθμὸς καὶ ἡ χρονολογία τῶν ἐκδοθεισῶν ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως ἀποφάσεων καὶ ἡ μετὰ προηγουμένην ἀναβολῆν διαγραφὴ τῆς ὑποθέσεως ἐκ τοῦ πινακίου»².

496.—«Μετὰ τὴν εἰς τὸ πινάκιον ἐγγραφὴν τῆς ὑποθέσεως ὁ ἐνάγων κοινοποιεῖ ἀπαράλλακτον ἀντίγραφον τῆς ἀγωγῆς μετὰ κλήσεως πρὸς συζήτησιν κατὰ τὴν ὁρισμένην ἡμέραν εἰς πάντα ἐναγόμενον, καὶ ἂν πρόκειται νὰ προσκληθῶσιν καὶ κοινωνοὶ δικαιωμάτων ἐπιδίδεται προσέτι καὶ εἰς ἕκαστον αὐτῶν μετὰ σημειώματος περὶ τῆς εἰς τὸ πινάκιον ἐγγραφῆς τῆς ὑπ' ἀριθμὸν καὶ ἡμερομηνίαν καὶ τοῦ ὁρισμοῦ τῆς ἡμέρας τῆς δικασίμου»³.

—Τὸ εἶδος τῆς ἐπιδόσεως κανονίζεται κατὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 140 ὁρισμένα.—Περαιτέρω ἐγγραφὸς προδικασία δὲν γίνεται.—Ἄλλοι διάδικοι ἔχουν προσέτι τὸ δικαίωμα νὰ ἐμφανισθῶσιν ἀνευ κλήσεως ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου.—«Ἡ κοινοποίησις ἀντιγρά-

1. Ἡ § 7 ἄρθρ. 491 προσετέθη δι' ἄρθρ. 1 ν. δ. 20 Ἀπριλ.—12 Μαΐου 1926, κυρ. διὰ ν. 4290, τίθεται δ' ὡς ἐτροπ. δι' ἄρθρ. 2 τοῦ κυρωτικοῦ ν. 4290 τῆς 2 Αὐγ. 1929.

2. Ἡ § 8 ἄρθρ. 491 προσετέθη δι' ἄρθρ. 1 ν. δ. 20 Ἀπριλ./12 Μαΐου 1926, κυρωθέντος διὰ ν. 4290.

3. Τὸ 1 ἐδάφ. τίθεται ὡς ἐτροπ. δι' ἄρθρ. 2 ν.δ. 49 Σβρίου 1925 «περὶ τροποπ. τῶν περὶ πινακίου κλπ. διατάξεων Πολ. Δικ.», κυρωθέντος διὰ ν. 4288 τῆς 2 Αὐγ. 1929.

φου τῆς ἀγωγῆς δύναται νὰ προηγηθῆ πάσης καταθέσεως ἢ εἰς τὸ πινάκιον ἐγγράφῃς». — «Εἰς τὴν περίπτωσιν τῆς δευτέρας παραγράφου τοῦ προηγουμένου ἄρθρου κοινοποιεῖται κλήσις πρὸς συζήτησιν εἰς τὸν ἐνάγοντα ὑπὸ τοὺς ὄρους τῆς πρώτης παραγράφου τοῦ παρόντος ἄρθρου καὶ τοῦ ἄρθρου 497»¹.

497². — Τὸ ἀνωτέρω ἀντίγραφον τῆς ἀγωγῆς μετὰ κλήσεως πρὸς ἐμφάνισιν ἐπιδίδεται ὁκτὼ ἡμέρας πρὸ τῆς συζητήσεως. Ἡ προθεσμία αὕτη ἐπεκτείνεται κατὰ τὰ ἐν τοῖς ἄρθρ. 195 καὶ 196 ὄρισμένα.

498. — Ἡ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ὄρισμένη προθεσμία δύναται μὲν νὰ παρεκταθῆ παρὰ τοῦ ἐνάγοντος³, ἀλλὰ δὲν δύναται νὰ συντμηθῆ. — Μόνον ὅταν ὑπάρχη κίνδυνος ἐκ τῆς ἀργοπορίας, ὃ εἰρηνοδίκης ἔχει τὸ δικαίωμα, καθυποβληθείσης εἰς αὐτὸν βεβαιώσεως, νὰ συντέμῃ τὴν προθεσμίαν ἐκείνην καὶ νὰ προσδιορίσῃ τὴν συζήτησιν εἰς ῥητὴν ὥραν τῆς αὐτῆς ἡμέρας, ἐὰν ἡ ἐπίδοσις τῆς κλήσεως καὶ ἡ ἐμφάνισις τοῦ διαδίκου εἶναι εἰσέτι δυνατή. — Μετὰ τὴν ἐπίδοσιν τῆς κλήσεως καὶ πρὸ τῆς συζητήσεως, ὃ γραμματεὺς τοῦ εἰρηνοδικείου τῇ ἐπιμελείᾳ ἐνὸς τῶν διαδίκων ἐγγράφει τὴν ὑπόθεσιν εἰς τὸ πινάκιον, ὅπερ εἶναι βιβλίον ἠριθμημένον κατὰ σελίδας καὶ μονογραφημένον παρὰ τοῦ εἰρηνοδίκου κατὰ τὰ λοιπὰ ἐφαρμόζονται τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 571 § 1 καὶ 2 διαλαμβανόμενα. — «Μετὰ πᾶσαν συζήτησιν ἢ ὑπόθεσις διαγράφεται ἐκ τοῦ πινακίου ὅσάκις δὲ πρόκειται νὰ συζητηθῆ ἐκ νέου, ἐγγράφεται αὐτὴ εἰς τὸ πινάκιον καὶ καλεῖται ὑπὸ τοῦ ἐπισπεύδοντος εἰς συζήτησιν ὃ ἀντίδικος αὐτοῦ πέντε ἡμέρας πρὸ τῆς συζητήσεως τηρουμένης καὶ τῆς προθεσμίας τῆς ἀποστά-

1. Αἱ ἐντὸς « » τελευταῖαι παράγρ. 2 καὶ 3 προσετέθησαν δι' ἄρθρ. 1 ν. δ. 20 Ἀπρ.—12 Μαΐου 1926 «περὶ τροπ., διορθώσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν ἀπὸ 4)9 Σβρίου 1925 τριῶν ν. δ. περὶ πινακίου κλπ.», κυρ. διὰ ν. 4290 τῆς 2 Αὐγ. 1929.

2. Ὡς ἐτροπ. δι' ἄρθρ. 3 ν. δ. 4)9 Σβρίου 1925 «περὶ τροποπ. τῶν περὶ πινακίου κλπ. διατάξεων Πολ. Δικον.», κυρ. διὰ ν. 4288 τῆς 2 Αὐγ. 1929.—Ἐξαιρέσεις ὅρα ἐν ἄρθρῳ 9 Δ. 26 Ἰουν. 1944 «περὶ κώδικος τῶν ν. περὶ δικῶν τοῦ Δημοσίου» καὶ ἐν ἄρθρῳ 336 ν. 5343 «περὶ ὀργανισμοῦ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν».

3. Τὸ γερμ. κείμεν. ἔχει ἐνταῦθα «ἐν τῇ κλήσει» (in der Ladung).

σεως. Ἡ δευτέρα παράγραφος τοῦ ἄρθρου 579 δὲν ἐφαρμόζεται ἐν τοῖς εἰρηνοδικείοις»¹.

Β'. Διαδικασία ἐπὶ τοῦ ἀκροατηρίου.

499.—«Ἡ συζήτησις γίνεται δημοσίᾳ κατὰ τὴν σειρὰν τῆς ἐν τῷ πινακίῳ ἐγγραφῆς τῶν ὑποθέσεων.—Κατὰ τὴν συζήτησιν ἕκαστος διάδικος ἄρχεται τῆς ὑπερασπίσεως αὐτοῦ ὑποβάλλων ἔγγραφον πρότασιν, ἣν ἀναγινώσκει· τοῦτο πράττει πρῶτον μὲν ὁ ἐνάγων καὶ ὁ ὁμόδικός του, ἔπειτα ὁ ἐναγόμενος καὶ ὁ συγκαινωνός τῶν ὑποχρεώσεων αὐτοῦ, ἢ ὁ ἐγγυητής του. Ἡ ἔγγραφος αὕτη πρότασις πρέπει νὰ περιέχῃ τὰ παραδεκτέα εἰσέτι νέα ἢ διωρθωμένα αἰτήματα κατὰ τὰ εἰδικώτερον ἐν τῷ ἄρθρῳ 502 § 1 ὀριζόμενα καὶ νὰ κατατίθεται πρὸ τῆς συζητήσεως ἐν τῷ γραφείῳ τοῦ ἀρμοδίου εἰρηνοδικείου πρὸς γνῶσιν τῶν διαδίκων.—Ἐπὶ τῇ αἰτήσῃ τινὸς τῶν διαδίκων, λόγῳ ἐλλείψεως ἐπαρκoῦς πρὸς γνῶσιν τῶν προτάσεων χρόνου, ἀποφαίνεται ὁ εἰρηνοδικῆς ἀναβάλλων τὴν συζήτησιν διὰ τὴν μετὰ τρεῖς ἡμέρας (συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς καθ' ἣν ἐδόθη ἢ ἀναβολῆ) προσεχῆ συνεδρίασιν ἢ ἀπορρίπτων τὴν αἴτησιν δι' ἀπλῆς ἐπὶ τοῦ πινακίου σημειώσεως· κατὰ τὰ λοιπὰ ἐφαρμόζονται τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 173 - 175, 130 καὶ 183 ὀριζόμενα².—Μάρτυρες καὶ ἐμπειροτέχνη ἐξετάζονται πάντοτε ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ. Κατὰ τὰ λοιπὰ ἐφαρμόζονται εἰς τὰ πρὸς ἀπόδειξιν μέσα καὶ τὴν ἀπόδειξιν ἐν γένει τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 244 καὶ ἐπ. καθόλου ὠρισμένα.

500.—Ἐὰν οἱ διάδικοι ἐμφανισθῶσιν εἴτε ἔκουσίως, ἢ κατὰ προσηγηθεῖσαν πρόσκλησιν, ὁ δικαστὴς κάμνει πρῶτον, κατὰ τὸ ἄρθρον 493, ἀπόπειραν πρὸς συμβιβασμόν, ἢ συμβουλεύει τοὺς ἐμφανισθέντας νὰ διαλύσωσι τὴν διαφορὰν τῶν διὰ διαιτητῶν.—

1. Αἱ δύο τελευταῖαι παράγοι ἄρθροισι 498 τίθενται ὡς ἐτροπ. διὰ ν. ΒΡΙΑ' τῆς 21 Δεβρίου 1892 «περὶ μεταρρυθμίσεως διατάξεων τῆς Πολ. Δικον.», ἐκ τούτων δ' ἡ δευτέρα καὶ ὡς ἀντικατεστάθη δι' ἄρθρο. 4 ν. δ-4)9 Σεβρίου 1925 «περὶ τροποπ. τῶν περὶ πινακίου κλπ. διατάξεων, Πολ. Δικ.», κυρωθέντος διὰ ν. 4288 τῆς 2 Αὐγ. 1929.

2. Αἱ ἐντός « » παράγοι τίθενται ὡς ἐτροπ. διὰ ν. ΒΡΙΑ' τοῦ 1892, ἢ δὲ δι' ἀραιῶν στοιχείων περιόδου ὡς ἐτροπ. διὰ ν. 263 τῆς 18 Μαΐου 1914.

Μόνον ἐὰν ἀποτύχωσιν ἀμφοτέρα, δύναται νὰ προβῆ εἰς τὴν κατ' ἀντιμωλίαν συζήτησιν τῆς ὑποθέσεως.

501. — Ἡ συζήτησις γίνεται κατὰ τὰ ἐν τοῖς ἄρθροισι 170 - 172 διατεταγμένα, ἡ δὲ ἀπόφασις δημοσιεύεται ἀμέσως μετὰ τὴν συζήτησιν ἢ, τὸ βραδύτερον, εἰς τὴν προσεχῆ συνεδρίασιν.

502. — [Εἰς τὴν προσεχῆ] ¹ συνεδρίασιν ἐκφράζει ὁ ἐναγόμενος, κατὰ τὸ ἄρθρ. 160, ὅλας τὰς ἐνστάσεις του καὶ ἐπομένως ὀνομάζει τοὺς μὴ κληθέντας τυχὸν ὁμοδίκους τοῦ ἐνάγοντος, καθὼς καὶ τοὺς κοινωνοὺς τῶν ἑαυτοῦ ὑποχρεώσεων, τοὺς ἐγγυητάς, ἢ τοὺς εἰς ἀποζημίωσιν ὑποχρέους καὶ προτείνει τὴν κλητευσιν αὐτῶν. — Ἡ κλῆσις γίνεται κατὰ τὸν διὰ τὰς κλήσεις ἐν τοῖς ἄρθροισι 494 - 496 ὠρισμένον τύπον κατ' αἴτησιν τῶν διαδίκων, καὶ ἐντὸς προθεσμίας, προσδιοριζομένης ἐν τῇ ἀποφάσει. — Ἐὰν ἡ κλῆσις ζητηθῆ εἰς ἐπομένην συνεδρίασιν, ἢ ἐκτελεσθῆ μετὰ παρέλευσιν τῆς προσδιοριζομένης προθεσμίας, ἀποφασίζεται ἄνευ περαιτέρω ἀναβολῆς ἢ κυρία δίκη καὶ παραπέμπονται τὰ λοιπὰ πάντα εἰς ἰδιαιτέραν συζήτησιν ².

Γ. Διαδικασία κατ' ἐρήμην ³.

503. — Ἐὰν ὁ ἐναγόμενος ἢ τις τῶν ὁμοδίκων κλητευθεὶς, δὲν ἐμφανισθῆ, ὁ εἰρηνοδίκης, κατ' αἴτησιν τοῦ ἐνάγοντος ἢ καὶ ἐξ ἐπαγγέλματος, πρέπει πρὸ πάντων νὰ δοκιμάσῃ ἂν ἐξεδόθη ἡ κλῆσις ἐν καιρῷ καὶ κατὰ τὸν προσήκοντα τύπον. — Ἐὰν εὗρεθῆ ἔλλειψις τις, διατάσσεται νέα κλῆσις, καὶ καταδικάζεται ὁ ἐνάγων εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν ἐξόδων τῆς πρώτης κλήσεως ⁴.

504. — Ἐὰν ἡ κλῆσις [ἔγινεν] ⁵ ἐν καιρῷ καὶ κατὰ τὸν προσήκοντα τύπον, συγχωρεῖται εἰς τὸν ἐνάγονται, καίτοι μὴ ἐμφα-

1. Ὁρθῶς: «ἀμέσως κατὰ τὴν πρώτην» (Gleich in der ersten Audienz...).

2. Τὸ γερμ. κείμεν. παρενθῆται ἐνταῦθα τὰς λέξεις (ad separatum).

3. Ὁρα καὶ ν. δ. 4/9 Σεπτεμβρ. 1925 «περὶ τῆς ἐν μέρει καταγωγῆσεως τῆς ἐρημοδικίας κλπ.», κυρωθὲν διὰ ν. 3887 τῆς 11/15 Φεβρ. 1929 (ἐν Μέρ. Β').

4. Ὁρα καὶ ἄρθρ. 13 ν. δ. 4/9 Σβρίου 1925 «περὶ τροποπ. τῶν περὶ πινακίου κλπ. διατάξεων Πολ. Δικ.», κυρωθέντος διὰ ν. 4288 τῆς 2 Αὐγ. 1929 (ἐν Μέρ. Β').

5. Ὁρθῶς: «ἐπεδόθη» (Wunde... zugestellt).

νισθέντος τοῦ ἐναγομένου νὰ [κάμη] ¹ τὴν ἀγωγὴν του καὶ ἐκδίδειται ἐπομένως ἀπόφασις κατ' ἐρήμην.

505.—Ἐντὸς πενταήμερου προθεσμίας ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς παραδόσεως τῆς ἐρήμην ἐκδοθείσης ἀποφάσεως, δύναται νὰ γίνῃ κατ' αὐτῆς ἀνακοπὴ ² παρὰ τοῦ καταδικασθέντος· καί, ἀποδειχθείσης τῆς ἀπουσίας ἢ βαρείας ἀσθενείας τοῦ μὴ ἐμφανισθέντος διαδίκου, παρεκτείνει ὁ εἰρηνοδίκης τὴν προθεσμίαν ταύτην.— Ἄλλ' ἢ παρέκτασις αὕτη δὲν δύναται κατ' οὐδεμίαν περίστασιν νὰ ὑπερβῇ τὰς δεκαπέντε ἡμέρας.

506³.—Τὸ ἔγγραφον τῆς ἀνακοπῆς περιέχει ἐκτὸς τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 237 προσόντων ἐκάστης ἀνακοπῆς, καὶ τὰ κατὰ τὰ ἄρθρα 494—498 προσόντα τῆς κλήσεως.—Διαρκούσης τῆς πρὸς ἀνακοπὴν προθεσμίας, δὲν δύναται νὰ ἐκτελεσθῇ ἢ κατ' ἐρήμην ἀπόφασις, πλὴν ἂν ἐκηρύχθῃ αὕτη προσωρινῶς ἐκτελεστή.

507³.—Ἡ προσηκόντως γενομένη ἀνακοπὴ ἐπιφέρει α') τὴν ἀναβολὴν τῆς ἐκτελέσεως τῆς ἀποφάσεως, πλὴν ἂν αὕτη ἐκηρύχθῃ προσωρινῶς ἐκτελεστή. β') νέαν τῆς ὑποθέσεως συζήτησιν ἐνώπιον τοῦ αὐτοῦ δικαστηρίου, τοῦ ἀποφηναμένου τὴν κατ' ἐρήμην ἀπόφασιν.—Ἄλλ' ἐὰν ὁ ἀνακόπτων δὲν ἐμφανισθῇ καὶ αὐτὸς ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ, δὲν συγχωρεῖται πλέον δευτέρω ἀνακοπὴ.

508.—Ἐὰν ὁ μὲν ὁμόδικος τοῦ ἐνάγοντος κληθεὶς προσηκόντως δὲν ἐνεφανίσθῃ, ὁ δὲ ἐνάγων καὶ ἐναγόμενος παρέστησαν ἐπὶ δικαστηρίου, γίνεται μολοντοῦτο ἕναρξίς τῆς συζητήσεως, καὶ ὁ μὴ ἐμφανισθεὶς ὁμόδικος θεωρεῖται ὡς νὰ ἀνέθεσε τὴν διεξαγωγὴν τῆς δίκης εἰς τὸν ἐνάγοντα.

509.—Ἐὰν ὁ ἐνάγων δὲν ἐνεφανίσθῃ, παρέστη δὲ ὁ ὁμόδικος, λαμβάνει οὗτος ὅλα τὰ δικαιώματα τοῦ ἐνάγοντος, καὶ προβαίνει εἰς τὴν συζήτησιν ⁴.

510.—Τὰ ἐν τοῖς δυσὶ προηγουμένοις ἄρθροις ὀρισμένα

1. Ὁρθῶς: «ἀναπύξῃ» (zur Ausführung seiner Klage...).

2. Ὁρα ν. δ. 4/9 Σεπτεμβρ. 1925 «περὶ τῆς ἐν μέρει καταγῆσεως τῆς ἐρημοδικίας κλπ.», κυρωθὲν διὰ ν. 3887 τοῦ 1929.

3. Τὰ ἄρθρα 506 καὶ 507 τίθενται ὡς ἀντικατεστ. δι' ἄρθρ. 3 ἀν. ν. 2407 τοῦ 1940 «περὶ τροπ. καὶ ἀντικαταστ. διατάξεων τῆς Πολ. Δικον. κλπ.».

4. Ποβλ. καὶ ἄρθρ. 602.

ἐφαρμόζονται καὶ εἰς τοὺς προσηκόντως κληθέντας κοινωνοὺς τῶν τοῦ ἐναγομένου ὑποχρεώσεων¹.

511.—Ἡ ἀπαγγελθεῖσα ἀπόφασις ἰσχύει, εἰς τὰς ἐν τοῖς ἄρθροισι 508—510 ἀναφερομένας περιπτώσεις, κατὰ τῶν ἐμφανισθέντων διαδίκων ἢ κοινωνῶν τῶν² ὑποχρεώσεων ἐπίσης ὡς καὶ κατὰ τῶν μὴ ἐμφανισθέντων.—Ὡς πρὸς τοὺς ἐγγυητάς, τὸν νόμιμον διακάτοχον κλπ., ἐφαρμόζονται ἀναλόγως τὰ ἐν τοῖς ἄρθροισι 604—609 ὄρισμένα.

512.—Ἐάν, κατὰ τὴν περίπτωσιν τοῦ ἄρθρ. 491, ὁ προσηκόντως κληθεὶς ἐναγόμενος δὲν ἐμφανισθῇ, παραπέμπεται ἢ ὑπόθεσις, κατ' αἴτησιν ἢ καὶ ἐξ ἐπαγγέλματος, εἰς τὸ ἀρμόδιον δικαστήριον.

Δ'. Ἀπόφασις.

513.—Ἀποφάσεις προπαρασκευαστικαὶ καὶ παρεμπίπτουσαι δὲν δύνανται εἶναι ὁ ἀντίδικος [δὲν]³ παρευρέθη εἰς τὴν δημοσίευσιν, οὔτε νὰ διεκπεραιωθῶσιν, οὔτε νὰ παραδοθῶσι, κατὰ τὰ ἐν τοῖς ἄρθροισι 138 καὶ 139 διατεταγμένα.

Ε'. Κλήσεις καὶ [κοινοποιήσεις]⁴.

514.—Ἡ τῶν διαδίκων, τῶν μαρτύρων καὶ τῶν πραγματογνωμόνων κλήτευσίς, ὡσάκις αὕτη εἶναι ἀναγκαία (ἄρθρ. 138, 139 καὶ 262), γίνεται [κατ' αἴτησιν]⁵, τῶν διαδίκων ἄλλ' ὁ εἰρηνοδίκης ὀφείλει, αἰτοῦντος τινος τῶν διαδίκων, νὰ σχεδιάσῃ τύπον κλήσεως, καὶ νὰ τὸν δώσῃ εἰς αὐτόν. Ἄν ὁ διάδικος εἶναι ἄπειρος τοῦ γράφειν, ὁ εἰρηνοδίκης ὀφείλει προσέτι καὶ νὰ ὑπογράψῃ τὴν κλήσιν, νὰ τὴν σφραγίσῃ μὲ τὴν ἐπίσημον σφραγίδα του, καὶ νὰ ἐπιτρέψῃ εἰς τινὰ τῶν κλητῶν τὴν παράδοσιν αὐτῆς, ἀλλὰ καὶ ἡ τοιαύτη κλήσις γίνεται δι' ἐξόδων τοῦ καλοῦντος.—Εἰς τὴν κοινοποίησιν⁶ ἐφαρμόζονται τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 140 καὶ ἐπ. ὄρισμένα.

1. Πρβλ. καὶ ἄρθρ. 602.

2. Πρόσθετες ἐνταῦθα κατὰ γερμ. κ. «δικαιωμάτων καὶ» (Rechts und Verbindlichkeits genossen).

3. Τὸ «δὲν» δὲν ὑπάρχει ἐν τῷ γερμ. κειμένῳ. Πρβλ. τὰ ἄρθρ. 138 καὶ 139.

4. Ὁρθῶς: «ἐπιδόσεις» (Zustellungen).

5. Ὁρθῶς: «ἐπιμέλεια» (auf Betreiben).

6. «Ἐπίδοσιν» (Zustellung), κατ' ὀρθὴν μετάφρ.

ς'. "Ενδικα μέσα.

α'. "Εφεσις'.

515.—Ἐκτὸς τῆς ἀνακοπῆς (ἄρθρ. 505), δύναται τις νὰ μεταχειρισθῆ καὶ τὸ ἐνδικὸν τῆς ἐφέσεως μέσον—1. ἐπὶ πάσης ὀριστικῆς ἀποφάσεως, ἐν ταῖς διὰ τοῦ ἄρθρου 490 ὠρισμέναις περιπτώσεσιν· ἐκτὸς δὲ τούτου, καὶ ἔνεκεν ἀναρμοδιότητος τοῦ εἰρηνοδίκου—2². Ἐπὶ προπαρασκευαστικῶν καὶ παρεμπιπτουσῶν ἀποφάσεων κατὰ τὰ ἀκριβέστερον ἐν τῷ ἄρθρῳ 181 ὀριζόμενα—3. ἐπὶ ἀποφάσεων ἐρήμην ἐκδιδομένων, μετὰ τὴν παρέλευσιν τῆς πρὸς ἀνακοπὴν προθεσμίας, ἐκτὸς ἐὰν ἤθελε διαταχθῆ κατὰ τὰ ἄρθρα 185-187 ἢ προσωρινῇ ἐκτέλεσις—4. κατ' οὐδεμίαν περίπτωσιν μετὰ τριάκοντα ἡμέρας ἀπὸ τῆς εἰς τὸν ἀντίδικον ἢ τὸν ἀντίκλητον αὐτοῦ [κοινοποιήσεως]³ τῆς ὀριστικῆς ἀποφάσεως.

516.—Τὸ ἔγγραφο τῆς ἐφέσεως πρέπει νὰ περιέχη τὸ ὄνομα καὶ τὸ ἐπώνυμον, τὴν κατοικίαν τοῦ ἐκκαλοῦντος καὶ τοῦ ἐφεσιβλήτου, τὴν σημείωσιν τῆς ἀποφάσεως, κατὰ τῆς ὁποίας γίνεται ἡ ἔφεσις, καὶ τοῦ δικαστηρίου, ἐνώπιον τοῦ ὁποίου πρόκειται νὰ συζητηθῆ ἡ ἔφεσις, τὴν ἡμέραν τῆς συζητήσεως, τοὺς λόγους τῆς ἐφέσεως, καὶ τὸν διορισμὸν ἀντικλήτου παρὰ τῷ ἀνωτέρῳ δικαστηρίῳ.—Τὸ ἔγγραφο τοῦτο πρέπει νὰ εἶναι προση-

1. Ὅρα ἄρθρ. 9 § 3 ἀν. ν. 1484 τοῦ 1950 ἐν σελ. 138 σημ. 4.

2. Ὅς ἀντικατεστ. δι' ἄρθρ. 9 ἀ.ν. 980 τοῦ 1946.—Ἡ ἀρχικὴ § 2 εἶχε τροποποιηθῆ δι' ἄρθρ. 2 ν. ΓΩΖ' τῆς 24/25 Ἰουν. 1911 «περὶ τροποπ. ἄρθρ. 181 καὶ 515 Πολ.Δικον.» ὡς ἐξῆς : «Ἐπὶ προπαρασκευαστικῶν καὶ παρεμπιπτουσῶν ἀποφάσεων, ὄχι πρὸ τῆς ὀριστικῆς ἀποφάσεως, ἀλλὰ ὁμοῦ μετ' αὐτῆς. Ἐφεσις κατὰ τοιούτων, γενομένη πρὸ τῆς ὀριστικῆς στερεῖται τῆς ἀνασταλτικῆς δυνάμεως καὶ ἀπορρίπτεται ὡς ἀπαράδεκτος καὶ ἐξ ἐπαγγέλματος' τὸ ἀπαράδεκτον δὲ τοῦτο ἐξετάζεται καὶ ὑπὸ πρωτοβαθμίου δικαστηρίου. Ἀλλ' ἐπὶ διαφορῶν οἰουδήποτε εἶδους, ὧν τὸ ἀντικείμενον ὑπερβαίνει τὰς 300 δραχ. ἢ εἶναι ἀορίστου ἀξίας, ἐπιτρέπεται πρὸ τῆς ὀριστικῆς ἢ ἔφεσις κατὰ τῶν τοιούτων ἀποφάσεων συμφώνως πρὸς τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 181 ἀκριβέστερον ὠρισμένα». —Εἶτα δι' ἄρθρ. 3 ν.δ. 4/9 Σεπτεμβ. 1925, κυρωθέντος, ἐφ' ὅσον ἴσχυσε διὰ ν. 4291 τοῦ 1929, ἐτροποποιήθη οὕτω : «ἐπὶ τῶν μὴ ὀριστικῶν ἀποφάσεων ἐφαρμόζονται τὰ ἐν ἄρθρῳ 181, ὡς τοῦτο διὰ τοῦ προηγουμένου ἄρθρου τροποποιεῖται, ὀριζόμενα». Ἀλλὰ τὸ ν.δ. τοῦτο ἠκυρώθη ὀλόκληρον διὰ ν. 3625 τοῦ 1928 ὀρίσαντος ὅτι τὸ ἄρθρ. 515 ἐξακολουθεῖ ἰσχύον, ὡς εἶχε πρὸ τοῦ ἀκυρουμένου ν.δ., θεωρεῖται δ' ὡς μηδέποτε τροποποιηθέν.

3. Ὅρα σελ. 149 σημ. 4.

κόντως χρονολογημένον, υπογεγραμμένον παρὰ τοῦ διαδίκου αὐτοῦ ἢ τοῦ πληρεξουσίου του καὶ νὰ [κοινοποιῆται]¹ κατὰ τοὺς ἐν ἄρθροισι 140 κ. ἐπ. διατεταγμένους τύπους.—Περὶ τῆς ἡμέρας τῆς συζητήσεως ἐφαρμόζονται τὰ ἐν τοῖς ἄρθροισι 619—622 ὠρισμένα.

517.—Περαιτέρω ἔγγραφος διαδικασία δὲν γίνεται.—Ἐὰν εἰς μεταγενέστερον ἔγγραφον ἀναπτυχθῶσι καὶ ἄλλοι λόγοι ἐφέσεως, ἢ συναλλαχθῶσιν καὶ ἄλλα ἔγγραφα, συγχωρεῖται μὲν τοῦτο, ἀλλὰ τὰ ἐντεῦθεν προξενηθέντα ἔξοδα [πληρώνονται παρὰ]² τοῦ προξενήσαντος αὐτὰ διαδίκου.

518.—Ἡ ἐφεσις ἔχει, ἐκτὸς τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 186 διαλαμβανομένων περιπτώσεων, δύναμιν ἀνασταλτικὴν, καὶ διευθύνεται πρὸς τὸ δικαστήριον τῶν πρωτοδικῶν, παρὰ τῷ ὁποίῳ γίνεται περὶ τούτου, ὡς ἐν ταῖς συνοπτικαῖς δίκαις, συζήτησις καὶ ἀποφασίς.—2³. Ἐὰν ὁ ἐκκαλὼν ἠττηθῇ, καταδικάζεται οὗτος εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν ἐξόδων καὶ προσέτι δύναται, κατ' αἴτησιν τοῦ παρὰ τοῖς πρωτοδικαῖς Εἰσαγγελέως, ἢ καὶ ἐξ ἐπαγγέλματος, νὰ καταδικασθῇ εἰς πρόστιμον τεσσαράκοντα δραχμῶν.—3³. Κατὰ τὰ λοιπὰ ἐφαρμόζονται τὰ ἐν τοῖς ἄρθροισι 740·766 καὶ 772·783 ὠρισμένα.

β' Ἀναίρεσις.

519—4. Μόνον ἔνεκεν ἀναρμοδιότητος (ἄρθρ. 490 καὶ 491), καὶ μὴ προσηκούσης συνθέσεως τοῦ δικαστηρίου (ἄρθρον 489) ὡς καὶ διὰ τὸν ἐν ἄρθρῳ 807 παρ. 17 λόγον δύναται νὰ ζητηθῇ ἀναίρεσις κατ' ἀποφάσεως εἰρηνοδίκου.—Πᾶσα ἄλλη παρεκτροπὴ

1. Ὅρα σελ. 149 σημ. 6.

2. Ὅρθῶς: «μένουσιν εἰς βάρος» (bleiben zur Last).—Ποβλ. καὶ ἄρθρ. 216 § 1.

3. Ὡς ἀντικατεστάθησαν αἱ παράγρ. 2 καὶ 3 δι' ἄρθρ. 7 ἀ. ν. 292 τοῦ 1945 καὶ εἶτα δι' ἄρθρ. 5 § 1 ν.δ. 484 τοῦ 1947. Διὰ τῆς § 2 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρ. 5 ὠρίσθη ὅτι «ἢ ὑπὸ τοῦ ἄρθρ. 6 ν.δ. 164/45 (ὄρα σ. 61 σημ. 1) ὀρισθεῖσα αὔξησις εἰς τὸ 100πλάσιον τῶν χρημ. ποινῶν καὶ προστίμων ἰσχύει καὶ προκειμένου περὶ τοῦ ἐν τῇ προηγ. παραγρ. προστίμου».—Ὅρα ὁμως αὔξουσιν νῦν διὰ ν. 1484 τοῦ 1950 ἐν σ. 61 σημ. 1.

4. Ἡ παρ. 1 τοῦ ἄρθρ. 519 τίθεται ὡς ἀντικατεστ., δι' ἄρθρ. 3 ν. 1141 τοῦ 1944 «περὶ αὐξήσεως τῆς κατὰ ποσὸν ἀρμοδιότητος τοῦ εἰρηνοδίκου».

ἐκ τοῦ νόμου ἢ τῶν διατεταγμένων τύπων τῆς διαδικασίας δύναται νὰ [προσβληθῆ] ¹ μόνον ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ τοῦ εἰρηνοδικείου, ἢ δι' ἐκκλήσεως ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν.

520.—Περὶ τοῦ ἔγγραφου τῆς ἀναίρεσεως ἐφαρμόζονται ὅσα διατάχθησαν ἐν τῷ ἄρθρῳ 516 καὶ περὶ τοῦ τῆς ἐκκλήσεως.—Ἡ ἀναίρεσις συγχαρῆται μόνον περὶ τῶν τελεσιδίκων καὶ ἀνεκκλήτων ἀποφάσεων καὶ γίνεται ἐντὸς τριάκοντα ἡμερῶν μετὰ τὴν [κοινοποίησιν] ² τῆς ἀποφάσεως.—Ἡ ἀναίρεσις [ἔχει] ³ ἀνασταλτικὴν δύναμιν καὶ ἡ περὶ αὐτῆς συζήτησις γίνεται κατὰ τοὺς παρὰ τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ διατεταγμένους τύπους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΡΙΤΟΝ

Συζήτησις περὶ συμβιβασμοῦ ⁴.

A'. Κλησίς

521.—Οἱ ἐν γένει τὸ δικαίωμα τοῦ συμβιβάζεσθαι ἔχοντες διάδικοι δύνανται νὰ ἐμφανισθῶσιν αὐτόκλητοι ἢ καὶ κατὰ κλήσιν, ἐνώπιον τοῦ εἰρηνοδίκου, διὰ νὰ κάμουν συζήτησιν περὶ συμβιβασμοῦ.

522.—Τὸ κλητήριον ἔγγραφον περιέχει τὸ ὄνομα καὶ τὸ ἐπώνυμον, τὴν κατοικίαν τῶν διαδίκων, τὴν ὀνομασίαν τοῦ εἰρηνοδίκου, ἐνώπιον τοῦ ὁποίου μέλλει νὰ γίνῃ ἡ συζήτησις, τὴν ἡμέραν καὶ ὥραν τῆς συζητήσεως, καὶ διαλαμβάνει ἐν συνόψει τὸ ἀντικείμενον τοῦ συμβιβασμοῦ. Τὸ ἔγγραφον τοῦτο πρέπει νὰ εἶναι χρονολογημένον καὶ ὑπογεγραμμένον παρὰ τῶν διαδίκων ἢ τῶν πληρεξουσίων αὐτῶν.—Ἐφαρμόζονται δὲ εἰς αὐτὸ τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 497, 498, καὶ 514 ὠρισμένα.

B'. Συζήτησις

α'. Ἐν γένει.

523.—Ἡ συζήτησις δὲν γίνεται κατ' ἀνάγκην δημοσίως,

1. Ὁρθῶς: «προσβληθῆ» (gelten gemacht werden).

2. Ὅρα σελ. 149 σημ. 6.

3. «δὲν ἔχει» (ist nicht suspensiv), κατ' ὀρθὴν μετάφρ.

4. Τὰ ἄρθρα 521—527 δὲν εἶνε κατηργημένα μετὰ τὸν ν. ΑΥΝΗ' τοῦ 1887 ὅστις κατήργησε μόνον τὰς περὶ ἀποπέρας συμβιβασμοῦ ἐπὶ ὑποθέσεων τῆς ἀρμοδιότητος τῶν Πρωτοδικῶν διατάξεις, ἤτοι τὰ ἄρθρα 531, 532 καὶ 538 § 1.

πάντοτε δὲ διὰ ζώσης.—Οἱ εἰρηνοδίκαι κατὰ τὴν συμβιβαστικὴν διαδικασίαν, δὲν εἶναι ὑποχρεωμένοι ν' ἀκολουθοῦν οὐδὲ τὸ ὑφιστάμενον δίκαιον, οὔτε τοὺς νομίμους τύπους, ἀλλὰ πρέπει μόνον νὰ προσπαθοῦν νὰ συμβιβάζουν τοὺς διαδίκους.

524.—Δύνανται προσέτι νὰ ἐξετασθῶσι καὶ μάρτυρες καὶ ἐμπειροτέχνη, νὰ γίνωσιν αὐτοψίαί, καὶ νὰ καθυποβληθῶσιν ἔγγραφα καὶ ἄλλαι ἀποδείξεις. Ὁ δὲ τυχὸν ἐπενεχθεὶς ὄρκος ἰσχύει μόνον ὡς ἐξῴδικος ὄρκος (ἄρθρ. 349), ὅστις, κατὰ τὰς περὶ συμβιβασμοῦ ἀρχάς, δύναται μὲν νὰ γίνῃ δεκτός, ἀλλ' ἠμπορεῖ ἐπίσης καὶ νὰ ἀποβληθῇ χωρὶς βλάβην.—Ὁμολογία γενομένη ἔχει ὡσαύτως μόνον τὰς συνεπειάς ἐξῴδικου ὁμολογίας (ἄρθρον 265—267).

β'. Ἐπὶ κατορθωθέντος συμβιβασμοῦ.

525.—Εἰς τὸν κατορθωθέντα συμβιβασμὸν ἐφαρμόζονται τὰ διὰ τῶν ἄρθρων 477 καὶ 478 διατεταγμένα,—Ἐὰν ὅμως δὲν κατορθωθῇ συμβιβασμός, γίνεται περὶ αὐτοῦ σύντομος μόνον σημείωσις ἐν τῇ ἐπὶ τούτῳ συντασσομένῃ ἐκθέσει.

γ'. Μὴ ἐμφανισθέντος διαδίκου τινός.

526.—Μὴ ἐμφανισθέντος ἑνὸς τῶν διαδίκων, δὲν συντάσσεται περὶ τούτου ἐκθεσις, ἀλλὰ σημειοῦται μόνον τὸ πρᾶγμα ἐν τοῖς πρακτικοῖς τῆς συνεδριάσεως καὶ βεβαιοῦται ἐπὶ τοῦ κλητηρίου ἐγγράφου τοῦ ἐμφανισθέντος διαδίκου.—Εἰς τὸν μὴ ἐμφανισθέντα ἀρνεῖται ὁ δικαστής, κατ' αἰτήσιν ἑνὸς τῶν διαδίκων, ἢ καὶ ἐξ ἐπαγγέλματος, πᾶσαν μεταγενεστέραν συνεδρίασιν, ἕως ὅτου οὗτος πληρώσῃ ἕνεκα τῆς μὴ ἐμφανίσεώς του πρόστιμον δέκα¹ δραχμῶν εἰς τὸ βασιλικὸν ταμεῖον τοῦ Κράτους, καὶ φέρῃ βεβαίωσιν περὶ τῆς πληρωμῆς ταύτης.

Γ'. Συνέπεται τῆς κλήσεως.

527.—Καὶ ἂν δὲν κατορθώθῃ συμβιβασμός, ἢ ἂν δὲν ἐνεφανίσθῃ εἰς τῶν διαδίκων, ἔχει ἡ ἐνώπιον τοῦ συμβιβάζοντος δικαστοῦ κλήσις ὅλας τὰς ἐν τῷ ἄρθρῳ 156 ὠρισμένας συνεπειάς,

1. Ὅρα σελ. 61 σημ. 1.

ἐὰν ἡ ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν κλήσις ἐκοινοποιήθη ἐντὸς ἐνὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν ὀφείλων ὁ διάδικος νὰ ἐμφανισθῆ ἐνώπιον τοῦ εἰρηνοδίκου, δὲν ἐνεφανίσθη, ἢ ἀφ' ἧς ἐγένετο παρ' αὐτῷ ἀτελεσφορήτως ἀπόπειρα πρὸς συμβιβασμόν.

ΤΜΗΜΑ ΤΡΙΤΟΝ

ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΠΑΡΑ ΤΟΙΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΑΙΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ

Γενικοὶ Ὁρισμοί.

A'. Σύνθεσις τοῦ δικαστηρίου.

528.—Διὰ νὰ ἔχη κῦρος ἀπόφασίς τις, ἀπαιτεῖται ἡ σύμπραξις τριῶν δικαστῶν, συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ προέδρου, καὶ ἡ παρουσία τοῦ εἰσαγγελέως ¹ καὶ τοῦ γραμματέως.

B'. Ἀρμοδιότης ².

529.—Τὸ δικαστήριον τῶν πρωτοδικῶν κρίνει.—1. περὶ ὄλων τῶν πολιτικῶν διαφορῶν, αἱ ὁποῖαι δὲν παρεπέμφθησαν εἰς τοὺς [ἐμποροδίκας ἢ τοὺς] ³ εἰρηνοδίκας· ἰδίως δὲ καὶ περὶ παντοίων εἰς τὴν διακατοχὴν ἀναγομένων διαφορῶν, καθ' ὅσον τὸ ἀντικείμενον τῆς ἀγωγῆς δὲν ὑπάγεται κατὰ τὸ ἄρθρον 490 ἀριθ. 6, εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν εἰρηνοδικῶν ⁴.—2. περὶ ἐφέ-

1. Ὅρα σελ. 9 σημ. 1.

2. Ὅρα ἀρμοδιότητα Πρωτοδικείου καὶ ἐν ἄρθροις 618, 640 ἐπ. 695 ἐπ. Πολ. Δικ.—ἄρθρα 307, 528 ἐπ., 550 ἐπ., 596, 605, 607, 615, 616 ἐπ. 633, 647, 673 Ἐμπ. Ν. ἄρθρ. 12 κωδικοπ. (διὰ Δ. 24/8/31) ν. 5097, «περὶ ληξιαρχ. πράξεων».—ἄρθρ. 24 ν. ΨΜΒ' τοῦ 1862 «περὶ φρενοκομείων»—ἄρθρ. 106 Β. Δ. 29 Ὀκτ.—6 Δεκ. 1949 «περὶ κωδικοποιήσεως τῶν ἀγροτικῶν νόμων».

3. Ὅρα σελ. 3 σημ. 7.

4. «Πᾶσαι αἱ περὶ νομῆς (κατοχῆς) ἀμφισβητήσεις οἰασδήποτε φύσεως, αἱ ἀφορῶσαι ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει τὰ ἐν τοῖς κτηματολογίοις περιληφθέντα κοινοτικά κτήματα ἐκδικάζονται ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν κατὰ τὴν ἐπ' ἀναφορᾷ διαδικασίαν» (ἄρθρ. 16 Κώδικος Δήμων καὶ Κοινοτήτων (Β. Δ. 17 Ἀπριλίου.—31 Ἰουλίου 1936).—Τὸ Πρωτοδικεῖον ἀποφαίνεται ἀνεκκλήτως περὶ τῆς κυριότητος

σεως αποφάσεων τῶν εἰρηνοδικῶν, ἢ ἄλλων κατὰ τὸ ἄρθρον 116 ἴσων αὐταῖς θεωρουμένων αποφάσεων, περὶ τούτων δὲ ἀποφασίζουσι ἀνεκκλήτως.—3. περὶ πάσης ἀγωγῆς, ἄνευ διακρίσεως τῆς ποιότητος καὶ τῆς ἀρμοδιότητος, εἰάν ὅλοι οἱ διάδικοι ἦτοι παρεξέτειναν τὴν δικαιοδοσίαν κατὰ τὸ ἄρθρον 24, ἢ ρητῶς καθυπέβαλον ἑαυτοὺς εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τῶν πρωτοδικῶν ὡς διαιτητῶν. Ἐν τῇ τελευταίᾳ ταύτῃ περιπτώσει ἡ διαδικασία γίνεται κατὰ τὰ ἄρθρα 105 κ. ἐπ.

530¹.—Εἰς πρῶτον καὶ τελευταῖον βαθμὸν ἀποφασίζει τὸ δικαστήριον τῶν πρωτοδικῶν.—1. περὶ προσωπικῶν καὶ εἰς κ-

τοῦ αἰτοῦντος ἀνταλλαγὴν ἰδιοκτητοῦ μετὰ κτήματος ἐκ τῶν ἀποστραγισθεισῶν γαιῶν ἢ καὶ μὴ τοιούτων καὶ ἀνηκουσῶν εἰς τὸ Δημόσιον κλπ. ὡς καὶ περὶ τῆς ἀνεπιλήπτου νομῆς τοῦ ἰδιοκτητοῦ (ἄρθρ. 21 § 6 ἀν. ν. 57 τοῦ 1936, ὡς συνεπλ. δι' ἄρθρ. 20 § 4 ἀν. ν. 1259 τοῦ 1938 «περὶ τροπ. κλπ. τῆς περὶ ἀποστραγιζομένων γαιῶν νομοθεσίας» καὶ ἄρθρ. 26 τῆς διὰ Διατ. 19/24 Μαρτ. 1941 κωδικοποιήσεως), ἐκκλητῶς δ' ἐπὶ τῆς διεκδικήσεως κυριότητος τῶν ἐν ἄρθρῳ 3 τοῦ αὐτοῦ Διατ. γαιῶν (ἄρθρ. 26 αὐτοῦ).—Δὲν ἐπιτρέπεται δ' ἔφεσις κατ' ἀπόφασιν τοῦ Πρωτοδικείου ἐπὶ ἀγωγῆς κατὰ τοῦ Δημοσίου πρὸς ἀπόδοσιν ἀκινήτου ἢ ἀντιθέτως, ἐκδοθείσης ἐρήμην τοῦ ἐτέρου τῶν διαδίκων (ἄρθρ. 18 § 1 ἀν. ν. 1539 τοῦ 1938 «περὶ προστασίας τῶν δημοσίων κτημάτων»).—Ανεκκλήτως ἐπίσης τὸ Πρωτοδικεῖον α') διορίζει προσωρινὸν διαχειριστὴν τοῦ φρενοβλαβοῦς (ἄρθρ. 24 ν. ΦΜΒ' τοῦ 1862 «περὶ συστάσεως φρενοκομείων» β') δικάζει τὴν προσφυγὴν κατ' ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐθν. Οἴκον. περὶ ἐκπτώσεως τοῦ μεταλλείου (ἄρθρα 28 καὶ 29 § 1 Π. Δ. 28 Ὀκτ. 1929 «περὶ κωδικοποιήσεως τῶν περὶ μεταλλείων νόμων». ὡς καὶ τὴν προσφυγὴν πρὸς ἀκύρωσιν τῆς περὶ διαθέσεως τοῦ μεταλλείου ἀποφάσεως τῶν συνιδιοκτητῶν (ἄρθρ. 46 β).—γ') ἀποφαίνεται ἐπὶ τῆς καταβλητέας εἰς τοὺς ἰδιοκτητὰς ἀπαλλοτριουμένων ἀγροτικῶν κτημάτων ἀποζημιώσεως (ἄρθρ. 106 Β. Δ. 29 Ὀκτωβρ.—6 Δεκ. 1949 «περὶ κωδικοποιήσεως τῶν ἀγροτικῶν νόμων»).

1. Ὡς ἀντικατεστάθη δι' ἄρθρ. 3 § 1 ἀν. ν. 1484 τοῦ 1950 (ισχύσαντος μετὰ 30 ἡμέρας ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του, 17 Αὐγ. 1950) οὗ τὸ ἄρθρον 9 § 1 ὅρα ἐν σ. 138 σημ. 4). Ἡ τροποποίησις ἀφορᾷ τὰ ποσά, ἅτινα ἦσαν ἀρχικῶς μὲν 500 καὶ 25 χωρὶς ἢ ἀπάρχῃ ἢ περιπτώσει τῆς ἀξίας τοῦ κτήματος, εἶτα διὰ ν. ΓῶΔΕ' τοῦ 1911 ἐγένοντο 1000, 50 καὶ 1000, εἶτα διὰ ν. 2793 τοῦ 1922, ἰσχύσαντος διὰ Β. Δ. 23 Μαΐου 1923 ἀπὸ 1 Ἰουλ. 1923, ὠρίσθησαν εἰς 2000, 100 καὶ 2000, εἶτα δι' ἄρθρ. 1 ν. δ. 30 Σβρίου 1925, κερωθέντος διὰ ν. 4300 τοῦ 1929, εἰς 6000, 1000 καὶ 10000 καὶ δι' ἄρθρ. 3 ν. δ. 4628 τοῦ 1930 εἰς 10.000, 1500 καὶ 15.000.—Μεθ' οὗ δι' ἄρθρ. 3 ν. δ. 1544 τοῦ 1942 ἠϋξήθησαν εἰς 50.000, 10.000 καὶ 50.000. Εἶτα διὰ Διατ. 29 Αὐγ.—1 Σεπτ. 1944 (ἐν ὄψει ν. 1141 τοῦ

νητὰ κτήματα ἀναγομένων ἀγωγῶν, μηδὲ τῶν ἐμπορικῶν ἐξαιρουμένων, ὧν τὸ ἀντικείμενον δὲν ὑπερβαίνει τὰς δραχμὰς τέσσαρα ἑκατομμύρια (4.000.000). Ὡς πρὸς τὴν ποσότητα ταύτην λαμβάνεται μὲν ὑπ' ὄψιν ὅλον τὸ ἀντικείμενον τῆς διαφορᾶς, ἀλλὰ μόνον ἢ πρώτη αἴτησις, ἄνευ τῶν ἐπιγενομένων τόκων, ἐξόδων καὶ ἄλλων παρεπομένων ἀποδόσεων.—2. περὶ πραγματικῶν ἀγωγῶν ἐπὶ ἀκινήτων τῶν ὁποίων τὸ ὑπὸ τοῦ ἐνάγοντος αἰτούμενον ἐτήσιον εἰσόδημα δὲν ὑπερβαίνει τὰς δραχμὰς ἐξήκοντα χιλιάδας ἢ, ἐπὶ ἐλάσσονος εἰσοδήματος ἢ ἐλλείψεως τοιούτου, ἢ ἀποδιδόμενη εἰς τὸ κτῆμα ἀξία δὲν ὑπερβαίνει τὰς δραχμὰς τέσσαρα ἑκατομμύρια (4.000.000).

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

Διαδικασία εἰς συνήθης ὑποθέσεις¹.

Α'. Προδικασία.

α'. Ἀπόπειρα πρὸς συμβιβασμόν.

531.—532².

β'. Ἀγωγῆς ἔγγραφον.

533. — Τὸ ἔγγραφον τῆς ἀγωγῆς περιέχει ἐκτὸς τῶν ἐν τοῖς ἄρθροισι 136 κ. ἐπ. διαλαμβανομένων προσόντων—1. τὸ ὄνομα καὶ ἐπώνυμον, καὶ τὴν κατοικίαν τοῦ ἐνάγοντος καὶ ἐναγομένου—2. ἐν τῇ περιπτώσει τοῦ ἄρθρου 148, τὸν διορισμὸν ἀντικλήτου—3. τὸ δικαίωμα, τὸ ὁποῖον ἔχει ὁ ἐνάγων νὰ κάμῃ τὴν ἀγωγὴν, καὶ τὰ περιστατικά, ἐπὶ τῶν ὁποίων στηρίζει οὗτος τὰς ἀξιώσεις του, καὶ τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ προτείνῃ αὐτὰς κατὰ τοῦ ἐναγομένου—4. τὸν νόμιμον λόγον, ἐκ τοῦ ὁποίου παράγει τὰς ἀξιώσεις του ταύτας—5. ἀκριβῆ περιγραφὴν τοῦ ἀντικειμένου τῆς διαφορᾶς καὶ τῆς αἰτήσεως, τὴν ὁποίαν ἀπευθύνει πρὸς τὸν ἐναγόμενον κατὰ τε τὴν κυρίαν καὶ τὴν ἐν παρόδῳ ὑπόθεσιν—6.

1944) η ὕ ξ ἡ θ η σ α ν εἰς 200.000.000, 10.000.000 καὶ 200.000.000. Μεθ' ὃ δι' ἄρθρ. 3 ἀν. ν. 292 τοῦ 1945 ηὐξήθησαν εἰς 30.000—5.000—30.000 καὶ δι' ἄρθρ. 3 ν. 164 τοῦ 1946 εἰς 800 καὶ 500 χιλιάδας δραχμὰς.

1. Ἡ διάκρισις τῶν δικῶν εἰς συνήθεις καὶ συνοπτικὰς κατηγορήθη δι' ἄρθρ. 2 ν. 206 τῆς 7 Ἀπριλ. 1914.

2. Ὅρα σελ. 152 σημ. 4.

τὸν προσδιορισμὸν τῆς πρὸς ἀπάντησιν τοῦ ἐναγομένου [προθεσμίας] ¹—7. τὴν σημείωσιν τοῦ δικαστηρίου, ἐνώπιον τοῦ ὁποίου μέλλει οὗτος νὰ προτείνῃ τὰς ἀξιώσεις του ².

534.—Ἐπὶ πραγματικῶν καὶ μικτῶν ἀγωγῶν, τὸ ἔγγραφον τῆς ἀγωγῆς πρέπει νὰ περιέχῃ, ἐκτὸς τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἀρθρῷ ὀρισμένων, καὶ ἀκριβῆ προσέτι περιγραφὴν τῆς ιδιότητος καὶ τῆς [στάσεως] ³ τῶν ἀκινήτων, ἀναφερομένου καὶ τοῦ δήμου, ἐν ᾧ κεῖνται ταῦτα δὲ πάντα μὲ τοιαύτην ἀκριβείαν, ὥστε νὰ μὴ δύναται νὰ προκύψῃ λάθος περὶ τῆς ταυτότητος τοῦ ἀντικειμένου τῆς διαφορᾶς.

535.—Ἀγωγαὶ ⁴ τοῦ αὐτοῦ ἐνάγοντος κατὰ τοῦ αὐτοῦ ἐναγομένου, προερχόμεναι εἴτε ἐκ τῶν αὐτῶν εἴτε ἐκ διαφορῶν ὑποθέσεων ⁵ ἢ περιστατικῶν καὶ νομίμων σχέσεων, καὶ ἀπαιτούσαι τὰ αὐτὰ ἢ διάφορα πράγματα ἐκ διαφορῶν ἀγωγῆς λόγων, δύναται νὰ ἐνωθῶσιν εἰς μίαν ἀγωγὴν τότε μόνον—1. ἐὰν κατὰ τὴν οὐσίαν των δὲν ἀντιφάσκουν πρὸς ἀλλήλας—2. ἐὰν δύναται νὰ συζητηθῶσι κατὰ τὸ αὐτὸ εἶδος τῆς διαδικασίας· καὶ—3. ἐὰν ὑπάγωνται εἰς τὸ αὐτὸ δικαστήριον ⁶.

536.—Ἐὰν ἐπισωρευθῶσι πολλά, ἐκ διαφορῶν [ὑποθέσεων] ⁵ προκύπτουσαι, καὶ ἐπὶ διαφορῶν περιστατικῶν ἐπιστηριζόμεναι ἀγωγαί, πρέπει νὰ ἐκτίθεται ἐν τῷ ἔγγράφῳ ⁷ ἐκάστη αὐτῶν χωριστά.

537.—Δὲν συγχωρεῖται ἡ ἐνωσις πολλῶν ἀγωγῶν εἰς ἓν ἔγγραφον ἀγωγῆς.—1. ὅταν αὐταὶ ἀφορῶσι διαφοροὺς διαδίκους, μὴ ἔχοντας πρὸς ἀλλήλους τὸν τῆς ὁμοδικίας δεσμόν—2. ἐὰν ὡς πρὸς πολλὰς συμπιτούσας ἀγωγὰς (concursum actionum) διετάχθη ῥητῶς, ὅτι διὰ μόνης τῆς ἐκλογῆς τῆς μιᾶς ἀποκλείεται ἡ ἄλλη—3. ἐὰν ἡ σύγχρονος συζήτησις διαφορῶν ἀγωγῶν ἤθελε φέρεи σύγχυσιν. Κατὰ ταύτην τὴν περίπτωσιν διατάττει τὸ δικαστήριον κατ' αἰτήσιν ἢ καὶ αὐτεπαγγέλτως τὴν διαχώρισιν.

1. Ὁρθῶς: «διορίας» (des Termes).

2. Ὁρα καὶ ἀρθρα 136, 137.

3. Ὁρθῶς: «τοποθεσίας» (Lage).

4. Τὸ γερμ. κείμ., προσθέτει ἐνταῦθα: «πλείονες».

5. Ὁρθῶς: «δικαιοπραξιῶν» (Rechtsgeschäfte).

6. Προβλ. ἀρθρα 302, 537 καὶ 629 § 3.

7. Πρόσθετες κατὰ γερμ. κ. «τῆς ἀγωγῆς» (Klageschrift).

538.—Εἰς τὸ ἔγγραφον τῆς ἀγωγῆς ἐπισυνάπτεται ἀντίγραφον.—1. ¹—2. ὅλων τῶν ἀποδεικτικῶν ἐγγράφων τοῦ ἐνάγοντος. Ταῦτα δύνανται μὲν νὰ ἐγχειρισθῶσιν καὶ μετέπειτα, ἢ καὶ εἰς αὐτὴν ἀκόμη τὴν ἐπὶ ἀκροατηρίου συνεδρίασιν νὰ ἐπενεχθῶσιν (ἄρθρ. 158 καὶ 250), ἀλλὰ τὰ ἐντεῦθεν προξενούμενα ἔξοδα ὀφείλει νὰ πληρώσῃ ὁ ἐνάγων.

539.—Ἀντίγραφον ἀπαράλλακτον τοῦ ἐγγράφου τῆς ἀγωγῆς καὶ τῶν ἐπισυνημμένων αὐτῶ (ἄρθρ. 533 - 538) δίδεται εἰς ἕκαστον ἐναγόμενον· εἰ δὲ ὁ ἐνάγων θέλῃ νὰ καλέσῃ καὶ ὁμοδικούς, καὶ εἰς ἕνα ἕκαστον αὐτῶν.—Ὁ τρόπος τῆς ἐπιδόσεως κανονίζεται κατὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 140 καὶ ἐπ. ὠρισμένα.

540.—542².

Γ'. Ἀπολογητήριον ἔγγραφον.

1. Ἐν γέρει.

543.—Τὸ ἔγγραφον τῆς ἀπολογίας τοῦ ἐναγομένου ἢ τοῦ ὁμοδίκου τοῦ ἐνάγοντος πρέπει νὰ περιέχῃ—1. ὅλας τὰς ἀναβλητικὰς καὶ ἀνατροπετικὰς ἐνστάσεις—2. τὴν εἰς τὴν ἀγωγὴν ἀπάντησιν—3. τὴν ὑπάρχουσαν τυχὸν ἀνταγωγὴν—4. τὸν διορισμὸν ἀντικλήτου ἐν τῇ περιπτώσει τοῦ ἄρθρου 148.

544.—Ἐνστάσεις καὶ ἀπαντήσεις, ἔξαιρουμένων τῶν ἀνταγωγῶν, δύνανται νὰ γίνουν καὶ διὰ μεταγενεστέρων ἐγγράφων, ἢ καὶ νὰ ἐπενεχθῶσιν ἢ διορθωθῶσιν καὶ εἰς τὴν πρώτην εἰσέτι ἐπὶ ἀκροατηρίου συνεδρίασιν· ἀλλὰ τὰ ἐντεῦθεν προξενηθέντα ἔξοδα πληρώνει ὁ προξενήσας αὐτὰ ἐναγόμενος ἢ ὁμόδικος³.

2. Ἀπάντησις.

545.—Ἡ ἀπάντησις εἶναι κατάφασις ἢ ἀρνησις τῶν παρὰ

1. Ὅρα σελ. 152 σημ. 4. Τὸ καταργηθὲν ἐδ. 1 εἶχε οὕτως: «τῆς περὶ ἀποτυχίας τοῦ συμβιβασμοῦ πράξεως (ἄρθρ. 125 καὶ 525) ἢ τοῦ ἐγγράφου τοῦ βεβαιούντος ὅτι ὁ ἀντίδικος δὲν ἐνεφανίσθη εἰς τὴν περὶ συμβιβασμοῦ συζήτησιν (125 καὶ 526), τοῦτο δὲ μάλιστα ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος».

2. Τὰ ἄρθρα 540 ἕως 542, ὁρῶντα προθεσμίας ἐπὶ συνήθων ὑποθέσεων, ἀπέβησαν ἄχρηστα μετὰ τὴν διὰ ν. 206 τοῦ 1914 κατάργησιν τῆς διακρίσεως τῶν δικῶν εἰς συνήθεις καὶ συνοπτικὰς, ἐφαρμοζομένου ἐπὶ πασῶν τοῦ ἄρθρ. 620. Ὅρα καὶ 31 (1930) γνομ. Εἰσαγγ. Ἀρ. Π. ἐν «Δικαστικῇ» 1930 σελ. 121.

3. Προβλ. ἄρθρα 158, 216 § 1.

τοῦ ἐνάγοντος πρὸς ὑποστήριξιν τῆς ἀγωγῆς του ἀναφερομένων, καὶ δὲν περιέχει νέους πραγματικούς ἰσχυρισμούς.— Ἐὰν προταθῶσι συγχρόνως ἐνστάσεις ἀναβλητικάι, θεωρεῖται ἡ ἀπάντησις ὡς μόνον [κατὰ συνθήκην] ¹ καὶ τυχαία.— Ἡ ἀπάντησις ἐπιφέρει παρέκτασιν τῆς δικαιοδοσίας ².

546.—Κύρια προσόντα ἐλάστης ἀπαντήσεως εἶναι:—1. Εἰδικὴ ἀπάντησις πρὸς ἕκαστον οὐσιῶδες κεφάλαιον τῆς ἱστορικῆς διηγήσεως τοῦ ἐνάγοντος.—2. θετικὴ, ρητὴ καὶ ἀπ' εὐθείας ἐξήγησις περὶ τῆς ἀληθείας ἢ μὴ ἀληθείας τῶν κατὰ μέρος προτάσεων τοῦ ἐνάγοντος ³.

547.—Ἡ περὶ τοῦ μὴ γινώσκειν ἢ μὴ πιστεῦειν ἔκφρασις θεωρεῖται ὡς ἄρησις.

548.—Ἡ παράστασις τοιούτων περιστάσεων, ἐκ τῶν ὁποίων δύναται νὰ ἐξαχθῇ διὰ συλλογισμοῦ τὸ συμπέρασμα, ὅτι πρέπει νὰ θεωρηθῇ τι ὡς ὁμολογηθὲν ἢ [ἀνανεῶθὲν] ⁴ εἶναι ἀπαράδεκτος.

549.—Ἐὰν ὁ ἐναγόμενος, χωρὶς νὰ προτείνῃ ἐνστάσεις, ὁμολογήσῃ τὰς ἀξιώσεις τοῦ ἐνάγοντος, δύναται ὁ ἐνάγων νὰ ζητήσῃ παραχρῆμα τὴν ἀπόδοσιν τοῦ εἰς αὐτὸν ἀνήκοντος, ἢ καὶ νὰ δώσῃ ἐπὶ τούτῳ προθεσίαν, ἐὰν δὲν εἶναι ἤδη δεδομένη.— Ἀρνηθέντος δὲ τοῦ ἐναγομένου τὴν ἀπόδοσιν, ἢ παρελθούσης τῆς προθεσμίας, δύναται νὰ ἐκτελεσθῇ ἡ δικαστικὴ ἐκείνη ὁμολογία ⁵.

550.—Τὰ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ὄρισμένα συμβαίνουν καὶ ὅταν ὁ ἐναγόμενος προσφέρῃ ἑαυτὸν εἰς συμβιβασμόν, καὶ οὗτος κατωρθώθῃ τῶντι, κατὰ τὰ ἄρθρα 477 καὶ 478.— Ἀλλὰ τοιαῦτα συμβιβαστικάι συζητήσεις δὲν διακόπτουν τὰς ἕνεκα τῆς προδικασίας κατὰ τὰ ἄρθρα 479 καὶ 540—542 ὄρισμένας προθεσμίας.

3. Ἐνστάσεις.

α'. Ἐν γένει.

551.—[Κυρίως] ⁶ ἐνστάσεις εἶναι νέαι πραγματικάι [προτά-

1. Ὁρθότερον: «ὑπὸ αἴρεσιν» (als eine blos bedingte).

2. Πρβλ. ἄρθρα 24 § 2 καὶ 585.

3. Πρβλ. ἄρθρ. 585 § 2.

4. Ὁρθῶς: «ἀποκρουσθὲν» (widersprochen).

5. Ὁρα καὶ ἄρθρα 856 § 6, 866 § 4.

6. Ὁρθῶς: «ἀληθεῖς» (wahre).

σεις]¹ τὰς ὁποίας ὁ ἐναγόμενος φέρει πρὸς ἀπολογίαὶν του, καὶ διὰ τῶν ὁποίων ἢ ἀξίωσις τοῦ ἐνάγοντος καταργεῖται ἐπὶ τοῦ παρόντος ἢ διὰ παντός, ἢ καὶ ἀναβάλλεται μόνον ἢ εἰς τὴν ἀγωγὴν ἀπάντησις².

552.—Περὶ παντὸς εἴδους ἐνστάσεων ἰσχύουν αἱ ἐξῆς ἀρχαί.—1. Πᾶσα ἐνστασις ἀπαιτεῖ, καθὼς καὶ ἡ ἀγωγή κατὰ τὸ ἄρθρον 533 ἀριθ. 3—5, νόμιμον λόγον, ἱστορικὴν αἰτίαν καὶ αἴτησιν· ἀντιλέγοντος δὲ τοῦ ἐνάγοντος, πρέπει ν' ἀποδειχθῇ παρὰ τοῦ ἐναγομένου.—2³. πλείονες ἐνστάσεις δύνανται νὰ σωρευθοῦν, ἂν δὲν ἀντιφάσκουσι πρὸς ἀλλήλας.—3. ἐνστάσεις ὡς ἐκ τοῦ δικαιώματος τρίτου εἶναι ἀπαράδεκτοι· μόνοι δὲ οἱ ἐγγυηταὶ δύνανται νὰ μεταχειρισθοῦν τὰς ἐνστάσεις τοῦ κυρίως ὀφειλέτου.—4. ἐνστάσεις καὶ ἀπαντήσεις ἀποτελοῦσιν αὐτοτελεῖς καὶ ἀπ' ἀλλήλων ἀνεξαρτήτους ἐκθέσεις· ὅθεν καὶ αὐταὶ αἱ πρὸς τὴν ἀπάντησιν ἀντιφάσκουσαι ἐνστάσεις εἶναι παραδεκταί, καὶ ἡ ἀπάντησις δὲν ἀναπληροῦται διὰ τῆς προτάσεως τῶν ἐνστάσεων.—5⁴. Ὁ προτείνων ἐνστασιν περὶ τῆς ἑαυτοῦ ἀνηλικιότητος ἢ ὑπερηλικιότητος, ἐν δίκαις περὶ συναλλαγματικῶν ἢ γραμματίων εἰς διαταγὴν⁵, καὶ ὁ προτείνων, ἐν πάσῃ δίκῃ, τὴν ἐνστασιν τῆς ἑαυτοῦ ἀνηλικιότητος, ὡς πρὸς τὴν ἰκανότητά του περὶ τὸ παρίστασθαι ἐπὶ δικαστηρίου, ὀφείλει, ἐπὶ ποινῇ ἀπαραδέκτου τῆς ἐνστάσεως, νὰ ὑποστηρίξῃ αὐτὴν συγχρόνως ἢ διὰ τῆς, κατὰ τὴν ὑποβολὴν τῆς ἐνστάσεως, προσωπικῆς αὐτοῦ ἐμφανίσεως ἢ διὰ τῆς παραχοῆμα προσαγωγῆς ληξιαρχικῆς πράξεως ἢ ὀριστικῆς δικαστικῆς ἀποφάσεως ἢ ἄλλης οἰασδῆποτε ἐπισήμου πράξεως.

1. Ὁρθῶς : «ἰσχυρισμοὶ» (Behauptungen).

2. Ὁρα ἄρθρα 582-584.

3. Ὡς ἀντικατεστ. δι' ἄρθρ. 10 ἀν. ν. 980 τοῦ 1946.—Ἡ ἀντικατασταθεῖσα § 2 εἶχεν ὡς ἐξῆς : «Πολλαὶ ἐνστάσεις δύνανται νὰ ἐπισωρευθοῦν καὶ ἂν ἤθελον ἀντιφάσκη πρὸς ἀλλήλας».

4. Προστεθὲν δι' ἄρθρ. 3 ν. ΓΥΟΖ' τῆς 8 Δεβρίου 1909 «περὶ τροπ. ἄρθρ. 143, 425 καὶ 552 Πολ. Δικ.».

5. Ἡ περὶ ἐπιταγῶν (ἄρθρ. 77 ν. 5960 ἐν σελ. 6 σημ. 4).

β'. *Ἀναβλητικαὶ ἐνστάσεις.*

1. *Ἐν γένει*

553.—Ἐνστάσις ἀναβλητικὴ εἶναι ἢ πρότασις—1. τῆς ἀναρμοδιότητος—2. τῆς ἐκκρεμοδικίας (litispendance) ἢ τῆς συναφείας τῆς δίκης, ὅταν δηλαδὴ ἢ αὐτὴ, ἢ τοῦλάχιστον ἢ κυρία δίκη, εἶναι ἤδη εἰσηγμένη εἰς ἄλλο δικαστήριον—3. τῆς ἐγγυοδοσίας—4. τῆς μὴ προσηκούσης [κοινοποιήσεως]¹ τῶν ἐγγράφων τῆς διαδικασίας—5.²—6. τῆς ὁμοδικίας ἢ ἐγγυήσεως—7. [τῆς νομίμου ὠφελείας]³, τῆς διαιρέσεως ἢ τῆς διζήσεως (benefice de division et de discussion) ἐπὶ διακατόχων ὑποθήκης ἢ ἐγγυητῶν, ἢ τοῦ μὴ ἐμπροθέσμου τῆς ἀπαιτήσεως κτλ. κατὰ τὰ ἐν τῷ πολιτικῷ νόμῳ ὄρισμένα.—Ὅλαι αὐταὶ αἱ ἐνστάσεις ἐπάγονται πρὸ τῆς ἀπαντήσεως· μετὰ δὲ ταῦτα εἶναι ἀπαράδεκτοι.

2. *Τῆς μὴ [κοινοποιήσεως]¹ τῶν διαδικαστικῶν ἐγγράφων.*

554.—Ἐκαστος διάδικος δύναται νὰ ἀπαιτήσῃ τὴν [κοινοποίησιν]¹ ὅλων τῶν διαδικαστικῶν ἐγγράφων, καὶ νὰ ἀρνηθῇ πρὸ αὐτῆς πᾶσάν εἰς τὴν ἐπὶ ἀκροατηρίου συζήτησιν τῆς ὑποθέσεως ἀπάντησιν⁴.

555⁵.—«Αἱ ἐγγράφοι προτάσεις τῶν διαδίκων καὶ τὰ λοιπὰ πρὸς ὑποστήριξιν αὐτῶν ἐγγράφα κοινολοιοῦνται καθ' ἓνα τῶν ἑξῆς τρόπων.—1. δι' ἐλιδόσεως κατὰ τοὺς ἐν ἄρθροισι 140 καὶ ἐπομ. ὄρισμένους τύπους—2. διὰ καταθέσεως παρὰ τῷ γραφεῖῳ τοῦ ἀρμοδίου δικαστηρίου βεβαιουμένης δι' ἐπισημειώσεως τοῦ γραμματέως διαλαμβανούσης τὴν ἡμέραν καὶ ὥραν τῆς καταθέ-

1. Ὁρθῶς: «ἀνακοινώσεως» (Mitteilung).

2. Κατηγγήθη ὡς πρὸς τὰς μετὰ τὴν εἰσαγωγὴν τοῦ Ἀστ. Κώδικος ἀποβιώσεις δι' ἄρθρ. 98 ἄν. ν. 2783 τοῦ 1941 εἰσαγ. ἀστ. Κώδ.—Σχετ. ἄρθρ. 1858 Ἀστ. Κώδ.—Τὸ καταργηθὲν ἐδάφ. 5 εἶχεν ὡς ἑξῆς: Τῆς πρὸς ἀπογραφὴν παραχωρουμένης νομίμου ὠφελείας, ὅταν πρόκειται λόγος περὶ χηρῶν, διεξευγμένων, ἢ κατὰ τὰ κτήματα χωρισμένων (separées de biens) συζύγων ἢ περὶ κληρονόμων.

3. Ὁρθῶς: «τοῦ νομίμου εὐεργετήματος τῆς ἀπογραφῆς» (der Rechtswohlthat des Inventars).

4. Πρβλ. ἄρθρα 391, 395, 444.

5. Ὡς ἐτροποπ. δι' ἄρθρ. 1 ν. 206 τοῦ 1914 «περὶ κοινοποιήσεως τῶν διαδικαστικ. ἐγγράφων καὶ περὶ καθορισμοῦ ἐνιαίας διαδικασίας ἐπὶ τῶν πολιτικῶν ἐν γένει δικῶν».

σεως.—3. διὰ παραδόσεως ἐπὶ ἐπιστροφῇ ἀπὸ πληρεξουσίου δικηγόρου εἰς πληρεξούσιον δικηγόρον ἐπὶ ἀποδείξει παραλαβῆς γραφομένη ἐφ' ἀπλοῦ χάριτος καὶ περιεχούση τὴν σημείωσιν τοῦ παραδοθέντος ἐγγράφου, τὸν χρόνον τῆς παραλαβῆς καὶ τὴν ὑπογραφὴν τοῦ παραλαβόντος δικηγόρου.—Οἱ πληρεξούσιοι δικηγόροι τῶν διαδίκων πρέπει νὰ κοινοποιῶσι πρὸς ἀλλήλους τὰς ἐγγράφους προτάσεις αὐτῶν μετὰ τῶν πρὸς ὑποστήριξιν ἐγγράφων οὕτως ἐγκαίρως, ὥστε νὰ ὑπάρχη ὁ ἀπαιτούμενος κατὰ τὰς περιστάσεις διὰ τὴν ἀμυναν τοῦ ἀντιδίκου χρόνος.—Ὁ παραβαίνων τὴν διάταξιν ταύτην δικηγόρος τιμωρεῖται κατὰ τὰς περιστάσεις πειθαρχικῶς.

556.—Ἐάν, γενομένης αἰτήσεως, συγχωρηθῇ ἀναβολὴ τῆς ὑποθέσεως διὰ παράλειψιν τῆς [κοινοποιήσεως]¹ ταύτης, πράττονται τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 159 ὠρισμένα.—Ἐάν ἐν τῷ περὶ παραδόσεως, περὶ ἀποδείξεως τῆς παραλαβῆς, ἢ περὶ καταθέσεως ἐγγράφῳ δὲν εἶναι προσδιωρισμένη καμμία προθεσμία πρὸς ἀπόδοσιν, ἢ προθεσμία αὕτη συνίσταται δυνάμει τοῦ νόμου εἰς τρεῖς ἡμέρας, ἐν μὲν τῇ περιπτώσει τοῦ ἄρθρου 555 ἀριθ. 1 καὶ 3², ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς εἰς τὸν ἀντίδικον ἢ τὸν ἀντίκλητόν του κοινοποιήσεως, ἐν δὲ τῇ περιπτώσει τοῦ ἄρθρου 555 ἀριθ. 2², ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς βεβαιώσεως.

557.—Μὴ γενομένης δὲ τῆς ἀποδόσεως ἐντὸς τῆς διὰ τοῦ προηγουμένου ἄρθρου ὠρισμένης προθεσμίας, καταδικάζεται ὁ παραβάτης, κατ' ἀναφορὰν ἀπλῆν, παρὰ τοῦ ἀρμοδίου δικαστηρίου, εἰς ἀνυπέροθeton ἀπόδοσιν, πρὸς ὃ ὑποχρεοῦται διὰ προσωπικῆς κρατήσεως εἰς ἀποζημίωσιν τριῶν δραχμῶν ὑπὲρ τοῦ ἀντιδίκου διὰ πᾶσαν περαιτέρω ἡμέραν τῆς ἀναβολῆς, εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν ἐξόδων, καί, ἂν εἶναι δικηγόρος ἢ δικαστικὸς γραμματεὺς, εἰς πειθαρχικὴν προσέτι ποινήν.

558.—Γενομένης ἀνακοπῆς κατὰ τῆς ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἀναφερομένης ἀποφάσεως, πράττονται τὰ ἐν τοῖς ἄρθρ.

1. Ὅρα σελ. 161 σημ. 1.

2. Ὁ ἀριθμ. 3 τοῦ ἀρχικοῦ ἄρθρ. 555 ἔγινεν ἐν τῷ νέῳ, ἀριθ. 2, ὃ δὲ ἀριθ. 2 ἔγινε 3.

3. Τὸ γερμ. κείμεν. προσθέτει ἐνταῦθα : «μετὰ βεβαίωσιν» (gegen Bescheinigung).

234 ἀριθ. 1, 236 καὶ 237 ὠρισμένα καὶ καταδικάζεται ὁ ἡττηθεὶς¹ εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν ἐξόδων καὶ εἰς ἀποζημίωσιν.

559².—Κατὰ πᾶσαν περίπτωσιν αἱ ἐγγράφοι προτάσεις τῶν διαδίκων μεθ' ἀπάντων τῶν πρὸς ὑποστήριξιν ἐγγράφων κατατίθενται ἐν τῷ γραφείῳ τοῦ ἀρμοδίου δικαστηρίου δύο πλήρεις ἡμέρας πρὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἐπ' ἀκροατηρίῳ συζητήσεως, ἐὰν δὲν χῶσι ἤδη κοινοποιηθῆ εἰς τὸν ἀντίδικον κλπ. Ἡ κατατεθείσα γγγραφος πρότασις πρέπει νὰ περιέχῃ κατὰ τὴν κατάθεσιν τὰ ἐν ἄρθροις 158-160 τῆς Πολ. Δικ. ὀριζόμενα.—Αἱ ἐκατέρωθεν ἀντικρούσεις τῶν ὑποβληθεῖσων προτάσεων συμπληροῦνται μέχρι τῆς μεσημβρίας τῆς προτεραίας τῆς συζητήσεως. Ἡ συμπλήρωσις βεβαιοῦται ἐν τέλει τῶν προτάσεων διὰ τῆς ὑπογραφῆς τοῦ πληροεξουσίου τοῦ ἐτέρου διαδίκου ἢ τοῦ δικαστικοῦ γραμματέως.—Παραλειφθείσης ἢ βραδέως γενομένης τῆς κατὰ τὰς προηγουμένας § § ὑποχρεωτικῆς καταθέσεως τῶν προτάσεων ἢ συμπληρώσεως αὐτῶν, τὸ δικαστήριον κατ' αἴτησιν τῶν διαδίκων, προφορικῶς ὑποβαλλομένην, ἀποφαίνεται παραχρῆμα τὴν εἰς προσεχῆ μεθ' ὠρισμένας ἡμέρας τακτικὴν ἢ ἕκτακτον δικάσιμον ἀναβολὴν καὶ πράττει κατὰ τὸ ἄρθρον 159.—Καὶ ἐν ἣ ἔτι περιπτώσει κατετέθησαν ἐγκαίρως αἱ προτάσεις καὶ τὰ ἐγγράφα κατὰ τὴν § α' τὸ δικαστήριον δύναται νὰ διατάξῃ τὴν εἰς ἐπομένην, ὡς ἄνω, τακτικὴν ἢ ἕκτακτον δικάσιμον ἀναβολὴν, ἐπὶ προφορικῇ αἰτήσει τοῦ διαδίκου, ἂν κατὰ τὴν κρίσιν αὐτοῦ ὁ αἰτούμενος τὴν ἀναβολὴν διάδικος δὲν εἶχε τὸν ἀπαιτούμενον χρόνον, ὅπως παρασκευασθῆ ἢ προσηκόντως.—Ὅσακις κατὰ τὰς § § γ' καὶ δ' διατάσσεται ἡ ἀναβολὴ ἢ ἀπορρίπτεται ἢ περὶ αὐτῆς αἰτήσις, τοῦτο γίνεται διὰ πράξεως τοῦ δικαστηρίου καταχωριζομένης ἀπλῶς εἰς τὰ πρακτικά, τὸ σχετικὸν δὲ ἀπόσπασμα τῶν πρακτικῶν ἀποτελεῖ τίτλον ἐκτελεστόν διὰ τὰς καταψηφισθείσας κατὰ τὸ ἄρθρον 159 δαπάνας. Διαταχθείσης τῆς ἀναβολῆς ἢ ὑπόθεσις δικάζεται κατὰ τὴν ὀρισθεῖσαν συνεδρίαν ἄνευ τινὸς διατυπώσεως καὶ ἐγγραφῆς εἰς τὸ πινάκιον, αἱ ὑποβληθεῖσαι δὲ προτάσεις κατὰ τὴν ἐφ' ἧς ἡ ἀναβολὴ συζήτησιν παραμένουσιν ἐν τῷ γραφείῳ τοῦ δικαστηρίου μέχρι τῆς ἐκδικάσεως.—Συναινούντων τῶν διαδίκων τὸ δι-

1. Τὸ γερμ. κ. προσθέτει ἐνταῦθα τὰς λέξεις: «ἀνακόπτον προσωπικῶς».

2. Ὡς ἐτροπ. δι' ἄρθρ. 1 ν. 206 τῆς 7 Ἀπριλ. 1914.

καστήριον δύναται νὰ ἀναβάλῃ τὴν συζήτησιν τῆς ὑποθέσεως καὶ δι' ἀπλῆς σημειώσεως ἐν τῷ πινακίῳ, ἐκ τοῦ ὁποίου καὶ ἐκφωρεῖται καὶ αὐθις ἢ ὑπόθεσις κατὰ τὴν ἀμέσως ἐπομένην συνεδρίασιν¹.—Ἐπὶ ἐπειγουσῶν ὑποθέσεων, καθ' ἃς ἡ μεταξὺ τῆς ἐπιδόσεως τῆς ἀγωγῆς καὶ τῆς ἐπ' ἀκροατηρίου συζητήσεως παρεμπίπτουσα προθεσμία εἶναι εἴτε διὰ πράξεως τοῦ προέδρου εἴτε ἐκ τοῦ νόμου τριῶν ἡμερῶν, αἱ ἔγγραφοι προτάσεις παντὸς δικαστικὸν γραφεῖον τὸ βραδύτερον 24 ὥρας πρὸ τῆς ἐπ' ἀκροατηρίου συζητήσεως· ἐὰν δὲ ἡ προθεσμία αὕτη εἶνε βραχυτέρα τῶν τριῶν ἡμερῶν, αἱ ἔγγραφοι προτάσεις καὶ τὰ πρὸς ὑποστήριξιν ἔγγραφα κατατίθενται εἰς τὸ δικαστικὸν γραφεῖον τὸ βραδύτερον μίαν ὥραν πρὸ τῆς ἐπ' ἀκροατηρίου συζητήσεως.—Αἱ διατάξεις τῶν §§ γ', δ' καὶ ε' τοῦ παρόντος ἄρθρου καὶ τὸ ἄρθρον 555 ἐφαρμοζόνται καὶ ἐνταῦθα ἀντιστοίχως.—Προτάσεις προηγουμένων συζητήσεων ἐπαναφέρονται νομίμως εἰς τὸ αὐτὸ ἢ ἀνώτερον δικαστήριον καὶ διὰ τῆς προσαγωγῆς κεκυρωμένου ἀντιγράφου καὶ ἀναφορᾶς εἰς συγκεκριμένα μέρη ἢ ἰσχυρισμοὺς τῶν προτάσεων τούτων. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει τὸ ἐν λόγῳ ἀντίγραφον δέον νὰ κοινοποιῆται ἢ κατατίθῃται κατὰ τ' ἀνωτέρω, ἀναλαμβάνεται δ' ὑπὸ τοῦ προσαγαγόντος μετὰ τὴν ἐκδοσιν τῆς ἀποφάσεως.

3ον. [Τῆς νομίμου ὠφελείας]² τῆς ἀπογραφῆς.

560³.—

4ον. Τῆς ἐγγυήσεως καὶ τῆς ὁμοδικίας.

561.—Κατὰ τὴν ἐν τοῖς ἄρθρ. 540 - 544 ὄρισμένην προθεσμίαν

1. *Περὶ τῆς ἀναβολῆς τῆς συζητήσεως ὄρα ἐπίσης ἄρθρ. 12 ν.δ. 4/9 Σβροῖου 1925 «περὶ τροποπ. τῶν περὶ πινακίου κλπ. διατάξεων», κυρωθέντος διὰ ν. 4288 τῆς 2 Αὐγ. 1929 ἐν Μέρ. Β'.*

2. Ὅρα σελ. 161 σημ. 3.

3. Κατηργήθη δι' ἄρθρ. 98 ν. 2783 τοῦ 1941, εἰσαγ. Ἄστ. Κώδ. ὡς πρὸς τὰς μετὰ τὴν εἰσαγωγὴν τοῦ Ἄστ. Κώδικος ἀποβιώσεις.— Τὸ καταργηθὲν ἄρθρον εἶχεν ὡς ἑξῆς :

«Πᾶς κληρονόμος, πᾶσα χήρα, διεξευγμένη ἢ κατὰ τὰ κτήματα χωρισμένη σύζυγος, δύναται νὰ ἀπαιτήσῃ προθεσμίαν τεσσάρων μηνῶν ἀπὸ τῆς [ἐνάρξεως] τῆς κληρονομίας, ἢ τῆς διαλύσεως τῆς τῶν κτημά-

καὶ ὑπὸ τὰς αὐτόθι ἀναφερομένας ἐπιζημίους συνεπείας (désavantages), ὀνομάζει καὶ προσκαλεῖ ὁ ἐναγόμενος ἐν τῇ ἀπολογίᾳ τοὺς ὁμοδίκους τοῦ ἐνάγοντος καὶ τοὺς ἰδίους αὐτοῦ ὁμοδίκους καὶ ἐγγυητὰς ἕκαστος δὲ τούτων αὐθις, ἐν τῇ αὐτῇ προθεσίᾳ, τοὺς ὑπολοίπους ὁμοδίκους καὶ ἐγγυητὰς. — Μόνον κατὰ τὴν περίπτωσιν τοῦ προηγουμένου ἄρθρου ἄρχεται ἡ προθεσμία αὕτη βραδύτερον.

562. — Ὁ ἐναγόμενος [παραδίδει]¹ εἰς ἕκαστον—τῶν κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον κλητέων ὁμοδίκων καὶ ἐγγυητῶν, συγχρότως μὲ τὴν [κλησίαν]² καὶ ἀντίγραφον τοῦ ἐγγράφου τῆς ἀγωγῆς καὶ τῶν ἐπισυνημμένων κατὰ τὸ ἄρθρον 539, ἕκαστος δὲ κληθεῖς [παραδίδει]³ κατὰ τὰς ἐν τοῖς ἄρθροις 540—544 ὠρισμένας προθεσμίας τὴν ἀπάντησίν του.

γ'. Ἀνατρεπτικαὶ ἐνοστάσεις.

563. — Ἀνατρεπτικαὶ ἐνοστάσεις εἶναι—1. ἡ τῆς ἀκυρότητος πρότασις, κατὰ τὰ ἄρθρα 202 κ. ἐπ.—2. ἡ τοῦ μὴ παραδεκτοῦ τῆς ἀγωγῆς, καὶ ἰδίως ἔνεκα συμβιβασμοῦ, τελεσιδίκου ἀποφάσεως, παραγραφῆς καὶ τῶν τοιούτων, κατὰ τὰ ἐν τῷ πολιτικῷ νόμῳ ὠρισμένα. — Αἱ ἐνοστάσεις αὗται ἀποφασίζονται συνήθως πρὸ τῆς [κυρίας ὑποθέσεως]⁴.

4. Ἀνταγωγή.

564. — Ὅσακις ἔχει ὁ ἐναγόμενος ἀξιώσεις κατὰ τοῦ ἐνάγοντος, συνεχομένας ἢ μὴ μετὰ τῆς ἀγωγῆς, συγχωρεῖται ἡ ἀνταγωγή

των συγκοινωνίας διὰ τὰ κάμη ἀπογραφῆν, καὶ τὰ ἐκφρασθῆν περὶ τῆς ἀποδοχῆς ἢ [ἀναβολῆς] τῆς κληρονομίας ἢ τῆς τῶν κτημάτων συγκοινωνίας. — Ἐὰν κατὰ ταύτην τὴν περίστασιν προκύψωσι δισταγμοί, ἐνεργοῦνται τὰ περὶ παρεμπιπτούσων ὑποθέσεων καὶ περὶ ἀνάκοπῶν ἐν γένει ὠρισμένα. — Μόνον μετὰ τὴν παρέλευσιν τῆς προθεσμίας ταύτης ἄρχονται αἱ πρὸς ἐγγεῖρισιν τῆς ἀπολογίας τοῦ ἐναγομένου ἐν τοῖς ἄρθροις 540—544 ὠρισμέναι προθεσμιαί.

1. «ὀφείλει ν' ἀνακοινώσῃ» (hat... mitzuthielen) κατ' ὀρθὴν μετάφρασιν.

2. Ὄρθῶς: «προσεπέκλησιν» (Beiladung).

3. «ἐπιδίδει» (zustellen) κατ' ὀρθὴν μετάφρασιν.

4. Ἀντὶ τοῦ ὀρθοῦ: «οὐσίας τῆς ὑποθέσεως» (vor dem Grund der Sache).

παρὰ τῷ αὐτῷ δικαστηρίῳ.—1. ἐὰν αὕτη ἔγινε πρωτοδίκως¹ ἐν τῷ ἔγγράφῳ τῆς εἰς τὴν ἀγωγὴν ἀπολογίας, διαρκούσης εἰσέτι τῆς ἐκ τῆς ἀγωγῆς προελεύσεως προδικασίας.—2. ἐὰν ἡ ἀγωγή δὲν ὡμολογήθη ἐντελῶς καὶ—3. ἐὰν τὸ ἀντικείμενον τῆς ἀνταγωγῆς δὲν ἀφηρέθη ἐντελῶς τῆς δικαιοδοσίας τοῦ δικαστηρίου τούτου, ὡς ἐκ τῆς ἰδιαζούσης αὐτοῦ ιδιότητος.—Ἐν τῇ περιπτώσει τοῦ ἄρθρου 561, δύναται νὰ εἰσχωθῇ μόνον μία κοινὴ εἰς ὅλους τοὺς ὁμοδίκους ἀνταγωγὴ².

5. [Κοινοποιήσεις]³ καὶ ἐγγραφή εἰς τὸ πινάκιον.

565.—Κατὰ μὲν τὴν ἐν τοῖς ἄρθροισι 540—542 ὠρισμένην προθεσίαν ὁ ἐναγόμενος, κατὰ δὲ τὰς ἐν τῷ ἄρθρῳ 562 διαλαμβανόμενας προθεσμίας καὶ ὁ κληθεὶς ὁμόδικος καὶ ἐγγυητὴς τοῦ ἐναγομένου, [κοινοποιεῖ]⁴ εἰς τὸν ἐνάγοντα καὶ εἰς τὸν ὁμόδικον αὐτοῦ ἀντίγραφον.—1. τοῦ ἀπολογητηρίου ἐγγράφου, κατὰ τὰ ἐν τοῖς ἄρθροισι 543—564 διατεταγμένα.—2. ὅλων τῶν ἀποδεικτικῶν ἐγγράφων τοῦ τε ἐναγομένου καὶ τῶν ὁμοδίκων καὶ ἐγγυητῶν αὐτοῦ, κατὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 538 ἀριθ. 2 ὠρισμένα.—Ὁ τρόπος τῆς [κοινοποιήσεως]⁵ κανονίζεται κατὰ τὰ ἄρθρα 140 κ. ἐπ.

566.—Ἐὰν δὲν γίνῃ ἀπάντησις, ἔχει ὁ ἐνάγων καὶ ὁ ὁμόδικος αὐτοῦ τὸ δικαίωμα νὰ ζητήσῃ ἀμέσως μετὰ τὴν παρέλευσιν τῆς ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἀναφερομένης προθεσμίας, τὴν εἰς τὸ πινάκιον ἐγγραφὴν τῆς δίκης.

567.—Τὸ αὐτὸ δικαίωμα ἔχει ὁ ἐνάγων καὶ ὁ ὁμόδικος αὐτοῦ ἀμέσως μετὰ τὴν [παράδοσιν]⁶ τοῦ ἀπολογητηρίου ἐγγράφου, ὑπὸ τὰς ἐν τῷ ἄρθρῳ 159 διαλαμβανόμενας ἐπιζημίους συνεπείας.—Ἐὰν δὲ μολοντοῦτο προτιμᾶ νὰ ἀπαντήσῃ ἐγγράφως εἰς τὰς γενομένας τυχὸν ἐνστάσεις καὶ ἀνταγωγάς, ἔχει ἐπὶ τούτου προθεσίαν ὀκτὼ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς [κοινοποιήσεως]⁵ τοῦ ἀπολογητηρίου ἐγγράφου.

δ'. Ἐγγραφοὶ τῆς ἀνταπολογίας.

568.—Ἡ ὅλη ὑπεράσπισις κατὰ τοῦ ἐγγράφου τῆς ἀπολο-

1. Τὸ γερμ. κ. προσθέτει ἐνταῦθα: «καὶ δὴ κατὰ τὸ ἄρθρ. 543».

2. Πρβλ. καὶ ἄρθρα 19 § 3, 543 § 3, 565 § 1, 633.

3. Ὁρθῶς: «ἐπιδόσεις» (Zustellungen).

4. Κατ' ὀρθὴν μετάφρασιν: «ἐπιδίδει» (hat zu zustellen).

5. Κατ' ὀρθὴν μετάφρασιν: «ἐπιδόσεως» (Zustellung).

γίας τοῦ ἐναγομένου πρέπει νὰ γίνηται δι' ἑνὸς καὶ μόνου ἐγγράφου [ἀνταπολογητηρίου], κατὰ τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 543 καὶ 544 ὠρισμένα. — Εἰς τὰς ἐνστάσεις καὶ τὴν εἰς τὴν ἀνταγωγὴν ἀπάντησιν, καθὼς καὶ τὴν εἰς τὰς ἐνστάσεις τοῦ ἐναγομένου ἀπάντησιν καὶ ἀνταπολογίαν ἐφαρμόζονται τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 545—563, καὶ 565 διατεταγμένα. — Ἐπανταγωγὴ δὲ δὲν συγχωρεῖται.

569.— Ἐὰν κατὰ τὸ ἄρθρον 566 δὲν ἐγένεν ἐντὸς 8 ἡμερῶν ἀνταπολογία, ἐγγράφεται τότε ἡ ὑπόθεσις εἰς τὸ πινάκιον, ἐπιφυλαττομένων τῶν ὀρισμῶν τῶν ἄρθρων 159 καὶ 567. — Περαιτέρω διαμοιβὴ ἐγγράφων δὲν γίνεται καί, ἂν γίνῃ μόνον τοῦτο, δὲν ἀποδίδονται τὰ ἔξοδα.

ε'. Πινάκιον.

570.— Ἀναγγεῖλαντος τὸ πρᾶγμα διαδίκου τινός, ὁ γραμματεὺς τοῦ δικαστηρίου ἐγγράφει τὴν ὑπόθεσιν εἰς τὸ πινάκιον, σημειῶν τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 571 ἀριθ. 1 καὶ 2 διαλαμβανόμενα, καί, ἂν ἡ ἀγγελία ἐγένε προῶρα, ἀπεναντίας τῶν ἐν τοῖς ἄρθροις 566—569 ὠρισμένων, τὴν διαγράφει πάλιν ἐξ αὐτοῦ. — Περὶ τῶν κατὰ τὴν περίστασιν ταύτην προερχομένων δισταγμῶν ἀποφασίζει ὁ πρόεδρος τοῦ δικαστηρίου.

571¹. — Εἰς τὸ πινάκιον ἐγγράφονται αἱ ὑπὸ συζήτησιν ὑποθέσεις, εἶναι δὲ τοῦτον βιβλίον ἠριθμημένον κατὰ σελίδας καὶ μονογραφημένον παρὰ τοῦ Προέδρου καὶ ἐπὶ ἐκάστου φύλλου αὐτοῦ σημειοῖ ὁ γραμματεὺς τὴν χρονολογίαν ἐκάστης τῶν συγκροτηθησομένων συνεδριάσεων κατὰ τοὺς ἐπομένους μῆνας. Γενομένης αἰτήσεως *προφορικῆς* ² ὁ γραμματεὺς ἐπὶ τῇ προσαγωγῇ τοῦ εἰσαγωγικοῦ τῆς δίκης δικογράφου, ὅπερ δέον νὰ κατατίθεται πάντοτε, ὀρίζει παραχρῆμα μίαν τῶν συνεδριάσεων πρὸς συζήτησιν αὐτῆς καὶ ἐγγράφει τὴν ὑπόθεσιν εἰς τὴν σειρὰν τῶν κατὰ τὴν συνεδρίασιν ταύτην συζητήσεων, σημειῶν 1) τὴν ἡμέραν καὶ ὥραν τῆς ἀγγελίας· — 2) τὸ ὄνομα καὶ ἐπώνυμον τῶν διαδίκων καὶ τῶν πληρεξουσίων αὐτῶν καὶ — 3) τὸ ἀντικείμενον τῆς δίκης. Ὑ-

1. Ὡς ἀντικατεστάθη δι' ἄρθ. 5 ν. δ. 4/9 Σεπτ. 1925 «περὶ τροπ. τῶν περὶ πινακίου κλπ. διατάξεων Πολιτ. Δικ.», κυρωθέντος διὰ ν. 4288 τοῦ 1929.

2. Ἡ λέξις «προφορικῆς» προσετέθη δι' ἄρθρ. 1 ν. δ. 20 Ἀπριλ. — 12 Μαΐου 1926, κυρωθέντος διὰ ν. 4290 τῆς 2 Αὐγ. 1929.

παρούσης διαφωνίας μεταξύ γραμματέως και διαδίκου ὡς πρὸς τὴν ἡμέραν τῆς ἐγγραφῆς, ταύτην λύει ὁ Πρόεδρος, — Ἐπὶ τοῦ κατατεθέντος εἰσαγωγικοῦ δικογράφου σημειοῦται ὑπὸ τοῦ γραμματέως ἢ πρὸς συζήτησιν ὀρισθεῖσα ἡμέρα καὶ ὥρα. — Ὁ Πρόεδρος ὀρίζει πάντοτε τὸν ἀριθμὸν τῶν καθ' ἑκάστην συνεδρίασιν ἐγγραφησομένων πρὸς συζήτησιν ὑποθέσεων. — «Ἐν τῷ πινακίῳ ἐγγράφονται κατὰ προτίμησιν εἰς σύντομον δικάσιμον αἱ μετ' ἀποδείξιν ὑποθέσεις»¹. — «Ἐὰν ματαιωθῇ ἡ συνεδρίασις δι' οἰονδήποτε λόγον αἱ διὰ τὴν συνεδρίασιν ταύτην ἐγγεγραμμένα ὑποθέσεις μεταφέρονται ἐπιμελείᾳ τῶν διαδίκων εἰς τὰς μετὰ τὴν ματαιωθείσαν δικάσιμον κατὰ σειρὰν ἐπομένας τοιαύτας καὶ καθ' ὑπέρβασιν ἔτι τοῦ ὑπὸ τοῦ Προέδρου ὀρισθέντος ἀριθμοῦ τῶν ἐν τῷ πινακίῳ ἐγγραπτέων, καλουμένου πάντοτε τοῦ ἀντιδίκου τοῦ ἐπισπεύδοντος πρὸς συζήτησιν κατὰ τὴν νέαν δικάσιμον. Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην ἡ ἐγγραφή, ἡ κλήσις καὶ ἡ ἐπίδοσις ταύτης γίνονται ἀτελῶς»¹. — Ἰδιαιτέρον πινακίον τηρεῖται διὰ τὰς περὶ ἐξώσεως καὶ ἄλλας ἐκ τοῦ νόμου ἢ διὰ προεδρικῆς πράξεως προτετιμημένας ὑποθέσεις. Καὶ ἐπὶ τοῦ πινακίου τούτου ἐφαρμόζονται τὰ ἐν ταῖς προηγουμέναις παραγράφοις διατασσόμενα.

572.— Μετὰ πάσαν συζήτησιν διαγράφει ὁ πρόεδρος ἐκ τοῦ πινακίου τὴν ὑπόθεσιν ὅσας δὲ πρόκειται νὰ συζητηθῇ αὕτη ἐκ νέου, ἐγγράφεται αὐτῆς ἐκάστοτε, κατὰ τὸ ἄρθρον 570, εἰς τὸ πινακίον.

573.— Τὸ πινακίον εἶναι πάντοτε ἐκτεθειμένον πρὸς πληροφορίαν τῶν διαδίκων, τῶν πληρεξουσίων αὐτῶν καὶ τοῦ εἰσαγγελέως.

574.— Ἀταξίαι κατὰ τὴν σύνταξιν τοῦ πινακίου τιμωροῦνται μὲ πρόστιμον δέκα μέχρι πενήκοντα² δραχμῶν, ἐπιβαλλόμενον εἰς τὸν γραμματέα. — Ὁ εἰσαγγελεὺς βεβαιώνει τὰς ἀταξίας δι' ἐκθέσεως καὶ φροντίζει περὶ τῆς τιμωρήσεως³.

575.— Ἡ εἰς τὸ πινακίον ἐγγραφή δίκης τινὸς ἐπιφέρει—
1. μετὰξὺ πολλῶν ἐπίσης ἀρμοδίων δικαστηρίων, τὴν κατὰ τὸ ἄρ-

1. Αἱ ἐντὸς « > » παραγρ. προσετέθησαν δι' ἄρθρ. 1 ν. δ. 20 Ἀπριλ. — 12 Μαΐου 1926 «περὶ τροποπ. διορθώσεως κλπ. τῶν ἀπὸ 4/9 Σεβρίου 1925 τριῶν ν. δ. «περὶ πινακίου κλπ.», κυρωθέντος διὰ ν. 4290 τοῦ 1929.

2. Ὅρα σελ. 61 σημ. 1.

3. Ὅρα σελ. 53 σημ. 4.

θρον 23 προτίμησιν.—2. τὸ ἀμετάβλητον τῆς [δικαιοδοσίας]¹ καὶ ἐὰν ὁ ἐναγόμενος, διαρκούσης τῆς δίκης, ἤθελε μεταβάλει τὴν εἰς ἣν ὑπάγεται [δικαιοδοσίαν]¹—3. τὴν εἰς τοὺς κληρονόμους καὶ κατὰ τῶν κληρονόμων μετάβασιν τῶν ἀγωγῶν, καὶ ἐὰν αὐταὶ ὡς ἐκ τῆς ιδιότητός των δὲν ἤθελον ἄλλως μεταβῆ εἰς τοὺς κληρονόμους ἐξαιρουμένων τῶν ἀπλῶς προσωπικῶν ἀγωγῶν.

576.—³Ἐπὶ τέλους ἐκάστης ἐβδομάδος εἰς ὥραν προσδιωρισμένην πρότερον, ὁ πρόεδρος προσδιορίζει ἐπὶ τοῦ πινακίου, κατὰ τὴν χρονολογικὴν τῆς εἰσαγωγῆς σειρὰν, τὰς ὑποθέσεις, αἵτινες μέλλουν νὰ συζητηθοῦν τὴν ἐρχομένην ἐβδομάδα, κατὰ τὸ ἄρθρον 571 ἀριθ. 3².

ς'. Τοιχοκόλλησις τῶν πρὸς συζήτησιν προσδιωρισμένων δικῶν.

577.—Περίληψις ἐξαγομένη ἐκ τοῦ πινακίου, ὑπογεγραμμένη παρὰ τοῦ προέδρου, καὶ περιέχουσα τὰς πρὸς συζήτησιν προσδιορισθείσας δίκας, τοιχοκολλᾶται ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ³.

578⁴.—

β'. Διαδικασία ἐπὶ ἀκροατηρίου.

α'. Ἐκφώνησις τῆς ὑποθέσεως.

579.—^εἩ ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ διαδικασία ἄρχεται, ἐκφωνοῦντος τοῦ κλητῆρος τὰς ὑποθέσεις.—Πρῶτον ἐκφωνοῦνται αἱ συνοπτικαὶ (ἄρθρ. 578), καὶ ἔπειτα αἱ λοιπαὶ ὑποθέσεις, κατὰ τὴν ἐν τοῖς ἄρθροις 577 καὶ 711 ἀναφερομένην σειρὰν, καὶ γίνεται ἀμέσως μετὰ ταῦτα ἡ περὶ αὐτῶν συζήτησις.

β'. Κατ' ἀντιμωλίαν συζήτησις.

1. Ἐ ν γ έ ν ε ι.

580.—^εΕμφανισθέντων ὅλων τῶν διαδίκων ἢ τῶν πληρεξου-

1. Ὅρθως: «δοσιδικίας» (Gerichtsstandes).

2. Αἱ συζητηθῆσόμενα ὑποθέσεις προσδιορίζονται νῦν ἄλλως, κατὰ τὸ ἄρθρ. 571, ὡς ἐτροπ. διὰ ν. 4288 καὶ 4290.

3. Ὅρα καὶ ἄρθρ. 2 §§ 2 καὶ 3 ν. 206 τοῦ 1914 ὡς ἐτροπ. δι' ἄρθρ. 9 ν. δ. 4/9 Σβρίου 1925, κυρ. διὰ ν. 4288 τοῦ 1929 (ἐν Μέρ. Β').

4. Κατηργήθη δι' ἄρθρ. 6 ν.δ. 4/9 Σβρίου 1925, κυρ. διὰ ν. 4288.

σίῳν αὐτῶν, ἄρχεται ἢ κατ' ἀντιμωλίαν συζήτησις.—Ἐκαστος διάδικος ἄρχεται τῆς ὑπερασπίσεως αὐτοῦ, προσφέρων ἔγγραφον πρότασιν, ἐπιστηριζομένην εἰς τὴν ἔγγραφον προδικασίαν. Τοῦτο δὲ πράττει πρῶτον μὲν ὁ ἐνάγων καὶ ὁ ὁμόδικός του, ἔπειτα ὁ ἐναγόμενος καὶ ὁ συγκοινωνὸς τῶν ὑποχρεώσεων αὐτοῦ, ἢ ὁ ἐγγυητής του.—«Ἡ ἔγγραφος αὕτη πρότασις κατατίθεται μετὰ τῶν λοιπῶν ἔγγράφων κατὰ τὸ ἄρθρον 559»¹.

581.—Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῆς ἔγγραφον ταύτης προτάσεως, ἔχει ἕκαστος διάδικος, ἢ ὁ πληρεξούσιος αὐτοῦ, τὸ δικαίωμα, νὰ τὴν σαφηνίσῃ προφορικῶς καὶ νὰ τὴν ἀναπτύξῃ περαιτέρω.—Ὁ ἐνάγων ἀνταπολογεῖται προφορικῶς ὁ ἐναγόμενος ἐπανταπολογεῖται καὶ οὕτως ἐφεξῆς, μέχρις ὅτου κηρυχθῆ ἢ συζήτησις ὡς πεπανμένη, κατὰ τὸ ἄρθρον 172.—Μετὰ ταῦτα ἀγορεύει ὁ εἰσαγγελεύς, μεθ' ὃ, ἦτοι ἔπεται παραχρῆμα ἢ ἀπόφασις, ἢ ἀναβάλλεται εἰς περαιτέρω διάσκεψιν, ἢ καί, ἐπὶ δυσχερεστέρων συζητήσεων, διατάσσεται ἔγγραφος διαδικασία.

2. Ἐνστάσεις.

582.—Αἱ ἐνστάσεις γίνονται κατὰ τὴν ἐφεξῆς τάξιν:—1. αἱ ἐξαίρεσις, κατὰ τὰ ἄρθρα 36 κ. ἐπ.—2. ἢ τῆς ἀναρμοδιότητος ἐνστάσις—3. ἢ τῆς ἀκυρότητος—4. ἢ τῆς ἐγγυοδοσίας κατὰ τὰ ἄρθρα 78 κ. ἐπ.—5².—6. ὅλαι αἱ λοιπαὶ ἀναβλητικαὶ ἐνστάσεις—7. ὅλαι αἱ ἄλλαι ἀνατρεπτικαί.—Αἱ ἀπὸ τοῦ 1-3 ἐνστάσεις ἀποβάλλονται ὡς ἀπαράδεκτοι, ἐὰν γίνουν βραδύτερον.

583.—Ἐκάστη τῶν ἐνστάσεων συζητεῖται κατὰ μέρος³.—Ἐὰν τὸ δικαστήριον εὖρη μὴ οὔσαν βάσιμον τὴν πρώτην, δευτέραν, τρίτην κλπ., συζητῶνται ὅλαι ὁμοῦ, καὶ τὸ δικαστήριον ἀποφαίνεται περὶ αὐτῶν διὰ μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως.—Ἐάν, ἐκ τοῦ ἐναντίου, τὸ δικαστήριον εὖρη βάσιμον μίαν τῶν ἀναβλητικῶν ἐνστάσεων, ἢ τὴν τῆς ἀκυρότητος, ἀπαγορεύεται ἢ περαιτέρω συζήτησις, καὶ γίνεται παραυτίκα ἀπόφασις περὶ τῆς ἐνστάσεως ταύτης.

1. Τὸ ἐντὸς « » ἐδάφιον τίθεται ὡς ἀντικαιεστ. δι' ἄρθρ. 1 ν 206 τοῦ 1914.

2. Κατηγογήθη ὡς πρὸς τὰς μετὰ τὴν εἰσαγωγήν τοῦ Ἀστ. Κώδ. ἀποβιώσεις δι' ἄρθρ. 98 ἀν. ν. 2783 τοῦ 1941. ὄρ¹ σελ. 161 σημ. 2.

3. Τὸ γερμ. κ. προσθέτει ἐνταῦθα: «ἢ μία κατόπιν τῆς ἄλλης».

3. [*Ἀνταπολογία καὶ ἐπανταπολογία*] ¹.

584.—Ὅτι διετάχθη περὶ τῶν ἐνστάσεων, ἐφαρμόζεται ἰδίως καὶ εἰς τὰς [ἀνταπολογίας καὶ ἐπανταπολογίας] ¹.

4. Ἀπάντησις.

585.—Ἡ ἀπάντησις κανονίζεται κατὰ τὰ ἐν τοῖς ἄρθροῖς 545—549 ὠρισμένα. «Ἡ ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ παραλείψις πάσης ἀπαντήσεως θεωρεῖται ὡς κατάφασις· ἀλλ' οὐχὶ καὶ ἡ γενικὴ ἄρνησις τῶν ἰσχυρισμῶν τοῦ ἀντιδίκου» ².

γ' Εἰσαγγελεῖς ³.

586.—Ὁ εἰσαγγελεὺς ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐκφράσῃ προφορικῶς εἰς τὸ δικαστήριον τὴν γνώμην του περὶ ὅλων τῶν προκειμένων διαφορῶν.—Ὅθεν δύναται οὗτος καὶ πρὸ τῆς ἐπὶ ἀκροατηρίου συνεδριάσεως, νὰ λαμβάνῃ γνώσιν τῶν ἐγγράφων, ἢ νὰ ζητῇ πρὸς τοῦτο τὴν ἀναβολήν, κατὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 559 ὠρισμένα.

587.—Ἀγορεύσαντος τοῦ εἰσαγγελέως, ἔχει ἕκαστος διάδικος τὸ δικαίωμα νὰ ἐγχειρίσῃ ἐγγράφους παρατηρήσεις, ἕνεκα μὴ ὀρθῶς ἐννοηθέντων πραγμάτων, ἀλλὰ δὲν δύναται πλέον νὰ ἀγορεύσῃ.

588.—Μόνον εἰς τὰς ἐφεξῆς περιπτώσεις δύναται τὸ δικαστήριον, ἅμα ἀκούσαν τὸν εἰσαγγελέα, νὰ προβῇ εἰς τὴν ἀπόφασιν.—1. ἐὰν πρόκειται περὶ τῶν δικαιωμάτων τῆς Κυβερνήσεως, τοῦ [ἐθνικοῦ κτήματος] ⁴, δήμων συστημάτων ἢ ἄλλων δημοσίων καταστημάτων ἢ ἐν γένει περὶ τῆς κοινῆς εὐταξίας.—2. ἐπὶ δίκης ἀνθρώπων, οἱ ὅποιοι κατὰ τὰ ἄρθρα 74 καὶ 75, δὲν δύνανται νὰ παρασταθῶσιν αὐτεξουσίως ἐπὶ δικαστηρίου, ἢ ἐπὶ δίκης ἀφορώσης ἀπόντας ἢ ἄλλους ὑπὸ κηδεμονίαν διατελοῦντας ἀνθρώπους.—3. συζητήσεως προκειμένης περὶ διορισμοῦ ἐπιτρόπων, κηδεμόνων, καὶ ἄλλων ἐπιμελητῶν πρὸς κηδεμονίαν ἀσώτων, νοσούντων τὰς φρένας κτλ.—4. δισταγμῶν προκειμένων περὶ δικα-

1. Ὁρθῶς : «ἀντένστασις καὶ ἐπαντένστασις» (Replik und Duplik).

2. Ἡ ἐντὸς « » παράγρ. τίθεται ὡς ἐτροπ. διὰ ν. ΒᾶΚΖ' τοῦ 1903.

3. Ὅρα σελ. 9 σημ. 1.

4. Ὁρθῶς : «δημοσίου θησαυροῦ» (Staatsgutes).

στοῦ τινος, ἢ τοῦ ὅλου δικαστηρίου, ἢ περί τινος μάρτυρος ἢ ἐμπειροτέχνου.—5. ἐπὶ ἀγωγῶν κακοδικίου (ἄρθρ. 56 κ. ἐπ.), γινομένων κατὰ δικιστηρίων, δικαστῶν, εἰσαγγελέων, δικαστικῶν γραμματέων, δηκηγόρων καὶ ἐν γένει δικαστικῶν ὑπαλλήλων καὶ ὑπηρετῶν, ἐνεκεν ἀποζημιώσεως¹.—6 ἐπὶ χωρισμοῦ τῶν κτημάτων.—7. ἐπὶ χωρίσεως ἀπὸ τῆς τραπέζης καὶ τῆς κοίτης.—8. ἐπὶ διαζυγίων.—9. ἐπὶ ἀγωγῶν ἐνεκεν ἀποδοκιμαστῶν ἢ μὴ ἀναγνωριστέων πράξεων δικαστικοῦ ὑπαλλήλου ἢ ὑπηρετοῦ, κατὰ τὴν περίπτωσιν τῶν ἀρθρ. 464 κ. ε΄.—10. γινομένης διαδικασίας περὶ ἐγγράφων προσβαλλομένων ὡς μὴ γνησίων ἢ πλαστῶν.—11. ἐπὶ συζητήσεων περὶ κατατάξεως (collocation).—12. ἐπὶ πάσης ὑποψίας κολασίμου πράξεως.

589.—Ἐν τῇ περιπτώσει τοῦ προηγουμένου ἀρθρου ἀριθ. 12 ὁ εἰσαγγελεὺς ὀφείλει νὰ λάβῃ ἀνυπερθέτως ὅλα τὰ ἀνήκοντα μέτρα πρὸς βεβαίωσιν τῆς ἀξιοποίνου πράξεως, πρὸς ἐξασφάλισιν τῶν κατὰ τὴν πράξιν, καὶ πρὸς κράτησιν τοῦ ἐγκαλουμένου, καί, χρείας καλούσης, νὰ ζητήσῃ κατὰ τὰ ἀρθρα 10 κ. ἐπ. τὴν διακοπὴν τῆς πολιτικῆς διαδικασίας.

δ' Μὴ ἐμφάνισις

1. Ὁλων τῶν διαδίκων

590.—Μὴ ἐμφανισθέντος κατὰ τὴν ἐκφώνησιν τῆς δίκης μήτε τοῦ ἐνάγοντος, μήτε τοῦ ἐναγομένου, διαγράφεται ἢ ὑπόθεσις ἐκ τοῦ πινακίου καὶ πράττονται τὰ ἐν τῷ ἀρθρῳ 200 ὠρισμένα.

2. Τοῦ ἐνάγοντος

591.—Ἐὰν μόνος ὁ ἐνάγων καὶ ὁ πληρεξούσιος αὐτοῦ ἀπειθοῦντες δὲν ἐμφανισθῶσι, τὸ δικαστήριον δικάζει ἐρήμην τὸν ἐνάγοντα· εἰς δὲ τὸν ἐμφανισθέντα ἐναγόμενον, ἀφοῦ συζητηθῇ ἢ ὑπόθεσις, κατὰ τὰ ἐν τῷ ἀρθρῳ 580—583 ὠρισμένα, ἐπιδικάζονται ὅλαι αἱ προτάσεις του, καὶ ἂν δὲν ἤθελε παραστήσει ἀπολογητήριον ἐγγραφον.

3. Τοῦ ἐναγομένου.

592.—Ἐὰν ὁ ἐναγόμενος, ἢ τις τῶν κληθέντων κοινωνῶν

1. Ὅρα ὁμως ν. 407 τοῦ 1914 «περὶ δικαστηρίου ἀγωγῶν κακοδικίας» ἐν Μέρ. Β΄.

τῶν δικαιωμάτων ἢ τῶν ὑποχρεώσεων (ὁμοδίκων) ἢ ἐγγυητῶν¹, τὸ δικαστήριον, κατὰ πρότασιν τοῦ ἐνάγοντος, ἢ καὶ αὐτεπαγγέλτως ἐξετάζει πρὸ πάντων, ἂν ἡ κλῆσις ἐπεδόθη κατὰ τὰ ἄρθρα 540¹-542 κατὰ τὸν προσήκοντα χρόνον. — Ἐὰν ὑπάρχη ἔλλειψις, καταδικάζεται ὁ ἐνάγων εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν ἐξόδων, καὶ διατάσσεται νέα κλῆσις².

593.— Ἐὰν ἐκλήθησαν πλείονες διάδικοι, κατὰ τῶν ὁποίων ὑπάρχουν διάφοροι κλήσεως προθεσμίαι, γίνεται μετὰ τὴν παρέλευσιν τῆς μακροτέρας προθεσμίας ἐρήμην δίκη, καὶ ἀποφαίνεται τὸ δικαστήριον καθ' ὅλων διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως. Τὰ ἐξοδα πλειόνων ἐν τῇ αὐτῇ ὑποθέσει ἐρήμην ἐκδεδομένων ἀποφάσεων δὲν ἀποδίδονται, ἀλλὰ ζημιοῦται ταῦτα ὁ γενόμενος αἴτιος διάδικος ἢ πληρεξούσιός του.

594.— Ἐὰν ἡ κλῆσις [παρεδόθη]³ κατὰ τὸν προσήκοντα χρόνον καὶ τύπον, συγχωρεῖται εἰς τὸν ἐνάγοντα ἢ συζήτησις, καίτοι μὴ ἐμφανισθέντος τοῦ ἐναγομένου· καὶ ἐπομένως κατὰ τὰς περιπτώσεις τῶν ἄρθρων 586 καὶ 588, ἀγορεύσαντος τοῦ εἰσαγγελέως, τὸ δικαστήριον προβαίνει εἰς τὴν καθ' ἐρήμην ἀπόφασιν, κατὰ τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 580 καὶ 581 ὠρισμένα.

595.— Τοῦ μὴ ἐμφανισθέντος ἐναγομένου—1. μὴ ἐγχειρίσαντος ἀπολογητήριον ἐγγραφον, τότε μόνον ἀποβάλλεται ἡ ἀγωγή τοῦ ἐνάγοντος, ὅταν αὕτη δὲν ἐπιστηρίζεται εἰς δικαιώματα ἢ ὅταν δύναται νὰ προβληθῇ καθ' αὐτοῦ ἐνστάσις ἐξ ἐπαγγέλματος· κατὰ τοῦ μὴ ἐμφανισθέντος προτάσεις του·—2. [ἐγχειρίσαντος]⁴ δὲ ἀπολογητήριον ἐγγραφον, τότε μόνον καταδικάζεται ὁ ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ μὴ ἐμφανισθεὶς ἐναγόμενος, ὅταν δὲν παρέστησεν⁵ ἐνστάσεις ἢ ἀνταγωγὰς ἀποδεδειγμένας ἢ ἐπιστηριζόμενας εἰς δικαιώματα. Ὄθεν, ἀγορεύσαντος τοῦ ἐνάγοντος, ἀναγινώσκειται τὸ ἀπολογητήριον ἐγγραφον παρὰ τοῦ γραμματέως τοῦ δικαστηρίου

1. Παρελείφθη ἐκ παραδρομῆς : «δὲν ἐμφανισθῆ» (ausbleibt).

2. Ὅρα καὶ ἄρθρ. 13 ν.δ. 4/9 Σβρίου 1925 «περὶ τροποτ. τῶν περὶ πινακίου κλπ. διατάξεων Πολ. Δικ.», κυρωθέντος διὰ ν. 4288 τοῦ 1929 ἐν Μέρ. Β'.

3. Ὁρθῶς : «ἐπεδόθη» (Wurde... zugestellt).

4. Ὁρθῶς : «ἐπιδόσαντος» (zugestellt).

5. Τὸ γερω. κ. προσθέτει ἐνταῦθα : «ἐν τῇ προδικασίᾳ».

μεθ' ὃ συγχωρεῖται εἰς τὸν ἐνάγοντα νὰ κάμη τὴν ἀνταπολο-
γίαν.

ε'. Ἀνακοπή¹.

596².—Κατὰ τῆς ἐρήμην ἐκδοθείσης ἀποφάσεως γίνεται ἀνακοπή.—1. ἐὰν ὁ καταδικασθεὶς αὐτὸς κατοικῇ εἰς τὴν καθέ-
δραν τοῦ δικαστηρίου, ἢ διώρισεν αὐτόθι ἀντίκλητον, ἐντὸς ὀκτῶ
ἡμερῶν ἐφ' ἧς παρεδόθη ἡ ἀπόφασις εἰς τὸν διάδικον αὐτόν, ἢ
εἰς τὸν ἀντίκλητον τούτου.—2. —ἐὰν ὁ διάδικος κατοικῇ εἰς ἄλλον
τόπον, καὶ δὲν διώρισεν ἀντίκλητον, ἐντὸς ὀκτῶ ἡμερῶν ἀφ' ἧς
ἔγινεν ἡ ἐπίδοσις τῆς ἀποφάσεως εἰς τὸν διάδικον, λαμβανομένων
ὑπ' ὄψιν τῶν διατάξεων τῶν ἀρθρῶν 195 καὶ 196.—3³. Ἐὰν ὁ
ἐρήμην δικασθεὶς διαμένῃ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ, ἢ πρὸς ἀνακοπὴν προ-
θεσμία συνίσταται εἰς ἕξ μὲν μῆνας, ἐὰν οὗτος διαμένῃ ἐν Εὐρώ-
πῃ ἢ ἐν Τουρκίᾳ, ἢ ἐν Αἰγύπτῳ, εἰς δώδεκα δέ, ἐὰν διαμένῃ ἄλ-
λαχοῦ. «⁴Ἡ προθεσμία ἀρχεται μετὰ τὴν εἰς τὸν εἰσαγγελέα ἐπί-
δοσιν τῆς ἐρήμην ἀποφάσεως πρὸς περαιτέρω ἀποστολὴν διὰ τοῦ
Ἑπιμελεῖ Ἐξωτερικῶν ἢ διὰ παντὸς ἄλλου ὑπὸ τοῦ Ἑπιμελεῖ
τῆς Δικαιοσύνης ὀριζομένου τρόπου καὶ ἀφοῦ δημοσιευθῇ ἐπιμελεῖα
τοῦ παραγγέλλοντος τὴν ἐπίδοσιν διαδίκου περιλήψις, περιέχουσα
τὸν ἀριθμὸν καὶ τὴν χρονολογίαν τῆς ἀποφάσεως, τὸ δικαστήριον,
παρ' οὗ ἔξεδόθη, τὰ ὀνόματα, τὰ ἐπώνυμα καὶ τὰς κατοικίας τῶν
διαδίκων καὶ τὸ διατακτικὸν αὐτῆς, δις ἐν δυσὶν⁵ ἡφμερίσι τῆς

1. Ὅσα καὶ ν.δ. 4/9 Σβρίου 1925 «περὶ τῆς ἐν μέρει καταργήσεως
τῆς ἐρημοδικίας κλπ.», κυρωθὲν διὰ ν. 3887 τοῦ 1929 (ἐν Μέρ. Β').—
Ἀνακοπὴ δὲν ἐπιτρέπεται α') ἐν τῇ περιπτώσει τοῦ ἀρθρ. 7 ν. Γ.Μ.
τοῦ 1911 «περὶ προστατευτικῶν μέτρων, ὑπὲρ τῶν δανειστῶν» καὶ β') ἐν
τῇ περιπτώσει ἀρθρ. 37 Π. Δ. 28 Ὀκτωβρ. 1929 «περὶ κωδικοποιήσεως
τῶν περὶ μεταλλείων νόμων».—Ὅσα καὶ σελ. 75 σημ. 1.

2. Τὰ δύο πρῶτα ἐδάφια ἀρθρ. 596 τίθενται ὡς ἐτροποπ. διὰ Β.
Δ. 18 Σεπτεμβρ. 1836, ὅπερ. ἠκύρωσε καὶ τὸ ἀρθρ. 597, οὗ τὰς διατά-
ξεις συνεχώρηνεν εἰς τὸ ἀρθρ. 596.

3. Τὸ ἐδ. 3 προσετέθη διὰ ν. ΑΥΝΘ' τοῦ 1887, τίθεται δ' ὡς
ἐτροπ. διὰ ν. 263 τοῦ 1914, καταργήσαντος τὴν δημοσίευσιν τῆς περι-
λήψεως καὶ ἐν τῇ Ἐφημ. Κυβερν.

4. Τὸ ἐντὸς « » δευτέρον ἐδάφ. τῆς § 3 τοῦ ἀρθρ. 596 τίθεται
ὡς ἀντικατεστάθη διὰ ν.δ. 656 τῆς 14 Ὀκτ./5 Νοεμβρ. 1941 (κυρωθέν-
τος διὰ πράξεως Ἑπ. Συμβ. 170 τῆς 18 Μαρτ. 1946 Φ.Ε.Κ. 117).

5. Ὅσα ἀρθρ. 5 ἀν.ν. 1621 τοῦ 1939 «περὶ Ταμείου Συντάξεων
Νομικῶν» καὶ ἀρθρ. 2 ν. 463 τοῦ 1943 ὑπὸ τὸ ἀρθρ. 145 § 7.

πρωτευούσης, ὀριζομέναις ὑπὸ τοῦ εἰσαγγελέως κάτωθι τοῦ ἐπιδοτηρίου. Λογίζεται δ' ἀρξαμένη ἡ προθεσμία ἀπὸ τῆς χρονολογίας τοῦ φύλλου τῆς ἐφημερίδος, τοῦ περιέχοντος τὴν τελευταίαν τῶν τεσσάρων τῆς περιλήψεως δημοσιεύσεων.—Τὰ ἔξοδα τῆς περαιτέρω ἀποστολῆς τῆς ἀποφάσεως, ὀριζόμενα ὑπὸ τοῦ εἰσαγγελέως προκαταβάλλονται ὑπὸ τοῦ παραγγέλλοντος, τὴν ἐπίδοσιν διαδίκου».—«Ἐὰν ἐξ οἴουδήποτε λόγου εἶνε ἀνέφικτος ἡ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν περαιτέρω ἀποστολὴ τῆς εἰς αὐτὸν ἐπιδοθείσης ἐρήμην ἀποφάσεως, ἡ ἐπίδοσις θεωρεῖται μὴ γενομένη»¹.—4². Ἐὰν ὁ ἐρήμην δικασθεὶς εἶναι ἀγνώστου διαμονῆς, ἡ πρὸς ἀνακοπὴν προθεσμία συνίσταται εἰς ἕξι μῆνας. Ἡ προθεσμία αὕτη ἄρχεται μετὰ τὴν εἰς τὸν κατὰ τὸ ἀρθρον 145 ἀριθ. 7 ἀρμόδιον εἰσαγγελέα ἐπίδοσιν τῆς ἐρήμην ἀποφάσεως καὶ ἀφοῦ δημοσιευθῆ ἔπιμελεία τοῦ παραγγέλλοντος τὴν ἐπίδοσιν διαδίκου περίληψις περιέχουσα τὸν ἀριθμὸν καὶ τὴν χρονολογίαν τῆς ἀποφάσεως, τὸ Δικαστήριον παρ' οὗ ἐξεδόθη, τὰ ὀνόματα, τὰ ἐπώνυμα καὶ τὰς κατοικίας τῶν διαδίκων καὶ τὸ διατακτικὸν αὐτῆς δις ἐν δυσὶν ἐφημερίσι τῆς πρωτευούσης, «ἢ ἐν δυσὶν ἐφημερίσι τῆς Θεσσαλονίκης»³ ὀριζομέναις ὑπὸ τοῦ εἰρημένου εἰσαγγελέως κάτωθι τοῦ ἐπιδοτηρίου⁴. Λογίζεται δὲ ἡ προθεσμία ἀπὸ τῆς χρονολογίας τοῦ φύλλου τῆς ἐφημερίδος τοῦ περιέχοντος τὴν τελευταίαν τῶν τεσσάρων τῆς περιλήψεως δημοσιεύσεων. Δημοσίευσίς τοῦ ἐπιδοτηρίου δὲν ἀπαιτεῖται.—5². Ἐὰν ὁ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ διαμένων ἢ ἀγνώστου διαμονῆς ἐρήμην δικασθεὶς διάδικος ἐχῆ διορίσει ἀντίκλητον ἐν τῇ κωιδέδρα τοῦ δικαστηρίου, αἱ μὲν κοινοποιήσεις γίνονται πρὸς τὸν ἀντίκλητον, ἢ

1. Τὰ ἐντὸς « » ἐν τέλει τῆς παρ. 3 προσετέθησαν δι' ἀρθρο. 2 ν. 8. 96 τῆς 28/28 Μαΐου 1941.

2. Τὰ ἐδ. 4 καὶ 5 προσετέθησαν διὰ ν. ΓΨΖΣΤ' τοῦ 1911 ἐκ τούτων τὸ ἐδάφ. 4 τίθεται ὡς ἐτροπ. διὰ ν. 263 τοῦ 1914, καταργήσαντος τὴν ἐν Ἐφημ. Κυβερν. δημοσίευσιν.—ὄρα καὶ ἀρθρο. 7 ν. ΓΨΖΣΤ' ἐν σελ. 41 σημ. 6.

3. Αἱ λέξεις «ἢ ἐν δυσὶν ἐφημερίσι τῆς Θεσσαλονίκης» προσετέθησαν ὑπὸ τῆς Προσ. Κυβερν. Θεσσαλονίκης (Δ. 904 τῆς 21 Δεκ. 1916, οὐτινος ἡ ἰσχὺς δὲν ἐπέξειάθη εἰς τὸ λοιπὸν κράτος).—Ὅρα ὁμως ἀρθρο. 5 ἄν. ν. 1621 τοῦ 1939 «περὶ Ταμείων Συντάξεων Νομικῶν».

4. Ὅρα καὶ ἀρθρο. 5 § 1 ἐδ. γ' ἄν. ν. 1621 τοῦ 1939 «περὶ ταμείου συντάξεων νομικῶν (ἐν Μέρο. Β').

δὲ πρὸς ἀνακοπὴν προθεσμία εἶναι ὀκταήμερος σὺν τῇ προσθήκῃ καὶ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρ. 541 περαιτέρω προθεσμίας.

597¹.—

598.—Τὸ ἐγγραφον τῆς ἀνακοπῆς περιέχει, ἐκτὸς τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 237 προσόντων ἐκάστης ἀνακοπῆς καὶ τὰ τοῦ ἐγγράφου τῆς ἀγωγῆς προσόντα, κατὰ τὰ ἄρθρα 619 - 622.—Κατὰ τὰ λοιπὰ ἰσχύουν τὰ ἐν τοῖς ἄρθροισι 506 καὶ 507 ὠρισμένα².

599³.—

600.—Οὐδεμία κατ' ἐρήμην ἀπόφασις δύναται νὰ ἐκτελεσθῇ ὡς πρὸς τρίτον, ἂν δὲν ἐπισυνάπτηται εἰς αὐτὴν μαρτυρικός, συντεταγμένον παρὰ τοῦ γραμματέως τοῦ δικαστηρίου καὶ διαλαμβάνον ὅτι δὲν ὑπάρχει ἀνακοπή, ἢ ὅτι αὕτη ἐξεδικάσθη.

ς'. Ἐ φ ε σ ι ς.

601.—Ὅ,τι διετάχθη ἐν τοῖς ἄρθροισι 599 καὶ 600 περὶ τοῦ ἀνακόπτοντος ἐφαρμόζεται καὶ εἰς τὸν ἐκκαλοῦντα προκειμένης ἐφέσεως.

ς'. Διαδικασία κατὰ προσκεκλημένων.

1. Ὁμοδίκων.

602.—Ἐὰν οἱ ἐνάγοντες ἢ οἱ ἐναγόμενοι προσκαλοῦν τοὺς κοινωνοὺς δικαιωμάτων ἢ ὑποχρεώσεων—1. ἐν περιπτώσει μὴ ἐμφανίσεως ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ, θεωροῦνται οὗτοι ὡς νὰ ἠνώθησαν μὲ τὸν ἐμφανισθέντα διάδικον, τοῦ ὁποίου εἶναι ὁμόδικοι—2. ἐὰν δὲν ἐνεφανίσθησαν οἱ ὁμόδικοι καὶ ὁ διάδικος αὐτός, οἱ ὁμόδικοι ὑπόκεινται εἰς τὰς αὐτὰς κατὰ νόμον ἐπιζημίους συνεπειάς, καθὼς καὶ ὁ διάδικος—3. ἀπολειφθέντος τοῦ διαδίκου καὶ ἐμφανισθέντων ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ τῶν ὁμοδίκων, θεωροῦνται οὗτοι ὡς πληρεξούσιοι τοῦ ἀπολειφθέντος διαδίκου, καὶ ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ διεξάγουν τὴν συζήτησιν ὡς καὶ ὁ διάδικος αὐτός⁴.

1. Ὅρα σελ. 174 σημ. 2.

2. Ἡ ἀνακοπὴ κατ' ἀποφάσεως κηρυττούσης πτώχευσιν δὲν ἔχει ἀνασταλτικὴν δύναμιν (ἄρθρ. 9 § 2 ἀν. ν. 635 τοῦ 1937 «περὶ διατάξεων τινων πτωχευτικοῦ δικαίου»).

3. Κατηργήθη δι' ἄρθρ. 5 ν. 194 τῆς 13 Μαρτ. 1914 «περὶ ἀσκήσεως ἐνδίκων μέσων ἐν πολιτικαῖς δίκαις», ὃν ὅρα ἐν Μέρ. Β'.

4. Πρβλ. ἄρθρα 69, 71 ἐπ. 232, 561.

603.—Ἐὰν οἱ διάδικοι καὶ οἱ ὁμόδικοι αὐτῶν ἐνεφανίσθησαν μὲν, ἀλλὰ δὲν εἶναι πρὸς ἀλλήλους σύμφωνοι περὶ τῆς διεξαγωγῆς τῆς δίκης (περὶ τῆς ἐκλογῆς δηλ. τῆς ἀγωγῆς, ἢ τῶν ἐνστάσεων, περὶ τῆς ἀπαντήσεως εἰς ἐκείνην ἢ εἰς ταύτας κτλ.), ἀποφασίζει τὸ δικαστήριον περὶ τῆς τάξεως τῆς δίκης, ὥστε νὰ ἐπιτύχωσιν οἱ διάδικοι τῆς ὅσον ἔνεστι ταχείας δικαστικῆς βοήθειας.—Ἰδίως δὲ πρέπει πρῶτον νὰ γίνῃ συζήτησις περὶ τῶν ζητημάτων, τὰ ὅποια χρησιμεύουν ὡς προκαταρκτικὰ ζητήματα διὰ τὰ λοιπὰ, ἢ ἐκ τῆς ἀποφάσεως τῶν ὁποίων ἐξήρτηται ἢ καθίσταται περιττὴ ἢ περὶ τῶν λοιπῶν συζήτησις· καί, τούτου μὴ ὄντος, χωρίζεται ἡ συζήτησις.

2. Ἐγγυητῶν¹.

604.—Ἐὰν ὁ ἐνάγων ἢ ὁ ἐναγόμενος προσεκάλεσεν ἐγγυητὰς, ἢ πρὸς ἀποζημίωσιν ὑποχρέους:—1. μὴ ἐμφανισθέντων τῶν ἐγγυητῶν καὶ τοῦ ἀναγγελέως τῆς δίκης (litis denunciatoris), κατὰ μὲν τοῦ μὴ ἐμφανισθέντος ἀναγγελέως πράττονται τὰ ἐν τοῖς ἀρθροῖς 590—59ᾠ ὠρισμένα καὶ παραπέμπεται ἡ περὶ ἐγγυήσεως ἀγωγή εἰς ἰδιαιτέραν συζήτησιν.—2. ἐμφανισθέντων ἀμφοτέρων τῶν κυρίων διαδίκων καὶ ἀπολιπομένου τοῦ εἰς ἀποζημίωσιν ὑποχρέου συζητεῖται ἡ ὑπόθεσις μετὰ τῶν ἐνάγοντος καὶ τοῦ ἐναγομένου κατ' ἀντιμωλίαν, καὶ παραπέμπεται ἡ περὶ ἐγγυήσεως ἀγωγή εἰς ἰδιαιτέραν συζήτησιν.—3. ἐμφανισθέντων τῶν ἐγγυητῶν καὶ ἀπολιπομένου τοῦ ἀναγγελέως τῆς δίκης, ἔχουν οἱ ἐγγυηταὶ τὸ δικαίωμα νὰ ἀναλάβουν τὴν θέσιν τοῦ ἀναγγελέως, καὶ νὰ συζητήσουν τὴν ὑπόθεσιν μετὰ τοῦ ἀντιδίκου, ἢ νὰ [μεσολαβήσουν μόνον]² ἢ νὰ διαμφισβητήσωσιν ἀντ' αὐτοῦ τὴν περὶ ἐγγυήσεως ἢ ἀποζημιώσεως ὑποχρέωσιν.—Κατ' ἀμφοτέρας ταύτας τὰς περιστάσεις, τὸ δικαστήριον δικάζει ἐρήμην τὸν ἀπολιπόμενον ἀναγγελέα τῆς δίκης.—4. ἐμφανισθέντων ὄλων τῶν κυρίων διαδίκων καὶ τῶν πρὸς ἀποζημίωσιν ὑποχρέων, ἔχουν οἱ τελευταῖοι οὔτοι τὸ δικαίωμα νὰ ἀναλάβουν τὴν θέσιν τοῦ ἀναγγελέως τῆς δίκης καὶ νὰ συζητήσουν τὴν ὑπόθεσιν μετὰ τοῦ ἀντιδίκου, ἢ [μόνον νὰ μεσολαβήσουν]² ἢ νὰ διαμφισβητήσωσι τὴν περὶ ἐγγυήσεως ὑποχρέωσιν.

1. Ὅρα καὶ ἀρθρ. 73.

2. Ὅρθως: «νὰ παρεμβῶσιν ἀπλῶς» (blos zu interveniren).

605.—Ἐάν, κατὰ τὴν περίπτωσιν τοῦ ἄρθρου 604 ἀριθ. 3 καὶ 4, παρασταθῶσιν οἱ ἐγγυηταὶ ὡς [μεσολαβοῦντες] ¹ ἢ ἀναλάβωσιν ἐντελῶς τὴν θέσιν τοῦ ἀναγγελέως τῆς δίκης, στεροῦνται τοῦ δικαιώματος τοῦ νὰ διαμφισβητήσωσι τὴν περὶ ἐγγυήσεως ὑποχρέωσιν.—Εἰς τὴν [μεσολάβησιν] ² ἐφαρμόζονται τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 231 κ. ἐπ. ὠρισμένα.

606.—Ἐάν ἐν τῇ περιπτώσει τοῦ ἄρθρου 604 ἀριθ. 3 καὶ 4 οἱ ἐγγυηταὶ ἐκφράσωσιν, ὅτι θέλουν νὰ ἀναλάβουν τὴν θέσιν τοῦ ἀναγγελέως τῆς δίκης [παραλείπεται οὗτος ἐντελῶς τῆς δίκης] ³ καὶ ἡ ὑπόθεσις συζητεῖται χωρὶς αὐτόν.—Ἄλλ' ἢ ἀπαγγελθησομένη ἀπόφασις ἔχει οὐδὲν ἥττον ἰσχὺν καὶ κατὰ τοῦ ἀναγγελέως τῆς δίκης· διὸ καὶ δύναται οὗτος, νὰ λάβῃ μέρος εἰς τὴν συζήτησιν πρὸς διαφύλαξιν τῶν δικαίων του.

607.—Κατὰ τὰ λοιπὰ ἐφαρμόζονται εἰς τὰς τοιαύτας περὶ ἐγγυήσεως ἀγωγὰς τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 228 καὶ 234 ὠρισμένα.

3. Τῶν κυρίως διακατόχων.

608.—Ἐάν, κατὰ τὸ ἄρθρον 69, ὁ ἐν ὀνόματι ἄλλου διακάτοχος προσκαλέσῃ τὸν κυρίως διακάτοχον, τότε θεωρεῖται ὁ ἐν ὀνόματι ἄλλου διακάτοχος ὡς πληρεξούσιος τοῦ κυρίου διακατόχου, ἐὰν οὗτος δὲν ἐμφανισθῇ ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ.

4. Τῶν πρὸς νομιμοποίησιν προσκεκλημένων.

609.—Ἐάν, κατὰ τὸ ἄρθρον 69, προσεκληθῆ τις πρὸς [νομιμοποίησιν] ⁴, ὀφείλει ὁ προσκαλῶν ἐνάγων ἢ ἐναγόμενος, ἐν περιπτώσει μὴ ἐμφανίσεως τοῦ προσκληθέντος νὰ ἀποδείξῃ κατ' ἄλλον τρόπον τὸ δικαίωμά του· δύναται δὲ ἐν καιρῷ νὰ ἀπαιτήσῃ παρὰ τοῦ μὴ ἐμφανισθέντος τὰς ἐκ τῆς ἀπολείψεως τούτου προξενηθείσας εἰς αὐτὸν ζημίας.

5. Ἀνακοπή.

610.—Καὶ ἐναντίον τῶν κατὰ τὰ ἄρθρα 602—609 ἐρήμην

1. Ὅρα σελ. 177 σημ. 2.

2. Ὅρθῶς : «παρέμβασιν» (intervention).

3. Ὅρθῶς : «τίθεται οὗτος ἐντελῶς ἐκτὸς τῆς δίκης» (ist... ganz ausser den Prozess zu setzen).

4. Ὅρθῶς : «ὑποστήριξιν τῆς νομιμοποιήσεως» (zur Begründung der Sachlegitimation).

ἐκδοτέων ἀποφάσεων συγχωρεῖται ἀνακοπὴ κατὰ τὰ ἐν τοῖς ἀρθροῖς 596—599 ὁρισμένα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΡΙΤΟΝ

Ἔγγραφος διαδικασία¹.

A'. Διατάξεις αὐτῆς.

611.—Ἐὰν τὸ δικαστήριον εὐρίσκη ὑπόθεσιν τινα ἐπὶ τοσοῦτον δυσχερῆ καὶ περιπεπλεγμένην, ὥστε δὲν δύναται νὰ ἀποφρασιθῆ διὰ προφορικῆς συζητήσεως, ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ διατάξη, ἔξαιρουμένων τῶν ἐμπορικῶν καὶ τῶν συνοπτικῶν δικῶν, τὴν ἔγγραφον αὐτῆς συζήτησιν, κατὰ τὸ ἀρθρ. [552]²· ἀλλὰ μόνον εἰς περιπτώσεις καθ' ἃς ὄχι μόνον ὁ ἐναγόμενος ἔδωκεν ἀπάντησιν εἰς τὴν ἀγωγὴν, ἀλλὰ καὶ ὅλοι οἱ διάδικοι ἐνεφανίσθησιν ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ.—Καὶ περὶ τούτου ἀποφασίζει ὡσαύτως ἡ πλειοψηφία· διορίζεται δὲ ἐν τῇ αὐτῇ ἀποφάσει εἰς τῶν δικαστῶν διὰ νὰ κάμη ἔκθεσιν εἰς τὸ δικαστήριον.

B' Διαδικασία.

α' Πρὸ τῆς ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ συζητήσεως.

612.—Ἐντὸς δεκαπέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς [ἐκδόσεως]³ τῆς εἰρημένης διαταγῆς [κοινοποιεῖ]⁴ ὁ ἐνάγων τὴν ἔγγραφόν του ἀνάπτυξιν εἰς τὸν ἐναγόμενον· καὶ ἐντὸς δεκαπέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς [παραδόσεως]⁴ ταύτης ἐγχειρίζει ὁ ἐναγόμενος τὴν ἰδικὴν του εἰς τὸν ἐνάγοντα.—Εἰς πᾶσαν ἀνάπτυξιν ἐπισυνάπτονται ἀντίγραφα τῶν ἀποδεικτικῶν ἐγγράφων, ἢ παρακατατίθενται πρὸς ἀνάγνωσιν τὰ πρωτότυπα ἐν τῷ δικαστικῷ γραφείῳ ἐντὸς τῆς αὐτῆς προθεσμίας, καθ' ὅσον ταῦτα δὲν ὑπάρχουν ἤδη μετὰ τῶν προτέρων ἐγγράφων.

613.—Ἄλλα δικόγραφα εἶναι μὲν δεκτά, ἀλλ' οὔτε τὰ ἐντεῦθεν προελθόντα ἔξοδα συναριθμοῦνται εἰς τὸν λογαριασμόν, οὔτε ἀναβάλλεται δι' αὐτῶν ἡ συζήτησις.—Τὸ αὐτὸ ἐφαρμόζεται καὶ εἰς τὴν μετέπειτα [κοινοποίησιν]⁴ ἢ παρακατάθεσιν ἀποδεικτικῶν ἐγγράφων.

1. Δὲν ἰσχύει μετὰ τὸν ν. 206 (ἄρα σ. 181 σημ. 1).

2. Ἐσφαλμένως ἀντὶ τοῦ ἄρθρου 581.

3. Ὁρθῶς : «δημοσιεύσεως» (Publication).

4. Ὁρθῶς : «ἐπιδίδει» «ἐπιδόσεως» (hat zustellen Zustellung).

614.—[Κοινοποιηθέντος] ¹ τοῦ ἀπολογητηρίου ἐγγράφου τοῦ ἐναγομένου ἢ παρελθούσης τῆς πρὸ τοῦτο ὠρισμένης προθεσμίας, ἔχει ἕκαστος διὰδικος τὸ δικαίωμα τὰ παρακατάθεσι τὰ ἐγγραφά του ἐν τῷ δικαστικῷ γραφεῖῳ καὶ νὰ ἐγγράψῃ τὴν δίκην εἰς τὸ πινάκιον.—² Ἀμέσως μετὰ τὴν παρακατάθεσιν παραδίδει ὁ γραμματεὺς τὰ ἐγγραφα εἰς τὸν [ἐπιτετραμμένον τὴν ἐκθεσιν] ³, τὸ αὐτὸ συμβαίνει καὶ ὁσάκις καὶ μετὰ ταῦτα πρόκειται νὰ κατατεθῶσι δικόγραφα ἢ ἀποδεικτικά ἐγγραφα.

615.—⁴ Ἐντὸς δεκαπέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς παραδόσεως τῶν ἐγγράφων, εἴτε εἰς τῶν διαδίκων εἴτε ὅλοι ὁμοῦ παρακατέθεσαν τὰ ἐγγραφά των, σχεδιάζει κατ' αὐτὰ ὁ [τὴν ἐκθεσιν ἐπιτετραμμένος] ² ἐγγραφον περιγραφὴν [τῶν περὶ τὴν προᾶξιν καὶ τὰ δικαιώματα] ³.

β'. Ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ.

616.—Ἡ περιγραφὴ αὕτη τῆς καταστάσεως τῆς δίκης (status causae) ἀναγινώσκειται ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ μετὰ τὴν ἐκφώνησιν τῆς δίκης· μετὰ ταῦτα δύνανται οἱ διάδικοι, εἰὰν ἐνεφανίσθησαν μόνοι ἢ διὰ τῶν πληρεξουσίων των, νὰ παραστήσουν προφορικῶς τὰς παρατηρήσεις των. Ἐπειτα ἀγορεύει ὁ εἰσαγγελεὺς κατὰ τὰς περιπτώσεις τοῦ ἀρθροῦ 586 καὶ 588, μεθ' ὅ, γενομένης διασκέψεως, ἔπεται ἡ ἀπόφασις.

γ'. Μετὰ τὴν ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ συζήτησιν.

617.—Κατὰ τῆς ἀποφάσεως δὲν συγχωρεῖται ἀνακοπή, καὶ εἰὰν τις τῶν διαδίκων δὲν [παρέδωκεν] ⁴ ὀλοτελῶς δικόγραφον, ἢ δὲν παρακατέθεσε τὰ ἐγγραφα, ἢ καὶ ἂν οὐδεὶς τῶν διαδίκων δὲν ἐνεφανίσθη ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ.—² Ἀμα ἀπαγγελθείσης τῆς ἀποφάσεως, ἀποδίδονται τὰ ἐγγραφα παρὰ τοῦ [ἐπιτετραμμένου τὴν ἐκθεσιν] ² εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ δικαστηρίου, ἐκεῖθεν δὲ παραλαμβάνονται παρὰ τῶν διαδίκων.

1. Ὅρα σελ. 179 σ. μ. 4.

2. Ὅρθως: «εἰσηγητὴν» (Berichterstatter).

3. Ὅρθως: «περὶ τῶν ἀφορώντων εἰς τὰς πραγματικὰς καὶ νομικὰς σχέσεις» (über den Stand der That und Rechtsverhältnisse).

4. «Ἐπέδωσε», κατ' ὀρθὴν μετάφρ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ

Διαδικασία ἐν ταῖς συνοπτικαῖς δίκαις ¹.

Α'. Περιπτώσεις τῶν συνοπτικῶν δικῶν.

618. — Ὡς συνοπτικαὶ ὑποθέσεις θεωροῦνται — 1. τὰ πρὸς ἀποτροπὴν ἐπικειμένου κινδύνου λαμβανόμενα προφυλακτικὰ μέτρα, αἱ παρεπιπίπτουσαι ὑποθέσεις, αἱ ἐφέσεις κατ' ἀποφάσεων τῶν εἰρηνοδικῶν, καὶ ἄλλαι παραπλήσιοι κατεπεΐγουσαι ὑποθέσεις — 2. προσωπικαὶ ἀγωγαί, στηριζόμεναι εἰς εὐκρινῆ, κατὰ τύπον ἀποδεικτικὸν συντεταγμένα καὶ ἀναμφισβήτητα ἔγγραφα — 3². — 4. διαφοραὶ περὶ συμβολαίων ἐνοικιάσεως καὶ μισθώσεως κτημάτων, ἐφ' ὅσον αὐταὶ δὲν ὑπάγονται κατὰ τὸ ἄρθρον 490 ἀριθ. 9 εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν εἰρηνοδικῶν — 5. διαφοραὶ περὶ διακατοχῆς, καθ' ὅσον [δὲν] ³ πρόκειται περὶ διατηρήσεως διακατοχῆς ὑπαρχούσης μέχρι τοῦδε, περὶ ἀνακτήσεως ἀφαιρέσεως ἢ ἀφαιρέσεως διακατοχῆς, τὴν ὁποίαν εἶχεν ὁ ἀντίδικος κατὰ παράκλησιν (precario).

Β'. Προδικασία.

619 ⁴. — Περὶ τοῦ ἐγγράφου τῆς ἀγωγῆς ἐφαρμόζονται τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 533—539 ὠρισμένα, ἐξαιρουμένου τοῦ ἀριθ. 6 τοῦ ἄρθρου 533. — Τὸ πρωτότυπον τῆς ἀγωγῆς κατατίθεται ὑπὸ τοῦ ἐνάγοντος παρὰ τῷ γραμματεῖ τοῦ δικαστηρίου, συντασσομένης κάτωθι αὐτοῦ ἐκθέσεως καταθέσεως καὶ ἀποτελεῖ πάντοτε ἔγγραφον τῆς δικογραφίας φυλαττόμενον ἐν τῷ ἀρχεῖῳ τοῦ δικαστηρίου. Εὐθὺς μετὰ τὴν κατάθεσιν τῆς ἀγωγῆς ἐγγράφεται ἢ ὑπόθεσις εἰς τὸ πινάκιον τοῦ δικαστηρίου κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 571, ὡς τροποποιεῖται διὰ τοῦ παρόντος. — «Αἱ διατάξεις τῶν παραγρ. 2—7 τοῦ ἄρθρου 496 ἐφαρμόζονται καὶ ἐνταῦθα» ⁵.

1. Ἡ διάκρισις τῶν δικῶν εἰς συνήθεις, συνοπτικὰς καὶ ἐμπορικὰς κατηγορήθη δι' ἄρθρ. 2 ν. 206, ἐφαρμοζομένης ἐπὶ πασῶν τῆς συνοπτικῆς διαδικασίας. Ὅρα ν. 206 τοῦ 1914 ἐν Μέρ. Β'.

2. Κατηγορήθη διὰ ν. 96 τῆς 18 Δεκεμβρίου 1913.

3. Τὸ «δὲν» δὲν ὑπάρχει ἐν γερμ. κειμένῳ.

4. Ὡς ἀντικατεστ. δι' ἄρθρ. 7 ν. δ. 49 Σεπτ. 1925, κυρωθέντος διὰ ν. 4288 τοῦ 1929 «περὶ τροποπ. τῶν περὶ πινακίου κλπ. διατάξεων Πολ. Δικ.».

5. Ἡ ἐντὸς « » παράγρ. προσετέθη δι' ἄρθρ. 1 ν. δ. 20 Ἀπριλ.—12 Μαΐου 1926, κυρωθέντος διὰ ν. 4290 τοῦ 1929.

620¹.—Μετὰ τὴν εἰς τὸ πινάκιον ἐγγραφὴν τῆς ὑποθέσεως ἀντίγραφον τῆς ἀγωγῆς μετὰ κλήσεως πρὸς ἐμφάνισιν πρέπει νὰ ἐπιδοθῆ εἰς τὸν ἐναγόμενον ὀκτὼ τοῦλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς ὀρισθείσης δικασίμου, ἐπεκτεινομένης τῆς προθεσμίας ταύτης ἐπὶ μακροτέρων ἀποστάσεων κατὰ τὰ ἐν τοῖς ἄρθρ. 195 καὶ 196 ὀριζόμενα.—Κατὰ πᾶσαν μετ' ἀπόφασιν συζήτησιν ἢ κλήσιν πρὸς ἐμφάνισιν δεόν νὰ γίνηται μετὰ προηγουμένην ἐγγραφὴν εἰς τὸ πινάκιον πρὸ πέντε τοῦλάχιστον ἡμερῶν, αὐξανομένης τῆς προθεσμίας ταύτης λόγω ἀποστάσεως κατὰ τὰ ἄνω εἰρημένα.—Ἐπὶ τῶν ἐκ τοῦ νόμου προτετιμημένων ὑποθέσεων τὸ ἐγγραφον εἰσαγωγῆς καὶ ἡ κλήσις πρὸς ἐμφάνισιν κατὰ τὴν ὠρισμένην ἡμέραν ἐπιδίδεται, τηρουμένων τῶν κατὰ τὰς διατάξεις τῆς Πολ. Δικονομίας διορισθῶν διὰ τὴν πρὸ τῆς ἡμέρας τῆς συζητήσεως κοινοποιήσιν. Εἰς τὰς διὰ πράξεως τοῦ Προέδρου προτετιμημένας ὁ Πρόεδρος ὀρίζει τὴν ἡμέραν τῆς συζητήσεως τῆς ἀγωγῆς καὶ τὸν χρόνον τῆς ἐπιδόσεως αὐτῆς ὡς καὶ τῆς πρὸς ἐμφάνισιν κλήσεως.—Διὰ πᾶσαν μεταγενεστέραν συζήτησιν ἐπὶ προτετιμημένων ἐκ τοῦ νόμου ὑποθέσεων ἢ κλήσιν δεόν νὰ γίνηται τρεῖς τοῦλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς ὀρισθείσης δικασίμου, τηρουμένης τῆς λόγω ἀποστάσεως προθεσμίας, ὅσας τοιαύτη ἀναγράφεται ἐν τῷ νόμῳ καὶ διὰ τὴν πρώτην συζήτησιν.—«Αἱ διατάξεις τῶν παραγρ. 2^α καὶ 3 τοῦ ἄρθρ. 496 ἐφαρμοζονται καὶ ἐνταῦθα»².

621.—Μόνον ἐπικειμένου κινδύνου ὡς ἐκ τῆς ἀναβολῆς, ἔχει ὁ πρόεδρος τὸ δικαίωμα, καθυποβληθείσης μετὰ τῆς ἀναφορᾶς βεβαιώσεως τοῦ κινδύνου τούτου, καὶ δοθείσης παρὰ τοῦ αἰτοῦντος ἐγγυήσεως ἔνεκα τῶν δικαστικῶν ἐξόδων, νὰ συντέμνη τὴν διὰ τοῦ ἄρθρου 620 ὠρισμένην προθεσμίαν καὶ νὰ προσδιορίσῃ τὴν συζήτησιν εἰς τὴν αὐτὴν ἔτι ἡμέραν καὶ εἰς ὥραν ῥητὴν, εἰάν ἢ [κοινοποιήσιν]³ τῆς κλήσεως καὶ ἡ ἐμφάνισις τοῦ διαδίκου εἶναι εἰσέτι δυνατὴ

622.—Κατὰ τοιαύτης διαταγῆς τοῦ προέδρου δὲν γίνεται

1. Ὡς ἀντικατεστάθη δι' ἄρθρ. 8 ν. δ. 4/9 Σβρ. 1925, κυρωθέντος διὰ ν. 4288, καὶ τροποποιηθέντος δι' ἄρθρ. 1 ν. δ. 20 Ἀπριλ. 1926, κυρ. διὰ ν. 4290. Ὅρα τὰς ἐν σελ. 145 σημ. 2 ἐξαιρέσεις.

2. Ἡ ἐντὸς « » τελευτ. παράγρ. προσετέθη δι' ἄρθρ. 1 ν. δ. 20 Ἀπριλ. 1926, κυρ. διὰ ν. 4290 τοῦ 1929.

3. Ὁρθῶς «ἐπίδοσις» «ἐπιδιδόμενον» (Zustellung).

οὔτε ἀνακοπὴ οὔτε ἔκκλησις.—[Ἐγγχειριζομένον] ¹ τοῦ ἐγγράφου τῆς ἀγωγῆς, πρέπει νὰ ἐπισυνάπτηται ἢ βεβαίωσις τοῦ κινδύνου καὶ τῆς δοθείσης ἐγγυήσεως ἢ τὸ ἐγγραφον αὐτὸ τῆς ἐγγυήσεως καὶ ἢ ἐπὶ τούτου ἐκδοθεῖσα διαταγὴ τοῦ προέδρου ἢτοι ἐν ἀντιγράφῳ, ἢ καὶ ἐν πρωτοτύπῳ.

623².—Περαιτέρω ἔγγραφος προδικασία δὲν γίνεται, ἀλλ' ἡ ὑπόθεσις συζητεῖται κατὰ τὴν ἐν τῷ ἐκθέματι ὀριζομένην ἡμέραν καὶ ἡ διαδικασία ἄρχεται ἐκφωνοῦντος τοῦ κλητῆρος τὰς ὑποθέσεις κατὰ τὴν ἐν τῷ πινακίῳ ἀναφερομένην σειρὰν.—Περὶ τοῦ πινακίου ἐφαρμόζονται τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 570—575 καὶ 577 ὀρισμένα, ὡς τροποποιοῦνται ταῦτα διὰ τοῦ παρόντος ³, περὶ δὲ τῆς ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ διαδικασίας τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 580—611.

Δ'. Διαδικασία ἐπὶ ἀκροατηρίου.

624⁴.—Ἐὰν ἀποδειχθῇ ὅτι δίκη τις, εἰσαχθεῖσα ὡς συνοπτικὴ, δὲν εἶναι τῶντι τοιαύτη, ἀποβάλλεται τῆς τοιαύτης διαδικασίας ὁ ἐνάγων, καὶ καταδικάζεται εἰς τὴν πληρωμὴν των ἐξόδων.—Ἀλλὰ διὰ νὰ παρασταθῇ ἡ ἀγωγή κατὰ τὴν τακτικὴν διαδικασίαν, δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ δοθῇ ἐκ νέου τὸ ἐγγραφον τῆς ἀγωγῆς, ἀλλὰ λογίζονται αἱ ἐν τοῖς ἄρθροις 540—542 ὀρισμέναι προθεσμίαι, ἐὰν μὲν ὁ ἐναγόμενος ἢ ὁ πληρεξούσιός του παρευρέθῃ εἰς τὴν συζήτησιν, ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἀποφάσεως ταύτης, ἄλλως δέ, μ ὀ ν ο ν, ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς παραδόσεως τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως.

625.—Τὰ συνήθη ἀποδεικτικὰ μέσα εἶναι δεκτὰ καὶ εἰς τὰς συνοπτικὰς δίκας· πρέπει δὲ μόνον, εἰ δυνατόν, οἱ ὅρκοι νὰ γίνονται ἐν τῇ αὐτῇ ἐπὶ ἀκροατηρίου συνεδριάσει οἱ μάρτυρες καὶ οἱ πραγματογνώμονες ἐὰν δὲν ἀπέχουν ὑπὲρ [τοὺς τέσσαρας σχοίνους] ⁵, νὰ ἐξετάζωνται ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ· κατὰ τὰς ἀνεκκλήτους δίκας νὰ μὴ συντάσσεται ἔκθεσις περὶ τῆς ἐξετάσεως αὐτῶν, ἀλλὰ νὰ ἀναφέρονται μόνον ἐν τῇ ἀποφάσει τὰ ὀνόματά των, καθὼς καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τῶν μαρτυριῶν αὐτῶν καὶ νὰ γίνηται

1. Ὅρα σελ. 182 σημ. 3.

2. Ὡς ἀντικατεστ. δι' ἄρθρ. 10 ν. δ. 4/9 Σβρ. 1925 «περὶ τροποπ. τῶν περὶ πινακίου κλπ. διατάξεων Πολιτ. Δικον.», κυρ. διὰ ν. 4288 τοῦ 1929.

3. Δηλ. τοῦ ν. δ. 4/9 Σβρ. 1925.

4. Κατηγγήθη σιωπηρῶς μετὰ τὸν ν. 206 (ὄρα σ. 181 σημ. 3).

5. Ὁρθῶς: «τέσσαρα μυριάμετρα» (vier Myriameter).

ἀπόφαισις περὶ τῶν κατ' αὐτὰς παρεμπιπτόντων ζητημάτων ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ αὐτῷ παραχορῆμα.

Δ'. Προφυλακτικὰ μέτρα.

626.—Περισσότερα μέτρα προφυλακτικὰ, ἀφ' ὅσα εἶναι ἀναγκαῖα πρὸς ἀποτροπὴν τοῦ κινδύνου δὲν πρέπει νὰ διατάσσονται, καὶ μεταξὺ πολλῶν παρὰ τοῦ αἰτοῦντος προβεβλημένων μέτρων πρέπει νὰ ἐκλέγῃται τὸ διὰ τοὺς διαδίκους ὀλιγώτερον ἐπίπονον καὶ ἀβλαβέστερον, οὐδέποτε δὲ νὰ μεταβάλληται ἢ κατάστασις τῆς διακατοχῆς, ἀλλὰ νὰ περιορίζεται μόνον κατ' ὅσον εἶναι ἀναγκαῖον.

627.—Τοιαῦται ἀποφάσεις χάνουν τὴν ἰσχύν των:—1. διὰ τελεσιδίκου ὀριστικῆς ἀποφάσεως, ἐκδεδομένης ἐν τῇ κυρία δίκη κατὰ τοῦ προκαλέσαντος τὴν προσωρινὴν διάταξιν.—2. διὰ τῆς ἐκτελέσεως νικώσης ὀριστικῆς ἀποφάσεως ὑπὲρ αὐτοῦ.—3. διὰ συμβιβασμοῦ περὶ τῆς ἀμφισβητουμένης ὑποθέσεως.—4. ὅταν ὁ κίνδυνος ἀπομακρυνθῇ ἤτοι [δι' ἐγγυοδοσίας]¹ ἢ κατ' ἄλλον τρόπον.

628.—Ἡ περὶ [ἀναιρέσεως]² τοιούτων μέτρων πρότασις γίνεται κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον, κατ' ὃν καὶ ἡ περὶ διατάξεως αὐτῶν.

Ε'. Διαφοραὶ περὶ διακατοχῆς³.

629. Περὶ τῶν ἔνεκα διακατοχῆς ἀγωγῶν ἰσχύουν αἱ ἑξῆς ἀρχαί:—1. ἐὰν αἱ ἀγωγαὶ αὗται ἀφορῶσι διατάραξιν διακατοχῆς ἢ ἀποβολὴν ἐπ' αὐτῆς, πρέπει νὰ γίνωνται ἐντὸς ἐνὸς ἔτους καὶ ἡμέρας μιᾶς ἀπὸ τῆς διαταράξεως ἢ ἀποβολῆς· βραδύτερον εἶναι ἀπαράδεκτοι.—2. αἱ ἀγωγαὶ αὗται δύνανται νὰ συζητηθῶσιν πα-

1. Ὁρθῶς: «διὰ παροχῆς ἀσφαλείας (Sicherheitsleistung)

2. Ὁρθῶς: «ἄρσεως» (Aufhebung).

3. Ἐπὶ γαιῶν ἀποκαλυφθεισῶν ἢ ἀποκαλυφθησομένων δι' ἐκτελέσεως ἀποξηραντικῶν ἢ ἀποστραγγιστικῶν ἔργων ἐπὶ δημοτικῶν ἢ κοινοτικῶν τελεμάτων, ἑλῶν, λιμνῶν, βαλτοτόπων κλπ. οἰαδήποτε κατάστασις κατοχῆς ὑπὸ τρίτου οὐδὲν παρέχει δικαίωμα ἐνδίκου προστασίας, οὐδεμιᾶς ἐπὶ τῶν γαιῶν τούτων ἀξιώσεως κατοχῆς ἀναγνωριζομένης. Πᾶς ἀξίων κατοχὴν μόνον διεκδικητικὴν ἀγωγὴν ἐντὸς διετίας δύναται ν' ἀσκήσῃ, οὐχὶ δὲ νὰ ἐγειρῇ προσωρινὰ μέτρα (ἄρθρ. 16 ἀν. ν. 1123 τοῦ 1938 «περὶ τῶν συνδέσμων κοινοτήτων Δύστου καὶ Σαρῆ Γκόλ κλπ.»).

ρὰ τοῖς πρωτοδίκαις, καὶ ὅταν, κατὰ τὸ ἄρθρον 490 ἀριθ. 6, ὁ εἰρηνοδίκης, ἔλαβε προσωρινὰ μέτρα¹.—3. ἀγωγαὶ περὶ διακατοχῆς καὶ κυριότητος δὲν δύναται [νὰ γενῶσι συνάμα]² καὶ ἔξαιρουμένων νέων διαταράξεων τῆς διακατοχῆς κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς περὶ κυριότητος δίκης, δὲν ἠμπορεῖ τις νὰ ἐπανέλθῃ πλέον εἰς τὴν περὶ διακατοχῆς δίκην μετὰ τὴν περὶ κυριότητος ἀγωγὴν.—4. ὁ ἐναγόμενος δὲν δύναται ἐπὶ διαφορῶν ἔνεκα διακατοχῆς νὰ παρραστήσῃ τὴν περὶ κυριότητος ἀγωγὴν, εἰμὴ μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς περὶ τῆς διακατοχῆς δίκης· ἐὰν δὲ κατεδικάσθῃ, μετὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς καταδικαστικῆς ἀποφάσεως³.

630.—Ἐὰν ὁ ἐνάγων ἠμπορεῖ νὰ βεβαιώσῃ ἀρκούντως διατάραξιν τῆς διακατοχῆς ἢ ἀποβολὴν ἀπ' αὐτῆς, ἀφ' ἧς δὲν παρῆλθεν εἰσέτι ἐν ἔτος, ἢ τὴν ἐξ ἀπλῆς παρακλήσεως διακατοχὴν τοῦ ἐναγομένου ἀπαγορεύεται, ἀπειλουμένης μιᾶς τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 884⁴ προσδιοριστέων ποινῶν, πᾶσα περαιτέρω διατάραξις τῆς διακατοχῆς, καὶ διατάττεται, ἐπὶ ποινῇ ἐπίσης, ἢ εἰς τὴν διακατοχὴν ἐγκατάστασις τοῦ ἀποβληθέντος ἐνάγοντος, ἢ ἡ παράλειψις τῆς ἐξ ἀπλῆς παρακλήσεως διακατοχῆς⁵.—Ἐὰν δὲν ὑπάρχῃ βεβαιώσις τῆς διαταράξεως, τῆς ἀποβολῆς, ἢ τῆς ἐκ παρα-

1. Ἄρθρ. 3 ἀν. ν. 1539 τοῦ 1938 περὶ προστασίας τῶν δημοσίων κτημάτων :

«1. Ἐν τῇ περὶ νομῆς δίκῃ ἰδιωτῶν κατὰ τοῦ Δημοσίου ἢ τούτου κατὰ ἰδιωτῶν ἐξετάζεται ἡ προταθεῖσα ἔνστασις τῆς κυριότητος ἢ ἄλλου ἐμπραγμάτου δικαιώματος.—2. Αἱ διατάξεις τῶν ἐδοσίων 2 καὶ 4 τοῦ ἀρθρου 629 Πολιτ. Δικονομίας δὲν ἐφαρμόζονται ἐν τῇ προκειμένῃ περιπτώσει.—3. Ἡ νομὴ δὲν ἐπιδικάζεται εἰς τὸν ἐνάγοντα ἰδιώτην, ἐφ' ὅσον τὸ Δημοσίον ἤθελε ἀποδείξει εἴτε ἰδιαν αὐτοῦ κυριότητα εἴτε ὅτι ἡ κυριότης δὲν ἀνήκει εἰς τὸν ἐνάγοντα.—4. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἀρθρου ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν ἐκκρεμῶν δικῶν. Ἡ ἔνστασις τῆς κυριότητος δύναται νὰ προταθῇ μετὰ τὴν ἰσχὺν τοῦ παρόντος, ἐὰν δὲν ἐπροτάθῃ κατὰ τὴν πρώτην συζήτησιν».

Κατὰ δὲ τὸ ἄρθρ. 4 § 1 τοῦ αὐτοῦ νόμου, τὰ ἐπὶ τῶν ἀκινήτων κτημάτων δικαιώματα τοῦ Δημοσίου εἰς οὐδεμίαν ὑπόκεινται παραγραφὴν.—Ὅρα καὶ ἄρθρ. 2 αὐτοῦ καθορίζον τότε θεωρεῖται ἀσκουμένη νομὴ παρὰ τρίτου ἐπὶ δημοσίων κτημάτων.

2. «νὰ συσσωρευθῶσι» (soll... cumuliert), κατ' ὀρθὴν μετάφρασιν.

3. *Περὶ τῆς ἰσχύος τῆς § 4 τοῦ ἀρθρ. 629* μετὰ τὴν ἰσχὺν τοῦ Ἄστ. Κώδικος ὄρα Μπαλῆν ἐν Θέμιδι ΝΖ' σ. 315.

4. Νῦν 883.

5. Πρβ. καὶ ἄρθρ. 880 § 3.

τήσεως διακατοχῆς, παραπέμπεται ὁ ἐνάγων εἰς τὴν τακτικὴν διαδικασίαν.

631.¹—Ἐὰν ἀμφοτέρω ὁφείδικοι διακατέχουν, προστατεύεται ὁ ἔχων ὑπὲρ ἑαυτοῦ τὴν νεωτέραν, ἀνεπίληπτον καὶ ἥσυχον διακατοχῆς προᾶξιν.

632.—Ἀποφάσεις, ἐκδοθεῖσαι εἰς τὰς ἔνεκα διακατοχῆς διαφοράς, χάνουν τὴν ἰσχύν των διὰ τελεσιδίκου ὁριστικῆς ἀποφάσεως, ἀφορώσης τὴν περὶ κυριότητος ἀγωγὴν.

ς'. Ἀνταγωγὴ.

633.—Ἀνταγωγὴ δὲν συγχωρεῖται ποτε κατὰ τὰς περὶ διακατοχῆς διαφοράς· εἰς δὲ τὰ προφυλακτικὰ μέτρα μόνον [ἐπὶ ἐγγυοδοσίᾳ ἔνεκεν]² ἐκτελέσεως τῆς περὶ τῆς κυρίας δίκης ἀποφάσεως. Καθ' ὅλας δὲ τὰς ἄλλας συνοπτικὰς δίκας μόνον ὅταν δύναται ἡ ἀνταγωγὴ νὰ συζητηθῇ ἐν τῷ αὐτῷ εἶδει τῆς διαδικασίας καθὼς καὶ ἡ ἀγωγὴ.—Κατὰ πᾶσαν περίπτωσιν δὲν πρέπει αὕτη νὰ ἀναβάλλῃ τὴν ἀπόφασιν τῆς κυρίας δίκης· ὅθεν συζητεῖται ἐν τῇ αὐτῇ ἐπὶ ἀκροατηρίου συνεδριάσει μετὰ τῆς ἀγωγῆς· ἄλλως δέ, παραπέμπεται εἰς ἰδιαιτέραν συζήτησιν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΕΜΠΤΟΝ

Διαδικασία ἐνώπιον τοῦ προέδρου τῶν πρωτοδικῶν.

Α'. Ἀρμοδιότης⁴.

634.—Ἐνώπιον τοῦ προέδρου τῶν πρωτοδικῶν, ἢ παρ' αὐ-

1. Περὶ τῆς ἰσχύος τούτου ὄρα Μπαλῆ· Ἐμπράγματος σ. 61.

2. Ὁρθῶς: «ἐπὶ παροχῇ ἀσφαλείας χάριν» (gegen Sicherheitsleistung wegen).

3. Τὸ γεμ. κ. προσθέτει ἐνταῦθα «καὶ ἀποφασίζεται».

4. Ἀρμοδιότητα ἔχει ὁ Πρόεδρος καὶ ἐν ταῖς περιπτώσεσι: 1) ἄρθρων 198, 249, 700 § 2, 722 ἐπ., 842, 843, 871, 874, 877, 888, 894, 910, 920—922, 927, 937, 955, 980, 985, 996, 1008, 1022, 1027, 1033, 1036, 1041, 1045, 1058, 1060 § 3, 1063 § 2, 1066, 1068, 1071 § 8, 1073, 1076, 1083 Πολ. Δικ.—2) ἄρθρων 193, 197, 206, 207, 242 § 2, 243 Ὁργαν. Δικαστ. 3) 61, 105, 263, 333, 334, 434, 508, 545 Ἐμπ. Ν.—4) ν. ΒΧΗ' τοῦ 1899 «περὶ ἐξώσεως δυστροποῦντων μισθωτῶν» καὶ Β. Δ. 29 Ἰουν.—3 Ἰουλ. 1940 «περὶ κωδικοπ. τῶν περὶ ἐνοικιοστασίου βοσκῶν διατάξεων», ἄρθρ. 19 καὶ ἀν. ν. 202 τοῦ 1945 «περὶ τροπ. τοῦ περὶ ἐνοικιοστ. βοσκῶν διατάξεων», ἄρθρ. 5—5) ν. δ. 13 Σβρίου 1925 «περὶ ἐκδικάσεως τῶν ἐκ συναλλαγματικῶν κλπ. διαφορῶν», κυρωθέντος

τοῦ ἐπὶ τούτῳ διωρισμένου δικαστοῦ, δύναται νὰ γίνη, ἐκτὸς τῶν ἐν τῷ παρόντι νόμῳ διωρισμένων περιπτώσεων, συζήτησις καὶ νὰ

διὰ ν. 4287 τοῦ 1929. 6) ἄρθρ. 1274 καὶ 1275 Ἀστ. Κώδικος (ἀναγκ. ν. 2250 τοῦ 1940.—7) ἄρθρ. 12 ἐπ. ἀν. ν. 1731 τοῦ 1939 «περὶ ἀναγκ. ἀπαλλοτριώσεων» καὶ τοῦ ἀν. ν. 932 τοῦ 1937 «περὶ ἀναγνωρίσεως μῆς κυριότητος ἐπὶ τῶν ἀναγκαστικῶς ἀπαλλοτριωθέντων κτημάτων δι' ἀστικήν ἐγκατάστασιν προσφύγων»—ὡς καὶ τοῦ ἄρθρου 11 § 4 ν. 608 τῆς 14/19 Ἀπρ. 1948 «περὶ διοικήσεως τῶν δι' ἀρδύσεις ὑδάτων.—8) ν. δ. 5 Μαΐου 1926 «περὶ δικηγόρων», ἄρθρα 166 ἐπ.—9) ἀν. ν. 356 τοῦ 1936 «περὶ προσόντων, δικαιωμάτων κλπ. τῶν συμβολαιογράφων» ἄρθρ. 32, ὑπάγον πᾶσαν διαφορὰν μεταξὺ συμβολαιογράφου καὶ πελάτου διὰ τὰ δικαιώματα εἰς τὸν πρόεδρον καὶ ὅπου δὲν ὑπάρχει τοιοῦτος εἰς τὸν εἰρηνοδίκην.—10) ἄρθρ. 35—45 ἀν. ν. 1565 τοῦ 1939 «περὶ κώδικος ἀσκήσεως τοῦ ἱατρ. ἐπαγγέλματος» καὶ ἄρθρ. 6 § 3 ν. 16 τοῦ 1943 «περὶ συστάσεως Ὑπηρεσίας Χημικῶν Ἐργαστηρίων κλπ.»—11) ν. 2345 τῆς 24 Ἰουν. 1920 «περὶ προσωρινοῦ ἀρχιμουσικῆ κλπ.»—12) ἀν. ν. 1029 τοῦ 1946 «περὶ ρυθμίσεως τῶν ἐκ τοῦ γάμου σχέσεων τῶν Ἰσραηλιτῶν», ἄρθρ. 5.—13) Β. Δ. 1 Αὐγ. 1920 «περὶ ἐκδικάσεως τῶν μεταξὺ ἐργατῶν καὶ ἐργοδοτῶν διαφορῶν». ἄρθρ. 17—14) ν. δ. 30 Ἀπριλ. 1926 «περὶ ἐκδικάσεως τῶν ἐξ ἀμοιβῆς τῶν ἐργασιῶν πολιτ. μηχανικῶν κλπ. διαφορῶν»—15) ν. 4277 τοῦ 1929 «περὶ τηλεγραφικῆς ἀνταποκρίσεως» ἄρθρ. 40.—16) ν. 4633 τῆς 3 Μαΐου 1930 «περὶ βεβαιώσεως καὶ εἰσπράξεως ἀσφαλιστρῶν κλπ.»—17) Β. Δ. 4 Ὀκτ. 1947, «περὶ κωδικ. ν. δ. 20) τοῦ 1946 περὶ ἐνοικιοστασίου, ἄρθρ. 49 καὶ Β. Δ. 26 Ἰουν.—3 Ἰουλ. 1940 «περὶ κωδικοπ. τῶν περὶ ἐνοικιοστασίου βοσκῶν διατάξεων»—18) ν. δ. 11 Μαΐου 1929 «περὶ δισικοῦ κώδικος», κυρ. διὰ ν. 4173 ἄρθρ. 215.—19) ν. 4672 τῆς 7 Μαΐου 1930 «περὶ ρυθμίσεως ἀγοραπωλησιῶν καπνοῦ».—20) Π. Δ. 31 Αὐγ. 1935 «περὶ κωδικοπ. ἀγροτικῶν νόμων», ἄρθρα 86 καὶ 87.—21) Π. Δ. 22 Ὀκτωβρ. 2 Νβρ. 1926 «περὶ κωδικοπ. τῶν ἐμφυτευτικῶν νόμων», ἄρθρα 2, 11, 16—22) ν. 602 «περὶ συνεταιρισμῶν» ἄρθρ. 50.—23) Κώδ. Δήμων Κοινοτήτων, ἄρθρ. 16 § 7.—Κατ' ἄρθρ. 3 ν. 3261 τῆς 7 Ἰανουαρ. 1925 «περὶ καταργήσεως ἄρθρ. 8 ν. 1308 «περὶ ἐμπορικῶν Χρηματιστηρίων κλπ.», ὁ Πρόεδρος βεβαίησεν διὰ πράξεώς του τὸ δικαίωμα τοῦ ἰδιοκτητοῦ κοιμιστοῦ ἐπὶ τραπέζ. ἐπιταγῶν, τὰς ἀπλῶν καὶ τοιούτων τράβελλερς κατεχομένων ὑπὸ δικαστ. ἀρχῶν ὡς πειστηρίων ἀξιοποῖνου πράξεως, ὅτε αὐταὶ ἐξοφλοῦνται ἐπὶ τῇ προσαγωγῇ ἐπισήμων αὐτῶν ἀντιγράφων κεκυρωμένων παρὰ τῶν δικαστ. ἀρχῶν». Ἡ διάταξις αὕτη ἰσχύει καὶ μετὰ τὸν σ. 3632 τῆς 17 Ἰουλ. 1928 «περὶ Χρηματιστηρίων ἀξιώων», ἄτε μὴ ἀντικειμένη εἰς αὐτόν.—Ὁ Πρόεδρος διορίζει ἀντιπρόσωπον τοῦ ἐν φρενοκομίῳ κρατουμένου εἰς τὰς περιπτώσεις τοῦ ἄρθρ. 31 ν. ΨΜΒ' τοῦ 1862 «περὶ συστάσεως φρενοκομείων».—Ὁ Πρόεδρος κηρῶσσει δι' ἀποφάσεώς του τὴν ἀποκατάστασιν τοῦ πτωχεύσαντος, κατὰ δὲ τῆς ἀποφάσεώς του ἐπιτρέπεται ἔφρασις ἐνώπιον τοῦ Προέδρου τῶν Ἐφετῶν καὶ τριτανაკοπή (ἄρθρ. 7 ἀν.

ἐκδοθῆ ἀπόφασις μόνον παρ' αὐτοῦ.—1. περὶ προσωρινῶν μέ-

ν. 635 τοῦ 1937 «περὶ διατάξεόν τινων πτωχευτικοῦ δικαίου»).—Ὁ πρόεδρος δικάζει κατὰ τὴν ἐπ' ἀναφορᾶ διαδικασίαν καλουμένου καὶ τοῦ δημοσίου τὴν ἀγωγὴν ἀναγνωριστικὴν τῆς κυριότητος τῶν διεκδικούντων γαίας, ἐγκειμένας ἔσωθεν ἢ καθορισθείσης ὁριογραμμῆς τῆς ἀνωτάτης ἢ κατωτάτης στάθμης τῶν τέως λιμνῶν καὶ ἐλῶν (ἄρθρ. 25 ἀν. ν. 1259 τοῦ 1938 «περὶ τροπ. κλπ. τῆς περὶ ἀποστραγγιζομένων γαιῶν νομοθεσίας»).—Δικάζει τὴν ἐνοστασιν ἢ ἀντίρρῃσιν τοῦ νομίμου ἀντιπροσώπου ἀνηλίκου κατὰ τῆς ὑπ' αὐτοῦ ἀναλήψεως τῶν ἐν τῷ ταχ. ταμειυτηρίῳ καταθέσεών του εἴτε αὐτὸς εἴτε ὁ εἰρηνοδίκης κατὰ τὸ δοκοῦν τῷ ἐνδιαφερομένῳ (ἄρθρ. 33 Β. Δ. 4) 20 Ἀπρ. 1939 «περὶ κωδικοπ. τῶν περὶ Ταχ. Ταμειυτηρίου κλπ. διατάξεων».—Δι' ἀποφάσεώς του κατὰ τὴν διαδικασίαν τοῦ ἄρθρ. 634 ἀναγνωρίζει τὸ δικαίωμα ἀποζημιώσεως τοῦ ἰδιοκτῆτου κλπ. ἐκρίζωθείσης σταφιδαιμπέλου, ἐὰν γεννῶνται ἀμφισβολαὶ ἢ ἀμφισβητήσεις περὶ τὸ πρόσωπον τοῦ δικαιούχου ἄρθρ. 9 § 9 ἀν. ν. 1361 τοῦ 1938 «περὶ προαιρ. ἐκρίζωσεως σταφιδαιμπέλων» ὡς συνελλ. δι' ἄρθρ. 1 § 2 ἀν. ν. 1876 τοῦ 1939).—Ἀποφαίνεται ἐπὶ τῆς αἰτήσεως Ὑπ. Οἰκονομικῶν περὶ μεσεγγυήσεως τῶν κινητῶν κληρονομίας ἀμφισβητουμένου τοῦ κληρονομικοῦ ἢ κληροδοτικοῦ δικαιώματος τοῦ Δημοσίου (ἄρθρ. 50 ἀν. ν. 2039 τοῦ 1939 «περὶ τροπ. κλπ. ν. περὶ ἐκκαθαρίσεως καὶ διοικήσεως τῶν εἰς τὸ Κράτος καὶ ὑπὲρ κοινωφελῶν σκοπῶν καταλειπομένων κληρονομιῶν κλπ»), ὡς καὶ εἰς τὰς περιπτώσεις ἄρθρ. 125 ἀν. ν. 2039. Δικάζει ἐπίσης τὴν ἀνακοπὴν κατὰ τοῦ πίνακος κατατάξεως τῶν δανειστῶν τῆς κληρονομίας, κατ' ἄρθρ. 8 τοῦ εἰς ἐκτέλ. ν. 2039 Β. Δ. 13) 18 Δεκ. 1939—Κηρύσσει ἐκτελεστὸν τὸν πίνακα δικαιωμάτων τοῦ δικαστ. κλητῆρος (ἄρθρ. 13 ἀν. ν. 2238 τοῦ 1940 «περὶ ἀμίσθων δικαστ. κλητῆρων»).—Καθορίζει τὴν ἀποζημίωσιν τοῦ ἰδιοκτῆτου ἢ κατόχου ἀκινήτου ἐπιταχθέντος πρὸς στέγασιν δημοσίων ὑπηρεσιῶν ἢ κοινωφελῶν ἰδρυμάτων (ἄρθρ. 12 ν. 388 τοῦ 1943 «περὶ ἀναστολῆς τῆς ἰσχύος τῶν διατάξεων ἀναγκ. ν. 1539 τοῦ 1938 κλπ.»)—Δικάζει τὰς ἀνακοπὰς κατὰ τῶν ἀποφάσεων τῶν κατὰ τὰ ἄρθρα 106 καὶ 107 Β. Δ. 11 Νβρίου 1929 Ἐπιτροπῶν, κατὰ τοῦ πρωτοκόλλου γνωμοδοτήσεως περὶ ἀποζημιώσεως δι' αὐθαίρετον χρῆσιν δημοσίων κτημάτων ὅταν πρόκειται περὶ ἐτησίας ἀποζημιώσεως ἀνω ἐνὸς ἐκατομμυρίου δοχ. Κάτω τοῦ ποσοῦ τούτου δικάζει τὴν ἀνακοπὴν ὁ Εἰρηνοδίκης. Ἐν ἡ περιπτώσει δὲν λειτουργεῖ τὸ ἀρμόδιον Εἰρηνοδικεῖον, ἢ ἀνακοπὴ κατατίθεται εἴτε εἰς τὸ ἀρμόδιον Πρωτοδικεῖον ἐκδικαζομένη ὑπὸ τοῦ Προέδρου Πρωτοδικῶν εἴτε εἰς τὸ Εἰρηνοδικεῖον τὸ λειτουργοῦν πλησιέστερον τοῦ ἀρμόδιου τοιούτου (ἄρθρ. 108 (ὡς ἀντικατεστ. δι' ἄρθρ. 18 ἀν. ν. 1540 τοῦ 1938) καὶ 115 Διατ. 11 Νοεμβρ. 1929 «περὶ διοικήσεως δημοσίων κτημάτων», ὡς ἀντικατεστ. δι' ἄρθρ. 5 ν. 5895 τοῦ 1933) καὶ ἄρθρ. 6 § 1 ἀν. ν. 1331 τοῦ 1950).—«Διὰ τὸν καθορισμὸν καὶ ἐξόφλησιν τῶν ἐκ τοῦ ν. 1926 τοῦ 1944 «περὶ τρόπου καταβολῆς ἀποδοχῶν τῶν θυρωρῶν κλπ.» ἀπαιτήσεων καθίσταται ἀρμόδιος ὁ πρόεδρος κατὰ τὴν δια-

των εἰς λίαν κατεπειγούσας ὑποθέσεις¹.—2. περὶ δυσχερειῶν, συμβασῶν κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν ἀποφάσεώς τινος, ἢ ἄλλου ἐκτελεστέου ἐγγράφου.—3. περὶ τῆς φυλακίσεως φυγόντος ἢ ὑπόπτου φυγῆς ἡμεδαποῦ ὀφειλέτου ἢ τινος ἐν τῇ ἡμεδαπῇ [συλληφθέντος]² ξένου χρεώστου.

634A³.—Ὁ πρόεδρος τῶν πρωτοδικῶν δύναται ὡς προσωρινὸν μέτρον νὰ ἐπιδικάζη ἀπαιτήσεις: α) Ἐξόδων θεραπείας καὶ ἀναρρώσεως ἐν περιπτώσει τραυματισμοῦ ἢ ὅπωςδήποτε προσβολῆς τῆς υγείας προσώπου τινὸς ὡς καὶ ἀποζημιώσεως ἐν περιπτώσει μειώσεως ἢ ἀπωλείας τῆς πρὸς ἐργασίαν ἰκανότητος προελθούσης ἐκ τῶν ἀνωτέρω αἰτιῶν. β) Ἀποζημιώσεως ἐν περιπτώσει θανατώσεως προσώπου τινὸς ὑπὲρ ἐκείνων ἐναντι τῶν ὁποίων ὁ ἀποβιώσας ἦτο ἤδη κατὰ τὸν χρόνον τῆς θανατώσεως ὑπόχρεως νόμῳ εἰς διατροφὴν. γ) Διατροφῆς ἐκ τοῦ νόμου, ἐκ συμβάσεως ἢ ἐκ διατάξεως τελευταίας βουλήσεως. δ) Καθυστερουμένων μισθῶν καὶ συντάξεων ἢ ἀποζημιώσεως ἔνεκα καταγγελίας τῆς συμβάσεως ἐργασίας ἢ ἐργατικῷ ἀτυχήματι ἢ ἐν γένει ἀποζημιώσεως ἐκ τῆς συμβάσεως ἐργασίας.—2. Εἰς τὴν περίπτωσιν δ' τῆς παρ. 1 ἀρμόδιος πρὸς προσωρινὴν ἐπιδίκασιν εἶναι καὶ ὁ εἰρηνοδίκης ἐφ' ὅσον εἶναι ἀρμόδιος διὰ τὴν κυρίαν ἀπαίτησιν.—3. Ἡ προσωρινὴ ἐπιδίκασις γίνεται κατὰ παροχὰς πληρωτέας κατὰ μῆνα, ἐξαιρέσει τῶν ἀπαιτήσεων ἐξόδων θεραπείας καὶ ἀναρρώσεως, δυναμένων νὰ ἐπιδικασθῶσιν καὶ κατ' ἀποκοπὴν.—4. Εἰς τὰς περιπτώσεις α', β', καὶ δ' τῆς παρ. 1 τὸ προσωρινῶς ἐπι-

δικασίαν ἀρθρ. 634 καὶ ἐπὶ. Πολ. Δικ.» (ἀρθρ. 6 § 2 ν. 1926).—Δικάζει τὴν ἀνακοπὴν κατὰ τῆς ἐγκριτικῆς ἀποφάσεως ἢ ἀδείας ἀνεγκύσεως ναυαγίων (ἀρθρ. 10 ἀν. ν. 164 τοῦ 1945 «περὶ ἀνεγκύσεως ναυαγίων»).

1. Καὶ ἐν τῇ περιπτώσει 1) τοῦ ἀρθρ. 1 ν. 6439 τῆς 29 Δεβρίου 1934—3 Ἰαν. 1935 «περὶ μεταρρυθμίσεως δικαστ. ἀποφάσεων καταδικαζουσῶν εἰς καταβολὴν περιοδικῶν παροχῶν κλπ.», ὃν ὄρα ἐν Μέρ. Β' καὶ 2) ἀρθρ. 25 ἀν. ν. 1998 τοῦ 1939 «περὶ σημάτων», ἐφαρμοζομένων ὅμως τῶν διατάξεων τοῦ νόμου περὶ προσωρινῶν μέτρων ἐν ταῖς περιδιακοχῆς διαφοραῖς.

2. Ὁρθῶς «εὔρεθέντος» (betroffenen).

3. Τὸ ἀρθρ. 634A προσετέθη δι' ἀρθρ. 1 ἀν. ν. 2032 τοῦ 1939 «περὶ προσθήκης ἀρθρῶν 634A, 638A καὶ 638B εἰς τὴν Πολ. Δικον».—Διὰ τοῦ ἀρθρ. 3 ν. 2032 κατηργήθη τὸ ἀρθρ. 4 ν. 6424 τοῦ 1934 «περὶ συμπλ. ν. 5511 καὶ 5598 «περὶ καταγγελίας συμβάσεως ἐργασίας κλπ.», ὡς καὶ πᾶσα ἐτέρα διάταξις ἀντικειμένη εἰς τὸν ν. 2032.

δικαζόμενον ποσὸν δὲν δύναται νὰ ὑπερβῆ ἐν τῷ συνόλῳ τὸ 1)2 τῆς πιθανολογουμένης ἀπαιτήσεως οὐδὲ τὰς δραχμὰς δέκα πέντε ἑκατομύρια (15.000.000) ¹.—5. Ἡ κατάσχεσις, συμψηφισμὸς καὶ ἐκχώρησις τοῦ προσωρινῶς ἐπιδικαζομένου ποσοῦ ἀπαγορεύεται.

635.—Ὁ Πρόεδρος ἢ ὁ δικαστὴς παραπέμπει τὴν ὑπόθεσιν εἰς τὸ ἀκροατήριον, ἐὰν αὕτη δὲν ὑπάγῃται εἰς αὐτόν, ἢ ἐὰν αὐτὸς δὲν τολμᾷ νὰ τὴν ἀποφασίσῃ μόνος ².

Β'. Προδικασία.

636.—Ἡ κλησις γίνεται [κατ' αἴτησιν] ³ τῶν διαδίκων εἰς τὸν παρὰ τοῦ προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν προσδιωρισμένον τόπον, καὶ κατὰ τὴν παρ' αὐτοῦ προσδιωρισμένην ἡμέραν καὶ ὥραν. Δὲν ἐξαιροῦνται δὲ ὡς πρὸς τοῦτο οὔτε ἡ κατοικία αὐτοῦ, οὔτε αἱ Κυριακαὶ καὶ ἑορταί.—Πρὸς τοῦτο ἐγχειρίζει ὁ ἐνάγων [ἀγωγὴν] ⁴ ἐπὶ τῆς ὁποίας σημειοῖ ὁ πρόεδρος τὸν τόπον καὶ τὴν ὥραν, καὶ προσδιορίζει κλητῆρά τινα [ἐνεκα τῆς παραδόσεως] ⁵.

637.—Εἰς λίαν κατεπειγούσας περιπτώσεις ἐκδίδεται ἀποφασίς κατ' ἀναφορὰν τοῦ ἐνάγοντος, χωρὶς νὰ κληθῆ ὁ ἐναγόμε-

1. Τὸ ποσὸν ἠϋξήθη εἰς ἓν ἑκατομύριον διὰ ν. 853 τῆς 28 Ὀκτ. 1943 καὶ διὰ ν. 1589 τοῦ 1944 εἰς 10 ἑκατ. καὶ διὰ Διατ. 29 Ἀύγ. 1944 (ἐν ὄψει ν. 1589) εἰς ἓν δισεκατ.—Διὰ δὲ τοῦ ἀν. ν. 129 τῆς 6)19 Φεβρ. 1945 ὠρίσθη εἰς δραχ. 200.000 καὶ τέλος δι' ἄρθρ. 9 ν. 164 τῆς 29)30 Ὀκτωβ. 1946 εἰς 2.500.000.—Διὰ τῆς § 2 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρ. 9 ν. 164 ὠρίσθη ὅτι τὸ ποσὸν δύναται ν' αὐξομειῶται διὰ Β.Δ.—Δυνάμει αὐτῆς τῆς διατάξεως, διὰ Β. Δ. 5/5 Ἰουν. 1948 ἠϋξήθη εἰς δραχ. 7.500.000 καὶ διὰ Β. Δ. 5/17 Ἰουν. 1950 εἰς 15.000.000.

2. Δὲν δύναται ὁ πρόεδρος νὰ παραπέμψῃ εἰς τὸ δικαστήριον εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ ἀν. ν. 932 τοῦ 1937 «περὶ ἀναγνωρίσεως τῆς κυριότητος ἐπὶ τῶν ἀναγκαστ. ἀπαλλοτριωθέντων δι' ἀστικὴν ἐγκατάστασιν προσφύγων»—εἰς τὴν τοῦ ἄρθρ. 125 ἀν. ν. 2039 τοῦ 1939 «περὶ διαχειρίσεως τῶν εἰς τὸ Κράτος κληρονομιῶν κλπ.»—εἰς τὴν τοῦ ἄρθρου 19 ἀν. ν. 2514 τοῦ 1940 «περὶ τροπ. τῶν περὶ μεταλλείων διατάξεων»—εἰς τὴν τοῦ ἄρθρ. 68 ἐδ. Α', ν. εἰσπρ. δημοσ. ἐσόδων (ὄν ὄρα ἐν Μέρ. Β').—εἰς τὴν τοῦ ἄρθρ. 6 ν. 1926 τῆς 20 Σεπτ.—6 Ὀκτ. 1944 «περὶ τρόπου καταβολῆς ἀποδοχῶν τῶν θυρωρῶν κλπ.»—εἰς τὴν τοῦ ἄρθρ. 10 ν. 464 τοῦ 1945 «περὶ ἀνεγκύσεως ναυαγίων»—εἰς τὴν τοῦ ἄρθρου 49 § 5 Β. Δ. 5 Ὀκτ. 1947 «περὶ κωδικοπ. ν. 200 κλπ. περὶ ἐνοικιασίου».

3. Ὁρθῶς: «ἐπιμελεία» (auf Betreiben)

4. Ὁρθῶς: «ἀναφορὰν» ἢ «αἴτησιν» (eine Bittschrift).

5. Ὁρθῶς: «διὰ τὴν ἐπίδοσιν» (für die Zustellung).

νος.—Κατὰ πᾶσαν περίπτωσιν δύναται οἱ διάδικοι ἢ οἱ πληροξοῦσιοι αὐτῶν νὰ ἐμφανισθῶσιν ἐκουσίως ἄνευ κλήσεως ἐνώπιον τοῦ προέδρου καὶ εἰς αὐτὴν ἀκόμη τὴν κατοικίαν του.

Γ'. Ἀπόφασις.

638.—Ἡ ἀπόφασις εἶναι μόνον προσωρινή, καὶ δὲν βλάπτει τὴν κυρίαν δίκην.—Κατ' αὐτῆς δὲν γίνεται οὔτε ἀνακοπὴ οὔτε ἐκκλησις¹.—Ἡ κυρία δίκη εἰσάγεται, ἐπιμελεία τῶν διαδίκων, εἰς πλήρες τὸ δικαστήριον, κατὰ τὰ ἄρθρα 418 καὶ ἐπ. πρὸς συζήτησιν καὶ ἀπόφασιν.—«Τὸ δικαστήριον, εἰς ὃ ἀνήκει ἡ διάγνωσις τῆς κυρίας δίκης, δύναται κατὰ πᾶσαν αὐτῆς στάσιν ν' ἀνακαλέσῃ ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει ἢ μεταρρυθμίση καθ' οἷονδ' ἕνεκα τὸν τρόπον τὴν προεδρικὴν ἀπόφασιν, ἐν οἷς καὶ νὰ ἐπιβάλλῃ ἐγγύησιν ἢ αὐξήσῃ τὴν ἐπιβληθεῖσαν, ὡς ἐπακολούθημα δὲ τῆς τοιαύτης ἀκυρώσεως ἢ μεταρρυθμίσεως νὰ διατάξῃ καὶ τὴν ἄρσιν τῆς προεδρικῆς ἀδείας ἐνεργηθείσης κατασχέσεως ἢ ἄλλου συντηρητικοῦ μέτρου. Τὸ τοιοῦτον δικαίωμα τοῦ δικαστηρίου πρὸς ἀνάκλησιν ἢ μεταρρυθμίσιν ὡς ἄνω ὑφίσταται καὶ ἐπὶ τῶν ἤδη ἐκδεδομένων καὶ σχετιζομένων πρὸς ἐκκρεμῆς δίκας προεδρικῶν ἀποφάσεων»².—«Τὴν αὐτὴν ὡς ἄνω ἐξουσίαν τοῦ Δικαστηρίου ἔχει καὶ ὁ Πρόεδρος τῶν Πρωτοδικῶν μέχρι τῆς πρώτης ἐπ' ἀκροατηρίου συζητήσεως τῆς ὑποθέσεως, ἐφ' ὅσον ἐπῆλθε μεταβολὴ

1. Ὅρα ἄρθρ. 17 ἄν. ν. 635 τοῦ 1937 ὑπὸ ἄρθρ. 634.—Ἐφεσις ἐπίσης ἐπιτρέπεται ἐνώπιον τοῦ Προέδρου τῶν Ἐφετῶν εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ ἄρθρ. 125 § 3 καὶ 4 ἄν. ν. 2039 τοῦ 1939 «περὶ ἐκκαθαρίσεως κλπ. τῶν εἰς τὸ Κράτος καταλειπομένων κληρονομιῶν κλπ.», μὴ ἐφαρμοζομένου τοῦ ἄρθρ. 638 Πολ. Δικον.—Ἐπίσης ἐνώπιον τοῦ Προέδρου τῶν Ἐφετῶν ἐν τῇ περιπτώσει τοῦ ν. 4818 «περὶ ἐνοικιοστασίου βοσκῶν» (ἄρθρ. 19 § 1 τῆς διὰ Β. Δ. 26 Ἰουν.—3 Ἰουλ. 1940 κωδικοποιήσεως).—Ἐπίσης κατὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ προέδρου ἐπὶ τῆς ἀνακοπῆς τοῦ ἄρθρου 10 ν. 464 τοῦ 1945 «περὶ ἀνεγκύσεως ναυαγίων».—Ἐνώπιον δὲ τοῦ Ἐφετείου ἐν τῇ περιπτώσει τοῦ ν. ΒΧΗ' «περὶ ἐξώσεως δυστροπῶν των μισθωτῶν» καὶ τῶν περὶ ἐνοικιοστασίου νόμων.—Ἐνώπιον τοῦ προέδρου τῶν Ἐφετῶν εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ ἄρθρ. 14 ἄν. 2238 τοῦ 1940 «περὶ ἀμίσθων δικαστ. κλητῆρων»—καὶ εἰς τὴν περίπτωσιν ἄρθρ. 11 § 4 ν. 608 τοῦ 1948 «περὶ διοικήσεως τῶν δι' ἀρδεύσεις ὑδάτων».

2. Ἡ ἐντὸς « » δ' παρ. προσετέθη διὰ ν. 263 τῆς 18 Μαΐου 1914.

πραγμάτων, δικαιολογοῦσα τὴν ἀνάκλησιν ἢ τὴν μεταρρῦθμισιν τῆς ἀποφάσεώς του»¹.

638A².—1. Εἰς τὰς περιπτώσεις τοῦ ἄρθρου 634A ὁ ὑπὲρ οὗ ἐγένετο ἡ προσωρινὴ ἐπιδίκασις ὑποχρεοῦται νὰ ἐπιδόσῃ τὴν ἀγωγὴν ἐντὸς 20 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς ἀποφάσεως τοῦ προέδρου ἢ εἰρηνοδίκου, ἐκτὸς ἐὰν οὗτος τάξῃ μεγαλυτέραν προθεσμίαν ἢ παρατείνῃ ταύτην. Ἡ προθεσμία αὕτη μετὰ τῆς τυχὸν παρατάσεως αὐτῆς δὲν δύναται πάντως νὰ ὑπερβῇ τὰς 40 ἡμέρας ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς προσωρινῶς ἐπιδικαζούσης ἀποφάσεως.—2. Παρελθούσης ἀπράκτου τῆς προθεσμίας ταύτης ἢ ἀπόφασις τοῦ προέδρου ἢ τοῦ εἰρηνοδίκου ἀποβάλλει αὐτοδικαίως πᾶσαν ἰσχύν. Νέα αἰτήσεις ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ εἶναι ἀπαράδεκτος.

638B².—1. Ἡ ἰσχὺς τῆς προσωρινῶς ἐπιδικαζούσης ἀποφάσεως παύει αὐτοδικαίως ἅμα τῇ δημοσιεύσει τῆς ἀποφάσεως τοῦ πρωτοβαθμίου δικαστηρίου, δι' ἧς ἀπορρίπτεται δι' οἰονδήποτε λόγον ἡ ἀγωγή.—2. Ἀπορριπτομένης τῆς ἀγωγῆς τὸ δικαστήριον ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ ἐναγομένου διατάσσει διὰ τῆς ἀποφάσεως τὴν ἀπόδοσιν τῶν δυνάμει τῆς ἀποφάσεως τοῦ προέδρου ἢ τοῦ εἰρηνοδίκου καταβληθέντων. Διὰ τὴν ἀπόδοσιν ταύτην δύναται τὸ δικαστήριον νὰ ἐπιτρέψῃ καὶ κατάσχεσιν ἀκατασχέτων ἀντικειμένων ἢ ἀπαιτήσεων ἐν ᾧ μέτρῳ χωρεῖ αὕτη δι' ἀπαιτήσεις διατροφῆς συζύγου.

Δ'. Ἐκτέλεισις.

639.—Τὸ πρωτότυπον τῆς διαταγῆς παρακατατίθεται ἐν τῷ γραφεῖῳ τοῦ δικαστηρίου, καὶ ἐκτελεῖται τὸ ἀντίγραφον αὐτῆς.—Μόνον εἰς λίαν κατεπειγούσας περιπτώσεις, δύναται κατ' ἐξαιρέσιν νὰ γίνῃ ἡ ἐκτέλεισις διὰ τοῦ πρωτοτύπου.

1. Ἡ τελευταία ἐντὸς « > παραγραφὸς προσετέθη δι' ἄρθρο. 4 ν. 8. 20 Ἀπριλ.—12 Μαΐου 1926, κυρωθέντος διὰ ν. 4290 τοῦ 1929.

2. Τὰ ἄρθρα 638 A καὶ 638 B προσετέθησαν δι' ἄρθρου 2 ἀν. ν. 2032 τῆς 21/23 Ὀκτωβρ. 1939.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΚΤΟΝ

Διαδικασία ἐπὶ ἀναφορᾷ.

Α'. Ἐν γένει.

α'. Περιπτώσεις¹.

640.—Πᾶσα πρὸς τὸν ἀρμόδιον δικαστὴν, ἢ τὸ ἀρμόδιον δικαστήριον² ἀποτεινομένη καὶ μὴ περιέχουσα ἀληθῆ ἀγωγὴν αἰτησις συντάσσεται ἐν εἴδει ἀναφορᾶς. Ἰδιαίτερος γίνεται τοῦτο, ἐὰν αἰτῆται·—1. διορισμὸς ἐπιτρόπου, ἢ κηδεμόνος, ἢ δικαστικοῦ ἀντιλήπτορος·—2. ἐπικύρωσις γνωμοδοτήσεως τοῦ συγγενικοῦ συμβουλίου·—3. ἀπαγόρευσις·—4. ἐγκατάστασις εἰς τὴν προσωρινὴν διακατοχὴν περιουσίας ἀπόντος τινός·—5. διόρθωσις ληξιαρχικῆς τιнос πράξεως·—6. ἄδεια γυναικὸς ὑπάνδρου διὰ τὴν κάμη ἀγωγὴν·—7. χωρισμὸς κτημάτων·—8. χωρισμὸς ἀπὸ τροπέζης καὶ κοίτης·—9. διαζύγιον·—10. παραχώρησις περιουσίας.

β'. Διαδικασία.

641.—Πᾶσα ἀναφορὰ συντάσσεται κατὰ τὰ ἄρθρα 136 καὶ 137 δὲν ἐπιδίδεται ὅμως εἰς τὸν ἀντίδικον, ἐκτὸς ἐὰν ἡ ἐπίδοσις διετάχθῃ παρὰ τοῦ δικαστοῦ ἢ τοῦ δικαστηρίου·—Τὸ εἶδος τῆς ἐπίδοσεως κανονίζεται ἰότε κατὰ τὰ ἄρθρα 140 κ. ἐπ.

642⁴.—Ἀπόπειρα πρὸς συμβιβασμὸν πρὸ τῆς συζητήσεως εἶναι περιττή·—Τὰ ἀποδεικτικὰ ἔγγραφα ἐπισυνάπτονται ἐν ἀντιγράφῳ· οἱ δὲ ἐξετασθησόμενοι μάρτυρες καὶ τὰ λοιπὰ πρὸς ἀπόδειξιν μέσα σημειοῦνται ἐν τῇ ἀναφορᾷ.

643.—Ἐπὶ τῆς ἀναφορᾶς αὐτῆς διορίζει ὁ πρόεδρος ἕνα τῶν δικαστῶν διὰ τὴν κάμη ἐκθεσιν, προσδιορίζει διὰ τὴν ἐκθε-

1. Ὅρα καὶ ἐτέρας περιπτώσεις 1) ἐν ἄρθρ. 41, 42, 235 § 2, 557, 997, 1032, 1041, 1076, 1083, 1095, 1099 Πολ. Δικον. 2) ἐν ἄρθρῳ 12 κωδικοπ. ν. 5097 «περὶ ληξιαρχ. πράξεων» 3) ἐν ἄρθρ. 1417 ἐπ. Ἄστ. Κώδικος 3) ἐν ἄρθρῳ μόνῳ ν. 569 τῆς 7/9 Σεπτεμβρ. 1943 «περὶ καταθέσεως ἀναπαλλοτριώτου διατάξεων» 6) ἐν ἄρθρῳ 86 ἀν. ν. 2039 τοῦ 1939 «περὶ συμπλ. τῶν περὶ τροπ. καὶ κωδικοπ. ν. περὶ τῶν εἰς τὸ κράτος κλπ. καταλειπομένων κληρονομιῶν κλπ.»

2. Ὅρα σημείωσιν ὑπὸ ἄρθρον 806.

3. Ὅρα σχετικῶς ἄρθρ. 1701 ἐπ. Ἄστ. Κώδικος (ν. 2250 τοῦ 1940.

4. Ὅρα περίπτωσιν ἀποδείρας συμβιβασμοῦ ἐπὶ διαζυγίου μεταξὺ Ἰσραηλιτῶν ἐν ἄρθρῳ 7 ν. 1029 τοῦ 1946.

σιν ταύτην δικάσιμον ἡμέραν καὶ διατάττει τὴν εἰς τὸν εἰσαγγελέα κοινοποίησιν.—Συνήθως γίνεται ἡ ἀπόφασις ἐν τῇ αὐτῇ ἐπὶ ἀκροατηρίου συνεδριάσει, ἀφοῦ γίνῃ ἡ ἔκθεσις καὶ ἀκουσθῶσιν οἱ τε διάδικοι, ἐὰν εἶναι παρόντες, καὶ ὁ εἰσαγγελεύς¹.

644.—Κατὰ τοιούτων ἀποφάσεων δὲν γίνεται μὲν ἀνακοπή, εἶναι δὲ δεκτὴ ἔκκλησις² κατὰ τὰς συνήθεις προθεσμίας καὶ διατυπώσεις.—Ἡ ἔκκλησις ἐὰν μὲν οἱ διάδικοι εἶναι παρόντες, ἢ τοῦλάχιστον κεκλημένοι ἐν τῇ πρωτοκλήτῳ δίκῃ, συζητεῖται καὶ ἀποφασίζεται ὡς ἐν ταῖς συνοπτικαῖς δίκαις, κατὰ τὰ ἄρθρα 169 κ. ἐπ. ἄλλως δέ, κατὰ τὸ ἄρθρον 643, ἐπὶ ἀπλῇ ἀναφορᾷ³.

645.—Ἡ ἀπόφασις ὅμως ἔχει κατὰ τὸ ἄρθρον 274 ἰσχὺν μόνον μεταξὺ τῶν κεκλημένων διαδίκων· ὅθεν δύναται νὰ προσβληθῇ παρὰ παντὸς μὴ κεκλημένου τρίτου κατὰ τὰ ἄρθρα 89 καὶ 238 καὶ ἐπ.

Β'. Ἐπὶ διορισμοῦ ἐπιτρόπου ἢ κηδεμόνος⁴.

α'. Διορισμός.

646.—Ὅταν δὲν ὑπάρχη νόμιμος ἢ ἐκ διαθήκης ἐπίτροπος, κηδεμὼν ἢ ἀντιλήπτωρ, ἢ ὁ ὑπάρχων βραδύνη ἢ ἐντελῶς ἀποποιῆται τὸ νὰ ἀναλάβῃ τὴν ἐπιμέλειαν, γίνεται ἐξ ἐπαγγέλματος⁵, ἐπιμελεία τῶν συγγενῶν τῶν ὑπὸ οἰανδήποτε ἐπιμέλειαν διατελούντων ἢ τῶν δανειστῶν ἢ ἄλλων ἐχόντων συμφέρον, ἢ τοῦ εἰσαγγελέως, κατὰ τὰ ἐν τοῖς ἄρθρ. 641—645 ὠρισμένα⁶, τοῦ ἀρμοδίου δικαστηρίου τῶν Πρωτοδικῶν⁷.

1. Ὅρα σελ. 9 σημ. 1.

2. Ἦτοι «Ἐφεσις» (Appellation).—Ὅρα καὶ ἄρθρα 657, 666.

3. Ὅρα σχετικῶς (ἐν Μέρ. Β') καὶ ἄρθρ. 2 ν. 194 τῆς 13 Μαρτ. 1914 «περὶ ἀσκήσεως ἐνδίκων μέσων ἐν πολιτικαῖς δίκαις» ὡς ἐτροποπ. δι' ἄρθρ. 11 ν. δ. 4/9 Σβρίου 1925, κυρ. διὰ ν. 4288 τοῦ 1929.

4. Ἐπίτροπον μέλους Βασιλ. Οἰκογενείας διορίζει κατ' ἐλευθέρην κρίσιν ὁ Βασιλεὺς (ἄρθρ. 12 ν. δ. 1298 τοῦ 1949 «περὶ Βασιλ. Οἰκογενείας»).

5. Ἡ φράσις «ἐξ ἐπαγγέλματος» εὔρηται ἐν τῷ γερμ. κειμένῳ μετὰ τὴν φράσιν «ἢ τοῦ εἰσαγγελέως».

6. Παραλείφθη ἐνταῦθα ἐκ παραδρομῆς ἡ λέξις «παρά».

7. Πρβλ. καὶ ἄρθρα 40-47, 1602-1606, 1623, 1625, 1627 § 2, 1636, 1639, 1647—1649, 1662, 1665, 1678, 1694, 1701, 1705 ἐπ. Ἀστ. Κώδικος (ν. 2250 τοῦ 1940).

647.—Πρὸ τοῦ διορισμοῦ δύναται, κατὰ τὸ δοκοῦν τῷ δικαστηρίῳ, νὰ ζητηθῇ ἡ γνώμη τοῦ συγγενικοῦ συμβουλίου, ἐὰν αὕτη δὲν ἐπισυνήφθη ἤδη εἰς τὴν ἀναφοράν.—Ἐπὶ ἀνηλίκων, ἢ συνειλημμένων μὲν ἀλλὰ μηκέτι γεγεννημένων παιδῶν, ἡ γνωμοδότησις αὕτη εἶναι πάντοτε ἀναγκαία.

648.—Ἐὰν ὁ διορισθεὶς ἐπίτροπος, κηδεμών, ἢ ἀντιλήπτωρ εἶναι παρὼν κατὰ τὸν διορισμόν, εἰδοποιεῖται αὗτος παρὰ τοῦ ἐπιμελεστέρου τῶν διαδίκων.

β'. Προσωρινὸς ἐπίτροπος ἢ κηδεμών.

649.—Εἰς κατεπειγούσας περιπτώσεις, οἱ ἀρμόδιοι εἰρηνοδίκαι καὶ εἰσαγγελεῖς ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ διορίζουν προσωρινὸν ἐπίτροπον ἢ κηδεμόνα, κατ' αἴτησιν ἑνὸς τῶν διαδίκων ἢ καὶ ἐξ ἐπαγγέλματος, ἀλλ' ὀφείλουν τότε νὰ προκαλοῦν ἀνυπερθέτως τὸν νόμιμον ἢ ἐκ διαθήκης ἐπίτροπον ἢ κηδεμόνα νὰ ἀναλάβῃ τὴν ἐπιμέλειαν, ἢ νὰ φροντίσῃ περὶ τοῦ διορισμοῦ δικαστικοῦ ἐπιτρόπου καὶ κηδεμόνος².

γ'. Συγγενικὸν συμβούλιον³.

650.—Τὸ συγγενικὸν συμβούλιον πρέπει νὰ σύγκειται ἐκ τοῦ ἀρμοδίου Εἰρηνοδίκου καὶ ἐκ τεσσάρων μέχρι ὀκτὼ τὸ πολὺ πλησιεστέρων συγγενῶν τοῦ ἀνήλικος ἢ τοῦ ἀπόντος, ἢ τοῦ περὶ οὗ συγκροτεῖται τὸ συμβούλιον, ἢ ἐν γένει τοῦ ὑπὸ οἵανδήποτε ἐπιμέλειαν διατελοῦντος.—Ἐὰν ἐντὸς ἀπόστήματος τεσσάρων [σχολίων]⁴ δὲν εὐρίσκωνται συγγενεῖς, παραλαμβάνονται ἀντ' αὐτῶν φίλοι.

651.—Μέλη τοῦ συγγενικοῦ συμβουλίου δὲν δύναται νὰ εἶναι—1. ἀνήλικες καὶ γυναῖκες, ἐξαιρουμένων τῶν γονέων καὶ λοιπῶν ἀνιόντων—2. ἀπηγορευμένοι—3. ὅλοι οἱ ἐκ τινος ἐπι-

1. Παρελείφθη ἐνταῦθα ἐκ παραδρομῆς ἡ λέξις «δέν».

2. Πρὸβλ. καὶ ἀρθρα 492 § 4 Πολ. Δικ., 1603 καὶ 1685 Ἄστ. Κώδικος.

3. Τὰ τῆς συγκροτήσεως, συγκλήσεως καὶ ἀποφάνσεως τοῦ συγγενικοῦ συμβουλίου ρυθμίζει ἄλλως ὁ νεώτερος καὶ κατισχύων τῶν σχετικῶν διατάξεων τῆς Πολ. Δικον. Ἄστ. Κώδιξ (ν. 2250 τοῦ 1940) ἐν ἀρθροῖς 1612-1621.

4. Ὁρθῶς «μυριαμέτρων» (Myriameter).

τροπείας ἀποκλειόμενοι ἢ ἀποβεβλημένοι.—4. ὅλοι ὅσοι ἔχουν λογαριασμοὺς ἢ διαφορὰν τινὰ δικαστικὴν μὲ τὸν ὑπὸ ἐπιμέλειαν διατελοῦντα.

652.—Ὁ εἰρηνοδίκης συγκαλεῖ ἐγγράφως τὸ συγγενικὸν συμβούλιον κατ' αἴτησιν τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 646 ἀναφερομένων ἢ καὶ ἐξ ἐπαγγέλματος, προσδιορίζει ἐν τῷ συγκλητηρίῳ ἐγγράφῳ τὸν χρόνον καὶ τὸν τόπον τῆς συνελεύσεως καὶ διευθύνει τὴν συζήτησιν.—Ἡ πρὸς ἐμφάνισιν προθεσμία δὲν πρέπει νὰ [ὑπερβαίνῃ] ¹ τὰς εἰκοσιτέσσαρας ὥρας· τόπος δὲ τῆς συνεδριάσεως εἶναι, ἂν δὲν διατάχῃ ἄλλο τι, ἡ κατοικία τοῦ εἰρηνοδίκου.

653.—Οἱ συγκληθέντες ἢ οἱ εἰδικοί αὐτῶν πληρεξούσιοι ἐμφανίζονται ἰδίαις δαπάναις, ἐπὶ προστίμῳ πέντε μέχρι τριάκοντα δραχμῶν.—Ἡ ποινὴ αὕτη ἀπαγγέλλεται μὲν παρὰ τοῦ εἰρηνοδίκου, ἀνατρέπεται δὲ πάλιν παρὰ τοῦ αὐτοῦ, ἐὰν ἀποδειχθῇ, ὅτι ὑπῆρχε νόμιμον κώλυμα.

654.—Διὰ νὰ ἔχη κῦρος ἡ διάσκεψις, ἀπαιτεῖται ἡ παρουσία τεσσάρων τοῦλάχιστον μελῶν, ἢ τῶν εἰδικῶν αὐτῶν πληρεξουσίων.—Καὶ ὁ εἰρηνοδίκης ἔχει ἐνταῦθα μίαν ψήφον.—Περὶ τῆς διασκέψεως συντάσσεται παρὰ τοῦ εἰρηνοδίκου ἐκθεσις, καί, ἂν δὲν ἦσαν ὅλοι σύμφωνοι, ἐγγράφεται ἡ γνώμη ἑνὸς ἐκάστου.

655.—Ὁ ἐπίτροπος, κηδεμῶν καὶ πᾶν μέλος τοῦ συγγενικοῦ συμβουλίου ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ εἰσαγάγῃ τὴν ὑπόθεσιν πρὸς περαιτέρω συζήτησιν εἰς τὸ δικαστήριον τῶν πρωτοδικῶν, κατὰ τὰς ἐν τοῖς ἄρθροισι 619 κ. ἐπ. ἀναφερομένας διατυπώσεις καὶ προθεσμίας.—Ἡ ἀγωγὴ πρέπει νὰ ἀπευθύνηται κατὰ τῶν ἐχόντων διαφέρουσαν γνώμην μελῶν, καὶ ὁ ἡττηθεὶς καταδικάζεται προσωπικῶς εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν ἐξόδων.

I°. *Ἐπικύρωσις βουλευμάτων τοῦ συγγενικοῦ συμβουλίου.

656.—Ἡ ἐπικύρωσις βουλευμάτων τινος τοῦ συγγενικοῦ συμβουλίου, καθ' ὡς περιπτώσεις εἶναι κατὰ τοὺς πολιτικούς νόμους ἀναγκαία, ζητεῖται, κατὰ τὰ ἐν τοῖς ἄρθροισι 641 κ. ἐπ. ὠρισμένα, παρὰ τῷ δικαστηρίῳ τῶν πρωτοδικῶν, ἐντὸς δέκα πέντε ἡμερῶν ὑπὸ τοῦ ἐπιτρόπου ἢ κηδεμόνος, μετὰ δὲ τὴν παρέλευσιν τῆς προθεσμίας ταύτης (τοῦτο δὲ δαπάνη τοῦ ἀμελοῦς ἐπιτρόπου ἢ

1. Ὁρθῶς: νὰ εἶνε ἐλάσσων» (nicht unter 24 Stunden...).

κηδεμόνος), παρὰ παντός μέλους τοῦ συγγενικοῦ συμβουλίου, ἢ καὶ παρὰ τινος τῶν ἐν ἄρθρῳ 646 εἰρημένων.

657.—Πᾶν μέλος τοῦ συγγενικοῦ συμβουλίου, μὴ συμφωνοῦν εἰς τὸ βούλευμα τοῦ συμβουλίου τούτου καὶ εἰς τὴν ἐπικύρωσιν αὐτοῦ, δύναται νὰ ἐμφανισθῇ¹ ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ τοῦ δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν καὶ νὰ προτείνῃ τοὺς λόγους του, καὶ ἂν δὲν προσεκλήθῃ, νὰ κάμῃ, ἰδίαις δαπάναις, ἀνακοπὴν κατὰ τὰ ἄρθρα 238 καὶ 645.

Δ'. Περὶ ἀπαγορεύσεως².

α'. Περιπτώσεις.

658.—Ἐνεκα βλακείας, παραφροσύνης, ἢ μανίας δύναται νὰ αἰτηθῇ παρὰ τῷ ἀρμοδίῳ δικαστηρίῳ τῶν πρωτοδικῶν ἡ ἀπαγόρευσις κατὰ τὰ ἄρθρα 641 κ. ἐπ. ὑπὸ τῶν συγγενῶν καὶ συζύγων τοῦ φρενοβλαβοῦς, ἢ καὶ ἐξ ἐπαγγέλματος ὑπὸ τοῦ εἰσαγγελέως.

β'. Διαδικασία.

659.—Ἡ ἀναφορὰ πρέπει νὰ ἀναφέρῃ ἀκριβῶς τὰ κατὰ μέρος περιστατικά, ἐκ τῶν ὁποίων ἐξάγεται ἡ μανία, ἡ βλακεία, ἢ ἡ παραφροσύνη, καθὼς καὶ τὰ ἀποδεικτικά μέσα κατὰ τὸ ἄρθρον 642.

660.—Εἰς τὴν ἀναφορὰν ἐπισυνάπτεται γνωμοδότησις τοῦ συγγενικοῦ συμβουλίου περὶ τῆς ἀνάγκης τῆς ἀπαγορεύσεως.—Τὸ συγγενικὸν τοῦτο συμβούλιον συντίθεται κατὰ τὰ ἐν ἄρθροισι 650 κ. ἐπ. ὀρισμένα.—Ἐκτὸς τῶν αὐτόθι ἀναφερομένων μελῶν, εἶναι δεκτὸς εἰς τὰς διασκέψεις τοῦ συγγενικοῦ συμβουλίου καὶ ὁ αἰτῶν τὴν ἀπαγόρευσιν διάδικος, χωρὶς νὰ ἔχη ἀποφασιστικὴν ψῆφον.

661.—Κατὰ τὴν πρώτην ἐπ' ἀκροατηρίου συνεδρίασιν διατάσσεται ἡ ἐξέτασις τοῦ ἀπαγορευτέου, χρείας δὲ καλούσης καὶ τῶν προβεβλημένων μαρτύρων, καὶ συγχρόνως προσδιορίζεται ὁ τόπος καὶ ὁ χρόνος τῆς ἐπιχειρήσεως τῆς ἐξετάσεως.

1. Τὸ γερμ. κ. προθέτει ἐνταῦθα: «*ἰδίαις δαπάναις*».

2. Ὅρα τὰ κατισχύοντα ὡς νεώτερα ἄρθρα 1684 καὶ ἐπομ. Ἄστ. Κώδικος (ν. 2250 τοῦ 1940).—Τὰ τῆς ἀπαγορεύσεως μέλους Βασιλ. Οἰκογενείας ρυθμίζει τὸ ν. δ. 1298 τοῦ 1949 «*περὶ Βασιλ. Οἰκογενείας*», ἄρθρ. 14.

662.—Ἡ ἐξέτασις τοῦ ἀπαγορευθησομένου γίνεται κεκλεισμένων τῶν θυρῶν, ἀλλ' ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν διαδίκων καὶ τοῦ εἰσαγγελέως, ἢ δὲ δημοσίευσίς τῆς περὶ ἀπαγορεύσεως ἀποφάσεως ἐν τῇ δημοσίᾳ συνεδριάσει.

663.—Ἐὰν οἱ διάδικοι δὲν ἐνεφανίσθησαν ἐκουσίως ἐν τῇ ἐξετάσει ἢ ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ, ἀρκεῖ τὸ ὅτι προσεκλήθησαν.

γ' Προσωρινοὶ διαχειρισταί.

664. Τὸ δικαστήριον τῶν πρωτοδικῶν ἔχει τὸ δικαίωμα κατὰ πᾶσαν στάσιν τῆς περὶ ἀπαγορεύσεως διαδικασίας καὶ [κατὰ]¹ τὴν διάρκειαν αὐτῆς, νὰ διορίσῃ πρὸς συντήρησιν τῆς περιουσίας τοῦ ἀπαγορευομένου προσωρινὸν διαχειριστήν, ὅστις φροντίζει συγχρόνως καὶ περὶ τοῦ προσώπου αὐτοῦ².

δ'. Ἀντιλήπτορες.

665.—Τὸ δικαστήριον ἔχει ὡσαύτως τὸ δικαίωμα δι' ἐκεῖνον, τοῦ ὁποίου ἢ μὲν πνευματικὴ νόσος δὲν ὑπάρχει ἢ δὲν εἶναι ἀποδεδειγμένη ἐπὶ τοσοῦτον ὥστε νὰ ἀπαγγελθῇ ἀπαγόρευσις, ἀλλ' ἢ κατάστασις τῶν φρενῶν εἶναι μολοντοῦτο διαφορομένη, νὰ διορίσῃ ἐν τῇ [ἀποβλητικῇ]³ ἀποφάσει ἀντιλήπτορα, ἄνευ τῆς συναιρέσεως τοῦ ὁποίου νὰ μὴ δύναται οὗτος, ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος τῆς πράξεως, νὰ διεξάγῃ δίκην τινὰ ὡς ἐνάγων ἢ ἐναγόμενος, νὰ κάμῃ συμβιβασμὸν τινὰ, νὰ ἐπιχειρῇ ἀπαλλοτριώσιν ἢ ὑποθήκην καὶ νὰ δέχεται ἢ νὰ πληρώνῃ κεφάλαια⁴.

ε'. Ἀποφασίς καὶ ἔφεσις.

666.—Ἡ ἔφεσις δύναται κατὰ τὰ ἄρθρ. 644 καὶ 658, νὰ γίνῃ παρὰ παντὸς διαδίκου, ἐκτὸς δὲ τούτου, καὶ παρὰ παντὸς μέλους συγγενικοῦ συμβουλίου. Ἡ ἔφεσις πρέπει, ἐὰν ἢ ἀπαγόρευσις ἀπηγγέλθη, ἢ ἐδόθη ἀντιλήπτωρ, νὰ διευθύνηται κατὰ τοῦ αἰτοῦντος τὴν ἀπαγόρευσιν, ἐπὶ δὲ ἀποφάσεως ἀποβλητικῆς κατὰ τοῦ ἀπαγορευτέου.

1. Ὁρθῶς: «διὰ» (für dessen Dauer).

2. Ὅρα καὶ 1) ἄρθρ. 1692 Ἀστ. Κώδικος καὶ 2) ἄρθρ. 24 ν. ΨΜΒ: «περὶ συστάσεως φρενοκομείων».

3. Ὁρθότερον: «ἀπορριπτικῇ» (Abweisungsurtheil).

4. Ὅρα καὶ ἄρθρα 1705 ἐπ. Ἀστ. Κώδικος.

667¹.—Ἐάν ἡ ἀπόφασις, διὰ τῆς ὁποίας ἀπηγγέλθη ἀπαγόρευσις ἢ ἐδόθη ἀντιλήπτωρ, δὲν προσεβλήθη δι' ἐφέσεως ἢ ἐπεκυρώθη παρὰ τοῦ δικαστηρίου τῶν ἐφετῶν, τοιχοκολλᾶται ἢ ἀπόφασις ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀφοῦ κατασταθῆ τελείδικος, ἐν τῷ συμβολαιογραφείῳ, καὶ ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ τοῦ δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν, εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποίου διατρίβει ὁ καταδικασθεὶς καὶ δημοσιεύεται ἐν τῷ διὰ τὰς δικαστικὰς κοινοποιήσεις παρὰ τῆς Κυβερνήσεως διορισμένῳ δημοσίῳ φύλλῳ². — Συγχρόνως ἀπαγγελθείσης ἀπαγορεύσεως διορίζεται κηδεμὼν κατὰ τὸ ἄρθρον 646.

668¹.—Αἱ συνέπειαι τοιαύτης ἀποφάσεως ἄρχονται κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς δημοσιεύσεως τῆς ὀριστικῆς ἀποφάσεως, καὶ ἐάν αὕτη δὲν ἦθελε κατασταθῆ τελείδικος.

669.—Μόνον τὰ καθήκοντα τοῦ προσωρινοῦ διαχειριστοῦ (ἄρθρ. 664) δὲν παύουν, εἰμὴ καθ' ἣν ἡμέραν κατασταθῆ τελείδικος ἢ περὶ ἀπαγορεύσεως ἀπόφασις—“Ὅθεν ἀπ' αὐτῆς τῆς ἡμέρας χρεωστῆ οὗτος νὰ δώσῃ λόγον εἰς τὸν κηδεμόνα ἢ ἀντιλήπτορα.

670.—Τὰ ἀποτελέσματα τοῦ διορισμοῦ τοιοῦτου κηδεμόνος ἢ ἀντιλήπτορος ἀνατρέπονται διὰ νέας κατὰ τὰ ἄρθρα 658—668 γινομένης ἀποφάσεως³.

ς' Κηδεμῶν ἀσώτων⁴.

671.—Καὶ εἰς ἀσώτους δύναται νὰ διορισθῆ κηδεμῶν.—Περὶ τοῦ διορισμοῦ καὶ τῆς παύσεως αὐτοῦ ἐφαρμόζονται τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 658—670 εἰρημένα.

ζ' Κηδεμῶν κατὰ νόμους ἀπηγορευμένων⁵.

672.—Ἐάν τις εἶναι νομίμως ἀπηγορευμένος, καθὸ καταδικασθεὶς, δημοσιεύεται ἢ καταδικαστικὴ ἀπόφασις, ἐφ' ὅσον τοῦτο δὲν ἔγινεν εἰσέτι, κατὰ τὸ ἄρθρον 667, καὶ διορίζεται κηδεμὼν κατὰ τὰ ἄρθρα 646 καὶ ἐπ.

1. Δὲν ἰσχύει καταργηθὲν σιωπηρῶς δι' ἄ θρ. 122 καὶ 123 ν. ΧΠΘ' τοῦ 1861. Ὅρα νῦν ἄρθρ. 1693 ἐπ. Ἄστ. Κώδ.

2. Ὅρα ἄρθρ. 15 ἀν. ν. 1621 τοῦ 1939 «περὶ ταμείου συντάξεων νομικῶν».

3. Πρβλ. καὶ ἄρθρ. 1699 Ἄστ. Κώδικος.

4. Ὅρα καὶ ἄρθρα 1705 ἀριθ. 3 Ἄστ. Κώδικος.

5. Ὅρα καὶ ἄρθρον 1700 Ἄστ. Κώδικος.

Ε'. Ἐπὶ τῆς διορθώσεως ληξιαρχικῆς πράξεως ¹.

673.— Ἐπί τινος κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 641 καὶ ἐπ. αἰτηθείσης διορθώσεως ληξιαρχικῆς πράξεως, δύναται τὸ δικαστήριον τῶν πρωτοδικῶν, πρὸ τῆς ἀποφάσεως, νὰ διατάξῃ κατὰ γενομένην αἴτησιν, ἢ ἐξ ἐπαγγέλματος, τὴν κλήτευσιν τῶν ἐχόντων δικαίωμα, ἢ τὴν [προσαρμογὴν] ² γνωμοδοτήσεως συγγενικοῦ συμβουλίου.

674.— Ἡ περὶ ἐπιδιορθώσεως ἀπόφασις παραδίδεται, ἐπιμελεία τῶν διαδίκων, εἰς τὸν ληξιαρχον, ἐγγράφεται ὑπ' αὐτοῦ παραχορῆμα εἰς τὰ ληξιαρχικὰ βιβλία, γίνεται μνεία περὶ τούτου ἐν τῷ περιθωρίῳ τῆς μεταβληθείσης πράξεως, καὶ δὲν δίδεται ἀντίγραφον τῆς πράξεως ἄνευ τῆς ἀφορώσης τὴν διόρθωσιν ἀποφάσεως.—Ταῦτα δὲ πάντα, ἐπὶ τῇ ἐν τῷ ἄρθρῳ 362 τοῦ ποινικοῦ νόμου ³ ὠρισμένη ποινῇ.

ΣΤ'. Ἐπὶ ἀδειας διδομένης εἰς ὕπανδρον γυναῖκα πρὸς ἀπαίτησιν τῶν δικαιοματίων τῆς ⁴.

675.— Γυναῖκες ὕπανδροι, καθ' ὡς περιπτώσεις δὲν δύναται νὰ πράξουν αὐτοτελῶς, ὁ δὲ σύζυγός των δὲν θέλει οὔτε αὐτὸς νὰ πράξῃ δι' αὐτάς, οὔτε νὰ ταῖς συγχωρήσῃ νὰ παρασταθῶσιν ἐπὶ δικαστηρίου, ἢ ἔνεκεν ἀπουσίας ἢ ἀπαγορεύσεως δὲν δύναται νὰ δώσῃ τὴν πρὸς τοῦτο συγκατάθεσιν του, πρέπει νὰ ζητήσουν τὴν πρὸς ἐμφάνισιν ἐπὶ δικαστηρίου ἀδειαν δι' ἀναφορᾶς πρὸς τὸ δικαστήριον τῶν πρωτοδικῶν, τὸ ὁποῖον, κατὰ τὰ ἄρθρα 641—645, συζητεῖ καὶ ἀποφασίζει.—Ἐὰν ὁ σύζυγος εἶναι παρὼν καὶ μὴ ἀπηγορευμένος, προσκαλεῖται εἰς συζήτησιν διὰ νὰ ἐκθέσῃ τοὺς περὶ ἀρνήσεως τῆς ἀδειᾶς λόγους του.

Ζ'. Χωρισμὸς τῶν κτημάτων.

α'. Προπαρασκευαστικὴ διαδικασία

676.— Ἐὰν δι' ἐλάττωσιν περιουσίας τοῦ συζύγου (état de déconfiture), τὸ προικῶν κτῆμα τῆς γυναικὸς ἢ, ἐὰν εἶχε κοινὰ

1. Ὅρα καὶ ἄρθρ. 12 κωδικοπ. ν. 5097 «περὶ ληξιαρχ. πράξεων».

2. Ὅρθως: «προσαγωγή» (Beibringung).

3. Νῦν, ἄρθρ. 5 ἐδ. 1 καὶ 32 κωδικ. ν. 5097 «περὶ ληξιαρχ. πράξεων».

4. Τὸ ἄρθρ. 675, ἰσχύον μόνον ἐν Ἰονίοις Νήσοις (Οἶκον.—Λειβ. § 149 σημ. 1) δὲν ἰσχύει νῦν μετὰ τὴν διὰ τοῦ ἄρθρ. 5 ν. 2783 τοῦ 1941, εἰσαγ. Ἀστ. Κώδικος, κατάργησιν τοῦ Ἰονίου Ἀστ. Κώδικος.

τὰ κτήματα μετὰ τοῦ ἀνδρός, [τὸ εἰσόδημά της κινδυνεύη]¹ δύναται αὕτη νὰ παραιτήσῃ τὴν κοινωνίαν τῶν κτημάτων ἐν τῷ γραφείῳ τοῦ ἀρμοδίου δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν, καὶ νὰ ζητήσῃ, δι' ἀναφορᾶς της πρὸς τὸ δικαστήριον τοῦτο, τὸν χωρισμὸν τῶν κτημάτων².

677.—Περὶ τῆς αἰτήσεως ταύτης γίνεται συζήτησις κατὰ τὸ ἄρθρον 643, καὶ ἐὰν φανῇ βάσιμος ἡ αἴτησις, διατάσσεται ἡ δημοσίευσις τῆς ἀναφορᾶς. — Ἡ δημοσίευσις αὕτη γίνεται ἐπιμελείᾳ τῆς συζύγου ἢ τοῦ πληρεξουσίου αὐτῆς, τοιχοκολλωμένης τῆς ἀναφορᾶς ἐν τε τῷ συμβολαιογραφείῳ καὶ ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ τοῦ εἰρηνοδικείου, τοῦ δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν, καὶ τῶν ἐμποροδικῶν (ὅπου ὑπάρχει τοιοῦτο), εἰς τοῦ ὁποίου τὴν περιφέρειαν κατοικεῖ ὁ σύζυγος, καὶ καταχωριζομένης εἰς τὸ ἐν τῷ ἄρθρῳ 667 ἀναφερόμενον δημόσιον φύλλον.

β'. Ἀγωγή καὶ συζήτησις περὶ τούτου.

678. — Μόνον ἓνα μῆνα μετὰ τὴν εἰρημένην δημοσίευσιν, δύναται, ἔξαιρουμένων τῶν προσωρινῶν καὶ ἀσφαλιστικῶν μέτρων, νὰ γίνῃ τακτικὴ ἀγωγή κατὰ τοῦ συζύγου περὶ χωρισμοῦ κτημάτων, ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος τῆς διαδικασίας, ἣτις δύναται νὰ προβληθῇ παρὰ τοῦ συζύγου καὶ παρὰ τῶν [δικαστῶν]³.

679. — Ἡ ἀγωγή εἰσάγεται, κατὰ τὰ ἄρθρα 619 καὶ ἐπ., καὶ ἐπισυνάπτεται εἰς αὐτὴν βεβαίωσις τῆς ἡμέρας καὶ τῆς ὥρας⁴ ἐκδιδομένη παρὰ τοῦ γραμματέως τοῦ δικαστηρίου, καὶ ἀντίτυπον τοῦ δημοσίου φύλλου, ἐν ᾧ περιέχεται ἡ καταχώρισις. — Ἡ συζήτησις γίνεται κατὰ τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 623 καὶ ἐπ. ὠρισμένα. — Ἡ ὁμολογία τοῦ συζύγου δὲν ἀποτελεῖ μόνη ἀπόδειξιν.

680. — Ἡ περὶ χωρισμοῦ ἀπόφασις τοιχοκολλᾶται κατὰ τοὺς ἐν τῷ ἄρθρῳ 677 ὠρισμένους τόπους⁵ τὸ τοιχοκολλώμενον ἔγγραφον μένει ἐκεῖ καθ' ὀλόκληρον ἔτος, καὶ ἐκτὸς τούτου καταχωρίζεται ἡ ἀπόφασις εἰς τὸ αὐτόθι ἀναφερόμενον φύλλον. — Ἡ

1. «τὰ παρ' αὐτῆς εἰσομοσθένια κινδυνεύουσι» (ihr Einbringen in Gefahr ist) κατ' ὀρθὴν μετάφρ.— Ὅρα ἄρθρ. 1431 ἐπ. Ἀστ. Κ.

2. Ὅρα καὶ ἄρθρα 65, 653 Ἐμπ. Ν. καὶ 560 Πολ. Δικ.

3. Ἐκ παραδρομῆς ἀντὶ «δανειστῶν» (gläubigern).

4. Τὸ γεγμ. κ. προσθέτει ἐνταῦθα «τῆς τοιχοκολλήσεως» (des Anschlages).

ἀποφασίς δὲν δύναται νὰ ἐκτελεσθῇ εἰμὴ μετὰ τὴν τοιχοκόλλησιν καὶ τὴν πρώτην καταχώρισιν.—'Ἄλλ' οὐδὲν ἦττον ἄρχονται αἱ συνέπειαι τῆς ἀποφάσεως, ἀφ' ἧς ἡμέρας εἰσῆχθη ἡ ἀγωγή, κατὰ τὸ ἄρθρον 678, καὶ ἐὰν δὲν ἤθελεν ὀρισθῆ τι περὶ τούτου ἐν τῇ ἀποφάσει.

γ. Δικαιώματα τῶν δανειστῶν.

681.—Οἱ δανεισταὶ τῶν συζύγων δύνανται, κατὰ πᾶσαν στάσιν τῆς δίκης, νὰ λάβουν, πρὸς διατήρησιν τῶν δικαιωμάτων αὐτῶν, γνῶσιν τῶν διαδικαστικῶν ἐγγράφων, ἢ καὶ νὰ παρεμβοῦν, ἢ κατὰ τὸ ἄρθρον 238, νὰ κάμουν ἀνακοπὴν.—'Ἡ ἀνακοπὴ εἶναι δεκτὴ, καθ' ὅσον αἱ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ περιεχόμεναι διατάξεις διετηρήθησαν, μόνον ἐντὸς τῆς εἰρημένης ἐνιαυσίου προθεσμίας¹.

Η'. Ἐπὶ χωρισμοῦ ἀπὸ τραπέζης καὶ κοίτης.

α'. Ἀπόπειρα πρὸς ἐνωσιν.

682.—'Ο σύζυγος, ὁ ζητῶν τὸν ἀπὸ τραπέζης καὶ κοίτης χωρισμόν, πρέπει νὰ ἀποταθῇ περὶ τούτου δι' ἀναφορᾶς πρὸς τὸ δικαστήριον τῶν πρωτοδικῶν καὶ νὰ ἀναφέρῃ ἐν αὐτῇ ἀκριβῶς τὰ περιστατικὰ ἐπὶ τῶν ὁποίων στηρίζεται².—Μετὰ ταῦτα προσδιορίζει ὁ πρόεδρος τὴν ἡμέραν καὶ ὥραν καθ' ἣν οἱ δύο σύζυγοι πρέπει νὰ ἐμφανισθῶσιν πρὸς ἀπόπειραν ἐνώσεως αὐτοπροσώπως ἄνευ ἀντιληπτῶρων καὶ κεκλεισμένων τῶν θυρῶν. Κατὰ τὰ λοιπὰ πράττονται τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 643 ὠρισμένα³.

β'. Διατάξεις ἐπὶ ἀποτυχίᾳ τῆς πρὸς ἐνωσιν ἀποπείρας.

683.—'Αποτυχούσης τῆς περὶ ἐνώσεως ἀποπείρας, τὸ δικα-

1. Πρβλ. καὶ ἄρθρα 89, 231.

2. Διὰ Δ. 25 Ἀπριλ. 1836 ὠρίσθη ὅτι ἀντὶ τῆς ἀναφορᾶς θὰ γίνηται ἀπλῆ σημεῖωσις περιέχουσα τὰ ὀνόματα τῶν διαφερομένων συζύγων καὶ τὸν πρὸς χωρισμόν ἀπὸ τραπέζης καὶ κοίτης σκοπόν, μὴ ἐξηγοῦσα δὲ τὰ αἷτια, τὰ ὁποῖα προεκάλεσαν τὸν χωρισμόν τοῦτον. Τὸ αὐτὸ θὰ γίνηται καὶ κατὰ τὴν περίπτωσιν τοῦ ἄρθρου 686 προκειμένου λόγου περὶ διαζεύξεως.—'Ορα ὅμως σελ. 203 σημ. 3 καὶ Οἶκον.—Λειβ. § 151 σημ. 1.

3. 'Ορα καὶ ἄρθρ. 55-ν. 671 τοῦ 1943 Καταστ. Ἐκκλησίας ἐν Μέτρ. Β').

στήριον τῶν πρωτοδικῶν, ἐὰν ἡ αἴτησις φανῆ βάσιμος, διατάττει, καὶ μὴ ἐμφανισθέντος τοῦ ἐναγομένου, τὰ ἐξῆς.—1. τὴν κατὰ τοὺς ἐν τῷ ἄρθρῳ 677 ἀναφερομένους [τύπους] ¹ τοιχοκόλλησιν καὶ δημοσιεύσιν τῆς ἀναφορᾶς.—2. τὴν εἰς τὴν γυναῖκα χορήγησιν τῆς ἀδείας τοῦ νὰ παρασταθῆ ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου καὶ νὰ μετοικήσῃ ἀπὸ τῆς κατοικίας τοῦ ἀνδρὸς εἰς οἰκίαν προσδιωρισμένην παρὰ τῶν διαδίκων, ἢ κατὰ δεύτερον λόγον, παρὰ τοῦ δικαστηρίου.—3. τὴν εἰς τὴν γυναῖκα ἐγχείρισιν τῶν διὰ τὰς καθημερινὰς ἀνάγκας τοῦ βίου ἀπαιτουμένων πραγμάτων.—4. τὰ περὶ τῆς ἀγωγῆς τῶν παιδῶν κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς διαδικασίας, ἐὰν δηλ. ἡ μήτηρ, ἢ τις τῶν συγγενῶν ἢ ὁ εἰσαγγελεὺς προτείνῃ νὰ ἀφαιρεθῶσιν οὗτοι τοῦ πατρὸς.—5. Τὰ περὶ τῆς ὑπὸ τοῦ συζύγου εἰς τὴν γυναῖκα δοτέας καὶ μετὰ τὴν κατάστασιν ἐκείνου ἀναλόγου συντάξεως, ἐὰν ἡ γυνὴ δὲν ἤθελεν ἔχει ἰδίαν περιουσίαν καὶ ἤθελε κάμει χρῆσιν τῆς διὰ τοῦ ἀριθ. 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου δεδομένης ἀδείας τοῦ νὰ καταλίπῃ τὴν οἰκίαν τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς.

684.—Ἡ περὶ ἄλλων ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ 683 μὴ ἀναφερομένων προσωρινῶν μέτρων αἴτησις γίνεται κατὰ τὰ ἄρθρα 619 καὶ ἐπ., καὶ συζητεῖται ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ.

γ'. Ἀγωγή.

685.—Μόνον ἓνα μῆνα ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 683 ἀριθ. 1. ἀναφερομένων τοιχοκολλήσεων καὶ δημοσιεύσεων δύνανται νὰ γίνουσι αἱ ἀγωγαί.—Ἡ ὁμολογία ἐνὸς τῶν δύο συζύγων δὲν ἀποτελεῖ ἀπόδειξιν.—Ἐκ τοῦ ἐναντίου δὲ δύνανται νὰ ἐξετασθῶσιν ὡς μάρτυρες οἱ τε συγγενεῖς τῶν διαδίκων, ἐξαιρουμένων τῶν παιδῶν καὶ τῶν ἀπογόνων, καὶ οἱ ὑπηρέται, ἀλλ' ἀπόκειται εἰς τὸ δικαστήριον νὰ κρίνῃ περὶ τοῦ ἀξιοπίστου αὐτῶν ².—Κατὰ τὰ λοιπὰ ἐνεργοῦνται τὰ ἐν ἄρθροις 678—681 διατεταγμένα.

θ'. Ἐπὶ διαζεύξεως.

686³.—

1. Ἐκ παραδρομῆς ἀντὶ «τόπους» (Orten).

2. Πρβλ. καὶ ἄρθρα 264, 326.

3. Κατηργήθη δι' ἄρθρο. 1 ν. 3222 τῆς 28/30 Αὐγ. 1924 «περὶ ὑπαγωγῆς τῶν περὶ διαζυγίου ἀγωγῶν εἰς τὴν συνήθη διαδικασίαν», ὅν

I. Ἐπὶ παραχωρήσεως κτημάτων.

α'. Περιπτώσεις.

687.—Πᾶς τίμιος ὀφειλέτης, ὅστις δύναται νὰ ἀποδείξῃ, ὅτι μόνον ἔνεκα δυστυχημάτων δὲν εἶναι εἰς κατάστασιν νὰ εὐχαριστήσῃ τοὺς δανειστάς του, ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ παραχωρήσῃ τὴν περιουσίαν του εἰς αὐτούς, καὶ νὰ ἀπαλλάξῃ οὕτως ἑαυτόν, μέχρι τῆς ἀποκτήσεως νέας περιουσίας, πάσης περαιτέρω καταδιώξεως, ἰδίως δὲ τῆς προσωπικῆς κρατήσεως¹, τηρουμένης τῆς ἐν τοῖς ἑφεξῆς ἄρθροις διαταττομένης διαδικασίας.

688.—Ἐξαιροῦνται τῆς νομίμου ταύτης [ὠφελείας]² μόνον.
—1. ἀλλοδαποί.—2. ἐπίτροποι, κηδεμόνες, διαχειρισταὶ ξένης περιουσίας, καὶ ἐν γένει παντὸς εἴδους ὑπόλογοι.—3. ὅλοι οἱ ὡς ἀπατεῶνες καταδικασθέντες.

β'. Διαδικασία.

689³.—Ἡ αἴτησις τῆς παραχωρήσεως τῆς περιουσίας εἰσάγεται κατὰ τὴν συνοπτικὴν διαδικασίαν εἰς τὸ δικαστήριον τῶν πρωτοδικῶν τῆς κατοικίας τοῦ ὀφειλέτου, ἀπευθύνεται δὲ κατὰ πάντων τῶν δανειστῶν, εἰς οὓς καὶ κοινοποιεῖται, περιέχουσα συνοπτικὴν περιγραφὴν τῆς καταστάσεως τῆς περιουσίας. Τὰ ἀναγκαῖα δικόγραφα, βιβλία καὶ ἄλλαι ἀποδείξεις κατατίθενται 24 τοῦλάχιστον ὥρας πρὸ τῆς συζητήσεως παρὰ τῷ γραμματεῖ τοῦ πρωτοδικείου. Ἡ αἴτησις κοινοποιεῖται ἐκάστοτε εἰς τὸν εἰσαγγελέα.

690³.—Ἐπὶ τῇ αἰτήσει ταύτῃ δύναται κατὰ τὸ δοκοῦν τῷ ἀρμοδίῳ δικαστηρίῳ νὰ ἀνασταλῇ ἐφ' ἅπαξ καὶ μόνον μέχρι τῶν ἕξ μηνῶν ἢ καταδιώξις. Ἡ ἀναστολὴ αὕτη δὲν ἀφορᾷ εἰς τὰς ἀπαιτήσεις τὰς ἐκ χρεῶν μὴ περιληφθέντων ἐν τῇ αἰτήσει.—Μόνον μετὰ τὴν βεβαίωσιν τῶν δυστυχημάτων ἀπαγγέλλεται ἡ παρα-

ὄρα ἐν Μέρ. Β', εἶχε δὲ τὸ ἄρθρ. 686 οὕτως: «Ἐπὶ τῆς διαζεύξεως πρᾶττονται, καθὼς καὶ ἐπὶ τοῦ ἀπὸ τραπέζης καὶ κοίτης χωρισμοῦ, τὰ ἐν τοῖς ἄρθρ. 682—685 ὀρισμένα».

1. Ὅπου, ἐννοεῖται, ἐπιτρέπεται αὕτη μετὰ τὸν ν. ΒΧΟΣΤ' τῆς 9 Μαρτ. 1900 «περὶ μεταρρυθμίσεως τῶν περὶ προσωπικῆς κρατήσεως διατάξεων», ὅρα σχετικῶς ἄρθρα 732 καὶ 999.

2. «Εὐ ε ρ γ ε τ ἦ μ α τ ο ς» (Recshtswohlthat), κατ' ὀρθὴν μετάφρ.

3. Ὡς ἀντικατεστάθη διὰ ν. ΑΥΕ' τῆς 28 Μαΐου 1887

χώρησις τῆς περιουσίας. Κατὰ τοιαύτης ἀποφάσεως δὲν γίνεται μὲν ἀνακοπή, εἶναι δὲ δεκτὴ ἔκκλησις κατὰ τὰς συνήθεις προθεσμίας καὶ διατυπώσεις. Ἡ ἔκκλησις συζητεῖται καὶ ἀποφασίζεται ὡς ἐν ταῖς συνοπτικαῖς δίκαις, κατὰ τὰ ἄρθρα 619 καὶ ἐπόμενα. — Αἱ δίκαι περὶ παραχώρησεως περιουσίας εἰσάγονται καὶ δικάζονται ὡς κατελείγουσαι, ἄνευ πράξεως πρὸς τοῦτο τοῦ ἀρμοδίου προέδρου, πᾶσαι δὲ αἱ ἐκδιδόμεναι ἀποφάσεις εἰσὶ προσωρινῶς ἐκτελεσταί.

691.—Πρὶν, κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον 690 ἐδάφ. 2, ἀπαγγελθῆ ἢ παραχώρησις τῆς περιουσίας διακηρύττει ὁ ὀφειλέτης κατ' ἐπανάληψιν ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ τοῦ ἐμπορικοῦ δικαστηρίου τῆς κατοικίας του ἢ, ὅπου δὲν ὑπάρχει ἐμπορικὸν δικαστήριον, ἐν τῷ δημαρχεῖῳ, εἰς ἡμέραν τινα συνεδριάσεως ὅτι θέλει νὰ παραχώρησῃ τὴν περιουσίαν του.—Τὴν διακήρυξιν ταύτην [παραδίδει] ¹ αὐτοπροσώπως ὁ ὀφειλέτης. Ἐνταῦθα συγχωρεῖται εἰς ὅλους τοὺς δανειστὰς ἢ προσέλευσις, διὸ καὶ προσκαλοῦνται ἐπὶ τούτου.—Τούτων πάντων γίνεται μνεῖα ἐν τοῖς πρακτικοῖς τῆς συνεδριάσεως, καί, ἐὰν ἡ πράξις ἐγίνε ἐν τῷ δημαρχεῖῳ, συντάσσεται ἐκθεσις παρὰ τινος συμβολαιογράφου ἢ εἰρηνοδίκου.

692.—Ἡ ἀπόφασις διὰ τῆς ὁποίας ἀπαγγέλλεται ἢ παραχώρησις περιουσίας, τοιχοκολλᾶται καὶ καταχωρίζεται εἰς τοὺς ἐν τῷ ἄρθρῳ 677 ἀναφερομένους τόπους.

γ'. Συνέπειαι.

693.—Αἱ ἐν τῷ ἄρθρῳ 687 ἀναφερόμεναι συνέπειαι παρέπονται αὐτοδικαίως, καὶ ἐὰν δὲν ἀπηγγέλθησαν ἐν τῇ ἀποφάσει ὅθεν ἀπολύεται τῆς κρατήσεως ὁ ὀφειλέτης, ἐὰν ἐφυλακίσθη ἤδη ², καὶ οἱ δανεισταὶ ἔχουν τὸ δικαίωμα, τηρουμένων τῶν διὰ τοὺς ἐξ ἀπογραφῆς κληρονόμους (héritiers bénéficiaires) διαγεγραμμένων διατυπώσεων, νὰ πωλήσουν τὰ παραχωρηθέντα κτήματα, καὶ νὰ ἀπολαμβάνουν ἐν τοσοῦτῳ ὅλας τὰς ἐξ αὐτῶν ὠφελείας.

δ'. Ἐπὶ ἐμπόρων.

694.—Ὡς πρὸς τοὺς ἐμπόρους, ἐφαρμόζονται τὰ ἐν τῷ ἐμπορικῷ νόμῳ ὠρισμένα ³.

1. Ὁρθῶς: «ἐκφέρει» (abgeben).

2. Ὅρα ἄρθρο. 1020 § 6.

3. Ἄρθρο. 614 καὶ 636 Ἐμπ. Ν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΒΔΟΜΟΝ

ΛΟΓΙΣΤΙΚΗ ΔΙΚΗ.

A'. Λογοδοσία ἐν γένει.

695.—“Απας διαχειριστῆς ξένης περιουσίας εἶναι ὑπόλογος, καὶ δύναται, ἐὰν ἐκουσίως δὲν πείθῃται εἰς λογοδοσίαν, νὰ ἀναγκασθῇ εἰς τοῦτο διὰ κατασχέσεως καὶ πωλήσεως τῆς περιουσίας του, κατὰ δὲ τὸ δοκοῦν τῷ δικαστηρίῳ, καὶ διὰ προσωπικῆς κρατήσεως.

696.—Πᾶς λογαριασμὸς πρέπει νὰ περιέχῃ ἀντιπαράθεσιν τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων καὶ τῶν ὀφειλομένων, ὡς καὶ τὸ ἐκ τῆς ἀντιπαράθεσεως ταύτης προκῦπτον.

B'. Ἐκουσία λογοδοσία.

697.—Ἐπὶ ἐκουσίας λογοδοσίας, ὁ δοσίλογος [παραδίδει]¹ ἀντιγεγραμμένον τὸν κατὰ τὸν προσήκοντα τύπον συντεταγμένον λογαριασμὸν εἰς ἐκεῖνον, πρὸς ὃν ὀφείλει νὰ δώσῃ λόγον, καὶ [κοινοποιεῖ]² εἰς αὐτὸν τὰς περὶ τούτου ἀποδείξεις, κατὰ τινὰ τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 555 ὠρισμένων τρόπων.

698.—Ἐντὸς προθεσμίας δεκαπέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δόσεως τοῦ λογαριασμοῦ, παρατεινομένης κατὰ τὴν ἀνάλογίαν τῶν ἄρθρων 540 - 542, [κοινοποιεῖ]² ὁ δεξίλογος εἰς τὸν δοσίλογον τοὺς περὶ τοῦ λογαριασμοῦ δισταγμούς του, ἐντὸς δὲ ἄλλης ὀκταμήρου προθεσμίας, [κοινοποιεῖ]³ ὁ δοσίλογος τὰς ἀντιπαρατηρήσεις του εἰς τὸν δεξίλογον.

699.—Περαιτέρω διαμοιβῆ ἐγγράφων δὲν γίνεται, ἀλλ' ἐγγράφεται ἤδη ἡ ὑπόθεσις εἰς τὸ πινάκιον.—Τὸ αὐτὸ δικαίωμα ἔχει καὶ ὁ διάδικος, ὡσάκις ὁ ἀντίδικος γίνῃ ὑπερήμερος.—Ἐν γένει ἐφαρμόζονται κατὰ τοῦτο τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 566 - 578 ὠρισμένα.

700.—Περὶ τῆς ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ διαδικασίας ἐφαρμόζονται τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 579 καὶ ἐπ. ὠρισμένα ἐν τοσοῦτῳ συζητεῖ τὸ ἀρμόδιον δικαστήριον μόνον τὰ ἀμφισβητούμενα κεφάλαια.—“Ο,τι ὠμολογήθῃ ἀμοιβαίως ἐν τῇ προδικασίᾳ, κηρύττεται παρὰ

1. Ὁρθῶς: «ἐπιδίδει» (hat zu zustellen).

2. Ὁρθότερον: «ἀνακοινοῖ» (mitteilen).

τοῦ προέδρου τοῦ δικαστηρίου ἐκτελεστὸν κατὰ τὰ ἄρθρα 118 καὶ ἐπ., ἐπὶ ἀναφορᾷ γενομένη πρὸς αὐτὸν κατὰ τὰ ἄρθρα 641 καὶ 642.

Γ'. Βιαία λογοδοσία.

α'. Ἐν γέρει.

701.—Ἐὰν ὁ ὑπόλογος δὲν πείθῃται ἐκουσίως εἰς λογοδοσίαν, δύναται νὰ ζητηθῇ αὕτη παρὰ τῷ ἀρμοδίῳ δικαστηρίῳ, ἢ διὰ παρεμπιπτούσης ἀγωγῆς, δικαζομένης ἤδη ἄλλης διαφορᾶς, ἢ καὶ διὰ κυρίας ἀγωγῆς.

β'. Πρώτη ἀπόφασις.

702.—Ἡ κυρία ἀγωγή γίνεται καὶ συζητεῖται κατὰ τὴν διαφορὰν τῶν περιπτώσεων, ἢ κατὰ τὰ ἄρθρα 531 καὶ ἐπ., ἢ κατὰ τὰ ἄρθρ. 619 καὶ ἐπ.—Ἐν τῇ ἀποφάσει προσδιορίζεται ὁ τόπος καὶ ὁ χρόνος τῆς ἐγχειρίσεως τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 696 συντακτέου λογαριασμοῦ καὶ διορίζεται εἰς τῶν δικαστῶν πρὸς διεύθυνσιν τῆς διαδικασίας· διατάσσεται δὲ ¹ διὰ τὴν περίπτωσιν τῆς ἀπειθείας τοῦ ὑπολόγου ἐν τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 695 ὠρισμένων ἀναγκαστικῶν μέτρων.

703.—Διαταχθείσης τῆς κατασχέσεως καὶ τῆς πωλήσεως τῆς περιουσίας, προσδιορίζει τότε ¹ τὸ δικαστήριον κατὰ τὸ εἰκαζόμενον ἔλλειμμα τοῦ λογαριασμοῦ, ποσότητά τινα, τῆς ὁποίας τὸν ὅρον δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὸ κατασχεθησόμενον καὶ πωληθησόμενον μέρος τῆς περιουσίας.

γ'. Διαδικασία ἐνώπιον τοῦ εἰσηγητοῦ.

704.—Εἰς ὠρισμένον χρόνον ὀφείλουν ἀμφοτέροι οἱ διάδικοι, ἐὰν παρευρέθησαν εἰς τὸ ἀκροατήριον, νὰ ἐμφανισθῶσιν, ἄνευ περαιτέρω κλήσεως, εἰς τὸν εἰσηγητὴν, ὥστε ὁ μὲν δοσίλογος, νὰ δώσῃ τὸν λογαριασμόν του μετὰ τῶν ἀποδείξεων, ὁ δὲ δεξίλογος νὰ ἐγγράψῃ εἰς ἕκθεσιν τὰς ἐναντίον τοῦ λογαριασμοῦ παρατηρήσεις του.—Ἐὰν ὁ δεξίλογος δὲν δύναται νὰ κάμῃ παραχρῆμα τὰς παρατηρήσεις του, τῷ δίδεται πρὸς τοῦτο προθέσμία παρὰ τοῦ δικαστοῦ.

705.—Κατὰ τὴν ὠρισμένην ἡμέραν ἐμφανίζονται πάλιν ἀμ-

1. Τὸ γερμ. *z.* προσθέτει ἐνταῦθα «*συγχρότως*» (*zu gleicher Zeit*).

φότεροι οἱ διάδικοι, ὁ μὲν δεξιλόγος διὰ τὰ ἐγχειρίση τὰς ἐγγράφους παρατηρήσεις του μετὰ τῶν ἀποδείξεων, ὁ δὲ δოსίλογος διὰ τὰ γίνῃ τελευταῖον δι' ἐκθέσεως συζήτησις περὶ τοῦ λογαριασμοῦ.—Μετὰ ταῦτα παραπέμπεται ἡ ὑπόθεσις, ἐὰν οἱ διάδικοι δὲν ἠμποροῦν νὰ συμφωνήσουν περὶ ὄλων τῶν κεφαλαίων, παρὰ τοῦ δικαστοῦ εἰς τὸ ἀκροατήριον.

706.—Κατὰ πᾶσαν στάσιν τῆς διαδικασίας ταύτης, πρέπει νὰ προσπαθῇ ὁ εἰσηγητὴς νὰ συμβιβάζῃ τοὺς διαδίκους· τότε δὲ ἐφαρμόζονται τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 477 καὶ 478 ὥρισμένα.

707.—Ἐὰν ὁ ὑπόλογος δὲν ἐμφανισθῇ κατὰ τὴν πρώτην προθεσίαν, καὶ δὲν δώσῃ λογαριασμόν, βεβαιώνει τοῦτο ὁ εἰσηγητὴς μόνον δι' ἐκθέσεως καὶ λαμβάνονται τότε, ἐπιμελεία τῶν διαδίκων, τὰ κατὰ τὸ ἄρθρον [701]¹ ἐν τῇ ἀποφάσει διατεταγμένα καταναγκαστικὰ μέτρα.

708.—Ἐὰν ὁ ὑπόλογος ἐνεφανίσθῃ φέρων τὸν λογαριασμόν, κατὰ τὴν πρώτην προθεσίαν, ὁ δὲ δεξιλόγος ἀπελίπετο, βεβαιώνει καὶ τοῦτο ὁ εἰσηγητὴς δι' ἐκθέσεως, καὶ παραπέμπει τὴν ὑπόθεσιν εἰς τὸ ἀκροατήριον. Τὸ αὐτὸ συμβαίνει καὶ ἂν κατὰ τὴν δευτέραν προθεσίαν δὲν ἐμφανισθῇ τις τῶν διαδίκων.

709.—Πρὶν ἢ ἡ ὑπόθεσις παραπεμφθῇ εἰς τὸ ἀκροατήριον, ὁ εἰσηγητὴς κηρύττει ἐκτελεστόν, κατὰ τὸν ἐν τῷ ἄρθρῳ 119 ὥρισμένον τύπον, πᾶν ὅ,τι ὡμολογήθῃ ἐν τῇ προδικασίᾳ, μὴ παραβλαπτομένης τῆς περὶ τῶν ἀμφισβητουμένων κεφαλαίων περαιτέρω ἀμφισβητήσεως.

710.—Ὅσάκις ὁ δικαστὴς παραπέμπῃ τὴν ὑπόθεσιν κατὰ τὸ ἄρθρον 705 ἢ 708 εἰς τὸ ἀκροατήριον, προσδιορίζει συγχρόνως τὴν πρὸς συζήτησιν ἡμέραν, καθ' ἣν οἱ διάδικοι ὀφείλουν νὰ ἐμφανισθοῦν ἄνευ περαιτέρω κλήσεως, καὶ ἐγγράφει τὴν ὑπόθεσιν, δαπάνῃ τῶν διαδίκων, εἰς τὸ πινάκιον.

δ'. Διαδικασία ἐπὶ ἀκροατηρίου.

711.—Ἡ συζήτησις ἄρχεται ἀμέσως μετὰ τὰς συνοπτικὰς ὑποθέσεις, κατὰ τὴν προσδιορισμένην ἡμέραν, [ἀφοῦ ἀγορεύσῃ ὁ εἰσηγητὴς]² περὶ τῶν ἀμφισβητουμένων κεφαλαίων. Περὶ δὲ τῆς

1. Ἐκ παραδρομῆς ἀντὶ 702.

2. Ὁρθῶς: «μετὰ προηγουμένην ἐκθεσιν τοῦ εἰσηγητοῦ» (nach vorausgegangenem Vortrage des Richtercommissaers).

συζητήσεως αὐτῆς ἐφαρμόζονται τὰ ἐν τοῖς ἄρθροισι 580 καὶ ἐπ. ὠρισμένα.

712.—Περὶ πάντων τῶν διαφιλονεικουμένων κεφαλαίων ἀποφαίνεται τὸ δικαστήριον ἐν τῇ αὐτῇ ἀποφάσει.—Τὰ δικαιολογημένα κεφάλαια ἀναγνωρίζονται, τὰ λοιπὰ ἀπορρίπτονται, ἢ διατάσσεται ἡ προσαγωγή ἀποδείξεως.—Ἐν τῇ ἀποφάσει καταχωρίζονται τὰ ἔξοδα καὶ αἱ πρόσοδοι καὶ προσδιορίζεται ἀκριβῶς τὸ ἐκ τοῦ λογαριασμοῦ προκῦπτον μετὰ τοῦ ὑπάρχοντος τυχὸν ἔλλειμματος.

713.—Τὸ δικαστήριον δύναται κατὰ τὸ δοκοῦν αὐτῷ νὰ ἀπαγγείλῃ τὴν [προσωρινὴν] ¹ κράτησιν διὰ πᾶν ἔλλειμμα, ἢ δι' ὅποιανδήποτε ὡς ἐκ τοῦ δοθέντος λογαριασμοῦ ἀπόδοσιν, γενησομένην παρ' ἐπιτρόπου, κηδεμόνος, διαχειριστοῦ δημοτικῆς περιουσίας ἢ ἄλλων δημοσίων καταστημάτων, ἢ τινος παρὰ δικαστηρίου διορισθέντος διαχειριστοῦ.

ε'. Λάθη λογιστικά.

714.—Λάθη περὶ τὸν λογαριασμόν, παραλείψεις περὶ αὐτόν, διπλαῖ ἐγγραφαὶ τῆς αὐτῆς ποσότητος καὶ ἄλλα τοιαῦτα, διορθώνονται κατ' ἀναφορὰν παρὰ τοῦ αὐτοῦ δικαστηρίου· νέαι δὲ ἀναθεωρήσεις τοῦ ὅλου λογαριασμοῦ εἶναι ἀπαράδεκτοι ².

ς'. Ἐν ὑπερημερίᾳ τοῦ δεξιλόγου.

715.—Ὑπερημέρου γενομένου τοῦ δεξιλόγου, δύναται ὁ δοσίλογος, ἐὰν ἔχη νὰ πληρώσῃ ἔλλειμμα, νὰ καταθέσῃ αὐτὸ παρὰ τῷ δικαστηρίῳ, ἢ, παρασχὼν ἐγγύτησιν, νὰ τὸ φυλάττῃ ἄνευ [τούτου]. ³—Ἐὰν ὁ δοσίλογος ἦτο ἐπίτροπος, ἢ κηδεμὼν ἀνήλικός τινος, ἀπαλλάσσεται τῆς ἐγγυοδοσίας ταύτης.

Δ'. Δικαιώματα τῶν δανειστῶν.

716.—Δανεισταί, ἢ ἄλλοι, οἵτινες ἔχουν νόμιμον συμφέρον κατὰ τὴν ἔκβασιν τῆς διαφορᾶς, δύναται, πρὸς διατήρησιν τῶν δικαίων αὐτῶν, νὰ λάβουν, κατὰ πᾶσαν στάσιν τῆς συζητήσεως,

1. Ὅρθως: «προσωπικὴν» (Personalarrest).

2. Ὅρα καὶ ἄρθρ. 759 § 1.

3. Ἐκ παραδρομῆς ἀντὶ «τόκου» (ohne Zinsen).

γνώσιν τῶν τε δικαστικῶν ἐγγράφων καὶ τῶν ἀποδείξεων αὐτῶν, νὰ παρεμβῶσιν, ἢ νὰ κάμουν κατὰ τὸ ἄρθρον 238 ἀναβολήν.

ΤΜΗΜΑ ΤΕΤΑΡΤΟΝ

ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΠΑΡΑ ΤΟΙΣ ΕΜΠΟΡΟΔΙΚΑΙΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ

Γενικοὶ ὁρισμοί.

Α'. Σύνθεσις τοῦ Δικαστηρίου.

717—719¹.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

Διαδικασία ἐν ταῖς ἐμπορικαῖς δίκαις².

Α. Προδικασία.

720³.—Εἰς τὸ ἐγγράφον τῆς ἀγωγῆς ἐφαρμόζονται τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 533-540 ὠρισμένα, ἐκτὸς τοῦ ἀριθμοῦ 6 τοῦ ἄρθρου 533, καθότι, ἀντὶ τῶν ἐκεῖ ὠρισμένων, πρέπει νὰ προσδιορισθῇ προθεσμία πρὸς τὴν ἐν τῷ ἀχροστηρίῳ ἐμφάνισιν, καὶ ἐκτὸς τοῦ ἀριθμοῦ 1 τοῦ ἄρθρου 538, ἔνεκα τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 532, ἀριθμὸς 1 ὠρισμένων.

721³.—Ἐὰν ἐν τῷ ἐγγράφῳ τῆς ἀγωγῆς ἡ ἡμέρα τῆς συζητήσεως δὲν διωρίσθῃ ἀκριβῶς ἢ ὀρθῶς, ἢ δὲν διωρίσθῃ παντάπασι, ἡμέρα τῆς ἐμφανίσεως εἶναι τότε κατὰ νόμον ἢ μετὰ τὴν παράδοσιν τοῦ ἐγγράφου τῆς ἀγωγῆς ἄλλ' ἢ προθεσμία αὕτη ἐπὶ μακροτέρων ἀποστάσεων ἐπεκτείνεται κατὰ τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 195 καὶ 196 διατεταγμένα.—Ὁ ἐνάγων δύναται νὰ παρεκτείνῃ ἐν τῷ ἐγγράφῳ τῆς ἀγωγῆς τὴν προθεσμίαν ταύτην ἄλλ' ἐκτὸς τῆς περιπτώσεως τοῦ ἄρθρου 726, δὲν δύναται νὰ τὴν συντέμῃ.

722³.—Ἐὰν ἐκ τῆς ἀναβολῆς ἐπίκειται κίνδυνος ὁ πρόεδρος ἔχει

1. Κατηργήθησαν, ὡς ἀντικείμενα εἰς ν. ΑΥΝΖ' τῆς 28 Μαΐου 1887 «περὶ καταργήσεως τῶν ἐμποροδικείων», κατὰ τὸ ἄρθρ. 2 τοῦ ὁποίου τὰς ἐμπορικὰς διαφορὰς δικάζουσι τὰ πρωτοδικεῖα κατὰ τὴν διαδικασίαν τῶν ἐμπορικῶν δικῶν, τὴν ὀριζομένην ὑπὸ τῶν σχετικῶν διατάξεων τῆς Πολ. Δικον., κατὰ δὲ τὸ ἄρθρ. 3 περὶ τῶν ἐμπορικῶν ὑποθέσεων τηρεῖται ἴδιον πινάκιον. Ἐπῆλθεν ὁμοῦς ὁ ν. 206, ὅστις καθώρισεν ἐνιαίαν διαδικασίαν πασῶν τῶν πολιτικῶν δικῶν καὶ ἐν μόνον πινάκιον (ἴδρα σελ. 181 σημ. 1).

2. Ὁ τίτλος οὗτος ἐτέθη διὰ τοῦ ν. ΑΥΝΖ' ἀντὶ τοῦ ἀρχικοῦ «δικασίας παρὰ τοῖς ἐμποροδίκαις».

3. Μετὰ τὸν ν. 206 (ἴδρα σελ. 181 σημ. 1), τὰ ἄρθρ. 720—722 δὲν ἰσχύουσιν, ἐφαρμοζομένων ἀντ' αὐτῶν τῶν ἄρθρ. 619—622.

ὁ δικαίωμα, γενομένης πρὸς αὐτὸν ἀναφορᾶς, νὰ συντέμῃ τὴν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ὠρισμένην προθεσίαν καὶ νὰ προσδιορίσῃ τὴν συζήτησιν καὶ κατὰ τὴν αὐτὴν εἰσέτι ἡμέραν εἰς ὥραν ρητὴν, ἐὰν εἶναι εἰσέτι δυνατὴ ἢ ἐπίδοσις κλήσεως, καὶ ἢ ἐμφάνιαις τῶν μαρτύρων.

723.—Κατὰ τὰς περιστάσεις, δύναται νὰ διατάξῃ συγχρόνως ὁ πρόεδρος τὴν ἕνεκα τῶν δικαστικῶν ἐξόδων ἐγγυοδοσίαν, καὶ τὴν κατάσχεσιν τῆς περιουσίας τοῦ ὀφειλέτου.

724.—Κατὰ τῆς εἰς τὰ δύο προηγούμενα ἄρθρα ἀναφερομένης διατάξεως τοῦ προέδρου τοῦ δικαστηρίου δὲν συγχωρεῖται οὔτε ἀνακοπὴ, οὔτε ἔφεσις.

725.—[Παραδιδομένου]¹ τοῦ ἐγγράφου τῆς ἀγωγῆς ἐπισυνάπτεται ἢ διαταγὴ τοῦ προέδρου, καὶ τὸ περὶ ἐγγυήσεως ἐγγράφον ἢ βεβαίωσις τῆς δοθείσης [ἐγγυήσεως]² ἢτοι ἐν ἀντιγράφῳ, ἢ ἐν πρωτοτύπῳ.

726.—Μόνον ἐπὶ ναυτικῶν ὑποθέσεων, ὅταν πλοῖόν τι ὀρμᾶται πρὸς ἀπόπλουν, ἢ ἐπικειμένου ἄλλου κινδύνου ὡς ἐκ τῆς ἀναβολῆς, συγχωρεῖται κλήσις βραχυπρόθεσμος ἄνευ προηγουμένης διαταγῆς τοῦ προέδρου.

B'. Πινάκιον.

727³.—Περαιτέρω ἐγγραφὸς προδικασία δὲν γίνεται: ἀλλ' ἢ ὑπόθεσις ἐγγράφεται ἀμέσως μετὰ τὴν ἐπίδοσιν τοῦ ἐγγράφου τῆς ἀγωγῆς εἰς τὸ παρὰ τοῖς ἐμποροδικαῖς συντακτέον πινάκιον, καὶ μετὰ τὴν παρέλευσιν τῶν ἐν τοῖς ἄρθροις 271—276 ὠρισμένων προθεσμιῶν, γίνεται συζήτησις περὶ αὐτῆς.—Ὡς πρὸς τὸ πινάκιον ἐφαρμόζονται τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 570—578 ὠρισμένα, ἀλλ' ἢ ἐκδίκασις τῶν ἐν τῷ πινακίῳ ἀταξιῶν, τὰς ὁποίας ὁ εἰσαγγελεὺς ἐβεβαίωσεν, ὑπάγεται εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν.

I". Διαδικασία ἐπὶ ἀκροατηρίου.

728.—Ἡ ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ διαδικασία γίνεται κατὰ τὰ ἄρθρα 580—611 καὶ 625—633, ἐξαιρουμένων ἐκείνων, ὅσα αὐτόθι διετάχθησαν περὶ⁴. . . ἀπολογητηρίων ἐγγράφων, ἐνστάσεων ἐγγυοδοσίας, (exceptionem cautionis) διαφορῶν περὶ διακατο-

1. Ὁρθῶς: «κατὰ τὴν ἐπίδοσιν» (bei Zustellung).

2. Ὁρθῶς: «ἀσφαλείας» (Sicherheit).

3. Καὶ τὸ ἄρθρ. 727 δὲν ἰσχύει, ἐφαρμοστέου ἀντ' αὐτοῦ τοῦ ἄρθρ. 623 (ὄρα σ. 210 σημ. 3).

4. Ὑπῆρχεν ἐνταῦθα ἡ λέξις «εἰσαγγελέων», διαγραφείσα διὰ τὸ ΑΥΝΖ' τοῦ 1887. Ὁρα ὁμως καὶ σελ. 9 σημ. 1.

χῆς, καὶ ἄλλων κατὰ τὰς ἐμπορικὰς ὑποθέσεις μὴ συμβαινόντων πραγμάτων.

Δ'. Ὑποθέσεις ἀφορῶσαι τὰς συναλλαγματικὰς¹.

729².—Εἰς δίκας ἀφορώσας ἀποκλειστικῶς τὴν πληρωμὴν συναλλαγματικῆς ἢ ἐμπορικῆς ἢ μὴ γραμματίου εἰς διαταγὴν, ἃν δὲν συναινοῦν οἱ διάδικοι, ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς κρίσεως τοῦ δικαστηρίου νὰ διατάξῃ ἀπόδειξιν περὶ τῶν μὴ δι' ἐγγράφων ἀποδεικνυομένων γεγονότων, τῶν θεμελιούντων τὴν κατὰ τῆς ἀγωγῆς ὑπεράσπισιν τοῦ ἐναγομένου. Ὁ περιορισμὸς οὗτος δὲν ἰσχύει ὡς πρὸς τὴν ἀπόδειξιν τοῦ περὶ μὴ ἐμπορικῆς ιδιότητος ἰσχυρισμοῦ ἐναγομένου, ἐναντίον τοῦ ὁποίου ζητεῖται προσωπικὴ κράτησις.—Ἡ δι' ἐγγράφων ἀπόδειξις γίνεται ὑποχρεωτικῶς διὰ προαποδεικτικῆς προσαγωγῆς τῶν ἀποδεικτικῶν ἐγγράφων.— Πᾶσα ἐνστασις ἢ ἀνταπαίτησις τοῦ ἐναγομένου μὴ ἀπορριπτομένη ὡς ἀβάσιμος, ἀλλ' ὡς ἀπαράδεκτος λόγῳ τοῦ κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ δικαστηρίου μὴ ἐφικτοῦ τῆς ἀποδείξεως αὐτῆς ἐν τῇ προκειμένῃ ἐκτάκτῳ διαδικασίᾳ, φέρεται διὰ κλήσεως εἰς ἰδιαιτέραν συζήτησιν, χωρὶς νὰ ἀναβάλληται ἐντεῦθεν ἢ ἐπὶ τῆς ἀγωγῆς δίκη καὶ ἢ τῆς ἐπ' αὐτῆς ἐκδιδομένης ἀποφάσεως ἐκτέλεσις. Ἐὰν δ' εἶναι πιθανὸν ὅτι ὁ νικῶν διάδικος θέλει ἠτηθῆ ἐν τῇ τακτικῇ διαδικασίᾳ ἢ ὅτι ἤθελε καταστῆ ἀναξιόχρεος, τὸ δικαστήριον διατάσσει κατ' αἴτησιν τοῦ ἀντιδίκου τοῦ τὴν κατάθεσιν ἐγγυήσεως κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 734 ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὸν ΒΙΓ' νόμον τῆς 11 Ἰουλίου 1892. Δύναται οὐχ' ἦττον τὸ δικαστήριον νὰ διατάξῃ, ἀντὶ τῆς καταθέσεως ἐγγυήσεως, τὴν ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῆς ἐκτελέσεως ὑπαλλήλου καὶ κατὰ τὰς αὐτὰς τῆς καταθέσεως ἐγγυήσεως διατυπώσεις, κατάθεσιν τοῦ ὅλου ἢ μέρους τοῦ ἐπιδικάζομένου διὰ τῆς ἀποφάσεως ποσοῦ μέχρι τῆς ἐν τῇ τακτικῇ διαδικασίᾳ ἐκδόσεως τελεσιδίκου ἀποφάσεως.—Αἱ περὶ πληρωμῆς συναλλαγματικῶν καὶ γραμματίων εἰς διαταγὴν ὑποθέσεις συζητοῦνται κατὰ προτίμησιν ἐκ τοῦ παρόντος νόμου

1. Καὶ τὰς ἐπιταγὰς. Ὅρα ἄρθρ. 77 ν. 5960 ἐν σελ. 6 σημ. 5.

2. Ὡς ἀντικατεστάθη δι' ἄρθρου μόνου ν. ΓΦΟΓ' τῆς 22 Φεβρ. 1910.—Ὅρα καὶ ν. 8. 13/19 Σβρίου 1925 «περὶ ἐκδικάσεως τῶν ἐκ συναλλαγματικῶν κλπ. διαφορῶν» κυρωθὲν διὰ ν. 4287 τοῦ 1929 ἔτι δ' ἄρθρ. 40 § 5 ν. 4755 τοῦ 1930 «περὶ κώδικος τελῶν χαρτοσήμου» (ἐν οἰκείᾳ θέσει Μέρο. Β'.

τὴν πρώτην δικάσιμον μετὰ τὴν πάροδον 3 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως παρατεινομένων λόγῳ ἀποστάσεως, μὴ λαμβανομένης ὑπ' ὄψει τῆς ὑπὸ τοῦ ἐναγομένου ἐν τῷ τῆς κλήσεως δικογράφῳ ὀριζομένης τυχὸν μακροτέρας προθεσμίας.—Ἐφεσις κατὰ τῶν ἐπὶ τῶν αὐτῶν ὑποθέσεων ἐκδιδομένων προδικαστικῶν καὶ προπαρασκευαστικῶν ἀποφάσεων δὲν παρακωλύει τὴν ἐξακολούθησιν τῆς ἐν τῷ πρώτῳ βαθμῷ δίκης.—Μεταφράσεις τῶν εἰς ἄλλοδαπὴν γλῶσσαν συντεταγμένων συναλλαγματικῶν καὶ εἰς διαταγὴν γραμματίων γενόμεναι ὑπὸ δικηγόρου δύνανται, κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ δικαστηρίου, νὰ ληφθῶσιν ὑπ' ὄψει, ἄλλως διατάσσεται μετάφρασις αὐτῶν ὑφ' ἐνὸς μόνου ἐμπειροτέχνου μεταφραστοῦ¹.—Ἡ διάταξις τοῦ ἐπομένου ἄρθρου ἐφαρμόζεται καὶ ἐν τῇ ἐκ τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐκτάκτῳ διαδικασίᾳ μόνον ἐφ' ὅσον δὲν ἀντίκειται εἰς τὰς διατάξεις αὐτοῦ.

Ε'. Μὴ γνήσια καὶ πλαστὰ ἔγγραφα.

730². — Ἐὰν ἔγγραφόν τι προσβληθῇ ὡς μὴ γνήσιον ἢ ὡς πλαστογραφημένον, ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 435 - 461.

ΣΤ'. Λογιστικαὶ διαφοραί.

731.—Ἐπὶ λογιστικῶν διαφορῶν δύνανται οἱ διάδικοι νὰ παραπεμφθοῦν εἰς συμβιβαστάς. Οἱ συμβιβασταὶ οὗτοι, ὅταν οἱ διάδικοι δὲν δύνανται νὰ συμφωνήσουν περὶ τῶν τοιούτων, διορίζονται ἐξ ἐπαγγέλματος ἐν τῇ αὐτῇ ἀποφάσει.—Οὗτοι πράττουν κατὰ τὰ ἄρθρα 124 καὶ 125. Μὴ κατορθωθέντος δὲ τοῦ συμβιβασμοῦ, παραπέμπεται ἡ ὅλη ὑπόθεσις, ἢ, ἐὰν ὑπάρχουν πλεονα κεφάλαια, ἐκ τῶν ὁποίων τινὰ μόνον συνεβιβάσθησαν, παραπέπονται τὰ μὴ συμβιβασθέντα κεφάλαια εἰς τὸ ἀκροατήριον.

Ζ'. Προσωπικὴ κράτησις.

732³.—Ἐν πάσῃ περὶ ἐμπορικῆς διαφορᾶς ἐκδιδομένη ἀποφάσει ἀπαγγέλλεται, αἰτήσῃ τοῦ ἐνάγοντος, προσωπικὴ κρά-

1. Ὅρα τὸ νεώτερον ἄρθρ. 48 Κώδ. Δικηγόρων ἐν Μέρ. Β'.

2. Ὡς ἀντικατεστάθη δι' ἄρθρ. 2 ν. ΑΥΝΖ' τοῦ 1887.

3. Ὡς ἐτροπ. δι' ἄρθρ. 1 ν. ΒΧΟΣΤ' τῆς 9 Μαρτ. 1900 «περὶ μεταρρυθμίσεως τῶν περὶ προσωπικῆς κρατήσεως διατάξεων».

τησις κατὰ τοῦ ἠττηθέντος ἐμπόρου ἕνεκα μόνον τοῦ ἐπιδίκου ἀντικειμένου.—Τὴν ἀμφισβητηθεῖσαν ἐμπορικὴν ιδιότητα τοῦ ἐναγομένου ὀφείλει ὁ ἐπιδιώκων τὴν κράτησιν αὐτοῦ νὰ ἀποδείξῃ, μὴ κωλυομένου ἐντεῦθεν τοῦ δικαστηρίου, ὅπως ἀποφασίσῃ καὶ ὀριστικῶς περὶ τοῦ ἀντικειμένου τῆς διαφορᾶς.

Η'. Ἐκτέλεισις.

733¹.—

Θ'. Ἐγγύησις.

734².—

Ι'. Ἐφεσις.

735.—Ἡ ἔφεσις δὲν εἶναι ποτε [ἀναβλητικὴ]³ κατὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 733 ἀκριβέστερον ὀρισμένα.—Ἐπικειμένου δὲ κινδύνου ὡς ἐκ τῆς ἀναβολῆς, δύναται, ἄνευ περαιτέρω βεβαιώσεως, κατ' ἀναφορὰν γενομένην πρὸς τὸν πρόεδρον τῶν ἐφετῶν, νὰ συντηθῇ ἢ νόμιμος προθεσμία καὶ νὰ προσδιορισθῇ ῥητῇ ἡμέρᾳ πρὸς συζήτησιν. Περὶ τῶν τοιούτων διατάξεων ἐφαρμόζονται τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 621 καὶ 622 ὀρισμένα.—Κατὰ τὰ λοιπὰ δεόν νὰ γίνηται συζήτησις⁴ ὡς ἐν ταῖς συνοπτικαῖς δίκαις, κατὰ ἄρθρα 741 - 751, 752 ἀριθ. 2, 753 - 755, 756 ἀριθ. 2 - 4, 757 - 759, 762, 766 ἐδάφ. 2 καὶ 770 - 783.

1. Κατηγγήθη δι' ἄρθρ. 10 ἀν. ν. 2407 τοῦ 1940 «περὶ τροπ. διατάξεων Πολ. Δικον. κλπ.».—Σχετ. ἄρθρ. 77 ν. 5960 ἐν σελ. 6 σημ. 4).

2. Κατηγγήθη δι' ἄρθρ. 10 ἀν. ν. 2407 τοῦ 1940, δι' οὗ ἀντικατεστάθησαν αἱ περὶ ἐγγυοδοσίας διατάξεις τῶν ἄρθρ. 764—766 καὶ 840—847.

3. Ὁρθῶς: «ἀνασταλτικὴ» (suspensivus).

4. Τὸ γερμ. κείμεν. προσθέτει ἐνταῦθα: «καὶ ἀπόφασις».

ΤΜΗΜΑ ΠΕΜΠΤΟΝ

ΕΝΔΙΚΑ ΜΕΣΑ ¹

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ

"Εφεσις ².

A'. Σύνθεσις τοῦ Δικαστηρίου.

736.—Διὰ τὰ ἔχη κῦρος ἡ ἀπόφασις τοῦ Δικαστηρίου τῶν ἐφετῶν, ἀπαιτεῖται ἡ σύμπραξις πέντε δικαστῶν, συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ προέδρου, καὶ ἡ παρουσία τοῦ παρὰ τοῖς ἐφέταις εἰσαγγελέως ³ καὶ γραμματέως.

B'. Ἀρμοδιότης.

737.—Οἱ ἐφέται ἀποφασίζουσι περὶ πασῶν τῶν κατὰ τὰ ἄρθρα 116, 529, 530, 718 καὶ 719 μὴ ἀνεκκλήτως ἐκδοθεισῶν ἀποφάσεων τῶν πρωτοδικῶν, ἐμποροδικῶν ἢ τῶν τούτοις ἴσων διαιτητῶν.—Δὲν [θεωρεῖται] ⁴ ἐνταῦθα, ἂν ἡ ἀπόφασις ὠνομάσθῃ κατὰ λάθος πρωτόκλητος ἢ ἀνεκκλητος ⁵.

1. «Εἰς οὐδὲν ἐνδικὸν μέσον ὑπόκεινται αἱ δικαστικαὶ ἀποφάσεις : α') περὶ διορισμοῦ ἢ ἀντικαταστάσεως τοῦ εἰσηγητοῦ, β') περὶ διορισμοῦ ἀντικαταστάσεως καὶ ἀνακλήσεως τοῦ συνδίκου, γ) περὶ αἰτήσεως προπεμπτηρίου, δ') περὶ χρηματικοῦ βοηθήματος χορηγουμένου εἰς τὸν πτωχεύσαντα ἢ τὴν οἰκογένειαν αὐτοῦ, ε') περὶ ἀδείας ἐκποιήσεως τῶν κινήτων τῆς πτωχευτικῆς περιουσίας, στ') περὶ ἀναβολῆς τοῦ πτωχευτικοῦ συμβιβασμοῦ. ζ') αἱ ἐπὶ προσφυγῆς κατὰ πρᾶξεως τοῦ εἰσηγητοῦ ἐκδιδομένης ἐντὸς τῆς ἀρμοδιότητος αὐτοῦ καὶ η') πᾶσα προδικαστικὴ ἀπόφασις ἐκδιδομένη κατὰ τὴν διαδικασίαν τῆς πτωχεύσεως» (ἄρθρ. 9 § 1 ἄν. ν. 635 τοῦ 1937 «περὶ διατάξεων τινῶν πτωχευτικοῦ δικαίου»).—⁶ Ὅρα ἄρθρ. 18 § 1 ἄν. ν. 1539 τοῦ 1938 ὑπ' ἄρθρ. 529.

2. Ὅρα ἄρθρ. 9 § 3 ἄν. ν. 1484 τοῦ 1950 ἐν σελ. 139.

3. Ὅρα σελ. 9 σημ. 1.

4. «λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν» (Kommt nicht in Betracht), κατ' ὀρθὴν μετάφρασιν.

5. Τὸ Ἐφετεῖον δικάζει εἰς πρῶτον καὶ τελευταῖον βαθμὸν τὰς ἐκ τῆς ἐκτελέσεως δημοσίων ἔργων διαφορὰς (ἄρθρ. 6 ν. 5367 τοῦ 1932 «περὶ ἐκτελέσεως δημοσίων ἔργων»)—καὶ τὰς αἰτήσεις καὶ ἀγωγὰς τοῦ Δημοσίου περὶ ἀναγνωρίσεως τῶν ἐπὶ τῶν ἐχθρικῶν περιουσιῶν δικαιωμάτων του ὡς καὶ τὰς κατ' αὐτῶν ἐνοστάσεις τρίτων (ἄρθρ. 3 ἄν. ν. 1530 τοῦ 1950 περὶ συμπλ. τροπ. κλπ. ν. 8. 1138 τοῦ 1949 «περὶ τῶν ἐχθρικῶν περιουσιῶν»).

738¹.—Ἐνεκεν ἀναρμοδιότητος τῶν πρωτοδικῶν συγχωρεῖται πάντοτε ἔφεσις, καὶ ἂν ἡ ἀπόφασις ἤθελεν ὀνομασθῆ ἀνεκκλητος. Κατὰ πάσης δ' ἀποφάσεως ὁρώσης προσωπικὴν κράτησιν ἐπιτρέπεται ἔφεσις πάντοτε δι' αὐτὴν εἰς μόνον τὸν ὀφειλέτην.

739.—Οἱ ἐφέται ἀποφασίζουσι ἀνεκκλητῶς· μόνον δὲ κατὰ τὰς ἐν τῷ παρόντι νόμῳ ὠρισμένας περιπτώσεις γίνεται [ἐξαίρεσις]² κατὰ τῶν ἀποφάσεων αὐτῶν (ἄρθρ. 58 καὶ 59).

Γ'. Παρὰ τίνων καὶ κατὰ τίνων δύναται νὰ γίνῃ ἡ ἔφεσις.

740.—Πᾶς διάδικος, ἢ ὁ πληρεξούσιος αὐτοῦ, ἢ ὁ νόμιμος ἀντιπρόσωπός του ἔχει τὸ δικαίωμα τοῦ ἐκκαλεῖν. Τὸ αὐτὸ δικαίωμα ἔχουν καὶ [ὅσοι]³ δὲν ἦσαν μὲν κατὰ τὴν πρωτόκλητον δίκην διάδικοι, εἶχον ὅμως νόμιμον συμφέρον [εἰς τὴν ἐκβασιν τῆς δίκης].

741.—Τρίτοι, οἱ ὁποῖοι, κατὰ τὰ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ὠρισμένα, παρέστησαν ἐπὶ δικαστηρίου ὡς ἐκκαλοῦντες ἢ ὡς παρεμβαίνοντες, δύναται ἐν τῇ [ἐκκλήσει]⁴ νὰ προστεθῶσι μόνον· ἐπομένως τότε μόνον νὰ παρασταθοῦν, ὅταν εἰς τῶν κυρίων διαδίκων ἐξεκάλεσεν οὐδὲ δύναται νὰ κάμουν αἴτησιν νέαν, ἀλλὰ προστίθενται εἰς τὴν αἴτησιν ἐνὸς τῶν κυρίων διαδίκων⁵.—Νέαν αἴτησιν δύναται νὰ κάμουν μόνον ὅσοι ἤθελον ἔχει κατὰ τὸ ἄρθρον 238 τὸ δικαίωμα τοῦ ἀνακόπτειν τὴν ἀπόφασιν.

742.—Ὅ,τι ὠρίσθη ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ περὶ τοῦ προστίθεσθαι (adhésion), εφαρμόζεται καὶ εἰς τοὺς κυρίους διαδίκους ὅσοι δὲν ἐξεκάλεσαν μόνον, ὅταν πλείονες μὲν κατεδικάσθησαν διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως καὶ διὰ τὸν αὐτὸν λόγον, εἰς δὲ μόνος ἐξεκάλεσεν.

743.—Εἰσαγγελεῖς πρωτοδικῶν δύναται τότε μόνον νὰ κάμουν ἔφεσιν, ὅταν ἦσαν διάδικοι ἐν τῇ δίκῃ⁶.

744.—Ἡ ἔφεσις διευθύνεται κατ' ἐκείνων, οἵτινες ἦσαν διάδικοι εἰς τὴν πρωτόδικον ὑπόθεσιν· ἐπομένως τρίτοι δύναται

1. Ὡς ἐτροπ. δι' ἄρθρ. 2 v. ΒΧΟΣΤ' (σ. 213 σημ. 3).

2. Ἀντὶ τοῦ ὀρθοῦ: «ἐφεσις» (Appellation).

3. Ἀντὶ τοῦ ὀρθοῦ: «τρίτοι οἵτινες» (dritte welche).

4. Ὁρθῶς: «ἐκκλήτω δίκῃ» (Appellinstanz).

5. Ὅρα ἐξαίρεσιν ἐν ἄρθρ. 126 ἀ.ν. 2039 τοῦ 1939 ὑπὸ τὸ ἄρθρ. 233.

6. Ὅρα σχετ. ἄρθρα 646, 656, 658, 771, 773 § 2, 775.

τότε μόνον νὰ συμπαραληφθῶσιν ἀπ' εὐθείας εἰς τὴν ἔκκλητον δίκην, ὅταν ἔχουν τὸ πρὸς ἀνακοπὴν δικαίωμα.

Δ'. Ἀντικείμενον τῆς ἐφέσεως.

745.—Πᾶσα [ἐφεσις]¹ γενομένη πρωτοδίκως, καὶ ἂν δὲν ἐξεδόθη περὶ αὐτῆς ἀπόφασις, δύναται νὰ εἶναι ἀντικείμενον τῆς ἐφέσεως².—Ἡ αἴτησις αὕτη δύναται καὶ κατὰ τὴν ἔκκλητον δίκην νὰ περιορισθῇ καὶ τροπολογηθῇ, ἐὰν ἡ βᾶσις τῆς ἀγωγῆς δὲν μεταβάλληται διὰ τοῦτου.

746.—Ὑπὸ τὸν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἀναφερόμενον περιορισμὸν συγχωροῦνται [νέα ἐπιχειρήματα]³ καὶ νέα προσέτι ἀποδεικτικὰ μέσα, ἐκτὸς νέων μαρτύρων περὶ τοιούτων προτάσεων, περὶ τῶν ὁποίων ἐξητάσθησαν ἤδη μάρτυρες ἐν τῇ πρωτοδικῇ δίκῃ.

747.—Νεαὶ πραγματικαὶ [ἐξετάσεις]⁴ καὶ προτάσεις εἶναι τότε μόνον δεκταὶ ἐν τῇ ἔκκλητῳ δίκῃ,—1. ὅταν αὐταὶ ἔχουν ἀντικείμενον τοὺς μετὰ τὴν πρωτόδικον ἀπόφασιν⁵ τόκους, καρπούς, ἐνοίκια, ἢ ἄλλα παρεπόμενα τῆς κυρίας αἰτήσεως ἢ τὴν ἀπόδοσιν τῶν ἐν τοσοῦτῳ γενομένων ζημιῶν.—2. ὅταν συντελοῦν μόνον πρὸς ἀπολογίαὶν κατὰ τῆς ἐφέσεως.—3. ὅταν τρίτοι, ἔχοντες τὸ δικαίωμα τῆς ἀνακοπῆς, παρίστανται ἐκουσίως ἢ συμπαραλαμβάνονται ἐν τῇ ἐφέσει (ἄρθρ. 741 καὶ 744).

Ε'. Τίνες τῶν ἀποφάσεων ἐφέσιμοι.

748.—Πᾶσα ἀπόφασις, καὶ αὕτη ἢ ἄκυρος καὶ μὴ οὔσα, δύναται νὰ προσβληθῇ δι' ἐφέσεως⁶.

749⁷.—Ἡ ἐφεσις δὲν συγχωρεῖται μόνον:—1. ἐπὶ προπαρα-

1. Ὁρθῶς : «αἴτησις» (Begehren).

2. Προβλ. καὶ ἄρθρ. 785 § 1.

3. Ὁρθῶς : «νέοι νόμιμοι λόγοι» (neue Rechtsgründe).

4. Ὁρθῶς : «ἰσχυρισμοὶ» (Behauptungen).

5. Τὸ γερμ. κ. προσθέτει ἐντὸςθα : «λήξαντας» (verfallen).

6. Ὅρα καὶ ἄρθρ. 530.

7. Ὡς ἀντικατεστ. δι' ἄρθρ. 11 ἀν. ν, 980 τῆς 20/22 Φεβρ. 1946.—Ἡ μεταβολὴ συνίσταται εἰς τὴν ἀπάλειψιν τοῦ ἔδαφ. β' τῆς § 1, ἔχοντος ὡς ἐξῆς : «Ἐὰν ἡ ἀπόφασις περιέχῃ ἐν μέρει μὲν ὀριστικούς, ἐν μέρει δὲ προπαρασκευαστικούς ἢ παρεμπύπτοντας ὀρισμούς, κατὰ μόνων τῶν ὀριστικῶν δύναται νὰ γίνῃ ἐφεσις».—Τὸ ἀρχικὸν ἄρθρ. 749 εἶχε

σχευαστικῶν καὶ παρεμπιπτουσῶν ἀποφάσεων κατὰ τὰ ἀκριβέστερον ἐν τοῖς ἄρθροισι 180, 181, καὶ 515 ἀριθ. 2 ὠρισμένα.—2. ἐπὶ τελεσιδικίων ἀποφάσεων.

750.—Εἶναι ἀδιάφορον πῶς προέκυψεν ἡ τελεσιδικία, [δι' ἀνατροπῆς δηλαδὴ τῆς ἐφέσεως] ἢ δι' ἀποδοχῆς τῆς πρωτοδίκου ἀποφάσεως, διὰ παραιτήσεως τῆς ἤδη γενομένης ἢ τινος μελλούσης ἐφέσεως (ἄρθρ. 479 καὶ 488)², ἢ καθ' ὅποιονδήποτε ἄλλον τρόπον.

751.—Τελεσιδικία δὲν ὑπάρχει αὐτοδικαίως, ἐκτὸς τῆς ἐν τῷ ἄρθρῳ 755 ἀναφερομένης περιπτώσεως· ὅθεν, ἐὰν αὕτη δὲν προεβλήθη, δὲν δύναται οὔτε νὰ αἰτηθῇ, οὔτε νὰ ἀπαγγελθῇ ἀκυρότης ἀποφάσεως ἐκδοθείσης ἐπὶ τῇ ἐφέσει τελεσιδίκου ἀποφάσεως.

ς'. Προθεομία πρὸς ἔφεσιν.

752.—Ἡ ἔφεσις εἶναι ἀπαράδεκτος—1. διαρκούσης τῆς περὶ ἀνακοπῆς προθεσμίας, ἐπὶ ἀποφάσεων ἐρήμην ἐκδεδομένων, ἐκτὸς ἐὰν διετάχθῃ προσωρινῇ ἐκτέλεσις δικαστικῶς ἢ νομίμως, κατὰ τὰ ἄρθρα 186 καὶ 187.—2. μετὰ τριάκοντα ἡμέρας ἀφοῦ ἡ [ὀρι-

τροποποιηθῇ δι' ἄρθρ. 4 ν.δ. 4/9 Σεπτεμβρίου 1925, κυρωθέντος, «ἐφ' ὅσον ἰσχυσε» διὰ ν. 4291 τοῦ 1929, ὡς ἐξῆς : «Ἡ ἔφεσις δὲν συγχωρεῖται 1) Κατὰ τῶν μὴ ὀριστικῶν ἀποφάσεων, κατὰ τὰ ἐν ἄρθρ. 181 ὀριζόμενα. Ἐὰν ἡ ἀπόφασις περιέχῃ καὶ ὀριστικὰς διατάξεις οὔτε ὡς πρὸς ταύτας ἐπιτρέπεται ἔφεσις πρὸ ὀριστικῆς ἀποφάσεως ἐπὶ ὅλων τῶν κεφαλαίων τοῦ δικογράφου τῆς ἀγωγῆς ἢ ἀνταγωγῆς. Ἐὰν ὅμως ὀριστικαὶ διατάξεις εἶναι ἐκ τοῦ νόμου προσωρινῶς ἐκτελεσταὶ ἢ ἀπηγγέλη διὰ τῆς ἀποφάσεως προσωρινῇ ἐκτέλεσις τούτων, ἔφεσις ἐπιτρέπεται μόνον ὡς πρὸς ταύτας, μὴ ἀναστέλλουσα τὴν περαιτέρω πρόοδον τῆς δίκης ἐν τῷ πρώτῳ βαθμῷ ἐπὶ τῶν λοιπῶν κεφαλαίων».—(ὄρα καὶ τὴν μεταβατικὴν διάταξιν ἄρθρ. 8 τοῦ ν.δ. τοῦτου ἐν σελ. 55 σημ. 3).—Ἄλλ' ὀλόκληρον τὸ ν.δ. τοῦτο ἠκυρώθη δι' ἄρθρ. 1 ν. 3625 τῆς 13 Ἰουλ. 1928, ἐπανελθόντος ἐν ἰσχύϊ τοῦ ἄρθρ. 749 ὡς εἶχε πρὸ τοῦ ἀκυρωθέντος ν. δ. καὶ θεωρηθέντος ὡς μηδέποτε τροποποιηθέντος.—Ὅρα καὶ ἄρθρ. 56 ν. 1845 τοῦ 1930 «περὶ εἰσπράξεως τῶν δημοσίων ἐσόδων».

1. Ὅρα σελ. 135 σημ. 2.

2. Κατὰ τὸ γερμ. κ. «479 - 488».—Ὅρα καὶ ν. δ. 1909 τῆς 7/24 Ὀκτωβρ. 1942 «περὶ τῆς ἰσχύος τῆς παραιτήσεως ἀπὸ τῆς ἀσκήσεως ἐνδίκων μέσων ἐν ταῖς περὶ διαζυγίου δίκαις» ἐν σελ. 136 σημ. 2.

στική απόφασις παρεδόθη εἰς τὸν ἀντίδικον] ¹, ἢ, εἰάν τις τῶν διαδίκων δὲν δύναται νὰ παρασταθῇ αὐτεξουσίως ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου, εἰς τὸν νόμιμον ἀντιπρόσωπόν του, ἢ εἰς τὸν ἀντικλητόν [του] ².

753.—Ἡ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ 752 ἀριθ. 2 ἀναφερομένη τριακονθήμερος προθεσμία πρέπει, ἐπὶ μακροτέρων ἀποστάσεων, νὰ ἐπεκτείνηται καὶ λογίζεται κατὰ τὰ ἐν τριῖς ἄρθροις 195 καὶ 196 διατεταγμένα ³.

754.—Ἐὰν ὁ ἐκκαλῶν διάδικος, ἢ ὁ νόμιμος αὐτοῦ ἀντιπρόσωπος, εἴτε Ἕλλην, εἴτε ξένος, διατρίβῃ ἐν ἀλλοδαπῇ «ἢ ἐῖναι ἀγνώστου διαμονῆς» ⁴, προστίθεται εἰς τὴν τριακονθήμερον προθεσμίαν καὶ ἡ ἐν τῷ ἄρθρῳ 541 διαλαμβανόμενη περαιτέρω προθεσμία.

755.—Εἰς τὴν πρὸς ἔκκλησιν προθεσμίαν ὑπόκειται πᾶς τις ἄνευ ἐξαιρέσεως, οἱ ἀνήλικες δηλαδή, οἱ ἀπηγορευμένοι, τὸ Κράτος, αἱ κοινότητες, οἱ δῆμοι κτλ. ἐπιφυλαττομένου τοῦ δικαίωματος τῆς

1. Ὅρθως : «τελειωτικὴ ἀπόφασις ἐπεδόθη εἰς αὐτὸν τὸν ἀντίδικον» (30 Tage nach Zustellung des Endurtheiles an die Gegenparthei selbst).

2. Ὅρθως : «των» (anderen...).—Πρβλ. καὶ ἄρθρα 138, 515 § 4.—Εἰδικὰς προθεσμίας πρὸς ἔφεσιν ὄρα ἐν ἄρθρ. 871, 951, 994, 1019 Πολ. Δικ., 676 Ἐμπ. Ν., ἄρθρ. 2 ν. ΒΧΗ' «περὶ ἐξώσεως δυστροπούντων μισθωτῶν».

3. Δὲν χωρεῖ παρέκτασις ἐπὶ τῶν ἐν προηγ. σημ. εἰδικῶν προθεσμιῶν πρὸς ἔφεσιν.—Ὅρα προσέτι καὶ ν. 194 τοῦ 1914 «περὶ ἀσκήσεως ἐνδίκων μέσων ἐν πολιτικαῖς δίκαις» (ἐν Μέθ. Β').

4. Αἱ διὰ ἀραιῶν λέξεις προσετέθησαν δι' ἄρθρ. 4 ν. ΓΨΔΣΤ' τοῦ 1911 «περὶ τροποπ. καὶ συμπλ. διατάξεων Πολ. Δικ. ἐν σχέσει πρὸς τοὺς ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ διατρίβοντας καὶ τοὺς ἀγνώστου διαμονῆς διαδίκους», οὗτινος τὸ ἄρθρ. 6 ἔχει οὕτως :

«Ἐπὶ ἐρήμην ἀποφάσεων προσωρινῶς ἐκτελεστῶν, κατὰ τὰς περιπτώσεις τῶν ἐδ. γ' καὶ δ' τοῦ ἄρθρ. 596 Πολ. Δικ., ὡς τοῦτο μετερουνθμισθῆ καὶ συνεπληρώθη διὰ Β.Δ. 18 Σεπτεμβρ. 1836, ν. ΑΥΝΘ' τοῦ 1887 καὶ τοῦ παρόντος, ἡ πρὸς ἔφεσιν προθεσμία ταυτίζεται μετὰ τῆς πρὸς ἀνακοπὴν. Κατὰ πᾶσαν δὲ ἄλλην περίπτωσιν ἢ κατὰ τὰ αὐτόθι ὀριζόμενα γινομένη κοινοποίησις ἰσχύει καὶ διὰ τὴν κίνησιν τῆς πρὸς ἔφεσιν προθεσμίας μετὰ τὴν ἀπόδοσιν τῆς πρὸς ἀνακοπὴν».

[ἀνταγωγῆς] ¹ κατὰ τῶν νομίμων αὐτῶν ἀντιπροσώπων. Ἡ μὴ τήρησις τῆς προθεσμίας ταύτης ἐπιφέρει τὸ ἀπαράδεκτον τῆς ἐφέσεως ὥστε τὸ δικαστήριον [δύναται] ² καὶ ἐξ ἐπαγγέλματος νὰ ἀπαγγείλῃ τοῦτο.

756.—Ἡ πρὸς ἔφεσιν προθεσμία δὲν ἄρχεται οὐδαμῶς—
1. ἐν ὅσῳ διαρκεῖ ἡ πρὸς ἀνακοπὴν προθεσμία, κατὰ τὸ ἄρθρον 752 ἀριθ. 1.—2. ἐὰν δὲν [ἐνεχειρίσθῃ] ³ ἡ ὀριστικὴ ἀπόφασις, ἢ ἐὰν ἡ [ἐγγχειρίσις] ⁴ δὲν ἐγίνε κατὰ τὰ παρὰ τοῦ νόμου διατεταγμένα· ἀλλ' εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην τὸ πρὸς ἔφεσιν δικαίωμα ὑπόκειται εἰς τὴν συνήθη παραγραφὴν.—3 ⁴.—4. ἐὰν ὁ καταδικασθεὶς σύζυγος διεξεύχθῃ, ἢ ἐχωρίσθῃ κατὰ τὰ κτήματα, ἢ [ἔφεσις] ⁵ δὲν ἄρχεται κατὰ τῆς διεξευγμένης, ἢ κατὰ τὰ κτήματα χωρισμένης συζύγου, εἰμὴ μετὰ τὴν πρὸς αὐτὴν [παραδόσιν] ⁶ τῆς ἀποφάσεως, καὶ μετὰ τὴν παρέλευσιν τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 560 πρὸς διάσκεψιν καὶ σύνταξιν ἀπογραφῆς δεδομένης προθεσμίας ⁷.

757.—Ἡ [παραδόσις] ⁸ τῆς ἀποφάσεως γίνεται κατὰ τὰ ἐν τοῖς ἄρθροισι 138 κ. ἐπ. ὠρισμένα.—Καὶ πρὸ τῆς [παραδόσεως] ⁹ τῆς ἀποφάσεως δύναται νὰ γίνῃ ἔφεσις, καὶ κατ' αὐτὴν ἔτι τὴν ἡμέραν τῆς δημοσιεύσεως τῆς ἀποφάσεως.—Ἄλλ' ἡ πρὸς ἔφεσιν προθεσμία ἄρχεται μόνον ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς [παραδόσεως] ¹⁰ κατὰ τὰ ἄρθρα 752 καὶ 756.

1. Ὁρθῶς : «ἀναγωγῆς» (Regresses).

2. Ὁρθῶς : «ἀφείλει» die Unzulässigkeit... von Amtswegen ausgesprochen werden soll).

3. Ὁρθῶς : «ἐπεδόθη» (zugestellten ist).

4. Κατηγορήθη δι' ἄρθρ. 98 ν. 2783 τοῦ 1941 εἰσαγ. Ἀστ. Κώδ. διὰ τὰς μετὰ τὴν εἰσαγωγὴν τοῦ Κώδικος ἀποβιώσεις (ὄρα σημ. ὑπὸ ἄρθρ. 553 § 5).—Σχετ. ἄρθρ. 194, ὡς ἀντικατ. δι' ἄρθρ. 123 Ἀστ.Κώδ.—Ἡ καταργηθεῖσα § 3 εἶχεν ὡς ἐξῆς : «Ἐὰν δὲ ὁ καταδικασθεὶς διάδικος ἀπέθανε, δὲν ἄρχεται εἰμὴ μετὰ τὴν εἰς τοὺς κληρονόμους ἢ τὴν χήραν (παραδόσιν) τῆς ἀποφάσεως καὶ μετὰ τὴν παρέλευσιν τῆς κατὰ τὸ ἄρθρ. 560 εἰς τοὺς κληρονόμους καὶ τὴν χήραν πρὸς διάσκεψιν καὶ πρὸς σύνταξιν ἀπογραφῆς δοθείσης προθεσμίας.—Ἡ [παραδόσις] ὅμως αὕτη γίνεται [διὰ μιᾶς πράξεως] πρὸς ὄλους τοὺς κληρονόμους καὶ κατὰ τὸν τόπον τῆς κατοικίας τοῦ ἀποθανόντος».

5. Ἀντὶ τοῦ ὀρθοῦ : «ἡ πρὸς ἔφεσιν προθεσμία» (die Appellfrist).

6. Ὁρθῶς «ἐπίδοσιν» (Zustellung).

7. Πρβλ. καὶ ἄρθρ. 194.

Ζ'. Ἀντέφεσις (appel incident).

758.—Ἐφεσίβλητος δύναται, μηδὲν ὡς περιοριζόμενος ὑπὸ τῆς πρὸς ἔφεσιν προθεσμίας¹, νὰ ἀντεκκαλέσῃ (interjeter incidentement appel), ἀλλὰ μόνον—1. ὅταν κατ' οὐδένα τρόπον [δὲν παραιτῆται]² τῆς ἐφέσεως, ἢ ἀπεδέχθῃ τὴν πρωτόδικον ἀπόφασιν· καὶ—2. ἐὰν ἡ ἀντέφεσις του περιορίζηται εἰς τὰ παρὰ τοῦ ἐκκαλοῦντος προβληθέντα ἐφέσεως κεφάλαια³.

Πότε εἶναι περιττὴ ἡ ἔφεσις.

759.—Ἡ ἔφεσις εἶναι περιττή—1. ἐπὶ ἀπλῶν λογιστικῶν σφαλμάτων, κατὰ τὸ ἄρθρον 714·—2. ἐπὶ ἀποφάσεων, αἵτινες δὲν ἔχουν τὸν ἐξωτερικὸν τύπον ἀποφάσεως, ἰδίως ἐὰν δικάζῃ τις, μὴ ἔχων δύναμιν δικαστικὴν, ἢ ἐὰν τις διαιτητῆς δικάζῃ μετὰ τὴν παρέλευσιν τοῦ κατὰ τὰ ἄρθρα 111 καὶ 121 ἀριθ. 1 ὠρισμένου χρόνου κ.τ.λ.—Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην ἀρκεῖ νὰ γίνῃ αἴτησις περὶ ἀκυρότητος τῆς ἀποφάσεως ἐνώπιον παντὸς δικαστοῦ, εἰς τὸν ὁποῖον προσάγεται αὕτη.

Θ'. Ἀποτελέσματα ἀνασταλτικὰ καὶ μεταβιβαστικὰ (dévolutifs).

760.—Ἡ ἔφεσις εἶναι ἀνασταλτικὴ, δηλαδή ἡ ὑπόθεσις μένει κατὰ τὴν περὶ ἐφέσεως διαδικασίαν εἰς τὴν μέχρι τοῦδε στάσιν της, καὶ ἐπομένως ἀναστέλλεται ἡ ἐκτέλεσις τῆς πρωτοδίκου ἀποφάσεως⁴.

761.—Τὸ ἀνασταλτικὸν ἀποτέλεσμα ἀρκεῖται ἀφ' ἧς στιγμῆς παρεδόθη ἡ περὶ ἐφέσεως δήλωσις· ἐνεργεῖ ὅμως ἀνατρέχουσα μέχρι τῆς ἐποχῆς, καθ' ἣν ἐδημοσιεύθη ἡ ἀπόφασις.—Καίτοι ὑπαρχούσης τῆς ἀνασταλτικῆς ταύτης δυνάμεως, δύνανται νὰ ληφθῶσι καὶ προσωρινὰ μέτρα.

762.—Ἡ ἔφεσις εἶναι μεταβιβαστικὴ, δηλαδή μόνον τὸ δικαστήριον τῶν ἐφετῶν ἔχει τὸ δικαίωμα ν' ἀποφασίσῃ περὶ τοῦ

1. Τὸ γερμ. κ. προσθέτει ἐνιαυθα : «κατὰ πᾶσαν στάσιν τῆς ὑποθέσεως» (in jeder Lage der Sache).

2. Ὁρθῶς : «παρητήθη» (auf Keine Weise auf Appellation verzichtet).

3. Πρβλ. καὶ ἄρθρ. 749 § 2, 750, 770, 779.

4. Ὅρα καὶ ἄρθρα 166 § 2, 186, 187 § 2, 668, 671, 735 § 1, 763.—ἔτι δὲ καὶ ἄρθρ. 8 ν. ΓΨΖ' τοῦ 1911 «προσωρινῶν μέτρων» (ἐν Μέρ. Β').

παραδεκτοῦ τῆς [αἰτήσεως]¹ καὶ [περὶ τῶν λόγων τῶν ἐγκλήσεων]², ὅθεν, ὁ κατώτερος δικαστῆς ἀπέχει πάσης περαιτέρω ἀποφάσεως.

763.—Ἡ ἐφεσις ἐπάγεται συνήθως ἀμφότερα, τὴν τε ἀναστολήν καὶ τὴν μεταβίβασιν.—Κατ' ἐξαιρέσιν δὲ ἔχει μόνον μεταβιβαστικὴν δύναμιν.—1. ὅταν κατὰ τὰ ἄρθρα 186 καὶ 187, διατάχῃ ἢ προσωρινὴ ἐκτέλεσις.—2. ὅταν ἢ προσβληθεῖσα ἀπόφασις ἀπηγγέλθῃ ἀνεκκλήτως, ἢ ὠνομάσθῃ οὕτως.

Γ'. Προσωρινὴ ἐκτέλεσις καὶ ἀναστολὴ αὐτῆς.

764³.—1. Ἀσκηθείσης ἐμπροθέσμως ἀνακοπῆς ἢ ἐφέσεως κατὰ τῆς κηρυχθείσης κατὰ τὸ ἄρθρ. 186 προσωρινῶς ἐκτελεστῆς ἀποφάσεως, δύναται, μέχρι τῆς πρώτης ἐπ' ἀκροατηρίου συζητήσεως τῆς ἀνακοπῆς ἢ τῆς ἐφέσεως, ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ ἠττηθέντος διαδίκου, νὰ διαταχθῇ ἢ ἀναστολὴ τῆς ἐκτελέσεως ἐν ὄλῳ ἢ ἐν μέρει μέχρι τῆς ἐκδόσεως τῆς ὁριστικῆς ἀποφάσεως ὑπὸ τὸν ὄρον τῆς παροχῆς ἐγγυήσεως καθοριζομένης διὰ τῆς ἀποφαινομένης τὴν ἀναστολήν ἀποφάσεως ἢ καὶ ἀνευ παροχῆς ἐγγυήσεως.—2. Ἡ κατὰ τὴν § 1 ἀναστολὴ διατάσσεται ὑπὸ τοῦ ἐκδόντος τὴν προσβαλλομένην ἀπόφασιν δικαστηρίου. Κατ' ἐξαιρέσιν ἐπὶ ἐφέσεως κατ' εἰρηνοδικειακῶν ἀποφάσεων ἢ ἀναστολὴ διατάσσεται ὑπὸ τοῦ προέδρου τοῦ Πρωτοδικείου, ἐνώπιον τοῦ ὁποίου ἀπενθύνεται ἡ ἐφεσις.—3. Ἡ αἴτησις ὑποβάλλεται καὶ δικάζεται ἐνώπιον μὲν τοῦ προέδρου καὶ τοῦ εἰρηνοδίκου κατὰ τὴν διαδικασίαν τῶν ἄρθρων 634—637, ἐνώπιον δὲ τοῦ πολυμελοῦς δικαστηρίου κατὰ τὴν διαδικασίαν τῶν ἄρθρ. 641—643, κοινοποιεῖται δὲ ὑποχρεωτικῶς εἰς τὸν ἀντίδικον τοῦ αἰτοῦντος.

765⁴.—Ἡ ἐπὶ τῆς αἰτήσεως ἀναστολῆς ἀποφαινομένη ἀπόφασις δὲν ὑπόκειται εἰς ἔνδικα μέσα, ἐφ' ὅσον ὅμως δέχεται τὴν αἴτησιν δύναται νὰ ἀνακληθῇ ὑπὸ τοῦ ἐκδόντος αὐτὴν δικαστοῦ ἢ δικαστηρίου ἐπὶ τῇ αἰτήσει τινὸς τῶν διαδίκων, ὑποβαλλομένη

1. Ὁρθῶς: «ἐφέσεως» (Appellation).

2. «περὶ τοῦ βεσσίμου τῶν παραπόνων» (über den Grund der Beschwerden), κατ' ὀρθὴν μετάφρασιν.

3. Τὰ ἄρθρα 764—766 τίθενται ὡς ἀντικατεστ. δι' ἄρθρ. 2 ἀν. ν. 2407 τοῦ 1940, δι' οὗ συγχρόνως προσετέθη καὶ τὸ ἄρθρ. 766α.

καὶ δικαζομένη κατὰ τὸ ἄρθρον 764 παρ. 3 μέχρι τῆς πρώτης συζητήσεως τῆς ἀνακοπῆς ἢ τῆς ἐφέσεως.

766¹.—1. Τὸ δικάζον τὴν ἀνακοπὴν ἢ τὴν ἐφесιν δικαστήριον δύναται κατὰ πᾶσαν στάσιν τῆς δίκης ἐπὶ τῇ αἰτήσῃ ἐνὸς τῶν διαδίκων ὑποβαλλομένη διὰ τοῦ δικογράφου τῆς ἀνακοπῆς ἢ τῆς ἐφέσεως ἢ διὰ τῶν προτάσεων καὶ οὐχὶ αὐτοτελῶς, νὰ κηρῦξῃ κατὰ τὰς περιπτώσεις τῶν ἄρθρων 186 καὶ 186α τὴν προσβαλλομένην ἀπόφασιν προσωρινῶς ἐκτελεστέην ὑπὸ τὸν ὅρον τῆς παροχῆς ἢ μὴ ἐγγυήσεως κατὰ τὸ ἄρθρον 187α, νὰ διατάξῃ τὰ ἐν ἄρθρῳ 187β ὀριζόμενα μέτρα νὰ ἀναστείλῃ τὴν ἐκτέλεσιν κατὰ τὸ ἄρθρον 764 ἢ νὰ μεταρρυθμίσῃ τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 764 ἀπόφασιν. Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 187 ἐφαρμόζονται καὶ ἐνταῦθα.

—2. Αἱ κατὰ τὴν § 1 ἀποφάσεις δύνανται νὰ ἀνακαλῶνται ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου κατὰ πᾶσαν στάσιν τῆς δίκης μέχρι τῆς ἐκδόσεως τῆς ὀριστικῆς ἀποφάσεως αὐτεπαγγέλτως ἢ ἐπὶ τῇ αἰτήσῃ τινὸς τῶν διαδίκων ὑποβαλλομένη διὰ τῶν προτάσεων καὶ οὐχὶ αὐτοτελῶς.

766α¹.—1. Ἀποδεικνυομένης τῆς ἐκτελέσεως τῆς προσβαλλομένης ἀποφάσεως τὸ δικαστήριον δεχόμενον ὀριστικῶς καὶ κατ' οὐσίαν τὴν ἀνακοπὴν ἢ τὴν ἐφесιν καὶ ἀπορρίπτον ἐν ὄλῳ ἢ ἐν μέρει τὴν ἀγωγὴν, τὴν ἀνταγωγὴν ἢ τὴν κυρίαν παρέμβασιν διατάσσει ἐπὶ τῇ αἰτήσῃ τοῦ καθ' οὗ ἢ ἐκτέλεσις τὴν ἐπαναφορὰν τῶν πραγμάτων εἰς τὴν πρὸ τῆς ἐκτελέσεως τῆς ἐξαφανισθείσης ἢ μεταρρυθμισθείσης ἀποφάσεως κατάστασιν. Ἡ αἴτησις ὑποβάλλεται διὰ τοῦ κυρίου ἢ προσθέτου τῆς ἀνακοπῆς ἢ τῆς ἐφέσεως ἢ δι' ἰδίου δικογράφου κοινοποιουμένου εἰς τὸν ἀντίδικον. Ἡ ἐκτέλεσις τῆς ἀποφάσεως δεῖν νὰ ἀποδεικνύηται προαποδεικτικῶς.

—2. Τὴν αὐτὴν ἐξουσίαν ἔχει καὶ τὸ πρωτοβάθμιον δικαστήριον, εἰς ὃ ἀνεπέμφθη ἢ ὑπόθεσις ὑπὸ τοῦ δευτεροβαθμίου δικαστηρίου.

ΙΑ'. Προδικασία.

α'. Εἰς [τακτικὰς δίκας] *.

1. Ὅρα σελ. 222 σημ. 3.

2. Ὅρθῶς : «*συνήθεις ὑποθέσεις*» (in ordentlichen Sachen).—Ὅρα ὁμοίως καὶ σελ. 181 σημ. 1, δι' ὃ τὰ ἄρθρα 767—769, μὴ ἰσχύοντα, παραλείπονται.

β'. Ἐν συνοπτικαῖς δίκαι.

770.—Ἐπὶ συνοπτικῶν δικῶν συνίσταται ὅλη ἡ προδικασία εἰς τὴν ἐπίδοσιν τοῦ ἐφετηρίου ἐγγράφου¹.—Περὶ τοῦ ἐγγράφου τούτου καὶ τῆς ἡμέρας τῆς συζητήσεως ἐφαρμόζονται τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 516 καὶ 517 ὠρισμένα, περὶ δὲ τοῦ πινακίου, τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 570—578.

γ'. Ὅταν οἱ εἰσαγγελεῖς εἶναι ἐκκαλοῦντες.

771.—Ἐὰν οἱ εἰσαγγελεῖς εἶναι ἐκκαλοῦντες, ὀφείλουν καὶ αὐτοὶ νὰ ἀκολουθοῦν τὴν ἐν τοῖς ἄρθροις 677—770 ὠρισμένην προδικασίαν.

IB'. Κατάθεσις τοῦ προστίμου.

772.—Πάσης ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ συζητήσεως προηγεῖται ἀναγκαίως ἡ κατάθεσις τοῦ νομίμου προστίμου (ἄρθρ. 783). ἄλλως, τὸ δικαστήριον ἀρνεῖται καὶ ἐξ ἐπαγγέλματος τὴν συζήτησιν. Ἡ δὲ γενομένη κατάθεσις βεβαιοῦται δι' ἐξοφλητικοῦ.

773.—Τῆς ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἀναφερομένης καταθέσεως τοῦ προστίμου εἶναι ἀπηλλαγμένοι:—1. ἐκεῖνοι, εἰς τοὺς ὁποίους κατὰ τὸ ἄρθρον 220 ἐσυγχωρήθησαν διὰ τὴν ἐφῆσιμον δίκην τὰ δικαιώματα τῶν πενήτων.—2. οἱ εἰσαγγελεῖς, ἐὰν εἶναι ἐκκαλοῦντες.

II'. Διαδικασία ἐπὶ ἀκροατηρίου.

774.—Περὶ τῆς ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ διαδικασίας ἐφαρμόζονται, ἐν μὲν ταῖς τακτικαῖς δίκαις τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 579—610 ὠρισμένα, ἐν δὲ ταῖς συνοπτικαῖς, τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 579 καὶ 623—633.—Καὶ ἐν ἐφέσει δὲ ἀποφάσεων, ἐκδεδομένων κατ' ἐγγραφον διαδικασίαν, γίνεται προφορικὴ συζήτησις, ἐκτὸς ἐὰν διετάχθῃ κατὰ τὸ ἄρθρ. 611, παρ' αὐτοῦ τοῦ δικαστηρίου τῶν ἐφετῶν ἐγγραφὸς διαδικασία.

775.—Τοὺς παρὰ τοῖς πρωτοδίκαις εἰσαγγελεῖς παρίστησιν ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ κατὰ τὴν περίπτωσιν τοῦ ἄρθρ. 743 ὁ παρὰ τοῖς ἐφέταις.

1. Νῦν ἡ ἐφεσις κατατίθεται καὶ κοινοποιεῖται ἀντίγραφον αὐτῆς ἢ κλησις συμφώνως ν. 194 τοῦ 1914 ἐν Μέρ. Β'.

ΙΔ'. Ἀπόφασις.

776.—Οἱ ἐφέται ἐξετάζουσι, ἐὰν οἱ κατώτεροι δικασταὶ ἀπεφάνησαντο ὀρθῶς ἢ ὄχι· καὶ πρὸς τοῦτο ἐφαρμύζουσι τοὺς καθ' ἣν ἐποχὴν ἀπηγγέλη ἡ ἀπόφασις ἰσχύοντας νόμους.—Τὸ οὐσιῶδες τῆς ἀποφάσεως δὲν εἶναι αἱ αἰτιολογίαι, ἀλλὰ αἱ διατάξεις αὐτῆς· ὅθεν δύναται τὸ δικαστήριον τῶν ἐφετῶν νὰ ἀπορρίψῃ τὴν ἔφεσιν καὶ νὰ προσθέσῃ μολοντοῦτο ἄλλας αἰτιολογίας.

777.—Ἐὰν ἡ δοθεῖσα ἔφεσις εἶναι ἄκωρος [καὶ]¹ ἀπαράδεκτος, τὸ δικαστήριον ἀποφαίνεται τοῦτο, καὶ παραπέμπει πάλιν τὴν ὑπόθεσιν εἰς τὸν κατώτερον δικαστήν.

778.—Ἐὰν ἡ ἔφεσις εὐρέθῃ δεκτὴ, συζητεῖται παραχοῆμα ἢ [βάσις τῆς δίκης]² καὶ : — 1. ἐὰν ἡ προσβαλλομένη ἀπόφασις ἦτο ἄτακτος κατὰ τοὺς τύπους, καὶ ἄδικος κατὰ τὴν οὐσίαν, τὸ δικαστήριον τὴν ἀφανίζει, καὶ ἀποφαίνεται³ περὶ τῆς οὐσίας τῆς ὑποθέσεως.—2. ἐὰν ἦτο τακτικὴ μὲν κατὰ τοὺς τύπους, ἄδικος δὲ κατὰ τὴν οὐσίαν, τὸ δικαστήριον τὴν μεταρρυθμίζει.—3. ἐὰν ἡ ἀπόφασις ἦτο ἄτακτος μὲν κατὰ τοὺς τύπους, ὀρθὴ δὲ κατὰ τὴν οὐσίαν, τὸ δικαστήριον τὴν ἀφανίζει, καὶ ἀποφασίζει συγχρόνως τὰ αὐτὰ περὶ τῆς οὐσίας τῆς ὑποθέσεως.

779.—Ἀπόφασιν ἐπιβλαβεστέραν διὰ τὸν ἐκκαλοῦντα παρὰ τὴν προσβληθεῖσαν⁴ δύναται τὸ δικαστήριον τῶν ἐφετῶν τότε μόνον νὰ κάμῃ, ὅταν ὁ ἐφεσίβλητος ἔκαμε κατὰ τὸ ἄρθρον 758 [ἐν παρόδῳ ἔφεσιν]⁵.

ΙΕ'. Ἀποτελέσματα τῆς ἀποφάσεως.

780.—Ἡ μεταρρυθμίζουσα ἀπόφασις ἀποσαφηνίζει τὴν προσβληθεῖσαν ἀπόφασιν· ὅθεν ἡ περαιτέρω συζήτησις τῆς ὑποθέσεως ὑπάγεται εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τοῦ δικαστηρίου τῶν ἐφετῶν ἢ τοῦ παρ' αὐτοῦ ἐν τῇ αὐτῇ ἀποφάσει σημειουμένου ἄλλου δικαστηρίου.

781.—Ἐὰν ἡ ἔφεσις ἀπερρίφθῃ ὡς ἀπαράδεκτος ἢ μὴ βά-

1. Ἀντὶ τοῦ ὀρθοῦ : «ἢ» (oder)

2. Ὄρθῶς : «ἡ οὐσία τῆς ὑποθέσεως» der (Grund der Sache)

3. Τὸ γερμ. κ. προσθέτει ἐνταῦθα : «ἐν τῇ αὐτῇ ἀποφάσει».

4. Τὸ γερμ. κ. προσθέτει : (in rejus reformiren).

5. Ὄρθῶς : «ἀντέφεσιν Incidentappell».

σιμος, λαμβάνει πάλιν κῦρος ἢ προσβληθεῖσα ἀπόφασις· ὅθεν ἔχει ὁ κατώτερος δικαστὴς τὸ δικαίωμα τῆς ἐκτελέσεως.

782.—Ἐὰν πλείονες κατεδικάσθησαν ἐν τῇ αὐτῇ ἀποφάσει διὰ τοὺς αὐτοὺς λόγους, καὶ εἷς μόνον ἐξ αὐτῶν ἐξεκάλεσεν, ἢ μεταρρυθμιστικὴ ἀπόφασις ἔχει τὰ αὐτὰ ἀποτελέσματα καὶ ὑπὲρ τῶν μὴ ἐκκαλεσάντων, καθ' ὅσον οὗτοι δὲν ἐξέφρασαν κατ' ἄλλον τρόπον τὴν περὶ τῆς πρωτοδίκου ἀποφάσεως εὐχαρίστησίν των.

ΙΣΤ'. Ποινὴ τῆς ἡττης.

783.—Ἐὰν ὁ ἐκκαλῶν ἡττηθῇ, καταδικάζεται εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν ἐξόδων, προσέτι δέ, κατ' αἴτησιν τοῦ παρὰ τοῖς ἐφέταις εἰσαγγελέως ἢ καὶ ἐξ ἐπαγγέλματος, καὶ εἰς πρόστιμον «75»¹ δραχμῶν.—Ἐὰν, ἐκ τοῦ ἐναντίου, ἢ ἔφρασις εὐρέθη βάσιμος, ἀποδίδονται εἰς τὸν ἐκκαλοῦντα τὰ κατὰ τὸ ἄρθρ. 772 καταβληθέντα πρόστιμα, καὶ ἂν προσέτι τὸ δικαστήριον ἐλησμόνησε νὰ διατάξῃ ἐν τῇ ἀποφάσει τὴν ἀπόδοσιν αὐτῶν.

784.—Ἐὰν ἢ παρὰ τινος εἰσαγγελέως πρωτοδικῶν δοθεῖσα ἔφρασις ἀπορριφθῇ ὡς ἀπαράδεκτος ἢ ὡς μὴ βάσιμος, δὲν καταδικάζεται ὁ εἰσαγγελεὺς εἰς πρόστιμον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

Ἐπανάληψις τῆς διαδικασίας.

Α'. Περιπτώσεις².

785.—Αἱ ἤδη τελεσίδικοι καταστάσαι ἢ ἀνεκκλήτως ἀπαγγελθεῖσαι ἀποφάσεις διαιτητῶν, εἰρηνοδικῶν, πρωτοδικῶν, ἐμποροδικῶν ἢ ἐφετῶν, δύνανται νὰ ἀνατραπῶσι παρὰ τῶν αὐτῶν δικαστῶν τοῦ ἀπαγγεῖλαντος τὰς εἰρημένας ἀποφάσεις δικαστηρίου, καὶ ἐπομένως ἡμπορεῖ νὰ ἐπαναληφθῇ ἐκ νέου ἡ διαδικασία:—
1. Ἐὰν ἐν τῇ ἀποφάσει ἀπεφασίσθη πλεον τοῦ ζητηθέντος. ἐπεδικάσθη μὴ ζητηθέν, ἢ δὲν ἐγινε παντάπασιν ἀπόφασις περὶ τινος

1. Ὁρίσθη οὕτως ἀντὶ τοῦ ἀρχικοῦ «10» δι' ἄρθρ. 7 ν. 4993 τοῦ 1931.—Μεθ' ὃ *ἠὲξήθη εἰς τὸ δεκαπλάσιον* δι' ἄρθρ. 8 ν. 292 τοῦ 1945 καὶ εἶτα εἰς τὸ *100πλάσιον* δι' ἄρθρ. 6 ν. 164 τοῦ 1946 καὶ τέλος *εἰς τὸ διακοσιοπλάσιον* δι' ἄρθρ. 6 ἂν ν. 1484 τοῦ 1950. Ὅρα ἀπαλλαγὴν ἀπὸ καταβολῆς τοῦ προστίμου ἐν ν. 1452 τοῦ 1938 Μέτρ. Β'.

2. Ὅρα καὶ ἄρθρα 117, 122 § 4, 790.

τῶν γενομένων αἰτήσεων.—2. ἐὰν ἐν τῇ αὐτῇ ἀποφάσει ὑπάρχουν ἀντιφάσκουσαι διατάξεις.—3. ἐὰν ὑπάρχουν ἐν τῇ αὐτῇ [δίκῃ] ¹ μεταξὺ τῶν αὐτῶν διαδίκων παρὰ τοῦ αὐτοῦ δικαστηρίου ἀντιφάσκουσαι ἀποφάσεις.—4. ἐὰν ἀνήλικες, τὸ Κράτος, δημόσια καταστήματα, καὶ ἄλλοι ὑπὸ ἐπιμέλειαν διατελοῦντες, δὲν εἶχον παντάπασιν ἀντιπρόσωπον, ἢ δὲν εἶχον τὸν προσήκοντα.—5. ὅταν ἡ ἀπόφασις ἐπιστηρίζεται εἰς τὴν μαρτυρίαν δωροδοκῆθέντων μαρτύρων, ἢ πλαστῶν ἢ νενοθευμένων ἐγγράφων, [ἐὰν] ³ τὸ δικαστήριον ἀνεγνώρισεν ἢ ἀπεφήνατο τὴν ψευδομαρτυρίαν ἢ τὴν πλαστογραφίαν. «Ἐὰν ἡ ποινικὴ ἀγωγὴ ἀπεσβέσθη, ἢ ἀναγνώρισις τῆς πλαστογραφίας ἢ ψευδομαρτυρίας, γίνεται παρεμπιπτόντως ὑπὸ τοῦ δικάζοντος τὴν ἀναψηλάφησιν πολιτικοῦ δικαστηρίου».—6. ὅταν εὐρεθῶσι μετὰ τὴν ἀπόφασιν νέα κρίσιμα ἐγγράφα (pièces décisives) ἐπισχεθέντα παρὰ τοῦ ἀντιδίκου, [ἐὰν] ⁴ ἢ ἐπίσχεσις ἀπεδείχθη ἐγγράφως ἢ ἐνόρκως ἢ διὰ δικαστικῆς ὁμολογίας.—7. ἐὰν ὁ εἰσαγγελεὺς δὲν ἠκούσθη εἰς τὰς παρὰ τῶν νόμων προσδιωρισμένας περιπτώσεις, καὶ ἡ ἀπόφασις ἔγινε κατ' ἐκείνου τοῦ διαδίκου, ὑπὲρ τοῦ ὁποίου ἐπρόκειτο νὰ ἀγορεύσῃ ὁ εἰσαγγελεὺς ⁵.

B'. Ἀρμοδιότης τῶν Δικαστηρίων.

786.—Ἡ ἐπανάληψις δύναται νὰ προσβληθῇ ὡς κυρία ἢ ὡς [ἐν παρόδῳ] ⁶ αἰτήσεις παρὰ τῷ ἀποφνημαμένῳ τὴν προσβλητέαν ἀπόφασιν δικαστηρίου.

787.—Ἐὰν ἡ προσβλητέα ἀπόφασις προσήχθη εἰς ἄλλο δικαστήριον, ἢ περὶ ἐπαναλήψεως αἰτήσεις γίνεται παρὰ τῷ ἀποφνη-

1. Ὁρθῶς: «ὑποθέσει» (in derselben Sache).

2. Πρβλ. καὶ ἀρθρ. 807 § 14.

3. Ὁρθῶς: «προϋποτιθεμένου δι» vorausgesetzt, dass).

4. Τὰ ἐντὸς « » ἐν τέλει τοῦ ἀρθρ. 5 προσετέθησαν δι' ἀρθρ. 1. ν. 247 τῆς 12/16 Ἰουν. 1943 «περὶ συμπλ. ἀριθ. 785 Πολιτ. Δικον. κλπ.», οὗ τὸ ἀρθρ. 4 ἔχει τὴν ἐξῆς διάταξιν: «1. Τὸ ἀρθρὸν 3 ν. δ. 1643/1942 καταργεῖται, αἱ δὲ βάσει αὐτοῦ ἐκδοθεῖσαι καταδικαστικαὶ ἀποφάσεις ἐξαφανίζονται.—2. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν ἐκκρεμῶν αἰτήσεων ἐφ' ὧν εἶχεν ἐφαρμοσθῆ τὸ ἀρθρ. 3 ν. δ. 1643 «περὶ συμπλ. κλπ. 1390/1942».

5. Ὅρα σελ. 9 σημ. 1.

6. Ἀντὶ τοῦ ὀρθοῦ: «παρεμπιπτούσα» Incident · behgeren).

ναμένω τὴν ἀπόφασιν δικαστηρίῳ, ἀλλὰ τὸ ἐπιλαβόμενον τῆς δίκης δικαστήριον δύναται, ἐὰν τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐπαναλήψεως ἤθελεν ἔχει ἐπιρροὴν εἰς τὴν κρίσιν τῆς ὑποθέσεως, ν' ἀναλάβῃ προσωρινῶς τὴν συζήτησιν. — Ἐὰν τὸ ἀποφηνάμενον τὴν ἀπόφασιν δικαστήριον δὲν ὑπάρχῃ πλέον, σημειοῖ ὁ Ἄρειος Πάγος ἄλλο δικαστήριον.

Γ'. *Τίνες ἔχουσι πρὸς τοῦτο δικαίωμα.*

788. — Ὅλοι οἱ διάδικοι, οἵτινες ἐκλήθησαν καὶ εἰς τοὺς ὁποίους διαφέρει ἡ ἀνάκλησις τῆς ἀποφάσεως, ὡς καὶ οἱ κληρονόμοι καὶ διάδοχοι τῶν δικαιωμάτων αὐτῶν δύναται νὰ ζητήσουν τὴν ἐπανάληψιν· ἰδίως δὲ καὶ οἱ εἰσαγγελεῖς¹ ἐὰν ἦσαν διάδικοι κατὰ τὴν προκειμένην δίκην.

789. — Ἐξαιρεῖται τοῦ δικαιώματος τῆς ἐπαναλήψεως—1. ὅστις ἐντελῶς ἢ ἐν μέρει ἀπεδέχθη τὴν ἀπόφασιν· κατὰ τὴν τελευταίαν περίπτωσιν, μόνον ὡς πρὸς τὰ κεφάλαια, εἰς τὰ ὁποῖα οὗτος δὲν συγκατετέθη συγχωρεῖται ἐπανάληψις.—2. ὅστις ἐν τῇ αὐτῇ [δίκῃ]² μετεχειρίσθη ἤδη ἅπαξ τὸ ἔνδικον τοῦτο μέσον, [ἀποκλείεται]³ ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος τῆς δευτέρας διαδικασίας καὶ ἀποζημιώσεως, καὶ ἐπὶ πειθαρχικῇ ποινῇ ἐπιβαλλομένη εἰς τὸν συνήγορον, ὅστις ἤθελε διεξαγάγει ἐν γνώσει τὸ τῆς δευτέρας ἐπαναλήψεως.

Δ'. *Εἰς ποίας ἀποφάσεις συγχωρεῖται ἐπανάληψις.*

790. — Ἡ ἐπανάληψις συγχωρεῖται εἰς μόνας τὰς τελεσιδικίους ἀποφάσεις, αἵτινες δὲν ἠμποροῦν νὰ προσβληθῶσι πλέον οὔτε δι' ἐφέσεως, οὔτε δι' ἀνακοπῆς καὶ⁴ μόνον, καθόσον τὸ ἔνδικον τοῦτο μέσον ἐζητήθη. Ἐὰν ἐπομένως ἀπόφασίς τις σύγκειται ἐκ πολλῶν κεφαλαίων καὶ μόνον περὶ τοῦ ἐνὸς ἐξ αὐτῶν ἐζητήθη ἢ ἐπανάληψις, μόνον τὸ κεφάλαιον τοῦτο δύναται νὰ συζη-

1. Πρόσθετες κατὰ γερμ. κ. (πρωτοδικῶν καὶ ἐφετῶν) (Staats- und Generalprocuratoren).

2. Ὅρα σελ. 227 σημ. 1.

3. Ἐντὶ τῆς λέξεως «ἀποκλείεται» τὸ γερμ. κείμενον ἔχει τὰς λέξεις «καμίάλιστα» (und zwar).

4. Πρόσθετες ἐνταῦθα κατὰ γερμ. κείμενον «μάλιστα ἐν τῇ ἑαυτοῦ περιωρισμένῃ ἐννοίᾳ πάντοτε» (und zwar im eingeschränktesten Sinne immer).

τηθῆ καὶ νὰ ἀνακληθῆ, ἐκτὸς ἐὰν τὰ λοιπὰ ἤθελον εἶναι ἀπλᾶ παρεπόμενα αὐτοῦ.

Ε'. Προθεσμία.

791.—Μόνον ἐντὸς τριῶν μηνῶν συγχωρεῖται ἡ ἐπανάληψις· καὶ—1. ἐπὶ ἐνηλίκων, μετὰ τὴν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου ἐπίδοσιν τῆς ἀποφάσεως·—2. ἐπὶ ἀνηλίκων, ἀφοῦ ἐπιδιοθῆ, ἢ ἀποφασίς εἰς αὐτοὺς γενομένους ἐνήλικας· ἐπὶ δὲ τῶν διαδίκων τῶν ἐν τῷ ἄρθρ. 785 ἀριθ. 4, μετὰ τὴν εἰς τοὺς νομίμους αὐτῶν ἀντιπροσώπους ἐπίδοσιν τῆς ἀποφάσεως·—3. ἐν τῇ περιπτώσει τοῦ ἄρθρ. 785 ἀρ. 3, ἀφ' ἧς ἡμέρας ἐπεδόθη ἡ τελευταία ἀπόφασις·—4. ἐν τῇ περιπτώσει τοῦ ἄρθρ. 785 ἀριθ. 5 καὶ 6, ἀπὸ τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν τὸ δικαστήριον ἀνεγνώρισεν ἢ ἀπεφήνατο τὴν ψευδομαρτυρίαν, ἢ τὴν πλαστογραφίαν ἢ ἀφ' ἧς ἀνεκαλύφθησαν ἐπισηκεθέντα ἔγγραφα, ἂν αἱ ἡμέραι αὗται δύνανται νὰ ἀποδειχθοῦν ἐγγράφως, ἢ ἐνόρκως, ἢ διὰ δικαστικῆς ὁμολογίας.—5'.

792.—Ἡ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρ. 791 ἀναφερομένη τρίμηνος προθεσμία ἐπεκτείνεται καὶ λογίζεται κατὰ τὰ διὰ τῶν ἄρθρων 195 καὶ 196 διατεταγμένα.

793.—Ἐὰν ὁ διάδικος, ἢ ὁ νόμιμος αὐτοῦ ἀντιπρόσωπος, εἴτε ἡμεδαπός, εἴτε ἀλλοδαπός, διατρίβῃ ἐν ἀλλοδαπῇ, «ἢ εἶναι ἀγνώστου διαμονῆς»², δεόν νὰ προστίθεται εἰς τὴν τρίμηνον προθεσίαν καὶ ἡ ἐν τῷ ἄρθρῳ 541 ἀναφερομένη περαιτέρω προθεσμία.

794.—Κατ' οὐδεμίαν περίπτωσιν συγχωρεῖται ἡ ἐπανάληψις μετὰ τὴν συνήθη πρὸς παραγραφὴν τῶν ἀγωγῶν προθεσίαν.

1. Κατηγγήθη, ὡς πρὸς τὰς μετὰ τὴν εἰσαγωγὴν τοῦ Ἀστ. Κώδ. ἀποβιώσεις, δι' ἄρθρ. 98 ἀν. ν. 2783 τοῦ 1941 εἰσαγ. Ἀστ. Κώδικος (δρα σημ. ὑπὸ ἄρθρ. 756 § 3).—Τὸ καταργηθὲν ἐδάφ. 5 εἶχεν ὡς ἐξῆς :

«5. ἐπὶ κληρονόμων, ἢ χηρῶν, διεzeugμένων ἢ κατὰ τὰ κτήματα χωρισμένων συζύγων, μετὰ τὴν παρέλευσιν τῆς πρὸς σύντιξιν ἀπογραφῆς καὶ πρὸς διάσκεψιν δοθείσης προθεσμίας, καὶ μετὰ τὴν εἰς ὅλους τοὺς κληρονόμους δι' ἐνὸς ἐπισήμου ἐγγράφου εἰς τὰς χήρας, καὶ εἰς τὰς διεzeugμένας ἢ κατὰ τὰ κτήματα χωρισμένας συζύγους ἐπίδοσιν τῆς ἀποφάσεως, κατὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 756 ἀριθ. 3 καὶ 4 ἀκριβέστερον ὡρισμένα».

2. Τὰ ἐντὸς « > » προσετέθησαν διὰ ν. ΓΨηΣΤ' τοῦ 1911.

ς'. Προδικασία.

795.—Ἡ κυρία αἴτησις διεξάγεται κατὰ τὴν ἀναλογίαν τῶν ἄρθρων 767-771· ἡ δὲ [ἐν παρόδῳ]¹ αἴτησις, κατὰ τὰ ἄρθρα 234 ἀριθ. 1, 770 καὶ 771.—Πάσης ἐπὶ ἀκροατηρίου συζητήσεως προηγεῖται ἡ κατάθεσις τοῦ νομίμου προστίμου «ἐκατὸν» δραχμῶν²· ἄλλως τὸ δικαστήριον ἀποποιεῖται καὶ ἐξ ἐπαγγέλματος τὴν συζήτησιν.—Ἡ τῶντι γενομένη κατάθεσις ἀποδεικνύεται δι' ἐξοφλητικοῦ.

796.—Ἀπαλλάττονται τῆς ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ διατεταγμένης καταθέσεως τοῦ προστίμου.—1. ὅσοι πρὸς ἐπανάληψιν τῆς διαδικασίας ἔλαβον κατὰ τὸ ἄρθρον 220 τὰ δικαιώματα τῶν πενήτων.—2. εἰσαγγελεῖς ἐὰν ἐνάγουν πρὸς ἐπανάληψιν.

797.—Ἡ ἐπανάληψις δὲν ἔχει [ἀνάβλητικὴν]³ δύναμιν. Ἡ ἐκτέλεσις τῆς προσβαλλομένης ἀποφάσεως δὲν δύναται νὰ ἀναβληθῇ ἐπὶ ποινῇ τῆς ἀποδόσεως τῶν ζημιῶν, καὶ ἐπὶ πειθαρχικῇ ποινῇ ἐπιβαλλομένη εἰς τὸ δικαστήριον.

Γ'. Διαδικασία ἐπὶ ἀκροατηρίου.

α'. Πρὸ τῆς παραδοχῆς.

798.—Περὶ τῆς ἐπὶ ἀκροατηρίου συζητήσεως ἐφαρμόζονται τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 774 καὶ 775 διατεταγμένα.—Πρῶτον συζητεῖ τὸ δικαστήριον κατὰ τὰ ἄρθρα 785-796, ἂν συγχωρῆται ἡ ἐπανάληψις· ἀπορρίπτει αὐτήν, ἐὰν εἶναι ἀπαράδεκτος, καὶ καταδικάζει τὸν ἐνάγοντα εἰς τὴν ἀπόδοσιν τῶν ἐξόδων, ἐπὶ δὲ τῇ προτάσει τοῦ εἰσαγγελέως, ἢ ἐξ ἐπαγγέλματος τὸν ὑποβάλλει εἰς τε τὴν πληρωμὴν τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 795 κατατεθέντος προστίμου, καὶ εἰς ἀποζημίωσιν τοῦλάχιστον διακοσίων δραχμῶν ὑπὲρ τοῦ ἀντιδίκου.

799.—Εἰσαγγελεῖς δὲν καταδικάζονται, ἐὰν ἐνάγωσι περὶ ἐπαναλήψεως, οὔτε εἰς πρόστιμον, οὔτε εἰς ἀποζημίωσιν.—Ἐπί-

1. Ὅρα σελ. 227 σημ. 6.

2. Ὡρίσθη οὕτω, ἀντὶ τοῦ ἀρχικοῦ «200», διὰ ν. 10 Αὐγ. 1838 «περὶ παραβολίου».—Εἶτα ηὔξηθη εἰς τὸ 10πλάσιον δι' ἄρθρ. 8 ν. 292 τοῦ 1945 καὶ εἰς τὸ 100πλάσιον δι' ἄρθρ. 6 ν. 164 τοῦ 1946, καὶ τέλος εἰς τὸ διακοσιοπλάσιον δι' ἄρθρ. 6 ἀν. ν. 1484 τοῦ 1950.

3. Ἀντὶ τοῦ ὅρθου: «ἀνασφαλτικὴν» (Suspensiv effect).

σης δὲν ἀποφαίνεται τὸ δικαστήριον ἀποζημίωσιν ὑπὲρ αὐτῶν, ἐὰν ἐνάγωνται.

β'. Μετὰ τὴν παραδοχὴν.

800.—Ἐὰν ἡ περὶ [ἀποδόσεως]¹ αἴτησις γίνῃ δεκτὴ, καταργεῖται κατὰ τὴν περίπτωσιν τοῦ ἄρθρου 785 ἀριθ. 1, 2, 4-7, ἡ προσβαλλομένη ἀπόφασις, οἱ διάδικοι ἀποκαθίστανται εἰς ἣν ἦσαν στάσιν πρὸ τῆς προσβληθείσης ἀποφάσεως, καὶ διατάττεται ἡ ἀπόδοσις τοῦ παρακατατεθέντος προστίμου. — Ἐὰν τὸ δικαστήριον παρέλιπε τὸ νὰ διατάξῃ τὴν ἀπόδοσιν, ἐφαρμόζονται τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 783 ὠρισμένα.

801.—Ἐν τῇ αὐτῇ ἀποφάσει διατάττει τὸ δικαστήριον ὥστε νὰ γίνῃ ἐκ νέου συζήτησις ἐνώπιον τοῦ αὐτοῦ δικαστηρίου περὶ τῆς οὐσίας τῆς δίκης, εἰ δυνατόν, κατὰ τὴν αὐτὴν ἢ κατ' ἄλλην παραχοῆμα προσδιοριστέαν ἐπὶ ἀκροατηρίου συνεδριάσιν.

802.—Ἐὰν κατὰ τὴν περίπτωσιν τοῦ ἄρθρου 785 ἀριθ. 3 ἡ αἴτησις ἔγινε δεκτὴ ἕνεκεν ἀντιφατικῶν ἀποφάσεων, τὸ δικαστήριον καταργεῖ τὴν τελευταίαν ἀπόφασιν, καὶ διατάττει ἐν τῇ ἐκδοθησομένῃ ἀποφάσει τὴν καθ' ὀλοκληρίαν ἐκτέλεσιν τῆς πρώτης ἀποφάσεως. Περὶ τοῦ προστίμου ἐφαρμόζονται τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 800 ὠρισμένα.

803.—Κατὰ τῆς ἐκδοτέας ἀποφάσεως συγχωροῦνται τὰ συνήθη ἐνδικο μέσα, ἐκτὸς τῆς δευτέρας περὶ [ἀποδόσεως]¹ αἰτήσεως, κατὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 789 ἀριθ. 2 ἀκριβέστερον ὠρισμένα.

804.—Τοὺς εἰσαγγελεῖς, καίτοι μὴ ὄντας διαδίκους κατὰ τὴν ὑπόθεσιν, ἀκούει τὸ δικαστήριον, πρὶν ἀποφασίσῃ περὶ τίνος αἰτήσεως ἀφορώσης ἐπανάληψιν².

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΡΙΤΟΝ

Ἀναίρεσις.

Α'. Σύνθεσις τοῦ δικαστηρίου.

805.—Διὰ νὰ ἔχη κῦρος ἀπόφασίς τις τοῦ Ἀρείου Πάγου, ἀπαιτεῖται ἡ σύμπραξις ἑπτὰ δικαστῶν, ἐμπεριεχομένου τοῦ προ-

1. Ἐντὶ τοῦ ὀρθοῦ: «ἀποκαταστάσεως» Restitutionsgesuch).

2. Ὅρα σελ. 9 σημ. 1.

έδρου, καὶ ἡ παρουσία τοῦ παρ' αὐτῷ εἰσαγγελέως καὶ τοῦ γραμματέως.

B'. Ἀρμοδιότης ¹.

806.—Ἡ ἀρμοδιότης τοῦ Ἀρείου Πάγου ὁρίζεται διὰ τῶν ἄρθρων 29, 51, 58, 59, 117, 123, 125 καὶ 519, καὶ διὰ τῶν ἐφεξῆς ἄρθρων.

I'. Λόγοι ἀναιρέσεως ².

807³.—Αἱ ὑπὸ τῶν πρωτοδικῶν ἢ ἐφετῶν ἐκδοθεῖσαι ἀποφάσεις δύνανται νὰ ἀναιρεθῶσιν ὑπὸ τοῦ Ἀρείου Πάγου μόνον διὰ τοὺς ἐξῆς λόγους: 1. Ἐὰν τὸ δικαστήριον δὲν συνετέθη προσηκόντως ἢ ἐὰν πρὸς καταρισμὸν τῆς ἀποφάσεως μετέσχε δικαστής, οὗ ἐγένετο δεκτὴ κατὰ τύπον ἢ ἐξαιρέσεις διαταχθέντος νὰ ἀπέχη (ἄρθρ. 44 Πολ. Δικ.), ἢ καθ' οὗ ἠγέθη ἀγωγή κακοδικίου.—2. Ἐὰν τὸ δικαστήριον ἀπέρριψε τὴν αἴτησιν περὶ ἐξαιρέσεως δικαστοῦ, καίτοι οὗτος κατὰ τὰ δεκτὰ ὑπὸ τῆς ἀποφάσεως γενόμενα πραγματικὰ περιστατικὰ ἦτο ἐξαιρετέος κατὰ τὸν νόμον.—3. Ἐὰν τὸ δικαστήριον ὑπερέβη τὰ καθήκοντα αὐτοῦ κατὰ τὸ ἐπόμενον ἄρθρον 808.—4. Ἐὰν τὸ δικαστήριον ἐπὶ προσώπιχῆς μὲν ἀρμοδιότητος ἐσφαλμένως ἐκήρυσεν ἑαυτὸ ἀναρμόδιον, ἐπὶ δὲ λόγῳ ὕλης ἀρμοδιότητος ἐσφαλμένως ἐκήρυσεν ἑαυτὸ ἀρμόδιον ἢ ἀναρμόδιον.—5. Ἐὰν κατὰ παράβασιν δικονομικῶν ὁρισμῶν, καὶ ἰδίᾳ τῶν περὶ ἐπιδόσεων, ἐδικάσθη ἀκύρως ἐρήμην ὁ διάδικος.—6. Ἐὰν παρανόμως ἀπεκλείσθη ἢ δημοσιότης τῆς διαδικασίας.—7. Ἐὰν τὸ δικαστήριον παρὰ τὸν νόμον ἔλαβεν ὑπ' ὄψιν πράγματα μὴ προταθέντα, ἢ δὲν ἔλαβεν ὑπ' ὄψιν πράγματα προταθέντα καὶ ἔχοντα κατὰ νόμον οὐσιώδη ἐπιρροὴν εἰς τὴν ἐκβασιν τῆς δίκης.—8. Ἐὰν τὸ δικαστήριον παρὰ τὸν νόμον

1. Ὅρα καὶ ν. ΧΜΖ ἐν οἰκείᾳ θέσει Μέρ. Β'.—Τὸ Β' τμήμα τοῦ Ἀρ. Πάγου εἶνε ἀρμόδιον καὶ ἐπὶ διαζυγίου καὶ ἀπαγορεύσεως μέλους τῆς Βασιλ. Οἰκογενείας (ἄρθρα 9 καὶ 14 ν. δ. 1298 τοῦ 1949 «περὶ Βασιλικῆς Οἰκογενείας»).

2. Ὅρα εἰδικῶν διατάξεων ἄρθρ. 18 ἀν.ν. 1539 τοῦ 1938 «περὶ προστασίας τῶν δημοσίων κτημάτων»—καὶ ἐν ἄρθρ. 7 Διατ. 24/30 Δεκεμβρ. 1943 «περὶ κωδικοπ. διατάξεων ν. ΒΧΗ κλπ» ἀμφοτέρως ἐν Μέρ. Β'.

3. Ὡς ἐτροπ. δι' ἄρθρ. 2 ν. ΓΨΘΘ' τῆς 14 Μαΐου 1911 «περὶ τροποποιήσεως τῶν ἄρθρ. 201, 807 καὶ 808 Πολ. Δικον.».

ἔδεδχθη πράγματα ὡς ἀληθῆ ἄνευ ἀποδείξεως, ἢ δὲν διέταξε περὶ αὐτῶν ἀποδείξιν.—9. Ἐὰν τὸ δικαστήριον ἔλαβεν ὑπ' ὄψιν ἀποδεικτικὰ μέσα μὴ ἐπιτροπέμενα ὑπὸ τοῦ νόμου, ἢ παρὰ τὸν νόμον ἔλαβεν ὑπ' ὄψιν ἀποδείξεις μὴ προσαχθείσας· προσέτι ἂν τὸ δικαστήριον παρὰ τὸν νόμον δὲν ἐπέβαλεν ἐπαχθέντα ἢ ἀντεπαχθέντα ὄρκον, ἢ παρὰ τὸν νόμον δὲν ἔλαβεν ὑπ' ὄψιν προσαχθείσας ἀποδείξεις.—10. Ἐὰν τὸ δικαστήριον παρέβη τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ νόμου ἐν σχέσει πρὸς τὸ βάρος τῆς ἀποδείξεως καὶ πρὸς τὴν δύναμιν τῶν ἀποδεικτικῶν μέσων.—11. Ἐὰν τὸ δικαστήριον παρὰ τὸν νόμον ἐκήρυξεν ἢ δὲν ἐκήρυξεν ἀκυρότητα τινά, ἐκπῶσιν ἀπὸ δικαιώματος, ἢ ἀπαράδεκτον, ἐφ' ὅσον διὰ τὴν παράβασιν ταύτην δὲν χωρεῖ ἐπανάληψις τῆς διαδικασίας.—12. Ἐὰν παρὰ τὸν νόμον ἀνεκλήθη ἀπόφασις ὁριστικῆ.—13. Ἐὰν τὸ δικαστήριον κατὰ παράβασιν τοῦ νόμου ἔδεδχθη ὅτι ὑπάρχει ἢ ὅτι δὲν ὑπάρχει δεδικασμένον, ἢ ἂν τὸ δικαστήριον ἔδεδχθη ὅτι ὑπάρχει δεδικασμένον ἐπὶ τῇ βάσει ἀποφάσεως ἀναιρεθείσης κατόπιν.—14. Ἐὰν ὑπάρχωσι πλείονες ἀντιφάσκουσαι πρὸς ἀλλήλας ἐν τῇ αὐτῇ διαφορᾷ καὶ περὶ τῶν αὐτῶν διαδίκων παρὰ διαφόρων δικαστηρίων ἐκδοθεῖσαι τελεσίδικοι ἀποφάσεις, ὅτε ἀναιροῦνται αἱ πρὸς τὴν πρώτην ἀντιφάσκουσαι.—15. Ἐὰν ἡ ἀπόφασις εἶνε ἑλλιπὴς κατὰ τὸ διατακτικὸν μέρος.—16. Ἐὰν ἡ σύνταξις τῆς ἀποφάσεως εἶναι τοσοῦτον ἑλλιπὴς, ὥστε δὲν προκύπτει ἐκ ταύτης σαφῶς ἡ διαφορὰ ἢ οἱ διάδικοι περὶ ὧν ἐδίκασεν.—17. Ἐὰν ἐσφαλμένως ἐφηρομόσθη ἢ ψευδῶς ἠρμηνεύθη οὐσιαστικὸς τις νόμος.—Πᾶσα ἄλλη παρέκκλισις ἀπὸ τοῦ διαγεγραμμένου τύπου τῆς διαδικασίας δύναται νὰ προταθῇ πρωτοδίκως ἢ ἀνεκκλήτως μόνον ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ τῶν πρωτοδικῶν, ἢ τῶν ἐφετῶν.

808.¹—1. Ὑπέρβασις καθηκόντων τότε μόνον ὑπάρχει, ὅταν δικαστήριόν τι:—1. Παραινείρη ἑαυτὸ εἰς ἐντελῶς ξένα καὶ ἰδίως εἰς διοικητικὰ καὶ νομοθετικὰ καθήκοντα.—2. Ἐὰν κατὰ τὴν ἀπόφασιν περὶ τινος, προκαταρκτικοῦ ζητήματος πολιτικὸν ἢ ποινικὸν δικαστήριον πράττη ἐναντίον τῶν ἐν τοῖς ἄρθροις 10—12 ὁρισμένων.

809.—Ἐνεκεν ἐσφαλμένης ἐφαρμογῆς, ἢ ψευδοῦς ἐρμηνείας νόμου τινός, τότε μόνον δύναται νὰ ζητηθῇ ἀναίρεσις, ὅταν εἰς

1. Ὡς ἐτροπ. δι' ἄρθρ. 2 ν. ΓΨΘΘ'.

τὸ διατακτικὸν μέρος ἀποφάσεώς τινος περιέχεται ρητῇ ἀπ' εὐθείας ἢ ἐκ πλαγίου παράβασις τῶν σαφῶν ὠρισμῶν νόμου, ἢ ἀρχαίου ἰσχύοντος ἔτι ἐθίμου.

810.— Δὲν ὑπάρχει λόγος πρὸς ἀναίρεσιν, ὅταν τὸ δικαστήριον.—1. δὲν ἐξέτεινε κατ' ἀναλογίαν νόμον τινὰ ἢ ἐφήρμοσε τὸν νόμον λίαν περιορισμένως.—2. προσέβαλεν ἢ ἐξήγησεν ἐσφαλμένως πράγματα μόνον, καὶ ἰδίως τὴν ἔννοιαν συμβολαίου, διαθήκης ἢ ἄλλου ἐγγράφου.—Μόνον ὅταν ἢ ἐρμηνεῖα δὲν ἀνήγετο ἀπλῶς εἰς πράγματα. ἀλλὰ προσέβαλε κανόνα τοῦ δικαίου, δύναται νὰ θεωρηθῇ τοιαύτη ψευδῆς ἐρμηνεῖα ὡς λόγος ἀναιρέσεως.

811.— Εἰς πάντα τὰ εἶδη τῶν πρὸς ἀναίρεσιν λόγων ἐφαρμόζονται αἱ ἐξῆς ἀρχαί.—1. οὐδεὶς δύναται νὰ πλάσῃ δι' ἑαυτὸν λόγον τινὰ ἀναιρέσεως ἐπομένως οὐδεὶς δύναται νὰ παραγάγῃ λόγον πρὸς ἀναίρεσιν ἐκ τῶν ἰδίων πράξεων, ἢ ἐκ τῶν πράξεων ἀνθρώπων ἐνεργούντων ἐν ὀνόματι αὐτοῦ.—2. δὲν δύναται νὰ εἰσαχθῇ νέος λόγος εἰς τὸν Ἄρειον Πάγον, ὅστις δὲν εἰσῆχθη ἤδη εἰς [τοὺς πρωτοδίκας]¹ ἐκτὸς ἐὰν ὁ λόγος οὗτος ἀνάγῃ εἰς τὴν κοινὴν εὐταξίαν.—Ὅθεν δὲν δύναται, καὶ μάλιστα διὰ τοὺς ἐν ἄρθρῳ 724² ἀναφερομένους λόγους, νὰ ζητηθῇ ἀναίρεσις, εἰμὴ ἀφοῦ ἤδη ἀποφασίσῃ περὶ [αὐτῆς]³ τὸ κατώτερον δικαστήριον (ἄρθρ. 736)².

Δ'. Κατὰ ποίον ἀποφάσεων εἶναι παραδεκὴ ἡ ἀναίρεσις.

812⁴.—Τὸ ἐνδίκον τῆς ἀναιρέσεως μέσον συγχωρεῖται τότε μόνον, ὅταν δὲν ὑπάρχῃ πλεόν ἄλλο ὅθεν εἶναι δεκτὸν μόνον—1. κατὰ τῶν τελεσιδίκων γενομένων, ἢ ἀνεκκλήτως ἀπηγγελέμενων ἀποφάσεων, ἐκτὸς τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 807 ἀριθ. 1 καὶ 3 ἀναφε-

1. Ὁρθῶς: «τὸ ἀνεκκλήτως δικάσαν δικαστήριον» (beim Gericht letzter Instanz).

2. Αἱ εἰς τὰ ἄρθρα 724 καὶ 736 παραπομπαί εἶνε προφανῶς ἐσφαλμένοι. Ὁ Κ. Βασιλείου διορθοῖ εἰς 807 καὶ 202, ὃ δὲ Φλογαίτης ἐν Πολιτ. Δικον. εἰς «785» καὶ «803». Τὴν τελευταίαν ταύτην διόρθωσιν κρίνει ὀρθὴν ὁ Λ. Γιδόπουλος (ἐν Δ ι κ ο ν. Ἀ κ υ ρ ὀ τ η τ ι, ἐκδ. Β', § 21 σημ. 11).

3. Ἐντὶ τοῦ ὀρθοῦ «αὐτῶν», δηλ. τῶν λόγων (darüber).

4. Ὡς ἀντικατεστ. δι' ἄρθρ. 12 ἀν. ν. 980 τοῦ 1946.—Ἡ παραβολὴ συνίσταται εἰς ἀπάλειψιν τῆς ἐν τέλει τοῦ ἀριθμ. 2 φράσεως «ἢ ἐὰν κατὰ τὸ ἄρθρ. 181 ἔγινεν ἔφρασις κατ' αὐτῶν».

ρομένων περιπτώσεων—2. καθ' ὁριστικῶν ἀποφάσεων—3. κατὰ τῶν περὶ ἀποδείξεως παρεμπιπτουσῶν ἀποφάσεων μόνον ἔνεκεν ὑπερβάσεως καθηκόντων κατὰ τὸ ἄρθρ. 808—4. κατὰ τῶν ἐρήμην ἐκδεδομένων ἀποφάσεων, ἐὰν δὲν συγχωρεῖται πλέον ἀνακοπή¹.

Ε'. Τίνες τῶν διαδίκων ἔχουσι πρὸς τοῦτο δικαίωμα.

813.—Ὅλοι οἱ διάδικοι, οἱ κληρονόμοι καὶ οἱ διάδοχοι τῶν δικαιωμάτων αὐτῶν, ἢ οἱ πληρεξούσιοι, ἢ οἱ νόμιμοὶ ἀντιπρόσωποι τῶν ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ ζητήσουν ἀναίρεσιν κατὰ τῶν ἐναντίον αὐτῶν ἐκδοθεισῶν ἀποφάσεων μόνον τότε ἀποκλείονται, ὅταν κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 789 ἀκριβέστερον ὠρισμένα—1. ἐντελῶς ἢ ἐν μέρει [συνήνεσαν]² ἢ παρήτησαν τὴν ἀναίρεσιν ἢ—2. μετεχειρίσθησαν ἤδη ἅπαξ ἐν τῇ αὐτῇ [δίκῃ]³ καὶ διὰ τοὺς αὐτοὺς λόγους τὸ ἐνδίκον τοῦτο μέσον.

814.—Τρίτοι τινές, οἵτινες δὲν ἦσαν διάδικοι παρὰ τῷ κατωτέρῳ δικαστηρίῳ, δὲν δύνανται πρὶν κάμουν ἀνακοπήν κατὰ τὰ ἄρθρα 238 καὶ ἐπ., νὰ ζητήσουν ἀναίρεσιν, καὶ ἂν ἤθελον ἔχει νόμιμον συμφέρον⁴ [κατὰ τὴν δίκην]⁵.

815.—Εἰσαγγελεῖς πρωτοδικῶν καὶ ἐφετῶν δύνανται νὰ ζητήσουν ἀναίρεσιν, μόνον ὅταν ἦσαν διάδικοι εἰς τὴν ὑπόθεσιν.—Ὁ δὲ παρὰ τῷ Ἀρειῷ Πάγῳ εἰσαγγελεὺς οὐδ' ὑπὸ προθεσμίας τινὸς περιορίζεται—1. ἐπὶ ὑπερβάσεων τῶν τῆς ὑπηρεσίας καθηκόντων, κατὰ τὰ ἄρθρα 807 ἀριθ. 3 καὶ 808—2. κατὰ πᾶσαν [δίκην]³, ἀλλὰ μόνον πρὸς τὸ συμφέρον τοῦ νόμου, καὶ μὴ παραβλαπτομένων τῶν δικαίων τῶν διαδίκων. Ὅθεν, ἐὰν οὔτοι δὲν ἐζήτησαν ἀναίρεσιν, ἢ περὶ ἀναίρεσεως ἀπόφασις δὲν ἔχει δι' αὐτοὺς συνεπείας.

ς'. Προθεσμία πρὸς ἀναίρεσιν.

816.—Ἡ περὶ ἀναίρεσεως αἵτησις συγχωρεῖται τότε μόνον,

1. Ὅρα καὶ ἄρθρα 163 § 2 καὶ 519.

2. «ἀπεδέχθησαν τὴν ἀπόφασιν» (dem Urtheile acquiesiert . . . haben sollten), κατ' ὀρθὴν μετάφρασιν.

3. «ὄ π ο θ ἔ σ ε ι» (Sache), κατ' ὀρθὴν μετάφρασιν.

4. Ὅρα ἐξαίρεσιν ἐν ἄρθρῳ 126 ἀν. ν. 2039 τοῦ 1939 ὑπὸ τὸ ἄρθρον 233.

ὅταν ἐνεχειρίσθη πρὸ τῆς παρελεύσεως τριάκοντα ἡμερῶν, κατὰ τὰ ἐν τοῖς ἄρθροισι 541, 752—757 ὠρισμένα.

817.—Ἡ πρὸς ἀναίρεσιν προθεσμία ἄρχεται συνήθως ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς [κοινοποιήσεως] ¹ τῆς προσβλητέας ἀποφάσεως, κατὰ τὰ ἐν τοῖς ἄρθροισι 138 κ. ἐπ. διατεταγμένα, μόνον δέ:—1. ἐν τῇ περιπτώσει τοῦ ἄρθρου 807 ἀριθ. 4 ², ἢ περὶ ἧς ὁ λόγος προθεσμία ἄρχεται ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς [κοινοποιήσεως] ¹ τῆς τελευταίας ἀποφάσεως.—2 ³.

Ζ'. Ἀνασταλτικὴ δύναμις.

818.—Ἡ ἀναίρεσις δὲν ἔχει δύναμιν ἀνασταλτικὴν, ἐξαιρουμένης μόνως τῆς περιπτώσεως ἐγγράφου κηρυχθέντος ὡς πλαστοῦ, κατὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 460 ὠρισμένα ⁴.

Η'. Προδικασία.

819.—Ἡ περὶ ἀναιρέσεως αἵτησις πρέπει νὰ περιέχη—1. τὸ ὄνομα καὶ ἐπώνυμον, τὴν κατοικίαν τοῦ ἀναιρεσειόντος καὶ

1. Ὁρθῶς : «ἐπιδόσεως» (Zustellung).

2. Ὁ ἀριθ. 4 τοῦ ἀρχικοῦ ἄρθρ. 807 ἔλαβεν ἐν τῷ νέῳ (ν. ΓΨΘΘ) τὸν ἀριθ. 14.

3. Κατηγγήθη ὡς πρὸς τὰς μετὰ τὴν εἰσαγωγὴν τοῦ Ἀστ. Κώδικος ἀποβιώσεις, δι' ἄρθρ. 98 ν. 27·3 τοῦ 1941, εἰσαγ. Ἀστ. Κώδικος.—Τὸ καταργηθὲν ἐδ. 2 εἶχεν ὡς ἐξῆς : «Ἐπὶ κληρονόμων, μετὰ τὴν παρέλευσιν τῆς πρὸς ἀπογραφὴν καὶ διάσκεψιν δεδομένης προθεσμίας, καὶ ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς πρὸς ὅλους κληρονόμους δι' ἐνὸς ἐγγράφου [κοινοποιήσεως] τῆς ἀποφάσεως κατὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 736 ἀριθ. 3 καὶ 4 ὠρισμένα».

4. Ἐχει ἀνασταλτικὴν δύναμιν ἡ ἀσκουμένη ὑπὸ 1) Μετοχ. Ταμ. Πολ. Ὑπαλλ. (ἄρθρ. 1 ν.δ. 12 Φεβρ. 1923). 2) Μετοχ. Ταμείου Στρατοῦ (ἄρθρ. 27 Κώδικος Μ.Τ.Σ. τῆς 10 Μαΐου 1926). 3) Ἰδρύματος Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων (ἄρθρ. 25 § 2 ν. 6298 τοῦ 1934). 4) Ταμείου Ἐπικουρ. Ἀσφαλίσεως ἀρτοποιῶν (ἄρθρ. 24 § 2 ν.δ. 135 τοῦ 1946). 5) Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν (ἄρθρ. 340 ν. 5313 τοῦ 1932). 6) τοῦ ΟΔΕΠ ὡς καὶ ἡ πρὸς ταύτην προθεσμία (ἄρθρ. 2 ἀν. ν. 1368 τοῦ 1938 «περὶ συμπληρ. τῶν περὶ διαχειρ. τῆς ἐκκλησ. περιουσίας κλπ. διατάξεων»). 7) Ἐπίσης τοῦ Μετοχ. Ταμείου Ἀεροπορίας (ἄρθρ. 20 § 3 ἀν. ν. 1988 τοῦ 1939 «περὶ Μετοχ. Ταμ. Ἀεροπορίας»). 8) ἡ τοῦ Δημοσίου κατ' ἀποφάσεως ἐπὶ διεκδικήσεως γαιῶν ἐκ τῶν ἀποστραγγιζομένων (ἄρθρ. 12 § 2 Β. Δ. 19/24 Μαρτ. 1941 «περὶ κωδικ. τῆς περὶ ἀποστραγγιζομένων γαιῶν νομοθεσίας»).

τοῦ ἀναιρεσιβλήτου.—2. τὴν σημειώσιν τῆς ἀποφάσεως, καθ' ἧς ζητεῖται ἀναίρεσις.—3. τοὺς τῆς ἀναίρεσεως λόγους.—4. κατὰ τὴν περίπτωσιν τοῦ ἄρθρου [147] ¹ τὸν προσδιορισμὸν ἀντικλήτου παρὰ τῷ ² Ἀρείῳ Πάγῳ.—5. τὸν προσδιορισμὸν τῆς εἰς τὸν ἀναιρεσίβλητον πρὸς ἀπάντησιν διδομένης προθεσμίας.—Ἡ αἰτησις πρέπει νὰ εἶναι προσηκόντως χρονολογημένη καὶ ὑπογεγραμμένη ἤτοι παρὰ τοῦ ἀναιρεσειόντος, ἢ παρὰ τοῦ πληρεξουσίου αὐτοῦ ².

820.—Ἀντίγραφον ἀπαράλλακτον τῆς περὶ ἀναίρεσεως αἰτήσεως ἐπιδίδεται κατὰ τοὺς ἐν τῷ ἄρθρῳ 138 ὠρισμένους τύπους εἰς ἕκαστον τῶν ἀναιρεσιβλήτων.—Εἰς τὴν πρὸς ἀπάντησιν προθεσμίαν ἐφαρμόζονται τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 540·542 ὠρισμένα.—Κατὰ τὴν προσδιορισθεῖσα προθεσμίαν ὁ ἀναιρεσίβλητος ἐπιδίδει εἰς τὸν ἀναιρεσειόντα τὸ ἀπολογητήριον αὐτοῦ ἔγγραφον, τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ περιέχῃ ὅλας τὰς ἀντιπαρατηρήσεις του.

821.—Περαιτέρω ἔγγραφος διαδικασία δὲν γίνεται κατὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 517 ἀκριβέστερον ὠρισμένα· ἀλλ' ἡ δίκη ἐγγράφεται ἀμέσως εἰς τὸ πινάκιον τοῦ Ἀρείου Πάγου.—Τὸ αὐτὸ συμβαίνει μετὰ παρέλευσιν τῆς εἰς τὸν ἀναιρεσίβλητον δοθείσης προθεσμίας, ἐὰν οὗτος δὲν ἤθελεν ἀπαντήσει εἰσέτι.—Περὶ τοῦ πινακίου ἐφαρμόζονται τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 570—578 διατεταγμένα.—Εἰς τὰς συνοπτικὰς, καὶ ἐπομένως προτιμητέας τῶν ἄλλων, ἀνάγονται καὶ αἱ ποινικαὶ ἀποφάσεις.—«Πρόσθετοι λόγοι ἀναίρεσεως δέον νὰ κοινοποιῶνται πρὸς τὸν ἀναιρεσίβλητον ἢ τὸν πληρεξούσιον αὐτοῦ δικηγόρον εἴκοσι πλήρεις ἡμέρας πρὸ τῆς συζητήσεως, ἄλλως δὲν λαμβάνονται ὑπ' ὄψει. Κατατίθενται προσέτι οὗτοι ὡς καὶ τὰ πρὸς ὑποστήριξιν τῶν λόγων ἀναίρεσεως ἔγγραφα δέκα πέντε πλήρεις ἡμέρας πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἐπ' ἀκροατηρίου συζητήσεως παρὰ τῷ γραμματεῖ τοῦ Ἀρείου Πάγου, ὅστις βεβαιοῖ τὴν κατάθεσιν δι' ἐπισημειωματικῆς πράξεως ἐπ' αὐτῶν ἀπηλλαγμένης τέλους. Παραλειφθείσης ἢ βραδέως γενομένης τῆς καταθέσεως, τὸ δικαστήριον πράττει τὰ κατὰ τὰ ἐν ταῖς §§ 3, 4 καὶ 5 τοῦ ἄρθρου, 559 Πολ. Δικ.»—«Ἐνστάσεις δὲ τοῦ ἀναιρεσιβλήτου κατὰ τοῦ παραδεκτοῦ τῆς αἰτήσεως ἀναίρεσεως

1. Ἐκ παραδρομῆς ἀντὶ τοῦ ἄρθρου 148.

2. Ὅρα καὶ ἄρθρο. 153.

σιν τοῦ ἐπὶ τούτῳ διωρισμένου δικαστοῦ.—Μετὰ ταῦτα ἀγορεύει ὁ ἀναιρεσεῖων, ἢ ὁ πληρεξούσιος αὐτοῦ καὶ μετ' αὐτὸν ὁ ἀναιρεσίβλητος, ἢ ὁ πληρεξούσιός του.—Ἐκτὸς τῆς ἀνταπολογίας καὶ ἐπανταπολογίας, δὲν συγχωρεῖται περαιτέρω ἀνάπτυξις.—Ὁ παρὰ τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ εἰσαγγελεὺς ἀγορεύει εἰς ὅλας τὰς δίκας ἔσχατος μετὰ τοὺς διαδίκους, ἐκτὸς ἐὰν εἶναι αὐτὸς οὗτος διάδικος εἰς τὴν ὑπόθεσιν, καὶ τότε ἔχει τὰ ἄρτι εἰρημένα δικαιώματα τῶν διαδίκων.

827.—Ἐὰν ἐν τῇ δικασίμῳ ἀπολειφθῶσιν [ὁ τε διάδικος] ¹ καὶ ὁ πληρεξούσιος αὐτοῦ, τὸ δικαστήριον μολοντοῦτο ἀκοῦσαν τὴν ἔκθεσιν τοῦ ἐπὶ τούτῳ διωρισμένου δικαστοῦ, τὸν ἐμφανισθέντα διάδικον ἢ τὸν πληρεξούσιον αὐτοῦ, καὶ τὸν εἰσαγγελέα, συζητεῖ περὶ τε τῆς παραδοχῆς ὡς καὶ περὶ τῆς οὐσίας τῆς δίκης, ὡσανεὶ ἐνεφανίσθησαν ὅλοι οἱ διάδικοι.—Ἄλλ' εἰς καμμίαν περίπτωσιν δὲν συγχωρεῖται ἀνακοπὴ τοιαύτης κατ' ἐρήμην ἐκδομένης ἀποφάσεως.

828.—Τοὺς εἰσαγγελεῖς τῶν πρωτοδικῶν καὶ ἐφετῶν παριστᾷ ἐν τῇ περιπτώσει τοῦ ἄρθρου 815 πάντοτε ὁ παρὰ τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ εἰσαγγελεὺς.

829.—Πρῶτον συζητεῖ τὸ δικαστήριον περὶ τῆς παραδοχῆς καὶ ἔπειτα περὶ τοῦ λόγου τῆς περὶ ἀναιρέσεως αἰτήσεως· ἀποφασίζει δὲ περὶ ἀμφοτέρων ἐν τῇ αὐτῇ ἀποφάσει.

830.—Ἐὰν ἡ αἴτησις ἀπορριφθῇ ὡς ἀπαράδεκτος ἢ [ἀνυποστήρικτος] ² ἢ προσβληθεῖσα ἀπόφασις φυλάττει τὸ κῦρὸς τῆς ὁ δὲ ἠτηθεὶς ἀναιρεσεῖων καταδικάζεται εἰς τὴν κατὰ τὸ ἄρθρ. 823 κατατεθεῖσαν χρηματικὴν ποινὴν διακοσίων ³ τοῦλάχιστον δραχμῶν.—Εἰσαγγελεῖς [ἐὰν ἐνάγῳσι πρὸς ἀναίρεσιν] ⁴ δὲν καταδικάζονται οὔτε εἰς χρηματικὴν ποινὴν, οὔτε εἰς ἀποζημίωσιν. Ἐπίσης δὲν ἀπαγγέλλει τὸ δικαστήριον ἀποζημίωσιν ὑπὲρ αὐτῶν, ἐὰν ὡσι ἀναιρεσίβλητοι.

β'. Μετὰ τὴν ἀναίρεσιν.

831.—Ἐὰν, κατὰ τὴν περίπτωσιν τοῦ ἄρθρου 519 καὶ [808

1. Ὁρθῶς: «διάδικός τις»

2. Ἀντὶ τοῦ ὀρθοῦ: «ἀβάσιμος» (ungegründet).

3. Ὅρα σελ. 238 σημ. 2.

4. Ὅρα σελ. 238 σημ. 3.

ἀριθ. 2] ¹, ἔγινεν ἀναίρεσις ἕνεκεν ἀναρμοδιότητος, ἀπαγγέλλεται συγχρόνως ἢ εἰς τὸ ἀρμόδιον δικαστήριον παραπομπή, [χαρικτηρίζεται] ² τοῦτο ἀκριβῶς ἐν τῇ ἀποφάσει, καὶ καταδικάζεται ὁ ἠττηθεὶς εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν ἐξόδων.

832.—³ Ἐάν, ἐν τῇ περιπτώσει τοῦ ἄρθρου 808 ἀριθ. 1 ἢ 3 ³, ἢ προσβληθεῖσα ἀπόφασις ἀναιρεθῆ ἄπαγορεύεται, κατὰ τὴν περίπτωσηιν τοῦ ἀριθ. 1, εἰς τὰ δικαστήρια ἢ περαιτέρω ἐπέμβασις, ἐπιφυλαττομένης τῆς πειθαρχικῆς ἢ καὶ ἔτι μείζονος ποινῆς ἐν δὲ τῇ περιπτώσει τοῦ ἀριθ. 3 ³, διατάσσονται τὰ εἰκότα κατὰ τὰ ἄρθρα 10 καὶ ἐπόμενα.

833.—⁴ Ἐάν τις ἀπόφασις ἀνηρέθη ἕνεκα τῶν ἐν τοῖς ἄρθροις 489, 519 καὶ 807 ἀριθ. 1, 2, 4—6 ⁴ διαλαμβανομένων, ὁ Ἄρειος Πάγος ἀποφαίνεται μόνον τὴν ἀναίρεσιν, καταδικάζει τὸν ἠττηθέντα εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν ἐξόδων καὶ παραπέμπει τὴν [δίκην] ⁵ πρὸς νέαν συζήτησιν εἰς ἄλλο δικαστήριον εἰρηνοδικῶν, πρωτοδικῶν, ἐμποροδικῶν ἢ ἐφετῶν, ἰσοβάθμιον καὶ ὁμοειδὲς τῷ ἀποφνημαμένῳ τὴν ἀναιρεθεῖσαν ἀπόφασιν.—⁶ Ἐάν ἀναιρεθῆ καὶ ἡ ἀπόφασις τοῦ εἰς ὃ ὑπὸ τοῦ Ἄρειου Πάγου παρεπέμφθη ἢ δίκη δικαστηρίου, ὁ Ἄρειος Πάγος δὲν παραπέμπει ἐκ δευτέρου τὴν δίκην εἰς ἄλλο δικαστήριον, ἀλλὰ δικάζει αὐτὸς οὗτος τὴν οὐσίαν τῆς ὑποθέσεως» ⁶.

1. Ὁ ἀριθ. 2 τοῦ ἀρχικοῦ ἄρθρου 808: «δὲν εἶνε ἀρμόδιον ἕνεκα τῆς εἰδικῆς ἰδιότητος τοῦ ἀντικειμένου τῆς διαφορᾶς κατὰ τὰ ἄρθρα 19 § 1 καὶ 25» δὲν ἐπανελήφθη ἐν τῇ διὰ τοῦ ν. ΓΨΘ' τροποποιήσει τοῦ 808. Λόγος ἕνεκεν ἀναρμοδιότητος περιελήφθη δι' αὐτοῦ ἐν ἄρθρῳ 807 § 4.

2. Ὁρθῶς: «ὀρίζεται» (ist zu bezeichnen).

3. Ὁ ἀρχικὸς ἀριθμὸς 3 τοῦ ἀρχικοῦ ἄρθρου 808 ἔλαβε τὴν θέσιν τοῦ ἀριθ. 2 ἐν τῷ διὰ τοῦ ν. ΓΨΘ' τροποποιήσει τοῦ ἄρθρου 808.

4. Οἱ ἀριθ. 1, 2, 4—6 τοῦ ἀρχικοῦ ἄρθρου 807 εἶχον ὡς ἔξης: «1. Ἐνεκα μὴ προσηκούσης συνθέσεως τοῦ δικαστηρίου (ἄρθρα 528, 717 καὶ 736).—2. Δι' ἔλλειψιν δημοσιότητος τῆς διαδικασίας.—4. Ἐάν ὑπάρχουν πλείονες ἀντιφάσκουσαι πρὸς ἀλλήλας ἐν τῇ αὐτῇ δίκῃ καὶ περὶ τῶν αὐτῶν διαδίκων παρὰ διαφορῶν δικαστηρίων ἐκδοθεῖσαι τελεπερὶ τῶν αὐτῶν ἀποφάσεις.—5. διὰ τὴν μὴ τήρησιν τύπου διαδικαστικοῦ, ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος διατεταγμένου, ἢ ἕνεκα τοιούτων ἀκυροτήτων, αἵτινες δύνανται νὰ προβληθῶσι κατὰ πᾶσαν στάσιν τῆς δίκης.—6. Δι' ἔλλειψιν τοῦ αἰτιολογικοῦ ἢ τοῦ διατακτικοῦ μέρους τῆς ἀποφάσεως».

5. Ὁρθῶς: «ὀπόθεσιν» (Sache).

6. Τὸ ἐντὸς « » τελευτ. ἐδάφ. προσετέθη διὰ ν. ΡΝΔ' τῆς 27 Ἰανουαρίου 1866.

834.—'Αναιρουμένης διαδικαστικῆς τινος πράξεως ἢ ἀποφάσεως, οἱ διάδικοι ἐπανέρχονται εἰς τὴν αὐτὴν κατάστασιν, εἰς ἣν ἦσαν πρὸ τῆς ἀναιρεθείσης πράξεως.—'Εὰν ἐπομένως διαδικασία τις ἀνηρέθη ὡς ἄκυρος, ἐπαναλαμβάνει τὸ διὰ τοῦ προηγουμένου ἄρθρου ὠρισμένον δικαστήριον τὴν διαδικασίαν ἀπὸ τῆς πρώτης ἀναιρεθείσης πράξεως.—'Εὰν ὅμως μόνον ἢ ἀποφασίς ἀνηρέθη, φέρεται ἢ ὑπόθεσις, ἄνευ περαιτέρω προδικασίας, εἰς τὸ ἀκροατήριον τοῦ ὠρισμένου δικαστηρίου, συζητεῖται αὐτόθι καὶ ἀποφασίζεται. — Δὲν πρέπει δὲ κατ' οὐδεμίαν περίπτωσιν νὰ γίνηται ἐκ νέου συζήτησις καὶ ἀποφασίς ἐν τῷ ὠρισμένῳ δικαστηρίῳ περὶ ζητήματος ἀποφασισθέντος διὰ προτέρας μὴ ἀναιρεθείσης ἀποφάσεως.

835.—Τὸ δικαστήριον ἢ ὁ [δικαστής] ¹, ἐκ τῆς ἀσυγγνώστου παραδρομῆς τοῦ ὁποίου προῆλθεν ἢ ἄκυρότης, δύναται νὰ καταδικασθῇ διὰ τῆς αὐτῆς ἐν τῷ ἄρθρῳ 833 ἀναφερομένης ἀποφάσεως τοῦ Ἄρειου Πάγου, εἰς ἀποζημίωσιν καὶ εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν ἐξόδων, ἐπιφυλαττομένης καὶ τῆς πειθαρχικῆς ἢ καὶ τῆς ἐτι μείζονος ποινῆς.

836.—'Εὰν ἐγινεν ἀναίρεσις ἐνεκεν ἐσφαλμένης ἐφαρμογῆς τοῦ νόμου, κατὰ τὰ ἄρθρα 807 ἀριθ. 7 ², 809 καὶ 810, δὲν ἀπαγγέλλεται τότε παραπομπὴ εἰς ἄλλο δικαστήριον, ἀλλ' ὁ Ἄρειος Πάγος ἐφαρμόζει αὐτὸς οὗτος τὸ κατάλληλον ἄρθρον τοῦ νόμου.—Πρὸς τοῦτο διατάσσεται ἐν τῇ αὐτῇ ἀποφάσει, ὅτι πρέπει ἤδη νὰ γίνῃ ἐκ νέου συζήτησις ἐνώπιον τοῦ αὐτοῦ δικαστηρίου περὶ τῆς οὐσίας τῆς ὑποθέσεως, εἰ δυνατόν, ἐν τῇ αὐτῇ ἢ ἐν τινι ἀμέσως προσδιοριστέᾳ ἐπομένῃ ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ συνεδριάσει ³.

γ'. Γενικοὶ ὁρισμοί.

837.—Κατ' ἀποφάσεως ἐκδοθείσης παρὰ τοῦ Ἄρειου Πάγου δὲν συγχωρεῖται πλέον ἄλλο ἔνδικον μέσον, ἐπομένως οὐδὲ δευτέρᾳ ἀναίρεσις, ἐὰν ἢ περὶ ἀναίρεσεως αἵτησις ἀπερρίφθη ὡς ἀπαράδεκτος ἢ [ἀνυποστήρικτος] ⁴.—'Αλλὰ κατὰ τῶν παρὰ τινος

1. Ὅρθως : «δικαστικὸς ὑπάλληλος» (richterliche Beamte).

2. Ὁ ἀριθμ. 7 τοῦ ἀρχικοῦ ἀρθρ. 807 ἐγινεν ἐν τῷ νέῳ «17».

3. Ὅρα καὶ ν. ΧΜΖ' περὶ μεταρρυθμίσεως τοῦ Ἄρ. Πάγου» ἐν Μερ. Β.

4. «ἀβάσιμος» (ungegründet).

τῶν διὰ τοῦ ἄρθρου 833 ὁρισμένων δικαστηρίων ἐκδεδομένων ἀποφάσεων συγχωροῦνται ὅλα τὰ ἔνδικα μέσα, ἐπομένως καὶ ἡ ἀναίρεσις.

838.—Ἐὰν ἡ περὶ ἀναιρέσεως αἴτησις γίνῃ δεκτὴ, καὶ ἀπαγγελθῆ τῶντι ἡ ἀναίρεσις, ἀπαγγέλλεται ἐν τῇ αὐτῇ ἀποφάσει ἢ ἀπόδοσις τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 823 παρακατατεθείσης χρηματικῆς ποσότητος· ἀποδίδεται δὲ αὕτη, καὶ ἂν τὸ δικαστήριον ἐκλήθῃ δὲν ἀπεφήνατο ἐν τῇ ἀποφάσει τὴν ἀπόδοσιν.

839.—Πᾶσα παρὰ τοῦ Ἄρειου Πάγου ἐκδοθεῖσα ἀπόφασις ἐκτελεῖται, ἐπιμελεία τῶν διαδίκων, καί, γενομένης ἀναιρέσεως, τυπώνεται δαπάνῃ τοῦ ἡττηθέντος καὶ γράφεται εἰς τὸ περιθώριον τοῦ πρωτοτύπου τῆς προσβληθείσης ἀποφάσεως¹.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ

ΕΚΤΕΛΕΣΙΣ

ΤΜΗΜΑ ΠΡΩΤΟΝ

ΙΔΙΑΙΤΕΡΟΙ ΟΡΙΣΜΟΙ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΚΤΕΛΕΣΕΩΣ ΑΠΟΦΑΣΕΩΝ ΤΙΝΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ

Ἑγγυοδοσία².

840².—Ἡ ἐγγυοδοσία προσδιορίζεται, ἐφ' ὅσον οἱ διάδικοι δὲν συνωμολόγησαν ἄλλο τι, δι' ἀποφάσεως τοῦ δικαστηρίου λαμβανομένης κατ' ἐλευθέρην ἐκτίμησιν, καθοριζούσης τὸ μέγεθος τῆς ἐγγυήσεως καὶ τὴν προθεσμίαν ἐντὸς τῆς ὁποίας δεόν νὰ παρασχεθῆ αὕτη. Ἡ ἀπόφασις αὕτη δὲν ὑπόκειται αὐτοτελῶς εἰς προσβολὴν δι' οὐδενὸς ἐνδίκου μέσου.

841².—Ἡ ἐγγυοδοσία γίνεται διὰ μετρητῶν χρημάτων κατατιθεμένων εἰς τὸ Ταμεῖον Παρακατ. Δανείων. Τὸ γραμμάτιον τῆς

1. Ὅρα καὶ ἄρθρ. 3 ν. ΓΤΠΖ' τοῦ 1909 ἐν Μέρ Β'.

2. Τὰ ἄρθρα 840—848 τίθενται ὡς ἀντικατεστήθησαν δι' ἄρθρ. 6 ἀν. ν. 2407 τῆς 1921 Ἰουνίου 1940 «περὶ τροπ. καὶ ἀντικαταστ. διατάξεων τῆς Πολ. Δικον. κλπ.», ὅπερ ἀντ' αὐτῶν ἔθεσε τὰ ἐν τῷ κεμένῳ ἄρθρα 840—847. Οὕτω, τὸ ἄρθρον 848, μὴ ἐπαναληφθέν, ἔπαυσεν ἰσχύον.

καταθέσεως δέον νὰ κατατίθεται εἰς τὸν γραμματέα τοῦ δικαστηρίου τοῦ διατάξαντος τὴν ἐγγυοδοσίαν ἐντὸς τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 840 προθεσμίας.

842¹.—1. Ὁ πρόεδρος τῶν πρωτοδικῶν τῇ αἰτήσῃ τοῦ εἰς ἐγγυοδοσίαν ὑποχρέου δύναται νὰ ἐπιτρέψῃ ὅπως ἡ ἐγγύησις ἀντὶ μετροητῶν χρημάτων δοθῇ. α') διὰ τίτλων παραστατικῶν ἀξίας, εἰς οὓς δέον νὰ ἐπισυνάπτονται τὰ ἀνήκοντα τοκομερίδια ἢ ἀποδείξεις συμμετοχῆς εἰς τὰ ἐκ τούτων κέρδη, β') δι' ἐγγυητικῆς ἐπιστολῆς ἀξιοχρέου Τραπεζίης, γ') δι' ἐγγραφῆς ὑποθήκης εἰς ἀκίνητα κτήματα κείμενα ἐν Ἑλλάδι. Οἱ ἀνωτέρω τίτλοι ὑπολογίζονται διὰ τὴν ἐγγύησιν εἰς τὰ τρία τέταρτα τῆς ἀγοραίας ἢ χρηματιστηριακῆς αὐτῶν ἀξίας.—2. Τὴν αὐτὴν ἐξουσίαν ἔχει καὶ ὁ εἰρηνοδίκης διὰ τὰς ὑπὸ τοῦ εἰρηνοδικείου διατασσομένας ἐγγυήσεις.

843.¹—Ὁ πρόεδρος τῶν πρωτοδικῶν ἢ ὁ εἰρηνοδίκης δικάζουσι κατὰ τὰ ἄρθρ. 634—637, ἀποκλειομένης τῆς παραπομπῆς τῆς ὑποθέσεως εἰς τὸ ἀκροατήριον. Ἡ ἀπόφασις δὲν ὑπόκειται εἰς προσβολὴν δι' οὐδενὸς ἐνδίκου μέσου.

844.¹—1. Ἡ ἐγγυοδοσία διὰ τίτλων παραστατικῶν ἀξίας γίνεται διὰ καταθέσεως τούτων εἰς τὸ Ταμεῖον Παρακατ. Δανείων. Ἡ ἐγγυοδοσία δι' ὑποθήκης γίνεται δι' ἐγγραφῆς ταύτης εἰς τὰ βιβλία τῶν ὑποθηκῶν.—2. Τὸ γραμματίον τῆς καταθέσεως τῶν τίτλων, ἡ ἐγγυητικὴ ἐπιστολὴ ἀξιοχρέου Τραπεζίης, καὶ τὸ πιστοποιητικὸν ἐγγραφῆς τῆς ὑποθήκης, δέον νὰ κατατίθενται εἰς τὸν γραμματέα τοῦ δικαστηρίου τοῦ διατάξαντος τὴν ἐγγυοδοσίαν ἐντὸς τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 840 προθεσμίας. Ὁ πρόεδρος τῶν πρωτοδικῶν ἢ ὁ εἰρηνοδίκης δύναται νὰ παρατείνωσι τὴν προθεσμίαν ταύτην μέχρι δέκα εἰσέτι ἡμερῶν.

845.¹—Ἀπὸ τῆς πρὸς ἐγγυοδοσίαν καταθέσεως χρημάτων ἢ τίτλων παραστατικῶν ἀξίας, ὁ ὑπὲρ οὗ ἡ ἐγγύησις ἀποκτᾷ ἐπὶ τούτων δικαίωμα ἐνεχύρου ὑπὲρ τῆς ἀπαιτήσεως, δι' ἣν ἡ ἐγγύησις.

846.¹.—Ἐὰν μετὰ τὴν χορήγησιν τῆς ἀνω ἐγγυήσεως καταδειχθῇ ὅτι αὕτη εἶναι ἀνεπαρκῆς ἢ προκύψωσι νέα γεγονότα δικαιολογοῦντα τὴν ἀντικατάστασιν αὐτῆς, ὁ πρόεδρος τῶν πρω-

1. Ὅρα σελ. 242 σημ. 2.

τοδικῶν ἢ ὁ εἰρηνοδίκης δύνανται νὰ διατάξωσι τὴν συμπλήρωσιν ἢ ἀντικατάστασιν αὐτῆς κατὰ τὰ ἄρθρα 623—623β. Ἡ περὶ τούτου αἴτησις δὲν ἀναστέλλει [τὴν προὐδον τῆς κρυφίας δίκης.

847'.—Ἐὰν παύσῃ ἡ αἰτία, δι' ἣν ἐδόθη ἡ ἐγγύησις, αἴρεται αὕτη, ἐπελθούσης δὲ τῆς περιπτώσεως, δι' ἣν ἐδόθη ἡ ἐγγύησις, καταπίπτει αὕτη ὑπὲρ ἐκείνου, δι' ὃν ἐδόθη. Περὶ τῆς ἄρσεως ἢ καταπτώσεως ἀποφαίνεται ὁ πρόεδρος τῶν πρωτοδικῶν κατὰ τὴν διαδικασίαν τῶν ἄρθρων 634—639. Τὴν αὐτὴν ἐξουσίαν ἔχει καὶ ὁ εἰρηνοδίκης διὰ τὰς ὑπὸ τοῦ εἰρηνοδικείου διατασσομένης ἐγγυήσεις τηρουμένης τῆς διαδικασίας τῶν ἄρθρων 634, 636—639. Ἡ ἐκδοθησομένη ἀπόφασις εἰς οὐδὲν ὑπόκειται ἔνδικον μέσον.

448'.—

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

Ἀποζημίωσις καὶ δικαστικὰ ἔξοδα.

849.—Ἐὰν ἐν τινι ἀποφάσει ἀπηγγέλθη ἡ εἰς ἀποζημίωσιν καὶ πληρωμὴν τῶν ἐξόδων καταδικασίς, προσδιορίζεται, εἰ δυνατόν, ἐν τῇ αὐτῇ ἀποφάσει ἡ ζημία, καὶ ἀποφασίζεται τὸ περὶ τῶν ἐξόδων, κατὰ τὰ ἄρθρα 208 καὶ ἐπόμενα.

850.—Ἐὰν ἡ ἐκκαθάρισις τῆς ἀποζημιώσεως δὲν ἦτο δυνατόν νὰ γίνῃ ἐν τῇ ἀποφάσει, ὁ εἰς ἀποζημίωσιν [καταδικασθεὶς]² ὀφείλει, ἐντὸς ὀκτῶ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς κ.π. ἀντιμωλίαν ἀποφάσεως, ἢ τῆς ἐπιδόσεως τῆς ἐρήμην ἐκδεδομένης, νὰ κάμῃ τὴν ἐγγραφον δηλοποιήσιν του περὶ τοῦ ποσοῦ τῆς ζημίας, καὶ νὰ [παραδώσῃ]³ αὐτὴν μετὰ τῶν ἀποδείξεων εἰς τὸν ἀντίδικον ἢ τὸν ἀντίκλητον.—Ἐντὸς νέας προθεσμίας ὀκτῶ

1. Ὅρα σελ. 242 σημ. 2. Τὸ ἄρθρον 848 εἶχεν ὡς ἐξῆς : «Ὁ ἐγγυητὴς πρέπει, καταπεσοῦσης τῆς ἐγγυήσεως, νὰ ὑποχρεωθῇ κατὰ τοὺς νομίμους τύπους [διὰ τῆς βίας] (ὀρθῇ μετόφρασις «δι' ἐκτελέσεως») εἰς πληρωμὴν τῆς πρὸς ἐγγύησιν ποσότητος, μὴ συγχωρουμένης εἰς αὐτὸν ἐνστάσεως ἢ δικαστικῆς μακροηγορίας, ἀλλ' ἐπιφυλαττομένου τοῦ δικαιώματος τῆς ἀναγωγῆς κατὰ τοῦ πρωτοφειλέτου καὶ τῶν κληρονόμων αὐτοῦ».

2. Ἐκ παραδρομῆς (καὶ ἐν τῷ γερω. κειμένῳ) ἀντὶ «δικαιούμενος».

3. Ὅρθως : «ἐπιδώσῃ» zustellen zu lassen).

ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως τῆς δηλοποιήσεως ταύτης, ὁ ἀντίδικος [ἐγχειρίζει] ¹ τὰς ἀντιπαρατηρήσεις του.

851.—Ἐὰν οἱ διάδικοι δύνανται νὰ συμβιβασθῶσιν εἰρηνικῶς περὶ τῆς ποσότητος, ἔχει καλῶς· εἰ δὲ μή, γίνεται συζήτησις καὶ ἀπόφασις περὶ τῶν διαφιλονεικουμένων κεφαλαίων, ἄνευ περαιτέρω προδικασίας, κατὰ κλήσιν ἀπλῆν εἰς τὸ ἀκροατήριον, ὡς ἐν ταῖς συνοπτικαῖς δίκαις.—[Ὁ ἠτῶμενος καταδικάζεται εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν ἐξόδων τοῦ παρεμπύπτοντος τούτου ζητήματος, καί, κατὰ τὰς περιστάσεις, εἰς ἀποζημίωσιν] ².

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΡΙΤΟΝ

Ἀπόδοσις τῶν καρπῶν.

852.—Οἱ καρποὶ τοῦ τελευταίου ἔτους πρέπει νὰ ἀποδίδονται συνήθως αὐτούσιοι (en nature), οἱ δὲ τῶν παρελθόντων ἔτων λογίζονται κατὰ τὰ περὶ τῶν ἀγοραίων τιμῶν κατάστιχα τῶν κατὰ τόπον δημαρχείων, ὅπου πρόκειται νὰ γίνῃ ἡ ἀπόδοσις, λαμβανομένης ὑπ' ὄψιν τῆς συνήθους τιμῆς τοῦ ἔτους καὶ τοῦ χρόνου! τῆς ἀποδόσεως, ἐν ἑλλείψει δὲ τοιούτων καταστίχων, κατὰ τὴν μαρτυρίαν ἐκτιμητῶν.—Ὁ ³ τρόπος οὗτος τοῦ ὑπολογίσεσθαι εἶναι εἰς χρῆσιν καὶ ἐπὶ τῶν καρπῶν τοῦ τελευταίου ἔτους, ἐὰν οὔτοι δὲν ἀπεδόθησαν αὐτούσιοι.

853.—Πᾶσα ἀπόφασις, διατάττουσα τὴν ἀπόδοσιν ἢ τὴν ἀντικατάστασιν τῶν καρπῶν, πρέπει νὰ διατάττῃ συγχρόνως τὸν τρόπον τῆς ἀποδόσεως, κατὰ τὰ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ διαγεγραμμένα, καὶ τὴν λογοδοσίαν περὶ τῶν συνειλεγμένων, συλλεκτέων καὶ ὑπαρχόντων ἤδη τυχόν καρπῶν, κατὰ τὰ ἄρθρα 701 καὶ ἐπ.

1. Ὅρα σελ. 244 σημ. 3.

2. Τὸ ἐντὸς ἀγκυλῶν ἐδάφ. δὲν ὑπάρχει ἐν τῷ γερμ. κειμένῳ.

3. Τὸ γερμ. κ. προσθέτει ἐνταῦθα τὴν λέξιν: «*τελευταῖος*» (die letzte Berechnungsweise).

ΤΜΗΜΑ ΔΕΥΤΕΡΟΝ
ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΗ¹
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ

Γενικοί όρισμοί.

**Α'. Περί τῶν πρὸς ἐκτέλεσιν ἐγγράφου τινὸς
προαπαιτουμένων.**

α'. [Ὡρισμένη] α καὶ ἐκκαθαρισμένη ἀπαίτησις.

854.— Ἡ ἐκτέλεσις ἐγγράφου τινός, ἐξαιρουμένων τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 921 ὀριζομένων, δύναται τότε μόνον νὰ ἐκβιασθῇ, ὅταν—1. τὸ ἐγγραφοῦν εἶναι ἐκτελεστόν.—2. ἡ ἐκτελεστέα ἀπόδο-

1. Τὸ περὶ ἀναγκαστικῆς ἐκτελέσεως μέρος τῆς Πολ. Δ. ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ νόμου ΓΦΝΔ' (3554) τῆς 29 Ἰαν. 1910 «περὶ ἀναγκαστικῆς ἐκτελέσεως», ὡς συνεπληρώθη οὗτος διὰ τοῦ νόμου ΓΦΗΓ' (3593) τῆς 6 Μαρτίου 1910 καὶ τοῦ Β. Δ. τῆς 19 (23) Μαρτίου 1910.—Εἶτα ἐτροποποιήθησαν τὰ ἄρθρα 885, 894, 910, 913, 914, 925, 955, 965, 968, 984, 985, 996 καὶ 997 διὰ τοῦ ἀν. ν. 1139 τῆς 23)29 Μαρτ. 1938 «περὶ τροποποιήσεως ἄρθρων τινῶν τῆς Πολ. Δικονομίας», ἰσχύσαντος μετὰ ἓνα μῆνα ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του. Ὁ νόμος οὗτος ἔχει ἐν ἄρθρῳ 4 τὴν ἑξῆς μεταβατικὴν διάταξιν :

«1. Αἱ διατάξεις τῶν διὰ τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ παρόντος νόμου τροποποιουμένων ἄρθρων 894 παρ. 1 ἔδαφ. α, 909, 913, 914, 965, 968, 985 δὲν ἐφαρμόζονται ἐπὶ τῶν ἐκτελέσεων αἰτινες ἤρξαντο πρὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἰσχύος αὐτοῦ, ὑποχρεοῦνται ὅμως οἱ δανεισταὶ νὰ ἀκολουθήσωσι τὴν διαδικασίαν τῶν νέων ἄρθρων 894 § 1 ἔδαφ. α, 913, 914, 965, 968, 985, ἐὰν κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου δὲν εἶχεν ὀρισθῆ ἡ ἡμέρα τοῦ πλειστηριασμοῦ συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῶν τροποποιηθέντων ἄρθρων.—2. Αἱ λοιπαὶ διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ κατασχέσεων αἰτινες ἐπεβλήθησαν πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος. Αἴρεται πᾶσα ἀκυρότης διὰ τὴν μὴ ἐκδοσιν τοῦ προγράμματος πλειστηριασμοῦ ἐντὸς τῶν τασσομένων προθεσμιῶν ὑπὸ τῶν ἄρθρων 913 καὶ 985 ὡς ταῦτα ἰσχύουν μέχρι τοῦδε, ἐφ' ὅσον δὲν ἔξεδόθη περὶ ταύτης ἀμετάκλητος ἀπόφασις.—Αἱ σχετικαὶ πρὸς τὰς δημοσιεύσεις διατάξεις τοῦ Νόμου 4448 «περὶ Ταμείου Συντάξεων Νομικῶν» παραμένουσι».

Εἰδικὰς περὶ ἀναγκ. ἐκτελέσεως διατάξεις περιέχουσι : 1) τὸ ἄρθρ. 263 ἐπ. Ἑμπ. Ν. 2) Ὁ ν. 4845 «περὶ εἰσπραξέως τῶν δημοσίων ἐσόδων. 3) ὁ ν. 2184 τοῦ 1920 «περὶ γεωργικοῦ ἐνεχυρογράφου» καὶ τὸ ἐκτελ. Δ. τῆς 28 Αὐγ. 1920 4) τὸ ν. δ. 17 Ἰουλ. 1923 «περὶ ἀνωνύμων ἐταιρειῶν» (ὅπερ προσέτι κατήργησεν ἐν ἄρθρῳ 96 τὰς εἰδικὰς περὶ ἐκτελέσεως

α. Ὁρθῶς «βεβαία» (gewisse)

σις εἶναι βεβαία, δηλαδή μὴ ἐξαρτωμένη πλέον ἐξ οὐδεμιᾶς συμφωνίας καὶ προσδιορισμένη κατὰ τε το ποσὸν καὶ ποιόν.

855¹.—Ἐὰν ἡ ἐκτελεστέα ἀπόδοσις δὲν συνίσταται εἰς χρήματα, πρέπει νὰ προσδιορισθῇ τὸ ἀντικείμενον δι' ἐκτιμήσεως, καὶ 1) ἐπὶ μὲν κατασχέσεως κινητῶν ἢ ἀκινήτων κτημάτων, ἀμέσως μετὰ τὴν κατάσχεσιν· 2) ἐπὶ δὲ προσωπικῆς κρατήσεως, ὡς καὶ ἐπὶ κατασχέσεως χρημάτων εὐρισκομένων παρὰ τρίτῳ τινί, πρὸ τῆς πρώτης ἐκτελεστικῆς πράξεως. Ἡ ἐκτίμησις γίνεται κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 851 καὶ 922, ἀναστελλομένης τῆς περὶ τούτου διαδικασίας.

Ἐκτελεστόν δικαιοῶρον.

I. Ἐν γένει.

856¹.—Ἐκτελεσταὶ εἶναι 1) πᾶσαι αἱ κατὰ τύπον ἐκτελέ-

διατάξεις τῶν νόμων ΦΚΣΤ' τοῦ 1859 «περὶ Τραπεζῆς», ΩΕΖ' τοῦ 1880 καὶ ΒΩΕ' τοῦ 1903 «περὶ κηρύξεως συμβάσεως μετὰ τῆς Ἰονικῆς Τραπεζῆς κλπ.», καὶ ΓΨΓ' τοῦ 1910 «περὶ ἐπεκτάσεως τῶν ἐπὶ ἐκποιήσεως τραπεζικῶν ἐνεχύρων ἰσχυόντων κλπ.». 5) ὁ κωδικολ. ν. 4952 «περὶ ὀργάνωσεως ὑπηρεσιῶν Ὑπουργ. Ἐξωτερικῶν»· 6) ὁ ν. 4332 τοῦ 1929 «περὶ Ἀγροτικῆς Τραπεζῆς». 7) τὸ ν. δ. 21 Νβρίου 1925 «περὶ κωδικοπ. τῶν νόμων περὶ δανείων ἐπ' ἐνεχύρω καλνοῦ Νέων Χωρῶν». καὶ 8) ὁ ν. 5834 τῆς 5 Ὀκτ. 1933 «περὶ τοποθετήσεως διαθεσίμων τοῦ ταχ. Ταμιευτηρίου καὶ ομοτάσεως Ἐνεχυροδανειστηρίου κλπ., ἀρθρ. 7 καὶ 8, οὓς ὄρα ἐν οἰκειᾷ θέσει Μέρ. Β'.—Διὰ τὴν ἐκτέλεσιν κατὰ δῆμων ὄρα ἀρθρ. 2 ν. δ. ΓΨΔ' τῆς 31 Μαρτ. 1910 «περὶ τόκου ὑπερημερίας τῶν δῆμων κλπ.» καὶ ν. ΡΠΘ' τῆς 24 Ἰανουαρ. 1852 «περὶ ἐξοφλήσεως τῶν χρεῶν τῶν δῆμων».—Ὅρα καὶ ἀν. ν. 1519 τοῦ 1938 «περὶ ἀναγκ. ἐκτελέσεως κλπ. ἐπὶ περιουσίας ἀλλοδαπῶν Κρατῶν».—Ἄ πα γ ο ρ ε ὑ ο υ ν τ ἡ ν ἀ ν α γ κ. ἐ κ τ ἔ λ ε σ ι ν τὰ ἀρθρα 209 καὶ 219 Ἀγροτ. Κώδικος.—Πάντας τοὺς νόμους τούτους ὄρα ἐν Μέρ. Β'.—Ἄ πα γ ο ρ ε ὑ ε ι τ α ἰ ὡ σ α ὕ τ ω ς ἡ κα τὰ ἀ σ χ ε σ ι ς καὶ ἡ ἀ ν μ γ κ. ἐ κ τ ἔ λ ε σ ι ς κατὰ περιουσίας Ἐλευθ. ζώνης Θεσσαλονίκης καὶ τοῦ Ὄργ. Λιμ. Πειραιῶς, ὡς καὶ ἡ εἰς χεῖρας αὐτῶν ὡς τρίτων συντηρητικὴ κατάσχεσις ἢ ἡ ἀναγκαστικὴ πρὸς ἐξασφάλισιν ἀπαιτήσεων τρίτων (ἀρθρ. 2, 4 καὶ 12 § 4 ν. 6016 τῆς 1)3 Φεβρ. 1934 «περὶ τροποπ. τῶν περὶ Ἐλ. ζώνης Θεσσαλονίκης διατάξεων» καὶ ἀρθρ. 3 § 2 οἱ ἀν. ν. 1559 τοῦ 1950 «περὶ ὀργανισμοῦ Λ. Π.».—Ἐπίσης δὲν κατὰσχεται ἡ περιουσία τῆς Ἐπιτροπῆς Ὀλυμπιακῶν Ἀγῶνων (ἀν. ν. 2652 τοῦ 1940 «περὶ συμπλ. ἀν. ν. 2012 τοῦ 1939 κλπ.»).—Ὅρα καὶ ἄλλας περιπτώσεις ἀκατασχέτου ὑπὸ τὸ ἀρθρ. 885 εἶτι δὲ καὶ Διάτ. 15/27 Ἰουν. 1944 περὶ κωδικοπ. τῶν περὶ δικαιοστασίου διατάξεων» (ἐν Μέρ. Β').

1. Ὡς ἐτροπ. διὰ ν. ΓΦΝΔ' τοῦ 1910.

σεως¹ ὑπὸ ἡμεδαπῶν δικαστηρίων ἐκδεδομένα τελεσίδικαι ἀποφάσεις «ὡς καὶ αἱ προσωρινῶς ἐκτελεσται ἢ ἀνεκκλήτως ἀπηγγελλόμεναι ὁριστικαὶ τοιαῦται»². 2) συμβολαιογραφικὰ ἔγγραφα³. 3) διαιτητικαὶ ἀποφάσεις, ἐὰν μὲν αὗται ἐξεδόθησαν ὑπὸ δικαστηρίων, ἄνευ περαιτέρω πρὸς ἐκτέλεσιν διαταγῆς, ἐὰν δὲ ὑπὸ ἰδιωτῶν, ἀφοῦ κηρυχθῶσιν ἐκτελεσται (ἄρθρ. 118 καὶ 119). 4) συμβιβασμὸς γενόμενος ὑπὸ συμβιβαστικῶν δικαστῶν, ἀλλὰ μόνον ἀφ' οὗ ληφθῆ ἢ πρὸς ἐκτέλεσιν διαταγῆ (ἄρθρον 124). 5) δικαστικοὶ συμβιβασμοί, καὶ ἄνευ τοιαύτης διαταγῆς (ἄρθρ. 478). 6) πρακτικὰ δικαστηρίων διὰ τὸ ἐν αὐτοῖς ὁμολογούμενον ἢ ἐκκαθαριζόμενον ποσόν⁴. 7) διαταγαὶ καὶ πράξεις, ἅς ὁ νόμος χαρακτηρίζει ἐκτελεστὰ δικαιοῦγραφα⁵.

857.—Ὁ τῆς ἐκτελέσεως τύπος συνίσταται διὰ τὰς ἀποφάσεις καὶ ἄλλα ἔγγραφα εἰς τοῦτο, ὅτι συντάσσονται ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως¹, καὶ περιέχουσιν ἐπὶ τέλος τὴν πρὸς ἅπαντας τοὺς δικαστικούς ὑπαλλήλους καὶ ὑπηρέτας διαταγὴν, τὸ νὰ ἐκτελέσωσιν ἀμέσως τὰ ἔγγραφα ταῦτα.—«Ὁ τοιοῦτος τύπος περιάπτεται ἐπὶ μὲν συμβολαιογραφικῶν ἐγγράφων παρὰ τοῦ συμβολαιογράφου, κατὰ πάσας δὲ τὰς ἄλλας περιπτώσεις παρὰ τοῦ προέδρου τοῦ οἰκείου δικαστηρίου»⁶.

2. Ἐπὶ ἀλλοδαπῶν ἐγγράφων.⁷

858⁸.—Ἀποφάσεις ἐκδοθεῖσαι παρ' ἀλλοδαπῶν δικαστη-

1. Ἄρθρ. 1 ἀναγκ. ν. 11/11 Ὀκτωβρ. 1935 «περὶ τοῦ τύπου ἐκτελέσεως τῶν δικαστ. ἀποφάσεων κλπ.»: «ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος αἱ δικαστικαὶ ἀποφάσεις καὶ ἄλλα ἐκτελεσται ἔγγραφα ἐκτελοῦνται ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως. Τὰ μέχρι τοῦδε ἐν ὀνόματι τῆς Ἑλλην. Δημοκρατίας ἐκδοθέντα ἀπόγραφα ἐκτελεστῶν ἐγγράφων εἶνε ἰσχυρά».

2. Ἡ ἐντὸς « » περίοδος ἐτέθη διὰ ν. ΓΦΖΓ' τοῦ 1910.

3. Ὅρα καὶ ἄρθρ. 191 Ὅργαν. Δικαστ.

4. Ὅρα καὶ ἄρθρα 549, 700, 709.

5. Ὅρα καὶ ἄρθρ. 487 § 3.

6. Τὸ ἐντὸς « » ἐδόφ. τίθεται ὡς ἐτροποπ. διὰ ν. 263 τοῦ 1914.

7. Ὅρα καὶ ν. 5013 τῆς 6/12 Ἰουν. 1931 «περὶ κυρώσεως τῆς ἀπὸ 26 Σ/βρίου 1927 ἐν Γενεῇ συναφθείσης συμβάσεως περὶ ἐκτελέσεως ξένων διαιτητικῶν ἀποφάσεων» ἐν ἀρθροῖς 2—7 συμβ. μετὰ Τσεχοσλοβακίας, κυρ. διὰ ν. 3617 τοῦ 1929—ἀμφοτέρως ἐν Μέρ. Β'.

8. Ὡς ἐτροπ. διὰ ν. ΓΦΝΔ' τοῦ 1910.

ρίων, καὶ ἔγγραφα συντεταγμένα παρ' ἄλλοδαπῶν ὑπαλλήλων, ἐκτελεστὰ ἐν τῷ τόπῳ τῆς ἐκδόσεως αὐτῶν, δύνανται, ἐὰν συνθῆ- και τοῦ Κράτους δὲν διατάττωσι τὸ ἐναντίον, τότε μόνον νὰ ἐκτε- λεσθῶσιν ἐν τῇ Ἑλλάδι, ὅταν κηρυχθῶσιν ἐκτελεστὰ παρ' ἡμε- δαπῶν δικαστηρίων.

859¹.—Ἡ πρὸς ἐκτέλεσιν ἐντολὴ δίδεται κατὰ τὴν περίπτω- σιν τοῦ προηγουμένου ἄρθρου: 1) ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῶν Πρω- τοδικῶν κατὰ τὸν ἐν τοῖς ἄρθροις 119 καὶ 857 ὠρισμένον τύπον καὶ ἄνευ περαιτέρω ἐρεύνης τοῦ περιεχομένου τῆς ἀποφάσεως ἢ τοῦ ἐγγράφου, ἐφ' ὅσον δὲν ἀντίκεινται εἰς τὴν δημοσίαν τάξιν, ἐὰν πάντες οἱ ἐνδιαφερόμενοι ἢ ὁ καθ' οὔ ἢ ἐκτέλεσις εἶναι ἄλλο- δαποί· 2) ὑπὸ τοῦ Δικαστηρίου τῶν Πρωτοδικῶν δι' ἀποφάσεως κατὰ τὴν διαδικασίαν τῶν ἄρθρων 641—645 καὶ μετὰ τὴν ἐρευ- ναν τοῦ περιεχομένου, ἐὰν ὁ καθ' οὔ ἢ ἐκτέλεσις εἶναι ἡμεδαπός.

860².—Ἐν τῇ περιπτώσει τοῦ ἄρθρου 859, ἀριθ. 2 δύνα- ται τὸ δικαστήριον τότε μόνον ν' ἀρνηθῆ τὴν ἐκτέλεσιν, ὅταν ἀποφάσεις ἀντιφάσκωσιν εἰς ἀποδεδειγμένα πράγματα, ἢ ἀποφά- σεις καὶ ἄλλα δημόσια ἔγγραφα ἀντιβαίνωσιν εἰς ἡμεδαποὺς ἀπαγορευτικούς νόμους, ἢ ἐπῆλθον λόγοι καταργοῦντες τὴν ἰσχὺν αὐτῶν.

861³.—Ἐὰν τὸ δικαστήριον ἀρνηθῆ κατὰ τὴν περίπτωσιν τοῦ προηγουμένου ἄρθρου τὴν ἐκτέλεσιν, 1) ἄλλοδαπῶν δικαστη- ρίων ἀποφάσεις δὲν ἔχουσι καμμίαν ἐνέργειαν, καὶ ἢ ὑπόθεσις πρέπει ἐκ νέου νὰ συζητηθῆ καὶ ἀποφασισθῆ ἐνώπιον τῶν ἡμε- δαπῶν δικαστηρίων, 2) τὰ λοιπὰ δικαιόγραφα δὲν ἀποβάλλουσιν ἢν κατὰ νόμον ἔχουσιν ἀποδεικτικὴν ἰσχύν.

γ'. Προεπίδοσις τοῦ ἐγγράφου. ⁴

862⁵.—Τῆς ἐκτελέσεως τῶν μὲν ὀριστικῶν ἀποφάσεων ἢ ἄλ- λων ἐκτελεστῶν δικαιογράφων πρέπει πάντοτε νὰ προηγηθῆ ἢ εἰς τὸν ἀντίδικον ἢ τὸν ἀντίκλητον ἐπίδοσις αὐτῶν, τῶν δὲ προ

1. Ὡς ἐτροπ. διὰ ν. ΓΦΝΔ' καὶ ΓΦΗΓ'.

2. Ὡς ἐτροπ. διὰ ν. ΓΦΝΔ' τοῦ 1910.

3. Ὡς ἐτροπ. διὰ ν. ΓΦΝΔ' τοῦ 1910.

4. Ὁρα ἄρθρ. 2 ν. δ. 623 τοῦ 1948 ὑπὸ ἄρθρ. 34 ἀν. ν. 1539 τοῦ

1938 «περὶ προστασίας τῶν δημοσίων κτημάτων» (ἐν Μέρ. Β').

5. Ὡς ἐτροπ. διὰ ν. ΓΦΝΔ' τοῦ 1910.

παρασκευαστικῶν ἢ παρεμπιπτουσῶν ἀποφάσεων τότε μόνον, ὅταν ὁ ἀντίδικος δὲν παρευρέθη ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ (138, 139, 957).

863¹.—Ἡ ἐπίδοσις γίνεται κατὰ τὰ ἐν τῷ ἀρθρῳ 138 καὶ ἐπὶ. διατεταγμένα· τὸ δὲ κοινοποιητήριον ἐκτελεστοῦ τινος ἐγγράφου πρέπει νὰ περιέχῃ: 1) ἐπιταγὴν πρὸς πληρωμὴν ἢ πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ περιεχομένου τοῦ ἐγγράφου, 2) εἰάν ὁ ἐκτελῶν δανειστὴς δὲν ἔχη τὴν κατοικίαν του ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ Εἰρηνοδικείου τῆς κατοικίας τοῦ ὀφειλέτου, τὸν διορισμὸν ἀντικλήτου κατοικοῦντος ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ αὐτοῦ Εἰρηνοδικείου «ἢ ἐν τῇ ἔδρᾳ τοῦ Πρωτοδικείου τῆς κατοικίας τοῦ ὀφειλέτου»².

864³.—Ἡ ἐπίδοσις τῆς ἐπιταγῆς 1) διακόπτει τὴν παραγραφὴν καὶ 2) ἀποτελεῖ τὴν ἔναρξιν τῆς πρὸς ἐκτέλεσιν δίκης, εἰάν ἐπακολουθήσῃ κατάσχεσις ἢ κράτησις (ἀρθρ. 156). Κατ' οὐδεμίαν περίπτωσιν ἐπιτρέπεται ἐκτέλεσις συνεπείᾳ ἐπιταγῆς κοινοποιηθείσης πρὸ ἐνὸς ἔτους.

865⁴.—Πρὸς τὸν ἀντικλήτον δύνανται νὰ γίνωσι πᾶσαι αὐτὴν ἐκτέλεσιν ἀφορῶσαι ἐπιδόσεις καὶ προσφοραὶ ὑπὸ τοῦ ὀφειλέτου ἢ καὶ παντὸς ἔχοντος συμφέρον. Μὴ διορισθέντος ἀντικλήτου εἴτε διὰ τῆς ἐπιταγῆς εἴτε δι' ἰδιαιτέρου δικογράφου, πᾶσαι αὐτὴν κοινοποιήσεις καὶ αὐτὴν διὰ καταθέσεως προσφοραὶ δύνανται νὰ γίνωσι πρὸς τὸν γραμματέα τοῦ Πρωτοδικείου εἴτε τῆς κατοικίας τοῦ ὀφειλέτου εἴτε τοῦ τόπου τῆς ἐκτελέσεως.—«Ἐὰν τόπος ἐκτελέσεως εἶναι ὁ τῆς κατοικίας τοῦ δανειστοῦ, ἢ διὰ καταθέσεως προσφορὰ γίνεται πρὸς τοῦτον, καλούμενον ἐνώπιον ἐνὸς τῶν πλησιεστέρων Συμβολαιογραφείων· ἐν περιπτώσει δὲ μὴ ἐμφανίσεώς του γίνεται πρὸς τὸν Γραμματέα τοῦ Πρωτοδικείου τῆς κατοικίας του»⁵.

866⁶.—Ἐὰν ἐν τῷ ἐγγράφῳ αὐτῷ δὲν ἐτέθη καμμία ἄλλη

1. Ὡς ἐτροπ. διὰ ν. ΓΦΝΔ' τοῦ 1910.

2. Ἡ ἐντὸς « » περίοδος προσετέθη διὰ ν. ΓΦῆΓ'.

3. Ὡς ἐτροπ. διὰ ν. ΓΦΝΔ'.—Κατὰ δὲ ν. 494 τῆς 16 Δεβρίου 1914 «περὶ αὐθεντικῆς ἐρμηναίας ἀρθρ. 864 Πολ. Δικ.»: ἢ ἀληθῆς ἐννοία τοῦ ἀρθρ. 864 Πολ. Δικ., οἷον διευρυνθίσει διὰ ν. ΓΦΝΔ', εἶνε ὅτι ἡ κοινοποίησις τῆς ἐπιταγῆς διακόπτει τὴν παραγραφὴν καὶ ἂν δὲν ἐπακολουθήσῃ κατάσχεσις ἢ κράτησις.—Ὅρα καὶ ἀρθρ. 264, 1 Ἀστ. Κ.

4. Ὡς ἐτροπ. διὰ ν. ΓΦΝΔ' τοῦ 1910.

5. Ἡ ἐντὸς « » παρ. προσετέθη διὰ ν. ΓΦῆΓ'.

6. Ὡς ἐτροπ. διὰ ν. ΓΦΝΔ' καὶ ΓΦῆΓ'.

πρὸς ἐκτέλεσιν προθεσμία ἢ ὁ νόμος δὲν ὀρίζει ἄλλως, πράττεται τοῦτο· 1) εἰς δίκας ἀφορώσας συναλλαγματικὰς ἢ προσωρινὰ μέτρα κατὰ τὸ ἄρθρον 490 ἐδ. 2 ς', ἀμέσως μετὰ τὴν ἐπίδοσιν τῆς ἀποφάσεως· 2) ἐπὶ ἄλλων ἐμπορικῶν, ὡς καὶ ἐφ' ὄλων τῶν συνοπτικῶν δικῶν καὶ ἐπὶ τῶν εἰρηνοδικειακῶν ἀποφάσεων, τρεῖς ἡμέρας μετὰ τὴν ἐπίδοσιν αὐτῶν· 3) ἐπὶ προσωπικῆς κρατήσεως δι' ἄλλα ἐμπορικὰ ἢ πολιτικὰ χρέη, πλὴν τῶν ἐκ συναλλαγματικῆς, εἰκοσιτέσσαρας ὥρας μετὰ τὴν ἐπίδοσιν τῆς ἀποφάσεως· 4) ἐφ' ὄλων τῶν λοιπῶν ἐγγράφων καὶ ἐπὶ ἀποφάσεων εἰς τὰς συνήθεις δίκας, ὀκτὼ ἡμέρας μετὰ τὴν ἐπίδοσιν τοῦ ἐγγράφου ἢ τῆς ἀποφάσεως.—Αἱ προθεσμίαι αὗται δὲν ἐπεκτείνονται ἔνεκεν ἀποστάσεως, διαμονῆς ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἢ διαμονῆς ἀγνώστου.

867³.—Τὰ ἐκτελεστὰ δικαιογράφα ἐκτελοῦνται ὑπὲρ καὶ κατὰ τῶν ἐν αὐτοῖς ἐνδιαλαμβανομένων δανειστῶν καὶ ὀφειλετῶν, τῶν κληρονόμων, τῶν εἰδικῶν διαδόχων καὶ κατόχων κατὰ τοὺς ἐξῆς ὁρισμούς.—1) Δὲν δύναται νὰ γίνῃ ἐκτέλεσις κατὰ κληρονόμου ἢ κατὰ κηδεμόνος ἀπροσελεύστου κληρονομίας, ἢ κατ' εἰδικοῦ διαδόχου, εἰμὴ ὀκτὼ ἡμέρας ἀπὸ τῆς εἰς αὐτοὺς ἐπιδόσεως τοῦ ἐκτελεστοῦ δικαιογράφου μετ' ἐπιταγῆς, καὶ ἂν ἀκόμη εἶχον κοινοποιηθῆ ταῦτα πρὸς τὸν κληρονομηθέντα ἢ τὸν δικαιοπάροχον.—2) Ἡ γενομένη κατὰ τοῦ κληρονομηθέντος ἐκτέλεσις ἐξακολουθεῖ κατὰ τῶν κληρονόμων αὐτοῦ τῶν ἤδη κτησαμένων τὴν κληρονομίαν ἢ ἐπὶ ἀπροσελεύστου κληρονομίας κατὰ τοῦ προσωρινοῦ αὐτῆς κηδεμόνος, ἐπαναλαμβανομένων ὅμως, καὶ ἂν ἤδη ἐγένοντο, τῶν δημοσιεύσεων καὶ κοινοποιήσεων τῶν ἄρθρων 894, 967, 968 καὶ 969, καὶ ὀριζομένης, ἐν ἀνάγκῃ, νέας ἡμέρας πλειστηριασμοῦ.—3) Ὁ γενικὸς ἢ εἰδικὸς διάδοχος τοῦ δικαιούχου δὲν δύναται νὰ ἀρχίσῃ, οὔτε νὰ ἐξακολουθήσῃ τὴν ἐκτέλεσιν πρὸ τῆς εἰς τὸν ὀφειλέτην ἐπιδόσεως καὶ τῶν νομιμοποιούντων αὐτὸν ἐγγράφων. Ἐπὶ τῶν ἐξ ἀδιαθέτου κληρονόμων τοῦ δικαιούχου δὲν ἀπαιτεῖται τοιαύτη κοινοποίησις, πλὴν ἂν οὗτοι ἀξιῶσι κληρονομικὴν μοῖραν μείζονα τῆς ἐξ ἀδιαθέτου.—4) Ἀποφάσεις ἐπὶ ἀγωγῶν ἐμπραγμάτων, μικτῶν ἢ περὶ νομῆς, ἐκτελοῦνται κατὰ παντὸς κατόχου, γενομένου τοιούτου κατὰ ἢ μετὰ τὴν δίκην, κα-

1. Ἡ ἐπιταγὰς (ἄρθρ. 77 ν. 5960 «περὶ ἐπιταγῆς»).

2. Ὅρα καὶ ἄρθρ. 187 παρ. β'.

3. Ὡς ἐτροπ. διὰ ν. ΓΦΝΔ'.

θὼς καὶ κατὰ παντὸς κατόχου, παρὰ τοῦ ἐναγομένου λαβόντος, ἢ ἐπ' ὀνόματι αὐτοῦ κατέχοντος. Αἱ τυχόν ἐκ τούτου προκύπτουσαι διενέξεις δικάζονται κατὰ τὸ ἄρθρον 871.—5) ¹.

868².—Ἐὰν τὸ δικαιοῦγραφον εἶναι συντεταγμένον ἐν ὀνόματι τῶν ἐπιτρόπων καὶ κηδεμόνων, οἱ δὲ ὑπὸ ἐπιμέλειαν διατελοῦντες κατέστησαν κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς ἐκτελέσεως αὐτεξούσιοι, ἐκτελεῖται ἀπ' εὐθείας κατὰ τῶν τελευταίων τούτων ἢ ὑπ' αὐτῶν.—Τὸ καθ' ὁμορρύθμου ἢ ἑτερορρύθμου ἐμπορικῆς ἐταιρείας ἐκτελεστὸν δικαιοῦγραφον ἐκτελεῖται καὶ κατὰ τῶν ὁμορρύθμων ἐταίρων.

869².—Ἐάν τις ἀπόφασις, ἔστω καὶ προσωρινῶς ἐκτελεστή, διατάτῃ, ὅτι τρίτοι τινές, οἱ ὅποιοι δὲν ἦσαν διάδικοι κατὰ τὴν ὑπόθεσιν, καὶ ἰδίως μεσεγγυοῦχοι, ἄλλοι παρὰ τοῖς ὁποίοις κατεσχέθησαν χρήματα, ὑποθηκοφύλακες καὶ λοιποὶ, ὀφείλουσι νὰ πράξωσί τι, ἢ ἀπόφασις αὕτη δὲν δύναται νὰ ἐκτελεσθῇ ὑπ' αὐτῶν καὶ κατ' αὐτῶν, εἰμὴ ἀφοῦ ἐπιδοθῇ πρὸς αὐτοὺς προσηκόντως καὶ ἀφοῦ προσέτι βεβαιωθῇ: 1) κατὰ τὰ ἄρθρα 599 - 601 παρὰ τοῦ δικαστικοῦ γραμματέως, ὅτι οὔτε ἀνακοπή, οὔτε ἔφεσις ὑπάρχει ἢ ὅτι ἡ ὑπάρχουσα ἐξεδικάσθη· 2) παρὰ τοῦ ἀντιδίκου ἢ τοῦ πληρεξουσίου αὐτοῦ ὅτι ἡ ἀπόφασις ἐπεδόθη προσηκόντως πρὸς τὸν καταδικασθέντα διάδικον καὶ πότε.

Β'. Ὅτι ἡ ἐκτέλεσις γίνεται ἐπιμελείᾳ τῶν διαδίκων ³.

870².—Πᾶσα ἐκτέλεσις γίνεται ἐπιμελείᾳ τῶν διαφορομένων καὶ κατὰ τὸ δοκοῦν αὐτοῖς, καθ' ἓνα τῶν ἐξῆς τρόπων, ἤτοι δηλαδῆ: 1) ὁ διάδικος ἢ ὁ πληρεξουσίος του γράφει ἐπὶ τοῦ ἐκτελεστέου ἐγγράφου τὴν ἀναγκαίαν πληρεξουσιότητα διὰ τὸν κλη-

1. Κατηργήθη δι' ἄρθρ. 30 ἀν. ν. 2783 τοῦ 1941, εἰσαγ. Ἄστ. Κώδικος, διὰ τὰς ὑπὸ τοῦ Κώδικος διεπομένας σχέσεις.—Σχετ. ἄρθρ. 488 Ἄστ. Κώδικος.—Τὸ καταργηθὲν ἐδαφ. εἶχεν ὡς ἐξῆς: «Ὁ ὑπὲρ ἄλλου ἢ μετ' ἄλλου εἰς τὴν πληρωμὴν συνενεχόμενος, πληρώνων, ὑποκαθίσταται αὐτοδικαίως εἰς τὰ δικαιώματα τοῦ δανειστοῦ καὶ θεωρεῖται εἰδικὸς τούτου διάδοχος».

2. Ὡς ἐτροπ. διὰ ν. ΓΦΝΔ'.

3. Ὅρα ἐκτελεσιν ἐπιμελείᾳ τῆς ἀστυν. ἀρχῆς ἐν ἄρθρῳ 8 ν. 5205 τοῦ 1931 «περὶ εὐθύνης καὶ προστασίας τῶν ξενοδόχων» (ἐν Ποιν. Κώδικι, ἐκδ. Ζ' τόμ. Β).—Τὸ ἄρθρον τοῦτο δὲν θεωρεῖ ἰσχύον ὁ Καυκᾶς (Εἰσαγ. Ν. Ἄστ. Κώδ. ἄρθρ. 44).

τῆρα, τὴν χρονολογεῖ προσηκόντως, τὴν ὑπογράφει καὶ παριδί-
δει τὸ ἔγγραφον εἰς τὸν τελευταῖον τοῦτον πρὸς περαιτέρω ἐνερ-
γειαν ἢ 2) ὁ διάδικος ἀπευθύνεται πρὸς τὸν ἀρμόδιον Εἰρηνο-
δίκην ἢ Πρόεδρον Πρωτοδικῶν, παρακαλῶν αὐτὸν νὰ διορίσῃ
κλητῆρά τινα, διὰ νὰ ἐπιχειρήσῃ ὁποιανδήποτε ἐκτελέσεως πρά-
ξιν. Κατ' ἀμφοτέρας τὰς περιπτώσεις πρέπει νὰ περιγραφῆται
ἀκριβῶς ἐπὶ τίνων ἀντικειμένων καὶ κατὰ τίνα τρόπον θὰ γίνῃ ἡ
ἐκτέλεσις.— Ἡ τοιαύτη ἐντολὴ πρὸς ἐκτέλεσιν πρέπει νὰ περιέχῃ
πρὸς τοῦτους «1) διορισμὸν ἀντικλήτου ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ Εἰ-
ρηνοδικείου τῆς ἐκτελέσεως, ἂν ὁ ἐπισπεύδων ἔχῃ διάφορον κα-
τοικίαν, ἐφαρμοζομένου, ἐν ἑλλείψει, τοῦ ἀρθροῦ 865 ὡς πρὸς
τὰς κοινοποιήσεις καὶ προσφοράς»¹, 2) διορισμὸν εἰδικὸν τοῦ
ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπάλληλου, ὅστις δύναται νὰ εἶναι ἢ ὁ
Εἰρηνοδίκης τοῦ τόπου τῆς ἐκτελέσεως, ἢ συμβολαιογράφος τις
τῆς περιφερείας τοῦ Εἰρηνοδικείου τοῦ τόπου τῆς ἐκτελέσεως. Ὁ
ἄνευ τοιαύτης ἐντολῆς ἔγγραφου προβαίνων εἰς ἐκτέλεσιν κλητῆρ
τίμωρεῖται πειθαρχικῶς μὲ πρόστιμον δραχμῶν 100 · 500 ἢ μὲ
πρόσκαιρον παῦσιν, ἐν ὑποτροπῇ δὲ ἀπολύεται τῆς ὑπηρεσίας.
Δυνάμει τῆς ἐντολῆς ταύτης ὁ κλητῆρ καὶ ὁ ἐπὶ τοῦ πλειστηρια-
σμοῦ ὑπάλληλος λογίζονται ἔχοντες τὴν ἐντολὴν καὶ τὴν ὑποχρέω-
σιν νὰ ἐνεργήσωσι πάσας τὰς κοινοποιήσεις καὶ ἐν γένει τὰς πρά-
ξεις τῆς ἐκτελέσεως καὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ μετὰ τῆς διαδικασίας
τῆς κατατάξεως ἄνευ νέας ἐντολῆς ἢ παραγγελίας, ἐκτὸς ἂν ὁ ἐπι-
σπεύδων ρητῶς ἐν τῇ παραγγελίᾳ ὥρισε τὰς ἐκτελεστέας πράξεις
καὶ κοινοποιήσεις.

Γ'. Διαταγμοὶ καὶ ἐνοστάσεις ἐν τῇ περὶ ἐκτελέσεως δίκῃ.

871.²— Ἐὰν κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν συμβῇ διάστασις ἢ ἄλλη ἔρις,
φέρεται αὕτη, κατὰ τὸ δοκοῦν τῷ διαδίκῳ, ἤτοι κατὰ τὸ ἄρθρον
634, εἰς τὸν Πρόεδρον τοῦ Δικαστηρίου τῶν Πρωτοδικῶν, ἢ δι'

1. Ὁ ἀριθ. 1 τίθεται ὡς ἐτροπ. διὰ ν. ΓΦῆΓ'.

2. Ὡς ἐτροποποιήθη διὰ ν. ΓΦΝΔ'.

3. «Ἐπὶ ἀγωγῆς ἢ ἀνακοπῆς τοῦ Ταμ. Ἐθν. Στόλου περὶ ἀκυρώ-
σεως πλειστηριασμοῦ δὲν ἐφαρμόζεται τὸ ἄρθρ. 872, ἀλλ' ἐπιτρέπονται
καὶ ἐξετάζονται ὑποχρεωτικῶς καὶ μὴ ἐκκαθαρισμέναι ἐνοστάσεις πάσης
φύσεως (ἄρθρ. 4 § 2 ἀν. ν. 768 τοῦ 1937 «περὶ καθορισμοῦ διατάξεων
ὅσον ἀφορᾷ τὰ ἐπὶ ἀκινήτων δικαιώματα τοῦ Ταμ. Ἐθν. Στόλου κλπ.»).

ἀνακοπῆς ἀπ' εὐθείας εἰς τὸ ἀρμόδιον δικαστήριον, ὅπου συζητεῖται καὶ ἀποφασίζεται ὡς συνοπτικὴ δίκη διὰ τοῦ δελτίου τῶν προτετιμημένων πρὸ πάσης ἄλλης. Κατὰ τῆς ἀποφάσεως δὲν συγχωρεῖται ἀνακοπή, ἀλλὰ μόνον ἔφεσις, ἀνεξαορτήτως ποσοῦ, ἐντὸς 10 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐν τῷ ἄρθρῳ 757 ὠρισμένης κοινοποιήσεως τῆς ἀποφάσεως. Καὶ ἐν τῇ ἐφέσει γίνεται συνοπτικὴ συζήτησις διὰ τοῦ δελτίου τῶν προτετιμημένων πρὸ πάσης ἄλλης μετὰ 10 ἡμέρας ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως τῆς ἐφέσεως. Ἐν ἡ συζήτησις δὲν γίνῃ κατὰ τὴν τοιαύτην δικάσιμον, δὲν δύναται νὰ συζητηθῇ ἡ ἀνακοπὴ ἢ ἡ ἔφεσις κατὰ προτίμησιν, εἰμὴ μετὰ προηγουμένην κλήσιν πρὸς συζήτησιν καὶ μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως τῆς κλήσεως ταύτης.

872¹.—Ἐν τῇ περὶ ἐκτελέσεως δίκη συγχωροῦνται μόνον ἐκκαθαρισμένοι ἐνστάσεις, καὶ μάλιστα ἐκ τῆς ἀταξίας τῆς διαδικασίας παρηγμένοι, ἢ ἐπιστηριγμένοι ἐπὶ τῆς διαβεβαιώσεως, ὅτι [ἐνηργήθη]² ἤδη ἢ ἀπόφασις, ἢ ὅποιονδήποτε ἄλλο ἐκτελεστὸν δικαιοῦγραφον.—Πᾶσα ἄλλη ἐνστασις ἀπορρίπτεται, καὶ ὁ ἠττώμενος διάδικος καταδικάζεται εἰς τε τὰ ἔξοδα καὶ εἰς τὴν ἀποζημίωσιν, ὁ δὲ ἁμαρτήσας δικαστικὸς ὑπάλληλος ὑποβάλλεται εἰς πειθαρχικὴν ποινὴν.

873.—Ὡς πρὸς τὴν περὶ ἐκτελέσεως δίκην εἶναι ἀρμόδιον, καὶ ἐπὶ ἐμπορικῶν ἀκόμη καὶ διαιτητικῶν ἀποφάσεων, μόνον τὸ Εἰρηνοδικεῖον, ἐὰν πρόκειται περὶ ἀρμοδιότητος Εἰρηνοδικείου τινός, ἢ, καθ' ὅλας τὰς ἄλλας δίκας, τὸ δικαστήριον τῶν πρωτοδικῶν³.

874.—Ἐπικειμένου κινδύνου ὡς ἐκ τῆς ἀναβολῆς, δύναται ὁ εἰρηνοδίκης, ἢ ὁ Πρόεδρος τοῦ Δικαστηρίου τῶν Πρωτοδικῶν νὰ διατάξῃ προσωρινὰ μέτρα, καὶ νὰ παραπέμψῃ τὴν περὶ τῆς οὐσίας τῶν ἀναφεντῶν δισταγμῶν συζήτησιν εἰς τὸ ἀρμόδιον Δικαστήριον Πρωτοδικῶν.

1. Ὡς ἐτροπ. διὰ ν. ΓΦΝΔ' «Ἐπὶ ἀγωγῆς ἢ ἀνακοπῆς τοῦ Ταμ. Ἐθν. Στόλου περὶ ἀκυρώσεως πλειστηριασμοῦ δὲν ἐφαρμόζεται τὸ ἄρθρ. 872, ἀλλ' ἐπιτρέπονται καὶ ἐξετάζονται ὑποχρεωτικῶς καὶ μὴ ἐκκαθαρισμένοι ἐνστάσεις πάσης φύσεως (ἄρθρ. 4 § 2 ἀν. ν. 768 τοῦ 1937 «περὶ καθορισμοῦ διατάξεων ὅσον ἀφορᾷ τὰ ἐπὶ ἀκινήτων δικαιώματα τοῦ Ταμ. Ἐθν. Στόλου κλπ.»).

2. Ὁρθῶς : «ἐξωφλήθη ἤδη ἀρκούντως» (bereits genüge geleistet worden).

3. Ὅρα καὶ ἄρθρα 19 § 4, 120, 718 § 3 Πολ. Δικ. ἐτι δὲ ἄρθρα 20, 53 ἐπ. καὶ 68 κωδικοπ. ν. 4845 τοῦ 1930 «περὶ εἰσπράξεως τῶν δημοσίων ἐσόδων» (ἐν Μέγ. Β').

Δ'. Ἐκθεσις.

875.—Περὶ πάσης πράξεως, ἀφορώσης τὴν ἐκτέλεσιν, συντάσσεται παρὰ τοῦ κλητῆρος ἐκθεσις, συνυπογραφομένη ὑπὸ τῶν παρόντων διαδίκων καὶ μαρτύρων.—Εἰς τοὺς διαδίκους συγχωρεῖται ἢ προσέλευσις εἰς πᾶσαν πρᾶξιν ἀφορῶσαν τὴν ἐκτέλεσιν.—Μάρτυρες δὲ προσλαμβάνονται παρὰ τοῦ κλητῆρος μόνον κατὰ τὰς περιπτώσεις, καθ' ἃς τοῦτο διατάσσεται ρητῶς παρὰ τοῦ νόμου.

876¹.—Ἀντιστάσεως ἀπειλουμένης ἢ γενομένης, ἔχει ὁ κλητὴρ τὸ δικαίωμα νὰ ζητῇ τὴν ἐνοπλον δύναμιν, καί, κατὰ τε ταύτην τὴν περίστασιν, καὶ ἐπὶ ἐξυβρίσει, γενομένη κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ὑπηρεσίας του, νὰ συντάσῃ ἐκθεσιν καὶ νὰ πέμπῃ αὐτὴν εἰς τὸν παρὰ τοῖς Πρωτοδικαῖς εἰσαγγελέα, πρὸς διεξαγωγὴν τῆς ποινικῆς διαδικασίας.

Ε'. Ἐξοδα τῆς ἐκτελέσεως.

877.—Τὰ τῆς ἐκτελέσεως ἐξοδα πληρώνει πάντοτε ὁ ὀφειλέτης.—Ἡ πληρωμὴ τῶν γίνεται, ἐμφανιζόντων τῶν διαδίκων κατάλογον ἐξόδων.—Περὶ τῶν ἐνταῦθα ἀναφρομένων δισταγμῶν ἀποφασίζει ὁ Πρόεδρος τῶν Πρωτοδικῶν, κατὰ τὰ ἄρθρα 634 κ. ἐπ.—Κατὰ τὰ λοιπὰ ἐφαρμόζονται καὶ εἰς τὰ ἐξοδα ταῦτα τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 208 κ. ἐπ. ὠρισμένα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

Ἐναγκαστικὰ μέσα².

Α'. Ἐπὶ χρηματικῶν χρεῶν.

878¹.—Ἐπὶ χρηματικῶν χρεῶν δύναται νὰ γίνῃ ἐκτέλεσις —1) διὰ κατασχέσεως τῆς κινητῆς ἢ ἀκινήτου περιουσίας τοῦ ὀφειλέτου.—2) κατὰ τὰς παρὰ τοῦ νόμου ὠρισμένας περιπτώσεις, διὰ προσωπικῆς κρατήσεως.

879¹.—Οὐδὲν τῶν κατὰ τὸ ἀνωτέρω ἄρθρον ἐκτελεστικῶν μέτρων ἀποκλείει τὸ ἄλλο, ἀλλὰ μάλιστα δύναται ταῦτα νὰ ἐνεργηθῶσι καθ' ἕκαστα ἢ καὶ μετ' ἀλλήλων.

1. Ὡς ἐτροπ. διὰ ν. ΓΦΝΔ'.

2. Ὅρα καὶ ν. ΓΦΜ' τοῦ 1911 «περὶ ποσοστατευτικῶν μέσων ὑπὲρ τῶν δανειστών» ἐν Μέρ. Β'.

B'. Ἐπὶ ἀποδόσεως πραγμάτων.

880.—Ἐπὶ ἀποδόσεως πραγμάτων πρέπει—1. ἐὰν πρόκειται νὰ ἀποδοθῆ ὠρισμένον κινητὸν ἀντικείμενον, νὰ ἀφαιρῆται βιαίως ἀπὸ τοῦ καταδικασθέντος διὰ τινος [παρὰ τοῦ δικαστηρίου διοριζομένου]¹ κλητῆρος καὶ νὰ ἐγχειρίζηται εἰς τὸν αἰτοῦντα τὴν ἐκτέλεσιν διὰδικον—2. ἐπὶ ἀορίστων κινητῶν πραγμάτων, ὁ αἰτῶν τὴν ἐκτέλεσιν διὰδικος [ἀπαιτεῖ]² ἢ τὴν δι' ἐξόδων τοῦ ἀντιδίκου [πώλησιν]³ αὐτῶν, ἢ τὸ εἰς χρήματα ἀντίτιμόν των.—Τὸ ἀντίτιμον προσδιορίζεται κατὰ τὴν ἀγοραίαν τιμὴν, ἢ κατὰ τὸ ἄρθρον 383 δι' ὄρκου.—3⁴. Ἐπὶ ἀποδόσεως ἀκινήτων κτημάτων, τῆς νομῆς αὐτῶν καὶ τῶν αὐτοῖς ἰσοτίμων δικαιωμάτων ἀποβάλλεται τῆς διακατοχῆς ὁ καταδικασθεὶς, ἐγκαθίσταται εἰς αὐτὴν ὁ αἰτῶν τὴν ἐκτέλεσιν, ἀπαγορεύεται διὰ τῆς ἀποφάσεως πᾶσα διατάραξις ἐπὶ χρηματικῇ ποινῇ δραχμῶν ἑκατὸν μέχρι τριῶν χιλιάδων⁵ ὑπὲρ τοῦ δικαιούχου, καὶ ἀπαγγέλλεται κατὰ τοῦ ὑποχρέου καὶ προσωπικὴ κράτησις μέχρις ἕξ μηνῶν, ἂν ἤθελεν ἀρνηθῆ τὴν ἀπόδοσιν, ἢ διὰ πᾶσαν διατάραξιν. Ἡ ἀπαγγέλλουσα τὴν προσωπικὴν κράτησιν ἀπόφασις ἐκτελεῖται κατὰ παντὸς ἀρνούμενου τὴν ἀπόδοσιν ἢ διαταράσσοντος, μὴ ἀποκλειομένων τῶν ποινῶν τῶν ἀναγραφομένων ἐν τῷ ἄρθρῳ 883. Ὁ συλλαμβανόμενος ἔχει τὰ δικαιώματα τοῦ ἄρθρου 1008, πᾶσα δὲ ἀξίωσις αὐτοῦ δικάζεται κατὰ τὸ ἄρθρον 871.—Τὰ ἐν τῷ ἐπιδίκῳ εὑρεθέντα κινητά, εἰς ἃ δὲν ἀφορᾷ ἡ ἐκτέλεσις, παραδίδει ὁ κλητῆρ εἰς τὸν ὀφειλέτην ἢ, ἐν ἀπουσίᾳ αὐτοῦ ἢ ἀρνήσει, πρὸς φύλαξιν ἐπὶ ἀποδείξει παραλαβῆς. Μὴ παραληφθέντα ὑπὸ τοῦ ὀφειλέτου ἐντὸς τριάκοντα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐγγράφου προσκλήσεως τοῦ κλητῆρος, πωλοῦνται ἐπὶ δημοπρασίας, ἀδείᾳ τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν, ὀρίζοντος τὴν ἡμέραν, ὥραν καὶ τόπον τοῦ πλειστηριασμοῦ καὶ τὸν ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ δι' ἀπλῆς δημοσίας κηρύξεως, πρὸ τριῶν ἡμερῶν, τὸ τίμημα δὲ αὐτῶν μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν

1. Ὁρθῶς : «ἐπὶ τούτῳ παρεγγελλομένον» (dazu committirten gerichtsböten).

2. Ὁρθῶς : «ἔχει τὴν ἐκλογὴν ἢ ἀπαιτήσῃ» (hat die Wahl... zu verlangen).

3. Ὁρθῶς : «ἀπόκτησιν» (Ankauf).

4. Ὡς ἔτροπ. διὰ ν. ΓΦΝΔ'.

5. Ὁρα σελ. 61 σημ. 1.

δαπανῶν κατατίθεται εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον ἢ δίδεται εἰς τὸν δικαιοῦχον.

881.—Ἐάν ὁ καταδικασθεὶς, εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ προηγουμένου ἄρθρου, δὲν ἤθελεν εἶσθαι εἰς κατάστασιν νὰ ἀποδώσῃ αὐτοῦσιον τὸ πρᾶγμα, ἀποδίδεται αὐτῷ αὐτοῦ τὸ ἀντίτιμον, προσδιοριζόμενον δι' ἐκτιμήσεως, ἢ κατὰ τὸ ἄρθρον 383 δι' ἐκτιμητικοῦ ὄρκου. Ὅσακις πρόκειται ν' ἀποδοθῇ τὸ εἰς χρήματα ἀντίτιμον, γίνεται ἢ ἐν τῷ ἄρθρῳ 878 ἀναφερομένη διαδικασία.

Γ'. Ἐπὶ ἐπιχειρητέων πράξεων.

882.—Ἐάν τις κατεδικάσθῃ εἰς ἐπιχείρησιν ὠρισμένων τινῶν πράξεων πρέπει:—1. ἐάν ἢ πράξις αὕτη δύναται νὰ γίνῃ καὶ δι' ἄλλων, νὰ ἐπιχειρηθῇ δι' ἐξόδων τοῦ καταδικασθέντος καὶ τὰ ἔξοδα νὰ εἰσπραγθῶσιν ἀμέσως κατὰ τὸ ἄρθρ. 878.—2¹. Ἐάν δὲ ἢ πράξις δὲν δύναται νὰ γίνῃ παρὰ τρίτου, ἀλλ' ἤρηται ἐκ μόνης τῆς θελήσεως τοῦ ὀφειλέτου, πρέπει νὰ καταδικασθῇ οὗτος πρὸς ἐπιχείρησιν αὐτῆς διὰ χρηματικῆς ποινῆς ὑπὲρ τοῦ αἰτουήντος τὴν ἐκτέλεσιν δραχμῶν ἑκατὸν μέχρι τριῶν χιλιάδων² καὶ διὰ προσωπικῆς κρατήσεως. Καταδικασθέντος τινὸς εἰς ἐκχώρησιν ἀξιώσεως, ἢ τέλεσιν δικαιοπραξίας, ἢ ἐκχώρησις ἢ ἢ τέλεσις λογίζεται αὐτοδικαίως γενομένη ἅμια τῇ τελεσιδικίᾳ τῆς ἀποφάσεως.

Δ'. Ἐπὶ παραλειπτέων πράξεων.

883¹.—Ἐάν τις κατεδικάσθῃ εἰς παράλειψιν ἢ ἀνοχὴν ὠρισμένης πράξεως, ἀπειλεῖται κατ' αὐτοῦ ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου, διὰ τῆς ἀποφάσεως, ἢ καὶ διὰ μεταγενεστεράς, χρηματικὴ ποινὴ ἑκατὸν μέχρι τριῶν χιλιάδων² δραχμῶν ὑπὲρ τοῦ δικαιοῦχου δι' ἐκάστην παράβασιν. Δύναται δὲ ν' ἀπαγγελθῇ κατ' αὐτοῦ καὶ προσωπικὴ κράτησις μέχρις ἑνὸς ἔτους. Ἡ ἐκ προθέσεως παράβασις, ὑφ' οἰουδήποτε γενομένη, τιμωρεῖται καὶ διὰ φυλακίσεως τὸ πολὺ ἑνὸς ἔτους, ἐπιβαλλομένης ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου πλημμελειοδικείου, ἐγκλήσει τοῦ δικαιοῦχου ἢ τῶν γενικῶν ἢ εἰδικῶν διαδόχων αὐτοῦ. Ὁ ὑπόχρεος δύναται νὰ ὑποβληθῇ καὶ εἰς ἐγγυοδο-

1. Ὡς ἔτροπ. διὰ ν. ΓΦΝΑ'.

2. Ὅρα σελ. 61 σημ. 1.

σίαν δι' ὄρισμένον ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου διάστημα κατὰ τὸ ἄρθρον 840.

884¹.—Αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρ. 878—883 οὐδαμῶς θίγουσι τὸ δικαίωμα τοῦ δανειστοῦ πρὸς ἀνόρθωσιν πάσης ἐκ τῆς ἀπειθείας τοῦ καταδικασθέντος προξενηθείσης αὐτῷ ζημίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΡΙΤΟΝ

Κατάσχεσις κινήτων.

Α'. Καθ' ἐξουσία εἶδη.

α'. Κατάσχεσις κινήτων εἰς τὰς χεῖρας τοῦ ὀφειλέτου.

1. Ἐπὶ τίνων κινήτων.

885¹.—“Ὅλα τὰ χρήματα καὶ ἄλλα κινήτὰ ὀφειλέτου τινὸς δύνανται νὰ κατασχεθῶσιν”. Ἐξαιροῦνται δὲ μόνον:—1) Τὰ ἱμάτια καὶ κλινοστρώματα τοῦ ὀφειλέτου καὶ τῆς οἰκογενείας αὐτοῦ².—2) Ὁ ὄπλισμός, ἡ στολὴ καὶ ὁ ἱματισμός τῆς ὑπηρεσίας τῶν κατὰ ξηρὰν καὶ θάλασσαν στρατιωτικῶν.—3) Τὰ παράσημα, τὰ χειρόγραφα συγγραμμάτων, αἱ ἐπιστολαί, τὰ κατὰστιχα καὶ τὰ οἰκογενειακὰ ἔγγραφα.—4) Οἱ μεταξοσκώληκες πρὶν ἢ γίνωσι τέλειοι βόμβυκες.—5) Τὰ ἐπὶ εἴκοσιν ἡμέρας ἀπαιτούμενα τρόφιμα διὰ τὸν ὀφειλέτην καὶ τὴν οἰκογένειαν αὐτοῦ.—6) ⁴ Τὰ βιβλία, ἐργαλεῖα, μηχανήματα καὶ ἄλλα πράγματα, ἀπαραίτητα πρὸς ἄσκησιν τοῦ ἐπαγγέλματος λογίου τινὸς ἢ ἐπιστήμονος ἢ τεχνίτου ὀφειλέτου, μέχρις ἀξίας ἐν τῷ συνόλῳ δραχ. δέκα ἑκατομμυρίων (10.000.000) κατ' ἐκλογὴν τοῦ ὀφειλέτου, ἥτις γίνεται διὰ δηλώσεως κατὰ τὴν κατάσχεσιν, ἢ τὸ βραδύτερον ἐντὸς πέντε ἡμερῶν ἀπὸ ταύτης συμπεριλαμβανομένης καὶ εἶναι ὀριστική.—7) ⁴ Δύο

1. Ὡς ἐτροπ. διὰ ν. ΓΦΝΔ'.

2. Ὅρα ὡς πρὸς τὰς κατὰ δῆμων καὶ κοινοτήτων κατασχέσεις ν. ΡΠΘ' τοῦ 1852, ΓΨΔ' τοῦ 1910 καὶ ΔΝΖ' τοῦ 1912 (κώδικα Δήμων καὶ Κοινοτήτων).—Ὡς πρὸς τὰ ἀκατάσχετα ἐν διοικ. ἐκτελέσει ὅρα ἄρθρ. 20 ν. 4845 τοῦ 1930 «περὶ εἰσπράξεως τῶν δημοσίων ἐσόδων».—Τοὺς νόμους τούτους ὅρα ἐν Μέρ. Γ'.

3. Ὅρα σελ. 259 σημ. 1.

4. Τὰ ἐδάφ. 6 καὶ 7 ἀρχικῶς ἐτροπ. δι' ἄρθρ. 1 ἀν. ν. 1139 τοῦ 1938 «περὶ τροπ. ἄρθρων τινῶν τῆς Πολ. Δικον», οὐ τὸ ἄρθρ. 2 περιεῖχε τὴν ἐξῆς μεταβ. διάταξιν.

«Ἐπὶ τῶν μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου ἐνεργηθεισῶν κα-

ἀροτριῶντα κτήνη, ἐν μεταγωγικόν, προσέτι δὲ τὰ ἀναγκαιούντα πρὸς καλλιέργειαν ἐργαλεία μέχρις ἀξίας δραχμῶν ὀκτὼ ἑκατομμυρίων (8.000.000), ἅπαντα κατ' ἐκλογὴν τοῦ ὀφειλέτου γεωργοῦ, καὶ ἡ πρὸς ἐξακολούθησιν τῆς καλλιεργείας μέχρι τῆς προσεχοῦς συγκομιδῆς ἀπαιτούμενη σπορά, ἣτις δὲν δύναται νὰ ὑπερβαίῃ τὰ χίλια χιλιόγραμμα, ἐτι δὲ μία δάμαλις ἢ ἕξ πρόβατα ἢ τέσσαρες αἰγες ἢ δύο ὄνοι, κατ' ἐκλογὴν τοῦ ὀφειλέτου, ἣτις γίνεται διὰ δηλώσεώς του κατὰ τὴν κατάσχεσιν, ἢ τὸ βραδύτερον ἐντὸς πέντε ἡμερῶν ἀπὸ ταύτης περιλαμβανομένης καὶ εἶναι ὀριστική.— 8) Τὰ τοῦ νόμου ΓΥΙΘ' (3419) τῆς 21 Νβρίου 1909¹, καθὼς καὶ

τασχέςων ἢ κατὰ τὰ προηγούμενα ἄρθρα δήλωσις τοῦ ὀφειλέτου δύναται νὰ γίνῃ μέχρι τῆς προηγούμενης ἡμέρας τῆς τελέσεως τοῦ πλειστηριασμοῦ κοινοποιεῖται εἰς τὸν ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπάλληλον καὶ εἶναι ὀριστική. Ἐὰν ὁ ὀφειλέτης ἔχει ἤδη πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἐνασκήσῃ τὴν ἐκλογὴν του ἐξαιρέσας τῆς κατασχέςων ὀρισμένα κινητὰ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν τροποποιουμένων ἐδαφίων, διὰ τὰ ἐξαιρεθέντα μὲν ἡ ἐκλογὴ του παραμένει ὀριστική, δικαιούται ὅμως ὅπως διὰ δηλώσεως γινομένης κατὰ τὸ ἐδάφιον 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐξαιρέσῃ συμπληρωματικῶς καὶ ἕτερα κινητὰ μέχρι συμπληρώσεως τῶν διὰ τοῦ πρώτου ἄρθρου τοῦ παρόντος καθοριζομένων ποσῶν».

Τὰ ποσὰ εἶχον ὀρισθῆ ἔν μὲν τῇ § 6 εἰς 25.000, ἐν δὲ τῇ § 7 εἰς 20.000.

Εἶτα ἐτροπ. ὡς ἐν τῷ κεμένῳ δι' ἄρθρ. 10 ν. 164 τῆς 29)30 Ὀκτ. 1946, ὅστις δὲν περιέλαβεν ὁμοίαν πρὸς τὴν ἀνωτέρω μεταβ. διάταξιν.

1. Ὁ ν. ΓΥΙΘ' οὗτος ἔχει ὡς ἑξῆς :

«1.—Ἡ § 1 τοῦ ἄρθρ. 885 Πολ. Δικ. τροποποιεῖται οὕτω:

—Τὰ ἱμάτια καὶ στρώματα τοῦ ὀφειλέτου καὶ τῶν συνοικούντων μετ' αὐτοῦ μελῶν τῆς οἰκογενείας του πρὸς δὲ καὶ τὰ οἰκιακὰ σκευὴ καὶ ἐπιπλα αὐτῶν ἐκτὸς τῶν ἐκ πολυτίμων μετάλλων. Τῶν τελευταίων ὅμως ἢ κατάσχεσις ἐπιτρέπεται 1) πρὸς πληρωμὴν ἀπαιτήσεως ἐξ ἐνοικίου τοῦ λήξαντος καὶ τρέχοντος ἔτους τῆς μισθώσεως, καὶ ἐφ' ὅσον τὰ εἰρημένα ἐπιπλα καὶ σκευὴ εὑρίσκονται ἐντὸς τοῦ μμισθωμένου χώρου, 2) ἐν περιπτώσει θανάτου ὀφειλέτου μὴ ἔχοντος ἰδίαν οἰκογένειαν ἢ συνοικούντας μετ' αὐτοῦ ἀνιόντας καὶ ἀδελφάς.—Ἐπὶ οἰνοπαραγωγῶν μέχρι δέκα οἰνοδοχείων καὶ οἱ κινητοὶ ληνοὶ αὐτῶν».—Ἡ διάταξις τοῦ ἐδαφ. 1 ἄρθρ. 885 Πολ. Δικον. δὲν ἰσχύει εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ ἄρθρ. 5 ν. 5205 τῆς 23 Ἰουλ. 1931 «περὶ εὐθύνης καὶ προσιασίας τῶν ξενοδόχων». (ὄρα σχετικῶς σελ.

πάντα τὰ προγενεστέρως δι' εἰδικῶν νόμων κηρυσσόμενα ἀκατά-
σχετα ὑπὸ τοὺς ἐν τοῖς νόμοις τούτοις ὁρισμούς ¹.—Τὰ ἐν τοῖς
ἄρθρ. 6 καὶ 7 δύνανται νὰ κατασχεθῶσι δι' ἀπαιτήσεις διατρο-

252 σημ. 3).—*Ἀκατάσχετον εἶναι καὶ τὸ προσωρινῶς ἐπιδιξαζόμενον κατὰ
τὸ ἄρθρ. 634A Πολ. Δικ. ποσόν.*

1. «*Ἡ ΚΕΠΕΣ ἀπολαύει πασῶν τῶν ἐκάστοτε ἰσχυροῦσῶν ὑπὲρ τοῦ
Δημοσίου εἰδικῶν δικον. διατάξεων περὶ ἀκατασχέτου ὡς πρὸς τὸν σί-
τον καὶ λοιπὰ περιουσιακὰ στοιχεῖα αὐτῆς*» (ἄρθρ. 14 ἀναγρ. ν. 3/14
Μαΐου 1935 «περὶ τροπ. ν. ἀφορώντων τὴν προστασίαν ἐγχωρίου οἰτο-
παραγωγῆς»).—*Ἐπίσης εἰδικοί ν. κηρύσσοντες ἀκατάσχετα εἶνε οἱ :*
1) Ὁ Ἐμπ. Νόμος (ἄρθρα 269 καὶ 364).—2) ὁ ν. ΡΠΘ' τοῦ 1852 «περὶ
ἐξοφλήσεως τῶν χρεῶν τῶν δήμων».—3) ὁ ν. ΑΡΜΑ' τοῦ 1884 «περὶ
ἀπαγορεύσεως τῆς κατασχέσεως κλπ. τῶν μισθῶν τῶν ὑπαλλήλων κλπ.»,
καὶ οἱ ὑπ' αὐτὸν σημειούμενοι.—4) ὁ ν. ΑΡΜΒ' τοῦ 1884 «περὶ ἀπαγο-
ρεύσεως τῆς κατασχέσεως κλπ. τῶν παρὰ τοῦ δημοσίου κλπ. ὀφειλομέ-
νων εἰς ἐργολάβους κλπ.».—5) ὁ ν. ΑΥΝΣΤ' τοῦ 1887 «περὶ ἀπαγορεύ-
σεως τῆς κατασχέσεως τῶν ναυτικῶν χορηγημάτων κλπ.».—6) ὁ ν. ΒΦΙΘ'
τῆς 26 Φεβρ. 1898 «περὶ διεθνoῦς ἐλέγχου».—7) τὸ Β. Δ. 9 Αὐγ. 1919
«περὶ καταστατικῶν τοῦ Μετοχ. Ταμείου Πολ. Ὑπαλλήλων», ὡς συνεπλ.
διὰ ν. 4752 καὶ οἱ ὑπ' αὐτὸν σημειούμενοι.—8) ὁ ν. ΓΣΚ' τῆς 19 Ἰουν.
1907 «περὶ Ταμείου συντάξεων προσωπικοῦ ΣΠΑΠ» καὶ οἱ ὑπ' αὐτὸν
σημειούμενοι.—9) τὸ Π. Δ. 25 Μαΐου—2 Σβρίου 1932 «περὶ κωδικοπ.
τῶν «περὶ ἐνοριακῶν ναῶν διατάξεων κλπ.» καὶ οἱ ὑπ' αὐτὰ ἀν. ν. 1369
τοῦ 1938 καὶ 2200 τοῦ 1940.—10) ὁ ν. 1364 τῆς 19 Ἀπριλ. 1918 «περὶ
βελτιώσεως τοῦ Μετ. Ταμείου Στρατοῦ» (ἄρθρ. 27 Π. Δ. 10 Μαΐου 1926
«περὶ κώδικος τῶν νόμων περὶ Μετ. Ταμείου τοῦ κατὰ γῆν στρατοῦ»).—
11) ὁ κώδιξ περὶ ἀπονομῆς πολιτικῶν καὶ στρατ. συντάξεων (Β. Δ. 31 Ὀ-
κτωβρίου 1935) καὶ ὁ ὑπ' αὐτὸν σημειούμενος νόμος.—12) τὸ ν. δ. 28
Μαΐου 1923 «περὶ λιμένων καὶ λιμενικῶν ταμείων».—13) τὸ ν.δ. 8 Ἀβρίου
1923 «περὶ κωδικοποιήσεως ν. 2868 τοῦ 1922 κλπ. περὶ ὑποχρεωτικῆς
ἀσφαλίσεως ἐργατῶν κλπ.». 14) ὁ Καταστ. Χάρτης τῆς Ἐκκλησίας τῆς
31 Ἀβρίου 1923, ἄρθρ. 79 καὶ ὁ περὶ τοῦ αὐτοῦ ἀντικειμένου ἀν. ν. 2170
τοῦ 1940, ἄρθρ. 59.—15) τὸ ν. δ. 21 Μαρτ. 1926 «περὶ ὀργανισμοῦ Ταμ.
Παρακατ. καὶ Δανείων», ἄρθρ. 31 καὶ ὁ ὑπ' αὐτὸ σημειούμενος ἀν. 1144
τοῦ 1938.—16) τὸ Π.Δ. 25 Σβρίου 1931 «περὶ κωδικοπ. τῶν περὶ Ταμ.
Προνοίας Δημοσ. Ὑπαλλήλων διατάξεων», καὶ οἱ ὑπ' αὐτὸ σημειούμενοι
νόμοι.—17) ὁ ἀν. ν. 1621 τοῦ 1939 «περὶ ταμείων συντάξεων Νομικῶν».
—18) τὸ Β. Δ. 28 Ὀκτωβρ. 1929 «περὶ κωδικοπ. τῶν περὶ μεταλλείων
νόμων».—19) ὁ ν. 4606 τοῦ 1930 «περὶ συστάσεως ταμείου ἀσφαλίσεως
ἐφ' ἡμερ. κλήρου».—20) ὁ ν. 4694 τοῦ 1930 «περὶ ἀπαγορεύσεως τῆς ἐκ-
χωρήσεως καὶ κατασχέσεως τῶν ἡμερομισθίων ἐργατῶν κλπ.».—21) ὁ ν.
5708 τοῦ 1932 «περὶ ταμείου Γεωργ. Ἀσφαλειῶν».—22) ὁ ν. 43 2 ἄρθρου
8 § 1 ἐδ. ε. καὶ § 8, καταστατικὸς τῆς Ἀγρ. Τραπεζῆς.—23) ὁ ν. 4251
τοῦ 1929 «περὶ συστάσεως Ἑλλην. Ταπητ. ὀργανισμοῦ» ἄρθρ. 20.—24) ὁ

φῆς συζύγου τέκνων καὶ γονέων, ἢ διατροφῆς ὀφειλομένης ἐκ συμβάσεως ἢ κληροδοσίας.—Ἡ οἰκογένεια τοῦ ὀφειλέτου λογίζεται ἀποτελουμένη ἐκ τῆς συζύγου, τῶν ἀνιόντων αὐτοῦ, τῶν

ν. 4845 «περὶ εἰσπράξεως τῶν δημοσίων ἐσόδων», ἀρθρον 20, 31¹ καὶ 46.—25) τὸ ἀρθρ. 6 Π. Δ. 26 Μαρτ. 1931, εἰς ἐκτέλεσιν ἀρθρ. 12 ν. 4856 τοῦ 1930 «περὶ μέτρων τινῶν πρὸς ἐνίσχυσιν τῆς γεωρ. παραγωγῆς κλπ.»—26) ὁ ν. 6276 τοῦ 1934 «περὶ τροποπ. ν. 5655 περὶ ταμείου Συντάξεως Ἐργοληπτῶν».—27) ὁ κωδικοπ. (διὰ Π. Δ. 16 Μαρτ. 1934) ν. 5945 «περὶ Ταμείου Συντάξεως Ὑγειονομικῶν» ἐν ἀρθρῳ 97.—28) τὸ ν. δ. 4 Σβρίου 1935 «περὶ διοικήσεως τῶν ΣΕΚ κλπ.» ἐν ἀρθρῳ 31.—29) τὸ ν. δ. 135 τοῦ 1946 «περὶ ἰδρύσεως Ταμείου Ἐπικουρ. Ἀσφαλίσεως Ἀρτοποιῶν».—30) ὁ ἀν. ν. 1988 τοῦ 1939 «περὶ Μετ. Ταμείου Β. Ἀεροπορίας»—*Πάντας τοὺς νόμ. τούτους ὄρα ἐν οἰκείᾳ θέσει. Μέο. Γ'.*

Ἐπίσης: α') κατ' ἀρθρ. 16 ν. 496 τοῦ 1914 «περὶ ταχυδρ. δεμάτων»: τὰ ταχυδρ. δέματα ἐν τῷ ἐσωτερικῷ ὡς καὶ τὰ ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ προερχόμενα δὲν κατὰσχονται συντηρητικῶς ἢ λόγῳ ἐκτελέσεως ἐνεκεν ἰδιωτικῆς ἀπαιτήσεως.

β') κατ' ἀρθρ. 15 Β. Δ. 24 Ἰουλ. 1920 «περὶ κωδικ. νόμων περὶ εὐθύνης πρὸς ἀποζημίωσιν τῶν ἐξ ἀτυχήματος ἐν τῇ ἐργασίᾳ παθόντων ἐργατῶν ἢ ὑπαλλήλων»: αἱ κατὰ τὸν παρόντα νόμον ἀπαιτήσεις δὲν κατὰσχονται πᾶσα κατὰσχέσις εἴνε αὐτοδικαίως ἄκυρος.

γ') κατ' ἀρθρ. 7 ν. 2954 τοῦ 1922, ὡς ἐτροπ. δι' ἀρθρ. 6 ν. 4395, «περὶ ταχυδρ. ταμειυτηρίου» (ἀρθρ. 35 § 1 τῆς διὰ Διατ. 4 Ἀπριλ. 1939 κωδικοποιήσεως): ἀπαγορεύεται ἡ ἐνεχυρίασις βιβλιαρίου τοῦ ταχυδρ. Ταμειυτηρίου ὡς καὶ ἡ κατὰσχέσις ποσοῦ ἴσου πρὸς τὸ ἐν τρίτον τοῦ ἐπιτερομένου ἐκάστοτε ἀνωτάτου τοκοφόρου ποσοῦ καταθέσεως. Κατὰ δὲ τὸ ἀρθρον 13 ἀν. ν. 1118 τοῦ 1938 εἶναι ἀκατάσχετοι αἱ παρὰ τῷ Ταχ. Ταμειυτηρίῳ καταθέσεις εἰς εἰδικὸν λησμον τῶν διὰ συμβάσεων ἐκχωρουμένων αὐτῷ πόρων ἢ προσόδων πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῶν ὑπ' αὐτοῦ χορηγούμενων εἰς νομικὰ πρόσωπα δανείων.

δ') κατ' ἀρθρ. 12 Π. Δ. 23 Μαρτ. 1925 «περὶ κωδικ. ν. ΒΩΜΑ' καὶ τῶν τροποπ. αὐτὸν νόμων περὶ ἀποζημιώσεως τῶν ἐν μεταλλείῳ παθόντων»: αἱ συντάξεις καὶ αἱ κατὰ τὸ ἀρθρ. 11 βοήθειαι οὔτε ἐκχωροῦνται οὔτε κατὰσχονται, ἢ δὲ ἐνεργηθεῖσα ἐκχώρησις ἢ κατὰσχέσις εἴνε ἄκυρος αὐτοδικαίως, μὴ ἀναστελλομένης παντάπασι τῆς καταβολῆς τῆς συντάξεως εἰς τὸν δικαιούχον.

ε') κατ' ἀρθρ. 2 ν. 404 τοῦ 1947 «περὶ ταχ. ἐπιταγῶν», αἱ ταχ. ἐπιταγαὶ δὲν ὑπόκεινται εἰς κατὰσχέσιν.

στ') Κατὰ ν. 4131 τοῦ 1929: «τὰ κτήματα καὶ ἐν γένει αἱ περιουσίαι τῆς Ἐθν. Πινακοθήκης καὶ τοῦ Μουσείου Ἀλεξ. Σούτσου, ἐξ οἰωνδήποτε καὶ ἂν ἀποτελῶνται στοιχείων, ὡς καὶ ἐξ οἰωνδήποτε λόγου πρόσδοδι αὐτῶν, εἶναι ἀκατάσχετοι».

ζ') Κατ' ἀρθρ. 1 ν. 5434 1932 «περὶ τροπ. ν. 4487 περὶ μεσιτῶν ἐγγωρίων προϊόντων»: ἡ ὑπὸ τοῦ μεσιτοῦ καιατιθεμένη ἐγγήσις εἶναι ἀκα-

ἀνηλίκων ἀρρένων καὶ ἀγάμων θηλέων τέκνων του, ὡς καὶ τῶν μὴ ἐν νομίμῳ γάμῳ διατελουσῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ, ἐὰν τὰ πρόσωπα ταῦτα συννοικῶσιν αὐτῷ.

ἰώσχετος.—Ἐπίσης καὶ ἡ ὑπὸ τοῦ μεσίτου ἀστικῶν συμβάσεων κατατιθεμένη (ἄρθρ. 9 ν. 3505 «περὶ μεσιτῶν», ὡς ἔτροπ. δι' ἄρθρ. 2 ν. 5717 τοῦ 1932).

η') κατ' ἄρθρ. 12 § 10 ν. 6028 τοῦ 1934 «περὶ κωδικοπ. ν. Αὐτον. Σταφ. Ὀργανισμοῦ»: αἱ παρεχόμεναι παρὰ τοῦ Α. Σ. Ο. ἀποζημιώσεις πρὸς σταφιδοκτῆμονας εἰς ἀνόρθωσιν τῶν ἐκ πάγου καὶ χαλάξης ζημιῶν αὐτῶν δὲν δύνανται νὰ κατασχεθῶσι.

θ') Δὲν ἐπιτρέπεται ἐπίσης ἡ κατάσχεσις τῶν ὑπὲρ τοῦ Ταμείου ἀσφαλίσεως Χρηματιστῶν καὶ Μεσιτῶν χορηγουμένων συντάξεων πλὴν μέχρι τοῦ 1)β διὰ διατροφήν συζύγου ἢ κατιόντων καὶ κατότιν ἀδείας τοῦ Προέδρου Πρωτοδικῶν (ἄρθρ. 5 ν.δ. 20 Ἰουν. 1935 «περὶ ἰδρύσεως Ταμείου ἀσφαλίσεως Χρηματιστῶν καὶ Μεσιτῶν». — Ὁμοία ἡ διάταξις ἄρθρ. 11 ἀναγκ. ν. 16)19 Νβρίου 1935 «περὶ ἰδρύσεως Ταμείου Ἀσφαλίσεως Δημάρχων κλπ.» διὰ τὰ ὑπ' αὐτοῦ χορηγούμενα βοηθήματα.

ι') τῶν παρὰ τῷ Μετοχ. Ταμ. Πολ. ὑπαλλήλων καταθέσεων πάσης φύσεως (ἄρθρ. 1 Διατ. 26 Ὀκτωβρ. 1934 «περὶ ἐγκρίσεως τροποποιήσεων Μ. Τ. Π. Υ. κλπ.» ἐν ὄψει ἄρθρ. 6 § 1 ν. 4139 τοῦ 1929).

ια') τοῦ βοηθήματος ἀνεργείας λεμβούχων, πλὴν μέχρι τῶν 2)δ λόγω διατροφῆς τῶν ἐν § 3 ἄρθρ. 6 ν. 3685 τοῦ 1928 «περὶ παραβολῆς ἀτμοπλοίων κλπ.» (ἄρθρ. 2 ἀναγκ. ν. 30)31 Ὀκτ. 1935 «περὶ τροποποιήσεως ν. 3685 κλπ.»).

ιβ') τῶν ὑπὸ τοῦ ταμείου θυμάτων Πολέμου χορηγουμένων τακτικῶν μηνιαίων ἐπιδομάτων, «πλὴν τῶν δυναμένων νὰ κατασχεθῶσιν κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις λόγω διατροφῆς συζύγου καὶ τέκνων (ἄρθρ. 8 ἀναγκ. ν. 11)19 Νβρίου 1935 «περὶ συμπληρώσεως τῶν περὶ προστασίας ἀναπήρων καὶ θυμάτων πολέμου νόμων»).

ιγ') τῶν κατὰ τὸν ἀναγκ. ν. 19 Νβρίου—14 Δβρίου 1935, «περὶ προστασίας τῶν φυματικῶν ἐργατῶν θαλάσσης» παροχῶν, ἐκτὸς μέχρι τοῦ τρίτημορίου τῶν κατ' ἄρθρ. 20 ἐδ. α' καὶ γ' (μηνιαίας συντάξεως καὶ ἐφ' ἅπαξ καταβολῆς χορηγήματος 25ετοῦς ὑπηρεσίας) λόγω διατροφῆς συζύγου ἢ ἀνηλίκων τέκνων (ἄρθρ. 25 αὐτοῦ).

ιδ') τοῦ ἐκ τῶν ἀποστραγγιζομένων ἐν Μακεδονίᾳ γαιῶν κλήρου ἐπὶ μίαν δεκαετίαν ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ ὀριστικοῦ παραχωρητηρίου (ἄρθρ. 14 § 4 ἀν. ν. 57 τοῦ 1936 «περὶ τροπ. ν. 5733, 5800 κλπ.»).

ιε') τῆς ὀφειλομένης εἰς τὸν δῦτην ἀμοιβῆς, πλὴν μέχρι τοῦ ἐνὸς τρίτου λόγω νομίμου διατροφῆς συζύγου, κατιόντων ἢ ἀνιόντων (ἄρθρ. 21 § 3 ἀν. ν. 560 τοῦ 1937 «περὶ σπογγαλιείας»).

ιστ') τῶν ὑπὸ τοῦ Ταμείου Ἀσφαλίσεως δημοτικῶν καὶ κοιν. ὑπολήλων χορηγουμένων βοηθημάτων ἢ ἐπιστρεφόμενων κρατήσεων πλὴν μέχρι τοῦ ἐνὸς τετάρτου λόγω διατροφῆς τῶν κατὰ νόμον δικαιουμένων ἢ ἐνεκα χρεῶν πρὸς τὸ Δημόσιον ἢ Δήμον ἢ δημοτικὸν ἴδρυμα (ἄρθρ.

2. Μεσεγγύησις.

886.—'Η κατάσχεσις γίνεται, τηρουμένων τῶν ἐν τοῖς ἄρ-

12 ν. 1726 τοῦ 1944 «περὶ τροπ. τῶν περὶ Ταμείου Ἀσφαλίσεως δημοτικῶν ὑπαλλήλων διατάξεων»).

ιζ') τῶν δυνάμει τοῦ ἀν. ν. 306 τοῦ 1936 «περὶ προστασίας φυματικῶν, ἀδενολαθῶν κλπ.» παροχῶν εἰμὴ μόνον μέχρι τοῦ ἐνὸς τρίτου λόγῳ διατροφῆς συζύγου ἢ ἀνηλίκων τέκνων (ἄρθρ. 10 § 3 αὐτοῦ).

ιη') τῶν δυνάμει τοῦ ἀν. ν. 659 τοῦ 1937 «περὶ τροπ. τῶν περὶ Ταμείου Ἀρωγῆς Προσωπικοῦ ΤΤΤ» καὶ τοῦ ἀν. ν. 932 τοῦ 1937 «περὶ Ταμείου Ἀλληλοβοηθείας βοηθητικοῦ προσωπικοῦ ΤΤΤ παρεχομένων βοηθημάτων (ἄρθρ. 5 αὐτοῦ).

ιδ') τῶν ὑπὸ τοῦ ΛΣΟ καταβαλλομένων εἰς τοὺς ἰδιοκτίτας τῶν ἐκριζομένων σταφιδοφυτειῶν δαπανῶν ἐκριζώσεως κατ' ἄρθρ. 20 § 3 ἀν. ν. 753 τοῦ 1937 «περὶ μερικῆς ἐκριζώσεως σταφιδοαμπέλων» καὶ τῶν ἀνηζόντων αὐτοῖς ποσοστῶν ἀποζημιώσεως κατ' ἄρθρ. 9 § 4 ἀν. ν. 1361 τοῦ 1938 «περὶ προαιρετικῆς ἐκριζώσεως σταφιδοαμπέλων κλπ.», πλὴν μέχρι τοῦ ἐνὸς τετάρτου διὰ διατροφὴν ἀνιόντων, κατιόντων ἢ συζύγου.

κ') τῆς κινητῆς περιουσίας τῶν Ταμείων Ἐφέδρων Πολεμιστῶν Κρήτης διὰ τὰ πρὸς τρίτους χρῆσιν αὐτῶν (ἄρθρ. 11 § 2 ἀν. ν. 862 τοῦ 1937).

κα') τῶν καταβαλλομένων ὑπὸ τῶν ζητούντων ἔκδοσιν ἢ ἀνανέωσιν ἀδείας ἰδρύσεως Τουριστικοῦ ἢ Ταξιδιωτικοῦ Γραφείου ἐγγυήσεων (ἄρθρ. 9 § 2 ἀν. ν. 864 τοῦ 1937 «περὶ συστάσεως τουριστικῶν κλπ. γραφείων»).

κβ') τῶν πάσης φύσεως δικαιωμάτων τῶν μετόχων ἐπὶ τοῦ Ταμείου Ἀλληλοβοηθείας ὀπλιτῶν Χωροφυλακῆς πρὸ τῆς ἀπολύσεώς των, πλὴν τῶν χρεῶν αὐτῶν πρὸς τὸ Ταμεῖον ἢ τὸ Δημόσιον καὶ τὰς παγίας προκαταβολὰς τῶν ὑπηρεσιῶν Χωροφυλακῆς, κατὰ τὸ 1/4 δὲ δι' ἀπαίτησιν διατροφῆς συζύγου, ἐφ' ὅσον ὁ γάμος ἔχει ἀναγνωρισθῆ. Ἐπίσης ἢ περιουσία ἐν γένει τοῦ Ταμείου κατάσχεταί μόνον κατόπιν τελεσιδίκου δικαστικῆς ἀποφάσεως (ἄρθρ. 9 ἀν. ν. 884 τοῦ 1937 «περὶ Ταμείου Ἀλληλοβοηθ. ὀπλιτῶν Χωροφυλακῆς»).

κγ') τῆς περιουσίας τοῦ Μετ. Ταμ. Πολ. Ναυτικοῦ (ἄρθρ. 88 κωδικ. (διὰ Δ 21/31 Ὁκτ. 1932) ν. 5481, καὶ τοῦ μερίσματος τῶν ἀπροστράτων ἢ τῶν χρεουσαῶν οἰκογενειῶν των εἰμὴ μόνον τὸ 1/4 δι' ὀφειλὰς πρὸς τὸ Δημόσιον ἢ διὰ διατροφὴν συζύγου, ἀνιόντων ἢ κατιόντων, ὀλοκλήρου δὲ δι' ὀφειλὰς πρὸς τὸ Μ. Τ. Π. Ν. καὶ τὰ Ταμεῖα Ἀλληλοβοηθείας ἀξιομ. καὶ ὑπαξιωματικῶν κατ' ἀπόφασιν τοῦ Διοικ. Συμβουλίου (ἄρθρ. 63 κωδικ. ν. 5481).

κδ') τῶν ἐν ἄρθρῳ 33 § 5 ἀν. ν. 356 τοῦ 1936 δικαιωμάτων τοῦ συμβολαιογράφου (ἄρθρ. 2 ἀν. ν. 1175 τοῦ 1938 «περὶ τροπ. ἐνίων διατάξεων ἀν. ν. 356/1936 καὶ 879/1937»). Δύναται ὅμως νὰ κατάσχη ταῦτα τὸ Τ. Σ. Ν. (ἄρθρ. 10 ἀν. ν. 2727 τοῦ 1940)

κε') τῶν ἀποδοχῶν τῶν ὑπαλλήλων τοῦ ΟΔΕΠ, ὡς καὶ τῶν συντάξεων,

θροισ 862 - 866 διαταχθέντων, διὰ κλητῆρος, ἐπὶ παρουσίᾳ δύο ἐνηλίκων μαρτύρων, μεσεγγυωμένων τόσων ἐκ τῶν εἰς τὸν ὄφει-

μερισμάτων, βοηθημάτων ὡς καὶ ἐπιστροφῶν χρητίσεων αὐτῶν πλὴν μέχρι 25οῦ διὰ διατροφῆν τῶν κατὰ νόμον δικαιουμένων ἢ διὰ χρῆσιν πρὸς τὸ Δημόσιον κλπ. (ἄρθρ. 9 § 7 ἀν. ν. 1363 τοῦ 1938 «περὶ συμπλ. τῶν περὶ διαχειρίσεως τῆς ἐκκλησ. περιουσίας «διατάξεων»).

κατ') τῶν παρ' ἐκάστου ἐφοπλιστοῦ παρακρατουμένων κατ' ἐδάφ. β' καὶ γ' τῆς παραγρ. 2 τοῦ ἄρθρ. 13 ἀν. ν. 1637 τοῦ 1939 «περὶ συνθέσεως τῶν πληρωμάτων ἑλλην. πλοίων» ποσῶν δι' ἀνανέωσιν τῆς ἐπιβατηγοῦ ναυτιλίας (ἄρθρ. 13 § 4 αὐτοῦ).

κζ') τῶν εἰς τὸ ἐνεχυροδανειστήριον τοῦ Ταχ. Ταμειυτηρίου δοθέντα εἰς ἐνέχυρον ἀντικειμένων (ἄρθρ. 47 Β.Δ. 4 Ἀπριλ. 1939 «περὶ κωδικ. τῶν περὶ Ταχυδρ. Ταμειυτηρίου κλπ. διατάξεων»).

κη') τῶν ὑπὸ τοῦ Ταμ. Συντάξεων Προσωπικοῦ Ἐμπορ. καὶ Βιομ. Ἐπιμελητηρίων χορηγομένων παροχῶν, πλὴν τοῦ 1/4 λόγῳ διατροφῆς συζύγου, ἀνιόντων ἢ κατιόντων κατοπιν ἀδείας τοῦ προέδρου πρωτοδικῶν (ἄρθρ. 64 Κανονισμοῦ δυνάμει ἄρθρ. 59 § 1 ἀν. ν. 11 Νοεμβρ. 1935 Ἐφ. Κυβ. τευχ. Β' 1939 φύλ. 258).

κθ') τῶν ἐκ τοῦ Ταμείου Ἀσφαλίσεων Συμβολαιογράφων τοῦ Ἐφετείου Ἀθηνῶν παροχῶν, πλὴν τοῦ 1/3 κατοπιν ἀδείας τοῦ προέδρου Πρωτοδικῶν δια διατροφῆν συζύγου καὶ κατιόντων (ἄρθρ. 5 ἀν. ν. 879 τοῦ 1937 «περὶ συστάσεως Ταμ. Προνοίας τῶν μελῶν τοῦ συμβολ. συλλόγου τοῦ Ἐφετείου Ἀθηνῶν») δύναται ὅμως νὰ τὰς κατάσχη τὸ Τ.Σ.Ν. (ἄρθρ. 10 § 3 ἀν. ν. 2732 τοῦ 1940 «περὶ τροπ. τῶν περὶ Ταμ. Συντ. Νομ. διατάξεων»), ὡς ἐπίσης καὶ οἱ οἰκτεῖοι συμβολαιογ. σύλλογοι μέχρι τοῦ ἐνὸς τρίτου δι' ὀφειλὰς τοῦ δικαιούχου ἐκ δικαιωμάτων τοῦ ἄρθρ. 33 ἀν. ν. 356 τοῦ 1936 καὶ δι' ὀφειλομένας συνδρομὰς πρὸς τὸν σύλλογον, κατ' ἄρθρ. 13 ν. δ. 1118 τοῦ 1942 «περὶ καθορισμοῦ τῶν θέσεων συμβολαιογράφων».

λ') τῶν ὑπὸ τοῦ Ταμείου Προνοίας ἀμίσθων δικαστ. κλητῆρων χορηγούμενα βοηθήματα πλὴν α') λόγῳ διατροφῆς συζύγου, κατιόντων καὶ ἀνιόντων καὶ βάσει πάντοτε ἀδείας τοῦ προέδρου πρωτοδικῶν ἀποφαινομένου κατοπιν κλήσεως τοῦ ὑποχρέου, β') πάσης ὀφειλῆς πρὸς τὸ Δημόσιον καὶ γ') πάσης ὀφειλῆς πρὸς τὸ Ταμειον καὶ τὸ Τ.Σ.Ν. καὶ οὐχὶ πλέον τοῦ 1/4 (ἄρθρ. 12 ἀν. ν. 2682 τοῦ 1940 «περὶ ἰδρύσεως Ταμ. Προνοίας δικ. κλητῆρων»).

λα') τῶν ὑπὸ τοῦ ταμείου Προνοίας διζηγῶρων παρεχομένου βοηθήματος (ἄρθρ. 6 ἀν. ν. 2737 τοῦ 1940 «περὶ μέτρων ἀφορώντων τοὺς δικηγῶρους κλπ.»).

לב') τοῦ εἰς τοὺς βουλευτὰς χορηγομένου ὑπὸ τοῦ ταμ. Ἀσφαλ. βουλευτῶν βοηθήματος πλὴν λόγῳ διατροφῆς μέχρι τοῦ 1/3 (ἄρθρ. 11 ν. 4612 τοῦ 1930).

λγ') Αἱ ὑπὸ τοῦ Ναυτ. Α. Ταμ. χορηγούμεναι παροχαὶ δὲν κατάσχονται εἰμὴ μόνον δι' ὀφειλὰς πρὸς τὸ Ν. Α. Τ. ἢ τὸ Δημόσιον μέχρι

λέτην ἀνηκόντων κινητῶν κτημάτων, ὅσα φαίνονται ἀναγκαῖα πρὸς πληρωμὴν τοῦ δανειστοῦ¹. Οἱ μάρτυρες δὲν πρέπει νὰ εἶναι κατ' εὐθείαν γραμμὴν ἢ μέχρι τρίτου βαθμοῦ ἐκ πλαγίου συγγενεῖς ἢ ἀγγιστεῖς τῶν διαδίκων ἢ τοῦ κλητῆρος, οὐδὲ ὑπηρεταὶ ἢ γραφεῖς τοῦ κλητῆρος.

887².—Τὰ κατασχεθέντα κινητὰ καθὼς καὶ τὰ χρήματα καὶ τραπεζικὰ γραμμάτια ἀφαιροῦνται ἀμέσως ὑπὸ τοῦ κλητῆρος ἀπὸ τῆς διακατοχῆς τοῦ ὀφειλέτου, καὶ παραδίδονται πρὸς ἀσφαλῆ φύλαξιν κατὰ τὸ ἄρθρον 888.—Περὶ τῆς κατασχέσεως ὁ κλητῆρ συντάσσει ἐκθεσιν, ἐν ἣ ἔπεται : 1) νὰ μνημονεύηται ρητῶς ὁ τόπος καὶ ὁ χρόνος τῆς ἐνεργείας αὐτῆς, τὸ ὄνομα τοῦ ἐπώνυμον καὶ ἡ κατοικία τοῦ κλητῆρος, τῶν μαρτύρων, τοῦ δανειστοῦ καὶ

δὲ τοῦ τρίτου αὐτῶν λόγῳ διατροφῆς συζύγου, ἀνιόντων ἢ κατιόντων (ἄρθρ. 44 § 5 ἀν. ν. 2525 τοῦ 1940 «περὶ τοῦ Ναυτ. Ἀπομ. Ταμείου»). Ὑπὸ τῶν διατάξεων τούτων διέπεται καὶ τὸ Ταμεῖον Προνοίας Κυβερνητῶν ἱστιοφόρων (ἄρθρ. 10 ν. 5694 τοῦ 1932 «περὶ ἰδρύσεως Ταμ. Προν. Κυβερνητῶν ἱστιοφόρων»).

λδ') Ἡ σύνταξις καὶ οἱ μισθοὶ τῶν ὑπαλλήλων τοῦ Ταμ. Ἀσφαλίσεως Ἀρτεργατῶν, πλὴν μέχρι τοῦ 1/4 λόγῳ διατροφῆς ἀνιόντων, κατιόντων καὶ συζύγου, πάντοτε κατόπιν ἀδείας τοῦ προέδρου πρωτοδικῶν (ἄρθρ. 127 § 2 Κανονισμοῦ προστεθὲν διὰ ν. 558 τοῦ 1943).

λε') τὰ ἔσοδα καὶ ἡ ἐν γένει περιουσία τῶν Α. Α. ἢ Π. Τ. Α. δὲν δύνανται νὰ κατασχεθῶσιν ὑπ' οὐδενὸς οὐδ' ὑπὸ τοῦ Δημοσίου, Δήμου ἢ Κοινότητος δι' οἰανδήποτε αἰτίαν (ἄρθρ. 35 § 1 ἀν. ν. 1010 τοῦ 1937 «περὶ κώδικος ἀγροτ. ἀσφαλείας»).

λστ') τὰ ἐπιδόματα τὰ καταβαλλόμενα ὑπὸ τοῦ Ταμείου Ἀνεργίας τῶν μισθωτῶν βιομηχ. ἐπιχειρήσεων πλὴν μέχρι τῶν 1/4 λόγῳ διατροφῆς συζύγου, ἀνιόντων ἢ κατιόντων (ἄρθρ. 15 § 5 ν. 117 τῆς 13/27 Φεβρουαρίου 1947 «περὶ ἀσφαλίσεως κατὰ τῆς ἀνεργίας μισθωτῶν κλπ.»).

λζ') Αἱ ὑπὸ τοῦ Ταμείου Προνοίας Ἑργοληπτῶν δημοσίων ἔργων καταβαλλόμεναι παροχαί, πλὴν μέχρι τοῦ 1/3 ἐν περιπτώσει διατροφῆς συζύγου ἢ κατιόντων τῆ ἀδεία τοῦ Προέδρου Πρωτοδικῶν (ἄρθρ. 7 ν. δ. 75 τῆς 29 Αὐγ.—2 Σεπτ. 1946).

λη') Τὰ ἐκ πάσης φύσεως δικαιώματα τῶν μετόχων τοῦ Ἐπιτ. Ταμείου ὑπαλλήλων ἀστυνομίας Πόλεων εἰμὴ διὰ χρέη αὐτῶν πρὸς τὸ Δημόσιον κατὰ τὸ σύνολον καὶ κατὰ τὸ 1/4 δι' ἀπαίτησιν διατροφῆς συζύγου (ἄρθρ. 15 § 1 ἀν. ν. 1351 τοῦ 1949).

1. Ὅρα καὶ ἄρθρ. 2 ν. Γ'ΘΜ' τῆς 30 Νβρίου 1911 «περὶ προστατευτικῶν μέτρων ὑπὲρ τῶν δανειστῶν» (ἐν Μέρ. Β') καὶ ἄρθρ. 62 κωδικοπ. ν. 5351 «περὶ ἀρχαιοτήτων» καθ' ὃ ἡ κατάσχεσις ἀρχαίων παρ' ἰδιότην γίνεται παρόντος ἀρχαιολ. ὑπαλλήλου.

2. Ὡς ἐτροπ. διὰ ν. ΓΦΝΔ'.

ὀφειλέτου, καὶ ἡ τυχὸν παρουσία τούτων, ἔτι δὲ τὸ εἶδος τοῦ ἐκτελουμένου δικαιογράφου καὶ τὸ ποσόν, δι' ὃ ἐγένετο ἡ κατάσχεσις· 2) νὰ περιγράφονται συνοπτικῶς τὰ κατασχεθέντα κινητά, ἐπὶ δὲ χρημάτων νὰ ἀναφέρεται τὸ ποσόν καὶ τὸ εἶδος τῶν νομισμάτων ἢ τραπεζογραμματίων, καὶ ἐπὶ ἀνωνύμων τίτλων τὸ ποσόν, τὸ εἶδος καὶ οἱ ἀριθμοὶ αὐτῶν· 3) νὰ ἀναφέρεται ἡ γενομένη ἀμέσως καὶ ἀνεξόδως ὑπὸ τοῦ κλητῆρος καὶ τῶν μαρτύρων ἐκτίμησις τῶν κατασχεθέντων· 4) νὰ προσδιορίζεται ρητῶς ἡ ἡμέρα καὶ ὁ τόπος τοῦ πλειστηριασμοῦ καὶ ὁ κατὰ τὴν παραγγελίαν ὑπάλληλος, ἐνώπιον τοῦ ὁποίου θὰ ἐνεργηθῇ οὗτος, ἐκτὸς ἂν πρόκειται περὶ πραγμάτων ὑποκειμένων εἰς φθοράν· καὶ 5) νὰ ἀναφέρεται ἡ ἐντολὴ πρὸς ἐκτέλεσιν καὶ ὁ διορισμὸς ἀντικλήτου. Ἡ ἡμέρα τοῦ πλειστηριασμοῦ, καθὼς καὶ ὁ ἐπὶ τούτου ὑπάλληλος δύνανται νὰ μεταβληθῶσι διὰ τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 894 προγράμματος. Ἡ ἐκθεσις ὑπογράφεται ὑπὸ τοῦ κλητῆρος, τῶν μαρτύρων, τοῦ παρόντος τυχὸν εἰρηνοδίκου, ἀστυνόμου, δημάρχου ἢ δημορχικαῦ παρέδρου, τοῦ ὀφειλέτου καὶ τοῦ δανειστοῦ, ἂν εἶναι παρόντες. Διὰ πάντα μὴ δυνάμενον ἢ μὴ θέλοντα νὰ ὑπογράψῃ γίνεται μνεῖα ἐν τῇ ἐκθέσει. Ἡ ἐκθεσις ὑπογράφεται καθ' ἑκάστην διακοπὴν, ἂν δὲν συμπληρωθῇ κατὰ συνέχειαν ἢ κατάσχεσις.—Τῆς ἐκθέσεως ἂν ἴγραφον πρέπει, ἐπὶ ποινῇ αὐτοδικαίως ἐπεροχομένης ἀκυρότητος τῆς κατασχέσεως, νὰ κοινοποιηθῇ εἰς τὸν ὀφειλέτην, καὶ ἂν οὗτος ἦτο παρών, καὶ εἰς τὸν εἰρηνοδίκην τοῦ τόπου τῆς ἐκτελέσεως ἐντὸς «ὀκτώ» ἡμερῶν¹ ἀπὸ τῆς τοῦ πέρατος τῆς κατασχέσεως, μὴ συμπεριλαμβανομένης². Ἐντὸς δὲ τῆς αὐτῆς προθεσμίας τῶν «ὀκτώ»¹ ἡμερῶν, καὶ ἐπὶ ποινῇ αὐτοδι-

1. Διὰ Β. Δ. τῆς 19 Μαρτ. 1910, ἐκδοθέντος δυνάμει ἄρθρ. 1 ν. ΓΦΗΓ', ἢ διὰ ν. ΓΦΝΔ' ὁρισθεῖσα ἐν ἄρθρῳ 887 προθεσμία τεσσάρων ἡμερῶν ηὔξηθη εἰς ὀκτώ, ὡς ἐν τῷ κειμένῳ.

2. Καὶ εἰς τὸν Ταμίαν τοῦ Δημοσίου, κατ' ἄρθρ. 3 ν. ΑΡΝΔ' τῆς 27 Μαρτ. 1884 «περὶ εἰσπράξεως δημ. ἐσόδων». Ὁ πῦν ἰσχύων ν. 4845 τοῦ 1930 δὲν περιέχει ὁμοίαν διάταξιν.—ὄρα ἐπίσης καὶ ἄρθρ. 5 ν. 4672 τοῦ 1930 «περὶ ρυθμίσεως ἀγοραπωλησιῶν καπνοῦ» (ἐν Μέρ. Γ').—«Εἶναι ἄκυρος ἡ συντηρητικὴ ἢ ἀναγκαστικὴ κατάσχεσις κινητῶν, ἐφ' ὅσον ὑφίσταται τὸ δικαίωμα ἐνεχύρου βύσει τοῦ παρόντος νόμου, ἐὰν ἡ σχετικὴ ἐκθεσις κατασχέσεως δὲν ἐπιδοθῇ εἰς τοὺς ἐν τῷ βιβλίῳ ἐμφανιζομένους ὡς δανειστάς καὶ δὲν καταχωρισθῇ ἐν αὐτῷ» (ἄρθρ. 12 ν. δ. 181 τῆς 29/30 Ὀκτ. 1946 «περὶ συστάσεως ὀργανισμοῦ Ξενοδοχ. Πίστεως κλπ.»).

καίως ἐπερχομένης ἀκυρότητος τῆς κατασχέσεως, τὸ ἐκτελεστὸν ἀπόγραφον μετὰ τοῦ ἐπιδοτηρίου τῆς ἐπιταγῆς καὶ τὸ πρωτότυπον τῆς κατασχετηρίου ἐκθέσεως κατατίθενται ὑπὸ τοῦ κλητῆρος εἰς τὸν ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπάλληλον, συντασσομένης πράξεως. Κατὰ τὰ λοιπὰ ἐφαρμόζεται τὸ ἄρθρον 914.—Ἐὰν ὁ ὀφειλέτης εἶναι ἀπών, καὶ δὲν εἶναι δυνατὴ ἡ κοινοποίησις τοῦ ἀντιγράφου τῆς κατασχετηρίου ἐκθέσεως ἐντὸς τῆς ἡμέρας, ὁ κλητῆρ ὀφείλει νὰ ἀφήσῃ ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ ἔγγραφον ἐφ' ἀπλοῦ γάρτου, ὑπογεγραμμένον ὑπ' αὐτοῦ καὶ τῶν μαρτύρων, περὶ τῆς ἐνεργηθείσης κατασχέσεως.—Ἡ παράβασις τῶν περὶ τῆς ἐκθέσεως ἐν γένει διατάξεων τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐπάγεται καὶ τὴν πειθαρχικὴν τιμωρίαν τοῦ κλητῆρος διὰ προστίμου τοῦλάχιστον ἑκατὸν δραχμῶν¹, καὶ ἐν ὑποτροπῇ τὴν ἀπόλυσιν αὐτοῦ, μὴ ἀποκλειομένης πάσης ἄλλης ἀποζημιώσεως κατ' αὐτοῦ καὶ τοῦ ἐπισπεύδοντος.—Ἀντίγραφα τῆς ἐκθέσεως ὀφείλει ὁ εἰρηνοδίκης καὶ ὁ ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ νὰ χορηγῇ παρευθὺς παντὶ καταβάλλοντι τὴν δαπάνην. Ἡ κατασχετήριος ἐκθεσις δὲν ἐπιστροφεται εἰς τὸν ἐπισπεύδοντα, ἀλλὰ μένει ἐν τῷ ἀρχεῖῳ τοῦ ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ.

3. Φύλαξις τῶν μεσεγγυημένων πραγμάτων.

888².—Τὰ μεσεγγυηθέντα ἀντικείμενα παραδίδονται ἀμέσως πρὸς φύλαξιν, κατ' ἐκλογὴν τοῦ δανειστοῦ, εἴτε εἰς τὸν εἰρηνοδίκην, ἢ, τούτου κωλυομένου, εἰς τὸν γραμματέα αὐτοῦ εἴτε εἰς τὸν ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ συμβολαιογράφον, εἴτε εἰς τὸν δήμαρχον ἢ τὸν δημορχιακὸν ἢ εἰδικὸν πάρεδρον³ τοῦ τόπου τῆς ἐκτελέσεως, ἐπὶ ἀποδείξει, γραφομένη κάτωθι τῆς κατασχετηρίου ἐκθέσεως ἢ ἰδιαιτέρα. Τὴν φύλαξιν δύναται νὰ ἀναλάβῃ καὶ αὐτὸς ὁ ἐπισπεύδων ἢ καὶ ἄλλος τῆς ἐκλογῆς αὐτοῦ, συναινούντιος τοῦ ὀφειλέτου, ἔτι δὲ καὶ ὁ ὀφειλέτης, συναινέσει τοῦ ἐπισπεύδον

1. Ὅρα σελ. 61 σημ. 1.

2. Ὡς ἐτροπ. διὰ ν. ΓΦΝΔ'.

3. ἢ πρόεδρον κοινότητος (ἄρθρ. 202 § 1 β. δ. 17 Ἀπριλ. 1936 περὶ κώδικος δήμων καὶ κοινοτήτων καὶ ἄρθρ. 8 ν. 263 τοῦ 1914. Ὅρα ὅμως νῦν ἄρθρ. 2 § 1 ν. δ. 21 Μαρτίου 1926 «περὶ ὀργανισμοῦ Ταμ. Παρακαταθηζῶν - Δανείων» καὶ ἄρθρ. 3 § 4 καὶ 5 Π. Δ. 30 Δεκεμβρ.—3 Ἰανουαρίου 1927 «περὶ συστάσεως καὶ ἀποδόσεως παρακαταθηζῶν κλπ. πρὸς τῶν ταμειῶν Π. Δ.» (ἐν Μέρ. Β').

τος¹. — Αντικείμενα, ὧν ἡ μεταφορά, λόγω τοῦ ὄγκου ἢ τῆς ιδιότητος αὐτῶν, εἶναι δυσχερῆς ἢ δύναται νὰ βλάβῃ ταῦτα, ἐπιτρέπεται νὰ ἀφεθῶσιν ἐπὶ τόπου, σφραγιζομένων τῶν ἀποθηκῶν ἢ δοχείων καὶ διοριζομένου ἐν ἀνάγκῃ φύλακος τῆς ἐκλογῆς τοῦ ἐπισπεύδοντος «ἢ τοῦ ἐνεργοῦντος τὴν ἐκτέλεσιν κλητῆρος, ἐντολῆ τοῦ ἐπισπεύδοντος»². — Τὰ χρήματα, ἀνόνημοι τίτλοι, τραπεζικὰ γραμμᾶτια καὶ τιμὴν ἄντικείμενα παραδίδονται ἐπὶ ἀποδείξει μόνον εἰς τὸν ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ, ὅστις ὀφείλει νὰ καταθέσῃ ταῦτα ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν εἴτε εἰς Δημόσιον Ταμεῖον εἴτε εἰς κατάστημα ἢ ὑποκατάστημα τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς. Ἐὰν τὰ κατασχθέντα εἶναι μόνον χρήματα ἢ τραπεζικὰ γραμμᾶτια, ἐπαρκῶσι δὲ πρὸς πληρωμὴν τοῦ ἐπισπεύδοντος καὶ τῶν τυχόν ἀναγγελθέντων, πράττονται παραχρῆμα ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ τὰ ἐν ἀρθρῷ 905. — Τὰ κατὰ τῆς ἐνεργηθείσης μεσεγγυήσεως παρόπινα τοῦ ὀφειλέτου, παντὸς ἄλλου δανειστοῦ καὶ αὐτοῦ τοῦ ἐπισπεύδοντος, καὶ ἰδίως τὰ ἀφορῶντα τὸν τρόπον αὐτῆς ἢ τὸ πρόσωπον τοῦ μεσεγγυοῦχου, ἢ φύλακος, ἢ τὴν ἰκανότητα, ἐπιμέλειαν ἢ φερεγγυότητα αὐτοῦ, δικάζει ἐκ τῶν ἐνόνητων, ἐπὶ ἀπλῆ αἰτήσῃ τοῦ διαφορομένου, ὁ εἰρηνοδίκης τοῦ τόπου τῆς ἐκτελέσεως διὰ μιᾶς ἀποφάσεως, εἴτε διορίζων ἄλλον μεσεγγυοῦχον ἢ φύλακα, ἢ διατάσσων τὰ κατὰ τὴν περίστασιν μέτρα, ἀκούων τοὺς ἐνδιαφερομένους. Ἡ ἀπόφασις τοῦ εἰρηνοδίκου δὲν ὑπόκειται οὔτε εἰς ἀνακοπὴν οὔτε εἰς ἔφεσιν, ἐκτελεῖται δὲ παραχρῆμα ἐν πρωτοτύπῳ ἢ ἐν ἀντιγράφῳ, ἐπιμελεία τοῦ διαφορομένου, ὑπὸ κλητῆρος ἀνευ προκοινοποιήσεώς τινος καὶ δύναται μόνον νὰ τρου-

1. Μεσεγγυοῦχος τῶν κατασχθέντων παρ' ἰδιώτη ἀρχαίων ὀρίζεται πάντοτε τὸ Ἑλλην. Δημόσιον, τὰ δὲ κατασχθέντα παραμένουσιν ἐν ᾧ τόπῳ εὐρίσκονται ἐκτὸς ἂν ἄλλως ἤθελεν ὀρίσει ὁ κατὰ τ' ἀνωτέρω μεσεγγυοῦχος (ἀρθρ. 62 κωδικοπ. ν. 5351 «περὶ ἀρχαιοτήτων». — Ἐπίσης ἀπαγορεύεται λόγω διεκδικήσεως ἢ κατασχέσεως νὰ ἀρθῆ ἐκθεμα ἐξ Ἐκθέσεως ἢ ἐμποροπανηγύρεως ἐπισήμου ἢ ἐπισήμως ἀνεγνωρισμένης ἐφ' ὅσον χρόνον διαρκεῖ αὐτὴ ἢ ἐπὶ τρεῖς τοῦλάχιστον μῆνας ἀπὸ τῆς κατασχέσεως, ἐὰν πρόκειται περὶ διαρκοῦς τοιαύτης. Ἡ ἐκ μέρους τῶν διοικούντων τὴν ἐκθεσιν ἀρνησις πρὸς παράδοσιν ἀπαλλάσσει αὐτοὺς πάσης ποινικῆς ἢ ἄλλης εὐθύνης» (ἀρθρ. 19 ἀν. ν. 1169 τοῦ 1938 «περὶ συμπληρώσεως διατάξεων ἀφορῶσιν ἀρμοδιότητος Ὑφυπ. Τύπου καὶ τουρισμοῦ»).

2. Ἡ ἐντὸς * * * περίοδος προσετέθη διὰ ν. ΓΦΖΓ'.

ποποιηθῆ ὑπὸ τοῦ προέδρου τῶν πρωτοδικῶν δι' αἰτήσεως. — «Τὰ κατατεθέντα εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον ἢ εἰς κατάστημα ἢ ὑποκατάστημα τῆς Ἐθν. Τραπέζης ἀναλαμβάνει ὁ ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπάλληλος πρὸ τριῶν τὸ πολὺ ἡμερῶν πρὸ τοῦ πλειστηριασμοῦ»¹.

889². — Ὁ φύλαξ εἶναι ὑπεύθυνος, καθὼς καὶ πᾶς θεματοφύλαξ, περὶ τῆς ἀκριβοῦς φυλάξεως καὶ τῆς ἐν καιρῷ πρὸς τὸν ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ παραδόσεως, καί, ἐὰν τὸ πρᾶγμα παρήγαγε καρπούς, δίδει λόγον περὶ αὐτῶν. — Ἐπὶ παραδρομῶν, εἶναι ὑπεύθυνος πρὸς ἀποζημιώσιν.

4. Ἀπαγόρευσις τῆς ἀπαλλοτριώσεως τῶν μεσεγγυημένων πραγμάτων.

890³. — Ὁ ὀφειλέτης, ἐὰν μὲν ἦτο παρών, ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς κατασχέσεως, ἐὰν δὲ ἦτο ἄπών, ἀπὸ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 887 κοινοποιήσεως, στερεῖται τοῦ δικαιώματος τῆς ἀπαλλοτριώσεως, ἢ ὁποσδήποτε διαθέσεως τῶν κατασχεθέντων ἀντικειμένων, κατὰ τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 963 καὶ 964 ἀκριβέστερον ὁρισμένα, τῶν πράξεων τούτων οὓσων αὐτοδικαίως ἀκύρων.

5. Πλειστηριασμός⁴.

α'. Καιρὸς καὶ τόπος.

891⁵. — Τὰ μεσεγγυηθέντα κινητὰ πλειστηριάζονται δημοσίως ἐν τῷ δήμῳ, ἐνθα ἔγινεν ἡ μεσεγγύησις, κατ' ἐκλογὴν τοῦ δανειστοῦ, εἴτε εἰς τὸν τόπον, ἐνθα εὐρίσκονται τὰ πράγματα ταῦτα, εἴτε ἐν τῇ πρωτευούσῃ τοῦ δήμου⁶ καὶ εἰς τὸν διὰ πλειστηριασμοὺς συνήθη τόπον, καθ' ἡμέραν πάντοτε Κυριακὴν, ἀπὸ τῆς 10ης μέχρι τῆς 12ης ὥρας π. μ., ἐνώπιον τοῦ ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ, κατ' ἐκλογὴν τοῦ δανειστοῦ, εἰρηνοδίκου ἢ συμβολαιο-

1. Ἡ ἐντὸς « » παράγο. προσετέθη διὰ ν. ΓΦΗΓ'.

2. Ὡς ἐτροπ. διὰ ν. ΓΦΝΔ'.

3. Εἰδικαὶ διατάξεις περὶ πλειστηριασμοῦ τοῦ ἐνεχύρου περιέχουσιν 1) Τὸ ν. δ. 17 Ἰουλ. 1923 «περὶ εἰδικῶν διατάξεων ἐπὶ ἀνων. ἐταιρειῶν» ἐν ἄρθρ. 40-47. 2) Τὸ Β. Δ. 4 Ἀπριλ. 1939 «περὶ κωδικοποιήσεως τῶν περὶ Ταχυδρομ. Ταμειυτ. κλπ. διατάξεων ἐν ἄρθρ. 51-62. — Ὅσα καὶ ἄρθρ. 10 ἐπ. τῆς διὰ ν. 4332 τοῦ 1929 κυρωθείσης συμβάσεως περὶ συστάσεως Ἀγροτ. Τραπέζης.

4. Ἡ τῆς κοινότητος (ἄρθρ. 8 ν. 263 τοῦ 1914).

γράφου τοῦ τόπου τῆς ἐκτελέσεως. Ὁ πλειστηριασμός δὲν δύναται νὰ γίνη, πρὶν ἢ παρέλθωσι τοῦλάχιστον «δέκα πέντε»¹ ἡμέραι ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς περατώσεως τῆς κατασχέσεως, μὴ συμπεριλαμβανομένης. Περὶ τῶν ὑποκειμένων εἰς φθορὰν ἐφαρμοζονται τὰ τοῦ ἄρθρου 898.—«Διὰ Β. Δ. δύναται νὰ προσδιορισθῇ ἐν τῇ πρωτευούσῃ ἐκάστου δήμου τόπος πλειστηριασμῶν κινητῶν καὶ ἀκινήτων». — «Τὰ εἰς τὴν Λαϊκὴν Τράπεζαν διδόμενα ἐνέχυρα δυνάμει τοῦ ΓΡΛΑ' νόμου πλειστηριάζονται ἐν τῷ καταστήματι αὐτῆς ἀπὸ τῆς 10ης μέχρι τῆς 11ης τοῦλάχιστον π. μ. ὥρας»².

892³.—Κατ' οὐδεμίαν περίπτωσιν ἐπιτρέπεται νὰ γίνη ὁ πλειστηριασμός ἐν ἄλλῳ δήμῳ ἢ παρὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀνωτέρω ἄρθρου. Ὁ τοιοῦτος πλειστηριασμός εἶναι αὐτοδικαίως ἄκυρος, οἱ δὲ συνεργήσαντες τιμωροῦνται ὑπὸ τοῦ πλημμελειοδικείου διὰ φρυλακίσεως.

β' Κοινοποιήσις.

893⁴.—Ἡ ἡμέρα καὶ ὁ τόπος τοῦ πλειστηριασμοῦ καὶ ὁ ὑπάλληλος, ἐνώπιον τοῦ ὁποίου θὰ ἐνεργηθῇ οὗτος, τὸ ὄνοματεπώνυμον καὶ ἡ ἀπαίτησις τοῦ ἐπισπεύδοντος προκοινοποιοῦνται, ἐπιμελεία τοῦ ἐπισπεύδοντος ἢ τοῦ ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἐπομένου ἄρθρου.

894⁵.—Ἡ κατὰ τὸ ἀνωτέρω ἄρθρον προκοινοποιήσις γίνεται 1) διὰ κηρύξεως κήρυκος⁵ ἐν τῇ πρωτευούσῃ τοῦ Δήμου ἢ τῆς Κοινότητος καὶ ἐν τῷ συνήθει διὰ πλειστηριασμοὺς τόπῳ, ὡς καὶ εἰς τὰ δημοσιώτερα μέρη τοῦ Δήμου ἢ τῆς Κοινότητος κατὰ τὴν προηγουμένην τοῦ πλειστηριασμοῦ Κυριακὴν καὶ ἀπὸ τῆς 10ης π. μ. ὥρας, συντασσομένης μιᾶς περὶ ταύτης ἐκθέσεως περὶ τῆς κηρύξεως, ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῆς ἐκτελέσεως δικαστ. κλητῆρος, προσυπογραφομένης ὑπὸ τοῦ κήρυκος καὶ δύο μαρτύρων, 2) διὰ κοινοποιήσεως εἰς τὸν ὀφειλέτην ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς κατασχέσεως, μὴ συμπεριλαμβανομένης, προγράμματος συντε-

1. Ὁρίσθη οὗτος, ἀντὶ 10, διὰ Δ. 19 Μαρτίου 1910 (ὄρα σελ. 266 σημ. 1).

2. Αἱ ἐντὸς « » παράγρ. προσετέθησαν διὰ ν. ΓΦΖΓ'.

3. Ὡς ἐτροπ. διὰ ν. ΓΦΝΔ'.

4. Ὡς ἐτροπ. δι' ἄρθρ. 3 ἀν. ν. 1139 τοῦ 1938.

5. Ὅρα καὶ ν. 4109 τῆς 16 Μαρτίου 1929 «περὶ κηρυξείων δικαιοματίων» ἐν Μέρ. Β'.

ταγμένου ὑπὸ τοῦ κλητῆρος καὶ περιέχοντος περιγραφὴν τῶν κατασχθέντων συνοπτικὴν, τὰ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ καὶ τὴν τιμὴν, ἣτις θὰ χρησιμεύσῃ ὡς πρώτη προσφορά, 3) διὰ κοινοποιήσεως τοῦ αὐτοῦ προγράμματος πρὸς τὸν Εἰρηνοδίκην¹, τοῦ τόπου ἐκτελέσεως ἐντὸς τῆς αὐτῆς ὡς ἄνω προθεσμίας. Ὁ Εἰρηνοδίκης ὑποχρεοῦται νὰ καταχωρήσῃ τὸ πρόγραμμα εἰς εἰδικὸν ἐπὶ τούτῳ βιβλίον ἀμελλητί. 4) διὰ δημοσιεύσεως συνοπτικῆς περιλήψεως τοῦ προγράμματος ἐν κυρίῳ φύλλῳ ἑφημερίδος, ἐκδιδομένης ἐν τῷ δήμῳ ἢ τῇ κοινότητι ἢ ἐν ἑλλείψει, ἐν τῇ πρωτευούσῃ τῆς ἐπαρχίας ἢ τοῦ νομοῦ ἢ, τοιούτων μὴ ὑπαρχουσῶν, ἐν κυρίῳ φύλλῳ ἑφημερίδος ἡμερησίας, ἐκδιδομένης ἐν Ἀθήναις, εἰς δύο ὅμως τότε κατὰ συνέχειαν φύλλα καὶ ἐν τῇ τρίτῃ σελίδι. Ἡ δημοσίευσίς αὕτη πρέπει νὰ γίνῃ ἐντὸς τῶν δύο πρὸ τοῦ πλειστηριασμοῦ ἑβδομάδων καὶ τοῦλάχιστον πέντε ἡμέρας πρὸ αὐτοῦ. Διατηροῦνται ἐν ἰσχύϊ αἱ δι' εἰδικῶν νόμων ἐπιβαλλόμεναι δημοσιεύσεις καὶ κοινοποιήσεως².—2. Ἐὰν ὁ ὀφειλέτης ἢ ἄλλος δανειστῆς νομίξῃ, ὅτι ὠρίσθη προθεσμία τοῦ πλειστηριασμοῦ μακρά, ἢ ὅτι τὸ πρόγραμμα ἔχει ἀτελείας ἢ ὄρους ἐπιζημίους, δύναται δι' αἰτήσεως πρὸς τὸν Πρόεδρον τῶν Πρωτοδικῶν τοῦ τόπου τῆς ἐκτελέσεως νὰ ζητήσῃ τὴν συντόμευσιν τῆς προθεσμίας ἐντὸς τῶν νομίμων, ἢ τὴν διόρθωσιν τοῦ προγράμματος. Ὁ Πρόεδρος διὰ πράξεώς του, εἰς οὐδὲν ἔνδικον μέσον ὑποκειμένης, ἀκούσας τὸν ἐπισπεύδοντα, ἀποφαίνεται ἀμέσως, μὴ δυνάμενος νὰ παραπέμψῃ τὴν ὑπόθεσιν εἰς τὸ δικαστήριον, καὶ δύναται, ἀκυρῶν τὸ πρόγραμμα, νὰ διατάξῃ τὴν ἐπανάληψιν πασῶν τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ τούτῳ ἀναφερομένων προκοινοποιήσεων.—3. Ἐὰν ὁ ἐπὶ

1. Καὶ εἰς τὸν διευθυντὴν τοῦ ταμείου τοῦ Δημοσίου τοῦ τόπου τῆς ἐκτελέσεως (ἄρθρ. 49 ν. 4845 τοῦ 1930, ὃν ὄρα ἐν Μέγ. Γ'), ἐν περιπτώσει δὲ κατασχέσεως αὐτοκινήτου μετὰ τριπτύχου ἢ πολυτύχου κλπ. καὶ εἰς τὸν ἀρμόδιον τελώνην (ἄρθρ. 17 ἀν. ν. 1943 τοῦ 1939 «περὶ εἰσαγωγῆς κλπ. αὐτοκινήτων κλπ. ἐπὶ τῇ βάσει τριπτύχων ἢ πολυτύχων»). Ἐπίσης καὶ τὸν διοικητὴν κλπ. Καταστήματος κλπ. Ἄγροτ. Τραπεζῆς (ἄρθρ. 14 § 2 ν. 4332).— Ἄν πρόκειται περὶ ἀρχαίων, κοινοποιεῖται εἰς τὸ Ὑπ. Παιδείας ἕνα μῆνα τοῦλάχιστον πρὸ τῆς ἡμέρας τοῦ πλειστηριασμοῦ (ἄρθρ. 62 κωδικοπ. ν. 5351 «περὶ ἀρχαιοτήτων»).

2. Ὅρα ἄρθρ. 5 ἀν. ν. 1621 τοῦ 1939 «περὶ Ταμείου Συντάξεων Νομικῶν», αἱ δι' οὗ ἐπιβαλλόμεναι ἐν αὐτῷ δημοσιεύσεις διετηρήθησαν δι' ἄρθρ. 4 ἀν. ν. 1139 τοῦ 1938, εἰ δὲ καὶ ἄρθρ. 969 Πολ. Δικονομίας.

τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπάλληλος πρὸς μείζονα δημοσιότητα ἢ λόγῳ τῆς ἀξίας τῶν ἀντικειμένων, νομίζῃ ὅτι πρέπει νὰ γίνῃ καὶ ἄλλη δημοσίευσίς, ἐπιτρέπεται εἰς αὐτὸν νὰ ἐνεργήσῃ ἕως τρεῖς ἀκόμη τοιαύτας γενησομένας καθ' ἃς ἐγκρίνει αὐτὸς ἡμέρας πρὸ τοῦ πλειστηριασμοῦ. Αἱ ἀνωτέρω συμπληρωματικαὶ δημοσιεύσεις δύνανται νὰ ἐπιβληθῶσιν διὰ τοὺς αὐταὺς λόγους καὶ ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῶν Προτοδικῶν αἰτήσῃ τοῦ ὀφειλέτου ἢ τοῦ δανειστοῦ ἐφ' ὅσον διὰ τὴν ἐνέργειαν αὐτῶν ὑπάρχει ὁ ἀπαιτούμενος χρόνος ὥστε νὰ μὴ ἀναβληθῇ ἢ ματαιωθῇ ὁ πλειστηριασμός.

895¹.—Ἀμέσως πρὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ πλειστηριασμοῦ γίνεται κατὰ τὸν τόπον καὶ τὴν ἡμέραν αὐτοῦ νέα δηλοποίησις διὰ κηρύξεως. Ἐν τῇ περὶ πλειστηριασμοῦ ἐκθέσει ἀναφέρονται πᾶσαι αἱ κατὰ τὰ ἄρθρα 893 καὶ 894 ἀναγκαῖαι κοινοποιήσεις.

896¹.—Αἱ ἐν τοῖς ἄρθροις 893—895 κοινοποιήσεις καὶ προθεσμίαι διατάσσονται ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος τῆς διαδικασίας. Ὁ ὑπαίτιος δικαστικὸς ὑπάλληλος ἢ ὑπηρέτης καταδικάζεται εἰς ἀποζημίωσιν καὶ εἰς πειθαρχικὴν ποινὴν. Παραίτησις ἐκ τῶν προτέρων ἀπὸ τῶν ἀκυροτήτων τούτων, ἦτοι πρὶν ἢ αὐταὶ συντελεσθῶσιν, εἶναι ἄκυρος.

897.—Ἡ ἀπόδειξις, ὅτι ἐγίνε προσηκόντως ἢ κοινοποίησις διεξάγεται κατὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 970 ὠρισμένα.—Ἐὰν λείπῃ ἢ ἀπόδειξις αὕτη κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ πλειστηριασμοῦ, δὲν γίνεται οὗτος καί, ἐὰν προῆλθε τὸ πρᾶγμα ἐξ αἰτίας δικαστικοῦ τινος ὑπαλλήλου ἢ ὑπηρέτου, καταδικάζεται οὗτος εἰς ἀποζημίωσιν καὶ εἰς τὰς ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ 896 ὠρισμένας ποινάς.

γ. Πράγματα ὑποκείμενα εἰς φθορὰν.

898.—Πράγματα ὑποκείμενα εἰς φθορὰν πλειστηριάζονται δημοσίως παραχρῆμα, ἢ ἐντὸς βραχείας, κατ' ἀναλογίαν τοῦ κινδύνου, προσδιοριστέας προθεσμίας διὰ τοῦ ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ.—Τοῦ πλειστηριασμοῦ προηγείται πάντοτε κοινοποίησις διὰ κηρύξεως, καὶ ἐὰν τοῦτο λόγῳ τοῦ χρόνου εἶναι δυνατόν, προσέτι καὶ διὰ τοιχοκολλήσεως.

1. Ὡς ἐτροπ. διὰ ν. ΓΦΝΔ'.

δ'. Κατακύρωσις.

899.—Ἡ κατακύρωσις γίνεται εἰς τὸν προσφέροντα τὰ πλείονα, ἀλλὰ φυλαττομένων τῶν διὰ τοῦ ἄρθρου 974 διατεταγμένων τύπων, καὶ μόνον πληρωνομένων τῶν χρημάτων¹ εἰς μετροητά, καὶ ἔχοντος τοῦ ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ τὴν περὶ τῆς τιμῆς τῆς κατακυρώσεως προσωπικὴν εὐθύνην, ἐὰν ἤθελε δώσει πρὸ τῆς πληρωμῆς τὰ πλειστηριαζόμενα κινητά.

900.—Οἱ δανεισταὶ δύνανται νὰ συμπλειστηριάσωσι.—[Μὴ προσφέροντός τινος τῶν πλειστηριαστῶν εὐλογον τιμὴν]², κατακυροῦται εἰς τὸν δανειστήν, κατ' αἴτησίν του, τὸ πρᾶγμα, κατὰ τὴν δι' ἐκτιμήσεως ἀξίαν (ἄρθρ. 887)³.

901.—Τὴν τάξιν, καθ' ἣν πρόκειται νὰ πλειστηριασθῶσι τὰ μεσεγγυημένα κινητά, προσδιορίζει ὁ ὀφειλέτης, ἐὰν εἶναι παρὼν. — Ἄμα συναχθῆ ἢ πρὸς πληρωμὴν τῆς ἀπαιτήσεως καὶ τῶν ἐξόδων ἀναγκαία ποσότης, παύει ἡ περαιτέρω πλειστηρίασις.

902.—Περὶ τῶν διαφόρων προσφορῶν καὶ τῆς κατακυρώσεως συντάσσει ὁ ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ἔκθεσιν, καὶ τὴν ὑπογράφει μετὰ τοῦ ὑπερθεματιστοῦ, τῶν τυχόν παρόντων διαδίκων, καὶ δύο μαρτύρων.—Μὴ δυναμένου, ἢ μὴ θέλοντος τοῦ διαδίκου ἢ τοῦ [πλειστηριάζοντος]⁴ νὰ ὑπογράψῃ, γίνεται τούτου μνεία ἐν τῇ ἐκθέσει.

ε'. Ἀναπλειστηριασμός, μὴ πληρώσατος τοῦ ὑπερθεματιστοῦ.

903.—Ἐὰν ὁ ὑπερθεματιστὴς δὲν πληρώσῃ κατὰ τὸ ἄρθρον 899 εἰς μετροητά τὴν τιμὴν τῆς κατακυρώσεως, πλειστηριάζεται ἐκ νέου τὸ κατακυρωθὲν αὐτῷ ἀντικείμενον δαπάναις αὐτοῦ, κατὰ τοὺς ἐν τοῖς ἄρθροις 891—902 διαλαμβανομένους τύπους· καί, ἐὰν κατὰ τὸν ἀναπλειστηριασμόν τοῦτον προσενεχθῆ ὀλιγώτερον, τὸ ἔλλειπον τοῦτο εἰσπράττεται ἀπὸ τοῦ πρώτου ὑπερθεματιστοῦ,

1. Πρόσθετες ἐνταῦθα κατὰ γερμ. γ. «*παροχήμα*» (gengen gleichbare Bezahlung).

2. Ὁρθῶς: «ἐν ἔλλειψει παραδεκτοῦ ὑπερθεματιστοῦ» (In Ermangelung eines annehmbaren Steigerers).

3. Τὸ β' ἐδ. ἄρθρ. 900 ἐπισημ. διὰ Β. Δ. 11 Σεπτεμβ. 1836 «περὶ κατάσχεσεως κλπ. τῶν κινητῶν καὶ ἀκινήτων πραγμάτων», ὕπερ ὅρα ἐν Μέγ. Β'.

4. Ὁρθῶς: «ὑπερθεματιστοῦ» (Ansteigerer).

κατὰ τὸ ἄρθρον 878 ἀριθ. 1 καὶ 3 διὰ προσωπικῆς κρατήσεως¹.

904.—Ὁ πρῶτος ὑπερθεματιστὴς ἔχει, ἐν τῇ περιπτώσει τοῦ προηγουμένου ἄρθρου, τὸ δικαίωμα τῆς ἐξαγοράσεως ὑπὸ τὰς αὐτὰς συμφωνίας καθὼς καὶ ὁ ὀφειλέτης, κατὰ τὸ ἄρθρον 906 ἀριθ. 2, ἐὰν πληρώνη, ἐκτὸς τούτου, καὶ τὰ ἔξοδα τῆς νέας [ἐπιχειρήσεως]².—Ἐπὶ τοῦ περισσεύματος τοῦ ἀναπλειστηριασμοῦ δὲν ἔχει ὁ πρῶτος [πλειστηριαστῆς]³ κανὲν δικαίωμα ἀλλὰ τοῦτο πληρώνεται, κατὰ τὸ ἄρθρον 905, εἰς τοὺς δανειστάς, ἢ, ἂν οὗτοι ἐπληρώθησαν, εἰς τὸν ὀφειλέτην.

ς'. Πληρωμὴ τοῦ ἐκπλειστηριάσματος (*produit de la vente*).

905. Ἐὰν ἡ τιμὴ τῆς κατακυρώσεως πληρωθῇ προσηκόντως, ὁ ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ πληρώνει πρῶτον τὰ ἔξοδα τῆς ἐκτελέσεως, καὶ ἔπειτα τοὺς [καταγγείλαντας]⁴ ἑαυτοὺς δανειστάς, καὶ τοῦτο ἐντὸς ὀκτῶ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς κατακυρώσεως, τὸ δὲ τυχὸν καταλειπόμενον περίσσευμα ἀποδίδεται εἰς τὸν ὀφειλέτην. Ταῦτα πάντα ἐπὶ ἐξοφλητικῷ γραφομένῳ ἐπὶ τῆς περὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ἐκθέσεως.

ζ'. Ὅτι ἡ πώλησις καθίσταται ἀμετάκλητος διὰ τῆς κατακυρώσεως.

906.⁵—Ὁ πλειστηριασμὸς τελειοῦται διὰ τῆς κατακυρώσεως. Ὁ ὑπερθεματιστὴς δεσμεύεται μέχρι κρείσσονος προσφορᾶς ἢ μέχρι μαινώσεως τῆς κατακυρώσεως. Ὁ ὀφειλέτης μέχρι τῆς κατακυρώσεως δικαιούται νὰ ἐξαγοράσῃ τὰ μεσεγγυημένα πράγματα πληρώνων τὸ ὀφειλόμενον καὶ τὰ ἔξοδα τῆς ἐκτελέσεως, δυνάμενος δὲ νὰ πορισθῇ τὰ πρὸς τοῦτο χρήματα δι' ἐνεχυριάσεως τῶν αὐτῶν πραγμάτων.

1. Πρβλ. καὶ ἄρθρα 982, 983 καὶ 999 § 12.

2. Ὁρθῶς: «*διαδικασίας*» (*Verfahrens*).

3. «*ὑπερθεματιστῆς*» (*Steigerer*), κατ' ὀρθὴν μετάφρασιν.

4. Ὁρθῶς: «*ἀναγγείλαντας*» (*sich gemeldet habenden*).

5. Ὡς ἀντικατεστάθη δι' ἄρθρ. 124 ἀν. ν. 2783 τοῦ 1941 εἰσαγωγικοῦ τοῦ Ἄστ. Κώδικος.—Σχετ. ἄρθρ. 199 Ἄστ. Κώδικος.—Τὸ καταργηθὲν ἄρθρ. 906 εἶχεν ὡς ἐξῆς: «Ἡ πώλησις δὲν τελειοῦται εἰμὴ διὰ τῆς κατακυρώσεως ὅθεν μέχρις ἐκείνης δύναται—1. ὁ μὲν τὰ πλείονα προσφέρων νὰ ὀπισθοδρομήσῃ—2. ὁ δὲ ὀφειλέτης νὰ ἐξαγοράσῃ τὰ μεσεγγυημένα ἀντιζείμενα, πληρώνων τὸ ὀφειλόμενον, πρὸς ὃ δύναται νὰ προσπορισθῇ τὰ μέσα καὶ δι' ἐνεχυριάσεως τῶν αὐτῶν πραγμάτων».

6. Διαδικασία, γινομένη, κεκλεισμένων τῶν θυρῶν καὶ ἀποδοχείων.

907.—Ἐὰν ὁ κλητὴρ εὖρη κεκλεισμένας θύρας ἢ ἀποδοχεῖα, τῶν ὁποίων τὸ ἀνοιγμα ἀρνοῦνται οἱ διακάτοχοι, δύναται νὰ τὸ ἐκβιάσῃ μόνον ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ εἰρηνοδίκου, τοῦ ἀστυνόμου, ἢ τοῦ δημάρχου· μέχρι δὲ τῆς ἐλεύσεως αὐτῶν, νὰ φυλάττῃ ἀπλῶς τὴν θύραν ἢ τὰ ἀποδοχεῖα, πρὸς κώλυσιν ὑπεξαγωγῆς πραγμάτων.

7. Ἀνακοπή.

α'. Παρὰ δανειστῶν ἀναγγελλόντων ἑαυτοὺς βραδύτερον.

908.—Κατάσχεσις μεσεγγυημένων ἤδη κινητῶν πραγμάτων εἶναι ἀπαράδεκτος¹. Ὁ παραβάτης κλητὴρ, ἢ ἡ παραβάτις [ἐπιτόπιος ἀρχὴ]² καταδικάζεται εἰς ἀποζημίωσιν καὶ εἰς πειθαρχικὴν ποινὴν.—Οἱ μετέπειτα ἐμφανιζόμενοι δανεισταί, ἐὰν δὲν ὑπάρχουν πλέον [ἀκίνητα]³ κτήματα μηκέτι μεσεγγυηθέντα, ἀναγγέλλουσι μόνον ἑαυτοὺς, διὰ νὰ ληφθῶσιν ὑπ' ὄψιν κατὰ τὴν διανομὴν τοῦ ἐκπλειστηριασμοῦ.

909.—Περὶ τοῦ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἀναγγελτηρίου ἐγγράφου ἰσχύουσι τὰ ἑξῆς· 1) συντάσσεται κατὰ τὰ ἄρθρα 236 καὶ 237, περιέχει δὲ διορισμὸν ἀντικλήτου ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ εἰρηνοδικείου τοῦ τόπου τῆς ἐκτελέσεως, ἂν ὁ ἀναγγελλόμενος δὲν κατοικῇ ἐντὸς τῆς περιφερείας ταύτης· 2) ἀπευθύνεται ἐνώπιον τοῦ ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπαλλήλου· 3) κοινοποιεῖται πρὸς τὸν ἐπισπεύδοντα, πρὸς τὸν ὀφειλέτην καὶ πρὸς τὸν ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ, καὶ ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῇ ἢ ἄλλῃ ἑορτασίμῳ· 4) διακόπτει τὴν παραγραφὴν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως αὐτοῦ εἰς τὸν ὀφειλέτην· 5) ἰσχύει καὶ διὰ πᾶσαν ἀναβολὴν ἢ ματαιώσιν τοῦ πλειστηριασμοῦ, πλὴν τῆς περιπτώσεως τοῦ ἄρθρου 914· 6) ἐὰν στηρίζεται ἐπὶ τίτλου ἐκτελεστοῦ, ἔχει ἰσχὴν καὶ ἀπο-

1. Ὅρα ὅμως ἄρθρ. 15 ν. 4845 τοῦ 1930 «περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων».

2. Ὁρθῶς: «δήμαρχος» (Ortsvorstand).

3. Ἐκ παραδρομῆς ἀντὶ: «κινήτα» (Mobilien).

4. Ὡς ἐτροπ. διὰ ν. ΓΦΝΔ'.—Ἐν περιπτώσει κατασχέσεως αὐτοκινήτου κλπ. μετὰ τριπτύχου ἢ πολυπτύχου παρὰ τρίτου τὸ Δημόσιον ἀναγγέλλεται διὰ τοὺς ὀφειλομένους εἰσαγωγικούς δασμοὺς κλπ. (ἄρθρ. 17 ἄν. ν. 1943 τοῦ 1939 «περὶ εἰσαγωγῆς αὐτοκινήτων κλπ. ἐπὶ τῇ βάσει τριπτύχων ἢ πολυπτύχων»).

τέλεσμα αὐτοτελοῦς κατασχέσεως ὑπὲρ τοῦ ἀναγγελθέντος, κατὰ τὴν διατάξιν τοῦ ἄρθρου 914⁷) δύναται νὰ κοινοποιηθῇ τὸ βραδύτερον ἐντὸς πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς τοῦ πλειστηριασμοῦ, μὴ συμπεριλαμβανομένης ἄλλ' ἢ προθεσμία αὕτη δὲν κωλύει τὴν διανομὴν μεταξὺ τῶν ἄλλων δανειστῶν, κατὰ τὰ ἄρθρα 905 καὶ 936⁸) ἢ δαπάνη τῆς ἀναγγελίας βαρύνει τὸν ἀναγγελλόμενον ἀτομικῶς, καὶ δὲν θεωρεῖται δαπάνη ἐκτελέσεως.

β'. Παρὰ τοῦ ὀφειλέτου.

910¹.—Ἐὰν ὁ ὀφειλέτης ἀρξαμένης ἤδη τῆς ἐκτελέσεως, κάμῃ ἀντιρροήσεις ἔνεκα ἀκυρότητος τοῦ τίτλου, ἔνεκεν ἀταξίας τῆς διαδικασίας, ἔνεκα γενομένης ἤδη πληρωμῆς κλπ. ἢ καὶ ἀπειλουμένης ἁπλῶς ἐκτελέσεως μετὰ τὴν ἐπίδοσιν τῆς ἐπιταγῆς ἢ καὶ ἄνευ ταύτης καθ' ὅς περιπτώσεις ὁ νόμος ἐπιτρέπει τὴν ἐκτέλεσιν καὶ ἄνευ ἐπιδόσεως ἐπιταγῆς ἢ ἅμα τῇ ἐπιδόσει ταύτης κάμῃ ἀντιρροήσεις ἔνεκα μὴ ἐκτελεστότητος τοῦ τίτλου, ἔνεκα γενομένης ἤδη πληρωμῆς κλπ. γίνεται ἢ ἐν τοῖς ἄρθροις 871 καὶ ἐπομ. διαδικασία, δὲν ἀναστέλλεται ὅμως ἡ ἐκτέλεσις μέχρις ὅτου, κατὰ τὴν περίπτωσιν τῶν ἄρθρων 634 καὶ 874, ὁ πρόεδρος τῶν πρωτοδικῶν ἢ κατ' ἄλλας περιπτώσεις τὸ δικαστήριον τῶν πρωτοδικῶν παραχωρήσῃ ἀναστολήν². Περὶ πάσης κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον δο-

1. Ὡς ἐτροπ. διὰ ἄρθρ. 3 ἀν. ν. 4139 τοῦ 1938, διὰ τοῦ ἄρθρ. 5 τοῦ ὁποίου ὁρίσθη ὅτι «Ἡ προθεσμία τῆς παραγραφῆς τοῦ ἄρθρ. 910 ἐπὶ πλειστηριασμῶν, οἵτινες ἔχουσι συντελεσθῆ κατὰ τὴν ἔναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου (δηλ. 29 Ἀπριλίου 1938) ἀρχεται ἀπὸ τῆς ἰσχύος αὐτοῦ».

2. Ὅσα καὶ ἄρθρ. 955 περὶ ἀναβολῆς ἐπὶ ἀκινήτων.—Ἀναστολὴ ἐκτελέσεως δὲν ἐπιτρέπεται 1) ἐπὶ ἐξώσεως (Διάτ. 24 Δεκ. 1943 «περὶ κωδικοπ.» ν. ΒΧΗ' τοῦ 1899 κλπ. «περὶ ἐξώσεως δυστροποῦντων μισθωτῶν» ἄρθρ. 8 (ὁπερ ὅρα ἐν οἰκείᾳ θέσει Μέθ. Β'), πλὴν τῶν ἐν ἄρθροις 52 καὶ 53 τοῦ Ἐνοικιοστασίου περιπτώσεων, καὶ ἐν τῷ ἀν. ν. 874 τοῦ 1949 (κυρωθέντι διὰ ν. δ. 1389 τοῦ 1949, ἐξαίρεσεων ὑπὲρ τῶν ὑπηρετούντων ὑπὸ τὰ ὄπλα).—2) ἐπὶ ἐκτελέσεως πρὸς πληρωμὴν χρέους ἐπὶ ἐνεχέρῳ ἐμπορευμάτων εἰσαχθέντων ἐν ταῖς Γενικαῖς Ἀποθήκαις (ἄρθρ. 25 ν. ΒΥΙΗ' τοῦ 1896 «περὶ γενικῶν ἀποθηκῶν. — 3) ἐπὶ τῶν ἀπαιτήσεων τῆς Ἐλ. Ζώνης Θεσσαλ. καὶ τοῦ Ὄργ. Λιμ. Πειραιῶς (ἄρθρα 6 καὶ 12 § 4 νόμου 6016 τοῦ 1934 «περὶ τροπ. τῶν περὶ Ἐλευθ. Ζώνης Θεσσαλ. διατάξεων» καὶ ἄρθρ. 3 § 2 β' ἀν. ν. 1559 τοῦ 1950 «περὶ Ὄργανισμοῦ Λιμένος Πειραιῶς»).—4) Ἐπὶ τῶν ἀπαιτήσεων εἰς λίρας Ἀγγλίας τῆς ΕΚΤΕ τῶν ἐν § 1 ἄρθρ. 2 ν. δ. 26 Ἰουν. 1935 «περὶ ρυθμίσεως τῶν πρὸς τὴν

θείσης ἀναστολῆς εἰδοποιεῖται ὁ ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπάλληλος ὑπὸ τῶν διαδίκων ἢ καὶ ἐξ ἐπαγγέλματος, ὁ δὲ μετὰ τὴν παραχώρησιν τῆς ἀναστολῆς γενόμενος πλειστηριασμός εἶναι αὐτοδικαίως ἄκυρος.— Πᾶσα ἀγωγή ἢ ἀνακοπὴ εἴτε τοῦ ὀφειλέτου εἴτε τῶν δανειστῶν αὐτοῦ, ἐνυποθήκων καὶ μὴ τοιούτων, περὶ ἀκυρώσεως τῆς διαδικασίας τῆς ἐκτελέσεως ἢ τοῦ πλειστηριασμοῦ καὶ ἀναπλειστηριασμοῦ, εἰς οἷονδήποτε καὶ ἂν στηρίζεται λόγον, παραγράφεται μετὰ ἐν ἔτος, ἐπὶ μὲν ἀκινήτων ἀπὸ τῆς μεταγραφῆς τῆς περιλήψεως τῆς κατακυρωτικῆς ἐκθέσεως, ἐπὶ δὲ κινητῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τοῦ πλειστηριασμοῦ ἢ ἀναπλειστηριασμοῦ.— Ἡ περὶ ἀκυρώσεως πλειστηριασμοῦ ἢ ἀναπλειστηριασμοῦ ἀκινήτων ἀγωγή ἢ ἀνακοπὴ ἐγγράφεται, ἐπὶ ποινῇ ἀπαραδέκτου τῆς συζητήσεως, ἐν τῷ περιθωρίῳ τῆς μεταγραφῆς τῆς περιλήψεως τῆς κατακυρωτικῆς ἐκθέσεως ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως αὐτῆς. Τὸ ἄρθρον 7 τοῦ νόμου ΓΥΛΓ' (3433) τῆς 27 Νοεμβρίου 1909¹ καταργεῖται.

γ'. Τρίτοι διεκδικηταί.

911².—“Ο,τι διεγρᾶφη ἐν τῇ πρώτῃ παραγράφῳ τοῦ προηγουμένου ἄρθρου ἐφαρμόζεται καὶ εἰς τρίτους, οἵτινες δι' ἀνακοπῆς διεκδικοῦσιν εἰς αὐτοὺς ἰδίως ἀνήκοντα κινητὰ ἐκ τῶν μεσεγγυημένων πραγμάτων. Τοιαύτη μετὰ διεκδικήσεως συνεχόμενη ἀνακοπὴ ἀπευθύνεται κατὰ τοῦ ἐπισπεύδοντος δανειστοῦ καὶ τοῦ ὀφειλέτου, κοινοποιεῖται δ' ἅπλῳς εἰς τὸν ἐπὶ τοῦ πλει-

¹ Ἐθν. Κτημ. Τραπεζαν ὀφειλῶν» (ἄρθρ. 4 αὐτοῦ).—² Ἀναστολὴ ἐκτελέσεως ἐπὶ καινοῦ δοθέντος ὡς ἐνεχύρου τῇ Ἐθν. Τραπεζῇ ἐπιτρέπεται ἐφ' ἀπαξ μόνον, τῇ αἰτήσει τοῦ ὀφειλέτου καὶ διὰ χρόνον μὴ ὑπερβαίνοντα τὸν μῆνα, οὐδὲν ὅμως ἔνδικον μέσον ἐπιτρέπεται κατὰ τῆς ἐπιταγῆς καὶ τῆς περαιτέρω ἐκτελέσεως (ἄρθρ. 7 Ν. Δ. 21 Νοεμβρίου 1925 «περὶ κωδικοποιήσεως νόμων περὶ δανείων ἐπ' ἐνεχύρῳ καινοῦ Νέων Χωρῶν». —“Ορα καὶ ἄρθρ. 63 ν. δ. 17 Ἰουλ. 1923 «περὶ εἰδικῶν διατάξεων ἐπὶ ἀνωνύμων ἐταιρειῶν», μὴ ἐπιτρέπον ἀναστολὴν ἐκτελέσεως ἄνευ ἀλοφάσεως τοῦ Πρωτοδικείου.—“Ορα ἐπίσης καὶ ἄρθρα 50 καὶ 51 ν. ΣΙΒ' «περὶ δημοσίου λογιστικοῦ» ὡς καὶ ἄρθρ. 68 § Α, 4 ν. 4845 τοῦ 1930 «περὶ εἰσπραξέως τῶν δημοσίων ἐσόδων» καὶ ἄρθρ. 9 ν. 4332 καταστατικοῦ τῆς Ἀγροτ. Τραπεζῆς ἐν Μέρ. Γ'.—³ Ἐπίσης ἄρθρ. 57 ν. δ. 9 Νοεμβρίου 1926 «περὶ ἐκδικάσεως τῶν μικροδιαφορῶν κλπ.»

1. «περὶ βραχυπροθέσμων παραγραφῶν».

2. Ὡς ἐτροπ. διὰ ν. ΓΦΝΔ'.

στηριασμοῦ. Κατὰ τὰ λοιπὰ ἐφαρμόζονται εἰς αὐτὴν τὰ ἐν τοῖς ἄρθροισι 236, 237 καὶ ἐπὶ. ὠρισμένα.—Ἡ πρὸς διεκδίκησιν τῶν κατασχεθέντων κινητῶν ἀγωγή τοῦ τρίτου κυρίου κατὰ τοῦ ὑπερθεματιστοῦ τοῦ καταβαλόντος τὸ τίμημα παραγράφεται ἐντὸς τριῶν ἐτῶν ἀπὸ τῆς εἰς αὐτὸν παραδόσεως τῶν πλειστηριασθέντων.

912.—Ἄν καὶ ἡ τῆς διεκδικήσεως ἀγωγή εἴχεν ἀντικείμενον μέρος μόνον τῶν εἰς πλειστηριασμὸν ἐκτεθειμένων πραγμάτων, πλειστηριάζονται μ' ὅλον τοῦτο καὶ τὰ λοιπὰ, ἐκτὸς ἐὰν κατ' αἰτήσιν τῶν διαδίκων αὐτῶν ἤθελε ζητηθῆ κατὰ τὸ ἄρθρον 910 παρὰ τῷ δικαστηρίῳ ἡ ἀναβολὴ τοῦ ὅλου πλειστηριασμοῦ, καὶ ἤθελε παραχωρηθῆ παρ' αὐτοῦ.

912^α.—Εἰς πάσας τὰς κατὰ τὸ ἄρθρον 910—912 δίκας ἔχει δικαίωμα παρεμβάσεως πᾶς δανειστῆς ἔχων ἐκτελεστὸν δικόγραφον.—Ὁ παρεμβαίνων ἔχει πάντα τὰ δικαιώματα τοῦ κυρίου διαδίκου, δύναται δὲ καὶ νὰ ἀναλάβῃ τὴν θέσιν τοῦ καθ' οὗ στρέφεται ἡ ἀντίρροσις ἢ ἀνακοπὴ δανειστοῦ ἀπολιπομένου.

8. Παρεμπύπτοια.

913^β.—Ἐὰν δι' οἰονδήποτε λόγον δὲν ἐγένετο ὁ πλειστηριασμός κατὰ τὴν ἐν τῷ προγράμματι ὀρισθεῖσαν ἡμέραν γίνεται οὗτος μετὰ τὴν ἐκλείψιν τοῦ ἐπενεγκόντος τὴν ἀναστολήν ἢ τὴν ματαίωσιν λόγου εἰς ἡμέραν Κυριακὴν ὀριζομένην ὑπὸ τοῦ ἐπισπεύδοντος ἐντὸς τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 997 τελευταία παράγραφος ἐνιαυσίας προθεσμίας. Διὰ τὴν τέλεσιν τοῦ πλειστηριασμοῦ ἀπαιτεῖται ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος καὶ πειθαρχικῆς τιμωρίας τοῦ ἐπὶ πλειστηριασμοῦ ὑπαλλήλου, ἢ ἐπανάληψις πασῶν τῶν ἐν ἄρθροισι 893, 894 κοινοποιήσεων ἐνεργουμένων μετὰ τὴν ἄρσιν τοῦ παρεμπύπτοντος ἐντὸς τῶν δύο πρὸ τοῦ πλειστηριασμοῦ ἐβδομάδων καὶ πέντε τοῦλάχιστον ἡμέρας πρὸ αὐτοῦ.

914^β.—Κατὰ τὴν περίπτωσιν τῆς κατὰ τὸ προηγ. ἄρθρον μὴ τέλεσεως τοῦ πλειστηριασμοῦ ἕκαστος δανειστῆς, ἔχων ἐκτελεστὸν δικαιογραφον καὶ ἐπιδουὺς ἐπιταγὴν, ἀφ' ἧς παρῆλθεν ἡ πρὸς ἐκτέλεσιν προθεσμία τοῦ ἄρθρου 866, δύναται νὰ ἐπισπεύσῃ τὸν πλειστηριασμὸν εἴτε ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἐκθέσεως καὶ τοῦ ἐπιδότη-

1. Τὸ ἄρθρ. 912α προσετέθη δι' ἄρθρ. 6 ἀν. ν. 1139 τοῦ 1938.

2. Ὡς ἐτροπ. διὰ ἄρθρ. 3 ἀν. ν. 1139 τοῦ 1938.

ορίου τῆς κοινοποιήσεως αὐτῆς, τῶν κατατεθειμένων παρὰ τῷ ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπάλληλῳ, εἴτε ἐπὶ τῇ βάσει ἀντιγράφου αὐτῶν.—Ὁ θέλων νὰ ποιήσῃται χοῦσιν τοῦ δικαιώματος τούτου δηλοῖ τοῦτο, εἴτε εἰς τὸν παρ' ᾧ ἔχει κατατεθῆ ἢ κατασχετήριος ἐκθεσις ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπάλληλον, εἴτε εἰς τὸν εἰρηνοδίκην ἢ ἄλλον συμβολαιογράφον τοῦ τόπου τῆς ἐκτελέσεως, συντασσομένης πράξεως, ἐν ἣ ἀναφέρεται καὶ ἡ ὥρα αὐτῆς, κατατίθησι δὲ παρ' αὐτῷ τὸ ἐκτελεστὸν δικόγραφον μετὰ τοῦ ἐπιδοτηρίου τῆς ἐπιταγῆς, καὶ ὀρίζει τὴν ἡμέραν τοῦ πλειστηριασμοῦ δι' ὃν ἀπαιτοῦνται πᾶσαι αἱ ἐν ἄρθροισι 863, 894 κοινοποιήσεις καὶ δημοσιεύσεις. Ἡ πράξις αὕτη κοινοποιεῖται ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος τῆς διαδικασίας εἰς τε τὸν παρ' ᾧ εἶχε κατατεθῆ ἢ κατασχετήριος ἐκθεσις ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπάλληλον καὶ εἰς τὸν προγενέστερον ἐπισπεύδοντα δανειστήν πρὸς τῆς ἐνεργείας τῶν ἐν τοῖς ἄρθροισι 893, 894 κοινοποιήσεων καὶ δημοσιεύσεων. Ἀντὶ τῆς ἐν ἄρθρῳ 894 ἡμέρας τῆς κατασχέσεως λαμβάνονται ὑπ' ὄψει διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τῶν προθεσμιῶν ἢ ἡμέρα τῆς δηλώσεως. Τὸ δικαίωμα τοῦτο δύναται νὰ ἐνασκηθῆ κατ' ὅμοιον τρόπον καὶ ὅταν ὁ ἐπισπεύδων δὲν ἐκοινοποίησε κατὰ τὴν ἐν ἄρθρῳ 894 προθεσίαν πρόγραμμα πλειστηριασμοῦ. Ἀπὸ τῆς δηλώσεως ταύτης αἱ τυχὸν γενόμεναι κοινοποιήσεις καὶ δημοσιεύσεις εἶναι αὐτοδικαίως ἄκυροι, διατηροῦσι δὲ τὴν ἰσχύν των μετ' ὄλων τῶν συνεπειῶν ἢ κατασχετήριος ἐκθεσις καὶ αἱ γενόμεναι αὐτῆς κοινοποιήσεις. Τὰ τυχὸν κοινοποιηθέντα ἀναγγελτήρια ἐπαναλαμβάνονται, ἐπὶ ποινῇ ἀπορρέου, ἐκτὸς ἂν ὁ πλειστηριασμὸς γίνηται ἐνώπιον τοῦ αὐτοῦ εἰρηνοδίκου ἢ συμβολαιογράφου. Ὁ πρῶτος ἐπισπεύδων κατατάσσεται μόνον διὰ τὰ 2/5 τῶν ὑπ' αὐτοῦ γενομένων ἐξόδων, ἐὰν ἢ ματαίωσις τοῦ πλειστηριασμοῦ ὀφείλεται εἰς ὑπαιτιότητα ἢ συγκατάθεσιν αὐτοῦ.—Ἐπὶ πειθαρχικῇ ποινῇ προστίμου μέχρι δραχμῶν διακοσίων καὶ προσκαίρου παύσεως ὁ ἐπισπεύδων κλητῆρ ὀφείλει νὰ παραδώσῃ εἰς τὸν ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπάλληλον γινομένης μνείας κάτωθι τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 887 πράξεως, πάντα τὰ εἰς χειρὰς του ἔγγραφα τοῦ πλειστηριασμοῦ, τὰ ἐπιδοτήρια δὲ τῆς κοινοποιήσεως τῆς κατασχετηρίου ἐκθέσεως ἐντὸς πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως μὴ ὑπάρχοντος ἐπιδοτηρίου, ἐπαναλαμβάνεται ἢ κατάσχεσις ἢ ἡ κοινοποίησις τῆς κατασχετηρίου ἐκθέσεως.

β'. Κατάσχεσις καρπῶν ἀσυγκομίστων.

915.—Ἡ κατάσχεσις ἀσυγκομίστων εἰσέτι καρπῶν (saisie-brandan) δύναται νὰ γίνῃ μόνον ἐντὸς ἑξ ἑβδομάδων πρὸ τῆς συνήθους ὀριμάνσεως τῶν καρπῶν.

916.—Ἡ περὶ κατασχέσεως ἐκθέσις πρέπει νὰ περιέχῃ ἀκριβῆ περιγραφὴν τῶν γηπέδων, καὶ τὸ εἶδος, τὴν ποσότητα καὶ ποιότητα τῶν μεσεγγυημένων καρπῶν, καὶ ἐκτίμησιν γινομένην ἀνεξόδως.

917.—Ὡς φύλαξ τῶν καρπῶν διορίζεται συνήθως ὁ ἀγροφύλαξ ὅπου δὲ δὲν ὑπάρχει τοιοῦτος, εἰς παρὰ τοῦ Δημάρχου ἢ προβαλλόμενος φύλαξ.—Ἐὰν τὰ γήπεδα κεῖνται εἰς διαφόρους δήμους, διορίζεται διὰ τοὺς ἐν ἐκάστῳ δήμῳ μεσεγγυημένους καρποὺς ἰδιαίτερος φύλαξ.

918.—Ἀντίγραφον τῆς περὶ μεσεγγυήσεως ἐκθέσεως κοινοποιεῖται εἰς τὸν δήμαρχον.—Κατὰ τὰ λοιπὰ ἐφαρμόζονται τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις [588] ἢ—914 ὀρισμένα.

γ'. Κατάσχεσις κινητῶν ἢ εισοδημάτων εὐρισκομένων παρὰ τρίτῳ τινί.

1. Κατάσχεσις³.

α'. Ἀνθρώποι.

919.—Πᾶς δανειστὴς ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ διατάξῃ τὴν κατάσχεσιν ὅλων τῶν παρὰ τρίτῳ τινί εὐρισκομένων χρημάτων τοῦ

1. ἢ τοῦ προέδρου τῆς κοινότητος (Ὅρα σελ. 267 σημ. 2).

2. Ἐκ παραδρομῆς ἀντὶ 885.

3. Ὅρα 1) ἄρθρ. 10 Β. Δ. 8 Ὀκτωβρ. 1920 «περὶ κωδικοπ. τῶν ν. 1023 καὶ 2192 περὶ ἰδιωτικῆς ἐπιχειρήσεως ἀσφαλίσεως καθ' ὃ: «Κατάσχεσις τῆς ἀσφαλιστικῆς τοποθετήσεως εἰς χεῖρας τρίτου ἐπιτρέπεται μόνον δυνάμει τέλεσιδίκου ἀποφάσεως καὶ ἀδείας τοῦ προέδρου τῶν πρωτοδικῶν».—2) ἄρθρ. 35 § 2 Β. Δ. 4/20 Ἀπρὶλ. 1939 «περὶ κωδικοπ. τῶν περὶ Ταχ. Ταμειυτηρίου διατάξεων. καθ' ὃ «Ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει ἐπιτρέπεται κατάσχεσις εἰς χεῖρας τοῦ Ταχ. Ταμειυτηρίου ἀνευ προηγουμένης ἀδείας τοῦ ἀρμοδίου Προέδρου πρωτοδικῶν».—Ἐπίσης εἰς χεῖρας τοῦ Ταμείου ἀσφαλίσεως βουλευτῶν (ἄρθρ. 12 § 1 ν. 4642 τοῦ 1930).—3) ἄρθρ. 127 § 2 Κανονισμοῦ Ταμ. Ἀσφ. Ἀρτεργατῶν, διὰ ν. 558 τοῦ 1943, καθ' ὃ «Ἡ εἰς χεῖρας τοῦ Ταμείου ὡς τρίτου κατάσχεσις εἶναι ἄκυρος ἀνευ ἀδείας τοῦ προέδρου τῶν πρωτοδικῶν καὶ ἐὰν στηρίζεται ἐπὶ δημοσίῳ ἐγγράφῳ.—4) ὁμοία ἢ διάταξις τοῦ ἄρθρ. 9 § 9 ἀν. ν. 1368 τοῦ 1938 «περὶ συμπλ. τῶν περὶ διοικήσεως τῆς ἐκκλησι. περιουσίας κλπ. διατάξεων» διὰ τὴν εἰς χεῖρας τοῦ ΟΛΕΠ ὡς τρίτου κατάσχεσιν.—5) ἄρθρα 87—94 ν. δ. 17 Ἰουλ. 1923 «περὶ ἐιδικῶν διατάξεων

ὀφειλέτου του, ἢ τῶν εἰσοδημάτων, κεφαλαίων, τόκων, ἢ ἄλλων παντοίων κινητῶν πραγμάτων αὐτοῦ καὶ νὰ ἀνγκάσῃ διὰ τοῦτου τὸν τρίτον νὰ τὰ φυλάττῃ, μέχρις ὅτου ἀποφασίσῃ τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 19 ἀρμόδιον δικαστήριον, εἰς ποῖον θὰ πρέπει νὰ πληρωθῶσιν ἢ παραδοθῶσιν.

β'. Πράγματα.

920¹.—Δὲν δύνανται νὰ κατασχεθῶσιν 1) τὰ πρὸς διατροφὴν χορηγήματα, εἰμὴ ἀδεία τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν καὶ διὰ ποσὸν ὑπ' αὐτοῦ ὀριζόμενον ἐν τῇ περὶ τούτου πράξει, ἢν δύνανται νὰ ἀκυρώσῃ ὁ ἴδιος, αἴρων τὴν κατάσχεσιν μετὰ ἢ ἄνευ ἐγγυήσεως ἢ νὰ μεταρρυθμίσῃ ὡς πρὸς τὸ ποσὸν ἢ τοὺς ὅρους, ἐφαρμοζομένων τῶν ἄρθρ. 634, 635 καὶ ἐπομ., 2) αἱ ἐγγυοδοσίαι τῶν ὑπαλλήλων, ἐκτὸς ἂν πρόκειται περὶ ἀπαιτήσεων, πρὸς ἐξασφάλισιν τῶν ὁποίων ἐδόθη ἢ ἐγγυήσις, 3) χρῆσιν ἐκ συναλλαγματικῶν ἢ γραμματίων εἰς διαταγὴν, εἰμὴ μόνον ἐν τῇ περιπτώσει τοῦ ἄρθρου 149 τοῦ ἐμπορικοῦ νόμου.—Διατηροῦνται ἐν ἐσχυτῇ πάντες οἱ περὶ ἀκατασχέτου ὀρισμένων ἀπαιτήσεων προγενέστεροι εἰδικοὶ νόμοι².

γ'. Δικαιόγραφα.

921¹.—Ἡ κατάσχεσις δύνανται νὰ γίνῃ δυνάμει δημοσίου ἢ ἰδιωτικοῦ ἐγγράφου, εἰς δὲ κατεπειγούσας ὑποθέσεις καὶ ἐπὶ ἀπλῇ βεβαιώσει. Καὶ ἂν ἔτι ὁ δανειστὴς δὲν ἔξῃ κανὲν δικαιοῦραφον, ὁ πρόεδρος τῶν πρωτοδικῶν τῆς κατοικίας τοῦ ὀφειλέτου ἢ τοῦ τρίτου, παρ' ᾧ πρόκειται νὰ γίνῃ ἡ κατάσχεσις, ἔχει τὸ δικαίωμα, λαβὼν ἀναφορὰν καὶ σταθμίσας ἀκριβῶς ὅλα τὰ περιστατικά, νὰ δώσῃ τὴν πρὸς τοῦτο ἄδειαν. Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην προσδιορίζει συγχρόνως ὁ πρόεδρος τὴν κατασχετέαν πο-

ἐπὶ ἀνωμύμων ἐταιρειῶν».—6) ἄρθρ. 25 § 5 ν. 6298 τοῦ 1934 «περὶ κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων».—7) ἄρθρ. 337 ν. 5343 τοῦ 1932 «περὶ ὀργανισμοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν».—8) ἄρθρ. 24 § 5 ν. 8. 135 τοῦ 1936 «περὶ ἰδρύσεως Ταμείου Ἐπικουρ. Ἀσφαλίσεως Ἀρτοποιῶν».—9) ἄρθρ. 18 § 5 ἄν. ν. 1621 τοῦ 1939 «περὶ Ταμείου Συντάξεων Νομικῶν».—10) ἄρθρ. 3 § 2α' ἄν. ν. 1559 τοῦ 1950 «περὶ Ὄργανισμοῦ Λιμ. Πειραιῶς».

1. Ὡς ἐτροπ. διὰ ν. ΓΦΝΔ'.

2. Ὅρα σελ. 260 σημ. 1.—Ἐπίσης ἀπαγορεύεται ἡ εἰς χεῖρας Ἐλευθ. Ζώνης Θεσσαλονίκης καὶ Ὄργ. Λιμ. Πειραιῶς.

σότητα.—Αιτήσῃ τοῦ διαφερομένου καὶ κατὰ τὴν διαδικασίαν τῶν ἄρθρων 634, 635 καὶ ἐπομ., ὁ πρόεδρος, προκειμένου περὶ κατασχέσεως εἰς χεῖρας τρίτου λόγῳ χρέους, καλουμένου πάντοτε τοῦ καθ' οὗ ἢ αἰτήσις, δύναται ἐπὶ ἐγγυήσει ἢ ἄνευ ἐγγυήσεως, νὰ ἀνακαλέσῃ τὴν δοθεῖσαν κατασχέσεως ἄδειαν, ἢ νὰ μεταρρυθμίσῃ ταύτην, αὐξάνων τὸ τῆς ἐγγυήσεως ποσόν, ἢ περιορίζων τὸ τῆς κατασχέσεως, ἢ ἐπιβάλλον ἐγγύησιν. Δύναται δὲ καὶ νὰ ἄρῃ, ἐπὶ ἐγγυήσει, ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει τὴν ἐνεργηθεῖσαν, συνεπεῖα ἀδείας ἢ μί, διὰ χρέος, κατάσχεσιν εἰς χεῖρας τρίτου.

922.—Καὶ ἂν ὑπάρχῃ ἐπίσημον ἐγγράφον, ἢ δὲ εἰσπραχθῆσομένη ἀπαίτησις δὲν εἶναι καθωρισμένη (ἄρθρ. 854 καὶ 855), ὁ πρόεδρος τῶν πρωτοδικῶν προσδιορίζει προσωρινῶς κατ' ἀναφορὰν τὴν ποσότητα τῆς κατασχέσεως.

δ'. Τύπος.

923.—Ἐν τῷ περὶ κατασχέσεως ἐγγράφῳ πρέπει νὰ ἀναφέροηται τὸ δικαιοῦγραφον, ἢ ἢ ἐν τοῖς ἄρθροις 921 καὶ 922 ἀναφερομένη ἄδεια¹ τοῦ δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν, [ἡμερολογημένη καὶ χρονολογημένη]², νὰ σημειοῦται ἢ κατασχετέα ποσότης, καὶ νὰ διορίζηται ἀντίκλητος κατὰ τὸν τόπον τῆς κατασχέσεως, ἐὰν ὁ [αἰτῶν τὴν κατάσχεσιν]³ δὲν κατοικῇ αὐτόθι, τὸ δὲ ἐγγράφον νὰ κοινοποιῆται διὰ κλητῆρος εἰς τὸν τρίτον⁴.

924.—Ἐὰν ὁ τρίτος, παρὰ τῷ ὁποίῳ εὗρισκόμενα πράγματα κατεσχέθησαν, εἶναι εἰσπράκτωρ, ἢ ἄλλος ἐπιτετραμμένος ὑπηρεσίαν ταμείου, ἀπαιτεῖται, διὰ νὰ ἔχῃ κῦρος ἢ κατάσχεσις, τὸ νὰ

1. Προσθεῖς κατὰ γερμ. γ. «τοῦ προέδρου».

2. Ὁρθῶς: «μετὰ τῆς ἡμερομηνίας καὶ ὀνόματος» (mit Tag und Namen).

3. Ὁρθῶς: «ἐπιβάλλον τὴν κατάσχεσιν δανειστής» (der den Arrest anlegende gläubiger).

4. Ὅρα καὶ 1) ἄρθρα 86 καὶ 87 ν. ΣΙΒ' τοῦ 1852 «περὶ δημοσίου λογιστικοῦ κλπ.» καὶ 2) ἄρθρ. 28 ν. δ. 21 Μαρτ. 1926 «περὶ ὀργανισμοῦ Ταμ. Παρακαταθ.—Δανείων» (ἀμφοτέρους ἐν Μέρ. Γ').—Κατὰ δὲ τὸ ἄρθρ. 35 § 2 Β. Δ. 4 Ἀπριλ. 1939 «περὶ κωδικοποιήσεως τῶν περὶ Ταχ. Ταμειυτηρίου διατάξεων», τὸ κατασχετήριον κοινοποιεῖται ἐπὶ ποιῆ ἀκυρότητος εἰς τε τὸ Γραφεῖον Ἐκδόσεως τοῦ βιβλιαρίου καὶ εἰς τὴν Κεντρικὴν Ὑπηρεσίαν Ταχ. Ταμειυτηρίου, ἥτις μόνη ὑποχρεοῦται εἰς δῆλωσιν ἐντὸς 30 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς εἰς ταύτην κοινοποιήσεως τῆς περὶ κύρους κατασχέσεως ἀγωγῆς.

εἶναι ὑπογεγραμμένον τὸ κατὰ τὰ ἄρθρα 140 καὶ 146 ἀπαιτούμενον ἀποδεικτικὸν παρ' αὐτοῦ τούτου, ἢ, ἐν ἀσυνέσει, ὑπὸ τοῦ παρὰ τοῖς πρωτοδίκαις εἰσαγγελέως ¹.

2. Διαδικασία [ἐνεκα τῆς ἰσχύος τῆς καθ' αὐτὸ μίτησεως] ².

925 ³. — 1. Ἐντὸς ὁκτὼ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐν ἄρθρῳ 923 ἀναφερομένης ἐπιδόσεως, ὀφείλει ὁ δανειστής, ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος τῆς κατασχέσεως, νὰ ἐπιδώσῃ εἰς τὸν ὀφειλέτην ἀγωγὴν περὶ τῆς κυρίας ἀπαιτήσεως καὶ ἐπικυρώσεως τῆς κατασχέσεως, ἀπευθυνομένην ἐνώπιον τοῦ κατὰ τὰ ἄρθρα 16—28 Πολιτ. Δικονομίας ἀρμοδίου δικαστηρίου. Ἡ περὶ κυρίας ἀπαιτήσεως ἀγωγή δὲν εἶναι ἀναγκαία ἂν περὶ τῆς ἀπαιτήσεως ὑπάρχῃ ἐκτελεστός τίτλος. — 2. Ἡ ἀνωτέρω ὀκταήμερος προθεσμία παρατείνεται κατὰ τὰ ἄρθρα 195 καὶ 196 Πολ. Δικον. ἐὰν ἡ κατοικία τοῦ δανεισταῦ εἶναι διάφορος τῆς κατοικίας τοῦ ὀφειλέτου ἢ τοῦ τρίτου. Ἄν πρόκειται περὶ ὀφειλέτου διαμένοντος ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ πρὸς ὑπολογισμὸν τῆς παρατάσεως τῆς προθεσμίας λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ἡ κατοικία τοῦ εἰσαγγελέως ἢ τοῦ ἀντικλήτου, εἰς οὓς κοινοποιεῖται ἡ ἀγωγή.

926 ⁴. — Ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς κοινοποιήσεως τοῦ κατασχετηρίου ὁ ὀφειλέτης στερεῖται τοῦ δικαιώματος νὰ διαθέσῃ τὰ κατασχεθέντα πράγματα, κατὰ τὰ ἀκριβέστερον ἐν τοῖς ἄρθροις 963 καὶ 964 ὁρισμένα. Ἡ ἐνεργηθεῖσα ὁμως κατάσχεσις δὲν ἐμποδίζει τὸν ὀφειλέτην ἀπὸ τοῦ νὰ καταδιώξῃ καὶ δι' ἐκτελέσεως ἀναγκαστικῆς τὸν ὀφειλέτην αὐτοῦ τρίτον, παρ' ὃ ἢ κατάσχεσις, καὶ ν' ἀσκήσῃ κατ' αὐτοῦ πάνθ' ὅσα ἔχει δίκαια καὶ ἀγωγάς, ὑπὸ μόνον τὸν περιορισμὸν, ὅτι ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει τὸ προῖόν τῆς ἐκτελέσεως ἢ ἡ ἀξία αὐτοῦ κατατίθεται ὑπὸ τοῦ τρίτου ἢ τοῦ ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον ἢ εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν ⁵, μέχρι περατώσεως τῆς διαδικασίας τῶν ἄρθρων 934 καὶ 935.

1. Ὅρα καὶ ἄρθρ. 17 § 2 Διατ. 26 Ἰουν. 1944 «περὶ κώδικος τῶν νόμων περὶ δικῶν τοῦ Δημοσίου» ἐν Μέτρ. Β'.

2. Ὁρθῶς: «περὶ κύρους τῆς κυρίας ἀπαιτήσεως» (wegen Gültigkeit der Hauptforderung).

3. Ὡς ἐτροπ. δι' ἄρθρ. 3 ἀν. ν. 1139 τοῦ 1938.

4. Ὡς ἐτροπ. διὰ ν. ΓΦΝΔ'.

5. Νῦν «Ταμεῖον Παρακαταθηζῶν καὶ Δανείων» (ἄρθρ. 2 ν. δ. 21 Μαρτ. 1926 «περὶ ὀργανισμοῦ Ταμ. Παρακατ. Δανείων»).

3. Διαδικασία ὡς πρὸς τὸν τρίτον.

α'. Γνωστοποιήσις τῆς περὶ κύρους ἀγωγῆς.

927¹.—Κατὰ τὴν αὐτὴν τοῦ ἄρθρου 925 προθεσίαν καὶ ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος τῆς κατασχέσεως κοινοποιεῖ ὁ δανειστὴς εἰς τὸν τρίτον ἀντίγραφον τῆς περὶ κύρους ἀγωγῆς. Ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς κοινοποιήσεως τοῦ κατασχετηρίου δὲν δύναται πλέον ὁ τρίτος νὰ δώσῃ τὰ κατασχεθέντα χροῖματα ἢ πράγματα, ἢ νὰ συμψηφίσῃ ταῦτα πρὸς μεταγενεστέραν ἀπαίτησιν, ἀλλ' εἶναι υπεύθυνος περὶ τῆς προσηκούσης φυλάξεως κατὰ τὰ ἄρθρα 889 καὶ 999 § 5. Αἰτήσῃ ἢ ἐπιταγῇ τοῦ καθ' οὗ ἢ κατάσχεσις ὁ τρίτος ὀφείλει, ἐκβιαζόμενος ἐν ἀνάγκῃ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ προηγουμένου ἄρθρου, νὰ καταθέσῃ τὰ κατασχεθέντα, εἴτε εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον, εἴτε εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τραπέζαν². Ἐὰν δὲ πρόκειται περὶ πραγμάτων μὴ δεκτικῶν καταθέσεως ἐν τῷ Ταμείῳ ἢ ἐν τῇ Ἐθνικῇ Τραπέζῃ, ταῦτα παραδίδονται εἰς μεσεγγυοῦχον, διοριζόμενον ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν τῆς περὶ κύρους ἀγωγῆς, δικάζοντος, ἀφ' οὗ ἀκουσθῆ ὁ τρίτος καὶ ὁ κατασχὼν ἐπισπεύδων κατὰ τὰ ἄρθρ. 634 καὶ 635.

β'. Δήλωσις τοῦ τρίτου.

928¹.—Ἐντὸς ὀκτῶ³ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἀναφερομένης γνωστοποιήσεως ὀφείλει ὁ τρίτος νὰ δώσῃ τὴν δήλωσίν του περὶ τῶν πραγμάτων, ἅτινα κατέχει, εἴτε προφορικῶς, συντασσομένης ἐκθέσεως ἐνώπιον τοῦ εἰρηνοδίκου τῆς κατοικίας του, ἢ τοῦ τόπου, ὅπου ἐγένετο ἡ κατάσχεσις, εἴτε ἐγγράφως κατὰ τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 136 καὶ ἐπόμεν. διατεταγμένα. Ἐν οἷς δήμοις ὑπάρχουσι πλείονα τοῦ ἑνὸς εἰρηνοδικεῖα, ἅπαντὰ εἰσιν ἰσομόδια διὰ τὴν προφορικὴν δήλωσιν⁴.

929.—Ἡ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἀναφερομένη δήλωσις

1. Ὡς ἐτροπ. διὰ ν. ΓΦΝΔ'.

2. Ὅρα σελ. 283 σημ. 5.

3. Ὅρα ἄρθρ. 35 § 2 Β. Δ. 4 Ἀπριλ. 1939 ὑπὸ τὸ ἄρθρ. 923.

4. Ὅρα καὶ 1) ἄρθρ. 34 ν. 4845 τοῦ 1930 «περὶ εἰσπράξεως τῶν δημοσίων ἐσόδων», 2) ἄρθρ. 29 ν. δ. 21 Μαρτ. 1926 «περὶ ὀργανισμοῦ Ταμ. Παρακαταθ.—Δανείων» καὶ τὸ ὑπὸ τὸ ἄρθρ. 31 αὐτοῦ ἄρθρ. 6 ἄν. ν. 1144 τοῦ 1938 καὶ 3) ἄρθρ. 14 ν. δ. 11 Μαΐου 1929 «περὶ συστάσεως Ταμ. Προνοίας ἰδιοκτητῶν Λεωφ. Αὐτοκινήτων (ἐν Μέρ. Γ'), ἰδίας περὶ δηλώσεως περιέχοντα διατάξεις.

πρέπει νὰ περιέχη—1. ἀκριβῆ περιγραφὴν τῶν εἰς χεῖρας [τοῦ πρωτοφειλέτου]¹ εὐρισκομένων εἰσέτι χρημάτων, κεφαλαίων, εἰσοδημάτων καὶ ἄλλων κινητῶν πραγμάτων²—2. τὴν δῆλωσιν τῶν πρότερον ἤδη ἐπὶ τῶν χρημάτων τούτων γενωμένων κατασχέσεων—3. ὅτι ὁ τρίτος εἶναι πρόθυμος νὰ ἐνισχύσῃ ἐνόρκως τὴν δῆλωσιν ταύτην.

930.—Εἰς τὴν δῆλωσιν ταύτην ἐπισυνάπτονται ἀντίγραφα ἢ τὰ πρωτότυπα τῶν ἀποδεικτηρίων ἐγγράφων, καὶ ἐὰν τὰ κατασχεθέντα ἔχουν ἀντικείμενον κινητὰ πράγματα, ἀκριβῆς κατάλογος καὶ ἀνεξόδως γινομένη ὡς ἐγγιστα ἐκτίμησις αὐτῶν.—«Ἐγγράφα δημόσια ἢ ἰδιωτικά, βεβαίαν ἔχοντα χρονολογίαν, δύνανται νὰ προσαχθῶσι καὶ βραδύτερον μέχρι τῆς ἐπ' ἀκροατηρίου συζητήσεως τῆς ἐναντίον τῆς δηλώσεως ἀνακοπῆς τοῦ κατασχόντος»³.—Ἐὰν μεταξὺ αὐτῶν εὐρίσκονται πράγματα ὑποκείμενα εἰς φθοράν, πρᾶπτονται, ἐὰν ὁ τρίτος συναινῇ, τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 898 ἀναφερόμενα.

931³.—Ἐὰν ὁ τρίτος ἢ δὲν κάμῃ διόλου τὴν δῆλωσιν τοῦ ἢ δὲν τὴν κάμῃ κατὰ τὸν ἐν τοῖς ἄρθροισι 928—930 ὠρισμένον χρόνον καὶ τύπον, θεωρεῖται ὡς ὀφειλέτης τῆς ὅλης ποσότητος, δι' ἣν ἐγένετο παρ' αὐτῷ κατάσχεσις.

932⁴.—Ὁ κατασχὼν δύναται ν' ἀνακόψῃ τὴν δῆλωσιν καὶ νὰ διαφιλονικήσῃ τὴν ἀκριβείαν αὐτῆς, ἀλλὰ τὴν ἀνακοπὴν τοῦ ὀφείλει νὰ κάμῃ ἐντὸς 30 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δηλώσεως, καὶ γίνεται περὶ αὐτῆς, ὡς περὶ συνοπτικῆς δίκης, συζήτησις καὶ ἀπόφασις, ἐνώπιον τοῦ κατὰ ἄρθρον 19 ἀρμοδίου δικαστηρίου. Κατὰ δὲ τὴν περίπτωσιν ταύτην δίδεται τυχὸν καὶ ὁ προσενεχθεὶς ὄρκος (ἄρθρ. 929). Ἡ προθεσμία τῶν 30 ἡμερῶν παρατείνεται κατὰ τὰ ἄρθρα 195 καὶ 196 τῆς Πολ. Δικονομίας.—Ἐὰν ἡ δῆλωσις δὲν διαφιλονικηθῇ ἐντὸς τῆς ἀνωτέρω προθεσμίας, ἔχει καλῶς τὸ πρᾶγμα, καὶ δὲν γίνεται περαιτέρω διαδικασία, ὡς πρὸς τὸν τρίτον.

933.—Ἐὰν μετὰ τὴν πρώτην παρὰ τῷ τρίτῳ κατάσχεσιν γίνωνν νέα κατασχέσεις, εἰδοποιεῖ οὗτος περὶ αὐτῶν τὸν αἰτήσαντα

1. Ἡ λέξις «τοῦ πρωτοφειλέτου» τεθῆτω ἐν τέλει τῆς § 1.

2. Ἡ ἐντὸς « » παράγο. προσετέθη διὰ ν. 2ΚΖ' τῆς 20 Μαγρ. 1880.

3. Ὅρα ἄρθρ. 17 Διατ. 26 Ἰουν. 1944 «περὶ κώδικος τῶν νόμων περὶ δικῶν τοῦ Δημοσίου» (ἐν Μέρ. Β').

4. Ὡς ἐτροπ. διὰ ν. 2ΚΖ' τῆς 20 Μαγρ. 1880.

τὴν πρώτην κατάσχεσιν πρωτοδανειστὴν ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν· ἐὰν δὲ παραλίπη τὴν εἰδοποίησιν ταύτην, εἶναι ὑπεύθυνος περὶ ὄλων τῶν ἐντεῦθεν προσγενομένων ζημιῶν¹.

γ'. Συζήσεις καὶ ἀποφασίαι περὶ τοῦ κῆρους τῆς κυρίας ἀπαιτήσεως.

934.—Ἡ ἕνεκα κῆρους τῆς κυρίας ἀπαιτήσεως, κατὰ τὸ ἄρθρον 927 γινομένη ἀγωγή συζητεῖται καὶ ἀποφασίζεται συνοπτικῶς.—Ἡ ἀπόφασις [παραδίδεται]² καὶ εἰς τὸν τρίτον, τὰ παρὰ τῷ ὀποίῳ εὐρισκόμενα πράγματα κατεσχέθησαν.

935.—Ἐὰν ἡ κυρία ἀπαιτήσις καὶ ἡ κατάσχεσις κηρυχθῶσιν ὡς κῆρος ἔχουσαι, διατάσσεται ἐν τῇ ἀποφάσει.—1. ὅτι ὁ τρίτος πρέπει νὰ ἀποδώσῃ τὰ κατασχεθέντα χρήματα εἰς τὸν πρωτοδανειστὴν, κατὰ τὴν ἐν τῇ ἀποφάσει προσδιοριστέαν ποσότητα. ἢ, ἐὰν πλείονες δανεισταὶ ἐζήτησαν τὴν κατάσχεσιν, νὰ τὰ διανείμῃ μεταξὺ ὄλων.—2. ἐὰν ἄλλα κινητὰ κατεσχέθησαν, ὅτι ταῦτα πρέπει νὰ πλειστηριασθῶσι, κατὰ τὰ ἄρθρα 891 κ.ἐπ. καὶ τὸ ἐκπλειστηρίασμα αὐτῶν νὰ πληρωθῇ εἰς τοὺς αἰτήσαντας τὴν κατάσχεσιν δανειστάς.

Β'. Διανομὴ τοῦ ἐκ τοῦ πλειστηριασμοῦ κινητῶν πραγμάτων προκύπτοντος.

α'. Τίς καὶ πότε κατατάσσεται.

936.—Οἱ δανεισταὶ δὲν προσκαλοῦνται ν' ἀναγγείλωσιν ἑαυτούς, ἀλλ' ἡ διανομὴ γίνεται πάντοτε μεταξὺ τῶν αὐθορμήτως ἀναγγειλάντων ἑαυτούς (ἄρθρ. 905, 908, 918 καὶ 935).—Ἐὰν τὸ ἐκπλειστηρίασμα δὲν ἀρκῇ πρὸς ἀποπληρωμὴν ὄλων τῶν ἀναγγειλάντων ἑαυτούς, γίνεται κατάτάξις ἐπιφυλαττομένου τοῦ πρὸς συμβιβασμὸν δικαιώματος, κατὰ τὰ ἄρθρα 477 [κ.ἐπ.]³.

β'. Διαδικασία ἀφορῶσα τὴν παρὰ τῶν δανειστῶν προσαγωγὴν τῶν ἀποδείξεων.

937⁴.—Οἱ ἀναγγελθέντες δανεισταὶ δὲν καλοῦνται, ἵνα καταθέσωσι παρὰ τῷ ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπαλλήλῳ τοὺς τίτλους αὐτῶν καὶ ἀποδείξεις, ἐφ' ὧν στηρίζουσι τὰς ἐπὶ τοῦ ἐκ-

1. Ὅρα καὶ ἄρθρ. 33 ν. 4845 «περὶ εἰσπράξεως δημοσ. ἐσόδων».
2. Κατ' ὀρθὴν μετὰφρ.: «ἐπιδίδεται» (ist zuzustellen).
3. Αἱ λέξεις: «κ. ἐπ.» δὲν ὑπάρχουσιν ἐν τῷ γερμ. κ.
4. Ὡς ἐτροπ. διὰ ν. ΓΦΝΔ'.

πλειστηριασματος ἀξιώσεις των, ἀλλὰ πράττονται τὰ κατὰ τὰ ἐπό-
 μενα ἄρθρα. Μόνον εἰς τὴν περιπτώσιν τοῦ ἄρθρου 935 προσκα-
 λοῦνται πρὸς τοῦτο ὑπὸ τοῦ ἐπὶ πλειστηριασμοῦ ὑπαλλήλου ἐντὸς
 προθεσμίας οὐχὶ βραχυτέρας τῶν 15, οὔτε μακροτέρας τῶν 30
 ἡμερῶν, μὴ ἐπεκτεινομένης ἕνεκα ἀποστάσεως. Ἐὰν ἡ ἀπόφασις
 παρέλειπε τὸν διορισμὸν ὑπαλλήλου, διορίζει τοιοῦτον ἐν τῷ
 τόπῳ τῆς κατασχέσεως, ὁ ἐνάγων ἢ αἰτήσῃ παντὸς ἐνδιαφερομέ-
 νου ὁ Πρόεδρος τοῦ ἐκδόντος τὴν πρωτόδικον ἀπόφασιν δικα-
 στηρίου.

938¹.—Τὸ βραδύτερον ἐντὸς 5 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τοῦ
 πλειστηριασμοῦ ὀφείλουσιν οἱ ἀναγγελθέντες δανεισταὶ νὰ κατα-
 θέσωσι παρὰ τῷ ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπαλλήλῳ, συντασσο-
 μένης ἐκθέσεως, τοὺς τίτλους αὐτῶν καὶ ἀποδείξεις, ἐφ' ὧν στη-
 ρίζουσι τὰς ἐπὶ τοῦ ἐκπλειστηριασματος ἀξιώσεις των. Ὁ ἐπι-
 σπεύδων δὲν ὑποχρεοῦται εἰς κατάθεσιν τῶν παρὰ τῷ ἐπὶ τοῦ
 πλειστηριασμοῦ κατατεθειμένων ἐγγράφων.—Ἐντὸς 8 ἡμερῶν
 ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς ὡς ἄνω πρὸς κατάθεσιν τῶν τίτλων καὶ ἀπο-
 δείξεων προθεσμίας δικαιοῦνται οἱ δανεισταὶ καὶ οἱ ὀφειλέται
 καὶ ὁ ἐπισπεύδων νὰ λάβωσι γνῶσιν τῶν προσαχθέντων ἐγγρά-
 φων καὶ νὰ προβάλωσι τὰς παρατηρήσεις των. Πᾶσα βραδυτέρα
 προσαγωγή ἢ βραδύτερον γενομένη παρατήρησις εἶναι ἀπαράδε-
 κτος καὶ ἀπορρίπτεται ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ.—Ἡ
 προθεσμία τῶν 5 ἡμερῶν δὲν παρακωλύει τὴν διανομὴν τοῦ ἐκ-
 πλειστηριασματος μεταξὺ τοῦ ἐπισπεύδοντος καὶ τῶν ἀναγγελθέν-
 των, ἐὰν συμφωνήσωσιν, ἢ ἐὰν τὸ ἐκπλειστηρίασμα ἐπαρκῆ, καὶ
 δὲν πρόκειται νὰ γίνῃ πῖνάξ κατὰ τὸ ἄρθρον 936.—«Ἡ συναίνε-
 σις τοῦ ὀφειλέτου δὲν εἶναι ἀναγκαία»².

γ'. Κατάταξις.

939¹.—Ἐντὸς 8 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς ἐν τῷ προη-
 γουμένῳ ἄρθρῳ ὀκταήμερου προθεσμίας ὀφείλει ὁ ἐπὶ τῆς κατα-
 τάξεως (ἄρθρ. 938) νὰ τελειώσῃ τὴν κατάταξιν καὶ συντάξῃ τὸν
 πίνακα, ἄλλως καταδικάζεται εἰς ἀποζημίωσιν καὶ πρόστιμον 100
 μέχρι 500² δραχμῶν.

1. Ὡς ἐτροπ. διὰ ν. ΓΦΝΔ'.

2. Ἡ ἐντὸς « » τελευτ. παράγρ. προσετέθη διὰ ν. ΓΦΞΓ'.

3. Ὅρα σελ. 61 σημ. 1.

940.—Προῶτον κατατάσσονται ὅσοι τῶν δανειστῶν ἔχουν προνόμια ἐφ' ὅλων τῶν κινητῶν πραγμάτων, προτιμωμένων τῶν προνομίων αὐτῶν κατὰ τὴν ἐφεξῆς τάξιν¹ :—1. τὰ ἔξοδα τῆς διαδικασίας καὶ τῆς ἐκτελέσεως καὶ ἐν γένει τὰ δικαστικά ἔξοδα.—2. τὰ διὰ τὴν κηδεῖαν τοῦ ὀφειλέτου, τῆς γυναικὸς του καὶ τῶν τέκνων του ἀναγκαῖα ἔξοδα.—3. τὰ κατὰ τὴν τελευταίαν ἀσθένειαν τοῦ ὀφειλέτου, τῆς γυναικὸς καὶ τῶν τέκνων του εἰς ἰατρούς, χειρουργοὺς, μαΐας, φύλακας καὶ ἰατρικὰ δαπανηθέντα². —4. ὁ καθυστερήσας μισθὸς τῶν ὑπηρετῶν, ἐργατῶν, ἡμερομισθῶν, ὡς πρὸς τὸ τελευταῖον ὑπηρετικὸν ἔτος καὶ ὡς πρὸς τὸ ἐνεστώ³. —5. ἀπαιτήσεις ἔνεκα τῶν πρὸς τὸ ζῆν ἀναγκαίων, τὰ ὅποια κατὰ τοὺς τελευταίους ἕξ μῆνας ἐδόθησαν εἰς τὸν ὀφειλέτην, τὴν γυναῖκά του ἢ τὰ τέκνα του καὶ ἰδίως παρ' ἀροτοποιῶν, κρεοπωλῶν, ξενοδόχων, ἐμπόρων, καὶ τῶν τοιούτων.—6. συνεισφοραὶ εἰς τὰ τῶν νομῶν, ἐπαρχιῶν καὶ τῶν δήμων βάρη τοῦ ἐνεστώτος ἔτους καὶ τῶν δύο τελευταίων ἐτῶν.—7. ἀπαιτήσεις τοῦ Κράτους ἔνεκα καθυστερησάντων ἀμέσων ἢ ἐμμέσων φόρων τοῦ ἐνεστώτος ἔτους καὶ τῶν δύο ἀμέσως προηγουμένων⁴. —8. τὰ τῆς

1. Ὅρα ἄρθρ. 27 Π. Δ. 10 Μαΐου 1926 «περὶ κωδικοποιήσεως τῶν νόμων περὶ Μετ. Ταμείου τοῦ στρατοῦ» (ἐν Μέρ. Γ').

2. Ἐν περιπτώσει καταναγκαστικῆς ἐκποιήσεως κτήσεων ἀνηκουσῶν εἰς ἐπιχειρήσιν ὑπόχρεων εἰς παροχὴν συντάξεων, τὰ δικαιώματα τοῦ Ταμείου Μεταλλευτῶν λογίζονται προνομιοῦχα καὶ κατατάσσονται ἀμέσως μετὰ τὰς προνομιοῦχους ἀπαιτήσεις τοῦ ἐδ. 3 τοῦ ἄρθρ. 940 Πολ. Δικ. (ἄρθρ. 12 Π. Δ. 23 Μαρτ. 1925 «περὶ κωδικοπ. ν. ΒΩΜΑ' καὶ τῶν τροποποιούντων νόμων περὶ εὐθύνης πρὸς ἀποζημίωσιν τῶν ἐν μεταλλείοις παθόντων»).

3. Ὅρα καὶ 1) ἄρθρα 548 καὶ 646 Ἐμπ. Ν., 2) ἄρθρ. 49 ν. ΣΙΒ' περὶ δημοσίου λογιστικοῦ καὶ 3) ἄρθρ. 23 § 6 ν. 6298 «περὶ κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων».

4. Ὅρα ἄρθρ. 58 ν. 4845 τοῦ 1930 «περὶ εἰσπράξεως τῶν δημοσίων ἐσόδων». ἐν Μέρ. Γ'. — Προνομιακῶς ἐπίσης «πρὸ πάσης οἰασδῆποτε ἄλλης ἀπαιτήσεως» κατατάσσεται τὸ Δημοσίον διὰ τοὺς ὀφειλομένους εἰσαγωγικοὺς δασμοὺς καὶ λοιπὰ δικαιώματα, ἐν περιπτώσει κατασχέσεως τῶν ἐν ἄρθρ. 1 ἄν. ν. 1943 τοῦ 1939 «περὶ εἰσαγωγῆς καὶ κυκλοφορίας αὐτοκινήτων κλπ. ἐπὶ τῇ βάσει τριπτύχων» ἀναφερομένων ὀχημάτων (ἄρθρ. 17 αὐτοῦ). Ὅρα σχετικῶς ὑπὸ τὸ ἄρθρ. 909.—Ἐπίσης «θεωροῦνται προνομιοῦχα κατατασσόμενα εἰς τὴν τάξιν τῶν ἀπαιτήσεων. περὶ ὧν ἡ παρ. 7 ἄρθρ. 940 Πολ. Δικ. τὰ πλοηγικὰ δικαιώματα (ἄρθρ. 3 § 6 ν. 6126 τοῦ 1934 «περὶ τροποπ. ν. 4159 περὶ πλοηγικῆς ὑπηρεσίας

ἀνακρίσεως ἔξοδα, ἐὰν ὁ ὀφειλέτης κατεδικάσθῃ παρὰ ποινικοῦ δικαστηρίου εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν ἐξόδων.— Ἐνεστῶς ἔτος θεωρεῖται ἐκεῖνο, καθ' ὃ ἐγένετο ἡ κατάσχεσις»¹.

941.— Αἱ ἀπαιτήσεις, τῶν ὁποίων τὸ περὶ προτιμήσεως δικαίωμα ἀνάγεται μόνον εἰς ρητὰ κινητὰ ἢ εἰς ρητὰ χρήματα, κατατάσσονται πρῶται, ἐὰν πρόκειται λόγος περὶ τοῦ ἐκπλειστηριασμοῦ τῶν κινητῶν² ἢ περὶ τῆς διανομῆς τῶν χρημάτων τούτων, καὶ— 1. ἀπαιτήσεις, διὰ τὰς ὁποίας ἔχει εἰς χεῖρας του ὁ δανειστής ἐνέχυρον, ὡς πρὸς τὸ ἐνεχυριασθὲν πρᾶγμα³.— 2. ἔξοδα γινόμενα πρὸς διατήρησιν πράγματός τινος ὡς πρὸς τὸ δι' αὐτῶν διατηρούμενον πρᾶγμα.— 3. προκαταβολαὶ σπόρων ἢ χρημάτων πρὸς προαγωγὴν καρπῶν, ἢ ἄλλα καλλιέργειας καὶ θερισμοῦ ἔξοδα τοῦ ἐνεστῶτος ἔτους, ὡς πρὸς τοὺς καρποὺς αὐτοῦς, ἐὰν οὗτοι ὑπάρχουν εἰσέτι αὐτούσιον.— 4⁴.— 5. τὸ μίσθωμα ἀγρῶν καὶ ἄλλων καρπῶν φερόντων πραγμάτων, ὡσαύτως τὸ δέκατον καὶ ὁ ἀπὸ ἀγρῶν [ἔγγειος φόρος]⁵, τὸ μίσθωμα ἐργοστασίων, μύλων καὶ ἄλλων βιομηχανικῶν καταστημάτων, διὰ τὸ ἐνεστῶς καὶ διὰ

κλπ.».— Καὶ αἱ ἀπαιτήσεις τοῦ Ταμείου Ἀσφαλίσεως ἐργοτῶν Κερσομοποιῶν κλπ. ἐν περιπτώσει εἰσπράξεως αὐτῶν διὰ πλειστηριασμοῦ ἢ ἀναγγελίας εἰς τὴν πτώχευσιν, κατατάσσονται μετὰ τῶν ἀπαιτήσεων τοῦ ἀριθ. 4 τοῦ ἀρθ. 940 Πολ. Δικ. (ἀρθ. 6 ἀναγ. ν. 28/30 Ὀκτωβρ. 1935)— ὡς καὶ αἱ ἀπαιτήσεις τοῦ Ταμείου Ἀσφαλίσεως Μυλεργατῶν κλπ. (ἀρθ. 8 § 3 ἀν. ν. 2018 τοῦ 1939 «περὶ τροποποιήσεως τῶν περὶ Ταμ. ἀσφαλ. Μυλεργατῶν διατάξεων»).— Ἐπίσης οἱ καθημιστρούμενοι μισθοὶ τοῦ συντακτικοῦ, ὑπαλληλικοῦ καὶ ἐργατικοῦ προσωπικοῦ ἐφημερίδος ἢ περιοδικοῦ δι' ἔξ πρὸ τῆς διακοπῆς τῆς ἐκδόσεως μῆνας ἐξασφαλίζονται δις προνομιῶν ἀσκουμένου κατὰ τὴν ἐν ἀρθ. 940 παρ. 4 Πολ. Δικον. ὀριζομένην τάξιν (ἀρθ. 49 ἀν. ν. 1093 τοῦ 1938 «περὶ δημοσιογραφ. ὀργανώσεων»).

1. Ἡ ἐντὸς « » τελευτ. παρ. προσετέθη διὰ ν. ΓΦΝΔ'.

2. Πρόσθετες κατὰ γεωμ. κ. «τοῦτων».

3. Ὅρα καὶ ἀρθ. 1209 ἑπ. Ἀστ. Κώδικος.

4. Τὰ ἐδάφ. 4 καὶ 6 κατηγορήθησαν δι' ἀρθ. 35 ν. 2783 τοῦ 1941, εἰσαγωγικοῦ Ἀστ. Κώδικος.— Σχετ. ἀρθ. 604, 605, 606, 607 Ἀστ. Κώδικος.— Τὰ καταργηθέντα ἐδάφια εἶχον ὡς ἐξῆς: «4. Τὸ ἐνοίκιον κατοικιῶν καὶ οἰκοδομημάτων διὰ τὸ ἐνεστῶς καὶ διὰ τὸ τελευταῖον ἔτος, ὡς πρὸς τὰ παρὰ τῶν ἐνοικιαστῶν [προσαχθέντα] καὶ ἐν τῷ ἐνοικιασμένῳ τόπῳ εἰσέτι εὐρισκόμενα κινητὰ».— «6. Ἀπαιτήσεις ξενοδόχων πρὸς ὁδοιπόρους διὰ τὰ καταλωθέντα καὶ διὰ τὰς γενομένας εἰς αὐτοὺς προκαταβολάς, ὡς πρὸς τὰ πράγματα, τὰ ὁποῖα ἔφερον μεθ' ἑαυτῶν εἰς τὸ ξενοδοχεῖον, καὶ τὰ ὁποῖα εὐρίσκονται εἰσέτι αὐτόθι.

5. Ὁρθῶς «ζανὼν» (Bodenzins).

τὸ τελευταῖον ἔτος, ὡς πρὸς τοὺς ὑπάρχοντας εἰσέτι καρπούς, οἰκιακὰ σκεύη, ἔμπορεύματα καὶ τεχνουργήματα καὶ ὡς πρὸς τὰ εἰσέτι ὑπάρχοντα κτήνη καὶ τὸ προσαχθὲν ὕλικόν.—6¹.—7. ἔξοδα² καὶ ἀγῶγια παραγγελιοδόχου, ἀποστολέως (expéditeur), πλοιάρχου ἢ ἀμαξηλάτου, ὡς πρὸς τὰ κατὰ παραγγελίαν εἰλημμένα, ἢ πρὸς μετακόμισιν διαπεπιστευμένα καὶ παρ' αὐτοῖς εἰσέτι εὕρισκόμενα ἔμπορεύματα.—8. ἀπαιτήσεις, δι' ἃς ἐδόθη ἐγγύησις ὡς πρὸς τὴν ἐγγύησιν ταύτην, ἰδίως δὲ ἀπαιτήσεις ἰδιωτῶν ἢ τοῦ δημοσίου, προκύπτουσαι ἔκ τινος περὶ τὴν ὑπηρεσίαν παραπτώματος ὑπαλλήλων, ὀφειλόντων νὰ δίδουν ἐγγύησιν ἕνεκα τῆς θέσεώς των ὡς πρὸς τὴν ἐγγύησιν ταύτην³.

942.—Ἐὰν τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 940 ἀναφερόμενα προτιμήσεως δικαιώματα συμπέσουν μὲ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 941, πρέπει νὰ προτιμῶνται τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 940.—Ἐὰν δὲ τὸ ὑπερβάλλον δὲν ἀρκῆ, ὥστε νὰ εὐχαριστήσῃ ἔντελῶς καὶ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 941 ἀναφερόμενα προνόμια, πρέπει, κατὰ τὴν [ἐκπλήρωσιν]⁴ τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 940 ἀναφερομένων προνομίων, νὰ συνεισφέρωσι μόνον συμμετρῶς (pro rata) τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 941 διαλαμβανόμενα κινητὰ πράγματα καὶ χρήματα, καὶ ἐπομένως τὸ ἀπολειπόμενον νὰ χρησι-

1. Ὅρα σελ. 289 σημ. 4.

2. Πρόσθετε κατὰ γερμ. κ. «ναῦλος» (Frachtlohn).

3. Ἄλλα εἰδικὰ προνόμια ὄρα ἐν 1) Ἐμπορ. Νόμῳ ἄρθρ. 92—94, 236, 239—241, 254, 365—367, 403, 404, 417, 435, 437, 455, 461.—2) ν. ΣΙΒ' τοῦ 1852 «περὶ δημοσίου λογιστικοῦ», ἄρθρ. 131.—3) ν. ΒΥΙΗ' τοῦ 1896 «περὶ γενικῶν ἀποθηκῶν», ἄρθρ. 26.—4) ν. 2184 «περὶ ἐνεχυρογράφου» ἄρθρ. 7.—5) Β. Δ. τῆς 8 Ὀκτωβρ. 1920 περὶ κωδικοποιήσεως τῶν νόμων 1023 καὶ 2192 «περὶ ἰδιωτικῆς ἐπιχειρήσεως ἀσφαλίσεως» ἄρθρ. 9.—6) Β. Δ. 16 Δ/βρίου 1926 «περὶ κωδικοποιήσεως τῶν νόμων περὶ Ναυτ. Ἀπ. Ταμείου», ἄρθρ. 61.—7) Β. Δ. 24 Ἰουλίου 1920 «περὶ κωδικοπ. τῶν νόμων περὶ εὐθύνης πρὸς ἀποζημίωσιν τῶν ἐξ ἀτυχήματος ἐν τῇ ἐργασίᾳ παθόντων ἐργατῶν», ἄρθρ. 9.—8) ν. δ. 21 Νοεμβρίου 1925 «περὶ κωδικοπ. τῶν νόμων περὶ δανείων ἐπ' ἐνεχύρω καπνοῦ νέων χωρῶν».—9) ν. 4251 τοῦ 1929 «περὶ ἑλλ. ταπητ. ὀργανισμοῦ».—10) ν. 4332/10 Αὐγ. 1929 «περὶ κυρώσεως συμβάσεως περὶ συστάσεως κλπ. τῆς Ἀγορ. Τραπεζῆς ὡς καὶ (ὑπὲρ αὐτῆς) ἄρθρῳ 1 § 1 στίχ. β' κ. δ. 572 τῆς 31 Μαρτ.—6 Ἀπρ. 1948 «περὶ ναυτικῆς ὑποθήκης καὶ ἐνεχύρου ἐπὶ τῶν ἀλιευτικῶν κλπ. πλοίων».—11) ἄρθρ. 11 ν. Γ᾽Ν' τοῦ 1911 «περὶ τῆς ἐκ τῶν αὐτοκινήτων ποινικῆς κλπ. εὐθύνης».—12) ἄρθρ. 5 § 4 ν. 6410 τοῦ 1934 «περὶ τροποπ. ν. 3632 περὶ χρηματιστηρίων ἀξιών».

4. Ὁρθῶς: «ἐκανοποιήσῃ» καὶ «ἐκανοποιηθέντων» Befriedigung).

μεύση πρὸς [ἐκπλήρωσιν] ¹ τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 941 προνομίων.
 943.— Ἐὰν τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 941 ἀριθ. 1—7 διαλαμβανόμενα προνόμια συμπέσωσι μετ' ἀλλήλων, προτιμῶνται πάντοτε ² τὰ πρὸς διατήρησιν καὶ προαγωγὴν καρπῶν [ἀναγκαῖα] ³ ἔξοδα, τὰ ἐν τοῖς ἀριθ. 2 καὶ 3 ἀναφερόμενα.

944.— Ἐάν, [ἐκπληρωθέντων] ¹ ὄλων τῶν ἐν τοῖς ἄρθροις 940 καὶ 941 ἀναφερομένων προνομίων, μένη εἰσέτι περίσσευμα, διανέμεται εἰς ὅλους τοὺς λοιπούς, τοὺς ἀναγγείλαντας ἑαυτοὺς δανειστάς συμμέτρως κατὰ λόγον δηλαδὴ τῶν ἀπαιτήσεών των.

δ'. Πίναξ τῆς κατατάξεως καὶ πληρωμῆ τοῦ ἐκπλειστηριάσματος.

945 ⁴.— Περὶ τοῦ κατὰ τὰ ἄρθρα 939 ἕως 944 σχεδιασθέντος πίνακος πρᾶττονται τὰ κατὰ τὰ ἐπόμενα ἄρθρα.

946 ¹.— Ἐντὸς 5 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς συντάξεως τοῦ πίνακος ἢ ἀπὸ τῆς ἐκπνεύσεως τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 939 ὀρισθείσης πρὸς σύνταξιν αὐτοῦ προθεσμίας ὁ ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὀφείλει νὰ καλέσῃ τὸν ἐπισπεύδοντα, τοὺς ἀναγγελθέντας δανειστάς καὶ τὸν ὀφειλέτην, ὅπως ἐντὸς 10 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως λάβωσι γῶσιν τοῦ πίνακος καὶ ἐπιφέρωσιν οἷας ἔχουσιν ἀντιρροήσεις. Ἀντίγραφον τοῦ πίνακος δὲν κοινοποιεῖται, ἀλλ' ἐν τῇ προσκλήσει ἀναφέρεται ἐν περιλήψει καὶ συνοπτικῶς ἡ τάξις καὶ τὸ ποσόν, δι' ὃ κατετάχθη ἕκαστος τῶν δανειστῶν. Ἡ πρόσκλησις κοινοποιεῖται διὰ κλητῆρος εἰς τοὺς δανειστάς αὐτούς, ἐὰν κατοικῶσιν ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ Εἰρηνοδικείου τοῦ τόπου τῆς ἐκτελέσεως, ἄλλως εἰς τοὺς ἀντικλήτους αὐτῶν, ἐφαρμοζομένου ἐν ἐλλείψει τοῦ ἄρθρ. 865

947 ¹.— Μὴ γενομένης ἀνακοπῆς κατὰ τοῦ πίνακος ἐκ μέρους τοῦ ἐπισπεύδοντος ἢ τῶν δανειστῶν ἐντὸς τῆς προθεσμίας τῶν 10 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως τῆς προσκλήσεως κατὰ τὸ προηγουμένον ἄρθρον, καθίσταται οὗτος τελεσίδικος καὶ ἐκτελεστός, καὶ ἐπομένως κατὰ τὰ ἄρθρα 904, 935 καὶ 936 γίνεται ἔναρξις τῆς ἀποτίσεως τοῦ ἐκπλειστηριάσματος ἢ τῶν κατασχεθέντων χρημάτων ἐπὶ ἔξοφλητικῶν, γραφομένῳ ἐπὶ τοῦ πίνακος τῆς κατατάξεως.

1. *Ορα σελ. 290 σημ. 4.

2. Πρόσθετε κατὰ γερμ. κ. «πάντων τῶν λοιπῶν» (vor allen übrigen).

3. Ἡ λέξις «ἀναγκαῖα» δὲν ὑπάρχει ἐν γερμ. κ.

4. Ὡς ἐτροπ. διὰ ν. ΓΦΝΔ'.

948.—Ἐὰν ἡ πληρωμὴ ἀνεβλήθη ἐξ [αἰτίας] ¹ τοῦ ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ, ἢ τοῦ τρίτου, τὰ παρὰ τῷ ὁποίῳ εὕρισκόμενα χρήματα κατεσχέθησαν, καταδικάζεται οὗτος εἰς ἀποζημίωσιν, καί, ἂν εἶναι ὑπάλληλος, ἐκτὸς τούτου, καὶ εἰς πειθαρχικὴν ποινήν.

949².—Ἡ ἀνακοπὴ τοῦ πίνακος γίνεται ἐντὸς τῶν 10 ἡμερῶν τῶν προηγουμένων ἄρθρων ἐνώπιον τοῦ ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπαλλήλου, συντασσομένης ἐκθέσεως. Βραδύτερον καὶ κατ' ἄλλον τύπον εἶναι ἀπαράδεκτος. Ἡ ἐκ μέρους τοῦ ὀφειλέτου ἀνακοπὴ δὲν ἀναστέλλει τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ πίνακος, οὔτε παρακωλύει τὴν ἐνέργειαν τῶν τοῦ ἄρθρου 947.—Ἐπιτρέπεται εἰς τὸν ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ, παρὰ τὴν γενομένην ἀνακοπὴν τοῦ πίνακος, νὰ χορηγήσῃ εἰς τὸν δανειστὴν μέρος ἢ καὶ τὸ ὅλον τοῦ ποσοῦ, δι' ὃ οὗτος κατετάχθη, ἐπὶ ἐγγυήσει, ἣτις ὅμως δὲν ἀπαλλάσσει τὸν ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ τῆς προσωπικῆς εὐθύνης. Οὐδέποτε δὲ τὸ οὕτω προκαταβαλλόμενον ποσὸν δύναται νὰ εἶναι ἀνώτερον τῶν δραχμῶν τετρακοσίων.

950.—Ἡ γενομένη ἀνακοπὴ φέρεται ἄνευ περαιτέρω ἐγγραφῶν προδικασίας ἀπ' εὐθείας εἰς τὸ ἀκροατήριον, καὶ συζητεῖται καὶ ἀποφασίζεται αὐτόθι ὡς συνοπτικὴ δίκη.—Ἐκτὸς ἐκείνου, τοῦ ὁποίου ἢ κατὰταξίς προσεβλήθη, δὲν καλεῖται κανεῖς ³ εἰς τὸ ἀκροατήριον, καὶ ὅστις, ἐκτὸς αὐτοῦ, θέλει νὰ παρασταθῇ, παρίσταται ἰδίαις δαπάναις.

951.—Κατὰ τῆς ἀποφάσεως συγχωρεῖται ἔφεσις, κατὰ τὰ ἀκριβέστερον ἐν τῷ ἄρθρῳ 871 ὠρισμένα.—Καὶ εἰς τὴν περὶ ἐφέσεως δίκην ἐφαρμόζονται τὰ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἕνεκα τῶν κλητευτέων διαδίκων διατεταγμένα.

952.—Ἄμα παρεμπίπτουσά τις ὑπόθεσις ἀποφασισθῇ τελεσιδίκως, πληρώνονται ἀνυπερθέτως τὰ χρήματα, κατὰ τὸ ἄρθρον 947, εἰς τοὺς καταταχθέντας δανειστάς.

953.—Ἐὰν τὰ διανεμητέα κεφάλαια ἢ ἄλλα χρήματα φέρουν τόκους, παύουν οὗτοι, ἅμα καταστῇ [ἀμετάκλητος] ⁴ ὁ τῆς κατατάξεως πίναξ.

1. Ὅρθως : «*ὑπαιτιότητος*» (Schuld).

2. Ὡς ἐτροπ. διὰ ν. ΓΦΝΔ'.

3. Πρόσθετες κατὰ γερμ. κ. «*παρὰ τοῦ ἀνακόπιοντος*» (von dem Opponenten).

4. Ὅρθως : «*τελεσιδίκως*» (Rechtskräftig).

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ

Κατάσχεσις ἀκινήτων.

Α'. Διαδικασία μέχρι τοῦ πλειστηριασμοῦ.

α'. Κατάσχεσις ἀκινήτων

954¹.—Ὁ ἔχων ἐκτελεστὸν δικαιοῦγραφον δανειστής, ἐνυπόθηκος ἢ μὴ, δικαιούται νὰ κατάσχη πάντα τὰ ἀκίνητα κτήματα τοῦ ὀφειλέτου μετὰ τῶν παρεπομένων καὶ τῶν καρπῶν αὐτῶν καὶ τὰ τοῖς ἀκινήτοις ἰσότιμα δικαιώματα, ἐκτὸς τῆς διεκδικητικῆς ἀγωγῆς ἀκινήτου.

955².—Ἐπιφυλαττομένης τῆς γενικῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 910, κατ' αἴτησιν τοῦ ὀφειλέτου, ἐπισπεύδοντας ἢ παντὸς ἑτέρου πιστωτοῦ καὶ καλουμένου πάντοτε τοῦ ἐπισπεύδοντος, ὁ πρόεδρος τοῦ δικαστηρίου τοῦ τόπου, ἐνθα κεῖται τὸ κατασχεθὲν ἀκίνητον, δικάζων κατὰ τὰ ἄρθρα 634 ἐπόμεν., ἢ τὸ δικαστήριον αὐτό, δικάζων κατὰ τὰ ἄρθρα 640 ἐπ., δύναται προκειμένου ἰδίως περὶ κτημάτων μεγάλης ἐκτάσεως ἢ μεγάλης ἀξίας ἢ ἀνηκόντων εἰς ἀποδημοῦντας ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ, 1) νὰ ἀναβάλωσι ἐκάστοτε μέχρις ἐνὸς ἔτους ἐν συνόλῳ καὶ ὑπὸ οἴουσδήποτε ὅρους τὴν πώλησιν, ἐὰν πεισθῶσιν, ὅτι ἢ ἐπὶ τοῦ παρόντος πώλησις ἕνεκα περιστάσεων ἰδιαζουσῶν δύναται νὰ ἐπιφέρῃ ὑπέρομετρον βλάβην εἰς τὰ συμφέροντα τοῦ ὀφειλέτου ἢ τῶν δανειστῶν αὐτοῦ, 2) νὰ

1. Ὡς ἐτροπ. διὰ ν. ΓΦΝΔ'.

2. Ὡς ἐτροπ. δι' ἄρθρ. 3 ἄν. ν. 1139 τοῦ 1938. Ἐναβολὴ πλειστηριασμοῦ δὲν ἐπιτρέπεται διὰ τὰς ἀπαιτήσεις Ἐλευθ. Ζώνης Θεσσαλονίκης καὶ Ὄργ. Λιμ. Πειραιῶς (ἄρθρ. 6 καὶ 12 § 4 ν. 6016 τοῦ 1934 καὶ ἄρθρ. 3 § 2β ἄν. ν. 1559 τοῦ 1950 «περὶ Ὄργ. Λιμ. Π.»).—«Ὅσακις ἐκτίθενται εἰς ἀναγκ. πλειστηριασμὸν παρ' οἴουδήποτε ἀκίνητα, ἐφ' ὧν τὸ Ταμεῖον Ἐθν. Στόλου ἀξιοὶ δικαιώματα κυριότητος ἐξ οἴουδήποτε τίτλου, ὁ πρόεδρος τῶν πρωτοδικῶν αἰτήσῃ τοῦ Ταμ. Ἐθν. Στόλου, δύναται ν' ἀναβάλλῃ τὸν πλειστηριασμὸν, εἴτε ἐφ' ἀπαξ εἴτε κατ' ἐπανάληψιν, κατ' ἐλευθέραν κρίσιν ἐπὶ δύο, ἔτη, ἐὰν φρονῇ ὅτι ἐκ τοῦ πλειστηριασμοῦ ἐπέρχεται βλάβη εἰς τὰ συμφέροντα τοῦ Ταμείου. Ἐὰν δὲ τὸ ἐκπλειστηρίασμα τῶν ἀναγκαστικῶς ἐκπλειστηριαζομένων ἀκινήτων τούτων εἴνε κατώτερον τοῦ ἡμίσεος τῆς γενομένης διὰ τῆς ἐκθέσεως κατασχέσεως ἐκτιμήσεως, ὁ πλειστηριασμὸς εἴνε ἄκυρος (ἄρθρ. 4 § 1 καὶ § 3 ἄν. ν. 768 τοῦ 1937 «περὶ καθορισμοῦ διατάξεων ὅσον ἀφορᾷ τὰ ἐπὶ ἀκινήτων δικαιώματα τοῦ Ταμ. Ἐθν. Στόλου κλπ.».—Ὅρα καὶ σ. 246 σημ. 1.

διατάξωσιν, ὅπως ἡ πώλησις γίνη ταυτοχρόνως ἐν συνόλω καὶ τμηματικῶς ἐπὶ τῇ βάσει σχεδιαγραμματος ἢ σχεδίου δημοσίου μηχανικοῦ ἢ γεωμέτρου, συνυποβαλλομένου μετὰ τῆς αἰτήσεως. — Αἱ ἀποφάσεις αὗται ἰσχύουσιν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτῶν κατὰ παντὸς δανειστοῦ. — Διατάξαντος τοῦ δικαστηρίου τμηματικὴν καὶ ἐν συνόλω ταυτοχρόνως πώλησιν ὁ πλειστηριασμὸς γίνεται κατὰ τὴν ἀπόφασιν, ἢ δὲ κατακύρωσις τότε μόνον γίνεται εἰς τοὺς τμηματικῶς πλειοδοτήσαντας, ὅταν τὸ σύνολον τῶν προσφορῶν αὐτῶν ὑπερβαίῃ τὴν τιμὴν τὴν προσφερθεῖσαν διὰ τὴν πώλησιν ἐν συνόλω. — Ἡ ἀπόφασις τοῦ δικαστηρίου δημοσιεύεται, εἰ δυνατόν, ἐν τῷ προγράμματι ἢ ἐν ἐφημερίδι, ἀλλ' ἢ ἔλλειψις τῆς δημοσιεύσεως ταύτης δὲν ἐπιφέρει ἀκυρότητα.

956¹. — Ἡ κατάσχεσις γίνεται παρὰ τῷ ὀφειλέτῃ, ἐπὶ ἀνηλίκων δέ, ἀπηγορευμένων καὶ ἄλλων ὑπὸ ἐπιμέλειαν διατελούντων, ἢ σωματείων, παρὰ τοῖς ἀντιπροσώποις αὐτῶν, κατὰ τὰ ἄρθρα 74 καὶ 75. — Ἐπὶ ἐνυποθήκων κτημάτων, κατεχομένων ὑπὸ τρίτων, ἰσχύουσι τὰ ἑξῆς: 1) ὁ δανειστὴς ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐνεργήσῃ τὴν κατάσχεσιν εἴτε παρὰ τῷ ὀφειλέτῃ εἴτε παρὰ τῷ τρίτῳ διακατόχῳ, ὀφείλει ὅμως νὰ κοινοποιήσῃ πρὸς ἀμφοτέρους ἐπιταγὴν, ἀντίγραφον τῆς κατασχετηρίου ἐκθέσεως καὶ ἀντίγραφον τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 968 προγράμματος. 2) Ἡ ἐπιταγὴ πρὸς τὸν τρίτον διακατόχον δύναται νὰ κοινοποιηθῇ καὶ μετὰ τὴν κατάσχεσιν παρὰ πόδας τῆς κατασχετηρίου ἐκθέσεως ἢ τοῦ προγράμματος. 3) Δὲν θεωρεῖται διὰ τὸν ἐπισπεύδοντα τρίτος διακατόχος ὁ κατέχων συνεπεῖα τίτλου μὴ μεταγεγραμμένου πρὸ τῆς ἐνεργηθείσης κατασχέσεως, οὔτε ὁ μετὰ τὴν κατάσχεσιν γενόμενος κάτοχος. 4) Ὁ τοιοῦτος ὅμως τοῦ ἀριθμοῦ 3 κάτοχος, ἀνακόπτων τὴν κατάσχεσιν, ἀπολαύει πάντων τῶν πλεονεκτημάτων καὶ πάσης ἐνστάσεως προσηκούσης εἰς αὐτὸν ὡς ἐναγόμενον, ὁ δὲ κατασχὼν ὡς ἐνάγων ἀσκεῖ πᾶν δικαίωμα τοῦ ὑποθηκεύσαντος ὡς ἴδιον.

957². — Ἡ κατάσχεσις γίνεται διὰ κλητῆρος, φυλαττομένων τῶν ἐν τοῖς ἄρθροις 862 ἕως 866 ὠρισμένων. — Τὸ κατασχεθὲν ἀκίνητον 1) ἐκτιμᾶται παραχοῆμα καὶ ἄνευ περαιτέρω ἐξόδων

1. Ὡς ἐτροπ. διὰ ν. ΓΦΝΔ'. — «Διατηρεῖται ἐν ἰσχύϊ τὸ ἄρθρ. 956 Πολιτ. Δικ., ἐφ' ὅσον δὲν ἀντίκειται εἰς τὰ ἄρθρα 1294 καὶ 1295 Ἀστ. Κώδικος» (ἄρθρ. 69 ν. 2783 τοῦ 1911 εἰσαγωγικοῦ Ἀστ. Κώδικος).

2. Ὡς ἐτροπ. διὰ ν. ΓΦΝΔ'.

εἴτε ὑπὸ τοῦ προσλαμβανομένου εἰρηνοδίκου ἢ δημάρχου ἢ δημορχικοῦ ἢ εἰδικοῦ παρέδρου¹ μεθ' ἑνὸς ἐκτιμητοῦ, εἴτε ὑπὸ δύο ἐκτιμητῶν, διοριζομένων ὑπὸ τοῦ δημάρχου ἢ ὑπὸ τῶν εἰρηνοδίκου, αἰτήσῃ τοῦ κλητῆρος, ὅτε ἡ παρουσία τῶν ἄνω ὑπαλλήλων εἶναι περιττή· 2) περιγράφεται κατὰ τὸ εἶδος, τὴν θέσιν, τὰ ὄρια καὶ τὴν ἔκτασιν αὐτοῦ καὶ ἐν γένει κατὰ τὰ ἀπαραίτητα πρὸς διάγνωσιν τῆς ταυτότητος αὐτοῦ στοιχεῖα, μὴ παραλειπομένου τοῦ δήμου καὶ τῆς περιφερείας, εἰς ἣν ὑπάγεται. Ἐπὶ οἰκοδομῶν δὲ πρὸς τούτοις ἀναφέρεται ὁ ἀριθμὸς τῶν ὀρόφων καὶ τῶν δωματίων ἐκάστου ὀρόφου.— Θεωρεῖται ὡς ἐπαρκὴς περιγραφή ἢ τῆς ἐκτάσεως, ὅταν ἡ διαφορὰ ἐπὶ πλέον ἢ ἔλαττον δὲν ὑπερβαίῃ τὰ 30 ο/ο.

958².—Περὶ τῆς κατασχέσεως συντάσσει ὁ κλητῆρ ἐκθεσιν ἐν ἣ πρόπει 1) νὰ μνημονεύωνται πάντα τὰ ὑπὸ τοῦ ἀρθροῦ 887 ἀριθ. 1 ἀπαιτούμενα καὶ τὸ ὄνομα καὶ ἡ κατοικία τοῦ τρίτου διακατόχου· 2) νὰ περιγράφωνται κατὰ τὸ ἀνωτέρω ἀρθρον 957 τὰ κατασχεθέντα· 3) νὰ ἀναφέρηται ἡ γενομένη ἐκτίμησις καὶ ἡ τυχὸν τοῦ δανειστοῦ πρώτη προσφορά, καὶ ἂν τὰ κατασχεθέντα εἶναι ἐνυπόθηκα· 4) νὰ προσδιορίζεται ρητῶς ἡ ἡμέρα καὶ ὁ τόπος τοῦ πλειστηριασμοῦ καὶ ὁ ὑπάλληλος, ἐνώπιον τοῦ ὁποίου θὰ ἐνεργηθῇ οὗτος· 5) νὰ ἀναφέρηται ἡ ἐντολὴ πρὸς ἐκτέλεσιν καὶ ὁ διορισμὸς ἀντικλήτου, ἂν ὑπάρχῃ ἀνάγκη.— Ἡ ἐκθεσις ὑπογράφεται ὑπὸ τοῦ κλητῆρος, ὑπὸ τῶν κατὰ τὸ ἀρθρον 957 λαβόντων μέρος ὑπαλλήλων ἢ ὑπὸ τῶν ἐκτιμητῶν, ὑπὸ τοῦ δανειστοῦ καὶ τοῦ ὀφειλέτου, ἂν εἶναι παρόντες, γινομένης μνείας διὰ τὸν μὴ δυνάμενον ἢ μὴ θέλοντα νὰ ὑπογράψῃ. Ἐὰν δὲν συμπληρωθῇ κατὰ συνέχειαν ἡ κατάσχεσις, ἡ ἐκθεσις ὑπογράφεται καθ' ἐκάστην διακοπὴν. Ἡ ἡμέρα τοῦ πλειστηριασμοῦ καὶ ὁ ἐπὶ τούτου ὑπάλληλος δύνανται νὰ μεταβληθῶσι διὰ τοῦ κατὰ τὸ ἀρθρον 968 προγράμματος.

959³.—Ἀντίγραφον τῆς ἄνω συνταχθείσης κατασχετηρίου ἐκθέσεως ὀφείλει ὁ κλητῆρ, ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος τῆς κατασχέσεως, αὐτοδικαίως ἐπερχομένης, καὶ ἐπὶ τῇ ποινῇ τῇ ὀριζομένη ὑπὸ τοῦ ἀρθροῦ 887 δι' αὐτόν, νὰ κοινοποιήσῃ ἐντὸς «δώδεκα»³

1. Ὅρα σελ. 267 σημ. 3.

2. Ὡς ἐτροπ. διὰ ν. ΓΦΝΔ'.

3. Ἡ ἐξήθη οὕτω ἀπὸ 6 διὰ Β. Δ. 19 Μαῦρ. 1910.

ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς περατώσεως τῆς κατασχέσεως, μὴ συμπεριλαμβανομένης, 1) εἰς τὸν ὀφειλέτην, καὶ ἂν ἦτο κατὰ τὴν κατάσχεσιν παρῶν, 2) εἰς τὸν τρίτον διακάτοχον, 3) εἰς τὸν εἰρηνοδίκην τοῦ τόπου τῆς ἐκτελέσεως καὶ 4) εἰς τὸν εἰδικὸν πάρεδρον ¹, ἢ τὸν τούτου καθήκοντα ἐκπληροῦντα, τῆς περιφερείας, ἐνθα κεῖται τὸ κατασχεθέν.—Ἐπὶ κτημάτων ἀνηκόντων εἰς τὴν περιφέρειαν χωρίου, κωμοπόλεως, ἢ πόλεως, ἐνθα ἐδρεύει ἡ δημοτικὴ ἀρχή, ἢ τοιαύτη κοινοποιήσις γίνεται εἰς τὸν δήμαρχον ¹.—Ἡ παρουσία τοῦ ὀφειλέτου ἔστω καὶ κατὰ τὴν ἔναρξιν τῆς κατασχέσεως ἐπέχει τὸν τρόπον δηλοποιήσεως διὰ τὰς συνεπείας τοῦ ἄρθρου 963.

960 ².—Ἐντὸς «ὀκτώ» ³ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς περατώσεως τῆς κατασχέσεως, μὴ συμπεριλαμβανομένης, ὁ κλητὴρ, ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος τῆς κατασχέσεως, αὐτοδικαίως ἐπεροχομένης, καὶ ἐπὶ τῇ ποινῇ τῇ ὀριζομένη δι' αὐτὸν ὑπὸ τοῦ ἄρθρ. 887, ὀφείλει: 1) νὰ δηλοποιήσῃ τὴν κατάσχεσιν εἰς τὸν ὑποθηκοφύλακα τοῦ δήμου, εἰς ὃν ὑπάγεται τὸ κατασχεθέν, διὰ κοινοποιήσεως τῆς κατασχετηρίου ἐκθέσεως· 2) νὰ καταθέσῃ ἐνώπιον τοῦ ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπαλλήλου, ὅστις δύναται νὰ εἶναι ὁ Εἰρηνοδίκης τοῦ τόπου, ἐνθα κεῖται τὸ κατασχεθέν, ἢ συμβολαιογράφος τῆς περιφερείας τοῦ αὐτοῦ Εἰρηνοδικείου, συντασσομένης πράξεως, τὸ ἐκτελούμενον δικαιοῦραρον, τὸ πρωτότυπον τῆς κατασχετηρίου ἐκθέσεως καὶ τὸ ἐπιδοτήριον τῆς ἐπιταγῆς.—Τὴν ἀπόδειξιν ὅτι ἐκοινοποιήθη ἡ κατάσχεσις εἰς τὸν ὑποθηκοφύλακα, ὀφείλει νὰ προσαγάγῃ ὁ κλητὴρ ἐντὸς «ὀκτώ» ³ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς καταθέσεως τῶν ἐγγράφων εἰς τὸν ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ, συντασσομένης πράξεως κάτωθι τῆς πράξεως τῆς καταθέσεως τῶν ἐγγράφων.—Ὁ ὑποθηκοφύλαξ, ἅμα τῇ κοινοποιήσει τῆς ἐνεργηθείσης κατασχέσεως, ἐγγράφει ταύτην αὐθημερὸν εἰς τὸ ἐπὶ τούτῳ βιβλίον τῶν κατασχέσεων. Ὁ μὴ ἐγγράψας αὐθημερὸν τὴν δηλοποιηθεῖσαν κατάσχεσιν, ἐκτὸς τῆς εὐθύνης διὰ πᾶσαν ἐκ τῆς παραλείψεώς του ζημίαν, τιμωρεῖται πειθαρχικῶς διὰ προσκαίρου παύ-

1. Ἡ ἂν εἶνε ἕδρα κοινότητος, εἰς τὸν πρόεδρον αὐτῆς (ἄρθρ. 202 § 1 Κώδικος δήμων καὶ Κοινοτήτων καὶ ἄρθρ. 8 ν. 263 τοῦ 1914).

2. Ὡς ἔτροπ. διὰ ν. ΓΦΝΔ'.

3. Ἡὐξήθη οὕτω ἀπὸ 3 διὰ Β. Δ. 19 Μαρτ. 1910.

σεως, καὶ ἐν ὑποτροπῇ ἀπολύεται τῆς ὑπηρεσίας ¹. — «Ὁ ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπάλληλος ὀφείλει νὰ χορηγήσῃ εἰς τὸν ἐπισπεύδοντα ἐπίσημα ἀντίγραφα τοῦ ἐκτελουμένου δικαιογράφου καὶ τῶν ἐπιδοτηρίων τῆς ἐπιταγῆς, δι' ὧν οὗτος δύναται νὰ ἐνεργήσῃ νέαν ἐκτέλεσιν κατὰ τοῦ ὀφειλέτου καὶ κατὰ παντὸς ἄλλου ὑποχρέου διὰ κατασχέσεως ἄλλης περιουσίας καὶ προσωπικῆς κρατήσεως, ἂν τοιαύτη ἔχη ἀπαγγελθῆ ².

β'. Μεσεγγυοῦχοι ³.

961. — Εἰς τὴν διακατοχὴν τῶν κατασχεθέντων ἀκινήτων μένει ὡς μεσεγγυοῦχος ὁ ὀφειλέτης, καί, ἐὰν ταῦτα ἐμισθώθησαν ἢ ἐνοικιάσθησαν, ὁ μισθωτὴς, ἢ ὁ ἐνοικιαστής, ἐκτὸς ἐάν, κατ' αἰτησὶν ἑνὸς τῶν ἐχόντων συμφέρον, ἤθελε προσδιορισθῆ παρὰ τοῦ δικαστηρίου ἄλλος μεσεγγυοῦχος.

962. — Περὶ τῶν ὑποχρεώσεων τοῦ μεσεγγυοῦχου καὶ τοῦ δήμου ἐφαρμόζονται τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 889 ὀρισμένα. — Ὁ μεσεγγυοῦχος ὀφείλει νὰ φυλάττῃ τοὺς ὕστερον συλλεχθέντας καρπούς, μισθώματα καὶ ἐνοίκια καὶ νὰ τὰ ἀποδίδῃ, κατ' αἰτησὶν, εἰς τὸν ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ.

γ'. Ἀπαγορεύσεις τῆς ἀπαλλοτριώσεως ἢ βλάβης.

963. — Ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἐν τῷ ἄρθρῳ 959 ἀναφερομένης δηλοποιήσεως στερεῖται ὁ ὀφειλέτης τοῦ δικαιώματος τῆς ἐλευθέρως διαθέσεως τοῦ κατασχεθέντος πράγματος. — Ὅλα αἱ παρ' αὐτοῦ ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ταύτης ἐπιχειρηθεῖσαι ἀπαλλοτριώσεις καὶ ὑποθήκαι εἶναι αὐτοδικαίως ἄκυροι καὶ μὴ οὔσαι, χωρὶς νὰ ἀπαιτῆται νὰ ἀπαγγελθῆ ἢ ἀκυρότης παρὰ τοῦ δικαστηρίου ⁴.

964. — Πᾶσα ἐπιζήμιος διάθεσις ἢ βλάβη τοῦ κατασχεθέντος πράγματος ἐπιφέρει τὴν εἰς ἀποζημίωσιν διὰ προσωπικῆς

1. Ὅρα καὶ ἄρθρ. 57 ν. δ. Ἰουλ. 1923 «περὶ εἰδικῶν διατάξεων ἐπὶ ἀνωνύμων ἐταιρειῶν» ἐν Μέρ. Β'.

2. Ἡ ἐντὸς « » τελευτ. παράγρ. προσετέθη διὰ ν. ΓΦΔΓ'.

3. Ὅρα ἐν σχέσει πρὸς τὸν μεσεγγυοῦχον ἐπὶ ἀναγκαστικῆς ἢ συντηρητικῆς κατασχέσεως μεταλλείου ἄρθρ. 19 ἀν. ν. 2514 τοῦ 1940 «περὶ τροπ. τῶν περὶ μεταλλείων διατάξεων» ἐν Μέρ. Γ'.

4. Ὅρα καὶ ἄρθρ. 1310 Ἀστ. Κώδικος (ν. 2250 τοῦ 1940).

κρατήσεως καταψήφισιν επιφυλαττομένης καὶ μεγαλειτέρας ποινῆς κατὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 171 τοῦ ποινικοῦ νόμου¹ ὠρισμένα.

δ'. Πλειστηριασμός².

965³. — Ὁ πλειστηριασμός τῶν κατασχεθέντων ἀκινήτων, μετὰ τῶν παρεπομένων αὐτῶν καὶ τῶν ἀκινήτοις ἰσοτίμων διακαίων, γίνεται δημοσίως ἐὰν μὲν ταῦτα κεῖνται ἐν τῇ περιφερείᾳ Δήμου ἐν τῇ ἔδρᾳ αὐτοῦ, ἐὰν δὲ κεῖνται ἐν τῇ περιφερείᾳ Κοινότητος ἐν τῇ ἔδρᾳ τοῦ συμβολαιογράφου ἢ συμβολαιογραφοῦντος εἰρηνοδίκου, ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ ὁποίου κεῖται τὸ ἐκπλειστηριαζόμενον, ἀπὸ τῆς 10 μέχρι τῆς 12 ὥρας εἰς τὸν συνήθη διὰ πλειστηριασμοὺς τόπον καὶ ἐνώπιον τοῦ ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπαλλήλου, ὅστις δύναται νὰ εἶναι, κατ' ἐκλογὴν τοῦ δανειστοῦ, συμβολαιογράφος τις τῆς περιφερείας τοῦ ἐκπλειστηριαζομένου καὶ ἐν ἐλλείψει τοιοῦτου ὁ συμβολαιογραφῶν εἰρηνοδίκης. Ὁ πλειστηριασμός δὲν δύναται νὰ γίνῃ πρὶν ἢ παρέλθωσι τεσσαράκοντα ἡμέραι ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς περατώσεως τῆς κατασχέσεως, μὴ συμπεριλαμβανομένης.

966⁴. — Κατ' οὐδεμίαν περίπτωσιν ἐπιτρέπεται νὰ γίνῃ ὁ πλειστηριασμός ἐν ἄλλῳ δήμῳ ἢ ἐν ἄλλῳ τόπῳ ἢ παρὰ τὸς διατάξεις τοῦ ἀνωτέρω ἄρθρου. Ὁ τοιοῦτος πλειστηριασμός εἶναι αὐτοδικαίως ἄκυρος, οἱ δὲ συνεργήσαντες τιμωροῦνται ὑπὸ τοῦ πλημμελειοδικείου διὰ φυλακίσεως.

967⁴. — Ἡ ἡμέρα καὶ ὁ τόπος τοῦ πλειστηριασμοῦ, καθὼς καὶ ὁ ὑπάλληλος, ἐνώπιον τοῦ ὁποίου πρόκειται νὰ γίνῃ, προκοινοποιοῦνται κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἐπομένων ἄρθρων.

968³. — Ἡ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον προκοινοποίησι γίνεται: 1) διὰ κηρύξεως κήρυκος ἐν τῇ πρωτευούσῃ τοῦ Δήμου ἢ τῆς Κοινότητος, ἐν τῇ περιφερείᾳ τῶν ὁποίων κεῖται τὸ ἀκίνητον, καὶ ἐν τῷ συνήθει διὰ πλειστηριασμοὺς τόπῳ ὡς καὶ εἰς τὰ δημοσιώτερα μέρη τοῦ Δήμου ἢ Κοινότητος κατὰ τὴν προηγουμένην τοῦ πλειστηριασμοῦ Κυριακὴν καὶ κατὰ τὴν 10 π. μ.

1. Νῦν, ἄρθρ. 177 νέου Ποιν. Κώδικος.

2. Ὅρα ἄρθρ. 4 ἀν. ν. 768 τοῦ 1937 ὑπὸ ἄρθρ. 955.

3. Ὡς ἐτροπ. δι' ἄρθρ. 3 ἀν. ν. 1139 τοῦ 1938.

4. Ὡς ἐτροπ. διὰ ν. ΓΦΝΔ'.

ᾧσαν συντασσομένης μιᾶς ἐκθέσεως περὶ τῆς κηρύξεως ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῆς ἐκτελέσεως δικ. κλητῆρος, προσυπογραφομένης ὑπὸ τοῦ κήρυκος καὶ δύο μαρτύρων. 2) διὰ κοινοποιήσεως προγράμματος, περιέχοντος τὰ κατὰ τὸ ἐπόμενον ἄρθρον, εἰς τὸν ὀφειλέτην καὶ εἰς τὸν τρίτον διακάτοχον¹, καὶ διὰ τοιχοκολήσεως εἰς τὸ Εἰρηνοδικεῖον καὶ εἰς τὸ Δημαρχεῖον, ἐν τῇ περιφερείᾳ τῶν ὁποίων ὑπάγεται τὸ πλειστηριαζόμενον κτῆμα, προσυπογράφοντος τὸ περὶ τούτου ἐπιδοτήριον τοῦ εἰρηνοδίκου ἢ τοῦ δημάρχου, ἐντὸς εἰκοσιν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς κατασχέσεως, μὴ συμπεριλαμβανομένης· 3) διὰ δημοσιεύσεως περιλήψεως τοῦ προγράμματος, ἐν κυρίῳ φύλλῳ ἑφημερίδος ἐκδιδομένης ἐν τῷ δήμῳ, ἢ, ἐλλείψει, ἐν τῇ πρωτεύουσῃ τῆς ἐπαρχίας ἢ τοῦ νομοῦ, ἢ, τοιούτων μὴ ὑπαρχουσῶν, ἐν κυρίῳ φύλλῳ καὶ ἐν τῇ τρίτῃ σελίδι ἑφημερίδος ἡμερησίας ἐκδιδομένης ἐν Ἀθήναις². Αἱ τοιαῦται δημοσιεύσεις γίνονται ἀνά μίαν καθ' ἑκάστην τῶν δύο ἑβδομάδων τῶν πρὸ τοῦ πλειστηριασμοῦ, ἢ τελευταία ὅμως πρὸ πέντε τοῦλάχιστον ἡμερῶν πρὸ αὐτοῦ. Ἐὰν ὅμως ἡ δημοσίευσίς γίνηται δι' ἡμερησίας ἑφημερίδος τῶν Ἀθηνῶν, ἐν ἐλλείψει ἑφημερίδος ἐκδιδομένης ἐν τῷ δήμῳ ἢ τῇ πρωτεύουσῃ τῆς ἐπαρχίας ἢ τοῦ νομοῦ, τότε αἱ δημοσιεύσεις ἑκάστης ἑβδομάδος εἶναι διπλαῖ εἰς δύο συνεχῆ φύλλα. Τὸ ἄρθρ. 894 παρ. 3 ἐφαρμόζεται καὶ ἐν τῷ προκειμένῳ.

969³. — Τὸ κατὰ τὸ ἀνωτέρω ἄρθρον πρόγραμμα πρόβει νὰ περιέχη 1) περιγραφὴν τῶν πωλουμένων κτημάτων κατ' εἶδος, θέσιν, περιφέρειαν, δῆμον, ἔκτασιν καὶ ὄρια, ἐπὶ δὲ οἰκοδομῶν τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 957 μετὰ τῆς γενομένης ἐκτιμήσεως· 2) τὸν τόπον, τὸν δῆμον καὶ τὴν ἡμέραν τοῦ πλειστηριασμοῦ καθὼς καὶ τὸν ὑπάλλληλον, ἐνώπιον τοῦ ὁποίου θὰ ἐνεργηθῇ οὗτος· 3) τοὺς τῆς πωλήσεως ὅρους καὶ συμφωνίας τοῦ ἐπισπεύδοντος· 4) τὴν τιμὴν, ἢ τις δι' ἑκάστον κτῆμα θὰ χρησιμεύσῃ ὡς πρώτη προσφορά· 5) τὸ ὄνομα, τὸ ἐπώνυμον καὶ τὴν κατοικίαν τοῦ δανειστοῦ, τοῦ ὀφειλέτου καὶ τοῦ τρίτου διακατόχου καὶ 6) τὸ ποσὸν τοῦ χρέους, δι' ὃ ἐπιδιώκεται ὁ πλειστηριασμός. — Ἡ κατὰ τὸ ἀνωτέρω ἄρ-

1. Καὶ εἰς τὸν Ταμίαν τοῦ Δημοσίου καὶ εἰς τὸν Διοικητὴν ἢ Διευθυντὴν καταστήματος κλπ. τῆς Ἀγορ. Τραπεζῆς. Ὅρα σελ. 266 σημ. 2.

2. Ὅρα ἄρθρ. 5 ἀν. ν. 1621 τοῦ 1939 «περὶ Ταμείου Συντάξεων Νομικῶν».

3. Ὅς ἐτροπ. διὰ γ. ΓΦΝΔ' καὶ ΓΦΖΓ'.

θρον δημοσιευτέα εἰς τὰς ἐφημερίδας περίληψις τοῦ προγράμματος πρέπει νὰ περιέχη πάντα τὰ ἀνωτέρω, πλὴν τῶν ὀρίων, διὰ τῶν συντομωτέρων ἐκφράσεων. — Ἡ περίληψις συντάσσεται ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπαλλήλου, ὅστις καὶ ἐπιμελεῖται τῆς δημοσιεύσεως αὐτῆς, εὐθυνόμενος εἰς ἀποζημίωσιν διὰ πᾶσαν ἀμέλειαν καὶ τιμωρούμενος διὰ πειθαρχικῆς ποινῆς τοῦλάχιστον δραχ. 100. — Ἐὰν διὰ νόμου ἢ Διατάγματος ὀρισθῇ ἐφημερίς τῶν ἐπισήμων δημοσιεύσεων ἄλλη, πλὴν τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, αἱ διὰ τῶν ἄρθρων 894 καὶ 969 ἐπιβαλλόμεναι δημοσιεύσεις θὰ γίνωνται διὰ τῆς ἐφημερίδος ταύτης¹. — «Τὸ κατὰ τὸ ἀνωτέρω ἄρθρον 968 πρόγραμμα συντάσσει ὁ κλητῆρ»².

970³. — Ἡ μὴ τήρησις τῶν ἐν τοῖς ἄρθροις 967 ἕως 969 διαγραφομένων ἐπάγεται τὴν ἀκυρότητα τῆς διαδικασίας, τὴν εὐθύνην πρὸς ἀποζημίωσιν παντὸς ὑπαίτιου ταύτης, ἔτι δὲ καὶ τὴν πειθαρχικὴν τιμωρίαν διὰ προστίμου δραχ. 200—500 τοῦλάχιστον, ἐὰν οὗτος εἶναι δικαστικὸς ὑπάλληλος ἢ ὑπηρέτης. Αἱ διὰ τῶν ἐφημερίδων δημοσιεύσεις ἀποδεικνύονται διὰ προσαγωγῆς ἀντύπων τῶν φύλλων αὐτῶν. — Ἀντίγραφον τοῦ προγράμματος ἢ τὸ πρωτότυπον, μετὰ τῶν ἐπιδοτηρίων τῆς κοινοποιήσεως αὐτοῦ καὶ τῶν ἐκθέσεων κηρύξεως, κατατίθησιν ὁ κλητῆρ παρὰ τῷ ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ πρὸ «πέντε»⁴ τοῦλάχιστον ἡμερῶν πρὸ τοῦ πλειστηριασμοῦ, συντασσομένης πράξεως κάτωθι τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 960 συνταχθείσης. Τὰ ἐπιδοτήρια τῆς κατασχετηρίου ἐκθέσεως ὀφείλει νὰ καταθέσῃ ἐπὶ τῇ ἄνω ποινῇ ἐντὸς «ὀκτὼ»⁵ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως. Κατὰ τὰ λοιπὰ ἐφαρμόζονται τὰ τοῦ ἄρθρου 914.

971³. — Πρὸ 15 τοῦλάχιστον ἡμερῶν πρὸ τῆς ἡμέρας τοῦ πλειστηριασμοῦ μὴ συμπεριλαμβανομένης, ἐπιδίδεται ἀντίγραφον τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 969 προγράμματος πρὸς τοὺς ἐνυποθήκους δανειστάς, ἄλλους παρὰ τὸν ἐπισπεύδοντα, κατὰ τὸν ἐν ἄρθρῳ 140 καὶ ἐπομ. διαλαμβανόμενον τύπον, ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος τῆς

1. Ὅρα σελ. 299 σημ. 2.

2. Ἡ ἐντὸς « » τελευτ. παράγρ. προσετέθη διὰ ν. ΓΦῆΓ'.

3. Ὡς ἐτροπ. διὰ ν. ΓΦΝΔ'.

4. Ἠλαττώθη οὕτως ἀπὸ 8 διὰ Β. Δ. 19 Μαρτ. 1910.

5. Ἡὐξήθη οὕτως ἀπὸ 3 διὰ ν. 263 τοῦ 1914.

περαιτέρω διαδικασίας. Εἰς τοὺς τυχὸν ἀναγγελλθέντας ἤδη ἐνυποθήκους δανειστὰς ἢ τοιαύτη κοινοποίησις τοῦ προγράμματος εἶναι περιττή.

972.—Εἰς τοὺς μὴ ἐγγεγραμμένους ἐνυποθήκους δανειστὰς, ὡς καὶ εἰς ὅλους τοὺς λοιποὺς δανειστὰς, ἢ κοινοποίησις χρησιμεύει, κατὰ τὰ διὰ τοῦ ἄρθρου 968 διατεταγμένα, ὡς εἰδοποίησις διὰ νὰ προβάλουν τὰ δικαιώματά των κατὰ τοῦ πλειστηριασμοῦ καὶ ἐνῶ γίνεται ὁ πλειστηριασμός καὶ ἡ διανομὴ τοῦ ἐκπλειστηριασμοῦ.

973.—Ἐκτὸς τῶν διὰ τοῦ ἄρθρου 968 διατεταγμένων κοινοποιήσεων θέλει γίνεσθαι προσέτι καὶ κατὰ τὸν τόπον τοῦ πλειστηριασμοῦ, ἀμέσως πρὸ τῆς ἐνάρξεως αὐτοῦ, προφορικὴ κοινοποίησις διὰ κηρῦξεως, κατὰ τὴν ἐπιτόπιον συνήθειαν.—Τῆς τελευταίας ταύτης, καθὼς καὶ ὅλων τῶν λοιπῶν κοινοποιήσεων, γίνεται μνεία ἐν τῇ περὶ πλειστηριασμοῦ ἐκθέσει.

974.—Ἡ κατακύρωσις γίνεται πρὸς τὸν τὰ πλείονα προσφέροντα¹ τρία λεπτὰ μετὰ τὴν τελευταίαν προσφορὰν, διδομένου σημείου διὰ σκηπανίου ἢ κώδωνος.

975.—Ἐκαστος τῶν παρόντων, καθόσον προσφέρει τὴν ἀναγκαίαν ἀσφάλειαν ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ πλειστηριάξῃ δι' ἑαυτὸν ἢ δι' ἄλλον.—Ὁ ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ εἶναι ὑπεύθυνος διὰ τὴν πρὸς πληρωμὴν ἰκανότητα τοῦ ὑπερθεματιστοῦ· ὅθεν, ἐὰν δὲν γνωρίζῃ ἕξ οἰκείας πείρας τὸν ὑπερθεματιστὴν, λαμβάνει παρ' αὐτοῦ ἐγγύησιν ἢ ἐγγυητὴν. Μόνον ὁ ὀφειλέτης δὲν δύναται νὰ προσφέρῃ οὔτε αὐτός, οὔτε δι' ἄλλων, ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος τῆς πλειστηριακῆς πράξεως καὶ ἀποζημιώσεως.—Τὸ αὐτὸ ἐφαρμόζεται καὶ εἰς τὸν ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ, ὅστις, ἐὰν κατασταθῇ παραβάτης, καταδιώκεται ἐκτὸς τούτου καὶ πειθαρχικῶς.

976.—Οἱ διὰ τρίτους πλειστηριάσαντες ὀφείλουν ἀμέσως μετὰ τὴν κατακύρωσιν, πρὶν εἶτι ὑπογράψουν, νὰ ἀναγγείλουν διὰ ποῖον ἐπλειστηρίασαν καί, χρείας καλούσης, νὰ δώσουν ἀσφάλειαν, κατὰ τὰ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ διατεταγμένα.

977.—Ἐὰν ὁ ὑπερθεματιστὴς δὲν ἔχῃ εἰς χεῖράς του ἐγγραφον πληρεξουσιότητα τοῦ τρίτου, δι' ὃν ἐπλειστηρίασε, προσάγεται, ἐντὸς ὀκτὼ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς κατακυρώσεως, ἢ ἐκ

1. Τὸ γερμ. κ. προσθέτει ἐνταῦθα: *μόνον* (erst.).

μέρους τοῦ τρίτου τούτου ἀποδοχή. — Ἡ τῆς ἀποδοχῆς δήλωσις γίνεται παρὰ τοῦ τρίτου αὐτοῦ, ἢ διὰ τινος πληρεξουσίου του, συντάσσοντος ἐκθεσιν τοῦ ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ. — Ἐὰν ἡ δήλωσις αὕτη δὲν γίνῃ ἐντὸς τῆς διαγεγραμμένης προθεσμίας, θεωρεῖται ὁ διὰ τὸν τρίτον πλειστηριάσας ὡς ἀπ' εὐθείας ὑπερθεματιστής, καὶ ὑπόκειται εἰς τὴν αὐτὴν μὲ τοῦτον κατηγορίαν.

978¹. — Τὴν τάξιν, καθ' ἣν πρέπει νὰ πλειστηριάζονται τὰ κατασχεθέντα ἀκίνητα, προσδιορίζει ὁ ὀφειλέτης, ἐὰν εἶναι παρὼν. — Ὅταν συγκεφαλαιωθῇ ἡ πρὸς πληρωμὴν τῆς ἀπαιτήσεως καὶ τῶν ἐξόδων ποσότης, παύει ὁ περαιτέρω πλειστηριασμός. «Ἐν ἐλλείψει ὑπερθεματιστοῦ τὸ πλειστηριαζόμενον κτῆμα κατακυροῦται εἰς τὸν ἐπισπεύδοντα ἐπὶ τῇ πρώτῃ προσφορᾷ»².

979. — Περὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ καὶ τοῦ δικαιώματος τῆς ἔξαγοράσεως ἐφαρμοζονται τὰ ἐν τοῖς ἄρθροισι 902 καὶ 906 ὀριζόμενα. — Ἡ περὶ κατακυρώσεως ἐκθεσις πρέπει ὡσαύτως νὰ περιέχῃ κατὰ λέξιν ἀντίγραφον τῶν τῆς πωλήσεως συμφωνιῶν. — Διὰ τῆς κατακυρώσεως δὲν λαμβάνει ὁ ὑπερθεματιστής ἄλλα δικαιώματα εἰς τὴν ἰδιοκτησίαν τοῦ πλειστηριασθέντος πράγματος, παρ' ὅσα εἶχεν ὁ ὀφειλέτης αὐτός. «Πᾶσα ὅμως κατὰ τοῦ ὑπερθεματιστοῦ ἀγωγή διεκδικήσεως τοῦ κατακυρωθέντος αὐτῷ κτήματος ἀποκλείεται μετὰ δέκα ἔτη ἀπὸ τῆς μεταγραφῆς τῆς ἐν τῷ ἐπομένῳ ἄρθρῳ ἀναφερομένης περιλήψεως»³.

980⁴. — Περιλήψιν τῆς περὶ κατακυρώσεως ἐκθέσεως ἐν ἀπογράφῳ ἐκτελεστῷ λαμβάνει ὁ ὑπερθεματιστής τότε μόνον παρὰ τοῦ ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπαλλήλου, ὅταν ἐξεπλήρωσε τοὺς ὅρους τοῦ πλειστηριασμοῦ, καὶ ὅσον ἀφορᾷ τὴν καταβολὴν τοῦ ἐκπλειστηριασμοῦ, διὰ μετρητῶν, συμψηφισμοῦ ἢ ἄλλως. — Ἡ περιλήψις αὕτη ἀποτελεῖ δικαιοῶγραφον ἐκτελεστὸν κατὰ τὴν ἐννοίαν τῶν ἄρθρ. 856, 880 καὶ 883, καὶ ἐκτελεῖται, μετὰ «ὀκτὼ»⁵ ἡμέρας ἀπ' ἧς κοινοποιηθῇ ἐν ἀντιγράφῳ μετ' ἐπιταγῆς, κατὰ τὸ ἄρθρ. 863, εἰς τὸν ὀφειλέτην καὶ τὸν τρίτον διακάτοχον, κατὰ

1. Ὡς ἐτροπ. διὰ ν. ΓΦΝΔ' καὶ ΓΦΨΓ'.
2. Τὸ ἐντὸς « » τελευτ. ἐδ. τίθεται ὡς ἐτροπ. διὰ ν. ΓΦΨΓ'. — Ὅρα καὶ Β. Δ. 11 Σεπτεμβρ. 1836 ἐν Μέρ. Β'.
3. Τὰ ἐντὸς « » προσετέθησαν διὰ ν. ΓΦΝΔ'.
4. Ὡς ἐτροπ. διὰ ν. ΓΦΝΔ'.
5. Ἡ ἐξήθη οὕτως ἀπὸ 3 διὰ Β. Δ. 19 Μαρτ. 1910.

τοῦ ὀφειλέτου, κατὰ τοῦ τρίτου διακατόχου, κατὰ παντός κατόχου, γενομένου τοιούτου πρὸ τῆς κατασχέσεως, ἢ μετ' αὐτήν, εἴτε συναιρέσει, εἴτε ἄνευ συναιρέσεως τοῦ ὀφειλέτου ἢ τοῦ τρίτου διακατόχου, καὶ κατὰ τῆς οἰκογενείας αὐτῶν, ἀποτελουμένης ἐκ τῶν ἐν ἄρθρῳ 885 ἀναφερομένων προσώπων, δι' ἐξώσεως καὶ ἀποβολῆς βιαίας αὐτῶν ἐκ τῆς κατοχῆς τοῦ κτήματος καὶ ἐγκαταστάσεως ἐν αὐτῷ τοῦ ὑπερθεματιστοῦ¹. — Ἡ ἐγκατάστασις γίνεται δι' ἐκθέσεως τοῦ κλητῆρος, συντασσομένης ἐπὶ παρουσίᾳ ἢ ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ ὑπερθεματιστοῦ καὶ ἀναφερούσης ὅτι ἐγκατέστησε τὸν ὑπερθεματιστὴν καὶ ἐξετέλεσε τὴν περίληψιν. — Δύναται ὁ ὑπερθεματιστὴς δι' αἰτήσεως πρὸς τὸν πρόεδρον τοῦ δικαστηρίου τοῦ τόπου τῆς ἐκτελέσεως, κατὰ τὴν διαδικασίαν τῶν ἄρθρ. 634—638 καὶ κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ ἄρθρ. 255, νὰ ζητήσῃ ἀπόφασιν ἀπαγγέλλουσαν τὰς χρηματικὰς ποινὰς καὶ τὴν προσωπικὴν κράτησιν τῶν ἄρθρ. 880 καὶ 883 κατὰ παντός διαταράσσοντος τὴν κατοχὴν τοῦ ὑπερθεματιστοῦ, ἐγκλήσει τοῦ ὁποίου ἐπιβάλλεται ὑπὸ τοῦ πλημμελειοδικείου καὶ ἡ ποινὴ τοῦ ἄρθρ. 883 διὰ πᾶσαν διατάραξιν. Ἡ ἀπόφασις τοῦ προέδρου ἐκδίδεται ἐντὸς δύο ἡμερῶν ἀπὸ τῆς αἰτήσεως. — Ἡ τε περίληψις καὶ ἡ ἀπόφασις τοῦ προέδρου διατηροῦσι τὴν ἰσχὺν αὐτῶν ὡς δικαιοῦγραφα ἐκτελεστὰ καὶ ἔχοντα τὰς ἀνωτέρω συνεπειάς, μέχρις οὗ τὸ δικαστήριον ἀποφασίσῃ ἄλλως ἐκτελοῦνται δὲ κατὰ παντός καὶ μετὰ τὴν ἐκθεσιν τῆς ἐγκαταστάσεως. — Ἀντιρρήσεις κατὰ τῆς τοιαύτης ἐκτελέσεως ὑπὸ τοῦ ὀφειλέτου, τοῦ τρίτου κατόχου ἢ καὶ οἰουδήποτε ἄλλου, δικάζονται ὑπὸ τοῦ προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν ἢ τοῦ δικαστηρίου κατὰ τὰ ἄρθρα 634, 635 καὶ 255, τῶν διαδίκων ὀφειλόντων νὰ προσκομίσωσι τὰ ἀποδεικτικὰ μέσα, εἰς τὴν πρώτην συζήτησιν. — Πᾶσαι αἱ ἄνω ἀποφάσεις εἰς οὐδὲν ἔνδικον μέσον ὑποκείμεναι, εἶναι προσωρινῆς ἰσχύος καὶ οὐδεμίαν ἔχουσιν ἐπιρροὴν εἰς τὴν κυρίαν ὑπόθεσιν. Ὁ ἀποβληθεὶς, ἐὰν πρὸ τῆς κατασχέσεως κατεῖχεν οὐχὶ ἐξ ὀνόματος ἢ συναιρέσει τοῦ ὀφειλέτου ἢ τοῦ

1. Ἡ περίληψις τῆς κατακυρ. ἐκθέσεως δὲν ἐκτελεῖται κατὰ τοῦ Δημοσίου ὡς κατόχου οὐδὲ κατὰ τῶν ἐπ' ὀνόματι αὐτοῦ κατεχόντων ἢ διαχειριζομένων, ἐκτός ἐὰν ἐκοινοποιήθῃ εἰς αὐτὸ ἢ κατασχετήριος ἐκθεσις καὶ τὸ πρόγραμμα πλειστηριασμοῦ ἐντὸς πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς συντάξεως τῶν (ἄρθρ. 6 ἀν. ν. 1539 τοῦ 1938 «περὶ προστασίας τῶν δημοσίων κτημάτων».

τρίτου διακατόχου, ἀνακόπτων τὴν ἐκτέλεσιν ἢ ἐνάγων ὀπωσδήποτε, διατηρεῖ τὰ δικαιώματα τοῦ ἐναγομένου κατὰ τὸ ἄρθρον 956 § 4.

981.— Ἐὰν ἐγίνε πλειστηριασμός ἐπὶ πληρωμῇ εἰς ἀμέσως μετροητά, καὶ ἐπληρώθη παραχορῆμα ἢ τιμὴ τῆς κατακυρώσεως, ἐνεργοῦνται παραυτίκα τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 905, 936 καὶ 984 ὡρισμένα.— Γενομένου πλειστηριασμοῦ ἐπὶ συμφωνίας, δίδει ὁ ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ εἰς τοὺς δανειστάς, ἐὰν δύνανται νὰ πληρωθῶσιν ὅλοι, γραμματίον πληρωτέον ἀπὸ τοῦ ἐκπλειστηριάσματος, ἐπὶ βεβαιώσει γραφομένη παρ' αὐτῶν ἐπὶ τῇ ἐκθέσει τῆς κατακυρώσεως, καὶ διατάττει, ὅτι τὸ ὑπερβάλλον θέλει ἀποδοθῆ ἐν καιρῷ εἰς τὸν ὀφειλέτην, μετὰ τὴν ἐντελῆ πληρωμὴν τῶν δανειστών.— Τὸ γραμματίον τοῦτο εἶναι ἐκτελεστόν κατὰ τοῦ ὑπερθεματιστοῦ.— Κατὰ τὰ λοιπὰ ἐφαρμόζονται τὰ διὰ τῶν ἄρθρων 996 καὶ 997 διατεταγμένα.— «Ἐὰν ὁ ὑπερθεματιστὴς εἶναι ἐνυπόθηκος δανειστής, δύνανται, ἐπὶ ἐγγυήσει πάντοτε, ὑπ' εὐθύνην δὲ προσωπικὴν τοῦ ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ, κατὰ τὸ ἄρθρον 949, συντασσομένης ἐπὶ τούτῳ ὁμολογίας ἐνώπιον τοῦ ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ, νὰ μὴ καταβάλλῃ μέρος ἢ τὸ ὅλον τῆς ἀπαιτήσεως τοῦ μέχρι τῆς ὀριστικότητος τοῦ πίνακος κατατάξεως». — «Ἐν τοιαύτῃ ὁμῶς περιπτώσει δὲν ἐκδίδεται ἢ κατὰ τὸ ἀνώτερον ἄρθρο. 980 περίληψις ὑπὲρ τοῦ ὑπερθεματιστοῦ, ὅστις ὀφείλει, διὰ προσωπικῆς κρατήσεως καὶ ἐπὶ ποινῇ ἀναπλειστηριασμοῦ, νὰ καταβάλλῃ τὸ παρακρατηθὲν ποσὸν ἐντόκως πρὸς τὸν ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ, ἅμα μεταβληθῆ ὁ πίναξ κατὰ τρόπον μὴ δικαιολογοῦντα τὴν περαιτέρω παρακράτησιν, καὶ ἐντὸς ὀκτῶ ἡμερῶν ἀφ' ἧς προσκληθῆ πρὸς τοῦτο εἴτε ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ εἴτε ὑφ' οἰουδήποτε δανειστοῦ ἐκ τῶν ἀναγγειλαμένων, εἴτε ὑπὸ τοῦ ὀφειλέτου». — «Συναινούντων τῶν ἀναγγειλαμένων, δύνανται νὰ ἐκδοθῆ ἢ περίληψις ὑπὲρ τοῦ τοιοῦτου ὑπερθεματιστοῦ, ἀλλ' ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἀναπλειστηριασμός δὲν χωρεῖ, ἐκτελεῖται δὲ μόνον κατ' αὐτοῦ ἢ ἄνω ὁμολογία ἐπιμελεία τῶν ἀνωτέρω»¹. — «Περὶ πάντων τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ τούτῳ ἀναφερομένων ἢ συναίσεις τοῦ ὀφειλέτου δὲν εἶναι ἀναγκαῖα»².

1. Τὰ ἐντὸς « » 5, 6 καὶ 7 ἐδ. προσετέθησαν διὰ ν. ΓΦΝΔ'.

2. Τὸ ἐντὸς « » τελευτ. ἐδ. προσετέθη διὰ ν. ΓΦΖΓ'.

ε'. Ἀναπλειστηριασμός.

982.—Ἐὰν αἱ ὑποχρεώσεις καὶ αἱ συμφωνίαι, τὰς ὁποίας ὁ ὑπερθεματιστὴς ἀνέλαβε κατὰ τὰ ἄρθρα 979 - 981, δὲν ἐξετελέσθησαν, γίνεται κατὰ τοὺς ἐν ἄρθροισι 965 - 980 διαλαμβανομένους τύπους, δαπάναις τοῦ ὑπερθεματιστοῦ, ἀναπλειστηριασμός τοῦ εἰς αὐτὸν κατακυρωθέντος πράγματος.—«Ἡ προθεσμία ἄρχεται μετὰ πέντε ἡμέρας ἀπὸ τῆς προσκλήσεως τοῦ ὑπερθεματιστοῦ, ὅπως συμμορφωθῆι πρὸς τὰς ὑποχρεώσεις αὐτοῦ. Τὸ αὐτὸ ἰσχύει καὶ διὰ τὴν περίπτωσιν τοῦ ἄρθρ. 903»¹.

983.—Ὡς πρὸς τὸ ἔλλειμμα ἢ τὸ περίσσειμα, καὶ τὸ πρὸς ἐξαγόρασιν δικαίωμα τοῦ πρώτου ὑπερθεματιστοῦ, ἐφαρμόζονται τὰ ἐν τοῖς ἄρθροισι 903 καὶ 904 ὠρισμένα.—Ἐὰν τὸ κτήμα εὐρίσκετο ἤδη εἰς χεῖρας τοῦ πρώτου ὑπερθεματιστοῦ, μένει καὶ τοῦ λοιποῦ εἰς χεῖράς του· ἀλλὰ τότε ἔχει οὗτος τὰς ὑποχρεώσεις τοῦ ὀφειλέτου, κατὰ τὰ διὰ τῶν ἄρθρων 961, 962, 979 καὶ 980 διατεταγμένα.—Ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς πρώτης κοινοποιήσεως τοῦ ἀναπλειστηριασμοῦ στερεῖται ὁ πρῶτος ὑπερθεματιστὴς τοῦ δικαίωματος τῆς τοῦ κτήματος ἐλευθέρως διαθέσεως, κατὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 963 ἀκριβέστερον ὠρισμένα.

ς'. Ἀναγγελία τῶν δανειστικῶν, παρεμπόδιον καὶ τὰ τοιαῦτα.

984.—Εἰς τὴν κατάσχεσιν κατασχεθέντων ἤδη ἀκινήτων ἐφαρμόζονται τὰ ἐν τοῖς ἄρθροισι 908 καὶ 909 ὠρισμένα.—Μετέπειτα ἐμφανιζόμενοι δανεισταὶ ἅπλοῖ τε καὶ ἐνυπόθηκoi (ἄρθρ. 971 καὶ 972) ἀναγγέλλονται ἅπλως διὰ νὰ ληφθῶσιν ὑπ' ὄψιν κατὰ τὴν διανομὴν τοῦ ἐκπλειστηριασμοῦ. «Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 909 ἐδάφ. 6 ἀναγγελία, ἵνα ἔχη ἰσχύν καὶ ἀποτέλεσμα αὐτοτελοῦς κατασχέσεως δέον νὰ κοινοποιηθῆι ἐντὸς τῆς ὑπὸ τοῦ ἐδ. 7 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου ὀριζομένης προθεσμίας τῶν πέντε ἡμερῶν εἰς τὸν ὑποθηκοφύλακα, ὑποχρεούμενον νὰ ἐπιφέρῃ τὴν δέουσαν σημείωσιν εἰς τὸ περιθώριον τῆς ἐγγραφῆς τῆς κατασχέσεως, ἀπὸ τῆς ἐγγραφῆς δὲ ταύτης ἄρχονται τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἀναγγελίας ὡς αὐτοτελοῦς κατασχέσεως»².

1. Τὸ ἐντὸς * * ἐδ. τοῦ ἄρθρ. 982 προσετέθη διὰ ν. ΓΦΗΓ'.

2. Τὰ ἐντὸς * * ἐν τέλει τοῦ ἄρθρ. 984 προσετέθησαν δι' ἄρθρ. 3 ἀν. ν. 1139 τοῦ 1938.

985¹.—Εἰς τὰ παρεμπίπτοντα κεφάλαια, τὰς περὶ διεκδικήσεως κατασχεθέντων ἀκινήτων ἀγωγάς, ἢ τοὺς μὴ κατορθωθέντας πλειστηριασμοὺς κλπ. ἐφαρμόζονται τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 871, 874, 984 παρ. 2 καὶ 3, 896, 897, 907 καὶ 910—914 ὠρισμένα.—Διὰ τὴν ἐκτέλεσιν πλειστηριασμοῦ ὀριζομένου κατὰ τὴν περίπτωσιν τοῦ ἄρθρου 913 ἀπαιτεῖται ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος καὶ πειθαρχικῆς τιμωρίας τοῦ ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπαλλήλου, ἢ ἐπανάληψις πασῶν τῶν ἐν ἄρθροις 968, 971 διατυπώσεων καὶ κοινοποιήσεων κατὰ τὰς ἐν αὐτοῖς προθεσμίας.—Ἡ ἐν ἄρθρῳ 968 ἀριθμ. 2 κοινοποιήσις γίνεται εἴκοσι τοῦλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς ἡμέρας τοῦ πλειστηριασμοῦ μὴ συμπεριλαμβανομένης.—Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 913 προᾶξις συνεχίσεως τῆς ἐκτελέσεως δέον ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος τῆς διαδικασίας νὰ κοινοποιηθῇ πρὸ τῆς ἐνεργείας τῶν ἐν ἄρθρῳ 968 καὶ εἰς τὸν ὑποθηκοφύλακα τῆς τοποθεσίας τοῦ ἀκινήτου ὑποχρεούμενον νὰ σημειώσῃ ταύτην εἰς τὸ βιβλίον τῶν κατασχέσεων.

Β'. Διανομὴ τοῦ ἐκπλειστηριάσματος ἀκινήτων.

α'. Πότε γίνεται ἡ κατάταξις².

986. — Καὶ κατὰ τὴν διανομὴν τοῦ ἐκπλειστηριάσματος ἀκινήτων κτημάτων δὲν προσκαλοῦνται κατὰ τὸ ἄρθρον 971 οἱ δανεισταὶ ἐκτὸς τῶν ἐγγεγραμμένων ἐνυποθήκων, νὰ ἀναγγείλωσιν ἑαυτοὺς, ἀλλὰ λαμβάνονται ὑπ' ὄψει μόνον οἱ ἀναγγείλαντες ἑαυτοὺς (ἄρθρον 984).

987. — Ἐὰν τὸ ἐκπλειστηρίασμα ἀρχῇ διὰ νὰ πληρωθοῦν ὅλοι οἱ ἀναγγείλαντες ἑαυτοὺς δανεισταί, πράττονται τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 981 διαλαμβανόμενα· τὸναντίον δὲ γίνεται κατάταξις, ἐπιφυλαττομένου εἰς τοὺς δανειστάς τοῦ δικαιώματος νὰ συμβιβά-

1. Ὡς ἐτροπ. δι' ἄρθρ. 3 ἀν. ν. 1139 τοῦ 1938.

2. «Ἡ ἱκανοποίησις τῶν δανειστῶν κληρονομίας καταλειπομένης εἰς τὸ Δημόσιον ἐνεργεῖται κατὰ τὴν σειρὰν τὴν ἀναφερομένην ἐν τῇ Πολιτ. Δικον. περὶ τῆς κατάταξεως δανειστῶν ἐπὶ κατασχέσεως ἀκινήτων. Διὰ Β. Δ. δύναται νὰ ὀρίζονται λεπτομερέστερον τὰ τῆς διαδικασίας ἱκανοποιήσεως τῶν δανειστῶν (ἄρθρ. 22 § 2 ἀν. ν. 2039 «περὶ τροπ. καὶ κωδικοπ. τῶν εἰς τὸ Κράτος κλπ. καταλειπομένων κληρονομιῶν κλπ.» καὶ Β. Δ. 13/18 Δεκ. 1939 «περὶ διαδικασίας ἐπαληθεύσεως χρεῶν καὶ ἱκανοποιήσεως δανειστῶν κληρονομιῶν πρὸς τὸ Δημόσιον κλπ.», ὡς ἐτροπ. διὰ διατ. 12/31 Δεκ. 1941, καὶ 26 Μαΐου—9 Ἰουν. 1944).

ζωνται κατὰ πᾶσαν στάσιν τῆς δίκης, κατὰ τὰ ἄρθρα 477 καὶ 478.

988.—Τὰ ἐν ἀμφοτέροις τοῖς προηγουμένοις ἄρθροις ὠρισμένα ἐφαρμόζονται καὶ—1. ὅταν πρόκειται περὶ διανομῆς τῆς παρὰ τρίτου διακατόχου τοῦ ὑποθέτου πράγματος χρεωστούμενης τιμῆς τῆς πωλήσεως (ἄρθρ. 956).—2. ὅταν τὰ ἀκίνητα, ὅχι [διὰ βίας] ¹, ἀλλ' ἐκουσίως ἐπλειστηριάσθησαν παρὰ τοῦ ὀφειλέτου, καὶ πολλοὶ δανεισταὶ ζητοῦν νὰ πληρωθῶσι.—Κατ' ἀμφοτέρας τὰς περιπτώσεις προσδιορίζεται ἐπὶ τῆς κατατάξεως, πρὸ τῆς περαιτέρω διαδικασίας, παρὰ τοῦ ἐπιμελουμένου διαδίκου, καὶ κατὰ τὸ δοκοῦν αὐτῷ, εἰρηνοδίκης τις ἢ συμβολαιογράφος κατὰ τὸν τύπον τοῦ πλειστηριασμοῦ ἢ τὸν τύπον τῆς κατοικίας τοῦ τρίτου διακατόχου.

β'. Προσαγωγή ἀποδείξεων παρὰ τῶν δανειστῶν.

989².—Ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἀναγγελίαν, τὴν κατάθεσιν τῶν τίτλων τῶν ἀναγγελθέντων δανειστῶν καὶ ἐν γένει τὴν διαδικασίαν τῆς κατατάξεως, ἐφαρμόζονται τὰ ἄρθρα 937, 938 καὶ 939, μὲ τὴν διαφορὰν, ὅτι πᾶσαι αἱ ἐν τοῖς ἄρθροις τούτοις ἀναφερόμεναι προθεσμίαι εἶναι 10 ἡμερῶν. Ἡ ἀναγγελία γίνεται κατὰ τὸ ἄρθρ. 909.

990³.—Ὁ ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ, ἐὰν πρόκειται περὶ διανομῆς ἐκπλειστηριάσματος ἀνωτέρου τῶν δραχμῶν δύο χιλιάδων, δύναται, ἂν ἐγκρίνη, νὰ δημοσιεύσῃ ἐν τινι φύλλῳ ἐφημερίδος τῆς ἐκλογῆς του πάντοτε γενικὴν, καὶ οὐχὶ ὀνομαστί, πρόσκλησιν τῶν δανειστῶν, ἵνα καταθέσωσι τοὺς τίτλους των ἢ λάβωσιν γνῶσιν τοῦ συνταχθέντος πίνακος. Ἡ παράλειψις οὐδεμίαν ἔχει συνέπειαν.

γ'. Κατάταξις.

991.—Ἡ κατάταξις γίνεται κατὰ τὸν ἐφεξῆς τρόπον—1. τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 940 ἀναφερόμενα προνόμια—2. τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 941, κατὰ τὰ ἐν ἄρθροις 942 καὶ 943 ἀκριβέστερον ὠρισμένα.—3⁴.—4. αἱ ἐγγεγραμμένοι ὑποθῆναι, κατὰ τὴν χρονολογίαν τῆς ἐγγραφῆς αὐτῶν.—5⁵.—6⁶. «Ὁ πρὸς ἀπόκτησιν ὑποθήκης

1. Ὁρθῶς «ἀναγκαστικῶς» (zwangweise).

2. Ὡς ἐτροπ. διὰ ν. ΓΦΝΔ'.

3. Τὰ ἐδ. 3 καὶ 5 ἠκυρώθησαν δι' ἄρθρ. 49 ν. περὶ ὑποθηκῶν

ὑπάρχων ἀλλὰ μὴ ἐγγεγραμμένος τίτλος»¹—7. ὅσοι τῶν ἐγχειρογράφων δανειστῶν ἀνήγγειλαν ἑαυτοὺς, καὶ μεταξὺ αὐτῶν καὶ οἱ προνομοιοῦχοι καὶ ἐνυπόθηκοι δανεισταί, ἔνεκεν ἐκείνων τῶν περαιτέρω ἀπαιτήσεων των, αἵτινες δὲν ἐξεπληρώθησαν ἀπὸ τοῦ ἐκπλειστηριάσματος τῶν εἰς αὐτοὺς ἐνεχυριασμένων κινήτων, ἢ τῶν παρ' αὐτοῖς ὑποθέτων ἀκινήτων.

992.— Περὶ παντὸς εἴδους ἀπαιτήσεων, τῶν τε διὰ προνομίων καὶ τῶν ἐνυποθήκων καὶ ἐγχειρογράφων, ἰσχύει τὸ ἀξίωμα, ὅτι ἐὰν αὗται εἶναι ἰσοβάθμιοι καὶ δὲν ἔλαβον παρὰ τοῦ νόμου ἰδιαίτερον προτιμήσεως δικαίωμα, κατατάσσονται μόνον συμμέτρως, κατὰ λόγον δηλ. τῶν ἀπαιτήσεων.

993.— Ἀπαιτήσεις ἐξαρθώμεναι ἀπὸ τινος [συμφωνίας] ἢ τυχαῖαι κατατάσσονται ὑπὸ [τὴν συμφωνίαν] ἢ ταύτην ἢ τυχαίως ὅθεν διατάσσει ὁ ἐπὶ τῆς κατατάξεως, διὰ τὴν περίπτωσιν τῆς πληρωμῆς, προφυλακτικὰ μέτρα, μεταξὺ δὲ ἄλλων καὶ ὅτι τὰ χρήματα πρέπει νὰ πληρωθοῦν μόνον ἐπὶ ἐγγυήσει, ἢ νὰ μένουν εἰσέτι προσωρινῶς εἰς χεῖρας τοῦ ὑπερθεματιστοῦ καὶ ἄλλα τοιαῦτα.

δ'. Διαδικασία περὶ κατατάξεως.

994².— Περὶ τοῦ πρὸς διανομὴν τοῦ ἐκπλειστηριάσματος ἀκινήτου συνταχθέντος κατὰ τὰ ἄρθρα 986 καὶ ἐπόμε. πίνακος τῆς κατατάξεως ἐφαρμόζονται πᾶσαι αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 945—953, τηρουμένης τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρ. 989.

995².— Ἐὰν ὁ τῆς κατατάξεως πίναξ ἔγινε καθ' ὅποιονδήποτε τρόπον [ἀμετάκλητος] ³, γίνεται ἀνυπερθέτως, κατὰ τὰ ἄρθρα 947, 948 καὶ 988, ἢ πρὸς τοὺς καταταχθέντας δανειστὰς πληρωμῆ τῶν χρημάτων, ἢ δίδεται πρὸς αὐτοὺς τὸ τῆς πληρωμῆς γραμμάτιον.

ε'. Διαγραφή καὶ ἐξάλειψις τῶν ὑποθηκῶν ⁴.

996².— Ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 960 ἐγγραφῆς

τῆς 11 Αὐγούστου 1836, δι' οὗ συγχρόνως ἐτροπ. τὸ ἐδ. 6 ὡς ἐν τῷ κειμένῳ.— Ὁ ν. 11 Αὐγ. 1836 «περὶ ὑποθηκῶν» κατηργήθη, δι' ἄρθρ. 66, ν. 2783/41 Εἰσαγ. Ἀστ. Κώδικος.

1. Ὁρθῶς : «αἰρέσεως» (bedingte).

2. Ὡς ἐτροπ. διὰ ν. ΓΦΝΔ'.

3. Ὁρθῶς : «τελεσίδικος» (rechtskräftig).

4. Ὁ τίτλος οὗτος ὑπάρχει μόνον ἐν τῷ γεγμ. κειμένῳ.

τῆς κατασχέσεως ὑπὸ τοῦ ὑποθηκοφύλακος ἐν τῷ ἐπὶ τούτῳ βιβλίῳ ἀπαγορεύεται ἢ ἐπὶ τοῦ κατασχεθέντος κτήματος ἐγγραφή προσημειώσεως ἢ ὑποθήκης, εἰς οἷονδήποτε τίτλον καὶ ἂν στηρίζεται αὕτη. Ἐπιτρέπεται δὲ μόνον ἡ μετατροπὴ προσημειώσεως εἰς ὑποθήκην. Ἡ κατὰ παράβασιν τῆς διατάξεως ἐγγραφή εἶναι αὐτοδικαίως ἄκυρος καὶ ἐξαλείφεται διαταγῇ τοῦ Προέδρου, τιμωρεῖται δὲ ὁ ἐγγράφας ὑποθηκοφύλαξ πειθαρχικῶς μὲ πρόστιμον μέχρι δραμῶν 200.—«Ἀπὸ τῆς αὐτῆς ὡς ἄνω ἡμέρας πᾶσα ἄλλη ἐγγραφή σημειώσεων εἰς τὰ βιβλία μεταγραφῶν, ὑποθηκῶν καὶ κατασχέσεων δὲν δύναται νὰ ἔχη νομίμους συνεπείας κατὰ τοῦ ἐπισπεύδοντος ὡς πρὸς ὃν θεωρεῖται ὡς μὴ γενομένη, ἐφ' ὅσον δὲν ἐγνωστοποιήθη εἰς τὸν ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπάλληλον αὕτη, δι' ἐπιδόσεως πρὸς 25 ἡμερῶν πρὸ τοῦ πλειστηριασμοῦ»¹. — Πᾶς ἐνυπόθηκος δανειστής, οὗ ἢ ἀπαίτησις ἐξωφλήθη, ἢ ὅστις ἔλαβε τὸ κατὰ τὸν πίνακα τῆς κατατάξεως ἀνῆκον αὐτῷ ποσόν, πρέπει συγχρόνως νὰ συγκατατεθῇ ἐν τῷ ἐξοφλητικῷ ἐγγράφῳ πρὸς διαγραφὴν τῆς ἐγγεγραμμένης ὑπὲρ αὐτοῦ ὑποθήκης, ἣν ὁ ὑποθηκοφύλαξ ἐξαλείφει ἐπὶ τῇ ἐπιδείξει τοῦ ἐξοφλητικοῦ ἐγγράφου. Ὁ ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὀφείλει, ἐπὶ χρηματικῇ ποινῇ μέχρι δραχ. 500, νὰ ὑπομνήσῃ πρὸς τὸν δανειστὴν τὴν ὑποχρέωσιν ταύτην, καὶ νὰ ποιήσῃται τούτου μνεῖαν ἐν τῷ ἐξοφλητικῷ².

997³.—Ἐὰν ὁ ὑπερθεματιστὴς ἐπλήρωσε τὴν ὅλην τῆς πωλήσεως ποσότητα εἰς τὸν δανειστὴν ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ζητήσῃ δι' ἀναφορᾶς πρὸς τὸ ἀρμόδιον δικαστήριον, [ἐπισημειωμένον]⁴ ἐχούσης ἐξοφλητικόν, τὴν ἀφ' ὧν τῶν προνομίων καὶ ὑποθηκῶν «καὶ κατασχέσεως»⁵ ἀπαλλαγὴν τοῦ κτήματός του.—Ἡ συζήτησις γίνεται κατὰ τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 641—644 διατεταγμένα.—Ἐπιδειχθείσης τῆς τελεσιδίκου περὶ ἐξαλείψεως ἀποφάσεως, ὁ τὰ τῆς ὑποθήκης διεξάγων βιβλία διαγράφει ὅλας τὰς ἐγγε-

1. Ἡ ἐντὸς « > δευτέρᾳ παράγρ. τοῦ ἄρθρ. 996 προσετέθη δι' ἄρθρ. 3 ἀν. ν. 1139 τοῦ 1938.—Ἔορα καὶ ἄρθρ. 1310 Ἀστ. Κώδικος.

2. Ἔορα καὶ ἄρθρ. 1324 Ἀστ. Κώδικος.

3. Δὲν ἔχει ἐφαρμογὴν ἐν τῇ διοικ. ἐκτελέσει (ἄρθρ. 8 ἀν. ν. 1537 τοῦ 1938).

4. Ἀντὶ τοῦ ὀρθοῦ «ἐπισημειωμένοι» (mit Quittung belegte Bittschrift).

5. Αἱ λέξεις «καὶ κατασχέσεως» προσετέθησαν δι' ἄρθρ. 3 ἀν. ν. 1139 τοῦ 1938.

γραμμένας υποθήκας.—«1. Κατάσχεσις κινητῶν ἢ ἀκινήτων ἀφ' ἧς δὲν ἐπηκολούθησε πλειστηριασμός ἐντὸς ἐνὸς ἔτους ἀπὸ τῆς ἐπιβολῆς αὐτῆς ἢ δὲν ἐπηκολούθησεν ἀναπλειστηριασμός ἐντὸς ἑξ μηνῶν ἀπὸ τοῦ πλειστηριασμοῦ, ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ὁ ὑπερθεματιστὴς δὲν ἐξεπλήρωσε τὰς ἐκ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑποχρεώσεις αὐτοῦ, ἀνατρέπεται δι' ἀποφάσεως τοῦ προέδρου τῶν πρωτοδικῶν τοῦ τόπου τῆς ἐκτελέσεως ἐκδιδομένης κατ' ἀναφορὰν παντὸς ἔχοντος ἔννομον συμφέρον. Ἡ ἀναφορὰ ἀπευθύνεται κατὰ τοῦ κατασχόντος, τῶν ὀφειλετῶν καὶ τῶν ἀναγγελθέντων ἐπὶ τῇ βάσει ἐκτελεστοῦ τίτλου δανειστῶν, (ἄρθρον 909 ἀριθ. 6) καλουμένων πάντοτε. Ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἀποφάσεως ταύτης οὔσης ὀριστικῆς καὶ ἀμετακλήτου διαγράφεται ἡ κατάσχεσις ἐκ τῶν βιβλίων τοῦ ὑποθηκοφύλακος.—2. Ἡ ἐν τῇ προηγουμένῃ παραγράφῳ προθεσμία δὲν τρέχει ἐφ' ὅσον χρόνον ἀναστέλλεται ἡ ἐκτέλεσις ἢ ἀναβάλλεται ὁ πλειστηριασμός δυνάμει διατάξεως νόμου ἢ ἀποφάσεως δικαστηρίου ἢ τοῦ προέδρου ἢ κοινῇ συναινέσει τοῦ ἐπισπύδοντος δανειστοῦ καὶ τοῦ ὀφειλέτου πιστοποιουμένη διὰ συμβολαιογραφικῆς πράξεως»¹.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΕΜΠΤΟΝ

Προσωπικὴ κράτησις.

Α'. Περιπτώσεις τῆς προσωπικῆς κρατήσεως.

998.—Διὰ συμφωνίας δύναται νὰ ὑποβάλλῃ ἑαυτὸν εἰς προσωπικὴν κράτησιν.—1. ἅπασ δικαστικὸς ἐγγυητῆς ὁ δὲ ἐξώδικος, μόνον ὅταν ὁ πρωτοφειλέτης ὑπόκειται εἰς τὴν προσωπικὴν κράτησιν (ἄρθρ. 847).—2. ὁ μισθωτὴς κτήματός τινος² ἔνεκεν ἀκριβοῦς ἐκπληρώσεως τῶν τῆς μισθώσεως συμφωνιῶν, ἰδίως δὲ ἔνεκα πληρωμῆς τοῦ μισθώματος.

999.—Προσωπικὴ κράτησις ἐπιβάλλεται³ δυνάμει τοῦ νόμου—1. εἰς ὅλας τὰς δίκας, τὰς ἀφορώσας τὴν ἐμπορίαν καὶ τὰς συναλλαγματικὰς, ἄνευ διαφορᾶς προσώπων⁴ (ἄρθρον 732).—2.

1. Ἡ ἐν τέλει τοῦ ἀρθρ. 997 παράγρ. 1—2, ἡ ἐντὸς « », προσετέθη δι' ἀρθ. 3 ἀν. ν. 1139 τοῦ 1938.

2. Πρόσθετες κατὰ γεωμ. κ. «ἀγροικοῦ» (Landgutes).

3. Ὅρα καὶ ἀρθρ. 1003.

4. Κατὰ τὴν γενομένην διὰ ν. ΒΧΟΣΤ' τοῦ 1900 τροποποίησιν τοῦ ἀρθρ. 732, μόνον κατ' ἐμπόρον.—Ὅρα καὶ ἀρθρ. 7 Β. Δ. 2 Μαΐου 1835 «περὶ ἀρμοδιότητος ἐμποροδικείων».

καὶ ὅλων τῶν ἀλλοδαπῶν, οὔτινες, κατὰ τὰ ἐν τοῖς ἀρθροῖς 78 καὶ 79 ἀκριβέστερον ὠρισμένα, οὔτε ἔχουν ἐν τῇ ἡμεδαπῇ ἀκίνητα κτήματα, οὔτε τὴν ἀπαιτουμένην ἐγγύησιν δίδουν καὶ κατεδικάσθησαν παρὰ δικαστηρίου Ἑλληνικοῦ εἰς τινα πληρωμὴν ἢ ἄλλην ἀπόδοσιν πρὸς ἡμεδαπὸν τινα.—3. κατὰ παντός, ὅστις, συνειδῶς ὅτι δὲν εἶναι ἰδιοκτῆτης, πωλεῖ ἢ ἐνεχυριάζει ἀκίνητα κτήματα, ἢ ὅστις ὢν μετακλητὸς ἰδιοκτῆτης, παραλείπει τὸ νὰ γνωστοποιήσῃ τὸν περιορισμὸν τοῦτον τῆς ἰδιοκτησίας του.—4. ἐὰν τις κατὰ τὴν πώλησιν ἢ ἐνεχυρίασιν ἀκινήτων ἐν γνώσει ἀποσιωπᾷ ἐντελῶς ἢ ἐν μέρει εἰς τὸν ἀγοραστὴν ἢ δανειστὴν τὰς ἐπ' αὐτῶν ὑπαρχούσας ὑποθήκας ἢ ἄλλα βάρη.—5. κατὰ θεματοφύλακος, ὅστις ἢ κατέστη ἔνοχος καταχρήσεως τῆς ἐμπιστοσύνης, ἢ ἠρνήθη τὴν ἀπόδοσιν πράγματος, διαπιστευθέντος εἰς αὐτὸν πρὸς φύλαξιν, ἤτοι παρ' ἰδιώτου ἐν καιρῷ ἀνάγκης (*depositum necessarium*) ἢ παρὰ τοῦ δικαστηρίου.—6. κατὰ δημοσίου ὑπαλλήλου, ὅστις ἀρνεῖται τὴν ἀπόδοσιν παρ' αὐτῷ κατατεθέντων χρημάτων, εἰς παραλαβὴν τῶν ὁποίων ἦτο διωρισμένος.—7. ἐναντίον δημοσίων ὑπαλλήλων καὶ ἰδιωτῶν, ἀρνούμενων κατὰ τὰς νομίμους περιπτώσεις νὰ συγχωρήσωσι τὴν θεώρησιν ἢ ἐπίδειξιν τῶν παρ' αὐτοῖς φυλαττομένων ἐπισήμων ἐγγράφων, ἢ νὰ δώσωσιν ἀντίγραφα αὐτῶν.—8. ἐναντίον εἰρηνοδικῶν, δικαστικῶν γραμματέων, δικηγόρων, συμβολαιογράφων, καὶ κλητῆρων, ὡς ἀρνηθέντων τὴν ἀπόδοσιν ἐγγράφων ἢ χρημάτων διαπιστευθέντων εἰς αὐτούς, καθὼς τοιούτους¹.—9. κατὰ τοιούτων, οὔτινες, κατὰ τὸ ἄρθρον 880 ἀριθ. 3, κατεδικάσθησαν εἰς ἀπόδοσιν ἀκινήτων κτημάτων καὶ τούτοις ἰσοτίμων δικαιωμάτων. Ἡ προσωπικὴ κράτησις δὲν δύναται ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ νὰ ἐκτελεσθῇ, εἰμὴ [δεκαπέντε]² ἡμέρας μετὰ τὴν κοινοποίησιν τῆς ἀποφάσεως.—10. κατὰ μισθωτῶν [ἀγροῦ τινος]³ οὔτινες ἐπὶ τέλους τοῦ χρόνου τῆς μισθώσεως δὲν ἀποδίδουν αὐτούσια, ἢ κατὰ τὴν αὐτὴν ποσότητα ἢ ποιότητα, τὰ κατὰ τὴν ἑναρξιν τῆς μισθώσεως δοθέντα εἰς αὐτούς γεωργικὰ σκεύη, σπόρους, κόπρον καὶ ζῶα, ἔκτος ἐὰν ἀποδεί-

1. Πρόσθετες ἐνταῦθα κατὰ γερμ. κ. «ἢ τὰ ὅποια παρέλαβον διὰ τινα διάδικον» (oder von ihnen für eine Parthei erhoben worden sind).

2. 4, κατὰ τὸ γερμ. κείμενον.

3. Ὁρθῶς : «ἀγροτικοῦ κτήματος» (Landgutes).

ξουν, ὅτι τῆς ἐλλείψεως τῶν πραγμάτων τούτων δὲν εἶναι αὐτοὶ αἵτιοι.—11. κατὰ παντός εἰς χρηματικὴν ποινὴν ἢ εἰς πρόστιμον καταδικασθέντος, ἕνεκα τῆς ποινῆς ταύτης ἢ τοῦ προστίμου.—12. καθ' ὅλας τὰς ἐν τῷ παρόντι ἢ ἐν ἄλλῳ ἰσχύοντι νόμῳ ρητῶς ὠρισμένας περιπτώσεις¹.

1000.—Τὸ δικαστήριον δύναται, κατὰ τὸ δοκοῦν αὐτῷ, νὰ ἀποφασίσῃ προσωπικὴν κράτησιν.—1. ἐπὶ [παραδόσεως λογαριασμοῦ]² κατὰ τὰ ἄρθρα 695, 702 καὶ 713.—2. ἕνεκεν ἀπαγγέλλεισθαι ἀποζημιώσεως.

1001.—Ἐκτὸς τῶν ἐν τοῖς νόμοις ὠρισμένων περιπτώσεων, δὲν δύναται κανεὶς δικαστὴς νὰ ἀποφασίσῃ προσωπικὴν κράτησιν, κανεὶς ἡμεδαπὸς νὰ ὑποβάλλῃ ἑαυτὸν εἰς τὴν κράτησιν διὰ συμβολαίου, οὐδ' ἂν τὸ συμβόλαιον ἔγινε μὲν ἐν ἄλλοδαπῇ, εἶναι δὲ ἐκτελεστὸν ἐν τῇ ἡμεδαπῇ, καὶ κανεὶς συμβολαιογράφος ἢ δικαστικὸς γραμματεὺς νὰ συντάξῃ ἔγγραφον, ἐν ᾧ γίνεται λόγος περὶ προσωπικῆς κρατήσεως, ἄλλως ἀκυροῦται ἡ ἀπόφασις ἢ τὸ ἄλλο ἔγγραφον καὶ καταδικάζεται ὁ ὑπάλληλος εἰς ἀποζημιώσιν, εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν ἐξόδων καὶ εἰς πειθαρχικὴν ποινὴν.

Β'. Ἀπόφασις.

1002.—Καὶ ἐν ταῖς παρὰ τῶν νόμων ὠρισμέναις περιπτώσεσι δὲν δύναται νὰ ἐκτελεσθῇ προσωπικὴ κράτησις, ἄνευ προηγουμένης περὶ τούτου ἀποφάσεως.

1003³.—Κατ' οὐδεμίαν περίπτωσιν ἀπαγγέλλεται προσω-

1. Ὅρα ταύτας: 1) ἐν ἄρθρ. 432, 557, 880, 883, 903, 964, 980, 981, 1039, 1056 Πολ. Δικον.: 2) ἐν ἄρθρῳ 530 Ἑμπ. Ν.: 3) ἐν ν. ΓΥΠΓ' τοῦ 1909 «περὶ συγγραφικῶν δικαιωμάτων τῶν θεατρικῶν ἔργων»: 4) ἐν νόμῳ Γ'Μ' τοῦ 1911 «περὶ προστατευτικῶν μέτρων ὑπὲρ τῶν δανειστῶν»: 5) ἐν ἄρθρῳ 12 κωδικ. ν. 4845 «περὶ εἰσπράξεων τῶν δημοσίων ἐσόδων»: 6) ἐν ἄρθρ. 6 ἀν. ν. 1606 τοῦ 1939 «περὶ ἰδρύσεως Ταμείου Προνοίας πωλητῶν βενζίνης κλπ.»

2. Ὅρθῶς: «λογοδοσιῶν» (bei Rechnungsablagen).

3. Ὡς ἐτροπ. διὰ ἄρθρ. 3 ν. ΒΧΟΣΤ' τοῦ 1900.—Προσωπικὴ κράτησις δὲν ἐπιτρέπεται α') ἐπὶ τῶν μικροδιαφορῶν ὄρα ἄρθρ. 59 τοῦ σχετικοῦ ν. δ. τῆς 9/16 Νεβρίου 1925 (ἐν Μέρ. Β') καὶ ὑπ' ἀριθ. 33 (1930) γνωμοδοτ. Εἰσαγ. Ἀρ. Π. Γιδοπούλου ἐν Θέμιδι ΜΑ' σ. 797 β') λόγῳ πτωχευτικοῦ χρέους τοῦ ἀποκαταστάντος πτωχεύσαντος ἐάν παρῆλθε δεκαετία ἀπὸ τῆς κηρύξεως τῆς πτωχεύσεως (ἄρθρ. 7 ἀν. ν. 635

πική κράτησις.—1. κατ' ἀνηλίκων, ἐκτὸς ἐπὶ ἐμπόρων καὶ δι' ἐμπορικὰ αὐτῶν χρῆσι.—2. κατ' ἀπηγορευμένων.—3. κατὰ γυναικῶν.—4. κατ' ἀνιόντων, κατιόντων, ἀδελφῶν καὶ κατὰ τοῦ συζύγου τῆς ἐναγούσης.—5. κατὰ τοῦ συμπληρώσαντος τὸ 65 ἔτος τῆς ἡλικίας του.—6. κατὰ τῶν κληρονόμων τοῦ ὀφειλέτου.—7. κατὰ τῶν ἀντιπροσώπων φυσικῶν ἢ νομικῶν προσώπων διὰ τὰς ὑποχρεώσεις τῶν ἐκπροσωπούμενων.—8. κατὰ τῶν καταδικαζομένων εἰς τὰ δικαστικά ἔξοδα ὑπὸ τῶν πολιτικῶν δικαστηρίων διὰ τὰ ἔξοδα ταῦτα.

Γ'. Ἐπίδοσις καὶ ἀναστολή τῆς ἀποφάσεως.

1004.—Τῆς ἐκτελέσεως τοιαύτης ἀποφάσεως πρέπει νὰ προηγηθῆται ἡ ἐπίδοσις αὐτῆς, κατὰ τὰ ἄρθρα 863 - 866.—Ἡ ἐκτέλεσις ἀναβάλλεται μόνον.—1. διὰ χρήσεως ἐνδίκου μέσου, ἐκτὸς ἐὰν ἡ προσωρινὴ ἐκτέλεσις διετάχθῃ, κατὰ τὰ ἄρθρα 185 - 187.—2. διὰ προπεμπτηρίου³.

1005.—Προπεμπτήριον δύναται νὰ δοθῆ μόνον ἐπὶ ἀνάφορᾳ⁴ δικαστηρίου τινός, ἐνώπιον τοῦ ὁποίου ἐκκλητεύθη ὡς μάρτυς ὁ καταδικασθεὶς, καὶ μόνον ἐπὶ ἐγγυήσει.—Ἐν τῇ ἀποφάσει προσδιορίζεται ἀκριβῶς ἡ διάρκεια τῆς ἐνεργείας αὐτοῦ, καὶ ὄχι μόνον διὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου ἐμφανίσεως, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν ἀναγκαίαν πρὸς ἄφιξιν καὶ ἐπάνοδον τοῦ μάρτυρος πορείαν, καθὼς καὶ τὸ μέγεθος τῆς ἐγγυήσεως.—Περὶ τῆς ἐγγυοδοσίας ἐφαρμόζονται τὰ ἐν τοῖς ἄρθροισι 840 κ.ἐπ. ὠρισμένα.—Ἐὰν δὲν δοθῆ ἀσφάλεια, ἢ ἐὰν δὲν χορηγηθῆ παρὰ τοῦ δικαστηρίου προπεμπτήριον, γίνεται ἡ προσαγωγή τοῦ μάρτυρος ὑπὸ ἀσφαλῆ συνοδείαν καὶ δι' ἔξόδων τῶν διαδίκων.

τοῦ 1937 «περὶ διατάξεων τινῶν πτωχευτικοῦ δικαίου»). — Ὅρα ἐπίσης περιπτώσεις ἀπαγορεύσεως προσωπικῆς κρατήσεως ἐν ἄρθρῳ 63 ν. 4845 τοῦ 1930» περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων» (ἐν Μέρ. Γ').

1. Ἐπὶ ζφοκλοπῆς καὶ ζφοκτονίας καὶ ἐπὶ ἀγροτικῶν ἀδιζημάτων ἀπαγγέλλεται καὶ κατὰ τῶν συμπληρωσάντων τὸ 18ον ἔτος (ἄρθρ. 3 ν. ΓΩΔΣΤ' τοῦ 1911 καὶ 47 § 4 ἀν. ν. 1010 τοῦ 1938 «περὶ κώδικος ἀγροτ. ἀσφαλείας»).

2. Ὅρα ἐξαιρέσειν ἐν ν. ΓΩΜ' τοῦ 1911 «περὶ προστατευτικῶν μέτρων ὑπὲρ τῶν δανειστῶν», ἄρθρ. 15.

3. Ὅρα καὶ ἄρθρα 562, 563 Ἐμπ. Ν.

4. Πρόσθετε κατὰ γερμ. κ. «παρὰ».

Δ'. Χρόνος καὶ [τόπος] ¹ τῆς σύλληψως

1006.—Ἡ σύλληψις δὲν πρέπει, ἐπὶ πειθαρχικῇ ποινῇ, νὰ γίνεται παρὰ τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 870 ἐπὶ τούτου διωρισμένου κλητῆρος.—1. ἐν νυκτὶ εἰς ἰδιωτικὴν οἰκίαν.—2. διαρκούσης τῆς ἰερουργίας ἐν τινι πρὸς τοῦτο διωρισμένῳ οἰκοδομίῳ.—3. εἰς ἰδιωτικὴν οἰκίαν ἐκτὸς τῆς περιπτώσεως τοῦ ἀριθ. 1, μὴ παρόντος τοῦ εἰρηνοδίκου, τοῦ δημάρχου, ἢ δημοαρχικοῦ παρέδρου.—4. κατὰ δημοσίαν δικαστικὴν συνεδρίασιν, εἰς τόπον πρὸς τὰς δικαστικὰς συνεδριάσεις προσδιωρισμένον ².

1007.—Εἰς τὴν σύλληψιν πρέπει ἐκτὸς τοῦ κλητῆρος νὰ παρευρίσκωνται καὶ δύο μάρτυρες, ἢ εἰς εἰρηνοδίκης, δήμαρχος, δημοαρχικὸς πάρεδρος ἢ συμβολαιογράφος.—Περὶ αὐτῆς γίνεται κατὰ τὰ ἄρθρα 875 καὶ 876 ἐκθέσεις, ἐν ἧ διορίζεται ἀντίκλητος διὰ τὸν αἰτοῦντα τὴν ἐκτέλεσιν δανειστὴν κατὰ τὸν τόπον τῆς φυλακίσεως τοῦ ὀφειλέτου, ἐὰν ὁ δανειστὴς δὲν ἤθελεν ἔχει ἐκεῖ τὴν κατοικίαν του. Περὶ τῶν μαρτύρων ἐφαρμόζονται τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 886 ὄρισμένα.

Ε'. Ἀντιρρήσεις καὶ διαταγμοί.

1008³.—Ἐὰν ὁ ὀφειλέτης συλλαμβανόμενος φέρῃ ἀντιρρήσεις κατὰ τῆς προσωπικῆς αὐτοῦ κρατήσεως, εἴτε ὡς συντηρητικοῦ εἴτε ὡς ἀναγκαστικοῦ μέτρου, προσάγεται ἀμέσως ἐνώπιον τοῦ προέδρου τῶν πρωτοδικῶν τοῦ μέρους τῆς ἐκτελέσεως, ὅστις παραχρῆμα παραπέμπει τὰς ἀντιρρήσεις εἰς τὸ παρ' αὐτοῦ συγκαλούμενον δικαστήριον. Κατὰ τὰ λοιπὰ ἐφαρμόζονται τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 1006-1007 καὶ 1009-1023 ὄρισμένα.

ΣΤ'. Τόπος τῆς φυλακίσεως.

1009.—Ἐὰν δὲν ἔγιναν παντάπασιν ἀντιρρήσεις, ἢ ἀπερρίφθησαν, ὁ [δανειστῆς] ⁴ ἄγεται εἰς τὴν διὰ τοὺς πολιτικῶς κρα-

1. «Τρόπος» (Art), κατὰ το γερμ. κείμενον.

2. "Ορα καὶ α') ἄρθρ. 119 κωδικοπ. ν. 6396 καὶ 124 ν. 5493 «περὶ ἐκλογῆς βουλευτῶν», β') ἄρθρ. 63 τοῦ Συντάγματος 1911, γ') ἄρθρ. 63 ν. 4845 τοῦ 1930 «περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων».

3. Ὡς ἐτροπ. δι' ἄρθρ. 9 ν. ΒΧΟΣΤ' τοῦ 1900.

4. Ἐκ παραδρομῆς ἀντὶ «ὀφειλέτης» (Schuldner).

τουμένους προσδιορισμένην φυλακὴν¹.—Τοιαύτη φυλακὴ πρέπει νὰ ἐγερεθῆ κατὰ τὴν καθέδραν παντὸς δικαστηρίου πρωτοδικῶν. Ὅσοι στέλλουν τινὰ πολιτικῶς κρατημένον εἰς ἄλλον τόπον, τὸν παραδέχονται, ἢ τὸν κρατοῦν ἐκεῖ, τιμωροῦνται ἔνεκεν αὐθαίρετου φυλακίσεως.—Μόνον ἐπὶ τῆς πορείας δύναται ὁ πολιτικῶς κρατηθεὶς νὰ φυλαχθῆ εἰς συνήθη τινὰ φυλακίσεως οἶκον ἢ καὶ εἰς πάντα οἶκον, ἐφισταμένης φυλακῆς πρὸς ἀσφάλειαν² συμβάσεως δὲ ἀσθενείας νὰ φυλαχθῆ, ἰδίαις δαπάναις καὶ ὑπὸ ἀσφαλῆ φύλαξιν, εἰς νοσοκομεῖον ἢ καὶ εἰς ἰδιωτικόν τινα οἶκον.

Ζ'. Τὰ πρὸς διατροφὴν.

1010.—Ὁ ἐπιστάτης τῆς τῶν ὀφειλετῶν φυλακῆς δὲν δύναται, ἐπὶ τῇ εἰς τὴν αὐθαίρετον φυλάκισιν ἐπιβαλλομένῃ ποινῇ, καὶ ἐπὶ τῇ περὶ ἀποζημιώσεως εὐθύνη, νὰ ἀποδεχθῆ εἰς τὴν φυλακὴν τὸν συλληφθέντα, εἰμὴ ὅταν τὸν ἐπιδειχθῆ ἢ προσωπικὴν κωλύσιν καταψηφίζουσα ἀπόφασις καὶ προκαταβληθῶσι δι' ἓνα μῆνα τὰ πρὸς διατροφὴν κατὰ νόμον διδόμενα.

1011³.—Τὰ πρὸς διατροφὴν κατὰ νόμον διδόμενα διὰ τοὺς κρατουμένους διὰ χρέη πρὸς ἰδιώτας εἶναι δραχμαὶ ἑκατὸν πενήκοντα χιλιάδες (150.000) κατὰ μῆνα.—Προκαταβάλλονται δὲ τακτικῶς κατ' ἀρχὰς τοῦ μηνὸς διὰ τὸν ἀρχόμενον μῆνα.—Ἡ καταβολὴ γίνεται εἰς τὰς χεῖρας τοῦ ἐπιστάτου τῆς φυλακῆς ἐπὶ ἔξοφλητικῷ.

Η'. Κατάστιχον τῆς φυλακίσεως.

1012.—Περὶ τῆς παραδοχῆς συντάσσεται κατὰ πᾶσαν ὀφειλετῶν φυλακὴν ἰδιαιτέρον βιβλίον.—Ἐν αὐτῷ σημειοῦται:—1. τὸ ὄνομα καὶ τὸ ἐπώνυμον τοῦ [ὀφειλέτου]³ καὶ ἡ κατοικία αὐτοῦ.—2. τὸ ὄνομα τοῦ ἀντικλήτου τοῦ δανειστοῦ κατὰ τὴν περιπτωσιν τοῦ ἄρθρ. 1007.—3. τὸ ὄνομα καὶ τὸ ἐπώνυμον τοῦ ὀφειλέτου μετὰ τῆς κατοικίας αὐτοῦ.—4. ἡ ἡμερολογία καὶ ἡ χρονολο-

1. Ὅρα σχετικῶς ἄρθρ. 1, παράγρ. τελευταίαν, ν. 2231 τοῦ 1920 «περὶ φυλακῶν».

2. Ὡς ἐτροπ. δι' ἄρθρ. 4 ν. ΒΧΟΣΤ' τοῦ 1900, τὸ δὲ α' ἐδάφ. δι' ἄρθρ. 10 ἀν. ν. 1484 τοῦ 1950. Πρὸ αὐτοῦ τὸ ἐν τῷ α' ἐδάφ. ποσὸν εἶχεν ὀρισθῆ εἰς δρ. 350 διὰ ν. 4875 τοῦ 1931 καὶ δρ. 60 χιλ. δι' ἄρθρ. 11 ν. 164 τοῦ 1946.

3. Ἐκ παραδρομῆς ἀντὶ «δανειστοῦ» (Gläubiger).

γία τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 1010 ἐπιδειχθείσης ἀποφάσεως.—5. τὰ πρὸς διατροφήν κατατεθέντα.—Τὸ ὅλον ὑπογράφεται παρὰ τοῦ ἐπιτετραμμένου τὴν ἐκτέλεσιν κλητῆρος καὶ τοῦ ἐπιστάτου τῆς φυλακῆς.—Ἡ ὑπογραφή τοῦ ἐπιστάτου τῆς φυλακῆς ἐπέχει τὸν τόπον τῆς περὶ παραλαβῆς βεβαιώσεως καὶ ὡς πρὸς τὸν φυλακισμένον, καὶ ὡς πρὸς τὴν τροφοδοσίαν.

Θ. Αἴτησις περὶ ἐπισχέσεως.

1013¹.—Πέραν τῆς κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον² ὀρισθείσης προθεσμίας, δὲν δύναται νὰ παραταθῇ ἡ κράτησις τοῦ φυλακισθέντος κατ' αἰτήσιν τοῦ αὐτοῦ ἢ ἄλλου πιστωτοῦ, δυνάμει ἀποφάσεων ἀπαγγελλουσῶν κράτησιν κατὰ τοῦ ὀφειλέτου, προγενεστέρων δὲ τῆς φυλακίσεως, ἐκτὸς ἐὰν ἐν αὐταῖς ὀρίσθῃ διὰ τὴν προσωπικὴν κράτησιν μακροτέρα διάρκεια, ἐν ἣ ὅμως συμψηφίζεται ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ὁ χρόνος τῆς γενομένης κράτησεως.

1014.—Ὁ τύπος τῆς περὶ ἐπισχέσεως αἰτήσεως εἶναι ὁ αὐτὸς ὡς καὶ διὰ τὴν πρώτην κράτησιν μὲ μόνην τὴν διαφοράν, ὅτι εἶναι περιττὴ ἡ παρουσία μαρτύρων ἢ εἰρηνοδίκου, δημάρχου, δημορχικοῦ παρέδρου ἢ συμβολαιογράφου, καὶ ὅτι ἡ καταβολὴ τῶν πρὸς διατροφήν δύναται τοῦλάχιστον τότε νὰ παραλειφθῇ, ὅταν ταῦτα ἤθελον εἶσθαι ἤδη καταβεβλημένα.

1015.—Ὁ κατὰ πρῶτον ζητῶν τὴν ἐκτέλεσιν δανειστής ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ κάμῃ ἐν τῷ δικαστηρίῳ τὴν πρότασιν, ὥστε καὶ ὁ αἰτῶν τὴν ἐπίσχεσιν νὰ ὑποχρεωθῇ εἰς καταβολὴν ἴσου μέρους τῶν πρὸς διατροφήν. Πρὶν δὲ ὁ δανειστής γνωστοποιήσῃ τὴν πρόθεσίν του εἰς τὸν τὴν ἐπίσχεσιν αἰτοῦντα καὶ λάβῃ τὴν συναίνεσιν αὐτοῦ, δὲν δύναται νὰ λάβῃ ὀπίσω τὰ πρὸς διατροφήν κατατεθέντα.

Γ. Ἀκυρότης τῆς φυλακίσεως ἢ τῆς περὶ ἐπισχέσεως αἰτήσεως.

1016.—Ἐάν τις τῶν ἐν τοῖς ἄρθροις 1004—1015 διαλαμβανομένων διατάξεων μείνῃ ἀνεκπλήρωτος, ἢ φυλάκισις, ἢ ἡ περὶ ἐπισχέσεως αἰτήσις εἶναι ἄκυρος καὶ μὴ οὐσα ὁ φυλακισμένος

1. Ὡς ἐτροπ. δι' ἄρθρ. 6 ν. ΒΧΟΣΤ' τοῦ 1900.

2. Ἦτοι κατὰ τὸ ἄρθρ. 1020, ἐδάφ. 7, ὅπερ ἐτροπ. διὰ τοῦ ἄρθρ. 5 ν. ΒΧΟΣΤ', τοῦ προηγούμενου τοῦ ἄρθρ. 6, δι' οὗ ἐτροποποιήθη τὸ ἄρθρ. 1013.

δὲν πρέπει νὰ κρατῆται περαιτέρω ἔνεκα τῶν λόγων τούτων καὶ δὲν δύναται νὰ φυλακισθῆ ἔκ νέου διὰ τὸ αὐτὸ χρέος, εἰμὴ ἀφοῦ ἔμεινεν ἐλεύθερος μίαν ἡμέραν· ὁ δὲ δανειστὴς ἡμπορεῖ νὰ καταδικασθῆ ὑπὲρ τοῦ φυλακισμένου εἰς ἀποζημίωσιν, ἐπιφυλαττομένης τῆς τε πειθαρχικῆς ποινῆς, καὶ τῆς περαιτέρω νομίμου καταδιώξεως κατὰ τῶν ἐνόχων δικαστικῶν ὑπαλλήλων καὶ ὑπηρετῶν. — Ἄλλ' ἡ ἀκυρότης τῆς φυλακίσεως δὲν ἐπιφέρει τὴν ἀκυρότητα τῆς περὶ ἐπισχέσεως αἰτήσεως· ἐπίσης καὶ ἡ ἀκυρότης τῆς αἰτήσεως ταύτης δὲν συνεπάγεται ποτε τὴν ἀκυρότητα ἄλλης περὶ ἐπισχέσεως αἰτήσεως.

IA'. Παρεμπύπτοντα κεφάλαια.

1017.—Ὅλα τὰ παρεμπύπτοντα κεφάλαια, καὶ αἱ λοιπαὶ ἀντιδικαίαι αἰ μετὰ τοῦ φυλακισμένου, μετὰ τινος δανειστοῦ, ἢ μετὰ τῶν δανειστῶν, μετὰ τοῦ ἐπιστάτου τῆς φυλακῆς, ἢ ἄλλου τινὸς ὡς πρὸς τὰς ἐν τοῖς ἄρθροις 1001 καὶ 1016 ἀναφερομένας ἀκυρότητας, ὡς πρὸς τὴν τροφοδοσίαν, ἢ τὴν ἀπόλυσιν, ὑπάγονται, ἔκτος τῶν ἐν τοῖς ἄρθροις 1008 διαλαμβανομένων, εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ δικαστηρίου τῶν Πρωτοδικῶν, ἔνθα κρατεῖται ὁ φυλακισμένος.

1018.—Ἡ κλῆσις γίνεται βραχυπροθέσμως, καὶ ἡ συζήτησις ὡς ἐν ταῖς συνοπτικαῖς δίκαις κατὰ τὰ ἄρθρα 621 καὶ ἐπ. Πρὸ τῆς ἀποφάσεως ἀγορεύει πάντοτε ὁ εἰσαγγελεύς.

1019.—Περὶ τῶν ἀνακολῶν τῶν κατ' ἐρήμην ἀποφάσεων καὶ ἐφέσεων ἐφαρμόζονται τὰ περὶ τῶν συνοπτικῶν δικῶν συνήθως ὄρισμένα, ἐξαιρουμένης τῆς πρὸς ἀνακοπὴν καὶ ἔφεσιν προθεσμίας, ἣτις προσδιορίζεται εἰς τρεῖς ἡμέρας, ἀφοῦ ἡ ἀπόφασις παραδοθῆ πρὸς τὸν ἀντίκλητον, ἢ κατὰ τὰ ἄρθρα 143 καὶ 144 πρὸς τὸν ἀντίδικον αὐτόν, κατοικοῦντα εἰς τὸν τόπον τῆς ἐκτελέσεως.

IB'. Ἀπόλυσις.

1020.—Ἡ ἀπόλυσις τοῦ κατὰ τὸν προσήκοντα τρόπον φυλακισμένου γίνεται—1. ἐὰν ὁ φυλακισμένος πληρώσῃ πρὸς τὸν δανειστὴν ὅλα τὰ χρέη του, διὰ τὰ ὁποῖα ἐφυλακίσθη ἢ ἐπεσχέθη περαιτέρω εἰς φυλακίην, μετὰ τῶν δεδουλευμένων τόκων καὶ τῶν ἐκκαθαρισμένων διαδικαστικῶν, φυλακιστικῶν, καὶ πρὸς διατρο-

φὴν ἐξόδων, ἢ ἐὰν καταθέσῃ τὴν ποσότητα αὐτῶν παρὰ τῷ ἐπιστάτῃ τῆς φυλακῆς.—2. ἐὰν οἱ φυλακίσαντες ἢ αἰτήσαντες τὴν ἐπίσχεσιν δανεισταὶ δώσουν ἐγγράφως τὴν εἰς τὴν ἀπόλυσιν συγκατάθεσιν τῶν.—3. ἐὰν ἡ πρὸ ἐνὸς μηνὸς καταβολὴ τῶν πρὸς διατροφήν παραλειφθῇ, ἀπεναντίας τῶν ἐν τοῖς ἄρθροις 1010 καὶ 1011 διατεταγμένων.—4. ἐὰν ὁ ὀφειλέτης συνεπλήρωσε τὸ ἐβδομηκοστὸν¹ ἔτος τῆς ἡλικίας του.—5. ἐὰν ἡ διαδικασία ἐκηρύχθῃ, κατὰ τὸ ἄρθρον 1016, ἄκυρος καὶ μὴ οὔσα.—6. ἐὰν ὁ ὀφειλέτης ἔχη τὸ δικαίωμα τῆς παραχωρήσεως τῆς περιουσίας του, καὶ τοῦ ἐδόθη ἢ πρὸς τοῦτο ἄδεια δι' ἀποφάσεως.—7². ἐὰν ἡ φυλάκισις διήρκεσεν ἐν ἔτος, καὶ διὰ τὴν εἰδικὴν περίπτωσιν τὸ δικαστήριον, ἐκτιμῶν τὰς ἐκάστοτε περιστάσεις, ἐν αἷς καὶ τὸ μέγεθος τῆς ἀπαιτήσεως, δὲν ὥρισεν ἄλλην συντομωτέραν προθεσμίαν φυλακίσεως, ἥτις ὅμως δὲν δύναται νὰ ἦ βραχυτέρα τῶν ἐξ μηνῶν, ἂν τὸ κεφάλαιον τῆς ἀπαιτήσεως ὑπερβαίνει τὰς 1000 δραχμάς, οὐδὲ τῶν τριῶν μηνῶν, ἐὰν τὸ κεφάλαιον εἶναι ἕλαττον.

1021.—Ἐν τῇ περιπτώσει τοῦ προηγουμένου ἄρθρου ἀριθ. 2, 5 καὶ 6, ὀφείλει ὁ ἐπιστάτης τῆς φυλακῆς, ἀφοῦ λάβῃ γνῶσιν τῶν ἀποφάσεων καὶ ἄλλων ἀποδεικτικῶν ἐγγράφων, νὰ ἀπολύσῃ παραχρῆμα τὸν φυλακισμένον. Οἱ κατὰ τὴν περίπτωσιν ταύτην προκύπτοντες δισταγμοὶ συζητοῦνται καὶ ἀποφασίζονται κατὰ τὰ ἄρθρα 1017—1019.—Ἐὰν ὁ ἐπιστάτης τῆς φυλακῆς ἠττηθῇ, καταδικάζεται εἰς πληρωμὴν τῶν ἐξόδων, εἰς ἀποζημίωσιν, κατὰ δὲ τὰς περιστάσεις προσέτι καὶ ἕνεκεν αὐθαιρέτου φυλακίσεως³.

1022.—Κατὰ τὴν περίπτωσιν τοῦ ἄρθρου 1020 ἀριθ. 1, 3, 4 καὶ 7, διατάσσεται παρὰ τοῦ προέδρου τοῦ δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν κατὰ τὰ ἄρθρα [631]⁴ καὶ ἐπ., ἢ ἀπόλυσιν κατ' ἀναφορὰν προσηκόντως βεβαιουμένην ἄνευ προηγουμένης κλητεύσεως τοῦ δανειστοῦ⁵.

1. «Τὸ 65ον», μετὰ τὴν διὰ ν. ΒΧΟΣΤ' τροπ. τοῦ ἄρθρ. 1003 § 5.

2. Ὡς ἐτροπ. δ' ἄρθρ. 5 ν. ΒΧΟΣΤ'.—Ὅρα ὅμως σχετικῶς καὶ ἄρθρ. 10 ν. ΓΖΜ' «περὶ προστατευτικῶν μέτρων ὑπὲρ τῶν δανειστῶν» ἐτι δὲ ἄρθρα 65—67 νόμου 4845 τοῦ 1930 «περὶ εἰσπράξεως τῶν δημοσίων ἐσόδων» ἀμφοτέρους ἐν Μέρ. Γ'.

3. Σχετικὸν ἄρθρ. 325 Ποιν. Κώδικος.

4. Ἐντὶ τοῦ ἄρθρου 636.

5. Τὸ γερμ. κ. προσθέτει ἐνταῦθα : «καὶ τότε μόνον ἐκτελεῖται» (und dann erst zu vollziehen).

1023.—Ἡ μὴ καταβολὴ τῶν πρὸς διατροφήν κατὰ νόμον διδομένων βεβαιούται παρὰ τοῦ ἐπιστάτου τῆς φυλακῆς.—Ἡ δὲ ἀγωγή εἶναι ἀπαράδεκτος, εἴαν, πρὶν δοθῆ ἡ αὐτή, καταβληθῶσι προσηκόντως τὰ πρὸς διατροφήν.

II'.—Ἀναφυλάκις μετὰ γενομένην ἀπόλυσιν.

1024¹.—Ἐὰν ὁ προσωποκρατηθεὶς ἀπολυθῆ ἔνεκα μὴ καταθέσεως τῶν πρὸς διατροφήν, οὐδέποτε δύναται νὰ προσωποκρατηθῆ ἐφεξῆς διὰ τὸ αὐτὸ χρέος.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΕΜΠΤΟΝ—ΕΙΔΙΚΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

ΤΜΗΜΑ ΠΡΩΤΟΝ

ΠΡΟΦΥΛΑΚΤΙΚΑ ΜΕΤΡΑ ΠΡΟΣ ΕΞΑΣΦΑΛΙΣΙΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ²

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ—Γενικοὶ ὁρισμοί.

A'. Τίς δύναται νὰ ζητήσῃ τοιαῦτα μέτρα.

1025.—Πᾶς δανειστής ἔχει τὸ δικαίωμα:—1. νὰ λάβῃ ἀπ' εὐθείας κατὰ τοῦ ὀφειλέτου αὐτοῦ ὅλα τὰ μέτρα, ὅσα εἶναι πρόσφορα καὶ συγχωρητὰ πρὸς ἐξασφάλισιν ἢ διατήρησιν ὅλων τῶν ἢ καὶ [ἐκ συμφωνίας]³ ἐξηρημένων καὶ μηκέτι [ἀπειλημμένων]⁴ ἄλλα μελλόντων μόνον δικαιωμάτων αὐτοῦ⁵.—2. νὰ ἐκτελῆ ἐν

1. Ὡς ἐτροπ. δι' ἄρθρ. 7 ν. ΒΧΟΣΤ'.—Ὅρα καὶ ἄρθρ. 11 ν. ΓΘΜ' τοῦ 1911 «περὶ προστατευτικῶν μέτρων ὑπὲρ τῶν δανειστῶν».

2. Δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ληφθῆ συντηρητικόν τι μέτρον κατὰ τοῦ Μετ. Ταμ. Πολ. Ναυτικοῦ (ἄρθρ. 88 κωδικ. ν. 5481, ὡς συνεπλ. δι' ἄρθρ. 39 ἀν. ν. 1005 τοῦ 1937).—Ὅρα ἐπίσης καὶ ἀν. ν. 1519 τοῦ 1938 «περὶ ἀναγκ. ἐκτελέσεως καὶ συντηρ. μέτρων ἐπὶ περιουσίας ἀλλοδαπῶν Κρατῶν», ἐν Μέρ. Β'.—Κατὰ δὲ τὸ ἄρθρον μόνον, παρ. 3, ν. 1698 τῆς 10 Αὐγ.—4 Σεπτ. 1944 «περὶ ἀναστολῆς τῆς ὑποχρεώσεως τῶν δικαιοῦχων χρημ. ἀπαιτήσεως ἐξ ἀξιοποιήτου πράξεως πρὸς ἀποδοχὴν τῶν εἰς ἐξόφλησιν τῆς ἀπαιτήσεως τῶν καταβαλλομένων»: «αἱ πρὸς ἐξασφάλισιν τῶν ἀπαιτήσεων τούτων ἐπιβληθεῖσαι κατασχέσεις καὶ λοιπὰ συντηρητικὰ μέτρα διατηροῦνται ἐν ἰσχύϊ (ἐπὶ ἕξ μῆνας μετὰ τὴν ὑπογραφήν τῆς συνθήκης εἰρήνης) μέχρις ὀλοσχεροῦς ἐξοφλήσεως τῶν ἀπαιτήσεων».

3. Ἐντὶ τοῦ ὀρθοῦ: «ὅσον» (wenn auch nur bedingten...).

4. Ἐντὶ τοῦ ὀρθοῦ: «ληξιπροθέσμων» (fälligen).

5. Πρὸβλ. καὶ ἄρθρ. 626.

ὀνόματι τοῦ ὀφειλέτου του ὅλα τὰ δικαιώματα αὐτοῦ, ἰδίως δὲ νὰ κάμνη τὰς εἰς αὐτὸν ἀνηκούσας ὑποθηκῶν ἐγγραφὰς κτλ. ¹ καθόσον τοιαῦται πράξεις δύνανται νὰ συντελέσουν πρὸς ἐξασφάλισιν, διατήρησιν ἢ ἀπόλαυσιν τῶν ἰδίων αὐτοῦ ἀπαιτήσεων.

B'. Κατὰ ποίας περιπτώσεις.

1026.—Ἐπὶ ἀπλῶς μελλόντων, καὶ ἤτοι ἔκ τινος [συμφωνίας] ² ἐξηρημένων, ἢ μηκέτι [ἀπειλημένων] ³ δικαιωμάτων, δὲν πρέπει νὰ προσβάλλονται διὰ τοιούτων συντηρητικῶν μέτρων τὰ δικαιώματα τρίτου, οὐδὲ νὰ λαμβάνονται μέτρα δυνάμενα νὰ θεωρηθῶσιν ὡς [εἰσήγησις] ⁴ ἀγωγῆς.

I". Πότε καὶ πῶς :

1027.—Τοιαῦτα προφυλακτικὰ μέτρα δύνανται νὰ ληφθῶσι κατὰ πάντα χρόνον, πρὸ τινος δίκης, ἢ διαρκούσης αὐτῆς, καί, ἐὰν παρέχουν ἀφορμὴν εἰς τινὰ δικαστικὴν κυρίαν ἢ παρεμπύπτουσαν συζήτησιν, προβάλλονται καὶ συζητοῦνται, κατὰ τὴν διαφορὰν τῶν περιπτώσεων, κατὰ τὰ ἄρθρα 634 κ. ἐπ., ἢ κατὰ τὰ ἄρθρα 619 κ. ἐπ.—Ἰδίως δὲ ἐφαρμόζονται περὶ αὐτῶν τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 626—628 ὠρισμένα.

A'. Ἀπόδειξις.

1028.—Πᾶν προφυλακτικὸν μέτρον προϋποθέτει ὑπάρχον εἰς χεῖρας τοῦ δανειστοῦ δημόσιον ἢ ἰδιωτικὸν ἐγγραφον εἰς κατεπειγούσας ὑποθέσεις ἀρκεῖ καὶ ἀπλῆ βεβαίωσις, κατὰ δὲ τὰς περιστάσεις, καὶ ἄδεια τοῦ προέδρου τῶν πρωτοδικῶν, κατὰ τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 921 καὶ 922 διατεταγμένα.

E'. Εἰς τί συνίστανται :

1029.—Συντηρητικὰ μέτρα εἶναι:—1. ἐγγυήσεις—2. κατασχέσεις—3. προσωπικαὶ κρατήσεις—4. ἀνακοπαὶ κατὰ τὰ ἄρθρα 236 κ. ἐπ.—5. ἐπιθέσεις σφραγίδων—6. ἀπογραφαί—7. ἐγγραφαὶ προνομίων καὶ ὑποθηκῶν, διακοπαὶ παραγραφῶν, καὶ ἄλλαι κατὰ τὸ πολιτικὸν δίκαιον κρινόμεναι πράξεις.

1. Ὅρα καὶ ἄρθρ. 1303 § 1 Ἀσι. Κώδικος.
2. Ὅρα σελ. 319 σημ. 3.
3. Ὅρα σελ. 319 σημ. 4.
4. Ὁρθῶς : «ἐγφοσις» (Einleitung).

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ—Ἐγγυήσεις.

Α'. Περιπτώσεις.

1030.—Ὅστις ζητεῖ συντηρητικὸν τι μέτρον, κατὰ τὴν περίπτωσιν τῶν ἄρθρων [834] ¹ ἐπ. παρὰ τοῦ προέδρου, ἢ, κατὰ πᾶσαν ἄλλην περίπτωσιν παρὰ τοῦ δικαστηρίου, καὶ δὲν ἔχει ἀρκοῦσαν περιουσίαν διὰ νὰ δυνηθῆ, συμβάσης τυχὸν ἥτις κατὰ τὴν κυρίαν δίκην, νὰ ἀποζημιώσῃ τὸν ἀντίδικον διὰ τὰς ζημίας καὶ τὰ ἔξοδα, ὀφείλει, ἐὰν ζητηθῆ τοῦτο παρ' ἀντιδίκου ἢ διαταχθῆ ἔξ ἐπαγγέλματος, νὰ δώσῃ προτοῦ τὴν προσήκουσαν ἐγγύησιν.

1031.—Ἐὰν ληφθῆ συντηρητικὸν μέτρον κατὰ τινος ἐμπορικοῦ πλοίου ἢ πλοιάρχου, πρέπει νὰ δοθῆ συγχρόνως ἐγγύησις ἐνεκα ποινῆς πεντακοσίων μέχρι χιλίων ² δραχμῶν, εἰς τὴν ὁποίαν καταδικάζεται ὁ ἠττώμενος ἐνάγων καὶ ἔξ ἐπαγγέλματος ³.

1032.—Καὶ τὰ προφυλακτικὰ μέτρα, τὰ ὁποῖα ὁ δανειστής ζητεῖ ὑπὲρ ἑαυτοῦ παρὰ τοῦ ὀφειλέτου, ἤμποροῦν νὰ συνίστανται εἰς ἐγγύησιν (ἄρθρ. 627 ἀριθ. 4).—Ἡ ἐγγύησις αὕτη ζητεῖται δι' ἀναφορᾶς.

Β'. Διαδικασία.

1033.—Ἄν πρέπη νὰ δοθῆ ἐγγύησις καὶ πόση, ἐξαορτᾶται ἀπὸ τὴν κρίσιν τοῦ δικαστηρίου καὶ, κατὰ τὴν περίπτωσιν τοῦ ἄρθρου 634, ἀπὸ τὴν τοῦ προέδρου.—Περὶ τοῦ τρόπου, καθ' ὃν δίδεται αὕτη, ἐφαρμοζονται τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 840 κ. ἐπ. ὠρισμένα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΡΙΤΟΝ—Κατάσχεσις ⁴.

Α'. Κατὰ ποίας περιπτώσεις ;

1034.—Ὅς προσωρινὸν καὶ συντηρητικὸν μέτρον συγχωρεῖται ἢ παρά τε τῷ ὀφειλέτῃ καὶ τρίτῳ τινὶ κατάσχεσις κινητῶν, ἀκινήτων, εἰσοδημάτων καὶ δανεισμένων κεφαλαίων, ἀλλὰ μόνον εἰς τὰς ἀκολούθους περιπτώσεις—1. ἐπὶ διεκδικήσεως τοιούτων ἀντικειμένων—2 ⁵. ὅταν κατὰ τὴν περίπτωσιν τοῦ ἄρθρου 941

1. Ἐκ τυπ. παραδρομῆς ἀντὶ τοῦ ἐν γερμ. κ. «634».

2. Ὅρα ἄρθρ. 6 ν. 164 τοῦ 1946 ὑπὸ τὸ ἄρθρ. 191.

3. Ὅρα καὶ ἄρθρ. 263 ἐπ. Ἐμπ. Ν.

4. Ὅρα περιπτώσεις ἀπαγορεύσεως κατάσχεσεως ἐν σελ. 260 σημ. 1.

5. Τὸ ἐδ. 2 κατηγορήθη, ἐφ' ὅσον ἀναφέρεται εἰς τὰ ἐδ. 4 καὶ 6 τοῦ ἄρθρ. 941, δι' ἄρθρ. 35 ἀν. ν. 2783 τοῦ 1941 εἰσαγ. Ἀστ. Κώδικος—ὄρα σημ. ὑπὸ τὸ ἄρθρ. 941 ἐδ. 4 καὶ 6.

ἀριθ. 1, 4, 5, 6 καὶ 7 πρόκειται ἄνευ συναινέσεως τοῦ δανειστοῦ νὰ ἀπαλλοτριωθῶσιν, ἢ νὰ μεταβιβασθῶσι κατ' ἄλλον τρόπον εἰς ξένας χεῖρας, τὰ εἰς αὐτὸν εἰδικῶς ἐνεχυριασμένα πράγματα ἢ ὅταν μετέβησαν ἤδη πραγματικῶς τὰ τοιαῦτα εἰς ξένας χεῖρας, ἐφ' ὅσον κατὰ τὴν τελευταίαν ταύτην περίπτωσιν ὁ δανειστής [διέταξε] ¹ τὴν κατάσχεσιν, ἐντὸς ἕξ ἑβδομάδων ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἀπαλλοτριώσεως ἢ ἀπομακρύνσεως τῶν πραγμάτων.—3. εἰάν οἱ δανεισταὶ καὶ οἱ ὀφειλέται ἔχουν διαφόρους κατοικίας.—4. εἰάν ὁ ὀφειλέτης εἶναι ἀλλοδαπός, ὑποπτος φυγῆς, ἢ ἔφυγεν ἤδη πραγματικῶς.—5. εἰάν ἡ [κατάστασις] ² τοῦ ὀφειλέτου εἶναι ἠλαττωμένη.—6. ὁσάκις ἐπίκειται κίνδυνος ἐκ τῆς ἀναβολῆς.

B'. Ἄδεια τοῦ προέδρου ἢ τοῦ εἰρηνοδίκου.

1035.—Ἄνευ ἄδειας τοῦ προέδρου τῶν πρωτοδικῶν δὲν δύναται νὰ γίνῃ τοιαύτη κατάσχεσις· ἄλλως, καταδικάζεται ὁ ἐπιμελούμενος δανειστής καὶ ὁ κλητὴρ εἰς ἀποζημίωσιν καὶ εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν ἐξόδων.—Ἐξαιροῦνται μόνον λίαν κατεπίγουσαι περιστάσεις, καθ' ἃς καὶ ὁ εἰρηνοδίκης δύναται νὰ χορηγήσῃ τὴν ἄδειαν ταύτην, ἀλλ' ὀφείλει νὰ εἰδοποιήσῃ τὸ πρᾶγμα ἀνυπερθέτως εἰς τὸν πρόεδρον καὶ ἐξ ἐπαγγέλματος· οὗτος δὲ ἐπικυρώνει τότε ἢ αἴρει παραντίκα τὴν κατάσχεσιν. [Ἐὰν δὲν δοθῇ ἀπάντησις, θεωρεῖται ἡ σιωπὴ τοῦ προέδρου ὡς ἐπικύρωσις] ³.

1036.—Ἡ κατὰ τὸ δοκοῦν τῷ προέδρῳ χορηγητέα ἄδεια ζητεῖται δι' ἀναφορᾶς βεβαιωμένης προσηκόντως, κατὰ τὸ ἄρθρον 1028.—Ἐν τῇ περιπτώσει τοῦ ἄρθρου 1034 ἀριθ. 1 σημειοῦνται ἀκριβῶς τὰ διεκδικητέα πράγματα ἐν τῇ ἀναφορᾷ· κατὰ πᾶσαν δὲ ἄλλην περίπτωσιν τοῦ εἰρημένου ἄρθρου προσδιορίζει κατὰ τὰ ἄρθρα 921 καὶ 922 ὁ πρόεδρος τῶν πρωτοδικῶν τὴν ποσότητα διὰ τὴν ὁποίαν πρέπει νὰ γίνῃ κατάσχεσις.—Ἐκδιδομένης διατάξεως περὶ τῆς ἀναφορᾶς ταύτης, προσδιορίζεται προσέτι, κατὰ τὰ ἄρθρα 1030 κ. ἐπ., ἂν καὶ ποίαν ἐγγύησιν πρέπει νὰ δώσῃ ὁ ἀναφερόμενος.

1. Ὁρθῶς : «ἐνήρησε» (anlegen liess).

2. Ὁρθῶς : «περιουσία» (Vermögen).

3. Ἡ ἐντὸς ἀγκυλῶν περίοδος δὲν ὑπάρχει ἐν τῷ γερμ. κειμένῳ.

Γ'. Κατάσχεσις ¹.

1037.—Ἡ περαιτέρω διάταξις τῆς κατασχέσεως γίνεται κατὰ τὸ ἄρθρον 870, ἧτοι παρὰ τοῦ δανειστοῦ, ἢ παρὰ τοῦ προέδρου τῶν πρωτοδικῶν ἢ δὲ κατάσχεσις αὐτῆ, κατὰ τὴν διαφορὰν τῶν περιπτώσεων, ἐπὶ μὲν κατασχέσεων κινητῶν πραγμάτων, κατὰ τὰ ἄρθρα 886 κ. ἐπ. καὶ 908 κ. ἐπ., ἐπὶ δὲ κατασχέσεως γενομένης παρὰ τρίτῳ τινὶ κατὰ τὰ ἄρθρα 923 κ. ἐπ. καὶ 933, καὶ ἐπὶ κατασχέσεως ἀκινήτων, κατὰ τὰ ἄρθρα 957 κ. ἐπ. καὶ 984.

1038.—Τῆς κατασχέσεως δὲν προηγείται ἐπίδοσις οὐδενὸς ἐγγράφου, οὐδὲ πρόσκλησις ἢ προθεσμία ἐκ τοῦ ἐναντίου ἀρκεῖ τὸ νὰ ἀναφέρηται ἄδεια τοῦ προέδρου ἐν τῇ περὶ κατασχέσεως ἐκθέσει, δι' ἧς πρέπει νὰ διορίζηται κατὰ τὸ ἄρθρον 863 ἀριθ. 2 καὶ ἀντίκλητος.

Δ'. Φύλαξ ².

1039.—Τὰ κατασχεθέντα πράγματα μένουσιν εἰς τὰς χεῖρας ἐκείνου, ὅστις τὰ διακατεῖχε κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς κατασχέσεως, ἐκτὸς ἐὰν τὸ δικαστήριον κατ' αἴτησιν τῶν διαδίκων, ἢ καὶ ἐξ ἐπαγγέλματος ἤθελε διατάξῃ ἄλλο τι.—Ὁ φύλαξ εἶναι ὑπεύθυνος, καθὼς καὶ πᾶς δικαστικὸς μεσεγγυοῦχος κατὰ τὰ ἄρθρα 889, 927, 961 καὶ 962, προσέτι καὶ ἐπὶ προσωπικῇ κρατῆσει κατὰ τὸ ἄρθρον 999 ἀριθ. 5, ὃ δὲ ὀφειλέτης στερεῖται τοῦ δικαιώματος

1. Ὅρα ἄρθρ. 12 ν. 8. 181 τοῦ 1946 ἐν σελ. 266 σημ. 2.

2. Κατ' ἄρθρ. 11 ν. Γ'Ν' τοῦ 1911 «περὶ τῆς ἐκ τῶν αὐτοκινήτων ποινικῆς καὶ ἀστικῆς εὐθύνης» «...ὑπαρχούσης ἀσφαλίσεως τοῦ ὑπὸ κατάσχεσιν αὐτοκινήτου μεσεγγυοῦχος διορίζεται ὑποχρεωτικῶς ἡ ἀσφαλίσασα ἐταιρεία. Αἰτουμένης ἀδείας συντηρητικῆς κατασχέσεως, ὁ πρόεδρος, παρέχων τὴν ἄδειαν, διορίζει καὶ μεσεγγυοῦχον, ἐλλείψει δὲ τοιοῦτου διορισμοῦ, μεσεγγυοῦχος εἶναι ἡ ἀστυν. ἀρχή, ἣτις ὀφείλει, ἐκτὸς ἄλλης συμφωνίας τῶν μερῶν, νὰ φυλάτῃ τὸ αὐτοκίνητον καὶ διαφυλάτῃ αὐτὸ κατὰ τρόπον διασφαλίζοντα τοῦτο ἀπὸ πᾶσαν φθορὰν ἢ βλάβην μεχρὶς ὀριστικῆς ἀποφάσεως, τῶν ἐξόδων τῆς διαφυλάξεως βαρυνόντων τὸ αὐτοκίνητον.—Ὁ πρόεδρος αἶρει τὴν κατάσχεσιν καὶ τὴν μεσεγγυήσιν ἐπὶ καταβολῇ ἐγγυήσεως κανονιζομένης ὑπ' αὐτοῦ μετ' ἀκρόασιν τῶν ἐνδιαφερομένων μερῶν ἢ ἂν ἐγένετο ἐνώπιον αὐτοῦ ἢ τοῦ οἰκείου ἀστυν. τμήματος ἢ κατὰ τὴν γ' παράγρ. τοῦ παρόντος ἄρθρου δήλωσις τῆς ἀσφαλ. ἐταιρείας περὶ ἀναλήψεως τῆς εὐθύνης, τὸ ποσὸν δὲ τῆς ἀσφαλείας επαρκῆ, κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ προέδρου, διὰ τὴν πιθανολογουμένην ἀπαίτησιν».

τῆς ἀπαλλοτριώσεως, κατὰ τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 890, 926, 963 καὶ 964 ἀκριβέστερον ὀρισμένα.

Ε'. Ἐπι πραγμάτων ὑποκειμένων εἰς φθοράν.

1040.—Ὡς πρὸς τὰ εἰς φθοράν ὑποκείμενα πράγματα ἐφαρμόζονται τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 898 ὀρισμένα. Τὸ ἐκπλειστηρίασμα μένει προσωρινῶς εἰς χεῖρας τοῦ παρὰ τοῦ δανειστοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 891 ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ προσδιοριστέου.

ς'. Παρεμπύπνοια.

1041.—Ἡ κατάσχεσις αἴρεται¹ παρὰ τοῦ δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν, ἅμα ὁ [δανειστής]² δώσει τὴν προσήκουσον ἐγγύησιν³.—Ἐὰν ὡς πρὸς τὴν κατάσχεσιν, ἢ τὴν ἐγγυοδοσίαν προκύψωσι δισταγμοὶ καὶ ἀντιδικαίαι, συζητοῦνται καὶ διαδικάζονται κατὰ τὰ ἄρθρα 871, 874, 907 καὶ 1027.

Ζ'. Διαδικασία κατὰ τὴν κυρίαν ὑπόθεσιν.

1042.—Ὡς πρὸς τὴν κυρίαν ἀπαίτησιν ἢ τὴν διεκδίκησιν αὐτήν, ἐφαρμόζονται ἐν τοῖς ἄρθροις 19 ἀριθ. 5, 619 κ. ἐπ. καὶ 925 καὶ ἐπ. ὀρισμέα. Ἐὰν δὲ ἡ κυρία ἀγωγή ἤτο ἤδη ἐκκρεμῆς εἰς τὴν ἐποχὴν τῆς κατασχέσεως, ἐξακολουθεῖται παρὰ τῷ ἐπιλαβομένῳ ἤδη αὐτῆς δικαστηρίῳ.—Ἐὰν κατεσχέθησαν τὰ εἰς χεῖρας τρίτου εὐρισκόμενα, ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ συντηρητικῶν μέτρων τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 925 κ. ἐπ. ὀρισμένα.

1043.—Ἐν τῇ περὶ τῆς κυρίας ὑποθέσεως ἀποφάσει τὸ δικαστήριον ἀποφαίνεται, κατὰ τὴν διαφορὰν τῶν περιπτώσεων—1. ἐπὶ διεκδικήσεως ἀφορώσης τὴν ἀπόδοσιν τοῦ κατασχεθέντος πράγματος, κατὰ τὰ ἄρθρα 880—881—2. ἐπὶ χρημάτων ἢ κινήτων πραγμάτων, εἰς χεῖρας τρίτου κατασχεθέντων, κατὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 934—935 διατεταγμένα—3. ἐπὶ κινήτων ἢ ἀκινήτων κατασχεθέντων εἰς χεῖρας τοῦ ὀφειλέτου αὐτοῦ ἔνεκεν ἀπαιτήσεώς τινος, διατάσσεται ἡ δικαστικὴ ἀπαλλοτριώσις αὐτῶν, καὶ γίνεται ἡ διοδικασία κατὰ τὰ ἄρθρα 891 κ. ἐπ. καὶ 965 καὶ ἐπ.

1. Τὸ γεῖμ. κείμενον προσθέτει ἐνταῦθα «ἐπ' ἀναφορᾷ» (auf Bittschrift).

2. Ἀντὶ τοῦ ὀρθοῦ: «ὀφειλέτης» (Schuldner).

3. Ὅρα τὴν ἐν α. 323 σημ. 2 παραπομπήν.

1044.—Περὶ τῆς διανομῆς τοῦ ἐκπλειστηριάσματος καὶ ἄλλων κατασχεθέντων [κτημάτων]¹ ἐφαρομόζονται τὰ ἐν τοῖς ἄρθρ. 936 κ. ἐπ. καὶ 986 κ. ἐπ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ — Προσωπικὴ κράτησις.

A'. Περιπτώσεις².

1045.—Προσωπικὴν κράτησιν δύναται ὡς [προσωρινὸν]³ μέτρον νὰ διατάξῃ πρὸ τῆς ἀποφάσεως, ἐπὶ ἀναφορᾷ, ὁ πρόεδρος τοῦ ἄρμοδιου δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν (ἄρθρ. 634 ἀριθ. 3), μόνον κατ' ἄλλοδαπῶν ἢ καὶ καθ' ἡμεδαπῶν φυγάδων ἢ φυγῆς ὑπόπτων ὀφειλετῶν, ἀλλὰ κατὰ τῶν ἡμεδαπῶν, μόνον ἔνεκεν ἀπαιτήσεων τοῦλάχιστον ἑκατὸν δραχμῶν.

1046.—Ἐὰν ὁ φυλακισμένος ἠμπορῇ ν' ἀποδείξῃ ὅτι ἔχει ἐν τῇ ἡμεδαπῇ ἱκανὰ ἀκίνητα, ἢ ἐμπορικὸν κατάστημα, ἢ ἐὰν δίδῃ ἄλλην ἐγγύησιν κατὰ τὰ ἄρθρα 78, 79, 840, κ. ἐπ. εἶναι ἀπηλλαγμένος τῆς προσωπικῆς κρατήσεως καί, ἂν ἦτο ἤδη φυλακισμένος, ἀπολύεται παραχρῆμα.

B'. Ἐγγύησις.

1047.—Ὁ ζητῶν τὴν [προσωπικὴν]⁴ φυλάκισιν πρέπει πάντοτε νὰ δίδῃ, κατὰ τὸ ἄρθρον 1030, [ἐγγύησιν]⁵ καὶ νὰ ἐπισυνάπτῃ ἐπομένως εἰς τὴν ἀναφορὰν τὴν βεβαίωσιν τῆς ἤδη δοθείσης ἐγγυήσεως, ἢ τῆς ἱκανῆς περιουσίας, ἢ τοῦ ἐμπορικοῦ καταστήματος ἢ τοῦλάχιστον τὴν ἐγγραφον πρότασιν ὅτι θέλει νὰ δώσῃ τὴν ἐγγύησιν, ἢ νὰ ἐπενέγκῃ εἰσέτι τὴν προσήκουσαν ἀπόδειξιν ἄλλης περιουσίας.

I'. Ἀπόδειξις καὶ λοιπὴ διαδικασία.

1048⁶.—Εἰς τὴν ἀναφορὰν ἀπισυνάπτεται κατὰ τὸ ἄρθρον 1028 καὶ τὸ πρωτότυπον ἢ ἀντίγραφον τοῦ ἀποδεικτικοῦ ἐγγράφου ἢ τῆς βεβαιώσεως τῆς ἀπαιτήσεως ἢ τῆς ἀδείας νοῦ προέδρου. Ἐντὸς δὲ τριῶν ἡμερῶν, ἀφ' ἧς ἐξέτελέσθη ἡ συντηρητικὴ

1. Ὁρθῶς: «*κτημάτων*» (Gelder).

2. Ὅρα ἄρθρα 79 καὶ 999 § 2.

3. Ὁρθῶς: «*προφυλακικόν*» (Vorsichtsmaasregel).

4. Ὁρθῶς: «*προσωρινήν*» (provisorische).

5. Ὁρθῶς: «*ἀσφάλειαν*» (Sicherheit).

6. Ὡς ἐτροπ. δι' ἄρθρ. 8 ν. ΒΧΟΣΤ' τοῦ 1900.

κράτησις τοῦ ὀφειλέτου, ἐπιδίδοται αὐτῷ, ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος τῆς ἐκτελέσεως, ἢ ἀγωγή περὶ κύρους τῆς τε ἀπαιτήσεως καὶ τῆς ἐκτελέσεως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΕΜΠΤΟΝ — Ἐπίθεσις σφραγίδων.

α'. Περιπτώσεις¹.

1049.—Ἡ ἐπίθεσις τῶν σφραγίδων ἤμπορεῖ νὰ ζητηθῇ εἰς ὅλας τὰς περιπτώσεις, εἰάν ὑπάρχη κίνδυνος δι' ἐν ἢ διὰ πολλὰ πράγματα ἐνεκά τινος αἰτίας· ἰδίως δέ—1. ἐνεκεν ἀπουσίας τοῦ ἰδιοκτῆτου ἢ τοῦ νομίμου διακατόχου, ἐνεκα τῆς ἀνηλικιότητος αὐτοῦ ἢ ἄλλης ἐλλείψεως περὶ τὴν αὐτεξουσιότητα, κατὰ τὰ ἄρθρα 74 καὶ 75.—2. ἐνεκα κινδύνου ἀφαιρέσεως, ἐπὶ τὸ χεῖρον μεταβολῆς, ἐξαλείψεως ἢ ἄλλης ἀπωλείας τῶν πραγμάτων.—3. ὡσάκισ δύναται νὰ ἀποδειχθῇ ἢ καὶ μόνον νὰ βεβαιωθῇ ἔννομον συμφέρον.

β'. Τίνες δύναται νὰ τὴν ζητήσουν.

1050.—Ἡ ἐπίθεσις τῶν σφραγίδων δύναται νὰ ζητηθῇ παρὰ παντός, ὅστις δύναται νὰ ἀποδείξῃ νόμιμον συμφέρον, ἢ καὶ μόνον νὰ τὸ βεβαιώσῃ* ὅθεν ἰδιαιτέρως.—1. παρ' ὅλων ὅσοι ἔχουν νομίμους ἀξιώσεις ἐπὶ τινος κληρονομίας, γαμικῆς κοινωνίας κτημάτων, ἢ ἐπ' ἄλλης ομάδος περιουσίας.—2. παρὰ δανειστῶν ἐχόντων περὶ τῆς ἀπαιτήσεώς των ἐκτελεστὸν ἔγγραφο, ἢ λαβόντων, κατὰ τὰ ἀκριβέστερον ἐν τῷ ἄρθρῳ 921 ὠρισμένα, ἄδειαν παρὰ τοῦ προέδρου τῶν πρωτοδικῶν.—3. ἀπόντος τινὸς τῶν ἐχόντων συμφέρον, παρὰ τῶν συνοίκων ἢ τῶν ὑπηρέτων αὐτοῦ.—4. ἐν περιπτώσει ἀνηλικιότητος, ἢ ἄλλης ὑπεξουσιότητος, παρὰ τοῦ ἀνηλικίου, ἢ τοῦ ὑπὸ ἐπιμέλειαν διατελοῦντος αὐτοῦ, ἢ παρὰ τοῦ ἀντιπροσώπου του, κατὰ τὰ ἄρθρα 74 καὶ 75, ἢ παρὰ τῶν συγγενῶν αὐτοῦ.

1051.—Κατὰ πρότασιν τοῦ παρὰ τοῖς πρωτοδικαῖς εἰσαγγελέως, ἢ καὶ ἐξ ἐπαγγέλματος, ἐπιτίθενται σφραγίδες.—1. εἰάν, ἐν τῇ περιπτώσει τοῦ προηγουμένου ἄρθρου 1050 ἀριθ. 3 καὶ 4, δὲν ἐζητήθῃ ἢ ἐπίθεσις τῶν σφραγίδων, ἢ δὲν ἦτο παρὼν κανεὶς

1. Ὅρα καὶ ἄρθρα 528, 531, 544 ἐπ. Ἐμπ. Ν.

2. Ὅρα σχετικῶς ἄρθρ. 255 Πολ. Δικ.

σύνοικος, ὑπηρέτης, ἀντιπρόσωπος, ἢ συγγενής.—2. ἐὰν ὁ ἀπὼν ἢ ἀποθανὼν ἐφύλαττε περιουσίαν τοῦ Κράτους, ἔγγραφα, ἢ ἄλλα πράγματα ἀνήκοντα εἰς τὸ Κράτος, ἢ τὰ εἶχεν εἰς χεῖρας, καθὸ δημόσιος ὑπάλληλος.—3. ἐὰν τὰ ἐν τῷ ἀριθ. 2 ἀναφερόμενα ἔγγραφα, ἢ πράγματα, ἢ ἡ δημόσιος περιουσία εἶναι εἰς κίνδυνον.—Εἰς ἀμφοτέρας δὲ τὰς ἐν τοῖς ἀριθ. 2 καὶ 3 ἀναφερομένας περιπτώσεις, πρέπει νὰ σφραγίζονται μόνον τὰ εἰς φύλαξιν δεδομένα πράγματα.

γ'. *Τίνες δύνανται νὰ ἐπιθέσουν τὰς σφραγίδας.*

1052.—Σφραγίδας ἐπιτίθησιν ἀμελλητί, ἐπὶ ἀποζημιώσει καὶ πειθαρχικῇ ποινῇ, ὁ ἀρμόδιος εἰρηνοδίκης, ἢ, κωλυομένου αὐτοῦ, ὁ πάρεδρός του, ἅμα γίνῃ ἢ ζήτησις ἢ ἅμα κατασταθῇ γνωστῇ ἢ τὴν ἐπίθεσιν τῶν σφραγίδων ἀναγκαίαν καθιστώσα περίπτωση. — Ὁ εἰρηνοδίκης μεταχειρίζεται πρὸς τοῦτο τὴν τῆς ὑπηρεσίας του σφραγίδα¹.

1053.—Εἰς δήμους ἐκτὸς τῆς κατοικίας τοῦ εἰρηνοδίκου ὀφείλει κατὰ τὰς περιπτώσεις τῶν ἀρθρῶν 1050 καὶ 1051, ὁ δήμαρχος ἢ ὁ δημορχιακὸς πάρεδρος² νὰ ἐπιθέτῃ ἀνυπερθέτως, κατ' αἴτησιν, ἢ καὶ ἐξ ἐπαγγέλματος, τὰς σφραγίδας, καὶ νὰ μεταχειρίζεται πρὸς τοῦτο τὴν τῆς ὑπηρεσίας του.—Ἡ ἐπίθεσις δὲ αὕτη εἶναι μόνον προσωρινή, μέχρι τῆς ἐμφανίσεως τοῦ εἰρηνοδίκου.—Ὅθεν ὀφείλει ὁ δήμαρχος ἢ ὁ πάρεδρός του, ἐπὶ ποινῇ ἀποζημιώσεως, νὰ εἰδοποιῇ ἀνυπερθέτως τὸν εἰρηνοδίκην περὶ τῆς προσωρινῆς ταύτης ἐπιθέσεως, καθὼς καὶ περὶ πάσης περιπτώσεως, καθ' ἣν κατὰ τὸ ἀρθρον 1051 γίνεται σφραγίσις ἐξ ἐπαγγέλματος.

δ'. *Ἐκθεσις.*

1054.—Ἡ περὶ τῆς ἐπιθέσεως τῶν σφραγίδων συντακτέα ἔκθεσις πρέπει νὰ περιέχῃ³—1. τὴν πρὸς τοῦτο ἀφορμὴν.—2. τὴν ἡμέραν καὶ τὴν ὥραν τῆς [συντάξεως]³.—3. τὸ ὄνομα, [τὴν τάξιν]⁴, τὴν κατοικίαν καὶ τὰς προτάσεις τῶν ἐμφανισθέντων δια-

1. Σχετ. ἀρθρα 492 § 1, 1060.

2. Ἡ ὁ πρόεδρος τῆς κοινότητος (ἀρθρ. 202 § 1 ν.δ. 17 Ἀπριλ. 1936 «περὶ κώδικος δήμων καὶ κοινοτήτων».

3. Ὁρθῶς : «ἐπιχειρήσεως» (Vornahme). δηλ. τῆς σφραγίσεως.

4. Ὁρθῶς : «τὸ ἐπάγγελμα» (Stand).

δίκων.—4. ἐν τῇ περιπτώσει τοῦ ἄρθρου 1050, τὸν διὰ τὸν ἐπιμελούμενον διάδικον διορισμὸν ἀντικλήτου ἐν τῷ δήμῳ, ὅπου ἐπιτίθενται αἱ σφραγίδες, ἐὰν ὁ εἰρημένος διάδικος δὲν κατοικῇ αὐτόθι¹.—5. ἐν τῇ περιπτώσει τοῦ ἄρθρου 1051, τὴν ἀπαιτουσαν ἀρχὴν ἢ ὅτι ἡ σφράγις ἐγένεεν ἐξ ἐπαγγέλματος.—6. τὴν χρονολογίαν τῶν ἐν τοῖς ἄρθροις 1049 καὶ 1050 ἀναφερομένων ἀποδεικτικῶν ἐγγράφων, βεβαιώσεως ἢ ἀδείας τοῦ προέδρου.—7. ἀκριβῆ σημειώσιν τῶν τόπων καὶ τῶν ἀποδοχείων, ἐνθα ἐπετέθησαν αἱ σφραγίδες.—8. συνοπτικὴν περιγραφὴν τῶν κατὰ τὸ ἐπόμενον ἄρθρον 1055 μὴ σφραγισθέντων ἀντικειμένων.—9. τὸν πρὸ τοῦ τέλους τῆς ἐκθέσεως παρ' ὅλων τῶν παρόντων, καὶ τῶν προσκλητέων συνοίκων διδόμενον ὄρκον, ὅτι, καθ' ἃ γινώσκουσιν, οὔτε αὐτοὶ οὔτοι, οὔτε ἄλλοι ὑφείλον ἢ ὑπεξήγαγόν τι.—10. τὴν παρὰ τοῦ εἰρηνοδίκου ἐκδοτέαν διάταξιν, ἔνεκα φυλάξεως τῶν σφραγισθέντων ἀντικειμένων.—11. τὴν ὑπογραφὴν τοῦ εἰρηνοδίκου, τοῦ γραμματέως αὐτοῦ ἢ, καὶ τῶν ἐμφανισθέντων διαδίκων, ἢ, ἐὰν οὔτοι δὲν δύνανται ἢ δὲν θέλουν νὰ γράψουν, τὴν περὶ τούτου μνειάν².

1055.—Ἀντικείμενα τὰ ὁποῖα εἶναι ἀπολύτως ἀναγκαῖα πρὸς χρῆσιν τῶν ἐν τῷ οἴκῳ κατοικούντων προσώπων, ἢ τῶν ὁποίων ἡ σφράγις εἶναι ἀδύνατος, ἢ τοῦλάχιστον ἐπιβλαβής, δὲν πρέπει νὰ σφραγίζωνται, ἀλλὰ νὰ περιγράφωνται κατὰ τὰ ἐν τῷ προηγούμενῳ ἄρθρῳ 1054 ἀριθ. 8 ὥρισμένα.—Ἐὰν ὁ εἰρηνοδίκης δὲν εὕρισκῃ παντάπασιν κινητά, παρατηρεῖ τοῦτο ἐν τῇ ἐκθέσει.

1056.—Περὶ τῆς φυλάξεως τῶν ἐσφραγισμένων πραγμάτων ἐφαρμοζονται τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 1039 καὶ 1054 ἀριθ. 10· περὶ δὲ τῶν εἰς φθορὰν ὑποκειμένων πραγμάτων, τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 898 καὶ 1040.

1057.—Ἐὰν τις διάδικος ἰσχυρίζηται, ὅτι ὑπάρχει τις διαθήκη ἢ ἄλλο σημαντικὸν ἐγγραφον, ὀφείλει ὁ εἰρηνοδίκης νὰ ἐρευνήσῃ ταῦτα.—Ἐὰν τὸ ἐγγραφον τοῦτο εὕρεθῇ, περιγράφει ὁ εἰρηνοδίκης ἐν τῇ ἐκθέσει τὴν ἐξωτερικὴν του μορφὴν καὶ προσδιορίζει συγχρόνως ἐν αὐτῇ τὴν ἡμέραν καὶ ὥραν, καθ' ἣν θέλει τὸ παραδώσῃ εἰς τὸν πρόεδρον τοῦ δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν.

1. Ὅρα σχετ. ἄρθρ. 148.

2. Σχετ. ἄρθρ. 133, 135.

1058.— Ἄνευ περαιτέρω κλήσεως ἐμφανίζονται οἱ διάδικοι ἐνώπιον τοῦ προέδρου. Κατὰ τὴν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ προσδιωρισμένην ὥραν ὀφείλει ὁ εἰρημένος πρόεδρος νὰ κοινοποιήσῃ εἰς τοὺς ἐμφανισθέντας διαδίκους τὸ περιεχόμενον τοῦ ἐγγράφου καὶ νὰ διατάξῃ ἐπομένως, ὥστε τὸ ἐγγραφον τοῦτο νὰ κατατεθῇ παρὰ τῷ γραμματεῖ τοῦ δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν, ἢ ἐν τῷ ὑπὸ τῶν ἐμφανισθέντων διαδίκων ὁμοφώνως προσδιωρισμένῳ τόπῳ, καὶ νὰ συνταχθῇ ἐκθεσις περὶ τῆς ὅλης πράξεως.— Περὶ τῆς [κοινοποιήσεως] ¹ τῶν ὀλογράφων, προφορικῶν, καὶ ἄλλων διαθηκῶν διατηροῦνται τὰ ἐν τῷ ἰσχύοντι πολιτικῷ νόμῳ ὀρισμένα ².

ε'. *Παρειπίπτοια.*

1059.— Τὰς κλεῖδας τῶν κλείθρων τῶν ἐσφραγισμένων ἀποδοχείων φυλάττει ὁ γραμματεὺς τοῦ εἰρηνοδικείου μέχρι τῆς ἀποσφραγίσεως, καὶ βεβαιώνει ἐν τῇ ἐκθέσει τὴν παραλαβὴν αὐτῶν.

1060.— Περὶ τῶν κατὰ τὴν ἐπίθεσιν τῶν σφραγίδων ἀναφουμένων δυσχερειῶν καὶ διστάσεων ἀποφασίζει παραχρῆμα ὁ εἰρηνοδίκης, καὶ καταχωρίζει ἐν τῇ ἐκθέσει τὴν ἀπόφασίν του. Κατὰ τῆς ἀποφάσεως ταύτης δὲν ὑπάρχει τι ἔνδικον μέσον ὅθεν ἐκτελεῖται αὕτη παραχρῆμα. Μόλοντοῦτο εἶναι προσωρινή, καὶ οἱ διάδικοι δύνανται ἐλευθέρως νὰ φέρουν τὴν ὑπόθεσιν ἥτοι κατὰ τὰ ἄρθρα 634 κ. ἐ. ἐνώπιον τοῦ προέδρου ἢ ἀμέσως ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν, ὅπου τότε αὕτη συζητεῖται καὶ ἀποφασίζεται ὡς συνοπτικὴ δίκη, κατὰ τὰ ἄρθρα 619 κ. ἐπ.

1061.— Ἐάν τις διῦσχυρίζηται, ὅτι ἔχει ὡς ἰδιοκτῆτης, δανειστῆς ἢ ἐξ ἄλλων νομίμων λόγων ἀξιώσεις εἰς τὰ ἐσφραγισμένα ἐγγράφα, ἢ ἄλλα ἀντικείμενα, ὀφείλει νὰ τὰς προβάλῃ δι' ἀνακοπῆς.— Ἡ ἀνακοπὴ πρέπει νὰ περιέχῃ προσέτι, ἐκτὸς τῶν κατὰ τὰ ἄρθρα 236 κ. ἐπ. ἀπαιτουμένων, ἐὰν ὁ ἀνακόπτων δὲν κατοικῇ αὐτόθι, καὶ τὸν δι' αὐτὸν διορισμὸν ἀντικλήτου ἐν τῷ δήμῳ, ἐνθα ἐπιτίθενται αἱ σφραγίδες, καὶ συζητεῖται καὶ ἀποφασίζεται κατὰ τὰ ἄρθρα 619 κ. ἐπ. ὡς συνοπτικὴ δίκη.

1. Ὁρθῶς : «ἀνοξίσεως» (Eröffnung).

2. Περὶ βλ. ἄρθρ. 1769—1780 Ἀστ. Κώδικος.

B'. Ἀποσφράγις¹.

α'. Πότε καὶ παρὰ τίνας.

1062.—Ἐὰν ἡ αἰτία, δι' ἣν κατὰ τὸ ἄρθρον 1049 ἐπετέθησαν αἱ σφραγίδες, παύσῃ, ἀφαιροῦνται αὐταὶ πάλιν.—Ἡ ἀφαίρεσις τῶν σφραγίδων δύναται νὰ ζητηθῇ παρὰ πάντων τῶν ἐχόντων συμφέρον· ἰδίως δὲ καὶ παρ' ἐκείνων, οἵτινες κατὰ τὸ ἄρθρον 1050, ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ ζητήσουν τὴν ἐπίθεσιν, ἐξαιρουμένων τῶν ἐν τῷ ἀριθ. 3 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου ἀναφερομένων συνοίκων καὶ ὑπηρετῶν.—Γίνεται δὲ πάντοτε διὰ τοῦ ἁρμοδίου εἰρηνοδίκου, ἢ τοῦ παρέδρου αὐτοῦ.

β'. Τρόπος τῆς ἀφαιρέσεως.

1063.—Ἡ ἀφαίρεσις τῶν σφραγίδων ζητεῖται δι' ἀναφορᾶς, ἢ [ἐγγράφως]² γενομένης ἐκθέσεως.—1. ἀπ' εὐθείας παρὰ τῷ εἰρηνοδίκῃ, ἐὰν ὅλοι οἱ διάδικοι εἶναι σύμφωνοι, καὶ δὲν διατελοῦν ὑφ' ὁποιανδήποτε ἐπιμέλειαν, ἢ ἐὰν αἱ σφραγίδες ἐπετέθησαν μόνον ἐπὶ σκοπῷ τῆς ἀπογραφῆς, καὶ ἤδη πρόκειται νὰ γίνη αὕτη.—2. κατὰ πᾶσαν ἄλλην περίπτωσιν, παρὰ τῷ προέδρῳ τοῦ ἁρμοδίου δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν.

1064.—Ὁ εἰρηνοδίκης προσδιορίζει τὴν ἡμέραν καὶ τὴν ὥραν τῆς ἀφαιρέσεως τῶν σφραγίδων.—Πᾶς ἔχων συμφέρον δύναται νὰ παρευρεθῇ αὐτοπροσώπως, ἢ ἰδίαις δαπάναις [δι' ἀντιπροσώπου]³. Πρὸς τοῦτο πρέπει, ἐπιμελεῖα τῶν διαδίκων, ἢ καὶ ἐξ ἐπαγγέλματος παρὰ τοῦ εἰρηνοδίκου νὰ κληθῶσιν οἱ κατὰ τὴν ἐπίθεσιν τῶν σφραγίδων ἐμφανισθέντες διάδικοι καὶ ἀνακόπτοντες, ἢτοι αὐτοὶ οὗτοι ἢ κατὰ τὰ ἄρθρα 1054 ἀριθ. 4, καὶ 1061 διὰ τοῦ ἀντικλήτου αὐτῶν.

1065.—Καίτοι ἀπολειπομένου τινὸς διαδίκου γίνεται μολοντοῦτο ἢ ἀποσφράγις, ἀλλὰ διὰ τὸν ἀπολειπόμενον προσλαμβάνεται δαπάναις αὐτοῦ παρὰ τοῦ εἰρηνοδίκου εἰς συμβολαιογράφος ἢ δύο μάρτυρες.—Ἀνήλικες καὶ ἄλλοι εἰς τοὺς ὁποίους ἀπαγορεύεται ἢ δι' αὐτῶν διαχείρισις τῆς περιουσίας των, παριστῶνται κατὰ τὰ ἄρθρα 74 καὶ 75.—Ἐὰν δὲν ἔχουν νομίμους ἀντιπροσώ-

1. Ὅρα καὶ ἄρθρον 569 ἐπ. Ἐμπ. Ν.

2. Ὁρθῶς : «προφορικῶς» (mündlich).

3. Ὁρθῶς : «πληρεξουσίαν» (Bevollmächtigten).

πους, τότε μόνον δύναται νὰ γίνῃ ἡ ἀφαίρεσις τῶν σφραγίδων, ὅταν διορισθῇ δι' αὐτοὺς τοιοῦτός τις¹.

1066.—'Οσάκις ἡ σύνταξις ἀπογραφῆς ζητεῖται παρὰ τῶν διαδίκων, ἢ διατάσσεται παρὰ τοῦ νόμου ἀπαιτεῖται—1. ὁ εἰρηνοδίκης νὰ προσκαλέσῃ τοὺς διαδίκους νὰ συμφωνήσωσι, πρὸς μὲν σύνταξιν ἀπογραφῆς, περὶ ἑνὸς συμβολαιογράφου, πρὸς δὲ ἐκτίμησιν τῶν πραγμάτων, περὶ ἑνὸς ἢ δύο ἐκτιμητῶν ἢ πραγματογνομόνων.—'Εὰν δὲν συμφωνῶσιν οἱ διάδικοι, ὁ εἰρηνοδίκης καταχωρίζει εἰς ἔκθεσιν τὰς προτάσεις καὶ παρατηρήσεις των, παραπέμπει τὴν ἔκθεσιν ἀνυπερθέτως εἰς τὸν πρόεδρον τῶν πρωτοδικῶν, ὅστις τότε διορίζει ἐξ ἐπαγγέλματος ἓνα συμβολαιογράφον καὶ ἓνα, ἢ, κατὰ τὰς περιστάσεις, δύο ἐκτιμητάς.—'Εως τότε ἀναβάλλεται ἡ ἀφαίρεσις τῶν σφραγίδων.—Κατὰ πᾶσαν περίπτωσιν πρέπει νὰ διορισθῶσι παρὰ τοῦ εἰρηνοδίκου οἱ ἐκτιμηταὶ καὶ οἱ πραγματογνώμονες πρὶν ἀρχίσουν τὴν ἐκτίμησιν².—2. Νὰ μὴ ἀφαιρῶνται διὰ μιᾶς ὅλαι αἱ σφραγίδες, ἀλλὰ βαθμηδόν, καθ' ὅσον εἶναι ἀναγκαῖον πρὸς σύνταξιν ἀπογραφῆς, καὶ ἐπομένως νὰ ἐπιτίθενται πάλιν ἐὰν ἡ ἀπογραφή διακοπῇ.

γ'. 'Εκθεσις.

1067.—'Η περὶ τῆς ἀφαιρέσεως τῶν σφραγίδων συντακτέα ἔκθεσις πρέπει νὰ περιέχῃ—1. τὴν πρὸς τοῦτο ἀφορμὴν, κατὰ τὸ ἄρθρον 1063—2. τὴν ἡμέραν καὶ ὥραν τῆς [συντάξεως]³.—3. τὸ ὄνομα, [τὴν τῆξιν]⁴, τὴν κατοικίαν, καὶ τὰς προτάσεις τῶν ἐμφανισθέντων διαδίκων καὶ τῶν ἀντιπροσώπων αὐτῶν, κατὰ τὰ ἄρθρα 1064 καὶ 1065—4. τὸν διορισμὸν συμβολαιογράφων, ἐκτιμητῶν, καὶ πραγματογνομόνων, κατὰ τὸ ἄρθρον 1066, ἀριθ. 1—5. τὴν μνεῖαν τῆς κλήσεως τῶν [μαρτύρων]⁵ κατὰ τὸ ἄρθρον 1064—6. τὴν ἀναγνώρισιν τῶν σφραγίδων [πρὸ τῆς παρὰ τῶν διαδίκων ἀφαιρέσεως αὐτῶν]⁶ ἐὰν εἶναι ἀλύμαντοι, ἐὰν δὲ βε-

1. 'Ορα σχετικῶς ἄρθρα 64 ἐπ., 649 Πολ. Δικ., ἔτι δὲ ἄρθρ. 31 ν. ΨΜΒ' τοῦ 1862 «περὶ συστάσεως φρενοκομείων» ἐν Μέτρ. Γ'.

2. 'Ορα καὶ ἄρθρ. 288.

3. 'Ορα σελ. 327 σημ. 3.

4. 'Ορα σελ. 327 σημ. 4.

5. 'Ορθῶς: «διαδίκων» (Partheien).

6. 'Ορθῶς: «παρὰ τῶν διαδίκων πρὸ τῆς ἀφαιρέσεως αὐτῶν» (die Anerkennung der Siegel vor ihrer Abnahme durch die Partheien, wenn sie unversehrt sind).

βλαμμένοι, τὴν περιγραφὴν τῆς καταστάσεως τῶν σφραγίδων, μετὰ μνείας τῶν λόγων τῆς μεταβολῆς.—7. τὴν ὑπογραφὴν τοῦ εἰρηνοδίκου, τοῦ γραμματέως αὐτοῦ καὶ τῶν ἐμφανισθέντων διαδίκων, ἢ, εἴαν οὗτοι δὲν δύνανται ἢ δὲν θέλουν νὰ γράψουν, τὴν περὶ τούτου μνείαν¹.

δ. Παρεμπόδιοντα.

1068.—Ἐὰν κατὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν σφραγίδων εὑρίσκωνται ἔγγραφα ἢ ἄλλα ἀντικείμενα μὴ ἀνήκοντα εἰς τοὺς διαδίκους ἀλλ' εἰς τρίτους πρέπει, νὰ ἀποδίδωνται εἰς τὴν δυνάμενον ν' ἀποδείξῃ τὰς ἐπὶ τούτου ἀξιώσεις του, καὶ νὰ σημειοῦται τοῦτο ἐν τῇ παρὰ τοῦ προηγουμένου ἄρθρου ἀναφερομένῃ ἐκθέσει.—Ἐὰν ἡ ἀπόδοσις δὲν δύνανται νὰ ἐνεργηθῇ ἀμέσως, τὰ εὑρεθέντα πρέπει νὰ περιγράφωνται ἀκριβῶς ἐν τῇ αὐτῇ ἐκθέσει.—Ἄλλοι κατὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν σφραγίδων προκύπτοντες δισταγμοὶ συζητοῦνται καὶ ἀποφασίζονται κατὰ τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 1060 καὶ 1061 διατεταγμένα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΚΤΟΝ — Σύνταξις ἀπογραφῆς.

Α'. Γενικοὶ ὁρισμοί.

α'. Ἐξώδικος ἀπογραφὴ.

1069.—Αἱ περιπτώσεις καὶ αἱ διατυπώσεις, καθ' ἃς πρέπει νὰ γίνῃ ἡ ἐξώδικος ἀπογραφὴ, ἐξαρθῶνται ἀπὸ τὴν θέλησιν τῶν διαδίκων.

β'. Δικαστικὴ ἀπογραφὴ.

1. Ἐν γένει.

1070.—Δικαστικὴ ἀπογραφὴ εἶναι ἀναγκαία κατὰ τὰς παρὰ τοῦ νόμου ὀρισμένας περιπτώσεις καὶ ὑπάγεται πάντοτε εἰς τὰς ἐν τοῖς ἐπομένοις ἄρθροις διαλαμβανόμενας διατυπώσεις.—Ἰδίως δὲ ἔχουν ὅλοι ὅσοι κατὰ τὰ ἄρθρα 1050 καὶ 1062 δύνανται νὰ ζητοῦν τὴν ἐπίθεσιν καὶ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν σφραγίδων, τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ ζητοῦν καὶ τὴν σύνταξιν δικαστικῆς ἀπογραφῆς².

2. Διατυπώσεις.

1071.—Πᾶσα δικαστικὴ ἀπογραφὴ πρέπει νὰ συντάσσεται

1. Σχετ. ἄρθρα 133, 135.

2. Ὅρα ἄρθρα 569 ἐπ. Ἐμπ. Ν.

παρὰ συμβολαιογράφου, καὶ νὰ περιέχη, ἐκτὸς τῶν προσόντων ἑκάστου συμβολαιογραφικοῦ ἔγγράφου, καὶ τὰς ἐξῆς διατυπώσεις :

1. τὴν πρὸς σύνταξιν τῆς ἀπογραφῆς ἀφορμὴν.—2. τὴν ἡμέραν καὶ ὥραν τῆς [συντάξεως]¹ μετὰ τῆς σημειώσεως τῶν διακοπῶν, τῶν ἐπανειλημμένων ἐπιθέσεων τῶν σφραγίδων κτλ.—3. τὸ ὄνομα, τὴν [τάξιν]², τὴν κατοικίαν, καὶ τὰς προτάσεις τῶν ἐμφανισθέντων διαδίκων καὶ τῶν ἀντιπροσώπων αὐτῶν.—4. τὴν μνείαν τῆς κλήσεως τῶν διαδίκων.—5. τὸν διορισμὸν ἐκτιμητῶν καὶ πραγματογνωμόνων.—6. ἀκριβῆ περιγραφὴν τῶν ἀντικειμένων καὶ ἐπὶ μὲν μετροητῶν χρημάτων, τὴν περιγῶραφὴν τοῦ εἶδους τῶν νομισμάτων, ἐπὶ δὲ μὴ σεσημασμένου χρυσοῦ καὶ ἀργύρου, τὴν δήλωσιν τῆς ποιότητος καὶ τοῦ βάρους· ἐπὶ δὲ ἄλλων ἀντικειμένων, ἀκριβῆ ἐκτίμησιν κατὰ τὴν ἀληθῆ αὐτῶν ἀξίαν.—7. ἀκριβῆ περιγραφὴν τῶν εὐρεθέντων ἐπισήμων ἔγγράφων, [οἰκονομικῶν]³ καὶ ἐμπορικῶν βιβλίων, ἢ ἄλλων [γραμμάτων]⁴. Ὅλα ταῦτα πρέπει συγχρόνως νὰ συρράπτονται, σημειῶνται κατὰ σελίδα, καὶ μονογραφῶνται ἐφ' ἑκάστου φύλλου παρὰ τοῦ συμβολαιογράφου.
- 8. τὴν μνείαν τοῦ ἀνθρώπου, εἰς τοῦ ὁποίου τὰ χεῖρας παρεδόθησαν πρὸς φύλαξιν τὰ ἔγγραφα καὶ ἄλλα κινητὰ πράγματα, κατὰ συμφωνίαν τῶν διαδίκων, ἢ, ἂν αὕτη δὲν κατορθώθη, κατὰ διαταγὴν τοῦ προέδρου τῶν πρωτοδικῶν.—9. τὸν ὄρκον, τὸν ὁποῖον ὀφείλου νὰ δώσουν ἐνώπιον τοῦ συμβολαιογράφου, πρὸ τοῦ τέλους τῆς ἀπογραφῆς, πάντες οἱ παρόντες καὶ οἱ προσκεκλημένοι σύνοικοι, ὅτι ἐν γνώσει αὐτῶν δὲν ὑψηρέθη οὐδ' ὑπεξήχθη τι παρ' αὐτῶν ἢ παρ' ἄλλων.—10. ἐπὶ τέλους σύγκρισιν τῶν περιόντων καὶ τῶν ὀφειλομένων (état passif et actif) καὶ δήλωσιν τῆς ἀληθοῦς καταστάσεως τῆς περιουσίας.

3. Διαδικασία καὶ παρεμπόδιοντα.

1072.—Περὶ τῆς κλήσεως, ἐμφανίσεως καὶ ἀντιπροσωπείσεως τῶν διαδίκων, ὡς καὶ περὶ τοῦ διορισμοῦ καὶ τῆς ὁρκίσεως τῶν ἐκτιμητῶν καὶ τῶν πραγματογνωμόνων, ἐφαρμόζονται τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 1064—1066 ὁρισμένα, μὲ τὴν διαφορὰν, ὅτι κατὰ

1. Ὅρα σελ. 327 σημ. 3.

2. Ὅρα σελ. 327 σημ. 4.

3. Ὁρθῶς : «οἰκακῶν» (Hausbücher).

4. Ὁρθῶς : «χαρτίων» (Papiere).

τὴν σύνταξιν ἀπογραφῆς ὁ συμβολαιογράφος ἐκπληροῖ τὰ καθήκοντα τοῦ εἰρηνοδίκου.—Περὶ τῆς ἐν ἄρθρῳ 1071 ἀριθ. 8 ἀναφερομένης φυλάξεως, πράττονται τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 888, 889 καὶ 999 ἀριθ. 5 διατεταγμένα,

1073.—Αἱ κατὰ τὴν σύνταξιν τῆς ἀπογραφῆς προκύπτουσαι διστάσεις καὶ δυσχερεῖαι, ἰδίως δὲ αἱ περὶ τῆς διαχειρίσεως κληρονομίας, κοινωνίας κτημάτων ἢ ἄλλης κτημάτων ομάδος, ἐκτίθενται παρὰ τοῦ συμβολαιογράφου ἐν τῇ ἀπογραφῇ, καὶ ὑποβάλλονται, ἤτοι ἐν περιλήψει ἐπιμελεία τῶν διαδίκων, ἢ ἐν πρωτοτύπῳ, ἐξ ἐπαγγέλματος παρὰ τοῦ συμβολαιογράφου εἰς τὸν πρόεδρον τῶν πρωτοδικῶν πρὸς ἀπόφασιν, κατὰ τὰ ἄρθρα 634 καὶ ἐπ. καὶ 1076 καὶ ἐπ.—Ἀνακοπαὶ τρίτων συζητοῦνται καὶ ἀποφασίζονται κατὰ τὸ ἄρθρον 1061.

B'. [*Ἡ ἐκ τῆς ἀπογραφῆς ἔνδικος ὠφέλεια*]¹.

α'. Δήλωσις τῶν κληρονόμων ἢ χηρῶν.

1074—1079².

1. Ὁρθῶς: «νόμιμον εὐογέτημα τῆς ἀπογραφῆς» (Rechtswohlthat des Inventars).

2. Κατηργήθησαν, ὡς πρὸς τὰς μετὰ τὴν εἰσαγωγὴν τοῦ Ἄστ. Εὐόδικος ἀποβιώσεις. δι' ἄρθρ. 98 ἀ.ν. 2783 τοῦ 1941 Ἄστ. Κώδικος.—Σχετ. ἄρθρα 1901—1912 Ἄστ. Κώδικος.—Τὰ καταργηθέντα ἄρθρα εἶχον ὡς ἐξῆς:

1074.—Πᾶς κληρονόμος, πῦσα χήρα, διεξευγμένη ἢ κατὰ τὰ κτήματα χωρισμένη σύζυγος, ἔχει, κατὰ τὸ ἄρθρ. 560, τὸ δικαίωμα νὰ διασκέπτηται ἔνεκεν ἀποδοχῆς ἢ [ἀποβολῆς] τῆς κληρονομίας ἢ τῆς κοινωνίας τῶν κτημάτων, καὶ νὰ συντάσῃ ἀπογραφὴν.—Ἡ δήλωσις αὕτη γίνεται παρὰ τῆ γραμματεῖ τοῦ ἄρμοδίου δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν, συντάσσονται ἐπὶ τοῦτῳ ἔκθεσιν.—Αἱ συνέπειαι τῆς τοιαύτης δηλώσεως κρίνονται κατὰ τὸ πολιτικὸν δίκαιον.—Εἰς τὰς κατὰ τὸν χρόνον τοῦτον προκυπτούσας διστάσεις καὶ δυσχερεῖας ἐφαρμόζονται τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 1073 ὠρισμένα.

1075.—Ὁ ἐξ ἀπογραφῆς κληρονόμος ἔχει τὴν διοίκησιν τῆς ομάδος, παρίσταται ὑπὲρ αὐτῆς ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου καὶ ἀντιπροσωπεῖ αὐτὴν κατὰ τῶν δανειστῶν.—Ἐὰν ὁ ἐξ ἀπογραφῆς κληρονόμος ἔχη ἀξιώσεις κατὰ τῆς ομάδος, προβάλλονται αὗται κατὰ τῶν λοιπῶν κληρονόμων, καὶ ἂν δὲν ὑπάρχουν τοιοῦτοι ἢ, ἂν αἱ ἀγωγαὶ ἔγιναν παρ' ὅλων τῶν κληρονόμων, κατὰ τινος τῶν κατὰ τὰ ἄρθρα 646 κ.ἐπ. διοριστέων κηδεμόνων ομάδος.

1076.—Ἐὰν εὐρίσκωνται ἐν τῇ κληρονομίᾳ πράγματα ὑποκείμενα εἰς φθοράν, ἢ ἐὰν εἶναι ἀναγκαῖα, πρὸς πληρωμὴν τῶν χρεῶν ἢ δι' ἄλ-

—ΤΜΗΜΑ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

ΕΚΟΥΣΙΑ ΑΠΑΛΛΟΤΡΙΩΣΙΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ — Ἐξώδικος ἀπαλλοτριώσις.

1080.—Ἐὰν ὅλοι οἱ διαδίκοι δύνανται νὰ διαθέσουν ἐλευθέρως τὴν περιουσίαν των, ἰδίως δέ, ἔὰν εἶναι ἐνήλικες, παρόντες, ἢ, ἂν καὶ μὴ παρόντες, τοῦλάχιστον προσηκόντως ἀντιπροσωπούμενοι καὶ σύμφωνοι, καὶ ἂν δὲν ἔχη κανεὶς τρίτος πρὸς τοῦτο συμφέρον, δύνανται νὰ προσδιορίσουν διὰ συμβολαίου τὸν τύπον τῆς ἀπαλλοτριώσεως.—Ἐπίσης ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ παραιτοῦν δικαστικῶς ἀρξαμένην ἤδη ἀπαλλοτριώσιν, καὶ νὰ συμβάλλωνται πρὸς ἀλλήλους περὶ τοῦ τύπου τῆς ἀπαλλοτριώσεως'.

1081.—Ἐάν, κατὰ τὰ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ὠρισμένα, συμφωνηθῇ δημόσιος πλειστηριασμός, πρέπει, ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητας τῆς διαδικασίας.—1. νὰ διορίζηται πάντοτε ὡς ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ παρὰ τῶν διαδίκων συμβολαιογράφος, εἰρη-

λους λόγους, ἢ ἀπαλλοτριώσις κινητῶν τιμῶν ἢ ἀκινήτων, ὁ ἐξ ἀπογραφῆς κληρονόμος πρέπει νὰ ἀπευθυνθῇ δι' ἀναφορᾶς πρὸς τὸν πρόεδρον τῶν πρωτοδικῶν, νὰ ἐκθέσῃ τοὺς λόγους τῆς ἀπαλλοτριώσεως καὶ νὰ σημειώσῃ ἀκριβῶς τὰ ἀπαλλοτριωθησόμενα ἀντικείμενα.—Ἡ ὑπόθεσις συζητεῖται καὶ ἀποφασίζεται κατὰ τὰ ἄρθρα 641 καὶ ἐπ.

1077.—Ἐάν ἡ ἀπαλλοτριώσις διετάχῃ παρὰ τοῦ δικαστηρίου διορίζεται διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφύσεως συμβολαιογράφος πρὸς ἐπιχείρησιν τοῦ πλειστηριασμοῦ.—Οὗτος ὁ ἐπιτετραμένος τὸν πλειστηριασμὸν ἐνεργεῖ, ἐπὶ μὲν κινητῶν, κατὰ τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 891 κ.ἐπ. καὶ 918, ἐπὶ δὲ ἀκινήτων, κατὰ τὰ ἄρθρα 965 καὶ ἐπ.—Εἰς τὴν γεγραμμένην δηλοποιήσιν καταχωρίζεται ἀκριβῆς περιγραφή καὶ ἐκτίμησις τῶν [ἐκτιμητέων] ἀντικειμένων.—Περὶ τῆς διανομῆς τοῦ ἐκπλειστηριασματος ἐφαρμόζονται τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 936 κ. ἐπ. καὶ 986 ὠρισμένα.—«Δύναται ὅμως τὸ δικαστήριον νὰ ἐπιτρέψῃ καὶ τὴν ἄνευ πλειστηριασμοῦ ἀπαλλοτριώσιν καθ' ὃν τρόπον ἤθελεν ὀρίσει ὡς συμφερότερον εἰς τὴν κληρονομίαν».

1078.—Δι' ἀπαλλοτριώσεως γινομένης ἄνευ τῶν ἐν τοῖς ἄρθροις 1076 καὶ 1077 διαλαμβανομένων διατυπώσεων, στερεῖται ὁ ἐξ ἀπογραφῆς κληρονόμος τῆς [ἐνδίκου ὠφελείας] τῆς ἀπογραφῆς, καὶ θεωρεῖται κατὰ πάντα ὡς ἄπλους κληρονόμος ἄνευ δικαιώματος ἀπογραφῆς.

1079.—Ὁ ἐξ ἀπογραφῆς κληρονόμος εἶναι ὑπόχρεως νὰ δίδῃ ἐγγύησιν καὶ λόγον, ὡσάκις τοῦτο ζητεῖται παρὰ τοῦ δανειστοῦ, ἢ παρ' ἄλλου διαδίκου, καὶ τότε ἐφαρμόζονται τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 695 κ.ἐπ., 840 κ.ἐπ. καὶ 1030 κ.ἐπ. ὠρισμένα.

1. Σχετ. ἄρθρ. 127.

νοδίκης, ἢ δικαστικὸς γραμματεὺς:—2. νὰ προηγήται τοῦ πλειστηριασμοῦ; ἐπὶ ἀκυρότητι τῆς διαδικασίας καὶ ἐπὶ πειθαρχικῇ ποινῇ ἐπιβαλλομένη εἰς τὸν ἔνοχον δικαστικὸν ὑπάλληλον ἢ ὑπηρέτην καὶ ἐπὶ ἀποζημιώσει κατὰ τὸ ἄρθρον 896, τοῦλάχιστον μίαν τῶν ἐν ἄρθροισι 893, 894, 918, 935, 967 καὶ 968 ἀναφερομένων δηλοποιήσεων¹.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ — Δικαστικὴ ἀπαλλοτριώσις.

Α'. Περιπτώσεις².

1082.—Ἐάν τις τῶν διαδίκων δὲν δύναται νὰ διαθέσῃ ἑλευθέρως τὴν περιουσίαν του, ἰδίως δὲ εἰάν εἶναι ἀνῆλιξ ἢ ἀπὼν ἢ εἰάν οἱ παρόντες εἶναι ἀσύμφωνοι, ἢ ὑπάρχουν δανεισταί, οἵτινες ἔκαμαν ἀνακοπήν, ἔξαρθῶνται καὶ αὐταὶ αἱ ἐκούσiai ἀπαλλοτριώσεις ἐκ τῶν ἐν τοῖς ἐπομένοις ἄρθροισι ὠρισμένων διατυπώσεων.

Β'. Δικαστικὴ συζήτησις.

1083.—Ἡ περὶ ἀπαλλοτριώσεως πρότασις ὑποβάλλεται εἰς τὸν πρόεδρον τῶν πρωτοδικῶν δι' ἀναφορᾶς, ἐν ἣ ἐκτίθενται οἱ λόγοι τῆς ἀπαλλοτριώσεως, καὶ σημειοῦνται ἀκριβῶς τὰ ἀπαλλοτριωτέα ἀντικείμενα.—Ἡ ὑπόθεσις συζητεῖται καὶ ἀποφασίζεται κατὰ τὰ ἄρθρα 641—645.—Εἰς τὴν συζήτησιν δέον νὰ προσκαλῶνται ὅλοι οἱ διάδικοι, ἰδίως δὲ οἱ ἀναγγεΐλαντες ἑαυτοὺς δανεισταί, οἱ κληρονόμοι, εἰάν πρόκειται λόγος περὶ κληρονομίας κλπ.

1084.—Πρὸ τῆς ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ συζητήσεως ὁ [ἐπιτετραμμένος τὴν ἔκθεσιν]³ δικαστῆς, εἰάν φρονῇ ἀναγκαίαν τὴν ἀπαλλοτριώσιν, διορίζει ἐξ ἐπαγγέλματος καὶ ὀρκίζει ἓνα, ἢ, κατὰ τὰς περιστάσεις, τρεῖς πραγμανογώμονος⁴, καὶ ἐκτιμᾷ δι' αὐτῶν τὰ ἀπαλλοτριωτέα πράγματα.—Περὶ τῶν πραγματογνομόνων τούτων ἐφαρμόζονται τὰ ἐν τοῖς ἄρθροισι 294—299 ἐν γένει ὠρισμένα.

1. Σχετ. ἄρθρ. 988 § 2.

2. Τὴν δικαστικὴν ἀπαλλοτριώσιν μεταλλείου μετὰ τὴν ἔκπτωσιν δύναται νὰ ζητήσῃ πᾶς ἐνυπόθηκος δανειστής ἢ πᾶς ἔχων ἐμπράγματα δικαιώματα ὡς καὶ ὁ τέως κύριος παρὰ τοῦ ἀρμοδίου Πρωτοδικείου (ἄρθρ. 30 Π.Δ. 28 Ὀκτωβρ. 1929 «περὶ κωδικωπ. τῶν περὶ μεταλλειων νόμων».

3. Ὁρθῶς : «διορισθεῖς εἰσηγητῆς» (der ernannte Berichterstatter).

4. Σχετ. ἄρθρα 288, 292.

1085.—Ἐὰν πρόκειται λόγος περὶ ἀκινήτων κτημάτων ἀνήλικός τις, ὀφείλει ὁ [ἐπιτετραμμένος τὴν ἐκθεσιν]¹ ἐπίσης πρὸ τῆς ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ συζητήσεως νὰ προκαλέσῃ κατὰ τὰ ἄρθρα 650 κ. ἐπ. γνωμοδότησιν τοῦ συγγενικοῦ συμβουλίου περὶ τῆς ἀνάγκης καὶ τοῦ προσφόρου τῆς ἀπαλλοτριώσεως.—Τοιαύτη γνωμοδότησις τοῦ συγγενικοῦ συμβουλίου εἶναι τότε μόνον περιττή, ὅταν τὰ ἀκίνητα ἀνήκουν κοινῶς εἰς ἐνήλικας καὶ ἀνήλικας, καὶ οἱ ἐνήλικες ζητοῦν τὴν ἀπαλλοτριώσιν².

1086.—Ἐάν, μετὰ τὴν ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ συζήτησιν τῆς ὑποθέσεως καί, κατὰ τὴν περίπτωσιν τοῦ προηγουμένου ἄρθρου, μετὰ τὴν προσήκουσαν ἐκτύρωσιν τῆς τοῦ συγγενικοῦ συμβουλίου γνωμοδοτήσεως, κατὰ τὰ ἄρθρα 656 καὶ 657, ἡ ἀπαλλοτριώσις συγχωρηθῆ παρὰ τοῦ δικαστηρίου, διορίζεται ἐν τῇ αὐτῇ ἀποφάσει πρὸς πλειστηριασμόν συμβολαιογράφος, ὅστις ὀφείλει νὰ πράττῃ κατὰ τὸ ἄρθρον 1077.

ΤΜΗΜΑ ΤΡΙΤΟΝ

ΔΙΚΑΣΤΙΚΗ ΔΙΑΝΟΜΗ ΚΟΙΝΩΝ ΚΤΗΜΑΤΩΝ

Α'. Ἐξώδικος διανομή.

1087³.—Διὰ συμφωνίας πάντων τῶν κοινωνῶν δύναται νὰ γίνῃ ἐξώδικος διανομή τῆς κοινῆς περιουσίας ἢ τοῦ κοινοῦ ἀντικειμένου. Ἐπὶ ἀνικάνων ἢ περιορισμένης ἰκανότητος πρὸς δικαιοπραξίαν ἀπαιτεῖται πρὸς τοιαύτην διανομὴν ἡ τήρησις τῶν νομίμων διατυπώσεων.

1. Ὅρα σελ. 336 σημ. 3.

2. Ὅρα καὶ ἄρθρ. 1647—1649 Ἀστ. Κώδικος.

3. Ὡς ἀντικατεστάθη δι' ἄρθρ. 125 ὁ. ν. 2783 τοῦ 1941. εἰσαγ. Ἀστ. Κώδικος.—Τὸ ἀντικατασταθὲν ἄρθρον εἶχεν ὡς ἐξῆς: «Ἐάν, ἐν τῇ περιπτώσει τῆς διανομῆς κοινῆς περιουσίας, ὅλοι οἱ συγκληρονόμοι ἢ ἄλλοι συνιδιοκτῆται δύναται νὰ διαθέσουν ἐλεύθερος τὴν περιουσίαν των, καὶ ἰδίως ἐάν εἶναι οὗτοι ἐνήλικες, παρόντες, ἢ, ἂν καὶ ἀπόντες, τουλάχιστον προσηκόντως ἀντιπροσωπούμενοι, καὶ θέλουν νὰ συμφωνήσουν περὶ τοῦ τρόπου καὶ τοῦ τύπου τῆς διανομῆς, ἡμποροῦν ἐλεύθερος νὰ ἀπέχωσιν ἐντελῶς τῆς δικαστικῆς ὁδοῦ, ἢ νὰ τὴν παραιτῶσιν. ἐάν ἦδη τὴν ἐπιχείρησαν».

B'. Δικαστική διανομή.

α'. Περιπτώσεις¹.1088².—

β'. Ἀγωγή περὶ διανομῆς.

1089.—Ἡ δικαστικὴ διανομὴ ζητεῖται δι' ἀγωγῆς κατὰ τὰ ἄρθρα 619 κ. ἐπ. παρὰ τῷ ἄρμοδίῳ δικαστηρίῳ τῶν πρωτοδικῶν.—Ἐὰν μεταξὺ τῶν διαδίκων ὑπάρχουν πλείονες ἀνήλικες, ἔχοντες ἀντίθετα συμφέροντα, διορίζεται ἐπὶ τούτῳ δι' ἕκαστον αὐτῶν, κατὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 646 διατεταγμένα, ἕνεκα τῆς διανομῆς ἰδιαιτέρος ἐπίτροπος.

1090.—Ἐὰν πολλοὶ συγχρόνως ἐπιμένουν περὶ τῆς διανομῆς, θεωρεῖται ὡς ἐνάγων ἐκεῖνος, τοῦ ὁποῦ τοῦ τῆς ἀγωγῆς ἔγγραφον ἐθεωρήθη πρῶτον παρὰ τοῦ ἄρμοδίου δικαστικοῦ γραμματέως.—Τοῦτο τὸ ἐθ ε ω ρ ῆ θ η πρέπει νὰ περιέχη τὴν ἡμέραν καὶ ὥραν τῆς ἀναγγελίας καὶ νὰ εἶναι ὑπογεγραμμένον παρὰ τοῦ δικαστικοῦ γραμματέως.

γ'. Ἀπόφασις περὶ διανομῆς.

1091.—Ἀποφνημαμένον τοῦ δικαστηρίου περὶ διανομῆς, διορίζονται ἐν τῇ αὐτῇ ἀποφάσει, κατὰ τὸ ἄρθρον 292, πραγματογνώμονες καὶ εἰς εἰσηγητῆς.—Οἱ πραγματογνώμονες πρέπει νὰ ἐκτιμήσουν τὰ διανεμητέα πράγματα, ἐὰν τοῦτο δὲν ἔγινεν εἰσέτι, συγχρόνως νὰ δώσουν τὴν γνώμην των περὶ τοῦ δυνατοῦ καὶ ἐφικτοῦ τῆς διανομῆς τῶν ὑπαρχόντων ἀκινήτων καὶ ἄλλων πραγμάτων καὶ νὰ κάμουν προτάσεις περὶ τῶν γενησομένων μερίδων

1. Ὅρα καὶ 1) ἄρθρ. 1651 Ἀστ. Κώδικος, 2) ἄρθρ. 31 ν. ΨΜΒ' τοῦ 1862 «περὶ συστάσεως φρενοκομείων», 3) ἄρθρ. 90—94 Δ. 29 Ὁκτ./6 Δεκ. 1949 «περὶ κωδικοποιήσεως τῶν ἀγροτικῶν νόμων».

2. Τὸ ἄρθρ. 1088 κατηργήθη δι' ἄρθρ. 7 ἀν.ν. 2783 τοῦ 1941, εἰσαγωγικοῦ τοῦ Ἀστ. Κώδικος.—Σχετικὰ ἄρθρα 799, 1113 καὶ 1647 § 1 Ἀστ. Κώδικος.—Τὸ καταργηθὲν ἄρθρ. 1088 εἶχεν ὡς ἐξῆς :

«Δικαστικὴ διανομὴ εἶναι τότε μόνον ἀναγκαία, ὅταν διάδικός τις δὲν δύναται νὰ διαθέσῃ ἐλευθέρως τὴν περιουσίαν του· ἰδίως δέ, ἐὰν εἶναι ἀνήλιξ, ἀπηγορευμένος, ἀπὼν ἢ δὲν ἀντιπροσωπῆται προσηκόντως καὶ ἐὰν οἱ παρόντες καὶ ἐνήλικοι διάδικοι δὲν δύνανται νὰ συμφωνήσωσι περὶ τῆς διανομῆς, ἢ ὑπάρχουν δανεισταί, οἵτινες κατέσχον τὴν περιουσίαν, ἢ ἔχαμαν ἀνακοπήν».

καὶ κλήρων.—Ἡ γνωμοδότησις αὕτη κατατίθεται κατὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 299 διατεταγμένα.

δ'. *Διανομή.*

1. *Ἐν γένει.*

1092.—Πᾶς συγκληρονόμος ἢ συνιδιοκτήτης ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ζητήσῃ αὐτούσιον τὸ ἐκ τῶν κινητῶν καὶ ἀκινήτων μέρος του¹.—Ἐὰν τοῦτο, κατὰ τὴν γνωμοδότησιν τῶν πραγματογνωμόνων, δὲν εἶναι δυνατόν, διατάττει τὸ δικαστήριον τῶν πρωτοδικῶν τὴν πώλησιν τῶν ἀδαιρέτων πραγμάτων καὶ διορίζει πρὸς τοῦτο συμβολαιογράφον τινά.

2. *Προηγούμενος πλειστηριασμός.*

1093.—Ὁ πλειστηριασμός γίνεται κατὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 891 κ. ἐπ., 918, 935 καὶ 965 κ. ἐπ. διατεταγμένα, μὲ τὴν μόνην διαφορὰν ὅτι, ἀντὶ τοῦ ἐπὶ ἀκινήτων κατὰ τὸ ἄρθρον 969 ἀριθ. 1 διατεταγμένου ἀντιγράφου τῆς περὶ κατασχέσεως ἐκθέσεως καταχωρίζεται ἐν τῇ δηλοποιήσει ἢ ἐν τῷ ἄρθρῳ 957 ὠρισμένη περιγραφή καὶ ἐκτίμησις.—Ἐκτὸς τούτου, πρέπει νὰ γίνηται ἐν πάσῃ δηλοποιήσει μνεῖα [τῆς τάξεως]² καὶ τῆς κατοικίας τῶν συγκληρονόμων ἢ συνιδιοκτητῶν.

1094.—Περὶ τῶν εἰς φθορὰν ὑποκειμένων πραγμάτων ἐφαρμόζονται τὰ ἐν τῷ ἄρθρ. 898 ὠρισμένα.

3. *Πραγματικὴ διανομή.*

1095.—Προκειμένης τῆς διανομῆς κινητῶν ἢ ἀκινήτων, καὶ εὐκρινῶν ὄντων τῶν δικαιωμάτων ὅλων τῶν διαδίκων, ἐὰν οἱ πραγματογνώμονες ἔκαμαν τὰς μερίδας καὶ τοὺς κλήρους, κατέθεσαν κατὰ τὸ ἄρθρον 1091 τὴν γνωμοδότησίν των, καὶ αὕτη ἐπεκυρώθη παρὰ τοῦ δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν ἐπὶ ἀναφορᾷ, ξάγονται οἱ κληροὶ ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ δικαστοῦ εἰσηγητοῦ πᾶς συγκληρονόμος ἢ συνιδιοκτήτης λαμβάνει τὴν διακατοχὴν τοῦ λαχόντος αὐτῷ μέρους, δίδονται εἰς αὐτὸν τὰ εἰς τοῦτο ἀναγόμενα δικαιόγραφα, καὶ συντάσσεται περὶ τοῦ ὅλου ἐκθεσις παρὰ τοῦ εἰσηγητοῦ.

1. Σχετικὸν ἄρθρ. 800 Ἄστ. Κώδικος.

2. «τοῦ ὀνόματος, ἐπαγγέλματος» (des Namens, Standes...) κατ' ὄρθρην μετάφρασιν.

1096.—Κατὰ πᾶσαν ἄλλην ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ μὴ ὄρισμένην περίπτωσιν (ἀφοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 1091 δοθῆ ἢ γνωμοδότησις τῶν πραγματογνώμωνων, καί, ἐν τῇ περιπτώσει τῶν ἄρθρων 1092 - 1094, πωληθῆ ἢ κοινῇ ἢ κληρονομικῇ περιουσίᾳ) διορίζει ¹ πρὸς διάλυσιν τῆς ομάδος τινά, ἐν δὲ τῇ περιπτώσει τῶν ἄρθρων 1092 - 1094 τὸν αὐτόν, εἰ δυνατόν, συμβολαιογράφον, ὅστις ἐφρόντισε περὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ.

1097.—Ἐνώπιον τοῦ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον διωρισμένου συμβολαιογράφου ὀφείλουσι οἱ διάδικοι, κατὰ τὴν παρ' αὐτοῦ ὄρισμένην ἡμέραν καὶ ὥραν, νὰ ἀποδώσουν ἀμοιβαίως λόγον καὶ νὰ προσδιορίσουν πᾶν ὅ,τι ἰδίως ἐπὶ κληρονομιῶν πρόπει νὰ [ἐπαναφέρῃ] ² (rapporter), πᾶν ὅ,τι ἀνήκει νὰ δοθῆ προηγουμένως εἰς τινά, ἢ ὅ,τι πρέπει νὰ ἀποδοθῆ εἰς ἕκαστον πρὸς ἀπάρισιν τῆς μερίδος του κτλ.—Περὶ τούτων πάντων συντάττει ὁ συμβολαιογράφος ἔκθεσιν, καταχωρίζει ἐν αὐτῇ καὶ τὰς παρατηρήσεις καὶ τὰς ἀντιρρήσεις τῶν διαδίκων καὶ παραπέμπει τοὺς διαδίκους εἰς τὸ δικαστήριον τῶν πρωτοδικῶν, ὅπου γίνεται περὶ τῶν τοιούτων ἐρίδων συζήτησις καὶ ἀπόφασις, ὡς ἐν συνοπτικαῖς δίκαις.

1098.—Ἐάν, κατὰ τὰ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ὄρισμένα, ἢ κατάστασις τῆς διανεμητέας ομάδος [ἠσφαλίσθη] ³ διὰ τοῦ συμβολαιογράφου, καὶ ἐγένετο ἀπόφασις περὶ τῶν φιλονεικιῶν, αἵτινες τυχὸν προέκυψαν, γίνονται αἱ μερίδες καὶ οἱ κληροῖ διὰ τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 1091 διωρισμένων πραγματογνώμωνων.—Ὁ πραγματογνώμων δίδει ἔγγραφον τὴν περὶ τοῦ σχηματισμοῦ τῶν γενησομένων μερίδων γνώμην του, καὶ τὴν καταθέτει κατὰ τὸ ἄρθρον 299.

1099.—Ἐὰν αἱ τυχὸν προκύπτουσαι φιλονεικίαι ἀποφασισθῶσι κατὰ τὸ ἄρθρον 1097, καὶ ἢ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἀναφερομένη γνωμοδότησις τοῦ πραγματογνώμονος ἐπικυρωθῆ παρὰ τοῦ δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν ἐπὶ ἀναφορᾷ, ἐξίγονται οἱ κληροῖ κατὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 1095 διαγεγραμμένα, ἐγχειρίζε-

1. Τὸ Πρωτοδικεῖον (hat das Bezirksgericht.....zu ernennen), κατὰ τὸ γερμ. κείμενον.

2. Ὁρθῶς: «συνεισνεχθῆ» (conferiren).

3. Ὁρθῶς: «καθωρίσθη ἀσφαλιῶς» (sicher gestellt.....worden),

ται εἰς ἕκαστον διάδικον τὸ λαχὸν αὐτῷ μέρος καὶ συντάσσεται ἕκθεσις.

Ἄρθρα ἀκροτελεύτια.

1100.—Ὁ παρὼν νόμος ἐμβαίνει εἰς ἐνέργειαν τὴν ἡμέραν τῆς δημοσιεύσεως¹. Ὅλοι αἱ μέχρις ἐκείνης τῆς ἡμέρας μηκέτι ὄριμοι δίκαι θέλουν συζητεῖσθαι καὶ ἀποφασίζεσθαι κατὰ τὰ ἐν τῷ παρόντι νόμῳ ὄρισμένα.—Ὅσα τῶν προνομοθετημένων, προδιατεταγμένων καὶ προειθισμένων ἀντιβαίνουν εἰς τὸν παρὼν νόμον ἀκυροῦνται.

1101.—Εἰς τὸν ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης γραμματέα ἀνατίθεται ἡ ἐκτέλεσις καὶ δημοσίευσις.

Ἐν Ναυπλίῳ τὴν 1/14 Ἀπριλίου 1834.

ΤΕΛΟΣ ΤΗΣ ΠΟΛ. ΔΙΚΟΝΟΜΙΑΣ

1. Διὰ Β. Δ. 1 Ἰανουαρ. 1835 ὠρίσθη ἕναρξίς ἰσχύος τῆς Πολιτ. Δικονομίας ἢ 25 Ἰανουαρίου 1835.

Π Ι Ν Α Ξ

ΤΩΝ ΕΝ ΠΟΛ. ΔΙΚΟΝΟΜΙΑΙ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ¹

ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ

Ἀντικείμενον Πολιτ. Δικονομίας.

- Α'. Πολιτική ἀγωγή (Ἄρθ. 1—3).
- Β'. Ἄρσις συγκρούσεως δικαιοδοσίας (4—9).
- Γ'. Σχέσεις τῶν πολιτικῶν πρὸς ποιν. δικαστήρια (10—12).

ΒΙΒΛΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

Περὶ τῶν κατὰ τὴν πολιτ. διαδικασίαν παραγενομένων ἀνθρώπων.

- ΚΕΦ. Α'. Γενικοὶ ὅρισμοὶ (Ἄρθ. 13—15).
- > Β'. Δικαιοδοσία (16—28).
- > Γ'. Κανονισμὸς ἀρμοδιότητος (29—35)
- > Δ'. Ἐξαίψεις δικαστῶν (36—48).
- > Ε'. Παραπομπή ἀπὸ δικαστηρίου εἰς δικαστήριον (49—55).
- > ΣΤ'. Ἀγωγαὶ κατὰ δικ. ὑπαλλήλων (56—66).
- > Ζ'. Ἀντίδικοι καὶ ἡ ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου ἐμφάνις αὐτῶν (67—90)
- > Η'. Πληρεξούσιοι (91—104).
- > Θ'. Διαιτηταὶ (105—126).

ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΡΙΤΟΝ

Διαδικασία ἐν πολιτικαῖς δίκαις.

Τμήμα πρῶτον

Γενικοὶ ὅρισμοὶ ἐφαρμοζόμενοι εἰς ὅλα τὰ εἶδη τῶν δικαστηρίων.

- ΚΕΦ. Α'. Διαδικασία πρὸ τῆς ἐπὶ ἀκροατηρίου συνεδριάσεως καὶ ἐκτός τοῦ ἀκροατηρίου (127—157).
- > Β'. Διαδικασία ἐπ' ἀκροατηρίου καὶ μετ' αὐτήν (158—192).
- > Γ'. Προθεσμίαι (193—200).
- > Δ'. Ἀκυρότητες καὶ ποιναὶ (201—207).
- > Ε'. Δικαστικά ἔξοδα (208—219).
- > ΣΤ'. Δικαιώματα πενήτων (220—224).
- > Ζ'. Παρεμπίπτουσαι δίκαι (225—234).
- > Η'. Ἀνακοπαὶ (235—243).
- > Θ'. Ἀπόδειξις (244—361).

1. Οἱ ἀριθμοὶ δηλοῦσι τὰ ἄρθρα.

- Α'. Γενικοί όρισμοί (214—263).
- Β'. Απόδειξις δι' έξομολογήσεων (264—271).
- Γ'. Τεκμήρια (272—276).
- Δ'. Δικαστική αυτοψία (277—290).
- Ε'. Έμπειροτέχνας και πραγματογν. (291—299).
- ΣΤ'. Μάρτυρες (300—348).
- Ζ'. Όρκος (349—383).
- Η'. Απόδειξις δι' έγγραφων (384—461).

- ΚΕΦ. Γ'. Διακοπή και επανάληψις τής δίκης (462—474).
- » ΙΑ'. Κατάργησις δίκης (475—488).

Τμήμα δεύτερον

Διαδικασία παρὰ τοῖς εἰρηνοδίκαις.

- ΚΕΦ. Α'. Γενικοί όρισμοί (489—493).
- » Β'. Διαδικ. εἰς ἀμφισβ. ὑποθέσεις (494—520).
 - » Γ'. Συμβιβαστικαί συζήτησεις (521—527).

Τμήμα τρίτον

Διαδικασία παρὰ τοῖς πρωτοδίκαις.

- ΚΕΦ. Α'. Γενικοί όρισμοί (528—530).
- » Β'. Διαδικασία συνήθων ὑποθέσεων.
 - α'. Προδικασία (531—578).
 - β'. Διαδικασία ἐπὶ ἀχροατηρίου (579—610).
 - » Γ'. Έγγραφος διαδικασία (611—617).
 - » Δ'. Διαδικασία ἐν συνοπτ. δίκαις (618—633).
 - » Ε'. Διαδικασία ἐνώπιον τοῦ προέδρου (634—639).
 - » ΣΤ'. Διαδικασία ἐπ' ἀναφορᾷ (640—694).
 - » Ζ'. Λογιστική δίκη (695—716).

Τμήμα τέταρτον

Διαδικασία παρὰ τοῖς ἐμποροδίκαις.

- ΚΕΦ. Α'. Γενικοί όρισμοί (717—719).
- » Β'. Διαδικασία παρὰ τοῖς ἐμποροδίκαις (720—735).

Τμήμα πέμπτον

Ένδικα μέσα.

- ΚΕΦ. Α'. Έφεσις (736—784).
- » Β'. Έπανάληψις τής διαδικασίας (785—804).
 - » Γ'. Αναίρεσις (805—839).

ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ

*Ἐκτελέσεις.***Τμήμα πρῶτον***Ἰδιαίτεροι ὄρισμοί περὶ ἐκτελέσεως ἀποφάσεών τινων.*

- ΚΕΦ. Α'. Ἐγγυοδοσίαι (840—848).
 > Β'. Ἀποζημίωσις καὶ δικ. ἔξοδα (849—851).
 > Γ'. Ἀπόδοσις καρπῶν (852—853).

Τμήμα δεύτερον*Ἀναγκαστικὴ διαδικασία.*

- ΚΕΦ. Α'. Γενικοὶ ὄρισμοί (854—877).
 > Β'. Ἀναγκαστικὰ μέσα (878—884).
 > Γ'. Κατάσχσεις κινητῶν (885—953).
 > Δ'. Κατάσχσεις ἀκινήτων (954—997).
 Ε'. Προσωπικὴ κράτησις (998—1024).

ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΕΜΠΤΟΝ

*Εἰδικὴ διαδικασία.***Τμήμα πρῶτον***Προφυλακτικὰ μέτρα πρὸς ἐξασφάλισιν δικαιωμάτων.*

- ΚΕΦ. Α'. Γενικοὶ ὄρισμοί (1025—1029).
 > Β'. Ἐγγυήσεις (1030—1033).
 > Γ'. Κατάσχσεις (1034—1044).
 > Δ'. Προσωπικὴ κράτησις (1045—1048).
 > Ε'. Ἐπίθεσις σφραγίδων (1049—1068).
 > ΣΤ'. Σύνταξις ἀπογραφῆς (1069—1078).

Τμήμα δεύτερον*Ἐκουσίᾳ ἀπαλλοτριώσεις.*

- ΚΕΦ. Α'. Ἐξώδικος ἀπαλλοτριώσεις (1080—1081).
 > Β'. Δικαστικὴ ἀπαλλοτριώσεις (1082—1086).

Τμήμα τρίτον*Διανομὴ κοινῶν κτημάτων.*

- ΚΕΦ. Α'. Ἐξώδικος διανομὴ (1087).
 > Β'. Δικαστικὴ διανομὴ (1088—1099).

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

ΝΟΜΟΙ ΤΡΟΠΟΠΟΙΟΥΝΤΕΣ ΚΑΙ ΣΥΜΠΛΗΡΟΥΝΤΕΣ
ΤΗΝ ΠΟΛΙΤΙΚΗΝ ΔΙΚΟΝΟΜΙΑΝ¹

1. Τάσσονται κατά χρονολογικήν σειράν. Προτάσσειται τὸ Σύνταγμα.

ΣΥΝΤΑΓΜΑ

τῆς 17 Νβρίου 1864, ὡς ἀνεθεωρήθη ἐν ἔτει 1911¹.

8.—Οὐδείς ἀφαιρεῖται ἄκων τοῦ παρὰ τοῦ νόμου ὀρισμένου εἰς αὐτὸν δικαστοῦ.

15.—Οὐδείς ὄρκος ἐπιβάλλεται ἄνευ νόμου, ὀρίζοντος καὶ τὸν τύπον αὐτοῦ.

17.—Οὐδείς στερεῖται τῆς ιδιοκτησίας αὐτοῦ εἰμὴ διὰ δημοσίαν ὠφέλειαν προσηκόντως ἀποδεδειγμένην, ὅτε καὶ ὅπως ὁ νόμος διατάσσει, πάντοτε δὲ προηγουμένης ἀποζημιώσεως.—Ἡ ἀποζημιώσις ὀρίζεται πάντοτε διὰ τῆς δικαστικῆς ὁδοῦ. Ἐν περιπτώσει δ' ἐπείγουσῃ δύσκλησιν τοῦ δικαιοῦχου, ὅστις δύναται νὰ ὑποχρεωθῇ, κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ δικαστοῦ, εἰς παροχὴν ἀναλόγου ἐγγυήσεως, καθ' ὃν τρόπον ὀρίσει ὁ νόμος. Πρὸ τῆς καταβολῆς τῆς ὀριστικῆς ἢ προσωρινῶς ὀρισθείσης ἀποζημιώσεως διατηροῦνται ἀκέραια πάντα τὰ δικαιώματα τοῦ ιδιοκτῆτου, μὴ ἐπιτρεπομένης τῆς καταλήψεως.—Εἰδικοὶ νόμοι κανονίζουν τὰ τῆς ιδιοκτησίας καὶ διαθέσεως τῶν μεταλλείων, ὄρυχείων, ἀρχαιο-λογικῶν θησαυρῶν, ἱαματικῶν καὶ ρεόντων ὑδάτων.

20.—Τὸ ἀπόρρητον τῶν ἐπιστολῶν εἶνε ἀπολύτως ἀπαραβίαστον.

28.—Ἡ δικαστικὴ ἐξουσία ἐνεργεῖται διὰ τῶν δικαστηρίων, αἱ δὲ δικαστικαὶ ἀποφάσεις ἐκτελοῦνται ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως.

87.—Ἡ Δικαιοσύνη ἀπονέμεται ὑπὸ δικαστῶν διοριζομένων ὑπὸ τοῦ Βασιλέως κατὰ τὸν νόμον.

92.—Αἱ συνεδριάσεις τῶν Δικαστηρίων εἶνε δημόσιαι, ἐκτὸς ἂν ἢ δημοσιότης ἤθελεν εἰσθαι ἐπιβλαθῆς εἰς τὰ χρηστὰ ἤθη ἢ τὴν κοινὴν εὐταξίαν, ἀλλὰ τότε τὰ δικαστήρια ὀφείλουν νὰ ἐκδίδουν περὶ τούτου ἀπόφασιν.

93.—Πᾶσα δικαστικὴ ἀπόφασις πρέπει νὰ εἶνε εἰδικῶς ἠτιολογημένη καὶ ν' ἀπαγγέλληται ἐν δημοσίᾳ συνεδριάσει.

105².—Αἱ ὑποθέσεις τοῦ ἀμφισβητουμένου διοικητικοῦ ἐξακολουθοῦν ἐπὶ τοῦ παρόντος νὰ ὑπάγονται εἰς τὰ τακτικὰ δικαστήρια, ὑπὸ τῶν ὁποίων δικάζονται ὡς νόμῳ προτετιμημένοι, πλὴν ἐκείνων, δι' ἃς εἰδικοὶ νόμοι συνιστοῦν διοικητικὰ δικαστήρια, εἰς τὰ ὁποῖα τηροῦνται αἱ διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 98 καὶ 99 τοῦ Συντάγματος. Μέχρι τῆς ἐκδόσεως εἰδικῶν νόμων ἰσχύουν οἱ ὑφιστάμενοι περὶ διοικητικῆς δικαιοδο-

1. Ἐπανήχθη ἐν ἰσχύϊ διὰ Ψηφίσματος τῆς Ε' Ἐθνοσυνελεύσεως τὴν 10 Ὀκτωβρίου 1935.

2. Τὸ ἀρθρ. 105 εἶνε τοῦ Συντάγματος τῆς Ἑλλην. Δημοκρατίας τοῦ 1927. Λιственήθη δ' ἐν ἰσχύϊ δυνάμει τῆς Ζ' Συντακτικῆς Πράξεως τῆς 28/29 Ὀκτωβρ. 1935 «περὶ διατηρήσεως ἐν ἰσχύϊ διατάξεων τοῦ Συντάγματος 1927» καταργηθείσης τῆς ἀντιστοίχου διατάξεως τοῦ ἀρθρου 101 τοῦ Συντάγματος 1911.

σίας. Διὰ νόμου δύνανται νὰ ὑπαχθῶν ὑποθέσεις τοῦ ἀμφισβητουμένου διοικητικοῦ εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας καὶ κατὰ πρῶτον βαθμόν.—Αἱ αἰτήσεις ἀναίρεσεως κατὰ τῶν ἀποφάσεων τῶν διοικητικῶν δικαστηρίων ὑπάγονται ἄπο τῆς λειτουργίας τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας εἰς τὴν ἑδικαιοδοσίαν αὐτοῦ.—Ἡ ἄρσις τῶν συγκρούσεων: α') μεταξύ δικαστικῶν καὶ διοικητικῶν Ἀρχῶν, β') μεταξύ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας καὶ διοικητικῶν Ἀρχῶν καὶ γ') μεταξύ διοικητικῶν καὶ κοινῶν δικαστηρίων δικάζεται ὑπὸ τοῦ Ἀρείου Πάγου, μέχρις οὗ ἰδιαιτέρος νόμος συστήσῃ πρὸς ἐκδίκασιν ταύτης μικτὸν δικαστήριον ἀποτελούμενον ἐξ ἴσου ἀριθμοῦ Ἀρεοπαγιτῶν καὶ Συμβούλων τῆς Ἐπικρατείας ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης ἢ τοῦ ὑπὸ τοῦ νόμου ὀριζομένου ἀναπληρωτοῦ αὐτοῦ ¹.

103.—Ἀγωγαὶ κακοδικίας κατὰ Ἀρεοπαγιτῶν, ἰσοβίων μελῶν τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου καὶ τακτικῶν Συμβούλων τῆς Ἐπικρατείας δικάζονται ὑπὸ πενταμελοῦς εἰδικοῦ δικαστηρίου, συγκροτουμένου, καθ' ὃν ὁ νόμος ὀρίσει ² τρόπον διὰ κληρώσεως ἐκ τῶν τριῶν τούτων σωματίων, τῶν ἐκ δικηγόρων μελῶν τοῦ Ἀνωτάτου Πειθαρχικοῦ Συμβουλίου καὶ τῶν καθηγητῶν τῆς Νομ. Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου, λαμβανομένου ἑνὸς μέλους ἐξ ἑκάστου Σώματος. Εἰς τὸ Δικαστήριον τοῦτο ὑπάγεται καὶ πᾶσα προπαρασκευαστικὴ διαδικασία, οὐδεμίᾳ δ' ἄλλῃ ἄδεια ἀπαιτεῖται.—Εἰς τὸ αὐτὸ δικαστήριον δύνανται νὰ ὑπαχθῶν διὰ νόμου καὶ αἱ ἀγωγαὶ κακοδικίας κατὰ Πρωτοδικῶν, Ἐφετῶν καὶ Εἰσαγγελέων.

109.—Ὅλοι οἱ νόμοι καὶ τὰ διατάγματα, καθ' ὅσον ἀντιβαίνουν εἰς τὸ παρὸν Σύνταγμα, καταργοῦνται.

B. A. τῆς 25 Μαρτίου 1835.

«περὶ τῶν εἰς τὰς πολιτικὰς ὑποθέσεις δικαιωμάτων τῶν μαρτύρων, πραγματογνομόνων, ἐμπειροτεχνῶν κλπ.» ³.

TITΛΟΣ Α'.—Γενικοὶ ὅρισμοί.

1.—Ὁ κατὰ τοὺς ὅρους τῆς πολ. δικον. καλούμενος καὶ μεταχει-

1. Ὁρα ν. 406 τοῦ 1914 ἐν Μέρει Β'.

2. Ὁρα ν. 407 τοῦ 1914 ἐν Μέρ. Β'.

3. Ἀρθρ. 1 ἀν. ν. 1051 τῆς 18/28 Ἰανουαρ. 1938 «περὶ μέτρων πρὸς προσέλευσιν μαρτύρων τοῦ Δημοσίου κλπ.»

«1.—1. (Ὁρα ταύτην ὑπὸ ἀρθρ. 314 Πολ. Δικον.).—2. Οἱ κλητευόμενοι ὑπὸ τοῦ Δημοσίου ἢ τῶν ἀνωτέρω δύο νομικῶν προσώπων καὶ ἐμφανιζόμενοι μάρτυρες ἐφ' ὅσον δὲν κέκτηνται τὴν ιδιότητα τοῦ δημοσίου ὑπαλλήλου, λαμβάνουν ἐπὶ τῇ αἰτήσει των τὰ πρὸς μετακίνησιν ἀπὸ τοῦ τόπου τῆς κατοικίας ἢ διαμονῆς των εἰς τὸν τόπον ἔνθα καλοῦνται πρὸς ἐξέτασιν ὁδοιπορικὰ αὐτῶν ἐξοδα, εἰ δὲ καὶ ἀποζημιώσιν ἀναλόγως τῆς διαταθείσης χρονοτριβῆς των, ἀμφοτέρων τούτων ἐκκαθαριζομένων ὑπὸ τοῦ προέδρου τοῦ δικαστηρίου ἢ τοῦ εἰσηγητοῦ οὗ ἐνώπιον ἐκλήθησαν καὶ ἐνε-

ριζόμενος ὡς μάρτυς, πραγματογνώμων, ἐμπειροτέχνης, ἐρμηνεύς, ἢ κάτοχος οὐσιωδῶν πραγμάτων ἐνόπιον διαιτητῶν, συμβιβαστικῶν ἀρχῶν, ἢ τακτικῶν δικαστηριῶν, ἐπὶ δικαστικῆς κατασχέσεως, ἀπροσφραγίσεως, ἀπαλλοτριώσεως, φυλακίσεως τοῦ ὀφειλέτου, ἢ κληροδοσίας, ἔχει δικαίωμα νὰ λάβῃ ἀποζημιώσιν τινα λόγῳ χρονοτριβῆς καὶ ἐξόδων ἐνταῦθα δὲ συμπεριλαμβάνονται καὶ οἱ ὑπὸ τῶν συμβολαιογράφων νομίμως προσαγόμενοι μάρτυρες.

2.—Ἀποζημιώσιν νὰ ἀπαιτήσωσι δὲν δύνανται:—α) οἱ κατὰ τὰ ἄρθρ. 319 καὶ 320 Πολ. Δικ. ὡς μάρτυρες ἐξεταζόμενοι εἴτε ἐν τῇ κατοικίᾳ αὐτῶν, εἴτε εἰς τὸν τόπον τῆς διαμονῆς των—β) ὅλοι οἱ ἀπὸ τὸ δημόσιον ταμεῖον μισθοδοτούμενοι πολιτικοὶ καὶ στρατιωτικοί, ἀξιωματικοὶ καὶ ὑπάλληλοι καὶ μὴ ἐπὶ ἀδείᾳ λείποντες στρατιῶται, εἰς παρεομοίως ἢ ἀκρόασίς των γίνηται εἰς τὸν τόπον τῆς διαμονῆς των, ἢ τοῦλάχιστον δὲν ὑποχρεοῦνται νὰ ὀδοιπορήσωσιν ἐνεκα τούτου πλείοτερον τοῦ ἡμίσεος μυριομέτρου (μῖας ὥρας δρόμου)—γ) οἱ ὡς μάρτυρες ἢ π.χ. ἐπὶ δικαστικῶν κατασχέσεων ἀκινήτων, ἐντὸς τῆς περιφερείας τοῦ δήμου των προσαγόμενοι δήμαρχοι ἢ δημάρχων πάρεδροι.

3.—Ὅταν μάρτυρες φέρονται ὑπὸ φύλαξιν ἐνόπιον δικαστηρίου ἀπὸ τινα φυλακίσεως τόπον, μόνον τὰ τῆς μετακομίσεως ἐξοδα καταλογίζονται καὶ πληρώνονται κατὰ τὰ περὶ τούτου ἐν τῇ ποινικῇ διατιμῆσει καὶ παρὰ τῶν ἰδιαιτέρων κανονισμῶν ὀρισμένα.

φανίσθησαν, ἐπὶ τῆς κοινοποιηθείσης αὐτοῖς κλήσεως, ἦτις μετὰ τῆς ἐπ' αὐτῆς ἐκκαθαρίσεως ἀποτελεῖ δικαιολογητικόν διὰ τὴν καταβολὴν τῶν δαπανημάτων τούτων. — 3. Ἡ ἐκκαθάρισις τῆς δαπάνης ταύτης ἐνεργεῖται ἄνευ τῶν ἐν τῇ διατιμῆσει περιορισμῶν, οὐχὶ ὅμως εἰς ποσὸν ἡμεραργίας μείζον τῶν δραχμῶν 200 δι' ἐκάστην ἡμέραν διαθεσίσης χρονοτριβῆς ἢ κλάσμα αὐτῆς, οὐδ' εἰς ἀριθμὸν ἡμεραργιῶν μείζονα τῶν πέντε, ἢ δὲ πληρωμὴ γίνεται ὑπὸ τοῦ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀπὸ 2 Νοεμβρίου 1935 ἀν. «περὶ τροπ. ἄρθρου 128 Ποιν. Δικ.» διαχειριστοῦ τῆς παγίας προκαταβολῆς πρωτοδικείων ἐκ τῆς κεχορηγημένης αὐτῷ εἰς ἐκτέλεσιν τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ αὐτοῦ ἀν. νόμου παγίας προκαταβολῆς. Τὰ ἄρθρα 3 ἐδάφια 3 καὶ ἐπέκεινα, 4, 5, 6 καὶ 7 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω ἀναγκ. νόμου ἐφαρμόζονται κατ' ἀναλογίαν καὶ ἐπὶ τῶν δαπανημάτων τούτων. — 4. Προκειμένου περὶ μαρτύρων δημοσίων ὑπαλλήλων ἔχουν ἐφαρμογὴν αἱ κείμεναι διατάξεις περὶ ὀδοιπορικῶν ἐξόδων καὶ ἀποζημιώσεως τῶν διὰ λόγους ὑπερσίας μετακινουμένων δημοσίων πολιτικῶν ὑπαλλήλων.—5. Κατὰ τὰ λοιπὰ ἰσχύουν τὰ ἐν ἄρθρ. 314—316 τῆς Πολ. Δικ. ὀριζόμενα».

Τὸ ἀνωτέρω ἄρθρον 1. ἀν. νόμ. 1051 τοῦ 1938 ἐφαρμόζεται καὶ καθ' ὅσον ἀφορᾷ τοὺς ὑπὸ τοῦ Δημοσίου καλουμένους μάρτυρας κατὰ τὰς δίκας τὰς προκυπτούσας ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ Ἄγροτ. Κώδικος καὶ τοῦ Κώδικος περὶ τῶν ἀποστραγγιζομένων γαιῶν (ἄρθρ. 3 ν. 2, 1057 τοῦ 1942 «περὶ τροποσ. κλπ. τοῦ Ἄγροτ. Κώδικος κλπ.»).—Διὰ τοῦ ἄρθρου 4 νόμ. 463 τοῦ 1943 τὸ ἐν ἄρθρῳ 1 § 3 ν. 1051 ὄριον ἀποζημιώσεως διὰ τοὺς κλητευσμένους μάρτυρας ἠῤῥῆθη εἰς δρ. 5,000 καὶ διὰ ν. 1522 τοῦ 1944 εἰς τὸ τριπλάσιον, ἐπιτραπέσιον τῆς διὰ Διατ. ἀξιομειώσεως τοῦ ποσοῦ.

4.—Εἰς μάρτυρας θήλεος φύλου, ἢ ἡλικίας κατωτέρας τῶν 15 ἐτῶν, δὲν δίδεται παρὰ τὸ ἥμισυ τῆς προσδιορισμένης ἀποζημιώσεως· ἐὰν ὁμως παῖδες κατώτεροι τῶν 15 ἐτῶν καὶ κόραι μὴ συμπληρώσασαι τὰ 25 καλούμεναι ἐπὶ μαρτυρία, συνοδεύονται κατὰ τὴν ὁδοιορίαν, ἢ κατὰ τὴν διαμονὴν τῶν, ἀπὸ πατέρα, μητέρα, ἐπίτροπον, ἢ κηδεμόνα, ὁ συνοδύσας, ὑποτιθεμένου ὅτι οὗτος δύναται νὰ παρουσιασθῇ ὡς τοιοῦτος, λαμβάνει τὴν εἰς πάντα μάρτυρα ἀνήκουσαν πλήρη ἀποζημιώσιν.

5.—Προφανῶς νοσοῦντες καὶ ἀσθενεῖς τῷ σώματι ἠμποροῦν νὰ ἀπαιτήσωσι διπλᾶ δικαιώματα.

6.—Οἱ ὑπάλληλοι ἐκεῖνοι, οἵτινες, ὡς φύλακες ἐγγράφων, ἔχουν νομίμως κατὰ τὸ ἄρθρ. 430 ἀριθ. 4 τῆς Πολ. Δικ. τὸ δικαίωμα νὰ φέρωσι ταῦτα εἰς πολιτικῶς δίκας αὐτοπροσώπως ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου, λαμβάνουν μόνον τὰ ἐν τῇ ποινικῇ διατιμῆσει προσδιορισμένα δικαιώματα καὶ ἔξοδα ὁδοιορίας.

7.—Τὰ δικαιώματα διαγράφονται καὶ πληρῶνται προσηκόντως μόνον ὅταν καὶ ὅπως ἀπαιτηθῶσι ρητῶς· ἀλλὰ αἱ κατωτέρω ὀρισθεῖσαι τιμαὶ πρέπει νὰ θεωρῶνται ὡς ἀνώτατος καὶ ἀνυπερέβλητος ὅρος.— Ἡδὴ ἡ Πολ. Δικ. ἐνδιαλαμβάνει περὶ τοῦ τρόπου τῆς διαγραφῆς καὶ πληρωμῆς· περὶ δὲ τῆς ἐκκαθαρίσεως παρατηροῦμεν, ὅτι πᾶς τις, ἔχων ἀξίωσιν νὰ λάβῃ δικαιώματα ἐπερωτᾶται ἀπὸ τὸν δικαστὴν ἢ τὸν ἐνεργοῦντα δικαστικὸν ὑπάλληλον, ἀμέσως μετὰ τὴν ἀκρόασίν του κλπ. «ἐὰν ἀπαιτῆ δικαιώματα καὶ ποῖα;» Ἡ ἀπόκρισις του ἐγγράφεται εἰς τὸ τέλος τῆς ἀρμοδίας πράξεως ἀμέσως πρὸ τῆς ὑπογραφῆς του, ἐὰν αὕτη πρέπει νὰ τεθῇ κατὰ νόμον. Εἰς ἐγγράφους δὲ γνωμοδοτήσεις τὸ δικαίωμα σημειοῦται κοντὰ εἰς τὰς καταβολάς.

8.—Τὸ ἄρθρον 219 τῆς Πολ. Δικ. ἐνδιαλαμβάνει τὰ περὶ τῆς μετριάσεως τῶν δικαιωμάτων· παρατηροῦμεν δὲ ἐνταῦθα, ὅτι εἰς ἐκτάκτους καὶ παρὰ τοῦ παρόντος διατάγματος μὴ προβλεφθείσας περιπτώσεις, ὁ δικαστὴς, ἀκροασάμενος τοὺς διαδίκους, προσδιορίζει τὰ δικαιώματα κατὰ τὸ δοκοῦν αὐτῷ.

ΤΙΤΛΟΣ Β'.—Δικαιώματα τῶν μαρτύρων.

9.—Ἐπειδὴ κατὰ τὸ πνεῦμα τῆς Πολ. Δικ. καὶ τοῦ Ποινικοῦ Νόμου ἡ μαρτυρία ὑπάγεται εἰς τὰ γενικά τοῦ πολίτου καθήκοντα, τὰ ἔνεκα ταύτης διδόμενα δικαιώματα δὲν ἠμποροῦν νὰ εἶναι εἰμὴ ἀνάλογος ἀποζημιώσις διὰ τὴν χρονοτριβὴν καὶ τὰ ἔξοδα τῆς ὁδοιορίας καὶ διατροφῆς.

10.—Τὸ καθ' ὑπολογισμὸν ἡμεροῦσιον λῆμμα τοῦ μάρτυρος λαμβάνεται ὡς γενικὸν μέτρον τοῦ πρὸς αὐτὸν διδομένου δικαιώματος, τὸ ὁποῖον προσδιορίζεται διὰ τοῦ παρόντος, ἐπὶ 2 μὲν δραχ. διὰ τοὺς γεωργοὺς καὶ τοὺς συνήθεις ἐργάτας, ἐπὶ 3 δὲ δραχ. διὰ τοὺς χειροτέχνους, καὶ ἐπὶ 5 δραχ. διὰ τοὺς πᾶν ἄλλο ἐπιτήδευμα μετερχομένους.— Τρεῖς ὥραι λογαριάζονται ὡς ἡμίσεια ἡμέρα, καὶ τὸ μικρότερον δικαίωμα εἶναι τὸ τρίωρον.

11.—Ἡ χρονοτριβὴ τοῦ μάρτυρος καταλογίζεται συμπεριλαμβανομένης τῆς προσελεύσεως καὶ ἐπανόδου, τῆς παρὰ τῷ δικαστηρίῳ δια-

τοιβῆς, καὶ τοῦ πρὸς ἀνάπαισιν ἀναγκαίου χρόνου, καὶ λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν τῆς ὥρας τοῦ ἔτους καὶ τῆς καταστάσεως τοῦ καιροῦ. Ἐὰν ὁ μάρτυς πρέπει νὰ καταστήσῃ ἀντ' αὐτοῦ ἄλλον εἰς τὸ ἔργον του, δύναται ν' ἀπαιτήσῃ διπλὰ δικαίωματα.

12.—Ἐξοδα ὁδοιπορίας καὶ διατροφῆς δίδονται τότε μόνον εἰς τὸν μάρτυρα, ὅταν οὗτος ἀναγκάζεται νὰ διέλθῃ ὁδὸν πλειοτέραν ἡμίσεος μυριομέτρου (μιάς ὥρας). Ἡ ἐκτὸς τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 10 ἀναφερομένων δικαιωμάτων περιεχομένη ἀποζημίωσις συμποσοῦται εἰς τὸ ἡμισυ τοῦ ἐκκαθαρισθέντος μαρτυρικοῦ δικαιώματος, ἐὰν ὁ μάρτυς δὲν ἀπομακρύνῃται πλέον τῆς μιᾶς νυκτὸς τῆς οἰκίας του· ἄλλως, ἢ ἀποζημίωσις αὕτη εἶναι ἴση μὲ τὸ ὀλόκληρον μαρτυρικὸν δικαίωμα δι' ἑκάστην ἡμέραν.

13.—Οἱ ἐν τῷ ἄρθρῳ 2 ἔδαφ. β' καὶ γ'. τοῦ παρόντος Δ. ἀναφερόμενοι δύνανται νὰ ἀπαιτήσωσιν ἔξοδα πορείας καὶ διατροφῆς κατὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 12 ὁρισμένα· ἐνταῦθα δέ, οἱ μὲν στρατιῶται ἐξομοιοῦνται, κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ ἄρθ. 10, μὲ τοὺς ἐργάτας, οἱ κλητῆρες καὶ ὑπηρεταὶ μὲ τοὺς χειροτέχνους, οἱ δὲ ὑπάλληλοι καὶ ἀξιωματικοὶ μὲ τοὺς ἄλλο ἐπιτήδευμα μετερχομένους.

ΤΙΤΛΟΣ Γ'.—*Δικαιώματα τῶν πραγματογνωμόνων καὶ ἐμπειροτεχνῶν.*

Η.—Οἱ ὁρισμοὶ τῶν ἀνωτέρω ἄρθ. 10, 11 καὶ 12 ἐφαρμόζονται καὶ εἰς τὰ δικαιώματα τῶν πραγματογνωμόνων καὶ ἐξηγητῶν, ἐκτὸς ἂν συμβῇ ἢ ἐν τῷ ἄρθρῳ 8 ὑποδεικνυμένη ἐξαιρέσις, ἐὰν δηλαδὴ ἀπαιτηθῶσι γνωμοδοτήσεις ἀξιολογώτεραι τεχνιτῶν καὶ ἐπιστημόνων, τὰς ὁποίας δὲν εἴμπορεῖ νὰ προῖδῃ ὁ κανονισμός.

15.—Διὰ τὴν ὀρκωμοσίαν καὶ τὴν ἐπίδοσιν τῆς γνώμης ὑπολογίζονται ἰδίως τὰ δικαιώματα, ἐὰν πρὸς τοῦτο ἐχρειάσθησαν ἰδιαίτεροι τρόποι τοῦ πράττειν· συγκαταλογίζονται πρὸς τοῦτοις τὰ πραγματικὰ ἔξοδα, τὰ γινόμενα διὰ τὸν σεσημασμένον χάρτην, τοὺς βοηθοὺς κλπ. Περὶ τούτων ὅμως δὲν εἴμπορεῖ νὰ γενῇ οὐδεμία ἀπαιτήσις ἐπὶ ἐγγράφου γνωμοδοτήσεως.

ΤΙΤΛΟΣ Δ'.—*Περὶ τῶν λοιπῶν ἐξόδων τῆς πολιτικῆς διαδικασίας.*

16.—Τὰ δικαιώματα τῶν φυλάκων τῶν καρπῶν καὶ ἄλλων ἀντικειμένων, ἐπὶ τῶν ὁποίων ἐτέθη δικαστικὴ κατάσχεσις καὶ τὰ τῶν διοικητῶν τῶν μεσεγγυηθησομένων κτημάτων (ἴδε ἄρθρον 888, 889, 917, 962, 1039 κλπ. τῆς πολιτικῆς δικονομίας), σημειοῦνται πάντοτε εἰς τοὺς διορισμοὺς αὐτῶν ὑπὸ τῶν δικαστῶν ἢ ἄλλων δικαστικῶν ὑπαλλήλων, οἵτινες λαμβάνουσιν ὡς πρὸς τοῦτο ὑπ' ὄψιν, καθόσον ἐπιτρέπουσι τοῦτο αἱ περιστάσεις, τοὺς ὅρους τοῦ ἄρθρου 10.—Τὸ αὐτὸ γίνεται καὶ διὰ τοὺς ἐκτελεστικούς μηνύτορας, ὡς πρὸς τοὺς ὁποίους ὅμως πρέπει νὰ λαμβάνεται ὡς ἀνώτατος ὅρος, κατὰ τὸ 879 ἄρθρ. τῆς Πολ. Δικ. 10 δρ. τὴν ἡμέραν.

17.—Τὰ τυπωτικά κλπ. ἔξοδα καταλογίζονται καὶ πληρώνονται πάντοτε κατὰ τὰς πραγματικὰς καταβολὰς.

18.—Περὶ τοῦ προσδιορισμοῦ τῶν ἐξόδων τῆς μετακομίσεως φυλα-

κοιμένου ὀφειλέτου, τὰ ὅποια, ὡς καὶ τὰ τῆς διατροφῆς, χρεωστῆι νὰ προκαταβάλῃ ὁ τὴν δίκην προκαλέσας δανειστής, θέλουν λαμβάνεσθαι ὑπ' ὄψει τὰ ἐν τῷ 1009 ἄρθρ. τῆς Πολ. Δικ. καὶ ἐν τῇ ποινικῇ διατιμῆσει ὠρισμένα καὶ τὰ περὶ τῆς διατροφῆς εἰς δημοσίους οἴκους κρατήσεως.

19.—Οἱ Δήμαρχοι καὶ παρεδροὶ δὲν λαμβάνουσι τι ἔνεκα προσωρινῆς ἐπιθέσεως σφραγίδος, ἐπειδὴ ἡ πράξις αὕτη πρέπει νὰ συμπεριλαμβάνηται εἰς τὰ τῆς ὑπηρεσίας καθήκοντά των.

20.—Περὶ τῶν δικαιωμάτων τῶν δικηγόρων καὶ τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων θέλουν ἐκδοθῆ ἰδιαίτεροι ὅρισμοί.

B. Δ. τῆς 12 Μαΐου 1835.

«περὶ τῆς ἐν δικαστηρίῳ παρουσιάσεως τοῦ δημοσίου, τῶν δήμων κλπ.»¹.

1.—Θέλουν ἐνάγεσθαι—α') τὸ μὲν δημόσιον διὰ τοῦ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν γραμματέως τῆς ἐπικρατείας—β') ἡ δὲ ἐπιτροπὴ τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ταμείου, μᾶλλον δὲ τῶν ἐκκλησιαστικῶν κτημάτων, διὰ τοῦ προϊσταμένου αὐτῆς²—γ') οἱ δὲ δήμοι διὰ τῶν δημάρχων³—δ') τὰ ἀγαθοεργὰ καὶ ἄλλα δημόσια καταστήματα καὶ τὰ σωματεῖα, διὰ τοῦ προϊσταμένου τῆς κατὰ νόμον συγκεκροτημένης διοικήσεώς των.—Ἐπομένως ἅπαντες οἱ εἰρημένοι, ἢ οἱ νόμιμοι αὐτῶν ἀντιπροσωποὶ χρέος ἔχουσι νὰ ὑπογράψωσι τὸ φανερόν τὴν γενομένην εἰς αὐτοὺς ἐπίδοσιν τῆς ἀγωγῆς ἀποδεικτικῶν κατὰ τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 140 καὶ 145 τῆς πολιτ. δικονομίας ὠρισμένα.—Ὅλαι αἱ παρεπόμεναι τῇ ἀγωγῇ ἀνακοινώσεις γίνονται εἰς τοὺς διωρισμένους πληρεξουσίους.

4.—Ἐὰν οἱ ἐν τῷ ἄρθρῳ 1 ἐδ. β', γ', δ' ἀναφερόμενοι ἢ μέλος τι τῆς ἀρμοδίας διοικήσεως θέλῃ ν' ἀναδεχθῆ τὴν διεξαγωγὴν τῆς δίκης, ἢ ἂν πρὸς τοῦτο μέλλῃ νὰ διορισθῆ δικηγόρος τῆς, πρέπει νὰ γνωστοποιηθῆται τοῦτο εἰς τὴν ἀνωτέραν ἀρχὴν, ὅταν ζητηθῆ ἢ πρὸς ἐπιχείρησιν τῆς δίκης ἀναγκαῖα ἔγκρισις· αὕτη θέλει ἀναφέρει ρητῶς τοῦτο καὶ θέλει θεωρεῖσθαι ὡς πληρεξουσιότης κατὰ τὸ ἄρθρ. 94 Πολ. Δικ.

1. Δὲν ἐφαρμόζεται ἐπὶ τῶν ὑπὸ τοῦ ἀν. ν. 2039 τοῦ 1939 διεπομένων ἰδρυμάτων, τῆς ἀδείας πρὸς ἔγερσιν ἢ ἀπόκρουσιν ἀγωγῆς καὶ ἐν γένει ἀσκήσιν ἢ ἀπόκρουσιν ἐνδίκων μέσων παρεχομένης ὑπὸ τοῦ ἴπ. Οἰκονομικῶν (ἄρθρ. 100 § 3 ν. 2039). — Κατὰ δὲ τὸ ἄρθρ. 11 ν. δ. 1467 (11 Διατ. 17 Μαΐου - 8 Ἰουν. 1944 «περὶ κωδικοποιήσεως τῶν περὶ δημοτικῶν καὶ κοινοτ. ἀγαθοεργῶν ἰδρυμάτων διατάξεων»), τὰ δημοτικά ἢ κοινοτ. ἀγαθοεργὰ ἰδρύματα ἐκπροσωποῦνται ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων ὑπὸ τοῦ προέδρου τοῦ ἀδελφάτου, ἢ κατ' ἀπόφασιν τοῦ ἀδελφάτου, ὑπὸ τοῦ διευθυντοῦ αὐτοῦ—πλὴν τῶν διεπομένων ὑπὸ τοῦ ἀν. ν. 2039 τοῦ 1939 (ἄρθρ. 19 ν. δ. 2157 τοῦ 1943).—Ὅρα καὶ ἄρθρ. 1 ἐπ. Δ. 26 Ἰουνίου 1944 «περὶ κώδικος νόμων περὶ δικῶν τοῦ Δημοσίου» ἐν οἰκείᾳ θέσει παρόντος Μέρους.

2. Ὅρα καὶ ἄρθρα 5 § 3 καὶ 7 ν. 46δ4 «περὶ διοικήσεως καὶ διαχειρίσεως τῆς ἐκκληρ. περιουσίας κλπ.».

3. Ὅρα ἄρθρα 26, 27, 85 ν. δ. 17 Ἀπριλ. 1936 «περὶ κώδικος δήμων καὶ κοινοτήτων».

δ.—Ἐάν τὸ Δημόσιον, δῆμος, φιλόπρωπα καὶ ἄλλα δημόσια καταστήματα καὶ σωματοεῖα εἶνε ἐνάγοντες, ἢ ἐν τῷ δικαστηρίῳ παράστασις των γίνεται ὡσαύτως κατὰ τοὺς ὀρισμοὺς τῶν ἄρθρ. 3 καὶ 4 τοῦ παρόντος.

B. A. τῆς 11 Σεπτ. — 3 Ὀκτωβρ. 1836.

*«περὶ κατασχέσεως καὶ πλειστηριασμοῦ τῶν κινήτων
καὶ ἀκινήτων πραγμάτων».*

1.—Ἡ κατακύρωσις τῶν κινήτων, τὰ ὁποῖα, κατὰ τὰς διατάξεις τῆς πολ. δικον. πλειστηριάζονται δημοσίως, γίνεται εἰς τὸν πλειοδοτήσαντα, καὶ ἂν ἢ παρ' αὐτοῦ προσφερομένη τιμὴ εἶναι μικροτέρα τῆς δι' ἐκτιμῆσεως γενομένης.—Ἐξαιροῦνται τῆς διατάξεως ταύτης τὰ πολύτιμα μέταλλα, ὅταν ἢ πλειοδοτήσας αὐτῶν δὲν φθάνη τὸν ὅρον τῆς περι ἀγορᾶς αὐτῶν διατιμῆσεως τοῦ Β. Νομισματοκοπέου, καὶ ὁ χρεώστης ἐπίζητῇ τὴν εἰς τὸ κατάστημα τοῦτο, ἢ εἰς τὰ ὑποκαταστήματα αὐτοῦ ἀποστολῆν των, προκαταβάλλον καὶ τὰ τῆς ἀποστολῆς ἔξοδα.—Εἰς τὴν ἐκτίμησιν τοιούτων πραγμάτων πρέπει νὰ ἀναφέρηται πάντοτε ὑπὸ τῶν πραγματογνωμόνων ἢ ἀληθῆς ἐσωτερικῆ ἀξία τῶν μετάλλων.

2.—Ἐπὶ δικαστικοῦ πλειστηριασμοῦ ἀκινήτων ἢ ἐκ μέρους τοῦ διώκοντος πισωτοῦ προσφερθεῖσα καὶ διὰ τοιχοκολλήτου γραμματίου προσηκόντως γνωστοποιηθεῖσα τιμὴ θέλει χρησιμεύει ὡς πρώτη προσφορά, καὶ, ἂν δὲν προσφερθῇ ἔπειτα τιμὴ ἄνωτέρα ὑπ' οὐδενὸς ὑπερθεματιστοῦ, τὸ πλειστηριάζομενον κατακυροῦται τῷ διώκοντι πισωτῇ εἰς τὴν παρ' αὐτοῦ προσφερθεῖσαν τιμὴν.—Τοῦ λοιποῦ ἢ τε παρὰ αὐτοῦ διώκοντος πισωτοῦ γενομένη προσφορά, καὶ ἢ κατακύρωσις τοῦ πλειστηριάζομενου θέλει εἶσθαι ἀνεξάρτητος ἀπὸ τὴν δι' ἐκτιμῆσεως ἀξίαν.

3.—Ὅλοι οἱ περὶ τούτου ὀρισμοί, καὶ ἰδιαιτέρως τὰ ἄρθρα 900, 969 §4 καὶ 978 τῆς πολιτικῆς δικονομίας ὑπόκεινται εἰς τροπολογίαν, καθ' ὅσον δὲν συνάδουσι μὲ τοὺς τῶν προηγουμένων ἄρθρων ὀρισμοὺς.

B. A. τῆς 7 Μαΐου 1837.

*«περὶ τῆς ἀρμοδιότητος τῶν τακτικῶν δικαστηρίων
ὡς πρὸς τὰς ἀμφισβητούμενας ὑποθέσεις»¹.*

1.—Εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν τακτικῶν δικαστηρίων δὲν ὑπάγονται τὰ ἐξῆς ἀντικείμενα, ἀλλ' ἀποφασίζονται κατὰ τὸ ἄρθρ. 3 Πολ. Δικον. ἀπὸ τὰς διοικητικᾶς ἀρχᾶς κατὰ τὰς ὁδηγίας τῶν κειμένων καὶ ἐκδοθησομένων νόμων καὶ διατάξεων.—1) πᾶσα ἐνοικιαστῶν πρὸς τὸ δημόσιον ἢ πρὸς φορολογουμένους διαφορά, προερχομένη ἀπὸ δημοσίους ἀμέσους φόρους, ὡσαύτως δὲ καὶ πᾶσα μετὰ τὸν δημοσίον καὶ τῶν φορολογουμένων, ἢ δημοσίων εἰσπρακτόρων, τοιαύτης φύσεως διαφορά.—2) πᾶσα περὶ ἐμμέσων δημοσίων φόρων διαφορά, ἐν ὅσῳ αἱ κείμεναι ἢ ἐκδοθησόμεναι

1. Ὅρα καὶ ἄρθρ. 105 τοῦ Συντάγματος 1927 (ἐν σ. 349).

νόμιμοι διατάξεις δὲν ἤθελον παραπέμπει αὐτὰς εἰς τὰ τακτικά δικαστήρια.—Τὰ εἰς τὰς προηγουμένας δύο παραγράφους περὶ δημοσίων φροῶν διαταχθέντα ἐφαρμόζονται καὶ εἰς τοὺς ἀμέσους καὶ ἑμμέσους δημοτικούς φροῶς.—3) πᾶσα περὶ τὴν κατασκευὴν, ἐπισκευήν, καθάρσιν καὶ διατήρησιν δημοσίων ὁδῶν, ἀτραπῶν, γεφυρῶν, διωρύγων, ὀχετῶν, ὑδραγωγείων καὶ ἄλλων δημοσίων ἔργων μεταξὺ τοῦ δημοσίου καὶ τῶν ἐργολάβων διαφορὰ.—4) πᾶσα διαφορὰ ἔνεκα ἀποξενώσεως ἰδιωτικῆς ἰδιοκτησίας ἐπὶ δημοσίῳ σκοπῷ ἐξαιρουμένης τῆς περὶ ἀποξημιώσεως διαφορᾶς, ἣτις ὑπάγεται εἰς τὰ τακτικά δικαστήρια.—5) πᾶσα περὶ μισθοδοσίας μεταξὺ τῶν ὑπαλλήλων καὶ τοῦ δημοσίου διαφορὰ.—6) πᾶσα διαφορὰ περὶ τοῦ τρόπου τῆς ἐκκαθαρίσεως καὶ ἐξοφλήσεως τῶν παλαιῶν ἐθνικῶν χρεῶν προερχομένων ἀπὸ τὴν ἐποχὴν τὴν πρὶν τῆς 25 Ἰανουαρίου (6 Φεβρουαρίου) 1833, καὶ ὀφειλόντων νὰ θεωρηθῶσι κατὰ νόμους ἰδιαιτέρους.—7) πᾶσα μεταξὺ ἰδιωτῶν διαφορὰ περὶ τῆς χρήσεως τρεχόντων ὑδάτων, ἐπὶ τῶν ὁποίων δὲν ὑπάρχει ἀποκτημένον ἰδιωτικὸν δικαίωμα.—8) ὅλαι αἱ διαφοραὶ, ὅσαι διὰ προγενεστέρων βασιλικῶν νόμων καὶ διατάξεων, μὴ ἀντικειμένων εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου, ρητῶς ἐχαρακτηρίσθησαν καὶ ἀνετέθησαν εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν διοικητικῶν ἀρχῶν ὡς τοιαῦται.

2.—Ὅλαι αἱ διαφοραὶ, αἱ ὁποῖαι μῆτε διὰ τῶν ἐν τῷ ἀνωτέρῳ ἀρθρῷ 1 § 8 ρηθέντων νόμων καὶ διατάξεων, μῆτε διὰ τοῦ παρόντος νόμου ὡς διοικητικαὶ ἐσημειώθησαν, ὑπάγονται ἐξ ἐναντίας εἰς τὰ τακτικά δικαστήρια· ἰδίως δὲ — α') ὅλαι ἀνεξαιρέτως αἱ περὶ κυριότητος ἰδιότητος προσώπων, ἢ πολιτικῆς καταστάσεως, μεταξὺ τοῦ δημοσίου καὶ ἰδιωτῶν διαφοραὶ.—β') αἱ περὶ ἐρμηνείας διοικητικῶν συναλλαγμάτων μεταξὺ τοῦ δημοσίου καὶ ἰδιωτῶν διαφοραὶ, καθὼς καὶ ἐκ τοῦ εἰς τὴν κυβέρνησιν ἀνήκοντος δικαιώματος τῆς λύσεως τοιούτων συναλλαγμάτων περὶ ἀποξημιώσεως διενέξεις, φυλαττομένων ἐν τοσούτῳ τῶν ἐν τῷ ἀρθρῷ 1 § 1, 2, καὶ 3 τοῦ παρόντος νόμου ἐξαιρέσεων.

B. A. τῆς 8 Ἰουλίου 1838

«περὶ ἐξαιρέσεως δικαστῶν ἢ ὀλοκλήρων δικαστηρίων»

1.—Ὅσακις εἴτε δι' ἐξαιρέσεις κατὰ μέρος δικαστῶν εἴτε διὰ τὴν ἐξαιρέσιν ὀλοκλήρων τῶν δικαστηρίων, εἴτε δι' ὁποιοῦνδήποτε ἄλλον λόγον ὅλα τὰ ὑπάρχοντα ἐφετεία κωλύονται νὰ δικάσωσι δίκην τινά, ὁ Ἄρειος Πάγος, ἀναλαμβάνων τὰ καθήκοντα ἐφετείου, δικάζει, ἀφ' οὗ προηγουμένως ἀποφασισθῆ κατὰ νόμον τὸ ἐξαιρέσιμον τῶν δύο τῶν ἐφετείων.—Αἱ τοιούται ἀποφάσεις τοῦ Ἄρ. Πάγου εἶναι ἀμετάκλητοι, ἐξαιρουμένων τῶν ἐνδίκων μέσων τῆς ἐπαναλήψεως τῆς διαδικασίας καὶ τῆς ἀνακοπῆς.

2.—Τοῦ δικαστηρίου τοῦ Ἄρειου Πάγου δὲν συγχωρεῖται ὀλοκλήρου ἢ ἐξαιρέσεις, οὐδ' ἢ κατὰ μέρος ἐξαιρέσεις τόσων δικαστῶν, ὥστε ὁ ὑπολειπόμενος αὐτῶν ἀριθμὸς νὰ μὴν ἠμπορῇ ν' ἀποτελέσῃ νόμιμον τὴν σύνθεσιν τοῦ δικαστηρίου. Τοιαῦται τυχὸν προβληθεῖσαι ἐξαιρέσεις ἔβλουν θεωρεῖσθαι αὐτοδικαίως ἄκυροι. Ἐὰν δὲ κατὰ τὴν δευτέραν

των ἰνωτέρω δύο περιπτώσεων, μετὰ τὴν παρὰ τῶν διαδίκων προαφείσαν ἐξαιρέσιν ὄλων τῶν ἐκτὸς τῶν ἀπαιτουμένων πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ δικαστηρίου τεσσάρων ἄρεοποιγῶν, ἐξαιρηθῆ ἀφ' ἑαυτοῦ ἄλλος τις ἢ ἄλλοι τινές, ὁ Ἄρειος Πάγος [συμπληρούμενος ἐκ παρέδρων καὶ ἄλων ἀναπληρωτικῶν δικαστῶν] ¹ δικάζει πρῶτον τὰς ἐξαιρέσεις τῶν ἀφ' ἑαυτῶν ἐξαιρουμένων δικαστῶν, μηδὲν λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν τῶν ἐν τοῖς ἄρθροις 49 § 1 καὶ 50 τῆς πολιτικῆς καὶ 60 § 1 καὶ 61 τῆς ποινικῆς δικονομίας διατασσομένων, καὶ ἂν αὐταὶ ἐγκριθῶσι, προσκαλοῦνται οἱ ἐξαιρουόμενοι διάδικοι νὰ περιορίσωσι τὸν ἀριθμὸν τῶν παρ' αὐτῶν ἐξαιρουμένων δικαστῶν, κατὰ τὰ ἐν τῷ παρόντι ἄρθρῳ ὀρισμένα, ἂν δὲ δὲν ὑπάρχουν πλέον δικασταὶ δυνάμενοι νὰ ἐξαιρηθῶσιν, ἔνεκα τοῦ ἀπαιτουμένου ἀριθμοῦ τακτικῶν μελῶν, ἢ περι ἐξαιρέσεως αἰτησις θεωρεῖται ὡς αὐτοδικαίως ἄκυρος ².

4.—Ἐὰν ἀμφότεροι οἱ διάδικοι κάμουν αἰτησιν περὶ ἐξαιρέσεως ἄρεοποιγῶν, οἱ δὲ ἐξαιρούμενοι εἶναι πλείονες τῶν δυναμένων, κατὰ τὸ προηγουμένον ἄρθρον, νὰ ἐξαιρηθῶσι, τότε ἐκάτερος αὐτῶν ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐξαιρέσῃ ἴσον ἀριθμὸν δικαστῶν, ἐὰν ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐξαιρηθησομένων εἶναι ἄριστος· ἐὰν δὲ εἶναι περιττός, ὁ πρῶτος αἰτήσας τὴν ἐξαιρέσιν δύναται νὰ ἐξαιρέσῃ ἓνα περισσότερον.

5.—Ἐὐν εἷς τῶν διαδίκων ἢ ἀμφότεροι ὁμοῦ ἐξαιρέσωσι πλείονας τῶν δυναμένων κατὰ νόμον νὰ ἐξαιρηθῶσι δικαστῶν, ὀλοκλήρον τὸ δικαστήριον, συγκείμενον ἐκ τῶν ἐξαιρηθέντων καὶ μὴ ἐξαιρηθέντων δικαστῶν, ἀποφασίζει προηγουμένως περὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν παρ' ἑκατέρων τῶν διαδίκων ἐξαιρηθησομένων δικαστῶν, ἐν δὲ τῇ ἀποφάσει προσδιορίζεται ρητῶς καὶ ἡ προθεσμία, ἐντὸς τῆς ὁποίας πρέπει νὰ γίνῃ ἡ περὶ ἐξαιρέσεως νέα αἴτησις.—Ὁ παραμελήσας τὴν προθεσμίαν ταύτην διάδικος χάνει τὸ δικαίωμα τῆς ἐξαιρέσεως, τὸ δὲ δικαίωμα αὐτοῦ μεταβαίνει αὐτοδικαίως εἰς τὸν ἀντίδικόν του, ἂν αὐτὸς κάμῃ ἐγκαίρως τὴν περὶ ἐξαιρέσεως αἴτησιν καὶ καθ' ὅσον ὑπάρχουσι δικασταὶ δυνάμενοι νὰ ἐξαιρηθῶσι.

B. A. τῆς 8 Ἰουλίου 1838

«περὶ ἀγωγῆς κακοδικίου» ³

1.—Ὁ θέλων νὰ κάμῃ, κατὰ τὰς ἐν τῇ πολιτικῇ καὶ ποινικῇ δικονομίᾳ ὀρισμένας περιπτώσεις, ἀγωγήν κακοδικίου ἢ νὰ ζητήσῃ ἀποζημίωσιν, κατὰ τὰς ἐν τοῖς ἄρθροις 66 τῆς Πολιτικῆς καὶ 68 τῆς Ποιν. Δικ. περιπτώσεις, κατὰ δικαστικοῦ τινος ὑπαλλήλου ἢ καὶ καθ' ὀλοκλή-

1. Διὰ τοῦ ἄρθρ. 1 ν. ΧΜΖ' τοῦ 1877 «περὶ μεταρρυθμίσεως τοῦ δικαστηρίου τοῦ Ἄρ. Πάγου κλπ.» (ὅν ὄρα ἐν σελ. 362) κατηργήθησαν αἱ περὶ παρέδρων καὶ ἀναπληρωτικῶν δικαστῶν διατάξεις.

2. Ἡ ἐντὸς ἀγκυλῶν περιόδος ἄρθρου 2 καὶ τὸ ἄρθρ. 3 περὶ ἀναπληρωτῶν δικαστῶν δὲν ἰσχύουν μετὰ τὸν ν. ΧΜΖ'.

3. Ἡ διαδικασία αὕτη ἐφαρμόζεται ἐπὶ ἀγωγῶν κακοδικίας κατὰ προσώπων ἄλλων ἐκτὸς τῶν ἀναφερομένων ἐν ἄρθρῳ 10 ν. 407 τοῦ 1914.

ρου δικαστηρίου, ἀφ' οὗ ἐνεργήσῃ τὰ παρὰ τοῦ ἄρθρου 60 τῆς Πολ. Δικ. περὶ θεραπείας διαταττόμενα, δὲν δύναται νὰ ἐπιχειρήσῃ τὴν ἀγωγὴν, ἂν προηγουμένως δὲν αἰτήσῃ καὶ λάβῃ πρὸς τοῦτο ἄδειαν παρ' ἐκείνου τοῦ δικαστηρίου, τὸ ὁποῖον, κατὰ τὰ ἐν τῇ Πολιτ. καὶ Ποιν. Δικονομίᾳ εἰδικώτερον ὄρισμένα, ἠθέλεν εἶσθαι ἀρμόδιον νὰ δικάσῃ τὴν προκειμένην ἀγωγὴν κακοδικίου.

2.—Ἡ περὶ τούτου αἴτησις γίνεται δι' ἀναφορᾶς, ὑπογεγραμμένης ἤτοι παρὰ τοῦ νομίζοντος ἑαυτὸν ἡδικομημένον διαδίκου, ἢ παρὰ πληρεξουσίου, ἔχοντος εἰδικὴν καὶ ἐπίσημον πληρεξουσιότητα, ἣτις ἐπισυνάπτεται ἐν τῇ ἀναφορᾷ, ὡς καὶ τὰ ὑπάρχοντα τυχὸν δικαιολογητικά τῆς αἰτήσεως ἔγγραφα ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος.—Ὅσακις δὲν ὑπάρχουν δικαιολογητικά ἔγγραφα, οἱ λόγοι τῆς αἰτήσεως πρέπει, ἐπὶ ποινῇ ἐπίσης ἀκυρότητος, νὰ εἶναι τοῦλάχιστον βεβαιωμένοι.

3.—Τὸ δικαστήριον βασανίζει ἄνευ ἀναβολῆς ἐν συμβουλίῳ τὴν αἴτησιν, ἀπόντων μὲν τῶν διαδίκων, ἀκουσθέντος δὲ τοῦ εἰσαγγελέως, καὶ ἤτοι ἀποφαίνεται αὐτὴν ἀπαράδεκτον, ἢ ἐπιτρέπει ἁπλῶς τὴν ἐπιχείρησιν τῆς ἀγωγῆς. Εἰς τὴν πρώτην ὅμως περίπτωσιν, ἢ ἀπόρριψις τῆς αἰτήσεως θέλει γίνεσθαι πάντοτε δι' ἠτιολογημένης ἀποφάσεως, περιεχούσης ὅλα τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 182 καὶ 183 Πολ. Δικον. διαλαμβανόμενα προσόντα καὶ ἔκθεσιν συνοπτικὴν ὅλων τῶν ἐπιχειρημάτων τῆς αἰτήσεως.—Κατὰ τῶν τοιούτων ἀποφάσεων ἔφεσις δὲν ἐπιτρέπεται, εἰμὴ ὅταν τὸ δικαστήριον ἀποφαίνεται τὴν αἴτησιν ἀπαράδεκτον. Εἰς τοιαύτην περίπτωσιν ὁ αἰτήσας τὴν ἄδειαν ὀφείλει νὰ ἐνεργήσῃ τὴν αἴτησιν ἐντὸς ἐνὸς μηνὸς ἀφ' ἧς ἡμέρας ἐπιδιοθῆ πρὸς αὐτὸν ἡ ἀπόφασις, ἐπιμελεία τοῦ εἰσαγγελέως. Ἡ ἐπίδοσις τῆς ἐφέσεως θέλει γίνεσθαι εἰς τὸν πρόεδρον τοῦ ἀρμοδίου δικαστηρίου, τὸ ὁποῖον θέλει δικάζει ἐπίσης κατὰ τὸν ἄνω ρηθέντα τρόπον, καί, τοιούτου δικαστηρίου μὴ ὄντος, ἢ ἀπόφασις μένει ἀνέκκλητος καὶ ὀριστική.—Αἰτήσεις ἀναιρέσεως δὲν ἐπιτρέπεται, οὔτε εἰς τὰς περὶ ἀδείας αἰτήσεις, οὔτε εἰς τὰς περὶ κακοδικίου δίκας.

4.—Ἐὰν ἡ αἴτησις κριθῆ ἀπαράδεκτος, ὁ ἀποτυχὼν διάδικος καταδικάζεται εἰς ποινὴν χρηματικὴν τὸ πολὺ διακοσίων δραχμῶν, φυλατισμένου τοῦ δικαίωματος εἰς τοὺς ἔχοντας τοιοῦτον, νὰ ζητήσῃσι καὶ ἀποζημιώσιν ἕνεκα τῶν ἐκ τούτου προελθουσῶν ζημιῶν καὶ ἐξόδων.

5.—Ἄν ἡ αἴτησις γενῆ δεκτὴ καὶ δοθῆ ἢ πρὸς ἐπιχείρησιν τῆς τοῦ κακοδικίου ἀγωγῆς ἄδεια, πράττονται τὰ ἐν τῇ Πολ. Δικον. (ἄρθρ. 61—64) ὄρισμένα· ἀλλ' ὁ ἐνάγων ὀφείλει νὰ κάμῃ τὴν ἀγωγὴν τοῦ ἐντὸς ἐνὸς μηνός, ἀφ' ἧς ἡμέρας ἔγινε πρὸς αὐτὸν, ἐπιμελεία τοῦ εἰσαγγελέως, ἢ ἐπίδοσις τῆς πρὸς ἐπιχείρησιν τῆς ἀγωγῆς ἀδείας. Πᾶσα δὲ μετὰ τὴν προθεσμίαν ταύτην γενομένη ἀγωγή ἀπορρίπτεται κατὰ πρότασιν τοῦ εἰσαγγελέως, τῶν διαδίκων, ἢ καὶ αὐτεπαγγέλτως, ὁ δὲ ἐνάγων καταδικάζεται προσέτι εἰς πρόστιμον τὸ πολὺ διακοσίων δραχμῶν, εἰς ἀποζημιώσιν, καὶ πληρωμὴν τῶν ἐξόδων.

6.—Εἰς πᾶν ἔγγραφον ἀγωγῆς κακοδικίου πρέπει νὰ ἐπισυνάπτηται καὶ ἡ περὶ αὐτῆς ληφθεῖσα ἄδεια, ἄλλως ἢ ἀγωγή θεωρεῖται αὐτοδικαίως ἀκυρτος.

7.—Ἡ πρὸς ἀγωγήν κακοδικίου αἰτησις ἀδείας δὲν εἶναι λόγος ἐξαιρέσεως· καὶ ἂν τοιαύτη ἐξαιρέσις προβληθῆ, δὲν ἀναβάλλει τὴν πρῶτον τῆς δίκης, οὔτε τὰ ἔργα τῶν προσβαλλομένων δικαστικῶν ὑπαλλήλων περὶ τὴν αὐτὴν ὑπόθεσιν.

8.—Ἄν ἡ πρὸς ἐπιχείρησιν ἀγωγῆς κακοδικίου γενομένη περὶ ἀδείας αἰτησις, ἢ ἂν, μετὰ τὴν ἐπίτευξιν τῆς ἀδείας ταύτης, ἢ ἀγωγή τοῦ κακοδικίου ἀπορριφθῆ ὀριστικῶς, δὲν δύναται νὰ παραχθῆ ἐκ τούτου λόγος ἐξαιρέσεως καθ' ὄλοκλήρου τοῦ δικαστηρίου, ἢ κατὰ μελῶν τινῶν αὐτοῦ, καὶ νὰ ζητηθῆ ἔνεκα τούτου ἢ εἰς ἄλλο δικαστήριον παραπομπῆ τῆς ὑποθέσεως.

Νόμος 19 Ὀκτωβρίου 1838.

«περὶ τῶν ταχυδρομικῶν ἐξόδων, τῶν προκυπτόντων ἐκ τῆς εἰς τὰ ἐκτὸς τοῦ βασιλείου μέρη ἀποστολῆς δικογράφων».

1.—Οἱ διάδικοι οἱ παραγγέλλοντες ἐπιδόσεις ἀναγομένας εἰς τὴν παράγραφον 6 τοῦ ἄρθρου 145 τῆς πολ. δικ., ἢ ἄλλας οἰασδήποτε κοινοποιήσεις, πρὸς κατοικοῦντας ἢ διαμένοντας ἐν τῇ ἄλλοδαπῇ, ὀφείλουσι νὰ καταβάλλωσι εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ εἰσαγγελέως, εἰς ὃν γίνεται ἡ ἐπίδοσις καὶ τὰ διὰ τὴν ἐκτὸς τοῦ Κράτους ἀποστολῆν τῶν ἐπιδιδόμενων δικογράφων ταχυδρομικὰ τέλη, ὑπολογιζόμενα κατὰ τὰς διατάξεις τῆς ταχυδρομικῆς διατιμῆσεως. Εἰς τὰ τέλη ταῦτα θέλουσι προστίθεσθαι καὶ τὰ διὰ τὸ ἔγγραφον τῆς ἐπὶ τοῦ Β. Οἴκου καὶ ἐπὶ τῶν ἔξωτ. γραμματείας, δι' οὗ θέλουσι σταλῆ τὰ δικόγραφα εἰς τὴν ἀρμοδίαν προξενικὴν ἀρχήν, καθὼς ἀκόμη καὶ τὰ διὰ τὴν ἐπιστροφὴν τοῦ ἐπιδοτηρίου ἢ ἄλλου τινὸς ἐπιστραπτέου δικογράφου μέχρι τῆς ἑδρας τοῦ δικαστηρίου, παρ' ᾧ γίνεται ἡ δίκη.

2.—Εἰς τοὺς μὴ καταβάλλοντας τὰ τέλη ταῦτα, ὡσαύτως δὲ καὶ εἰς τοὺς μὴ καταβάλλοντας αὐτὰ πλήρη, ἀρνεῖται ὁ εἰσαγγελεὺς τὴν παραλαβὴν τοῦ ἐπιδιδόμενου δικογράφου, ἄλλως ὑποχρεοῦται νὰ πληρώσῃ αὐτὸς τὰ περὶ ὧν ὁ λόγος τέλη.—Συμπεσοῦσης δὲ φιλονικίας μετὰ τὸ εἰσαγγελέως καὶ τοῦ διαδίκου περὶ τοῦ προσδιορισμοῦ τοῦ τέλους, ὑποβάλλονται τὰ δικόγραφα εἰς τὴν ἐπιτόπιον διεύθυνσιν τῶν ταχυδρομείων, ἣτις σημειώνει ἐπ' αὐτῶν τὸ νόμιμον τέλος, ὑπογράφουσα τὴν σημείωσιν ταύτην. Τῆς διατάξεως ταύτης ἐξαιροῦνται οἱ ἀπολαύοντες δικαιώματα πενήτων, περὶ ὧν θέλει ἰσχύει καὶ εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην τὸ ἀπὸ 21 Ἰουνίου (2 Ἰουλίου) 1838 περὶ τῶν ταχυδρομικῶν τελῶν τῶν δικογράφων τῶν πενήτων Β. Δ.

Ψήφισμα ΣΤ' τῆς ἐν Ἀθήναις Α' Ἐθνικῆς Συνελεύσεως τῆς 3 Σεπτεμβρίου 1844¹.

Α'. Ἄχρισ οὗ ἡ νομοθετικὴ ἐξουσία κανονίσῃ διὰ νόμου τὴν διαδικασίαν τῶν λοιπῶν διοικητικῶν διαφορῶν, καὶ παραπέμψῃ αὐτὰς εἰς

1. Δὲν ἐδημοσιεύθη ἐν τῇ Ἐφημ. Κυβερνήσεως.

τὴν ἀρμοδιότητα τῶν τακτικῶν δικαστηρίων, αἱ ἀρμόδιαι διοικητικαὶ ἀρχαὶ θέλουν ἐξακολουθεῖν νὰ δικάζωσιν αὐτὰς ὡς θὰ ἐδίκαζον καὶ πρότερον.—Ὡς τοιαῦται θεωροῦνται αἱ περὶ φόρου τῶν οἰκοδομῶν καὶ ἐπιτηδευμάτων διαφοραί, αἱ περὶ στρατευσίμων, αἱ περὶ δημοτικῶν καὶ ἐπαρχιακῶν ἀρχαιρεσιῶν καὶ περὶ χαρτοσήμου, λαθρεμποριῶν, καὶ παντὸς ἐμμέσου δημοσίου φόρου, καὶ ὅσαι ἄλλαι τῆς αὐτῆς φύσεως θεωροῦνται ὡς διοικητικαί.

Β'. Πᾶσα δὲ ἄλλη τοῦ ἀμφισβητουμένου διοικητικοῦ διαφορὰ μεταξὺ ἰδιωτῶν καὶ τοῦ δημοσίου, ἢ τῶν δήμων, ὑπάγεται ἀπὸ τοῦδε εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν τακτικῶν δικαστηρίων, καὶ θέλει δικάζεσθαι ὡς κατελείγουσα κατὰ τὴν ἐν ἰσχύϊ πολιτικὴν δικονομίαν.—Αἱ μέχρι τοῦδε ὑπαγόμεναι εἰς τὸ συμβούλιον τῆς ἐπικρατείας διαφοραὶ ὑπάγονται τοῦ λοιποῦ, ὅσας μὲν αὐτὸ ἐδίκαζε κατ' ἐφεσιν, εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν ἐφετειῶν τοῦ Κράτους, ὅσας δὲ κατ' ἀναίρεσιν, εἰς τὴν τοῦ Ἀρείου Πάγου.

Νόμος ΡΠΑ' τῆς 5 Ἰουλίου 1851.

«περὶ δικαστικῶν διακοπῶν»,

1¹.—Τὰ Πρωτοδικεῖα, Ἐφετεῖα καὶ ὁ Ἀρειος Πάγος διακόπτουν τὰς ἐργασίας των καθ' ἕκαστον ἔτος ἀπὸ 1 Ἰουλίου μέχρι τῆς 15 Σεπτεμβρίου. Αἱ ἐμπορικαὶ ὅμως, αἱ κατελείγουσαι καὶ αἱ ποινικαὶ ὑποθέσεις ἐξακολουθοῦν νὰ δικάζωνται καὶ κατὰ τὸ διάστημα τῶν διακοπῶν «ὡς καὶ ἀγωγαὶ ἢ αἰτήσεις ἐκδικαζόμεναι κατὰ τὴν διαδικασίαν τοῦ ν. ΒΧΗ (1899) ὡς ἰσχύει, καθ' ἅπαντα τὰ στάδια τῆς διαδικασίας αὐτῶν»².

2³.—Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον θέλουν διαμένει εἰς τὴν ἔδραν τοῦ δικαστηρίου κατὰ τὸ διάστημα τῶν διακοπῶν, εἰς ἕκαστον μὲν Πρωτοδικεῖον καὶ Ἐφετεῖον τοῦλάχιστον τρεῖς, εἰς δὲ τὸν Ἀρειον Πάγον τοῦλάχιστον ἑπτὰ καὶ ὁ Εἰσαγγελεὺς ἢ εἷς τοῦλάχιστον Ἀντεισαγγελεὺς. Οἱ δικασταὶ οὗτοι μετὰ τοῦ Εἰσαγγελέως ἢ Ἀντεισαγγελέως θέλουν συγκροτῆ ἰδιαίτερον τῶν διακοπῶν τμήμα συμπληρούμενον πρὸς κατάρτισιν τοῦ παρὰ τοῦ Νόμου ἀπαιτουμένου ἀριθμοῦ ἀπὸ τοὺς νομίμους ἀναπληρωτάς.

3.—Τὰ περὶ σχηματισμοῦ, τοῦ ὀργανισμοῦ, καὶ τῆς ὑπηρεσίας τῶν τμημάτων τῶν διακοπῶν θέλουν κανονίζεσθαι ἐκάστοτε διὰ Β. Δ.—Οἱ συνεπεῖρ τῶν διακοπῶν ἀπομακρυνόμενοι τῆς ἔδρας των δικασταὶ ὀφείλουσι νὰ γνωστοποιήσωσιν εἰς τὸν πρόεδρον, ἢ τὸν ἀναπληρωτὴν αὐτοῦ τὸν τόπον τῆς διαμονῆς των. «Οἱ Εἰσαγγελεῖς καὶ Ἀντεισαγγελεῖς ὀφεί-

1. Ὡς ἐτροπ. διὰ ν. δ. 20 Σεβρίου 1925, κυρωθέντος διὰ ν. 4188 τοῦ 1929.

2. Τὰ ἐν τέλει τοῦ ἄρθρ. 1 ἐντός « » προσετέθησαν δι' ἄρθρ. 5 νόμ. 851 τοῦ 1943 «περὶ τροπ. ν. ΒΧΗ' κλπ.».

3. Ὡς ἐτροποποιήθη δι' ἄρθρ. 2 ν. 20 Σεπτ. 1925, κυρ. διὰ ν. 4138.

λουσι νὰ γνωστοποιήσωσι τοῦτο εἰς τὸ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργεῖον»¹.

4.—Ἐάν, ἔνεκα κολύματος, ἢ ἑξαιρέσεώς τινος τῶν μελῶν τοῦ τμήματος τῶν διακοπῶν, δὲν ὑπάρξη ὁ κατὰ νόμον ἀπαιτούμενος ἀριθμὸς τῶν τακτικῶν δικαστῶν, προσκαλοῦνται παρὰ τοῦ προέδρου, ἢ τοῦ ἀναπληροῦντος αὐτόν, ἀδιακρίτως τὰ λοιπὰ μέλη τοῦ δικαστηρίου. «Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης δύναται νὰ ἀνακαλέσῃ ἐκ τῶν διακοπῶν τὸν Εἰσαγγελέα ἢ Ἀντεισαγγελέα»¹.

5¹.—Πρὸς ἀναπλήρωσιν τῶν ἐν διακοπαῖς Ἀνακριτῶν ὁ πρὸς δρεῦων τοῦ τμήματος διορίζει ἀναπληρωτάς.

6.—Ὡς κατεπίγουσαι ὑποθέσεις, δικασταὶ κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν διακοπῶν, θεωροῦνται ὅσαι δὲν δύναται νὰ ἀναβληθῶσιν ἀνευ πιθανῆς βλάβης τῶν συμφερόντων τῶν διαδίκων, κηρυχθῶσι δὲ ὡς τοιαῦται δι' ἀποφάσεως τοῦ τμήματος τῶν διακοπῶν ἐν συμβουλίῳ, ὡς πρὸς ἐνώπιον τοῦ προέδρου διαδικασίας διατάξεις τῆς πολιτικῆς δικονομίας. — Κατὰ τῶν ἀποφάσεων τούτων δὲν συγχωροῦνται τὰ ἔνδικα μέσα τῆς ἀνακοπῆς, τῆς ἐφέσεως καὶ τῆς ἀναιρέσεως. Τὸ δικαστήριον ὁμως δύναται, ἀντιρρήσεως γενομένης, νὰ τὴν ἀνακαλέσῃ, ἂν κατὰ τὴν συζήτησιν τῆς οὐσίας ἤθελε φανῇ ὅτι κακῶς ὑπὸ τοῦ συμβουλίου ἐχαρακτηρίσθη ὡς κατεπίγουσα.—Κατὰ τῶν ἀποφάσεων τούτων, ἐν περιπτώσει παραδοχῆς τῆς ἐνστάσεως τοῦ ἐναγομένου, δὲν συγχωρεῖται τὸ ἔνδικον μέσον τῆς ἐφέσεως ἢ ἀναιρέσεως.

7².—Κατὰ τὸ διάστημα τῶν διακοπῶν ἀναπέμπονται αἱ πρὸς διεξαγωγὴν ἀποδείξων μόνον προθεσμιαί, ὡς πρὸς τὰς μὴ ὑπαγομένας εἰς τὸ τμήμα τῶν διακοπῶν ὑποθέσεις, ἐξακολουθεῖ ὁμως ἡ ἡδὴ κατὰ τὴν ἐναρξιν τῶν διακοπῶν ἀρξαμένη ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων ἢ τῶν εἰσηγητῶν διεξαγωγὴ ἀποδείξεων. Μόνον ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἀπόδειξις τις κινδυνεύει νὰ ματαιωθῇ ἐκ τῆς ἀναβολῆς, δύναται νὰ διεξαχθῇ, ἀλλὰ πρὸς τοῦτο ἀπαιτεῖται ἀπόφασις τοῦ τμήματος τῶν διακοπῶν, διάτασσοῦσα τὴν διεξαγωγὴν τῆς ἀποδείξεως ὡς κατεπίγουσαν.

8.—Ἡ ἐν τοῖς γραφεῖσις ὑπηρεσία κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν διακοπῶν θέλει κανονισθῇ παρὰ τοῦ δικαστηρίου ἐν συμβουλίῳ.

1. Τὰ ἐντός « » ἐτέθησαν καὶ τὸ ἄρθρ. 5 ἐτροποπ. οὕτω διὰ ν. 2. 20 Σβρίου 1925, κυρωθέντος διὰ ν. 4188 τοῦ 1929.

2. Ὅρα εἰδικὰς διατάξεις ἄρθρ. 35 ἀν. ν. 1539 τοῦ 1938 «περὶ προεπιτάσεως τῶν δημοσίων κτημάτων» καὶ ἄρθρ. 11 Διατ. 26 Ἰουν. 1944 «περὶ κώδικος νόμων περὶ δικῶν τοῦ Δημοσίου».

Νόμος ΧΜΖ' τῆς 28 Ἰουλίου 1877.

Ἐπερὶ μεταρρυθμίσεως τοῦ δικαστηρίου τοῦ Ἄρ. Πάγου κλπ. ε.

1.—Τὸ δικαστήριον τοῦ Ἄρ. Πάγου, διαιρούμενον εἰς δύο τμήματα, θέλει ἔχει τοῦ λοιποῦ ἓνα πρόεδρον ¹.

2.—Εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ πρώτου τμήματος ὑπάγονται αἱ αἰτήσεις ἀναίρεσεως κατ' ἀποφάσεων Εἰρηνοδικῶν, [Ἐμποροδικῶν], Πρωτοδικῶν καὶ Ἐφετῶν κατὰ τὰ ἄρθρα 519 καὶ 807 τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας, ὡς καὶ αἱ αἰτήσεις ἀναίρεσεως κατ' ἀποφάσεων τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου.

3.—Εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ δευτέρου τμήματος ὑπάγονται ² α') αἱ αἰτήσεις ἀναίρεσεως κατ' ἀποφάσεων καὶ βουλευμάτων ποινικῶν δικαστηρίων β') αἱ ὑποθέσεις, ὡς ὁ Ἄρειος Πάγος μετ' ἀναίρεσιν κρατεῖ, ἕνα δικάσιμ αὐτὸς κατὰ τὸ ἄρθρον 836 τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας καὶ τὸν νόμον ΠΝΔ' τῆς 27ης Ἰανουαρίου 1866 γ') αἱ αἰτήσεις περὶ κανονισμοῦ ἀρμοδιότητος κατὰ τὰς διατάξεις τῆς Πολιτικῆς καὶ Ποινικῆς δικονομίας δ') αἱ αἰτήσεις περὶ παραπομπῆς ὑποθέσεώς τινος ἀπὸ δικαστηρίου εἰς δικαστήριον ε') αἱ ἀγωγαὶ κακοδικίου³ στ') ἡ ἐξάσκησης τῆς πειθαρχικῆς ἐξουσίας κατὰ τὸ ἄρθρον 300 παράγ. 3 τοῦ Ὄργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων καὶ ζ') ἐν γένει πᾶσα ἄλλη ὑπόθεσις τῆς ἀρμοδιότητος τοῦ Ἄρειου Πάγου μὴ ὑπαχθεῖσα εἰς τὸ πρῶτον τμήμα.

4.—Ὁ Ἄρειος Πάγος δικάζει ἐν ὀλομελείᾳ, παρόντος τοῦ εἰσαγγελέως καὶ τοῦ γραμματέως, καὶ ἀποφαίνεται εἰς τὰς ἐξῆς περιπτώσεις α') ἐπὶ ἄρσεως συγχρούσεων κατὰ τὸ ἄρθρον 4 καὶ ἐπ. τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας ⁴ β') ἐὰν αἰτῆται ἀναίρεσις ὑπὲρ τοῦ νόμου ἢ ἐνεκα ὑπερβάσεως τῆς περὶ τὴν ὑπηρεσίαν ἐξουσίας κατὰ τὸ ἐδάφ. 1 τοῦ ἄρθρου 808 τῆς Πολ. δικονομίας καὶ κατὰ τὰ ἐδάφια 1, περίπτωσις δευτέρα, καὶ 2 τοῦ ἄρθρου 477 τῆς ποινικῆς δικονομίας γ') ἐὰν μετὰ τὴν ἀναίρεσιν ἀποφάσεως πολιτικοῦ δικαστηρίου καὶ τὴν παραπομπὴν τῆς ὑποθέσεως εἰς ἄλλο δικαστήριον αἰτῆται ἀναίρεσις τῆς ἀποφάσεως τοῦ δικαστηρίου τούτου ἐπὶ τῆς αὐτῆς ὑποθέσεως μεταξὺ τῶν αὐτῶν διαδίκων, ὑπὸ τὴν αὐτὴν ἰδιότητα παρισταμένων, καὶ διὰ τὸν αὐτὸν λόγον, δι' ὃν ἀνῆρέθη ἡ τοῦ πρώτου δικαστηρίου ἀπόφασις. Ἐὰν ἡ αἴτησις ἀναίρεσεως περιέχῃ καὶ ἄλλους λόγους, συζητοῦνται καὶ δικάζονται ὑπὸ τοῦ ἀρμοδιοῦ τμήματος μόνον οἱ λόγοι οὗτοι δ') ἐὰν ἐν τῇ περιπτώσει δευτέρα τοῦ προηγουμένου ἄρθρου τὸ δεύτερον τμήμα προκληθῆν ν' ἀποφασίσῃ περὶ τοῦ ζητήματος, δι' ὃ ἐγένετο ἡ ἀναίρεσις καὶ ἡ παραπομπὴ εἰς αὐτό, ἔχῃ διαφέρουσαν γνώμην τῆς ἐν τῇ ἀνααιρετικῇ ἀποφάσει. Περὶ τούτου δ' ἀποφαίνεται τὸ τμήμα δι' ἀποφάσεως.

1. Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀρεσπαγιτῶν κλπ. ὄρισθη, ἄλλως δι' ἄρθρ. 1 νόμ. 4993 τοῦ 1931.

2. Ὁρα σελ. 232 σημ. 1.

3. Ὁρα ν. 407 τοῦ 1914.

4. Ὁρα ν. 406 τοῦ 1914.

5.—'Οσάκις πρόκειται, κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον, νὰ δικάσῃ ὁ Ἄρειος Πάγος ἐν ὀλομελείᾳ, ὁ Πρόεδρος αὐτοῦ κατ' αἰτήσιν τοῦ ἐπι-
 σπεύδοντος διαδίκου διορίζει τὸν εισηγητὴν τῆς ὑπόθεσεως, ὀρίζει τὴν
 δικάσιμον ἡμέραν καὶ διατάσσει τὴν κλήτευσιν τῶν διαδίκων ἐν ταῖς
 περιπτώσεσι γ' καὶ δ' τοῦ προηγουμένου ἄρθρου.

6.—'Εὰν ὁ Ἄρειος Πάγος ἐν ὀλομελείᾳ δικάζων ἀποφανθῇ ὅτι κα-
 κῶς παρεπέμφθη ἐνώπιόν του ἡ ὑπόθεσις, ἀναπέμπει αὐτὴν εἰς τὸ ἄρ-
 μόδιον τμήμα, ὅπερ προβαίνει εἰς τὴν ἐκδίκασιν αὐτῆς.

7.—'Εν ὀλομελείᾳ δικάζων ὁ Ἄρειος Πάγος ἀποφαίνεται μόνον
 περὶ τοῦ ἀμφισβητουμένου νομικοῦ ζητήματος· ἐὰν δὲ ἡ ὑπόθεσις ζητήσῃ
 περαιτέρω συζητήσεως καὶ ἀποφάσεως, πέμπεται αὐτὴ εἰς τὸ ἀρμοδιον
 τμήμα. Ἀλλὰ δὲν ἐπιτρέπεται ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει ἐκ νέου συζητήσεις
 καὶ ἀποφάσεις ἐν τῷ τμήματι τούτῳ περὶ ζητήματος λυθέντος ἤδη ὑπὸ
 τῆς ὀλομελείας τοῦ Ἀρείου Πάγου.

8.—Εἰς τὴν ὀλομελείαν τοῦ Ἀρείου Πάγου ὑπάγεται προσεῖν ἡ
 κατὰ τὸ ἄρθρον 10 τοῦ ἀπὸ 29 Ἰουνίου 1871 ΥΜΓ' νόμου ἀποφάσεις
 περὶ παύσεως ἢ μὴ ἰσοβίου τινὸς δικαστοῦ ἢ μέλους τοῦ Ἐλεγκτικοῦ
 συνεδρίου.

9.—Ὑπαρχόντων νομίμων κωλυμάτων, ὁ Ἄρειος Πάγος συγκρο-
 τεῖται ἐν ὀλομελείᾳ καὶ δι' ἀριθμοῦ κατωτέρου τοῦ ὅλου τῶν μελῶν
 αὐτοῦ· ἀλλ' οὐδέποτε πρὸς νόμιμον συγκρότησιν ὁ ἀριθμὸς οὗτος δυνα-
 ται νὰ εἶναι κατώτερος τῶν ἑνδεκα¹.

Νόμος ΠΠΖ' τῆς 30 Μαρτίου 1882.

«περὶ καταθέσεως εἰς τὰ δημόσια ταμεῖα τῶν διαλιστενομένων εἰς τοὺς
 δικαστ. ὑπαλλήλους ἕνεκα τῆς ὑπηρεσίας των χρημάτων κλπ.»

1.—Πᾶς Εἰρηνοδίκης, γραμματεὺς δικαστηρίου καὶ συμβολαιογρά-
 φος, εἰς ὃν, ἕνεκα τοῦ δημοσίου αὐτοῦ χαρακτῆρος, περιήλθον ἢ διεπι-
 στεύθησαν χρήματα πρὸς φύλαξιν, διανομὴν ἢ παράδοσιν εἰς ἄλλην αρ-
 χὴν ἢ ἰδιώτην, ὑποχρεοῦται νὰ παραδώσῃ ταῦτα εἰς τὸ δημόσιον τα-
 μεῖον² τῆς ἑδρας αὐτοῦ ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς λήψεως. Ἐὰν δὲ
 ἐδρευῇ ἐν τόπῳ, ἔνθα δὲν ὑπάρχει ταμεῖον, ἡ παράδοσις γίνεται εἰς τὸ
 πλησιέστερον ταμεῖον ἐντὸς δέκα καὶ πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς λήψεως. Ἡ

1. Τὸ ἄρθρον τοῦτο εἶχε τροποποιηθῆ διὰ ν. 1585 τοῦ 1918, καθ' ὃν
 πρὸς νόμιμον συγκρότησιν τῆς ὀλομελείας τοῦ Α. Π. ὀρίζετο ὁ ἀριθμὸς 9,
 πλὴν διὰ τοῦ ἄρθρ. 3 ν. 2795 τοῦ 1922 κατηργήθη ὁ ν. 1585 καὶ ἐπανήλ-
 θεν ἐν ἰσχύϊ τὸ ἄρθρον 9 ΧΜΖ' ν. ἀλλὰ πρὸς λήψιν μέτρων γενικοῦ ἢ εἰ-
 δικοῦ ἐνδιαφέροντος ἢ διοικητικῆς φύσεως ἀποφάσεων, ἡ ὀλομέλεια τῶν
 δικαστηρίων ἐν γένει νοεῖται τοῦλάχιστον ἐν τοῖς δύο τρίτοις τοῦ ὀργανι-
 κοῦ ἀριθμοῦ τῶν τακτικῶν δικαστῶν (ἄρθρ. 12 ν. 3859 τοῦ 1929).

2. Ὅρα ν. 2. 21 Μαρτίου 1926 «περὶ ὀργανισμοῦ Ταμ. Παρακαταθηκ.
 —Δανείων» ἐν Μέρ. Γ'.

παρά τοῖς εἰρημένοις δικαστικοῖς λειτουργοῖς συντηρητικῇ κατάσχεσις τῶν χρημάτων οὐδαμῶς ἀπαλλάσσει αὐτοὺς τῆς πρὸς κατάθεσιν εἰς τὸ ταμεῖον ὑποχρέωσης· ἀναγγέλλουσι δὲ μόνον αὐτὴν εἰς τὸ ἀρμόδιον ταμεῖον, καθ' ὃν χρόνον ἐνεργοῦσι τὴν παράδοσιν, ὅπως τηρήσῃ ταῦτα ἐν ὅσῳ ὑφίσταται ἡ κατάσχεσις.

2.—(Μεταβατικὴ διάταξις).

3.—Εἰς τὴν ἐν τῷ ἄρθρῳ 1 ὑποχρέωσιν ὑποβάλλονται οἱ γραμματεῖς τῶν δικαστηρίων καὶ διὰ τὰ προκαταβαλλόμενα ἐπὶ ἐφέσεσιν, αἰτήσεις ἐπαναλήψεως τῆς διαδικασίας ἢ ἀναιρέσεων πρόστιμα ἢ παράβολα, ἀλλ' ἐντὸς ἐνὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς τὴν ἔφεσιν ἢ τὴν περί ἐπαναλήψεως αἰτησίν τελεσιδίκως, ἢ τὴν περί ἀναιρέσεως αἰτησίν ἀπορριπτούσης ἀποφάσεως.

4.—Αἰ μετὰ νόμιμον προσφορὰν, καὶ κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ πολιτικοῦ νόμου ὑπὲρ οἰωνδήποτε πιστωτῶν ἀρνούμενων καὶ ὑπὸ ὀφειλετῶν ἐπιδιωκόντων τὴν ἀπαλλαγὴν αὐτῶν, γεγόμεναι καταθέσεις χρημάτων καὶ τιμαλφῶν πραγμάτων παράγουσι νόμιμα ἀποτελέσματα μόνον, εἴαν γίνονται παρά τινι τῶν συμβολαιογράφων τοῦ τόπου, ἐνθα ὀφείλεται ἢ ἐκτελέσῃ τὸ συμβολαίου ἢ παρά τῷ γραμματεῖ τοῦ Πρωτοδικείου, εἰς ὃ ὑπάγεται ὁ τόπος τῆς ἐκτελέσεως. Καὶ ἐπὶ τειούτων παρακαταθηκῶν ἐφαρμόζονται τὰ ἐν ἄρθρῳ 1 διατεταγμένα¹.

5.—Τὰ χρήματα, περὶ ὧν ἐγένετο λόγος ἐν τοῖς ἄρθροις 1, 2 καὶ 4, ἀποδίδονται διὰ γραμματίου πληρωμῆς, ἐκδιδομένου παρα τοῦ παρακαταθέντος ὑπαλλήλου εἰς βάρος τοῦ παραλαβόντος ταμεῖου ὑπὲρ ἐκάστου δικαιουχοῦ: α') Ἐπὶ ἐκπλειστηριάσματος οἰουδήποτε, εὐθὺς ὡς κατασταθῇ τελεσιδίκως ὁ τῆς κατατάξεως πίναξ κατὰ τὰς διατάξεις τῆς Πολ. Δικον· β') ἐπὶ χρημάτων ἀποδοτέων εἰς αὐτὸν τὸν καταθέντα ἢ παραδοτέων εἰς ἄλλην ἀρχὴν ἢ ἰδιώτην ἄνευ δικαστικῆς μεσολαβήσεως ἅμα ὡς ὁ δικαιούχος αἰτήσῃ τοῦτο· γ') ἐπὶ ἀποδοτέων ἐγγυήσεων, δυνάμει πράξεως τοῦ ἀρμοδίου προέδρου· δ') κατὰ πᾶσαν ἄλλην περιπτώσιν, δυνάμει τελεσιδίκου ἀποφάσεως. Ἡ ἀπόδοσις γίνεται ἐπὶ ἐξοφλητικῷ γραφομένῳ ὑπὸ τὴν προᾶξιν τῆς παρακαταθέσεως.

6.—Ὁ παραβάτης τινὸς τῶν διατάξεων ἄρθροις 1 ἕως 4 τιμωρεῖται διὰ χρημ. ποινῆς 30—500² δρ. καὶ εἴαν ἐκ τῆς παραβάσεως ἐπῆλθε ζημία εἰς τὴν ἐπικράτειαν, ἢ εἰς ἰδιώτην, καὶ διὰ φυλακίσεως τὸ πολὺ ἕξ μηνῶν, φυλακισμένων πάντοτε τῶν ὀρισμῶν τῶν ἄρθρων 394 καὶ 485 τοῦ Π. Ν.

7.—Αἰ εἰς πολῦτιμα πράγματα ἢ παραστατικὰ χρημάτων ἔγγραφα συνιστάμενα παρακαταθῆκαι παραδίδονται ὑπὸ τῶν λαβόντων αὐτὰς γραμματέων, ἐπὶ ταῖς ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ποιναῖς εἰς τὸ ἀρμόδιον ταμεῖον ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς διατασσούσης τὴν παρ' αὐτῷ κατάθεσιν ἀποφάσεως τοῦ δικαστηρίου.

8.—Οἱ γραμματεῖς ὀφείλουσιν ὡσαύτως νὰ παραδίδωσιν εἰς τὸ τα-

1. Ὅρα καὶ ἄρθρ. 2 ν. δ. 21 Μαρτ. 1929 «περὶ ὀργανισμοῦ Ταμεῖου Παρακαταθ.—Δανείων» (ἐν οἰκείᾳ θέσει Μέρους Γ').

2. Τὸ ποσὸν δριζέται νῦν ὑπὸ ἄρθρ. 57 Π.Κ. (ἄρθρ. 2 § 1 ν. 110 τοῦ 1945).

μείον τὰ εἰς χρήματα, τίτλους παραστατικούς χρημάτων καὶ πολύτιμα πράγματα συνιστάμενα πειστήρια ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κατασχέσεως ἢ τῆς λήψεως αὐτῶν καὶ ἐπὶ ταῖς ποιναῖς ταῖς ὀριζόμεναις διὰ τοῦ ἀρθροῦ β. Ἡ παράδοσις δύναται νὰ ἀναβληθῆ ἰμόνον διὰ βουλευμάτος τοῦ ἀρμοδίου δικαστικοῦ συμβουλίου, κατὰ τ' ἀρθρα 250 καὶ ἐπ. τῆς Ποιν. Δικον., ἐάν τὰ πειστήρια θεωρηθῶσιν ἀναγκαῖα εἰς τὴν ἀνάκρισιν τῆς ὑποθέσεως, ἐν ἧ κατεσχέθησαν. Ἡ ἀπόδοσις τῶν κατατεθέντων πειστηρίων γίνεται ὑπὸ τοῦ ταμίου μόνον δυνάμει δικαστικοῦ βουλευμάτος ἢ δικαστικῆς ἀποφάσεως.

Νόμος ΝΣΤ' τῆς 17 Μαΐου 1882.

«περὶ τοῦ τρόπου τῆς ἐξετάσεως τῶν ὀθωμανίδων ὡς μαρτύρων».

3.—Ἐν πολιτικαῖς διαφοραῖς, πλὴν τῶν ἐπιτοπίως διεξαγομένων περὶ κατοχῆς, Ὄθωμανίδες καλούμεναι εἰς μαρτυρίαν ἐξετάζονται πάντοτε ὑπὸ τοῦ εἰσηγητοῦ ἢ τοῦ εἰρηνοδίκου κατὰ τὰ ὀριζόμενα ἐν τῇ β' παραγράφῳ τοῦ πρώτου ἀρθροῦ¹, τηρουμένων κατὰ τὰ λοιπὰ τῶν σχετικῶν διατάξεων τῆς Πολ. Δικονομίας.

4.—Ἐκ τῶν διατάξεων τῶν προηγουμένων ἀρθρων δὲν παρακωλύεται ἢ ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων τῶν ἀνακριτικῶν ἢ ἄλλων δικαστικῶν ἀρχῶν προσέλευσις καὶ ἐξέτασις Ὄθωμανίδων ὡς μαρτύρων, ὅταν αὐταὶ κλητευθεῖσαι προσῆλθον ἑκούσιως.

Νόμος ΑΡΜΑ' τῆς 19 Μαρτίου 1884.

«περὶ ἀπαγορεύσεως τῆς κατασχέσεως κλπ. τῶν μισθῶν τῶν ὑπαλλήλων κλπ.»².

1.—Ἀπαγορεύονται αἱ κατασχέσεις τῶν μισθῶν ἢ οἰασδήποτε ἄλλ-

1. Ἐνόρκως ἐν τῇ κατοικίᾳ τῶν κατὰ τόπους θρησκευτικῶν λειτουργῶν τῶν ὀθωμανῶν ἢ ἐν τῇ κατοικίᾳ τῆς μάρτυρος.

2. Περὶ τοῦ αὐτοῦ ἀνικειμένου προβλέπει καὶ ὁ ἀν. ν. 1453 τοῦ 1938 «περὶ παροχῆς διευκολύνσεων εἰς τοὺς δημοσίους ὑπαλλήλους καὶ τοὺς συνταξιούχους ἐν γένει», οὗ τὸ σχετικὸν ἀρθρ. 1 ἔχει ὡς ἑξῆς :

«1. Αἱ ἀποδοχαὶ τῶν δημοσίων πολιτικῶν ὑπαλλήλων καὶ τῶν στρατιωτικῶν, ὡς καὶ αἱ συντάξεις, μερίσματα, ἐφ' ἀπαξ βοηθήματα ἢ ἐπιστροφαι κρατήσεων τῶν ἀνωτέρω δὲν ἐκχωροῦνται οὐδὲ κατάσχονται.—2. Κατ' ἐξαίρεσιν ἐπιτρέπεται ἐκχώρησις ἢ κατάσχεσις τῶν ἀποδοχῶν, συντάξεων καὶ μερισμάτων τῶν ἀνωτέρω εἰς τὰς κάτωθι περιπτώσεις : α) μέχρις 25% δι' ἔξοδα διατροφῆς τῶν κατὰ νόμον δικαιουμένων ἢ διὰ χρέη ἐκ πάσης αἰτίας πρὸς τὸ Δημόσιον καὶ β) μέχρις 25% ὡς λόγφ χρεῶν πρὸς Ὀργανισμοὺς δημοσίου δικαίου ἐκ θανείων συναφθέντων ἄνευ παροχῆς ἐμπραγμάτου ἀσφαλείας ἢ ἐκ βραχυπροθέσμων πιστώσεων παρεχομένων κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου.—3. Ἐπίσης ἐπιτρέπεται κατ' ἐξαίρεσιν ἢ

λης άποδοχης τών πολιτικῶν ύπαλλήλων, τών στρατιωτικῶν παντός βαθμοῦ καί τών δημοσίων ύπηρετιῶν, επίσης αἱ ἐπὶ τῶν άποζημιώσεων τῶν

κατάσχεσις τῶν ἐφ' ἅπαξ βοηθημάτων ἢ ἐπιστροφῶν κρατήσεων μέχρι τοῦ συνόλου τούτων διὰ χρέη πάσης φύσεως πρὸς τὸ Δημόσιον ἢ πρὸς ἀσφαλιστικούς ὀργανισμούς τῶν δημοσίων ύπαλλήλων καί στρατιωτικῶν ἐν γένει, τοῦ Δημοσίου προτιμωμένου κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν ἀνεξαρτήτως χρόνου κοινοποιήσεως τῆς κατασχέσεως. — 4. Ἐπὶ συρροῆς κατασχέσεων, περὶ ὧν ἡ παρ. 2 τοῦ παρόντος τὸ σύνολον αὐτῶν κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὰ $\frac{2}{5}$ τῶν ἐν τῇ αὐτῇ παραγράφῳ σημειουμένων παροχῶν, προτιμωμένης τῆς ἔνεκα διατροφῆς τῶν κατὰ νόμον δικαιουμένων ἀνεξαρτήτως χρόνου κοινοποιήσεως τῆς κατασχέσεως ἢ ἀναγγελίας τῆς ἐκχωρήσεως. Αἱ λοιπαὶ ἐν παρ. 2 ἐκχωρήσεις ἢ κατασχέσεις ἐκτελοῦνται κατὰ σειράν κοινοποιήσεως ἢ ἀναγγελίας εἰς τὸ ἄρμόδιον ταμεῖον. — 5. Τὰ κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἐπιτρεπόμενα ὄρια ἐκχωρήσεως καί κατασχέσεως ὑπολογίζονται ἐπὶ τοῦ ἀκαθαρίστου ποσοῦ τῶν κατὰ τὴν παράγραφον 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου παροχῶν. — 6. Διὰ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος ἄρθρου δὲν θίγονται αἱ βάσει ἐιδικῶν διατάξεων ἐπιτρεπόμεναι ἐκχωρήσεις διὰ τὴν σύναψιν οἰκοδομικῶν δανείων ὑπὸ τῶν δημοσίων πολιτικῶν ύπαλλήλων καί στρατιωτικῶν.

Κατὰ δὲ τὸ ἄρθρ. 11 § 7 τοῦ αὐτοῦ ἀν. ν. 1453 τοῦ 1938 «ἐξαιρετικῶς ἐπιτρέπεται κατάσχεσις καί πέραν τοῦ ἐν ἄρθρῳ 1 ποσοστοῦ προκειμένου περὶ τῶν χρεῶν τῶν δημοσίων πολιτικῶν ύπαλλήλων, τῶν ἀναλαμβανομένων ὑπὸ τοῦ Μ.Τ.Π.Υ. κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου».

Καὶ πρὸ τοῦ ν. 1453 τοῦ 1938 ὁ ἀν. ν. 120 τοῦ 1936 «περὶ θέσεως εἰς διαθεσιμότητα δημοσίων λειτουργῶν» ὥρισεν ἐν ἄρθρῳ 6 τὰ ἑξῆς :

«Αἱ άποδοχαὶ καί πάσης φύσεως άποζημιώσεις τῶν δημοσίων πολιτικῶν ύπαλλήλων καί στρατιωτικῶν ἐν γένει δὲν ἐκχωροῦνται οὐδὲ κατάσχονται ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος τῆς πράξεως. Ἐξαιρετικῶς ἐπιτρέπεται ἡ κατάσχεσις μέχρι τοῦ ἐνός τετάρτου τῶν άποδοχῶν καί τῶν πάσης φύσεως άποζημιώσεων εἰς τὰς ἑξῆς περιπτώσεις: 1) Λόγῳ διατροφῆς τῶν κατὰ νόμον εἰς ταύτην δικαιουμένων καί 2) ἔνεκα χρεῶν εἰς τὸ Δημόσιον ἢ πρὸς ἀνεγνωρισμένων ἐιδικῶς ὑπὲρ τῶν δημοσίων πολιτικῶν ύπαλλήλων ἢ στρατιωτικῶν συνεταιρισμῶς παντός εἴδους καθὼς καί εἰς τὰ ταμεῖα περὶ ὧν προβλέπουν ἐιδικοὶ νόμοι».

Κατ' ἄρθρ. 23 ν. 4548 τοῦ 1930 «περὶ καταστάσεως τῶν δημοτικῶν ύπαλλήλων : ὁ μισθὸς αὐτῶν εἶνε ἀκατάσχετος κατὰ τὰς ἐκάστοτε ἐν ἰσχύϊ περὶ δημοσίων ύπαλλήλων διατάξεις. (Ο ν. 4548 κατηργήθη δι' ἄρθρ. 153 § 1 ἀν. ν. 1490 τοῦ 1950 «περὶ καταστάσεως τῶν δημοτ. ύπαλλήλων»). — Κατὰ δὲ τὸ ἄρθρον 42 ν. 8. 15) 17 Σβρίου 1926 «περὶ στελέχους ἐφεδρῶν ἀξιωματικῶν», ὁ ν. ΑΡΜΑ ἐφαρμόζεται καί ἐπὶ τῶν ἐφεδρῶν ἀξιωματικῶν (ἀλλ' ὁ νεώτερος ν. 5203 τοῦ 1931 δὲν ἐπανέλαβε τὴν διάταξιν ταύτην). — Ἐπίσης κατὰ τὸ ἄρθρ. 60 ἀν. ν. 2200 τοῦ 1940 περὶ ἐνορ. ναῶν καί ἐφημερίων κλπ., ἡ μισθοδοσία τῶν ἐφημερίων κατὰσχεταὶ διὰ διατροφήν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου, τὰς ἀφορώσας τὴν κατὰσχεσιν μισθοδοσίας δημοσίων ύπαλλήλων». — Ὡς καί δι' ὀφειλομένας ὑπὲρ τὸ ἔτος εἰσοφ. ῥαῖς εἰς τὸ ΤΑΚΕ κατὰ τὰ ἐν ταῖς σχετικαῖς διατάξεσι περὶ ΤΑΚΕ ὀριζόμενα». — Ὅρα καί ν. 5896 τοῦ 1933 «περὶ ἐκχωρήσεως καί

ἐνόρκων καὶ τῶν παρὰ τοῦ δημοσίου ταμείου διὰ τοὺς πραγματογνώμονας καὶ τοὺς μάρτυρας καταβαλλομένων¹.

2.—Ἀπαγορεύεται ἡ ἐκχώρησις καὶ ἡ κατάσχεσις τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 75 τοῦ Συντάγματος χορηγουμένων εἰς τοὺς βουλευτὰς ἀποζημιώσεων διὰ τὰς τακτικὰς καὶ τὰς ἐκτάκτους συνόδους¹.

4.—Ἐπιτρέπεται κατάσχεσις ἐπὶ τοῦ 1/4 τῆς βουλευτικῆς ἀποζημιώσεως, τῶν μισθῶν τῶν πολιτικῶν ὑπαλλήλων καὶ τῶν στρατιωτικῶν ἐν γένει παντὸς βαθμοῦ καὶ τῶν δημοσίων ὑπηρετῶν δι' ἀπαιτησὶν διατροφῆς συζύγου, κατιόντων καὶ ἀνιόντων. Διατηρεῖται δ' ἐν ἰσχύϊ καὶ ἡ διάταξις τοῦ ἐδ. ε' τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ ν. ΥΛΣΤ' «περὶ εἰσπράξεως τῶν δημοσίων ἐσόδων»².

5.—Πᾶσα διάταξις ἐναντία πρὸς τὸ περιεχόμενον τῶν ἀνωτέρω ἄρθρων καταργεῖται.

Νόμος ΑΡΜΒ' τῆς 19 Ματίου 1884.

«περὶ ἀπαγορεύσεως τῆς κατασχέσεως κλπ. τῶν παρὰ τοῦ δημοσίου κλπ. ὀφειλομένων εἰς ἐργολάβους κλπ.»³.

1.—Ἀπαγορεύεται ἡ ἐκχώρησις καὶ ἡ κατάσχεσις τῶν παρὰ τοῦ δημοσίου, τῶν δήμων, τῶν κοινοτήτων, τοῦ ταμείου τῆς ὁδοποιΐας καὶ τῶν λιμενικῶν ἐπιτροπῶν ὀφειλομένων 1) εἰς ἐργολάβους ἀναλαμβάνον-
τας τὴν κατασκευὴν ἢ ἐπίσκευὴν δημοσίου ἢ δημοτικοῦ ἔργου, προκου-

κατασχέσεως τοῦ 1/4 τῶν ἀποδοχῶν τῶν ἐν πολεμικῇ διαθεσιμότητι κλπ. ἀξιωματικῶν».

1. Αἱ διατάξεις ἄρθρ. 1 καὶ 2 ἐφαρμόζονται ἐπὶ τῶν μισθῶν καὶ τῆς συντάξεως τῶν ὑπαλλήλων τῆς Ζαππείου Ἐπιτροπῆς (ἄρθρ. 33 ν. ΔΙΘ' τοῦ 1912 «περὶ ἐκποιήσεως καὶ διανομῆς τῶν κτημάτων τῆς Ζαππείου περιουσίας»).—Ἡ Ζαππεῖος περιουσία οὐδαμῶς κατάσχεται (ἄρθρ. 4 ν. ΒΡΕΑ' τοῦ 1893 «περὶ τῆς ἐπὶ δικαστηρίου παραστάσεως τῆς Ζαππείου Ἐπιτροπῆς»).—Οἱ περὶ ἀκατασχέτου καὶ ἀνεκχωρήτου τοῦ μισθοῦ τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων νόμοι ἰσχύουσι καὶ ἐπὶ τῶν ἀποδοχῶν τῶν ὑπαλλήλων τοῦ ΑΣΟ, πλὴν προκειμένου περὶ ὀφειλῶν εἰς τὸν ΑΣΟ (ἄρθρ. 20 ν. 6028 τοῦ 1934, ὡς ἐτροπ. δι' ἄρθρ. 6 ἀν. ν. 1876 τοῦ 1939).—Καὶ ἐπὶ τοῦ μισθοῦ καὶ τῶν ἀποδοχῶν ἐν γένει τῶν ὑπαλλήλων τοῦ Ἰδρύματος Κοιν. Ἀσφαλίσεων, ὡς καὶ ἐπὶ τῶν ἀποζημιώσεων ἢ μισθῶν τῶν ἐπὶ συμβάσει παρεχόντων αὐτῶν τὰς ὑπηρεσίας των (ἄρθρ. 64 § 3 ν. 6298 «περὶ Κοιν. Ἀσφαλίσεων», ὡς συνεπλ. δι' ἄρθρ. 9 ἀν. ν. 2422 τοῦ 1940).

2. Ἀπὸ τῆς μὴ ἐπαναληφθεῖσα ἐν τῷ νέῳ ν. 4845 τοῦ 1930, ἐξήρει τῆς κατασχέσεως ὅλον τὸν μισθὸν τῶν ὑπαξιωματικῶν, στρατιωτῶν καὶ ναυτῶν.—Ὅρα καὶ ἄρθρ. 74 Β.Δ. 31/31 Ὀκτωβρ. 1935 «περὶ ἀπονομῆς πολιτικῶν καὶ στρατιωτικῶν συντάξεων» (ἐν οἰκείᾳ θέσει Μέρ. Γ').

3. Ὅρα καὶ ἄρθρ. 4 ν. 4694 τοῦ 1930 «περὶ ἀπαγορεύσεως τῆς κατασχέσεως τῶν ἡμερομισθίων ἐργατῶν κλπ.» (ἐν οἰκείᾳ θέσει παρόντος μέρου).

μαίας, λιμένος, ύπονόμου, ὁδοῦ κλπ. 2) εἰς προμηθευτὰς ὑλικοῦ καὶ ἐν γένει διὰ πᾶσαν προμήθειαν ἢ παροχὴν ὑλικοῦ διὰ τὰ ἀνωτέρω ἔργα καὶ 3) εἰς ἐργάτας παρασχόντας τὴν προσωπικὴν αὐτῶν ἐργασίαν διὰ τὰ ἔργα αὐτά.

2.—Καταργεῖται πᾶσα περὶ τοῦ ἐναντίου διάταξις.

Νόμος ΑΥΝΣΤ' τῆς 28 Μαΐου 1887.

«περὶ ἀπαγορεύσεως τῆς κατασχέσεως καὶ ἐκχωρήσεως τῶν ναυτικῶν χορηγημάτων καὶ τῶν ὑπὸ τοῦ δημοσίου ταμείου πληρωνομένων ἐν Ἑπτανήσῳ ἔδαφονομίων».

1.—Ἀπαγορεύεται ἡ κατάσχεσις τῶν ναυτικῶν χορηγημάτων τῶν νήσων Ὑδρας, Σπετσῶν καὶ Ψαρῶν καὶ τῶν ἐκ τοῦ δημοσίου ταμείου πληρωνομένων ἐν Ἑπτανήσῳ ἔδαφονομίων, πλὴν ἂν πρόκειται περὶ διεκδικήσεως τοῦ δικαιώματος κατὰ τὸ ἄρθρ. 1034 § 1 τῆς Πολ. Δικ. ἢ περὶ διατροφῆς ὀφειλομένης εἰς σύζυγον, κατιόντας ἢ ἀνιόντας, ἢ περὶ ζρέουσιν πρὸς τὸ δημόσιον.

Νόμος ΒΙΓ' τῆς 11 Ἰουλίου 1892.

«περὶ δικαστικῶν ἐγγυήσεων καὶ καταθέσεων».

1¹.—

2.—Ἐν τῇ περιπτώσει τοῦ προηγουμένου ἄρθρου καὶ εἰς πάσας τὰς λοιπὰς, καθ' ἃς διαπιστεύονται εἰς εἰρηνοδίκας, γραμματεῖς δικαστηρίου καὶ συμβολαιογράφους χρήματα, τιμαλφῆ πράγματα, ἢ ἔγγραφα καὶ τίτλοι παραστατικοὶ χρηματικῆς ἀξίας πρὸς φύλαξιν, διανομὴν ἢ παράδοσιν εἰς ἄλλην ἀρχὴν ἢ ἰδιώτην, ἢ κατάθεσις γίνεται παρὰ τοῦ κατατεθέντος ἀπ' εὐθείας εἰς τὸ ἀρμόδιον ἐπαρχιακὸν ταμεῖον ἐπὶ ἐκδόσει γραμματίου παραλαβῆς, ἐν τῷ ὁποίῳ ἀναγράφονται τὰ κατατιθέμενα ἐν λεπτομερείᾳ καὶ μνημονεύεται ἡ αἰτία τῆς καταθέσεως, ἀποδίδονται δὲ διὰ γραμματίου πληρωμῆς, ἐκδιδόμενον κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ ἀπὸ 3 Μαΐου 1882 ΝΠΖ', νόμου, τῇ ἐγγράφῳ ἐπιταγῇ τοῦ ἀρμόδιου δικαστικοῦ ὑπαλλήλου, συναπτομένη εἰς τὸ οἰκεῖον γραμμάτιον.—Κατάθεσις τίτλων παραστατικῶν χρηματικῆς ἀξίας γίνεται καὶ παρὰ τῶ ἐν Ἀθήναις κεντρικῷ καταστήματι τῆς Ἑθνικῆς Τραπέζης².

3.—Ἄμα τῇ προσαγωγῇ καὶ παραδόσει πρὸς τὸν ἀρμόδιον δικαστικὸν ὑπάλληλον τοῦ γραμματίου τῆς καταθέσεως ἢ τοῦ ἀποδεικτικοῦ τῆς Ἑθνικῆς Τραπέζης, συντάσσεται ἐνώπιον αὐτοῦ ἡ προσήκουσα ἐκθεσις.

4.—Ἡ παράβασις τῶν ἀνωτέρω διατάξεων ἐπάγεται τὴν ἄμεσον

1. Ὅρα τροποποίησιν ἄρθρ. 840 Πολ. Δικ. περιληφθεῖσαν ἐν αὐτῷ.

2. Ὅρα ἔμφως ἄρθρ. 2 ν.δ. 21 Μαρτ. 1926 «περὶ Ταμείου Παρακαταθηκῶν—Δανείων» (ἐν οἰκείᾳ θέσει Μέρ. Γ').

ἐκ τῆς ὑπηρεσίας ἀποβολὴν τοῦ ὑπαίτιου ὑπαλλήλου καὶ τιμωρεῖται
κατὰ τὸ ἄρθρον 6 τοῦ ἀπὸ 30 Μαΐου 1882 ΠΖ νόμου.
51.

Νόμος ΒΦΛΗ' τῆς 19/20 Μαρτίου 1898.

«περὶ παραστάσεως ἐπὶ δικαστηρίου τῶν δήμων καὶ τῶν
ἀγαθοεργῶν καταστημάτων καὶ ναῶν».²

Ἄρθρον μόνον.—Ἐν οἷς δήμοις δὲν ὑπάρχουσιν ἐκλελεγμένα δημο-
τικά συμβούλια ἢ τὰ ὑπάρχοντα ἀπαξ κληθέντα, δὲν ἐγένετο δυνατόν
νὰ συνέλθωσιν ἐν νομίμῳ ἀπαρτία δι' οἰονδήποτε λόγον, ἐπίκειται δὲ
ἐνεκα τούτου κίνδυνος ἐκ τῆς ἀναβολῆς, ὁ δήμαρχος δικαιούται καὶ ὀ-
φείλει καὶ ἄνευ ψηφίσματος τοῦ δημοτ. συμβουλίου, ἀλλὰ τῇ προηγου-
μένη πάντως ἐγκρίσει τοῦ προϋσταμένου Νομάρχου, νὰ ἐγείρη πᾶσαν ἐμ-
πράγματον ἢ προσωπικὴν ἀγωγὴν, νὰ ὑποστηρίξῃ καὶ ἀντικρούῃ πᾶσαν
τοιαύτην ἀγωγὴν ἐγειρομένην παρὰ τοῦ δήμου ἢ κατ' αὐτοῦ, νὰ ποιῆται
χρῆσιν παντὸς ἐνδίκου μέσου κατὰ τῶν ἐκδιδομένων ἐπὶ τοιούτων ἀγω-
γῶν ἐπιζημιῶν τῷ δήμῳ ἀποφάσεων, νὰ ἐπιχειρῇ οἰανδήποτε ἄλλην ἐν-
νομον πράξιν πρὸς ἀπόκρουσιν πάσης τυχόν ἀπειλουμένης παραγραφῆς
ἢ ἀπωλείας τῶν δικαιωμάτων τοῦ δήμου, λαμβάνῃ πάντα ἐν γένει τὰ
προφυλακτικὰ συντηρητικὰ καὶ ἀσφαλιστικὰ μέτρα πρὸς συντήρησιν,
ἀσφάλισιν καὶ προστασίαν τῶν δικαιωμάτων καὶ συμφερόντων τοῦ δή-
μου καὶ νὰ διορίξῃ τὸν κατὰ ἄρθρα 50 § 19 τοῦ περὶ δήμων νόμου
πληρεξούσιον πρὸς παράστασιν ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων παντὸς βαθμοῦ
καὶ πάσης δικαιοδοσίας ἢ καὶ πάσης ἄλλης ἀρχῆς, ὑποχρεούμενος ἐν τῇ
πρώτῃ ἀμέσως γενομένη συνεδρίᾳ τοῦ δημοτ. συμβουλίου νὰ ὑποβάλλῃ
τὰς πράξεις του ταύτας εἰς τὴν ἐπικύρωσιν αὐτοῦ.—Ἀνταπόδειξις κατὰ
τὸν βεβαιώσεων τοῦ Δημάρχου καὶ τοῦ Νομάρχου περὶ τοῦ ἀδυνάτου
τῆς συγκεντρώσεως τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου καὶ περὶ τῆς ὑπόρξεως
τοῦ κινδύνου δὲν ἐπιτρέπεται.—Αἱ διατάξεις τοῦ ἁρθρου τούτου ἐφαρ-
μόζονται καὶ ἐπὶ τῶν ἐν τῷ δήμῳ ἀγαθοεργῶν καταστημάτων καὶ τῶν
Ναῶν, ἢ δὲ ἐγκρίσις τοῦ Νομάρχου ζητεῖται μετ' ἀπόφασιν τοῦ ἀδελφά-
του ἢ τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ συμβουλίου.

Νόμος ΓΤΠΖ' τῆς 22 Ὀκτωβρίου 1909.

«περὶ συμπληρώσεως τῶν νόμων περὶ ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως κλπ.».

3.—«Διὰ τὴν δαπάνην τῆς δημοσιεύσεως τῶν ἀναιρετικῶν ἀποφά-

1. Διάταξις μεταβατικῆ.

2. Ἰσχύων καὶ μετὰ τὸν Κώδικα Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς 17
Ἀπριλ. 1936, συμφώνως ἄρθρῳ 369 αὐτοῦ.—Δὲν ἐφαρμόζεται ἐπὶ τῶν ὑπὸ
τοῦ ἀν. ν. 2039 τοῦ 1939 διεπομένων ἰδρυμάτων (ἄρθρ. 100 § 3 αὐτοῦ).
Ὁρα σελ. 354 σημ. 1.

σφων τοῦ Ἀρχειοῦ Πάγου κρατοῦνται ἐπιμελεία τοῦ παρ' αὐτῷ γραμματέως, ἐκ τοῦ ἐπιστροφίτου τῷ ἀναίρεσεῖντι παραβόλου δραχμαὶ πενήκοντα, αἵτινες καὶ ἀποστέλλονται εἰς τὸ ἀρμόδιον ταμεῖον. Ὁ ἠττώμενος δὲ ἀναίρεσίβλητος καταδικάζεται εἰς τὴν πληρωμὴν τοῦ ποσοῦ τούτου πρὸς τὸν ἀναίρεσεῖοντα σὺν τῇ δικαστικῇ δαπάνῃ, κατὰ τὰ ἐν τῇ Πολιτικῇ Δικονομίᾳ εἰδικώτερον ὀριζόμενα.—Ἐπὶ διυδικῶν ἀπληλαγμένων κατὰ νόμον τῆς καταθεσεως παραβόλου ὁ ἠττώμενος ἀναίρεσίβλητος καταδικάζεται εἰς καταβολὴν τῶν πενήκοντα δραχμῶν πρὸς τὸ Δημοσίον ταμεῖον παρ' οὗ καὶ εἰσπράττονται κατὰ τὰ ἐπὶ δικαστικῶν ἐξόδων ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου ἰσχύοντα δυνάμει ἀποσπάσματος τῆς σχετικῆς ἀποφάσεως, ἀποστελλομένου ὑπὸ τοῦ γραμματέως τοῦ Ἀρχειοῦ Πάγου, πρὸς τὸν ἀρμόδιον ταμίαν» (1).

Νόμος ΓΨΖΖ' τῆς 20 Ἰουλίου 1911.

«περὶ προσωρινῶν μέτρων ἐν ταῖς περὶ διακατοχῆς διαφοραῖς» 2).

1.—Ὁσάκις κατὰ τὸ ἄρθρον 490 § 5' τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας ὁ

1. Τὸ ἀνωτέρω ἐδ. α' ἄρθρ. 3 ν. ΓΤΠΖ' τίθεται ὡς ἐτροποπ. διὰ ν. 93 τοῦ 1913.—Τὸ ποσὸν τοῦ παραβόλου ἠδξήθη εἰς 10.000 δι' ἄρθρ. 7 § 2 ἀν. ν. 1484 τοῦ 1950.

2. Δὲν ἐπιτρέπονται προσωρινὰ μέτρα α') ἐπὶ τῶν ὑδραυλικῶν ἐργασιῶν κατὰ τὸν ν. 2040 τοῦ 1920 «περὶ ἀναγκ. ἀπαλλοτριώσεως πρὸς ἐκτέλεσιν ὑδραυλικῶν ἔργων»· β') ἐπὶ τῶν ἀπαλλοτριουμένων πηγαιῶν ὑδάτων κατὰ τὸν ν. 2292 τοῦ 1920 «περὶ ἀναγκ. ἀπαλλοτριώσεως πηγαιῶν ὑδάτων κλπ.»· γ') ἐπὶ τῶν μεγάλων ὑδραυλικῶν ἔργων, περὶ ὧν ὁ ν. 3091 τῆς 14 Ἰουλ. 1924· δ) ἐπὶ τῶν ἔργων ὑδρεύσεως Ἀθηνῶν—Πειραιῶς (ἄρθρ. 7 § 2 ν. 3316 τῆς 23 Ἀπριλ. 1925)· ε) κατὰ τοῦ Δημοσίου, ἢ μεταξὺ τοῦ ὁποίου καὶ ἰδιώτου ἀμφισβήτησις τῆς διακατοχῆς ἐπὶ ὄρισμένου κτήματος ρυθμίζεται προσωρινῶς ὑπὸ τοῦ εἰσαγγελέως κατὰ τὸ ἄρθρ. 22 ἀν.ν. 1539 τοῦ 1938 «περὶ προστασίας τῶν δημοσίων κτημάτων» στ') κατὰ τῆς Ἑθν. Τραπεζῆς διὰ τὰ ὑπὸ Μουσουλμάνων ἀνταλλαξίμων ἐγκαταλειφθέντα ἀστικά ἢ ἀγροτικά ἀκίνητα (ἄρθρ. 1 Συντ. Ἀποφ. 2 Ἀπριλ. 1926 «περὶ κατοχυρώσεως τῶν ὑπὸ ἀνταλλαξίμων Μουσουλμάνων ἐγκαταλειφθεισῶν ἐν Ἑλλάδι περιουσιῶν» κυρωθείσης διὰ ν.δ. 13 Νεβρίου 1927 καὶ ν. 4494 τοῦ 1930)· ζ') κατὰ τοῦ Δημοσίου ἢ τῆς Ἀμερικ. Σχολῆς Κλασσικῶν Σπουδῶν, λαμβανούσης τὴν κατοχὴν ἀκινήτου ἐν τῷ ἀρχαιολ. χώρῳ Ἀθηνῶν, περὶ οὗ τὸ ν.δ. τῆς 23 Μαρτίου 1929· η') ἐπὶ τῶν ὑδραυλικῶν ἔργων Θεσσαλίας, Ἠπείρου καὶ Κρήτης (ἄρθρ. 3 ν. 4500 τῆς 26 Μαρτ. 1930 «περὶ κυρ. συμβ. διὰ τὴν μελέτην καὶ ἐκτέλεσιν ὑδραυλικῶν ἔργων ἐν Θεσσαλίᾳ, Ἠπείρῳ καὶ Κρήτῃ»)· θ') ἐν τῇ περιπτώσει τοῦ ἄρθρ. 69 § 1 καὶ 75 ν.δ. 17 Ἰουλ. 1923 «περὶ σχεδίου πόλεων»· ι') ἐπὶ τῶν ἐκάστοτε, πρὸς ἀστικὴν ἀποκατάστασιν προσφύγων ἀπαλλοτριουμένων ἐκτάσεων ἀπαγορεύονται τὰ προσωρινὰ μέτρα κατὰ τοῦ Δημοσίου, ὡς καὶ κατὰ τῶν προσφύγων, πρὸς οὓς παρὰ χωροῦνται ταῦτα (ἄρθρ. 25 § 2 ν. 6076 τῆς 15/21 Φεβρ. 1934 «περὶ ἀστι-

ειρηνοδίκης ἀποφασίζει περὶ προσωρινῶν διατάξεων εἰς τὰς περὶ διακατοχῆς διαφορᾶς, ἐφαρμόζεται ἢ ἐν τοῖς ἐπομένοις ἄρθροις διαδικασίᾳ.

κῆς ἀποκαταστάσεως προσφύγων», καὶ ἐπὶ τῶν ἀκινήτων, ἀτινα παρεχωρήθησαν ἢ μετεβιβάσθησαν ὅπωςδήποτε παρὰ τοῦ Δημοσίου εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν Ἀποκατ. Προσφύγων, εἴτε ταῦτα παραμένουσιν εἰς τὴν κατοχὴν αὐτῆς, εἴτε παρεχωρήθησαν ἢ ὅπωςδήποτε μετεβιβάσθησαν εἰς τρίτους, ὡς καὶ ἐπὶ τῶν ἀπαλλοτριώσεων τῶν ἐνεργηθειῶν ὑπὲρ οἰκοδομικῶν συνεταιρισμῶν ἀστικῶν προσφύγων ἢ καὶ ὑπὲρ ἰδιωτῶν προσφύγων (Ν.Δ. 13/13 Νοεμβρίου 1927). Ἄλλὰ καὶ πρὸ τούτου διὰ ν.δ. 14/16 Ἰουλ. 1927 «περὶ ἀγωγῶν περὶ προσ. μέτρων καὶ νομῆς ἐν τῇ παραμεθορίᾳ» ἀπηγορεύθησαν τὰ προσωρινὰ μέτρα καὶ ἡ ἐκδίκασις ἀγωγῶν περὶ νομῆς ἐν τῷ νομῷ Φλωρίνης καὶ ταῖς ὑποδιοικήσεσι Καρατζόβης, Γουμενίτσας, Κιλκίς, Σιδηροκάστρου, Σερρών, Ζίχνης, Ζυρνόβου, Σταυρουπόλεως, Νέστου, Εἰάνθης, Κιμοτινῆς, Σαππῶν, Διδυμοτείχου καὶ Νέας Ὀρεστειᾶδος, ἐφ' ὅσον ἐνάγονται τὸ Δημοσίον, ἢ Ἐπιτροπὴ Ἀποκαταστάσεως ἢ οἱ ὑπὸ τούτων ἐγκατασταθέντες πρόσφυγες· ια') ἐπὶ τῶν ἀπαλλοτριουμένων κτημάτων πρὸς διαπλάτυνσιν ὁδῶν κλπ. (ἄρθ. 11 Π.Δ. 9 Δεβρίου 1929 «περὶ κωδικοπ. ν. ταμείου Μονίμων ὁδοστρωμάτων Ἀθηνῶν»)· ιβ') ἐπὶ ἀπολλοτριουμένων ἢ διαρρυθμιζομένων τεχνικῶν ἔργων παροχτεύσεως ὑδάτων (ἄρθρα 1 καὶ 2 ν. 5501 τοῦ 1932 «περὶ ἐπείγουσας φύσεως προστατευτικῶν ὑδραυλ. μέτρων»)· ιγ') ἐπὶ τῶν ἀποκαλυπτομένων γαιῶν ἐκ τῆς ἀποξηράνσεως τῶν δημοσίων λιμνῶν Ἀρτζάν, Ἀματόδου, Πιαννιτσῶν καὶ Ἀχινού ὡς καὶ ἐκ τῶν ἐλῶν καὶ ἐλῶδῶν ἐκτάσεων διὰ τῶν ἐκτελουμένων ἔργων ὑπὸ τῶν ἐταιρειῶν Φαουντίσιον καὶ Μόνκς Γιοϋλεν (ἄρθρ. 6 ν.δ. 28 Ἰουνίου 1933 κυρωθέντος διὰ νόμου 5800 τοῦ 1933, ἐπεκταθέν, δυνάμει ἄρθρ. 9, καὶ ἐπὶ τῶν γαιῶν τῶν λιμνῶν Λυσιμαχείας καὶ Τριγωνίας διὰ Π.Δ. 14 Μαρτ. 1934)· ιδ') ἐπὶ τῶν ἔργων ὑδροηλεκτρικῆς ἐγκαταστάσεως δήμου Παγασῶν καὶ τῶν σχετικῶς συνισταμένων δουλειῶν, ἐπιφυλασσομένων οὐχ' ἦττον εἰς τὸν ἰδιοκτήτην τῶν ἐκ τοῦ κοινοῦ δικαίου δικαιωμάτων (ἄρθρ. 4 § 3 ν. 6093 τοῦ 1934 «περὶ κυρώσεως συμφάσεως παραχωρήσεως εἰς δῆμον Παγασῶν προνομίου ἐκμεταλλεύσεως ὑδάτων κλπ.»· ιε') ἐπὶ κτημάτων ἀπαλλοτριωθέντων ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀπαλλοτριώσεων (ἄρθρ. 79 § 1 Β.Δ. 29 Ὀκτ.—6 Δεκ. 1949 «περὶ κωδικ. ἀγροτ. νόμων»)· ιστ') ἐπὶ τῶν ἔργων ὑπονόμων Ἀθηνῶν-Πειραιῶς καὶ ἐπὶ τῶν δι' αὐτὰ συνιστωμένων δι' ἀν. ν. 23 Ἰαν. 1936 δουλειῶν (ἄρθρ. 3 § 6 αὐτοῦ)· ιζ') ἐπὶ τῶν γαιῶν, περὶ ὧν τὸ ἄρθρ. 16 ἀν. ν. 1123 τοῦ 1938 (ἔρα τοῦτο ὑπὸ ἄρθρ. 629 Πολ. Δικ.)· ιη') περὶ νομῆς ἢ ρυθμίσεως ὑδάτων, ὧν τὴν χρῆσιν, χρησιμοποίησιν καὶ ἐκμετάλλευσιν καθόρισε καὶ ἐρρῦθμισεν ὁ Ὑπουργὸς Γεωργίας δι' ἀποφάσεώς του κατὰ τὸ ἄρθρ. 2, 3 καὶ 4 ν. 481 τοῦ 1943 «περὶ διοικήσεως καὶ διαχειρίσεως τῶν δι' ἀρδεύσεως χρησιμοποιουμένων ὑδάτων» (ἄρθρ. 3 καὶ 4 αὐτοῦ).

1. Ἡ διαδικασία αὕτη ἐφαρμόζεται καὶ διὰ τὴν ἐκρίζωσιν σταφιδαμπέλου φυτευθείσης παρὰ νόμου (ἔρα ἄρθρ. 5 § 3 ν. 6028 τοῦ 1934: περὶ κωδικοπ. ν. περὶ Αὐτον. Σταφ. Ὀργανισμοῦ). Ἐπίσης κατ' ἄρθρ. 86 § 2 Δ. 29 Ὀκτ./6 Δεκ. 1949 «περὶ κωδικοπ. τῶν ἀγροτικῶν νόμων» ἢ προσωρινὴ ρύθμισις πάσης ἀναφνομένης διαφορᾶς μεταξὺ ἀγοροῦτου καὶ ἀγορῆ-

2.—Ο αἰτῶν τὰ προσωρινὰ μέτρα ὑποβάλλει εἰς τὸν ἀρμόδιον εἰρηνοδίκην ἀναφοράν. Ὁ εἰρηνοδίκης ὀφείλει παραχρῆμα νὰ ὀρίσῃ τόπον καὶ χρόνον πρὸς συζήτησιν τῆς ἀναφορᾶς, ἥς ἀντιγραφὸν μετὰ τῆς πράξεως τοῦ εἰρηνοδίκου γραφομένης ἐπ' αὐτῆς τῆς ἀναφορᾶς, ἐπιδίδεται εἰς τὸν καθ' οὗ ἡ αἴτησις. Ὡς τόπος πρὸς συζήτησιν τῆς ἀναφορᾶς δύναται νὰ ὀρισθῆ καὶ αὐτὸ τὸ ἐπίδικον, ἡ δὲ πρὸς εἰφάνισιν προθεσμία δὲν δύναται νὰ εἶναι μακροτέρα τῶν 3 ἡμερῶν καὶ δέον πάντως κατὰ τὸν καθορισμὸν αὐτῆς νὰ λαμβάνηται ὑπ' ὄψει τὸ ἐπείγον τοῦ πράγματος¹.

3.—Ἐμφανισθέντων ἀμφοτέρων τῶν διαδίκων κατὰ τὸν πρὸς συζήτησιν ὀρισθέντα τόπον καὶ χρόνον, ὁ εἰρηνοδίκης αὐτεπαγγέλτως προβαίνει αὐθωρεῖ εἰς τὴν συλλογὴν τῶν πρὸς σχηματισμὸν τῆς ἀποφάσεως αὐτοῦ χρησίμων στοιχείων, ἄνευ τηρήσεως τῶν περὶ ἀποδείξεως ὀρισμῶν τῆς Πολ. Δικον., δι' ἐξετάσεως τῶν αὐτοπροσώπως τυχόν ἐμφανισθέντων διαδίκων, δι' ἐξετάσεως μαρτύρων ἐκ τῶν ὑπὸ τῶν διαδίκων προσκομισθέντων, ἢ καὶ ἄλλων παρόντων κατὰ τὴν συζήτησιν, ὄν τὴν ἐξέτασιν ἠθέληεν ἐνδείξει ὡς χρήσιμον ἢ πορεία τῆς συζητήσεως, δι' αὐτοψίας τοῦ ἐπίδικου, διὰ τῆς μελέτης τῶν ὑπὸ τῶν διαδίκων προσκομισθέντων τυχόν ἐγγράφων, ἢ καὶ καθ' οἰονδήποτε ἄλλον κατὰ τὴν κρίσιν αὐτοῦ πρόσφορον τρόπον. Ἄλλ' ἐπιβολὴ ὄρκου δικαστικοῦ ἢ ἐπακτοῦ δὲν συγχωρεῖται.—Ἐγγραφή τῆς περὶ προσωρινῶν μέτρων ἀναφορᾶς ἐν τῷ πινακίῳ δὲν ἀπαιτεῖται, ἡ δὲ ἐπὶ ταύτης συζήτησις γίνεται προφορικῆ, ἄνευ ἐγγράφων προτάσεων.

4.—Ὁ εἰρηνοδίκης ἀποφαίνεται, μετὰ ἐλευθέρων ἐκτίμησιν τῶν κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον συλλεγεισῶν ἀποδείξεων, δι' ὀριστικῆς ἀμέσως ἀποφάσεως, ἐν ἣ δέον ν' ἀναφέρωνται ἀναλυτικῶς καὶ ὀρισμένως οἱ λόγοι οἱ δικαιολογοῦντες τὸν κατὰ τοιοῦτον ἢ τοιοῦτον τρόπον σχηματισμὸν τῆς πεποιθήσεως αὐτοῦ.—Ἡ ἀπόφασις τοῦ εἰρηνοδίκου ἐκδίδεται, εἰ δυνατόν, παραχρῆμα, πάντως δὲ οὐχὶ πέρα τῶν τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐπιούσης τῆς συζητήσεως. Ὁ παραβάτης εἰρηνοδίκης τιμωρεῖται διὰ χρημ. ποινῆς τοῦλάχιστον δραχμῶν 100².—Ἐὰν ὁ εἰρηνοδίκης δὲν

πιον ἐπὶ τῶν ὑφισταμένων ἐννόμων σχέσεων καὶ τῆς διατηρητέας πραγματικῆς καταστάσεως ἀποφασίζεται ὑπὸ τοῦ Εἰρηνοδίκου κατὰ τὴν διαδικασίαν ν. ΓΨΨΖ' ἐπὶ δὲ τῆς ἐξώσεως ἐφαρμόζεται ὁ ν. ΓΩΝΣΤ' τοῦ 1911.—Ἐπίσης τὸ Δημόσιον μετὰ τὴν συντέλεσιν τῆς ἀναγκ. ἀκαλοτριώσεως δύναται ἀσχέτως τῶν ἄλλων δικαιωμάτων του, νὰ ζητήσῃ τὴν ἀποβολὴν τοῦ νομέως ἢ κατόχου καὶ διὰ προσωρινῶν μέτρων κατὰ τὸν ν. ΓΨΨΖ'.—Καὶ ἐν τῇ περιπτώσει τοῦ ἄρθρ. 25 ἀν. ν. 1998 τοῦ 1939 «περὶ σημάτων», ὄν ὄρα ἐν οἰκειᾷ θέσει Μέρ. Γ'.—Ὅρα ἐπίσης καὶ ἄρθρ. 68 τοῦ ν. 4845 τοῦ 1930 «περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων».—*Προσωρινὰ μέτρα λαμβάνονται καὶ ἐν τῇ περιπτώσει ἄρθρ. 7 καὶ 20 ν. 146 τοῦ 1913 «περὶ ἀδεμίτου ἀνταγωνισμοῦ».*

1. Ὅρα καὶ ἄρθρ. 9 Διατ. 26 Ἰουν. 1944 «περὶ κώδικος νόμων περὶ δικῶν Δημοσίου» ἐν οἰκειᾷ θέσει παρόντος Μέρους.

2. Ὅρα ἄρθρ. 3 ν. 570 τοῦ 1943 ὑπ' ἀριθ. 174 Πολ. Δικ.

ἐκδώσῃ τὴν ἀπόφασιν αὐτοῦ παραχρῆμα, δύναται οὐδὲν ἥττιον νὰ ἐκδώσῃ αὐτεπαγγέλτως προσωρινὴν διάταξιν, καταχωρίζομένην ἀπλῶς εἰς τὰ πρακτικά, περὶ τῶν ληπτέων ἀμέσως μέτρων πρὸς πρόληψιν τῶν συγκρούσεων καὶ τῶν βιαιοπραγιῶν διὰ τὸν μέχρη τῆς ἐκδόσεως τῆς ἀποφάσεως αὐτοῦ χρόνον, ἰδίᾳ δὲ νὰ ἀπαγορεύσῃ εἰς ἀμφοτέρω τὰ μέρη τὴν ἐπιχείρησιν πράξεων διακατοχῆς κατὰ τὸ χρονικὸν διάστημα, περὶ οὗ ὁ λόγος. Ἡ προσωρινὴ τοῦ εἰρηνοδίκου διάταξις ἐκτελεῖται ἅμα τῇ ἀπαγγελίᾳ καὶ τῇ καταχωρίσει ἐν τῷ πρακτικῷ, ἄνευ προηγουμένης ἐπιταγῆς.

5. — Εἰς λίαν κατελιγούσας περιπτώσεις καὶ ἐπικειμένου ἀμέσου κινδύνου ἐκ τῆς ἀναβολῆς, ὁ εἰρηνοδίκης δύναται, ἅμα τῇ ὑποβολῇ τῆς ἀναφοράς καὶ πρὸ τῆς κατὰ τὰ ἄρθρα 2 καὶ 3 συζητήσεως, νὰ ἐνασκήσῃ τὴν κατὰ τὸ προηγ. ἄρθρ. 4 ἐξουσίαν αὐτοῦ διὰ πράξεώς του ἐφ' ἄπλου, κοινοποιοιμένης ἐπιμελείᾳ του διὰ δικαστικῷ κλητῆρος πρὸς τοὺς διαδίκους, ἰσχυροῦσης δὲ μέχρη τῆς κατὰ τὰ ἀνωτέρω προσωρινῆς ἢ ὁριστικῆς ἀποφάσεώς του. Τῆς πράξεώς του ταύτης, καθ' ἧς οὐδὲν ἔνδικον μέσον ἐπιτρέπεται, τὴν ἐκτέλουν ἐν πρωτοτύπῳ καὶ πρὸ πάσης κοινοποιήσεως δύναται ν' ἀναθέσῃ καὶ εἰς τὴν ἄστυν. ἀρχήν.

6. — Ὁ εἰρηνοδίκης ἔχει πλήρη ἐξουσίαν νὰ διατάξῃ διὰ τῆς ἀποφάσεως αὐτοῦ οἰονδήποτε ἂν κρίνῃ πρόσφορον μέτρον πρὸς προσωρινὴν ρυθμισίαν τῆς νομῆς, ἐξαιρουμένης τῆς παρὰ τρίτῳ τινὶ μεσεγγυήσεως τοῦ ἐπιδίκου κτήματος. Ἰδίᾳ δὲ ἔχει ἐξουσίαν: Νὰ ἐπιτρέψῃ τῷ ἑτέρῳ τῶν διαδίκων πράξεις διακατοχῆς ἐπὶ παροχῇ ἀσφαλείας ἢ ἄνευ τοιαύτης. — Νὰ ἀπαγορεύσῃ τῷ ἑτέρῳ τῶν διαδίκων πράξεις διακατοχῆς ἐπὶ παροχῇ ἀσφαλείας παρὰ τοῦ ἄλλου διαδίκου ἢ ἄνευ τοιαύτης. — Νὰ ἐπιδικάσῃ προσωρινῶς τὴν διακατοχὴν τῷ ἑτέρῳ τῶν διαδίκων ἐπὶ παροχῇ ἀσφαλείας ὑπὸ τοῦτου ἢ ἄνευ τοιαύτης. — Νὰ τάξῃ κατὰ τὰς περιστάσεις προθεσμίαν πρὸς εἰσαγωγὴν τῆς κυρίας περὶ διακατοχῆς ἀγωγῆς, ὑποχρεῶν πρὸς τοῦτο τὸν κατὰ τὴν κρίσιν του πιθανώτερον ὀφείλοντα νὰ λάβῃ τὴν θέσιν ἐνόγοντος, ὅποτε ὁ εἰρηνοδίκης ρυθμίζει συγχρόνως καὶ τὰ τῆς διακατοχῆς διὰ τὴν περίπτωσιν καθ' ἣν ὁ εἰς ἔγερσιν τῆς ἀγωγῆς ὑποχρεωθείς ἤθελε παραμελήσει τὴν τοιαύτην ἐνέργειαν.

7. — Ἐὰν ὁ καθ' οὗ ἡ αἰτησις δὲν ἐμφανισθῇ, ὁ εἰρηνοδίκης ἐξετάζει πρῶτον, ἐὰν ἡ κλήσις ἐγένετο κατὰ τὸν προσήκοντα χρόνον καὶ τύπον· ἐὰν εὐρεθῇ ἔλλειψις τις, καταδικάζεται ὁ αἰτῶν εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν ἐξόδων καὶ διατάσσεται νέα κλήσις. Ἄν ἡ κλήσις ἐγένετο κατὰ τὸν προσήκοντα χρόνον καὶ τύπον, ὁ εἰρηνοδίκης προβαίνει οὐχ' ἥττιον καὶ ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ καθ' οὗ ἡ αἰτησις εἰς τὴν ἐξακριβῶσιν τοῦ πραγματικῷ τῆς διαφορᾶς κατὰ τὸ ἄρθρον 3 καὶ ἐκδίδει τὴν ἀπόφασιν αὐτοῦ, κατὰ τὰ ἄρθρα 4 καὶ 6. Τὸ αὐτὸ πράττεται, καὶ ἂν μόνον ὁ αἰτῶν δὲν ἐμφανισθῇ.

8¹. — 1. Ἡ ἀπόφασις τοῦ εἰρηνοδίκου ἐκτελεῖται παραχρῆμα, εἶναι δὲ μόνον προσωρινὴ καὶ δὲν βλάπτει τὴν κυρίαν δίκην περὶ διακατοχῆς, ἧτις εἰσάγεται ἐνώπιον τοῦ ἀρμοδίου δικαστηρίου. — 2. Ἡ ἀπόφασις τοῦ εἰρηνοδίκου, προσωρινῶς ἐκτελεσθῆ οὔσα, ὑπόκειται εἰς

1. Ὡς ἐτροπ. διὰ ν. 3243 τῆς 20 Ἰουλ. 1924.

μόνον τὸ ἔνδικον μέσον τῆς ἐφέσεως. — 3. Ἡ ἐφεσις, ἀσκουμένη κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ν. 194 τῆς 13 Μαρτίου 1914, ἐπιτρέπεται ἐντὸς προθεσμίας πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἀποφάσεως τοῦ εἰρηνοδίκου, παρεκτεινομένης λόγω ἀποστάσεως κατὰ τὰ ἄρθρα 195 καὶ 196 τῆς Πολ. Διχ., ἀπευθύνεται δὲ εἰς τὸ δικαστήριον τῶν πρωτοδικῶν, εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποίου ὑπάγεται ὁ ἐκδόνς τὴν ἀπόφασιν εἰρηνοδίκης.

— 4. Ὁ ἀρμοδῖος πρόεδρος τῶν πρωτοδικῶν ὀρίζει διὰ πράξεώς του, κάτωθι ἀντιγράφου τῆς κατατεθείσης ἐφέσεως, τὴν ἡμέραν καὶ ὥραν τῆς συζητήσεως τῆς ἐφέσεως, ὡς καὶ τὸν τόπον, ὅστις δύναται νὰ ὀρισθῇ καὶ τὸ ἐπίδικον. Ἀντίγραφον τῆς πράξεως ταύτης κοινοποιεῖται τῷ ἀντιδίκῳ ὑπὸ τοῦ ἐπισπεύδοντος. Ἡ ὑπὸ τοῦ Προέδρου τασσομένη πρὸς ἐμφάνισιν προθεσμία δὲν δύναται νὰ εἶναι μεγαλυτέρα τῶν 10 ἡμερῶν. Ἡ συζητήσις δέον νὰ γίνηται ἐντὸς τῆς δεκαήμερου προθεσμίας ἢ τὸ βραδύτερον τὴν δωδεκάτην ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως ἡμέραν, ἔστω καὶ ἐν ἐκτάκτῳ συνεδριάσει. Ἡ ἀπόφασις τοῦ Δικαστηρίου ἐκδίδεται ἐντὸς 8 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς συζητήσεως. — 5. Μετὰ τὴν εἰσαγωγήν τῆς δίκης περὶ τῆς διακατοχῆς ἐνώπιον τοῦ ἀρμοδίου δικαστηρίου, δύναται τοῦτο, τῇ αἰτήσει τοῦ ἐνδιαφερομένου διαδίκου, νὰ διατάξῃ κατὰ πᾶσαν στάσιν αὐτῆς καὶ κατ' οἰκειάν ἐλευθέραν κρίσιν τὴν προσωρινὴν ρύθμισιν τῶν πραγμάτων κατὰ τρόπον διάφορον ἢ ὡς ἐρρῦθμισεν αὐτὰ ὁ εἰρηνοδίκης ἢ τὸ κατ' ἐφεσιν δικάσαν πρωτοδικεῖον. Ἡ τοιαύτη διάταξις τοῦ πρωτοδικεῖου, οὔσα παραχρῆμα ἐκτελεστή, δὲν ὑπόκειται εἰς ἔνδικον μέσον, δύναται ὅμως νὰ μεταβληθῇ ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ δικαστηρίου μέχρι τῆς ἐκδόσεως τῆς ὀριστικῆς ἀποφάσεως καὶ ἀποβάλλει κατὰ τὸ ἄρθρ. 627 τῆς Πολ. Δικον. πᾶσαν ἰσχὺν διὰ τῆς ἐκδόσεως τελεσιδικίου ὀριστικῆς ἀποφάσεως κατὰ τοῦ προκαλέσαντος τὴν προσωρινὴν διάταξιν ¹.

9. — Πᾶσα ἐκ μέρους τῶν διαδίκων μερῶν παραβίασις τῶν ὑπὸ τοῦ εἰρηνοδίκου ἐκδιδομένων ρυθμιστικῶν τῆς νομῆς διατάξεων, ἀνεξαρκῆτως τῶν ἄλλων αὐτῆς συνεπειῶν, τιμωρεῖται καὶ διὰ φυλακίσεως ἐνός μέχρως ἑξ μηνῶν.

10². — Διὰ πᾶσαν ἐκτὸς τῆς ἑδρας τοῦ Εἰρηνοδικεῖου μετάβασιν,

1. Τὸ ἄρθρον μόνον τοῦ ν. 3243 ἔχει καὶ τὰς ἐξῆς παραγράφους :
 « 6. Εἰς τὰς δίκας περὶ προσωρινῶν μέτρων δὲν ἐπιτρέπεται ἐρηνοδικία. —
 7. Καταργεῖται τὸ ν.δ. 8 Ἀπριλίου 1923 περὶ τροπ. ν. ΓΨ'Ζ' «περὶ προσωρινῶν μέτρων». — 8. Καταργεῖται τὸ ἀπὸ 4 Αὐγ. 1923 Ν.Δ. «περὶ προστασίας τῆς νομῆς ἐπὶ τῶν δημοσίων καὶ ἐκκλησ. κτημάτων καὶ νομημάτων», ὡς καὶ τὸ ἀπὸ 13 Ὀκτωβρίου 1923 Ν.Δ. «περὶ ἐπεκτάσεως τῆς ἰσχύος τῶν ἀνω Ν.Δ.». — 9. Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ, αἱ δὲ κατὰ τὴν ἑναρξιν τῆς ἰσχύος αὐτοῦ ἐκκρεμεῖς ἐφέσεις, ἐφ' ὧν δὲν ἐξεδόθη ἀπόφασις, δικάζονται ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου Πρωτοδικῶν, κατὰ τὸν παρόντα νόμον».

2. Ὡς ἐτροπ. ὡς πρὸς τὰ ποσὰ ὀδοιπορ. ἐξόδων διὰ ν. δ. 28 Ἀπριλ. 1923. — Εἰτα ἐτροπ. ἐλόκληρον τὸ ἄρθρ. 10 διὰ ν.δ. 20 Ἀπριλ. 1926, ἀλλὰ τοῦ ν.δ. τούτου, ἰσχύσαντος ἀπὸ 23 Μαΐου 1926, ἀνεστάλη ἡ ἐφαρμογὴ διὰ ν.δ. 12 Ἰουνίου 1926 καὶ εἰτα τὸ ἐν λόγω ν.δ. τῆς 20 Ἀπριλ. 1926 κατηρ-

λαμβάνουσι, λόγω ἀγωγίων καὶ ὁδοιπορικῶν ἐν γένει ἐξόδων, ὁ μὲν Εἰρηνοδίκης δραχ. 20, ὁ δὲ γραμματεὺς δραχ. 12 δι' ἐκάστην ὥραν ἀποστάσεως, οὐδέποτε δὲ δύνανται νὰ ὑπερβῶσι τὰς δραχ. 150 διὰ τὸν Εἰρηνοδίκην καὶ δραχ. 100 διὰ τὸν γραμματέα, προκαταβαλλομένας δὲ παρὰ τῶν γραμματεῖ ἐπὶ διπλοτύφῳ ἀποδείξει ὑπὸ τοῦ αἰτουμένου τὰ προσωρινὰ μέτρα καὶ ἐπιδικαζομένας μετὰ τῶν λοιπῶν ἐξόδων κατὰ τὰς γενικὰς διατάξεις.—Πλὴν τῶν ἀνωτέρω ἐξόδων εἰς οὐδεμίαν ἀπολύτως ἀμοιβὴν δικαιούνται ὁ τε Εἰρηνοδίκης καὶ ὁ γραμματεὺς, ὁ δὲ κατὰ παρόβασιν τῆς ἀπαγορεύσεως ταύτης λαμβάνων ἀμοιβὴν οἰαγδήποτε τιμωρεῖται πειθαρχικῶς διὰ προστίμου δραχ. 25—200.

Νόμος Γ'ΩΛΖ' τῆς 23 Ἰουλίου 1911.

«περὶ οὐμβατικοῦ τόκου, τοκογλυφίας καὶ αἰσχροκερδεΐας».

1—2¹.

3².—Ὅσακις ὁ περὶ τοκογλυφίας ἢ αἰσχροκερδεΐας ἰσχυρισμὸς δὲν ἀποδεικνύεται ἐγγράφως ἢ δι' ὄρκου, ἐπαγομένου ἀντὶ πάσης ἄλλης ἀποδείξεως, τὸ δικαστήριον δύναται νὰ παραπέμψῃ τὸν ἰσχυρισμὸν τοῦτον εἰς ἰδιαιτέραν συζήτησιν ἐφαρμοζομένων ἀναλόγως τῶν διατάξεων τοῦ ἐδαφίου γ' τοῦ ἄρθρου 729 τῆς Πολ. Δικ. ὡς ἐτροποποιήθη.—Πρὸς ἀπόδειξιν τοῦ περὶ τοκογλυφίας ἢ αἰσχροκερδεΐας ἰσχυρισμοῦ ἐπιτρέπονται καὶ μάρτυρες.

4—6¹.

Νόμος Γ'ΩΜ' τῆς 30 Νοεμβρίου 1911.

«περὶ προσιατ. μέτρων ὑπὲρ τῶν δανειστικῶν».

1³.—

2.—Ἐὰν ἡ ἀναγκαστικὴ ἐκτέλεσις δὲν ἀπέληξεν εἰς πλήρη ἱκανοποίησιν τοῦ δανειστοῦ, ἢ ἀρξαμένης τῆς ἀναγκαστικῆς ἐκτελέσεως οὐτος βεβαιοῖ κατὰ τὸ ἄρθρον 255 Πολ. Δικ. ὅτι διὰ τῶν ἀντιζεμιμένων, ἐφ' ὧν ἡ ἐκτέλεσις, δὲν θὰ ἠδύνατο νὰ ἱκανοποιηθῇ πλήρως, ἢ ὅτι δὲν εὐρίσκει περιουσίαν τοῦ ὀφειλέτου ἱκανὴν πρὸς τοῦτο (Πολ. Δικ. ἄρθρ. 886), ὁ ὀφειλέτης ὑποχρεοῦται, ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ δανειστοῦ, νὰ παρουσιάσῃ

γῆθη διὰ ν.δ. 10 Σεπτεμβρ. 1926. Ἀμφότερα τὰ ν.δ. τῆς 12 Ἰουνίου 1926 καὶ τῆς 10 Σεπτεμβρίου 1926 ἐκυρώθησαν διὰ ν. 3661 τοῦ 1928.—Ἄρα τὸ ἄρθρ. 10 δὲν ἰσχύει πλέον. (Ὅρα Regelsberger § 26 σημ. 5.—Κρασοῦ § 29 σημ. 7).

1. Ὅρα τὰ ἄρθρα ταῦτα ἐν Ποιν. Κώδικι, ἐκδ. Ζ', τόμ. Β' σελ. 40.

2. Ὡς ἀντικατεστάθη δι' ἄρθρ. 22 ἀν. ν. 2783 τοῦ 1941, εἰσαγ. Ἄστ. Κώδ.—Τὸ ἐδ. 2 τοῦ ἄρθρ. 22 ν. 2783 ἔχει οὕτω: «Κατὰ τὰ λοιπὰ διατηροῦνται ἐν ἰσχύϊ καὶ μετὰ τὴν εἰσαγωγὴν τοῦ Κώδικος αἱ διατάξεις τοῦ νόμου τούτου, ὡς ἐτροποποιήθησαν διὰ μεταγενεστέρων νόμων».

3. Ὅρα τροποποίησιν ἄρθρ. 404 Ποιν. Ν.

λεπτομερῆ σημείωσιν πάντων τῶν περιουσιακῶν αὐτοῦ στοιχείων τῶν ὑποκειμένων εἰς ἐκτέλεσιν, νὰ καθορίσῃ ἐν αὐτῇ τὴν βάσιν καὶ τὰ ἀποδεικτικὰ μέσα τῶν τυχόν κατὰ τρίτων ἀπαιτήσεων αὐτοῦ, καὶ νὰ βεβαιώσῃ δι' ὄρκου ὅτι αἱ δηλώσεις του αὐταὶ εἶναι πλήρεις καὶ εἰλικρινεῖς.—Ἐὰν ὁ δανειστὴς βεβαίωσιν ὅτι δὲν θὰ ἠδύνατο νὰ ἰκανοποιηθῆ πλήρως ἐκ τῶν ἐφ' ὧν ἡ κατάσχεσις ἀντικειμένων, λόγῳ τῶν παρὰ τρίτων ὑποβληθεισῶν ἐπ' αὐτῶν ἀξιώσεων ἢ ἀναγγελίων (Πολ. Δικ. ἀρθρ. 908 καὶ 911), ὁ ὀφειλέτης ὑποχρεοῦται νὰ ἐκτελέσῃ τὰ ἐν τῷ προηγ. ἐδαφίῳ ὀριζόμενα, ἐὰν ὁ τὴν ἐκθεσιν τῆς κατασχέσεως συντόξας κλητὴρ ἐβεβαίωσεν ὅτι δὲν εὔρεν ἄλλα πράγματα παρὰ τῷ ὀφειλέτῃ ἐκτὸς τῶν κατασχεθέντων (Πολ. Δικ. ἀρθρ. 885).

3.—Ἐὰν ἐγένετο ἀναγκαστικὴ ἐκτέλεσις περὶ ἀποδόσεως κινητοῦ πράγματος, φθαρτοῦ ἢ μὴ, ἢ ὀρισμένης ὁμάδος πραγμάτων, δὲν εὔρεθῃ δὲ τὸ ἀποδοτέον παρὰ τῷ ὀφειλέτῃ (Πολ. Δικ. ἀρθρ. 880 κ. ἑ.), οὗτος ὀφείλει, ἐπὶ τῇ αἰτήσῃ τοῦ δανειστοῦ, νὰ βεβαιώσῃ δι' ὄρκου ὅτι οὔτε κατέχει τὸ ἀποδοτέον πρᾶγμα οὔτε γινώσκει ποῦ τοῦτο εὔρισκεται.

4.—Τὸ δικαστήριον δύναται, κατὰ τὰς ἐκάστοτε περιστάσεις, ἐν τῇ διατυπώσει τοῦ ὄρκου νὰ περιλάβῃ καὶ ἄλλα στοιχεῖα καθιστώντα τὴν βεβαίωσιν λυσιτελεστέραν.

5.—Παραίτησις δανειστοῦ ἀπὸ τοῦ δικαιώματος τοῦ ν' ἀπαιτήσῃ παρὰ τοῦ ὀφειλέτου τὴν ἐνορκον δήλωσιν εἶναι ἰσχυρά.

6.—Ἡ αἴτησις τοῦ δανειστοῦ, περὶ ἧς ὀρίζουσι τὰ ἀρθρα 2 καὶ 3, γίνεται ἐγγράφως ἐνώπιον τοῦ προέδρου τοῦ δικαστηρίου τοῦ Πρωτοδικείου τῆς κατοικίας ἢ διαμονῆς τοῦ ὀφειλέτου, ἢ ἐὰν οὗτος κατοικῇ ἢ διαμῆνῃ ἐκτὸς τῆς ἑδρας τοῦ Πρωτοδικείου, ἐνώπιον τοῦ εἰρηνοδίκου τοῦ τόπου τούτου. Ἡ αἴτησις αὕτη δέον νὰ ἦ προσηκόντως βεβαιωμένη, καὶ ἐὰν ὁ δανειστὴς δὲν κατοικῇ αὐτόθι, νὰ περιέχῃ καὶ τὸν διορισμὸν ἀντικλήτου. Ἐν ἑλλείψει τοιοῦτου διορισμοῦ, αἱ κοινοποιήσεις γίνονται ἀποκλειστικῶς εἰς τὸν γραμματεῖα τοῦ δικαστηρίου τούτου.—Ὁ πρόεδρος τῶν Πρωτοδικῶν ἢ ὁ εἰρηνοδίκης, μετὰ προηγουμένην ἀκρόασιν τοῦ ὀφειλέτου, κλητευομένου πρὸς τοῦτο ἐπιμελεία τοῦ δανειστοῦ, ὀρίζει δικάσιμον, καθ' ἣν ἐπίσης κλητεύεται ὁ ὀφειλέτης.—Ἡ δικάσιμος δὲν δύναται νὰ ὀρισθῆ βραδύτερον τῆς πρώτης συνεδριάσεως τοῦ δικαστηρίου μετὰ παρέλευσιν δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως τῆς κλήσεως πρὸς τὸν ὀφειλέτην. Ἀποσαὶ αἱ πράξεις τοῦ προέδρου γράφονται παρὰ πόδας τῆς αἰτήσεως.

7.—Ὁ ὀφειλέτης δύναται νὰ ἀμφισβητήσῃ τὴν ὑποχρέωσιν πρὸς ὑποβόλην τῆς κατὰ τὸ ἀρθρον 2 δηλώσεως καὶ πρὸς δόσιν τοῦ ὄρκου, ἀλλ' αἱ ἀντιρρήσεις αὐτοῦ τότε μόνον εἶναι δεκταί, ὅταν ἡ ἀλήθεια αὐτῶν δύναται νὰ ἀποδειχθῇ ἐν τῇ αὐτῇ συνεδριάσει.—Ἐὰν ὁ ὀφειλέτης παραστᾶς κατὰ τὴν συζήτησιν, χωρὶς νὰ προτείνῃ ἀντιρρήσεις, ὑποβάλλῃ τὴν δήλωσιν αὐτοῦ, ἢ δόσις τοῦ ὄρκου γίνεται ἀμέσως κατὰ τὴν αὐτὴν δημοσίαν συνεδρίασιν, ἔστω καὶ ἀπόντος τοῦ δανειστοῦ, μὴ ἐπιτρεπομένης ἀνακοπῆς. Ἄλλως ἢ δήλωσις καὶ ἡ δόσις τοῦ ὄρκου γίνονται κατὰ τὴν ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου τασσομένην προθεσμίαν καὶ μετὰ τὴν τελεσί-

δικίαν τῆς ἐπιβαλούσης ταύτας ἀποφάσεως ἐν δημοσίᾳ συνεδρίῳ, δὲν ματαιοῦνται δὲ ἐκ τῆς ἀπουσίας τοῦ δανειστοῦ.

8.—Ἐάν ὁ ὀφειλέτης δὲν ἐμφανισθῆ κατὰ τὴν ὀμιοθεϊσαν δικάσιμον, ἢ ἐάν δὲν κάμη δήλωσιν εἴτε δὲν δώσῃ τὸν ὄρκον ἐμπροθέσμως, τὸ δικαστήριον, ὅπως ἐξαναγκάσῃ αὐτὸν εἰς τὴν ἔνορκον δήλωσιν, διατασσει ἐπὶ τῇ αἰτήσῃ τοῦ δανειστοῦ, τὴν προσωπικὴν κράτησιν τοῦ ὀφειλέτου.

9.—Ὁ ὀφειλέτης, καὶ μὴ προσωποκρατηθεὶς, δύναται ἐν πάσῃ στιγμῇ νὰ αἰτήσῃται ἐγγράφως παρὰ τοῦ προέδρου ἢ τοῦ εἰρηνοδίκου, ὅπως ὀρισθῆ συντομοτάτῃ δικάσιμος, ἵνα προβῆ εἰς τὴν δήλωσιν καὶ δόσιν τοῦ ὄρκου, καθ' ἣν καλεῖ τὸν δανειστὴν, οὐ ὅμως ἡ ἀπουσία δὲν κωλύει τὴν δήλωσιν καὶ τὸν ὄρκον. Τοῦ ὄρκου δσθέντος, ματαιοῦται ἡ διαταχθεῖσα προσωπικὴ κράτησις, ἐάν δὲ ἔχῃ ἤδη προσωποκρατηθῆ ὁ ὀφειλέτης, διατάσσεται ἀράντα ἢ ἀπόλυσις αὐτοῦ.

10.—Ἡ προσωπικὴ κράτησις δὲν δύναται νὰ διαρκέσῃ πέραν τῶν ἑξ μηνῶν, μετὰ τὴν παρέλευσιν τῶν ὁποίων ἀπολύεται ὁ ὀφειλέτης παραχωρήμα. Ἐάν ὅμως ἄλλος δανειστὴς ἠτήσατο νὰ ἐξαναγκάσῃ αὐτὸν διὰ προσωπικῆς κρατήσεως νὰ προβῆ εἰς τὴν ἔνορκον δήλωσιν, τότε μόνον ὑποβάλλεται εἰς νέαν κράτησιν, ὅταν γίνῃ βεβαίωσις κατὰ τὸν αὐτὸν ὡς ἄνω τρόπον, ὅτι ὁ ὀφειλέτης ἀπέκτησεν ἤδη περιουσίαν, ὑποκειμένην εἰς ἐκτέλεσιν, ἀλλὰ μὴ φαινομένην. Ἡ βεβαίωσις αὕτη δὲν ἀπαιτεῖται, ἐάν παρῆλθον πέντε ἔτη ἀπὸ τοῦ πέρατος τῆς προηγουμένης προσωπικῆς κρατήσεως.

11.—Ἐὸν ἡ προσωπικὴ κράτησις ἤρθη, διότι ὁ δανειστὴς δὲν κατέβαλεν ἐγκαίρως τὰ ἔξοδα τῆς διατροφῆς, ἢ προσωπικὴ κράτησις θεωρεῖται ἐξ ὀλοκλήρου ἐκτιθεῖσα, ἢ δὲ κατὰ τὸ προηγ. ἄρθρον ἀπαιτούμενη πενταετία ἄρχεται ἀπὸ τῆς ἄρσεως τῆς προσωπικῆς κρατήσεως.

12.—Ἐάν ὁ ὀφειλέτης προέβῃ εἰς τὴν ἔνορκον δήλωσιν, τότε μόνον ὑποχρεοῦται ἀπέναντι ἄλλου δανειστοῦ εἰς νέαν τοιαύτην, ὅταν δύναται νὰ βεβαιωθῆ, ὅτι ἀπέκτησε μετὰ ταῦτα περιουσίαν, ὑποκειμένην εἰς ἐκτέλεσιν, ἀλλὰ μὴ φαινομένην.—Ἐάν παρῆλθον πέντε ἔτη ἀπὸ τῆς ἔνορκου δηλώσεως, δὲν ἀπαιτεῖται τοιαύτη βεβαίωσις.

13.—Τὸ ζήτημα περὶ τῆς κατὰ τὰ ἄρθρα 10 καὶ 12 ἀνάγκης τῆς βεβαίωσεως ἢ τῆς παρόδου πενταετίας ἐξετάζεται αὐτεπαγγέλτως ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου.

14.—Ἐάν ἐγένετο ἔνορκος δήλωσις, ὅτι τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 3 ἀποδοτέον πρᾶγμα δὲν εὐρίσκεται παρὰ τῷ ὀφειλέτῃ, οὔτε γινώσκει οὐδὲν ποῦ εὐρίσκεται, δύναται ὁ αὐτὸς δανειστὴς διὰ τὴν αὐτὴν ἀπαιτήσιν νὰ ἀπαιτήσῃ τὴν ἐπανάληψιν τοῦ ὄρκου, ἐάν βεβαιώσῃ ὅτι ἔκτοτε ἐπῆλθε μεταβολὴ ἐν τῇ κατοχῇ τοῦ πράγματος ἢ ἐν τῇ γνώσει τοῦ ὀφειλέτου.

15.—Ἡ κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἄρθρα προσωπικὴ κράτησις ἀπαγγέλλεται καὶ κατὰ τῶν ἐπιτρόπων ἀνηλίκων ἢ ἀπηγορευμένων καὶ κατὰ ἀντιπροσώπων νομικῶν προσώπων. οὐχὶ ὅμως κατὰ γυναικῶν καὶ κατὰ χειραφέντων ἀνηλίκων.

Νόμος Γ' ΟΗ' τῆς 3)3 Ἰανουαρίου 1912

«Περὶ δικαστικῶν ἐνοήμων»¹.

2. — 1. Ὅσακις ἡ ἀξία τοῦ ἀντικειμένου τῆς ἀγωγῆς εἶναι ἀνωτέρα τῶν δραχμῶν 10000 ἐπιβάλλεται τέλος, καταβαλλόμενον κατὰ τὸν ἀνωτέρω καὶ ἐν ἄρθρῳ 7 ὀριζόμενον τρόπον, καὶ ὀριζόμενον εἰς δραχμὰς μὲν 10, ὁσάκις ἡ ἀξία αὕτη δὲν εἶναι ἀνωτέρα τῶν δραχμῶν 25.000 εἰς δραχμὰς δὲ 25 ὁσάκις δὲν εἶναι ἀνωτέρα τῶν δραχμῶν 50.000.— Αἱ δὲ ποσότητες αἱ ὑπερβαίνουσαι τὰς 50.000 δραχμῶν ὑποβάλλονται εἰς τέλος δραχμῶν 50 κατὰ πᾶσαν προσθήκην ἀπὸ κλάσματος τῆς δραχμῆς μέχρις 25000 δραχμῶν. Ἐξαιροῦνται τῆς διατάξεως ταύτης αἱ κατὰ τὸν ν. ΓΨΖ' τοῦ 1911 ἐνασκούμεναι ἀγωγαὶ περὶ προσωρινῶν μέτρων.— 2. Πρὸς ὑπολογισμὸν τοῦ τέλους τὸ δικόγραφο τῆς ἀγωγῆς δεόν νὰ δηλοῖ τὴν πραγματικὴν ἀξίαν τοῦ ἀντικειμένου τῆς ἀγωγῆς, ἐὰν τοῦτο μὴ συνίσταται εἰς ὄρισμένην χρηματικὴν ἀπαίτησιν.— 3. Ἐπὶ περιοδικῶν παροχῶν ἀπροσδιορίστου χρόνου, ἡ ἀξία λογίζεται ἐπὶ τοῦ δεκαπλοῦ τῆς ἐνιαυσίας παροχῆς ἢ προσόδου· ἐπὶ ἀγωγῶν περὶ νομῆς ἀκινήτων ἢ διανομῆς αὐτῶν εἰς τὸ εἰκοσαπλάσιον τῆς ἐτησίας προσόδου· ἐπὶ ἐπικαρτίας, ἐπὶ ἢ ψιλῆς κυριότητος, εἰς τὸ ἡμισυ τῆς ἀξίας τῆς πλήρους κυριότητος.— 4. Ἐν ἐστάσει περὶ τοῦ ὑπολογισμοῦ τῆς ἀξίας ἢ καὶ ἐξ ἐπαγγέλματος, τὸ δικαστήριον δύναται, κατὰ τὴν κρίσιν του, νὰ ἀποφασίσῃ ἐπὶ τῇ βάσει βεβαιώσεων ἢ νὰ διατάξῃ ἀποδείξεις, μὴ ἰσταμένης ἐκ τούτου τῆς κυρίας δίκης. Ἀποδεικνυομένης τῆς δηλωθείσης διὰ τῆς ἀγωγῆς ἀξίας ἐλάσσονος κατὰ τὸ τρίτον τοῦλάχιστον τῆς πραγματικῆς, ἐπιβάλλεται διπλοῦν τὸ τέλος ἐπὶ τῆς ὅλης διαφορᾶς· ἄλλως ἐπιβάλλεται ἀπλοῦν. «Τὸ δικαστήριον, ἐπιβάλλον τὸ ἀπλοῦν ἢ διπλοῦν τέλος ἐπὶ τῆς ὅλης διαφορᾶς ἀπέχει τῆς περαιτέρω ἐρεύνης μέχρι τῆς καταβολῆς κατὰ τὴν ἐπιούσαν συζήτησιν, ὅτε παραλειπομένης ταύτης λογίζεται ἐρήμην δικασθεὶς ὁ ἐνάγων καὶ ἡ ἀγωγή αὐτοῦ ἀπορρίπτεται»².

5. — 1. Ὅστις τῶν διαδίκων ἐν πολιτικῇ δίκῃ ὑποβάλλει προτάσεις εἰς πλεῖονα τοῦ ἐνὸς φύλλα χαρτοσήμου ὑπόκειται εἰς τέλος καταβαλλόμενον κατὰ τὸν ἐν τῷ ἄρθρῳ 1 τρόπον,³ ὀριζόμενον δὲ εἰς δραχμὰς 3 δι' ἕκαστον ἐπὶ πλεόν τῶν 5 φύλλων χαρτοσήμου προτάσεων ἐνώ-

1. Ὅρα σημειώσεις ἀπκλαγγῶν ὑπὸ τὸν ν. 4755 «περὶ τελῶν χαρτοσήμου».

2. Τὰ ἐν τέλει τοῦ ἄρθρ. 2 ἐντὸς « » προσετέθησαν δι' ἄρθρ. 7 § 2 ν.δ. 1544 τοῦ 1942 «περὶ τροποποιήσεως δικονομικῶν τιμῶν διατάξεων». Αἱ §§ 3 καὶ 4 τοῦ ἄρθρ. 7 ν.δ. 1544 ἔχουσιν ὡς ἑξῆς:

«3. Ἡ ὁρθὴ ἐννοια τοῦ ἄρθρ. 2 ν. ΓῤῥΘΗ' εἶναι ὅτι εἰς τὸ δι' αὐτοῦ ἐπιβαλλόμενον τέλος δὲν ὑπόκεινται αἱ ἀπλῶς ἀναγνωριστικαὶ ἀγωγαί, ὡς καὶ αἱ περὶ ἐξαλείψεως ὑποθήκης καὶ προσημειώσεως καὶ αἱ περὶ ἀκυρώσεως πλειστηριασμοῦ.— 4. Τὰ ἐν τοῖς προηγ. ἐδαφ. 1, 2 καὶ 3 τοῦ ἄρθρου τούτου ὀριζόμενα ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν ἐκχερεμῶν δικῶν». Ὅρα καὶ ἄρθρ. 7 § 1 ν.δ. 1544 ἐν σ. 379 σημ. 2.

3. Ἐπιτιθέμενον ἐπὶ τοῦ δικογράφου (ἄρθρ. 1).

πιον πρωτοδικείων, και εις δραχμὸς 5 δι' ἕκαστον ἐπὶ πλέον τῶν 7 φύλλων προτάσεων ἐνώπιον Ἐφετείων και Ἀρειοῦ Πάγου. — 2. Ἐξαιροῦνται αἱ προτάσεις αἱ υποβάλλομεναι ἐπὶ τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 701 και ἐφεξῆς τῆς Πολ. Δικωνομίας λογιστικῶν δικῶν και αἱ ἐφ' ἄλλου χάριτου κατὰ νόμον γραφόμεναι.

7. ¹ — 1. Τὸ δικαστικὸν ἔνσημον ἐπικολλᾶται α') ἐπὶ τοῦ περιθωρίου τῆς πρώτης σελίδος ἕκαστου φύλλου χαρτοσήμου τῶν ἐν ἄρθρῳ 1^ω ἀναφερομένων ἐγγράφων, τῶν ἐν ἄρθρῳ 4^ω ἐκθέσεων και τῶν ἐν ἄρθρῳ 5^ω προτάσεων, αἵτινες προκαλοῦσι τὴν καταβολὴν τοῦ τέλους· β) ἐπὶ δὲ τῶν ἐν ἄρθρῳ 2^ω ἀναφερομένων ἀγωγῶν τὸ διπλότυπον τῆς καταβολῆς τοῦ τέλους προσαρτᾶται εἰς τὸ παρὰ τῷ ἐνάγοντι μένον δικόγραφον ἀγωγῆς — 2. Τὸ δικαστικὸν ἔνσημον διαγράφεται ἐπὶ μὲν τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 1 ἐκδιδόμενων ἐγγράφων ὑπὸ τοῦ ἐκδίδοντος αὐτὰ ὑπαλλήλου διὰ τῆς ὑπογραφῆς και τῆς σφραγίδος τῆς ὑπηρεσίας, ἐπὶ δὲ τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 2 και 5 δικογράφων ὑπ' αὐτοῦ τοῦ ἐκδίδοντος δικηγόρου ἢ διαδίκου διὰ τῆς χρονολογίας και ὑπογραφῆς αὐτοῦ, και ἐπὶ τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 4 ἐκθέσεων διὰ τῆς χρονολογίας και τῶν ὑπογραφῶν τοῦ εἰσηγητοῦ δικαστοῦ και τοῦ προκαλοῦντος τὴν διεξαγωγὴν διαδίκου ἢ πληρεξουσίου.

8. ² — Ἐὰν μὴ ἐπικολληθῆ ἢ προσαρτηθῆ κατὰ τὰς ἀνωτέρω διατάξεις τὸ δικαστικὸν ἔνσημον, εἶναι ἀπαράδεκτα παρὰ παντὸς δικαστηρίου ἢ δημοσίας ἀρχῆς τὰ ὑποκείμενα εἰς τὰ τέλη τῶν ἄρθρων 1, 2 και 5 ἐγγράφα, ἐφαρμοζομένων κατ' ἀναλογίαν και τῶν διατάξεων τῆς δευτέρας και τρίτης παραγράφου τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ ν. ΓΧΚΓ' τῆς 10ης Μαρτίου 1910. Τὸ ἀπαράδεκτον λαμβάνεται μὲν ὑπ' ὄψει κατὰ πᾶσαν στάσιν τῆς δίκης, ἀλλ' αἴρεται και διὰ μεταγενεστέρας καταβολῆς τοῦ τέλους ἐφ' ὅσον δὲν ἐπιβλῆεν ὀριστικὴ ἀπόφασις ἢ κεκτημένον ἄλλο δικαίωμα ὑπὲρ τοῦ ἑτέρου διαδίκου. — Ἐὰν μὴ ἐπικολληθῆ τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 4 ἔνσημον τιμωρεῖται πειθαρχικῶς ὁ εἰσηγητὴς διὰ προστίμου δραχμῶν 25 μέχρις 100, ὁ δὲ διάδικος ἢ πληρεξούσιος διὰ χρηματικῆς ποινῆς μέχρι δραχμῶν 200.

Νόμος 184 τῆς 26/29 Μαρτίου 1914.

«περὶ συστάσεως ἐμπορικῶν και βιομηχανικῶν ἐπιμελητηρίων».

28. — Διὰ Β. Δ. μετὰ τὴν γνωμοδότησιν τοῦ Ἐπιμελητηρίου, κανονίζεται ὁ τρόπος τῆς ἀναλύσεως, δειγματοληψίας και πραγματογνωμο-

1. Ὡς ἐτροπ. δι' ἄρθρ. 1 ν. 235 τῆς 13 Μαρτ. 1914.

2. Ὡς ἐτροπ. δι' ἄρθρ. 2 ν. 235. — Κατὰ δὲ τὸ ἄρθρ. 7 § 1 ν.δ. 1544 τοῦ 1942 : «Ἐπὶ ἀγωγῆς ὑποκειμένης εἰς τέλος τοῦ ἄρθρ. 2 ν. Γ'ΟΗ' τοῦ 1911 τροποποιηθέντος διὰ τῶν ν. 235, 1816 και 2757, ὁ ἐνάγων, παραιτῶν τὴν προκαταβολὴν τοῦ ὀφειλομένου τέλους, λογίζεται ἐρήμην δικασθεῖς, ἐφαρμοζομένου κατὰ τοῦτο τοῦ ἄρθρ. 208 τῆς Πολιτ. Δικον. ὡς ἐτροπ. διὰ ν. ΓΥΝΓ' τοῦ 1909».

σύνης, ὡς τὸ ἐπιμελητήριον ἐνεργεῖ διὰ τὴν λύσιν ἀμφισβητήσεων.—Διὰ Β.Δ., μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ Ἐπιμελητηρίου, κανονίζονται τὰ τῆς ἐκλογῆς, διορισμοῦ καὶ ἀπολύσεως τῶν διενεργούντων ἀναλύσεις, δειγματοληψίας καὶ πραγματογνωμοσύνας. Ὁ τρόπος τῆς ἀναλύσεως, δειγματοληψίας καὶ πραγματογνωμοσύνης ὁρισθῆσεται δι' εἰδικοῦ κανονισμοῦ ἐγκρινομένου διὰ Β.Δ., καί, ἐλλείποντος τοιούτου, κατὰ τὰς κρατούσας συνθηκίας.—Οἱ ὑπὸ τοῦ ἐπιμελητηρίου διοριζόμενοι πραγματογνώμονες καὶ δειγματοληπταὶ εἶνε τακτικοί, ἐκλεγόμενοι διὰ μίαν τοῦλάχιστον διετίαν, ὡς καὶ ἔκτακτοι προσλαμβάνόμενοι δι' εἰδικὰς περιπτώσεις.—Οἱ ὡς τακτικοὶ διοριζόμενοι ὀρκίζονται ἐφ' ἅτας ἐνώπιον τοῦ προέδρου πρωτοδικῶν, οἱ δὲ ὡς ἔκτακτοι ἐνώπιον τοῦ Βιρηνοδίκου.—Τὰ τακτικὰ δικαστήρια, διορίζοντα οἰκοθεν πραγματογνώμονας ἐπὶ ἐμπορικῶν ὑποθέσεων, ἐκλέγουσι τοῦτους ἐκ τῶν τακτικῶν τῶν ἀναγεγραμμένων ἐν τῷ σχετικῷ καταλόγῳ τοῦ ἐπιμελητηρίου τῆς περιφερείας τῶν¹.

Περὶ διαιτησίας.

10.—Πᾶσα διαφορὰ ἐμπορικῆς φύσεως, ἀσχέτως πρὸς τὴν ἐμπορικὴν ἢ μὴ ἰδιότητα τῶν μερῶν, λύεται διὰ διαιτησίας τῶν Ἐπιμελητηρίων: 1) ἐάν οἱ διαφερόμενοι αἰτήσωσι τοῦτο, 2) ἐάν ἀμφότεροι οἱ διαφερόμενοι συνωμολόγησάν ἐγγράφως εἴτε κατὰ τὴν σύναψιν τῆς δικαιοπραξίας, εἴτε κατόπιν, ὅτι αἱ ἐκ τῆς δικαιοπραξίας διαφοραὶ λυθῆσονται διὰ τῆς κατὰ τὸν παρόντα νόμον διαιτησίας, 3) ἐάν ἀμφότεροι οἱ

1. Τὰ ἐντὸς « » ἐξάρτια προσετέθησαν δι' ἄρθρ. 1 ν.δ. 2/10 Νδρίου 1923.—Κατὰ τὸ ἄρθρ. 3 ν.δ. 21 Ἀπρ./24 Μαΐου 1926, κυρ. διὰ ν. δ. 13 Νδρίου 1927 καὶ ν. 3762 τοῦ 1929: «Αἱ ἐκθέσεις πραγματογνωμοσυνῶν τῶν ἐπιμελητηρίων, διενεργηθειῶν συμφώνως πρὸς τὸν ὑπὸ τοῦ Ὑπ. Γεωργίας, Ἐμπορίου καὶ Βιομηχανίας ἐγκρινομένου κανονισμοῦ πραγματογνωμοσύνης, κέκτηνται νομικὴν ἰσχὺν ἀπλοῦ τεκμηρίου».—Κανονισμοὶ πραγματογνωμοσυνῶν ἀδημοσιεύθησαν: 1) τοῦ ἐμπ. ἐπιμελητηρίου Σύρου (Π.Δ. 8/17 Ἰαν. 1927), 2) τοῦ Πειραιῶς (Π.Δ. 18/30 Ἰουν. 1928), 3) τοῦ Ἰωαννίνων (Π.Δ. 19/19 Νδρίου 1928), 4) τοῦ Βόλου (Π.Δ. 2/8 Ἀπρ. 1929), 5) τοῦ Καλαμῶν (Π.Δ. 26 Ἀγ. 7 Σδρίου 1929), 6) τοῦ Θεσσαλονίκης (Π.Δ. 12/16 Νδρίου 1929), 7) τοῦ Ροδόλης (Π.Δ. 27 Ἰαν. 2 Φεβρ. 1931), 8) τοῦ Πατρῶν (Π.Δ. 30/31 Μαρτ. 1932), 9) Κερκύρας (Β.Δ. 16/22 Ἰανουαρ. 1936).—Τέλος κατὰ τὸ ἄρθρ. 4 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω ν.δ. 21 Ἀπρ. 1926, ὡς ἐτροπ. διὰ τοῦ κυρώσαντος τοῦτο ν. 3762 τοῦ 1929: «Αἱ διατάξεις περὶ διαιτησίας, πραγματογνωμοσύνης καὶ δειγματοληψίας τῶν ἐμπορικῶν καὶ βιομηχ. Ἐπιμελητηρίων ἐπεκτείνονται καθ' ὅλην τὴν ἔκτασιν καὶ ἐπὶ τῶν ἐπαγγελματικῶν καὶ βιοτεχνικῶν ἐπιμελητηρίων». Κανονισμοὶ πραγματογνωμοσυνῶν ἐμπορικῶν καὶ βιοτεχνικῶν ἐπιμελητηρίων ἐξεδόθησαν: 1) τοῦ Κερκύρας (Π.Δ. 11/18 Ἰουλ. 1929), 2) τοῦ Πειραιῶς (Π.Δ. 26 Ἀγ. 5 Σδρίου 1929), 3) τοῦ Θεσσαλονίκης (Π.Δ. 16/25 Ὀκτωβρ. 1929), 4) τοῦ Ἀθηνῶν (Π.Δ. 12/16 Σδρίου 1929), 5) τοῦ Καλαμῶν (Π.Δ. 26 Μαΐου/30 Ἰουνίου 1934), 6) Ἰωαννίνων (Β.Δ. 16/23 Ἰαν. 1:36).—Ὅρα περαιτέρω ἐν τῷ κειμένῳ καὶ ν. 280 τοῦ 1914 «περὶ γεωργικῶν ἐπιμελητηρίων».

διαφερόμενοι ἐδήλωσαν ἐκ τῶν προτέρων ἐγγράφως διὰ σαφοῦς, ἀλλ' ἄνευ ὀρισμένης διατυπώσεως, ρήτραις ὅτι διὰ τινος ἢ πάσας τὰς ἐμπορικὰς διαφορὰς αὐτῶν. προκινῶσας ἐκ τῶν ἐργασιῶν των μεθ' ὀρισμένου ἢ μεθ' οἰουδήποτε προσώπου, δέχονται νὰ ὑποβάλλωνται εἰς τὴν διαιτητικὴν διαδικασίαν τῶν Ἐπιμελητηρίων, 4) ἐὰν ὁ εἷς τῶν διαφερομένων ἐξη δηλώσῃ κατὰ τὸ ἄρθρον 42 ὅτι πᾶσαι ἢ τινὲς τῶν διαφορῶν αὐτοῦ θὰ λύωνται διὰ τοιαύτης διαιτησίας. Ἐν τῇ περιπτώσει ὅμως ταύτῃ ὑποχρέωσις τοῦ δηλοῦντος εἶναι ἡ ὑπαγωγή εἰς διαιτησίαν, ρῆξι δὲ καὶ δικαίωμα.

41.—Ἡ αἴτησις ἐν τῇ περιπτώσει τοῦ ἐδ. 1 τοῦ προηγουμένου ἄρθρου ὑποβάλλεται ὑπὸ τῶν διαφερομένων εἰς τὸν Πρόεδρον τοῦ Ἐπιμελητηρίου, εἰς τὸ Δικαστήριον τῆς περιφερείας τοῦ ὁποίου ἠθέλην ὑπαχθῆ ἢ ἐκ τῆς διαφορᾶς δίκῃ, ἢ τοῦ ὑπὸ τῶν μερῶν συμφωνηθέντος, καὶ περιέχει ἐν σαφεῖ συνόψει τὴν ἐπιλυτέαν διαφορὰν.—Ἐν τῇ αἰτήσει δύναται ἕκαστος τῶν διαφερομένων νὰ ὀρίσῃ τὸν διαιτητὴν καὶ τὸν ἀναπληρωτὴν αὐτοῦ, ἀμφοτέροι δὲ οἱ ἐνδιαφερόμενοι ἐκλέγουσιν ἀπὸ κοινοῦ τρίτον διαιτητὴν, διευθύνοντα τὰς ἐργασίας τῶν διαιτητῶν, ὡς καὶ ἐπιδιαιτητὴν, διὰ τὴν περίπτωσιν τῆς ἰσοψηφίας μεταξὺ τῶν τριῶν διαιτητῶν, τὰ ὅρια καὶ τὸν τρόπον τῆς ἐνεργείας τῶν διαιτητῶν.

42.—Πᾶς ἔμπορος δύναται νὰ δηλώσῃ δι' ἐγγράφου αἰτήσεώς του, παραδιδομένης εἰς τὸν Πρόεδρον τοῦ Ἐπιμελητηρίου, ὅτι διὰ πάσας ἢ τινὰς διαφορὰς ἐκ τῶν ἐμπορικῶν του συναλλαγῶν ὑποβάλλει ἑαυτὸν εἰς τὴν διαιτητικὴν διαδικασίαν τοῦ παρόντος νόμου. Ἐπὶ τῇ βάσει τῶν δηλώσεων τούτων ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐπιμελητηρίου συντάσσει κατάλογον τῶν ἐμπόρων τῶν οὕτω ὑπαγομένων εἰς τὴν διαιτητικὴν διαδικασίαν τοῦ Ἐπιμελητηρίου, ἀντίγραφον δὲ τούτου ἀναρτᾶται εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Ἐπιμελητηρίου, δημοσιεύεται δὲ καὶ εἰς τὸ κατὰ τὸν ἀριθμὸν 7 τοῦ ἄρθρου 25 τοῦ παρόντος νόμου δελτίου.

43.—Ἐν τῇ περιπτώσει τῶν ἐδ. 2, 3 καὶ 4 τοῦ ἄρθρου 40, ἂν ὁ ἕτερος τῶν διαφερομένων δὲν συναινῇ εἰς τὴν ἀπὸ κοινοῦ ὑποβολὴν τῆς αἰτήσεως, ὁ θέλων νὰ διεξαχθῆ ἡ διαιτησία ὑποβάλλει τὴν ἑαυτοῦ αἴτησιν κατὰ τὸ ἄρθρον 41 καὶ κοινοποιεῖ τῷ μὴ συναινούντι καὶ ὑποχρεῶν εἰς διαιτησίαν διὰ δικαστικοῦ κλητῆρος δῆλωσιν, δι' ἧς εἰδοποιεῖ ὅτι ὑπέβαλε τὴν αἴτησιν τοῦ πρὸς τὸν Πρόεδρον τοῦ Ἐπιμελητηρίου καὶ προσκαλεῖ αὐτὸν, ὅπως ἐντὸς 8 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐπίδοσεως διορίσῃ καὶ οὗτος τὸν ἑαυτοῦ διαιτητὴν.—Ἐὰν ὁ καλούμενος κατοικῇ εἰς ἄλλην πόλιν τῆς Ἑλλάδος, ἡ διορία αὕτη παρατείνεται κατὰ 15 ἡμέρας. Ἐὰν ὁ καλούμενος κατοικῇ ἐν τινὶ πόλει τῆς Εὐρώπης, ἡ διορία ἐπεκτείνεται κατὰ 30 ἡμέρας, ἐὰν δὲ κατοικῇ ἐν ἄλλῃ χώρᾳ κατὰ 60 ἡμέρας.

44.—Ἐὰν ὁ κληθεὶς δὲν ὀρίσῃ τὸν ἑαυτοῦ διαιτητὴν κατὰ τὴν προθεσίαν τοῦ ἄρθρου 43, ἢ ἐὰν εἰς ἡ ἀμφοτέροι δὲν ὥρισαν τὰ πρόσωπα τῶν διαιτητῶν, κατὰ τὸ ἄρθρον 41, ὀρίζει ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐπιμελητηρίου τοὺς ἐλλείποντας διαιτητὰς ἐκ τῶν ἐκλεξιμῶν μελῶν τοῦ Ἐπιμελητηρίου, δι' ἐγγράφου του, ὅπερ κοινοποιεῖ εἰς αὐτοὺς, διαβιβάζων

ζων ἅμα καὶ πάντα τὰ ὑποβληθέντα αὐτῷ ἔγγραφα τὰ σχετικὰ πρὸς τὴν διαφορὰν.

45¹.—Ἐάν οἱ διαφερόμενοι δὲν συμφώνησαν περὶ τὸν διορισμὸν ἐπιδιαιτητοῦ, διορίζουν τοιοῦτον οἱ διαιτηταὶ καὶ τούτων μὴ συμφωνούντων, ὁ πρόεδρος τοῦ Ἐπιμελητηρίου.

46.—Αἱ αἰτήσεις καὶ δηλώσεις αἱ σχετικαὶ πρὸς τὴν διαιτησίαν δύνανται νὰ γίνωσι καὶ διὰ συστημένης ἐπιστολῆς καὶ διὰ τηλεγραφήματος, σὺν αὐταῖς δὲ δύνανται νὰ ὑποβληθῶσι καὶ ὅλα τὰ ἀποδεικτικὰ ἔγγραφα, τηλεγραφήματα, βιβλία καὶ πᾶν ἄλλο συντελοῦν εἰς τὴν ταχεῖαν διάγνωσιν τῆς διαφορᾶς.

47.—«Διαιτηταὶ δύνανται νὰ ἐκλεγῶσιν ὑπὸ τῶν διαφορομένων ἢ τοῦ προέδρου τοῦ Ἐπιμελητηρίου μόνον ἐκ τῶν τοῦ εἰδικοῦ καταλόγου τοῦ συντασσομένου κατὰ διειτρίαν καὶ ἐγκεκριμένου ὑπὸ τῆς ὀλομελείας τοῦ ἐπιμελητηρίου. Ἐν τῷ καταλόγῳ δύνανται νὰ περιληφθῶσι μέλη τοῦ ἐπιμελητηρίου καὶ ἄλλα πρόσωπα κατάλληλα κρινόμενα ὑπὸ τῆς ὀλομελείας τοῦ ἐπιμελητηρίου καὶ μὴ ἔμποροι ἔτι. Ἐν τοῖς καταλόγοις τῶν διαιτητῶν ἐπιμελητηρίων Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς δύνανται νὰ περιληφθῶσι καὶ πρόσωπα κατοικοῦντα ἢ ἀσχοῦντα τὸ ἐπάγγελμά των ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ ἑνὸς ἢ τοῦ ἑτέρου τῶν ἐπιμελητηρίων τούτων»².—Δὲν δύνανται νὰ εἶναι διαιτηταὶ οἱ συγγενεῖς μέχρι 4ου βαθμοῦ ἢ οἱ ἔχοντες οἰονδήποτε συμφέρον ἐκ τῆς ἐκβάσεως τῆς ὑποθέσεως.—Οἱ διαιτηταὶ ὑποχρεοῦνται νὰ ἐκδώσωσι τὴν ἀπόφασιν αὐτῶν ἐντὸς 15 ἡμερῶν ἀφ' ἧς παρέλαβον τὰ ἔγγραφα ἢ προθεσμίᾳ αὐτῇ δύνανται νὰ παραταθῆ παρὰ τοῦ προέδρου τοῦ Ἐπιμελητηρίου τῇ αἰτήσει τῶν διαιτητῶν ἢ τῶν ἐνδιαφερομένων ἢ τοῦ ἐπιδιαιτητοῦ.—«Ἐν περιπτώσει διαφωνίας περὶ τὴν παράτασιν καὶ τὸν χρόνον αὐτῆς, ἀποφαίνεται ἐντὸς 3 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς τῆς αἰτήσεως ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐπιμελητηρίου»³.—Ἐν περιπτώσει ἀδικαιολογήτου βραδύτητος διαιτητῶν ἢ ἐπιδιαιτητῶν, ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐπιμελητηρίου, τῇ αἰτήσει τοῦ ἐνδιαφερομένου, εἰδοποιεῖ τὸν ὀλιγοροῦντα ἵνα προβῆ εἰς τὴν ἐνέργειαν τῶν καθηκόντων του ἐντὸς τῆς ταχθείσης προθεσμίας, πειθόμενος δὲ ὅτι παρελκύεται ἡ διαφορὰ, καλεῖ τὸν διαφερόμενον ν' ἀντικαταστήσῃ τὸν ὀλιγοροῦντα ἐντὸς 3 ἡμερῶν καὶ τούτου ἀρνούμενου ἢ ἀπόντος, ἀντικαθίστᾷ αὐτὸν ὁ ἴδιος μετὰ γνωμοδότησιν τῆς διοικητικῆς ἐπιτροπῆς.—Ἡ μετὰ τὰς ἄνω προθεσμίας ἐκδοθεῖσα ἀπόφασις εἶνε ἀκυρος.

48³.—Οἱ διορισθέντες διαιτηταὶ ἢ ἀναπληρωταὶ αὐτῶν δικαιοῦνται νὰ μὴ δεχθῶσι τὴν διαιτησίαν, ἐὰν ἔχωσι πρὸς τοῦτο ἀποχωρῶντας λόγους. Τοὺς λόγους τούτους πρέπει νὰ ὑποβάλωσι δι' ἐπιστολῆς τῶν πρὸς τὸν Πρόεδρον τοῦ Ἐπιμελητηρίου ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς εἰς αὐτοὺς γνωστοποιήσεως τοῦ διορισμοῦ του. Ὁ Πρόεδρος συγκαλεῖ τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 13 τοῦ Νόμου τούτου Ἐπιτροπὴν ἐπὶ τῶν διαιτησιῶν

1. Ὡς ἔτροπ. δι' ἄρθρ. 1 ν.δ. 2/10 Νοεμβρίου 1923 Ὅρα σ. 380 σημ.1.

2. Αἱ ἐντὸς < > παράγρ. τοῦ ἄρθρ. 47 τίθενται ὡς ἔτροπ. δι' ἄρθρ. 1 ν.δ. 2/10 Νερίου 1923.

3. Ὡς ἔτροπ. δι' ἄρθρ. 1 ν. δ. 2/10 Νερίου 1923.

καὶ αὕτη ἀποφαίνεται ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν, ἐάν οἱ ὑποβληθέντες λόγοι εἶναι ἀποχρῶντες ἢ μὴ. Ἡ ἀπόφασις τῆς ἐπιτροπῆς γνωστοποιεῖται πρὸς τὸν ὑποβαλόντα τὴν μὴ ἀποδοχὴν, ἢ ἂν ὁ ἀποδεχθεὶς ὀλιγορῆσῃ νὰ φέρῃ εἰς πέρας τὴν διαιτησίαν, δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ στερεῖται τοῦ δικαιώματος τῶν ψηφοφοριῶν καὶ τοῦ ἐκλέγεσθαι ἐπὶ 4 ἔτη, ἢ ἐπερχομένη δὲ στέρησις δημοσιεύεται διὰ τινος ἐφημερίδος, ἐκδιδομένης ἐν τῇ ἔδρᾳ τοῦ Ἐπιμελητηρίου ἢ τῇ ἐγγυτέρᾳ πόλει.

49.—Ἐάν πάντες οἱ ἐνδιαφερόμενοι συμφωνῶσι, δύνανται νὰ μεταώσωσι τὴν διαιτησίαν διὰ δηλώσεώς των πρὸς τὸν Πρόεδρον τοῦ Ἐπιμελητηρίου.

50.—Ἡ ὑπὸ τῶν διαιτητῶν ἀκολουθουμένη διαδικασία ὀρίζεται διὰ Κανονισμοῦ, τιθεμένου διὰ Β.Δ. μετὰ γνωμοδότησιν ἐκάστου Ἐπιμελητηρίου, ἐφ' ὅσον τὰ μέρη δὲν συνεφώνησαν ἄλλως¹. Οἱ διαιτηταὶ δὲ τῶν ἐμπορικῶν καὶ ἀστικῶν διατάξεων. Δὲν ὑποχρεοῦνται νὰ ἀκολουθῶσι νομικοῦς περὶ ἀποδείξεως κανόνας, ἀλλὰ κρῖνουσι κατὰ τὴν πεποιθήσιν αὐτῶν, ἢ δὲ ἀπόφασίς των εἶναι πάντοτε ἠτιολογημένη.—Οἱ διαιτηταὶ δύνανται νὰ προσκαλέσωσι τὰ διάδικα μέρη εἰς διενέργειαν ὄρισμένων πράξεων, οἷον ἐμφάνισιν αὐτοπρόσωπον, προσαγωγὴν βιβλίων, ἐγγράφων, σεσημασμένων, ἢ μὴ, προσκομιδὴν μαρτύρων, ἐνορκον βεβαίωσιν παρὰ τῷ Εἰρηνοδικεῖῳ ἢ Προξενεῖῳ. Τὸν ἐπαγόμενον ὄρκον δὲν ὑποχρεοῦνται νὰ ἐπιβάλλωσι. Δύνανται νὰ ἀποφαίνωνται καὶ ἐπὶ τῇ βάσει ἀπλῶν τεκμηρίων ἢ τῶν ἰδίων ἑαυτῶν γνώσεων ἐπὶ οἰουδὴποτε πραγματικοῦ γεγονότος, ἀλλ' ἐν τῇ τελευταίᾳ ταύτῃ περιπτώσει ὑποχρεοῦνται νὰ ἀναφέρωσι τοῦτο καὶ ἐν τῇ ἀπόφασει.—Ἐάν δὲ οἱ διαφερόμενοι οὐδὲν ὄρισαν, θεωροῦνται καὶ ὡς συμβιβασταὶ τῆς ὑποθέ-

1. Κανονισμοὶ διαιτησίας τῶν ἐμπορικῶν καὶ θιομηχ. ἐπιμελητηρίων ἐξεδόθησαν: 1) τοῦ Ἀθηνῶν (Β.Δ. 12/20 Ἰουνίου 1920, τροποπ. διὰ Π.Δ. 3/8 Νερίου 1930), 2) τοῦ Καλαμῶν (Β.Δ. 21/29 Δερίου 1920), 3) τοῦ Μυτιλήνης (Β.Δ. 22 Φεβρ. 1920/23 Ἰαν. 1921), 4) τοῦ Πειραιῶς (Β. Δ. 3/7 Σερίου 1923 τροπ. διὰ 25 Μαΐου 16 Ἰουν. 1926), 5) τοῦ Ἀλεξανδρουπόλεως (Π. Δ. 17/30 Δερίου 1926), 6) τοῦ Σύρου (Π.Δ. 24/31 Δερίου 1926), 7) τοῦ Κερκύρας (Π.Δ. 8/24 Ἰαν. 1927), 8) τοῦ Πατρῶν (Π.Δ. 25 Φεβρ./4 Μαρτ. 1927), 9) τοῦ Κεφαλληνίας—Ἰθάκης (Π.Δ. 26 Νερίου/3 Δερίου 1928), 10) τοῦ Ἰωαννίνων (Π.Δ. 23 Νερίου/3 Δερίου 1928), 11) τοῦ Βόλου (Π. Δ. 8/16 Νερίου 1929), 12) τοῦ Ροδόπης (Π.Δ. 27 Ἰαν./4 Φεβρ. 1931), 13) τοῦ Πύργου (Β. Δ. 19/29 Φεβρ. 1940).

Κανονισμοὶ δὲ διαιτησίας τῶν Ἐπαγγελματικῶν καὶ βιοτεχν. ἐπιμελητηρίων (ἔρα σελ. 380 σημ. 1) ἐξεδόθησαν: 1) τοῦ Θεσσαλονίκης (Π. Δ. 22/31 Δερίου 1926), 2) τοῦ Ἀθηνῶν (Π. Δ. 24 Δερίου 1926/8 Ἰαν. 1927), 3) τοῦ Βόλου (Π.Δ. 20 Δερίου 1926/8 Ἰαν. 1927), 4) τοῦ Κερκύρας (Π.Δ. 8/21 Ἰαν. 1927), 5) τοῦ Πατρῶν (Π.Δ. 2/19 Μαρτ. 1927), 6) τοῦ Πειραιῶς (Π. Δ. 20/24 Ἀπριλ. 1929), 7) τοῦ Ροδόπης (Π. Δ. 25 Ἰαν./4 Φεβρ. 1931), 8) τοῦ Καλαμῶν (Π.Δ. 30 Μαΐου/5 Ἰουλ. 1934).

σεως.—Οἱ διαφερόμενοι δύνανται νά υποβάλλωσιν ὑπομνήματα.—Προδικαστικὰς ἀποφάσεις δὲν ἐκδίδουσιν οἱ διαιτηταί.—«Ὁ ἐπιδιαιτητὴς παρακολουθεῖ τὴν συζήτησιν, μὴ μετέχων τῶν διασκέψεων τῶν διαιτητῶν.—Ἐπελθούσης τυχὸν ἰσοψηφίας μεταξύ τῶν διαιτητῶν προσκαλεῖται εἰς νέαν διάσκεψιν ὁ ἐπιδιαιτητὴς. Ἀπόφασις τῶν διαιτητῶν θεωρεῖται ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἡ κατὰ σχετικὴν ἢ ἀπόλυτον πλειοψηφίαν ληφθεῖσα μεταξύ τούτων καὶ τοῦ ἐπιδιαιτητοῦ.—Καταμεριζόμενον τυχὸν τῶν ψήφων εἰς δύο ἀντιθέτους ἰσοψηφους μερίδας ἐπικρατεῖ ἡ ἀπόφασις τῆς μερίδος εἰς ἣν προσετέθη ὁ ἐπιδιαιτητὴς.—Προκυπτούσης δὲ καὶ ἐκ νέου ἰσοψηφίας ἐπικρατεῖ ἡ ἀπόφασις τοῦ ἐπιδιαιτητοῦ»¹.

51.—Ἡ διαιτητικὴ ἀπόφασις, γεγραμμένη ἐπὶ χαρτοσήμου δραχμῆς, ἐκδίδεται εἰς διπλοῦν καὶ ὑπογεγραμμένη ὑπ' ἀπάντων τῶν διαιτητῶν ἢ τοῦ ἐπιδιαιτητοῦ, κατατίθεται εἰς τὸ Ἐπιμελητήριον, τὸ ἐν δὲ τῶν ἀντιτύπων, ἅμα τῇ καταθέσει, διαβιβάζεται παρὰ τοῦ προέδρου τοῦ Ἐπιμελητηρίου πρὸς τὸν Πρόεδρον τοῦ Πρωτοδικείου, ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ ὁποῖου ἐδρεύει τὸ Ἐπιμελητήριον.—Ὁ Πρόεδρος τοῦ Πρωτοδικείου κηρύσσει τὴν ἀπόφασιν ἐκτελεστὴν διὰ πράξεώς του παρὰ πόδας τῆς ἀποφάσεως γραφομένης, ὑποβαλλομένης δὲ εἰς τέλος ὑπολογιζόμενον κατὰ τὸν ἐν τῷ ἄρθρῳ 14 τοῦ νόμου περὶ χαρτοσήμου πίνακα, καταβαλλόμενον δὲ διὰ κινητοῦ ἐπισήματος, διαγραφομένου ὑπὸ τοῦ Προέδρου. Μόνον μετὰ τοῦτο ἐκδίδεται ἀπόγραφον ἐκτελεστόν. «Ὁ Πρόεδρος δύνатаι νά μὴ κηρύξη τὴν ἀπόφασιν ἐκτελεστὴν, εἰς αὐτὴν δὲν ἔχη προφανῶς τὰ ἐξωτερικὰ στοιχεῖα τῆς ἀποφάσεως, ἢ ἂν τὸ διατακτικὸν τῆς ἀντίκειται εἰς νόμου δημοσίας τάξεως, ἀποκλειομένης εἰς τὸν Πρόεδρον τῆς ἐξετάσεως τῆς κατ' οὐσίαν νομικῆς ὁρθότητος ἢ μὴ τῆς ἀποφάσεως ἢ τῆς ὑπάρξεως λόγων καθιστώντων τὴν ἀπόφασιν ἐκλητὴν. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ὁ Πρόεδρος τῶν Πρωτοδικῶν ἐπιστρέφει τὴν ἀπόφασιν εἰς τὸν πρόεδρον τοῦ Ἐπιμελητηρίου, ἵνα, ἀνασυζητουμένης κατὰ τὰς ὡς ἄνω διατάξεις καὶ προθεσμίας τῆς ὑποθέσεως ὑπὸ τῶν αὐτῶν διαιτητῶν ἢ τῶν ἀναπληρωτῶν, διορθωθῶσι τὰ ἐλαττώματα τῆς ἀποφάσεως»².—Ἡ ἀπόφασις ἐκτελεῖται ἅμα ὡς καταστῆ τελεσίδικος.—Τελεσίδικος καθίσταται ἡ διαιτητικὴ ἀπόφασις α) εἰς τὰ μέλη παρητήθησαν ἐκ τῶν προτέρων ἢ ἐκ τῶν ὑστέρων τοῦ ἐνδίκου μέσου τῆς ἐφέσεως· β) εἰς τὴν παρήλθον 30 ἡμέραι, ἀφ' ἧς ἐπεδόθη κατὰ τὰς διατάξεις τῆς Πολ. Δικονομίας.

52.—Οὐδὲν ἕτερον πλὴν τῆς ἐφέσεως, τακτικὸν ἢ ἔκτακτον, μέσον χωρεῖ κατὰ τῆς διαιτητικῆς ἀποφάσεως.—Λόγοι ἐφέσεως εἶναι :—1) Παράβασις διατάξεως τοῦ παρόντος νόμου ἢ τῶν πρὸς ἐκτέλεσιν αὐτοῦ Διαταγμάτων, ἐφ' ὅσον ἡ παράβασις ἤθελε, κατὰ τὴν κυριαρχικὴν κρίσιν τοῦ Ἐφετείου, κριθῆ οὐσιώδης καὶ βλάβασα τὸν διάδικον.—2) Παράβασις ἐμπορικῶν καὶ ἀστυκῶν κανόνων, ἐφ' ὅσον συμπληροῦσι, κατὰ τὸ

1. Τὰ ἐντὸς « » ἐν τέλει τῆς β' παραγρ. τοῦ ἄρθρ. 51 προσετέθησαν δι' ἄρθρ. 1 § 18 ν.δ. 2/16 Νοβρίου 1923.

2. Τὰ ἐντὸς « » ἐν τέλει τῆς β' παραγρ. τοῦ ἄρθρ. 50 προσετέθησαν δι' ἄρθρ. 1 ν.δ. 2/16 Νοεμβρ. 1923.

ἄρθρ. 50 ἐδ. 2, τὸν παρόντα νόμον καὶ ἐφ' ὅσον ἡ παράβασις ἤθελε, κατὰ τὴν κυριαρχικὴν κρίσιν τοῦ Ἐφετείου, κριθῆ οὐσιώδης καὶ βλάψασα τὸν διάδικον.—3) Ἀκυρότης τῆς συστάσεως τῆς διαιτησίας, ὑπέρβασις τῆς ἐντολῆς τῶν διαιτητῶν, ἢ ἀναιτιολόγητον τῆς ἀποφάσεως.

53.—Ἀρμόδιον εἶναι τὸ Ἐφετεῖον, εἰς τὴν περιφέρειαν τῆς δικαιοδοσίας τοῦ ὁποίου ὑπάγεται τὸ Πρωτοδικεῖον, οὗ ὁ Πρόεδρος ἐκήρυξεν ἐκτελεστὴν τὴν ἀπόφασιν.—Ἡ συζήτησις γίνεται ὡς ἐπὶ ἐμπορικῶν δικοῶν.—Ἐὰν τὸ Ἐφετεῖον δεχθῆ τὴν ἔφεσιν διὰ τὸν τρίτον λόγον τοῦ προηγουμένου ἄρθρου ἐξαφανίζεται ἡ ἀπόφασις καὶ ἡ ὑπόθεσις ἀναπέμπεται εἰς νέαν διαιτησίαν κατὰ τὰς ἄνω διατάξεις καὶ προθεσμίας.—Ἐὰν τὸ Ἐφετεῖον δεχθῆ τὴν ἔφεσιν διὰ τὸν 1ον ἢ τὸν 2ον λόγον τοῦ προηγουμένου ἄρθρου, δύναται ἢ ν' ἀναπέμψῃ τὴν ὑπόθεσιν εἰς νέαν διαιτησίαν ἢ νὰ κρατήσῃ αὐτὴν παρ' ἑαυτῷ, ὅποτε ἀποφαίνεται τελεσιδίκως καὶ ἀμετακλήτως. Τὰ πραγματικὰ περιστατικὰ ὑποχρεοῦται νὰ δεχθῆ ὡς ἔκριναν οἱ διαιτηταί.

Νόμος 194 τῆς 13 Μαρτίου/2 Ἀπριλίου 1914.

«περὶ ἀσκήσεως ἐνδίκων μέσων ἐν ταῖς πολιτικαῖς δίκαις».

1.—Τὰ ὑπὸ τοῦ νόμου ἐν πολιτικαῖς καὶ ἐμπορικαῖς διαφοραῖς ἐπιτροπέμενα ἐνδिका μέσα τῆς ἀνακοπῆς κατ' ἐρήμην ἀποφάσεως, τῆς ἐφέσεως, τῆς αἰτήσεως ἀναιρέσεως καὶ ἀναψηλαφήσεως ἀσχοῦνται ἐφεξῆς διὰ δικογράφου κατατιθεμένου ἐν πρωτοτύπῳ δι' ἐκθέσεως, συντασσομένης ἐνώπιον τοῦ γραμματέως τοῦ ἐκδόντος τὴν ἀπόφασιν δικαστηρίου ἐντὸς τῶν ὠρισμένων ὑπὸ τοῦ νόμου προθεσμιῶν, λαμβανομένης ὑπ' ὄψει διὰ τὴν παρέκτασιν αὐτῶν, καθ' ἃς περιπτώσεις δίδεται τοιαύτη ἐκ τοῦ νόμου, τῆς ἀποστάσεως τοῦ ἀσχοῦντος τὸ ἐνδίκον μέσον ἀπὸ τῆς ἑδρας τοῦ ρηθέντος δικαστηρίου.—Ἐν περιπτώσει παραστάσεως διὰ πληρεξουσίου ἰσχύουσιν αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 29 ἐδάφ. β'. τοῦ περὶ δικηγόρων νόμου¹ καὶ ἄρθρου 92 Πολ. Δικ.—Δὲν ὑπάγονται εἰς τὰς ἄνω διατάξεις αἱ ἀνακαπαὶ κατ' ἐρήμην ἀποφάσεων περὶ ἐξώσεως ἐκδιδομένων κατὰ τὴν ἐνώπιον τῶν προέδρων Πρωτοδικῶν καὶ Εἰρηνοδικῶν διαδικασίαν.—Ἐπὶ διαιτητικῶν δ' ἀποφάσεων αἱ ἄνω διατάξεις ἐφαρμόζονται μόνον ὡσάκις τακτικὸν δικαστήριον ὀρίζεται ὡς διαιτητικὸν (ἄρθρ. 529 § 3 Πολ. Δικον.).

2².—Ἐκαστος τῶν διαδίκων δύναται εὐθὺς μετὰ τὴν κατὰ τὸ ἄρθρ. 1 ἀσκήσιν τοῦ ἐνδίκου μέσου, προσάγων ἀντιγράφων τούτου, νὰ ἐγγράψῃ τὴν ὑπόθεσιν εἰς τὸ πινάκιον τοῦ ἀρμοδίου δικαστηρίου καὶ φέρῃ τὴν συζήτησιν κατὰ τὴν ἐν τῷ πινάκιῳ ὀρισθεῖσαν ἡμέραν διὰ κλήσεως κάτωθι ἀντιγράφου τοῦ κατατεθέντος δικογράφου ἢ καὶ αὐτο-

1. Ἄρθρ. 50 § 2 τοῦ νῦν ἰσχύοντος Κώδικος Δικηγόρων.

2. Ὡς ἀντικατεστάθη δι' ἄρθρ. 11 ν. δ. 4/9 Σεπτεμβρ. 1925 «περὶ τροπ. τῶν περὶ πινακίων καὶ ἄλλων σχετικῶν πρὸς τὴν προδικασίαν διατάξεων τῆς Πολ. Δικον.», κυρωθέντος διὰ ν. 4288 τοῦ 1929.

τελῶς γινομένης καὶ ἐπιδιδομένης πρὸς τὸν ἀντίδικον αὐτοῦ ἢ τὸν τοῦ-
του νομίμως διαορισμένον ἀντίκλητον, τηρουμένης διὰ τὴν ἐνώπιον τοῦ
δικαστηρίου ἐμφάνισιν τῆς νομίμου πρὸς συζήτησιν προθεσμίας σὺν τῇ
ἐκ τῆς ἔδρας αὐτοῦ ἀποστάσει, ὡσάκις τοιαύτη προστίθεται κατὰ νόμον,
τῆς κατοικίας τοῦ καλουμένου διαδίκου κατὰ τὸ ἄρθρ. 195 Πολ. Δικο-
νομίας, ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ ΓΨΗ νόμου τοῦ 1911.—Κατὰ τὴν ἐπ'
ἀναφορᾷ διαδικασίαν, ἐφ' ὅσον ἡ δίκη δὲν μετετρέπη εἰς ἀντιδικίαν, ἡ
ἔφεσις φέρεται εἰς συζήτησιν κατὰ τὸ ἄρθρ. 644 τῆς Πολ. Δικ.—«Κατὰ
τὰ λοιπὰ ἐφαρμόζονται καὶ ἐνταῦθα τὰ ἐν ταῖς παραγρ. 4—7 τοῦ ἄρθρ.
495 διατεταγμένα»¹.

3.—Ἡ ἐκθέσις, διαλαμβάνουσα τὰ κατὰ τὴν Πολ. Δικονομίαν
στοιχεῖα ἐκθέσεως, συντάσσεται ἐφ' ἀπλοῦ χάρτου ἐν βιβλίῳ, οὐτινος
αἱ λεπτομέρειαι κανονισθῆσονται διὰ Β.Δ.², τὸ δὲ κατατιθέμενον δικό-
γραφον, προκειμένου μὲν περὶ ἐνδίκων μέσων ἀπευθυνομένων ἐνώπιον
Εἰρηνοδικείων γράφεται ἐπὶ χαρτοσήμου 50 λεπτῶν, ἐπὶ δὲ τῶν ἐνδι-
κῶν μέσων τῶν ἀπευθυνομένων ἐνώπιον πολυμελῶν δικαστηρίων ἐπὶ
τριδράχμου.—Ἐπὶ τῶν ἐκθέσεων τῶν ἀφορῶν ἀνακοπᾶς καὶ ἐφέσεις
παρὰ τοῖς πρωτοδικαῖς καὶ ἐφέταις ἐπιτίθεται κινητὸν χαρτόσημον
δραχ. δύο μὲν διὰ τὰς ἐν τοῖς Ἐφετείοις τοιαύτας ἐγγραφάς, μίᾳ δὲ
διὰ τὰς ἐν τοῖς Πρωτοδικείοις³. — Ἐξαιροῦνται τῶν τελῶν τούτων τὸ
Δημόσιον καὶ οἱ διάδικοι ἐν γένει οἱ ἀπαλλασσόμενοι τελῶν χαρτοσή-
μου, ὡς καὶ οἱ πένητες κατὰ τὸ ἥμισυ.

4.—Πρόσθετοι λόγοι ἐφέσεως, ὡσάκις χεῖρῶσι κοινοποιήσεως, καὶ
πρόσθετοι λόγοι ἀναίρεσεως καὶ ἀναψηλαφήσεως ὑποβάλλονται διὰ δι-
κογράφου κατατιθεμένου παρὰ τῷ γραμματεῖ τοῦ δικαστηρίου, παρ' ᾧ
τὰ ἐνδίκα ταῦτα μέσα διατελοῦσιν ἐκκρεμῆ, γράφομένου τοῦ δικογρά-
φου ἐπὶ χαρτοσήμου δραχμῆς μίᾳ³, ἐξαιρέσει τοῦ Δημοσίου καὶ τῶν
ὡς ἄνω ἀπηλλαγμένων τέλους ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει διαδίκων. Ἐπὶ τοῦ
δικογράφου δὲ τούτου ὁ γραμματεὺς βεβαιοῖ τὴν κατάθεσιν δι' ἐπιση-
μειωτικῆς πράξεως ἀπηλλαγμένης τέλους.

5.—Ἡ κατὰ τὰ ἄρθρα 599, 601 καὶ 774 Πολιτ. Δικονομίας ἐγγραφὴ
τῶν ἀνακοπῶν καὶ ἐφέσεων ἐν ἰδίῳ βιβλίῳ καταργεῖται. Ἡ δὲ πι-
στοποίησις περὶ τῆς ἀσκήσεως ἢ μὴ τῶν ἀνωτέρω ἐνδίκων μέσων γίνε-
ται ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἐν ἄρθρ. 1 τοῦ παρόντος ἐκθέσεων ὑπὸ τοῦ συν-
τάσσοντος ταύτας γραμματέως.—Προσαγωγή ἐν πρωτοτύπῳ τῶν κατατι-
θεμένων δικογράφων, δὲν ἀπαιτεῖται, ἀλλὰ ταῦτα λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν ἐν
ἀντιγράφοις, ἐφ' ὧν βεβαιοῦται ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου γραμματέως καὶ ἡ κα-
τάθεσις. Δικαιοῦται δὲ εἰς ἐκδόσιν τοιούτων ἀντιγράφων καὶ ὁ καταθέσας

1 Ἡ ἐντὸς « » παράγρ. προσετέθη δι' ἄρθρ. 1 ν.δ. 20 Ἀπριλίου
1926, «περὶ τροποποιήσεως κλπ. τῶν ἀπὸ 4 Σεβρίου 1925 τριῶν ν. δ. περὶ
πινακίου κλπ.» κυρωθέντος διὰ ν. 4290 τοῦ 1929.

2 Ἐξεδόθη τὸ Β.Δ. τῆς 24 Μαρτ. 1914.

3 Νῦν τὰ τέλη ταῦτα ἠδῆξήθησαν διὰ τοῦ ἄρθρ. 25 τοῦ ν. 4755 τοῦ
1930 «περὶ τελῶν χαρτοσήμου» ὡς ἀντικτ. δι' ἄρθ. 1 Β.Δ. 12/15 Σεπτ. 1949.

δικηγόρος, ἐφ' ὧν προστίθεται ὑπὸ τοῦ γραμματέως ἀτελῶς ἢ βεβαίως τῆς καταθέσεως.

Νόμος 206 τῆς 7 Ἀπριλίου 1914.

«περὶ τροποποιήσεως τῶν διαδικαστικῶν ἐγγράφων καὶ περὶ καθορισμοῦ ἐνιαίας διαδικασίας ἐπὶ τῶν πολιτικῶν ἐν γένει δικῶν».

1^α.—

2.—Καταργεῖται ἡ διαδικαστικὴ διάκρισις τῶν δικῶν εἰς συνήθεις, συνοπτικὰς καὶ ἐμπορικὰς, πᾶσαι δὲ αἱ ἐνώπιον τῶν πρωτοδικῶν καὶ ἐφετῶν ὑποθέσεις, πλὴν ἐκείνων εἰς ἃς καθιεροῦνται εἰδικαὶ διαδικασίαι, εἰσάγονται, συζητοῦνται καὶ ἐκδικάζονται, ἐν γένει κατὰ τὴν διὰ τὰς συνοπτικὰς ὑποθέσεις διαγεγραμμένην ὑπὸ τῆς Πολ. Δικον. διαδικασίαν, φυλαττομένων τῶν ὑφισταμένων κατ' οὐσίαν διατάξεων, ὅσον ὡς πρὸς τὰ ἐν ἐμπορικαῖς διαφοραῖς ἀποδεικτικὰ μέσα, τὴν ἀπαγγελίαν προσωπικῆς κρατήσεως καὶ τὴν προσωρινὴν ἐκτέλεσιν, ὡς καὶ τῶν ὀρισμῶν τοῦ ἀρθροῦ 729 Πολ. Δικον. ὡς ἐτροπ. διὰ ν. ΓΦΟΓ' τοῦ 1910.—«Δέκα»² ἡμέρας πρὸ τῆς συζητήσεως συντάσσεται παρὰ τοῦ γραμματέων ἐκθέμα, ἐν ᾧ ἀναγράφονται αἱ συζητητέαι ὑποθέσεις ἐξ ἀμφοτέρων τῶν πινακίων, πλὴν ἐάν ἡ προθεσμία τῆς συζητήσεως γυγᾶνῃ 24 ὥρος ἢ βραχυτέρα, ὅτε τὸ ἐκθέμα διὰ τὰς ὑποθέσεις ταύτας γίνεται μέχρι τῆς ὥρας τῆς συνεδριάσεως.—Ἐν τῷ ἐκθέματι περιλαμβάνονται καὶ αἱ ὀκωμοσίαι».

3^α.—

4.—Ὁ παρὼν νόμος δὲν ἐφαρμόζεται ἐπὶ τῆς ἐνώπιον τῶν Εἰρηνοδικῶν διαδικασίας, ἐφ' ἧς ἐξακολουθοῦσιν ἰσχύουσαι αἱ διατάξεις ἀρθρ. 499 Πολ. Δικον., ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ νόμου ΒΡΙΑ'.

Νόμος 263 τῆς 18 Μαΐου 1914⁴.

«περὶ τροποποιήσεως διατάξεων τινῶν τῆς Πολ. Δικονομίας».

8.—Καθ' ὅς περιπτώσεις ἐν ταῖς περὶ ἐκτελέσεως (συντηρητικῆς ἢ ἀναγκαστικῆς) διατάξεσι τῆς Πολ. Δικ. ἢ τῶν συναφῶν νόμων γίνεται

1. Ὅρα εἰς τροποποιήσεις ἀρθρ. 555, 559, 580 ἐδ. γ' καὶ 620 ἐδ. α' Πολ. Δικ. περιληφθείσας ἐν αὐτοῖς.

2. Αἱ ἐντὸς « » β' καὶ γ' παράγραφοι τίθενται ὡς ἐτροπ. δι' ἀρθρ. 9 ν.δ. 4/9 Σεβρίου 1925, κυρωθέντος διὰ ν. 4288 τοῦ 1929, ἢ δ' ἐν ἀρχῇ τῆς 6' παραγράφου λέξις «δέκα» ἐτέθη ἀντὶ τῆς ἀρχικῆς «πέντε» δι' ἀρθρ. 1 ν.δ. 20 Ἀπριλ. 1926, κυρωθέντος διὰ ν. 4290 τοῦ 1929.

3. Ὅρα τροποποίησιν ἀρθρ. 821 Πολ. Δικον. περιληφθείσας ἐν αὐτῷ.

4. Τὰ λοιπὰ μὴ παρατιθέμενα ἐν τῷ κειμένῳ ἀρθρα ἀφορῶσιν εἰς τροποποιήσεις τῶν ἀρθρ. 148, 298, 416, 499 § γ, 526 § γ', δ', 638 καὶ 857 Πολ. Δικ., περιληφθείσας ἐν αὐτοῖς.

λόγος περί δήμου, πρωτευούσης δήμου, δημαρχείου, μη υπάρχοντος δήμου κατά τὸν ἰσχύοντα ὄργανισμόν, νοεῖται ἢ κοινότης, ἢ ἔδρα καὶ τὸ κατάστημα τῆς κοινότητος, ἐν ἣ ἔδρευε ὁ συμβολαιογράφος ἢ ὁ ἐκτελῶν συμβολαιογραφικὰ καθήκοντα εἰρηνοδίκης, ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ ὁποίου κεῖται τὸ ἀκίνητον ἢ εὗρηται τὰ μεσεγγυηθέντα κινήτα, ὡσαύτως δὲ ἐφ' ὅσον ὀρίζεται ἵνα κينوποιήσῃς ἢ ἄλλη νόμιμος πράξις ἐνεργηθῆ πρὸς τὸν δήμαρχον ἢ δημαρχιακὸν πάρεδρον; ἐνεργεῖται αὕτη πρὸς τὸν πρόεδρον τοῦ κοινοτικοῦ συμβουλίου ἢ τὸν νόμιμον τοῦτου ἀναπληρωτὴν τῆς ὡς ἄνω κοινότητος ¹.

Νόμος 280 τῆς 18/20 Ἰουνίου 1914

«περὶ γεωργικῶν Ἐπιμελητηρίων»

1.—Εἰς τὰς πρωτευούσας ἐκάστου νομοῦ δύναται διὰ Β. Δ. νὰ συσταθῶσι γεωργικὰ ἐπιμελητήρια ².

3.—Τῶν γεωργικῶν ἐπιμελητηρίων σκοπὸς εἶνε...καὶ εἰδικώτερον...—β') λύουσι διαιτητικῶς ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἐνδιαφερομένων πᾶσαν διαφορὰν μετὰξὺ ἐμπόρων καὶ γεωργῶν, γαιοκτημόνων καὶ ἐπιμόρων καλλιεργητῶν ἢ ἐργατῶν...—δ') καταμηνύουσι τὰς νοθεύσεις γεωργικῶν προϊόντων ἢ τὸν ἀθέμιτον ἐπ' αὐτῶν ἀνταγωνισμόν καὶ ἐπιμελοῦνται διὰ τὴν εἰλικρινῆ μέτρησιν καὶ στάθμησιν τῶν προϊόντων.

21.—Εἰς τὴν δικαιοδοσίαν ἀποκλειστικῶς τῆς Συνελεύσεως ὑπάρχονται... ζ') ἢ ἀπόφασις ἐπὶ τῶν ἐν τοῖς ἔδαφ. η', ι', ια', ιβ' καὶ ιγ' τοῦ ἄρθρου 3 περιλαμβανομένων δικαιωμάτων τοῦ Ἐπιμελητηρίου..

41.—...Πᾶσαι αἱ διατάξεις αἱ πρὸς ἐφαρμογὴν τοῦ νόμου τοῦτου ἀπαιτούμεναι ὀρίζονται διὰ Β. Διαταγμάτων.

Νόμος 292 τῆς 27 Σεπτεμβρίου 1914.

«περὶ ἀφανείας» ³.

1. Ὅρα καὶ ἄρθρ. 202 Κώδικος Δήμων καὶ Κοινοτήτων 17 Ἀπρ. 1936.

2. Β.Δ. 31/10-9/11/19 «περὶ συστάσεως γεωργ. ἐπιμελητηρίων ἐν τοῖς νομοῖς Ἀτικοβοιωτίας κλπ.».

«ἄρθρ. 20 (ν. 23)—...Ἡ διαιτητικὴ ἐπιτροπὴ δύναται νὰ δικάσῃ καὶ ν' ἀποφασίσῃ παρισταμένων καὶ δύο μόνον μελῶν τῆς, ἐν ἰσοψηφίᾳ δὲ ἐπαναδικάζεται ἢ διαφορά, συμμετέχοντος καὶ τοῦ τρίτου μέλους.—Ἐπὶ πλέον ἐκλέγεται καὶ ἐν ἀναπληρ. μέλος διὰ τὴν περίπτωσιν πραγματικοῦ ἢ νομικοῦ τινος κωλύματος τακτικοῦ τινος μέλους.—Ὁ τρόπος τῶν ἐργασιῶν, ἢ ἐνώπιον αὐτῆς διαδικασίας, ὡς καὶ ἡ ἰσχὺς καὶ ἔκτασις τῶν ἀποφάσεων τῆς διαιτητικῆς ἐπιτροπῆς, κανονισθήσονται διὰ νομοθετικῆς διατάξεως.—Τὸ ἄρθρ. τοῦτο ἐπεξετάθη εἰς πάντα τὰ γεωργ. ἐπιμελητήρια διὰ τοῦ συστατικοῦ αὐτῶν Διατ.

3. Κατηργήθη δι' ἄρθρ. 10 ἀν. ν. 2783 τοῦ 1941, εἰσαγωγικοῦ τοῦ Ἀστ. Κώδικος.—Διὰ τῆς § 2 τοῦ ἄρθρ. 10 ν. 2783 ὤρισθη ὅτι ἐπὶ τὰ

Νόμος 406 τῆς 17 Νοεμβρίου 1914.

«περὶ δικαστηρίου συγκρούσεως καθηκόντων»

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄.

ἹΟργανισμὸς τοῦ δικαστηρίου.

1.—Συνιστᾶται, δυνάμει τοῦ ἄρθρου 101 τοῦ Συντάγματος, δικαστήριον πρὸς ἐκδίκασιν τῶν ἐγειρομένων συγκρούσεων καθηκόντων μετὰξὺ δικαστικῶν καὶ διοικητικῶν ἀρχῶν καὶ μετὰξὺ Συμβουλίου Ἐπικρατείας καὶ διοικητικῶν ἀρχῶν. Ἐν τῷ ὄρει τῶν διοικητικῶν ἀρχῶν περιλαμβάνονται καὶ τὰ διοικητικὰ δικαστήρια.

2.—τὸ Δικαστήριον τοῦτο, ἔδρευον ἐν τῇ πρωτεύουσῃ, ἀποτελεῖται ἐκ τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργοῦ, ὡς προέδρου, τριῶν τακτικῶν συμβούλων τῆς Ἐπικρατείας καὶ τριῶν ἀρεοπαγιτῶν, ἐκλεγομένων παρ' ἐκατέρου τῶν σωμάτων καὶ ἐπὶ μίαν τριετίαν ἀρχομένην ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου.—Ἡ πρώτη σύστασις τοῦ Δικαστηρίου γενήσεται ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς συγκροτήσεως τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας τὸ ἀπὸ τῆς συστάσεως δὲ ταύτης μέχρι τέλους τοῦ αὐτοῦ χρονολογικοῦ ἔτους διάστημα λογισθήσεται ἀντὶ τοῦ πρώτου ἔτους τῆς πρώτης τριετοῦς περιόδου.

3.—Νόμιμος ἀναπληρωτὴς τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργοῦ ἐν κωλύματι αὐτοῦ, εἶναι ὁ παρὰ τῷ Ὑπ. Οἰκονομικῶν Δικαστικὸς Σύμβουλος. Τὰ μέλη δὲ τοῦ Δικαστηρίου, κωλυόμενα, ἀναπληροῦνται οἱ μὲν σύμβουλοι τῆς Ἐπικρατείας ὑπὸ τῶν λοιπῶν τακτικῶν συμβούλων, οἱ δὲ ἀρεοπαγιταὶ ὑπὸ τῶν ἐτέρων ἀρεοπαγιτῶν κατὰ σειράν ἀρχαιότητος προσκαλουμένων ὑπὸ τοῦ προέδρου τοῦ Δικαστηρίου.

4.—Τὸ δικαστήριον τῶν συγκρούσεων συνεδριάζει ἐν ὀλομελείᾳ καὶ ἀποφαίνεται δι' ἀπολύτου πλειοψηφίας. Ἡ συνεδρίασις δὲ γίνεται δημοσίᾳ ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας.

5.—Γραμματέως καθήκοντα ἐκτελεῖ ὁ Γεν. Γραμματεὺς τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας καὶ οἱ νόμιμοι ἀναπληρωταὶ αὐτοῦ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β΄.

Σύγκρουσις μετὰξὺ διοικητικῶν ἀρχῶν καὶ δικαστηρίων.

α) Διαδικασία ἐπὶ καταφατικῆς συγκρούσεως.

6.—Εἰσαχθείσης ἐνώπιόν τινος τῶν πολυμελῶν δικαστηρίων ὑποθέσεως, ἣν ἡ διοικητικὴ ἀρχὴ ὑπολαμβάνει ὡς ἀνήκουσαν εἰς τὴν ἑαυτῆς

κράτος τοῦ ἄρθρ. 18 ν. 292 διωρισμένος κηδεμῶν θεωρεῖται ὡς ἐπίτροπος ἀπόντος καὶ ἰσχύουσιν ὡς πρὸς αὐτὸν αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρ. 1701—1704 τοῦ Κώδικος. Διὰ δὲ τοῦ ἄρθρ. 11 ὤρισθη ὅτι ἡ πρὸ τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ Ἀστ. Κώδικος ἀρξάμενη διαδικασία περὶ κηρύξεως ἀφανσίας συνεχίζεται καὶ περατοῦται συμφώνως πρὸς τὰς οἰκείας διατάξεις τοῦ Κώδικος.—Ὅρα καὶ ἄρθρ. 10 ν. 6298 τοῦ 1934 «περὶ κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων» ἐν οἰκείᾳ θέσει. Μέρ. Γ'.

ἀρμοδιότητα, καὶ τοῦ Δικαστηρίου μὴ ἀποφνημαμένου ἑαυτὸ ἀναρμόδιον, ἢ σύγκρουσις αἰρεταί ἐπιμελεία τοῦ νομάρχου τῆς περιφερείας τοῦ δικαστηρίου εἰς ὃ εἰσῆχθη ἢ ὑπόθεσις.

7.—Ὁ νομάρχης πρὸς ἄρσιν τῆς συγκρούσεως ἀπευθύνει πρὸς τὸ δικαστήριον διὰ τοῦ παρ' οὐτῷ εἰσαγγελέως ἔγγραφον διακήρυξιν ὅτι ἡ ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου ὑπόθεσις δὲν ὑπάγεται εἰς αὐτὸ καὶ ὅτι πρέπει ν' ἀπόσχη πάσης περαιτέρω ἐνεργείας.

8.—Ἄρσις τῆς συγκρούσεως δὲν χωρεῖ μετὰ τὴν ἔκδοσιν ὀριστικῆς ἀποφάσεως. Ἄλλ' ἐφεσιβληθείσης ταύτης ἄρχεται αὐθις τὸ δικαίωμα τῆς ἄρσεως μέχρι τελεσιδίκου ἀποφάσεως τοῦ ἐφετείου ἢ τοῦ ὡς ἐφετείου δικάζοντος δευτέρου τμήματος τοῦ Ἀρείου Πάγου.

9.—Ὁ εἰσαγγελεὺς γνωστοποιεῖ τὴν ἄρσιν ἀνυπερθέτως πρὸς τὸν πρόεδρον τοῦ δικαστηρίου. Ἀποτέλεσμα δὲ τῆς προσηκόντως γνωστοποιηθείσης ἄρσεως εἶνε, ὅτι τὰ τε δικαστήρια καὶ αἱ διοικ. ἀρχαὶ ὀφείλουσι ν' ἀπέχωσι πάσης περαιτέρω ἀποφάσεως ἢ ἄλλης ἐνεργείας μέχρι διευκρινήσεως τοῦ ζητήματος, ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος τῶν πράξεων αὐτῶν.

10.—Ἐντὸς δεκαπέντε τῷ βραδύτερον ἡμερῶν ὃ νομάρχης ὑποβάλλει πάντα τὰ ἔγγραφα εἰς τὸν πρόεδρον τοῦ δικαστηρίου τῶν συγκρούσεων, ὅστις συγκαλεῖ τὸ δικαστήριον τοῦτο εἰς ὀριζομένην παρ' αὐτοῦ δικάσιμον, ὀρίζει δ' ἐν τῶν μελῶν αὐτοῦ εἰσηγητὴν, πρὸς ὃν καὶ ἀποστέλλει τὴν δικογραφίαν.

11.—Τρεῖς τοῦλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς δικάσιμου ἢ ὑπὸ τοῦ εἰσηγητοῦ συνταχθεῖσα ἔκθεσις διαπέμπεται ἐν ἀντιγράφοις πρὸς πάντα τὰ μέλη τοῦ δικαστηρίου καὶ ἡ δικογραφία παραμένει κατατεθειμένη ἐν τῷ γραφείῳ τοῦ δικαστηρίου.

12.—Οἱ κατὰ τὴν ἐνώπιον τοῦ πολιτικοῦ δικαστηρίου δίκην δικάσιμοι εἰδοποιοῦνται παρὰ τοῦ εἰσαγγελέως περὶ τῆς αἰτηθείσης ἄρσεως, δὲν κλητεύονται δὲ οὔτε εἶνε ἀναγκαῖα ἢ παρουσία των, κατὰ τὴν ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου τῶν συγκρούσεων συζήτησιν, δύνανται ὅμως κατὰ βούλησιν νὰ ὑποβάλωσιν ἔγγραφα, ὑπομνήματα καὶ νὰ παραστῶσι κατὰ τὴν συζήτησιν, διὰ δικηγόρου παρ' Ἀρείῳ Πάγῳ διατελοῦντος, εἴτε μετὰ τοιοῦτου δικηγόρου.

13.—Ἡ συζήτησις ἄρχεται διὰ τῆς ἀναπτύξεως τῆς ὑποθέσεως παρὰ τοῦ εἰσηγητοῦ μεθ' ὃ δίδεται ὁ λόγος εἰς τοὺς τυχόν παρισταμένους δικάσιμους.

14.—Ἡ ἀπόφασις τοῦ δικαστηρίου τῶν συγκρούσεων περιοριζομένη εἰς τὴν λύσιν τοῦ ἀμφισβητουμένου ζητήματος τῆς διαδικασίας, ἀποφαίνεται τὴν κατάργησιν πάσης ἀναρμόδιως ἐκδοθείσης ἀποφάσεως καὶ τὴν ἀναπομπὴν τῆς ὑποθέσεως πρὸς τὴν ἀρμοδίαν κρινομένην ἀρχὴν, ὑποχρεωτικὴ οὕσα δι' ἀμφοτέρας.

15.—Τὸ ἔγγραφο τῆς προκειμένης διαδικασίας, πρακτικὸ καὶ ἀποφάσεις τοῦ δικαστηρίου, εἰσὶν ἀπηλλαγμένα τελῶν. Ἀλλὰ τὰ παρ' ἰδιώτου διαδίκου ὑποβαλλόμενα ἔγγραφα ὑπόκεινται εἰς ἴσα τέλη πρὸς τὰ παρ' Ἀρείῳ Πάγῳ καταβαλλόμενα δι' ἐπικολλήσεως δικαστικοῦ ἐνσήμου. Οἱ δὲ παριστάμενοι δικηγόροι καταβάλλουσι πεντάδραχμον ὡσαύ-

τως τέλος ἐπιτηδεύματος, διὰ τοῦ ἐπὶ τούτῳ εἰδικοῦ ἐνσήμου, τιθεμένου ἐν τῷ πρακτικῷ τῆς συζητήσεως.

β') Διαδικασία ἐπὶ ἀποφατικῆς συγκρούσεως.

16.—Ὅσακις ἐπὶ τιγος ὑποθέσεως τὰ τε ἀστικά δικαστήρια καὶ αἰδιοικ. ἀρχαὶ ἤθελον κηρυχθῆ ἄναρμόδιοι δι' ἀπόφάσεως τελεσιδίκου, εἴτε ἐν τῇ ἐκδόσει αὐτῆς, ὡς κατὰ τελευταῖον βαθμὸν ἀπηγγελμένης εἴτε καθ' οἰονδήποτε τρόπον καταστάσεως τελεσιδίκου, εἴτε γενομένης ἀμετακλήτου εἴτε μὴ, ὁ διάδικος δικαιούται νὰ ζητήσῃ τὸν κανονισμὸν τῆς ἀρμοδιότητος παρὰ τοῦ δικαστηρίου τῶν συγκρούσεων.

17.—Ἡ εἰσαγωγή τῆς ὑποθέσεως γίνεται δι' αἰτήσεως παραδιδομένης ἐν πρωτοτύπῳ εἰς τὸν γεν. γραμματέα τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ὡς γραμματέα τοῦ δικαστηρίου τῶν συγκρούσεων, ὅστις καὶ ἐγγράφει ταύτην ἐν ἰδίῳ βιβλίῳ (πινακίῳ).—Διὰ πράξεως γραφομένης ἐπὶ τῆς αἰτήσεως ταύτης ὁ πρόεδρος τοῦ δικαστηρίου ὁρίζει εἰσηγητὴν ἐν τῶν μελῶν καὶ τὴν δικάσιμον, ἀντίγραφον δὲ τῆς αἰτήσεως μετὰ τῆς ἐπισημειωτικῆς πράξεως, ἐντολῇ τοῦ προέδρου, κοινοποιεῖται πρὸς τὸν ἕτερον διάδικον διὰ δικαστ. κλητῆρος.—Ἐν περιπτώσει κωλύματος τοῦ εἰσηγητοῦ, ὁ πρόεδρος δύναται ν' ἀντικαθιστᾷ αὐτὸν καὶ προφορικῶς κατὰ πᾶσαν στάσιν τῆς διαδικασίας.

18.—Ἡ συζητήσις γίνεται ἐν δημοσίᾳ συνεδριάσει προφορικῶς ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἐγγράφων τῆς προδικασίας. Οἱ διάδικοι παρίστανται διὰ δικηγόρων διατελούντων παρ' Ἀρείῳ Πάγῳ ἢ μετὰ τοιούτων ὑποκειμένων εἰς τὸ αὐτὸ τέλος ἐπιτηδεύματος καταβαλλόμενον ὡς ἐν ἀρθρῷ 15.

19.—Κατὰ τὰ λοιπὰ, καὶ δὴ ὅσον ἀφορᾷ τὴν διεξαγωγὴν τῶν συζητήσεων, τὴν κατάρισιν τῶν πρακτικῶν καὶ ἀποφάσεων, ἐφαρμόζονται ἀναλόγως αἱ διατάξεις τῆς Πολ. Δικον., αἱ ἐπὶ τῆς ἐνώπιον τοῦ Ἀ' τμήματος τοῦ Ἀρείου Πάγου διαδικασίας, ὡς ἐπίσης, καὶ οἱ λόγοι ἐξαιρέσεως καὶ ἡ ἐπὶ ταύτῃ διαδικασία.

20.—Ἡ κατὰ τὸ ἀρθρ. 17 ἐπιδιδόμενη ἐν πρωτοτύπῳ αἴτησις ὑπόκειται εἰς τριδραχμὸν τέλος εἰσπραττόμενον δι' ἐπιβολῆσεως δικαιοδικοῦ ἐνσήμου, τῆς ἐπ' αὐτῆς προεδρικῆς πράξεως μὴ ὑποκειμένης εἰς ἴδιον τέλος. Τὰ λοιπὰ δὲ ἐγγράφα τῆς διαδικασίας, ἀντίγραφα, ἐπιδόσεις, ἢ ἐγγράφῃ ἐν τῷ πινακίῳ, τὰ πρακτικά καὶ αἱ ἀποφάσεις ὑπάγονται εἰς ἴσα τέλη πρὸς τὰ παρὰ τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ, καταβαλλόμενα ὁμοίως διὰ δικαιοδικοῦ ἐνσήμου. Ὑπὸ τοῦ αἰτούντος προκαταβάλλονται, σὺν τῇ ἐπιδόσει τῆς αἰτήσεως καὶ ἐπὶ ποινῇ ἀπαρδέκτου τῆς αἰτήσεως, τὰ καθ' ὑπολογισμὸν ἀναγκαῖα τέλη προσδιοριζόμενα ὑπὸ τοῦ γραμματέως καὶ ἐν ἀμφισβητήσει ἀποφασίζόντος τοῦ προέδρου.

21.—Ἡ ἀπόφασις τοῦ δικαστηρίου τέμνει τὸ ζήτημα τῆς δικαιοδοσίας καταργοῦσα τὴν ἐσφαλμένην κριθεῖσαν ἀπόφασιν καὶ παραπέμπουσα τὴν ὑπόθεσιν πρὸς τὴν ἀρμοδίαν κριθησομένην ἀρχήν, δι' ἣν εἶνε ὑποχρεωτική.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Σύγκρουσις μεταξύ διοικήσεως καὶ Συμβουλίου Ἐπικρατείας.

22.—Οἱ Ὑπουργοὶ δικαιούνται νὰ διεκδικῶσι τὰς ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ἐκκρεμεῖς ὡς διαφορὰς τοῦ ἀμφισβητούμενου διοικητικοῦ, ἐὰν ὑπολαμβάνωσι ταύτας ἀνηκούσας εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τῆς καθαρᾶς διοικήσεως.

23.—Ἡ ἄρσις τῆς συγκρούσεως ἀπευθύνεται ὑπὸ τοῦ διεκδικούντος Ὑπουργοῦ δι' ἐγγράφου διακηρύξεως αὐτοῦ πρὸς τὸν πρόεδρον τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας. Ἐφαρμόζονται δὲ κατὰ τὰ λοιπὰ αἱ διατάξεις τῶν ἄνω ἄρθρων 7 - 15.

Νόμος 407 τῆς 20 Νοεμβρίου 1914.

«περὶ τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 103 τοῦ Συντάγματος εἰδικοῦ δικαστηρίου πρὸς ἐκδίκασιν ἀγωγῶν κακοδικίας».

Α') Συγκρότησις.

1.—Πρὸς συγκρότησιν τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 103 τοῦ Συντάγματος πενταμελοῦς εἰδικοῦ δικαστηρίου πρὸς ἐκδίκασιν ἀγωγῶν κακοδικίας κατὰ τῶν αὐτόθι ἀναφερομένων δημοσίων λειτουργῶν, ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης πέμπει κατὰ τὸ πρῶτον δεκαπενθήμερον τοῦ μηνὸς Δεκεμβρίου ἐκάστου ἔτους πρὸς τὸν Πρόεδρον τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας καταλόγους: α') τῶν παρὰ τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ δικαστῶν, β') τῶν ἰσοβίων μελῶν τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, γ') τῶν ἐκ δικηγόρων μελῶν τοῦ Ἀνωτάτου Πειθαρχικοῦ τῶν δικηγόρων Συμβουλίου καὶ δ') τῶν τακτικῶν καθηγητῶν τῆς Νομικῆς Σχολῆς τοῦ Καποδιστριακοῦ Πανεπιστημίου, οἵτινες δὲν εἶναι καὶ σύμβουλοι τῆς Ἐπικρατείας. Ἐπὶ τῇ βάσει δὲ τῶν καταλόγων τούτων, ὡς καὶ ἐτέρου καταλόγου τῶν τακτικῶν μελῶν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἐνεργεῖται κατὰ τὸ δεύτερον δεκαπενθήμερον τοῦ Δεκεμβρίου ἐν δημοσίᾳ συνεδριάσει τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, κλήρωσις ἐνὸς μέλους ἐξ ἐκάστου τῶν εἰρημένων σωματίων, δικηγόρων καὶ καθηγητῶν τοῦ Πανεπιστημίου.—Κληροῦνται καὶ ἀνά δύο ἀναπληρωματικὰ μέλη διὰ τὴν περιστασιν ἐλλείψεως, κωλύματος ἢ ἐξαιρέσεως τῶν κατὰ πρῶτον λόγον καλουμένων, προσερχόμενα εἰς ἀναπλήρωσιν αὐτῶν κατὰ τὴν τάξιν τῆς κληρώσεως.

2.—Τὰ ὀνόματα τῶν οὕτω κληρωθέντων ἀπαρτιζόντων διὰ τὸ ἐπιὸν ἔτος τὸ εἰδικὸν δικαστήριον τῶν ἀγωγῶν κακοδικίας δημοσιεύονται διὰ τῆς Ἐφημ. Κυβερνήσεως τῇ ἐπιμελείᾳ, τοῦ Ὑπουργοῦ Δικαιοσύνης.—Κατὰ τὴν πρώτην σύστασιν τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας ἢ ὡς ἄνω κλήρωσις ἐνεργεῖται ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς συγκροτήσεως τοῦ Συμβουλίου τούτου, διαρκεῖ δὲ ἡ λειτουργία τοῦ εἰδικοῦ δικαστηρίου μέχρι τέλους τοῦ αὐτοῦ χρονολογικοῦ ἔτους.

3.—Ἐν περιπτώσει ἐλλείψεως, ἐξαιρέσεως ἢ διαρκoῦς κωλύματος τοῦ τε τακτικοῦ καὶ τοῦ ἀναπληρωματικοῦ μέλους ἐνεργεῖται νέα

διὰ τὴν συγκεκριμένην ὑπόθεσιν κλήρωσις ἐκ τοῦ, εἰς ὃ ἀνήκει, σώματος ἢ τάξεως δημοσίων λειτουργῶν, τηρουμένων κατὰ τὰ λοιπὰ τῶν ἀνω διατάξεων.

4.—Καθήκοντα γραμματέως τοῦ εἰδικοῦ δικαστηρίου τῶν ἀγωγῶν κακοδικίας ἐκτελεῖ ὁ γεν. γραμματεὺς τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ἀναπληρούμενος ἐν κωλύματι ὑπὸ τινος τῶν εἰδικῶν γραμματέων.

5.—Τόπος συνεδριάσεως τοῦ εἰδικοῦ τούτου δικαστηρίου ὀρίζεται τὸ κατάστημα τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας.

6.—Τὸ εἰδικὸν δικαστήριον τῶν ἀγωγῶν κακοδικίας συνεδριάζει ἐν ὀλομελείᾳ, ἀπαρτιζόμενον ἐκ τῶν πέντε τακτικῶν μελῶν αὐτοῦ ἢ τῶν ἀναπληρωτῶν αὐτῶν. Αἱ ἀποφάσεις δὲ αὐτοῦ λαμβάνονται δι' ἀπολύτου πλειοψηφίας.

7.—Καθήκοντα προέδρου ἐκτελοῦσιν ἐφ' ὅσον ἀποτελοῦσι μέρος τοῦ εἰδικοῦ δικαστηρίου, κατὰ τὴν ἐφεξῆς σειρὰν: ὁ Πρόεδρος τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἀρείου Πάγου, ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, ἐν ἑλλείψει δὲ τούτων προεδρεύει ὁ ἀποτελῶν μέλος τοῦ δικαστηρίου Ἀντιπρόεδρος ἢ Σύμβουλος τῆς Ἐπικρατείας.

8.—Ὁ ἀσκῶν τὴν τοῦ κακοδικίου ἀγωγὴν διάδικος πορίσεται καὶ ἐνεργεῖ κατὰ τὴν προπαρασκευαστικὴν καὶ τὴν κυρίαν διαδικασίαν διὰ δικηγόρου παρ' Ἀρείῳ Πάγῳ διωρισμένου, φέροντος εἰδικὸν πληρεξούσιον, ἢ μετὰ τούτου δικηγόρου, ὅστις εἶναι ἐκ τοῦ νόμου καὶ ἀντίκλητος, ὑπόκειται δὲ εἰς τὸ αὐτὸ τέλος ἐπιτηδεύματος τὸ διὰ τὰς ἐνώπιον τοῦ Ἀρείου Πάγου παραστάσεις κεκανονισμένον.

9.—Τὰ ἀπαρτιζόμενα τὸ εἰδικὸν δικαστήριον μέλη καὶ ὑπὸ τὴν ιδιότητά των ταύτην ὑπόκεινται εἰς τὴν πειθαρχικὴν δικαιοδοσίαν τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 104 τοῦ Συντάγματος Συμβουλίου, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ περὶ τούτου νόμου ἐφαρμοζομένης ἀναλόγως ἐπὶ τε τῶν λοιπῶν μελῶν καὶ ἐπὶ τῶν καθηγητῶν τοῦ Πανεπιστημίου, ὡς καὶ ἐπὶ τῶν δικηγόρων μελῶν τοῦ Ἀνωτάτου Πειθαρχικοῦ Συμβουλίου. Ἐπὶ τῶν τελευταίων δέ, μὴ συντρεχούσης τῆς προσωπικῆς ἐξαιρέσεως τῶν εἰς τὸ αὐτὸ σῶμα, ἀνηκόντων, τὸ Συμβούλιον συγκροτεῖται ἐννεαμελές.

B') Ἀρμοδιότης.

10.—Εἰς τὸ κατὰ τὰς ἀνωτέρω διατάξεις συγκροτούμενον δικαστήριον εἰσάγονται αἱ κατὰ συμβούλων τῆς Ἐπικρατείας, ἀρροπαγιτῶν, ἐφετῶν, πρωτοδικῶν καὶ εἰσαγγελέων ἐν γένει, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν παρὰ πρωτοδίκαις παρεδρῶν καὶ ἀντεισαγγελέων, καὶ μελῶν τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, ὡς καὶ καθ' ὀλοκλήρων τῶν εἰρημένων δικαστηρίων, Συμβουλίου Ἐπικρατείας καὶ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, ἀγωγαὶ περὶ κακοδικίας, αἱ στηριζόμεναι εἰς δόλον, ἀσύγνωστον ἀμέλειαν ἢ παραδρομὴν ἢ ἀρνησιδικίαν τῶν εἰρημένων λειτουργῶν καὶ σωμάτων περὶ τὴν ἐνάσκησιν τῶν καθηκόντων αὐτῶν, ἐφ' ὅσον ἐκ τῶν τοιούτων πράξεων ἢ παραλείψεων προέκυψε ζημία εἰς τὸν ἐνάγοντα.—Ἀρνησιδικία ὑπάρχει, ὡσάκις οἱ ἐν λόγῳ λειτουργοὶ ἢ δικαστήρια, Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον ἢ Συμβούλιον Ἐπικρατείας παραλείπουσιν ἢ ὑπερέτρωσ ἀναβάλλουσι πράξιν τινα τῶν καθηκόντων αὐτῶν ἀδικαιολογητῶς ἢ ὑφ'

οιανδήποτε πρόφασιν και ιδίως την της σιωπής η άσφαλείας του νόμου.

11.—Δεν χωρεί άγωγή κακοδικίας: α) κατά δικαστών η ειδι-
κων δικαστηρίων κρινόντων περι του κύρους βουλευτικων η δημοτικων
έκλογων β) κατά τινος η πάντων των κατά τας διατάξεις του νόμου με-
λων οϊανδήποτε συμβουλιων των άποτελουμένων εν όλω η εν μέρει εκ
των, περι των ο παρών νόμος, δημοσιων λειτουργων, δια τας αποφάσεις
αυτων περι πειθαρχικων τιμωριων, διορισμων, προβιβασμων, παύσεων
και μεταθέσεων γ) κατά των μελων του δια του παρόντος νόμου ιδρυο-
μένου δικαστηρίου δια τας επί κακοδικίας αποφάσεις αυτου.

1") Προπαρασκευαστική διαδικασία.

12.—Ο ύπολομβάνων εαυτον ηδικημένον παρά τινος των εν αρ-
θρω 10 λειτουργων η δικαστηριων, Άρειου Πάγου, Έφετειου, Πρωτο-
δικειου, Έλεγκτικου Συνεδριου η του Συμβουλίου της Έπικρατειας, ίνα
έγειρη την επί κακοδικία προς αποζημιωσιν άγωγήν, απευθύνεται προς
το δια του παρόντος νόμου ιδρυόμενον δικαστήριον δι' αναφορας έγχει-
ριζομένης εις τον πρόεδρον αυτου.

13.—Η αναφορά είναι απαράδεκτος γενομένη μετά πρόδοον έξ
μηνων από της αξιουμένης παρανόμου πράξεως η παραλείψεως.—Προ-
κειμένου περι δικαστικων αποφάσεων, ο χρόνος ουτος λογίζεται, άφ' ης
η απόφασις γένηται άμετάκλητος.—Διά τας προϋφισταμένας του παρόν-
τος νόμου αξιώσεις η ως άνω παραγραφη άρχεται από της ισχύος αυ-
του, έφ' όσον κατά τον πρότερον νόμον δεν επήλθεν ηδη η δεν συμ-
πληροῦται ταχύτερον η παραγραφη.

14.—Η αναφορά συντασσομένη κατά τους γενικους όρους της
Πολιτ. Δικονομίας, πρέπει προσέτι να περιέχη επί ποινή άκυρότητας α)
πάντας λεπτομερώς και όρισμένως τους λόγους, έφ' των θέλει στηριξει ο
αίτων την περι κακοδικίας άγωγήν β) ακριβη αναγραφην πάντων των
εις απόδειξιν των λόγων τούτων προσκομισθησομένων αποδεικτικων μέ-
σων, καθοριζομενων καθ' όλα αυτων τα νόμιμα και πραγματικά στοι-
χεια (όσον ονοματεπώνυμον, έπάγγελμα και κατοικίαν των μαρτύρων κλπ.).

15.—Εις την αναφοράν ταύτην επισυνάπτονται επί ποινή άπαρα-
δέκτου α) το την ειδικήν έντολήν παρέχον πληρεξούσιον, αν δια
πληρεξουσίου ησκήθη αυτη β) γραμμάτιον εμφαινον ότι κατετέθη παρά
του αίτουντιος παράβολον εκ δραχμων εκατον παρά τω γραμματεϊ του
δικαστηριου γ) η δίδουσα άφορμήν εις την άγωγήν απόφασις η προ-
ξις του καθ' ου η αίτησις αν η έγγραφος εν έπισήμω αντιγράφω και
δ) τὰ εις ύποστήριξιν των λόγων της αίτήσεως επικαλούμενα αποδει-
κτικά έγγραφα, εν πρωτοτύποις η κεκρωμένοις αντιγράφοις.

16.—Ο πρόεδρος του δικαστηριου επί της αναφορας ταύτης, δι'
έπισημειωτικής πράξεως αυτου, όρίζει δικάσιμον προς συζήτησιν και
διορίζει ένα των δικαστων εισηγητήν, όστις δύναται εν περιπτώσει κω-
λύματος ν' αντικατασταθῆ και δια προφορικής έντολής του προέδρου.

17.—Δύο τουλάχιστον ήμέρας προ της ώρισμενης δικασίμου ο αί-
των δύναται να καταθέσῃ παρά τω γραμματεϊ έγγραφους προτάσεις
περιλαμβανούσας ανάπτυξιν μόνον των εν τῇ αναφορᾷ λόγων. Βραδύτε-

ρον κατατιθέμεναι ἢ ἄλλοιου περιεχομένου προτάσεις δὲν εἶναι ληπτέαι ὑπ' ὄψει.—Ὁ γραμματεὺς πέμπει πάντα τὰ ἔγγραφα πρὸς τὸν διωρισμένον εἰσηγητὴν, ὁ δὲ πρόεδρος συγκαλεῖ τὸ δικαστήριον διὰ τὴν ὀρισμένην δικάσιμον.

18.—Ὁ αἰτῶν δὲν κλητεύεται, ἀλλὰ δικαιούται νὰ παραστῇ κατὰ τὴν συζήτησιν.—Ἡ συζήτησις διεξαγομένη ἐν δημοσίᾳ συνεδριάσει ἄρχεται διὰ τῆς ἀναγνώσεως τῆς ἐκθέσεως τοῦ εἰσηγητοῦ, ἐν λεπτομερείᾳ ἀναλύσεως, τοὺς ἐν τῇ ἀναφορᾷ λόγους ἀπὸ τῆς ἀπόψεως τοῦ νομίμου αὐτῶν καὶ τῶν εἰς στήριξιν αὐτῶν ἐπικαλουμένων ἀποδεικτικῶν μέσων. Μεθ' ὃ τὸ δικαστήριον ἀκροᾶται τῆς παρὰ τοῦ αἰτοῦντος ἢ τοῦ πληρεξουσίου τοῦ ἀναπτύξεως.—Ὁ καθ' οὗ ἢ ἀναφορὰ οὔτε κλητεύεται, οὔτε εἶνε ὁποσοδήποτε δεκτὸς ἵνα παραστῇ κατὰ τὴν ἐπὶ ταύτης συζήτησιν.

19.—Τὸ δικαστήριον ἐρευνᾷ καὶ αὐτεπαγγέλτως α') ἐὰν τὰ ἐν τῇ ἀναφορᾷ γεγονότα, ὡς προτείνονται, στηρίζωσι κατὰ νόμον ἀγωγὴν κακοδικίας β') ἐὰν τὰ ἐπικαλούμενα ἀποδεικτικά μέσα δύνανται κατὰ νόμον ν' ἀποτελέσωσιν ἀπόδειξιν τῶν λόγων τῆς ἀναφορᾶς. Συντρεχόντων τῶν ὄρων τούτων, δέχεται τὴν αἴτησιν καὶ διατάσσει τὴν ἐπίδοσιν τῆς ἀγωγῆς· ἄλλως ἀπορρίπτει τὴν ἀναφορὰν, εἴτε ὡς νόμῳ μὴ βάσιμον, ἐκπρόθεσον ἢ τυπικῶς ἄκυρον, εἴτε ὡς ἐστερημένην τῶν νομίμων πρὸς ἔγερσιν τῆς ἀγωγῆς ἢ ἀπόδειξιν στοιχείων, ὡς πρὸς τοὺς λόγους εἰδικῶς, δι' οὓς ἐλλείπουσιν αἱ νόμιμοι συνθήκαι διὰ λεπτομερῶς ἠτιολογημένης ἀποφάσεως.—Εἰς οὐσιαστικὴν ἐκτίμησιν τοῦ βασίμου τῶν λόγων τῆς ἀναφορᾶς προβαίνει τὸ Δικαστήριον, μόνον ὡσάκις εἰς ἀπόδειξιν λόγου τινός, ὁ αἰτῶν, ἐπικαλεῖται ἀποκλειστικῶς ἔγγραφα (προσακτέα κατὰ προαπόδειξιν συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 15).

20.—Ἡ τὴν ἀναφορὰν δεχομένη ἀπόφασις ὀρίζει ἀνατρεπτικὴν προθεσίαν οὐχὶ βραχυτέραν τοῦ μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς ἀποφάσεως, ἐντὸς τῆς ὁποίας πρέπει νὰ ἐγερθῇ ἢ ἀγωγή.

21.—Ἀπορριπτομένης τῆς ἀναφορᾶς δι' οἰονδήποτε λόγον, εἴτε τυπικόν, εἴτε οὐσιαστικόν, ἄλλη μὲν τοιαύτη δὲν ἐπιτρέπεται διὰ τὴν αὐτὴν ὑπόθεσιν ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς ἢ ἄλλοις λόγοις, καταπίπτει δὲ αὐτοδικαίως ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου ταμείου τὸ κατατεθειμένον παράβολον.

22.—Ἐντὸς τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 20 προθεσμίας ὀφείλει ὁ ἐνάγων νὰ ἐγείρῃ τὴν ἀγωγὴν τοῦ ἐπὶ ποιῆ ἀπαράδεκτον, καὶ αὐτεπαγγέλτως ἐξεταζόμενον. Λογίζεται τῆς τηρήσας τὴν προθεσίαν ὁ ὑποβαλὼν τὴν ἀγωγὴν ἐμπροθέσμως εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ δικαστηρίου, δικαιούμενος νὰ λάβῃ καὶ περὶ τούτου ἀπόδειξιν παρὰ τοῦ γραμματέως.

23.—Τὸ ἔγγραφον τῆς ἀγωγῆς συντάσσεται κατὰ τὸ ἄρθρ. 136 καὶ 532 τῆς Πολ. Δικ. δὲν δύναται δὲ νὰ ἔχη ἄλλην βάσιν ἢ τοὺς διὰ τῆς ἀναφορᾶς ὑποβληθέντας καὶ ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου, κατὰ τοὺς ὄρους τοῦ ἄρθρου 19, ἐγκριθέντας λόγους. Πᾶς ἐπέκεινα τούτων λόγος ἐστὶν ὑπαράδεκτος.—Ἡ ἀγωγή ὑποβάλλεται παρὰ τοῦ ἐνάγοντος πρὸς τὸν πρόεδρον τοῦ Εἰδικοῦ Δικαστηρίου, ὅστις διὰ πράξεως ἐπὶ ταύτης ὀρίζει τὴν δικάσιμον καὶ παραγγέλλει τὴν πρὸς τὸν ἐναγόμενον κοινοποίησιν.—Τὸ πρωτότυπον τῆς ἀγωγῆς παραμένει ἐν τῷ γραφεῖῳ τοῦ δικαστηρίου.

24.—Ἀντίγραφον τῆς ἀγωγῆς μετὰ τῆς ὡς ἄνω προεδρικῆς διατά-

ξεως ἐπιδίδεται διὰ δικαστικοῦ κλητῆρος κατὰ τὰς διατάξεις τῆς Πολ. Δικονομίας πρὸς τὸν ἐναγόμενον. Ἐὰν δ' ἐνάγηται ἐν τῶν ἑαυτέρω σωμάτων, ἢ ἐπίδοσις γίνεται πρὸς μόνον τὸν πρόεδρον αὐτοῦ.

25.—Ἄρα τῇ ἐπιδόσει τῆς ἀγωγῆς καὶ μέχρι τῆς ἐπ' αὐτῆς ὀριστικῆς ἀποφάσεως, πρέπει ν' ἀπέχη ὁ ἐναγόμενος ὑπάλληλος, ἢ τὸ ἐναγόμενον σῶμα, πάσης πράξεως κατὰ τὴν ὑπόθεσιν ἣτις ἔδωκεν ἀφορμὴν εἰς τὴν ἀγωγήν· ἄλλως θεωρεῖται ἄκυρος ἡ διαδικασία καὶ οἱ παραβάται καταδικάζονται εἰς πειθαρχικὴν ποινὴν καὶ εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν ἐξόδων.

26.—Τρεῖς τοῦλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς δικασίμου κατατίθενται παρὰ τῷ γραμματεῖ τὰ ἔγγραφα καὶ αἱ προτάσεις τῶν διαδίκων, κατὰ τὰς δύο δ' ἐπομένας ἡμέρας γίνονται αἱ ἀμοιβαῖαι ἀντικρούσεις.

27.—Ἡ συζήτησις διεξάγεται ἐν δημοσίᾳ συνεδριάσει προφορικῶς ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἐγγράφων τῆς προδικασίας, μὴ ἐπιτροπομένης ἐρημοδικίας, οὐδ' ἀνακοπῆς, ἀλλὰ καὶ ἐν ἀπουσίᾳ τινὸς τῶν διαδίκων ἐξεταζομένης τῆς ὑποθέσεως, ὡσεὶ παρέστη οὗτος, χωρὶς νὰ τεκμαίρεται ἐκ τῆς ἀπουσίας αὐτοῦ ὁμολογία.

28.—Κατὰ τὴν ἐπὶ τῆς ἀγωγῆς συζήτησιν ὁ ἐνάγων, πλὴν τῶν ἐν τῇ ἀναφορᾷ αὐτοῦ μνημονευομένων ἀποδείξεων, δικαιούται νὰ προσάγῃ νέας ἐγγράφους μόνον τοιαύτας, κατατιθεμένας κατὰ τὸ ἄρθρον 26. Τὸ δικαστήριον δύναται νὰ διατάξῃ καὶ πᾶσαν ἄλλην ἀπόδειξιν ἣν ἤθελε κρίνει πρόσφορον.

29.—Κατὰ τὰ λοιπά, καὶ ἰδίως ὅσον ἀφορᾷ τὴν διεξαγωγὴν τῶν συζητήσεων, τὴν εὐταξίαν τοῦ ἀκροατηρίου, τὴν κατάρτισιν τῶν πρακτικῶν καὶ ἀποφάσεων, τὴν ἐνέργειαν τῶν διατασσομένων τυχόν ἀποδείξεων, ἐφαρμόζονται ἀναλόγως αἱ διατάξεις τῆς Πολιτ. Δικονομίας, αἱ ἰσχύουσαι ἐπὶ τῆς ἐνώπιον τοῦ Β' τμήματος τοῦ Ἀρείου Πάγου διαδικασίας δικάζοντος κατ' οὐσίαν πολιτικὰς ὑποθέσεις.

30.—Κατὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ εἰδικοῦ δικαστηρίου οὐδὲν χωρεῖ ἐνδίκον μέσον.

31.—Ἡ δεχομένη τὴν ἀγωγήν ἀπόφασις ἐκτελεῖται ἀναγκαστικῶς κατὰ τοῦ καταδικασθέντος ὑπάλληλου ἢ τῶν μελῶν τοῦ ὑπαιτίου σώματος, κατὰ τὰς γενικὰς διατάξεις τῆς Πολ. Δικονομίας, τῶν περὶ τὴν ἐκτέλεσιν ἐρίδων ὑπαγομένων εἰς τὰ τακτικὰ δικαστήρια.—Γενομένης δεκτικῆς τῆς ἀγωγῆς, τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 15 παράβολον ἐπιστρέφεται εἰς τὸν ἐνάγοντα, καταδικάζεται δὲ ὁ ἐναγόμενος εἰς τε τὰ τῆς ἐπ' ἀναφορᾷ καὶ τὰ τῆς κυρίας δίκης ἔξοδα καὶ τέλη.—Ἡ εἰς τὴν ἐπὶ κακοδικίᾳ ἀγωγήν δοῦσα ἀφορμὴν καὶ διὰ νομίμου ἐνδίκου μέσου μὴ ἀνακληθεῖσα ἀπόφασις ἢ πράξις διατηρεῖ τὴν ἰσχὴν αὐτῆς.

32.—Ἀπορριπτομένης τῆς ἐπὶ κακοδικίᾳ ἀγωγῆς τύποις ἢ οὐσιαστικῶς, νέα αἴτησις καὶ ἀγωγή κακοδικίας διὰ τὴν αὐτὴν ὑπόθεσιν παρὰ τοῦ αὐτοῦ διαδίκου δὲν ἐπιτρέπεται εἴτε ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς, εἴτε ἐπὶ ἐτέροις λόγοις, καταπίπτει δὲ ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 15 παράβολον καὶ ὁ ἐνάγων καταδικάζεται εἰς τὰ ἔξοδα.

33.—Κατὰ πᾶσαν περίπτωσιν ἐκ τῆς ἐπὶ κακοδικίᾳ ἀποφάσεως, οἰαδήποτε καὶ ἂν ἦ αὕτη, οὐδὲν παρακωλύεται ἡ πειθαρχικὴ ἢ ποι-

νική δώξις τῶν ἐναχθέντων λειτουργῶν κατὰ τὰς περὶ τούτων ὑφιστα-
 μένας διατάξεις.

Ε') Ἐξαιρέσεις δικαστῶν.

34.—Οἱ δικασταὶ τοῦ εἰδικοῦ δικαστηρίου ὡς καὶ ὁ παρ' αὐτῶν
 γραμματεὺς ὀφείλουσι νὰ ἐξαιρέσωσιν ἑαυτούς, καὶ δύνανται νὰ ἐξαιρε-
 θῶσι παρὰ τῶν διαδίκων κατὰ τὰς ἐν ἄρθρῳ 36 τῆς Πολ. Δικονομίας
 ἀναφερομένας περιπτώσεις καὶ ἐφαρμοζομένων ἀναλόγως τῶν σχετικῶν
 διατάξεων τῶν ἄρθρων 36—48 τῆς Πολ. Δικ.

35.—Τὴν ἐξαιρείσιν δύναται νὰ ζητήσῃ ὁ μὲν ἐνάγων σὺν τῇ ἐγ-
 χειρίσει τῆς ἀναφορᾶς κατὰ τὸ ἄρθρον 12 τοῦ νόμου τούτου, ὁ δ' ἐνα-
 γόμενος εὐθὺς ὡς ἐπιδοθῆ αὐτῷ ἢ ἀγωγή καὶ πρὸ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον
 26 ὠρισμένης πρὸς κατάθεσιν τῶν προτάσεων προθεσμίας.—Διὰ τὴν ἐκ-
 δίκασιν τῆς ἐξαιρέσεως προσλαμβάνεται ἀντὶ τοῦ περὶ οὗ πρόκειται μέ-
 λους τοῦ δικαστηρίου, ὁ κατὰ τ' ἀνωτέρω νόμιμος αὐτοῦ ἀναπληρωτής.
 —Αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 39 § 2 καὶ 40 Πολ. Δικονομίας ἐφαρμό-
 ζονται ἐπίσης, ἀλλὰ κατ' οὐδεμίαν περίπτωσιν δύναται ν' ἀκυρωθῆ ἢ
 ἀπόφασιν τοῦ δικαστηρίου ἢ δεξαμένη τὴν ἀναφορὰν τοῦ ἐνάγοντος καὶ
 διατάξασα τὴν ἐπίδοσιν τῆς ἀγωγῆς.

36.—Ὅσακις ἢ ἐπὶ κακοδικίᾳ δίκη ἀπευθύνεται καθ' ὀλοκλήρου
 τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, τοῦ δικαστηρίου τοῦ Ἀρείου Πάγου
 ἢ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, λόγος ἐξαιρέσεως τοῦ ἐκ τῶν σωμάτων
 τούτων μέλους τοῦ εἰδικοῦ Δικαστηρίου ὑφίσταται, ἐὰν μόνον διετέλεσε
 καὶ εἰσηγητὴς κατὰ τὴν προσβαλλομένην ἀπόφασιν ἢ ἄλλην δικαστικὴν
 πράξιν. Γενικῶς δὲ δὲν ἐπιτρέπεται ἢ δι' αἰτήσεων ἐξαιρέσεως πάντων
 τῶν δυναμένων νὰ μετάσχῃσι τοῦ εἰδικοῦ δικαστηρίου ἐν ὄλῳ ἢ ἐκ τι-
 νος σώματος ματαίωσις τῆς συγκροτήσεως αὐτοῦ, ἀλλ' ἐν τοιαύτῃ περι-
 πτώσει ἐφαρμόζονται ἀναλόγως αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 2 καὶ ἐπ. τοῦ
 νόμου τῆς 8 Ἰουλίου 1838 περὶ ἐξαιρέσεως δικαστῶν ἢ ὀλοκλήρων δι-
 καστηρίων.

ΣΤ') Γενικαὶ Διατάξεις.

37.—Ἡ τε ἀναφορὰ, ἢ ἀγωγή καὶ αἱ προτάσεις τοῦ ἐπὶ κακοδι-
 κία ἐνάγοντος δεόν νὰ ὄσιν εὐπρεπῶς συντεταγμένοι, περιοριζόμενοι εἰς
 γεγονότα καὶ ἀπέχουσαι παντὸς ἐξυβριστικοῦ χαρακτηρισμοῦ καὶ ὑβρι-
 στικῶν ἐν γένει ἐκφράσεων, ἐπὶ ποινῇ χρηματικῇ πενήντα μέχρι πεν-
 τακοσίων δραχμῶν ἐπιβαλλομένη τῷ παραβάτῃ ὑπὸ τοῦ εἰδικοῦ δικα-
 στηρίου, πλὴν τῆς ἐφαρμογῆς τῶν λοιπῶν νομίμων διατάξεων καὶ εὐ-
 θυνῶν. Τὰ αὐτὰ ἰσχύουσι καὶ ἢ αὐτῇ ποινῇ δύναται νὰ ἐπιβληθῆ, δια-
 τε τὰς προτάσεις τοῦ ἐναγομένου καὶ τὰς ἐπ' ἀκροατηρίου ἀναπτύξεις
 ἀμφοτέρων τῶν διαδίκων

38.—Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 14 ἀναφορὰ ὑπόκειται εἰς τέλος δραχ-
 μῆς, ἢ δὲ κατὰ τὸ ἄρθρον 23 ὑποβαλλομένη ἐν πρωτοτύπῳ ἀγωγῇ εἰς
 δραχ. τριῶν, εἰσπρατιτόμενον δι' ἐπικολλήσεως δικαστικῶν ἐνσήμων ἢ
 ἐπισημειωτικῆ ἐπ' ἀμφοτέρων διατάξις τοῦ προέδρου δὲν ὑπόκειται εἰς
 ἴδιον τέλος. Τὰ λοιπὰ δ' ἐγγράφα τῆς διαδικασίας, ἀντίγραφα, ἐγγραφή

ἐν τῷ πινακίῳ, πρακτικὰ καὶ ἀποφάσεις, ὑποβάλλονται εἰς ἴσα τέλη πρὸς τὰ παρ' Ἀρείῳ Πάφῳ, καταβαλλόμενα δι' ἐπικολλήσεως δικαστικοῦ ἐνόσημου. Ὑπὸ τοῦ αἰτουήντος, σὺν τῇ ἐπιδόσει τῆς ἀναφορᾶς καὶ ὑπὸ τοῦ ἐνάγοντος σὺν τῇ κατὰ τὸ ἄρθρον 23 ὑποβολῇ τῆς ἀγωγῆς, προκαταβάλλονται, ἐπὶ ποινῇ ἀπαραδέκτου, τὰ καθ' ὑπολογισμὸν τέλη, προσδιοριζόμενα ὑπὸ τοῦ γραμματέως, καὶ ἐν ἀμφισβητήσει ἀποφασίζονται τοῦ προέδρου.

39.—Τὰ ἄρθρα 60 καὶ 61 § 1 τῆς Πολ. Δικονομίας περὶ αἰτήσεως θεραπείας καταργοῦνται γενικῶς.

40.—Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος νόμου ἀρχεται ἅμα τῇ συστάσει τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας.

Νόμος 1583 τῆς 24 Δεκεμβρίου 1918.

«περὶ ὑπογραφῆς ἀνυπογράφων ἀποφάσεων, βουλευμάτων, πρακτικῶν».

1.—Ποινικαὶ ἀποφάσεις, βουλευμάτων καὶ πρακτικῶν αὐτῶν, μὴ καταρτισθεῖσαι ἐγκαίρως καὶ μὴ ὑπογραφεῖσαι ὑπὸ τῶν κατὰ νόμον ἀρμοδίων δικαστοῦ καὶ γραμματέως, συνεπεῖα ἀπομακρύνσεως τούτων ἐκ τῆς ὑπηρεσίας δι' οἰονδήποτε λόγον ἢ διορισμοῦ αὐτῶν εἰς ἄλλην θέσιν ἢ θανάτου αὐτῶν, συντάσσονται ὑπὸ τοῦ διαδόχου γραμματέως ἢ τοῦ ἀναπληρωτοῦ αὐτοῦ, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἐν τοῖς γραφείοις ἐγγράφων καὶ βιβλίων καὶ ὑπογράφονται ὑπ' αὐτοῦ καὶ τοῦ κατὰ τὴν κἀτάρτισιν ὑπηρετοῦντος ἐν τῷ αὐτῷ δικαστηρίῳ προέδρου, εἰρηνοδίκου ἢ πταισματοδίκου ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ αὐτῶν, γινομένης πάντοτε μείας ἐν τοῖς εἰρημένοις ἐγγράφοις περὶ τῶν ἑλλείψεων τούτων κατὰ τὴν ὑπογραφὴν.—Ἐπίσης δημοσιευθεῖσαι πολιτικαὶ ἀποφάσεις, αἰτινες δὲν εἶχον καταρτισθῆ καὶ ὑπογραφῇ ἐγκαίρως ἔνεκα ἀνεπαρκειᾶς τῆς προκαταβολῆς ἢ ἄλλων λόγων, καταρτιζόμεναι βραδύτερον ἐπὶ τῇ βάσει τῶν σχετικῶν πρακτικῶν διασκέψεως καὶ δημοσιεύσεως καὶ λοιπῶν ἐγγράφων καὶ στοιχείων, ὑπογράφονται ὑπὸ τινος τῶν μετασχόντων εἰς τὴν ἀπόφασιν δικαστῶν, παρ' οἷσδήποτε δικαστηρίῳ οἰουδήποτε βαθμοῦ, καὶ ἂν ὑπηρετῇ οὗτος, ἢ καθ' ἣν περιπτώσιν οὐδεὶς τούτων διατελεῖ ἐν τῇ δικαστικῇ ὑπηρεσίᾳ, ὑπὸ τοῦ κατὰ τὸν χρόνον τῆς καταρτίσεως ὑπηρετοῦντος προέδρου, εἰρηνοδίκου καὶ γραμματέως ἢ τῶν νομίμων αὐτῶν ἀναπληρωτῶν.—Τὸ αὐτὸ γίνεται καὶ ἐπὶ παντὸς εἶδους πρακτικῶν μήπω καταρτισθέντων.

Β. Α. τῆς 1 Αὐγούστου 1920.

«περὶ κωδικοποιήσεως τῶν διατάξεων ν. ΓῆΟΑ' περὶ ἐκδικάσεως τῶν μεταξὺ ἐργατῶν καὶ ἐργοδοτῶν διαφορῶν κλπ.»¹

1.—Πᾶσα ἰδιωτικὴ ἀξίωσις μισθωτοῦ ἢ ἐν περιπτώσει θανάτου αὐτοῦ τῶν κατὰ νόμον δικαιουμένων προσώπων, κατὰ τοῦ ἐργοδοτοῦ ἢ

1. Ἐπεξετάθη εἰς Κρήτην δι' ἄρθρ. 2 ν. δ. 484 τῆς 30/31 Ὀκτ. 1947.—Ἐν ᾧψει: ἄρθρ. 11 ν. 2193 «περὶ τροποπ. ἐργατ. νόμων».—Κατὰ

του διαδόχου αυτού, πηγάζουσα εκ σχέσεως εργασίας, δικάζεται κατά τας διατάξεις του παρόντος νόμου ανεξαρτήτως ποσού, υπό Πρωτοδικου, όριζομένου υπό του Προέδρου του Πρωτοδικείου, εν τη περιφε-

τόν ν. 5588 του 1932, άρθρον μόνον: «*Η αληθής έννοια του ν. Γ' 204' είνε ότι έχει οδτος εφαρμογήν και προκειμένου περί διαφορών εκ των όριζομένων εν τῷ άρθρῳ 1 του νόμου τούτου, προκυπτουσών μεταξύ εργοδότου και ύπαλλήλου.*».—Κατά τήν διαδικασίαν ταύτην δικάζονται και αί διαφοραί: 1) αί προκύπτουσαι εκ τής εφαρμογής γ. 3259 τής 5. 'Ιαν. 1925 «περί τροποπ. των νόμων περί Κυριακής 'Αναπαύσεως» (άρθρ. 1 αυτού) και των περί χρονικών όριων εργασίας εις καταστήματα (άρθρ. 19 § 4 Π. Δ. 8 'Απριλ. 1932 «περί κωδικοπ. των νόμων περί χρονικών όριων εργασίας κλπ.»), 2) αί περί πληρωμής τής εισφοράς του συνταίρου εις τον συνταίρισμόν (άρθρ. 12 ν. 602 «περί συνταίρισμών», ως έτροπ. διά ν. δ. 28 Νεβρίου 1925), 3) αί εκ τής εφαρμογής του ν. 2112 του 1920 «περί ύποχρεωτικής καταγγελίας τής συμβάσεως εργασίας», (άρθρ. 10), (δρα σχετικήν 48 (1932) γνωμ. Εισαγ. 'Αρ. Π. εν Νόμοις Σιφναίου. 1932 σελ. 1808), 4) αί εκ τής εφαρμογής των κανονισμών διεξαγωγής των φορτοεφορτωτικών εργασιών και των τιμολογιών άμοιβής των εργατών κλπ. διαφοραί μετά διαιτητικήν επίλυσιν αυτών (άρθρ. 3 Π. Δ. 4 Μαρτ. 1932 «περί κωδικοποιήσεως και ρυθμίσεως των εις τους λιμένας φορτοεφορτωτικών εργασιών»), 5) Πάσα διαφορά περί τήν εφαρμογήν των συλλογικών συμβάσεων εργασίας (άρθρ. 2 άν. ν. 99 του 1936 «περί κυρώσεως συλλογικών συμβάσεων εργασίας»). 6) αί διαφοραί περί καταβολής μισθοδοσίας λόγω άπολύσεως ή μη προσλήψεως εφέδρου παλ. πολεμιστού κατά παράβασιν του άναγχ. ν. 244 του 1936 «περί τροπ. ν. 28/31 'Οκτ. 1935 περί προστασίας εφέδρων παλ. πολεμιστών (άρθρ. 10 § 1 αυτού), ως και αί διαφοραί μεταξύ εργοδοτών και των δυνάμει ν. 751 του 1948 προσλαμβανομένων εφέδρων (άρθρ. 6 § 2 αυτού). 7) διαφοραί άντικειμένον έχουσαι αξιώσεις επαγγελματιών και βιοτεχνών προερχομένας εκ τής παρεχομένης ύπ' αυτών εργασίας, ιδιοσκευασμάτων ή ειδών του καταστήματος αυτών μέχρι ποσού δέκα χιλ. δραχ. πλην τής περιπτώσεως καθ' ήν παρά του έπισπεύδοντος επαγγελματίου ή βιοτέχνου ήθελε προτιμηθί ή εκδικασί τής διαφοράς κατά τήν τακτικήν διαδικασίαν (άρθρ. 15 άν. ν. 547 του 1937 «περί τροπ. εργατικών των νόμων»). 8) Αί άγωγαί τής Ένώσεως Μαστιχοπαραγωγών Χίου κατά των μη παράδόντων δλόκληρον τήν παραγωγήν των εις τήν Ένωσιν προς πληρωμήν του 'τελεσιδικώς επιβληθέντος υπό του διοικ. συμβουλίου προστίμου. τής Ένώσεως επεχούσης θέσιν εργατου (άρθρ. 11 § β' άν. ν. 1390 του 1938 «περί Ένώσεως Μαστιχοπαραγωγών Χίου», ως άντικατεστ. δι' άρθρου μόνου ν. 142 τής 22/25 Μαΐου 1943). 9) Αί άγωγαί του σωματίου ή όργανώσεως εργοδοτών επαγγελμ. μορφής περί καταβολής των συνδρομών ή εισφορών άποχωρούντος μέλους (ν. 370 τής 22/26 'Ιουλίου 1943 «περί ύποχρεώσεως καταβολής συνδρομών άποχωρούντων μελών επαγγελμ. σωματείων, κλπ.»), κατά δε τό άρθρ. 108 άν. ν. 2783 του 1941, εισαγ. του 'Αστ. Κώδικος: «'Επί άλληλοδογηθητικών ή επαγγελματικών σωματείων τό μέλος δύναται προς καταβολήν πής εισφοράς του να ενάγεται υπό του σω-

ρεία του οποίου κείται ή κατοικία του έναγομένου ή εν ή παρεσχέθησαν ή εδει να παρασχεθούν αι υπηρεσίαι του μισθωτού.—2. Αί εν τῇ παραγρ. 1 αξιώσεις δύνανται να εγερθούν ανεξαρτήτως ποσού ἐνώπιον του Ειρηνοδίκου, επίσης δικάζοντες κατά τὰς διατάξεις του παρόντος Νόμου, ἐν τῇ περιφρασίᾳ του οποίου κείται ή κατοικία του έναγομένου ή εν ή παρεσχέθησαν ή εδει να παρασχεθούν αι υπηρεσίαι του μισθωτού ἐφ' ὅσον τοῦτο (Ειρηνοδικεῖον) ἐδρεύει ἐκτός ἐδρας Πρωτοδικείου¹.

2.—Πᾶσαι αἱ ἀπαιτηται περί πληρωμῆς μισθοῦ ή ἡμερομισθίων αξιώσεις δέον συγχρόνως να εισάγωνται. Ἄλλως ή περί τούτων ἀγωγή εισαγομένη κατά τὴν διαδικαδίαν ταύτην ἀπορρίπτεται, δυναμένη να εισαχθῇ κατά τὴν κοινὴν ἐνώπιον του εἰρηνοδικεῖου διαδικασίαν.

3.—Ἀρμόδιον πρὸς ἐκδίκασιν τῶν διαφορῶν, περί ὧν τὸ ἄρθρον

ματείου κατά τὴν διαδικαδίαν ν. Γ'30Δ', του σωματείου ἐπέχοντος θέσιν ἐργάτου. Κατά τὴν αὐτὴν διαδικασίαν ἐνάγεται τὸ αὐτὸ σωματεῖον ὑπὸ του μέλους ἐνεκεν ἀξιώσεως αὐτοῦ περί χρηματικῆς ή ἄλλης παροχῆς του σωματείου ἐπέχοντος θέσιν ἐργοδότης.

1. Τὸ ὄριον τῆς ἀρμοδιότητος λόγω ποσοῦ ἦτο ἀρχικῶς 100 δραχ.² εἶτα διὰ ν. 2193 του 1920 ἠξήθη εἰς δραχ. 600 καὶ δι' ἄρθρ. 1 ν. δ. 10 Σεπτ. 1926, κυρωθέντος διὰ ν. δ. 13 Νέριου 1927 καὶ τούτου διὰ ν. 4032 τῆς 2/5 Μαῦου 1929, εἰς δραχ. 5000. Μεθ' ὃ δι' ἄρθρ. 5 ν. δ. 1544 του 1942 ὠρίσθη εἰς δραχ. 50.000. Εἶτα τὸ ἄρθρ. 1 Β. Δ. 1/4 Αὐγ. 1920 ἀντικατεστάθη δι' ἄρθρ. 4 § 1 (κυρωθέντος διὰ τῆς 324/46 Πρ. Ἰπ. Συμβ. καὶ του ἄρθρ. 6 ν. δ. 8/11 Μαῦου 1946) ν. 765 τῆς 7/13 Ὀκτ. 1943 δι' οὗ τὸ ὄριον ὠρίσθη εἰς δραχ. 500.000 καὶ εἶτα ἀντικατεστάθη δι' ἄρθρ. μόνου, παρ. 1, ν. 1968 τῆς 5/10 Ὀκτ. 1944 (κυρωθέντος διὰ τῆς αὐτῆς Πρ. Ἰπ. Συμβ.) ὡς ἐν τῷ κειμένῳ.—Διὰ δὲ τῆς § 8 αὐτοῦ ὠρίσθη, ὅτι: «Αἱ διατάξεις του παρόντος νόμου ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν πρὸ τῆς ἰσχύος του γεγεννημένων ἀξιώσεων, ἐφ' ὅσον μέχρι τῆς ἡμέρας ταύτης δὲν ἐπεδόθη τὸ εἰσαγωγικὸν τῆς δίκης δικόγραφο». Καὶ διὰ τῆς § 3: «Ὅπου ἐν τῷ Β. Δ. 1/4 Αὐγ. 1920 ἀναφέρεται ὁ εἰρηνοδίκης, νοεῖται ἐφεξῆς καὶ ὁ πρωτοδίκης, ὅπου δὲ ὁ γραμματεὺς νοεῖται καὶ ὁ γραμματεὺς τῶν πρωτοδικῶν».

Διὰ του ἄρθρ. 6 ν. 765 του 1943 (διατηρηθέντος ἐν ἰσχύϊ δι' ἄρθρ. 6 ν. δ. 8/11 Μαῦου 1946), ἐδόθη ὁ ἐξῆς ὀρισμὸς του μισθωτοῦ.

«Διὰ του ὄρου «μισθωτός» νοοῦνται τὰ φυσικὰ πρόσωπα ἅτινα παρέχουσιν εἰς ἕτερον φυσικὸν ή νομικὸν πρόσωπον οἰαοδήποτε φύσεως ἐξηρητημένην ἐργασίαν ἐναντι ἀμοιβῆς. Ὡς ἀμοιβή θεωρεῖται πᾶσα παροχή χρητιγομένη εἰς τὸν μισθωτὸν (ἀμοιβή εἰς χρήμα, ή εἰς εἶδος, φιλοδωρήματα κλπ.) ἀνεξαρτήτως του τρόπου καθορισμοῦ ταύτης (ἀμοιβή καθοριζομένη βάσει του ἀποτελέσματος τῆς ἐργασίας ἀνεξαρτήτως χρόνου ἐργασίας—ἀμοιβή κατ' ἀποκοπήν)».

2. Τὸ ἄρθρ. 2 κατηργήθη δι' ἄρθρ. 4 § 9 ν. 765 του 1943, «ὡς καὶ πᾶσα διάταξις προβλέπουσα ἄλλην διαδικασίαν διὰ τὰς ἐν τῷ παρόντι ἄρθρῳ ἀναφερομένης ἀξιώσεις».

1, είναι τὸ εἰρηνοδικεῖον, ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ ὁποίου ὑπάρχει ἡ ἐπαγγελματικὴ ἐγκατάστασις, ἢ ἡ κατοικία τοῦ ἐναγομένου.

4.—Κατὰ κανόνα ἐν τῇ διαδικασίᾳ ταύτῃ οἱ διάδικοι ἐμφανίζονται αὐτοπροσώπως ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου.—Δύναται ὅμως, ἐπιφυλακτικῶς τῆς περιπτώσεως τοῦ ἀρθροῦ 5 ἐδ. 3, νὰ ἐμφανισθῶσι καὶ διὰ πληρεξουσίου. Ὁ πληρεξούσιος δύναται νὰ εἶναι ἐκ τῶν ἐν τῷ ἀρθρῷ 91 τῆς Πολ. Δικον. προσώπων, ἐτι δὲ διὰ μὲν τὸν ἐργάτην ἕτερος ἐργάτης, διὰ δὲ τὸν ἐργοδότην ὑπάλληλός τις αὐτοῦ.—Ὁ πληρεξούσιος, ἐφ' ὅσον δὲν διωρίσθῃ τοιοῦτος διὰ προφορικῆς δηλώσεως τοῦ διαδίκου πρὸς τὸν δικαστὴν, συντασσομένης ἐκθέσεως, νομιμοποιεῖται διὰ τῆς προσαγωγῆς ἐγγράφου πληρεξουσίου ἰδιωτικοῦ ἢ συμβολαιογραφικοῦ ἐφ' ἁπλοῦ χάρτου. Ἡ πληρεξουσιότης δύναται νὰ δοθῇ καὶ δι' ἐγγράφου δηλώσεως τοῦ διαδίκου κάτωθι τῆς εἰς τοῦτον κατὰ τὸ ἀρθρον 9 ἐπιδοθείσης ἀγωγῆς.—Πᾶσα αἴτησις περὶ καταψηφίσεως δαπάνης γενομένης πρὸς ἀμοιβὴν δικηγόρου εἶναι ἀπαράδεκτος.

5.—Ὁ ἐνάγων, ἐμφανιζόμενος αὐτοπροσώπως ἢ διὰ πληρεξουσίου ἐνώπιον τοῦ εἰρηνοδίκου, ἐκθέτει τὴν ἀξίωσιν αὐτοῦ, ὑποδεικνύων συγχρόνως καὶ τὰ πρὸς ἀπόδειξιν αὐτῆς μέσα.—Ὁ εἰρηνοδίκης συντάσσει ἐκθέσιν περὶ τῆς ἀξιώσεως τοῦ ἐνάγοντος περιέχουσαν : τὸ ὄνομα καὶ ἐπώνυμον τῶν διαδίκων, περίληψιν τῶν πραγματικῶν περιστάτικῶν, ἐφ' ὧν στηρίζεται ἡ ἀξίωσις τοῦ ἐνάγοντος, τὰς αἰτήσεις τοῦ ἐνάγοντος.—Κάτωθι τῆς ἐκθέσεως ταύτης ὁ εἰρηνοδίκης παραχρῆμα καὶ ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ ἐνάγοντος, ὀρίζει τὴν δικάσιμον ἡμέραν καὶ ὥραν καὶ διατάσσει κατὰ τὰς περιστάσεις : τὴν κατὰ τὴν δικάσιμον αὐτοπρόσωπον ἐμφάνισιν τῶν διαδίκων, τὴν κατὰ τὴν δικάσιμον προσαγωγὴν ὑπὸ τῶν διαδίκων τῶν πρὸς εὐρεσιν τῆς ἀληθείας χρησίμων ἐγγράφων καὶ ἀντικειμένων αὐτοψίας, ἐφ' ὅσον ταῦτα δὲν κατετέθησαν ἐνωρίτερον εἰς τὸ δικαστικὸν γραφεῖον τὴν ἐμφάνισιν τοῦ τυχόν διοριζομένου διὰ τῆς διαγωγῆς ταύτης ὑπὸ τοῦ εἰρηνοδίκου πραγματογνώμονος ἢ τῶν τρίτων κατόχων οὐσιωδῶν ἐγγράφων ἢ ἀντικειμένων αὐτοψίας καὶ τὴν προσαγωγὴν τούτων τὴν κατὰ τὴν δικάσιμον ἐμφάνισιν τῶν ὑπὸ τοῦ ἐνάγοντος ὑποδειχθέντων μαρτύρων, ἐτι δὲ καὶ τὴν ὑπὸ τοῦ ἐναγομένου προσαγωγὴν τῶν ὑπὸ τοῦτου ὑποδειχθησομένων μαρτύρων.—Ἡ δικάσιμος ἡμέρα δὲν δύναται νὰ ὀρισθῇ εἰς χρόνον βραχύτερον τῶν ἐπτὰ ἡμερῶν, οὐδὲ μακρότερον τῶν δέκα. Πάντως δὲ μετὰ τὴν ταύτην καὶ τῆς κατὰ τὸ ἀρθρον 9 ἐδ. 1, κλήσεως τοῦ ἐναγομένου δέον νὰ παρεπιπίπτωσιν ἡμέραι τοὐλάχιστον πέντε.

6.—Ὁ ἐνάγων προκαταβάλλει διὰ κινητοῦ ἐνόσημου χάρτου, ἐπιχωλωμένου ἐπὶ τῆς κατὰ τὸ προηγούμενον ἀρθρον ἐκθέσεως, ποσὸν τι ἀπέναντι τῶν ἐξόδων τῆς δίκης, ὀριζόμενον ὑπὸ τοῦ εἰρηνοδίκου, οὐχὶ δὲ ἀνώτερον τῶν δραχ. 10¹.

(1) Ὁμοίαν ἀκριβῶς διάταξιν ἔχει τὸ ἀρθρ. 35 § 8 ν. 4755 τοῦ 1930 «περὶ κώδικος τελῶν χαρτοσήμου». Τὰ τέλη ἔμως ἠδῆγήθησαν δι' ἀρθρ. 25 § 26 κώδ. τελῶν χαρτοσήμου, ὡς ἀντικατεστάθη δι' ἀρθρ. 1 Β. Δ. 12/15 Σεπτ. 1949.

7.—Αἱ κατὰ τὴν διαδικασίαν ταύτην ἐπιδόσεις καὶ κλήσεις, ἐπιφυλαττομένης τῆς περιπτώσεως τοῦ ἔδαφιου τελευταίου τοῦ ἄρθρου τούτου γίνονται ἐπιμελεία τοῦ δικαστηρίου.—Πάντα τὰ δικόγραφα, αἱ ἐκθέσεις καὶ ἀποφάσεις γράφονται ἐφ' ἁπλοῦ χάρτου ἀλλὰ τὰ ὑπὸ τῶν διαδίκων λαμβανόμενα ἀντίγραφα καὶ ἀπόγραφα ὑπόκεινται εἰς τὸ σὺνθηθες τέλος.—Αἱ ἐπιμελεία τοῦ δικαστηρίου γενομένη ἐπιδόσεις καὶ κλήσεις γίνονται καθ' ὃν τύπον διενεργοῦνται αἱ ἐπιδόσεις καὶ κλήσεις ἐν ταῖς ποινικαῖς δίκαις, τῶν ἐπιδοτηρίων γραφομένων ἐφ' ἁπλοῦ χάρτου, ἀμειβομένου τοῦ ἐνεργήσαντος τὴν ἐπίδοσιν κλητῆρος κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου ΓΨΟΑ' τοῦ 1911.—Αἱ ὀριστικαὶ ἀποφάσεις ἐπιδίδονται ἐπιμελεία τῶν διαδίκων καὶ κατὰ τὰς περὶ ἐπιδόσεων διατάξεις τῆς πολ. δικονομίας, καταβαλλομένου τοῦ συνήθους τέλους.

8.—Ἐὰν ὁ εἰρηνοδίκης κρίνῃ τὴν ἀγωγὴν ὡς ἀποράδεκτον ἔνεκεν ἀναρμοδιότητος ἢ ὡς μὴ στηριζομένην εἰς τὸν νόμον ἢ ὡς ἀπορριπτὴν δι' ἄλλον τινὰ λόγον ἐξ ἐπαγγέλματος ἐξεταστέον, ἀνακοινῶι τοῦτο εἰς τὸν ἐνάγοντα.—Ἐὰν ὁ ἐνάγων ἐπιμένῃ εἰς τὴν ἐκδίκασιν αὐτῆς, ὁ εἰρηνοδίκης συντάσσει μὲν τὴν ἐν ἄρθρῳ 5 ἐδ. 2 ἐκθεσιν, ἀπορρίπτει δὲ συγχρόνως τὴν ἀγωγὴν, ἀπαγγέλλων τὴν ἀπόφασιν αὐτοῦ ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ ἐνάγοντος, εἰ δυνατόν.

9.—Ἀντίγραφον τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 5 ἐδάφ. 2 ἐκθέσεως καὶ τῆς κάτωθι ταύτης κατὰ τὸ ἄρθρον 5, ἐδ. 3, διαταγῆς, μετὰ τῆς προσηκούσης κλήσεως πρὸς συζήτησιν ἐπιδίδονται, ἐπιμελεία τοῦ δικαστηρίου, κατὰ τὸ ἄρθρον 7, εἰς τὸν ἐναγόμενον.—Συγχρόνως δὲ γίνονται καὶ ἐπιδίδονται, ἐπιμελεία τοῦ δικαστηρίου, αἱ πρὸς τοὺς ὑποδειχθέντας καὶ ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου ἀναγκαίους κρινομένους μάρτυρας κλήσεις, ὡς καὶ αἱ κλήσεις πρὸς τοὺς διορισθέντας πραγματογνώμονας καὶ τοὺς τρίτους κατόχους ἐγγράφων ἢ ἀντικειμένων αὐτοψίας, ἐφ' ὅσον ὁ ἐνάγων δὲν ἐδήλωσεν, ὅτι μέλλει αὐτὸς νὰ προσκομίσῃ τοὺτους κατὰ τὴν δικάσιμον.

10.—Οἱ διαφερόμενοι δύνανται νὰ προσέρχωνται καὶ αὐθορμητῶς ἐνώπιον τοῦ εἰρηνοδίκου, ὅπως ὑποβάλωσι τὴν διαφορὰν αὐτῶν. Ὁ εἰρηνοδίκης προσπαθεῖ νὰ συμβιβάσῃ αὐτοὺς· ἂν δὲν ἐπιτευχθῇ τοῦτο συντάσσει περιληπτικὴν ἐκθεσιν περὶ τε τῆς ἀξιώσεως τοῦ ἐνάγοντος, κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 5, ἐδ. 2, ὀριζόμενα, καὶ περὶ τῶν ἀντιρρήσεων τοῦ ἐναγομένου· καὶ ἂν ἡ ὑπόθεσις εἴνε ὄρμος, γίνεται συζήτησις, κατὰ τὸ ἄρθρον 11 κ. ἐπ. καὶ ἐκδίδεται παραχρῆμα ὀριστικὴ ἀπόφασις. Ἄλλως ὁ εἰρηνοδίκης ὀρίζει παραχρῆμα καὶ ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν διαδίκων τὴν δικάσιμον καὶ προβαίνει εἰς τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 5 ἐδ. 3, 4 καὶ ἄρθρῳ 9 διατασσόμενα.

11.—Ἐμφανισθέντων ἀμφοτέρων τῶν διαδίκων αὐτοπροσώπως ἢ διὰ πληρεξουσίου κατὰ τὴν ὀρισθεῖσαν δικάσιμον, ὁ εἰρηνοδίκης προσπαθεῖ πρῶτον νὰ συμβιβάσῃ αὐτοὺς, ἐὰν δὲ μὴ κατορθώσῃ τοῦτο, συζητεῖ μετὰ τῶν διαδίκων τὴν ὑπόθεσιν, δικαιοῦμενος καὶ ὀφειλῶν νὰ συμβουλευσῇ αὐτοὺς ὅπως πληρέστερον καὶ δικαιότερον διατυπώσῃ τοὺς ἰσχυρισμοὺς αὐτῶν ἐν τούτῳ ὁ εἰρηνοδίκης τηρεῖ πλήρη ἀμεροληψίαν μετὰ τῶν διαφερομένων, καθοδηγεῖ δὲ ἀμφοτέρω τὰ μέρη πρὸς λυσιτελεστέραν αὐτῶν ὑπεράσπισιν. Ἡ συζήτησις διεξάγεται διὰ ζώσης·

ἔγγραφοι προτάσεις ἢ ἄλλα ὑπομνήματα τῶν διαδίκων δὲν ἐπιτρέπονται.

12.—Ὁ εἰρηνοδίκης καταβάλλει πᾶσαν προσπάθειαν, ὅπως ἡ ὑπόθεσις περατωθῇ κατὰ τὸ δυνατόν ἐν μιᾷ καὶ τῇ αὐτῇ συνεδριάσει, μὴ δεσμευόμενος ὑπὸ διαδικαστικῶν τύπων, ἀλλ' ἀκολουθῶν ἐκάστοτε τὴν ὁδόν, δι' ἧς νομίζει ὅτι ἀσφαλέστερον, ταχύτερον καὶ ὀλιγοδαπανώτερον δύναται νὰ φθάσῃ εἰς τὴν ἀνεύρεσιν τῆς ἀληθείας.—Ἰδία ὁ εἰρηνοδίκης δύναται κατὰ τὴν κρίσιν αὐτοῦ, νὰ ἐπιτρέψῃ μάρτυρας καὶ ἂν τὸ ἀντικείμενον τῆς διαφορᾶς ὑπερβιῇ τὰς πενήντα δραχμάς, νὰ δεχθῇ ἀποδεικτικὰ μέσα μὴ ἀρχικῶς κατὰ τὸ ἄρθρ. 5 § 1 ὑποδειχθέντα, νὰ ἐκτιμᾷ ἐλευθέρως τὴν τυχόν σύνθετον δικαστικὴν ὁμολογίαν διαδίκου τινός, τὴν παράλειψιν τῆς αὐτοπροσώπου ἐμφανίσεως αὐτοῦ, καὶ τοὶ εἰδικῶς προσκληθέντος, τὴν παράλειψιν τῆς ἐξηγήσεως ἐπὶ τῶν πραγματικῶν ἰσχυρισμῶν τοῦ ἀντιδίκου, τὴν ἐξηγήσεως ἐπὶ τῶν ὀπαντήσεως ἐπὶ ἐρωτήματος τεθέντος εἰς τὸν διάδικον ὑπὸ τοῦ δικαστοῦ ἢ τῆ ἀδείας τοῦ δικαστοῦ ὑπὸ τοῦ ἀντιδίκου, τὴν παράλειψιν τῆς προσαγωγῆς μάρτυρος τινος ὑποδειχθέντος προηγουμένως, τὴν μαρτυρίαν μάρτυρος ἐξαιρητέου κατὰ τὸν νόμον, τὴν παράλειψιν τῆς προσκομίσεως ἐγγράφου τινός ἢ ἀντικειμένου αὐτοψίας, χρησίμου πρὸς ἀνεύρεσιν τῆς ἀληθείας, τὴν ἐκθεσιν τῆς αὐτοψίας ἢ τῆς πραγματογνωμοσύνης, τὴν παράλειψιν τῆς δόσεως τοῦ τυχόν ἐπιβληθέντος δικαστικοῦ ὄρκου, ὡς καὶ τὸν τυχόν δοθέντα δικαστικὸν ὄρκον.—Ὁρκον ἐπαγόμενον ὑπὸ διαδίκου μὴ αὐτοπροσώπως παριστάμενον, ἢ εἰς διάδικον, μὴ αὐτοπροσώπως παριστάμενον, δὲν εἶναι ὑπόχρεως νὰ ἐπιβάλῃ ὁ εἰρηνοδίκης.

13¹.—Κατὰ τὴν διαδικασίαν ταύτην οἱ διάδικοι καταθέτουσιν ἐγγράφους προτάσεις περιεχούσας ἅπαντας τοὺς ἰσχυρισμούς των, ἀλλὰ καὶ ὁ γραμματεὺς τοῦ εἰρηνοδικείου ὑποχρεοῦται ὑπὸ τὴν καθοδήγησιν τοῦ δικάζοντος εἰρηνοδίκου νὰ τηρῇ λεπτομερῆ πρακτικὰ περιλαμβάνοντα τοὺς ἰσχυρισμούς καὶ δηλώσεις τῶν διαδίκων καὶ τὰς καταθέσεις τῶν μαρτύρων.

14.—Ἐὰν ἐξ οἰοῦδήποτε λόγου παρίσταται ἀναγκαία ἢ εἰς ἑτέραν δικάσιμον ἀναβολὴ τῆς συζητήσεως ἢ τῆς ἐξακολουθήσεως τῆς συζητήσεως, ὁ εἰρηνοδίκης ὁρίζει κατ' αὐτὴν τὴν συζήτησιν τὴν νέαν δικάσιμον καὶ πράττει κατὰ τὰς περιστάσεις, συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 5, ἐδ. 3 καὶ 4.

1. Τὸ ἀρχικὸν ἄρθρον 13 εἶχεν ὡς ἐξῆς:

«Κατὰ τὴν διαδικασίαν ταύτην τηροῦνται συνοπτικὰ πρακτικὰ, καθιστῶντα δυνατόν τὸν ἔλεγχον τῆς ἐνεργείας τοῦ δικαστηρίου. Μὴ ὀριστικαὶ ἀποφάσεις καὶ διαταγαὶ τοῦ δικαστηρίου, διαρκούσης τῆς συζητήσεως ἐκδιδόμεναι, καταχωρίζονται ἀπλῶς εἰς τὰ πρακτικὰ, λαμβάνεται δὲ, κατὰ τὰς περιστάσεις, ἀντίγραφον τοῦ σχετικοῦ τῶν πρακτικῶν ἀρσπάσματος. Ἐποφάσεις μὴ ὀριστικαὶ καὶ διαταγαί, ἐκδοθεῖσαι παρούσῃ διαδίκου τινος, δὲν ἐπιδίδονται εἰς τοῦτον».—Εἰτα ἀντεκατεστάθη δι' ἄρθρ. 1 § 5 ν. 765/1943 ὡς ἐν τῷ κειμένῳ ἀλλὰ τὸ ἄρθρον τοῦτο τοῦ ν. 765 κατηργήθη δι' ἄρθρ. 6 ν. 8/11 Μαΐου 1946 «περὶ ἐπεκτάσεως ν. 118/1945 κλπ.».

15. 1.—Ἐν περιπτώσει ἐρημοδικίας τὸ δικάζον εἰρηνοδικεῖον ἢ τὸ κατὰ τὸ ἄρθρ. 16 πρωτοδικεῖον ὑποχρεοῦνται νὰ ἐρευνήσουν αὐτεπαγγέλτως τὴν διαφορὰν.—Ἀνακοπὴ κατὰ τῶν ἐρήμην ἐκδιδομένων ἀποφάσεων δὲν συγχωρεῖται εἰμὴ μόνον ἐν περιπτώσει ἀκύρου ἐρημοδικίας, ἣτις ἀνακοπὴ δέον νὰ κατατίθεται ἐντὸς ὀκταήμερου ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἀποφάσεως.

16 2.—Ἐφεις κατ'ἀποφάσεως τοῦ κατὰ τὴν διαδικασίαν τοῦ παρόντος ἄρθρου³ δικάζοντος εἰρηνοδικεῖου συγχωρεῖται ἐντὸς ὀκταήμερου ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἀποφάσεως, τῆς προθεσμίας ταύτης παρατεινομένης κατὰ τὰ ἄρθρα 195 καὶ 196 Πολιτ. Δικόν., δικάζεται δὲ αὕτη ὑπὸ τοῦ πρωτοδικεῖου, εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποίου ὑπάγεται τὸ εἰρηνοδικεῖον. Τὸ πρωτοδικεῖον δικάζον κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου ὑποχρεοῦται ὅπως ἐντὸς τριάκοντα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς συζητήσεως ἐκδίδῃ καὶ δημοσιεύῃ τὴν ἀπόφασίν του, ἣτις δέον νὰ εἶνε πάντοτε ὀριστικὴ, πλὴν τῆς περιπτώσεως ἐπιβολῆς ὄρκου, ὅποτε δέον νὰ τίθενται καὶ αἱ συνέπειαι τῆς δόσεως ἢ μὴ τούτου.

17 4.—Κατὰ τῶν κατὰ τὴν διαδικασίαν τοῦ παρόντος νόμου ἐκδιδομένων ἀποφάσεων τοῦ Εἰρηνοδικεῖου, τοῦ Πρωτοδικικοῦ καὶ τοῦ Πρωτοδικεῖου συγχωρεῖται ἀναίρεσις διὰ τοὺς ἐν ἄρθρ. 807 καὶ ἐπ. τῆς Πολ. Δικ. καθοριζομένους λόγους.

18.—Ἀντίγραφον ἐξ ἀπογράφου ὀριστικῆς ἀποφάσεως δὲν δύναται νὰ δοθῇ ἂν δὲν καταβληθῇ ἐφάπαξ τέλος δι' ἐνσήμου χάρτου, ἐπικολλωμένου ἐπὶ τοῦ πρωτοτύπου τῆς ἀποφάσεως :

Δρ.	1.50	ἐὰν ἢ ἐπιδικασθεῖσα ἢ ἀποδικασθεῖσα	ἀξίωσις	εἶνε	μέχρι καὶ				
									τῶν δρ. 20
»	2.50	»	»	»	»	»	»	»	» 30
»	3.00	»	»	»	»	»	»	»	» 40
»	3.50	»	»	»	»	»	»	»	» 70
»	4.00	»	»	»	»	»	»	»	» 80
»	4.50	»	»	»	»	»	»	»	» 90
»	5.00	»	»	»	»	»	»	»	» 100

«Διὰ πᾶσαν πέρα τῆς ἀνωτέρω κλίμακος ἑκατοντάδα δρ. προστίθεται χαρτόσημον μιᾶς δραχμῆς»⁵.

1. Ὡς ἀντικατεστάθη δι' ἄρθρ. 4 § 6 ν. 765 τοῦ 1943, ὅπερ ἄρθρον διετηρήθη ἐν ἰσχύϊ δι' ἄρθρ. 6 ν. δ. 8/11 Μαΐου 1946.

2. Ὡς ἀντικατεστάθη δι' ἄρθρ. 4 § 7 ν. 765 τοῦ 1943 καὶ ἄρθρου μόνοῦ § 5 ν. 1968 τῆς 5/10 Ὀκτωβρ. 1944 (δρα ἐπομ. σημ 4).

3. Δηλ. τοῦ ἄρθρου 4 ν. 765, ἐκ παραδρομῆς, ἀντὶ τοῦ «παρόντος νόμου».

4. Ὡς ἀντικατεστάθη δι' ἄρθρου μόνοῦ, παρ. 6., ν. 1968 τῆς 5/10 Ὀκτωβρ. 1944 κυρωθέντος διὰ 324/46 Πρ. Ὑπ. Συμβ.

5. Ἡ ἐντὸς « » τελευτ. παράγ. προσετέθη διὰ ν. 2193 τοῦ 1920· Ἄλλὰ κατὰ τὸ ἄρθρ. 15 § 14 ν. 4755 τοῦ 1930 «περὶ κώδικος τελῶν χαρτοσήμου» τὰ προιότιστα τῶν κατὰ τὸν ν. Γ'20Α' τοῦ 1911 ἀποφάσεων ἄνευ τῆς σημάσεως τῶν ὁποίων δὲν δύναται νὰ ἐκδοθῇ ἀπόγραφον ὀρι-

19.—Αἱ κατὰ τὴν προκειμένην διαδικασίαν ἐκδιδόμεναι ἀποφάσεις ἐκτελοῦνται κατὰ τὰς διατάξεις τῆς Πολιτ. Δικονομίας¹.

20.—Κατὰ τὰ λοιπὰ ἰσχύουσιν αἱ κοιναὶ δικονομικαὶ διατάξεις, ἐφ' ὅσον δὲν προσκρούουσιν εἰς τὸν παρόντα νόμον καὶ ἐφ' ὅσον δύναται νὰ συναρμολογηθῶσι πρὸς τὴν ὅλην οἰκονομίαν καὶ τὸ πνεῦμα τῆς προκειμένης διαδικασίας.

21*.

N. Δ. τῆς 24 Νοεμβρίου 1923.

«περὶ ἀναθέσεως τῶ εἰσαγγελεῖ τῶν Πλημμελειοδικῶν τῆς προσωρινῆς ἐπιλίσεως διαφορῶν τινῶν σχετιζομένων πρὸς ποινικὰ ἀδικήματα»³.

Ἄρθρον μόνον.—Εἰς λίαν κατεπειγούσας περιπτώσεις, ἐπικειμένων διαπληκτισμῶν καὶ ἐρίδων καὶ ὅταν συγχρόνως ὑποβάληται μήνυσις ἐπὶ ποινικῶ τινι ἀδικήματι, δύναται ὁ εἰσαγγελεὺς τῶν πρωτοδικῶν νὰ ἐπι-

στικῆς ἀποφάσεως, ὑπόκεινται εἰς τὰ κατὰ τὸ ἄρθρ. 14 τέλη τῶν ἐμπορικῶν ἐγγράφων. — Ὅρα καὶ ἄρθρ. 25 § 17 Β. Δ. 12/15 Σεπτ. 1949 «περὶ τροπ. τῶν περὶ τελῶν χαρτοσήμου διατάξεων».

1. Σχετικὸν τὸ Ν. Δ. τῆς 17/20 Σεβρίου 1926; κυρωθὲν διὰ ν. 3744 τοῦ 1929 ἔχον ὡς ἐξῆς:

Ἄρθρ. 1.—Ἡ ἐκτέλεσις τῶν κατὰ τὰς διατάξεις ν. Γ'20Δ' τοῦ 1920 «περὶ ἐκδικάσεως τῶν μεταξὺ ἐργοδοτῶν καὶ ἐργατῶν διαφορῶν κλπ.» ἐκδιδόμενων ἀνεκκλήτως ἀπηγγελμένων ἀποφάσεων, καθ' ὧν ἠρκήθη τὸ ἔνδικον τῆς ἀναθέσεως μέσον κατὰ τὸ ἄρθρ. 17 παρ. 2 τοῦ εἰρημένου νόμου, δύναται ν' ἀνασταλῆ ὑπὸ τοῦ προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν κατὰ τὸ ἄρθρ. 634 § 1 Πολ. Δικ. μέχρι τῆς ἐκδόσεως τῆς ἀποφάσεως τοῦ Ἄρ. Πάγου, ἐπὶ ἀναλόγῳ ἐγγυήσει τοῦ αἰτοῦντος τὸ προσωρινὸν τοῦτο μέτρον, ἐφ' ὅσον τὸ διὰ τῆς ἀποφάσεως ἐπιδικασθὲν ποσὸν ὑπερβαίνει τὸ ποσὸν τῶν 10 χιλ. δραχ.—Δύναται δὲ ὡσαύτως ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ ἐνδιαφερομένου ὁ πρόεδρος τῶν Πρωτοδικῶν καὶ νὰ ἄρῃ ἐπὶ ἐγγυήσει ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει τὴν ἐνεργηθεῖσαν τυχὸν ἐπὶ τῇ βάσει τῆς τριαύτης ἀποφάσεως κατάσχεσιν, καλουμένου πάντοτε κατ' ἀμφοτέρας τὰς ἄνω περιπτώσεις καὶ τοῦ καθ' οὗ ἡ αἴτησις.

2. Παραλείπεται ὡς μεταβατ. ἰσχύος.

3. Ἄρθρον μόνον ἀν. ν. 262 τῆς 31 Μαρτ.—4 Ἄπρ. 1945 «περὶ τροπ. ν. δ. 24 Νοεμβρ. 1923 κλπ.

«1. Ἡ διαδικασία τοῦ Εἰσαγγελέως τῶν Πρωτοδικῶν κατὰ τὸ ν.δ. τῆς 23 Νοεμβρ. / 1 Δεκ. 1923 καταργεῖται.—2. Πᾶσαι αἱ εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ Εἰσαγγελέως τῶν Πρωτοδικῶν κατὰ τὴν διαδικασίαν τῶν ὡς ἄνω ν. δ. ὑπαγόμεναι διαφοραὶ ἐκδικάζονται ἐφεξῆς ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν κατὰ τὴν διαδικασίαν τοῦ ἄρθρου 634 καὶ ἐπ. Πολ. Δικονομίας, ἀποκλειομένης τῆς εἰς τὸ Δικαστήριον παραπομπῆς».

ληφθῆ πάσης ἐξ μισθικῶς ἐπειγούσης διαφορᾶς, κρίνων ἐκ τῶν ἐνότων καὶ ἐκδίδων διάταξιν μόνον περὶ ἐπαναφορᾶς τῶν πραγμάτων εἰς τὴν προτέραν αὐτῶν κατάστασιν ἐκτελουμένην παραχρῆμα.—Υποχρεοῦται ὁ Εἰσαγγελεὺς ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει νὰ παραπέμψῃ αὐτεπαγγέλτως τὴν διαφορὰν διὰ τῆς αὐτῆς διατάξεως εἰς τὴν ἀρμοδίαν δικαστικὴν ἀρχήν, ἐπιλαμβανομένην τῆς διαφορᾶς, συμφώνως πρὸς τὰς ἰσχυροῦσας ἐκάστοτε διαδικαστικὰς διατάξεις, κατόπιν αἰτήσεως ἢ ἀγωγῆς τῶν ἐνδιαφερομένων.—Ἡ διάταξις αὕτη, προσωρινὴν ἔχουσα ἰσχύν, δὲν ἐπηρεάζει παντάπασιν τὴν ἐκδίκασιν τῆς ὑποθέσεως κατὰ τὴν κανονικὴν διαδικασίαν.

N. A. τῆς 31 Δεκεμβρίου 1923.

«περὶ τῆς διὰ τοῦ Ταχυδρομείου ἐπίδοσεως πολιτικῶν δικογράφων».

1.—Δικόγραφα πολιτικῶν δικῶν δύνανται νὰ ἐπιδοθῶσι διὰ τοῦ ταχυδρομείου εἰς ἐξαιρετικὰς περιστάσεις, καθ' ἃς ἢ κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις τῆς Πολιτ. Δικονομίας ἐπίδοσις εἶναι δυσχερῆς, εἴτε λόγῳ τῶν μέσων τῆς συγκοινωνίας εἴτε δι' ἄλλην αἰτίαν.

2.—Ἡ ἀκολουθητέα διαδικασία προκειμένου νὰ γίνῃ τοιαύτη ἐπίδοσις εἶναι ἡ ἑξῆς. Ὁ διάδικος ἢ πληρεξούσιός του φρονῶν ὅτι συντρέχει τις τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἀρθρῳ περιπτώσεων, ὑποβάλλει τὸ ἐπιδοτέον δικόγραφον δι' ἀναφορᾶς του, εἰς τὸν παρὰ Πρωτοδικαῖς Εἰσαγγελέα, ἢ, ἐφ' ὅσον διαμένει ἐκτὸς τῆς ἔδρας αὐτοῦ, εἰς τὸν Εἰρηνοδίκην. Ἐν τῇ ἀναφορᾷ ταύτῃ ἐκθέτει τοὺς λόγους, δι' οὓς ἐξαιτεῖται τὴν κατὰ τὸν ἐξαιρετικὸν τοῦτον τρόπον ἐπίδοσιν τοῦ δικογράφου.—Ὁ Εἰσαγγελεὺς ἢ ὁ Εἰρηνοδίκης, ἐάν κρίνῃ ὅτι συντρέχει περίπτωσις ἐπίδοσεως διὰ τοῦ ταχυδρομείου, διαβιβάζει δι' ἐπισημειώσεως ἐπὶ τῆς ἀναφορᾶς τὸ δικόγραφον εἰς τὸν γραμματέα τοῦ δικαστηρίου, πρὸς ὃ ἀπευθύνεται τοῦτο, παραγγέλλον συγχρόνως ὅπως ἡ ἐπίδοσις γίνῃ διὰ τοῦ ταχυδρομείου.

3.—Ὁ γραμματεὺς λαβὼν τὸ δικόγραφον ἐγγράφει τοῦτο εἰς ἰδιαιτέρον βιβλίον, τὸ καταθέτει εἰς τὸ ἀρχειὸν τοῦ δικαστηρίου καὶ ἐκδίδει ἀντιπεφωνημένον ἀντίγραφον αὐτοῦ. Τὸ ἀντίγραφον τοῦτο μετὰ σχεδίου ἐπιδοτηρίου, συντασσομένου ὑπὸ τοῦ γραμματέως ἀποστέλλεται εἰς τὸν τόπον τοῦ προορισμοῦ διὰ συστημένης ἐπιστολῆς ἐπὶ ἀποδείξει παραλαβῆς, ὑποκειμένης εἰς τὸ διὰ τοιαύτας ἐπιστολάς κεκατονισμένον τέλος. Ἡ ἐπίδοσις γίνεται συμφώνως πρὸς τὰ διὰ Β.Δ. καθορισθησόμενα¹.—Τὰ τέλη τῆς ἐπίδοσεως ὀριζόμενα εἰς δραχ. εἴκοσιν ἐπιτίθενται ἐπὶ τοῦ εἰς τὸ ἀρχειὸν τοῦ δικαστηρίου παραμένοντος δικογράφου διὰ κινητοῦ ἐπισήματος δραχ. (3), δικαστικοῦ ἐνσήμου δραχ. δέκα (10) καὶ προσθέτου τέλους δραχ. ἑπτὰ (7)².

4.—Ὁ γραμματεὺς λαβὼν τὸ ἐπιδοτήριον μετὰ τὴν ἐπίδοσιν παραδίδει τοῦτο ἐπὶ ἀποδείξει εἰς τὸν παραγγείλαντα διάδικον ἢ τὸν κατὰ

1. Δὲν ἐξεδόθη τοιοῦτο μέχρι σήμερον.

2. Ὁρίσθησαν ἄλλως γενικῶς τὰ τέλη ἐπίδοσεων.

τὰς διατάξεις τῆς Πολ. Δικονομίας πληρεξουσίου του. Οὗτοι ὑποχρεοῦνται ὅπως προκαταβάλωσιν αὐτῷ ἀπάσας τὰς δαπάνας ἐπιδόσεως, εἰς ἃς περιλαμβάνονται καὶ τὰ δικαιώματα συντάξεως τοῦ σχεδίου ἐπιδότηριου, ὀριζόμενα ἴσα πρὸς τὰ τῶν ἀντιγραφικῶν δικαιωμάτων.

5.—Ὁ παραδούς τὸ πολιτικὸν δικόγραφον ταχυδρομικὸς διανομῆς λαμβάνει ὡς δικαίωμα δραχμὰς δύο (2) δι' ἐκάστην ἐπίδοσιν εἰσπραττόμενα παρὰ τοῦ παραγγείλαντος διαδίκου κατὰ τὰ διὰ Β. Δ. ἐπίσης ὀρισθησόμενα.—Τὰ δικαιώματα τῶν αὐτῶν διανομῶν διὰ τὴν διὰ τοῦ ταχυδρομείου κοινοποίησιν ποινικῶν δικογράφων ὀρίζονται ὑπὲρ τοῦ ἐπιδόντος διανομῆως εἰς λεπτὰ εἴκοσι πέντε (25) δι' ἐκάστην γενομένην ἐπίδοσιν, εἰσπραττόμενα ἐκ τοῦ Δημ. Ταμείου.

6¹.

Νόμος 3222 τῆς 28 Αὐγούστου 1924.

«περὶ καταργήσεως ἄρθρ. 686 Πολ. Δικ. καὶ ὑπαγωγῆς τῶν περι-
διαζυγίου εἰς τὴν συνήθη διαδικασίαν»².

1.—Τὸ ἄρθρ. 686 τῆς Πολ. Δικον. καταργεῖται, αἱ δὲ ἀγωγαὶ περὶ διαζυγίου ὑπάγονται ἐφεξῆς εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τῶν συνήθων³ ὑποθέσεων.

2.—1) Ἡ ὁμολογία ἑνὸς τῶν δύο συζύγων δὲν ἀποτελεῖ ἀπόδειξιν εἰς τὰς περὶ διαζεύξεως δίκας⁴.—2) Ἐκ τοῦ ἐναντίου δὲ δύνανται νὰ ἐξετασθῶσιν ὡς μάρτυρες οἱ τε συγγενεῖς τῶν διαδίκων, ἐξαιρουμένων μόνον τῶν παίδων καὶ τῶν ἀπογόνων, καθὼς καὶ οἱ ὑπηρεταί. Ἀλλ' ἀπόκειται εἰς τὸ δικαστήριον νὰ κρίνῃ περὶ τοῦ ἀξιοπιστοῦ αὐτῶν.—3) Ὁρκὸς ἐπακτὸς ἢ δικαστικὸς ἀπαγορεύεται εἰς τὰς ἀνωτέρω δίκας—
4—5⁵.

3⁵.

1. Ὁρᾶ προσθήκην εἰς ἄρθρ. 25ῶ Ποιν. Ν.

2. Ὁρᾶ καὶ ἄρθρ. 7 ἀν. ν. 1029 τοῦ 1946 ἐν οἰκείᾳ θέσει.

3. Ὁρᾶ ὅμως καὶ ν. 206 τοῦ 1914. Ἄρα τὸ «συνήθων» ἔχει τὴν ἑννοίαν τοῦ «συνοπτικῶν».

4. Ὁρᾶ ἐξαιρέσιν ἐν ἄρθρῳ 9 § 3 ν. δ. 1298 τοῦ 1949 «περὶ Βασιλ. Οἰκογενείας».

5. Αἱ παράγρ. 4 καὶ 5 καὶ τὸ ἄρθρ. 3 κατηργήθησαν δι' ἄρθρ. 7 ἀν. ν. 2783 τοῦ 1941, εἰσαγ. Ἀστ. Κώδικος.—Ὁρᾶ σχετ. ἄρθρ. 1368 § 2 Ἀστ. Κ. καὶ 126 εἰσαγ. ν. 2783.—Τὰ καταργηθέντα ἄρθρα τοῦ ν. 3222 εἶχον ὡς ἐξῆς:

Ἄρθρ. 2.—4) Κατὰ τὰ λοιπὰ ἰσχύουσι τὸ ἄρθρ. ΙΖ' τοῦ Καταστατικοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ν. ΣΑ' τοῦ 1862, δ ν. 2228 τοῦ 1920 περὶ τῶν λόγων τοῦ διαζυγίου κλπ. καὶ αἱ περὶ νομίμου διατροφῆς διατάξεις: 5) Ἡ ἐλλειψὶς ἐπισκοπικῆς ἀδείας, δὲν γεννᾷ λόγον ἀκυρότητος τοῦ γάμου, ἐφ' ὅσον συντρέχουσιν αἱ λοιπαὶ προϋποθέσεις τῆς νομίμου τελέσεως αὐτοῦ.

Ἄρθρ. 3. Ἄλλοδαποὶ χριστιανοὶ οἰουδὴποτε δόγματος κατοικοῦντες

4.—Αἱ μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἐκκρεμεῖς δίκαι συνεχίζονται κατὰ τὰς διατυπώσεις τοῦ παρόντος νόμου.

N. A. τῆς 13/20 Αὐγούστου 1925.

«περὶ τοῦ τύπου ἐκτελέσεως τῶν δικαστικῶν ἀποφάσεων».¹

Ἄρθρον μόνον. — Αἱ δικαστικαὶ ἀποφάσεις καὶ ἄλλα ἐκτελεστὰ ἐγγράφα ἐκτελοῦνται ἐν ὀνόματι τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας.—2. Προεκδεδομένα ἀπόγραφα ἐκτελεστῶν ἐγγράφων ἐν ὀνόματι τῆς Ἑλληνικῆς Πολιτείας ἢ τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ εἶναι ἰσχυρά. Τὰ ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως προεκδεδομένα εἶναι ἰσχυρὰ μόνον ἐφόσον ἤρξατο δυνάμει αὐτῶν πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἡ ἐκτέλεσις, ἥτις, ἐάν οὕτω συνετελέσθη συνεχίζεται ἄνευ περιαφῆς νέου τύπου. Ἐφόσον ὁμως δὲν ἤρξατο ἐπὶ τούτων ἡ ἐκτέλεσις, πρὸς ἐνέργειαν ταύτης ἀπαιτεῖται περιαφῆ νέου τύπου ἐν ὀνόματι τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας, γινομένη ἄνευ πληρωμῆς τέλους τινός

N. A. τῆς 4/9 Σεπτεμβρίου 1925².

«περὶ τροποποιήσεως τῶν περὶ πυνακίου καὶ ἄλλων σχετικῶν πρὸς τὴν προδικασίαν διατάξεων τῆς Πολιτ. Δικον.».

1—8³.

9⁴.

10⁵.

11⁶.

12.—Ἀναβολὴ τῆς συζητήσεως τῆς ὑποθέσεως, εἰς πάντα τῆς δικαιοδοσίας βαθμὸν ἐμφανισθέντος τοῦ ἐνός τῶν διαδίκων, ἐπὶ τῇ προφορικῇ αἰτήσει αὐτοῦ ἢ ἀμοιβαία συναινέσει ἀμφοτέρων ἐμφανιζομέ-

ἐν Ἑλλάδι ὑπάγονται διὰ τὰς περὶ διαζυγίου δίκας εἰς τὰ ἑλληνικὰ δικαστήρια, ἐφ' ὅσον συντρέχουσιν λόγοι διαζυγίου κατὰ τὸν ἑλληνικὸν περὶ διαζυγίου νόμον.

1. Ἄρθρ. 1 ἀναγκ. ν. 11/11 Ὀκτωβρ. 1935 «περὶ τοῦ τύπου ἐκτελέσεως τῶν δικαστ. ἀποφάσεων κλπ».

«Ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος αἱ δικαστικαὶ ἀποφάσεις καὶ ἄλλα ἐκτελεστὰ ἐγγράφα ἐκτελοῦνται ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως. Τὰ μέχρι τοῦδε ἐν ὀνόματι τῆς Ἑλλην. Δημοκρατίας ἐκδοθέντα ἀπόγραφα ἐκτελεστῶν ἐγγράφων εἶνε ἰσχυρά».

2. Κυρωθέν διὰ ν. 4288 τῆς 2 Αὐγ. 1929.

3. Ὁρῶσι τροποποιήσεις ἀρθρ. 495—498, 571, 578, 619, 620 Πολ. Δικ. περιληφθείσας ἐν αὐτοῖς, ὡς ἐτροποπ. εἶτα διὰ ν. δ. 20 Ἀπριλ. 1926, κυρ. διὰ ν. 4290 τοῦ 1929.

4. Ὁρᾶ τροποποιήσιν ἀρθρ. 2 ν. 206 τοῦ 1914.

5. Ὁρᾶ τροποποιήσιν ἀρθρ. 623 Πολ. Δικ.

6. Ὁρᾶ τροποποιήσιν ἀρθρ. 2 ν. 194 τοῦ 1914 «περὶ ἀσκήσεως ἐνδίκων μέσων κλπ.».

νων, δύναται νὰ ζητηθῆ ἐφ' ἅπαξ μόνον κατ' ἀμφοτέρας τὰς περιπτώσεις ταύτας. Τὸ Δικαστήριον δεχόμενον τὴν περὶ ἀναβολῆς αἰτησιν, διατάσσει τὴν εἰς ἐπομένην ἢ ἄλλην κατόπιν τακτικὴν ἢ ἔκτακτον δικάσιμον συζήτησιν τῆς ὑποθέσεως δι' ἀπλῆς σημειώσεως ἐν τῷ πινακίῳ, γενομένης ἐν αὐτῷ μνείας τῆς ἡμέρας τῆς ὁρισθείσης νέας δικάσιμου. Ὁ γραμματεὺς ὑποχρεοῦται ἀμέσως μετὰ τὸ πέρασ τῆς συνεδριάσεως νὰ μεταφέρῃ τὴν ὑπόθεσιν εἰς τὴν σειρὰν τῶν κατὰ τὴν ὁρισθείσαν δικάσιμον συζητήσεων ὑποθέσεων. Κλησὶς τοῦ διαδίκου πρὸς ἐμφάνισιν κατὰ τὴν δικάσιμον ταύτην δὲν ἀπαιτεῖται, τῆς ἐν τῷ πινακίῳ καὶ τῆς ἐν τῷ συντασσομένῳ ἐκθέματι ἀναγραφῆς τῆς ὑποθέσεως ἐπεχουσῶν θέσιν κλητεύσεως δι' ἀμφοτέρους τοὺς διαδίκους. Διστασσομένης τῆς ἀναδικον. ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ νόμου 2.6, λόγων, ἢ ἀπορριπτομένης τῆς περὶ αὐτῆς αἰτήσεως, τοῦτο γίνεται διὰ πράξεως τοῦ δικαστηρίου τῶν πρακτικῶν ἀποτελεῖ τίτλον ἐκτελεστὸν διὰ τὰς καταψηφισθείσας κατὰ τὸ ἀρθρ. 159 δαπάνας. Ἐὰν ἡ περὶ ἀναβολῆς αἰτήσις γίνῃ δεκτὴ, ὀρίζεται ἀμέσως νέα δικάσιμος ὑπὸ τοῦ Προέδρου.—Ἡ ἀναβολὴ καθ' ἑκάτερον τῶν περιπτώσεων τούτων διατάσσεται ἀνεξαρτήτως τῆς ἀναβολῆς τῆς προηγουμένης παραγράφου «ἐφαρμοζομένων καὶ ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ τῶν διατάξεων τῆς πρώτης παραγράφου»¹ περὶ τῶν υποχρεώσεων τοῦ γραμματέως καὶ περὶ τῶν πράξεων, αἵτινες ἐπέχουν θέσιν κλητεύσεως διὰ τὴν ὁρισθείσαν δικάσιμον.—Διὰ πᾶσαν μετ' ἀναβολῆν ἐγγραφὴν νέαν τῆς ὑποθέσεως εἰς τὸ πινακίον ἐπικολλᾶται ἐκ νέου τὸ τέλος χαρτοσήμου εἰς διπλοῦν. Τούτου μὴ καταβληθέντος μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς συζητήσεως, ἡ ὑπόθεσις διαγράφεται ἐκ τοῦ πινακίου. Ἐπὶ πάσης δὲ νέας ἐγγραφῆς μετὰ προηγουμένην ἐκφώνησιν καὶ διαγραφὴν αὐτῆς ἐκ τοῦ πινακίου ἐπικολλᾶται τὸ τέλος χαρτοσήμου εἰς τὸ πενταπλοῦν¹.

13.—Ἐπὶ παντὸς εἴδους ὑποθέσεων ἢ συζητήσεως, ἀπολειπομένου τοῦ ἐνὸς τῶν διαδίκων, εἶναι ἀπαράδεκτος, ἐὰν δὲν ἐτηρήθῃ ἢ ἐκ τοῦ νόμου ἢ διὰ πράξεως τοῦ προέδρου ὠρισμένη προθεσμία, ἥτις δέον νὰ παρέλθῃ ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως μέχρι τῆς συζητήσεως. Τὸ ἀπαράδεκτον τοῦτο ἐξετάζεται καὶ αὐτεπαγγέλτως, διατασσομένης τῆς ἐκ τοῦ πινακίου διαγραφῆς τῆς ὑποθέσεως.—Καὶ ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἡ νέα ἐγγραφὴ ἐν τῷ πινακίῳ ὑποβάλλεται εἰς τὸ αὐτὸ ὡς ἄνω ἐνησημον.

14²—

16.—Πᾶσα ἀντίθετος διάταξις μὴ προσαρμοζομένη πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος καταργεῖται.

1. Τὰ ἐντὸς « » προσετέθησαν καὶ ἡ τελευταία παράγρ. τίθεται ὡς ἐτροποποιήθη δι' ἀρθρ. 1 ν. δ. 20 Ἀπριλ. 1926, κυρωθέντος διὰ ν. 4290.

2. Περιέχον μεταβ. διάταξιν, παραλείπεται.

Ν. Δ. τῆς 13/19 Σεπτεμβρίου 1925¹.

«περὶ ἐκδικάσεως τῶν ἐκ συναλλαγματικῶν καὶ ἐμπορικῶν ἢ μὴ γραμματίων εἰς διαταγὴν² διαφορῶν».

1.—1) Ἀγωγαὶ στηριζόμεναι ἐπὶ συναλλαγματικῆς ἢ γραμματίου, ἐμπορικοῦ ἢ μὴ, εἰς διαταγὴν, ἀωνύμου ὁμολογίας ἢ τραπεζιτικῆς ἐπιταγῆς, ἐφ' ὅσον δὲν ἐχώρησε μεταβίβασις διὰ πράξεως τοῦ κοινῆς δικαίου, δύναται νὰ εἰσαχθῶν ἐνώπιον τοῦ κατὰ τὰς ἰσχυροῦσας διακρίσεις ἀρμοδίου προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν ἢ ἀρμοδίου Εἰρηνοδίκου.—2) Ὁ Πρόεδρος ἢ ὁ Εἰρηνοδίκης ὀφείλει νὰ ὀρίσῃ παραχρῆμα τόπον καὶ χρόνον πρὸς συζήτησιν τῆς ἀγωγῆς, ἧς ἀντίγραφον μετὰ τῆς πράξεως γενομένης παρὰ πόδας τοῦ παρὰ τῷ γραφεῖω τοῦ Δικαστηρίου μένοντος πρωτοτύπου τῆς ἀγωγῆς κοινοποιεῖται εἰς τὸν ἐναγόμενον καλούμενον νὰ παρῶσθι.—3) Ὁ Πρόεδρος ἢ ὁ Εἰρηνοδίκης δὲν δύναται νὰ ὀρίσῃ προθεσμίαν πρὸς ἐμφάνισιν ἐλασσονα τῶν τριῶν ἢ μείζονα τῶν πέντε ἡμερῶν, οὐδὲ λόγῳ ἀποστάσεως μείζονα τῆς ὀριζομένης ὑπὸ τῶν ἄρθρων 195 καὶ 196 τῆς Πολ. Δικ., δικαιοῦμενος ἐν τούτοις νὰ ὀρίσῃ ἐλάσσονα ταύτης, ἐὰν ἐνδείκνυται ὑπὸ τῶν περιστάσεων.

2.—1) Ὁ Πρόεδρος ἢ ὁ Εἰρηνοδίκης κρίνουσιν ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὑποχρεωτικῶς προσαγομένων τίτλων καὶ ἄλλων περαιτέρω βεβαιώσεων.—Ἐγστάσεις τῶν ἐναγομένων ἐπιτρέπονται μόνον ἐκκαθαρισμέναι ἀποδεικνύμεναι παροχρῆμα, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 729 τῆς Πολ. Δικονομίας.—3) Ὁ Πρόεδρος ἢ ὁ Εἰρηνοδίκης ἀποφαίνονται παραχρῆμα, ὀριστικῶς δεχόμενοι ἢ ἀπορρίπτοντες τὴν ἀγωγὴν. Παραπομπὴ τῆς ὑποθέσεως εἰς τὸ Δικαστήριον ἀπαγορεύεται, ὑποχρέου τοῦ δικαστοῦ νὰ ἐκδώσῃ πάντοτε ἀπόφασιν.—3) Ἡ ἀπόφασις πάντοτε εἶναι προσωρινῶς ἐκτελεστή, καὶ ἂν δὲν ἀπηγγέλθη τοῦτο ὑπὸ τοῦ δικαστοῦ, καὶ ἐκτελεῖται ἅμα τῇ κοινοποιήσει τῆς ἐπιταγῆς ἀμέσως.—Εἰς συγκεκριμένας περιπτώσεις ὁ Πρόεδρος ἢ ὁ Εἰρηνοδίκης κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ δύναται νὰ τάξῃ προθεσμίαν ἐκτελέσεως ἰδίᾳ περὶ γραμματίων μὴ ἐμπορικῶν, ὄχι ὅμως μείζονα τῶν τριῶν μηνῶν μὴ παρατεινομένην. Ὁ Πρόεδρος ἢ ὁ Εἰρηνοδίκης χορηγῶν τὴν τοιαύτην προθεσμίαν δύναται νὰ τὴν χορηγήσῃ ὑπὸ ὄρους καὶ ἄνευ ὄρων.—4) Προσωπικὴ κράτησις οὐδέποτε ἀπαγγέλλεται κατὰ τὴν διὰ τοῦ παρόντος θεσπιζομένην διαδικασίαν, δυναμένης τῆς περὶ τοῦ μέτρου τούτου αἰτήσεως νὰ εἰσάγηται κατὰ τὴν τακτικὴν διαδικασίαν.—5) Διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἀποφάσεως καὶ τὴν παράδοσιν τῆς ἀγωγῆς ἢ καὶ ἂν εἶναι πιθανόν ὅτι ὁ νικῶν διάδικος θέλει ἡττηθῆ ἐν τῇ τακτικῇ διαδικασίᾳ ἢ ὅτι ἤθελε καταστῆ ἀναξιόχρεος, ὁ Πρόεδρος ἢ ὁ Εἰρηνοδίκης δύναται νὰ διατάξῃ κατ' αἰτήσιν τῶν διαδίκων ἢ καὶ αὐτεπαγγέλτως τὴν κατάθεσιν ἐγγυήσεως κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 734 καὶ 840 Πολ. Δικον. ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὸν ν. ΒΙΓ' τῆς 11 Ἰουλίου τοῦ 1892, οὐχ' ἦττον ὁ Πρό-

1. Κυρωθὲν διὰ ν. 4287 τοῦ 1929. Κατὰ τὴν διαδικασίαν ταύτην βεβαιοῦνται τὰ δικαιώματα τῶν Γεν. Ἀποθηκῶν (ἄρθρ. 4 § 6 ν. 5155 τῆς 15 Ἰουλ. 1931).

2. Καὶ τῶν ἐξ ἐπιταγῶν (ἄρθρ. 77 ν. 5960 «περὶ ἐπιταγῆς»).

εδρος ἢ ὁ Εἰρηνοδίκης δύναται νὰ διατάξῃ, ἀντὶ τῆς καταθέσεως ἐγγυήσεως, τὸν ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπάλληλον, καὶ κατὰ τὰς αὐτὰς τῆς ἐγγυήσεως διατυπώσεις, εἰς κατάθεσιν τοῦ ὅλου ἢ μέρους τοῦ διὰ τῆς ἐκτελουμένης ἀποφάσεως ἐπιδικασθέντος ποσοῦ, τόκων καὶ ἐξόδων μέχρι τῆς κατὰ τὰ κατοτέρω ἐν τακτικῇ διαδικασίᾳ ἐκδόσεως ὀριστικῆς ἀποφάσεως, ὑποχρεωτικῶς αὐτεπαγγέλτως ἀποφαινομένης καὶ ἐπὶ τῆς ἀποδόσεως τῆς τοιαύτης ἐγγυήσεως.—6) Ὁ ἠττώμενος ἐν τῇ προσωρινῇ ταύτῃ διαδικασίᾳ διάδικος δικαιούται, κἂν μὴ ἡ ἀπόφασις τὸ ὄρισθ, νὰ εἰσαγάγῃ τὴν κυρίαν δίκην ἢ τὰς ἀπορριφθείσας ἢ ἄλλας τυχόν «αἰτήσεις καὶ»¹ ἐνοστάσεις του εἰς τὸ δικαστήριον κατὰ τὴν τακτικὴν διαδικασίαν ἐντὸς ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας μηνὸς ἀπὸ τῆς εἰς τοῦτον κοινοποιήσεως τῆς ἀποφάσεως τοῦ Προέδρου ἢ τοῦ Εἰρηνοδίκου, καθ' ἣν διαδικασίαν δὲν ἔχουσιν ἐφαρμογὴν αἱ διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 729 Πολ. Δικον.—Ὁμοίως ὁ Πρόεδρος ἢ ὁ Εἰρηνοδίκης ἀποφαίνονται περὶ τῶν δικαστικῶν δαπανημάτων.—Παρελθούσης ἀπράκτου τῆς ὡς ἄνω μηνιαίας ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας, ὁ δαγιστοῦς δικαιούται ἐντὸς ἑτέρου μηνὸς νὰ μετατρέψῃ τὴν τυχόν ἐγγεγραμμένην προσημείωσιν εἰς ὑποθήκην.—7) Ἡ ἀπόφασις τοῦ Προέδρου εἶναι πάντοτε μόνον προσωρινῇ καὶ δὲν βλάπτει τὴν κυρίαν δίκην. Οἱ διάδικοι ὑποχρεοῦνται κατὰ τὴν διὰ τοῦ παρόντος διαδικασίαν νὰ ὑποβάλωσιν ἐγγράφους προτάσεις. Οὐδὲν τακτικὸν ἔνδικον μέσον ἐπιτρέπεται κατὰ τῆς ἀποφάσεως ταύτης τοῦ Προέδρου ἢ τοῦ Εἰρηνοδίκου.—8) Κατὰ τὴν διαδικασίαν τῆς παραγράφου 6 τοῦ ἀρθροῦ τούτου τηροῦνται καὶ ἐφαρμόζονται πᾶσαι αἱ διὰ τὰς ὑποθέσεις ἐκ συναλλαγματικῶν ἢ γραμματικῶν εἰς διαταγὴν ἰσχύουσαι διατάξεις ὡς πρὸς τὴν συζήτησιν τῶν τοιούτων ὑποθέσεων, ὡς πρὸς τὴν προτίμησιν, τὴν διαδικασίαν, τὰ ἔνδικα μέσα κλπ.

3.—Μεταφράσεις τῶν εἰς ἄλλοδαπὴν γλῶσσαν συντεταγμένων συναλλαγματικῶν καὶ εἰς διαταγὴν γραμματικῶν γενομένων ὑπὸ δικηγόρων δύναται νὰ ληφθῶσιν ὑπ' ὄψει ὑπὸ τοῦ Προέδρου καὶ τοῦ Εἰρηνοδίκου κατὰ τὴν κρίσιν αὐτῶν. Ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει διατάσσεται ἡ μετάφρασις αὐτῶν ὑφ' ἑνὸς μόνου ἐμπειροτέχου μεταφραστοῦ, ἐνεργοῦμένη παραζήτημα ἐν τῇ αὐτῇ συνεδριάσει.

4.—Ὑποθέσεις ἐκκρεμεῖς ἐνώπιον τοῦ Εἰρηνοδίκου, τοῦ Πρωτοδικείου ἢ τοῦ Ἐφετείου κατὰ τὴν ἐναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου, ἐφ' ὧν ἐγένετο ἤδη συζήτησις ὅπως δῆποτε θεωροῦνται ἐκκρεμεῖς ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων τούτων καὶ δὲν δικάζονται κατὰ τὴν διὰ τοῦ παρόντος διαδικασίαν.

N. A. τῆς 9/16 Νοεμβρίου 1925.

«περὶ ἐκδικάσεως τῶν μικροδιαφορῶν καὶ τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἐπ' αὐτῶν ἐκδιδομένων ἀποφάσεων»².

1.—Ὑπὸ τὸν ἐν τῷ παρόντι νόμῳ ὄρον, «μικροδιαφοραί», περιλαμβάνονται αἱ ἰδιωτικαὶ διαφοραὶ περὶ ὅλων τῶν προσωπικῶν καὶ τῶν εἰς

1. Αἱ ἐντὸς « » λέξεις προσετέθησαν διὰ ν. 4287.

2. Κυρωθὲν διὰ ν. 4204 τοῦ 1929, ἔστις ἐτροποποίησε τὸ ἀρθρ. 58 § 2

κινητά κτήματα ἢ τὴν ἐμπορίαν ἀφορωσῶν ἀγωγῶν, ὧν τὸ ἀντικείμενον ἐν συνόλῳ δὲν ὑπερβαίνει τὸ ποσὸν τοῦ ἐνὸς ἑκατομυρίου (1.000.000) ἰ δραχμῶν καὶ ἐφ' ὧν οἱ Εἰρηνοδίκαι θέλουσι δικάζει ἀνεκκλήτως, πλην τῶν ἐκ τῆς σχέσεως ἐργοδότη καὶ ἐργάτου, ἰατρῶν, δικηγόρων καὶ πελατῶν, πηγαζουσῶν ἀξιώσεων, εἰς ἃς ἐφαρμόζονται οἱ εἰδικοί ἐπ' αὐτῶν νόμοι καὶ νομοθ. διατάγματα. Ἐπὶ περιοδικῶν παροχῶν πρὸς εὐρεσιν τοῦ συνόλου ποσοῦ ὑπολογιστέα ἐνὸς ἔτους μηνιαῖαι παροχαί.—Ἐν τῇ ἐννοίᾳ τῆς ἀγωγῆς περιλαμβάνεται καὶ πᾶν εἰσαγωγικὸν δίκης δικόγρα- φρον.

2.—Αἱ μικροδιαφοραὶ ἐκδικάζονται καὶ αἱ ἐπ' αὐτῶν ἐκδιδόμεναι ἀποφάσεις ἐκτελοῦνται συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου².

ὡς ἐν τῇ κειμένῳ καὶ κατήργησε τὰς περὶ ἐκτελέσεως διατάξεις ἄρθρων 60—78 καὶ τὰς περὶ τελῶν τῶν ἄρθρ. 79 καὶ 80· τὰ ἄρθρα ὅμως ταῦτα 79 καὶ 80 ἐπανήλθον ἐν ἰσχύϊ δι' ἄρθρου μόνου ν. 4527 τοῦ 1930.

1. Ἡ ἐν ἄρθρ. 1 καὶ 4 ποσότης ἦτο ἀρχικῶς 600, ἠξήθη δὲ εἰς 2000 δι' ἄρθρ. 1 ν. 4628 τοῦ 1930 «περὶ τροπ. δικονομικῶν τινῶν διατάξεων» καὶ εἶτα εἰς 10 χιλ. δι' ἄρθρ. 6 ν. δ. 1544 τοῦ 1942, μεθ' ὃ δι' ἄρθρ. 4 ἀν. ν. 292 τοῦ 1945 ὠρίσθη εἰς 5 χιλ. εἶτα ἠξήθη δι' ἄρθρ. 4 ν. 164 τῆς 29/30 Ὀκτ. 1946 εἰς 160.000 καὶ τέλος εἰς 1.000.000 δι' ἄρθρ. 4 ἀν. ν. 1484 τοῦ 1950 (ἰσχύσαντος μετὰ 30 ἡμέρας ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του, 17 Αὐγ. 1950).

2. Κατ' ἄρθρ. 46 ν. 4108 τῆς 20 Μαρτ. 1929 «περὶ τροποποιήσεως διατάξεων τινῶν τῆς περὶ δήμων καὶ κοινοτήτων νομοθεσίας»: (ἄρθρ. 363 Κώδ. Δήμων): «Πᾶσαι αἱ μεταξὺ Δήμων ἢ Κοινοτήτων ὡς καὶ ἐνοικιαστῶν δημοικῶν ἢ κοινοτικῶν φόρων, τελῶν, δικαιωμάτων πρὸς τοὺς φορολογουμένους ἰδιώτας προκίπτουσαι κατὰ τὴν εἰσπραξὶν ἀμφισβητήσεις περὶ τοῦ ὀφειλομένου τέλους ἢ δικαιώματος κλπ. ὅταν ἢ εἰσπραξίς αὐτοῦ δὲν δύναται νὰ ἐνεργηθῇ διοικητικῶς κατὰ τοὺς νόμους περὶ εἰσπραξέως δημοσίων ἐσόδων, διὰ τὴν παράλειψιν τῆς συντάξεώς ἢ ὅποσδήποτε διὰ τὴν ἔλλειψιν ἐκτελεσιῶν χρηματικῶν καταλόγων ἢ ἄλλων νομίμων τίτλων δεκτικῶν διοικητικῆς ἐκτελέσεως, ἐκδικάζονται, ἀνεξαρτήτως ποσοῦ, ὑπὸ τῶν εἰρηνοδικῶν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ν. δ. τῆς 9/19 Νοεμ. 1926 «περὶ ἐκδικάσεως τῶν μικροδιαφορῶν κλπ.». Αἱ ἀποφάσεις αὐταὶ ὑπόκεινται εἰς ἐφεσιν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ αὐτοῦ ν. δ., ἐφ' ὅσον τὸ ἐν συνόλῳ ἀντικείμενον τῆς διαφορᾶς ἀνέρχεται εἰς τὰς δραχ. 3000 καὶ ἄνω.—Ἐπίσης, κατ' ἄρθρ. 10 ν. 3769 τοῦ 1929 «περὶ ἀποζημιώσεως μικρῶν ἀρτοποιῶν», ἡ διαδικασία τοῦ ἐν τοῦ ἐν τῇ κειμένῳ ν. δ. ἐφαρμόζεται ἀνεξαρτήτως ποσοῦ προκειμένου περὶ ἀπαιτήσεων πρὸς πληρωμὴν ἄστυ πωληθέντος ἐπὶ πιστώσει πωρᾶ τῶν κατὰ τὸν ν. 3769 δικαιουμένων εἰς ἀποζημιώσιν, ὡς καὶ εἰς τὰς κατ' αὐτῶν ἀπαιτήσεις πρὸς πληρωμὴν ἐργατικῶν μισθῶν ἢ τιμῆματος ἐπὶ πιστώσει πωληθέντων ἀλεύρων.—Ἐφαρμόζεται ἐπίσης διὰ τὴν ἀπαιτήσιν τοῦ εἰς ἄστυ ἀδικήματος ζημιωθέντος κατὰ τοῦ ἀγοροφύλακος περὶ ἀποζημιώσεως (ἄρθρ. 20 § 4 γ' ἀν. ν. 1010 τοῦ 1937 «περὶ κώδικος ἄστυ. ἀσφαλείας»).—Ἐπίσης διὰ τὰς ἀπαιτήσεις τοῦ Ταμείου Συντάξεων Ὑγειονομικῶν (ἄρθρ. 99 § 2

ΚΑΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Διαδικασία.

Εισαγωγή και εκδίκασις.

3.—Ὁ ἐνάγων ὑποχρεοῦται νὰ ἐνώσῃ ἐν τῷ αὐτῷ δικογράφῳ πάσας τὰς ἀπαιτητὰς ἀξιόσεις του, ἐφ' ὅσον τὸ σύνολον αὐτῶν δὲν ὑπερβαίνει τὰς 2.000 δραχμάς. Ἐὰν τὰς εἰσαγάγῃ κεχωρισμένως, αἱ ἀγωγὴς δὲν ἀπορρίπτονται, ἀλλ' αἱ ἐπ' αὐτῶν δαπάναι, πλην τῶν τῆς πρώτης, βαρύνουσι τὸν ἐνάγοντα.

4.—Ὅπως κριθῆ ἂν ὑπάγῃται εἰς τὰς μικροδιαφορὰς δίκη τις, ἥς τὸ ἀντικείμενον δὲν συνίσταται εἰς χρηματικὴν ποσότητα, λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ἡ ἀποτίμησις, ἣν ὁ ἐνάγων ποιεῖται περὶ τούτου εἰς τὴν ἀγωγὴν του, ἐφ' ὅσον ὁ ἐναγόμενος δὲν ἀποδείξῃ ὅτι ἡ ἀξία τοῦ ἐπιδίκου ἀντικειμένου ὑπερβαίνει τὸ ἐν ἑκατομύριον (1.000.000) δραχμάς.—Ἡ ἀπόδειξις αὕτη εἶνε ἀπαράδεκτος, ἂν ὁ ἐνάγων ἀποδείξῃ ὅτι εἶνε πρόθυμος νὰ δεχθῆ ἐν περιπτώσει νίκης, ἀντὶ τοῦ διὰ τῆς ἀγωγῆς ἀπαιτούμενου ἀντικειμένου χρηματικὸν ποσὸν μὴ ὑπερβαίνον τὸ ποσὸν τούτο.

Τόπος ἐκδίκασεως μικροδιαφορῶν μεταξὺ κατοίκων τῆς αὐτῆς περιφερείας.

5.—Διὰ Δ. προκαλουμένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Δικαιοσύνης, ὁρίζονται μερικαὶ περιφερείαι ἐκδίκασεως μικροδιαφορῶν, ἐκτὸς τῆς ἑδρας τοῦ Εἰρηνοδικείου, ἡ ἑδρα αὐτῶν καὶ τὰ χωρία τὰ ὑπαγόμενα εἰς τὴν δικαιοδοσίαν ἐκάστης περιφερείας.—Μικροδιαφοραὶ κατοίκων τῆς αὐτῆς μερικῆς περιφερείας δικάζονται κατὰ κανόνα ἐν τῇ ἑδρᾷ ταύτῃ.—Ἐν τῇ ἑδρᾷ τοῦ Εἰρηνοδικείου, δύναται κατ' ἐξαιρέσειν νὰ δικασθῶσιν: Α') Ἄν ἡ ἑδρα τοῦ Εἰρηνοδικείου εἶνε ὁ τόπος τῆς τελέσεως τοῦ συναλλάγματος. Β') Ἄν ὁ ἐνάγων προτιμᾷ τὴν ἐν τῇ ἑδρᾷ τοῦ Εἰρηνοδικείου ἐκδίκασιν τῆς διαφορᾶς. Ἄλλ' ἐν τῇ τελευταίᾳ ταύτῃ περιπτώσει ὁ ἐνάγομενος, ἠττηθεὶς δέ, δύναται νὰ ζητήσῃ ἔξοδα δίκης παρὰ τοῦ ἐναγομένου, ἠττηθεὶς δέ, δύναται νὰ καταδικασθῆ, πλην τῆς πληρωμῆς τῶν ἡμεραργίας καὶ λοιπὰ ἔξοδα, εἰς ἃ ὑπεβλήθη οὗτος, διὸ τὴν εἰς τὴν ἑδρᾷ τοῦ Εἰρηνοδικείου καὶ ἐκτὸς τῆς ἑδρας τῆς μερικῆς περιφερείας, μεταβάσιν πρὸς ἐκδίκασιν τῆς κατ' αὐτοῦ ἀγωγῆς. Τὴν ἀποζημίωσιν ταύτην ὁρίζει ὁ δικαστὴς κατ' οἰκείαν κρίσιν καὶ κατὰ τὰς περιστάσεις.

Μεταξὺ κατοίκων διαφόρων περιφερειῶν.

6.—Προκειμένης μικροδιαφορᾶς μεταξὺ κατοίκων διαφόρων, ὡς

κωδικοπ. ν. 5945).—Ἀντιθέτως δὲν ἐφαρμόζεται ὑποχρεωτικῶς ἐπὶ τῶν ἐκ συναλλαγματοῦ κλπ. διαφορῶν. Ὅρα 33 (1930) γνωμοδ. Εἰσαγγ. Ἀρ. Π. Γεδοπούλου ἐν Θέμειδι ΜΑ' σ. 797.

1. Ὅρα σελ. 412 σημ. 1. Τὸ 1.000.000 δέον νὰ δεχθῶμεν καὶ διὰ τὸ ἐν ἄρθρῳ 3 ποσόν, κίττοι τὴν ποσότητα τοῦ ἄρθρου τούτου δὲν αὐξάνει. ἐ. ἀν. ν. 1484.

ἄνω, μερικῶν περιφερειῶν τῆς αὐτῆς εἰρηνοδικειακῆς περιφέρειας, ὁ ἐνάγων ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ζητήσῃ τὴν ἐκδίκασιν τῆς ἀγωγῆς του, εἴτε ἐν τῇ ἔδρᾳ τῆς μερικῆς περιφέρειας τῆς κατοικίας τοῦ ἐναγομένου ἢ ἐνός τῶν ἐναγομένων, ἂν ὧσι πλείονες τοῦ ἐνός, εἴτε ἐν τῇ ἔδρᾳ τῆς μερικῆς περιφέρειας τοῦ τόπου τῆς τελέσεως ἢ ἐκτελέσεως τοῦ συναλλάγματος, εἴτε ἐν τῇ ἔδρᾳ τοῦ Εἰρηνοδικείου.

Μεταξὺ κατοίκων διαφόρων Εἰρηνοδ. περιφερειῶν.

7.—Ἐὰν ἡ μικροδιαφορὰ ὑφίσταται μεταξὺ κατοίκων διαφόρων εἰρηνοδ. περιφερειῶν, ὁ ἐνάγων δικαιούται νὰ ἐγείρῃ τὴν ἀγωγὴν του, εἴτε εἰς τὸ Εἰρηνοδικεῖον τῆς γενικῆς δοσιδικίας τοῦ ἐναγομένου εἴτε εἰς τὸ Εἰρηνοδικεῖον τοῦ τόπου τῆς τελέσεως ἢ ἐκτελέσεως τοῦ συναλλάγματος. Καὶ ἐν μὲν τῇ πρώτῃ περιπτώσει ἡ ἐκδίκασις δύναται νὰ γίνῃ κατ' ἐκλογὴν τοῦ ἐνάγοντος εἴτε ἐν τῇ ἔδρᾳ τοῦ Εἰρηνοδικείου εἴτε ἐν τῇ ἔδρᾳ τῆς μερικῆς περιφέρειας τῆς κατοικίας τοῦ ἐναγομένου. Ἐν δὲ ταῖς λοιπαῖς εἴτε ἐν τῇ ἔδρᾳ τοῦ Εἰρηνοδικείου, εἴτε ἐν τῇ ἔδρᾳ τῆς μερικῆς περιφέρειας τοῦ τόπου τῆς τελέσεως ἢ ἐκτελέσεως τοῦ συναλλάγματος.

Αὐτοπρόσωπος ὑπὸ τοῦ ἐνάγοντος ἔκθεσις τῆς ἀπαιτήσεώς του.

8.—Ἐπὶ μικροδιαφορῶν ὁ ἐνάγων, παρουσιαζόμενος εἰς τὸν Εἰρηνοδίκη, ἐκθέτει αὐτῷ τὴν ἀπαιτήσιν του, γνωστοποιῶν συγχρόνως καὶ τὰ πρὸς ἀπόδειξιν αὐτῆς μέσα.—Ἐὰν ταῦτα συνίστανται εἰς ἔγγραφα εἰς χεῖράς του εὐρισκόμενα, ὀφείλει ἀμέσως νὰ καταθέσῃ ταῦτα εἰς χεῖρας τοῦ Εἰρηνοδίκου ἐπὶ ποινῇ ἀπαραδέκτου τῆς ἀγωγῆς του.

Προκαταβολὴ ἐξόδων.

9.—Ὁ ἐνάγων προκαταβάλλει συγχρόνως ἀπέναντι τῶν ἐξόδων τῆς δίκης χρηματικόν τι ποσὸν ὀριζόμενον ὑπὸ τοῦ Εἰρηνοδίκου ἀναλόγως τοῦ αἰτουμένου ποσοῦ καὶ ὅπερ δὲν δύναται νὰ εἶναι ἀνώτερον τῶν δραχμῶν 30. Ἄν τὸ ποσὸν τοῦτο ἐξαντληθῇ πρὸ τοῦ πέρατος τῆς δίκης, ὁ ἐνάγων προσκαλεῖται νὰ κάμῃ συμπληρωματικὴν προκαταβολήν. Ὁ δικάσων Εἰρηνοδίκης ὑποχρεοῦται νὰ καταρτίσῃ πῖνακα ἐκκαθαρίσεως τῶν ἐξόδων, ὅστις φά τεθῇ εἰς τὴν δικογραφίαν. Πᾶν ποσόν, τὸ ὁποῖον δὲν ἔδαπανήθῃ, ἐπιστρέφει ὁ Εἰρηνοδίκης ἀμελητεῖ εἰς τὸν προκαταβαλόντα διάδικον ἄνευ ἄλλης διαδικασίας, ὑποκείμενος ἄλλως εἰς τὰς διατάξεις τοῦ νόμου περὶ ἰδιοποιήσεως.

Περιεχόμενον τῆς συντασσομένης ἐκθέσεως.

10.—Ὁ Εἰρηνοδίκης συντάσσει περὶ τούτων συνοπτικὴν ἔκθεσιν, ὀρίζων συγχρόνως εἰς τὸν ἐνάγοντα δικάσιμον πρὸς ἐκδίκασιν τῆς ὑποθέσεώς του.—Ἡ ἔκθεσις αὕτη περιέχει α') τὰ ὀνόματα τῶν διαδίκων, β') σύντομον ἔκθεσιν τῶν γεγονότων τῶν ἀποτελούντων τὴν πραγματικὴν βᾶσιν τῆς ἀγωγῆς τοῦ ἐνάγοντος, γ') τὰ ἀποδεικτικὰ μέσα ὅσα ὁ ἐνάγων ἐπικαλεῖται πρὸς ἀπόδειξιν τῶν ἀξιώσεών του, δ') τὴν ὀρισθεῖσαν δικάσιμον καὶ ε') τὸ ποσὸν τῆς δοθείσης διὰ τὰ ἔξοδα προκαταβολῆς.

*Ἀπόριμις ἀπαράδεκτον, ἀνομιμοποιήτου
ἢ νόμφ ἀβάσιμου ἀγωγῆς.*

11.—Ἐάν ὁ Εἰρηνοδίκης εὕρισκῃ τὴν ἀγωγὴν ἀπαράδεκτον λόγῳ ἀναρμοδιότητος, ἢ δι' ἔλλειψιν ἐνεργητικῆς ἢ παθητικῆς νομιμοποιήσεως, ἢ νόμφ ἀβάσιμον, ἢ ἀπορριπτέαν δι' ἄλλην τινὰ ἐνστασιν αὐτεπαγγέλτως ἐξεταστέαν, γνωστοποιεῖ τούτο εἰς τὸν ἐνάγοντα, ἐάν δὲ οὗτος ἐπιμένῃ εἰς τὴν ἐκδίκασιν αὐτῆς, συντάσσει μὲν τὴν ἐν τῷ προηγ. ἀρθρῷ αναφερομένην ἐκθέσιν, ἀπορρίπτει δὲ συγχρόνως ταύτην. ἀπαγγέλλων τὴν ἀποφασίν του ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ ἐνάγοντος, καθ' ὅσον τοῦτο εἶναι δυνατόν.

Κλήτευσίς ἐναγομένου καὶ μαρτύρων.

12.—Ὁ Εἰρηνοδίκης ἐπιμελεῖται τῆς κοινοποιήσεως περιλήψεως τῆς ἐκθέσεως πρὸς τὸν ἐναγόμενον, μετὰ κλήσεως, ὅπως ἐμφανισθῇ κατὰ τὴν ὀρισθεῖσαν δικάσιμον καὶ προσαγάγῃ κατ' αὐτὴν τὰ ἀποδεικτικά αὐτοῦ μέσα κατὰ τῶν ἀξιώσεων τοῦ ἐνάγοντος ἢ πρὸς ἀπόδειξιν τῶν ἰδίων αὐτοῦ ἐνστάσεων καὶ ἰσχυρισμῶν.—Ἡ κλήσις δὲ αὕτη, πρέπει νὰ ἐπιδοθῇ ἐπὶ τὸνλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς ὀρισθείσης δικάσιμου. Συγχρόνως ἐπιμελεῖται τῆς κοινοποιήσεως κλήσεως πρὸς τοὺς μάρτυρας, ὅπως ἐμφανισθῶσι κατὰ τὴν αὐτὴν δικάσιμον, ἂν ὁ ἐνάγων δὲν ἐδήλωσεν, ὅτι ἀναλαμβάνει νὰ τοὺς προσαγάγῃ καὶ ἄνευ κλητεύσεως.

Κοινοποιήσις.

13.—Αἱ κοινοποιήσεις γίνονται προσωπικῶς πρὸς τὸν καλούμενον. Ἐάν ὅμως οὗτος δὲν κατέστη δυνατόν νὰ εὕρεθῇ, τὸ κοινοποιητέον ἔγγραφον παραδίδεται εἰς τὸν κατὰ τὴν ὥραν τῆς ἐπίδοσεως εὕρισκόμενον ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ καλούμενου σύνοικον αὐτοῦ. Ἐάν δὲ οὐδεὶς κατὰ τὸν χρόνον τοῦτον εὕρισκεται εἰς τὴν οἰκίαν, τὸ ἔγγραφον παραδίδεται εἰς τὸν ἱερέα τῆς ἐνορίας τοῦ καλούμενου, ὀφείλοντα νὰ παραδώσῃ τοῦτο εἰς τὸν καλούμενον, ἢ ἐπίδοσις δὲ αὕτη δέον νὰ πιστοποιηθῇ δι' ἐπίδοτηρίου τοῦ ἐπιδίδοντος ὀφείλοντος ν' ἀνακωινώσῃ ἅμα αὐτῷ τὸ περιεχόμενον τοῦ ἐγγράφου ἐπὶ ποινῇ προστίμου μέχρι δραχμῶν πενήκοντα ἐπιβαλλομένου αὐτῷ μετ' ἀπολογίαν ὑπὸ τοῦ Εἰρηνοδίκου.—Περὶ τῆς ἐπίδοσεως συντάσσεται ἀποδεικτικὸν ἔγγραφον ὑπογραφόμενον ὑπὸ τοῦ ἐπιδίδοντος καὶ τοῦ ἀποδεικτικῶν ἔγγραφον ὑπογραφόμενον ὑπὸ τοῦ ἀγράμματος, παραλαμβάνεται μάρτυς ὅστις προσυπογράφει τὸ ἀποδεικτικόν. Ἐάν καὶ ὁ μάρτυς εἶναι ἀγράμματος, γίνεται μνεῖα τοῦ ὀνόματός καὶ τῆς κατοικίας σὺτοῦ εἰς τὸ ἀποδεικτικόν.—Τὰς ἐπίδοσεις ἐνεργαστικός κλητῆρ καὶ αὐτὸς ὁ τοῦ ἀκροατηρίου, εἴτε ὁ διδάσκαλος τῆς μερικῆς περιφερείας τῆς κατοικίας τοῦ καλούμενου, εἴτε ὑπαξιωματικὸς τῆς Χωροφυλακῆς ἢ χωροφύλαξ, εἴτε οἱ ταχυδρ. διανομεῖς. Διὰ τὴν ἐπίδοσιν λαμβάνει ὁ ἐπιδίδων δραχμὴν μίαν (1) δι' ἕκαστον ἐπιδιδόμενον ἔγγραφον ἐκ τῶν προκαταβαλλομένων εἰς χεῖρας τοῦ Εἰρηνοδίκου διὰ τὰ ἐξόδα τῆς δίκης, ἂν δὲ οὗτος εἶνε δικαστικός κλητῆρ δραχμὰς δύο.

Ἡ ἐπίδοσις διὰ ταχυδρ. διανομέων γίνεται καθ' ὃν τρόπον ὀρίζει τὸ ἀπὸ 31 Φεβρ. 1923 Β. Δ. «περὶ τρόπου τῆς διὰ τοῦ ταχυδρομείου ἐπιδόσεως τῶν ποινικῶν δικογράφων». — Αἱ διὰ τὰς μικροδιαφορὰς ἐπιδόσεις ἐν γένει δύναται νὰ γίνωνται καὶ κατὰ τὰς ἐξαιρησίμους ἡμέρας.

14.—Οἱ διαφερόμενοι δύναται νὰ προσέλθωσι καὶ αὐθορμήτως ἐνώπιον τοῦ Εἰρηνοδίκου, ὅπως ὑποβάλωσι τὴν μικροδιαφορὰν τῶν. — Ὁ Εἰρηνοδίκης προσπαθεῖ νὰ συμβιβάσῃ αὐτούς, ἐὼν δὲ δὲν τὸ κατορθώσῃ, προβαίνει εἰς τὴν ἐκδίκασιν τῆς διαφορᾶς συνοπτικῶς, συντάσσων προηγουμένως περιληπτικὴν ἐκθεσιν περὶ τε τῶν ἀξιώσεων τοῦ ἐναγόντος καὶ τῆς ἀπαντήσεως τοῦ ἐναγομένου, κατὰ τὰ ἐν ἄρθρ. 9 ὀριζόμενα, ὑποχρεῶν τοὺς διαδίκους ἄνευ περαιτέρω κλητεύσεως, ὅπως ἐμφανισθῶσι κατὰ τὴν ὀρισμένην δικάσιμον.

Ὁρισμὸς ἰδίων δικασίμων δι' αὐτήν.

15.—Διὰ τὴν ἐκουσίαν ταύτην προσέλευσιν τῶν διαφερομένων, οἱ Εἰρηνοδίκαι τῶν πόλεων καὶ ἄλλων ἐμπορικῶν κέντρων ὀφείλουσιν, οἱ δὲ λοιποὶ δύναται, νὰ προσδιορίζωσιν ὀρισμένας ὥρας μιᾶς ἢ, κατὰ τὰς περιστάσεις, δύο ἡμερῶν τῆς ἐβδομάδος. — Κατὰ τὰς λοιπὰς ἡμέρας καὶ ὥρας τῆς ἐβδομάδος οἱ διαφερόμενοι δύναται νὰ προσέρχωνται κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον, ὅπως ὑποβάλωσιν ἐκουσίως τὴν διαφορὰν τῶν εἰς τὸν Εἰρηνοδικὴν, ἀλλ' οὗτος δὲν ὑποχρεοῦται νὰ δεχθῆ αὐτούς, ἂν εἴνε ἀπασχολημένοι κατὰ τὴν ὥραν ἐκείνην εἰς ἄλλην ἐπείγουσαν ἐργασίαν.

Ἐπισκέψεις Εἰρηνοδίκου εἰς μερικὰς περιφερείας.

16.—Οἱ Εἰρηνοδίκαι, εἰς τὴν περιφέρειαν τῶν ὁποίων περιλαμβάνονται πλείονες τῆς μιᾶς μερικαὶ περιφέρειαι, ὀφείλουσιν ἅπαξ τοῦ μηνὸς τοῦλάχιστον, νὰ μεταβαίνωσι κατ' ὀρισμένην ἡμέραν εἰς τὴν ἔδραν ἐκάστης τῶν μερικῶν τούτων περιφερειῶν πρὸς ἐκδίκασιν πασῶν τῶν μικροδιαφορῶν τῶν ἐν αὐταῖς ἐκδικαστέων.

Ὁρισμὸς τακτικῶν ἡμερῶν διὰ τὰς ἐπισκέψεις ταύτας.

17.—Αἱ ἡμέραι καθ' ἃς κατὰ τὸ προηγ. ἄρθρον ἅπαξ τοῦλάχιστον τοῦ μηνὸς μεταβαίνει εἰς ἐκάστην μερικὴν περιφέρειαν ὁ Εἰρηνοδίκης, ὀρίζονται ὑπ' αὐτοῦ τὸ πρῶτον δεκαπενθήμερον τοῦ Σεπτεμβρίου ἐκάστου ἔτους, ἰσχύουσι δὲ δι' ὀλόκληρον τὸ ἐπιὸν ἔτος. Ἡ περὶ τούτου πρᾶξις τοῦ Εἰρηνοδίκου τοιχοκολλᾶται ἐντὸς τοῦ ἐπομένου δεκαπενθήμερου τοῦ αὐτοῦ μηνὸς εἰς ὅλα τὰ χωρία τῆς περιφερείας τοῦ Εἰρηνοδικείου ἐπιμελεῖα τῶν κατὰ τόπους Προέδρων τῶν Κοινοτήτων. — Ἐὰν ἐντὸς τοῦ ἔτους καταστῇ ἀναγκαῖα ἢ μεταβολὴ τῶν ἡμερῶν τούτων, ἢ μεταβολὴ αὐτῆ κοινοποιεῖται κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον.

Ματαιωθείσης ἐπισκέψεως ὀρισμὸς νέας δικασίμων.

18.—Ἐὰν κατὰ τὴν δικάσιμον ταύτην καταστῇ ἀδύνατος ἢ μετάβασις τοῦ Εἰρηνοδίκου εἰς τὴν ἔδραν μερικῆς τινος περιφερείας, εἴτε ἐνεκα χειμῶνος, εἴτε δι' ἄλλο ἀνυπερέβλητον κώλυμα, θεωρεῖται νόμιμος

δικάσιμος τῆς ὑποθέσεως αὐτῆς ἢ ἀμέσως ἐπομένη, ἢς ματαιουμένης διὰ τοὺς αὐτοὺς ἢ παρεμφερεῖς λόγους, ἢ ἀμέσως ἐπομένη καὶ οὕτω καθεξῆς, συζητουμένων τῶν οὕτω πῶς ἀναβαλλομένων ὑποθέσεων κατὰ σειράν προτεραιότητος.—Αἱ διὰ τὴν μάταιωθειᾶν ἐπίσκεψιν κοινοποιήσεις ἰσχύουσι καὶ διὰ τὴν οὕτω ὀρισθεῖσαν νέαν δικάσιμον, ἄνευ ἀνάγκης ἐπαναλήψεως αὐτῶν.

Ἐκτακτοὶ ἐπισκέψεις.

19.—Πλὴν τῆς εἰς τακτικὰς ἡμέρας, κατὰ τὰ ἀνωτέρω, μεταβάσεως τοῦ Εἰρηνοδίκου εἰς τὰς ἔδρας τῶν μερικῶν περιφερειῶν, δύναται οὗτος καὶ εἰς πᾶσαν ἄλλην ἡμέραν γὰ μεταβῆ εἰς χωρία ἔξω τῆς ἔδρας τοῦ Εἰρηνοδικείου κείμενα πρὸς ἐκδίκασιν μικροδιαφορῶν.

Τίνες διαφοραὶ δικάζονται κατὰ τὰς ἐπισκέψεις.

20.—Εἰς ἐκάστην κατὰ τ' ἀνωτέρω ἔν τινι μερικῇ περιφερείᾳ ἐπίσκεψιν, ὁ Εἰρηνοδίκης ἐκδικάζει τὰς ἐν τῇ περιφερείᾳ ταύτῃ ἐκδικαστέας ἐκκρεμεῖς μικροδιαφοράς, ὅσαι εἰσῆχθησαν ἐνώπιόν του διαρκούτος τοῦ προηγουμένου μηνός.—Πρὸς τούτοις δικάζει καὶ τὰς διαρκούσης τῆς ἐν τῇ περιφερείᾳ ἐπισκέψεως του εἰσαγομένης.

Διόρκεια ἐπισκέψεως.

21.—Ἡ ἐπίσκεψις δύναται νὰ παραταθῆ καὶ εἰς πλείονας ἡμέρας, ἐφ' ὅσον ὑπάρχουσι ἐκκρεμεῖς ἐργασίαι πρὸς περαιώσιν. Ἄλλ' ἐὰν ἢ ἐπίσκεψις παραταθῆ πλεόν τῶν 48 ὡρῶν, ὁ Εἰρηνοδίκης ὀφείλει, ἐπανελθὼν εἰς τὴν ἔδραν του, νὰ ἀποστείλῃ ἔκθεσιν εἰς τὸν παρὰ Πλημμελειοδικαῖς Εἰσαγγελέα, ἀναφέροντα τὸν δαπανηθέντα χρόνον καὶ τὴν γενομένην κατ' αὐτὸν ἐργασίαν.

Βιαιὰ προσαγωγή μαρτύρων.

22.—Διαρκούσης τῆς ἐπισκέψεως του ἐν τῇ μερικῇ περιφερείᾳ ὁ Εἰρηνοδίκης διατάσσει τὴν βιαιάν προσαγωγὴν παντός καὶ ἅπαξ μόνον κλητευθέντος καὶ μὴ προσελθόντος μάρτυρος.

Ἀναπλήρωσις δικαστικοῦ γραμματέως.

23.—Κατὰ τὴν ἐκδίκασιν τῶν μικροδιαφορῶν εἶναι ἀναγκαῖα ἡ παρουσία δικαστικοῦ γραμματέως ἢ νομίμου ἀναπληρωτοῦ. Κατὰ τὴν ἐκτός ὅμως τῆς ἔδρας τοῦ Εἰρηνοδίκου, τὸν δικαστικὸν αὐτοῦ γραμματέα δύναται νὰ ἀναπληρώσῃ ὁ γραμματέως τῆς κοινότητος ἐν ἣ συνεδριάζει, ἐν ἐλλείψει δὲ τούτου καὶ πᾶς ἄλλος δημόσιος ἢ δημοτικὸς ἢ κοινοτικὸς ὑπάλληλος προσλαμβανόμενος, οὔτοι δὲ ὑποχρεοῦνται καλούμενοι νὰ ἐκπληρώσι τὴν ὑπηρεσίαν ταύτην, ὑποκείμενοι ἄλλως, ἐν ἀδικαιολογίᾳ ἄρνησει, εἰς τὰς ποινὰς τοῦ ἀρθροῦ 480 τοῦ Π. Νόμου. Ὁ οὕτω προσλαμβανόμενος γραμματέως λαμβάνει ὡς ἀμοιβὴν δρχ. 1 δι' ἐκάστην ἀπόφασιν, καταβαλλομένην αὐτῷ ὑπὸ τοῦ Εἰρηνοδίκου ἐκ τῆς εἰς χεῖρας του προκαταβολῆς.

Παρουσία δικηγόρου περιτή.

24.—Κατὰ τὴν ἐκδίκασιν τῶν μικροδιαφορῶν ὁ διάδικος δύναται νὰ παραστῇ καὶ ἄνευ δικηγόρου.—Ἐὰν ὅμως διορίσῃ τοιοῦτον, δὲν δύναται νὰ ἀπαιτήσῃ παρὰ τοῦ ἡττηθέντος ἀντιδίκου τοῦ τὴν διὰ τοῦτον δαπάνην. Ἀλλὰ καὶ ὁ προσληφθεὶς δικηγόρος δὲν δύναται ν' ἀξιώσῃ παρὰ τοῦ πελάτου τοῦ ἀμοιβὴν πλείονα τῶν πενήτηντα δραχμῶν ἐν συνόλῳ.

Ἀντιπροσώπουσις δι' ὑπαλλήλου, ἐπιστάτου κλπ.

25.—Ἐν ταῖς μικροδιαφοραῖς τὸν διάδικον μὴ παριστάμενον αὐτοπροσώπως δύναται ν' ἀντιπροσωπεύσῃ ὁ σύζυγος, οἱ ἀνιόντες καὶ κατιόντες, οἱ δευτέρου βαθμοῦ ἐξ αἵματος ἢ ἀγχιστείας συγγενεῖς, ἔμμισθος ὑπάλληλος ἢ ἐπιστάτης καὶ δικηγόρος. Οἱ τοιοῦτοι ἀντιπρόσωποι, ἐκτὸς τῆς ἐν τῷ προηγ. ἀρθρῷ ἐξαιρέσεως, οὐδεμίαν δικαιοῦνται νὰ ζητήσωσι ἀμοιβὴν παρὰ τοῦ ἐντολέως τῶν διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἐντολῆς ταύτης. Ἡ πληρεξουσιότης τοῦ ἀντιπροσώπου δύναται νὰ γίνῃ καὶ διὰ ἰδιωτικοῦ ἔγγραφου, ἢ καὶ δι' ἀπλῆς ἐπιστολῆς, ὁ σύζυγος ὅμως θεωρεῖται πάντοτε νόμιμος πληρεξούσιος δυνάμενος νὰ διορίσῃ καὶ ἄλλους πληρεξουσίους.—Ἐὼν ὁ ἐντολεὺς εἶναι ἀγράμματος, τὸ τοιοῦτον ἔγγραφον ὑπογράφει, κατ' ἐντολὴν αὐτοῦ, ὁ ἱερεὺς ἢ ὁ διδάσκαλος τοῦ χωρίου. Τὰ ἔγγραφα ταῦτα εἰς οὐδὲν ὑπόκεινται τέλος.

Ὑποχρέωσις εἰς προσωπικὴν ἐμφάνισιν

26.—Ὁ Εἰρηνοδίκης δικαιοῦται πάντοτε καὶ ν' ἀπαιτήσῃ τὴν αὐτοπρόσωπον ἐμφάνισιν τῶν διαδίκων.

Ἐπιδιώξεις συμβιβασμοῦ ἐνδιαφερομένων.

27.—Ὁ Εἰρηνοδίκης ἐν ταῖς μικροδιαφοραῖς ὀφείλει πρωτίστως νὰ ἐπιδιώκῃ τὸν συμβιβασμὸν τῶν διαφερομένων.

Ἀνεύρεσις τῆς κατ' οὐσίαν ἀληθείας.

28.—Ἐὰν ὁ συμβιβασμὸς ἀποβαίῃ ἀδύνατος, εἴτε διὰ τὴν κατὰ τὴν ὀρισθεῖσαν δικάσιμον μὴ προσέλευσιν τοῦ ἑτέρου τῶν διαδίκων, εἴτε διότι οἱ διαφερόμενοι, καίτοι προτραπέντες, ἀρνοῦνται ἢ δὲν κατορθώσονται νὰ συμβιβασθοῦν, εἴτε δι' ἄλλον τινὰ λόγον, ὁ Εἰρηνοδίκης προβαίνει εἰς τὴν πρόοδον τῆς ὑποθέσεως καὶ τὴν ἐξέτασιν τῶν προσκομισθέντων ἀποδεικτικῶν μέσων, ἀποβλέπων κυρίως εἰς τὴν ἀνεύρεσιν τῆς κατ' οὐσίαν ἀληθείας.—Ἐπομένως δικαιοῦται καὶ ὀφείλει νὰ συμβουλεύῃ τοὺς διαδίκους ὅπως πληρέστερον καὶ σαφέστερον διατυπώσῃ τοὺς ἰσχυρισμούς των, τῆρῶν μὲν πλήρῃ ἀμεροληψίαν μεταξὺ τῶν διαφερομένων, καθοδηγῶν δὲ ἀμφοτέρω τὰ μέρη εἰς τὴν λυσιτελεστέραν ἐαυτῶν ὑπεράσπισιν, συνιστῶν αὐτοῖς ν' ἀποφεύγῃ τὰς στρεψοδικίας, διὰ τοῦ ἀσφαλεστέρου καὶ ὀλιγοδαπανωτέρου τρόπου.

29.—Ὁ Εἰρηνοδίκης καταβάλλει πᾶσαν προσπάθειαν, ὅπως ἡ ὑπόθεσις περαιωθῇ κατὰ τὸ δυνατόν, ἐν μιᾷ καὶ τῇ αὐτῇ συνεδριάσει, μὴ

δεσμευόμενος ὑπὸ διαδικαστικῶν τύπων, ἀλλ' ἀκολουθῶν ἐκάστοτε τὴν ὁδόν, δι' ἧς νομίζει, ὅτι ἀσφαλέστερον, ταχύτερον καὶ ὀλιγοδαπανώτερον δύναται νὰ φθάσῃ εἰς ἀνεύρεσιν τῆς ἀληθείας.

Ὑπαιτιότης δι' ὄρισμόν νέας δικασίμου.

30.—Ἐὰν ἡ ἀνάγκη τοῦ προσδιορισμοῦ καὶ νέας δικασίμου προκληθῇ ἐξ ὑπαιτιότητος τινὸς τῶν διαδίκων, οὗτος καταδικάζεται αὐτεπαγγέλτως ὑπὸ τοῦ Εἰρηνοδίκου εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν ἐκ τούτων προξενηθέντων ἐξόδων καὶ εἰς ἀποζημίωσιν τῆς ἡμεραργίας τοῦ ἀντιδίκου τοῦ ὀριζομένην κατ' οἰκίαν τοῦ δικαστοῦ ἐκτίμησιν.—Ὁ καταδικασθεὶς δὲν δικαιούται νὰ ζητήσῃ τὴν ἐπιστροφὴν τοῦ ποσοῦ τούτου καὶ ἂν διὰ τῆς ὀριστικῆς ἀποφάσεως τὰ ἐξοδα τῆς δίκης ἐπιβληθῶσιν εἰς τὸν ἀντίδικόν του. Κατὰ τῆς περὶ τούτου δὲ ἀποφάσεως οὐδὲν ἔνδικον μέσον χωρεῖ.

Ἐνότης συζητήσεως.

31.—Ἡ συζήτησις μέχρις ὀριστικοῦ πέρατος τῆς δίκης ἐνώπιον τοῦ Εἰρηνοδίκου θεωρεῖται ὡς ἐν ὅλον.—Ἐπομένως πᾶν ὅ,τι προταθῇ ἢ ἀποδειχθῇ μέχρι πέρατος τῆς συζητήσεως, θεωρεῖται ἐμπροθέσμως προταθὲν καὶ ἀποδειχθὲν.—Μόνον ἡ ἐνστασις τῆς ἀρμοδιότητος λόγῳ ποσοῦ εἶνε ἀπαράδεκτος, μὴ προταθεῖσα πρὸ πάσης εἰς τὴν ἀγωγὴν ἀπαντήσεως.

Ἀπόρριψις προτεινομένης ἀποδείξεως.

32.—Ὁ δικαστὴς δικαιούται νὰ μὴ δεχθῇ τὴν διεξαγωγὴν ἀποδείξεως, περὶ ἧς πείθεται ὅτι προτείνεται μόνον πρὸς παρέλκυσιν τῆς δίκης.

Βάρος, συγχωρητὸν καὶ ἐκτίμησις ἀποδείξεων.

33.—Ὅσον ἀφορᾷ τὸ βάρος τῶν ἀποδείξεων καὶ τὸ συγχωρητὸν τῶν ἀποδεικτικῶν μέσων ἰσχύουσιν οἱ κοινοὶ ὀρισμοί, ἐφ' ὅσον δὲν ὀρίζεται ἄλλως ἐν τῷ παρόντι νόμῳ. — Ἄλλ' ὁ Εἰρηνοδίκης κρίνει, κατὰ τὴν ἐλευθέραν αὐτοῦ πεποίθησιν, τὴν σχηματισθεῖσαν ἐκ τοῦ εὐσυνειδήτου ἐλέγχου τῶν προσαχθεισῶν ἀποδείξεων καὶ ἐκ τοῦ πορίσματος τῆς ὅλης συζητήσεως, ἐὰν πραγματικὸς τις ἰσχυρισμὸς πρέπει νὰ θεωρηθῇ ἢ μὴ ὡς ἀληθής.—Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον κρίνει ὁ δικαστὴς καὶ περὶ τῆς σημασίας, ἣτις πρέπει ν' ἀποδοθῇ εἰς τὴν ἀνάκλησιν γενομένης ὁμολογίας.

Ἐπιτρέψις διὰ μαρτύρων ἀποδείξεως.

34.—Ὁ Εἰρηνοδίκης δύναται κατὰ τὰς περιπτώσεις νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν μαρτυρικὴν ἀπόδειξιν καὶ μέχρι τῶν δραχμῶν τριακοσίων δι' ἕκαστον κεφάλαιον τῆς ἀγωγῆς, ὡς, ἐπίσης δύναται νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψει καὶ ἰδιωτικὰ ἐγγραφα ἢ ἐπιστολάς γεγραμμένα ἔστω καὶ μὴ ὑπογεγραμμένα παρὰ τοῦ καθ' οὗ προσάγονται, πρὸς συμπλήρωσιν ὅμως τῶν ἀποδείξεων τούτων δεόν νὰ ἐπιβάλληται πάντοτε δικαστικὸς ὄρκος.

Ἐξαιρητέοι μάρτυρες.

35.—Οἱ κατὰ τὴν Πολ. Δικον. ἐξαιρητέοι μάρτυρες δύναται νὰ ἐξετασθῶσι μόνον ἐπὶ κεφαλαίου ἀγωγῆς οὐχὶ ἀνωτέρου τῶν τριακοσίων δρακμῶν, τῆς σταθμίσεως τῆς καταθέσεως αὐτῶν ἐπιφυλαττομένης καθ' ὀλοκληρίαν εἰς τὸν δικαστὴν. Ἡ ἐξέτασις αὐτῶν δύναται νὰ γίνῃ καὶ ἀνωμοτεὶ ἐν ἀρχῇ, ἂν ὁ Εἰρηνοδίκης δὲν κρίνῃ τὴν κατάθεσιν αὐτῶν ἐντελῶς ἀπορριπτέαν.

Ἀπόδειξις δι' ἐξέτασεως τῶν διαδίκων ὡς μαρτύρων.

36.—Ἡ ἀπόδειξις τῶν ἀμφισβητουμένων καὶ εἰς τὴν διάγνωσιν τῆς διαφορᾶς οὐσιώδη ἐπιρροὴν ἐχόντων περιστατικῶν δύναται νὰ γίνῃ καὶ διὰ τῆς ἐξέτασεως τῶν διαδίκων ὡς μαρτύρων. Ἡ διεξαγωγή τῆς ἀποδείξεως ταύτης δύναται νὰ διαταχθῇ εἴτε ἐπὶ αἰτήσῃ τῶν διδίκων εἴτε αὐτεπαγγέλτως, ἀλλὰ τότε μόνον ἐὰν τὰ περιστατικὰ ταῦτα δὲν ἀπεδείχθησαν, εἴτε διὰ τῶν ὑπὸ τῶν διαδίκων προταθεισῶν, εἴτε διὰ τῶν ἐξ ἐπαγγέλματος ὑπὸ τοῦ δικαστοῦ διεξαχθεισῶν ἀποδείξεων. Ἐξαιρετικῶς μόνον δύναται νὰ προβῇ εἰς τὴν τοιαύτην ἀπόδειξιν ὁ δικαστὴς καὶ πρὸ τῆς ἐξαντλήσεως τῶν λοιπῶν ἀποδεικτικῶν μέσων.

Ἐξέτασις νομίμων ἀντιπροσώπων τῶν διαδίκων.

37.—Ἐὰν ἡ δίκη διεξάγῃται ὑπὸ τοῦ νομίμου ἀντιπροσώπου δικαίου ὑπὸ ἐπιμέλειαν διατελοῦντος, ἀπόκειται εἰς τὴν κρίσιν τοῦ Εἰρηνοδίκου νὰ διατάξῃ τὴν ἐξέτασιν ὡς μάρτυρος τοῦ νομίμου ἀντιπροσώπου ἢ αὐτοῦ τοῦ ὑπὸ ἐπιμέλειαν διατελοῦντος ἔχει ἡλικίαν κάτω τῶν 14 ἐτῶν ἢ εἶνε παράφρων ἢ βλάξ.—Ἐὰν διάδικος παρίσταται ἢ ὁμᾶς τῶν δανειστῶν τοῦ πτωχεύσαντος ἢ τοῦ ἐκστάντος τῶν ὑπαρχόντων, εἰς τὴν κρίσιν τοῦ δικαστοῦ ἀπόκειται νὰ διατάξῃ τὴν ἐξέτασιν τοῦ ἀντιπροσώπου τῆς ομάδος ἢ τοῦ κοινοῦ ὀφειλέτου ἢ ἀμφοτέρων.—Εἰς δίκας ἐν αἷς ὡς διάδικος παρίσταται ὁμόρρυθμος ἢ ἑτερόρρυθμος ἑταιρεία, ὁ Εἰρηνοδίκης ἀποφασίζει τίς ἢ τίνες ἐκ τῶν προσωπικῶς εὐθυνομένων ἑταίρων ἐξετασθήσονται ὡς μάρτυρες. Εἰς δίκας δὲ ἄλλων ἑταιρειῶν, σωματείων, συλλόγων, κοινοτήτων ἢ ἄλλων νομικῶν προσώπων, οἱ νόμιμοι τοῦτων ἀντιπρόσωποι δύναται συνφθὰ τοῖς ἀνωτέρω νὰ ἐξετασθῶσιν ὡς μάρτυρες.

Ἀνικανότης διαδίκου μάρτυρος.

38.—Οἱ ἀνίκανοι νὰ ἐξετασθῶσιν ὡς μάρτυρες εἰς ξένην ὑπόθεσιν δὲν δύναται νὰ ἐξετασθῶσιν ὡς τοιοῦτοι οὐδέ εἰς ἰδίαν αὐτῶν. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, ἂν ὁ ἀνίκανος μάρτυς δὲν διατελῇ ὑπὸ ἐπιμέλειαν, ὡς ἀντ' αὐτοῦ ἐξετασθῇ ὁ νόμιμος ἀντιπρόσωπός του, ὁ Εἰρηνοδίκης, ἐκτιμῶν ἐπιμελῶς τὰς περιστάσεις, ἀποφασίζει, ἂν ἡ τοιαύτη ἀπόδειξις πρέπει νὰ παραλειφθῇ καθ' ὀλοκληρίαν ἢ νὰ γίνῃ διὰ τῆς ἐξέτασεως μόνον τοῦ ἑτέρου διαδίκου.

1. Προφανῶς παρελείφθησαν ἐνταῦθα ἐκ παραδρομῆς αἱ λέξεις: «ἐκτὸς ἐάν».

Ἀπόφασις διατάσσουσα τὴν διάταξιν ταύτην.

39.—Τῆς διεξαγωγῆς ἀποδείξεως διὰ τῆς ἐξετάσεως τῶν διαδίκων προηγείται ἀπόφασις διατάσσουσα τοῦτο.—Ἡ διεξαγωγή τῆς ἀποδείξεως γίνεται ὑποβάλλοντος τοῦ Εἰρηνοδίκου εἰς τὸν ἐξεταζόμενον διάδικον τὰς ἀναγκαίας ἐρωτήσεις περὶ τῶν πραγματικῶν περιστατικῶν, ὧν ἡ ἀπόδειξις πρόκειται νὰ γίνῃ διὰ τῆς ἐξετάσεως ταύτης.

Ἐξέτασις δι' εἰσηγητοῦ.

40.—Ἡ ἐξέτασις γίνεται ὑπὸ τοῦ διεξάγοντος Εἰρηνοδίκου. Ἐὰν ὁ ἐξετασθῆσόμενος διάδικος δὲν εἴνε παρῶν, κλητεύεται πρὸς τοῦτο, γνωστοποιουμένων αὐτῷ τῶν γεγονότων ἐφ' ὧν θέλει γίνεαι ἡ ἐξέτασις του.—Ἡ διεξαγωγή τῆς ἀποδείξεως ταύτης δι' εἰσηγητοῦ ἐπιτρέπεται, μόνον ἐὰν ἡ προσωπικὴ ἐμφάνισις τοῦ διαδίκου προσκόπη εἰς ἀνυπέρβλητα προσκόμματα ἢ ἤθελε προκαλέσει δυσαναλόγους δαπάνας.

Ἀνωμοτεὶ ἐξέτασις αὐτῶν.

41.—Οἱ διάδικοι ἐξετάζονται ἀνωμοτεὶ. Εἰς τὴν ἀνώμοτον ἐξέτασιν δύνата νὰ ἐπακολουθήσῃ ἡ ἔνορκος ἐξέτασις.—Κατὰ τὴν ἀνώμοτον ἐξέτασιν ἐξετάζονται κατὰ κανόνα περὶ τῶν ἀποδεικτέων γεγονότων ἀμφοτέροι οἱ διάδικοι. Πρὸ τῆς ἀνωμότου ἐξετάσεως ὁ Εἰρηνοδίκης ὑπομνήσκει εἰς τὸν ἐξετασθῆσόμενον ὅτι κατὰ τὰς περιπτώσεις δύναται νὰ ὑποχρεωθῇ νὰ βεβαιώσῃ ἐνόρκως τὴν κατάθεσίν του.

Ἐνορκὸς ἐξέτασις.

42.—Ἐὰν τὸ πόρισμα τῆς ἀνωμότου ἐξετάσεως δὲν ἀρκῆ ὅπως πείσῃ τὸν δικαστὴν περὶ τῆς ἀληθείας ἢ μὴ τῶν ἀποδεικτέων γεγονότων, προβαίνει οὗτος εἰς τὴν ἔνορκον ἐξέτασιν.—Μόνον ὁ ἕτερος τῶν διαδίκων δύναται νὰ ἐξετασθῇ ἐνόρκως περὶ τοῦ αὐτοῦ γεγονότος.—Ὁ Εἰρηνοδίκης, ἐκτιμῶν ἐπισταμένως πάσας τὰς περιπτώσεις, κρίνει ἐκ τῶν ἤδη ἀνωμοτεὶ ἐξετασθέντων διαδίκων τίς θέλει ἐξετασθῇ ἐνόρκως περὶ τοῦ ἀμφισβητουμένου γεγονότος.

Προθεσμίᾳ διασχέψεως.

43.—Ὁ Εἰρηνοδίκης δύναται νὰ ἀναβάλλῃ εἰς ἄλλην ἡμέραν τὴν ἔνορκον ἐξέτασιν τῶν διαδίκων, ἐὰν κρίνῃ πρόσφορον νὰ χορηγήσῃ προθεσμίαν διασχέψεως εἰς τὸν ἐξετασθῆσόμενον διάδικον.

Μὴ ἐμφάνισις ἢ ἀρνησις καταθέσεως ἐξεταστέων διαδίκων.

44.—Ἡ μὴ ἐμφάνισις ἑνὸς τῶν διαδίκων κατὰ τὴν ὀρισθεῖσαν πρὸς ἐξέτασιν δικάσιμον ἢ ἡ ἀρνησις τῆς καταθέσεως ἐκ μέρους ἑνὸς τῶν ἐμφανισθέντων διαδίκων δὲν καλύει τὴν ἐξέτασιν τοῦ παρόντος ἀντιδίκου του.—Δὲν ἐπιτρέπεται νὰ γίνῃται χρῆσις ἐξαναγκαστικῶν μέσων ὅπως ὑποχρεωθῇ διάδικός τις, οὐτινος διετάχθη ἢ ἔνορκος ἢ ἀνώμοτος ἐξέτασις ὡς μάρτυρος, νὰ προσέλθῃ ἐπὶ δικαστηρίου ἢ, προσελθὼν, νὰ ὑποβληθῇ εἰς ἐξέτασιν.

Σημασία αὐτῆς.

45.—Ὁ εἰρηνοδίκης ἐκτιμῶν ἐπισταμένως πάσας τὰς περιστάσεις, κρίνει ποίαν ἐπιρροὴν ἔχει ἐπὶ τῆς διεξαγομένης ἀποδείξεως ἢ ἄνευ δεδικαιολογημένου λόγου ἀρνήσις τοῦ διαδίκου ὅπως ἀπαντήσῃ ἐπὶ πασῶν ἢ ἐπὶ τινῶν ἐκ τῶν ὑποβαλλομένων αὐτῷ ἐρωτήσεων, ἢ μὴ ἐμφάνισις τοῦ πρὸς ἀνόμωτον ἢ ἔνορκον ἐξέτασιν προσκληθέντος διαδίκου ἢ τὸ περιστατικὸν ὅτι ἢ ἔνορκος κατάθεσίς τινος δι' ἰδίου διαφέρει οὐσιωδῶς τῆς προηγηθείσης ἀνωμότου αὐτοῦ ἐξετάσεως.

Κατ' ἐκτίμησιν προσδιορισμὸς ζημίας ἢ ἄλλης ἀπαιτήσεως'

46.—Ὅσακις ἢ ὑπαρξίς ἀπαιτήσεως ἢ παρανόμως γενομένης ζημίας εἶνε ἀποδεδειγμένη, ἢ ποσότης ὅμως καὶ τὸ μέγεθος τῆς ἀπαιτήσεως ἢ τῆς ζημίας δὲν εἶνε δυνατόν ν' ἀποδειχθῇ εἴτε παντάλασιν εἴτε ἄνευ δυσαναλόγων δυσκολιῶν, ἐπιβάλλεται ἐκτιμητικὸς ὄρκος, δι' οὗτινος ὀρίζεται παρὰ τοῦ Εἰρηνοδίκου τὸ ἀνώτατον καὶ κατώτατον ὄριον τῆς ἀπαιτήσεως ἢ ἀποζημιώσεως.—Τοῦ προσδιορισμοῦ τούτου δύναται νὰ προηγηθῇ ἢ ἐξέτασις τῶν διαδίκων ὡς μαρτύρων περὶ τῶν γεγονότων, ἅτινα ἔχουσιν ἐπιρροὴν εἰς τὸν προσδιορισμὸν τῆς ποσότητος ταύτης.

'Αποφασιστικὸς ἀνακληρωματικὸς ἢ συμβιβαστικὸς ὄρκος.

47.—Δύνανται οἱ διάδικοι νὰ συμβιβασθῶσιν ὅπως ἢ ἐκβασίς τῆς διαφορᾶς ἐξαρτηθῇ ἐκ τῆς δόσεως ὄρκου διατυπωθέντος κοινῇ συναινεσί.

Ἀυτεπάγγελτος ἐπιμέλεια περατώσεως μικροδιαφορῶν.

48.—Τῆς περατώσεως μικροδιαφορᾶς ἐνώπιόν του εἰσαχθείσης ἐπιμελεῖται αὐτεπαγγέλτως ὁ Εἰρηνοδίκης, ἐφ' ὅσον ἀμφότεροι οἱ διάδικοι δὲν ζητήσωσι νὰ σταματήσῃ ἢ περαιτέρω ἐκδίκασις, ἢ ἐφ' ὅσον δὲν ἐξαντληθῇ τὸ διὰ τὰ ἔξοδα προκαταβληθὲν ποσόν. Ἐπομένως ὁ Εἰρηνοδίκης προσκαλεῖ ἐκάστοτε τοὺς διαδίκους, ὅπως παρίστανται εἰς τὰς πρὸς ἐκδίκασιν τῆς διαφορᾶς ἐπιχειρουμένας πράξεις φροντίζων, ὅπως ὅσον ἔνεστι ταχύτερον περατοῦνται αἱ ἐνώπιόν του εἰσαγόμεναι μικροδιαφοραὶ καὶ ὅπως οἱ διάδικοι ἀποφεύγωσιν, ὅσον τὸ δυνατόν, δαπάνης καὶ ἀπώλειαν χρόνου συντέμνων πρὸς τοῦτο πᾶσαν προθεσμίαν καὶ ὑποχρεούμενος, ὅπως προκειμένου περὶ διαδίκων κατοικούντων ἢ διαμενόντων ἐν τῇ ἡμεδαπῇ, περατώσῃ ταύτας ὀριστικῶς ἐντὸς τεσσάρων μηνῶν ἀπὸ τῆς εἰσαγωγῆς των.—Πρὸς τοῦτο, ἐὰν ἀρνηθῇ ὁ ἐνάγων νὰ προκαταβάλῃ τὰς ἀπαιτούμενας δαπάνας πρὸς συνέχειαν καὶ ἀποπεράτωσιν, δύναται νὰ κληθῇ εἰς τὴν καταβολὴν τούτων ὁ ἐναγόμενος.

'Εκδίκασις αὐτῶν καὶ ἐν ἀπουσίᾳ ἀμφοτέρων τῶν διαδίκων

49.—Ἐνεκα τῆς ἐκ τοῦ προηγ. ἄρθρου ὑποχρέωσεως, ὁ Εἰρηνοδίκης ὀφείλει νὰ ἐκδικάσῃ τὴν διαφορὰν καὶ ἐὰν κατὰ τὴν ὀρισθείσαν δικάσιμον ἀπολείπωνται ἀμφότεροι οἱ διάδικοι, ἐκτὸς ἐὰν ἢ αὐτοπρόσω-

πος ἐμφάνις τοῦ ἑτέρου ἢ ἀμφοτέρων τῶν διαδίκων κρίνεται ὑπ' αὐτοῦ ἀπαραίτητος διὰ τὴν ὀρθὴν τῆς δίκης διάγνωσιν.

Συνοπτικὰ πρακτικά.

50.—Κατὰ τὴν διαδικασίαν ταύτην τηροῦνται συνοπτικὰ πρακτικά καθιστώντα δυνατόν τὸν ἔλεγχον τῆς ἐνεργείας τοῦ Εἰρηνοδίκου. Προτάσεις ἢ ἄλλα ὑπομνήματα τῶν διαδίκων εἶνε ἀπαράδεκτα.—Ἐν τοῖς πρακτικοῖς τοῦτοις καταχωρίζονται καὶ αἱ ἐκδιδόμεναι ἀποφάσεις, αἵτινες πρέπει νὰ αἰτιολογῶνται συνοπτικῶς. Ἐπισυνάπτονται δὲ ἐν αὐτοῖς τὰ προσαχθέντα ὡς ἀποδεικτικὰ μέσα ἰδιωτικὰ ἔγγραφα ἢ ἐπιστολαί, ἅτινα ταραμένουσιν ἐν τῷ ἀρχεῖφ τοῦ Εἰρηνοδικείου.

Κοινοποιήσεις ἀποφάσεων.

51.—Ἡ ἐκδοσις καὶ δημοσίευσις τῶν ἐπὶ μικροδιαφορῶν ἐκδιδόμενων ἀποφάσεων γίνεται κατὰ κανόνα ἀμέσως μετὰ τὴν συζήτησιν καὶ διαρκούσης τῆς συνεδριάσεως, πρὶν ἢ ὁ Εἰρηνοδίκης ἐπιληφθῆ τῆς ἐξετάσεως ἄλλης ὑποθέσεως. Ἐπομένως αἱ ἀποφάσεις δὲν κοινοποιοῦνται, ἂν βεβαιῶται ἐκ τοῦ πρακτικοῦ, ὅτι ἐδημοσιεύθησαν παρόντων τῶν διαδίκων. Ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει ἢ κοινοποιήσις τῶν ἐπὶ μικροδιαφορῶν ὀριστικῶν ἀποφάσεων πρὸς τοὺς μὴ παρισταμένους κατὰ τὴν δημοσίευσιν αὐτῶν διαδίκους, γίνεται ἐπιμελείᾳ τοῦ Εἰρηνοδίκου ἐν κεκρωμένῳ ἀποσπασματι περιέχοντι τὸν ἄριθμὸν καὶ τὴν χρονολογίαν τῆς ἀποφάσεως, τὸ ὄνομα τοῦ δικαστηρίου καὶ τῶν διαδίκων καὶ τὸ διατακτικὸν τῆς ἀποφάσεως.—Ἡ κοινοποιήσις τῶν προδικαστικῶν ἀποφάσεων εἰς τοὺς μὴ παρόντας κατὰ τὴν δημοσίευσιν αὐτῶν διαδίκους γίνεται διὰ τῆς δι' ἔγγραφου εἰδοποιήσεως ἀνακοινώσεως πρὸς αὐτοὺς τῶν διὰ τῆς ἀποφάσεως ταύτης διατασσόμενων. Αἱ ὀριστικαὶ ἀποφάσεις πρέπει νὰ κοινοποιῶνται ἐντὸς 8 ἡμερῶν.

Διαζευκτικὴ καταδίκη ἐναγομένου.

52.—Κατὰ τὴν περίπτωσιν τοῦ β', ἐδαφίου τοῦ ἄρθρου 4 δεκτῆς γενομένης τῆς ἀγωγῆς, ὁ ἐναγόμενος καταδικάζεται διαζευκτικῶς νὰ καταβάλλῃ εἴτε τὸ διὰ τῆς ἀγωγῆς αἰτούμενον ἀντικείμενον, εἴτε τὴν ὑπὸ τοῦ Εἰρηνοδίκου διὰ τῆς ἐκδοθησομένης ἀποφάσεως ὀρισθησομένην ἀποτίμησιν.

Ἰσχύς κατὰ τὰ λοιπὰ κοινῶν δικονομικῶν διατάξεων.

53.—Κατὰ τὰ λοιπὰ ἰσχύουσιν αἱ κοιναὶ δικονομικαὶ διατάξεις, καθόσον δὲν ἀντίκεινται εἰς τὸν παρόντα νόμον καὶ ἐφ' ὅσον μόνον δύνανται νὰ συναρμολογηθῶσι πρὸς τὴν ὅλην οἰκονομίαν καὶ τὸ πνεῦμα τῆς προκειμένης διαδικασίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Ἐνδικοὶ μέσα κατὰ τῶν ἀποφάσεων.

54.—Αἱ ἐπὶ μικροδιαφορῶν ἐκδιδόμεναι ἐρήμην ὀριστικαὶ ἀποφάσεις ὑπόκεινται μόνον εἰς τὸ ἐνδικον μέσον τῆς ἀνακοπῆς.—Ἀνακοπῆ

ἐπιτρέπεται εἰς τὸν ἐναγόμενον, μόνον ἐὰν δὲν ἐκλήθῃ παντάπασιν ἢ δὲν ἐκλήθῃ ἐμπροσθέντως καὶ εἰς πᾶσαν ἄλλην περίπτωσιν, καθ' ἣν, κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Εἰρηνοδίκου, ἦτο ἀνέφικτος ἢ κατὰ τὴν δικάσιμον προσέλευσις του, τοὺς λόγους δὲ τούτους ὀφείλει ν' ἀποδείξῃ κατὰ τὴν οὐσῆτησιν τῆς ἀνακοπῆς.

Ἐφεσις.

55.—Τότε μόνον συγχωρεῖται ἔφεσις κατὰ τῶν ἐπὶ μικροδιαφορῶν ἐκδιδόμενων ἀποφάσεων, ὅταν ἡ ἐκδικασθεῖσα ὑπόθεσις δὲν ὑπάγῃται εἰς τὰς ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου χαρακτηριζομένας μικροδιαφοράς.

Προθεσμία καὶ διαδικασία αὐτῶν.

56.—Ἡ ἀνακοπὴ καὶ ἡ ἔφεσις ἀσχοῦνται ἐντὸς 10 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς προσβαλλομένης ἀποφάσεως, ἢ τῆς ἐφέσεως δὲ προθεσμία δὲν ἄρχεται εἰ μὴ μετὰ τὴν πάροδον τῆς πρὸς ἀνακοπὴν τοιαύτης.—Ἡ ἔφεσις δύναται νὰ γίνῃ καὶ προφορικῶς ὑπὸ τοῦ διαδίκου ἐνώπιον τοῦ ἐκδόντος τὴν ἀπόφασιν Εἰρηνοδίκου, συντάσσοντος περὶ αὐτῆς ἔκθεσιν διαβιβαζομένην παρ' αὐτοῦ εἰς τὸν γραμματέα τοῦ ἀρμοδίου διὰ τὴν ἐκδίκασιν ταύτης δικαστηρίου, ἀνευ ἰδιαιτέρας ἐγγραφῆς ἐν τῷ πρὸς τοῦτο εἰδικῷ βιβλίῳ ἐφέσεων. Ἡ περαιτέρω ἐγγραφὴ καὶ ἐκδίκασις ἐφέσεως γίνεται ἐπιμελείᾳ τῶν διαδίκων κατὰ τὰς διατάξεις τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας.—Ἀρμοδίον πρὸς ἐκδίκασιν τῆς ἐφέσεως εἶνε τὸ Πρωτοδικεῖον, εἰς οὗ τὴν περιφέρειαν ὑπάγεται ὁ ἐκδούς τὴν ἀπόφασιν Εἰρηνοδίκης.

Ἀνασταλιζὸν ἀποτέλεσμα.

57.—Αἱ ἐπὶ μικροδιαφορῶν ἐκδιδόμεναι ἀποφάσεις ἐκτελοῦνται ἀνεξαρτήτως τῆς χρήσεως οἰουδήποτε κατ' αὐτῶν ἐνδίκου μέσου. Μόνον ἐπὶ ἐφέσεως ὁ Πρόεδρος τοῦ πρὸς ἐκδίκασιν αὐτῆς ἀρμοδίου δικαστηρίου δύναται νὰ διατάξῃ ἐκτάκτως τὴν μέχρι παροχῆς ἀξιοχρέου ἐγγυήσεως ὑπὸ τοῦ ἐκτελοῦντος ἀναστολὴν τῆς ἐκτελέσεως, ἐὰν ἀνευ τοῦ μέτρου τούτου πείθῃται ὅτι τὰ συμφέροντα τοῦ ἐκκαλοῦντος δύνανται νὰ βλαφθῶσι ἀνεπανορθώτως. Τὸ Δικαστήριον κατὰ τὴν ἐκδίκασιν τῆς ἐφέσεως δύναται καὶ νὰ διατηρήσῃ, ἢ νὰ ἄρῃ τὴν χορηγηθεῖσαν ἀναστολήν, ὑπὸ τοὺς ἐν τῷ παρόντι ἀρθρῷ ὅρους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Ἐκτέλεισις.

58.—Τὰ τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἐπὶ μικροδιαφορῶν ἐκδιδόμενων ἀποφάσεων διέπονται ὑπὸ εἰδικοῦ διὰ ταύτας νόμου. «Μέχρις ἐκδόσεως τοιοῦτου νόμου αἱ ἐκδιδόμεναι ἀποφάσεις ἐκτελοῦνται κατὰ τὰς διατάξεις τῆς Πολ. Δικον. 1».

1. Ἡ ἐντὸς « » παράγρ. τοῦ ἀρθρου 58 τίθεται ὡς ἐτροπ. δι' ἀρθρ. 2 ν. 4204 τοῦ 1929.

Μέσα ἐκτελέσεως ¹.

59.—Ἡ ἐκτέλεσις τῶν ἐπὶ μικροδιαφορῶν ἐκδιδομένων ἀποφάσεων γίνεται α) διὰ κατασχέσεως κινητῶν τοῦ ὀφειλέτου, β) διὰ κατασχέσεως εἰς χεῖρας τρίτου, γ) διὰ κατασχέσεως ἀκινήτων τοῦ ὀφειλέτου. Ταύτης ὀφείλει νὰ προηγηθῆ ἡ κατάσχεσις κινητῶν εἰς χεῖρας τοῦ ὀφειλέτου ἢ εἰς χεῖρας τρίτου καὶ μόνον ἐφ' ὅσον δὲν ἰκανοποιηθῆ ὁ πιστωτῆς δι' αὐτῆς δύναται νὰ προβῆ καὶ εἰς τὴν κατάσχεσιν ἀκινήτων.

² Ἐκτέλεσις ἀποφάσεων ὑπὸ γραμματέως ².

60—78.

Τέλη ³.

Γενικαὶ διατάξεις.

81.—Ὅπου τοῦ παρόντος νόμου γίνεται παραπομπὴ εἰς διατάξεις τῆς Πολ. Δικον. νοοῦνται, διὰ μὲν τὴν Κρητὴν αἱ διατάξεις τῆς ἐκεῖ ἰσχύουσας Πολ. Δικον. ὡς καὶ αἱ περὶ ἐκτελέσεως ἰσχύουσαι ἐκεῖ τοιαῦται διὰ δὲ τὸ λοιπὸν Κράτος αἱ διατάξεις τῆς Ἑλλην. Πολ. Δικον.

82.—Ὁ παρῶν νόμος ἰσχύει ὡς νόμος κοινὸς καθ' ὅλον τὸ Ἑλληνικὸν Κράτος, ἀπὸ τῆς ἰσχύος δὲ αὐτοῦ καταργεῖται ὁ τίτλος Α' τοῦ ὑπ' ἀριθ. 144 νόμου τῆς τέως Κρητικῆς Πολιτείας, καθὼς καὶ πᾶσα ἄλλη διάταξις νόμου ἀντιβαίνουσα εἰς τὸ περιεχόμενον τοῦ παρόντος.

83.—Πᾶσα ἀναγκαία διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος λεπτομέρεια κανονισθῆσεται διὰ Προεδρικοῦ Διατάγματος.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται μετὰ ἓνα μῆνα ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του ἐν τῇ Ἐφημ. τῆς Κυβερνήσεως.

Ν.Δ. τῆς 30 Ἀπριλίου—21 Μαΐου 1926.

«περὶ ἐκδικάσεως τῶν ἐξ ἀμοιβῆς τῶν ἐργασιῶν πολιτ. μηχανικῶν, ἀρχιτεκτόνων κλπ. διαφορῶν μεταξὺ τούτων καὶ πελατῶν» ⁴.

1.—Αἱ μεταξὺ πελατῶν καὶ τῶν πολιτικῶν μηχανικῶν, ἀρχιτεκτόνων, ἠλεκτρολόγων, μηχανολόγων καὶ τοπογράφων, διπλωματούχων ἀνωτάτων οἰκείων σχολῶν τοῦ Ἑθν. Μετσ. Πολυτεχνείου ἢ ἀνεγνωρισμένων ὡς ἰσοτίμων πρὸς ταύτας ὁμοίων τοιούτων τῆς ἄλλοδαπῆς γενομένηαι

1. Ὅρα σελ. 312 σημ. 3.

2. Τα ἄρθρα 60—78 κατηργήθησεν δι' ἄρθρ. 2 ν. 4204.

3. Ταῦτα ὄρισθησαν ἄλλως δι' ἄρθρ. 25 στοιχ. Α', § 14 κωδικοπ. (διὰ Διατ. 28 Ἰουλ. 1931) ν. 4755 «περὶ τελῶν χαρτοσήμου», ὡς ἀντικατεστ. δι' ἄρθρ. 1 Β. Δ. 12/15 Σεπτ. 1949.

4. Ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ κυρώσαντος τοῦτο ν. δ. 15/17 Ὀκτωβρ. 1927 κατὰ τὰς ἐν τῷ κειμένῳ σημειουμένας διατάξεις. Ὅρα καὶ 1) ἄρθρ. 9 ν. 4663 τοῦ 1930 «περὶ ἐξασκήσεως τοῦ ἐπαγγέλματος τοῦ πολ. μηχανικ. οὔ κλπ. καὶ 2) ἄρθρ. 8 ν. 6422 τοῦ 1934 «περὶ ἀσκήσεως τοῦ ἐπαγγέλματος μηχανολόγου κλπ.» ἐφ' ὧν ἐφαρμόζονται αἱ ἐν τῷ κειμένῳ διατάξεις.

διαφοραὶ περὶ τῆς πρὸς αὐτοὺς ὑπὸ τῶν πελατῶν ὀφειλομένης ἀμοιβῆς διὰ τὰς ὑπ' ἐκείνων παρασχεθείσας ἢ παρασχετέας ἐργασίας τοῦ ἐπαγγελματός των, εἴτε περὶ τούτων καὶ τῆς δι' αὐτὰς ἀμοιβῆς ὑφίσταται μεταξύ των ἐγγραφὸς συμφωνία, εἴτε μὴ, ἐκδικάζονται ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου μὲν Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν, ἐφ' ὅσον τὸ ποσὸν ὑπερβαίνει τὰς χιλίας (1000) δραχμάς, ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου δὲ Εἰρηνοδίκου, ἐφ' ὅσον δὲν τὰς ὑπερβαίνει ¹.—Ἀρμόδιος Πρόεδρος ἢ Εἰρηνοδίκης εἶναι ἢ ὁ τοῦ τόπου τῆς κατοικίας τοῦ ἐκ τῶν ἄνω προσώπων δικαιοῦχου ἢ ὁ τοῦ τόπου ἐνθα τυχὸν συνήφθη ἢ σύμβασις ἢ κείται τὸ ὑπὸ ἐκτέλεσιν ἔργον.

2.—Ὡς πελάτης θεωρεῖται πᾶν φυσικὸν ἢ νομικὸν πρόσωπον διδόν ἐντολὴν δι' ἐργασίαν εἰς τινα τῶν ἐν ἄρθρῳ 1 ἀναφερομένων, ὑπὸ τὴν ιδιότητα τοῦ ιδιοκτῆτος ἢ ἐπιφανειοῦχου ἢ μισθωτοῦ, ἢ δικαιοῦχου χρήσεως, ἢ ἐργολάβου κατ' ἐντολὴν καὶ εἴτε δι' ἴδιον λογαριασμὸν εἴτε ἐπ' ὄνοματι τρίτου ².

3.—Πρὸς ἐπίλυσιν τῶν ὡς ἄνω διαφορῶν ὁ δικαιοῦχος οὗτος ὑποβάλλει τῷ Προέδρῳ ἢ Εἰρηνοδίκῃ αἴτησιν, ἐν ἣ ἀναγράφει ἀναλυτικῶς καὶ ὀρισμένως τὴν διαφορὰν, τὰς συντελεσθείσας ἢ συντελεστέας ἐργασίας καὶ τὴν ἐκκαθαριστέαν δι' αὐτὰς ἀμοιβὴν τοῦ αἰτούντος, κατονομάζων τὰ ἀποδεικτικὰ τοῦ περιεχομένου τῆς αἰτήσεως μέσα, ἧτις ἐγχειρίζεται πρὸς τὸν Πρόεδρον ἢ Εἰρηνοδίκην, συντάσσοντα ἐπ' αὐτῆς ἐκθεσιν προσυπογραφομένην ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου γραμματέως καὶ τοῦ αἰτούντος, δικαιομένου εἰς ἀπόληψιν ἀποδείξεως ἐφ' ἄλλου χάρτου περὶ τῆς τοιαύτης ἐγχειρίσεως.—Ὁ Πρόεδρος ἢ Εἰρηνοδίκης ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐγχειρίσεως ὀρίζει ἡμέραν καὶ ὥραν συζητήσεως κάτωθι τῆς αὐτῆς αἰτήσεως ἐντὸς προθεσμίας οὐχὶ ἐλάσσονος τῶν ὀκτῶ ἡμερῶν, οὐδ' ἀναλόγως τῆς ἀποστάσεως μετξόνος τῶν δεκαπέντε ἡμερῶν, ἀντίγραφον δὲ τῆς αἰτήσεως μετὰ τῆς ὑπ' αὐτὴν πράξεως τοῦ Προέδρου ἢ Εἰρηνοδίκου κοινοποιεῖται πρὸς τὸν ἀντιδικόν του ἐξ ἡμέρας πρὸ τῆς δικασίμου, καθ' ἣν δικαιοῦνται ἐμφανίσεως οἱ διάδικοι εἴτε προσωπικῶς εἴτε διὰ πληρεξουσίου, ὀφείλοντες ἀπαραιτήτως νὰ προσκομίσωσι κατ' αὐτὴν τὰ ἀποδεικτικὰ των μέσα, ἐὰν δὲ τυχὸν ἐμφανῆ δυσχέρεια περὶ τὴν τοιαύτην προσκομιδὴν, ὁ Πρόεδρος, ἢ Εἰρηνοδίκης δικαιούται αὐτεπιγγέλτως ν' ἀναβάλλῃ τὴν ἐκδίκασιν τῆς διαφορᾶς εἰς ὑτέραν δικάσιμον οὐχὶ ὅμως πέραν ἐτέρων δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς πρώτης τοιαύτης.

1. Ὡς πρὸς τὸ ποσὸν δρα ἄρθρ. 2 § 3 ἀν. ν. 1484 τοῦ 1950 ἐν σελ. 138 σημ. 4.

2. Ἄρθρ. 1 ἀν. ν. 19/23 Νοβρίου 1935 «περὶ τροπ. ν. δ. 30 Ἀπρ. 1926». «Ἡ ἀληθὴς ἐννοία τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ ἰσχύοντος ἀπο 30 Ἀπριλίου ἕως 21 Μαΐου 1926 Ν. Δ. «περὶ ἐκδίκασεως τῶν ἐξ ἀμοιβῆς τῶν ἐργασίων Πολιτικῶν Μηχανικῶν Ἀρχιτεκτόνων κλπ. διαφορῶν μεταξύ τούτων καὶ τῶν πελατῶν» εἶναι ὅτι ὡς πελάτης θεωρεῖται οὐ μόνον ὁ δι' ἴδιον λογαριασμὸν ἐνεργῶν ιδιοκτῆτης ἢ ἐπιφανειοῦχος ἢ μισθωτῆς ἢ δικαιοῦχος χρήσεως ἢ ἐργολάβου, ἀλλὰ καὶ πᾶς ὅστις ἀνεξαρτήτως ὑπάρξεως ἢ μὴ ἐντολῆς τούτων δίδει ἐπ' ὄνοματι αὐτῶν δι' ἐργασίαν ἐντολὴν εἰς τὰ ἐν ἄρθρῳ 1 τοῦ ρηθέντος Ν. Δ. πρόσωπα».

4.—Ὁ Πρόεδρος ἢ Εἰρηνοδίκης, κρίνων ἐκ τῶν ἐνότων, μὴ δεσμευόμενος ἐκ τῶν περι ἀποδείξεως διατάξεων τῆς Πολ. Δικονομίας, πάντως ὅμως ὀφείλων νὰ ἐκδώσῃ τὴν ὀριστικὴν ἀπόφασίν του ἐντὸς εἰκοσιν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς συζητήσεως, ὑποχρεοῦται, ἐν τυχόν παραδοχῇ τῆς αἰτήσεως, νὰ προσδιορίσῃ διὰ τῆς ἀποφάσεως ταύτης τὴν πληρωτέαν τῷ αἰτοῦντι ἀμοιβὴν ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ περιεχομένου τοῦ ἀπὸ 13 Ἰουνίου 1924 Δ. περὶ καθορισμοῦ τῶν εἰς τοὺς ἰδιώτας πολιτικούς μηχανικούς, ἀρχιτέκτονας, μηχανολόγους, ἠλεκτρολόγους καὶ τοπογράφους χορηγουμένων 20 χιλιάδων, ὁ Πρόεδρος δικαιούται τότε καὶ μόνον νὰ ἐκδίδῃ καὶ μὴ ὀριστικὰς ἀποφάσεις, ὀφείλων τὴν ὀριστικὴν τοιαύτην νὰ ἐκδώσῃ ἐντὸς 40 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς συζητήσεως μὴ συμπεριλαμβανομένης. Ἡ ἀπόφασις τοῦ Εἰρηνοδίκου ἢ Προέδρου ἐκτελεῖται ἁμέσως κατὰ τὰς διατάξεις τῆς Πολ. Δικονομίας, τῆς κατὰ τὸ ἐπόμενον ἄρθρον ἀνακοπῆς ἕχουσας ἀνασταλτικὴν δύναμιν.

5.—Κατὰ τῆς τοιαύτης τοῦ Εἰρηνοδίκου ἢ Προέδρου ἀποφάσεως ἐπιτρέπεται εἰς τοὺς διαδίκους ἀνακοπῇ ἐντὸς ὀκταήμερου προθεσμίας ἀρχομένης ἀπὸ τῆς νομίμου κοινοποιήσεως τῆς, παραινομένης δὲ λόγῳ ἀποστάσεως μόνον ἐπὶ δέκα ἡμέρας.—Ἡ ἀνακοπῇ κοινοποιουμένη εἰς τὸν καθ' οὗ αὕτη ἀσκεῖται, ἀπευθύνεται, εἰ μὲν ὑπόκειται ἀποφασίς Προέδρου, ἐνώπιον τοῦ εἰς ὃ οὗτος ἀνήκει Πρωτοδικείου, εἰ δὲ ἀπόφασις τοῦ Εἰρηνοδίκου ἐνώπιον τοῦ προέδρου τοῦ Δικαστηρίου τῶν Πρωτοδικῶν, εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποίου ἐδρεύει ὁ Εἰρηνοδίκης. Καὶ ἢ μὲν ἐνώπιον τοῦ Πρωτοδικείου ἀνακοπῇ εἰσάγεται πρὸς συζήτησιν ἄνευ ἐτέρας προδικασίας τὴν πρώτην δικάσιμον τοῦτου μεθ' ἡμέρας δέκα ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεώς της ὡς νόμῳ προτετιμημένη καὶ ἐκ τοῦ δελτίου τοῦτου, πρὸς δὲ ἐν μαιτωίῳ τῆς συζητήσεως ταύτης ἢ ἐν ἐκδόσει κατὰ τὸ ἄρθρον 4 τοῦ παρόντος μὴ ὀριστικῶν ἀποφάσεων, τότε ἢ ὑπόθεσις πάλιν συζητεῖται ὡς νόμῳ προτετιμημένη τὴν πρώτην δικάσιμον μετὰ δέκα ἡμέρας ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς πρὸς συζήτησιν κλήσεως, ἢ δὲ ἀνακοπῇ κατὰ τῆς τοῦ Εἰρηνοδίκου ἀποφάσεως εἰσάγεται πρὸς συζήτησιν κατὰ τὴν ὑπὸ τοῦ εἰς ὃν ἀπευθύνεται Προέδρου κάτωθεν τῆς ἀνακοπῆς ταύτης ὀρισθησομένην δικάσιμον, κοινοποιουμένη ὑπὸ τοῦ τὴν συζήτησιν ἐπιμελουμένου πρὸς τὸν ἀντίδικον αὐτοῦ δι' ἐπιδόσεως.

6.—Τὸ Πρωτοδικεῖον προκειμένου μὲν περὶ αἰτηθέντος ἀρχικῶς ποσοῦ μὴ ὑπερβαίνοντος τὰς 20 χιλιάδας δραχμῶν, δικάζει ἐκ τῶν ἐνότων καὶ διὰ μιᾶς ὀριστικῆς ἀποφάσεώς του ἐπὶ τῆς ἀνακοπῆς, κρίνον ταύτην, πλὴν, αἰτηθέντος ποσοῦ μετὰ τῶν 20 χιλιάδων, δύναται νὰ ἐκδώσῃ καὶ μὴ ὀριστικὰς ἀποφάσεις ὑπὸ τὸν περιορισμόν, ὅτι ἢ πρὸς ἀπόδειξιν προθεσμίας δὲν δύναται νὰ ἢ μείζων τῶν δύο μὲν μηνῶν ὅποταν ἢ ἀπόδειξις εἶναι διεξακτέα ἐν τῷ ἐσωτερικῷ τῆς Ἑλλάδος, τῶν τεσσάρων δὲ μηνῶν, ὅποταν αὕτη εἶναι διεξακτέα ἐν Εὐ-

1. Τὸ ἄρχικόν ν. δ. εἶχεν ἐνταῦθα τὴν λέξιν «μὴ», ἣν ἀπῆλειψε τὸ κυρωτικόν ν. δ. τῆς 15 Ὀκτωβρ. 1927.

ρώπη, Τουρκία ἢ Αἰγύπτω, τῶν ἕξ δὲ μηνῶν ἐν πάσῃ ἄλλῃ Χώρα. «Κατὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ πρωτοδικείου, ἐφ' ὅσον τὸ ποσὸν τῆς πρώτης αἰτήσεως ὑπερβαίνει τὰς 50 χιλ. δραχ. χωρεῖ τὸ ἔνδικον μέσον τῆς ἐφέσεως ἐνώπιον τοῦ ἀρμοδίου Ἐφετείου ἐντὸς προθεσμίας μηνὸς ὑπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἀποφάσεως παρατεινομένης λόγῳ ἀποστάσεως κατὰ τὰς σχετικὰς διατάξεις τῆς Πολ. Δικονομίας. Τὸ Ἐφετεῖον, ἐὰν δὲν εὐρίσκη ἐπαρκεῖς τὰς προσαγομένας ἀποδείξεις, δύναται νὰ διατάξῃ τοιαύτας κατὰ τὴν τακτικὴν διαδικασίαν.—Ἡ ἔφεσις οὕσα νόμφ προτετιμημένη, δικάζεται τὴν πρώτην δικάσιμον μετὰ 25 ἡμέρας ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως καὶ δὲν ἀναστέλλει τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἀποφάσεως τοῦ πρωτοδικείου»¹.

7—8².

9³.—α'.) Πᾶσα ἀπαιτήσις τῶν ἐν ἄρθ. 1 τοῦ παρόντος προσώπων διὰ τὴν ἐν αὐτῷ προβλεπομένην ἀμοιβὴν τῶν ἐργασιῶν των παραγράφεται διὰ μὲν σύνταξιν σχεδίων, μεθ' ἑπταετίαν ἀπὸ τοῦ τέλους τοῦ ἔτους καθ' ὃ ἐξετελέσθησαν τὰ σχέδια καὶ αἱ ἐργασίαι αὐται.—β') Ἡ περὶ τῆς παραγραφῆς ταύτης διάταξις ἐφαρμόζεται καὶ ἐπὶ μὴ παραγεγραμμένων ἤδη ἐπὶ βάσει τῶν νῦν κειμένων νόμων ὁμοίων ὡς ἄνω ἀπαιτήσεων, πλην ἢ τῆς παραγραφῆς τῶν ἄνω προθεσμία ἀρχεται ἀπὸ τοῦ τέλους τοῦ ἔτους, καθ' ὃ ὁ παρῶν νόμος θὰ ἰσχύσῃ.—γ) Ἡ κατὰ τὸ ἄνω 1 ἄρθρον τοῦ παρόντος ἐγχειρίσις εἰς τὸν γραμματέα τοῦ Πρωτοδικείου ἢ Εἰρηνοδικείου τῆς αἰτήσεως διακόπτει τὴν παραγραφὴν.—δ) Ἡ ἄνω τοῦ Πρωτοδικείου, Προέδρου τούτου ἢ Εἰρηνοδίκου ἀποφασίς ἀποτελεῖ τίτλον πρὸς ἐγγραφὴν ὑποθήκης ἐπὶ ἀκινήτου περιουσίας τοῦ καθ' οὗ ἡ αἴτησις, κατὰ τὰς διατάξεις τῶν περὶ ὑποθήκης νόμων, ἢ δὲ ἐκ τοιαύτης ἀποφάσεως ἀπαιτήσις ὑπάγεται εἰς τριακονταετὴ παραγραφὴν.

10⁴.—Ἀρξαμένης τῆς ἐκτελέσεως ἐργασίας τινὸς ὁ πελάτης δὲν

1. Ἡ ἐντὸς « » τελευτ. περίοδος ἄρθρ. 6 τίθεται ὡς ἐτροποποιήθη δι' ἄρθρου μόνου ἀν. ν. 319 τοῦ 1936.

2. Ὅρθωσι μεταβ. διατάξεις διὰ τὰ ἔνδικα μέσα κατ' ἀποφάσεων ἐκδοθεισῶν ἐπὶ διαφορῶν γεννηθεισῶν πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου.

3. Τὸ ἀρχικὸν ἄρθρον εἶχεν ἀριθμὸν 8. Κατὰ δὲ τὸ ἄρθρ. 2, ἀν. ν. 19/23 Ἰδρίου 1935 :

«Ἡ ἀληθὴς ἔννοια τοῦ ἄρθρ. 8 παρ. α' εἶνε ὅτι αἱ ἀπαιτήσεις τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 1 τοῦ ν.δ. ἀναφερομένων προσώπων, διὰ τὴν ἐν αὐτῷ προβλεπομένην ἀμοιβὴν τῶν ἐργασιῶν των, παραγράφονται διὰ τὴν σύνταξιν σχεδίων μεθ' ἑπταετίαν ἀπὸ τοῦ τέλους τοῦ ἔτους, καθ' ὃ ἐξετελέσθησαν τὰ σχέδια ἢ ἐργασίαι αὐται διὰ δὲ τὰς λοιπὰς τῶν αὐτῶν προσώπων ἀπαιτήσεις, μετὰ τριακονταετίαν ἀπὸ τῆς γεννήσεως τῆς ἀξιώσεως».

4. Τὸ ἀρχικὸν ἄρθρον εἶχεν ἀριθμὸν 9.—Κατὰ δὲ τὸ ἄρθρ. 3 ἀν. ν. 19/23 Ἰδρίου 1935 «περὶ τροποπ. καὶ ἐρμηνείας ν. δ. 30 Ἀπρ. 1926» :

«Ἡ ἀληθὴς ἔννοια τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ ἰδίου Ν. Δ. εἶναι ὅτι δι' αὐτοῦ καθορίζεται ὑπὸ τοῦ Νόμου, πρὸς ταχύτεραν ἐπίλυσιν τῶν σχετικῶν

δικαιούται ν' αντικαταστήσῃ ἐν τῇ ἐκτελέσει τῆς ἐργασίας, τὰ ἐν ἄρθρῳ 1 πρόσωπα, εἰς ἃ ἀρχικῶς ἀνέθηκε ταύτην, ἐκτός ἂν ἀποζημίωσι ταῦτα κατὰ τὴν συμπεφωνημένην διὰ τὸ ὅλον ἔργον ἀμοιβὴν ἢ κατὰ τὸ ἄνω τῆς 13 Ἰουνίου 1924 Β. Δ., πλὴν ἂν μόνον πρὸς τὴν τῆς αὐτῆς ἀντικατάστασιν ἔχῃ ὁ πελάτης εὐλογον καὶ ἀποδεδειγμένην αἰτίαν. Τὸ βασικῶς ὑφ' ἐκάστου τῶν ἐνδιαφερομένων, τὸν δ' ἐκ τούτων μὴ διορίσαντα ἀναπληροῦ ὁ κατὰ τ' ἄνω ἄρθρα ἀρμόδιος Πρόεδρος τῶν Πρωτοδικῶν, ὀρίζων διαιτητὴν δι' αὐτὸν ἐντὸς προθεσμίας 8 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς πρὸς αὐτὸν αἰτήσεως τοῦ ἐτέρου τῶν ἐνδιαφερομένων. Τὸν ἐπιδιαιτητὴν ὀρίζουσιν οἱ δύο διαιτηταὶ καὶ ἐν μὴ συμφωνίᾳ των τὸ Τεχνικὸν Ἐπιμητηρίον ἐντὸς ὀκτώ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς υποβολῆς τῆς ἐκθέσεως τῶν διαιτητῶν περὶ τῆς ὡς πρὸς τὸν ἐπιδιαιτητὴν ἀσυμφωνίας των.—Οἱ διαιτητῶν ἀποφαίνονται κατ' ἰδίαν των κρίσιν καὶ συνειδήσιν ἄνευ τῆς τηρήσεως δικονομικῶν τύπων καὶ διατάξεων ἐκδίδοντες τὴν ὀριστικὴν αὐτῶν ἀπόφασιν ἐντὸς εἴκοσιν ἡμερῶν ἀπὸ τοῦ διορισμοῦ τοῦ ἐπιδιαιτητοῦ, ὅστις καὶ οὗτος ἐν τυχόν διαφωνίᾳ τῶν διαιτητῶν ἐκδίδει τὴν ὀριστικὴν ἀπόφασιν ἐντὸς δέκα πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς εἰς αὐτὸν παρ' οἱ οὐδέποτε τῶν ἐνδιαφερομένων ἢ διαιτητῶν υποβολῆς τῆς διαφορᾶς. Οὐδὲν ἐνδίκον μέσον ἐπιτρέπεται κατὰ τῆς ἀποφάσεως τῶν διαιτητῶν ἢ ἐπιδιαιτητοῦ. Ἐν ματαιώσει τῆς διαιτησίας ἢ διαφορὰ κρίνεται κατὰ τ' ἄνω 1 καὶ ἐπέκεινα ἄρθρα τοῦ παρόντος νόμου.

Νόμος 3610 τῆς 9 Ἰουλίου—22 Σεπτεμβρίου 1928

«περὶ κυρώσεως τῆς μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Ἑλβετίας ὑπογραφείσης ἐν Ἀθήναις τῇ 1 Δεκεμβρίου 1927 συμβάσεως ἐγκαταστάσεως καὶ διδασκικῆς προσατίας.

Ἄρθρον μόνον.—Ἡ μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Ἑλβετίας συνομολογηθεῖσα καὶ ὑπογραφείσα ἐν Ἀθήναις τῇ 1 Δεκ. 1927 Σύμβασις ἐγκατα-

διαφορῶν, εἰς ὀρισμένον ποσὸν ἢ ὀφειλομένη ἀποζημίωσις διὰ τὴν ἄνευ εὐλόγου καὶ δεδικοιολογημένης αἰτίας ἀντικατάστασιν τῶν ἐν ἄρθρῳ 1 τοῦ μνημονευομένου Ν. Δ. 30 Ἀπριλίου 1926 προσώπων, ἀνεξαρτήτως τῆς ὀφειλομένης ἀμοιβῆς των διὰ τὴν συντελεσθεῖσαν ἐργασίαν, συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 10 παράγρ. 15 Β. Δ. 13/27 Ἰουνίου 1924 «περὶ καθορισμοῦ τῶν εἰς τοὺς ἰδιώτας Πολιτικούς Μηχανικούς, Ἀρχιτέκτονας, Μηχανολόγους, Ἠλεκτρολόγους καὶ Τοπογράφους χορηγουμένων ἀμοιβῶν».—Τὰ δὲ ἄρθρα 10 καὶ 11, ἅτινα εἶχε τὸ ἀρχικὸν ν. δ. καὶ δὲν περιελήφθησαν εἰς τὸ κυρωτικὸν τοιοῦτο, περιεῖχον τοὺς ὄρους τῆς ἀσκήσεως τοῦ ἐπαγγέλματος μηχανικοῦ ἀρχιτέκτονος κλπ. καὶ ποινικὴν κύρωσιν περὶ τοῦ ἀντικειμένου ὅμως τούτου προβλέπει ὁ νόμος 4663 τοῦ 1930.

στάσεως καὶ Δικαστικῆς Προστασίας, ἣς τὸ κείμενον ἐν γαλλικῷ πρωτοτύπῳ καὶ ἐν Ἑλληνικῇ μεταφράσει ἐπεται, ἔχει πλήρη καὶ νόμιμον ἰσχύν¹.

1. Ἡ σύμβασις αὕτη ἔχει οὕτω κατὰ τὰς περὶ δικαστικῆς προστασίας διατάξεις :

« Ἄρθρ. 4.—Οἱ ὑπήκοοι ἐκάστου τῶν Συμβαλλομένων Μερῶν θὰ ἀπολαύσῃ, ἐφ' ὅσον συμμορφοῦνται πρὸς τοὺς νόμους καὶ τοὺς κανονισμοὺς τῆς Χώρας, πλήρους προστασίας καὶ ασφαλείας ἐν σχέσει πρὸς τὰ άτομά των καὶ τὰς περιουσίας των. Θὰ γίνωνται ἐλευθέρως δεκτοί, εἴτε ὡς ἐνάγοντες, εἴτε ὡς ἐναγόμενοι εἰς πᾶσαν δικαστικὴν ἢ διοικητικὴν διαδικασίαν καὶ ἐν γένει θ' ἀπολαύσῃ διὰ πᾶν ὅ,τι ἀφορᾷ τὴν ἀπονομὴν τῆς δικαιοσύνης τῶν αὐτῶν δικαιωμάτων καὶ προνομίων ὡς καὶ οἱ ὑπήκοοι τοῦ μᾶλλον εὐνοουμένου Κράτους. Ἐν πάσῃ περιπτώσει θὰ δύνανται νὰ ἐκλέγῃσιν οἱ ἴδιοι, διὰ τὴν διαφύλαξιν τῶν συμφερόντων των, δικηγόρους ἢ πληρεξουσίους δεόντως ἐξουσιοδοτημένους κατὰ τοὺς νόμους τῆς Χώρας.

« Ἄρθρ. 5.—Τὰ ἄρθρα 17 ἕως 22 τῆς Συμβάσεως τῆς Χάγης περὶ πολ. δικονομίας τῆς 17 Ἰουλίου 1905 θὰ ἐφαρμόζωνται ἐν Ἑλλάδι ὑπὲρ τῆς Ἑλβετίας καὶ τῶν Ἑλβετῶν ὑπηκόων καὶ ἐν Ἑλβετίᾳ ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος καὶ τῶν ἐλλήνων ὑπηκόων.

« Ἄρθρ. 6.—Ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει θὰ δύνανται νὰ ἐνεργηθῶσιν εἰς τὰς οἰκίας, καταστήματα, ἐργοστάσια ἢ ἄλλα οἰαδήποτε οἰκήματα κατεχόμενα ὑπὸ τῶν ὑπηκόων ἐκάστου τῶν Συμβαλλομένων Μερῶν διαμενόντων ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τοῦ ἑτέρου, κατ' οἶκον ἐπισκέψεις, ἔρευναι, ἐξετάσεις ἢ ἐπιθεωρήσεις τῶν βιβλίων, ἐγγράφων ἢ λογαριασμῶν τῶν ἐνδιαφερομένων ἄλλως ἢ συμφώνως πρὸς τοὺς ὅρους καὶ τοὺς τύπους τοὺς ὀριζομένους ὑπὸ τῶν ἐν ἰσχύϊ νόμων καὶ κανονισμῶν.

« Ἄρθρ. 11.—Αἱ ἐμπορικαί, βιομηχανικαί, γεωργικαί ἢ οἰκονομικαί ἐταιρεῖαι συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν ἐταιρειῶν μεταφορῶν ἢ ασφαλειῶν, ἐγκύρως συνεστημένοι κατὰ τοὺς νόμους ἑνὸς τῶν Συμβαλλομένων Μερῶν, καὶ ἔχουσαι τὴν ἔδραν των ἐπὶ τοῦ ἐδάφους του, θὰ ἀναγνωρίζωνται νομικῶς εἰς τὸ ἕτερον Κράτος, ἐφ' ὅσον δὲν ἐπιδιώκουσι σκοπὸν παράνομον ἢ ἀντίθετον εἰς τὰ ἦθη, καὶ θὰ δύνανται, ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν τῆς ἐκπληρώσεως τῶν προβλεπομένων πρὸς τοῦτο διατυπώσεων ὑπὸ τῶν ἐν ἰσχύϊ νόμων καὶ κανονισμῶν, νὰ ἐπεκτείνωσι αὐτόθι τὰς ἐπιχειρήσεις των, νὰ ἀποκτήσωσιν αὐτόθι δικαιώματα, νὰ τὰ ἐξασκήσωσι καὶ νὰ ἐπιδιώξωσι τὴν οἰκονομικὴν των ὄρασιν. Θὰ γίνωνται, συμμορφούμεναι πρὸς τοὺς νόμους καὶ κανονισμοὺς τῆς χώρας, ἐλευθέρως καὶ εὐκόλως δεκταί παρ' ἀπάσαις ταῖς δικαστικαῖς καὶ διοικητικαῖς διαδικασίαις, εἴτε πρὸς ἐνάσκειν ἀγωγῆς εἴτε πρὸς υπεράσκειν.

« Ἄρθρ. 12.—Οἱ Προξενικοὶ ὑπάλληλοι τῶν δύο Χωρῶν θὰ ἀπολαύσῃ τῶν αὐτῶν δικαιωμάτων, ἀτελειῶν καὶ ἀυδοσιῶν, ἅτινα παραχωροῦνται ἢ ἤθελον παραχωρηθῆ εἰς Προξενικοὺς ὑπάλληλους τοῦ αὐτοῦ βαθμοῦ καὶ τῆς αὐτῆς κατηγορίας τοῦ μᾶλλον εὐνοουμένου Κράτους.

Διὰ τοῦ ἀν. ν. 729 τῆς 8/15 Ἰουν. 1937 ἐκυρώθη ἡ ἑτέρα ἀπὸ 30 Μαγρίου 1934 σύμβασις μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Ἑλβετίας «περὶ διακανονισμοῦ

Νόμος 3617 τῆς 6 Ἰουλίου - 22 Σεπτεμβρίου 1929.

Περὶ κυρώσεως τῆς μεταξὺ τῆς Ἑλλην. Δημοκρατίας καὶ τῆς Δημοκρατίας τῆς Τσεχοσλοβακίας συναφθείσης καὶ υπογραφείσης συμβάσεως τὴν 7 Ἀπριλίου 1927 «περὶ ἀναγνωρίσεως καὶ ἐκτελέσεως τῶν

δικαστικῶν ἀποφάσεων».

Ἄρθρον μόνον.—Ἡ μεταξὺ τῆς Ἑλλην. Δημοκρατίας καὶ τῆς Δημοκρατίας τῆς Τσεχοσλοβακίας συνομολογηθεῖσα καὶ υπογραφείσα ἐν

τῆς ἀμοιβαίας δικαστικῆς ἀρωγῆς ἐπὶ ἀστικῶν καὶ ἐμπορικῶν ὑποθέσεων», ἣτις ἔχει ὡς ἑξῆς :

1.—Ἐπὶ ἀστικῶν καὶ ἐμπορικῶν ὑποθέσεων ἢ ἐπίδοσις ἐγγράφων προερχομένων ἐκ τῶν ἀρχῶν τοῦ ἐνὸς τῶν συμβαλλομένων Κρατῶν καὶ περιορισμένων διὰ πρόσωπα διαμένοντα ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τοῦ ἐτέρου Κράτους θὰ ἐνεργῆται δι' αἰτήσεως τοῦ διπλωματικοῦ ἢ προξενικοῦ ἀντιπροσώπου τοῦ αἰτοῦντος Κράτους ἀπευθυνομένης πρὸς τὴν ἀρχὴν, ἣτις θέλει ὑποβείθῃ ὑπὸ τοῦ πρὸς ὃ ἢ αἰτησις Κράτους. Ἐν τῇ αἰτήσει θὰ μνημονεῦνται ἡ ἀρχὴ ἐξ ἧς προέρχεται τὸ διαβιβαζόμενον ἐγγράφον τὸ ὄνομα καὶ ἡ ιδιότης τῶν διαδίκων, ἢ διευθύνσις τοῦ πρὸς ὃν ἀπευθύνεται, ἢ φύσις τοῦ ἐγγράφου, δέον δὲ ἢ αἰτησις νὰ εἶναι συντεταγμένη εἰς τὴν γλῶσσαν τῆς πρὸς ἣν ἀπευθύνεται αὐτῇ ἀρχῆς ἢ εἰς γαλλικὴν γλῶσσαν.—Ἡ ἀρχὴ πρὸς ἣν ἀπευθύνεται ἢ αἰτησις θὰ ἀποστέλῃ πρὸς τὸν διπλωματικόν ἢ προξενικόν ἀντιπρόσωπον τὸ ἐγγράφον, δι' οὗ ἀποδεικνύεται ἢ ἐπίδοσις ἢ ἐν ᾧ δηλοῦται τὸ παρακωλύσαν ταύτην γεγονός.—Ἐν περιπτώσει ἀναρμοδιότητος κατὰ τόπον ἢ εἰρημένη ἀρχὴ θὰ διαβιβάσῃ τὴν αἰτησιν αὐτεπαγγέλτως πρὸς τὴν ἀρμοδίαν ἀρχὴν, θὰ εἰδοποιῇ δὲ περὶ τούτου τὸν διπλωματικόν ἢ προξενικόν ἀντιπρόσωπον.

2.—Ἡ ἐπίδοσις θὰ ἐνεργῆται τῇ μερίμνῃ τῆς ἀρμοδίας ἀρχῆς τοῦ πρὸς ὃ ἢ αἰτησις Κράτους. Ἐξαιρουμένων τῶν ἐν τῷ δευτέρῳ ἐδαφίῳ τοῦ παρόντος ἄρθρου προβλεπομένων περιπτώσεων ἢ ἀρχὴ αὕτη θὰ δύναται νὰ γράφου πρὸς τὸν ὃν τοῦτο ἀπευθύνεται, ἐὰν οὗτος δηλώσῃ ὅτι εἶναι πρόθυμος νὰ ἀποδεχθῇ τοῦτο.—Τῇ αἰτήσει τῆς αἰτούσης τὴν ἐπίδοσιν ἀρχῆς, ἢ πρὸς ἣν ἢ αἰτησις ἀρχὴ θὰ ἐνεργῆ τὴν ἐπίδοσιν κατὰ τοὺς διὰ τὰς τοιαύτας ἐπίδοσις ὑπὸ τῆς ἐσωτερικῆς αὐτῆς νομοθεσίας ὀριζομένους τύπους, ἢ κατ' εἰδικὸν τύπον. ἐὰν οὗτος δὲν ἀντίκειται πρὸς τὴν νομοθεσίαν αὐτῆς.—Ἐν περιπτώσει ἐπίδοσεως συμφώνως πρὸς τὴν προηγ. παράγρ. τὸ ἐπιδοτέον ἐγγράφον θὰ συνοδεύηται πάντοτε ὑπὸ κεκυρωμένης μεταφράσεως εἰς τὴν γλῶσσαν τῆς πρὸς ἣν ἢ αἰτησις ἀρχῆς.

3.—Ἡ ἀπόδειξις τῆς ἐπίδοσεως θὰ γίνεται εἴτε δι' ἀποδείξεως παραλαβῆς χρονολογουμένης καὶ υπογραφομένης ὑπὸ τοῦ πρὸς ὃν ἀπευθύνεται τὸ ἐγγράφον εἴτε διὰ βεβαιώσεως τῆς ἀρχῆς τοῦ πρὸς ὃ ἢ αἰτησις Κράτους, ἐν ᾗ θὰ βεβαιούται τὸ γεγονός, ὁ τύπος καὶ ὁ χρόνος τῆς ἐπίδοσεως.

4.—Ἐπὶ ἀστικῶν ἢ πολιτικῶν ὑποθέσεων ἢ δικαστικῆ ἀρχῆ τοῦ ἐνὸς τῶν συμβαλλομένων Κρατῶν θὰ δύναται συμφώνως πρὸς τὴν νομοθεσίαν αὐτῆς, νὰ ἀπευθύνηται διὰ δικαστικῆς παραγγελίας πρὸς τὴν ἀρμοδίαν ἀρχὴν

Ἀθήναις τὴν 7 Ἀπριλίου 1927 ἐξ ἄρθρων ἑνδεκα, σύμβαισις «περὶ ἀναγνωρίσεως καὶ ἐκτελέσεως τῶν δικαστικῶν ἀποφάσεων» κυροῦται καὶ

τοῦ ἐτέρου Κράτους, ἵνα ζητῆ παρ' αὐτῆς ὅπως προῶν ἐν τῇ ἀρμιδιότητι αὐτῆς εἰς πράξεις διαδικασίας ἢ ἄλλας δικαστικὰς πράξεις. Ὁ διπλωματικὸς ἢ προξενικὸς ἀντιπρόσωπος τοῦ αἰτουῦντος Κράτους θὰ διαδιβάξῃ τὴν δικαστικὴν παραγγελίαν πρὸς τὴν ἀρχήν, τὴν ὑποδειχθησομένην ὑπὸ τοῦ πρὸς ὃ ἢ αἰτησις Κράτους. Εἰς τὴν δικαστικὴν παραγγελίαν θὰ ἐπισυνάπτῃ μεταφράσιν εἰς τὴν γλῶσσαν τῆς ἀρχῆς πρὸς ἣν ἀπευθύνεται ἢ αἰτησις.—Τὸ ἀκριβὲς τῆς μεταφράσεως ταύτης δεόν νὰ βεβαιουῖται ὑπὸ διπλωματικοῦ ἢ προξενικοῦ πρῆκτορος τοῦ αἰτουῦντος Κράτους ἢ ὑπὸ ὄρκισμένου μεταφραστοῦ τοῦ αἰτουῦντος ἢ τοῦ πρὸς ὃ ἢ αἰτησις Κράτους.—Ἡ ἀρχὴ πρὸς ἣν ἀπευθύνεται ἢ δικαστικὴ παραγγελία θ' ἀποστέλλῃ πρὸς τὸν διπλωματικὸν ἢ προξενικὸν ἀντιπρόσωπον τὰ βεβαιουῦντα τὴν ἐκτέλεσιν τῆς παραγγελίας ἐγγράφα ἢ θὰ τῷ ὑποδεικνύῃ τοὺς λόγους, δι' οὓς δὲν κατέστη δυνατόν νὰ λάβῃ χώραν ἢ ἐκτελέσει αὐτῇ. Ἐν περιπτώσει ἀναρμοδιότητος κατὰ τόπον, θὰ διαδιβάξῃ τὴν δικαστικὴν παραγγελίαν ἀντεπαγγέλτως πρὸς τὴν ἀρμοδίαν ἀρχήν, θὰ εἰδοποιῆ δὲ ἀμέσως τὸν διπλωματικὸν ἢ προξενικὸν ἀντιπρόσωπον.

5.—Ἡ δικαστικὴ ἀρχή, πρὸς ἣν ἀπευθύνεται ἢ δικαστικὴ παραγγελία θὰ ὀφείλῃ νὰ ἱκανοποιῆ ταύτην ποιουμένη χρῆσιν τῶν αὐτῶν καταναγκαστικῶν μέσων, ὧν καὶ διὰ τὴν ἐκτέλεσιν δικαστικῆς παραγγελίας προερχομένης ἐκ τῶν ἀρχῶν τῆς ἑαυτῆς χώρας. Δὲν θὰ εἶναι ὑποχρεωμένη νὰ ποιήσῃται χρῆσιν τῶν καταναγκαστικῶν τούτων μέσων, ὅταν θὰ πρόκειται περὶ προσωπικῆς ἐμφανίσεως τῶν διαδίκων.—Προκειμένου περὶ τῆς κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς δικαστικῆς παραγγελίας ἀκολουθητέας διαδικασίας ἢ πρὸς ἣν ἢ αἰτησις ἀρχὴ θὰ ἐφαρμόξῃ τοὺς νόμους τῆς ἑαυτῆς χώρας. Ἴνα ἱκανοποιήσῃ ἐν τούτοις τὴν αἴτησιν τοῦ αἰτουῦντος Κράτους θὰ δύναται νὰ ἐνεργῇ συμφῶνως πρὸς εἰδικούς κανόνας, ὅταν ἢ τοιαύτη διαδικασία δὲν ἀντιβαίνει πρὸς τὴν νομοθεσίαν τοῦ πρὸς ὃ ἢ αἰτησις Κράτους.—Ἡ αἰτουῦσα ἀρχή, θὰ εἰδοποιῆται, ἐὰν ζητήσῃ τοῦτο, περὶ τῆς χρονολογίας καὶ τοῦ τόπου τῆς ἐκτελέσεως τῆς δικαστικῆς παραγγελίας, ἵνα ὁ ἔχων συμφέρον νὰ παραστῇ κατὰ ταύτην.

6.—Πᾶσαι αἱ δυσχεραῖαι, αἵτινες ἤθελον ἀναφυῆ ἐξ ἐπιδόσεως, αἰτηθείσης ὑπὸ τοῦ διπλωματικοῦ ἢ προξενικοῦ ἀντιπροσώπου ἢ ἐκ δικαστικῆς παραγγελίας διαδιδασθείσης ὑπὸ τοῦ ἀντιπροσώπου τούτου, θὰ διακανονίζονται διὰ τῆς διπλωματικῆς ὁδοῦ.

7.—Ἡ ἐκτέλεσις ἐπιδόσεως ἢ δικαστικῆς παραγγελίας θὰ δύναται νὰ ἀπορρίπτεται ἐὰν τὸ Κράτος, ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τοῦ ὁποίου θὰ ἔδει αὕτη νὰ λάβῃ χώραν, κρίνῃ ὅτι εἶναι φύσεως τοιαύτης ὥστε, νὰ θίγῃ τὴν κυριαρχίαν αὐτοῦ, τὴν ἀσφάλειάν του ἢ τὴν δημοσίαν τάξιν.—Πλὴν τούτου, ἢ ἐκτέλεσις δικαστικῆς παραγγελίας θὰ δύναται ν' ἀπορριφθῇ ἐὰν δὲν ἔχει βεβαιωθῇ ἢ ἀθηνεικότης τοῦ ἐγγράφου ἢ ἐὰν ἢ ἐκτέλεσις αὕτη δὲν ἀνάγεται ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τοῦ πρὸς ὃ ἢ αἰτησις Κράτους, εἰς τὰ καθήκοντα τῆς δικαστικῆς ἐξουσίας.

8.—Διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἐπιδόσεων καὶ τῶν ἀνακριτικῶν παραγγε-

ἔχει πλήρη καὶ νόμιμον ἰσχύν, ὡς ἔπεται τὸ Γαλλικὸν αὐτῆς κείμενον καὶ ἡ Ἑλληνικὴ μετάφρασις ¹.

λιῶν δὲν θὰ δύνανται νὰ εἰσπράττωνται ἔξοδα ἢ τέλη οἰασθῆποτε φύσεως. — Τὸ πρὸς ὃ ἡ αἰτήσις Κράτους, θὰ ἔχη ἐν τούτοις τὸ δικαίωμα νὰ ἀπαιτῇ πὰρὰ τοῦ αἰτουμένου Κράτους πληρωμὴν: α') τῶν εἰς τοὺς μάρτυρας καὶ τοὺς πραγματογνώμονας καταβληθεισῶν ἀποζημιώσεων. β') τῶν ἐξόδων ἅτινα προσκλήθησαν ἐκ τῆς ἐπιμέθεως κυβερνητικοῦ ὑπαλλήλου καταστάσεως ἀναγκαίας λόγῳ τῆς μὴ ἐκουσίας προσσελεύσεως μάρτυρός τινος. γ) τῶν ἐξόδων ἅτινα προέκυψαν ἐξ εἰδικῆς διαδικασίας ἐκτελέσεως τῶν ἐπιδόσεων ἢ δικαστικῶν παραγγελιῶν.

9. — Ἐκαστον τῶν συμβαλλομένων Κρατῶν θὰ δύναται νὰ ἐκτελῇ, διὰ τῶν διπλωματικῶν καὶ προξενικῶν αὐτοῦ ἀντιπροσώπων, ἀπ' εὐθείας καὶ ἄνευ ἐξαναγκασμοῦ, ἐπιδόσεις εἰς τοὺς ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τοῦ ἑτέρου εὐρισκόμενους ὑπηκόους αὐτοῦ. Ἐν περιπτώσει δυσχερείας περὶ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος ἄρθρου, θὰ γίνεταί ἡ δέουσα ἐνέργεια συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ πρώτου ἄρθρου».

1. Ἡ διὰ τοῦ νόμου 3637 κυρουμένη σύμβασις ἔχει οὕτω :

«Ἄρθρ. 1. — Θεωροῦνται ὡς δικαστικαὶ ἀποφάσεις ἐν τῇ ἐννοίᾳ τῆς συμβάσεως αἱ ἐκδιδόμεναι ἐπὶ πολιτικῶν ἢ ἐμπορικῶν ὑποθέσεων ἐν τῇ διαδικασίᾳ τοῦ ἀμφισθητουμένου δικαίου ἢ τῇ χαριστικῇ ὑπὸ τῶν κοινῶν, τῶν εἰδικῶν, τῶν διαιτητικῶν δικαστηρίων, ὡς καὶ ὑπὸ τῶν ἀρχῶν τῶν ἀρμοδιῶν ἐπὶ τῆς κηδεμονίας ἢ ἐπιτροπείας. — Αἱ ἐπὶ ποινικῆς δικῆς ἐκδιδόμεναι ἀποφάσεις αἰτήσῃ τῆς πολιτικῆς ἀγωγῆς, ὡς καὶ αἱ ἀποφάσεις αἱ κηρύττουσαι τὴν πτώχευσιν ἢ ἐπικυροῦσαι συμβιβασμόν, δὲν θεωροῦνται ὡς δικαστικαὶ ἀποφάσεις ἀστικῆς ἢ ἐμπορικῆς φύσεως ἐν τῇ ἐννοίᾳ τῆς Συμβάσεως.

Ἄρθρ. 2. — Τὸ κῆρος τῶν δικαστ. ἀποφάσεων, ἐν τῇ ἐννοίᾳ τοῦ ἄρθρου 1, τῶν ἐκδιδομένων εἰς ἐν τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν θὰ ἀναγνωρίζηται ἐν τῷ ἑτέρῳ Κράτει, ἂν αὐταὶ πληροῦσι τοὺς ἐξῆς ὅρους: — 1) Ἐν τῇ ὑποθέσει, δι' ἣν ἐξεδόθη ἡ ἀπόφασις, οἱ κανόνες διεθνοῦς δικαστ. ἀρμοδιότητος οἱ γενόμενοι ἀποδεκτοὶ ὑπὸ τοῦ δικαίου τοῦ Κράτους ἐν τῷ ὁποίῳ ἡ ἀπόφασις θέλει ἐκτελεσθῆ νὰ μὴ ἀποκλείωσι τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ ἑτέρου Κράτους. — 2) Ἡ ἀναγνώρισις τῆς ἀποφάσεως νὰ μὴ ἀντίκειται εἰς τὴν δημοσίαν τάξιν καὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ δημοσίου δικαίου τοῦ Κράτους ἐντὸς τοῦ ὁποίου ζητεῖται ἡ ἐκτέλεσις αὐτῆς. — 3) Ἡ ἐκδοθεῖσα ἀπόφασις νὰ ἦ τελεσίδικος κατὰ τοὺς νόμους τοῦ Κράτους ἐν ᾧ ἐξεδόθη. — 4) Ἐν περιπτώσει ἐρήμην ἀποφάσεως, ὃ ἐναγόμενος, καθ' οὗ γίνεταί ἡ ἐπίκλησις τῆς ἀποφάσεως, νὰ ἐκλήθῃ κανονικῶς συμφώνως πρὸς τὸν νόμον τοῦ ἐκδόσαντος τὴν ἀπόφασιν Κράτους, ἢ δὲ κληθῆς νὰ περιῆλθεν εἰς αὐτὸν ἐν καιρῷ. — Ἡ ἐξέτασις ὑπὸ τῶν ἀρχῶν τοῦ Κράτους ἐν τῷ ὁποίῳ γίνεταί ἡ ἐπίκλησις τῆς ἀποφάσεως θέλει περιορισθῆ μόνον εἰς τοὺς ὅρους τοῦ ἀναφερομένου εἰς τὰς παραγρ. 1—4 τοῦ παρόντος ἄρθρου. Αἱ ἀρχαὶ αὐταὶ ἐξετάζουσιν ἐξ ἐπαγγέλματος ἂν οἱ ὅροι οὗτοι ἐξεπληρώθησαν. Ἡ ἐξέτασις αὕτη δέον νὰ περατωθῇ τὸ ἄρ-

γότερον ἐντός δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας καθ' ἣν ἡ ἀρμοδία ἀρχὴ ἔλαβε τὰ ἔγγραφα.

* Ἄρθρ. 3.— Αἱ δικαστ. ἀποφάσεις αἱ ἐκδιδόμεναι ὑπὸ τοῦ ἐνός τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν δύνανται νὰ ἐκτελεσθῶσιν ἐν τῇ ἐτέρῳ Κράτει ἂν εἶνε ἐκτελεστοὶ ἐν τῇ Κράτει ἐν ᾗ ἐξεδόθησαν καὶ ἐν πληρῶσι τοὺς ὅρους τοὺς ἀναφερομένους ἐν τῇ ἄρθρῳ 2 (ἀριθ. 1—4). Ἡ ἐξέτασις ὑπὸ τῶν ἀρχῶν τοῦ Κράτους ἐν ᾗ ζητεῖται ἢ ἐκτέλεσις θέλει περιορισθῆ μόνον εἰς τὰς ἐν τῇ προηγ. ἐδαφίῳ ἀπαιτουμένας διατυπώσεις. Αἱ ἀρχαὶ αὐταὶ δεόν νὰ ἐξετάσωσιν ἐξ ἐπαγγέλματος ἂν ἐτηρήθησαν οἱ ὅροι οὗτοι. Ἡ ἐξέτασις αὕτη δεόν νὰ περατωθῆ τὸ ταχύτερον ἐντός δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας καθ' ἣν ἡ ἀρμοδία ἀρχὴ ἔλαβε τὰ ἔγγραφα.

* Ἄρθρ. 4.— Ὁ διάδικος, ὅστις ἐπικαλεῖται τὴν ἀπόφασιν ἢ ζητεῖ τὴν ἐκτέλεσιν αὐτῆς, δεόν νὰ προσαγάγῃ: 1) Ἀντίγραφον τῆς ἀποφάσεως πληροῦν τοὺς ὅρους τοὺς ἀπαιτουμένους διὰ τὴν ἀθθεντικότητα αὐτῆς.— 2) Τὰ ἔγγραφα τὰ ἀποδεικνύοντα ὅτι ἡ ἀπόφασις κατέστη τελεσίδικος καὶ ἐνδεχομένως ἐκτελεστή.— 3) Ἀθθεντικὰ ἀντίγραφα τῆς κλητεύσεως τοῦ μὴ παραστάντος ἀντιδίκου καὶ πιστοποιήσιν τοῦ ὅτι ἡ κλήσις αὕτη τῇ περιήλθεν ἐγκαιρῶς.— 4) Μετάφρασιν τῶν ἀνωτέρω ἀριθμουμένων ἐγγράφων ἐπιτεκνωμένην συμφώνως πρὸς τοὺς νόμους τοῦ ἐνός ἢ τοῦ ἐτέρου Κράτους. Ἡ μετάφρασις εἰς μὲν τὴν Τσεχοσλοβακίαν θέλει προσκομισθῆ εἰς γλώσσαν Τσεχοσλοβακικὴν, εἰς δὲ τὴν Ἑλλάδα εἰς γλώσσαν Ἑλληνικὴν.

* Ἄρθρ. 5.— Αἱ διαιτητικαὶ ἀποφάσεις αἱ ἐκδιδόμεναι ὑπ' ἐνός τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν καὶ κτησάμεναι ἐν αὐτῇ τὸ αὐτὸ κῆρος πρὸς τὰς δικαστικὰς ἀποφάσεις θέλουσιν ἀναγνωρισθῆ καὶ ἐκτελεσθῆ ὑπὸ τοῦ ἐτέρου Κράτους ἂν πληρῶσι τοὺς ὅρους τῶν προηγ. ἄρθρων, ἐφ' ὅσον οἱ ὅροι οὗτοι εἰσὶν ἐφαρμοσσιμοί.— Τὸ αὐτὸ ἰσχύει προκειμένου περὶ δικαστικῶν συμβιθασμῶν καὶ συμβιθασμῶν γενομένων ἐνώπιον τῶν διαιτητῶν ἢ τῶν διαιτητικῶν δικαστηρίων.

* Ἄρθρ. 6.— Ἡ ἀρμοδιότης καὶ ἡ περὶ τὴν ἐκτέλεσιν διαδικασία κανονίζονται ὑπὸ τῆς νομοθεσίας τοῦ Κράτους πρὸς ὃ ἀπηρῠθύνθη ἢ αἰτήσις περὶ ἐκτελέσεως. Τὸ αὐτὸ συμβαίνει ὅσον ἀφορᾷ τὰ μέτρα περὶ ὧν τὰ ἄρθρα 8—10.

* Ἄρθρ. 7.— Αἱ διατάξεις τῆς παρούσης συμβάσεως ἐφαρμόζονται ἀνεξαρτήτως τῆς ὑπηκοότητος τῶν διαδίκων.

* Ἄρθρ. 8.— Τὸ ἀριόδιον ὅπως διατάξῃ τὴν ἐκτέλεσιν δικαστήριον θέλει ἐπιτρέψει, τῇ αἰτήσει τοῦ ἐτέρου Μέρους, συμφώνως πρὸς τοὺς νόμους του, τὴν λήψιν μέτρων ἀσφαλείας πρὸς ἐξασφάλισιν τῶν δικαιωμάτων τῶν ἀπορρεόντων ἐκ τοῦ ἐκτελεστικοῦ τίτλου ἔναντι τοῦ ὀφειλέτου. Τὸ δικαστήριον δύναται ἐνδεχομένως νὰ ἀρῇ τὰ μέτρα ταῦτα, συμφώνως πρὸς τοὺς νόμους του.

* Ἄρθρ. 9.— Καὶ πρὶν ἢ ἀκόμη αἱ ἐν ἄρθροις 1 καὶ 5 ἀναφερόμεναι ἀποφάσεις καταστῶσι τελεσίδικοι, ἢ παρέλθῃ ἢ προθεσμίᾳ ἢ ἐν τῇ ἀπόφασιν προβλεπομένη διὰ τὴν ἐκτέλεσιν, τὸ ἀριόδιον ὅπως ἐπιτρέψῃ τὴν ἐκτέλεσιν δικαστήριον δύναται, κατόπιν αἰτήσεως ὑποβαλλομένης αὐτῇ κατὰ τὸν

Νόμος 3713 τῆς 24/24 Δεκεμβρίου 1928

«περὶ Συμβουλίου Ἐπικρατίας

50.—Γ'. Ἡ δεχομένη τὴν αἰτησὶν ἀποφάσις ἀπαγγέλλει τὴν ἀκύρωσιν τῆς προσβαλλομένης πράξεως, ἐπαγομένη νόμιμον αὐτῆς κατάργησιν ἐναντι πάντων, καὶ δημοσιεύεται διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως. Τρίτος ὅμως, βλαπτόμενος ἐκ τῆς ἀποφάσεως, δικαιούται ν' ἀνακόψῃ ταύτην, ἐντὸς προθεσμίας ἐξήκοντα ἡμερῶν, λογιζομένων ἀπὸ τῆς γιγνομένης πρὸς αὐτὸν (τὸν τρίτον) κοινοποιήσεως τῆς ἀποφάσεως, ἢ ἀφ' ἧς ἄλλως πως ἔλαβεν οὕτως γνῶσιν αὐτῆς.—Στερεῖται ἐπίσης τοῦ δικαιώματος ἀνακοπῆς ὁ τρίτος, εἰς ὃν ἐπιμελεία τοῦ εἰσηγητοῦ ἤθελε κοινοποιηθῆ ἀντίγραφον τῆς αἰτήσεως ἀκυρώσεως μετὰ σημειώσεως τῆς δικασίμου, δέκα πέντε πλήρεις ἡμέρας πρὸ αὐτῆς, ὡς καὶ πᾶς κατὰ τὴν συζήτησιν παρεμβᾶς. Αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 48 καὶ 49 ἐφαρμοζομένωται ἀναλόγως καὶ ἐπὶ τῆς ἀνακοπῆς... «Αἱ ἀποφάσεις τῆς ὀλομελείας ἀκυρωτικαὶ τε καὶ ἀπορριπτικαὶ, ὡς καὶ αἱ τῶν τμημάτων, ἀποτελοῦσι μετὰ τῶν διαδίκων δεδικασμένον, ἰσχύον καὶ ἐν πάσῃ ἐνώπιον δικαστικῆς ἢ ἄλλης ἀρχῆς ὑποθέσει ἢ διαφορᾷ, καθ' ἣν προέχει τὸ ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου κριθὲν διοικητικῆς φύσεως ζήτημα. [Ἡ διάταξις αὕτη ἰσχύει διὰ πάσας τὰς ἀπὸ τῆς συστάσεως τοῦ Συμβουλίου ἐκδοθείσας ἀποφάσεις, ἐκτὸς ἐὰν ἐξεδόθη ἤδη ἀντίθετος δικαστικὴ ἀπόφασις τελεσίδικος καὶ ἀμετάκλητος, μὴ λαβοῦσα ὑπ' ὄψει τὸ ὡς ἄνω δεδικασμένον]»¹.

ἔρισθέντα τύπον, νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν λήψιν συντηρητικῶν μέτρων κατὰ τὴν ἐν ἰσχύϊ νομοθεσίᾳ τοῦ Κράτους ἐν ᾧ ζητεῖται ἡ ἐκτέλεσις.

Ἄρθρ. 10.—Προσωρινὰ μέτρα θέλουσιν ἐπιτραπῆ καὶ πρὸ ἀκόμῃ τῆς δίκης ἢ διαρκούσης τῆς δίκης τῇ αἰτήσῃ τοῦ διαδίκου οὐτινος ἀπειλοῦνται τὰ συμφέροντα, καὶ ἂν ἔτι τὰ δικαστήρια τοῦ ἐτέρου Κράτους εἶνε ἀρμόδια ν' ἀποφανθῶσιν ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως ταύτης.

Ἄρθρ. 11.—Ἡ παρούσα σύμβασις θέλει ἐπικυρωθῆ, αἱ δὲ ἐπικυρώσεις θέλουσιν ἀνταλλαγῆ ἐν Ἀθήναις.

Ἡ παρούσα σύμβασις θὰ τεθῆ ἐν ἰσχύϊ ἕνα μῆνα μετὰ τὴν ἀνταλλαγὴν τῶν ἐπικυρώσεων * καὶ θέλει ἔχει ἐφαρμογὴν ἐν ἔτι ἔτος μετὰ τὴν καταγγελίαν, ἣτις δύναται νὰ γίνῃ ὀποτεδήποτε».

1. Ἡ § 1 τοῦ ἄρθρ. 50 τίθεται ὡς ἐτροπ. δι' ἄρθρ. 3 ν. 5468 τοῦ 1932 «περὶ τροποποιήσεως κλπ. ν. 3713», δι' οὗ προσετέθη συγχρόνως ἡ ἐντὸς « » τελευταία αὐτοῦ παράγραφος. Ἄλλ' ἡ ἐντὸς ἀγκυλῶν τελευταία περίοδος κατηργήθη «ἐξ ὑπαρχῆς θεωρουμένη ὡς μηδέποτε ἰσχύασα» δι' ἄρθρου μόνου ν. 6367 τοῦ 1934.

* γενομένην τὴν 18 Φεβρ. 1929.

Νόμος 3829 τῆς 28 Ἰανουαρίου - 4 Φεβρουαρίου 1929.

«περὶ κυρώσεως α') τῆς μεταξὺ τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας καὶ τῆς Δημοκρατίας τῆς Τσεχοσλοβακίας συναφθείσης καὶ υπογραφείσης τὴν 7ην Ἀπριλίου 1927 συμβάσεως «περὶ ἀμοιβαίας δικαστικῆς ἀντιλήψεως καὶ βοηθείας ἐπὶ ὑποθέσεων ἀστικοῦ καὶ ἐμπορικοῦ δικαίου, ὡς καὶ ἐπὶ τῶν κληρονομικῶν ὑποθέσεων» καὶ β') τοῦ ὑπὸ τὴν αὐτὴν χρονολογίαν προσηρτημένου πρωτοκόλλου».

Ἄρθρον μόνον.—Ἡ μεταξὺ τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας καὶ τῆς Δημοκρατίας τῆς Τσεχοσλοβακίας συνομολογηθεῖσα καὶ ἐν Ἀθήναις υπογραφείσα τὴν 7ην Ἀπριλίου 1927 ἐξ ἄρθρων εἴκοσι ἕξ σύμβασις «περὶ ἀμοιβαίας δικαστικῆς ἀντιλήψεως καὶ βοηθείας ἐπὶ ὑποθέσεων ἀστικοῦ καὶ ἐμπορικοῦ δικαίου ὡς καὶ ἐπὶ τῶν κληρονομικῶν ὑποθέσεων», καθὼς καὶ τὸ ὑπὸ τὴν αὐτὴν χρονολογίαν προσηρτημένον τῇ αὐτῇ συμβάσει Πρωτόκολλον, κυροῦνται καὶ ἔχουσι πλήρη καὶ νόμιμον ἰσχύν, ὡς ἔπεται τὸ Γαλλικὸν αὐτῶν κείμενον καὶ ἡ Ἑλληνικὴ μετάφρασις ¹.

1. Ἡ σύμβασις ἔχει οὕτω :

Ἄρθρ. 1.—Οἱ ὑπήκοοι ἐκάστου τῶν συμβαλλομένων Μερῶν θέλουσιν ἀπολαβεῖ ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τοῦ ἐτέρου Μέρους τῶν αὐτῶν μὲ τοὺς ὑπεχθόμενους τοῦ τελευταίου τούτου Κράτους δικαιωμάτων δι' ὅ,τι ἀφορᾷ εἰς τὴν νόμιμον καὶ δικαστικὴν προστασίαν τῶν προσώπων καὶ πραγμάτων αὐτῶν.—Θὰ δύνανται ἐλευθέρως νὰ παρίστανται ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ὅρους καὶ τοὺς αὐτοὺς τύπους μὲ τοὺς ὑπεχθόμενους τοῦ Κράτους, ἐν ᾧ ταῦτα ἐδρεύουσιν.—Αἱ γενικαὶ διατάξεις ἐν ἰσχύϊ ἐν ἑκατέρῳ τῶν συμβαλλομένων Κρατῶν περὶ τῆς ἐν χρήσει γλώσσῆς οὐδόλως τροποιοῦνται διὰ τῆς παρουσίας συμβάσεως.

Ἄρθρ. 2.—Εἰς τοὺς Τσεχοσλοβάκους ἢ Ἑλληνας ὑπεχθόμενους τοὺς κατοικοῦντας ἐν Ἑλλάδι ἢ ἐν Τσεχοσλοβακίᾳ, ἐνάγοντας ἢ παρεμβαίνοντας ἐνώπιον Δικαστηρίου ἐνὸς τῶν δύο Κρατῶν, οὐδεμίαν δύναται νὰ ἐπιβληθῇ ὑποχρέωσις ἐγγυοδοσίας ἢ καταθέσεως, ἢ οἰκονομικῆς ἐνομασίαν, εἴτε λόγῳ τῆς ιδιότητος τοῦ ἀλλοδαποῦ εἴτε λόγῳ τῆς ἐλλείψεως κατοικίας ἢ διαμονῆς ἐν τῇ χώρᾳ. Ὁ κανὼν οὗτος ἐφαρμόζεται ὡσαύτως προκειμένου περὶ τῶν ἀσκούντων ἀνταγωγὴν ἢ προσφυγὴν.—Οἱ ὑπήκοοι τοῦ ἐνὸς τῶν συμβαλλομένων Μερῶν, κατοικοῦντες ἔξω τοῦ ἐδάφους τοῦ ἐτέρου Μέρους, θέλουσιν ἀπολαβεῖ τοῦ αὐτοῦ δικαίωματος, ἀλλ' εἰσὶν ὑποχρεωμένοι, ἐγγείροντες τὴν ἀγωγὴν αὐτῶν, νὰ ὑποδείξωσιν ἀντίκλητον κατοικοῦντα ἐν τῇ τελευταίᾳ ταύτῃ Ἐπικρατείᾳ.

Ἄρθρ. 3.—Ἐὰν ὁ ἐνάγων ἢ ὁ παρεμβαίνων ἢ ὁ προσφεύγων, ὁ ἀπηλλαγμένος, εἴτε συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 2, εἴτε ὑπὸ τῆς νομοθεσίας τοῦ Κράτους, ἔνθα ἀσκεῖται ἡ ἀγωγὴ, τῆς καταβολῆς ἐγγυοδοσίας ἢ καταθέσεως ἢ πληρωμῆς εἰς τὸ Δικαστήριον λόγῳ ἀσφαλείας, καταδικασθῇ διὰ τῶν Δικαστηρίων ἐνὸς τῶν δύο Κρατῶν εἰς τὰ ἔξοδα καὶ τέλη τῆς δίκης, ἢ ἀπόφρασις θὰ δύνανται νὰ ἐκτελεσθῇ τῇ ἀπ' εὐθείας αἰτήσει τοῦ ἐνδικοφερομένου διαδίκου ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τοῦ ἐτέρου Κράτους καθ' ὅμοιον τρόπον μὲ

τάς ἐκδιδομένας ὑπὸ τοῦ ἰδίου αὐτοῦ δικαστηρίου ἀποφάσεις.—Ἡ αἴτησις θὰ συνοδεύηται ὑπὸ τοῦ διατακτικοῦ τῆς ἀποφάσεως ὡς καὶ τῆς πιστοποιήσεως περὶ τοῦ τελεσιδικίου ταύτης. Ἡ ἄνω πιστοποίησις, βεβαιούσα ὅτι αἱ προθεσμῖαι τῶν ἐνδίκων μέσων παρήλθον ἄνευ ἐνεργείας, θὰ ἐκδίδηται ἐν μὲν τῇ Τσεχοσλοβακίᾳ ὑπὸ τοῦ ἐκδόσαντος τὴν ἀπόφασιν δικαστηρίου, ἐν δὲ τῇ Ἑλλάδι ὑπὸ τοῦ Γραμματέως τοῦ δικαστηρίου τούτου.—Ὁ αἰτῶν ὀφείλει νὰ προσαγάγῃ ὡσαύτως κεκυρωμένην μετάφρασιν τοῦ ὡς ἄνω ἐγγράφου, ἐν μὲν τῇ Ἑλλάδι εἰς ἐλληνικὴν γλῶσσαν, ἐν δὲ τῇ Τσεχοσλοβακίᾳ εἰς τσεχοσλοβακικὴν γλῶσσαν.—Αἱ αὐταὶ διατάξεις ἐφαρμόζονται προκειμένου περὶ δικαστικῶν ἀποφάσεων, δι' ἃς τὸ ποσὸν τῶν δικαστικῶν ἐξόδων ὀρίζεται μεταγενεστέρως.

Ἄρθρ. 4.—Τὸ εὐεργέτημα πενίας θὰ χορηγηθῆται εἰς τοὺς ὑπηκόους τοῦ ἐνὸς τῶν δύο Κρατῶν ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τοῦ ἐτέρου ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ὡς διὰ τοὺς ἰθαγενεῖς ὄρους.—Ἐὰν τὸ εὐεργέτημα πενίας ἐχορηγήθῃ ὑπὸ τῆς ἄρμοδιᾶς ἀρχῆς εἰς ὑπήκοον ἐνὸς τῶν δύο Κρατῶν, αὗτος θὰ ἀπολαύῃ ὡσαύτως τοῦ εὐεργετήματος τούτου ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου τοῦ ἐτέρου Κράτους καθ' ὅλην τὴν σχετικὴν πρὸς τὴν αὐτὴν ὑπόθεσιν διαδικασίαν, συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς διαδικασίας τῆς ἐκτελέσεως.

Ἄρθρ. 5.—Τὸ πιστοποιητικὸν πενίας θὰ ἐκδίδηται ὑπὸ τῶν ἀρχῶν τῆς συνήθους διαμονῆς τοῦ αἰτοῦντος, ἢ, ἐν ἐλλείψει ταύτης, ὑπὸ τῶν ἀρχῶν τῆς ἐνεστάσης διαμονῆς.—Ἐὰν ὁ αἰτῶν δὲν εὐρίσκηται ἐπὶ τοῦ ἐδάφους ἐνὸς τῶν δύο Κρατῶν, ἀρκεῖ πιστοποιητικὸν ἐκδιδόμενον ὑπὸ τοῦ ἀρμόδιου διπλωματικοῦ ἢ προξενικοῦ πράκτορος.

Ἄρθρ. 6.—Ἡ ἀρμοδιὰ ἀρχὴ πρὸς τῆς ἐκδόσεως τοῦ πιστοποιητικοῦ πενίας εἰς τὸν αἰτοῦντα θὰ δύναται νὰ λάβῃ πληροφορίας περὶ τῆς οικονομικῆς αὐτοῦ καταστάσεως παρὰ τῶν ἀρχῶν τοῦ ἐτέρου Κράτους.—Ἡ ἐπὶ τῆς αἰτήσεως τῆς χορηγήσεως τοῦ εὐεργετήματος πενίας ἀποφαινομένη ἀρχὴ θὰ ἔχῃ τὸ δικαίωμα, ὅπως ἐξελέγχῃ ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς δικαιοδοσίας αὐτῆς τὰ πιστοποιητικὰ καὶ πληροφορίας, αἵτινες παρέχονται αὐτῇ.

Ἄρθρ. 7.—Ἡ ἀμοιβαία δικαστικὴ βοήθεια, ἐντὸς τῶν ὁρίων τῶν ἐπομένων ἄρθρων, περιλαμβάνει: α') Τὴν ἐπίδοσιν δικαστικῶν ἢ ἐξωδίκων πράξεων ἐπὶ ὑποθέσεων ἀστικοῦ ἢ ἐμπορ. δικαίου, περιλαμβανομένων καὶ τῶν ἀφορωσῶν εἰς τὴν μὴ ἀμφισβητουμένην δικαιοδοσίαν. β') Τὴν ἐκτέλεσιν δικαστικῶν παραγγελιῶν ἐπὶ ὑποθέσεων ἀστικοῦ καὶ ἐμπορ. δικαίου καὶ ἐπὶ ὑποθέσεων ἀναγομένων εἰς τὴν μὴ ἀμφισβητουμένην δικαιοδοσίαν.

Ἄρθρ. 8.—Αἱ πρὸς ἐπίδοσιν πράξεις καὶ αἱ πρὸς ἐκτέλεσιν δικαστικὰ παραγγελία θὰ ἀποστέλλωνται ἀπ' εὐθείας ὑπὸ τοῦ Ὑπ. Δικαιοσύνης τοῦ αἰτοῦντος Κράτους πρὸς τὸ Ὑπ. Δικαιοσύνης τοῦ πρὸς ὃ ἀπευθύνεται ἢ αἰτήσις Κράτους. Τὰ δύο ταῦτα Ὑπουργεῖα θὰ μεριμνῶσι περὶ τῆς ταχείας ἐκκαθαρίσεως τῶν αἰτήσεων ὑπὸ τῶν ἀρμόδιων ἀρχῶν. Ἐὰν ἡ πρὸς ἣν ἢ αἴτησις ἀρχὴ δὲν εἶναι ἡ ἀρμοδιὰ ἐν προκειμένῳ, τὸ ἐπιληφθὲν ταύτης Ὑπουργεῖον θὰ ἀνακοινώσῃ τῷ Ὑπουργεῖῳ τοῦ ἐτέρου Κράτους εἰς ποίαν ἀρχὴν διεβιβάσθῃ ἢ αἴτησις.—Τὰ Ὑπουργεῖα θὰ ἐπιστρέφωσι τὰς αἰτήσεις εἴτε αὗται ἐξετελέσθησαν εἴτε μὴ.

Ἄρθρ. 9.—α') Αἱ πρὸς ἐπίδοσιν πράξεις συντάσσονται ἐν Ἑλλάδι εἰς

Ἑλληνικὴν γλῶσσαν, ἐν Τσεχοσλοβακίᾳ δὲ εἰς Τσεχοσλοβακικὴν γλῶσσαν, ἢ, ἐφόσον αἱ ἐν ἰσχυρῷ διατάξεις τὸ ἐπιτρέπουσιν, εἰς τὴν γλῶσσαν τῆς ἐθνικῆς μειονότητος. Αἱ ἐπιστολαὶ δι' ὧν αὐταὶ διαδιδάσκονται δεόν να εἶνε συντεταγμέναι Γαλλιστί. Ἐν αὐταῖς θὰ ἀναγράφωνται τὰ δόγματα καὶ αἱ ἰδιότητες τῶν διαδίκων, ἢ φύσις τῆς πρὸς ἐπίδοσιν πράξεως, ἢ ἀρχὴ ἐξ ἧς προέρχεται καὶ ἡ διεύθυνσις τοῦ πρὸς ὃν αὕτη ἀπευθύνεται. Αἱ πρὸς ἐπίδοσιν πράξεις θὰ ὦσιν ἐφωδιασμέναι διὰ τῆς ὑπογραφῆς καὶ τῆς σφραγίδος ἢ τοῦ ἐνόημου τῆς αἰτούσης ἀρχῆς. Ἐπικύρωσις δὲν ἀπαιτεῖται.—β') Ἡ ἐπίδοσις θὰ ἐκτελεῖται ὑπὸ τῆς ἀρμοδίας ἀρχῆς τοῦ πρὸς ὃ ἢ αἰτήσις Κράτους, κατὰ τοὺς ὑπαγορευομένους ὑπὸ τῆς ἐσωτερικῆς νομοθεσίας τοῦ Κράτους τούτου τύπου ἢ ὡς ἂν ἀρχὴ δύναται νὰ περιορισθῇ, ἐξαιρέσει τῶν εἰς τὸ ψηφίον. γ' τοῦ παρόντος ἄρθρου προβλεπομένων περιπτώσεων, εἰς τὴν ἀπλὴν παράδοσιν τοῦ ἐγγράφου πρὸς τὸν πρὸς ὃν ἀπευθύνεται ἐάν οὗτος εἶναι διατεθειμένος νὰ τὸ παραλάβῃ.—γ') Ἐὰν ἡ αἰτούσα ἀρχὴ αἰτῆται ρητῶς ὅπως ἡ ἐπίδοσις ἐκτελεσθῇ τηρουμένου εἰδικοῦ τύπου, δεόν νὰ ἐφαρμοσθῇ ὁ αἰτούμενος τύπος, ὑπὸ τὸν ὅρον ὅπως μὴ ἀντίκειται εἰς τοὺς νόμους τοῦ πρὸς ὃ ἢ αἰτήσις Κράτους. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἢ πρὸς ἐπίδοσιν ἐν Ἑλλάδι πρᾶξις θὰ ἢ συντεταγμένη εἰς Ἑλληνικὴν γλῶσσαν ἢ θὰ συνοδεύηται ὑπὸ μεταφράσεως εἰς τὴν Ἑλληνικὴν. Ἡ πρὸς ἐπίδοσιν ἐν Τσεχοσλοβακίᾳ πρᾶξις θὰ ἢ συντεταγμένη εἰς τὴν Τσεχοσλοβακικὴν γλῶσσαν ἢ θὰ συνοδεύηται ὑπὸ μεταφράσεως εἰς τὴν Τσεχοσλοβακικὴν. Αἱ ὡς ἂν μεταφράσεις θὰ ἐκτελοῦνται τῇ αἰτήσει ἐν τῇ πρῆς ὃ ἢ αἰτήσις Κράτει, ἐξόδοις τῆς αἰτούσης ἀρχῆς.—δ') Ἡ ἐπίδοσις δὲν δύναται νὰ ἀποκρουσθῇ ὑπὸ τοῦ πρὸς ὃ ἢ αἰτήσις Κράτους εἰμὴ ἐὰν κρίνῃ ταύτην ὡς δυναμένην νὰ θίξῃ τὴν κυριαρχίαν ἢ ἀσφάλειαν αὐτοῦ.—ε') Ἡ ἀπόδειξις τῆς ἐπίδοσεως γίνεται εἴτε δι' ἀποδείξεως παραλάβῃς χρονολογουμένης καὶ ὑπογεγραμμένης ὑπὸ τοῦ πρὸς ὃν ἀπευθύνεται τὸ ἐγγράφον, εἴτε διὰ πιστοποιήσεως τῆς ἀρχῆς τοῦ πρὸς ὃ ἢ αἰτήσις Κράτους, βεβαιούσης τὴν γενομένην ἐπίδοσιν, τὸν τύπον * καὶ τὴν χρονολογίαν ταύτης.—Ἐὰν τὸ πρὸς ἐπίδοσιν ἐγγράφον διεδιδάσθῃ εἰς διπλοῦν, τὸ ἀποδεικτικὸν ἢ ἡ πιστοποιήσις δεόν να ὦσι προσηρτημένα τῷ ἐνὶ τῶν δύο ἀντιτύπων ἢ νὰ ὦσιν ἐπισυννημμένα αὐτῷ.—στ') Εἰς ὅλας τὰς περιπτώσεις, καθ' ἃς ἡ ἐπίδοσις δὲν θέλει λάβει χώραν, τὸ αἰτοῦν Κράτος θέλει εἰδοποιηθῆ ἄνευ χρόνотριβῆς περὶ τούτου, ὡς καὶ περὶ τῶν αἰτίων τῆς μὴ ἐπίδοσεως.

Ἄρθρ. 10.—Ἐκαστον τῶν δύο Κρατῶν δύναται νὰ ἐπιδίδῃ ἐγγράφον πρὸς τοὺς ἰδίους αὐτοῦ ὑπηκόους εὐρισκομένους ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τοῦ ἐτέρου Κράτους διὰ τῶν Διπλωματικῶν ἢ Προῶ. Πρακτόρων, ἀλλ' ἄνευ ἀπειλῆς ἢ ἀσκήσεως βίας.

Ἄρθρ. 11.—α') Αἱ Ἑλληνικαὶ δικαστικαὶ παραγγελίαι καὶ τὰ παραρτήματα αὐτῶν θὰ ὦσι συντεταγμένα εἰς Ἑλλην. γλῶσσαν καὶ θὰ συνοδεύωνται ὑπὸ μεταφράσεως εἰς τὴν Τσεχοσλοβακικὴν αἱ Τσεχοσλοβακικαὶ δικαστ. παραγγελίαι καὶ τὰ παραρτήματα αὐτῶν θὰ ὦσι συντεταγμένα εἰς τὴν Τσεχοσλ. γλῶσσαν καὶ θὰ συνοδεύωνται ὑπὸ μεταφράσεως εἰς τὴν Ἑλ-

* Προφανῶς ἐσφαλμένον ἀντι «τόπον».

ληνικὴν. Αἱ μεταφράσεις θὰ ἐκτελεῖνται, τῇ αἰτήσῃ, ἐν τῇ πρὸς ὃ ἡ αἰτήσις Κράτει, ἐξόδοις τῆς αἰτούσεως ἀρχῆς. Ἐν ταῖς δικαστ. παραγγελίαις δεόν νὰ δηλοῦται ὁ σκοπὸς τῆς αἰτήσεως, νὰ γίνῃται μνεῖα ἢ σύντομος περιγραφή τῶν ἀντικειμένων τῆς δίκης, νὰ ἀναγράφωνται δεόν τὸ δυνατόν ἀκριβέστερον τὰ ὀνόματα τῶν διαδίκων, ὁ τόπος τῆς κατοικίας ἢ τῆς διαμονῆς αὐτῶν, ὡσαύτως τὰ ὀνόματα καὶ αἱ διευθύνσεις τῶν κλητευθσομένων ἐνδεχομένως μαρτύρων πρὸς ἐξέτασιν.—β') Ἡ πρὸς ἣν ἡ αἰτήσις ἀρχὴ ἢ ἀπροβαίη εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν δικαστ. παραγγελιῶν ἐφαρμοζούσα τοὺς ὑπὸ τῆς ἐσωτερικῆς νομοθεσίας τοῦ πρὸς ὃ ἡ αἰτήσις Κράτους ὑπαγορευομένους διαδικαστικούς τύπους. Ἐν τούτοις ἡ αἰτήσις τοῦ αἰτοῦντος Κράτους διὰ τὴν ἐφαρμογὴν ἐδικοῦ τύπου θὰ γίνηται ἀποδεκτὴ ἐφ' ὅσον δὲν ἀντίκειται εἰς τοὺς νόμους τοῦ πρὸς ὃ ἡ αἰτήσις Κράτους.—γ') Εἰς τὴν αἰτοῦσαν ἀρχὴν θέλει ἀνακοινοῦσθαι, τῇ αἰτήσῃ αὐτῆς, ἐν καιρῷ καὶ διὰ τῆς ἐν ἄρθρῳ 8 προβλεπομένης ὁδοῦ, ὁ τύπος* καὶ ὁ χρόνος τῆς ἐκτέλεσεως τῆς δικαστ. παραγγελίας, οὕτως ὥστε οἱ ἐνδιαφερόμενοι νὰ δύνανται νὰ παραστῶσι προσωπικῶς ἢ δι' ἀντιπροσώπου.—δ') Ἡ ἐπιληφθεῖσα τῆς δικαστ. παραγγελίας ἀρχὴ ἐκτελεῖ ταύτην ἐφαρμοζούσα τὰ ὑπὸ τῆς ἐσωτερικῆς νομοθεσίας προβλεπόμενα ἀναγκαστικά μέτρα διὰ τὴν ἐκτέλεσιν παρρησίας αἰτήσεως ἐκ μέρους τῆς ἀρχῆς τοῦ ἰδίου αὐτῆς Κράτους ἢ διὰ τὴν ἐκτέλεσιν ὑποβληθείσης ὑπὸ τινος ἐνδιαφερομένου διαδίκου πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτου αἰτήσεως.—ε') Ἡ ἐκτέλεσις τῶν δικαστ. παραγγελιῶν δὲν δύναται νὰ ἀποκρουθῇ πλὴν ἐὰν τὸ ληπτέον μέτρον ἐξέρχεται τῆς δικαιοσύνης τῶν δικαστ. ἀρχῶν τοῦ πρὸς ὃ ἡ αἰτήσις Κράτους ἢ ἐὰν τὸ τελευταῖον τοῦτο Κράτους κινήσῃ ταύτην ὡς δυναμένην νὰ θίξῃ τὴν κυριαρχίαν ἢ ἀσφάλειαν αὐτοῦ.—στ') Εἰς ὅλας τὰς περιπτώσεις καθ' ἃς ἡ δικαστ. παραγγελία δὲν ἤθελεν ἐκτελεσθῆ, τὸ αἰτοῦν Κράτος θέλει εἰδοποιηθῆ ἄνευ χρονοτριβῆς περὶ τούτου, ὡς καὶ περὶ τοῦ αἰτίου τῆς μὴ ἐκτελέσεως.

* Ἄρθρ. 12.—Οὐδὲν θὰ ζητῆται τέλος διὰ τὴν ἐπίδοσιν ἐγγράφου ἢ διὰ τὴν ἐκτέλεσιν δικαστ. παραγγελιῶν, καὶ οὐδὲ ἡ ἐπίδοσις τῶν ἐξόδων οἰαοδήποτε φύσεως καὶ ἂν ὦσι ταῦτα. Ἐξαιροῦνται τοῦ καλόνος τούτου αἱ καταβληθεῖσαι ἀποζημιώσεις πρὸς μάρτυρας καὶ πραγματογνώμονας, τὰ προκύψαντα συνεπεῖα ρητῆς αἰτήσεως περὶ ἐφαρμογῆς ἐδικῆς διαδικασίας ἐξόδα καὶ τὰ καταβλητέα ἐσοδα συμφώνως πρὸς τοὺς νόμους τοῦ πρὸς ὃ ἡ αἰτήσις Κράτους. Τὰ ἄνω ἐξόδα θὰ ἀποδίδωνται ἄνευ χρονοτριβῆς ὑπὸ τοῦ αἰτοῦντος Κράτους, ἀδιαφόρως ἐὰν ἡ πληρωμὴ αὐτῶν ὑπὸ τῶν ἐνδιαφερομένων διαδίκων ἐπετεύχθη ἢ οὐ.—Ἡ δικαστικὴ βοήθεια δὲν δύναται νὰ ἀποκρουθῇ διὰ τὸν λόγον ὅτι ἡ αἰτοῦσα ἀρχὴ δὲν ἤθελε καταβάλλει ἐκ τῶν προτέρων χρημ. ποσὸν ἐπαρκές διὰ τὴν κάλυψιν τῶν ἐξόδων τὰ ὁποῖα ὀφείλει αὐτὴ νὰ ἀποδώσῃ συμφώνως πρὸς τὴν προηγ. παράγρ.—Τὰ ταχυδρ. ἐξόδα εἶναι εἰς βάρος τῆς διαβιβαζούσης ἀρχῆς.

* Ἄρθρ. 13.—Αἱ ὑπὸ τῶν δικαστηρίων ἐπὶ τῶν δύο Κρατῶν συντεταγμέναι, ἐκδεδομένα ἢ ἐπικεκρωμένα πράξεις οὐδεμιᾶς χρήσουσι νομιμοποιήσεως πρὸς χρῆσιν αὐτῶν, ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τοῦ ἑτέρου Κράτους, ἐφόσον εἶναι

* Προφανῶς ἐσφαλμένον ἀντὶ «τόπος».

εφωδιασμένοι διά τῆς σφραγίδος ἢ τοῦ ἐνσήμου τοῦ δικαστηρίου. Εἰς τὰς ὡς ἄνω πράξεις περιλαμβάνονται καί αἱ ὑπογεγραμμένοι ὑπό τοῦ δικαστικοῦ γραμματέως πράξεις, ἐφ' ὅσον ἡ ὑπογραφή τοῦτου θεωρεῖται ἐπαρκῆς ὑπό τῶν νόμων τοῦ Κράτους εἰς ὃ ἀνήκει τό δικαστήριον.—Αἱ ὑπό τινος τῶν κεντρικῶν διοικητικῶν ἀρχῶν τῶν δύο Κρατῶν ἢ ὑπό τινος ὁμοτίμου ἀνωτέρας διοικητικῆς ἀρχῆς συντεταγμένοι, ἐκδεδομένοι ἢ ἐπικεκυρωμένοι πράξεις οὐδεμίαν χρήζουσι νομιμοποιήσεως ἐφ' ὅσον εἰσὶν ἐφωδιασμένοι διά τῆς σφραγίδος ἢ τοῦ ἐνσήμου τῆς ὡς εἴρηται διοικ. ἀρχῆς καί περιλαμβάνεται αὕτη ἐν τῇ συνημμένῃ τῇ παρούσῃ Συμβάσει πίνακι. Ὁ πίναξ οὗτος δύναται ἄλλως τε, κοινῇ συμφωνίᾳ, νά τροποποιηθῆ ἢ συμπληρωθῆ ὅποτε-δήποτε διά δημοσιεύσεως τῆς διοικ. ἀρχῆς.

Ἄρθρ. 14.—Τὰ συντεταγμένα ἐπὶ τοῦ ἐδάφους ἐνός τῶν δύο Κρατῶν δημόσια ἔγγραφα, ὡς καί τὰ τηρούμενα ἐν ἑκατέρῳ τούτων ἐμπορικᾷ βιβλία, θά ἔχωσιν ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων τοῦ ἐτέρου Κράτους τήν ὑπό τῶν νόμων τοῦ Κράτους ἐξ οὗ προέρχονται παρεχομένην αὐτοῖς ἀποδεικτικὴν δύναμιν. Ἐν τούτοις ἡ ἀποδεικτικὴ αὐτῶν δύναμις περιορίζεται ὑπό τῶν παρὰ τῶν νόμων τοῦ Κράτους εἰς ὃ ἀνήκουσι τὰ ἐπιληφθέντα δικαστήρια παραθεγεμένων ὁρίων.

Ἄρθρ. 15.—Τὰ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ἢ Ὑπουργεία τῶν συμβαλλομένων μερῶν θά παρέχωσιν ἀλλήλοις, τῇ αἰτήσῃ, πληροφορίας σχετικᾶς πρὸς τό ἰσχύον ἐν τῇ ἐπικρατείᾳ ἐκάστου Δίκαιον.—Ἐν τῇ αἰτήσῃ θεόν νά ἀναγράφηται ἐπακριδῶς ἡ νομοθεσία ἐφ' ἧς αἰτεῖται ἡ πληροφορία.

Ἄρθρ. 16.—Τὰ δικαιώματα κληρονομικῆς διαδοχῆς ἀφορῶντα κινητὰ ἢ ἀκίνητα διέπονται ὑπό τῶν νόμων τοῦ Κράτους τοῦ κληρονομούμενου τήν στιγμήν τοῦ θανάτου αὐτοῦ.—Αἱ πράξεις τελευταίας βουλήσεως εἰσὶν ἐγκύρως συντεταγμένοι ἐάν ἐτηρήθησαν αἱ διατάξεις εἴτε τῶν νόμων τοῦ τόπου ὅπου συνετάχθησαν, εἴτε τῶν νόμων τῆς Χώρας εἰς ἣν ἀνήκεν ὁ κληρονομούμενος τήν στιγμήν τῆς συντάξεως. Ὁ αὐτός κανὼν ἐφαρμόζεται ἐπὶ τῆς ἀνακλήσεως τῶν ἐν λόγῳ πράξεων.—Αἱ ἄνω διατάξεις οὐδὲν ὅπως θίγουν εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἐν λόγῳ πράξεων ἐπὶ τοῦ ἐδάφους ἐκείνου ἐκ τῶν συμβαλλομένων μερῶν, ἐνθα κείνται τὰ κληρονομιαῖα πράγματα, δι' ὧν περιορίζεται διὰ λόγους δημοσίας τάξεως ἢ ἐλευθερίας τῆς διαθήσεως καί τῆς κτήσεως λόγῳ κληρονομίας εἴτε τοῦ ὅλου ἢ μέρους τῶν πραγμάτων τούτων εἴτε ὠρισμένων ἀντικειμένων.—Δὲν θίγουν εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἐν λόγῳ πράξεων αἰτινες ἤθελον εἶσθαι ἐν ἰσχύϊ ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τῶν συμβαλλομένων μερῶν (ἀφορώσας εἰς τὴν ἀγροτικὴν μεταρρύθμισιν).

Ἄρθρ. 17.—Τὰ δικαστήρια καί αἱ ἀρχαὶ τοῦ συμβαλλομένου Μέρους, ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τοῦ ὁποίου κείνται τὰ ἀκίνητα, εἰσὶ μόνον ἀρμόδια διὰ τὴν ἐκκαθάρισιν τῶν κληρονομιῶν ἐπὶ ἀκινήτων καί τὴν ἐκδίκασιν πασῶν τῶν σχετικῶν διαφορῶν.—Εἰς τὴν νομοθεσίαν τοῦ Κράτους, ἐνθα κείνται τὰ ἀκίνητα, ἀπόκειται νά καθορίσῃ τί θεωρεῖται ὡς ἀκίνητον.

Ἄρθρ. 18.—Τὰ δικαστήρια καί αἱ ἀρχαὶ τοῦ συμβαλλομένου Κράτους οὗτινος ὁ κληρονομούμενος ἦτο ὑπῆκοος κατὰ τὴν στιγμήν τοῦ θανάτου εἰσὶν ἀρμόδια διὰ τὴν ἐκκαθάρισιν κληρονομίας ἐπὶ κινήτων.—Εἰσὶν ὡσαύτως μόνον ἀρμόδια διὰ τὴν ἐκδίκασιν πασῶν τῶν σχετικῶν πρὸς τὴν ἐκκα-

θάρισιν τῶν κινητῶν διαφορῶν.—Τὰ συμβαλλόμενα Μέρη ἀναλαμβάνουσι τὴν ὑποχρέωσιν ὅπως, διὰ τὸν ἐν τῇ προηγ. ἀρθρῷ ἀναφερόμενον σκοπόν, παραδίδωσιν ἀμοιβαίως τὰ ἀνήκοντα εἰς τὴν κληρονομίαν ὑπηκόου τοῦ ἐκτέρου Μέρους κινητὰ, ἐφ' ὅσον ταῦτα εὐρίσκονται ἐπὶ τοῦ ἐδάφους ἐκατέρου αὐτῶν.—Εἰς τὴν νομοθεσίαν τοῦ Κράτους, ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τοῦ ὁποίου εὐρίσκονται τὰ κινητὰ, ἀπόκειται νὰ καθορίσῃ τί θεωρεῖται ὡς κινητόν.

Ἄρθρ. 19.—Εἰς τὰ δικαστήρια καὶ τὰς ἀρμοδίας ἀρχάς τοῦ συμβαλλομένου Κράτους, ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τοῦ ὁποίου εὐρίσκονται τὰ κινητὰ κληρονομιαῖα ἀπόκειται: α') Ἡ σύνταξις, ἐὰν ὁ ὑπὸ κτήσεως τοῦ ἐτέρου συμβαλλομένου Μέρους ἀπέβησεν ἐπὶ τοῦ ἐδάφους αὐτοῦ, τῆς ἐκθέσεως τοῦ θατάστασιν τοῦ ἀποδιδώσαντος, ὡς καὶ τὴν ἐνδεχομένην δημοσίευσιν πράξεως τελευταίας βουλῆσεως. Τὸ δικαστήριον ἢ ἡ ἀρχή, ἐν τῇ δικαιοδοσίᾳ τοῦ ὁποίου ἐπῆλθεν ὁ θάνατος, εἰδοποιεῖ περὶ τούτου ἐν ἐκάστη περιπτώσει ἀπ' εὐθείας τὴν Προξ. Ἀρχὴν τοῦ ἐτέρου Μέρους ἢ ἐλλείψει ταύτης τὴν διπλωμ. Ἀντιπροσωπεῖαν αὐτοῦ, ἀποστέλλον αὐτῷ ταυτοχρόνως κεχυρωμένον ἀντίγραφον τοῦ ὡς ἄνω ἐγγράφου, ἢ ἐν δεδομένη περιπτώσει ἀπόσπασμα τῶν μητρώων θανάτου.—β') Ἡ λήψις ἐν ἐπειγούσῃ περιπτώσει τῶν ἀναγκαίων μέτρων διὰ τὴν διαφύλαξιν τῆς κληρονομίας καὶ τὴν ἐξασφάλισιν τῆς καλῆς αὐτῆς διαχειρίσεως πρὸς ἀποφυγὴν ἐλαττώσεως αὐτῆς ἢ ἄλλων ζημιῶν.—Τὰ εἰρημμένα δικαστήρια ἢ αἱ ἀρχαὶ εἰσὶ κυρίως ἐπιφορτισμένοι νὰ συντάξωσιν ἀπογραφὴν τῆς ὅλης κληρονομίας καὶ ἀνολόγως τῶν περιστάσεων νὰ ἐπιθέσωσιν σφραγίδα ἢ νὰ καταθέσωσιν τὰ κληρονομιαῖα πράγματα ἐν ἀσφαλεῖ χώρῳ, ἢ νὰ διορίσωσιν διὰ τὴν διαχείρισιν αὐτῶν πρόσωπον ἐμπιστοσύνης ὡς διαχειριστήν.—Τὰ ὡς ἄνω μέτρα θὰ λαμβάνωνται ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου ἢ τῆς ἀρχῆς συμφώνως πρὸς τὰς σχετικὰς ἐν ἰσχύϊ διατάξεις ἐν τῇ ἰδίῳ αὐτῶν Κράτει.—Ἐὰν εἰς τὸν τόπον, ἐνθα κεῖται ἡ κινητὴ κληρονομία, ἐδρεύῃ Προξ. Ἀρχὴ τοῦ ἐτέρου συμβαλλομένου Μέρους, τὰ ἀναφερόμενα ὑπὸ τὸ στοιχεῖον β' μέτρα δὲν δύνανται νὰ ληφθῶσιν εἰμὴ μόνον ἐφ' ὅσον ἢ ὡς εἴρηται Προξ. Ἀρχὴ εἰδοποιηθῇ τούτῳ ἄνευ ἀναβολῆς. Ἡ Προξ. Ἀρχὴ θὰ παρίσταται ἢ θὰ συμπράττῃ, ἐντὸς τῶν ὁρίων τῶν καθηκόντων αὐτῆς, εἰς τὰ μέτρα ἅτινα θέλουσι ληφθῆναι ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου ἢ τῆς ἀρχῆς τοῦ τόπου ἐνθα κεῖται ἡ κινητὴ κληρονομία. Θὰ δύναται ἰδίως νὰ αἰτήσῃται εἰδικόν τύπον τῶν ληπτέων μέτρων, ἐφ' ὅσον οὗτος δὲν ἀντίκειται εἰς τοὺς νόμους τοῦ Κράτους, εἰς ὃ ἀνήκει τὸ δικαστήριον ἢ ἡ ἀρχή.—Εἰς ὅλας τὰς λοιπὰς περιπτώσεις ἢ Προξ. Ἀρχὴ θὰ εἰδοποιῆται ἄνευ χρονοτριβῆς περὶ ὅλων τῶν ληφθέντων πρὸς ἀσφάλειαν τῆς διαχειρίσεως τῶν κληρονομιαίων μέτρων. Τὰ μέτρα ταῦτα δύνανται, τῇ αἰτήσει τῆς, νὰ τροποποιηθῶσιν ἢ νὰ ἀκυρωθῶσιν, ἐκτὸς ἐὰν ἐκ τούτου προκύπτῃ ζημία διὰ τοὺς ὑπηκόους τοῦ Κράτους ἐνθα κεῖνται τὰ κληρονομιαῖα πράγματα.

Ἄρθρ. 20.—Εἰς περιπτώσιν καθ' ἣν ὑπὸ κτήσεως τοῦ συμβαλλομένου Κράτους ἐνθα κεῖνται τὰ κληρονομιαῖα πράγματα, ἢ πρόσωπα διαμένοντα ἐν τῇ Ἐπικρατείᾳ ταύτῃ ἤθελεν εἰσθαι ἐνδιαφερόμενοι εἰς τὴν ἐκκαθάρισιν

ὡς κληρονόμοι ἢ κληροδόχοι, τὸ δικαστήριον ἢ ἡ ἀρχὴ τοῦ τόπου ἐνθα κείνται ταῦτα θὰ δύναται, τῇ αἰτήσῃ τῶν νὰ παρακρατήσῃ ἢ τὸ σύνολον τῶν κληρονομιαίων πραγμάτων ἢ ἐπαρκές αὐτῶν μέρος μέχρι τῆς στιγμῆς καθ' ἣν ἤθελε ληφθῆ ὀριστικὴ ἀπόφασις ἐπὶ τῶν δικαιωμάτων τῶν κληρονόμων ἢ κληροδόχων ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου ἢ τῆς ἀρμοδίας Ἀρχῆς τοῦ Κράτους τοῦ ὁποίου ἦτο ὑπῆκοος ὁ κληρονομούμενος.—Τὰ αὐτὰ μέτρα δύνανται νὰ ληφθῶσι τῇ αἰτήσῃ τῶν πιστωτῶν καὶ ὑπηκόων τοῦ συμβαλλομένου Κράτους, ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τοῦ ὁποίου εὐρίσκονται τὰ κληρονομιαία πράγματα, ἢ διαμενοντῶν ἐν αὐτῷ. ἐφ' ὅσον ἤθελον ἐπιδιώξει τὴν ἱκανοποίησιν τῶν δικαιωμάτων αὐτῶν ἐνώπιον τοῦ ἀρμοδίου δικαστηρίου, ἐντὸς τῆς ὑπὸ τοῦ ἐπομένου ἄρθρου ὀριζομένης προθεσμίας.—Ἀρμοδία πρὸς ἐκδίκασιν τῶν ἀπαιτήσεων τῶν πιστωτῶν τούτων εἶνε τὰ δικαστήρια τοῦ Κράτους, ἐνθα κείται ἡ κινητὴ κληρονομία.

Ἄρθρ. 21.—Ἐν σχέσει πρὸς τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 20 προβλεπόμενα μέτρα τὸ δικαστήριον θὰ ὀρίζῃ προθεσμίαν ἐνὸς μέχρι τριῶν μηνῶν, ἐντὸς τῆς ὁποίας τὰ ὡς ἄνω ἀναφερόμενα πρόσωπα ὀφείλουσι νὰ ἐπιδιώξωσι τὴν ἱκανοποίησιν τῶν ἀπαιτήσεων τῶν ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων ἢ τῆς ἀρμοδίας ἀρχῆς.—Ἡ σχετικὴ εἰδοποίησις θὰ δημοσιεύηται εἰς τὰ δύο Κράτη εἰς τὴν ἐφημερίδα ἢ τὰς ἐφημερίδας τὰς προοριζομένας διὰ τὰς ἐπισήμους δημοσιεύσεις καὶ κεκυρωμένον ἀντίγραφον θὰ ἀποστέλληται ἄνευ χρονοτριβῆς εἰς τὸ ἐπὶ τῆς ἐκκαθαρίσεως δικαστήριον ἢ ἀρχὴν, ὡς καὶ εἰς τὸν Προξ. Πράκτορα, ἢ, ἐλλείψει, εἰς τὴν διπλωμ. ἀντιπροσωπείαν τοῦ ἐτέρου Κράτους.—Ἐὰν αἱ ἀπαιτήσεις αὐτῶν δὲν διατυπωθῶσιν ἐντὸς τῆς ὡς εἰρηται προθεσμίας, ἢ παράδοσις τῶν κληρονομιαίων δὲν δύναται ν' ἀποκρουσθῇ.

Ἄρθρ. 22.—Ἡ κληρονομία θὰ παραδίδηται εἰς τὴν πλησιεστέρην Προξ. Ἀρχὴν ἢ ἐλλείψει εἰς τὸν διπλωμ. ἀντιπρόσωπον τοῦ Κράτους εἰς ὃ ἀνήκεν ὁ κληρονομούμενος.—Αἱ διατάξεις τῆς παρουσίας συμβάσεως οὐδόλως θίγουσι τὰς ἀφορώσας τὴν ἀπαγόρευσιν ἐξαγωγῆς ὀρισμένων ἀντικειμένων διατάξεις.

Ἄρθρ. 23.—Ἐὰν ἡ κινητὴ περιουσία ὑπηκόου τῶν δύο συμβαλλομένων Μερῶν κείται ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τοῦ ἐτέρου Κράτους, οἱ διαμενοντες ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τούτου κληρονόμοι δύνανται νὰ αἰτήσωνται ἀντιθέτως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 18 ὅπως αὕτη ἐκκαθαρισθῇ ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου ἢ τῆς ἀρχῆς τῆς Ἐπικρατείας ταύτης.—Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ θὰ δημοσιεύηται εἰδοποίησις ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου, ὀρίζοντος προθεσμίαν δύο μέχρι τριῶν μηνῶν καὶ καλοῦντος ἅπαντας τοὺς κληρονόμους καὶ κληροδόχους νὰ ὑποβάλωσι τὰς αἰτήσεις αὐτῶν, εἰδ' ἄλλως ἢ ἐκκαθάρισις θὰ γίνηται μεταξύ τῶν ὑποβαλόντων πρὸς τοῦτο αἰτησὶν δικαιοῦχων. Ἡ εἰδοποίησις αὕτη θὰ καταχωρίζηται εἰς τὰ δύο Κράτη εἰς τὴν ἐφημερίδα ἢ τὰς ἐφημερίδας τὰς προοριζομένας διὰ τὰς ἐπισήμους δημοσιεύσεις καὶ κεκυρωμένον ἀντίγραφον θὰ ἀποστέλληται ἄνευ χρονοτριβῆς εἰς τὸ δικαστήριον ἢ τὴν Ἀρχὴν τοῦ Κράτους εἰς ὃ ἀνήκεν ὁ κληρονομούμενος ὡς καὶ τὴν ἐπιτόπιον αὐτοῦ Προξενικὴν Ἀρχήν, ἢ, ἐν ἐλλείψει, εἰς οἰονδήποτε ἄλλον ἀντιπρόσωπον τοῦ Κράτους εἰς ὃ ἀνήκεν. Ἐὰν οὐδεὶς ἐμφανισθῇ κατόπιν τῆς ὡς ἄνω εἰδοποιήσεως ἢ ἐὰν οἱ ὑποβαλόντες τὰς ἀπαιτήσεις αὐτῶν

εἰσὶ σύμφωνοι ὅπως ἡ κληρονομία ἐκκαθαρισθῆ ὑπὸ τοῦ ὡς εἴρηται δικαστηρίου ἢ ἐκκαθάρισις θὰ γίνηται συμφώνως πρὸς τὸν νόμον τοῦ κληρονομούμενου συνφθὰ τῷ ἄρθρῳ 16. Ἐὰν ὅμως τινὲς τῶν ἐμφανιθέντων κληρονόμων ἢ τῶν κληροδόχων ζητήσωσιν ἢ τὸ ἐπὶ τῆς ἐκκαθάρισεως τῆς κληρονομίας δικαστήριον ἢ ἡ ἀρχὴ τοῦ Κράτους τοῦ κληρονομούμενου ἐπιμένῃ ὅπως ἡ κληρονομία παραδοθῆ εἰς τὸ δικαστήριον ἢ τὴν ἀρχὴν τοῦ κληρονομούμενου, ἡ αἴτησις αὕτη θὰ γίνηται ἀποδεκτὴ.

Ἄρθρ. 24.—Τὰ προκύπτοντα ἐκ τῆς λήψεως τῶν συμφώνως πρὸς τὰ ἄρθρα 19 καὶ 22 μέτρων ἐξοδα βαρύνουσι τὸ Κράτος εἰς ὃ παραδίδεται ἡ κληρονομία.

Ἄρθρ. 25.—Αἱ ἄνω διατάξεις σχετικαὶ πρὸς παράδοσιν τῶν κληρονομιῶν ἐπὶ κινητῶν πραγμάτων εἰς τὰ δικαστήρια ἢ τὰς ἀρμοδίας ἀρχάς τοῦ Κράτους τοῦ κληρονομούμενου, δὲν θέλουσι θιγῆ ὑπὸ ἐνδεχομένων συμφωνητῶν αἰτίνας ἤθελον συνομολογηθῆ μεταξύ τῶν δύο συμβαλλομένων Μερῶν πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ἀποφυγῆς τῆς διπλῆς φορολογίας ἐπὶ κινητῶν φορολογιῶν.—Μέχρι τῆς συνομολογήσεως τῆς προαναφερομένης συμφωνίας ἕκαστον τῶν συμβαλλομένων Μερῶν ἐπιφυλάσσει ἑαυτῷ τὸ δικαίωμα προαφαιρέσεως πρὸ τῆς παραδόσεως τῆς κινητῆς κληρονομίας εἰς τὰς ἀρχάς τοῦ ἑτέρου Μέρους τῶν δικαιωμάτων τῶν λοιπῶν δημοσίων φόρων τῶν προβλεπομένων ὑπὸ τῶν ἐν ἰσχύϊ νόμων αὐτοῦ.

Ἄρθρ. 26.—Ἡ παρούσα Σύμβασις θέλει κυρωθῆ, αἱ δὲ κυρώσεις θέλουσιν ἀνταλλαγῆ ἐν Ἀθήναις.—Ἡ σύμβασις αὕτη θέλει ἰσχύσει ἕνα μῆνα μετὰ τὴν ἀνταλλαγὴν τῶν κυρώσεων καὶ θέλει παραμείνει ἐν ἰσχύϊ τρεῖς μῆνας μετὰ τὴν καταγγελίαν, ἣτις δύναται νὰ λάβῃ χώραν κατὰ πάσαν στιγμὴν.

Ἐγένετο ἐν Ἀθήναις τὴν 7ην Ἀπριλίου 1927.

ΠΡΟΣΘΕΤΟΝ ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟΝ

Οἱ πληρεξούσιοι τῶν συμβαλλομένων Μερῶν, προβαίνοντες εἰς τὴν υπογραφήν τῆς μεταξύ τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας καὶ τῆς Δημοκρατίας τῆς Τσεχοσλοβακίας συνθήκης περὶ ἀμοιβαίας δικαστικῆς ἀντιλήψεως καὶ βοήθειας ἐπὶ υποθέσεων ἀστικῆς καὶ ἐμπορικῆς δικαίου ὡς καὶ ἐπὶ κληρονομικῶν υποθέσεων, συνεφώνησαν ὅπως διαπιστώσωσιν. 1. Ὅτι αἱ ἀρχαὶ ἐπιτροπείας καὶ κηδεμονίας ἐν Σλαβακίᾳ καὶ ἐν Ὑποκαρπαθιακῇ Ρωσσίᾳ περιλαμβάνονται ἐν τοῖς δικαστηρίοις κατὰ τὴν ἔννοιαν τῆς Συμβάσεως.— 2. Τὰ συμβαλλόμενα Μέρη, ἵνα διευκολύνωσιν ἀμοιβαίως τὴν ἐντὸς τῶν χωρῶν τῶν γνῶσιν τοῦ βαθμοῦ δικαιοδοσίας τῶν δικαστηρίων, θέλουσι διαβιβάσει ἀλλήλοις κατάλογον τῶν Ἐφετείων ὡς καὶ πάντων τῶν Πρωτοδικείων τῶν λειτουργούτων ἐν τῷ ἐδάφει των μετὰ γεωγραφικοῦ χάρτου, ἐφ' οὗ θὰ ὡσι σήμεριωμένα τὰ ὡς ἄνω δικαστήρια.— 3. Τὰ συμβαλλόμενα Μέρη θέλουσι συμφωνῆσι ἐπὶ τῶν υποδειγμάτων, ἅτινα θὰ εἶναι συντεταγμένα ἐν τῇ ἐπισήμῳ γλώσσῃ ἑκατέρου τῶν κρατῶν καὶ ἅτινα θὰ χρησιμεύωσι διὰ τὴν κοινοποίησιν τῶν πράξεων.— 4. Τὸ παρὸν πρωτόκολλον

ἀποτελεῖ ἀναπόσπαστον μέρος τῆς Συμβάσεως.—Πρὸς πίστωσιν τούτου οἱ Πληρεξούσιοι ὑπέγραψαν τὸ Πρωτόκολλον.

Ἐγένετο ἐν Ἀθήναις εἰς διπλοῦν τῇ 1 Ἀπριλίου 1927.

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ τῶν διοικητικῶν ἀρχῶν, τῶν ὁποίων τὰ ἔγγραφα δὲν χρῆζουσι οὐδεμιᾶς ἐπικυρώσεως, συμφώνως πρὸς τὴν δευτέραν παράγραφον τοῦ ἀρθροῦ 13 τῆς Συμβάσεως μεταξὺ τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας καὶ τῆς Τσεχοσλοβακικῆς περὶ ἀμοιβαίας δικαστικῆς ἀντιλήψεως καὶ βοήθειας ἐπὶ ὑποθέσεων ἀστικοῦ καὶ ἐμπορικοῦ δικαίου ὡς καὶ ἐπὶ κληρονομιῶν ὑποθέσεων.

Α'. Ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὰ Ἑλληνικὰ ἔγγραφα.

1.—Τὸ Ἵπ. Ἐξωτερικῶν.—Τὸ Ἵπ. Δικαιοσύνης.—Τὸ Ἵπ. Ἐσωτερικῶν.—Τὸ Ἵπ. Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων.—Ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἑλλην. Ἐκκλησίας.—Τὸ Πανεπιστήμιον Ἀθηνῶν.—Τὸ Πανεπιστήμιον Θεσσαλονίκης.—5. Τὸ Ἵπ. Οἰκονομικῶν.—Τὸ Ἐλεγκ. Συνέδριον.—6. Τὸ Ἵπ. Ἐθν. Οἰκονομίας.—Ἡ Σχολὴ ἀνωτέρων ἐμπορικῶν καὶ δημοσιονομικῶν σπουδῶν.—7. Τὸ Ἵπ. Συγκοινωνίας.—Ἡ Γεν. Διεύθυνσις σιδηροδρόμων τοῦ Κράτους.—Τὸ Πολυτεχνεῖον (Μετσόβιον).—8. Τὸ Ἵπ. Γεωργίας.—9. Τὸ Ἵπ. Ὑγιεινῆς, Προνοίας καὶ Ἀντιλήψεως.—10. Τὸ Ἵπ. Στρατιωτικῶν.—Ἡ Ἀεροπορικὴ Ἀμυνα.—11. Τὸ Ἵπ. Ναυτικῶν.—12. Τὸ Πολ. Γραφεῖον τοῦ Προέδρου τοῦ Ἵπουργ. Συμβουλίου.—13. Οἱ Πρόεδροι τῆς Γερουσίας καὶ τῆς Βουλῆς.—14. Αἱ Γενικαὶ Διοικήσεις Θεσσαλονίκης, Θράκης, Ἡπείρου καὶ Κρήτης.

Β'. Ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὰ Τσεχοσλοβακικὰ ἔγγραφα.

1. Ἵπ. Ἐσωτερικῶν.— Πολιτικὴ διοίκησις τῆς χώρας ἐν Πράγῃ, Βrno καὶ Ὁπάβα.—Πολιτικὴ διοίκησις τῆς Ἵποκαρπαθιακῆς Ρωσίας ἐν Uvzhorod.—Προεδρεῖον τῶν Ἀστυν. διευθύνσεων.—Ἀρχεῖα τοῦ Ἵπ. Ἐσωτερικῶν.—Ἵπ. Δημοσίας Ὑγιεινῆς.—3. Ἵπ. Ταχυδρομείων καὶ Τηλεγράφων.—Ἵπηρεσία τῶν ταχυδρ. ἐπιταγῶν ἐν Πράγῃ.—Διεύθυνσις τῶν ταχυδρομείων καὶ τηλεγράφων ἐν Πράγῃ, Pardubice, Brno, Ὁπάβα Bratislava καὶ Koevice.—Ἵπ. Ἐμπορίου.—Ἵπηρεσία τῶν διπλωμάτων εὐρεσιτεχνίας ἐν Πράγῃ.—5. Ἵπ. Δημοσίων Ἔργων.—6. Ἵπ. Οἰκονομικῶν.—7. Ἵπ. Γεωργίας.—Ἵπ. Γεωργίας ὑπηρεσία ἀπεσπασμένη διὰ τὴν Σλοβακίαν ἐν Bratislava.—Ἵπηρεσία Γεωργ. πληροφοριῶν προσηρτημένη πολιτικῇ διοικήσει τῆς Ἵποκαρπαθιακῆς Ρωσίας ἐν Uvzhorod.—Διεύθυνσις τῶν Δημοσίων κτημάτων ἐν Πράγῃ.—Διεύθυνσις τῶν δημοσίων δασῶν ἐν Brandus n. L. Zvarnovice, Bianvska Bystrice, Liptavsky Hrâdek, Solny, Hrad, Uzvhorod Rahovo et Bustina.—Ἵπουργικὴ Ἐπιτροπὴ διὰ τὰς ἀγροτικὰς ἐπιχειρήσεις ἐν Πράγῃ.—Ἐπαρχιακὴ Ἐπιτροπὴ διὰ τὰς ἀγροτικὰς ἐπιχειρήσεις ἐν Brno καὶ Opava.—Δημόσια Γεωργικὰ ἀρχεῖα.—8. Ἵπ. Ἐθνικῆς Ἀμύνης.—9. Ἵπ. Παιδείας.—Σχολικὰ συμβούλια τῆς χώρας ἐν Πράγῃ, Brno καὶ Opava, τμήμα τοῦ Ἵπουργείου τῆς Παιδείας ἐν Bratislava, σχολικὸν τμήμα τῆς πολιτικῆς διοικήσεως διὰ τὴν Ἵποκαρπαθιακὴν Ρωσίαν ἐν Uvshorod.—10. Ἵπ. Ἐξωτερικῶν.—Ἀρχεῖα Ἵπ. Ἐξωτε-

Νόμος 3887 τῆς 11 Φεβρουαρίου.—11 Μαρτίου 1928¹

«περὶ κυρώσεως τοῦ Ν. Α. τῆς 4/9 Σεπτ. 1925 «περὶ τῆς ἐν μέρει καταργήσεως τῆς ἐρημοδικίας καὶ προσθήκης εἰς τὸ ἄρθρον 23 Πολ. Δικον. καὶ τροποποιήσεως αὐτοῦ».

¹ Ἄρθρον μόνον.—Κυροῦται τὸ ἀπὸ 4/9—Σεπτεμβρίου 1925 Ν. Δ. «περὶ τῆς ἐν μέρει καταργήσεως τῆς ἐρημοδικίας καὶ προσθήκης εἰς τὸ ἄρθρον 23 Πολ. Δικ.», ὡς ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 3 ν. δ. 20 Ἀπρ. (12 Μαΐου) 1926 «περὶ τροποποιήσεως, διορθώσεως καὶ συμπλ. τῶν ἀπὸ 4/9 Σεπτεμβρίου 1925 τριῶν Ν. Δ. περὶ πινακίου κλπ.»².—Τὸ κυρούμενον ὡς ἄνω Ν. Δ. κωδικοποιούμενον μετὰ τῶν ὡς ἄνω τροποποιήσεων αὐτοῦ ἔχει ὡς ἔπεται:

1.—Ἀνακοπὴ κατ' ἐρήμην ἀποφάσεως ἐπιτρέπεται μόνον ἀπαξ κατὰ βαθμὸν δικαιοδοσίας καὶ μόνον κατὰ τὴν πρώτην συζήτησιν.—Ὁ προκαταβάλλων τὴν κατ' αὐτοῦ ἐκδοθεῖσαν ἐρήμην ἀπόφασιν ὑποχρεοῦται νὰ τῆς κλτὰ τὸ ἄρθρον 1 τοῦ ν. 194 ἐκθέσεως ὑπὲρ τοῦ ἀντιδίκου του τὰ διὰ τῆς ἐρήμην ἀποφάσεως ἐπιδικασθέντα ἔξοδα καὶ τέλη, πρὸς δὲ καὶ παράβολον ὀριζόμενον ἐξ ἐπαγγέλματος ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου διὰ τὴν περίπτωσιν ταύτην διὰ τῆς ἐρήμην ἀποφάσεως ἀνάλογον πρὸς τὴν ἀξίαν τοῦ ἀντικειμένου τῆς δίκης. Τὸ παράβολον τοῦτο δὲν δύναται νὰ εἶναι ἐπὶ ἀποφάσεων τοῦ Εἰρηνοδικείου κατώτερον τῶν δραχ. εἴκοσι χιλιάδων (20.000) οὐδὲ ἀνώτερον τῶν δραχ. ἑκατὸν χιλιάδων (100.000), καὶ ἐπὶ ἀποφάσεων τῶν ἄλλων δικαστηρίων κατώτερον τῶν δραχ. πενήντα χιλιάδων οὐδὲ ἀνώτερον τῶν δραχ. τριακασίων χιλιάδων (300.000)³. Τὰ προκατα-

ρικῶν.—11. Ὑπ. Ἐπισιτισμοῦ.—12. Ὑπ. Δικαιοσύνης.—13. Προεδρεῖον τοῦ Ὑπουργ. Συμβουλίου.—14. Ὑπουργεῖον ἐνοποιήσεως τῆς νομοθεσίας καὶ ὀργανώσεως διοικήσεως.—15. Ὑπουργεῖον περιβεβλημένον πληρεξουσιότητα διὰ τὴν διοίκησιν τῆς Σλοβακίας ἐν Bratislava.—16. Ὑπουργεῖον Σιδηροδρόμων.—Διεύθυνσις τῶν σιδηροδρόμων Πράγα—Νότος, Πράγα—Βορρᾶ, Prizen Hradee, Kralove, Brno, Olomouo, Bratislava et Kosice.—17. Ὑπ. Κοινωνικῆς Προνοίας.—18. Ἀνώτατον ἐλεγκτικὸν γραφεῖον ἐν Πράγα.—19. Κρατικὴ ὑπηρεσία ἐπὶ τῶν κτημάτων.—20. Γραφεῖον στατιστικῆς ἐν Πράγα.—21. Γραμματεία τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας ἐν Πράγα.—22. Γραμματεία τῆς Βουλῆς τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως ἐν Πράγα.—23. Γραμματεία τῆς Γερουσίας τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως ἐν Πράγα.

1. Ἀνεδημοσιεύθη ὡς ἐσφαλμένως δημοσιευθεῖς εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 52 (Τεύχος Α') τῆς 15 Φεβρ. 1929 φύλλον Ἐφημ. Κυδερν.

2. Κυρωθέντος διὰ ν. 4290 τοῦ 1929.

3. Τὸ παράβολον ἀρχικῶς ἦτο «οὐχὶ μικρότερον τῶν 150 δραχ. ἐπὶ ἀποφάσεων τῶν εἰρηνοδικείων καὶ 500 δραχ. ἐπὶ ἀποφάσεων τῶν ἄλλων δικαστηρίων, οὐδὲ μείζον τοῦ πενταπλασίου τῶν ποσῶν τούτων». Εἶτα γῆ-ξήθη δι' ἄρθρ. 6 ἀν. ν. 292 τοῦ 1945 οὕτω «...δὲν δύναται νὰ εἶνε ἐπὶ ἀποφάσεων τῶν Εἰρηνοδικείων κατώτερον τῶν δραχ. χιλίων πεντακοσίων».

βληθέντα έξοδα και τέλη και τὸ παράβολον ἀποδίδονται εἰς τὸν προκαταβάλοντα μόνον ἐὰν ἀκυρωθῆ τελεσιδικίως ἢ ἐρημοδικία, ἄλλως τὰ μὲν έξοδα και τέλη ἀποδίδονται εἰς τὸν ὑπὲρ οὗ ἐπεδικάσθησαν, τοῦ δὲ παραβόλου διατάσσεται ἢ παραδόσις εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον.—Ἐὰν ὅμως τὸ δικαστήριον πεισθῆ ὅτι ἡ ἐρημοδικία εἶναι ἐπαρκῶς δεδικοιολογημένη, ἐπιστρέφεται τὸ παράβολον εἰς τὸν ἀνακόπτοντα.—Ὁ γραμματεὺς ἀρνεῖται τὴν παραλαβὴν τοῦ δικογράφου τῆς ἀνικοπῆς, ὡς και τὴν σύνταξιν τῆς εἰρημένης ἐκθέσεως καταθέσεως, ἐὰν ὁ ἀνακόπτον δὲν προκαταβάλλῃ εἰς αὐτὸν τὰ έξοδα τῆς ἐρήμην ἀποφάσεως, τὰ τέλη τῆς μελλούσης συζητήσεως και τὸ παράβολον. Ἐξαιρεῖται τῆς διατάξεως ταύτης τὸ Δημόσιον.—Εἰς πᾶσαν περίπτωσιν, μὴ ἐμφανιζομένου τοῦ ἀνακόπτοντος, τὸ δικαστήριον ἀπορρίπτει τὴν ἀνακοπὴν αὐτοῦ ὡς ἀνυποστήρικτον.

2.—Μετὰ τὴν πρώτην εἴτε κατ' ἀντιμωλίαν εἴτε κατ' ἐρήμην συζήτησιν τῆς ὑποθέσεως εἰς ἕκαστον τῆς διαδικασίας βαθμὸν εἰς οὐδένα τῶν διαδίκων ἐπιτρέπεται πλέον ἢ ἐρημοδικία, ἀλλ' ἡ συζήτησις προβαίνει ὡς ἐὰν ἦσαν πάντες οἱ διάδικοι οἱ κληθέντες παρόντες, ὅτε ἐφαρμόζονται τὰ ἀρθρα 499—503, 580 και 590 Πολ. Δικον.—Καθ' ἑκάστην τῶν ἐπομένων ἐρήμην συζητήσεων τὸ δικαστήριον δεόν νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν τὸ εἰσαγωγικὸν τῆς δίκης δικόγραφον ἐν πρωτοτύπῳ ἢ τὸ κοινοποιηθὲν, ὡς και πάσας τὰς ὑποβληθείσας ὑπὸ τοῦ μὴ ἐμφανισθέντος διαδίκου προγενεστέρως τυχόν προτάσεις, τὰς ὁποίας ὀφείλει νὰ συνάψῃ εἰς τὴν δικογραφίαν ὁ γραμματεὺς ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς συζητήσεως, ὁ δὲ παριστάμενος διάδικος τὰ ἀντίγραφα πᾶσῶν τῶν μαρτυρικῶν καταθέσεων, ἀποδείξεις και ἀνταποδείξεις. Τὴν ἀγωγὴν και τὰς προτάσεις ταύτας ὑποχρεοῦται τὸ δικαστήριον νὰ ἐξετάσῃ κατὰ τε τὸ νομικὸν και τὸ πραγματικὸν αὐτῶν μέρος, ὡς ἐπίσης νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν και ἐξετάσῃ πάντα τὰ ὑποβληθέντα ἀποδεικτικὰ στοιχεῖα, και μαρτυρίας, τῆς ἀπουσίας τοῦ διαδίκου μὴ ἀποτελούσης τεκμήριον κατ' αὐτοῦ.—Ὁ μὴ ἐμφανισθεὶς διάδικος δικαιούται νὰ μετάσῃ εἰς ἀπάσας τὰς ἐπομένους δικαστικὰς πράξεις και ὑποχρεοῦται νὰ προβῇ εἰς τὰς ἐπιβαλλομένας τυχόν αὐτῷ ἀποδείξεις, νὰ καμῇ δὲ χρῆσιν και τοῦ δικαιώματος τῆς ἀνταποδείξεως, δι' ὃ και δεόν νὰ καλῆται πάντοτε ὑπὸ τοῦ ἀντιδίκου του κατὰ τὰς νομίμους διατυπώσεις.

3.—Κατ' ἐξίρσεις δικαιούται ὁ μὴ ἐμφανισθεὶς κατὰ τὰς ἐπομένους συζητήσεις νὰ προσβάλλῃ δι' ἀνακοπῆς πᾶσαν μεταγενεστέραν ἀπό-

ρῶδὲ ἀνώτερον τῶν πέντε χιλιάδων και ἐπὶ ἀποφάσεων τῶν ἄλλων δικαστηρίων κατώτερον τῶν δραχ. τριῶν χιλιάδων οὐδὲ ἀνώτερον τῶν δραχ. δέκα πέντε χιλιάδων. Μεθ' ὃ δι' ἀρθρ. 5 ν. 164 τοῦ 1946 τὰ ποσὰ ταῦτα ἠυξήθησαν εἰς 2000—10000 και εἰς 5000—30.000. Καὶ δι' ἀρθρ. 5 ἀν. ν. 1484 τοῦ 1950 ἠυξήθησαν ὡς ἐν τῷ κειμένῳ.

1. Ἐπίσης τὸ Ταμεῖον Παρακαταθηκῶν και Δανείων, ὅπερ πληρῶνει ταῦτα μετὰ τὴν ἐκδοσιν τῆς ἀποφάσεως ἐπὶ τῆς ἀνακοπῆς διὰ τακτικῶ ἐντάλματος (ἄρθρ. 4 ν. 4768 τοῦ 1930 «περὶ προσθήκης διατάξεων εἰς τὸν ὄργανισμὸν Ταμ. Παρ. Δανείων»).

φαινην ἐκδοθεῖσαν ἐρήμην αὐτοῦ, ἐκτὸς τῆς ἀπορριψίσεως ὡς ἀνυποστήρικτον τὴν ἀνακοπὴν του, ἐὰν δὲν ἐκλητεύθη παντάπασιν ἢ ἐμπροθέσμως, ὅτε ὀφείλει νὰ συμμορφωθῇ πρὸς τὰ ἐν ἄρθρῳ 1 ὀριζόμενα. Διὰ τῆς ἀνακοπῆς ἢ κατὰ τὴν συζήτησιν ταύτης υποβάλλονται καὶ ἐπὶ τῆς οὐσίας τῆς ὑποθέσεως προτάσεις τῶν διαδίκων.—Ἡ ἀνάκοπὴ αὕτη δὲν ἀναστέλλει τὰς προθεσμίας, οὔτε διακωλύει τὴν πρόοδον τῆς δίκης. Ἐὰν ἢ ἔρευνα τῶν λόγων τῆς ἀνακοπῆς περὶ τοῦ κέρους τῆς ἐρημοδικίας δὲν παρακωλύῃ τὴν ἐπὶ τῆς οὐσίας ἐκδοσιν ὀριστικῆς ἀποφάσεως, γίνεται περὶ αὐτῶν συγχρόνως συζήτησις καὶ ἀπόφασις, ἄλλως παραπέμπονται εἰς ἰδιαιτέραν συζήτησιν. Βασίμιον ἀποδειχθέντος τοῦ λόγου τῆς τοιαύτης ἀνακοπῆς, μόνον ἐὰν κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ δικαστηρίου ἐπροξενήθῃ εἰς τὸν ἀνακοπιόντα βλάβη μὴ δυναμένη ἄλλως, νὰ ἐπανορθωθῇ, ἀνατρέπειται ἢ ἀνακοπεῖται ἀλόφασις, ὡς καὶ αἱ μετ' αὐτὴν πράξεις, ἐπανερχομένου τῶν δίκων εἰς τὴν πρὸ τῆς ἀνακοπέσεως διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως στάσιν τῆς δίκης καὶ τὸ δικαστήριον προβαίνει εἰς τὴν περαιτέρω ἐξέτασιν τῆς διαφορᾶς ἄνευ νέας κλητεύσεως (συζητήσεως).

4.—(Μεταβ. διάταξις).

5.—

6.—Πᾶσα ἀντίθετος διάταξις τῆς Πολ. Δικονομίας μὴ πρόσαρμοζομένη εἰς τὰ διὰ τοῦ παρόντος νόμου ὀριζόμενα καταργεῖται.

Νόμος 4109 τῆς 16/22 Μαρτίου 1929.

«περὶ κηρυκείων δικαιωμάτων»

1.—Κήρυκες, ἐπὶ δημοπρασιῶν πωλήσεως ἢ ἐνοικιύσεως δημοσίων, δημοτικῶν, κοινοτικῶν καὶ ἰδιωτικῶν κινητῶν ἢ ἀκινήτων κτημάτων καὶ προσόδων οἰωνδήποτε καὶ ἐπὶ ἐκουσίῶν ἢ καταναγκαστικῶν πλειστηριασμῶν, λαμβάνουσι πρὸς ἀποζημιώσιν τῶν δικαιώματα βαρύνοντων τὸν τελευταῖον πλειοδότην, ἢ προκειμένου περὶ μειοδοτικῆς δημοπρασίας τὸν μειοδότην, καὶ μὴ δυνάμενα νὰ υπερβῶσιν ἐφ' ἐκάστου πλειστηριασμοῦ ἢ δημοπρασίας τὰς δραχμὰς δύο χιλιάδας, ὡς ἐξῆς: Ἐπὶ τοῦ Α' τμήματος τοῦ ἐκπλειστηριάσματος ἢ τῆς προσφορᾶς ἀπὸ δραχ. 1—25.000 1 ο/ο. Ἐπὶ τοῦ Β' τμήματος τοῦ ἐκπλειστηριάσματος ἢ τῆς προσφορᾶς ἀπὸ δραχ. 25.001—50.000 0,50 ο/ο. Ἐπὶ τοῦ Γ' τμήματος τοῦ ἐκπλειστηριάσματος ἢ τῆς προσφορᾶς ἀπὸ δραχ. 50.001—100.000 0,25 ο/ο. Καὶ ἐπὶ τοῦ ἄνω τῶν 100.000 δραχμῶν τμήματος 1 τοῖς χιλίοις.

2.—Πᾶσα διάταξις προγενεστέρου γενικοῦ ἢ εἰδικοῦ νόμου κατωτέρωσα κατ' ἄλλον τρόπον τὰ περὶ κηρυκείων δικαιωμάτων καταργεῖται².

1. Ὅρα τροποποίησιν ἄρθρ. 25 Πολ. Δικον. περιληφθεῖσαν ἐν αὐτῷ.

2. Ὅρα ὅμως τὴν μεταγενεστέραν καὶ ἰσχύουσαν διάταξιν ἄρθρ. 70 § 6 ν. 4845 τοῦ 1930 «περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων» (ἐν Μέρ. Γ').

Νόμος 4633 τῆς 3/7 Μαΐου 1930.

«περὶ βεβαιώσεως καὶ εἰσπράξεως ἀσφαλιστρῶν ἐκ πυρασφαλειῶν
συνομολογηθεισῶν ἐν Ἑλλάδι»

Ἄρθρον μόνον.—1. Αἱ διαφοραὶ περὶ καταβολῆς ἀσφαλιστρῶν ἐκ πυρασφαλειῶν, συνομολογηθεισῶν ἐν Ἑλλάδι παρ' ἡμεδαπῶν ἢ νομίμως ἀνεγνωρισμένων καὶ λειτουργουσῶν ἐν Ἑλλάδι ἀλλοδαπῶν πυρασφαλιστικῶν ἐταιρειῶν, ἀφορωσῶν δὲ ἀκίνητα κείμενα ἐν Ἑλλάδι, φέρονται ὑπὸ τοῦ ἀσφαλιστοῦ πρὸς κρίσιν ἐνώπιον τοῦ Προέδρου Πρωτοδικῶν ἢ Εἰρηνοδίκου τῆς κατοικίας τοῦ ἀσφαλιστοῦ δι' ὑποβολῆς πίνακος, καὶ δὴ διὰ μὲν ἀπαιτήσεις μικροτέρας τῶν 3.000 δραχ. ἐνώπιον τοῦ Εἰρηνοδίκου, διὰ δὲ μεῖζονος ποσοῦ ἀπαιτήσεις ἐνώπιον τοῦ Προέδρου.—2. Εἰς τὸν ὑποβαλλόμενον πίνακα ἐπισημαίνονται τὸ ἀσφαλιστήριον συμβόλαιον, ἢ ἡ προσωρινὴ ἀπόδειξις ἀσφαλίσεως ἢ τὸ διπλότυπον παρατάσεως τῆς ἀσφαλείας, ὡς καὶ πᾶν τυχόν ἕτερον σχετικὸν δικαιολογητικὸν ἔγγραφον.—3. Πρὸς τὸν καθ' οὗ ἀπευθύνεται ὁ πίναξ ἀποστέλλεται κλήσις τοῦ Προέδρου ἢ Εἰρηνοδίκου, κοινοποιοιμένη ἐπιμελείᾳ τοῦ ἀσφαλιστοῦ, ὅπως παραστῆ κατὰ τὴν συζήτησιν καὶ ὑποβάλη τὰς τυχόν ἀντιρρήσεις αὐτοῦ καὶ τὰς σχετικὰς ἀποδείξεις.—4. Ἡ ἐπὶ τοῦ πίνακος κρίσις γίνεται ἐκ τῶν ἐνότων καὶ ἐπὶ τῇ βάσει βεβαιώσεων.—5. Κηρύσσεται δ' ἐκτελεστός ὁ πίναξ διὰ τὸ ἐγκριθέν ποσὸν δι' ἀποφάσεως γραφομένης κάτωθι αὐτοῦ καὶ κατατίθεται παρὰ τῷ ἀρχεῖῳ τοῦ δικαστηρίου.—6. Ἡ κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον ἀπόφασις ἀποτελεῖ τίτλον πρὸς ἔγγραφὴν δικαστικῆς ὑποθήκης ἅμα τῇ δημοσιεύσει αὐτῆς, δύναται δὲ νὰ ἐκτελεσθῇ ὀναγκαστικῶς μετὰ παρέλευσιν τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως αὐτῆς, τῆς προθεσμίας ταύτης μὴ ἐπεκτεινομένης ἔνεκεν ἀποστάσεως διὰ τοὺς ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ διαμένοντας ἢ τοὺς ἀγνώστου διαμονῆς.—7. Ἡ κατὰ τῆς ἀποφάσεως ἀσκηθεῖσα τυχόν ἔφεσις ἢ ἡ προθεσμία αὐτῆς δὲν ἔχουσιν ἀνασταλτικὴν δύναμιν.—8. Κατὰ τῆς ἐν ἐδ. 5 ἀποφάσεως ἐπιτρέπεται ἔφεσις ἀπευθυνομένη ἐνώπιον μὲν τοῦ Προέδρου Πρωτοδικῶν προκειμένου περὶ ἀποφάσεως Εἰρηνοδίκου, ἐνώπιον δὲ τοῦ Προέδρου Ἐφετῶν προκειμένου περὶ ἀποφάσεως Προέδρου Πρωτοδικῶν. Ἀρμόδιος Πρόεδρος εἶναι ὁ εἰς οὗ τὴν περιφέρειαν ὑπάγεται ὁ ἐκδούς τὴν ἐκκαλουμένην ἀπόφασιν.—9. Ἡ προθεσμία τῆς ἐφέσεως εἶναι δεκαήμερος ἰσχυομένη ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἀποφάσεως, παρεxtεινομένη δὲ λόγῳ ἀποστάσεως.—10. Ἡ ἔφεσις ἀσχετίζεται διὰ καταθέσεως κατὰ τοὺς συνήθεις τύπους. Κατάθεσις προστίμου δὲν ἀπαιτεῖται. Ἀντίγραφον αὐτῆς ὑποβάλλεται ὑπὸ τοῦ ἐπισπεύδοντος εἰς τὸν Πρόεδρον ἐνώπιον τοῦ ὁποίου ἀπευθύνεται, ὅστις ὀφείλει ἐντὸς πέντε ἡμερῶν νὰ ὀρίσῃ διὰ πράξεώς του γραφομένης κάτωθι τοῦ ἀντιγράφου τῆς ἐφέσεως τόπον καὶ χρόνον πρὸς συζήτησιν τῆς ἐφέσεως, ἧς ἀντίγραφον μετὰ τῆς κάτωθι πράξεως τοῦ Προέδρου κοινοποιεῖται πρὸς τὸν ἀντίδικον 48 τοὐλάχιστον ὥρας πρὸ τῆς δικασίμου.—11. Ἐπὶ τῆς ἐφέσεως δικάζει ὁ Πρόεδρος τελεσιδικῶς κατὰ τὰ ἐν ἐδαφίῳ 4 ὀριζόμενα, δυνάμενος νὰ διατάξῃ καὶ τὴν ἐπιστροφὴν τῶν δυ-

νάμει τῆς ἐκτελεσθείσης τυχὸν ἐν τῷ μεταξὺ ἀνακλητέας ἀποφάσεως εἰσπραχθέντων.—12. Ἡ κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδύφιον ἀπόφασις ἐκτελεῖται κατὰ τὰ ἐν ἐδαφίῳ 6 ὀριζόμενα.

Νόμος 4694 τῆς 10/12 Μαΐου 1930.

«περὶ ἀπαγορεύσεως τῆς ἐκχώρησεως καὶ κατασχέσεως τῶν ἡμερομισθίων ἐργατῶν κλπ. καὶ τῶν μισθῶν τῶν ἰδιωτικῶν ὑπαλλήλων κλπ.»¹.

1.—Ἀπαγορεύεται ἡ ἐκχώρησις καὶ ἡ κατάσχεσις τῶν ἡμερομισθίων καὶ πάσης ἐν γένει ἀντιμισθίας τῶν ἐργατῶν, χειροτεχνῶν καὶ ὑπηρετῶν καθ' οἷονδήποτε τρόπον καὶ ἂν κανονίζεται αὕτη, κατὰ νόμον, συμφωνίαν ἢ συνθήκην, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς χρονικῆς διαρκείας τῆς ἐργασίας εἴτε κατὰ τεμάχιον εἴτε κατ' ἀποκοπὴν, εἴτε ἐπὶ ποσοτῶ τῶν κερδῶν εἴτε ἡ πληρωμὴ γίνεται εἰς μετρητά, εἴτε ὅπως δῆποτε ἄλλως πρὸς ἀντιμισθίαν ἐξομοιοῦται καὶ τὸ ἐργατικὸν δικαίωμα τῶν σμυριδωρικῶν Νάξου.—Ἐπίσης ἀπαγορεύεται ἡ ἐκχώρησις καὶ κατάσχεσις τῶν συντάξεων τῶν εἰς ἐργάτας, χειροτέχνους καὶ ὑπηρετάς καὶ κατάσχεσις τῶν χήρας καὶ τὰ ὄρφανὰ αὐτῶν ἀπονεμομένων.—Τῇ ἐκχώρησει ἐξομοιοῦνται διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος καὶ ἡ ἀντίδοσις καὶ ἡ δι' οἰασδήποτε ἄλλης μεταξὺ ζώντων δικαιοπραξίας μεταβίβασις ἀπαίτησεων.

2.—Αἱ διατάξεις τοῦ προηγούμενου ἀρθροῦ ἰσχύουν καὶ ἐπὶ τῶν μισθῶν καὶ πάσης ἐν γένει ἀντιμισθίας ἢ συντάξεως τῶν ἰδιωτικῶν ὑπαλλήλων, ὡς καὶ ἐπὶ πάσης συμμετοχῆς αὐτῶν εἰς Ταμεῖον Αὐτασφαλείας, Προνοίας ἢ ὑπὸ οἷονδήποτε ἄλλο ὄνομα, αὐτοτελές ἢ μὴ, νομικὸν πρόσωπον, παρέχον συντάξεις ἢ βοηθήματα.

3.—Ἐπιτρέπεται ἡ κατάσχεσις ἐπὶ τοῦ 1/4 τῶν μισθῶν καὶ πάσης ἐν γένει ἀντιμισθίας, ὡς καὶ τῶν συντάξεων τῶν ἰδιωτικῶν ὑπαλλήλων, δι' ἀπαίτησιν διατροφῆς συζύγου, κατιόντων καὶ ἀνιόντων. Ἐπὶ πλειόνων δικαιουμένων εἰς τοιαύτην διατροφὴν χωρεῖ ἀνάλογος διανομὴ, ἢ δὲ ὑπὲρ τοῦ ἐνὸς κατ' ἴσχεις ἀντιμισθίας περιορίζεται ἐν πάσῃ στάσει

1. Ὡς ἀνεδημοσιεύθη ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 199 τῆς 11 Ἰουνίου 1930 φύλλῳ Ἐφ. Κυβ. τευχ. Α'.—Δὲν ἐφαρμόζεται ὁ νόμος οὗτος ὡς πρὸς τὰς δόσεις τὰς τοκοχρεωλυτικὰς τοῦ δανείου, ὅπερ ἔλαβε τὸ προσωπικὸν φυσικῶν ἢ νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου ἢ καὶ οἰασδήποτε ἄλλης ἐργοδοτικῆς ἐπιχειρήσεως ἐκ τοῦ οἰκείου ταμείου συντάξεως αὐτῶν, ὑποχρέων τῶν ἀνωτέρω προσώπων νὰ κρατῶσι τὴν τοκοχρεωλυτικὴν δόσιν (νόμος 5931 τοῦ 1933 «περὶ εἰσπράξεων τῶν δανείων τῶν Ταμείων Συντάξεων»). Ἡ διάταξις αὕτη ἰσχύει καὶ προκειμένου περὶ τῶν ἐκ μέρους ἐργατῶν καὶ ὑπαλλήλων κυλινδρομύλων ὀφειλομένων εἰς τοὺς ἐν Πειραιεὶ ἐδρευόντας 1) προμηθ. Συνεταιρισμὸν Προσωπικοῦ Κυλινδρομύλων καὶ 2) οἰκοδ. Συνεταιρισμὸν Προσωπικοῦ Κυλινδρομύλων (ἄρθρον μόνον ν. 6420 τοῦ 1934).—Ἔσοδα καὶ ἄρθρ. 31 ν.δ. 4/4 Σεπτεμβρ. 1935 «περὶ διοικήσεως τῶν ΣΕΚ ἐν Μέρ. Γ'.

καί μετὰ τὴν τελεσίδικον ἐπιχώρῳσιν τῆς κατασχέσεως. Περὶ τῆς διανομῆς ἢ τοῦ περιορισμοῦ ἀποφάνεται τὸ δικαστήριον τῆς κατοικίας τοῦ ὀφειλέτου, αἰτήσῃ παντὸς ἐνδιωφερομένου. Ἐπίσης ἐπιτρέπεται ἑξαιρητικῶς ἢ ἐκχώρησις εἰς ἐπαγγελματίας τοῦ 1/5 τοῦ μισθοῦ ἢ τῶν ἀντιμισθιῶν ἐν ἐν τοῖς ἄρθροισι 1 καὶ 2 τοῦ παρόντος προσώπων διὰ προμήθειαν παρ' αὐτῶν εἰδῶν ἱματισμοῦ, ὑποδήσεως, τροφῆς ἢ ἰατρικῆς περιθάλψεως¹. — Ὁμοίως ἐπιτρέπεται κατάσχεσις μέχρι τοῦ 1/4 τῶν μισθῶν καὶ πάσης ἐν γένει ἀντιμισθίας ὡς καὶ τῶν συντάξεων τῶν ἰδιωτικῶν ὑπαλλήλων διὰ χρεὴ αὐτῶν πρὸς τὸ Δημόσιον. — Ἐπὶ συρροῆς κατασχέσεων, τὸ σύνολον αὐτῶν κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὰ 2/5 τῶν ἐν τῇ προηγουμένῃ παραγράφῳ παροχῶν, προτιμωμένης τῆς ἕνεκα διατροφῆς τῶν κατὰ νόμον δικαιουμένων ἀνεξαρτήτως χρόνου κοινοποιήσεως τῆς κατασχέσεως ἢ ἀναγγελίας τῆς ἐκχώρησεως. Αἱ λοιπαὶ κατάσχεσις ἢ ἐκχώρησις ἐκτελοῦνται κατὰ σειράν κοινοποιήσεως ἢ ἀναγγελίας εἰς τὸ ἀρμόδιον Ταμεῖον. — Τὰ κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἐπιτρεπόμενα ὅρια ἐκχώρησεως καὶ κατασχέσεως ὑπολογίζονται ἐπὶ τοῦ ἀκαθάριστου ποσοῦ τῶν ἐν γένει παροχῶν τῶν ἰδιωτικῶν ὑπαλλήλων»².

4. ³— Ἀπαγορεύεται ἡ ἐκχώρησις ἢ κατάσχεσις τῶν πρὸς ἐργολάβους ὀφειλομένων εἰς ἀντάλλαγμα τῆς κατασκευῆς ἔργου, πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ ὁποίου ὁ ἐργολάβος χρησιμοποιεῖ τὴν ἐργασίαν τρίτων ὡς ἐπίσης καὶ τῶν ὀφειλομένων εἰς ἀντάλλαγμα προμηθείας ὑλικῶν, εἰδῶν μηχανημάτων ἢ ἐργαλείων, πρὸς ἐκτέλεσιν ἔργων. — 2. Κατ' ἐξαιρέσιν ἐπιτρέπεται ἡ ἐκχώρησις τῶν ὀφειλομένων, προκειμένου περὶ ὀφειλῆς τοῦ ἐργολάβου διὰ παροχὴν ὑλικῶν πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ ἔργου ἢ περὶ ὀφειλῆς εἰς ἐργάτας ἢ ὑπαλλήλους αὐτοῦ χρησιμοποιηθέντας ἐν τῇ ἐκτέλεσει τοῦ ἔργου. Ἐπίσης ἐπιτρέπεται ἡ ὑπὸ τῶν ἐργολάβων ἐκχώρησις τῶν ὀφειλομένων εἰς ἀνεγνωρισμένας Τραπεζάς ἢ νομικὰ πρόσωπα «ἢ εἰς ἐταιρείαν ἢ καὶ εἰς ἐταίρους αὐτῆς, εἰς ἣν μετέχει ὁ ἐργολάβος ἢ μετέχει μὲν οὗτος αὐτῆς, ἀλλ' ἐξ οἴουδῆποτε λόγου ἔπαισε μετέχων ταύτης (θάνατος, ἀποχώρησις κλπ.) δι' ἣν περίπτωσιν ἢ σύστασις τῆς ἐταιρείας ἐγένετο ἐπὶ τῷ σκοπῷ τῆς ἐκτελέσεως τοῦ ἔργου, ἀποδεικνύεται δὲ τοῦτο διὰ συμβολαιογραφικοῦ ἢ ἔχοντος βεβαίαν χρονολογίαν ἐγγράφου»⁴. — 3. Κατ' ἐξαιρέσιν ἐπίσης ἐπιτρέπεται ἡ κατάσχεσις τῶν πρὸς ἐργολάβους ὀφειλομένων, ὑπὸ τῶν παρασχόντων ὑλικά διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ἔργου ἢ ὑπὸ τῶν παρασχόντων ἐργασίαν ἐργατῶν, τεχνιτῶν ἢ ὑπαλλήλων τοῦ ἐργολάβου, οὐχὶ ὁμως καὶ ὑπὸ τῶν ὑπεργολαβικῶς ἀναλαβόντων τὴν ἐκτέλεσιν μέρους ἢ τοῦ ὅλου ἔργου. «Ἐπίσης ἐπιτρέπεται ἡ κατάσχεσις

1. Ὁρα ἄρθ. 31 ν.δ. 4/4 Σεβρίου 1935 «περὶ διοικήσεως τῶν ΣΕΚ κλπ.».

2. Αἱ ἐντὸς « » παράγρ. προσετέθησαν δι' ἄρθρ. 21 ν.δ. 395 τῆς 18/19 Αὐγ. 1941 «περὶ συμπλ. κλπ. διατάξεων οἰκον. νόμων κλπ.».

3. Ὡς ἐτροπ. δι' ἄρθρου μόνου ἀν. ν. 628 τῆς 16/19 Ἀπριλ. 1937.

4. Τὰ ἐν τέλει τῶν παρ. 2 καὶ 3, ἐντὸς « » προσετέθησαν δι' ἄρθρ. μόνου τοῦ (μὴ κυρωθέντος οὐδ' ἀκυρωθέντος) ν. δ. 1051 τῆς 15 Ἰανουαρ. 1942, ἰσχύσαντος ἀπὸ 19 Ἀπριλ. 1937, ἀφ' ἧς ἤρξαστο ἢ ἰσχύς ἀν. ν. 628 τοῦ 1937.

τῶν πρὸς ἐργολάβους ὀφειλομένων ὑπό τε τῆς ἑταιρείας ἢ καὶ τῶν ἑταίρων αὐτῆς, εἰς ἣν μετέχει ὁ ἐργολάβος ἢ μετείχεν μὲν οὗτος ἀλλ' ἐξ οἰουδήποτε λόγου ἔπαυσε μετέχων ταύτης (θάνατος, ἀποχώρησις κλπ.) δι' ἣν περιπτώσιν ἢ σύστασις τῆς ἑταιρείας ἐγένετο ἐπὶ τῷ σκοπῷ τῆς ἐκτελέσεως τοῦ ἔργου, ἀποδεικνύεται δὲ τοῦτο διὰ συμβολαιογραφικοῦ ἢ ἐχόντος βεβαίαν χρονολογίαν ἐγγράφου»¹.—4. Ἡ ἀπαγόρευσις τῆς ἐκχωρήσεως ἢ κατασχέσεως ἰσχύει καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν ἐκτελέσεως τοῦ ἔργου καὶ ἓνα μῆνα μετὰ τὴν πρᾶξιν αὐτοῦ.—5. Προκειμένου περὶ ἔργων ἐκτελουμένων παρὰ τῶν οἰκείων ἀναδόχων ἀπολογιστικῶς, διὰ λογαριασμὸν τοῦ Δημοσίου ἢ ἑτέρου νομικοῦ προσώπου δημοσίου δικαίου, τὰ κατὰ τὰς οἰκείας συμβάσεις διατιθέμενα εἰς τοὺς ἀναδόχους χρηματικά ποσά, ἀνήκουσι πάντοτε κατὰ κυριότητα εἰς τὸν ἐργοδότην, εἴτε εἰσὶ κατατεθειμένα παρὰ Τραπεζῆ ἑπ' ὀνόματι ἢ μὴ τοῦ ἀναδόχου καὶ ὑφ' οἰουδήποτε τύπον, εἴτε εὐρίσκονται εἰς χεῖρας τρίτου, εἴτε εἰσπραχθέντα ὑπὸ τοῦ ἀναδόχου εὐρίσκονται εἰς χεῖρας αὐτοῦ, ἢ κατετέθησαν ὑπ' αὐτοῦ παρὰ Τραπεζῆ πρὸς πληρωμὴν μηχανημάτων ἐργαλείων, εἰδῶν ἢ ὑλικῶν χρησίμων διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἔργων. Εἰς τὸν ἐργοδότην ἐπίσης ἀνήκουσι τὰ διὰ τῶν ἀνωτέρω χρηματικῶν ποσῶν ἀγοραζόμενα μηχανήματα, ἐργαλεῖα, εἶδη καὶ ὑλικά, τοῦ ἀναδόχου θεωρουμένου ὡς διαχειριζομένου τὰ χρήματα καὶ κατέχοντος τὰ κινητὰ πράγματα, ὡς ἐντολοδόχου τοῦ ἐργοδότητος.—6. Προκειμένου περὶ ἔργων ἐκτελουμένων ἀπολογιστικῶς, ὑπὸ τοῦ δημοσίου ἢ ἑτέρου νομικοῦ προσώπου δημοσίου δικαίου, διὰ τῶν ὑπαλλήλων αὐτῶν, ἰσχύουσι ἐπίσης αἱ διατάξεις τῆς προηγουμένης παραγράφου, τῶν ὑπαλλήλων τούτων θεωρουμένων ὡς ἐντολοδόχων τοῦ ἐργοδότητος.

5.—Εἰς ἃς περιπτώσεις κατὰ τὰ προηγουμένα ἄρθρα ἐπιτρέπεται κατάσχεσις, αὕτη ἐπιβάλλεται μόνον δυνάμει τοῦ ἐκτελεστοῦ τίτλου ἢ ἀδείας τοῦ Προέδρου Πρωτοδικῶν.—Τοῦ ἐκτελεστοῦ τίτλου ἢ τῆς ἀδείας τοῦ Προέδρου γίνεται μνεῖα ἐν τῷ κατασχετηρίῳ ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος αὐτοῦ.

6.—Κατάσχεσις γενομένη παρὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου εἶναι αὐτοδικαίως ἄκυρος καὶ ὁ τρίτος παρ' ᾧ ἐπιβάλλεται αὕτη δὲν ὑποχρεοῦται εἰς δήλωσιν.

7.—Ἐπὶ ἀπαιτήσεων κατὰ τῶν ἐν ἄρθρ. 1 καὶ 2 προσώπων γεννηθειῶν πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, ἐὰν ἀποδεικνύωνται δι' ἐγγράφου φέροντος βεβαίαν χρονολογίαν ἢ ἐὰν ἐντὸς 6 μηνῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ὁ Πρόεδρος τῶν Πρωτοδικῶν χορηγήσῃ ἄδειαν κατασχέσεως, ἐπιτρέπεται ἡ κατάσχεσις τοῦ 1/5 τοῦ μισθοῦ καὶ πάσης ἀντιμισθίας μέχρι 4000 δραχ. μηνιαίας, ἐπὶ δὲ μηνιαίων ἀποδοχῶν ἄνω τοῦ ποσοῦ τούτου ἐπιτρέπεται κατάσχεσις πλὴν τοῦ 1/5 τῶν 4000 δραχ. καὶ τοῦ ἐνὸς τρίτου τοῦ υπερβάλλοντος τὸ ποσὸν τούτου μέρους. Τὸ δυνάμει τοῦ παρόντος ἄρθρου κατασχόμενον ποσὸν εἶνε ἰδιαιτέρον καὶ ἀνεξάρτητον τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρ. 3 δυναμένου νὰ κατασχεθῇ. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόν-

1. Ὁρα σελ. 450 σημ. 4.

τος δὲν ἐφαρμόζονται ἐπὶ κατασχέσεων ἐπιβληθεισῶν πρὸ τῆς 5 Ἀπρι-
λίου 1930.

8.—Ὁ ν. ΓΤΜΒ' τοῦ 1909 «περὶ περιορισμοῦ κατασχέσεως καὶ ἐκχωρήσεως κλπ.», ὁ ν. 3614, ὡς καὶ πᾶσα ἄλλη διάταξις ἀντιτιθεμένη πρὸς τὸ περιεχόμενον τῶν ἀνωτέρω ἄρθρων καταργοῦνται.

Νόμος 4697 τῆς 10/13 Μαΐου 1930.

«περὶ συστάσεως βιβλίων διεκδικήσεων»¹.

1.—Παρ' ἐκάστῳ γραφεῖῳ Ὑποθηκῶν τηρεῖται ἴδιον βιβλίον ὑπὸ τὸ ὄνομα «Βιβλίον διεκδικήσεων». Ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ καταχωρίζεται, κατ' αὖξοντα ἀριθμὸν καὶ χρονολογικὴν σειρὰν, περίληψις τῶν πραγματικῶν καὶ μικτῶν ἀγωγῶν καθ' οἰωνδήποτε καὶ ἂν ἀπευθύνωνται αὐταί, ὡς καὶ τῶν περὶ νομῆς τοιούτων, οὐχὶ ὁμως καὶ τῶν προσωρινῶν μέτρων περὶ νομῆς, τῶν ἐχουσῶν ἀντικείμενον τὴν ὁπωσδήποτε διεκδικήσιν ἢ τὴν νομὴν ἀκινήτων, κειμένων ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ γραφεῖου Ὑποθηκῶν, ὡς καὶ πάσης κυρίας ἢ προσθέτου παρεμβάσεως ἐν τοιαύτῃ δίκῃ περὶ διεκδικήσεως ἢ περὶ νομῆς, ἐπίσης δὲ καὶ πάσης διεκδικητικῆς ἀνακοπῆς.

2.—Ἡ κατὰ τὸ προηγ. ἄρθρον καταχώρισις ἐνεργεῖται ἐντὸς τριᾶκοντα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς παρὰ τῷ γραμματεῖ τοῦ ἀρμοδίου Δικαστηρίου καταθέσεως τῆς ἀγωγῆς ἢ τοῦ δικογράφου ἐν γένει, δι' οὗ ἀσκεῖται ἢ

1. Σχετικὸς ὁ ν. 6156 τοῦ 1934 «περὶ συμπληρώσεως ν. 4697 κλπ.», ἔχων ὡς ἐξῆς :

Ἄρθρ. 1. Αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρ. 1, 5, 6, 7, 8 καὶ 9 ν. 4697 ἐφαρμόζονται ἐφεξῆς καὶ ἐπὶ πάσης ἀνταγωγῆς ἐχούσης εἶδος καὶ ἀντικείμενον ἐκ τῶν ἐν ἄρθρ. 1 τοῦ ρηθέντος νομοῦ καθοριζομένων. Ἡ καταχώρισις τῆς ἀνταγωγῆς ἐνεργεῖται ἐν τῷ ἤδη τηρουμένῳ βιβλίῳ διεκδικήσεων τὸ βραδύτερον δύο πλήρεις ἡμέρας πρὸ τῆς δικασίμου, καθ' ἣν τὸ πρῶτον ἢ ἀνταγωγή εἰσάγεται πρὸς συζήτησιν εἰς τὸ δικαστήριον, ἐπὶ τῇ προσαγωγῇ εἰς τὸν ἀρμοδίον ὑποθηκοφύλακα βεβαιώσεως ἐφ' ἀπλοῦ τοῦ γραμματέως τοῦ ἀρμοδίου δικαστηρίου πιστοποιήσεως τὴν παρ' αὐτῷ καταθέσιν ἐγγράφων προτάσεων περιεχουσῶν τὴν καταχωριστέαν ἀνταγωγὴν καὶ περιεχοῦσης πλὴν τῆς χρονολογίας τῶν προτάσεων καὶ τῆς παρὰ τῷ γραμματεῖ καταθέσεως αὐτῶν, καὶ περίληψιν τῆς ἀνταγωγῆς διαλαμβάνουσαν τὰ ὀνόματα καὶ τὴν κατοικίαν τῶν διαδίκων, τὸ δικαστήριον, οὗ ἐνώπιον ἀσκεῖται ἢ ἀνταγωγή, τὸ νομικὸν εἶδος ταύτης καὶ τὸ ἀντικείμενον αὐτῆς κατ' εἶδος, θέσιν, ἔκτασιν καὶ ὄρια.

Ἄρθρ. 2. Τὸ ἄρθρ. 4 ν. 4697 ἐφαρμόζεται καὶ ἐπὶ ἔλλιπούς καταχωρίσεως ἀνταγωγῶν, ἀλλ' ὡς καταχωριστέα στοιχεῖα, ἢ παράβασις τῆς ἀναγραφῆς τῶν ὁποίων συνεπάγεται τὰς συνεπειὰς τοῦ ἄρθρου τούτου, θεωροῦνται μόνον τὰ ἐν τῷ β' ἔδαφ. τοῦ ἄρθρ. 1 τοῦ παρόντος νόμου καθοριζόμενα. Ἡ ἐξάμηνος προθεσμία τοῦ ἄρθρ. 7 τοῦ ν. 4697 ἀρκεῖται ὡς πρὸς τὰς ἤδη ἐκκρεμείς ἀνταγωγὰς ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου.

διεκδικήσις ἢ ἡ ἀξίωσις περιπτώσεσι δὲν ἀπαιτεῖται κατάθεσις, ἢ προθεσμία αὐτῆ ἀρχεται ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως.

3.—Ἐν τῇ καταχωριζομένη περιλήψει δεῖν νὰ ἀναφέρεται καὶ ὁ αὐξὼν ἀριθμὸς, ὡς καὶ ἡ χρονολογία τῆς καταθέσεως, ἐν δὲ ταῖς περιπτώσεσι τῆς δευτέρας παραγράφου τοῦ προηγ. ἀρθρου ἢ χρονολογία τοῦ ἐπιδοτηρίου, ὡς καὶ τὸ ὄνομα τοῦ ἐπιδίδοντος δικαστικοῦ κλητῆρος.

4.—Καταχώρισις, ἐν ἣ ἑλλείπει οἰονδήποτε τῶν ἄνω στοιχείων, εἶναι ἄκυρος καὶ θεωρεῖται ὡς μὴ γενομένη. Περὶ τῆς ἀκυρότητος ταύτης ἀποφαινεται ὁ οἰκείος Πρόεδρος τῶν Πρωτοδικῶν κατὰ τὴν διαδικασίαν τῶν ἀρθρων 634 καὶ ἐπ. Πολ. Δικονομίας.—«Ὁ πρόεδρος τῶν πρωτοδικῶν τοῦ δικαστηρίου, παρ' ᾧ ἐκκρεμεῖ ἡ ἀγωγή, δύναται, δικάζων κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἀρθρ. 634—639 τῆς Πολιτ. Δικονομίας, νὰ διατάσῃ, αἰτήσῃ τοῦ κυρίου τοῦ ἀκινήτου ἢ παντὸς ἔχοντος συμφέρον, τὴν ἐκ τῶν βιβλίων τῶν διεκδικήσεων ἐπὶ ἀναλόγῳ ἐγγυήσῃ ἢ μὴ, διαγραφῆς τῆς τοιαύτης κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου ἐγγραφῆς ἂν κατὰ τὴν κρίσιν του δὲν δικαιολογεῖται αὐτῆ κατ' οὐσίαν»¹.

5.—Ἄνευ προσαγωγῆς πιστοποιητικοῦ τοῦ οἰκείου φύλακος τῶν Ὑποθήκων, βεβαιοῦντος τὴν καταχώρισιν, οὐδεμία ἀγωγή καὶ οὐδὲν τῶν ἐν τοῖς προηγ. ἀρθροῖς δικογράφων ἐπιτρέπεται νὰ ἐξετασθῇ ὑπὸ τῶν δικαστηρίων. Τὸ ἐκ τούτου ἀπαράδεκτον λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν κατὰ πάσαν στάσιν τῆς δίκης καὶ αὐτεπαγγέλτως, ἔχει δὲ ὡς συνέπειαν τὴν ὀριστικὴν ἀπόρριψιν τῆς ἀγωγῆς, μεθ' ἣν μόνον νέα ἀγωγή, πληροῦσα τοὺς ὅρους τοῦ παρόντος νόμου, δύναται νὰ ἐξετασθῇ.

6.—Ἀπὸ τῆς τελεσιδικίας τῆς ἀποφάσεως τῆς δεχομένης ἢ ἀπορριπτέουσης τὴν ἀγωγήν ἢ τὰ ἄλλα δικόγραφα καταχωρίζεται, τῇ ἐπιμελείᾳ παντὸς ἐνδιαφερομένου, σημειώσεις περὶ τούτου ἐν τῷ περιθωρίῳ τῆς οἰκείας σελίδος.

7².—1. Ὁμοία περιλήψεις πάσης μέχρῃ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου ἐκκρεμοὺς ἀγωγῆς ἢ ἀνακοπῆς ἢ ἄλλου παρεμφεροῦς δικογράφου, καταχωρίζεται ἐν τῷ αὐτῷ βιβλίῳ κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ἐντὸς ἑξ μηνῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου 4697, καὶ ἂν μὴ συνελισθῇ ἢ ἐκκρεμῆς διαδικασία. Ἡ προθεσμία αὕτη ἔνεκα ἐξαιρετικῶν λόγων δύναται νὰ παραταθῇ διὰ Δ³ εἴτε γενικῶς εἴτε διὰ τινὰς περιπτώσεις μέχρῃ

1. Ἡ ἐντὸς « » δευτέρα παράγρ. τοῦ ἀρθρ. 4 προσετέθη δι' ἀρθρου νόμου ν. 309 τῆς 1/5 Ἰουλίου 1943.

2. Ὡς ἐτροπ. δι' ἀρθρ. 1 ν. 4861 τῆς 29/31 Ἀπριλίου 1930.

3. Ἡ ἐξάμηνος προθεσμία, λήγουσα τὴν 30 Ἰουν. 1934, παρετάθη μέχρι τέλους Ὀκτωβρ. 1934, διὰ Π. Δ. 13 Μαΐου/4 Ἰουν. 1934. Εἶτα παρετάθη α) διὰ Π. Δ. 12 Ὀκτωβρ. 1934 μέχρι τέλους Μαρτ. 1935, β) δι' ὁμοίου 30 Μαρτ. 1935 μέχρι τέλους Σεβρίου, 1935, γ) διὰ Δ. 17/21 Σεπτ. 1935 παρετάθη μέχρι τέλους Δεκ. 1935, προκειμένου δὲ περὶ ἀγωγῶν, ἀνακοπῶν ἢ δικογράφων τοῦ Δημοσίου μέχρι τέλους Σεπτ. 1936, δ) διὰ Δ. 30/31 Δεκ. 1935 μέχρι τέλους Μαρτ. 1936, ε) διὰ Δ. 31/31 Μαρτ. 1936 μέχρι τέλους Ἀπρ. 1936 καὶ στ') διὰ Δ. 3/8 Ἰουνίου 1936 παρετάθη διὰ τελευταίαν φοράν μέχρι τέλους Ἰουνίου 1936.

δύο ἔτι ἐτῶν ἐν συνόλῳ, προκειμένου δὲ περὶ ἀγωγῶν, ἀνακοπῶν ἢ δι-
κογραφῶν τοῦ Δημοσίου καὶ ἐπὶ μείζονα χρόνον, ἐφ' ἅπασι ἢ ἐπανειλημ-
μένως.—2. Ἐὰν ἐπὶ τούτων ἔχουσιν ἐκδοθῆ ἀποφάσεις, σημειοῦται ἐν
τῇ περιλήψει ἢ τελευταίᾳ.—3. Αἱ ἀκυρότητες καὶ τὸ ἀπαράδεκτον τῶν
προηγουμένων ἀρθρῶν ἐφαρμόζονται καὶ ἐν προκειμένῳ ὀριστικῆ ὁμῶς
ἀπόρριψις τῆς ἀγωγῆς ἀπαγγέλλεται μόνον μετὰ τὴν πάροδον τῆς κατὰ
τὴν § 1 τοῦ παρόντος προθεσμίας.

8.—Διὰ Διαιτ. προκαλουμένων ἐκάστοτε προτάσει τοῦ ἐπὶ τῆς Διαιτ.
Ἐπιμετρητοῦ, θέλουσι καθορισθῆ τὰ τῆς τηρήσεως τῶν βιβλίων διεκδική-
σεως καὶ οἱ λοιπαὶ λεπτομέρειαι ¹.

9.—Πᾶσα κατὰ τὸν παρόντα νόμον καταχώρισις καὶ σημειώσεις ἐν
τῷ βιβλίῳ διεκδικήσεων ὑπάγεται εἰς τέλος πάγιον δραχμῶν 25, τὰ δὲ
διὰ ταύτην δικαιώματα τοῦ ὑποθηκοφύλακος ὀρίζονται εἰς δραχμ. 12 ².

1. Συμφώνως τῇ ἀνωτέρῳ διατάξει ἐξεδόθη τὸ Π.Δ. τῆς 12/18 Ὀκτω-
βρίου 1933, δι' οὗ καθωρίσθησαν τὰ ἐν ἐκάστῳ ὑποθηκοφυλακείῳ τηρητέα
σχετικὰ βιβλία. Διὰ δὲ τοῦ Π. Δ. τῆς 26/29 Δεβρίου 1933, ἀρθρου μόνου,
ὄρισθησαν τὰ ἐξῆς : «1. Ἡ κατὰ τὰ ἀρθρα 1 καὶ 7 ν. 4697 καὶ τὸ ἀρθρ.
2 τοῦ πρὸς ἐκτέλεσιν Δ. 12 Ὀκτωβρ. 1933 καταχωριστέα εἰς τὸ βιβλίον
διεκδικήσεων περίληψις τοῦ εἰσαγωγικοῦ τῆς δίκης ἐγγράφου διατυπῶνται
ὑπὸ τοῦ ἐνδιαφερομένου ἐν τῇ σχετικῇ περὶ καταχώρισεως αἰτήσει πρὸς
τὸν ὑποθηκοφύλακα, δι' ἧς συνυποβάλλεται ἀντίγραφον τοῦ εἰσαγωγικοῦ
ἐγγράφου περιέχον καὶ τὴν περὶ καταθέσεως παρὰ τῷ ἀρμοδίῳ δικαστ.
γραμματεὶ πράξιν, καθ' ἣν δὲ περιπτώσιν δὲν ἐγένετο κατάθεσις, ὡς μὴ
ἀπαιτουμένη ὑπὸ νοῦ νόμου, συνυποβάλλεται προσέτι καὶ ἀντίγραφον τοῦ
ἀποδεικτικοῦ τῆς ἐκδόσεως.—2. Ὁ ὑποθηκοφύλαξ, βεβαιούμενος ὅτι ἐγένε-
το ἢ παρὰ τῷ δικαστικῷ γραμματεὶ κατάθεσις ἢ ἄλλως ἢ πρὸς τὸν ἀν-
τίδικον ἐπίδοσις τοῦ εἰς ὃ ἀφορᾷ ἢ περίληψις ἐγγράφου, ἐνεργεῖ τὴν κα-
ταχώρισιν τῆς περιλήψεως σύμφωνα μὲ τὴν ὑπὸ τοῦ ἐνδιαφερομένου γενο-
μένην διατύπωσιν.—3. (Προστεθεῖσα διὰ Δ. 6/16 Αὐγ. 1935). Ἐὰν ἐπὶ ἀγω-
γῆς διεκδικητικῆς (ἢ ἄλλου παρεμφεροῦς ἐνδίκου μέσου) ἐγερθείσης παρὰ
τῷ γραμματεὶ τοῦ ἀρμοδίου δικαστηρίου, ὡς μὴ ἀπαιτουμένης τότε τοιαύ-
της καταθέσεως, ἐξεδόθη δικαστικῆ κατ' ἀντιβολίαν ἢ ἐρήμην, περιέχουσα
ἐν τῷ ἱστορικῷ αὐτῆς πλήρη τὰ στοιχεῖα τῆς ἀγωγῆς, ἢ καταχώρισις τῆς
περίληψεως γίνεται καὶ ἐὰν ἀντὶ ἀντιγράφου τῆς ἀγωγῆς καὶ τοῦ ἀποδει-
κτικοῦ τῆς ἐπιδόσεως αὐτῆς προσάγεται μόνον ἀντίγραφον τῆς ἀποφάσεως.
Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ τὰ σχετικὰ πρὸς τὴν ἐπίδοσιν στοιχεῖα λαμβά-
νονται ἐκ τῆς περὶ τούτων ἐν τῇ ἀποφάσει βεβαιώσεως».

2. Τὸ τέλος ὄρισθησαν εἰς δραχμ. 15.000 δι' ἀρθρ. 26 α' § 2 Κώδ.
Χαρτ. ὡς ἀντικατ. δι' ἀρθρ. 1 Β. Δ. 12/15 Σεπτ. 1949, τὰ δὲ δικαιώματα
τοῦ ὑποθηκοφύλακος εἰς δραχμ. 5.000 (ἀρθρ. 1 ἀν. ν. 305/45 ὡς ἐτρο. δι' Ἐπι-
μετρητ. 14 Ἰουν. 1948).

Νόμος 4755

«περί τελών χαρτοσήμου»¹.

2.—2. Ἐξαιρούνται τοῦ τέλους χαρτοσήμου τὸ Δημόσιον, οἱ Δήμοι καὶ αἱ Κοινότητες².

1. Παρατίθεται ὡς ἐκωδικοποιήθη μετὰ τῶν διατάξεων τοῦ τροποποιήσαντος τοῦτον ν. 5164 διὰ Π.Δ. τῆς 28 Ἰουλ. 1931.

2. Δι' ἀν. ν. 413 τοῦ 1936 «περί τροπ. φορολ. τινων νόμων», ἄρθρ. 1 «Καταργοῦνται ἅπασαι αἱ ἀπαλλαγαὶ ἐκ τῶν τελῶν χαρτοσήμου αἱ προβλεπόμεναι ὑπὸ διαφόρων νόμων. Ἐξαιρετικῶς διατηροῦνται ἐν ἰσχύϊ: α') αἱ ἀπαλλαγαὶ τοῦ δημοσίου, τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων, οὐχὶ δὲ καὶ τῶν πρὸς ταῦτα ἐξομοιουμένων πρῶτόπων. β') αἱ ἀπαλλαγαὶ αἱ στηριζόμεναι εἰς διατάξεις συμβάσεων νομοθετικῶς κεκυρωμένων. γ') αἱ ἀπαλλαγαὶ τῶν μισθῶν τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων, πολιτικῶν καὶ στρατιωτικῶν ἐν γένει καὶ τῶν συντάξεων τούτων καὶ δ') αἱ προβλεπόμεναι ὑπὸ τῶν φορολ. νόμων σχετικῶς πρὸς τὴν ἀτέλειαν τῆς διαδικασίας βεβαιώσεως τῶν δημοσίων ἐσόδων».—Κατὰ δὲ τὸ ἄρθρ. 1 ἀν. ν. 553 τοῦ 1937 «περί τροποπ. τῶν περὶ τελῶν χαρτοσήμου διατάξεων», ἡ ἀλήθης ἔννοια τῆς περιπτώσεως δ' τοῦ ἄρθρ. 1 ἀν. ν. 413 εἶνε ὅτι ἡ ἀτέλεια περιλαμβάνει καὶ τὰ ἐγγραφα τῆς διαδικασίας τῆς εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων.

Μεθ' ὃ ἐθεοπίσθησαν αἱ ἑξῆς ἀτέλειαι: 1) δι' ἄρθρ. 5 ἀν. ν. 553 τοῦ 1937 ὑπὲρ τῆς Ζαππείου Ἐπιτροπῆς καὶ τοῦ Εἰδικοῦ Ταμείου Ἐποικισμοῦ «κατὰ τε τὴν διεξαγωγὴν τῶν δικῶν καὶ κατὰ πᾶσαν ἄλλην συναλλαγὴν αὐτῶν». 2) δι' ἄρθρ. 21 ἀν. ν. 2123 τοῦ 1939 ὠρίσθη ὅτι ἡ ἀλήθης ἔννοια τοῦ ἀν. ν. 413 τοῦ 1936 εἶναι ὅτι ἐφαρμόζονται διὰ τὸ Ταμεῖον Ἐποικισμοῦ ἅπασαι αἱ ἰσχύουσαι διὰ τὸ Δημόσιον δικονομικαὶ καὶ οὐσιαστικαὶ διατάξεις. 3) ἐπίσης δι' ἄρθρ. 44 § 4 ἀν. ν. 2525 τοῦ 1940: «Πᾶσαι αἱ πράξεις δικαστικαί, διοικητικαὶ ἢ ἐξώδικοι πρὸς ἀναγνώρισιν ἢ δικαστ. ἐπιδίωξιν τῶν παρογῶν ἀπαλλάσσονται παντὸς τέλους...», κατὰ δὲ τὸ ἄρθρ. 55 αὐτοῦ τὸ Ναυτ. Ἀπομ. Ταμεῖον ἀπαλλάσσεται παντὸς τέλους ἰδία δικαστικῶν... χαρτοσήμου καὶ ἐν γένει ἀπολαύει πᾶσῶν τῶν ἀτελειῶν καὶ προνομίων δικαστικῶν... ὡς αὐτὸ τὸ Δημόσιον». 4) κατ' ἀν. ν. 2889 τοῦ 1941, οἱ στρατευθέντες καὶ τὰ μέλη τῶν οἰκογενειῶν αὐτῶν ἢ αὐτῶν φρονεθέντων κατὰ τὸν παρόντα πόλεμον, ὄν αἱ δίχογένειαι δικιλοῦνται κατ' ἀν. ν. 2564 ἐφεδρικοῦ ἐπιδόματος, παριστάμενοι ἐνώπιον οἰουδήποτε δικαστηρίου, ἀπαλλάσσονται παντὸς δικαστ. τέλους, ἐνόμιμου, χαρτοσήμου, παραβόλου, τῆς διαδικασίας διεξαγομένης ὡς πρὸς αὐτοὺς ἐφ' ἄπλοῦ χάρτου. — Ὅσα καὶ σημ. ὑπ' ἀριθ. 36 Κώδικος.—5) Κατ' ἄρθρ. 2 ν. 1007 τοῦ 1943 αἱ ἱεραὶ Μοναὶ ὡς καὶ ὁ ΟΔΕΠ ἐξομοιοῦνται τῇ Δημοσίῳ ὡς πρὸς τὰς ὑπὲρ τούτου τασσομένας ἀπαλλαγὰς τελῶν χαρτοσήμου, δικαστ. ἐνόμιμον καὶ παραβόλου.—6) Αἱ ὑπὲρ τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων ἰσχύουσαι ἐλάχιστε ἀτέλειαι καὶ φορολογικαὶ ἀπαλλαγαὶ περιλαμβάνουσι τὰ τε δημοτικὰ καὶ κοινοτικά ἀγαθοεργὰ ἰδρύματα (ἄρθρ. 18 ν. 1366 τῆς 15 Δεκ./13 Ἀπρ. 1944 «περὶ τῶν δημοτικῶν κλπ. ἀγαθοεργῶν ἰδρυμάτων» καὶ

8.—1. Έγγραφα έχοντα άντικείμενον κινήτην ή άκίνητον περιουσίαν κειμένην έν Ελλάδι ή ύποχρεώσεις έντελεστέας έν αύτῃ, συνταχθέντα δέ έν τῇ άλλοδαπῇ, άλλ' ουχι ένώπιον Έλληνικῆς Άρχῆς επί πληρωμῇ τοῦ οίκειου τέλους, ύποβάλλονται εἰς τὰ κατά τόν παρόντα νόμον τέλη ύπό τὰς κατωτέρω διακρίσεις: α') Εάν μὲν τὰ έγγραφα ταῦτα συνετάγησαν έν Εὐρώπῃ, Τουρκία και Αἰγύπτῳ, χαρτοσημαίνονται διά τοῦ ἀπλοῦ τέλους έντός προθεσμίας τριῶν ἐτῶν ἀπό τῆς ἐκδόσεως αὐτῶν, πρόσαγόμενα εἰς οἰονδήποτε έν Ελλάδι Οἶκον. Έφορον, άλλως ύπόκεινται εἰς τὰς έν ἄρθρῳ 40 παραγρ. 3 ποινάς. β') Εάν τὰ αὐτά έγγραφα συνετάγησαν έν τῇ άλλοδαπῇ, πλην ουχι έν Εὐρώπῃ, Τουρκία ή Αἰγύπτῳ, ύπόκεινται εἰς τὸ ἀπλοῦν κατά τόν παρόντα νόμον τέλος και μονον ἐφόσον προσάγονται ένώπιον Δικαστηρίων ή άλλης τοῦ Κράτους Άρχῆς.—2. Πάν άλλο έγγραφον, έχον άντικείμενον διάφορον τοῦ τῶν έγγράφων τῆς παραγρ. 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου, συντασσόμενον έν τῇ άλλοδαπῇ, ύπόκειται εἰς τὸ κατά τὸ ἄρθρον 24 παρ. 6 τοῦ παρόντος νόμου τέλος, μόνον εάν προσαχθῇ ένώπιον τῶν Έλληνικῶν Δικαστηρίων ή πάσης άλλης τοῦ Κράτους Άρχῆς.—3. Εἰς τὰς περιπτώσεις τοῦ ἔδαφιου β' τῆς ἀνωτέρω παραγράφου 1 και τῆς παραγρ. 2, τὸ κινήτῳν ἐπίσημα ἐπικολλάται και διαγράφεται ύπό τοῦ προσάγοντος τὸ έγγραφον.

35.—1. Συμβολαιογράφοι, δικαστήρια και πᾶσα δημοσία ή άλλη ἀρχή δικαιοῦνται νά ἀπαιτήσωσι πρὸ πάσης ἐνεργείας παρὰ τῶν ἐνδιαφερομένων τὴν προκαταβολήν τοῦ νομίμου τέλους χαρτοσήμου μετά παντός τυχόν νομίμου δικαιώματος διά τὰ εἰς τὰς ὑποθέσεις αὐτῶν ἀναγκαῖα έγγραφα.—2. α') Τὰ έν ἄρθροις 25, 26 και 27 τοῦ παρόντος ἀναφερόμενα τέλη χαρτοσήμου καταβάλλονται δι' ἐπικολλήσεως ἐπὶ τῶν

ἄρθρ. 49 τῆς διὰ Δ. 17 Μαΐου/8 Ἰουν. 1944 κωδικοποιήσεως).—7) Ὁ Ὀργανισμὸς Ἐενοδ. Πίστewς ἀπαλλάσσεται παντός τέλους χαρτοσήμου (ἄρθρ. 17 § 2 ν.δ. 181 τοῦ 1946 «περὶ ὀργανισμοῦ Ἐενοδ. Πίστewς»).—8) Και ὁ Ὀργανισμὸς Λιμ. Πειραιῶς (ἄρθρ. 3 § 1 και § 2 ζ' ἀν. ν. 1559 τοῦ 1950 «περὶ Ὀργ. Λ.Π.»).—Ὁρα και ἄρθρ. 7 ν. 1910 τοῦ 1944 «περὶ προστασίας πολυτέκνων».

1. Τὸ ἄρθρ. 35 § 1 ἐφαρμόζεται ἀναλόγως και ἐπὶ τοῦ εἰδικοῦ ἐνόμιμου ἀντιγραφικῶν δικαιωμάτων (ἄρθρ. 9 ἀν.ν. 386 τοῦ 1936 «περὶ τροπ. ἀν. ν. 20 Νοεμβρ. 1934 περὶ τρόπου ἐκδόσεως ἀντιγράφων κλπ.»).

2. Ὁ κηθεμῶν σχολαζουσῶν κληρονομιῶν, ὁσάκις ἐπισπεύθει δὲν πολιτικῆς-δίκαις ὡς αἰτῶν, ἐνάγων, ἀνακόπτων, ἐκκαλῶν, ἀναιρεσιῶν κλπ. δὲν ὑποχρεοῦται εἰς καταβολήν τελῶν χαρτοσήμου, δικαστ. ἐνόμιμου ν. Γ'ΟΗ, παραδῶλων ἐν γένει και προστίμων τῶν ἄρθρων 518, 783 και 823 Πολ. Δικ., τὸ ποσὸν ὁμως τούτων ἐκκαθαρίζεται και προσδιορίζεται ἐπακριβῶς διά τῶν ἐκδιδομένων δικαστ. ἀποφάσεων (ἄρθρ. 1 § 1 ἀν. ν. 1452 τοῦ 1938 «περὶ ἐκκαθαρίσεως κλπ. τελῶν χαρτοσήμου και δικαστ. ἐξόδων σχολαζουσῶν κληρονομιῶν»).—Ὁρα και ἄρθρ. 15 ἀν. ν. 2435/40 «περὶ συμπλ. τῆς περὶ χαρτοσήμου νομοθεσίας», ὡς ἀντικατ. δι' ἄρθρ. 33 ν. δ. 520 τοῦ 1941 «περὶ τροπ. ἀν. ν. 2039 κλπ.»), ἐν σελ. 458 σημ. 1.

έγγράφων κινήτου έπισήματος άναλόγου αξίας, άδιαφύρως του ποσού εις ό άνέρχονται ταύτα, πλην των περιπτώσεων περι όν έν αύτοις άλλως όρίζεται. β) Έξαιρετικώς τά προκαταβαλλόμενα τέλη του άρθρ. 25, έφ' όσον έν τή έδρα του δικαστηρίου έδρευεί δημόσιον Ταμείον, εισπραττονται διά διπλοτύπου εισπράξεως του Ταμείου τούτου. Τό διπλότυπον, εις ό μνημονεύονται πλήρη τά στοιχεία της ύποθέσεως, ήν άφοδοθησομένης σχετικής άποφάσεως, εισαρτάται εις τό πρωτότυπον της έκδοθησομένης σχετικής άποφάσεως, εις ήν έπίσης γίνεται μνεία της τοις τοσήμου τέλους, έχει δικαίωμα αναλήψεως αύτου από του ήττωμένου μετά της δικαστικής δαπάνης κατά τά έν τή Πολιτ. Δικον. ειδικώτερον όρισμένα. δ) Έν άνεπαρκεία της γενομένης προκαταβολής του νομίμου τέλους άποφάσεως έν πολιτικώς δίκαις, ό γραμματεύς του Δικαστηρίου προσκαλεί άνευ άναβολής τον πληρεξούσιον δικηγόρον του διαδίκου. όπως καταβάλη τό προς συμπλήρωσιν άπαιτούμενον τέλος έντός 15 ήμερών. Της προθεσμίας ταύτης παρελθούσης άπράκτου, τό καθυστερούμενον τέλος διπλασιάζεται συντασσομένης περι τούτου πράξεως. Τό τέλος τούτο βάσει της πράξεως ταύτης εισπράττεται ύπό των γραμματέων των δικαστηρίων κατά τάς διατάξεις περι εισπράξεως των δημοσίων έσόδων, των γραμματέων τούτων άσκούντων έν τή περιπτώσει ταύτη εξαιρετικώς τά δικαιώματα και τά καθήκοντα δημοσίου ταμίου². Όπου ύφίσταται ειδικόν δημόσιον ταμείον δικαστικών εισπράξεων τά άνωτέρω καθήκοντα ενεργεί ό ταμίας άντι ίων γραμματέων των δικαστηρίων, έπί τή αίτήσει των γραμματέων τούτων.—Διά διατάγματος δύνανται νά καθορίζονται αι λεπτομέρειαι της εκτελέσεως του παρόντος έδαφίου.—3.—4.—5. Έπί παύσεως ή διορισμού όριστικού ή προσωρινού έπιτρόπου ή κηδεμόνος ή αντίληπτορος προκαλουμένων έξ επαγγέλματος, κατά τά άρθρα 646, 649 και 652 της Πολιτικής Δικονομίας και 22, 31, 51, 88, 115, 135, 136 του περι άνηλικων, έπιτροπείας κλπ. νόμου, τά τέλη όσαύτως έπιβάλλονται μετά τό πέρας της διαδικασίας, ότε πέμπεται ύπό του εισαγγελέως, του ειρηνοδίκου ή του δικαστικού γραμματέως ή περι αύτων σημειώσις, ίνα εισπραχθώσι καθ' όν και έπί ποινικών ύποθέσεων τρόπον.—6. Έν τή περιπτώσει του άρθρου 460 του Έμπορικού νόμου, ό έπί της πτωχεύσεως εισηγητής όφείλει νά πέμψη την έκκαθάρισιν των τελών εις τον ταμίαν προς εισπραξίν.—7. Τά τέλη των έν τω κεφαλαίω

1. Τά έδ. α' και β' της παρ. 2 προσετέθησαν δι' άρθρ. 3 Β. Δ. 28/30 Νοεμβρ. 1950 «περι διατάξεων τινων τελών χαρτοσήμου»; συγχρόνως δ' αϊ μέχρι τούτου έδαφ. α' και β' έλαβον τά στοιχεία γ' και δ', ως έν τω κειμένω. Τό άνω άρθρ. 3 του Β. Δ. ίσχυσεν από 1 Ιανουαρ. 1951.

2. Κατ' άρθρ. 61 § 5 Κώδ. Δικηγόρων, ως συνεπλ. δι' άρθρ. 18 άν ν. 1752 του 1939 : «Κατ' ούδεμίαν περίπτωσην ύπέχει εϋθύνην ε δικηγόρος δι' όφειλόμενα συμπληρωματικά τέλη άποφάσεως ή άλλα δικαστικά δαπανήματα, άτινα θαρύνουσι τον έντολέα αύτου».

3. Αϊ §§ 3 και 4 παραλείπονται ως όρθωσαι τά έγγραφα της ποινικής διαδικασίας.

τρίτῳ τοῦ νόμου ΓΨΠ' (3780) τοῦ 1911 περὶ διαθηκῶν ἀναφερομένων πρακτικῶν καὶ λοιπῶν ἐγγράφων καὶ ἀντιγράφων προκαταβάλλονται ὑπὸ τοῦ Δημοσίου, εἰσπράττονται δὲ ἐπὶ τῇ βάσει καταστάσεων τῶν ἀρμόδιων ἀρχῶν ἐκ τῆς κληρονομίας.—8. Εἰς τὰς διαφορὰς μεταξὺ ἐργατῶν καὶ ἐργοδοτῶν κατὰ τὸν νόμον ΓΖΟΔ' (ὑπ' ἀριθ. 3974) τοῦ 1911 ὁ ἐνάγων προκαταβάλλει διὰ κινητοῦ ἐνόημου χάρτου, ἐπικολλωμένου ἐπὶ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 5 τοῦ αὐτοῦ νόμου ἐκθέσεως, ποσὸν τι ἀπέναντι τῶν ἐξόδων τῆς δίκης, ὀριζόμενον ὑπὸ τοῦ εἰρηνοδίκου, οὐχὶ δὲ ἀνωτέρων τῶν ἐξόδων 10.—9. Τὸ τέλος τοῦ ἄρθρ. 79 τοῦ ν. δ. 9/16 Νοεμβρίου 1925 «περὶ ἐκδικάσεως τῶν μικροδιαφορῶν κλπ.» ἐπαναχθέντος ἐν ἰσχύϊ ὑπὸ τοῦ ν. δ. 4527 τῆς 10/14 Ἀπριλίου 1930, εἰσπράττεται δι' ἐπικολλήσεως ἰσοξίου κινητοῦ ἐπισήματος ἐπὶ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 10 τοῦ αὐτοῦ ν. δ. ἐκθέσεως τοῦ Εἰρηνοδίκου. Ἐπὶ κλάσματος δραχμῆς εἰσπράττεται ἀκεραία δραχμῆ.—10. Οἱ κατὰ τὸ ἄρθρον 220 τῆς Πολ. Δικ. πένητες ὑποβάλλονται εἰς τὸ ἥμισυ τῶν νομίμων δικαστικῶν τελῶν ὅσοι καὶ μόνον προκαταβάλλεται ὑπὸ τοῦ ἀντιδίκου αὐτῶν, ὅταν ἐπισπύδῃ. Ἐν περιπτώσει ἥττης τοῦ πένητος ἄλλα τέλη οὔτε ἐκκαθαρίζονται οὔτε εἰσπράττονται. Ἐν περιπτώσει δὲ ἥττης τοῦ ἀντιδίκου αὐτοῦ ἢ εἰσπραξις τοῦ ὑπολοίπου ἡμίσεος τῶν τελῶν γίνεται κατὰ τὰ ἐν τῇ παραγράφῳ 2 τοῦ ἄρθρου 36 ὀριζόμενα.

36¹.—1. Ἐπὶ ἀντιδικίας πρὸς τὸ Δημόσιον τέλη προκαταβάλλονται

1. Κατ' ἄρθρον 15 ἀν. ν. 2435 τοῦ 1940 «περὶ συμπλ. τῆς περὶ τελῶν χαρτοσήμου νομοθ. ὡς ἀντικατεστ. δι' ἄρθρ. 33 ν. δ. 520 τοῦ 1941 :
 «1. Ἡ ὑπὸ τοῦ ἀν. ν. 2039 καὶ τῶν εἰς ἐκτέλεσιν αὐτοῦ Β. Δ. ὀριζομένη δικαστικὴ ἐπικληθεύσεως χρεῶν καὶ ἐν γένει ἐκκαθαρίσεως περιουσιῶν καταλειπομένων κατὰ κληρονομίαν καὶ δωρεὰν ὑπὲρ κοινωφελῶν ἰδρυμάτων καὶ σκοπῶν συντάσσεται ἀτελῶς . . . — 4. Οἱ ἐκτελεστοὶ τῶν διαθηκῶν ὑπὲρ κοινωφελῶν σκοπῶν, τὰ κοινωφελῆ ἰδρύματα καὶ κοινωφελεῖς περιουσίαι ἐν τῇ ἐννοίᾳ τοῦ ἀν. ν. 2039) 1939 ἀπαλλάσσονται τῶν τελῶν χαρτοσήμου διὰ τὰς δίκας αὐτῶν, τὰς παρὰ τούτων ἢ τῶν ἀντιδικῶν τῶν ἐπισπυδομένων καὶ σχετιζομένων πρὸς τὰς καταλειπομένας ὑπὲρ κοινωφελῶν σκοπῶν, ἰδρυμάτων καὶ περιουσιῶν κληρονομίας, κληροδοσίας καὶ δωρεάς, μὴ ὑποχρεούμενοι εἰς προκαταβολὴν τοιούτων τελῶν συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 208 Πολιτ. Δικον., δικαστικοῦ ἐνόημου τοῦ ν. ΓΖΟΗ) 1911 καὶ παραβόλων ἐν γένει προβλεπομένων ὑπὸ τῆς Πολιτ. Δικονομίας ἢ ἄλλων εἰδικῶν Νόμων. — 5. Ἐν περιπτώσει ἥττης τοῦ ἀντιδίκου τοῦ ἐκτελεστοῦ τῆς διαθήκης, τῶν κοινωφελῶν ἰδρυμάτων καὶ περιουσιῶν τ' ἀνωτέρῳ μὴ καταβληθέντα ὑπ' αὐτῶν τέλη καὶ δικ. ἐξοδα ἐπιδικάζονται διὰ τῶν ἐκδιδομένων δικαστ. ἀποφάσεων ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου βεβαιούνται δὲ ὡς δημόσιον ἔσοδον εἰς βάρος τοῦ ἥττηθέντος ἀντιδίκου ὑπὸ τοῦ οἰκ. ἐφόρου ἐντολῇ τῆς Διοσεως Ἐθν. Κληροδοτημάτων Ὑπουργ. Οἰκονομικῶν καὶ εἰσπράττονται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων βάσει τῆς ἐκδοθείσης ἀποφάσεως, ἀφοῦ προηγουμένως αὕτη καταστῆ ἐκτελεστὴ κατὰ τὰς περὶ τελῶν καὶ δικ. ἐξόδων διατάξεις τῆς.—6. Ἐν περιπτώσει ἥττης τοῦ ἐκτελεστοῦ τῆς διαθήκης, τῶν κοινω-

μόνον ὑπὸ τοῦ ἀντιδίκου τοῦ Δημοσίου αἰτοῦντος, ἐνάγοντος, ἀνακόπτοντος, ἐκκαλοῦντος, ἢ ἀναιρεσειόντος καὶ ἐν γένει καταδιώκοντος, ἐπιδικαζόμενα αὐτῶ ἐν περιπτώσει ἤττης τοῦ Δημοσίου μετὰ τῶν δικαστικῶν ἐξόδων καὶ καταβαλλόμενα μετὰ κοινοποίησιν ἐπιταγῆς ἐξ ἀπογράφου τῆς ἀποφάσεως δι' ἐντάλματος μὲν τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργείου καὶ ὁμοῦ μετὰ τῆς ἐπιδικαζομένης ἀπαιτήσεως, δι' ἐντάλματος δὲ τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν ὅταν ἐπιδικάζωνται μόνον δικαστικά ἐξοδα καὶ τέλη.—2. Ἐν περιπτώσει ἤττης τοῦ ἀντιδίκου τοῦ Δημοσίου ἢ βεβαιώσις τῶν τελῶν ἐπιδιώκεται ὁμοῦ μετὰ τῶν ἐπιδικαζομένων τῶ Δημοσίου δικαστικῶν ἐξόδων, ὡς καὶ τῶν ὀφειλομένων ἀπ' ἀρχῆς τῆς δίκης καὶ μὴ βεβαιωθέντων τελῶν, ἐπιμελεία τῆς Διευθύνσεως Δικαστικοῦ Ὑπ. Οἰκονομικῶν, βάσει τῆς κοινοποιηθείσης ἐπιταγῆς ἐξ ἀπογράφου ἢ βάσει ἀποσπασμάτων τῶν σχετικῶν ἀποφάσεων.—3. Ἐν περιπτώσει ἤττης ἀνακόπτοντος καὶ ἐν γένει καταδιώκοντος, τέλη οὔτε ἐκκαθαρίζονται οὔτε εἰσπράττονται.—4. Ἐπὶ διεξαγωγῆς ἀποδείξεων παντὸς εἴδους μόνον διὰ τὴν αἰτήσιν τοῦ Δημοσίου ἐνεργουμένην δὲν προκαταβάλλονται τέλη, ἢ δὲ ἐκθεσις συντάσσεται ἀτελῶς προκειμένης ἐξετάσεως μάρτυρος τοῦ Δημοσίου ἢ βεβαιώσεως, πραγματογνωμοσύνης, αὐτοψίας κλπ. αἰτήσιν τοῦ Δημοσίου βαρυνομένου δι' αὐτῆς.—5. Αἱ ἀνωτέρω παράγραφοι ἐφαρμόζονται καὶ προκειμένου περὶ Δήμων καὶ Κοινοτήτων ἐν γένει, τῶν προσώπων τῶν ἀπαλλασσομένων τελῶν χαρτοσήμου, ὅποτε ἐν περιπτώσει ἤττης τοῦ ἀντιδίκου τούτων, τὰ τέλη βεβαιοῦνται ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου ἐφαρμοζομένης τῆς διαδικασίας τῆς ἀνωτέρω παραγράφου 2.—6. Ἐπιτρέπεται ὅπως διὰ Διατάγματος καθορίζονται αἱ λεπτομέρειαι τῆς ἐκτελέσεως τοῦ παρόντος ἀρθρου¹.

φελῶν ἰδρυμάτων καὶ περιουσιῶν τὰ μὴ καταβληθέντα παρ' αὐτῶν τέλη καὶ δικ. ἐξοδα δὲν ἐκκαθαρίζονται οὔτε εἰσπράττονται παρὰ τούτων, ἐπιδικάζονται δὲ εἰς τοὺς νικῆσαντας ἀντιδίκους τὰ παρὰ τῶν ἰδίων καταβληθέντα τέλη καὶ δικ. ἐξοδα.—7. Οἱ γραμματεῖς τῶν δικαστηρίων ὑποχρεοῦνται ν' ἀποστέλλωσιν ἐκάστοτε εἰς τὸ Ὑπ. Οἰκονομικῶν (Δ)σις Ἐθν. Κληροδοτημάτων) ἀντίγραφα εἰς διπλοῦν τῶν δικαστικῶν ἀποφάσεων, ἐν τὸς δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς των. δι' ὧν ἐν περιπτώσει ἤττης τοῦ ἀντιδίκου τῶν ἐκτελεστικῶν διαθηκῶν ὑπὲρ κοινῶφελῶν σκοπῶν, κοινῶφελῶν ἰδρυμάτων καὶ περιουσιῶν ἐπιδικάζονται ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου τέλη χαρτοσήμου καὶ δικ. ἐξοδα. Οἱ μὴ ἐκπληροῦντες τὴν ὑποχρέωσιν των ταύτην ὑπόκεινται εἰς τὰς ποινὰς τοῦ ἀρθρου 53 τοῦ κώδικος χαρτοσήμου, ἐπιβαλλομένης διὰ πράξεως τοῦ οἰκείου οἴκον. ἐφόρου ἐπιφυλασσομένης καὶ τῆς κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθρου 140 § 4 τοῦ ἀν. ν. 2039)1939 πειθαρχικῆς διώξεως των).

Αἱ παρ. 1—4 τοῦ ἀρθρ. 36 ἀπετίλειαν τὸ ἀρθρ. 19. Διατ. 26 Ἰουν. 1944 «περὶ κώδικος τῶν νόμων περὶ δικῶν τοῦ Δημοσίου» (ἐν ὄρα ἐν οἰκείᾳ θέσει παρόντος Μέρους.

1. Σχετικὰ τὰ ἀρθρα 1 καὶ 2 τοῦ ἀν. ν. 1452 τοῦ 1938 «περὶ ἐκκα-

37.—1. Ἐπὶ συμβολαίων ἐν οἷς συμβάλλεται τὸ Δημόσιον, οἱ δῆμοι καὶ αἱ κοινότητες ἢ Νομικὰ Πρόσωπα δημοσίου δικαίου ἢ ἄλλα πρόσωπα ἀπαλλασσόμενα τελῶν χαρτοσήμου, τὸ τέλος καταβάλλει τὸ ἕτερον συμβαλλόμενον μέρος, ὡσαύτως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν πρὸς τὸ Δημόσιον, τὸν δῆμον ἢ τὴν κοινότητα ἢ Νομικὰ Πρόσωπα δημοσίου δικαίου ἢ ἄλλα πρόσωπα ἀπαλλασσόμενα τελῶν χαρτοσήμου ἐξοφλητικῶν ἀποδείξεων καὶ ἐπὶ λογαριασμῶν ὑποκειμένων εἰς τὸ τέλος τοῦτο καταβάλλεται ὑπὸ τοῦ ἐτέρου μέρους.

40.—5. α') Ἐξαιρητικῶς αἱ συναλλαγματικαὶ καὶ τὰ γραμμάτια εἰς διαταγὴν¹, εἴτε ἐμπορικὰ εἴτε μὴ, καὶ αὐτὰ τὰ ἄτακτα ἐκ τῶν ἐγγρά-

θηρίσεως καὶ βεβαίωσεως τελῶν χαρτοσήμου κλπ., ἔχοντα ὡς ἐξῆς :

«1.—1. Ὁ κηδεμὼν σχολαζουσῶν κληρονομιῶν, ὡς αἰτῶν, ἐνάγων, ἀνγκόπτων, ἐκκαλῶν, ἀναιρεσεῶν καὶ ὑφ' οἰανδήποτε ἐν γένει διαδικαστικὴν ἰδιότητα, δὲν ὑποχρεοῦται εἰς καταβολὴν τελῶν χαρτοσήμου, δικαστ. ἐνόμιου ν. Γ' 20H' τοῦ 1911, παραδῶλων ἐν γένει καὶ προστίμων τῶν ἄρθρων 518, 783 καὶ 823 Πολ. Δικον., ὡς ταῦτα ἔτροπ. μεταγενεστέρως, τὸ ποσὸν ὅμως τοῦτων ἐκκαθαρίζεται καὶ προσδιορίζεται ἐπακριθῶς διὰ τῶν ἐκδιδόμενων δικαστικῶν ἀποφάσεων.—2. Ἐν περιπτώσει ἤττης τοῦ ἀντιδίκου τοῦ κηδεμόνος τὰ ἀνωτέρω τέλη καὶ λοιπὰ δικαστ. ἐξόδα βεβαιοῦνται ἐπιμελείᾳ τοῦ οἰκείου οἰκ. ἐφόρου, ἐφαρμοζομένων κατ' ἀναλογίαν τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 36 παρ. 2 Κώδικος χαρτοσήμου, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἐν αὐτῇ καθοριζομένων τίτλων καὶ εἰσπράττονται παρὰ τοῦ ἠττηθέντος ἀντιδίκου κατὰ τὰς διατάξεις τῶν νόμων περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων.—3. Ἐν περιπτώσει ἤττης τοῦ κηδεμόνος ἐὰν μὲν ἡ σχολάζουσα κληρονομία περιέλθῃ εἰς τὸ Δημόσιον, ὡς κληρονόμον, οὐδεμία βεβαίωσις τῶν τελῶν καὶ λοιπῶν ἐξόδων γίνεται. Ἀποδιδομένης ὅμως ταύτης εἰς νομιμοποιουμένους κληρονόμους ἐκ διαθήκης ἢ ἐξ ἀδιαθέτου βεβαιοῦνται ταῦτα ἐπ' ὀνόματι αὐτῶν ὑπὸ τοῦ οἰκείου οἰκ. ἐφόρου κατὰ τὰς διατάξεις τῆς προηγ. παραγράφου καὶ καταβάλλονται ὑπὸ τῶν κληρονόμων εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον πρὸ πάσης ἀποδόσεως τῆς κληρονομίας».

«2.—Ἐπὶ ἀναγκαστικῆς ἐκτελέσεως ἐπισπευδομένης ὑπὸ κηδεμόνος σχολαζούσης κληρονομίας, αἱ παρ' αὐτοῦ ἐπιχειρούμεναι πράξεις τῆς διαδικασίας ἐκτελέσεως, συντάσσονται ἀτελῶς. Προσδιορίζεται ὅμως ὑπὸ τοῦ συμβολαιογράφου ἐν ἐκάστη πράξει τὸ ὀφειλόμενον τέλος χαρτοσήμου καὶ κατὰ τὴν διανομὴν τοῦ πλειστηριάσματος κατατάσσεται ἄνευ ἀναγγελίας τὸ Δημόσιον διὰ τὰ ποσὰ τῶν ὀφειλομένων τελῶν προνομιακῶς κατὰ τὴν ἐν τοῖς ἄρθροις 940 ἐδ. 1 Πολ. Δικ. ὀριζομένην τῆσιν».

1. Ἄρθρ. 78 ν. 5960 τῆς 23 Δεκεμβρίου 1933 «περὶ ἐπιταγῆς».

«Ἡ ἰσχὺς τῶν ἐκ τῆς ἐπιταγῆς δικαιωμάτων καὶ ὑποχρεώσεων δὲν θίγεται ἐκ τῆς μὴ τηρήσεως τῶν διατάξεων περὶ χαρτοσημάνσεως αὐτῆς. Ἡ ἀσκησις ὅμως τῶν ἐκ τῆς ἐπιταγῆς δικαιωμάτων ἀναστρέλλεται μέχρι τῆς νομίμου χαρτοσημάνσεως αὐτῆς διὰ καταβολῆς τοῦ νομίμου χαρτοσήμου καὶ τῶν νομίμων προστίμων».

φων τούτων, γεγραμμένα ἐφ' ἁπλοῦ χάρτου ἢ ἐπὶ σφραγιστοῦ χάρτου ἐλάσσονος τῆς νομίμου ἀξίας ἢ μὴ φέροντα τὸ ἀνάλογον κινητὸν ἐπίσημα κατὰ τὸν προσήκοντα χρόνον καὶ τρόπον διαγραφέν ἐφ' ὅσον ἐπιτρέπεται ἢ ἐπίθεσις ἐπ' αὐτῶν κινητοῦ ἐπισήματος ἢ μὴ ἔχοντα τὰς δύο σφραγίδας τοῦ σφραγιστοῦ χάρτου ἀριστερὰ ἢ δεξιῶ τοῦ σώματος αὐτῶν, κατὰ τὴν ἀρχὴν ἢ τὸ τέλος τῶν γεγραμμένων στίχων, ἢ ἐφ' ὅσον δὲν συνετάχθησαν ἐξ ἀρχῆς ἐπὶ τοῦ εἰδικοῦ ἐνόημου ἐντύπου καθ' ἣν περίπτωσιν διὰ τὰ τοιαῦτα ἔγγραφα ἔχει καθορισθῆ ἴδιος τύπος τοιούτου εἰδικοῦ ἐνόημου ἐντύπου, θεωροῦνται ὡς κατὰ παράβασιν τοῦ νόμου ἐφ' ἁπλοῦ χάρτου γεγραμμένα καὶ ἐκτὸς τῶν συνεπειῶν τῆς πληρωμοῦνται τῶν πλεονεκτημάτων τῶν ἄρθρων 729 καὶ 732 Πολ. Δικ., εἶναι ἀνεπίδεκτα διαμαρτυρήσεως, δὲν παρέχουσι τῷ κομιστῇ ἀγωγὴν κατὰ τοῦ ἐκδότη, ἀκύρου οὐσης πάσης συναλλαγματικῆς οὐδὲ ταύτας ρήτρας.—γ') Ἐπὶ τῇ ὑπὸ τοῦ Οἴκου. Ἐφόρου ἐπιθέσει κινητοῦ ἐπισήματος ἀξίας ἴσης πρὸς τὸ ἐλλεῖπον τέλος καὶ τὸ πρόστιμον τὰ ἔγγραφα ταῦτα ἀνακτῶσι τὰ τῶν ἄρθρων 729 καὶ 732 Πολ. Δ. κ. πλεονεκτήματα, αἶρονται δὲ συγχρόνως ἅπασαι αἱ ἐν τῷ ἐδ. α' τῆς παρούσης παραγράφου στερησεις καὶ ἐκπτώσεις.

41.—1. Ἡ μὴ χρησιμοποίησις τῶν εἰδικῶν ἐνόημων ἐντύπων τῶν ζεκανονισμένων δι' ὠρισμένας κατηγορίας ἔγγραφων ἔχει ὡς συνέπειαν ὅτι τὸ ἔγγραφον θεωρεῖται ὡς γραφέν ἐφ' ἁπλοῦ χάρτου ἐφαρμόζονται δ' ἀναλόγως αἱ διατάξεις τοῦ ἀνωτέρω ἄρθρου 40. Εἰδικῶς προκειμένου περὶ συναλλαγματικῶν καὶ γραμματίων ἐφαρμόζονται αἱ εἰδικαὶ παράγραφοι τοῦ ἀνωτέρω ἄρθρου 40.

42.—1. Ἡ γραφὴ στίχων πλείονων τῶν τριάκοντα κατὰ σελίδα τοῦ φύλλου σφραγιστοῦ χάρτου καὶ ἢ ἐπὶ τοῦ ἔξω περιθωρίου τοῦ φύλλου γραφὴ ὡς καὶ ἢ κάλυψις τῶν σφραγίδων ὡς καὶ ἢ παραμόρφωσις αὐτῶν εἰς τρόπον ὥστε νὰ μὴ διακρίνηται τὸ ποσὸν τῆς τιμῆς ἢ καὶ ἄνευ τῆς συνεπειᾶς ταύτης τιμωρεῖται δι' ὑποβολῆς τῶν ἔγγραφων εἰς πρόστιμον ἰσότιμον τοῦ τέλους τοῦ σφραγιστοῦ χάρτου ἐφ' οὗ ἐγράφησαν πρὸ τῆς ἐπιβολῆς αὐτοῦ τὰ ἔγγραφα εἶνε ἀπαράδεκτα ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων καὶ πάσης ἀρχῆς, εἰδικῶς δὲ τὸ ἔγγραφον τὸ φέρον σφραγίδα ἢ τὸ ἐπίσημα παραμειορφωμένον ὥστε δὲν διακρίνηται ἢ τιμὴ αὐτοῦ, ἐκλαμβάνεται γεγραμμένον ἐπὶ χαρτοσήμου δραχμῆς μιᾶς, υποβάλλεται δὲ εἰς πρόστιμον διπλάσιον τοῦ τέλους καὶ οὐχὶ κατώτερον τῶν δραχμῶν 50.

44.—1. Ἡ μὴ χαρτοσήμανσις πρὸ πάσης χρήσεως τοῦ ἡμερολογίου, καὶ τοῦ βιβλίου τῶν ἀπογραφῶν ὡς καὶ τῶν λοιπῶν βιβλίων τῶν ἀναφερομένων ἐν τῇ παραγράφῳ 18 τοῦ ἀνωτέρω ἄρθρου 18 υποβάλλεται εἰς πληρωμὴν τοῦ τέλους χαρτοσήμου καὶ πρόστιμου μέχρι δραχμῶν 10.000¹, τῆς θεωρήσεως, ἀριθμήσεως καὶ μονογραφίσεως ἐνεργουμένης ὑπὸ μόνου τοῦ Οἴκου. Ἐφόρου.—2. Μὴ ὑποβληθέντων εἰς τέλη

1. Ἐδεκαπλῆσιόσθη δι' ἄρθρ. 7 Β. Δ. 12/15 Σεπτ. 1949.

χαρτοσήμου τῶν ἀνωτέρω βιβλίων αἱ ἐν αὐτοῖς ἐγγραφαὶ οὐδεμίαν ἔχουσιν ἀποδεικτικὴν δύναμιν πλὴν μόνον ὅτε καὶ ἐφόσον χρησιμεύουσιν εἰς ἀπόκρουσιν ἢ ὑποστήριξιν τῆς ποινικῆς ἀγωγῆς.

45¹.—1. Τὰ προικοσύμφωνα, αἱ συμβάσεις δωρεᾶς, αἱ συμβάσεις αἱ ἔχουσαι ἀντικείμενον σύστασιν, μετάθεσιν, ἀλλοίωσιν πραγματικῶν δικαιωμάτων ἐπὶ ἀκινήτων κτημάτων ἢ μεταβολῆν τῆς νομῆς αὐτῶν καὶ πᾶσαι αἱ συμβάσεις αἱ εἰς ὑποθήκας ἀφορῶσαι ὡς καὶ τὰ προσύμφωνα περὶ οἰασθήποτε τῶν ἀνωτέρω συμβάσεων γίνονται πάντοτε ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος ἐνώπιον συμβολαιογράφου.

49².—1. Ἐν περιπτώσει μὴ νομίμου διαγραφῆς ἢ μὴ νομίμου ἀκυρώσεως ἅμα τῇ ἐπικολλήσει ἐπὶ τοῦ ἐγγράφου τοῦ κινήτου ἐπισήματος, καὶ παντὸς ἄλλου ἐνόημου δι' οὗ εἰσπράττονται φόροι, τέλη καὶ δικαιοῦματα τοῦ Δημοσίου, ἢ διὰ τοῦ κινήτου ἐπισήματος σήμανσις θεωρεῖται μὴ γενομένη, τοῦ ἐγγράφου θεωρουμένου ὡς γεγραμμένου ἐξ ἀρχῆς ἐφ' ἄπλου χάρτου.—2. Πλὴν τούτου ἢ μὴ νόμιμος διαγραφὴ ἢ μὴ νόμιμος ἀκύρωσις ἅμα τῇ ἐπικολλήσει ἐπὶ τοῦ ἐγγράφου τοῦ κινήτου ἐπισήματος ἢ παντὸς ἄλλου ἐνόημου δι' οὗ εἰσπράττονται φόροι, τέλη καὶ δικαιοῦματα, τιμωρεῖται διὰ προστίμου μέχρι δραχμῶν 1000. Ἐὰν ὁ παραβάτης εἶναι λειτουργὸς ἢ ὑπάλληλος ἐκ τῶν ἀναφερομένων εἰς τὸ κατωτέρω ἄρθρον 51 τὸ πρόστιμον τριπλασιάζεται.

51².—Ἡ ὑπὸ δημοσίων, ἐκκλησιαστικῶν, δημοτικῶν, κοινοτικῶν λειτουργῶν ἢ ὑπὸ προϊσταμένων ἢ ἄλλων ὑπαλλήλων λιμενικῶν ἐπιτροπῶν, εἰδικῶν ταμείων, νομικῶν προσώπων καὶ ὀργανισμῶν δημοσίου δικαίου, ἢ ὑπὸ δικηγόρων μὴ ἐξ ὑπαρχῆς γραφῆ ἐπὶ τοῦ ἀναλόγου σφραγιστοῦ χάρτου τῶν ἐγγράφων τῶν ὑπ' αὐτῶν ἐκδιδομένων ἢ ἐνώπιον αὐτῶν συντασσομένων ἢ ἢ μὴ ἐπικόλλησις, ἅμα τῇ συντάξει, τῶν παρ' αὐτῶν συντασσομένων ἐγγράφων τοῦ ἀναλόγου κινήτου ἐπισήματος εἰς ἃς περιπτώσεις ἐπιτρέπεται τοῦτο ὡς ἐπίσης καὶ ἡ ἀποδοχὴ πρὸς ὑπηρεσιακὴν χρῆσιν, ἢ τοιαύτη χρῆσις ἐγγράφων μὴ γεγραμμένων ἐξ ἀρχῆς ἐπὶ τοῦ ἀναλόγου σφραγιστοῦ χάρτου ἢ ἐφ' ὧν δὲν ἔχει ἐπιτεθῆ, ἅμα τῇ συντάξει του, τὸ ἀνάλογον κινήτων ἐπίσημα, εἰς ἃς περιπτώσεις ἐπιτρέπεται ἢ ἐπίθεσις τοιούτου, τιμωρεῖται ὑποβαλλομένων τῶν παραβατῶν εἰς τὴν πληρωμὴν τοῦ τέλους χαρτοσήμου καὶ προστίμου οὐχὶ ὀλιγωτέρου τοῦ ἄπλου τέλους καὶ οὐχὶ ἀνωτέρου τοῦ δεκαπλασίου τοῦ μὴ καταβληθέντος τέλους χαρτοσήμου, ἀνευ ἀναγωγῆς κατὰ τοῦ ἰδιώτου, ὅστις καὶ αὐτὸς ὑπόκειται εἰς τὴν πληρωμὴν τοῦ κατὰ τὸ ἀνωτέρω ἄρθρ. 40 τέλους καὶ προστίμου.—2. α) Πᾶς λειτουργὸς ἢ ὑπάλληλος ἐκ τῶν ἐν τῇ ἀνωτέρω παραγράφῳ 1 ἀναφερομένων εὐθύς ὡς περιέλθῃ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν αὐτοῦ ἐγγραφον ὑποκείμενον εἰς τέλος χαρτοσήμου καὶ μὴ συντεταγμένον νομίμως ἐπὶ τοῦ ἀναλόγου χαρ-

1. Κατηργήθη δι' ἄρθρ. 31 ἀν. ν. 2783|41 Εἰσαγ. Ἄστ. Κώδικος.

2. Τὰ ἄρθρα 49, 50, 51, 56, 57, 59—62, 65 καὶ 66 ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ ἐπὶ τοῦ εἰδικοῦ ἐνόημου ἀντιγραφικῶν δικαιωμάτων (ἄρθρ. 11 ἀν. ν. 386 τοῦ 1936).—Τὰ ποσὰ τῶν ἐν ἄρθρ. 49 § 2, 51, 55, 57 § 1 καὶ 50 προστίμου, ἐδεκαπλασιασθήσαν δι' ἄρθρ. 7 Β. Δ. 12/15 Σεπτ. 1949.

τοσήμου, υποχρεούται ὅπως ἄνευ ἀναβολῆς συντάσῃ σὺντομον ἐκθεσιν περὶ τῆς ἐξακριβωθείσης παραβάσεως καὶ διαβιβάζῃ ταύτην πρὸς τὸν Οἶκον. Ἐφόρον τῆς περιφερείας του μετὰ τοῦ μὴ νομίμως σεσημασμένου ἔγγραφου διὰ τὴν ἐπιβολὴν κατὰ τῶν παρὰ τῶν ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου προβλεπομένων ποινῶν εἰδοποιῶν ἀπαραιτήτως περὶ τοῦτου τὸν ἐνδιαφερόμενον. Μόνον μετὰ τὴν καταβολὴν τοῦ τέλους καὶ τοῦ προστίμου τοῦ διὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ Οἴκου. Ἐφόρου καταλογισθέντος δι' ἐπιθέσεως ὑπ' αὐτοῦ κινήτου ἐπισήματος διὰ τε τὸ τέλος καὶ τὸ πρόστιμον ἐπιτρέπεται ἢ χρῆσις τοῦ ἔγγραφου τοῦτου ὑπὸ τῶν λειτουργῶν καὶ ὑπαλλήλων τούτων.—β) Καθ' ἃς περιπτώσεις ἐκ τῶν ἐνόντων κρίνουναι Δικαστήρια, Πρόεδροι δικαστηρίων ἢ εἰρηνοδίκαι, ἐξαιρουμένων τῶν δικῶν ἐκ συναλλαγματικῶν ἢ γραμματιῶν, ἐπίσης δὲ εἰς περιπτώσεις ποινικῶν δικῶν καὶ ἀνακρίσεων ἐπιτρέπεται ὅπως λαμβάνονται ὑπ' ὄψει προσαγόμενα ἔγγραφα κατὰ παράβασιν τοῦ νόμου συντεταγμένα ἐφ' ἀπλοῦ χάρτου ἢ ἐπὶ χαρτοσήμου ἐλάσσονος ἀξίας χωρὶς ἐκ τούτου νὰ παρακωλύεται ἢ ἐφαρμογῇ τῆς διαδικασίας τοῦ ἐδ. α' τῆς παρουσίας παραγράφου διὰ τὴν ἐπιβολὴν τοῦ τέλους καὶ τοῦ προστίμου.—3. Ἐπὶ πράξεων τῶν προέδρων, γραμματέων, συμβολαιογράφων, δικηγόρων, τῶν φυλάκων ὑποθηκῶν τε καὶ μεταγραφῶν καὶ τῶν κλητήρων παρὰ τοῖς δικαστηρίοις ἅπασιν ἢ παράβασιν τῶν περὶ τέλος χαρτοσήμου διατάξεων τοῦ νόμου ἐπάγεται καὶ πειθαρχικὴν ποινὴν ἐπιβαλλομένην ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου δικαστηρίου, κατὰ τὰ ἐν τῷ δικαστ. ὀργανισμῷ ὄρισμένα. Ὁσαύτως δὲ καὶ οἱ δημόσιοι λειτουργοὶ ἐν περιπτώσει παραβιάσεως τῶν διατάξεων τοῦ νόμου περὶ τελῶν χαρτοσήμου τιμωροῦνται πειθαρχικῶς, κατὰ τοὺς ἰσχύοντας περὶ πειθαρχικῆς δικαιοδοσίας νόμους.—4. Ἐνεκα παραβύσεως τῶν διατάξεων περὶ τέλους ἔγγραφῆς ἐν τοῖς δικαστικοῖς πινάκιοις, εὐθύνονται ἀλληλεγγύως διὰ τὴν πληρωμὴν τοῦ ὑπὸ τῆς πρώτης παραγράφου τοῦ παρόντος ἄρθρου καθοριζομένου προστίμου ὃ τε πρόεδρος τοῦ δικαστηρίου καὶ ὁ γραμματεὺς.

59—61¹.

62.—1. Ἄν μὴ ἐπιτεθῇ προσθέτως τὸ νόμιμον ἐπίσημά διὰ τε τὸ τέλος καὶ τὸ πρόστιμον συμφώνως πρὸς τὰ ἀνωτέρω ἄρθρα ἐπὶ παντός ἔγγραφου ὑποκειμένου εἰς τέλος καὶ κατὰ παράβασιν τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος νόμου μὴ νομίμως ἐξ ὑπαρχῆς σημαθέντος, τὰ δικαστήρια καὶ αἱ δημόσιαι ἀρχαὶ δὲν ἐπιτρέπεται νὰ δεχθῶσιν α) οὐδὲν οὐδὲν εἰς τέλος χαρτοσήμου μὴ γραφὴν ἀπ' ἀρχῆς ἐπὶ χάρτου σεσημασμένου ἢ γραφὴν μὲν ἀλλ' ἐπὶ χάρτου κατωτέρας τιμῆς, β) οὐδὲν ἔγγραφον ἔχον τὰς σφραγίδας κεκαλυμμένας διὰ γραφῆς ἢ ἄλλως παραμεμορφωμένας εἰς τρόπον ὥστε νὰ μὴ διακρίνεται τὸ ποσὸν τῆς τιμῆς. Τῶν σφραγίδων καλυφθεισῶν μὲν, ἀλλ' οὐχὶ εἰς τρόπον κωλύοντα τὴν διάγνωσιν τῆς τιμῆς, τὸ ἔγγραφον λαμβάνεται ὑπ' ὄψει μόνον μετὰ τὴν καταβολὴν τοῦ ἐν τῷ ἄρθρῳ 42 προστίμου.

63.—1. Ἐπιτεθέντος κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Οἴκου. Ἐφόρου τοῦ κ.

1. Ὅρα ταῦτα ἐν Ποιν. Κώδικι ἐκδ. Ζ', τόμῳ Β' σελ. 210.

νητοῦ ἐπισήματος, τὰ δικαστήρια καὶ αἱ δημόσια ἀρχαὶ ὀφείλουσι νὰ δεχθῶσι τὸ ἔγγραφο, τῆς πράξεως τοῦ Οἴκου. Ἐφόρου ἀποτελοῦσης δεδικασμένον ὡς πρὸς τε τὸ νόμιμον καὶ τὸ ἐμπρόθεσμον τῆς χαρτοσημάνσεως.

64.—1. Ἐπὶ προσαγωγῆς ἰδιωτικῶν ἐγγράφων ἐν ἀντιγράφῳ, ἀπαιτεῖται πρὸς παραδοχὴν αὐτῶν ἐπίσημος βεβαίωσις ὅτι τὸ πρωτότυπον εἶναι γεγραμμένον ἐπὶ τοῦ νομίμου χάρτου ἢ ὑπεβλήθη εἰς τὸ πρόστιμον. Ἐν ἐλλείψει τῆς βεβαίωσεως ταύτης, τὸ προσαγόμενον ἀντίγραφον ὑποβάλλεται εἰς τε τὸ τέλος καὶ τὸ πρόστιμον ὡς πρωτότυπον.

65.¹ — Ἐπὶ τῶν εἰς τὸ τέλος τοῦ χαρτοσήμου ἀναγομένων παραβάσεων, ἐκτὸς τῶν περιπτώσεων καθ' ἃς καταλογίζεται χρημ. ποινὴ ἢ φυλάκισις ἐπιβαλλομένη ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου ποινικοῦ δικαστηρίου, ἀποφαίνεται πάντοτε ὁ Οἴκος. Ἐφορὸς καταλογίζων διὰ πράξεώς του εἰς βάρους τοῦ παραβάτου τὸ νόμιμον τέλος καὶ τὸ πρόστιμον...

Νόμος 5017 τῆς 3/13 Ἰουνίου 1931

«περὶ πολιτικῆς ἀεροπορίας».

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ XIII.

Ἐποθηκεύσεις ἀεροσκαφῶν.

64.—Τὰ ἀεροσκάφη θεωροῦνται κινητὰ πράγματα, δύνανται ὁμως νὰ ὑποθηκευθῶσι κατὰ τὰς περὶ ὑποθήκης πλοίων διατάξεις τοῦ Ἐμπορ. νόμου.—Τὰ βιβλία ὑποθηκῶν τῶν ἀεροσκαφῶν τηροῦνται παρὰ τῷ ἀρμοδίῳ τμήματι τῆς Διευθύνσεως Πολ. Ἀεροπορίας τοῦ Ὑπ. Ἀεροπορίας, ὁ τμηματάρχης τοῦ ὁποίου ἢ ὁ κατὰ νόμον ἀναπληρωτὴς του εἶναι ὁ ἀρμοδῖος ὑποθηκοφύλαξ.—Αἱ λεπτομερεῖαι ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος ἐφαρμοσθήσονται διὰ τοῦ Κανονισμοῦ.

65.—Τὰ ἀεροσκάφη ὑπόκεινται εἰς κατάσχεσιν κατὰ τὰς περὶ κατασχέσεως κινητῶν διατάξεις τῆς Πολιτ. Δικονομίας διὰ πᾶσαν ἀπαίτησιν πιστωτοῦ ἢ ἀξίωσιν ἀποζημιώσεως διὰ βλάβας προσγενομένας εἰς πρόσωπα καὶ κινητὰ ἢ ἀκίνητα κτήματα, ἐφ' ὅσον δὲν ἔχει παρέλθει ἑξάμηνον ἀπὸ τῆς γενέσεως τῆς ἀξιώσεως ταύτης, πάντοτε ὁμως, προκειμένου περὶ συντηρητικῆς κατασχέσεως, μετὰ προηγουμένην ἄδειαν τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν τῆς περιφερείας, ἐν ἣ τὸ ἀεροσκάφος προσεγγειώθη. Τὸ Κράτος δικαιούται νὰ κατάσχη πᾶν Ἑλληνικὸν ἢ ξένον ἀεροσκάφος οὗτινος ὁ κυβερνήτης ὑπέπεσεν εἰς παράβασιν τινα τοῦ παρόντος νόμου ἢ ὅπερ δὲν πληροῖ τοὺς ἐν τούτῳ προβλεπομένους ὅρους κυκλοφορίας. Ἡ ἐπὶ ἀεροσκάφους κατάσχεσις συνεπάγεται ἀπαγόρευσιν ἀναχωρήσεως ἢ οἰασδῆποτε μεταφορᾶς τούτου. Διὸ τὴν παράβασιν τῆς ἀπαγορεύσεως ταύτης εὐθύνονται ἀφ' ἧς λάβουν γνῶσιν, δυνάμενοι νὰ λάβουν πᾶν πρόσφορον προφυλακτικὸν μέτρον οἱ δικαστικοί, οἰκονομικοὶ καὶ ἀστυνομικοὶ ὑπάλληλοι καὶ οἱ ἐντεταλμένοι στρατιωτικοί, νου-

τικοί και πολιτικοί υπάλληλοι ὄντες και γενικῶς ἀρμόδιοι διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος νόμου και ἰδίως τῶν ἀπαγορευτικῶν αὐτοῦ διατάξεων ὡς και διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἐκάστοτε ἐκδιδομένων ἐρμηνευτικῶν ἢ κανονιστικῶν Διαταγμάτων και ἐγκυκλίων, δυνάμενοι, ἅμα τῇ διαπιστώσει παραβάσεως, γὰ ζήτησιν τὴν ἀρωγὴν τῆς δημοσίας δυνάμεως πρὸς παρακώλυσιν τῆς ἀναχωρήσεως ἢ μεταφορᾶς τοῦ ἀεροσκάφους μέχρις ὅτου ληφθῶσι τὰ νόμιμα μέτρα.— Αἱ λεπτομέρειαι ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος καθορισθῆσονται διὰ τοῦ Κανονισμοῦ.

66.— Ἡ συντηρητικὴ κατάσχεσις αἴρεται κατὰ τὰς διατάξεις τῆς Πολιτ. Δικονομίας, ἐὰν παρσχεθῇ ἀνάλογος ἐγγύησις ὀριζομένη ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ ἀρμοδίου δικαστηρίου.— Ἡ ἐγγύησις καταβάλλεται εἰς μετρητὰ ἢ εἰς πράγματα χρημάτων ἀντάξια κατατιθέμενα εἰς τὸ Ταμεῖον Παρακ.— Δανείων, ἢ δίδεται δι' ἐγγυητικῆς ἐπιστολῆς ἀνεγνωρισμένου Τραπεζ. ἰδρύματος. Ἡ βεβαίωσις τῆς καταβολῆς τῆς ἐγγυήσεως καθιστᾷ ἐλεύθερον τὸ ἀεροσκάφος. Ἡ κατὰ τὴν παρ. 2 τοῦ προηγ. ἀρθροῦ κατάσχεσις δύναται κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Ὑπ. Ἀεροπορίας νὰ ἀρθῇ κατόπιν παροχῆς ἀναλόγου χρημ. ἐγγυήσεως, ὀριζομένης δι' ἀποφάσεως τοῦ αὐτοῦ Ὑπουργοῦ και καταβαλλομένης κατὰ τὰ ἐν τῇ προηγ. παραγρ. ὀριζόμενα.

Νόμος 5013 τῆς 6/12 Ἰουνίου 1931

«περὶ κυρώσεως τῆς ἀπὸ 26 Σεπτεμβρίου 1927 ἐν Γενεῦῃ συναφθείσης συμβάσεως περὶ ἐκτελέσεως ξένων διαιτητικῶν ἀποφάσεων».¹

Ἄρθρον μόνον. Ἐχει πλήρη και νόμιμον ἰσχὺν ἢ ἐν Γενεῦῃ ὑπογραφείσα σύμβασις ἀπὸ 26 Σεπτεμβρίου 1927 περὶ ἐκτελέσεως ξένων

1. Ἐγκύκλ. Ὑπουργ. Δικαιοσύνης ὑπ' ἀριθ. 86 (πρωτοκ. 52994) τῆς 2 Σεπτεμβρ. 1932 ἔχουσα ὡς ἐξῆς :

Πρὸς τὰς Δικαστικὰς Ἀρχὰς τοῦ Κράτους

Τὴν 26ην Σεπτεμβρίου 1927 ὑπεγράφη ἐν Γενεῦῃ διεθνὴς σύμβασις «περὶ ἐκτελέσεως τῶν ξένων διαιτητικῶν ἀποφάσεων» εἰς ἣν προσεχώρησεν ἡ Ἑλλάς διὰ τῆς ἀπὸ 17 Αὐγούστου 1930 προσυπογραφῆς τοῦ ἐν Βέρνην ἐπιτετραμμένου αὐτῆς. Ἡ σύμβασις αὕτη ἐπεκυρώθη διὰ τοῦ ν. 5013 προσλαβούσα διὰ τοῦ νόμου τούτου πλήρη και νόμιμον ἰσχὺν, ἀφ' ἐνὸς μὲν ἀπὸ διεθνοῦς ἀπόψεως, ἀφ' ἑτέρου δ' ἀπὸ ἀπόψεως ἐσωτερικοῦ δικαίου, ὑποχρεοῦντος τὰ ἐλληνικὰ δικαστήρια. Ἐν τοῖς κατωτέρω ἀναλύεται εἰδικώτερον ἢ ἔκτασις τοῦ ρηθέντος νόμου, δεδομένου ὅτι τελευταίως συνεζητήθη δημοσίᾳ διὰ μακρῶν τὸ ζήτημα, ἀν ἰσχυσαν ὡς ἐσωτερικὸν δίκαιον αἱ περὶ συναλλαγματικῆς και γραμματίου εἰς διαταγὴν δύο διεθνεῖς συμβάσεις τῆς Γενεῦῆς και μετὰ τὴν ἐπικύρωσιν αὐτῶν, γενομένην ὡς γνωστὸν, διὰ τοῦ ν. 5280, μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ ὁποίου ἐπηκολούθησεν ὁ ν. 5325, ὡς ὀλοκληρωτικὸς Κῶδιξ περὶ συναλλαγματικῶν και γραμματίων εἰς διαταγὴν. Ὁ ν. 5013, καταρτισθεὶς ὑπὸ τῆς παρὰ τῷ Ὑπ. Δικαιοσύνης Νομοπαρ. Ἐπιτροπείας, ἐκύρωσε τὴν προμνηθεῖσαν σύμβασιν ὑπὸ μίαν σπουδαιότητα

διαιτητικῶν ἀποφάσεων, εἰς ἣν προσεχώρησεν ἡ Ἑλλάς διὰ τῆς ἀπὸ 17 Δυοῦστου 1930 προσηγογραφῆς τοῦ ἐν Βέρονῃ Ἐπιτειραμμένου αὐτῆς. — Ἡ ἐφαρμογὴ τῆς συμβάσεως ταύτης περιορίζεται ἐπὶ τῶν συμβάσεων, αἵτινες θεωροῦνται ἐμπορικαὶ συμβάσεις κατὰ τὴν Ἑλληνικὴν Νομοθεσίαν.

ἐπιφύλαξιν, ἐπιτρεπομένην ὑπὸ τῆς συμβάσεως ταύτης, ἦτοι ὑπὸ τὸν περιορισμὸν τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ περιεχομένου αὐτῆς μόνον ἐπὶ τῶν κατὰ τὴν Ἑλληνικὴν Νομοθεσίαν ὡς ἐμπορικῶν θεωρουμένων συμβάσεων. Μετὰ τὴν ὑπογραφὴν τῆς ὡς ἄνω συμβάσεως ἐπεβάλλετο ἐξ αὐτῆς ταύτης τῆς συμβάσεως εἰς ἕκαστον τῶν ὑπογραψάντων αὐτὴν Κρατῶν, ἐπομένως καὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἀφ' ἐνός μὲν νὰ ἐπικυρώσῃ ταύτην διὰ νόμου, ἄνευ τῆς ὁποίας ἐπικυρώσεως ἡ σύμβασις δὲν θὰ εἶχεν ἰσχὺν οὔτε διεθνῶς, ἀφ' ἑτέρου δὲ νὰ ἐφαρμόσῃ τὸ περιεχόμενον τῆς συμβάσεως ὡς ἐσωτερικὸν νόμον, ἦτοι νὰ ἐκτελεσθῇ (κυρωθῇ) ἢ ἐν λόγῳ σύμβασις. Πρὸς ἐκτέλεσιν ἀμφοτέρων τῶν μέτρων τούτων συνετάχθη τὸ κυρωτικὸν τῆς συμβάσεως νομοσχέδιον, ὅπερ ἀπετέλεσε τὸν ν. 5013, δημοσιευθέντα ἐν τῇ Ἐφ. Κυβ. τῆς 12 Ἰουνίου 1931. Διὰ τοῦ νόμου τούτου, ἐκδοθέντος ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἀρθροῦ 82 τοῦ Συντάγματος, καθ' ὃ «ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας συνομολογεῖ καὶ ἐπικυρώνει συνθήκας εἰρήνης καὶ συμμαχίας, ἐμπορικὰς καὶ ἄλλας συμβάσεις μὲ ἄλλα Κράτη κλπ.» καὶ περαιτέρω: «αἱ συνθήκαι εἰρήνης, ἐμπορίας καὶ ὅσαι ἐπιβαρύνουν τὰ οἰκονομικὰ τοῦ Κράτους ἢ περιέχουν παραχωρήσεις, περὶ τῶν ὁποίων κατ' ἄλλας διατάξεις τοῦ Συντάγματος δὲν δύναται νὰ ὁρισθῇ τι ἄνευ νόμου, δὲν ἔχουν ἰσχὺν ἄνευ τῆς συγκαταθέσεως τῆς Νομοθετικῆς ἐξουσίας» (Σαριπόλου τόμ. II, 4ῃ ἐκδόσει σελ. 469), ἐδόθη ὑπο αὐτῷ, (ὡς ἄλλως τε εἶχεν ἀνεκῆθεν καθιερωθῆ ἐν τῇ κοινοβουλευτικῇ παρ' ἡμῖν πρακτικῇ), ἢ κατὰ τὸ ἀρθρον 82 τοῦ Συντ. συγκατάθεσις τῆς Βουλῆς ὡς καὶ ἡ ἀναγκαῖα πρὸς κύρωσιν (ἐκτέλεσιν) τῆς συνθήκης νομοθετικὴ διαταγὴ τῆς πολιτείας. Κατὰ τὴν ἐρμηνείαν, ἣτις δίδεται εἰς τὴν συνταγματικὴν ταύτην διάταξιν, ἢ συγκατάθεσις τῆς Νομοθ. ἐξουσίας δίδεται δι' ἀπλῆς ἀποφάσεως καὶ οὐχὶ ἀναγκαιῶς διὰ νόμου ψηφιζομένου, ὡς ἀπαίτου ἄλλαι συνταγματικαὶ διατάξεις (Σαριπόλου αὐτόθι σελ. 384 σημ. 5). Ἡ οὕτω διδομένη συγκατάθεσις ἀποτελεῖ τὴν προϋπόθεσιν ὑφ' ἣν ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας δικαιούται νὰ κυρώσῃ τὴν συνθήκην ἢ σύμβασιν, ἣτις μόνον τότε δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς συντελεσθεῖσα, ἦτοι ὡς ἰσχυρὰ καὶ δεσμευτικὴ διεθνῶς. Ἡ τοιαύτη ὁμως συναίνεσις τῆς νομοθετικῆς ἐξουσίας ὡς συγκατάθεσις εἶναι ἀνεπαρκής, ἐφ' ὅσον θὰ ἐπρόκειτο νὰ ἰσχύσῃ τὸ περιεχόμενον τῆς συνθήκης καὶ ὡς ἐσωτερικὸν δίκαιον, ὁπότε ἡ συγκατάθεσις τῆς νομοθετικῆς ἐξουσίας συντελεῖται ὑπὸ τύπον νόμου, ὅστις ταυτοχρόνως ἀποτελεῖ καὶ τὴν ἀναγκαίαν πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς συνθήκης νομοθετικὴν διαταγὴν (δρα Σαριπόλου αὐτόθι σελ. 407—408 καὶ τούς ἐκεῖ ἀναφερομένους συγγραφεῖς, ἐν σημ. 3). Ὑπολείπεται ἤδη πρὸς ἐξέτασιν τὸ ζήτημα τῆς καταρτίσεως τοῦ νόμου τούτου. Καὶ τὸ ζήτημα τοῦτο ἐλύθη διὰ τῶν ἀρθρῶν 50 καὶ 49 παρ. 4 τοῦ νέου Συντάγματος, ὁρισθέντος ὅτι ἡ σύμβασις κυροῦται ἐν τῇ συνόλῳ αὐτῆς διὰ τυπικοῦ νόμου. Συνεπῶς ἐκπληρωθεῖσῶν ἀπαρῶν τῶν συνταγματικῶν προϋποθέσεων, ἢ διὰ τοῦ ν. 5013 κυρωθεῖσα σύμ-

ΣΥΜΒΑΣΙΣ διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ξένων διαιτητικῶν ἀποφάσεων.

Ἄρθρ. 1. Εἰς τὰς χώρας τὰς ἀνηκούσας εἰς ἓν ἐκ τῶν Ὑψηλῶν συμβαλλομένων μερῶν, ἐφ' ὧν ἐφαρμόζεται ἡ παρούσα σύμβασις, τὸ κύριον διαιτητικῆς ἀποφάσεως, ἐκδοθείσης κατ' ἐφαρμογὴν συνυποσχετικοῦ ἢ ρήτρας περὶ διαιτησίας, περιλαμβανομένης εἰς τὸ σχετικὸν πρὸς τὰς διαιτητικὰς ρήτρας Πρωτόκολλον τῆς Γενεύης ἀπὸ 24 Σεπτεμβρίου 1923, θὰ ἀναγνωρίζεται, καὶ ἡ ἐκτέλεσις τῆς ἀποφάσεως ταύτης θὰ ἐπιτρέπεται συμφώνως πρὸς τοὺς δικονομικοὺς κανόνας τοὺς ἐν ἰσχύϊ ἐν ἡ χώρᾳ ἀνηκούσῃ εἰς ἓν τῶν Ὑψηλῶν συμβαλλομένων μερῶν, ἐν ἡ ἐφαρμόζεται ἡ παρούσα σύμβασις καὶ μεταξὺ προσώπων ὑποκειμένων εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ ἐνὸς τῶν ὑψηλῶν συμβαλλομένων μερῶν.—Πρὸς ἐπίτευξιν τῆς α') Ὅπως ἡ ἀπόφασις ἔχῃ ἐκδοθῆ ἐπὶ εἰναι πρὸς τοῦτοις ἀναγκαῖον—τρῶς περὶ διαιτησίας, ἰσχυρῶν συμφώνως πρὸς τὴν νομοθεσίαν τὴν ἐπ' αὐτῶν ἐφαρμοζομένην.—β') Ὅπως συμφώνως πρὸς τὸν νόμον τῆς χώρας, ἔνθα γίνεται χρῆσις ταύτης, τὸ ἀντικείμενον τῆς ἀποφάσεως εἶναι δεκτικὸν ρυθμίσεως διὰ διαιτησίας.—γ') Ὅπως ἡ ἀπόφασις ἔχῃ ἀπαγγελθῆ παρὰ τοῦ διαιτητικοῦ δικαστηρίου τοῦ προβλεπομένου παρὰ τοῦ συνυποσχετικοῦ ἢ τῆς διαιτητικῆς ρήτρας ἢ τοῦ ἀμοιβαία συναινέσει τῶν μερῶν συσταθέντος τοιοῦτου, συμφώνως πρὸς τοὺς κανόνας δικαίου τοὺς ἐφαρμοζομένους ἐπὶ τῆς διαιτητικῆς διαδικασίας.—δ') Ὅπως ἡ ἀπόφασις ἔχῃ καταστῆ τελεσίδικος ἐν ἡ χώρᾳ αὐτῇ ἐξεδόθη, νοουμένου ὅτι δὲν θεωρεῖται τοιαύτη ὅταν εἶναι δεκτικὴ ἀνακοπῆς, ἐφέσεως ἢ αἰτήσεως ἀναίρεσεως (εἰς ἃς χώρας ὑφίστανται αἱ διαδικασίαι αὗται) ἢ ὅταν ἀπεδειχθῇ ὅτι ἐκκρεμεῖ διαδικασία σκοποῦσα τὴν ἀμφισβήτησιν τοῦ κύριου τῆς ἀποφάσεως.—ε') Ὅπως ἡ ἀναγνώρισις ἢ ἡ ἐκτέλεσις τῆς ἀποφάσεως μὴ ἦ ἐναντία πρὸς τὴν δημοσίαν τάξιν καὶ τὰς ἀρχὰς δημοσίου δικαίου τῆς χώρας, ἐν ἡ γίνεται χρῆσις αὐτῆς.

Ἄρθρ. 2. Καὶ ἂν εἶαι αἱ προϋποθέσεις τοῦ ἄρθρου πρώτου ἔχουσι πληρωθῆ, ὁ δικαστῆς ἀρνεῖται τὴν ἀναγνώρισιν καὶ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἀποφάσεως, ἐὰν οὗτος ἐξακριβώσῃ:—α') Ὅτι ἡ ἀπόφασις ἠκυρώθη ἐν ἡ χώρᾳ ἐξεδόθη.—β') Ὅτι ὁ διάδικος κατ' οὐ γίνεται χρῆσις τῆς ἀποφάσεως δὲν ἔλαβε γνῶσιν τῆς διαιτητικῆς διαδικασίας ἐν τῷ κρίσιμῳ χρόνῳ, ἢ ἀδύνατον νὰ ποιήσῃται χρῆσιν τῶν μέσων ὑπερασπίσεως ἢ λόγῳ ἀνικανότητος δὲν παρέστη κανονικῶς.—γ') Ὅτι ἡ ἀπόφασις δὲν ἀφορᾷ τὴν διαφορὰν, ἢν ἔχει ὑπ' ὄψει τὸ συνυποσχετικὸν ἢ ἡ ὁποία περιλαμβάνεται ἐν ταῖς διατάξεσι τῆς διαιτητικῆς ρήτρας ἢ ὅτι περιέχει ἀποφάσεις ὑπερβαίνουσας τοὺς ὅρους τοῦ συνυποσχετικοῦ ἢ τῆς περὶ διαιτησίας ρήτρας.—Ἄν ἡ ἀπόφασις δὲν ἔταμεν ὅλα τὰ ὑποβληθέντα εἰς τὸ διαι-

θεσις ἰσχύει καὶ ὡς ἐσωτερικὸν δίκαιον καὶ ὡς τοιοῦτο δεῖν νὰ ἐφαρμόζηται παρ' ἡμῖν. Τὴν διασάφειν ταύτην, πρὸς ἣν εἶνε σύμφωνος καὶ ἡ γνώμη τῆς παρὰ τῷ Ὑπ. Δικαιοσύνης Νομοπαρ. Ἐπιτροπῆς, ἐκρίναμεν ἀναγκαῖον τὰ ἀνακοινώσωμεν ὑμῖν κατόπιν τῶν ζητημάτων, τῶν γεννηθέντων συνεπαίφ τῆς κυρώσεως τῶν περὶ συναλλαγματοῦν κλπ. συμβάσεων.

τητικὸν δικαστήριον ζητήματα, ἢ ἀρμοδία ἀρχὴ τῆς χώρας, ἐν ἣ ζητεῖται ἢ ἀναγνώρισις ἢ ἡ ἐκτέλεσις τῆς ἀποφάσεως ταύτης, θὰ δύναται ἂν τὸ θεωρῆ εὐλογον, ἢ ἀναβάλλῃ τὴν ἀναγνώρισιν ἢ ἐκτέλεσιν ταύτην ἢ νὰ ὑποβάλλῃ αὐτὴν εἰς ἐγγύησιν, ἢν ἡ αὐτὴ ἀρχὴ θὰ καθορίσῃ.

Ἄρθρο. 3. Ἐὰν τὸ μέρος, καθ' οὗ ἐξεδόθη ἡ ἀπόφασις, ἤθελεν ἐξακριβώσει ὅτι συμφώνως πρὸς τοὺς ἐπὶ διαιτητικῆς διαδικασίας ἐφαρμοζομένους κανόνας ὑπάρχει αἰτία ἄλλη πλὴν τῶν ἐν ἄρθρῳ πρώτῳ ὑπὸ στοιχεῖα α καὶ γ καὶ τῶν ἐν ἄρθρῳ 2, στοιχ. β καὶ γ, ἣτις τῷ ἐπιτρέπει ἢ ἀμφισβητήσῃ δικαστικῶς τὴν ἰσχὺν τῆς ἀποφάσεως, ὁ δικαστὴς δύναται, ἂν θέλῃ, ἢ ἀρνηθῆ τὴν ἀναγνώρισιν ἢ τὴν ἐκτέλεσιν, ἢ ἢ ἀναστείλῃ αὐτάς, παρέχων εἰς τὸ μέρος προθεσμίον εὐλογον, ἵνα τοῦτο ἐπιδιώξῃ τὴν ἀκύρωσιν τῆς ἀποφάσεως παρὰ τοῦ ἀρμοδίου δικαστηρίου.

Ἄρθρο. 4. Τὸ μέρος τὸ ἐπικαλούμενον τὴν ἀπόφασιν ἢ τὸ ζητοῦν τὴν ἐκτέλεσιν τῆς δέον νὰ ὑποβάλλῃ κυρίως:—1. Τὸ πρωτότυπον τῆς ἀποφάσεως ἢ ἀντίγραφον αὐτῆς περιέχον συμφώνως τῇ νομοθεσίᾳ τῆς χώρας ἐνθα ἐπεδόθη τὰ ἀπαραίτητα προαπαιτούμενα τῆς γνησιότητος αὐτοῦ.—2. Τὰ ἔγγραφα καὶ στοιχεῖα, τὰ ἐπιτήδεια πρὸς ἐξακριβώσιν τοῦ γεγονότος ὅτι ἡ ἀπόφασις ἐγένετο τελεσίδικος, ἐν τῇ ἐννοίᾳ τοῦ ἄρθρου πρώτου στοιχ. δ' ἐν ἣ χώρα αὐτὴ ἐξεδόθη.—3. Ἐν δεδομένῃ περιπτώσει τὰ ἔγγραφα καὶ στοιχεῖα, τὰ ἐπιτήδεια πρὸς ἐξακριβώσιν τοῦ γεγονότος ὅτι ἔχουσι πληρωθῆ αἱ προϋποθέσεις τοῦ ἄρθρου πρώτου, ἐδ. 1 καὶ ἐδ. 2, στοιχ. β' καὶ γ'.—Δύναται νὰ ζητηθῆ μετάφρασις τῆς ἀποφάσεως καὶ λοιπῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ τούτῳ μνημονευομένων ἐν τῇ ἐπισημῇ γλώσσῃ τῆς χώρας, ἐνθα γίεται χρῆσις τῆς ἀποφάσεως. Ἡ ἀκρίβεια τῆς μετάφρασεως ταύτης δέον νὰ βεβαιουῖται παρὰ διπλωματικοῦ ἢ προξενικοῦ πράκτορος τῆς χώρας ἣς πολίτης εἶναι τὸ ἐπικαλούμενον τὴν ἀπόφασιν μέρος ἢ παρὰ μεταφραστοῦ τῆς χώρας ἐν ἣ γίνεται χρῆσις τῆς ἀποφάσεως, ἔχοντος ὁμοίως τὸν νομιμισμένον ὄρκον.

Ἄρθρο. 5. Αἱ διατάξεις τῶν προηγουμένων ἄρθρων δὲν στεροῦσιν οὐδὲν ἐνδιαφερόμενον μέρος τοῦ δικαιώματός του ὅμως ποιήσῃται χρῆσιν μιᾶς διαιτητικῆς ἀποφάσεως συμφώνως πρὸς τὰ κρατοῦντα ἐν τῇ νομοθεσίᾳ ἢ ταῖς συνθήκαις τῆς χώρας ἐνθα ἡ ἀπόφασις αὕτη χρησιμοποιεῖται.

Ἄρθρο. 6. Ἡ παρούσα σύμβασις δὲν ἐφαρμόζεται ἢ μόνον ἐπὶ τῶν διαιτητικῶν ἀποφάσεων τῶν ἐκδοθεισῶν μετὰ τὴν ἐναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ σχετικοῦ πρὸς τὰς διαιτητικὰς ρήτρας Πρωτοκόλλου τοῦ ἀνοίγοντος ἐν Γενεύῃ ἀπὸ τῆς 24ης Σεπτεμβρίου 1923.

Ἄρθρο. 7. Ἡ παρούσα σύμβασις ἣτις θὰ παραμείνῃ ἀνοικτὴ πρὸς ὑπογραφήν παρ' ὅλων τῶν ὑπογραψάντων τὸ Πρωτόκολλον τοῦ 1923 τὸ σχετικὸν πρὸς τὰς διαιτητικὰς ρήτρας, θέλει κυρωθῆ.—Ἡ κύρωσις αὐτῆς θὰ εἶνε δυνατὴ μόνον ἐν ὀνόματι ἐκείνων ἐκ τῶν μελῶν τῆς Κ.Τ.Ε. καὶ Κρατῶν μὴ μελῶν, διὰ λογαριασμὸν τῶν ὁποίων θέλει κυρωθῆ τὸ Πρωτόκολλον τοῦ 1923.—Αἱ κυρώσεις θέλουσι κατατεθῆ τὸ ταχύτερον παρὰ τῷ Γενικῷ Γραμματεῖ τῆς Κ.Τ.Ε., ὅστις θὰ γνωστοποιήσῃ τὴν κατάθεσιν τῶν πρὸς ἅπαντας τοὺς ὑπογράψαντας.

Ἄρθρο. 8. Ἡ παρούσα σύμβασις θέλει ἰσχύει μετὰ παρέλευσιν τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς κυρώσεώς της ἐν ὀνόματι δύο Ὑψηλῶν συμβαλ-

λομένον μερῶν.—Μεταγενεστέρως ἢ ἑναρξίς τῆς ἰσχύος ὡς πρὸς ἓν ἑκα-
στον Ὑψηλὸν συμβαλλόμενον μέρος θὰ συντελεσθῆ τρεῖς μῆνας μετὰ
τὴν κατάθεσιν τῆς κυρώσεώς του παρὰ τῷ Γεν. Γραμματεῖ τῆς Κ.Τ.Ε.

Ἄρθο. 9. Ἡ παρούσα σύμβασις θὰ δύναται νὰ καταγγελθῆ ἐν
ὀνόματι παντὸς μέλους τῆς Κ.Τ.Ε. ἢ παντὸς Κράτους μὴ μέλους. Ἡ
Κ.Τ.Ε.—Ἡ καταγγελία τοῦ σχετικοῦ πρὸς τὸν γεν. Γραμματέα τῆς
τοῦ Πρωτοκόλλου θὰ συνεπάγεται ἀφ' ἑαυτῆς τὴν καταγγελίαν τῆς πα-
ρούσης συμβάσεως.

Ἄρθο. 10. Ἡ ἰσχύς τῆς παρούσης συμβάσεως δὲν ἐπεκτείνεται ἀφ'
ἑαυτῆς ἐπὶ τῶν ἀποικῶν, προτεκτοράτων καὶ ἑδαφῶν ὑπὸ τὴν ἐπικυ-
ριαρχίαν ἢ τὴν ἐντολήν ἑνὸς τῶν Ὑψηλῶν συμβαλλομένων μερῶν.—Ἡ
ἐπέκτασις εἰς μίαν ἢ πλείονας τῶν ἀποικῶν τούτων, προτεκτοράτων ἢ
χωρῶν, ἐφ' ὧν ἐφαρμόζεται τὸ σχετικὸν μὲ τὰς ρήτρας περὶ διαιτησίας
Πρωτοκόλλου τῆς Γενεύης ἀπὸ 24 Σεπτεμβρίου 1923, δύναται νὰ ἐπι-
τευχθῆ ἀνά πᾶσαν στιγμήν διὰ δηλώσεως ἀπευθυνομένης πρὸς τὸν Γεν.
Γραμματέα τῆς Κ.Τ.Ε. παρ' ἑνὸς τῶν Ὑψηλῶν συμβαλλομένων μερῶν.
—Ἡ δήλωσις αὕτη θὰ ἔχῃ ἀποτέλεσμα τρεῖς μῆνας μετὰ τὴν κατάθε-
σίν της.—Τὰ Ὑψηλά συμβαλλόμενα μέρη θὰ δύναται ἀνά πᾶσαν σι-
γμὴν νὰ καταγγείλουν τὴν σύμβασιν διὰ τὸ σύνολον ἢ οἰονδήποτε τμήμα
τῶν ἀνωτέρω μνησθειῶν ἀποικῶν, προτεκτοράτων ἢ χωρῶν. Τὸ ἄρ-
θρον 9 ἐφαρμόζεται ἐπὶ τῆς καταγγελίας ταύτης.

Ἄρθο. 11. Ἀντίγραφον τῆς παρούσης δεόντως κεχυρωμένον θὰ
ἐπιδοθῆ ἀπὸ τὸν Γεν. Γραμματέα τῆς Κ.Τ.Ε. πρὸς πᾶν μέλος τῆς Κοι-
νωνίας τῶν Ἑθνῶν καὶ πρὸς πᾶν Κράτος μὴ μέλος ὑπογράψαν τὴν εἰ-
ρημένην σύμβασιν.—Ἐφ' ἧ οἱ ὀνομασθέντες Πληρεξούσιοι ὑπέγραψαν
τὴν παρούσαν σύμβασιν.—Ἐγένετο ἐν Γενεύῃ τῇ 26ῃ Σεπτεμβρίου 1927
εἰς ἓν μόνον ἀντίγραφον, οὗτινος τὰ κείμενα Ἀγγλικὸν καὶ Γαλλικὸν
θα εἶναι ἐξ ἴσου πρωτότυπα, καὶ ὅπερ θὰ μείνῃ κατατεθειμένον ἐν τοῖς
ἀρχείοις τῆς Κ.Τ.Ε.

ΒΕΛΓΙΟΝ : Τὸ Βέλγιον ἐπιφυλάσσει εἰς ἑαυτὸ τὴν ἐλευθερίαν τοῦ
περιορισμοῦ τῆς ἐν ἄρθρῳ πρώτῳ ὑποχρέωσεως ἐπὶ τῶν συμβάσεων
τῶν θεωρουμένων ἐμπορικῶν κατὰ τὸ ἐγκύριον αὐτοῦ δίκαιον.

ΓΑΛΛΙΑ : Ἡ Γαλλικὴ Κυβέρνησις ἐπιφυλάσσει ἑαυτῇ τὴν ἐλευθε-
ρίαν περιορισμοῦ τῆς ἐν ἄρθρῳ πρώτῳ ὑποχρέωσεως ἐπὶ τῶν συμβά-
σεων αἰτινες χαρακτηρίζονται ἐμπορικαὶ παρὰ τοῦ ἐσωτερικοῦ αὐτῆς
δικαίου.

Νόμος 5052 τῆς 20, 27 Ἰουνίου 1931

«περὶ τροποποιήσεως ν. δ. 18 Ἀπριλ. 1926 «περὶ τροποπ. ν. δ. 1 Νβρίου
1923 περὶ συστάσεως Τεχνικοῦ Ἐπιμελητηρίου»¹.

1.—Τὸ α' ἐδάφιον τοῦ ἄρθρ. 38 ν. δ. 1, Νβρίου 1923, ὡς ἐτροπ.
ὑπὸ τοῦ ἄρθρ. 2 τοῦ ν.δ. τῆς 18ης Ἀπριλίου 1926 ἀντικαθίσταται οὕτω :

1. Ὅρα καὶ ἐρμηνευτικὸν Νόμον 5718 τῆς 21/24 Σεπτεμβρίου 1932

«Τὸ Τεχνικὸν Ἐπιμελητήριον δικαιούται εἰς τὴν διαιτητικὴν λύσιν τεχνικῶν διαφορῶν, ἐφ' ὅσον ζητηθῇ τοῦτο παρ' ἀμφοτέρων τῶν διαφορο-

«περὶ ἀθηντικῆς ἐρμηγείας καὶ συμπληρώσεως ν. 5052 κλπ.» ἔχοντα ὡς ἐξῆς :

1.—1. Τὰ κατὰ τὸν ν. 5052 Διαιτητικὰ Δικαστήρια εἶναι ἀρμόδια διὰ τὴν διαιτητικὴν λύσιν τεχνικῶν διαφορῶν, ἐφ' ὅσον ζητηθῇ τοῦτο παρ' ἀμφοτέρων τῶν διαφορομένων μερῶν ἢ ἐφ' ὅσον ὁ καθ' οὗ ἢ προσφυγὴ τυγχάνει μέλος τοῦ Τεχν. Ἐπιμελητηρίου.—2. Ὡς διαφοραὶ τεχνικῆς φύσεως νοοῦνται αἱ προερχόμεναι ἐκ συμβάσεων ἐκτελέσεων ἢ μελέτης τεχνικῶν ἔργων, ἐμπιπτόντων εἰς τὰς ἐπιστημονικὰς γνώσεις ἢ ἐμπειρίας τῶν μελῶν τοῦ Τ. Ἐπιμελητηρίου τῆς Ἑλλάδος, ὡς τὰ μέλη ταῦτα καθορίζονται ἐκ τῶν ἐκάστοτε περὶ τῶν μελῶν τοῦ Τεχν. Ἐπιμελητηρίου κειμένων διατάξεων.—3. Τὰ ἐνδιαφερόμενα μέρη θεωροῦνται ζητήσαντα τὴν κατὰ τὸ παρὸν διαιτητικὴν λύσιν τῆς διαφορᾶς τῶν καὶ κατὰ συνέπειαν ὑποβάλλονται καθ' ὑποχρέωσιν ὑπὸ τὴν διαιτησίαν τοῦ Τεχν. Ἐπιμελητηρίου ἀσχυρομένη κατὰ τὸ παρὸν, εἴτε α) ἔαν μετὰ τὴν γέννησιν τῆς διαφορᾶς αἰτήσωσιν τοῦτο ἀμφοτέρω, εἴτε β) ἔάν συνωμολόγησαν ἐγγράφως κατὰ τὴν κατάρισιν τῆς συμβάσεως ἢ μετὰ ταύτην ὅτι αἱ ἐκ τῆς συμβάσεως διαφοραὶ τῶν ὑποβάλλονται πρὸς λύσιν εἰς τὴν διαιτησίαν τοῦ Τεχν. Ἐπιμελητηρίου. Ἐν τῇ τελευταίᾳ ταύτῃ περιπτώσει εἶναι πάντοτε ἀπαράδεκτος ἐνστάσις ἀναρμοδιότητος περὶ τοῦ τεχνικοῦ ἢ μὴ τῆς διαφορᾶς.

2.—1. Ἡ διαιτητικὴ ἀπόφασις, γεγραμμένη ἐπὶ χαρτοσήμου δραχμῆς, ἐκδίδεται εἰς διπλοῦν καί, ὑπογεγραμμένη ὑφ' ἀπάντων τῶν διαιτητῶν ἢ τοῦ ἐπιδιαιτητοῦ, κατατίθεται εἰς τὸ Ἐπιμελητήριον. Θεωρεῖται δὲ ἅμα τῇ ὑπογραφῇ ὡς ἐκδεδομένη καὶ ἀμετάκλητος, μὴ ἀπαιτουμένη ἀναγνώσεως αὐτῆς ἐνώπιον τῶν διαδίκων.—2. Τὸ ἐν τῶν ἀντιτύπων ἅμα τῇ καταθέσει διαβιβάζεται παρὰ τοῦ Προέδρου τοῦ Ἐπιμελητηρίου πρὸς τὸν Πρόεδρον τοῦ Δικαστηρίου τῶν ἐν Ἀθήναις Πρωτοδικῶν. Ὁ Πρόεδρος τοῦ Πρωτοδικείου κηρύσσει τὴν ἀπόφασιν ἐκτελεστὴν διὰ πράξεώς του παρὰ πόδας τῆς ἀποφάσεως γραφομένης, ὑποβαλλομένης δὲ εἰς τὸ νόμιμον τέλος ἀπογράφου, ὑπολογιζόμενον κατὰ τὸν ν. Γ' 20Η' ὡς ἔτροπ. καὶ συνεπλ. μεταγενεστέρως. Μόνον μετὰ τοῦτο ἐκδίδεται ἀπόγραφον ἐκτελεστόν.—3. Ὁ Πρόεδρος τῶν Πρωτοδικῶν δύναται νὰ μὴ κηρύξῃ τὴν ἀπόφασιν ἐκτελεστὴν ἔάν αὕτη δὲν ἔχη προφανῶς τὰ ἔξωτερικά στοιχεῖα τῆς ἀποφάσεως ἢ ἔάν τὸ διατακτικόν της ἀντίκειται εἰς νόμον δημοσίας τάξεως, ἀποκλειομένης εἰς τὸν Πρόεδρον τῆς ἐξετάσεως τῆς κατ' οὐσίαν νομικῆς ὀρθότητος ἢ μὴ τῆς ἀποφάσεως ἢ τῆς ὑπάρξεως λόγων καθιστώντων τὴν ἀπόφασιν ἐκκλητήν. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ὁ Πρόεδρος τῶν Πρωτοδικῶν ἐπιστρέφει τὴν ἀπόφασιν εἰς τὸν Πρόεδρον τοῦ Ἐπιμελητηρίου, ἵνα ἀναζητουμένης τῆς ὑποθέσεως ὑπὸ τῶν αὐτῶν διαιτητῶν, ἢ τῶν ἀναπληρωτῶν, διορθωθῶσι τὰ ἐλαττώματα τῆς ἀποφάσεως.—4. Ἡ ἀπόφασις ἐκτελεῖται ἅμα ὡς κατασπῆ τελεσίδικος. Καθίσταται δὲ τελεσίδικος α) ἔάν τὰ διάδικα μέρη παρητήθησαν ἐκ τῶν προτέρων ἢ ἐκ τῶν ὑστέρων τοῦ ἐνδίκου μέσου τῆς

μένων μερῶν ἢ καὶ παρὰ τοῦ ἐτέρου μόνον ἐφ' ὅσον ὁμοῦς ὁ καθ' οὗ ἢ προσφυγῇ τυγχάνει μέλος τοῦ Τεχνικοῦ Ἐπιμελητηρίου».

2.—Ὡς πρὸς τὴν συγκρότησιν τῶν διαιτητικῶν δικαστηρίων, τὴν διαδικασίαν, τὴν δύνάμιν τῶν διαιτητικῶν ἀποφάσεων, τὰ ἔνδικα μέσα, τοὺς ἐφαρμοζομένους νομικοὺς κανόνας, ταῦτα συθμίζονται διὰ Δ. προ-καλουμένων ὑπὸ τῶν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης καὶ Συγκοινωνίας Ὑπουργῶν, μετὰ γνώμην τῆς ἀντιπροσωπείας τοῦ Ἐπιμελητηρίου.

3.—Οἱ ὑπὸ τῶν δικαστηρίων διοριζόμενοι ἐπὶ τεχνικῶν ζητημάτων πραγματογνώμονες δέον ἀπαραιτήτως νὰ κέκτηνται τὰ προσόντα ἐκεῖνα κτηνται οἱ δικαιούμενοι ν' ἀναλάβωσι τὴν μελέτην καὶ ἐπίβλεψιν ἀναλόγων ἐργασιῶν πρὸς τὴν ὑπὸ ἐκδικασιν ὑπόθεσιν.

Νόμος 5896 τῆς 25/27 Ὀκτωβρίου 1933

«περὶ ἐκχωρήσεως καὶ κατασχέσεως τοῦ ἐνὸς τετάρτου τῶν ἀποδοχῶν τῶν ἐν πολεμικῇ διαθεσιμότητι καὶ πολεμικῇ ἀποστρατεία Ἀξιωματικῶν».

Ἄρθρον μόνον.—Ἐπιτρέπεται ἐπὶ πλέον τῆς ὑπὸ τῆς παρ. 3 τοῦ ἄρθρου 9 ν. 4506 «περὶ καταστάσεως παθόντων ἐν πολέμῳ ἀξιωματικῶν καὶ ἀνθυπασπιστῶν»¹ προβλεπομένης κατασχέσεως καὶ ἡ ἐκχώρησις μέχρι τοῦ ἐνὸς τετάρτου τῶν ἀποδοχῶν τῶν ἐν πολεμικῇ διαθεσιμότητι καὶ πολεμικῇ ἀποστρατεία ἀξιωματικῶν εἰς ἀνωνύμους ἀσφαλιστικὰς καὶ τραπέζικὰς ἐταιρίας καταβεβλημένου κεφαλαίου τοῦλάχιστον δέκα ἑκατομμυρίων δραχμῶν ἢ εἰς νομικὰ πρόσωπα δημοσίου δικαίου ἐκτελοῦντα ἀσφαλιστικὰς ἐπιχειρήσεις, ἀποκλειστικῶς καὶ μόνον πρὸς ἐξυπηρέτησιν τοκοχρεωλυτικῶν δανείων ἐν συνδυασμῷ ἀσφαλείας ζωῆς, ἣτις θὰ ἀνέλθῃ μέχρι τοῦ διπλασίου τοῦ χορηγουμένου δανείου, ἐπιτροπομένης καὶ τῆς κατασχέσεως παρὰ τῶν αὐτῶν ἀνωνύμων ἐταιρειῶν καὶ νομικῶν προσώπων διὰ ποσοστὸν ἴσον πρὸς τὸ ἐκχωρούμενον αὐτοῖς ὡς ἀνωτέρω.

ἐφέσεως, β) ἐὰν παρῆλθον 30 ἡμέραι ἀφ' ἧς ἐπιδιοθῆ κατὰ τὰς διατάξεις τῆς Πολ. Δικ.

3.—1. Ὁ ὑποβάλλων τὴν αἴτησιν περὶ διαιτησίας κατὰ τὴν περιπτώσιν 2 τῆς παρ. 3 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ παρόντος ἢ ἀμφότεροι οἱ αἰτούντες κατὰ τὴν περιπτώσιν 1 προκαταβάλλουσιν εἰς τὸ Ταμεῖον τοῦ Ἐπιμελητηρίου, ἔναντι ἀποδείξεως, τὰ δικαιώματα αὐτοῦ διὰ τὴν διεξαγωγὴν τῆς διαιτησίας ὀριζόμενα. . . —7. Διὰ τῆς ἀποφάσεως τῶν διαιτητῶν ὀρίζεται ἂν τις ἢ καὶ ἀμφότεροι τῶν διαδίκων θὰ ἐπιβαρυνθοῦν μὲ τὰ ἔξοδα τῆς διαιτησίας, ὡς τοιούτων θεωρουμένων τῶν προκαταβληθέντων δικαιωμάτων τοῦ Ἐπιμελητηρίου καὶ παντὸς ἄλλου ἐξόδου (τηλεγραφικῶν, ἀμοιβῆς πραγματογνωμόνων, οὐχὶ δὲ καὶ δικηγορικῆς ἀμοιβῆς, καταβαλλομένης παρ' ἐκάστου τῶν διαδίκων δι' ἑαυτόν).

1. Ἡ παρ. αὕτη ἔχει ὡς ἐξῆς : «Αἱ ἀποδοχαὶ πάσης φύσεως τοῦ παρόντος νόμου εἰς οὐδεμίαν κατάσχεσιν ὑπόκεινται πλὴν διατροφῆς τέκνων μέχρι συμπληρώσεως τοῦ 18ου ἔτους».

Ἀναγκ. νόμος τῆς 20/20 Νοεμβρ. 1934

Περὶ τοῦ τρόπου ἐκδόσεως ἀντιγράφων τῶν ἀποφάσεων τῶν Δικαστηρίων καὶ τῶν λοιπῶν πράξεων τῶν Δικαστηρίων καὶ τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων καὶ περὶ τοῦ τρόπου τῆς εἰσπράξεως καὶ καταβολῆς τῶν ἀντιγραφικῶν δικαιωμάτων καὶ τελῶν.

1.—Τὰ ἀντιγραφικὰ καὶ ἄλλα δικαιώματα τῶν παρὰ τῶν ὑπαλλήλων καὶ τῆς γραμματείας τῶν δικαστηρίων καὶ εἰσαγγελιῶν καὶ τῶν ὑπαλλήλων τοῦ συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ἐκδιδομένων ἀντιγράφων ἢ ἀποσπλισμάτων ἀποφάσεων, πρακτικῶν, βουλευμάτων, ἀνακρ. ἐκθέσεων καὶ λοιπῶν πράξεων τῶν δικαστηρίων καὶ δικαστικῶν ὑπαλλήλων καὶ ἐν γένει πάντων τῶν ἐν τοῖς ἀρχείοις τῶν δικαστηρίων, εἰσαγγελιῶν καὶ λοιπῶν δικαστ. γραφείων κατατιθεμένων δικογράφων, προτάσεων, εἰσηγητικῶν ἐκθέσεων καὶ παντὸς εἴδους ἐγγράφων¹ εἰσπράττονται παρὰ

1. Δι' ἀν. ν. 386 τοῦ 1936 «περὶ τροπ. ἀν. ν. 20 Νοεμβρ. 1934 κλπ.», ὁρίσθη ὅτι τὰ ἀντιγραφικὰ δικαιώματα εἰσπράττονται δι' ἐπικολλήσεως ἐπὶ τῶν ἐκδιδομένων ἀντιγράφων κλπ. εἰδικοῦ ἐνοσήμου ἀναλόγου ἀξίας. Τὰ σχετικὰ ἄρθρα 1-6 αὐτοῦ, δι' ὧν κατηργήθησαν τὰ ἄρθρα 1 § 2, 2, 3, 4 καὶ 5, τοῦ ἐν τῷ κειμένῳ ἀν. νόμου, ὡς ἀντικείμενα εἰς αὐτόν, ἔχουσιν ὡς ἑξῆς:

«1.—Τὰ κατὰ τὸ ἄρθρον 1 ἀν. ν. 20/20 Νοεμβρ 1934 «περὶ τρόπου ἐκδόσεως ἀντιγράφων κλπ.», ἀντιγραφικὰ δικαιώματα ὡς ταῦτα καθορίσθησαν διὰ τοῦ ἀπὸ 30/30 Ἰουν. 1936 Δ. εἰσπράττονται τοῦ λοιποῦ δι' ἐπικολλήσεως ἐπὶ τῶν ἐκδιδομένων τοιοῦτων ἐγγράφων εἰδικοῦ ἐνοσήμου ἀναλόγου ἀξίας.

2.—1. Ὁ ζητῶν τὴν ἐκδοσὴν ἀντιγράφου, ὅπερ εἶναι ἔτοιμον, ὀφείλει νὰ προσαγάγῃ τὸ κανονισμένον τέλος χαρτοσήμου εἰς κινητὸν ἐπίσημον καὶ εἰδικὸν ἐνοσημον ἀντιγραφικῶν εἰς τὸν ἀρμόδιον πρὸς ἐκδοσὴν τοῦ ὑπάλληλον ὅστις ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ ἐπικολλᾷ ταῦτα ἀμέσως ἐπὶ τοῦ ζητούμενου ἀντιγράφου καὶ διαγράφει αὐτὰ προσηκόντως καὶ ἂν μὲν ἔχει γίνῃ ἢ παραβολή πρὸς τὸ πρωτότυπον, παραδίδει ἀμέσως τὸ ζητούμενον ἀντίγραφον μετὰ τὴν ἐπ' αὐτοῦ κύρωσίν του καὶ τὴν κατὰ τὴν κατὰ τὸ κατωτέρω 4ον ἄρθρον τοῦ παρόντος θεώρησίν του, ἄλλως ὀρίζει χρόνον παραδόσεώς του ἐὰν εἶναι ἀδύνατος ἢ ἄμεσος παραβολή, ὅστις δὲν δύναται νὰ εἶναι μείζων τῶν 24 ὥρων.—2) Ἐὰν τὸ ζητούμενον ἀντίγραφον δὲν εἶναι ἔτοιμον, ὀφείλει νὰ προσαγάγῃ ὁ αἰτῶν αὐτὸ εἰς τὸν ἀρμόδιον ὑπάλληλον τὰ πρὸς ἐκδοσὴν τοῦ ἀπαιτούμενα φύλλα σφραγιστοῦ χάρτου ἢ φύλλα χάρτου σχήματος ὁμοίου πρὸς τὸν σφραγιστὸν χάρτην ὀσημασμένου διὰ τῆς ἐπιθέσεως τοῦ νομίμου κινητοῦ ἐπισήματος ἐφ' ὧν ἐπικολλᾷ καὶ τὸ ἀνάλογον εἰδικὸν ἐνοσημον ἀντιγραφικῶν εἰς ἕκαστον φύλλον.—3. Ὁ ζητῶν τὴν ἐκδοσὴν πιστοποιητικοῦ ὀφείλει, μετὰ αἰτήσεως, νὰ παραδώσῃ εἰς τὸν ἀρμόδιον ὑπάλληλον καὶ τὸ κατὰ νόμον τέλος χαρτοσήμου εἰς φύλλον σφραγιστοῦ χάρτου, ἐφ' οὗ ἐπικολλᾷ τὸ νόμιμον εἰδικὸν ἐνοσημον ἀντιγραφικῶν.—4. Ἐὰν τὸ αἰτούμενον ἀντίγραφον ἢ πιστοποιητικὸν εἶναι ἀτελὲς ἐκ τέλους χαρτο-

τοῦ οἰκείου δημοσίου ταμίου ἢ δημοσίου εισπράκτορος, διὰ διπλοτύπου εισπράξεως, ὅπερ παραδίδεται παρὰ τοῦ αἰτοῦντος εἰς τὸν ἐντεταλμένον τὴν χορήγησιν τοῦ ἀντιγράφου ἀποσπάσματος ἢ πιστοποιητικοῦ ὑπάλ-
 ληλον.

6.—1. Αἱ παρὰ τῶν πολιτικῶν δικαστηρίων ἢ προέδρων ἐκδιδόμε-

νήμου παραδίδεται εἰς τὸν ἀρμόδιον ὑπάλλληλον φύλλον χάρτου ἐφ' οὗ ἐπι-
 κολλᾶται μόνον τὸ εἰδικὸν ἔνσημον ἀντιγραφικῶν, ἂν δὲν ἀπαλλάσσεται ὁ
 αἰτῶν καὶ αὐτοῦ.—5. Ἐὰν τὸ αἰτούμενον ἀντίγραφον ἢ πιστοποιητικὸν ἐκ-
 δίδεται ἐπὶ εἰδικῶν ἐντύπων, ὁ αἰτῶν τὴν ἐκδοσὶν των ὀφείλει νὰ προσ-
 δикὸν ἔνσημον ἀντιγραφικῶν ἄτινα ὁ λαμβάνων ἀρμόδιος ὑπάλλληλος ἐπι-
 κολλᾷ ἀμέσως ἐπὶ τοῦ εἰδικοῦ ἐντύπου.—6. Κατὰ πάσας τὰς ἀνωτέρω πε-
 ρὸς τὴν παραγγελίαν ἀρμόδιος ὑπάλλληλος ὀφείλει νὰ διαγράψῃ ἀμέσως ἐπὶ
 παρουσίᾳ τοῦ παραγγέλλοντος τὸ ἀντίγραφον ἢ πιστοποιητικὸν τὸ τε κι-
 νητὸν ἐπίσημα καὶ τὸ εἰδικὸν ἔνσημον ἀντιγραφικῶν καὶ νὰ ἀναγράψῃ ἀ-
 φρον» καὶ τὸν ἀριθμὸν τοῦ ἐγγράφου οὗτινος φύλλον τὴν λέξιν «ἀντίγρα-
 φον» καὶ τὸν ἀριθμὸν τοῦ ἐγγράφου οὗτινος ζητεῖται ἀντίγραφον ἢ ἐὰν
 πρόκειται περὶ πιστοποιητικοῦ τὴν λέξιν «πιστοποιητικὸν» καὶ τὸ ὄνο-
 ματεπώνυμον τοῦ αἰτοῦντος τὴν ἐκδοσὶν του.

3.—1. Ὁ διὰ τὴν παραδοχὴν τῶν παραγγελιῶν πρὸς ἐκδοσὶν ἀντιγρά-
 φων καὶ πιστοποιητικῶν καταχωρίζει ταύτας ἀμέσως ἐφ' ὅσον δὲν εἶναι
 ἔτοιμον τὸ ζητούμενον ἀντίγραφον ἢ πιστοποιητικὸν, εἰς εἰδικὸν πρὸς
 τοῦτο βιβλίον κατὰ σειρὰν παραγγελίας καὶ ὀρίζει τὴν ἡμέραν παραδόσεως,
 ἢν ἀναγράφει ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ ἐγχειρίζων εἰς τὸν παραγγέλλοντα περὶ
 τούτου ἀποδείξιν, ἐν ἣ ἀναγράφει τὰς σελίδας τοῦ ζητουμένου ἀντιγράφου
 καὶ τὴν ἡμέραν τῆς παραδόσεως. Ἐπὶ τῇ προσαγωγῇ τῆς ἀποδείξεως ταύ-
 τῆς παραδίδονται κατὰ τὴν ὀρισθεῖσαν ἡμέραν τὰ παραγγελθέντα ἀντίγρα-
 φα ἢ πιστοποιητικά.—2. Τὰ παραγγελθέντα ἀντίγραφα καὶ πιστοποιητικά
 ἐκδίδονται καὶ παραδίδονται κατὰ σειρὰν παραγγελίας ἐπὶ πειθ. ποινῇ προ-
 στίμου 100—1000 δρ. ἢ ἐν ὑποτροπῇ διὰ προσωρινῆς παύσεως τοῦ ἀρμο-
 δίου ὑπαλλήλου. Ἐν ἐπείγουσῃ περιπτώσει δύναται νὰ διαταχθῇ ἢ κατὰ
 προτίμησιν ἐκδοσὶς των ὑπὸ τοῦ προέδρου τοῦ Δικαστηρίου, τοῦ Εἰσαγγε-
 λέως, τοῦ εἰρηνοδίκου ἢ πταισματοδίκου.

4.—1. Τὰ κατὰ τ' ἀνωτέρω ἐκδιδόμενα ἀντίγραφα καὶ πιστοποιητικά
 μετὰ τὴν ὑπογραφήν ὑπὸ τοῦ ἐκδίδοντος ταῦτα ὑπάλλληλου θεωροῦνται διὰ
 τὴν νόμιμον χαρτοσήμανσιν των διὰ τοῦ νομίμου τέλους χαρτοσήμου καὶ
 εἰδικοῦ ἔνσημου ἀντιγραφικῶν ὡς καὶ διὰ τὴν κατὰ σειρὰν τῆς παραγγε-
 λίας ἐκδοσὶν των ὑπὸ τοῦ προϊσταμένου τοῦ ἐκδίδοντος ταῦτα τμήματος
 καὶ ἐὰν ὁ ἐκδίδων ταῦτα εἶναι προϊστάμενος τοῦ τμήματος ὑπὸ τοῦ γραμ-
 ματέως τοῦ δικαστηρίου ἢ εἰσαγγελίας καὶ τὰ ὑπὸ τῶν τελευταίων τού-
 των ἐκδιδόμενα ἢ ἐν ἑλλείψει τούτων ὑπὸ τοῦ προϊσταμένου τοῦ δικαστη-
 ρίου ἢ εἰσαγγελίας ἢ τῶν νομίμων ἀναπληρωτῶν των. Ἡ θεώρησις αὕτη
 γίνεται διὰ τῶν λέξεων «Ἐθεωρήθη διὰ τὴν νόμιμον σήμανσιν καὶ τὴν
 κατὰ σειρὰν τῆς παραγγελίας ἐκδοσὶν» τιθεμένης τῆς χρονολογίας, τῆς ε-

ναi ἀποφάσεις καθαρογράφονται κατὰ σειράν δημοσιεύσεως.—2. Ἐξαιρετικῶς αἱ ἀποφάσεις τῶν δικαστηρίων τούτων ἐπὶ αἰτήσεων τῆς ἐπ' ἀναφορά καὶ πτωχευτικῆς διαδικασίας, ἐπὶ προσωρινῶν μέτρων, ἐπὶ διατροφῶν, ὡς καὶ ἐκείνων αἱ ὅποιοι κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ συμβουλίου τοῦ οἰκείου δικαστηρίου ἢ ἀποφάσεως τοῦ οἰκείου πρωτοδικείου προκειμένου περὶ εἰρηνοδικείων, κρίνονται ὡς ἐκ τῆς φύσεώς των προτιμητέα καθαρογράφονται κατὰ προτιμησιν κατὰ σειράν δημοσιεύσεώς των. — 3. Αἱ ἀποφάσεις παντὸς δικαστηρίου δι' ὧν τάσσονται προθεσμία ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς των καὶ αἱ πράξεις προτιμήσεως τῶν προέδρων καὶ εἰρηνοδικῶν, ὡς καὶ αἱ ἀποφάσεις αὐτῶν δι' ὧν χορηγεῖται ἀναστολὴ ἐκτελέσεως πάσης φύσεως ἢ λήψις συντηρητικῶν μετρῶν (συντηρητικὴ κατὰσχεσις, προσημείωσις κλπ.) καθαρογράφονται καὶ ὑπογράφονται ἀμέσως κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς δημοσιεύσεως

διότι καὶ τῆς ὑπογραφῆς τοῦ θεωροῦντος.—2. Ἄνευ τῆς κατὰ τ' ἄνω τέρῳ θεωρήσεως τὰ ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου ἐκδιδόμενα ἀντιγράφα καὶ πιστοποιητικὰ εἶναι ἀπαράδεκτα καὶ οὐδεμίαν ἐπάγονται ἔννομον συνέπειαν προσαγόμενα ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων ἢ πάσης ἄλλης Ἀρχῆς, τοῦ ἀπαράδεκτου αἰρομένου καὶ ἐκ τῆς μετέπειτα κατὰ τ' ἄνω θεωρήσεως.—3. Ἐπίσης τὰ ὑπὸ τῶν δικηγόρων ἐκδιδόμενα ἐκ τῶν κατὰ τὰς ἄνωτέρω διατάξεις ἐκδιδομένων ἀντιγράφων ἢ πιστοποιητικῶν, τοιαῦτα εἶναι ἐπίσης, ἀπαράδεκτα ἂν δὲν ἀναγράφεται ἐν αὐτοῖς ἢ ὡς ἄνω θεωρήσις.

5.—Ὅτι ἀναγράφεται ἄνωτέρῳ περὶ ἀντιγράφων καὶ πιστοποιητικῶν ἐφαρμόζεται καὶ ἐπὶ ἀποσπασμάτων καὶ ἀπογράφων ἀποφάσεων δικαστηρίων ἢ προέδρων, βουλευμάτων, πρακτικῶν καὶ ἄλλων πράξεων καὶ ἐκθέσεων καὶ γενικῶς ἐπὶ τῶν ἐγγράφων ἐφ' ὧν εἰσπράττονται ἀντιγραφικὰ δικαιώματα

6.—1. Τῆς καταβολῆς τοῦ ἐν ἄρθρῳ 1 τοῦ παρόντος εἰδικοῦ ἐνόμιου ἀντιγραφικῶν ἀπαλλάσσονται: α) Τὰ δι' ὑποθέσεις τοῦ Ταμείου Ἐθν. Στόλου, τοῦ Ἐκκλησ. Ταμείου καὶ γενικῶς τῶν νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου ἅτινα παρίστανται ἐπὶ δικαστηρίοις διὰ τῶν νομικῶν Συμβούλων τοῦ Κράτους, χορηγούμενα εἰς ταῦτα ἀντίγραφα, ἀπόγραφα, ἀποσπάσματα ἢ πιστοποιητικὰ. β) Τὰ κατὰ παραγγελίαν καὶ πρὸς χρῆσιν τῶν δικαστικῶν ἢ ἄλλων δημοσίων ἀρχῶν ἐκδιδόμενα. γ) Τὰ πρὸς ὑπηρεσιακὴν χρῆσιν διδόμενα. δ) Τὰ διὰ τὴν διεξαγωγὴν τῆς διαδικασίας τῆς Ποινικῆς Δικαιοσύνης ὑποβαλλόμενα τῷ Εἰσαγγελεῖ ἀντίγραφα καὶ ἀποσπάσματα ἀποφάσεων, πρακτικῶν ἢ βουλευμάτων.—2. Ἐπὶ πάντων τῶν ἀπαλλασσομένων τοῦ ὡς ἄνω ἐνόμιου ἀντιγράφων, ἀποσπασμάτων ἢ πιστοποιητικῶν, ὁ ἐκδίδων ταῦτα δικαστικὸς ὑπάλληλος ὀφείλει νὰ σημειοῖ, βεβαίων τὴν σημείωσιν ταύτην διὰ τῆς ὑπογραφῆς του, τὸν λόγον ἕνεκα τοῦ ὁποίου ἐξεδόθη τοῦτο ἄνευ καταβολῆς ἐνόμιου ἐπὶ πειθαρχικῇ ποινῇ προστίμου καὶ ἐν ὑποτροπῇ προσωρινῆς παύσεως.

Ἄρα καὶ σελ. 456 σημ. 1 καὶ 462 σημ. 2.

Διὰ τοῦ ἄρθρ. 12 ν. δ. 1041 τῆς 10 Ἰαν. 1942 ἐπεξετάθη ἡ χρῆσις τοῦ εἰδικοῦ ἐνόμιου ἀντιγρ. δικαιωμάτων καὶ ἐπὶ τῶν ἐν αὐτῷ ἀναφερομένων ἐγγράφων.

των, εκδίδονται δὲ ταυτοχρόνως τὰ παραγγελλόμενα ἀντίγραφα, ἅτινα θεωροῦνται αὐθημερόν καὶ παραδίδονται κατὰ τὸν ὡς ἀνωτέρω ὀριζόμενον τρόπον.—4¹. Καθ' οἷανδήποτε περίπτωσιν, ἐν πολιτικαῖς δίκαις, καθ' ἃ, διάδικον εἶνε τὸ Δημόσιον, τὸ Ταμεῖον τοῦ Ἑθν. Στόλου ἢ τὸ Ἐκκλησι. Ταμεῖον, ἢ καθαρογραφῆ καὶ θεώρησις τοῦ παρὰ τῶν δικαστηρίων ἢ προέδρων ἐκδιδόμενων ἀποφάσεων συντελεῖται ἀφοῦ ταυτοχρόνως ἐκδοθῆ καὶ ἐπικυρωθῆ ἀρμοδίως ἀντίγραφον εἰς διπλοῦν τῆς καθαρογραφομένης ἀποφάσεως, ὅπερ ἐπιμελεῖται καὶ ὑπὸ προσωπικὴν εὐθύνην τοῦ γραμματέως ἀποστέλλεται ἀμελλητί δι' ἐγγράφου τοῦ πρὸς τὴν Διεύθυνσιν Δικαστικοῦ Ὑπ. Οἰκονομικῶν, καὶ ταῦτα ἀσχέτως πρὸς τὰ παραγγελλόμενα ἢ τὰ λαμβανόμενα ἐκ μέρους τῶν πληρεξουσίων τῶν ὡς ἀνω νομικῶν προσώπων κατὰ τὰς συνήθεις διατυπώσεις λοιπὰ ἀντίγραφα τῶν ἰδίων ἀποφάσεων.

7.—1. Πιστοποιητικά, ἀντίγραφα, ἀποσπάσματα καὶ ἀλόγραφα ἀποφάσεων Δικαστηρίων ἢ Προέδρων, ἀντίγραφα βουλευμάτων πρακτικῶν ἢ ἄλλων δικαστ. πράξεων καὶ ἐκθέσεων ἐκδοθέντα μετὰ τὴν ἐναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος καὶ μὴ θεωρημένα ὑπὸ τοῦ ὀρισθέντος Δικαστοῦ ἢ τοῦ Εἰρηνοδίκου, τοῦ ἀρμοδίου Εἰσαγγελέως, Πταισματοδίκου ἢ τοῦ οἰκείου ἀνακρ. ὑπαλλήλου ἢ μὴ περιέχοντα τὴν σημείωσιν τοῦ ἀριθμοῦ τοῦ διπλοτύπου καταβολῆς τῶν ἀντιγραφικῶν δικαιωμάτων μετὰ τῶν τελῶν, εἶνε ἀπαράδεκτα καὶ οὐδεμίαν ἐπάγονται ἔννομον συνέπειαν προσαγόμενα ἐνώπιον τῶν Δικαστηρίων ἢ πάσης ἄλλης Ἀρχῆς, τοῦ ἀπαράδεκτου αἰρομένου καὶ διὰ τῆς μετέπειτα θεωρήσεως αὐτῶν καὶ τῆς σημειώσεως τοῦ ἀριθμοῦ διπλοτύπου καταβολῆς. Εἰς τὸν ὑπαίτιον δικαστικὸν ὑπάλληλον ἐπιβάλλεται πειθορική ποινὴ τοῦλάχιστον δύο μηνῶν προσωρινῆς παύσεως καὶ ἐν ὑποτροπῇ ὀριστικὴ ἀπόλυσις.—2. Ἐπίσης καὶ τὰ ὑπὸ τῶν δικηγόρων ἐκδιδόμενα ἀντίγραφα ἀποφάσεων, δικαστικῶν πράξεων, ἐκθέσεων καὶ λοιπῶν δικαστικῶν ἐγγράφων ἐκ τῶν εἰς χεῖράς των κεκυρωμένων τοιούτων μετὰ τὴν ἰσχύν τοῦ παρόντος, εἶναι ἐπίσης ἀπαράδεκτα ἂν δὲν ἔχει ἀναγραφῆ ἐπ' αὐτῶν ἢ κατὰ τὰ ἀνω θεώρησις καὶ ἡ σημείωσις τοῦ ἀριθμοῦ τοῦ διπλοτύπου περὶ καταβολῆς τῶν τελῶν καὶ ἀντιγραφικῶν δικαιωμάτων, τοῦ ἀπαργραφῆς τῆς θεωρήσεως καὶ ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ διὰ τῆς μετέπειτα ἀναγραφῆς τῆς θεωρήσεως καὶ τῆς σημειώσεως τοῦ ἀριθμοῦ τοῦ διπλοτύπου.

8.—Πᾶσα ἄλλη λεπτομέρεια ὅσον ἀφορᾷ τὴν τήρησιν τῶν βιβλίων ἀντιγράφων, τὸν ἔλεγχον τῶν διπλοτύπων εἰσπράξεως ἀντιγραφικῶν δικαιωμάτων, τὰ τοῦ καθορισμοῦ τοῦ Τμήματος ἢ τμημάτων ἀντιγραφῆς καὶ καθαρογραφῆς ἀποφάσεων τῆς λειτουργίας αὐτῶν, θέλει ρυθμισθῆ δι' ἀποφάσεων τοῦ δικαστικοῦ συμβουλίου τοῦ οἰκείου δικαστηρίου προκειμένου περὶ πολυμελῶν δικαστηρίων καὶ δι' ἀποφάσεων τῶν οἰκείων πρωτοδικείων προκειμένου περὶ εἰρηνοδικείων, καὶ πταισματοδικείων.

9.—Καταργεῖται τὸ ἀπὸ 7)22 Ὀκτωβρίου 1934 διάτ. «περὶ ἐκτελέ-

σεως τῶν ἀρθρῶν 69, 70 καὶ 71 ν. 6094» ὡς ἐτροπ. ὑπὸ τοῦ ν. 6236 «περὶ ὀργανώσεως τῆς γραμματείας τῶν δικαστηρίων κλπ.».

10.—Ὁ παρὼν νόμος ἰσχύει ἀπὸ τῆς ἐπομένης τῆς ἐν Ἐφημ. Κυβερνήσεως δημοσιεύσεως αὐτοῦ, ὑποβληθήσεται δὲ πρὸς κύρωσιν εἰς τὰ Νομοθετικὰ Σώματα.—Ἡ δημοσίευσίς τοῦ παρόντος ἀνατίθεται εἰς τὸν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργόν.

Νόμος 6439 τῆς 29 Ἀβροίου 1934—3. Ἰαν. 1935.

«περὶ μεταρρυθμίσεως δικαστικῶν ἀποφάσεων καταδικαζουσῶν εἰς καταβολὴν περιοδικῶν παροχῶν καὶ περὶ τιμωρίας τῆς παραβάσεως τῆς πρὸς διατροφήν ὑποχρεώσεως».

1.—1. Ἐνεκα οὐσιώδους μεταβολῆς τῶν συνθηκῶν ὑπὸ τὰς ὁποίας ἐξεδόθη ὀριστικὴ δικαστικὴ ἀπόφασις, ἀφορῶσα τὴν εἰς τὸ μέλλον καταβολὴν περιοδικῶν παροχῶν, πηγαζουσῶν ἐκ τοῦ νόμου, δύναται ἕκαστος διάδικος δι' ἀγωγῆς νὰ ζητήσῃ τὴν μεταρρυθμίσειν αὐτῆς, ἐὰν καὶ ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ τοῦ ποσοῦ τῶν καθ' ἕκαστον παροχῶν ἢ τῆς διαρκείας καταβολῆς αὐτῶν. Οὐσιώδης μεταβολὴ τῶν συνθηκῶν θεωρεῖται καὶ οἰαδήποτε μετὰ τὴν ὀριστικὴν ἀπόφασιν αὐξομειώσεις τοῦ τιμαρίθμου τῆς ζωῆς.—2. Ἡ μεταρρυθμίσις τῆς ἀποφάσεως δύναται νὰ ζητηθῇ μόνον διὰ τὸν μετὰ τὴν ἔγερσιν τῆς ἀγωγῆς χρόνον.

2.—Αἱ κατὰ τὸν παρόντα νόμον ἀγωγαὶ δὲν ὑπόκεινται εἰς τέλος δικαστικοῦ ἐνόμιου, συζητοῦνται δὲ διὰ τοῦ δελτίου τῶν νόμων προτετιμημένων δικῶν. Τὸ ἀρθρον 208 Πολ. Δικ. ἐφαρμόζεται ἀναλόγως.

3.—Ἐν κατεπιγούσῃ περιπτώσει ὁ Πρόεδρος τῶν Πρωτοδικῶν δύναται νὰ λάβῃ προσωρινὰ μέτρα κατὰ τὸ ἀρθρον 634 τῆς Πολ. Δικον.

4¹.

5.—Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἐφαρμόζονται διὰ τὴν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος καὶ ἐφεξῆς ὀφειλομένην διατροφήν.

Ἀναγκ. νόμος 730 τῆς 8/15 Ἰουνίου 1937.

«περὶ κυρώσεως τῆς μεταξὺ τῆς Ἑλλάδος καὶ Μεγ. Βρετανίας συναφθείσης καὶ ὑπογραφείσης ἐν Λονδίνῳ τῇ 27 Φεβρ. 1936 συμβάσεως περὶ διακανονισμοῦ τῆς ἀραιοβαίας δικαστικῆς ἀγωγῆς ἐπὶ ἀσικῶν καὶ ἐμπορικῶν ὑποθέσεων, περὶ ἐπιδόσεως δικογράφων κλπ.»².

1. Ὅρα τοῦτο ἐν Ποιν. Κώδικι. ἐκδ. Ζ', τόμ. Β' σελ. 328.

2. Ἡ κυρωμένη σύμβασις ἥς αἱ ἐπικυρώσεις ἀντηλλάγησαν ἐν Ἀθῆναις τὴν 16 Νοεμβρίου 1937 (Ἐφ. Κυβ. Α' 473), καὶ ἥτις ἐπεξετάθη 1) ἐπὶ τῆς Σκωτίας τὴν 14 Φεβρ. 1938 (Ἐφ. Κυβ. Α' 34), 2) ἐπὶ τῆς Νοτίας Ρωθεσίας τὴν 1 Μαΐου 1938 (Ἐφ. Κυβ. Α' 152), 3) ἐπὶ τῆς Αὐστραλίας τὴν 14 Δεκ. 1938 (Ἐφ. Κυβ. Α' 445), 4) ἐπὶ τῆς Νέας Γῆς τὴν 26 Δεκ. 1938 (Ἐφ. Κυβ. 460), 5) ἐπὶ διαφόρων ἀποικιῶν, προτεκτοράτων κλπ. τὴν 19 Ἰαν. 1939 (Ἐφ. Κυβ. 1939 Α'), ἔχει ὡς ἐξῆς:

1.—Προκαταρκτικὰ.—1.—α) Ἐκτὸς ὅπου ἐρίζεται ρητῶς, τὸ ἐναν-

τίον, ἢ σύμβασις αὐτῆ ἐφαρμόζεται μόνον ἐπὶ πολιτικῶν καὶ ἐμπορικῶν ὑποθέσεων, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν μὴ ἀμφισβητούμενων.—δ) Ἐν τῇ συμβάσει ταύτῃ αἱ λέξεις : 1) «χώρα τοῦ ἐνός (ἢ τοῦ ἐτέρου) Ὑψηλοῦ Συμβαλλομένου Μέρους» θὰ ἐρμηνεύονται α) καθ' ὅτι ἀφορᾷ μὲν τὴν Α.Μ. τὸν Βασιλέα τῆς Μεγ. Βρεττανίας, Ἰρλανδίας καὶ τῶν Ὑπερθαλασσιῶν Βρεττ. Ἐπικρατειῶν καὶ Αὐτοκράτορα τῶν Ἰνδιῶν, ὡς νοῦσαι τὴν Ἀγγλίαν καὶ τὴν Οὐαλλίαν καὶ πᾶν ἔδαφος ἐν σχέσει πρὸς τὸ ὁποῖον ἡ παρούσα Συνθήκη εὔρηται ἐν ἰσχύϊ λόγῳ ἐπεκτάσεων δυνάμει τοῦ ἄρθρου 15 ἢ προσχωρήσεων δυνάμει τοῦ ἄρθρου 16 : β) καθ' ὅτι ἀφορᾷ δὲ τὴν Α.Μ. τὸν Βασιλέα τῶν Ἑλλήνων, τὴν Ἑλλάδα, 2) Ἡ λέξις «πρόσωπα» θὰ θεωρηθῆται ὡς νοῦσα φυσικὰ καὶ νομικὰ πρόσωπα. 3) Ἡ φράσις «νομικὰ πρόσωπα» θὰ θεωρηθῆται ὡς συμπεριλαμβάνουσα προσωπικὰς καὶ ἀνωνύμους ἐταιρίας συνεταιρισμοῦ καὶ ἄλλα σωματεία. 4) Ἡ φράσις «ὕπηκοοι Ὑψηλοῦ Συμβαλλομένου Μέρους» θὰ θεωρηθῆται ὡς συμπεριλαμβάνουσα ἐπίσης νομικὰ πρόσωπα λου Συμβαλλομένου Μέρους. 5) Ἡ φράσις «ὕπηκοοι τοῦ ἐνός (ἢ τοῦ ἐτέρου) Ὑψηλοῦ Συμβαλλομένου Μέρους» θὰ θεωρηθῆται α) καθ' ὅτι ἀφορᾷ μὲν τὴν Α. Μ. τὸν Βασιλέα τῆς Μεγ. Βρεττανίας, Ἰρλανδίας καὶ τῶν Ὑπερθαλασσιῶν Βρεττ. Ἐπικρατειῶν καὶ Αὐτοκράτορα τῶν Ἰνδιῶν, ὡς σημαίνουσα πάντας τοὺς ὑπηκόους τῆς Α.Μ. ὁπουδήποτε ἔχοντας τὴν κατοικίαν τῶν, καὶ πάντα τὰ ὑπὸ τὴν προστασίαν Αὐτοῦ πρόσωπα, β) καθ' ὅτι ἀφορᾷ δὲ τὴν Α.Μ. τὸν Βασιλέα τῶν Ἑλλήνων, πάντας τοὺς Ἑλληνας ὑπηκόους.

II.—Ἐπίδοσις δικογράφων καὶ ἐξωδίκων ἐγγράφων.—2.—α) Ὅσακις δικαστικὴ τις ἀρχὴ ἐδρεύουσα ἐν τῇ χώρᾳ τοῦ ἐνός τῶν Ὑ. Σ. Μερῶν ἔχει ἀνάγκην ὅπως δικόγραφα ἢ ἐξωδίκια ἐγγραφα συνταχθέντα αὐτόθι, ἐπιδοθῶσι πρὸς πρόσωπα εὐρισκόμενα ἐν τῇ χώρᾳ τοῦ ἐτέρου Ὑ. Σ. Μέρους, τὰ τοιαῦτα ἐγγραφα δύνανται νὰ ἐπιδίδωνται πρὸς τὸν πρὸς ὃν γίνεται ἢ ἐπιπροβλεπομένων ἐν ἄρθροις 3 καὶ 4 ἐπὶ οἰασδήποτε περιπτώσεως καθ' ἣν ὁ τοιοῦτος τρόπος ἐπίδοσεως ἀναγνωρίζεται ὑπὸ τῆς νομοθεσίας τῆς χώρας προελεύσεως. β) Ἐν τῷ II Μέρει τῆς Συμβάσεως ταύτης ἡ φράσις «χώρα προελεύσεως» σημαίνει τὴν χώραν ἐξ ἧς προέρχονται τὰ ἐπιδοτέα ἐγγραφα, καὶ ἡ φράσις «χώρα ἐκτελέσεως» σημαίνει τὴν χώραν ἐνθα πρόκειται νὰ γίνῃ ἡ ἐπίδοσις.

3.—α) Αἰτήσιον πρὸς ἐπίδοσιν θὰ ἀπευθύνῃ καὶ θὰ ἀποστέλῃ προξεν. ὑπάλληλος ἐνεργῶν ἐξ ὀνόματος τῆς χώρας προελεύσεως πρὸς τὴν ἀρμοδίαν ἀρχὴν τῆς χώρας ἐκτελέσεως, ἐξαιτούμενος ὅπως ἡ ἀρχὴ αὕτη ἐνεργήσῃ τὴν ἐπίδοσιν τοῦ ἐν λόγῳ ἐγγράφου.—β) Ἡ αἴτησις πρὸς ἐπίδοσιν θὰ συντάσσεται ἐν τῇ γλώσσῃ τῆς χώρας ἐκτελέσεως καὶ θὰ ἐμφαίνῃ τὰ ὀνόματα, τὸ ἐπάγγελμα κλπ. τῶν διαδίκων, τὸ ὄνομα, τὸ ἐπάγγελμα καὶ διεύθυνσιν τοῦ πρὸς ὃν γίνεται ἡ ἐπίδοσις καὶ τὸν χαρακτήρα τοῦ ἐπιδοτέου ἐγγράφου, θὰ ἐγκλείῃ δὲ εἰς διπλοῦν τὸ ἐπιδοτέον ἐγγραφον.—γ) Τὸ ἐπιδοτέον ἐγγραφον εἴτε θὰ συντάσσεται ἐν τῇ γλώσσῃ τῆς χώρας ἐκτελέσεως, εἴτε θὰ συγροεῖται διὰ μεταφράσεως εἰς τὴν γλώσσαν ταύτην. Τὸ ἀκριβὲς τῆς τοιαύτης μεταφράσεως θὰ πιστοποιῆ προξενικός ὑπάλληλος ἐνεργῶν ἐξ

ονόματος τῆς χώρας προελεύσεως.—(δ) Αιτήσεις πρὸς ἐπίδοσιν θὰ ἀπευθύνονται καὶ θ' ἀποστέλωνται.—Ἐν Ἀγγλίᾳ: πρὸς τὸν Senior Master of the Supreme Court of Judicature.—Ἐν Ἑλλάδι: πρὸς τὸν Εἰσαγγελέα τῶν Πρωτοδικῶν, ἐντὸς τῆς δικαιοδοσίας τοῦ ὁποίου διαμένει τὸ πρόσωπον πρὸς ὃ δέον νὰ ἐπιδοθῶσι τὰ ἔγγραφα, ἢ ἐν περιπτώσει ἀμφιβολίας, πρὸς τὸ Ὑπ. Δικαιοσύνης.—Ἐὰν ἡ ἀρχὴ πρὸς ἣν διεβιβάσθη αἴτησις πρὸς ἐπίδοσιν ἐγγράφου δὲν εἶναι ἀρμοδίᾳ ὅπως προβῇ εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῆς, ἢ τοιαύτη ἀρχὴ (ἐξαιρουμένων τῶν περιπτώσεων καθ' ἃς προβάλλεται ἀρνήσις ἐκτελέσεως τῆς ἐπιδόσεως συμφώνως πρὸς τὴν παρ. στ' τοῦ παρόντος ἄρθρου) θέλει αὐτεπαγγέλτως διαβιβάσει τὴν αἴτησιν πρὸς τὴν ἀρμοδίαν ἀρχὴν τῆς χώρας ἐκτελέσεως.—(ε) Ἡ ἐπίδοσις θὰ ἐνεργηταί ὑπὸ τῆς ἀρμοδίας ἀρχῆς τῆς χώρας ἐκτελέσεως, ἣτις θέλει ἐπιδίδει τὸ ἔγγραφο καθ' ὃν τρόπον διαγράφει ὁ ἐσωτερικὸς νόμος τῆς τοιαύτης χώρας διὰ τὴν ἐπίδοσιν ὁμοίων ἐγγράφων, ἐξαιρέσει τῆς περιπτώσεως καθ' ἣν ἐν τῇ αἴτησει πρὸς ἐπίδοσιν διατυποῦται προτίμησις πρὸς εἰδικὸν τινα τρόπον ἐπιδόσεως, ὅποτε θὰ ἀκολουθητῆ ὁ τρόπος οὗτος τῆς ἐπιδόσεως ἐφ' ὅσον δὲν ἀντιβαίνει πρὸς τὴν νομοθεσίαν τῆς χώρας ταύτης.—(στ) Δὲν θὰ προβάλλεται ἀρνήσις πρὸς ἐκτέλεσιν αἰτήσεως δι' ἐπίδοσιν, θεόντως γενομένης συμφώνως πρὸς τὰς προλαβούσας διατάξεις τοῦ ἄρθρου τούτου, ἐκτὸς ἐὰν 1) δὲν ἔχει διαπιστωθῆ ἢ ἀσθεντικότης τῆς γενομένης αἰτήσεως πρὸς ἐπίδοσιν ἢ 2) τὸ Υ.Σ.Μ., ἐν τῇ χώρᾳ τοῦ ὁποίου πρόκειται νὰ ἐκτελεσθῆ ἢ ἐπίδοσις, θεωρῆ ὅτι θὰ ἐξετιθεντο δι' αὐτῆς εἰς κίνδυνον τὰ κυριαρχικὰ δικαιώματα ἢ ἢ ἀσφάλειά του.—(ζ) Ἐν πάσῃ περιπτώσει καθ' ἣν αἴτησις πρὸς ἐπίδοσιν δὲν ἐκτελεῖται ὑπὸ τῆς ἀρχῆς πρὸς ἣν ἀπεστάλη, αὕτη θὰ εἰδοποιῆ πάραυτα τὸν ἀποστείλαντα τὴν αἴτησιν προξεν. ὑπάλληλον, δηλοῦσα τοὺς λόγους ὧν ἕνεκα ἀπεποιήθη τὴν ἐκτέλεσιν τῆς αἰτήσεως, ἢ τὴν ἀρμοδίαν ἀρχὴν πρὸς ἣν αὕτη διεβιβάσθη.—(η) Ἡ ἐκτελοῦσα τὴν αἴτησιν πρὸς ἐπίδοσιν ἀρχὴ θέλει παρέχει πιστοποιητικὸν ἀποδεικνύον τὴν γενομένην ἐπίδοσιν ἢ ἐπεξηγοῦν τοὺς λόγους ὧν ἕνεκα ἐκωλύθη αὕτη, ἐκθέτον τὸ γεγονός, τὸν τρόπον καὶ τὴν ἡμερομηνίαν τῆς τοιαύτης ἐπιδόσεως ἢ ἀποπειραθείσης ἐπιδόσεως, θέλει δὲ ἀποστέλλει τὸ ὡς εἴρηται πιστοποιητικὸν πρὸς τὸν προξ. ὑπάλληλον τὸν ἐξαποστείλαντα τὴν πρὸς ἐπίδοσιν αἴτησιν. Τὸ πιστοποιητικὸν τῆς ἐπιδόσεως ἢ τῆς ἀποπειραθείσης ἐπιδόσεως θὰ σημειοῦται ἐπὶ τοῦ ἐνὸς τῶν διπλοτύπων ἢ θὰ ἐπισυνάπτεται πρὸς τοῦτο.

4.—(α) Ἐπίδοσις δύναται νὰ ἐνεργηθῆ, ἂνε οἰασδήποτε αἰτήσεως, πρὸς τὰς ἀρχάς τῆς χώρας ἐκτελέσεως, ἢ μεσολαθήσεως τούτων, καθ' οἷονδήποτε τῶν κάτωθι ἐκτιθεμένων τρόπων:—1) Ὑπὸ προξεν. ὑπαλλήλου ἐνεργοῦντος ἐξ ὀνόματος τῆς χώρας προελεύσεως.—2) Ὑπὸ ἀντιπροσώπου εἰδικῶς πρὸς τὸν σκοπὸν διορισθέντος εἴτε ὑπὸ τῆς δικαστ. ἀρχῆς τῆς χώρας προελεύσεως εἴτε ὑπὸ τοῦ διαδίκου, τῇ αἴτησει τοῦ ὁποίου ἐξεδόθη τὸ ἔγγραφο.—3) Μέσῳ τοῦ ταχυδρομείου, ἢ—4) Δι' οἰασδήποτε ἄλλης μεθόδου ἐπιδόσεως ἣτις, ὑπὸ τὴν ἰσχύουσαν κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἐπιδόσεως νομοθεσίαν ἐν τῇ χώρᾳ ἐκτελέσεως, δὲν εἶναι παράνομος.—(β) Πᾶν ἔγγραφο ἐπιδιδόμενον καθ' ὃν χρόνον προνοεῖται ἐν 1) τῆς προλαβούσης παραγρ. θέλει, ἐξαιρουμένης τῆς περιπτώσεως καθ' ἣν ὁ πρὸς ὃν γίνεται ἢ ἐπίδοσις τυγχάνει ὑπὸ

κος τοῦ Ἰ. Σ. Μέρους ἐκ τῆς χώρας τοῦ ὁποίου προέρχεται τὸ ἐπίδοσον ἐγγράφον, εἴτε συντάσσεται ἐν τῇ γλώσσῃ τῆς χώρας ἐκτελέσεως, εἴτε συνοδύεται διὰ μεταφράσεως εἰς τὴν γλώσσαν ταύτην, πιστοποιουμένης ὡς ἀκριβοῦς καθ' ἃ ὀρίζεται ἐν ἄρθρῳ β' (γ) — (γ) Τὰ Ἰ. Σ. Μέρη συναινῶν ὅτι καθ' ἀρχὴν εἶναι ἐπίσης ἐπιθυμητὸν ὅπως αἱ διατάξεις τῆς παρ. (β) τοῦ ἄρθρου τούτου ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ ἐγγράφων ἐπιδιδομένων καθ' οὓς τρόπος ὀρίζεται ἐν (2) (3) καὶ (4) τῆς παρ. (α) τοῦ ἄρθρου τούτου. Οὐχ' ἦττον, ἐν ἐλλείψει νομοθεσίας ἐν ταῖς οἰκείαις χώραις καθιστώσης ὑποχρεωτικὴν τὴν μετάφρασιν εἰς τοιαύτας περιπτώσεις, τὰ Ἰ. Σ. Μέρη οὐδεμίαν ἀναδέχονται σχετικὴν ὑποχρέωσιν. — (δ) Νοητέον ὅτι τὸ ζήτημα τῆς ἐγκυρότητος οἰασθήποτε ἐπίδοσεως συνταλουμένης καθ' οἰανδήποτε τῶν μεθόδων τῶν ἀναγραφομένων ἐν παρ. (α) τοῦ παρόντος ἄρθρου θὰ παραμένῃ ἀντικείμενον τῆς ἐλευθέρας κρίσεως τῶν οἰκείων δικαστ. ἀρχῶν τῶν Ἰ. Σ. Μερῶν συμφώνως πρὸς τὴν νομοθεσίαν αὐτῶν.

δ — (α) Ἐν οἰασθήποτε περιπτώσει καθ' ἣν ἐγένετο ἢ ἐπίδοσις ἐγγράφων συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου β', τὸ Ἰ. Σ. Μέρος, ὃ προξεν. ὑπάλληλος τοῦ ὁποίου ἀπηύθυνε τὴν αἴτησιν πρὸς ἐπίδοσιν, θέλει ἀποδίδει εἰς τὸ ἕτερον Ἰ. Σ. Μέρος οἰασθήποτε δικαιώματα καὶ ἐξόδα πληρωτέα δυνάμει τῆς νομοθεσίας τῆς χώρας ἐκτελέσεως πρὸς τὰ πρόσωπα τὰ χρησιμοποιούμενα πρὸς ἐνέργειαν τῆς τοιαύτης ἐπίδοσεως κατὰ εἰδικὸν τινὰ τρόπον. Τοιαῦτα ἐξόδα καὶ ἐπιβαρύνσεις δὲν θέλουσιν ὑπερβαίνει τὰ συνήθως ἐπιτρεπόμενα ποσὰ ἐν τοῖς δικαστηρίοις τῆς χώρας ταύτης. — (β) τὴν ἀπίστησιν τῶν ἐξόδων καὶ ἐπιβαρύνσεων τούτων θὰ ἀπαιτῆ ἢ ἀρμοδίᾳ ἀρχῇ ἢ ἐνεργήσασα τὴν ἐπίδοσιν παρὰ τοῦ προξεν. ὑπάλληλου τοῦ ἀπειθῶντος τὴν πρὸς ἐπίδοσιν αἴτησιν, ταυτοχρόνως μετὰ τῆς ἀποστολῆς τοῦ πιστοποιητικοῦ περὶ οὗ προνοεῖ τὸ ἄρθρον β' (η) — (γ). Ἐξαιρέσει τῶν ὡς ἄνω προβλεπομένων, οὐδὲν ἄλλο δικαίωμα οἰασθήποτε φύσεως θὰ καταβάλλεται παρὰ τοῦ ἑνὸς Ἰ. Σ. Μέρους πρὸς τὸ ἕτερον ἐν σχέσει μὲ τὴν ἐπίδοσιν οἰασθήποτε ἐγγράφου.

III. — Λήψις ἀποδεικτικῶν στοιχείων. — 6. — (α). Ὅταν δικαστικὴ τῆς ἀρχῇ ἐδρεύουσα ἐν τῇ χώρᾳ τοῦ ἑνὸς τῶν Ἰ. Σ. Μερῶν αἰτεῖται τὴν λήψιν ἀποδεικτικῶν στοιχείων ἐν τῇ χώρᾳ τοῦ ἑτέρου Ἰ. Σ. Μέρους, τὰ τοιαῦτα ἀποδ. στοιχεῖα δύνανται νὰ λαμβάνωνται ἀνεξαρτήτως τῆς ἐθνικότητος τῶν διαδίκων ἢ μαρτύρων, καθ' οἰανδήποτε τρόπον ἐκ τῶν καθοριζομένων ἐν ἄρθροις 7 ἢ 8. — (β) Ἐν τῷ III Μέρει τῆς παρουσίας Συμβάσεως αἱ ἐκφράσεις — (1) «Λήψις ἀποδεικτικῶν στοιχείων» θὰ θεωρῆται ὡς συμπεριλαμβανούσα τὴν λήψιν τῶν καταθέσεων ἐνάγοντος, ἐναγομένου, ἐμπειρογνώμονος, ἢ οἰουδήποτε ἄλλου προσώπου, δι' ὀρκοδοσίας ἢ ἄλλως τὴν ἐπαγωγὴν εἰς ἐνάγοντα, ἐναγόμενον, ἐμπειρογνώμονα ἢ πᾶν ἄλλο πρόσωπον οἰουδήποτε ὄρκου ἀναφορικῶς πρὸς οἰανδήποτε δίκην καὶ τὴν προσαγωγὴν, ἀναγνώρισιν καὶ ἐξέτασιν ἐγγράφων, δειγμάτων ἢ ἄλλων ἀντικειμένων. — (2) Ἡ λέξις «μάρτυς» θὰ θεωρεῖται ὡς συμπεριλαμβανούσα οἰουδήποτε πρόσωπον, παρ' οὗ ἀπαιτεῖται ἢ λήψις οἰουδήποτε ἀποδεικτ. στοιχείου, ὡς ἀνωτέρω καθώρισται. — (3) Ἡ φράσις «χώρα προελεύσεως» θὰ θεωρῆται ὡς νοούσα τὴν χώραν, ὑπὸ τῆς δικαστ. ἀρχῆς τῆς ὁποίας ἀπαιτοῦνται τὰ

ἀποδ. στοιχεία, καὶ «χώρα ἐκτελέσεως» ἡ χώρα ἐν ἣ πρόκειται νὰ λη-
φῶσι τὰ ἀποδ. ταῦτα στοιχεία.

7—(α) Ἡ δικαστ. ἀρχὴ τῆς χώρας προελεύσεως δύναται, συμφώνως
πρὸς τὰς διατάξεις τῆς νομοθεσίας τῆς οἰκείας χώρας, ν' ἀπευθυνθῇ ἢ
ἰδια δι' ἐγγράφου ἐξαιτήσεως πρὸς τὴν ἀρμοδίαν ἀρχὴν τῆς χώρας ἐκτελέ-
σεως, αἰτουμένη παρ' αὐτῆς τὴν λήψιν τῶν ἀποδ. στοιχείων.—(β) Τὸ ἐγ-
γραφον ἐξαιτήσεως θὰ εἶναι συντεταγμένον ἐν τῇ γλώσσῃ τῆς χώρας ἐκτε-
λέσεως, ἢ θὰ συνοδεύηται ὑπὸ μεταφράσεως εἰς τὴν γλώσσαν ταύτην. Τὸ
ἀκριβὲς τῆς μεταφράσεως ταύτης θὰ πιστοποιῆ προξεν. ὑπάλληλος τῆς χώ-
ρας προελεύσεως. Ἐν τῷ ἐγγράφῳ ἐξαιτήσεως δεόν νὰ σημειῶται ἡ φύσις
τῆς διαδικασίας δι' ἣν ἀπαιτοῦνται τὰ ἀποδ. στοιχεία, παρεχομένης πάσης
ἀναγκαίας σχετικῆς πληροφορίας, καὶ νὰ σημειῶνται τὰ ὀνόματα τῶν δια-
δικῶν, καὶ τὰ ὀνόματα, τὸ ἐπάγγελμα κλ. καὶ αἱ διευθύνσεις τῶν μαρτύ-
ρων. Ἐπίσης 1) εἴτε θὰ συνοδεύεται ὑπὸ πίνακος ἐρωτημάτων ἅτινα δεόν
νὰ τεθῶσι, εἰς τὸν μάρτυρα ἢ τοὺς μάρτυρας, ἢ, κατὰ τὴν περίπτωσιν, ὑπὸ
περιγραφῆς τῶν προσακτέων, ἀναγνωριστέων ἢ ἐξεταστῶν ἐγγράφων, δειγ-
μάτων ἢ ἄλλων ἀντικειμένων, καὶ ὑπὸ μεταφράσεως τούτων πιστοποιουμέ-
νης ὡς ἀκριβοῦς καθ' ὃν τρόπον ἀνωτέρω δρίζεται· εἴτε 2) θὰ παρακαλεῖ-
ται δι' αὐτῆς ἡ ἀρμοδία ἀρχὴ ὅπως ἐπιτρέψῃ νὰ υποβληθοῦν προφορικῶς
οἱ ἐρωτήσεις θὰ ἐπεθύμουν νὰ ἀπευθύνουν οἱ διάδικοι ἢ οἱ ἀντιπρόσω-
ποι αὐτῶν.—(γ) Ἐγγραφα ἐξαιτήσεως θὰ διαβιβάζωνται ἐν Ἀγγλίᾳ ὑπὸ
ἐλλήνων προξ. ὑπάλληλου πρὸς τὸν Senior Master of the Supreme
Court of Judicature. Καὶ ἐν Ἑλλάδι ὑπὸ βρετανοῦ προξ. ὑπάλληλου
πρὸς τὸν Εἰσαγγελεὰ τῶν Πρωτοδικῶν· ἐν τῇ δικαιοδοσίᾳ τοῦ ὁποίου κεῖ-
ται ἡ διαμονὴ τῶν μαρτύρων, ἢ, ἐν περιπτώσει ἀμφιβολίας, πρὸς τὸ Ἰπ.
Δικαιοσύνης. Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἢ πρὸς ἣν διεβιβάσθῃ ἐγγραφον ἐξαι-
τήσεως Ἀρχὴ δὲν εἶναι ἀρμοδίᾳ ὅπως προβῆ εἰς τὴν ἐκτέλεσιν αὐτῆς, ἢ
τοιαύτη ἀρχὴ θέλει (ἐξαιρέσει τῶν περιπτώσεων καθ' ἃς προβάλλεται ἀπο-
ποιήσις ἐκτελέσεως συμφώνως πρὸς τὴν παρ. (στ) τοῦ παρόντος ἀρθροῦ)
ἀντεπαγγέλτως διαβιβάζει τὸ ἐγγραφὸν ἐξαιτήσεως πρὸς τὴν ἀρμοδίαν ἀρ-
χὴν ἐν τῇ χώρᾳ ἐκτελέσεως.—(δ) Ἡ ἀρμοδία ἀρχὴ τῆς χώρας ἐκτελέσεως
θέλει διενεργεῖν τὸ ἐγγραφον ἐξαιτήσεως καὶ προβαίνει εἰς τὴν λήψιν τῶν
ἀπαιτουμένων ἀποδ. στοιχείων χρησιμοποιοῦσα τὰ αὐτὰ καταναγκαστικὰ
μέτρα καὶ τὴν αὐτὴν διαδικασίαν οἷα χρησιμοποιοῦνται διὰ τὴν ἐκτέλεσιν
ἐντολῆς ἢ ἐπιταγῆς ἐκπληραζουσῶν ἐκ τῶν ἀρχῶν τῆς ἰδίας αὐτῆς χώρας,
ἐξαιρέσει τῆς περιπτώσεως καθ' ἣν, εἰάν ἐν τῷ ἐγγράφῳ ἐξαιτήσεως ἐκ-
φράζεται ἐπιθυμία τις ὅπως τηρηθῇ ἰδιαίτερα τις διαδικασία, ἢ τοιαύτη
εἰδικὴ διαδικασία θὰ τηρῆται ἐφ' ὅσον δὲν ἀντιβαίνει πρὸς τὴν νομοθε-
σίαν τῆς χώρας ἐκτελέσεως.—(ε) Εἰς τὸν προξ. ὑπάλληλον τὸν διαβιβάζ-
οντα τὸ ἐγγραφον ἐξαιτήσεως θὰ παρέχωνται πληροφορίες, εἰάν ἐκδηλώσῃ
τὴν πρὸς τοῦτο ἐπιθυμίαν περὶ τῆς ἡμερομηνίας καὶ τοῦ τόπου, καθ' ἣν
καὶ ὅπου θὰ λάβῃ χώραν ἢ διαδικασία, ἐπὶ τῇ τέλει καὶ ὅπως δυνήθῃ νὰ
εἰδοποιήσῃ τὸν ἐνδιαφερόμενον διάδικον ἢ διαδίκους, οἵτινες θὰ ἐπιτρέπε-
ται νὰ παρίστανται αὐτοπρὸσώπως εἴτε διὰ δικηγόρων ἢ δικολάβων (soli-
citors) εἴτε δι' οἰωνδήποτε ἀντιπροσώπων ἀρμοδίων νὰ παρίστανται πρὸ

των δικαστηρίων είτε τῆς χώρας προελεύσεως είτε τῆς χώρας ἐκτελέσεως. —(στ) Ἀποποίησης ἐκτελέσεως ἐγγράφου ἐξαιτήσεως ἀνταποκρινομένης εἰς τὰς προλαβούσας διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου δύναται νὰ γίνῃ μόνον 1) Ἐάν δὲν ἔχῃ διαπιστωθῆ ἡ ἀυθεντικότης τοῦ ἐγγράφου ἐξαιτήσεως. 2) Ἐάν, ἐν τῇ χώρᾳ ἐκτελέσεως, ἡ ἐκτέλεσις τοῦ ἐν προκειμένῳ ἐγγράφου ἐξαιτήσεως δὲν ὑπάγεται εἰς τὰ καθήκοντα τῶν δικαστῶν. (3) Ἐάν τὸ Γ.Σ. Μέρως ἐν τῇ χώρᾳ τοῦ ὁποίου πρόκειται νὰ ἐκτελεσθῆ, θεωρῆ ὅτι θὰ ἐξετίθετο δι' αὐτῆς εἰς κίνδυνον τὰ κυριαρχικά δικαιώματα ἢ ἡ ἀσφάλεια αὐτοῦ. —(ζ) Ἐν ἐκάστη περιπτώσει καθ' ἣν ἐγγραφον ἐξαιτήσεως δὲν ἐξετελέσθη ὑπὸ τῆς πρὸς ἣν ἀπεστάλη ἀρχῆς, αὕτη θέλει εἰδοποιεῖ πάραυτα τὸν ἐξαποστείλαντα προξ. ὑπάλληλον, ἀναφέρουσα τοὺς λόγους ὧν ἕνεκα ἀπεποιτήθη τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ἐγγράφου ἐξαιτήσεως καὶ ἐμφαίνουσα τὴν ἀρμοδίαν ἀρχὴν πρὸς ἣν τοῦτο διεβιβάσθη. —(η) Ἐκτελουμένου ἐγγράφου πέμπει πρὸς τὸν ἐξαποστείλαντα προξεν. ὑπάλληλον τὰ ἀναγκαῖα ἐγγράφα τὰ διαπιστοῦντα τὴν ἐκτέλεσιν αὐτοῦ.

8.—(α) Τὰ ἀποδ. στοιχεῖα δύναται ἐπίσης νὰ ληφθῶσιν, ἄνευ οἰασθήποτε αἰτήσεως πρὸς τὰς ἀρχὰς τῆς χώρας ἐκτελέσεως ἢ μεσολαθήσεως τούτων, ὑπὸ προσώπου ἐν τῇ χώρᾳ ταύτῃ ἀπ' εὐθείας διορισθέντος πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου τῆς χώρας προελεύσεως. Προξ. ὑπάλληλος ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τῆς χώρας προελεύσεως ἢ οἰωνδήποτε ἄλλο κατάλληλον πρόσωπον δύναται νὰ διορισθῆ ἐπὶ τούτῳ. —(β) Πρόσωπον οὕτω διορισμένον ἐπὶ τῇ σκοπῇ λήψεως ἀποδ. στοιχείων δύναται νὰ καλέσῃ τὰ πρόσωπα τὰ κατονομαζόμενα ὑπὸ τοῦ διορισάντος αὐτὸν δικαστηρίου νὰ ἐμφανισθῶσιν ἐνώπιόν του ὅπως δώσουν τὰς μαρτυρικές των καταθέσεις. Δύναται νὰ προβῆ εἰς τὴν λήψιν παντὸς εἴδους ἀποδ. στοιχείων μὴ ἀντικειμένων εἰς τὴν νομοθεσίαν τῆς χώρας ἐκτελέσεως καὶ θὰ δύναται νὰ ἐπαγάγῃ ὄρκον. Ἡ ἐμφάνισις καὶ δόσις τῆς μαρτυρίας ἐνώπιον οἰουδήποτε τοιούτου προσώπου θέλει εἶναι ἀπολύτως ἐθελουσία, καὶ δὲν θὰ ἐνασχῶνται καταναγκ. μέτρα. —(γ) Προσκλήσεις πρὸς ἐμφάνισιν ἐκδιδόμεναι ὑπὸ τοιούτου προσώπου θέλουσι συντάσσεσθαι ἐν τῇ γλώσσῃ τῆς χώρας ἐκτελέσεως ἢ συνοδεύεσθαι ὑπὸ μεταφράσεως εἰς τὴν γλώσσαν ταύτην, ἐκτὸς ἐάν ὁ πρὸς ὃν γίνεται ἡ πρόσκλησις εἶναι ὑπήκοος τοῦ Γ.Σ. Μέρους, διὰ τὴν δικαστ. ἀρχὴν τοῦ ὁποίου ἀπαιτοῦνται τὰ ἀποδ. στοιχεῖα. (δ) Τὰ ἀποδ. στοιχεῖα δύναται νὰ λαμβάνωνται συνηδὰ πρὸς τὴν διαδικασίαν τὴν ἀνεγνωρισμένην ὑπὸ τῆς νομοθεσίας τῆς χώρας προελεύσεως, καὶ οἱ διάδικοι θὰ ἔχωσιν τὸ δικαίωμα νὰ παρίστανται αὐτοπροσώπως ἢ νὰ ἀντιπροσωπεύωνται ὑπὸ δικηγόρων ἢ δικολάδων (solicitors) τῆς χώρας ταύτης ἢ ὑπὸ οἰωνδήποτε ἀντιπροσώπων ἀρμοδίων νὰ ἐμφανισθῶσιν ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων εἴτε τῆς χώρας προελεύσεως εἴτε τῆς χώρας ἐκτελέσεως.

9.—Τὸ γεγονός ὅτι ἀπέπειρά τις πρὸς λήψιν ἀποδ. στοιχείων διὰ τῆς μεθόδου τῆς καθοριζομένης ἐν ἄρθρῳ 8 ἀπέτυχε συνεπείᾳ τῆς ἀρνήσεως μάρτυρός τινος ὅπως ἐμφανισθῆ ἢ ὅπως δώσῃ μαρτυρίαν, δὲν ἀσπικεῖ τὴν διαβίβασιν ἐτέρας προσκλήσεως συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 7.

10.—(α) Ἐν περιπτώσει λήψεως τῶν ἀποδ. στοιχείων καθ' ὃν τρόπον

Ἀναγκ. νόμος 1432 τῆς 19/25 Ὀκτωβρ. 1938

Περὶ κυρώσεως τῆς ἐν Ἀθήναις τῇ 11ῃ Μαΐου 1938 ὑπογραφείσης Συμβάσεως, μεταξὺ τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος καὶ τοῦ Γερμανικοῦ Ράιχ, «περὶ ἀμοιβαίας δικαστικῆς ἀντιλήψεως ἐπὶ υποθέσεων ἀστικοῦ καὶ ἐμπορικοῦ δικαίου»¹.

** Ἀρθρον μόνον. — Κυροῦται καὶ ἔχει πλήρη καὶ νόμιμον ἰσχὺν ἀρ-
χομένην ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἀνταλλαγῆς τῶν σχετικῶν ἐπικυρώσεων ἢ*

*ὀρίζεται ἐν ἄρθρῳ 7, τὸ Γ. Σ. Μέρος, ὑπὸ τῆς δικαστ. ἀρχῆς τοῦ ὁποῦ
ἀπηυθύνθη τὸ ἔγγραφον ἐξαιτήσεως, θέλει ἀποδίδει εἰς τὸ ἕτερον Γ.Σ. Μέρος
οἰαδήποτε ἔξοδα εἰς ἃ ὑπεβλήθη ἢ ἀρμοδία δικαστ. ἀρχή τούτου ἐν τῇ
ἐκτελέσει τῆς αἰτήσεως ἐν σχέσει πρὸς οἰαδήποτε δικαιώματα καὶ δαπάνας
πληρωτέας εἰς μάρτυρας, πραγματογνώμονας, διερμηνεὺς ἢ μεταφραστάς,
τὴν δαπάνην ἧτις ἀπητήθη διὰ τὴν προσαγωγὴν μαρτύρων μὴ ἐμφανισθέν-
των ἐθελουσίως, καὶ τὰ δικαιώματα καὶ ἔξοδα τὰ πληρωτέα εἰς οἰονδή-
ποτε πρόσωπον εἰς ὃ ἡ τοιαύτη ἀρχὴ ἀνέθηκε νὰ ἐνεργήσῃ ἀντ' αὐτῆς, ἐν
περιπτώσει καθ' ἧς ἡ νομοθεσία τῆς χώρας ἐκτελέσεως ἐπιτρέπει τὸ τοι-
οῦτον, καθὼς καὶ οἰαδήποτε δικαιώματα καὶ ἔξοδα ἀπαιτηθέντα συνεπεία
τοῦ ὅτι ἐξητήθη καὶ ἐτηρήθη εἰδικὴ διαδικασία. Τὰ ἔξοδα ταῦτα θὰ εἶναι
οἷα συνήθως ἐπιτρέπονται ἐν παρομοίαις περιστάσεσιν παρὰ τοῖς δικαστη-
ρίοις τῆς χώρας ἐκτελέσεως. — (β) Τὴν ἀπότινιν τῶν ἐξόδων τούτων θὰ
ἀπαιτῆ ἢ ἀρμοδία ἀρχὴ ἢ ἐκτελέσασα τὸ ἔγγραφον ἐξαιτήσεως, παρὰ τοῦ
ἀπευθύναντος ταύτην προξεν. ὑπαλλήλου, ταύτοχρόνως μετὰ τῆς ἀποστο-
λῆς πρὸς αὐτὸν τῶν ἀναγκαίων ἐγγράφων τῶν διαπιστούμενων τὴν ἐκτέλεσιν
αὐτῆς καθ' ἃ προνοεῖ τὸ ἄρθρον 7 (η). — (γ) Ἐξαιρέσει τῶν ὡς ἄνω προβλεπομέ-
νων, οὐδὲν ἄλλο δικαίωμα οἰαδήποτε φύσεως θὰ καταβάλλεται παρὰ τοῦ ἐνός
Ἰ.Σ. Μέρους πρὸς τὸ ἕτερον ἐν σχέσει μὲ τὴν λήψιν ἀποδεικτικῶν στοιχείων.*

*IV. — Δικαστικὴ βοήθεια δι' ἀπόρου καὶ ἐγγυοδοσία δι' ἔξοδα. — 11.
— Οἱ ὑπήκοοι τοῦ ἐνός Ἰ. Σ. Μέρους οἱ διαμένοντες ἐν τῇ χώρᾳ τοῦ ἐτέρου
Ἰ. Σ. Μέρους δὲν θὰ ἐξαναγκάζονται εἰς ἐγγυοδοσίαν δι' ἔξοδα ἐν οἰαδή-
ποτε περιπτώσει καθ' ἣν ὑπήκοος τοῦ ἐτέρου τούτου Ἰ. Σ. Μέρους δὲν θὰ
ἐξαναγκάζετο εἰς τοιαύτην.*

*12. — (1) Οἱ ὑπήκοοι τοῦ ἐνός Ἰ. Σ. Μέρους θέλουσιν ἀπολαύει ἐν τῇ
χώρᾳ τοῦ ἐτέρου Ἰ. Σ. Μέρους πλήρους ἰσότητος ὄρων πρὸς τοὺς ὑπηκόους
τοῦ τελευταίου τούτου Ἰ. Σ. Μέρους καθ' ὅτι ἀφορᾷ τὴν δωρεάν παροχὴν
νομικῆς βοηθείας εἰς ἄπορα πρόσωπα. — (2) Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου τούτου
ἐφαρμόζονται εἰς ποινικὰς ὁσον καὶ εἰς πολιτικὰς καὶ ἐμπορικὰς υποθέ-
σεις, δὲν ἐφαρμόζονται ὅμως ἐπὶ νομικῶν προσώπων.*

*V. — Γενικαὶ διατάξεις. — 13. — Οἰαδήποτε δυσχέρειαι αἵτινες ἤθελον
προκύψει ἐν τῇ ἐφαρμογῇ τῆς παρούσης Συμβάσεως θὰ διακανονίζονται διὰ
τῆς διπλωματικῆς ὁδοῦ.*

1. Ἡ σύμβασις ἔχει ὡς ἐξῆς :

I. Ἐπίδοσις δικαστικῶν καὶ ἐξωδίκων ἐγγράφων.

*I.—1. Ἐπὶ Ἀστικῶν καὶ Ἐμπορικῶν υποθέσεων ἢ ἐπίδοσις ἐγ-
γραφῶν προοριζομένων διὰ πρόσωπον εὐρισκόμενον ἐν τῷ ἐδάφει τοῦ*

ἐν Ἀθήναις ὑπογραφείσα τῇ 11ῃ Μαΐου 1938 Σύμβασις μεταξὺ τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος καὶ τοῦ Γερμανικοῦ Ράιχ «περὶ ἀμοιβαίας δικαστικῆς ἀντιλήψεως ἐπὶ ὑποθέσεων Ἀστικοῦ καὶ Ἐμπορικοῦ Δικαίου», ἧς τὸ κείμενον ἐπεταὶ ἐν γερμανικῇ καὶ ἑλληνικῇ γλώσσῃ, ἀμφοτέρων ὧν κειμένων ἔχοντων τὴν αὐτὴν ἰσχύν.

Ἐτέρου Κράτους γίνεται δι' αἰτήσεως διαβιβαζομένης ὑπὸ τοῦ Προξένου τοῦ αἰτοῦντος Κράτους, ἐν μὲν τῷ Γερμανικῷ Ράιχ πρὸς τὸν Πρόεδρον τοῦ Πρωτοδικείου (Λάνδγκεριχτ), ἐν Ἑλλάδι δὲ πρὸς τὸν Εἰσαγγελεὰ τοῦ Πρωτοδικείου, εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποῦ δέον νὰ γίνῃ ἡ ἐπίδοσις. Ἡ αἴτησις δέον νὰ καθορίζῃ τὴν ἀρχὴν ἐξ ἧς προέρχεται, τὸ ὄνομα καὶ τὴν κατάστασιν τῶν διαδίκων, τὴν διεύθυνσιν τοῦ πρὸς ὃν ἀπευθύνεται καὶ τὴν φύσιν τοῦ ἐπιδιδόμενου ἔγγραφου. Ἡ αἴτησις συντάσσεται εἰς τὴν ἐπίσημον γλώσσαν τοῦ αἰτοῦντος Κράτους. Δέον νὰ ἐπισυνάπτηται μετὰ φρασίς τῆς αἰτήσεως τοῦ αἰτοῦντος Κράτους. Δέον νὰ ἀπευθύνεται ἡ αἴτησις Κράτους, πρὸς δὲ δέον νὰ χρησιμοποιῶνται τὰ παρὰ τῶν δύο Κυβερνήσεων συντεταγμένα εἰς ἀμφοτέρας τὰς γλώσσας σχετικὰ ἔντυπα.—2. Τὸ ἔγγραφον δι' οὗ ἀποδεικνύεται ἡ ἐπίδοσις δέον νὰ διαβιβάζεται πρὸς τὸν Πρόξενον, εἰς τὸν ὁποῖον ἐν πάσῃ περιπτώσει δέον νὰ ἀνακοινοῦται τὸ γεγονός τὸ παρακαλῶσαν τὴν ἐπίδοσιν.

2.—Διὰ τὴν ἐπίδοσιν δέον νὰ μεριμνᾷ ἡ ἀρμοδία ἀρχὴ τοῦ πρὸς ὃ ἡ αἴτησις Κράτους. Ἡ ἀρχὴ αὕτη δύναται, ἐξαιρέσει τῶν ἐν ἀρθρῷ 3 προβλεπομένων περιπτώσεων, νὰ περιορίζεται εἰς ἐπίδοσιν διὰ παραδόσεως τοῦ ἔγγραφου εἰς τὸν πρὸς ὃν ἀπευθύνεται, ἐὰν οὗτος εἶναι διατεθειμένος νὰ τὴν παραλάβῃ.

3.—1. Ἐὰν τὸ πρὸς ἐπίδοσιν ἔγγραφον εἶναι συντεταγμένον εἰς τὴν γλώσσαν τοῦ πρὸς ὃ ἡ αἴτησις Κράτους, ἢ συνοδεύηται ὑπὸ μεταφράσεως εἰς τὴν γλώσσαν ταύτην, ἢ πρὸς ἣν ἀπευθύνεται ἡ αἴτησις ἀρχῇ, δέον, ἐφ' ὅσον τοιαύτη ἐπιθυμία ἐκφράζεται ἐν τῇ αἰτήσει, νὰ ἐπιδώσῃ τὸ ἔγγραφον κατὰ τὸν ὑπὸ τῆς ἐσωτερικῆς νομοθεσίας ὀριζόμενον διὰ παρομοίας ἐπιδόσεις τύπον, ἢ κατ' ἄλλον ἰδιάζοντα τύπον, ἐφ' ὅσον οὗτος δὲν ἀντίκειται εἰς τὴν νομοθεσίαν τοῦ ἰδίου Κράτους. Ἐὰν δὲν ἐκφράζεται τοιαύτη ἐπιθυμία, τότε ἡ πρὸς ἣν ἡ αἴτησις ἀρχῇ θέλει ἐνεργήσῃ τὴν ἐπίδοσιν συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθρ. 2.—2. Ἡ ἐν τῇ προηγ. παραγράφῳ προβλεπομένη μετὰ φρασίς ὑπόκειται εἰς ἐπικύρωσιν ὑπὸ τοῦ διπλωματικοῦ ἢ προξενικοῦ Ἀντιπροσώπου ἢ ὀρκισμένου ἐρμηγέως τοῦ αἰτοῦντος ἢ τοῦ πρὸς ὃ ἡ αἴτησις Κράτους.

4.—Ἡ ἐκτέλεσις τῆς ἐν ἀρθροῖς 1, 2 καὶ 3 προβλεπομένης ἐπίδοσεως δὲν δύναται νὰ ἀποκρουσθῇ εἰμὴ μόνον ἐὼς τὸ πρὸς ὃ ἡ αἴτησις Κράτος κρίνῃ ταύτην ὡς δυναμένην νὰ θίξῃ τὰ κυριαρχικά δικαιώματα ἢ τὴν ἀσφάλειάν του.

5.—1. Ἡ ἀπόδειξις τῆς ἐπίδοσεως προκύπτει εἴτε ἐκ χρονολογημένου καὶ δεόντως ἐπικεκρωμένου ἀποδεικτικοῦ παραλαβῆς ὑπὸ τοῦ πρὸς ὃν ἀπευθύνεται τὸ ἔγγραφον, ἢ διὰ πιστοποιητικοῦ τῆς ἀρχῆς τοῦ πρὸς ὃ ἡ αἴτησις Κράτους, ἐμφαίνοντος τὸ γεγονός, τὸν τόπον καὶ τὴν χρονολογίαν τῆς ἐπίδοσεως.—2. Ἐὰν τὸ πρὸς ἐπίδοσιν ἔγγραφον διεβιβάσθῃ

εις διπλοῦν τὸ ἀποδεικτικὸν ἢ ἡ πιστοποιήσις δέον νὰ ᾧσι συντεταγμένα ἐφ' ἑνὸς τῶν δύο ἀντιτύπων ἢ ἐπισυνημμένα εἰς ἓν ἐκ τούτων.

6.—Ἐκαστον τῶν δύο Κρατῶν δικαιούται νὰ ἐπιδίδῃ ἔγγραφα πρὸς τοὺς ἰδίους αὐτοῦ ὑπηκόους, εὐρισκομένους ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τοῦ ἐτέρου Κράτους, διὰ τῶν διπλωματικῶν ἢ προξενικῶν Ἀντιπροσώπων του ἄνευ ἀσκήσεως καταναγκαστικῶν μέσων.

II. Αἴτησις δικαστικῆς ἀντιλήψεως.

7.—Ἐπὶ ἀστικῶν καὶ ἐμπορικῶν ὑποθέσεων δύναται ἡ δικαστικὴ ἀρχὴ τοῦ ἑνὸς Κράτους ν' ἀπευθύνηται, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῆς νομοθεσίας του, δι' αἰτήσεως πρὸς τὴν ἀρμοδίαν ἀρχὴν τοῦ ἐτέρου Κράτους, ἵνα ζητήσῃ παρὰ ταύτης ὅπως ἐπιληφθῇ δίκης ἢ ἐτέρας δικαστικῆς πράξεως ἐμπιπτούσης εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τῆς ἀρχῆς ταύτης.

8.—1. Αἱ περὶ δικαστικῆς ἀντιλήψεως αἰτήσεις διαβιβάζονται διὰ τοῦ Προξένου τοῦ αἰτοῦντος Κράτους, ἐν μὲν τῇ Γερμανίᾳ πρὸς τὸν Πρόεδρον τοῦ Πρωτοδικείου (Λάνδγκεριχτ), ἐν Ἑλλάδι δὲ πρὸς τὸν Εἰσαγγελέα τοῦ Πρωτοδικείου, εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποίου δέον νὰ διεξαχθῇ ἡ δικαστικὴ ἐνέργεια.—2. Τὸ ἔγγραφο, τὸ ἐμφαίνει τὴν ἐκτέλεσιν τῆς αἰτήσεως ἢ τὸ γεγονόςς τὸ παρακωλύον ταύτην, δέον νὰ διαβιβάζεται πρὸς τὸν Πρόξενον.

9.—Αἱ περὶ δικαστικῆς ἀντιλήψεως αἰτήσεις δέον νὰ ᾧσι συντεταγμένα εἰς τὴν ἐπίσημον γλῶσσαν τοῦ αἰτοῦντος Κράτους.—Εἰς ταύτας δέον νὰ ἐπισυνάπτηται μετάφρασις εἰς τὴν ἐπίσημον γλῶσσαν τοῦ πρὸς ὃ ἡ αἴτησις Κράτους, δεόντως ἐπικεχυραμένη κατὰ τὸ ἄρθρον 3 παρ. 2.

10.—1. Ἡ δικαστικὴ ἀρχή, πρὸς ἣν ἀπευθύνεται ἡ αἴτησις, ὀφείλει νὰ ἐκτελέσῃ ταύτην καὶ πρὸς τοῦτο νὰ ἐφαρμόσῃ τὰ αὐτὰ ἐξαναγκαστικά μέτρα τὰ προβλεπόμενα διὰ τὴν ἐκτέλεσιν αἰτήσεως τῶν ἀρχῶν τοῦ ἰδίου αὐτῆς Κράτους ἢ αἰτήσεως ὑποβληθείσης πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπὸν ὑπὸ τινος ἐνδιαφερομένου διαδίκου. Δὲν παρίσταται ἀνάγκη ἐφαρμογῆς τῶν ἀναγκαστικῶν τούτων μέτρων ὅταν πρόκειται περὶ προσωπικῆς ἐμφανίσεως ἀντιδίκων.—2. Εἰς τὴν αἰτοῦσαν ἀρχὴν θέλει ἀνακουνοῦσθαι, τῇ αἰτήσῃ σὺτῆς, ὁ χρόνος καὶ ὁ τόπος τῆς ἐκτελέσεως τῆς ἐν τῇ αἰτήσῃ δικαστικῆς ἐνεργείας, ἵνα ὁ ἐνδιαφερόμενος διάδικος δύναται νὰ παρίσταται εἰς ταύτην.—3. Ἡ ἐκτέλεσις τῆς αἰτήσεως δύναται ν' ἀποκρουσθῇ μόνον ἐὰν τὸ Κράτος, ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τοῦ ὁποίου δέον νὰ λάβῃ χώραν ἡ ἐκτέλεσις, κρίνῃ ταύτην ὡς δυναμένην νὰ θίξῃ τὴν κυριασίαν ἢ ἀσφάλειάν του.

11.—Ἐν περιπτώσει ἀναρμοδιότητος τῆς πρὸς ἣν ἡ αἴτησις ἀρχῆς δέον ἢ σίτησις νὰ διαβιβάζεται αὐτεπαγγέλτως ὑπὸ τῆς ἀρχῆς ταύτης εἰς τὴν ἀρμοδίαν ἀρχὴν τοῦ πρὸς ὃ ἀπευθύνεται ἡ αἴτησις Κράτους, κατὰ τὰ ὑπὸ τῆς νομοθεσίας τούτου ὀριζόμενα.

12.—Εἰς πάσας τὰς περιπτώσεις, καθ' ἃς ἡ αἴτησις δὲν ἤθελεν ἐκτελεσθῆ ὑπὸ τῆς πρὸς ἣν ἀπευθύνεται αὕτη ἀρχῆς, δέον αὕτη νὰ γνωστοποιήσῃ τοῦτο πάραυτα εἰς τὸν Πρόξενον τοῦ αἰτοῦντος Κράτους, καὶ εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ ἁρθροῦ 10 νὰ ἀναφέρῃ τὰ αἴτια δι' ἃ ἀπεκρού-

σθη ἢ ἐκτέλεισι τῆς αἰτήσεως. εἰς δὲ τὴν περίπτωσιν τοῦ ἄρθρου 11 νὰ καθορίξῃ τὴν ἀρχὴν πρὸς ἣν θέλει διαβιβασθῆ ἡ αἴτησις.

13.—1. Ἡ δικαστικὴ ἀρχή, ἢ προβαίνουσα εἰς τὴν ἐκτέλεισιν μιᾶς αἰτήσεως, δέον νὰ ἐφαρμόξῃ σχετικῶς πρὸς τοὺς ἀκολουθητέους τύπους τοῦ νόμου τοῦ ἰδίου αὐτῆς Κράτους.—2. Ἐν τούτοις ἡ αἴτησις τοῦ αἰτιούτος Κράτους διὰ τὴν ἐφαρμογὴν εἰδικοῦ τύπου θὰ γίνηται ἀποδεκτὴ, ἐφ' ὅσον ὁ τύπος οὗτος δὲν ἀντίκειται εἰς τὴν νομοθεσίαν τοῦ πρὸς ὃ ἡ αἴτησις Κράτους.

14.—Ἐκαστον τῶν δύο Κρατῶν δύναται νὰ ἐκτελῇ αἰτήσεις περιέξετάσεως ἰδίων αὐτοῦ ὑπηκόων, εὐρισκομένων ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τοῦ ἐτέρου Κράτους, διὰ τῶν διπλωματικῶν ἢ προξενικῶν αὐτοῦ Ἀντιπροσώπων, ἄνευ ἀσκήσεως καταναγκαστικῶν μέσων.

III. Ἐγγυοδοσία διὰ τὰ ἔξοδα τῆς δίκης.

15.—1. Εἰς τοὺς ὑπηκόους τοῦ ἑνὸς Κράτους, τοὺς ἐμφανιζομένους ἐνώπιον τῶν Δικαστηρίων τοῦ ἐτέρου Κράτους ὡς ἐνάγοντας ἢ παρεμβαίνοντας, οὐδεμία ὑποχρέωσις ἐγγυοδοσίας ἢ καταθέσεως, ἢ παρεμπόδιον ὀνομασίαν, δύναται νὰ ἐπιβληθῆ εἴτε λόγῳ τῆς ιδιότητος τοῦ ἀλλοδαποῦ, εἴτε διὰ τὴν ἔλλειψιν κατοικίας ἢ διαμονῆς ἐν τῇ χώρᾳ.—2. Τὸ αὐτὸ ἰσχύει προκειμένου περι καταβολῆς, ἢ ἢθελον ἀπαιτήσῃ σὶ ἐνάγοντες ἢ παρεμβαίνοντες πρὸς ἀλύψιν τῶν ἐξόδων τῆς δίκης.

16.—1. Ἐάν ὁ ἐνάγων ἢ ὁ παρεμβαίνων, ὁ ἀπηλλαγμένος, συμφῶνως πρὸς τὸ ἄρθρον 15 ἢ συμφῶνως πρὸς νόμον ἰσχύοντα ἐν τῷ Κράτει ἐνθα ἀσκεῖται ἡ ἀγωγή, τῆς ἐγγυοδοσίας ἢ καταθέσεως ἢ προκαταβολῆς καταδικασθῆ ἐν τῷ ἐδάφει τοῦ ἑνὸς Κράτους εἰς τὰ ἔξοδα τῆς δίκης, δέον ἢ καταδικῆ αὕτη νὰ κηρυχθῆ ἐκτελεστὴ ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τοῦ ἐτέρου Κράτους διὰ τῶν ἀρμοδίων ἀρχῶν ἀτελῶς καὶ ἀνεξόδως. Ἡ σχετικὴ αἰτήσις δύναται νὰ ὑποβληθῆ ὑπὸ τοῦ δικαιουμένου εἰς τὰ ἔξοδα εἴτε διὰ τῆς διπλωμ. ὁδοῦ, εἴτε ἀπ' εὐθείας εἰς τὴν ἀρμοδίαν ἀρχήν.—2. Ὁ αὐτὸς κανὼν ἐφαρμόζεται προκειμένου περὶ δικαστικῶν ἀποφάσεων, δι' ὧν τὰ δικαστικὰ ἔξοδα ὀρίζονται μεταγενεστέρως.—3. Εἰς τὰς δικαστ. ἀποφάσεις νοοῦνται περιλαμβανόμεναι καὶ αἱ ὑπὸ τῶν γραμματέων τῶν δικαστηρίων ἐκδιδόμεναι ἐντὸς τῆς ἀρμοδιότητος αὐτῶν ἀποφάσεις περὶ καθορισμοῦ τῶν ἐξόδων.

17.—1. Αἱ εἰς τὸ ἄρθρον 16 ἀναφερόμεναι ἀποφάσεις περὶ δικαστ. ἐξόδων κηρύσσονται προσωρινῶς ἐκτελεσταί, ἄνευ ἀκροάσεως τῶν διαδίκων, διατηρουμένου οὐχ' ἥτιον τοῦ δικαιώματος μεταγενεστέρας προσφυγῆς τοῦ καταδικασθέντος διαδίκου συμφῶνως τῇ νομοθεσίᾳ τοῦ Κράτους, εἰς τὸ ἔδαφος τοῦ ὁποίου εἶναι ἐκτελεστὰ ἢ ἀπόφασις.—2. Πρὸς τοῦτο δέον μόνον νὰ ἐξετάζηται: α) Ἐάν, κατὰ τοὺς νόμους τῆς χώρας ἐν ἣ ἐκδίδεται ἢ καταδικαστικὴ ἀπόφασις, τὸ ἀπόγραφον τῆς ἀποφάσεως πληροὶ τοὺς ἀπαιτούμενους διὰ τὴν ἀποδεικτικὴν ἰσχύν του ὅρους. β) Ἐάν ἢ ἀπόφασις κατὰ τοὺς αὐτοὺς νόμους, εἶναι τελεσίδικος.—3. Διὰ τὴν ἀπόδειξιν τῶν ἀνωτέρω ἀρκεῖ μία πιστοποίησις περὶ τῆς τελεσιδικίας τῆς ἀποφάσεως, ἐκδιδομένη ἐν μὲν τῷ Γερμανικῷ Ράϊχ ὑπὸ τοῦ

Προέδρου τοῦ Πρωτοδικείου (Λάνδγκεριχτ), ἐν Ἑλλάδι δὲ ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ Πρωτοδικείου ἢ ἐὰν ἡ ἀπόφασις ἐξεδόθη ὑπὸ ἀνωτέρου Δικαστηρίου, ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ Δικαστηρίου τούτου.—4. Εἰς τὴν αἴτησιν δέον νὰ ἐπισυνάπτηται μετάφρασις τοῦ διατακτικοῦ τῆς ἀποφάσεως, ὡς καὶ μετάφρασις τῆς κατὰ τὴν παρ. 3 πιστοποιήσεως, συντεταγμένοι εἰς τὴν ἐπίσημον γλῶσσαν τοῦ πρὸς ὃ ἀπευθύνεται ἡ αἴτησις Κράτους. Αἱ μετάφρασεις δέον νὰ ἐπικυρῶνται συμφώνως τῷ ἀρθρῷ 3 παρ. 2.

IV. *Εὐεργέτημα Πενίας.*

18.—Οἱ ὑπήκοοι τοῦ ἐνὸς Κράτους θ' ἀπολαύωσιν ἐν τῷ ἐτέρῳ Κράτει τοῦ εὐεργετήματος τῆς πενίας ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ὡς οἱ ἰθαγενεῖς ὄρουσ.

19.—1. Τὸ πιστοποιητικὸν τῆς πενίας δέον νὰ ἐκδίδηται ὑπὸ τῶν ἀρχῶν τοῦ τόπου τῆς συνήθους διαμονῆς τοῦ αἰτοῦντος, ἢ ἐν ἔλλειψει τοιούτου, ὑπὸ τῶν ἀρχῶν τοῦ τόπου τῆς νῦν διαμονῆς του.—2. Ἐὰν ὁ αἰτῶν δὲν διαμένῃ εἰς ἓν τῶν δύο Κρατῶν, ἀρκεῖ ἡ πιστοποίησις τοῦ ἀρμοδίου διὰ τὸν αἰτοῦντα διπλωματικοῦ ἢ προξενικοῦ Ἀντιπροσώπου τῆς χώρας του.

20.—1. Ἡ ἀρμοδία πρὸς ἔκδοσιν τοῦ πιστοποιητικοῦ πενίας ἀρχὴ δύναται νὰ ἀρυσθῇ πληροφορίας περὶ τῆς περιουσιακῆς καταστάσεως τοῦ αἰτοῦντος παρὰ τῶν ἀρχῶν τοῦ ἐτέρου Κράτους.—2. Ἡ ἀρχὴ ἢ ἀποφαινομένη ἐπὶ τῆς αἰτήσεως διὰ τὴν χορήγησιν τοῦ εὐεργετήματος τῆς πενίας διατρεῖ, ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς δικαιοδοσίας αὐτῆς, τὸ δικαίωμα νὰ προβαίῃ εἰς ἔλεγχον τῶν πιστοποιητικῶν καὶ πληροφοριῶν, ὡς καὶ νὰ λαμβάνῃ συμπληρωματικὰς πληροφορίας ἐπὶ τῷ σκοπῷ ἐπαρκούς διαφωτίσεώς της.

21.—Ἐὰν τὸ εὐεργέτημα τῆς πενίας ἐχορηγήθῃ ὑπὸ τῆς ἀρμοδίας ἀρχῆς εἰς ὑπήκοον τοῦ ἐνὸς Κράτους, οὗτος θ' ἀπολαύῃ τοῦ εὐεργετήματος τούτου εἰς πάσας τὰ σχετικὰς πρὸς τὴν ὑπόθεσιν ταύτην διαδικαστικὰς πράξεις, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν ἀφορῶσων τὴν περὶ τὴν ἐκτέλεσιν διαδικασίαν, τὰς διεξαγομένας ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων τοῦ ἐτέρου Κράτους ἐπὶ τῇ βάσει τῶν Κεφ. I καὶ II τῆς παρούσης Συμβάσεως.

22.—Ἐὰν ὁ ὑπήκοος τοῦ ἐνὸς Κράτους διαμένῃ ἐκτὸς τοῦ ἐδάφους τοῦ ἐτέρου Κράτους παρὰ τοῦ ὁποίου θέλει ζητήσῃ τὸ εὐεργέτημα τῆς πενίας, ἢ περὶ τοῦ εὐεργετήματος τούτου αἰτήσεις του μετὰ τοῦ πιστοποιητικοῦ πενίας, καὶ λοιπῶν χρησίμων διὰ τὴν ἔκδοσιν τῆς ἀποφάσεως ἀποδεικτικῶν ἐγγράφων, δύναται νὰ διαβιβασθῇ διὰ τοῦ ἀρμοδίου Προξένου τοῦ Κράτους του πρὸς τὴν ἀρμοδίαν διὰ τὴν ἔκδοσιν τῆς ἀποφάσεως ἀρχὴν τοῦ ἐτέρου Κράτους. Διὰ τὴν διαβίβασιν καὶ ἐκτέλεσιν τῆς αἰτήσεως ἰσχύουσιν αἱ διατάξεις τοῦ Κεφ. II.

V. *Προσωπικὴ κράτησις.*

23.—Ἐπὶ τῶν ἀστικῶν καὶ ἐμπορικῶν ὑποθέσεων δύναται νὰ ἐφαρμοσθῇ ἡ προσωπικὴ κράτησις τόσον ὡς μέσον ἀναγκ. ἐκτελέσεως ὅσον καὶ ἀπλῶς ὡς ἀσφαλιστικὸν μέτρον ἐναντίον ὑπήκοου τοῦ ἐτέρου Κράτους μόνον εἰς ἅς περιπτώσεις θ' ἠδύνατο νὰ ἐφαρμοσθῇ καὶ ἐναντίον

Ἀναγκ. Νόμος 1519 τῆς 17/19 Δεκεμβρ. 1938.

«περὶ ἀναγκαστικῆς ἐκτελέσεως καὶ συντηρητικῶν μέτρων ἐπὶ περιουσίας ἀλλοδαπῶν Κρατῶν».

1.—1. Δὲν ἐπιτρέπεται ἡ ἀναγκαστικὴ ἐκτέλεσις ἢ ἡ λήψις οἴου-
δήποτε συντηρητικῶν μέτρων ἐπὶ ἀπαιτήσεων καὶ ἐκ γένει κινήτων ἢ ἀκί-
νητων πραγμάτων ἀνηκόντων ἢ εὐρισκομένων εἰς οἰανδήποτε ἔννομον

ἰθαγενῶν. Γεγονός, δυνάμει τοῦ ὁποῦ ἰθαγενῆς διαμένων ἐν τῷ ἐσω-
τερικῷ τοῦ Κράτους δύναται νὰ ζητήσῃ τὴν ἄρσιν τῆς προσωπικῆς κρα-
τήσεως, δέον νὰ ἔχῃ τὴν αὐτὴν ἰσχὺν ὑπὲρ τοῦ ὑψηλοῦ τοῦ ἑτέρου Κρά-
τους, καὶ ἐὰν τὸ τοιοῦτον γεγονός ἔλαβε χώραν ἐν τῷ ἐξωτερικῷ.

V I. Ἐπικύρωσις τῶν ἐγγράφων.

24.—1. Ἐγγραφα συντεταγμένα, ἐκδεδομένα ἢ ἐπικεκρωμένα ὑπὸ
γερμανικοῦ Πρωτοδικείου (Λάνδγκεριχτ) ἢ Ἑλληνικοῦ Πρωτοδικείου, ἢ
ὑπὸ γερμανικοῦ ἢ ἑλληνικοῦ ἀνωτέρου δικαστηρίου, ἢ ὑπὸ ἀνωτάτης
γερμανικῆς ἢ ἑλληνικῆς διοικ. ἀρχῆς, ἢ ὑπὸ ἀνωτάτου γερμανικοῦ ἢ ἑλλη-
νικοῦ διοικ. Δικαστηρίου, καὶ φέροντα τὴν σφραγίδα ἢ τὸ ἔνσημον τῆς
ἀρχῆς ταύτης, οὐδεμιᾶς ἐπικυρώσεως ἢ νομιμοποιήσεως χρῆξουσιν πρὸς
χρῆσιν αὐτῶν ἐν τῷ ἐδάφει τοῦ ἑτέρου Κράτους.—2. Δι' ἐγγραφα συν-
τεταγμένα, ἐκδεδομένα ἢ ἐπικεκρωμένα ὑπὸ γερμανικοῦ ἢ ἑλληνικοῦ δι-
καστηρίου μὴ ἀναφερομένου ἐν τῇ παρ. 1, ὑπὸ δικαστ. κλητήρος, Γρα-
φείου Μεταγραφῶν, Ταμείου Παρακαταθηκῶν ἢ Γερμανοῦ ἢ Ἑλλήνος
Συμβολαιογράφου, ἀρκεῖ πρὸς χρῆσιν ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τοῦ ἑτέρου Κρά-
τους, ἢ ἐπικυρώσις τῶν ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ Πρωτοδικείου (Λάνδγκε-
ριχτ) ἐν τῷ Γερμανικῷ Ράιχ, καὶ ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ Πρωτοδικείου
ἐν Ἑλλάδι, καὶ ἡ ἐπίθεσις τῆς ἐπισήμου σφραγίδος, ἢ ἐνσήμου. Τὸ αὐτὸ
ἰσχὺν καὶ διὰ τὰ ἐγγραφα τὰ συντεταγμένα, ἐκδεδομένα ἢ ἐπικεκρωμένα
ὑπὸ τοῦ γραμματέως γερμανικοῦ ἢ ἑλληνικοῦ δικαστηρίου. Ἐὰν ὁ γραμ-
ματεὺς ἀνήκει εἰς ἀνώτερον δικαστήριον, ἢ ἐπικύρωσις γίνεται διὰ τοῦ
Προέδρου τοῦ δικαστηρίου τούτου.

25.—1. Οὐδὲν τέλος, οὐδὲ καταβολὴ ἐξόδων οἰασδήποτε φύσεως,
θά ζητῆται διὰ τὴν ἐπίδοσιν ἐγγράφων ἢ τὴν ἐκτέλεσιν αἰτήσεων δικα-
στικῆς ἀντιλήψεως. Τοῦτο ὅμως δὲν ἰσχύει προκειμένου περὶ ἀποζημιώ-
σεων καταβληθεισῶν κατὰ τοὺς νόμους τοῦ πρὸς ὃ ἡ αἰτήσις Κράτους
εἰς μάρτυρας ἢ ἐμπειρογνώμονας, ὡς καὶ περὶ ἐξόδων γενομένων συνε-
πειᾶ ρητῆς αἰτήσεως ὅπως ἡ διεξαγωγὴ γίνῃ μὲ ἰδιαιτέρας διατυπώσεις.
Τὰ ἐξόδα ταῦτα δέον νὰ καταβάλλωνται πάραντα παρὰ τοῦ αἰτοῦντος
Κράτους, ἀσκέτως ἐὰν ταῦτα θὰ ληφθῶσιν ἀπὸ τοὺς ἐνδιαφερομένους
διαδίκους.—2. Ἡ ἐκτέλεσις αἰτήσεως ἐπιδόσεως ἢ αἰτήσεως δικαστικῆς
ἀντιλήψεως, δὲν δύναται ν' ἀποκρουσθῇ διὰ τὸν λόγον ὅτι ἡ αἰτοῦσα
ἀρχὴ δὲν κατέθεσε προκαταβολὴν πρὸς κάλυψιν τῶν ἐξόδων τῶν κατα-
βλητέων κατὰ τὰς διατάξεις τῆς προηγουμένης παραγράφου.—3. Τὰ τα-
χυδρομικὰ τέλη εἶναι εἰς βάρος τῆς ἀποστελλούσης ἀρχῆς.

σχέσιν πρὸς ἄλλοδαπὸν Δημόσιον ἄνευ προηγ. ἀδείας τοῦ Ὑπουργοῦ Δικαιοσύνης.—2. (Μεταβ. διάταξις).

2.—Κατὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Δικαιοσύνης περὶ παροχῆς ἢ μὴ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 1 ἀδείας δὲν ἐπιτρέπεται προσφυγὴ διὰ τῆς δικαστικῆς ἢ διοικητικῆς ὁδοῦ, οὐδὲ γεννᾶται ἐκ τῆς ἀποφάσεως ταύτης εὐθύνη τοῦ Δημοσίου.

3.—Καταργεῖται τὸ ν.δ. 30/31 Δεκ. 1925 «περὶ ἀπαγορεύσεως πράξεων ἐν Ἑλλάδι ἐπὶ πραγμάτων ἐνδιαφερόντων ξένον Κρότος ἄνευ ἀδείας τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης».

Ἀναγκ. νόμος 1565 τῆς 11/14 Ἰανουαρίου 1939

«περὶ κώδικος ἀσκήσεως τοῦ ἱατρικοῦ ἐπαγγέλματος» 1.

35.—Αἱ διαφοραὶ αἱ ἀντικείμενον ἔχουσαι τὴν ἀμοιβὴν τῶν ἱατρῶν δικάζονται ὡς ἀκολούθως. Ὁ δικαιούχος τῆς ἀπαιτήσεως δι' αἰτήσεώς του, ἐν ἣ ἀναγράφονται ἀναλυτικῶς καὶ ὠρισμένως αἱ ἐπισκέψεις, ἐπεμβάσεις, ὁδοιπορικὰ ἔξοδα καὶ ἐν γένει ἡ ἱατρικὴ συνδρομὴ του καὶ ἡ ἀξιουμένη ἀμοιβή του ἀπευθύνεται πρὸς τὸν εἰρηνοδίκην μὲν, ἐὰν ἡ ἀξιουμένη ἀμοιβὴ δὲν ὑπερβαίῃ τὰς πέντε χιλιάδας (5000) 2 δραχμάς, πρὸς τὸν πρόεδρον δὲ τῶν πρωτοδικῶν, ἐὰν ὑπερβαίῃ ταύτας.—2. Ἀρμόδιος εἰρηνοδίκης ἢ πρόεδρος εἶναι ὁ τοῦ τόπου τῆς παροχῆς τῆς ἱατρικῆς συνδρομῆς ἢ τῆς κατοικίας τοῦ ἐναγομένου.

36.—1. Ὁ Πρόεδρος ἢ ὁ Εἰρηνοδίκης ὀρίζει παραγραφήν δικασίμου ἐντὸς τῶν δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐγχειρίσεως τῆς αἰτήσεως, διὰ πράξεως, γραφομένης ἐπ' αὐτῆς. Ἀντίγραφον τῆς αἰτήσεως καὶ τῆς ἐπ' αὐτῆς πράξεως κοινοποιεῖται πρὸς τὸν ἐναγόμενον τοῦλάχιστον τρεῖς ἡμέρας πρὸ τῆς δικασίμου.—2. Ἐὰν ὁ ἐναγόμενος κατοικῇ ἐκτὸς τῆς ἑδρας τοῦ εἰρηνοδίκου ἢ τοῦ προέδρου ὀρίζεται ἐν τῇ πράξει ἀνάλογος προθεσμία.—3. Κατὰ τὴν ὀρισθεῖσαν ἡμέραν καὶ ὥραν πρὸς συζήτησιν οἱ ἐνδιαφερόμενοι ὑποχρεοῦνται νὰ ἐμφανισθῶσι προσωπικῶς ἐνώπιον τοῦ προέδρου ἢ τοῦ εἰρηνοδίκου μετὰ ἢ ἄνευ πληρεξουσίου καὶ νὰ προσκομίσωσι τὰ πρὸς ἀπόδειξιν ἢ ἀνταπόδειξιν μέσα. Ἡ διὰ μόνου πληρεξουσίου παράστασις συγχωρεῖται μόνον ἐν περιπτώσει κωλύματος ἢ ἀσθενείας, ὧν ἡ δικαιολογία ἀφίεται εἰς τὴν κρίσιν τοῦ δικάζοντος προέδρου ἢ εἰρηνοδίκου. Ἐν τῇ τοιαύτῃ περιπτώσει ἡ πληρεξουσιότης δύναται νὰ δοθῇ καὶ δι' ἰδιωτικοῦ ἐγγράφου ἐφ' ἄλλου χάρτου ἐπικυρουμένης τῆς γνησιότητος τῆς ὑπογραφῆς τοῦ ἐντολέως παρὰ τῆς οἰκειᾶς ἀστυν. ἀρχῆς ἢ τοῦ εἰρηνοδίκου.

37.—1. Ὁ πρόεδρος ἢ ὁ εἰρηνοδίκης κρίνει ἐκ τῶν ἐνόμων, μὴ δεσμευόμενος ἐκ τῶν περὶ ἀποδείξεως διατάξεων τοῦ νόμου. Ἀκροῦται τῶν ἐνδιαφερομένων, ἐξετάζει τοὺς ἐκατέρωθεν προτεινομένους μύρτυ-

1. Διὰ ν.δ. 2031 τῆς 11/30 Δεκ. 1942 αἱ διατάξεις ν. 1565 ἐπεξετάθησαν καὶ ἐπὶ τῶν ὁδοντοῖατρῶν.

2. Ὅρα ἄρθρ. 2 § 3 ν. 1484 τοῦ 1950 ἐν σελ. 138 σημ. 4.

ρας, ἐκτιμᾷ πᾶσαν ἄλλην ἀπόδειξιν καὶ ἀποφαίνεται κατ' ἐλευθέραν ἐκτίμησιν ἐπὶ τῆς διαφορᾶς. Ἐγγραφοὶ προτάσεις δὲν ἀπαιτοῦνται. «Ἐν ἐλλείψει εἰδικῆς συμφωνίας ὁ πρόεδρος ἢ ὁ εἰρηνοδίκης κρίνει ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἐκάστοτε ἰσχύοντος Διατ. περὶ κανονισμοῦ ἱατρικῆς ἀμοιβῆς. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ συνδικάζονται συγχρόνως καὶ τὰ νοσήλια τῶν κλινικῶν ἢ νοσοκομείων. Εἰς πᾶσαν περίπτωσιν οὐδεμία αἰτήσεις ἱατροῦ ἐνώπιον οἰασδήποτε δικαστ. ἀρχῆς γίνεται δεκτὴ οὔτε καὶ ἐνορκος βεβαιώσεως τοῦ οἰκείου ἱατρ. Συλλόγου ὅτι ὁ ἐν λόγῳ ἱατρὸς ἐξεπλήρωσε τὰς πρὸς τὸν Σύλλογον χρηματικὰς του ὑποχρεώσεις»¹.—2. Ὁρκον ἐπαγόμενον ὑπὸ διαδίκου μὴ αὐτοπροσώπως παριστάμενον ἢ εἰς διάδικον μὴ αὐτοπροσώπως παριστάμενον δὲν εἶνε ὑπόχρεως νὰ ἐπιβάλλῃ ὁ πρόεδρος ἢ ὁ εἰρηνοδίκης ἐξ ἄλλου δὲ δύναται νὰ ἐπιβάλλῃ δικαστικὸν ὄρκον ὡς ἀναπληρωτικὸν εἰς τὸν ἐνάγοντα ἱατρόν, καὶ ἂν οὗτος οὐδεμίαν προσεκόμισεν ἀπόδειξιν.—3. Ἐν περιπτώσει διώξεως τοῦ ἱατροῦ ἐπὶ ψευδορκία λόγῳ τοῦ οὕτω δοθέντος ἐπακτοῦ ἢ δικαστικοῦ ὄρκου, εἶναι πάντοτε δεκτοὶ μάρτυρες.

38.—Ἡ παροχὴ τῆς ἱατρικῆς συνδρομῆς τεκμαίρεται γενομένη ἐπὶ σκοπῷ πληρωμῆς.

39.—Ἐὰν ἐξ οἰουδήποτε λόγου παρίσταται ἀναγκαία ἢ εἰς ἑτέραν δικάσιμον ἀναβολὴ ἢ ἐξακολούθησις τῆς συζητήσεως, ὁ πρόεδρος ἢ ὁ εἰρηνοδίκης ὀρίζει τοιαύτην νέαν δικάσιμον ἐντὸς δέκα ἡμερῶν τὸ βραδύτερον. Τῆς περὶ ἀναβολῆς πράξεως δὲν ἀπαιτεῖται κοινοποίησις, ἐὰν παρίστανται ἀμφότεροι οἱ διάδικοι ἢ οἱ πληρεξούσιοι αὐτῶν. Δευτέρα ἀναβολὴ δὲν συγχωρεῖται.

40.—1. Ἐὰν ὁ ἐναγόμενος δὲν ἐμφανισθῇ, καίτοι προσηκόντως κλητευθεὶς, ὁ πρόεδρος ἢ ὁ εἰρηνοδίκης προβαίνει εἰς τὴν ἐξακριβώσει καὶ ἐπίλυσιν τῆς διαφορᾶς, μὴ λαμβανομένης ὑπ' ὄψιν τῆς ἀπουσίας αὐτοῦ.—2. Κατὰ τῆς ἀποφάσεως ταύτης δὲν ἐπιτρέπεται ἀνακοπή. Ἐὰν δὲν ἐκλητεύθη προσηκόντως, ἀναβάλλεται ἢ συζητήσις κατὰ τὸ ἄρθρον 39 ἐπὶ τῷ σκοπῷ κλητεύσεως αὐτοῦ. Μὴ ἐμφανισθέντος τοῦ ἐνάγοντος μεταιοῦται ἢ συζητήσις ἄνευ καταδίκης αὐτοῦ εἰς ἔξοδα ὑπὲρ τοῦ ἐναγομένου.

41.—Ἡ ἀπόφασις τοῦ προέδρου ἢ τοῦ εἰρηνοδίκου ἐκδίδεται, εἰ δυνατὸν, παραορῆμα, πάντως δὲ ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν τὸ βραδύτερον ἀπὸ τῆς συζητήσεως.

42.—Ὁ ἡττηθεὶς ἐκ τῶν διαδίκων, ἐὰν ἢ ἀπόφασις τοῦ εἰρηνοδίκου ὑπερβαίῃ τὰς δισχιλίας δραχ. ἢ τοῦ προέδρου τὰς δεκακισχιλίας, δικαιούται ν' ἀσκήσῃ κατ' αὐτῆς ἔφεσιν ἐντὸς ὀκταήμερου προθεσμίας, ἀρχομένης ἀπὸ τῆς νομίμου κοινοποιήσεως τῆς ἀποφάσεως, παρατεινομένης δὲ λόγῳ ἀποστάσεως μόνον ἐπὶ δέκα ἡμέρας. Ἡ ἔφεσις ἀναστέλλει τὴν ἐκτελεσιν τῆς καθ' ἧς αὕτη ἀποφάσεως.

1. Τὰ ἐν τέλει τῆς παρ. 1 τοῦ ἀρθρ. 37 ἐντὸς « » προσετέθησαν δι' ἄρθρ. 13 ν. δ. 698 τοῦ 1941 ὅστις ὁμως κατηργήθη διὰ τῆς 303 τοῦ 1946 Πρ. Ὑπ. Συμβ.

43.—Ἡ ἔφεσις, ἀσκουμένη διὰ καταθέσεως κατὰ τοὺς συνήθεις τύπους, ἀπευθύνεται, ἐάν μὲν πρόκειται περὶ ἀποφάσεως τοῦ εἰρηνοδίκου ἐνώπιον τοῦ ἀρμοδίου προέδρου πρωτοδικῶν, ἐάν δὲ πρόκειται περὶ ἀποφάσεως τοῦ προέδρου πρωτοδικῶν ἐνώπιον τοῦ ἀρμοδίου προέδρου ἐφετῶν.

44.—Ἀντίγραφον τῆς ἐφέσεως ὑποβάλλεται ὑπὸ τοῦ ἐπιμελεστέρου τῶν διαδίκων εἰς τὸν πρόεδρον ἐνώπιον τοῦ ὁποίου αὕτη ἀπευθύνεται, ὅστις ὀφείλει παραχρῆμα νὰ ὀρίσῃ διὰ πράξεώς του τὸν τόπον καὶ χρόνον πρὸς συζήτησιν αὐτῆς, ἣς ἀντίγραφον μετὰ τῆς πράξεως, γραφομένης κάτωθι τοῦ ὑποβληθέντος ἀντιγράφου τῆς ἐφέσεως, κοινοποιεῖται πρὸς τὸν ἀντίδικον τοῦλάχιστον τρεῖς ἡμέρας πρὸ τῆς δικασίμου. Κατάθεσις προστίμου δὲν ἀπαιτεῖται.

45.—Ἡ ἔφεσις δικάζεται κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 37 ὀριζόμενα, προκειμένου δὲ περὶ ἀναβολῶν ἐφαρμόζονται ἀναλόγως αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 39 καὶ 40. Ἐνδίκον μέσον κατὰ τῆς ἐπὶ τῆς ἐφέσεως ἀποφάσεως δὲν ἐπιτρέπεται.

46.—Αἱ ἀπαιτήσεις τῶν ἱατρῶν διὰ τὴν ἀμοιβὴν των παραγράφονται μετὰ παρέλευσιν πενταετίας ἀπὸ τοῦ τέλους τοῦ ἔτους, καθ' ὃ παρεσχέθη ἡ ἱατρικὴ συνδρομή. Ἡ αἴτησις ἐάν συζητηθῇ, διακόπτει τὴν παραγραφὴν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ὑποβολῆς.

Ἀναγκ. Νόμος 2238 τῆς 8/3 Μαρτ. 1940

«περὶ ἀμίσθων δικαστ. κλητῆρων».

9.—Ἐκαστος δικαστικὸς κλητῆρ ἔχει ὑπηρεσιακὴν σφραγίδα, φρουσαν ἐν τῷ μέσῳ τὸ ἐθνόσημον καὶ γύρωθεν τὸ ὀνοματεπώνυμον αὐτοῦ καὶ τὸ δικαστήριον εἰς ὃ ἀνήκει.—Διὰ ταύτης σφραγίζει πάντα τὰ πρωτότυπα καὶ ἀντίγραφα τὰ παρ' αὐτοῦ ἐκδιδόμενα.

10.—Εἰς πάσας τὰς περιπτώσεις καθ' ἃς ὁ νόμος ἀπαιτεῖ τὴν σύμπραξιν δύο μαρτύρων πρὸς ἐνέργειαν πράξεώς τινος, οὗτοι δύνανται νὰ ἀναπληρωθῶσι διὰ τῆς συμπράξεως ἐτέρου δικαστικοῦ κλητῆρος.

11.—1. Ἐκαστος δικαστικὸς κλητῆρ φέρει βιβλιάριον ταυτότητος μετὰ τῆς φωτογραφίας αὐτοῦ, τεθεωρημένον νομίμως παρὰ τοῦ οἰκείου παρὰ Πρωτοδικαίς Εἰσαγγελέως, ἐπὶ τῇ ἑπιδειξίῃ δὲ τοῦ βιβλιαρίου τούτου δικαιούται νὰ ζητήσῃ τὴν ἐνίσχυσιν τῆς ἀστινομικῆς ἀρχῆς ἢ ἐνόπλου δυνάμεως πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων του ὅσαςκις οὗτος κρίνει ὅτι παρίσταται ἀνάγκη.—2. Τοῦ βιβλιαρίου τούτου ἡ θεωρησις γίνεται ὑποχρεωτικῶς κατὰ μῆνα Ἰανουάριον ἐκάστου ἔτους ὑπὸ τοῦ ε.σαγγελέως τῶν πρωτοδικῶν καὶ τοῦ συλλόγου τῶν δικαστ. κλητῆρων. Ἡ παράλειψις τῆς ἐμπροθέσου ὑεορήσεως ταύτης συνεπάγεται τὴν αὐτοδικαίαν ἀκύρωσιν τοῦ βιβλιαρίου καὶ τὴν πειθ. δίωξιν τοῦ κατόχου.

12¹.—1².—2. Οἱ δικαστικοὶ κλητῆρες δικαιοῦνται νὰ ζητήσωσιν

1. Ὡς ἀντικατεστῆθη δι' ἄρθρ. 1 ν. δ. 370 τῆς 8/11 Αὐγ. 1941.

2. Ὁρᾷ εἰς τὸν καθορισμὸν τῶν δικαιωμάτων τῶν κλητῆρων.

ὅπως τὰ τέλη καὶ δικαιώματα τῶν πράξεων αὐτῶν προκαταβληθῶσιν αὐτοῖς ἐν ὄλῳ ἢ ἐν μέρει ὑπὸ τοῦ ἐπιστεῦδοντος.—3. Ἀπαγορεύεται εἰς τοὺς δικαστικούς κλητῆρας, ἐπὶ πειθαρχικῇ ποινῇ ἐπιβαλλομένη ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου Εἰσαγγελέως, νὰ ἀμείβωνται ὀλιγώτερον ἢ περισσότερον τῶν ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου ὀριζομένων δικαιωμάτων.

13.—Τὰ τέλη καὶ δικαιώματα τῶν δικαστικῶν κλητῆρων ἐν περιπτώσει ἀρνήσεως πληρωμῆς εἰσπράττονται διὰ πινάκων, οἵτινες εἶναι προσωρινῶς ἐκτελεστοὶ καὶ ἐκτελοῦνται μετὰ τριήμερον ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἐπιταγῆς, κηρύσσονται δὲ ἐκτελεστοὶ δι' αἰτήσεως ἢ δι' ἀγωγῆς μέχρι μὲν τοῦ ποσοῦ δραχμῶν πέντε χιλιάδων¹ παρὰ τοῦ Εἰρηνοδίκου τῆς περιφερείας τῶν ἢ τοῦ τόπου τῆς ἐκτελέσεως, ἄνω δὲ τοῦ ποσοῦ τούτου ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου Προέδρου Πρωτοδικῶν τῆς περιφερείας ἢ τοῦ τόπου τῆς ἐκτελέσεως. Κατὰ τῶν ἀποφάσεων τοῦ Εἰρηνοδίκου ἐπιτρέπεται ἔφσεις ἐνώπιον τοῦ οἰκείου Προέδρου Πρωτοδικῶν ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐπίδοσεως, παρεκτεινομένων λόγῳ ἀποστάσεως κατὰ τὰς ἰσχυροῦσας διατάξεις τῆς Πολ. Δικ. Ὁμοίως ἐπιτρέπεται ἔφσεις καὶ κατὰ τῶν ἀποφάσεων τῶν Προέδρων τῶν Πρωτοδικῶν ἐνώπιον τῶν Προέδρων τῶν Ἐφετῶν ἐντὸς δέκα ἡμερῶν, παρεκτεινομένων λόγῳ ἀποστάσεως κατὰ τὰς ἰσχυροῦσας διατάξεις τῆς Πολ. Δικ.

14.—4. Ὁ δικαστικὸς κλητῆρ, ὅστις ἀνευ ἀποχωρήντος λόγου ἀρνεῖται ἢ ἀναβάλλει τὴν συνδρομὴν του, καὶ παρὰ τὰς εἰς αὐτὸν κατὰ τὸ ἄρθρον 97 τοῦ ἀπὸ 21 Ἰαν. 2 Φεβρ. 1834 β. δ. «περὶ ὀργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων» γενομένης παρὰ τοῦ Εἰσαγγελέως ἐπιταγῆς ἐπιμένει ἀρνούμενος ἢ ἀναβάλλων τὴν συνδρομὴν, καταδικάζεται παρὰ τοῦ δικαστηρίου εἰς ὅλας τὰς ζημίας καὶ τὰ ἐξοδα, προσέτι δὲ εἰς πειθαρχ. πρόστιμον 500 ἕως 3.000 δραχμῶν καὶ εἰς προσωρινὴν παῦσιν 15 ἡμερῶν ἕως ἕξ (6) μηνῶν, καὶ ὅταν δὲν ὑπάρχη ἀφορμὴ ποινικῆς καταδιώξεως.

Ἀναγκ. νόμος 2407 τῆς 19/21 Ἰουνίου 1940

«περὶ τροπ. καὶ ἀντικαταστάσεως διατάξεων τῆς Πολ. Δικονομίας κλπ.»

1^ο.—

2^ο.—

3^ο.—

4—5^ο.

6^ο.—

7^ο.—

1. Ὅρα ἄρθρ. 2 § 3 ν. 1484 τοῦ 1950 ἐν σελ. 138 σημ. 4.

2. Ἀφορᾷ εἰς ἀντικατάστασιν ἄρθρ. 185 - 187 Πολ. Δικ. καὶ προσθήκη ἄρθρ. 186α, 187α καὶ 187β τεθέντων αὐτόθι.

3. Ἀφορᾷ εἰς ἀντικατάστασιν ἄρθρ. 764 - 766 Πολ. Δικ. καὶ προσθήκη γ 766α αὐτῆς.

4. Ἀφορᾷ εἰς ἀντικατάστασιν ἄρθρ. 506 καὶ 507 Πολ. Δικ.

5. Ἀφορᾷ εἰς ἀντικατάστασιν ἄρθρ. 179 - 182 Κρητ. Πολ. Δικ. καὶ τὸ 5 εἰς ἀντικατάστασιν ἄρθρ. 591 καὶ 601 αὐτῆς.

6. Ἀφορᾷ εἰς ἀντικατάστασιν ἄρθρ. 840 - 848 Πολ. Δικ.

7. Ἀφορᾷ εἰς ἀντικατάστασιν ἄρθρων 621 - 623 Κρητ. Πολ. Δικον.

8.—Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου δὲν ἔχουσι ἐφαρμογὴν ἐπὶ ἐκτελέσεως ἀποφάσεων ἐκδιδομένων ἐπὶ προσωρινῶν, συντηρητικῶν καὶ ἐξασφαλιστικῶν μέτρων ἐφ' ὧν διατηροῦνται ἐν ἰσχύϊ αἱ ὑφιστάμεναι διατάξεις.

9.—1. Αἱ περὶ προσωρινῆς ἐκτελέσεως διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου ἐφαρμόζονται ἐπὶ τῶν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος αὐτοῦ καὶ ἐφεξῆς δημοσιευομένων ἀποφάσεων. Ἐπὶ τῶν πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου ἐκδοθεισῶν ἀποφάσεων, αἱ ὁποῖαι εἴτε εἶναι ἐκ τοῦ νόμου εἴτε ἐκηρύχθησαν ἢ ἠδύναντο νὰ κηρυχθῶσιν ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου προσωρινῶς ἐκτελεσταί, ἐφαρμόζονται τὰ ἄρθρα 187α καὶ 764 - 766α Πολ. Δικ. καὶ προκειμένου περὶ ἀποφάσεων ἐκδοθεισῶν ὑπὸ τῶν ἐν Κρήτῃ δικαστηρίων, τὰ ἄρθρα 182, 591 - 591β καὶ 601 τῆς Κρητ. Πολιτ. Δικ. ὡς τροποποιοῦνται διὰ τοῦ παρόντος νόμου.—2. Αἱ περὶ ἐγγυοδοσίας διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου ἐφαρμόζονται ἐπὶ τῶν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος αὐτοῦ καὶ ἐφεξῆς δημοσιευομένων ἀποφάσεων, ἐπὶ τῶν ἐκκρεμῶν περὶ ἐγγυοδοσίας διαδικασιῶν, ὡς καὶ ἐπὶ ἐκείνων, ἐφ' ὧν διετάχθη ἐγγυοδοσία.

10.—Τὰ ἄρθρα 733 καὶ 734 Πολ. Δικον., τὰ ἄρθρα 515 καὶ 517 τῆς Κρητ. Πολ. Δικον., ἢ § 3 ν. δ. 30 Σεπτ. 1925, ὡς ἐκυρ. ὑπὸ ν. 4300, ἢ ἀφορῶσα τὴν ἀναστολὴν τῆς προσωρινῆς ἐκτελέσεως τῶν ἀποφάσεων τῶν εἰρηνοδικῶν ὡς καὶ αἱ διατάξεις παντὸς ἄλλου νόμου αἱ ἀναφερόμεναι εἰς τὴν προσωρινὴν ἐκτέλεσιν δικαστ. ἀποφάσεων καταργοῦνται.—2. Πᾶσα διάταξις ἀντικειμένη εἰς τὸν παρόντα νόμον καταργεῖται.

Διάταγμα 24/30 Δεκεμβρίου 1943

«περὶ κωδικοποιήσεως τῶν διατάξεων τοῦ ν. ΒΧΗ' τοῦ 1899 «περὶ ἐξώσεως τῶν δυστροποῦντων μισθιωτῶν», ὡς ἔχουσι τροποποιηθῆ καὶ συμπληρωθῆ διὰ τῶν 1) ν.δ. 19/21 Μαρτ. 1923, 2) ν. 3239 τοῦ 1924, 3) 5974 τοῦ 1934 καὶ 4) 854 τοῦ 1943». ¹

1. (ἄρθρ. 1 ν. ΒΧΗ', ἄρθρ. 2 ν. δ. 19/20—3—1923, ἄρθρ. 1 καὶ

1. Ἐν ὄψει ἄρθρ. 6 ν. 854 τοῦ 1943.—Εἰσήχθη ἐν Κρήτῃ δι' ἀν. ν. 521 τοῦ 1937, δι' οὗ συγχρόνως ὠρίσθη ὅτι εἰς ἄς περιπτώσεις ὁ εἰσαγόμενος νόμος παραπέμπει εἰς ὠρισμένα ἄρθρα τῆς Πολ. Δικον. ἐφαρμόζονται ἐν Κρήτῃ αἱ αὐτῶν ἰσχύουσαι ἀντίστοιχοι δικονομικαὶ διατάξεις.—Κατὰ τὸν ν. ΓΩΝΣΤ' τοῦ 1911 «αἱ διατάξεις ν. ΒΧΗ' τοῦ 1892 δὲν ἰσχύουν ἐπὶ διαφορῶν μεταξὺ ἰδιοκτητῶν τοιφλικῶν καὶ ἐπιμόρτων καλλιεργητῶν (κολλήγων), αἵτινες ὑπάγονται εἰς τὴν τακτικὴν διαδικασίαν ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων, κατὰ τὸ ἄρθρ. 618 Πολ. Δικον.».—Διὰ τοὺς ξενοδόχους τὸ ἄρθρ. 11 ν. 5205 τοῦ 1931 «περὶ εὐθύνης καὶ προστασίας τῶν ξενοδόχων» τροποποιεῖ τὸν ν. ΒΧΗ' ὡς ἐξῆς: «Ὁ Πρόεδρος ἢ ὁ Εἰρηνοδίκης ὑποχρεοῦται ἅμα τῇ καταθέσει τῆς ἀγωγῆς περὶ ἐξώσεως νὰ ὀρίσῃ δικάσιμον τὴν ἀμέσως ἐπομένην».—Ἡ κοινοποίησις τῆς ἀγωγῆς γίνεται αὐθημερὸν πρὸς τὸν πελά-

2 § 1-3 ν. 5974 τοῦ 1934 καὶ 1 καὶ 2 ν. 854 τοῦ 1943) — 1^α « Ἀγωγαὶ περὶ ἐξώσεως τῶν μισθωτῶν ἀπὸ τοῦ μισθωθέντος κτήματος ἀστικού ἢ ἀγροτικού δύνανται νὰ εἰσαχθῶσιν εἰς τὸν εἰρηνοδίκην κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 634—637 Πολ. Δικ. εἰς τὰς ἐξῆς περιπτώσεις : Α') ἐπὶ μισθώσεων παρατεταμένων ἀναγκαστικῶς δυνάμει ἰσχύοντος ἐνοικιοστασίου, μόνον ἔνεκεν καθυστερήσεως τοῦ μισθώματος εἴν τὸ καταβαλλόμενον μίσθωμα δὲν εἶναι μείζον τῶν ὀγδοήκοντα χιλιάδων δραχμῶν (80.000) κατὰ μῆνα. Β') Ἐπὶ μισθώσεων συμβατικῶν : α) ἔνεκεν καθυστερήσεως τοῦ μισθώματος εἴν τὸ συμπεφωνημένον μίσθωμα δὲν εἶναι μείζον τῶν δραχμῶν τριακοσίων χιλιάδων (300.000) μηνιαίως. β) Ἐνεκεν λήξεως τοῦ χρόνου τῆς μισθώσεως, εἴν τὸ συμπεφωνημένον μίσθωμα δὲν εἶναι μείζον τῶν δραχμῶν ὀγδοήκοντα χιλιάδων (80.000) μηνιαίως. — Εἰς τὸν πρόεδρον τῶν πρωτοδικῶν δύναται νὰ εἰσαχθῆ κατὰ τὰς αὐτὰς ὡς ἄνω διατάξεις πᾶσα ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω ἀγωγή περὶ ἐξώσεως τοῦ μισθωτοῦ ἀπὸ τοῦ μισθωθέντος κτήματος ἀστικού ἢ ἀγροτικού εἰς τὰς ἐξῆς περιπτώσεις : α) ἔνεκεν καθυστερήσεως τοῦ μισθώματος, β) ἔνεκεν λήξεως τοῦ χρόνου τῆς μισθώσεως, γ) κατὰ πᾶσαν ἄλλην περίπτωση κατ' ἡν διὰ συμβάσεως τῆς μισθώσεως ἐγγράφως ἀποδεικνυμένης συμφωνήθη ἢ κατὰ τὴν ὀριζομένην ὑπὸ τοῦ νόμου τούτου διαιδικασίαν ἐξῶσις. — 2^α. Ἡ σχετικὴ ἀναφορὰ (ἀγωγή περὶ ἐξώσεως διὰ καθυστέρησιν μισθωμάτων) κατατίθεται παρὰ τῷ εἰρηνοδίκῃ ἢ τῷ προέδρῳ πρωτοδικῶν, οἵτινες ὑποχρεοῦνται νὰ ὀρίσουν δικάσιμον αὐτῆς εἰς τακτὴν ἡμέραν ἐντὸς ὀκτώ τῶν πολὺ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς καταθέσεώς της.

τὴν — Ὁ Πρόεδρος ἢ ὁ Εἰρηνοδίκης ὑποχρεοῦται νὰ ἐκδώσῃ ἐπ' ἀκροατηρίου τὴν ἀπόφασίν του διατάσσων τὴν ἄμεσον ἐκτέλεσιν, τάσσων τὸ πολὺ πέντε ἡμερῶν προθεσίαν. Ὁ γραμματεὺς ὑποχρεοῦται νὰ δώσῃ ἀπόγραφον καὶ ἀντίγραφον τῆς ἀποφάσεως μέχρι τῆς ἐπομένης τῆς δικασίμου. Ἡ μὴ παροχὴ τούτου ἀποτελεῖ παράβασιν καθήκοντος. Ἡ περὶ ἐξώσεως ἀπόφασις, μὴ δυναμένη ν' ἀνασταλῆ, εἰς οὐδὲν ἐνδίκον μέσον ὑπόκειται τακτικῶν ἢ ἐκτακτικῶν.

Κατὰ τὴν διαδικασίαν τοῦ ν. ΒΧΗ' διατάσσεται ἡ ἐξῶσις τῶν ἔργων Ὄργανώσεων ἐκ τῶν κτιρίων τῆς ἔργων. Ἐστίας ἐφ' ὅσον ἤθελεν ἀρθῆ ἢ πρὸς ἐγκατάστασιν ἄδεια Ὑπ. Ἐργασίας (ἄρθρ. 20 Β. Δ. 27 Ἰουν. — 21 Ἰουλ. 1937 «περὶ κωδικῶν τῶν περὶ ἔργων. Ἐστίας διατάξεων».

1. Ὡς ἀντικατεστάθη δι' ἄρθρ. 8 ἀν. ν. 1484 τοῦ 1950. — Πρὸ τούτου εἶχε τροποποιηθῆ ἡ § 1 δι' ἄρθρ. 9 ἀν. ν. 292 τοῦ 1945 καὶ δι' ἄρθρ. 8 ν. 164 τοῦ 1946. — Κατὰ δὲ τὸ ἀρθρ. 13 ν. 164 τῆς 29/30 Ὀκτ. 1946 «περὶ τροπ. διατάξεων Πολ. Δικον.» : «Ἐπὶ μισθώσεως ἀκινήτου δυνάμει νόμου παραταθείσης ἀναγκαστικῶς ἢ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ν. ΒΧΗ' ἀγωγή περὶ ἐξώσεως λόγῳ καθυστερήσεως τοῦ μισθώματος εἰσάγεται ἄνευ τῆς κατὰ τὸ ἀρθρ. 597 Ἄστ. Κώδικος προηγουμένης καταγγελίας τῆς μισθώσεως».

2. «Τὸ δικαστήριον ἀπέχει νὰ δικάσῃ ἀγωγὴν περὶ ἐξώσεως μισθωτοῦ ἀκινήτου, ἂν μὴ προσαχθῆ ἐνώπιον αὐτοῦ βεβαίως ἐφ' ἄπλοῦ χάρτου τοῦ ἀρμοδίου οἴκον. ἐφόρου ὅτι ἐπεδόθη ἢ κεκατανομένη δῆλως φορολογίας οἰκοδομῶν διὰ τὰ ἐκ τοῦ ἀκινήτου τούτου μισθώματα, ἐφ' ὅσον μέχρι

κοινοποιείται δὲ ἀντίγραφον αὐτῆς ἐφ' ἁπλοῦ χάριτος πρὸς τὸν ἐναγόμενον ἵνα ἐμφανισθῇ οὗτος πρὸς ἐκδίκασιν αὐτῆς κατὰ τὴν ὀρισθεῖσαν δικάσιμον. Τὸ ἀντίγραφον κοινοποιεῖται ἀτελῶς ἐπιμελεία τοῦ ἐνάγοντος πρὸς τριῶν ἡμερῶν πρὸ τῆς δικασίμου. Ἐάν ὁ ἐναγόμενος κατοικῇ ἐν ἄλλῳ τόπῳ ἐκτὸς τῆς ἑδρας τοῦ δικάζοντος δικαστοῦ, τότε προστίθενται λόγῳ ἀποστάσεως πέντε ἀκόμη ἡμέραι εἰς τὴν ἄνω προθεσίαν.—3. Ὁ πρόεδρος ἢ ὁ εἰρηνοδίκης ὀφείλει παραχρῆμα νὰ ὀρίσῃ χρόνον καὶ τόπον πρὸς συζήτησιν τῆς ἀναφορᾶς, (περὶ ἐξώσεως διὰ λῆξιν τοῦ χρόνου μισθώσεως ἢ παράβασιν ὄρου) ἢς ἀντίγραφον μετὰ τῆς πράξεως γραφομένης ἐπ' αὐτῆς τῆς ἀναφορᾶς, κοινοποιεῖται εἰς τὸν ἐναγόμενον ἕξ πλήρεις ἡμέρας πρὸ τῆς συζητήσεως. Ὁ πρόεδρος ἢ ὁ εἰρηνοδίκης δὲν δύναται νὰ δώσῃ προθεσίαν πρὸς ἐμφάνισιν ἐλάσσονα τῶν δέκα ἡμερῶν οὐδὲ μείζονα τῶν δώδεκα, οὐδὲ δύναται νὰ παρατείνῃ ταύτην λόγῳ ἀποστάσεως, πλεον τῶν εἰκοσιν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως τῆς ἀναφορᾶς.—4. Ἀρμόδιος εἶναι ὁ πρόεδρος ἢ εἰρηνοδίκης τοῦ πρωτοδικείου ἢ τοῦ εἰρηνοδικείου, εἰς οὗ τὴν περιφέρειαν κεῖται τὸ μισθωμένον κτήμα, ἀποφαίνεται δὲ καὶ ὁ εἰρηνοδίκης κατὰ τὴν ὀρισθεῖσαν διὰ τὸν πρόεδρον διαδικασίαν τῶν ἀρθρῶν 634—637 Πολ. Δικον., τὰ δὲ τέλη κατὰ τὴν τελευταίαν περίπτωσιν κανονίζονται κατὰ τὰ ἰσχύοντα παρὰ τοῖς εἰρηνοδικείοις.

Ἄρθρ. 2.—(ἄρθρ. 3 καὶ 7 ν. δ. 19/20 Μαρτ. 1923).—1. Εἰσαγομένης τῆς ὑποθέσεως κατὰ τὸ ἄρθρον 1 τοῦ ν. ΒΧΗ' ἐνώπιον τοῦ προέδρου ἢ εἰρηνοδίκου, οἱ διάδικοι προσάγουσι τὰ ἀποδεικτικά αὐτῶν ἔγγραφα καὶ τοὺς μάρτυρας¹, οἵτινες ἐξετάζονται ἐν τῇ αὐτῇ συνεδριάσει. Παρεμπόδιουσα περὶ ἀποδείξεως ἀπόφασις δὲν ἐπιτρέπεται, ἀλλ' ὁ πρόεδρος τῶν πρωτοδικῶν ἢ ὁ εἰρηνοδίκης ὀφείλουσιν, ἐκτιμῶντες τὰς προσεχθεῖσας ἀποδείξεις, νὰ ἐκδώσωσι τὴν ὀριστικὴν ἐπὶ τῆς ἀγωγῆς ἀπόφασιν τῶν παραχρῆμα, κατ' ἐξαίρεσιν δὲ ἐντὸς 8 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς συζήτησεως ἐάν παρίσταται ἀνάγκη αὐτοψίας ἢ πραγματογνωμοσύνης, ἥτις διεξάγεται ὡς ἑξῆς: Ὁ δικάσας τὴν ἀγωγὴν πρόεδρος ἢ εἰρηνοδίκης ἐνεργεῖ ταύτην ἐντὸς 8 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς συζήτησεως διὰ προφορικῆς ἀνακοινώσεως αὐτοῦ κατὰ τὴν συζήτησιν τῆς ὑποθέσεως, ὀριζούσης τὸν χρόνον καὶ τὸν τόπον τῆς διεξαγωγῆς αὐτῆς, καὶ καταχωριζομένης ἐν τοῖς πρακτικοῖς τῆς συζήτησεως, χωρὶς νὰ ἐκδοθῇ παρεμπόδιουσα περὶ ταύτης ἀπόφασις. Πρόσκλησις τῶν διαδίκων, ὅπως ἐμφανισθῶσι κατὰ τὴν διεξαγωγὴν αὐτῆς, δὲν ἀπαιτεῖται. Καθ' ὅμοιον

τῆς συζήτησεως τῆς ἀγωγῆς ὑφίσταται ὑποχρέωσις ἐπιδόσεως τοιαύτης δηλώσεως» (ἄρθρ. 43 § 3 Κώδικος φορολ. καθαρῶν προσόδων).

Ἄρθρ. 7 § 3 τοῦ ἀμέσως ἐπομένου Διατ. «περὶ δικαιοστασίου».

1. Κατ' ἄρθρ. 2 ἀν. ν. 264 τῆς 31 Μαρτ.—4/11 Ἀπριλ. 1945 «περὶ τροπ. ν. ΒΚΗ' κλπ.:

«Ἀπαγορεύεται ἡ λήψις ὑπ' ὄψιν ὡς ἀποδεικτικῶν στοιχείων ἐνόρκων βεβαιώσεων λαμβανομένων ἐν ἀπουσίᾳ τῶν διαδίκων καὶ ἐκτὸς τῆς ἐκκλήσεως».

τρόπον ενεργείται και η πραγματογνωμοσύνη. Το πόρισμα της αυτοψίας και η γνωμοδότησις των πραγματογνωμόνων καταχωρίζονται εν τοις πρακτικοίς της συζητήσεως.—² Ορκος επακτός η δικαστικός επιβάλλεται μόνον εάν κρίνη απαραίτητον την έπιβολήν του προς μόρφωσιν της πεποιθήσεως του ο πρόεδρος των πρωτοδικών η ο ειρηνοδίκης, δίδεται δέ η άντεπάγεται εν τῇ αὐτῇ συνεδριάσει. Εάν ο ὁμῶσον εἶναι ἀπόν ὀφείλει ο δικαστής εν τῇ ἐπιβαλλούσῃ τὸν ὄρκον ὀριστικῇ ἀποφάσει νά ὀρίξῃ τὰς συνεπειὰς τῆς δόσεως ἢ μὴ αὐτοῦ.—2. Παραπομπή τῆς ὑποπέται.—3¹. Τὰ εἰσαγωγικά τῆς δίκης δικόγραφα, τὰ ἔνδικα μέσα, αἱ ἀποφάσεις καὶ γενικῶς πάντα τὰ δικόγραφα κατὰ τὴν διεξαγωγὴν τῆς διαδικασίας τοῦ παρόντος νόμου, εἰάν ὁ πρὸς ὃν ἡ ἐπίδοσις εἶναι ἀγνώστου διαμονῆς, ἐπιδίδονται εἰς τὴν τελευταίαν κατοικίαν του, ἐφ' ὅσον ἐν αὐτῇ διαμένει σύνοικος αὐτοῦ ἡλικίας 15 ἐτῶν καὶ ἄνω, καὶ ἐν ἀνυπαρξίᾳ τοιούτου, βεβαιουμένου ὑπὸ τοῦ δικαστ. κλητῆρος ἐν τῷ ἀποδεικτικῷ ἐπιδόσεως, εἰς τὸν εἰσαγγελέα τῶν πρωτοδικῶν τῆς τελευταίας κατοικίας τοῦ ἀγνώστου διαμονῆς, καὶ σύντομος περίληψις τοῦ ἀποδεικτικοῦ ἐπιδόσεως δημοσιεύεται εἰς τινὰ ἐφημερίδα, εἰάν κριθῆ τοῦτο σκόπιμον ὑπὸ τοῦ εἰσαγγελέως, ὀρίζοντος καὶ τὴν ἐφημερίδα.

3. (ἄρθρ. 4 ν. δ. 19/20 Μαρτ. 1923).—1. Ἀνακοπὴ τῶν ἐρήμην δικασθέντων κατὰ τῶν περι ἐξώσεως ἀποφάσεων τῶν τε πρωτοδικῶς καὶ κατ' ἔφεσιν ἐκδιδομένων δὲν ἐπιτρέπεται. Ἀλλ' εἰάν τις ἀκύρωσ ἐδικάσθη ἐρήμην, δύναται, ἀνεξαρτήτως τοῦ πρὸς ἔφεσιν ἢ ἀναίρεσιν δικαιώματός του, νά εἰσαγάγῃ ἐκ νέου πρὸς συζήτησιν τὴν ὑπόθεσιν δι' ἀπλῆς κλήσεως πρὸς τοῦτο ἐντὸς 5 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἐρήμην ἀποφάσεως, ἐγχειριζομένης εἰς τὸν αρμόδιον πρόεδρον ἢ ειρηνοδίκην. Δια τὸν προσδιορισμὸν τοῦ χρόνου καὶ τόπον τῆς συζητήσεως καὶ τὴν κοινοποίησιν τῆς κλήσεως ταύτης, ἐφαρμόζονται τὰ ἐν ἄρθρῳ 1 τοῦ νόμου ΒΧΗ', ὡς συμπληροῦνται διὰ τοῦ παρόντος², ὀριζόμενα. Κατὰ τὴν νέαν ταύτην συζήτησιν ἐξετάζεται τὸ κύρος τῆς ἐρηνοδικίας, μόνον δὲ εἰάν ἄκυρος κριθῆ αὕτη, ἀνατρεπομένης τὴν ἐρήμην ἀποφάσεως, προβαίνει ἀμέσως ἢ κατ' οὐσίαν ἐκδίκασις τῆς ὑποθέσεως, κατὰ τὰ ἐν τῷ νόμῳ ΒΧΗ' ὡς μεταρρυθμίζεται διὰ τοῦ παρόντος² ὀριζόμενα.

4. (ἄρθρ. 2 ν. ΒΧΗ', ἄρθρ. 5 ν. δ. 19/20 Μαρτ. 1923 καὶ 2 ν. 3239, 1924).—1. Ἡ ἔφεσις ἐπιτρέπεται μόνον καθ' ὀριστικῆς ἀποφάσεως, ἢς ὁμῶς ἡ ἐκτέλεσις δὲν ἀναστέλλεται. Ἡ ἔφεσις ἐπιτρέπεται ἐντὸς εἰκοσιν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἀποφάσεως κατὰ τὸ ἄρθρ. 195, ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ ν. ΓΨΗ' τοῦ 1911, καὶ 196 Πολ. Δικ. ὡς ἐτροπ. ὑπὸ τοῦ ν. ΒΣΚΕ' τοῦ 1894. Εάν ὁμῶς ἐγένετο νέα συζήτησις τῆς ὑποθέσεως κατὰ τὸ ἄρθρ. 4 τοῦ παρόντος² (τὸ προηγούμενον) ἢ προθεσμία εἶναι δέκα ἡμερῶν, παρατεινομένων ὁμοίως λόγῳ ἀποστάσεως καὶ ἄρχεται ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς δευτέρας ταύτης ἀπο-

1. Ἡ § 3 τοῦ ἄρθρ. 1 προσετέθη δι' ἄρθρ. 11 ν. 1184 τῆς 10/16 Φεβρ. 1944.

2. δὴλ. τοῦ ν. δ. 19 Μαρτ. 1923.

φράσεως ¹. Ἡ κατὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ εἰρηνοδίκου ἔφεις δικάζεται ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου πρωτοδικείου καθ' ἡμέραν καὶ ὥραν ὑπὸ τοῦ προέδρου αὐτοῦ ὀριζομένην διὰ πράξεώς του γραφομένης κάτωθι ἀντιγράφου τῆς κατατεθείσης ἐφέσεως, ἧς ἀντίγραφον μετὰ τῆς πράξεως κοινοποιεῖται τῷ ἀντιδίκῳ ὑπὸ τοῦ ἐπισπεύδοντος. Ὁ πρόεδρος δὲν δύναται νὰ ὀρίσῃ προθεσμίαν συζητήσεως ἐλάσσονα τῶν 8 ἡμερῶν οὔτε ἀναλόγως τῆς ἀποστάσεως μείζονα τῶν 15 ἡμερῶν. Τὸ δικαστήριον ὀφείλει νὰ ἐκδώσῃ τὴν ἀπόφασίν του ἐντὸς 15 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς συζητήσεως. Ἡ κατὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ προέδρου τῶν πρωτοδικῶν ἔφεις δικάζεται ὑπὸ τοῦ ἐφετείου, τηρουμένων ὅσον ἀφορᾷ τὴν εἰσαγωγὴν καὶ προθεσμίαν τῆς τε συζητήσεως καὶ τῆς ἐκδόσεως τῆς ἀποφάσεως, τῶν διὰ τὰς ἐφέσεις κατ' ἀποφάσεων τοῦ εἰρηνοδικείου ὡς ἀνωτέρω ὀριζομένων.

5. (ἄρθρ. 3 ν. 3239/1924 καὶ 3 ν. 854/1943).—1. Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ παρόντος νόμου ² (νῦν 2 τῆς κωδικοποιήσεως) ἐφαρμόζονται καὶ εἰς τὴν κατ' ἔφειν διαδικασίαν, ἐφαρμοζομένης καὶ ἐπὶ δικαστικοῦ ὄρκου τῆς τελευταίας περιόδου τοῦ ἄρθρου τούτου εἴτε παρῶν εἴτε ἀπόντων εἶναι ὁ ὁμόσων. Ἐξέτασις μαρτύρων ἐπιτρέπεται ἐν τῇ ἐκκλήτῳ δίκῃ. Ἡ ἐνέργεια αὐτοψίας δύναται νὰ ἀνατεθῇ εἰς ἓν τῶν μελῶν τοῦ Ἐφετείου.—2. Ἡ σύνθεσις τοῦ Ἐφετείου ἐπὶ τῶν ἐκ τοῦ ν. ΒΧΗ' (τοῦ παρόντος νόμου) καὶ τῶν ἐκάστοτε ἰσχυρόντων ἐνοικιοστασιῶν δικῶν γίνεται διὰ τριῶν ἐφετῶν συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ προέδρου.

6.—(ἄρθρ. 3 ν. 854/1943).—Ἐξαιρετικῶς ἔφεις κατ' ἀποφάσεως ἐκδιδομένης ἐπὶ ἀγωγῆς περὶ ἐξώσεως διὰ καθυστέρησιν μόνον μισθώματος ἐκδικάζεται ὑπὸ τοῦ προέδρου πρωτοδικῶν προκειμένου περὶ ἀποφάσεως τοῦ εἰρηνοδίκου καὶ ὑπὸ τοῦ προέδρου τῶν ἐφετῶν προκειμένου περὶ ἀποφάσεως τοῦ προέδρου τῶν πρωτοδικῶν, ἐφαρμοζομένων ἀναλόγως τῶν ὑπὸ τῶν ἄρθρ. 2 καὶ 3 ν.δ. 19/20 Μαρτ. 1923, (ἄρθρ. 2 καὶ 5 τοῦ παρόντος), ὀριζομένων ὡς πρὸς τὴν προδικασίαν καὶ τὴν ἐπ' ἀκροατηρίου διαδικασίαν. Κατὰ τῶν ἀποφάσεων τῶν ἐκδιδομένων ἐπὶ ἀγωγῶν περὶ ἐξώσεως διὰ καθυστέρησιν μόνον μισθώματος δὲν ἐπιτρέπεται τὸ ἐνδίκον μέσον τῆς ἀναιρέσεως.

7.—(ἄρθρ. 4 ν. 3239/1924 καὶ 4 ν. 854/1943) ³—1. Ἐναντίον τῶν κατὰ τὴν ἀνωτέρω διαδικασίαν ἐκδιδομένων τελεσιδίκων ἢ ἀνεκκλήτων ἀποφάσεων ἢ γενομένων τελεσιδίκων δι' ἀπράκτου παρελεύσεως τῆς πρὸς

1. «Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρ. 2 παρ. γ' τοῦ ν. ΒΚΗ', ὡς οὗτος μεταγενεστέρως ἐτροπ., προθεσμία τῆς ἐφέσεως ὀρίζεται εἰς δέκα ἡμέρας, ἀρχομένη ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἀποφάσεως, κατὰ τὰ ἄρθρα 195 καὶ 196 Πολ. Δικ., ὡς μεταγενεστέρως ἐτροποικήθησαν» (ἄρθρ. 1 ἀν. ν. 264 τῆς 31 Μαρτ.—4 καὶ 11 Ἀπριλ. 1945 «περὶ τροπ. ν. ΒΚΗ' κλπ.»).

2. δηλ. τοῦ ν. δ. 19 Μαρτ. 1923.

3. Ὡς ἐτροπ. δι' ἄρθρ. 3 ἀν. ν. 264 τῆς 31 Μαρτ.—4 καὶ 11 Ἀπρ. 1945 «περὶ τροπ. ν. ΒΚΗ' κλπ.» τὸ δ' ἐντὸς « » ἐδάφ. β' τῆς § 1 τίθεται ὡς ἀντικατεστάθη δι' ἄρθρ. 1 ἀν. ν. 903 τῆς 14/22 Μαρτ. 1949, κυρωθέντος διὰ ν. δ. 1120 τοῦ 1949.

ἔφασιν προθεσμίας ἐπιτρέπεται αἰτήσεις ἀναιρέσεως ἀσκουμένη ἐντὸς εἰκοσίων ἡμερῶν διὰ τοὺς ἐν τῷ ἄρθρῳ 807 ἔδ. 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 9, 12, 13, 14, 15 καὶ 17 Πολ. Δικ. λόγους. «Αἱ αἰτήσεις ἀναιρέσεως ἐκδικάζονται ὑπὸ εἰδικῶν τμήματος τοῦ Ἀρ. Πάγου συντιθεμένου ἐκ 5 ἀρεοπαγιτῶν, ὀριζομένων ὑπὸ τοῦ Προέδρου. Γενομένης δεκτικῆς τῆς ἀναιρέσεως ἢ ὑπόθεσις κρατεῖται κατὰ πάσαν περίπτωσιν παρὰ τῷ τμήματι τούτῳ».
 —2. Ἐξαφανιζομένης συνετεία ἐνδίκου μέσου ἀποφάσεως διατασσούσης ἔξωσιν καὶ ἐκτελεσθείσης διατάσσεται δι' ἀποφάσεως τοῦ αὐτοῦ δικαστηρίου κατ' αἰτησίν τοῦ νικῶντος διαδίκου ὑποβαλλομένην καὶ διὰ τῶν προτάσεων, ἢ ἐπανεγκατάστασις αὐτοῦ εἰς τὸ μίσθιον, τῆς περὶ τούτου διατάξεως τῆς ἀποφάσεως ἐκτελουμένης καὶ κατὰ παντὸς ἔλκοντος τὰ δικαιώματά του ἐκ τοῦ ἐκμισθωτοῦ.—Ἐξαφανιζομένης συνετείας ἀσκήσεως τῆς ἐπανεγκαταστάσεως τὴν ἔξωσιν ἀποφάσεως καὶ μὴ διαταχθείσης ἢ σχετικῆ περὶ τούτου αἰτησίν ὑποβληθεῖσα ἀπερρίφθη, διατάσσεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν ἐκδιδομένης κατὰ τὸ ἄρθρον 634 Πολ. Δικον. καὶ ἀπαγορευομένης τῆς εἰς τὸ Δικαστήριον παραπομπῆς.—Ἡ ἀνὸρθωσις πάσης ἄλλης ζημίας ἐπιδιώκεται κατὰ τὴν τακτικὴν διαδικασίαν.

8.—(ἄρθρ. 2 ν. ΒΧΗ' (1899) καὶ ἄρθρ. 2 § 4 ν. 5974 τοῦ 1934).—

1. Ἡ ἀπόφασις τοῦ προέδρου ἢ τοῦ εἰρηγοδικοῦ ἐκτελεῖται κατὰ τὸ ἄρθρ. 639 τῆς Πολ. Δικ. ἂν ἐν τῇ ἀποφάσει δὲν ἐτάχθη ἄλλη προθεσμία, ἣτις οὐδέποτε δύναται νὰ εἶναι μείζων τῶν 30 ἡμερῶν. Ἡ ἐκτέλεσις γίνεται καὶ κατὰ τῶν ὑπομισθωτῶν καὶ κατὰ παντὸς ἔλκοντος τὰ δικαιώματα αὐτοῦ ἐκ τοῦ μισθωτοῦ ἢ διατελοῦντος ἐν τῷ κτήματι ἐξ ὀνόματος αὐτοῦ. Ἀπαγορεύεται δὲ πᾶσα ἀναστολή τῆς ἐκτελέσεως τῶν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου ἐκδιδομένων ἀποφάσεων.
 —2. Ἡ προθε-

1. Ὅρα σελ. 496 σημ. 3.

2. Ὅρα ἄρθρ. 7 § 3 τοῦ ἀμέσως ἐπομένου Διατ. περὶ δικαιοσυσιῶν. Κατὰ τὸ ἄρθρ. 2 ν. 111 τῆς 14/15 Μαΐου 1943 «περὶ ἀντικαταστ. ἄρθρ. 12 ἀν. ν. 2238 τοῦ 1940 «περὶ ἀμίσθων δικαστ. κλητῆρων κλπ.». «1. Ἀποφάσεις περὶ ἐξώσεως δὲν ἐκτελοῦνται κατὰ τὰς ὑπὸ τοῦ νόμου ἐξαιρητέας ἡμέρας, ἦτοι τὰς Κυριακάς, Θεοφάνεια, Δευτέραν τῆς Πεντηκοστῆς, Ἀγ. Γεωργίου, Ἀναλήψεως, Ἀγ. Κωνσταντίνου, Ἀγ. Ἀποστόλων, τῆς 15 Αὐγούστου, Ἀγ. Δημητρίου καὶ ἀπὸ τῆς 24 Δεκεμβρίου μέχρι καὶ τῆς 3 Ἰανουαρίου ἐπομένου ἔτους καὶ ἀπὸ τῆς Μεγ. Τετάρτης μέχρι καὶ τῆς Τετάρτης τῆς Διακαινισίμου.—2 (Κατηργήθη διὰ ν. 708 τοῦ 1943).—3. Αἱ τυχόν ἐκτελέσεις παρὰ τὰς διατάξεις τῶν προηγ. παραγρ. εἶναι ἀπολύτως ἄκυροι, καὶ διατάσσεται ἢ ἐπανεγκατάστασις τῶν ἀποβληθέντων μισθωτῶν ἢ ὑπομισθωτῶν ὑπὸ τοῦ προέδρου τῶν πρωτοδικῶν, δικάζοντος κατὰ τὴν διαδικασίαν τοῦ ἄρθρ. 634 καὶ ἐπ. Πολ. Δικον., ὑπέχει δὲ εὐθύνas πειθαρχικὰς ὁ ἐκτελέσας δικαστ. κλητῆρ».—Ὅρα περιπτώσεις ἀναστολῆς ἐκτελέσεως ἀποφάσεων περὶ ἐξώσεως ἐν ἄρθρῳ 52 Β. Δ. 4/5 Ὀκτωβρ. 1947 «περὶ κωδικοπ. ν. δ. 200 τοῦ 1946 «περὶ ρυθμίσεως μισθωτικῶν σχέσεων ἐπὶ ἀστικῶν ἀκινήτων».

σμία ἐκτέλεσεως, ἣν δίδει ὁ Εἰρηνοδίκης ἢ ὁ Πρόεδρος, ἄρχεται ὑποχρεωτικῶς ὑπὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς ἀποφάσεως. Δὲν δύναται δὲ νὰ γίνῃ ἐκτέλεσις τῆς ἀποφάσεως εἰὰν δὲν ἐπιδοθῆ αὐτῇ τῷ μισθωτῇ πρὸ τριῶν ἡμερῶν.

9. (ἄρθρ. 3 ν. ΒΧΗ/1899).—Αἱ κατὰ τὸν νόμον τοῦτον ἐκδιδόμεναι ἀποφάσεις ἀποτελοῦσι προσωρινὸν μέτρον καὶ οὐδεμίαν ἔχουσιν ἐπιρροὴν εἰς τὴν κυρίαν ὑπόθεσιν, ἣτις εἰσάγεται ἐπιμελείᾳ τινὸς τῶν διαδίκων εἰς τὸ ἀρμόδιον δικαστήριον πρὸς συζήτησιν καὶ ἀπόφασιν κατὰ τὸ ἄρθρ. 618 ἐπ. Πολ. Δικ.

10. (ἄρθρ. 4 ν. ΒΧΗ/1899, ἄρθρ. 9 ν. δ. 19/20 Μαρτ. 1923 καὶ ἄρθρ. 6 ν. 3239/1924).—1. Ὁ νόμος ΥΛΖ' τῆς 9ης Ἰουλίου 1871 καταργεῖται.—2 ἕως 6 (παρалаίπονται ὡς μεταβατικῆς διὰ τὰς πρὸ τοῦ ν. δ. 19 Μαρτ. 1923 ἐκκρεμεῖς δίκας ἰσχύος).

Διατ. 15/27 Ἰουνίου 1944

«περὶ κωδικοποιήσεως εἰς ἑνιαῖον κείμενον τῶν ἰσχυουσῶν περὶ δικαιοστασίου διατάξεων»¹.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Γενικαὶ διατάξεις.

1.—(ἄρθρ. 1 ν. δ. 372/1941, ἄρθρ. 1 ν. δ. 411/1941, ἄρθρ. μόνον ν. 1081/1943).—1. Τὸ παρὸν δικαιοστάσιον ἰσχύει μέχρι 3 Ἰουνίου 1944.

1. Δυνάμει ἄρθρου μόνου, παρ. 2, ν. 1081 τοῦ 1943 «περὶ παρατάσεως τοῦ δικαιοστασίου».—Ὅρα περαιτέρω 1) ν. 96 τοῦ 1945 «περὶ παρατάσεως προθεσμιῶν» καὶ 2) 109 τοῦ 1945 «περὶ ἀνασυστάσεως ἐμπρησθέντων ἀρχείων Διευθύνσεως Νομ. Ὑπηρεσιῶν κλπ.».—Διὰ τοῦ ἄρθρ. 5 ν. δ. 625 τῆς 27/28 Ἀπρ. 1948 «περὶ τροπ. ἐνίων διατάξεων τῆς Πολ. Δικ. καὶ τοῦ δικαιοστασίου ὠρίσθησαν τὰ ἑξῆς: «Αἱ ὑπὸ τοῦ ἰσχύοντος δικαιοστασίου ὀριζόμεναι: 1) Ἀναστολὴ τῶν νομίμων, συμβατικῶν καὶ δικαστικῶν προθεσμιῶν, 2) ἀναστολὴ τῆς ἀναγκαστικῆς ἐπὶ κινήτων καὶ ἀκινήτων ἐκτέλεσεως καὶ 3) ἀπαγόρευσις τῆς ἐρημοδικίας, δὲν ἰσχύουν προκειμένου περὶ σχέσεων συναφθεισῶν μετὰ τὴν 1ην Ἰανουαρίου 1946 ἐκτὸς εἰὰν ἢ προθεσμία, ἢ ἐκτέλεσις ἢ ἡ δίκη ἀφορᾷ πρόσωπον, ὅπερ ὑπηρετεῖ ὑφ' οἷανδήποτε ἰδιότητα εἰς τὰς ἐνόπλους δυνάμεις (Ἐπῆρας, Θαλάσσης, Ἀέρος, Σώματα Ἀσφαλείας) ὅποτε ἢ ὡς ἄνω ἀναστολὴ ἢ ἀπαγόρευσις τῆς ἐρημοδικίας ἰσχύει ὁποτεδήποτε καὶ ἂν συνήφθη ἢ σχέσις».

Αἱ διατάξεις ὁμῶς τοῦ ἄρθρ. 5 ν. δ. 625 δὲν ἔχουν ἐφαρμογὴν ἀφ' ἧς ἴσχυσαν προκειμένου περὶ σημάτων καὶ διπλωμάτων εὐρεσιτεχνίας (ἄρθρ. 2 ν. 1457 τοῦ 1950 «περὶ ρυθμίσεως τοῦ δικαιοστασίου ἐπὶ τῶν σημάτων κλπ.). Συγχρόνως δι' ἄρθρ. 1 ν. 1457 ὠρίσθη ὅτι διὰ Διατ. δύναται νὰ αἰρηται ἐν ὄλῃ ἢ ἐν μέρει ἢ ἐφαρμογὴ τῶν περὶ δικαιοστασίου διατάξεων ἐπὶ θεμάτων διεπομένων ὑπὸ τῆς ἰσχυούσης νομοθεσίας περὶ ἐμπορικῶν καὶ βιομηχ. σημάτων καὶ διπλωμάτων εὐρεσιτεχνίας. Ἡ ἄρσις δὲν δύναται νὰ ἰσχύσῃ πρὸ τῆς παρόδου τριμήνου ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ Διατάγματος.

—2. Διὰ Διαιτ. ἐκδιδομένων ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως καὶ τοῦ Ὑπ. Δικαιοσύνης δύναται τὸ παρὸν δικαιοστάσιον α') ἐν ὄλῳ ἢ ἐν μέρει νὰ παραταθῆ καὶ πέραν τῆς 30 Ἰουνίου 1944. β') νὰ περιορισθῆ εἰς ὠρισμένας περιφερείας ἢ πόλεις τοῦ Κράτους καὶ γ') νὰ ρυθμισθῶσιν αἱ λεπτομέρειαι τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος ¹. —3. Διὰ Διαιτ. δύναται νὰ ἐπεκταθῶσιν ἢ περιορισθῶσιν ἢ τροποποιηθῶσιν αἱ περιπτώσεις ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος δικαιοστασίου.

2. —(ἄρθρ. 2 ν. δ. 372/1941). —Ἡ κατὰ τὸ παρὸν δικαιοστάσιον ἀναστολή, ἢ ἀπαγόρευσις τῆς ἐρημοδικίας καὶ ἢ ἀπαγόρευσις τῆς ἀναγκαστικῆς ἐκτελέσεως διαρκοῦσι μέχρι τῆς ἄρσεως τοῦ δικαιοστασίου.

3 ². —(ἄρθρ. 3 ν. δ. 372/1941, ὡς ἀντικατ. δι' ἄρθρου 2 ν. δ. 411/1941). —1. Αἱ πρὸς ἐνάσκησιν ἐνδίκων μέσων νόμιμοι προθεσμῖαι καὶ αἱ

1. Διὰ Διαιτ. 24 Φεβρ.—5 Μαρτ. 1942 παρετάθη μέχρι 30 Ἀπριλίου 1942.—Διὰ Δ. 29/30 Ἀπριλ. 1941 μέχρι τέλους Ἰουνίου 1942.—Διὰ Δ. 17 Ἰουνίου 1942 μέχρι 15 Σεπτ. 1942.—Διὰ ν. δ. 2047 τῆς 2 Δεκ.—9 Ἰαν. 1943 παρετάθη ἀπὸ τῆς λήξεως μέχρι 31 Μαρτ. 1943, ἐξαιρέσει τῶν ἀρθρ. 13, 14 καὶ 15, ἅτινα ἐπανῆλθον ἐν ἰσχύϊ ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ Διαιτ. τούτου.—Διὰ ν. δ. 2235 τῆς 26/31 Μαρτ. 1943 παρετάθη μέχρι τέλους Ἰουνίου 1943.—Διὰ ν. 295 τῆς 26/30 Ἰουν. 1943 μέχρι τέλους Δεκεμβρίου 1943.—Διὰ ν. 1081 τῆς 21/31 Δεκ. 1943 μέχρι 30 Ἰουν. 1944.—Διὰ ν. 1683 τῆς 30 Ἰουν.—30 Αὐγ. 1944 παρετάθη, ἀφ' ἧς ἔληξε, μέχρι τέλους Δεκ. 1944.—Διὰ Δ. 10/15 Ἰαν. 1945 παρετάθη ἀφ' ἧς ἔληξε καὶ μέχρι τέλους Ἰουν. 1945.—Διὰ Δ. 26/30 Ἰουν. 1945 μέχρι τέλους Σεπτ. 1945.—Διὰ ν. 576 τοῦ 1945, ἀρθρ. 1, μέχρι τέλους Δεκ. 1945.—Διὰ Δ. 14/21 Δεκ. 1945 μέχρι τέλους Μαρτ. 1946.—Διὰ ἀν. ν. 1138 τῆς 22/26 Μαρτ. 1946 μέχρι τέλους Ἰουν. 1946.—Διὰ Δ. 28/30 Μαΐου 1946, (θυναμίει ν. 1673 τοῦ 1944) μέχρι τέλους Σεπτ. 1946.—Διὰ Δ. 10/10 Ὀκτ. 1946 μέχρι τέλους Δεκ. 1946.—Διὰ Δ. 23/27 Δεκ. 1946 μέχρι τέλους Μαρτίου 1947 καὶ διὰ Δ. 26 Μαρτ. 1947 μέχρι τέλους Ἰουν. 1947 καὶ διὰ Δ. 30 Ἰουν. 1947 μέχρι τέλους Σεπτ. 1947.—Διὰ Δ. 18/20 Σεπτ. 1947 μέχρι τέλους Δεκ. 1947.—Διὰ Δ. 29/30 Δεκ. 1947 μέχρι τέλους Ἰουνίου 1948. — Διὰ Δ. 28/29 Ἰουν. 1948 μέχρι τέλους Δεκ. 1948. — Διὰ Δ. 22/27 Δεκ. 1948 μέχρι τέλους Ἰουν. 1949.—Διὰ Δ. 24/24 Ἰουν. 1949 μέχρι τέλους Δεκεμβρ. 1949.—Διὰ Δ. 23/29 Δεκ. 1949 μέχρι τέλους Ἰουν. 1950. Διὰ Δ. 30/30 Ἰουν. 1950 μέχρι 15 Σεπτ. 1950. — Διὰ δὲ τοῦ Δ. 9/9 Σεπτ. 1950 παρετάθη μέχρι τέλους Δεκ. 1950 ἢ ἰσχύς τῶν διατάξεων α') περὶ ἀναστολῆς τῆς λήξεως πάσης παραγραφῆς (ἄρθρ. 8) καὶ β') περὶ ἀναστολῆς τῶν συμβατικών, νομίμων καὶ δικαστικῶν προθεσμῶν (ἄρθρ. 9 καὶ 12), ἀλλὰ μόνον ὅσον ἀφορᾷ τὴν συμπλήρωσιν τῆς παραγραφῆς καὶ τῶν προθεσμῶν κατὰ τοῦ Δημοσίου καὶ νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου. Συγχρόνως παρετάθη μέχρι τέλους Δεκ. 1950 ἢ ἰσχύς τῶν διατάξεων τοῦ δικαιοστασίου περὶ χορηγήσεως ὑπὸ τοῦ Προέδρου ἀναστολῆς ἐκτελέσεως ἐπὶ πάσης οἰασθῆποτε ἀποφάσεως οἰουδῆποτε δικαστηρίου (ἄρθρ. 14 § 1).—Τέλος διὰ Δ. 28/28 Δεκ. 1950 παρετάθη ἢ ἰσχύς τῶν αὐτῶν διατάξεων (περὶ ὧν τὸ Δ. 9 Σεπτ. 1950) μέχρι τέλους Μαρτίου 1951.

2. Ὡς ἀντικατεστάθη διὰ ν. 1842 τῆς 23 Σεπτ. 1944.

τεταγμένα δια δικάστικῆς, διοικητικῆς, διαιτητικῆς ἢ ἄλλης ἀποφάσεως, ἀρχόμενοι δὲ δι' ἐπίδοσεως ἢ οἰουδήποτε ἄλλου τρόπου, πρὸ ἢ κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ παρόντος καὶ τῶν πρὸς ἐκτέλεσιν αὐτοῦ ἐκδιδομένων Διαταγμάτων καὶ ἐπιπίπτουσαι εἰς τὴν δι' αὐτῶν καθιερωμένη ἀναστολήν, δὲν δύνανται νὰ συνεχισθῶσιν, ἀν μετὰ τὴν παύσιν τῆς ἀναστολῆς δὲν κοινοποιηθῇ ὑπὸ τοῦ ἐπισπεύδοντος διαδίκου ἰδίου δικόγραφον ἀναφερόμενον εἰς τὴν κινήσασαν τὴν προθεσίαν ἐπίδοσιν ἢ ἄλλην πρᾶξιν καὶ καθορίζον ταύτην δι' ὅλων τῶν οὐσιωδῶν στοιχείων, παρέλθωσι δὲ δέκα πέντε ἡμέραι ἀπὸ τῆς τοιαύτης κοινοποιήσεως.—2. Πᾶσα ἄλλη νόμιμος προθεσμία ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ὡς ἄνω ὄρους ἀρχομένη καὶ ἀναστελλομένη, ἀρχεται συνεχιζομένη ἀπὸ τῆς παύσεως τῆς ἀναστολῆς καὶ συμπληροῦται ἅμα ὡς παρέλθῃ ὁ ὑπολειπόμενος δι' αὐτὴν χρόνος, ὅστις ὅμως κατ' οὐδεμίαν περίπτωσιν δύναται νὰ εἶναι βραχύτερος τῶν δέκα πέντε ἡμερῶν.

4.—(ἄρθρον 4 ν. δ. 372/1941).—Ἐπὶ δίκης, ἐφ' ἧς ὑπὸ τοῦ παρόντος δικαιοστασίου ἀπαγορεύεται ἡ ἐρημοδικία, μετὰ τὴν ἄρσιν αὐτοῦ ἐπαναλαμβάνεται ἡ διὰ τὴν ματαιωθείθαι ἐρημοδικίαν κλήτευσις μετὰ πάροδον τοῦλάχιστον τριάκοντα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἄρσεως τοῦ δικαιοστασίου.

5.—(ἄρθρον 5 ν. δ. 372/1941).—Ἡ ὑπὸ τοῦ παρόντος δικαιοστασίου ἀνασταλεῖσα ἀναγκ. ἐκτέλεσις συνεχίζεται μετὰ τὴν πάροδον ἕξ μηνῶν ἀπὸ τῆς ἄρσεως αὐτοῦ.

6.—(ἄρθρον 6 ν. δ. 372/1941).—Ἡ ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου ἀναστελλομένη παραγραφὴ τρέχει μετὰ τὴν ἄρσιν τοῦ δικαιοστασίου, ἀλλὰ δὲν συμπληροῦται πρὸ τῆς παρόδου ἕξ μηνῶν ἀπὸ τῆς ἄρσεως αὐτοῦ¹.

7.—(ἄρθρον 7 ν. δ. 372/1941, ἄρθρον 3 ν. δ. 411/1941, ἄρθρον 41 ν. 900/1943).—1. Τῶν διὰ τοῦ παρόντος δικαιοστασίου θεσπιζομένων: α') ἀναστολῆς τῶν νομίμων καὶ δικάστικῶν προθεσμιῶν, β') ἀναστολῆς τῆς ἀναγκαστικῆς ἐπὶ κινήτων καὶ ἀκινήτων ἐκτελέσεως καὶ γ') ἀπαγορεύσεως τῆς ἐρημοδικίας, ἐπιτρέπεται ἡ ἄρσις ἕνεκα ἐξαιρετικῶν λόγων.—2. Ἡ ἄρσις γίνεται διὰ πράξεως τοῦ ἀρμοδίου προέδρου ἢ εἰρηνοδίκου, προκειμένου περὶ δίκης καὶ τοῦ προέδρου πρωτοδικῶν τοῦ τόπου τῆς ἐκτελέσεως, προκειμένου περὶ ἀναγκ. ἐκτελέσεως, μετὸ ἢ ἄνευ ὄρων τῆς αἰτήσεως τοῦ διαδίκου, ἐκδικαζομένη κατὰ τὰ ἄρθρα 634 καὶ ἐπ. Πολ. Δικ., ἄνευ ὅμως παραπομπῆς εἰς τὸ δικαστήριον. Τὸ δικαστήριον παρ' ᾧ ἐκκρεμεῖ ἢ εἰσάγεται ἡ ὑπόθεσις, ἢ τοῦ τόπου τῆς ἀναγκαστικῆς ἐκτελέσεως δύναται κατ' αἰτήσιν ὑποβαλλομένη κυρίως ἢ παρεμπιπτόντως νὰ ἀνακαλέσῃ τὴν πρᾶξιν ἢ ἀναστείλῃ τὴν περαιτέρω ἐνέργειαν αὐτῆς μετὰ ἢ ἄνευ ὄρων.—3. Διὰ τὴν ἐκδίκασιν τῶν ἐν ἄρθρῳ 40 ν. 900/1943 ἀναφερομένων διαφορῶν καὶ γενικῶς πάσης ἀγωγῆς ἢ αἰτήσεως ἐκδικαζομένης κατὰ τὴν διαδικασίαν τοῦ ν. ΒΧΗ' τοῦ 1899

1. Ἡ ἐξάμηνος προθεσμία παρστάθη μέχρι τέλους Σεπτ. 1951 δι' ἄρθρ. 2 ν. 1696 τῆς 16/16 Μαρτ. 1951 «περὶ διατάξεων τινῶν ἀφορῶν τὸ δικαιοστάσιον.

δὲν ἀπαιτεῖται προηγουμένη ἄδεια οὔτε διὸ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἐπὶ τῶν δικῶν τούτων ἐκδιδομένων ἀποφάσεων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΙ

Ἐπὶ πολιτικῶν ὑποθέσεων.

8.—(ἄρθρον 8 ν. δ. 372/1941).—Ἀναστέλλεται ἡ λῆξις πάσης παραγραφῆς ἐὰν ἡ λῆξις αὐτῆς ἐμπίπτῃ ἐντὸς τοῦ παρόντος δικαιοστασίου. Ἐξαιροῦνται τῆς ἀναστολῆς αἱ παραγραφαὶ ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου.

9.—(ἄρθρον 9 ν. δ. 372/1941, ν. 502/1943, ν. 1173/43.—1. Ἀναστέλλεται ἡ λῆξις τῆς συμβατικῆς προθεσμίας τῆς ἀφορώσης τὴν ἐκπλήρωσιν ἐνοχικῆς ὑποχρέωσης πηγαζούσης ἐκ προσυμφώνου ἢ ὀριστικῆς συμβάσεως α) ἐὰν ἡ λῆξις ἐμπίπτῃ ἐντὸς τοῦ παρόντος δικαιοστασίου ἢ ἀπὸ τῆς 28 Ὀκτωβρίου 1940 μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος δικαιοστασίου καὶ β) ἐὰν ἐκ τῆς παρελεύσεως αὐτῆς ἐπέρχεται ἐκπτώσις δικαιώματος ἢ κατάπτωσις ποινικῆς ρήτρας.—2. Ἐν τῇ διὰ τοῦ ἀνωτέρω ἐδαφίου ὀριζομένη ἀναστολῇ τῆς συμβατικῆς προθεσμίας, περιλαμβάνεται γενικῶς καὶ ἄνευ περιορισμοῦ καὶ ἡ προθεσμία παντὸς περὶ ἐξωνήσεως συμφώνου ὡς καὶ παντὸς συμφώνου περὶ ἐξαγορᾶς κυριότητος πωληθέντων, ἐπερχομένης τῆς τοιαύτης ἀναστολῆς ἀσχέτως πάσης συμφωνίας ποινικῆς ρήτρας ἢ ἐκπτώσεως οἰουδήποτε δικαιώματος.—3. Ἀναστέλλεται ἡ ἐκπλήρωσις πάσης ὑποχρέωσης ἐκ προσυμφώνου ἀγοραπωλησίας ἀκινήτων ἢ κινητῶν συναφθείσης πρὸ τῆς 28 Ὀκτωβρίου 1940 καὶ διατελούσης ὑπὸ ἀναβλητικὴν ἐξουσιαστικὴν ὑπὲρ τοῦ ἀγοραστοῦ αἴρεσιν, ἔστω καὶ ἂν ἡ αἴρεσις αὕτη ἐπληρώθῃ πρὸ τῆς 12 Φεβρουαρίου 1944.

10.—(ἄρθρ. 1 ν. δ. 372/1941, ἄρθρ. 4 παρ. I ν. δ. 411/1941).—Ἡ κατὰ τὸ προηγ. ἄρθρον ἀναβολὴ δὲν χωρεῖ α) ἐπὶ ἀπαιτήσεων δι' αἰ ἐπιτρέπεται ἐρημοδικία καὶ ἀναγκ. ἐκτέλεσις διαρκούντος τοῦ δικαιοστασίου, β) ἐπὶ ἀπαιτήσεων τοῦ Δημοσίου, τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων κατὰ ἐργολάβων δημοσίων, δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν ἔργων, γ) ἐπὶ ἀπαιτήσεων τῶν λιμενικῶν ταμείων διὰ τὰ διὰ λογαριασμὸν αὐτῶν ἐκτελούμενα ἔργα, δ) ἐπὶ ἀπαιτήσεων κατὰ ἐργολάβων μεταφορᾶς ἀλληλογραφίας καὶ τῶν ταχυδρομικῶν ἐν γένει ἀποστολῶν καὶ ε) ἐπὶ προσυμφώνου ἢ ὀριστικῆς συμβάσεως συναφθείσης μετὰ τὴν ἐναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος.

11.—(ἄρθρ. 11 ν. δ. 372/1941, ὡς ἀντικατ. δι' ἄρθρ. 4 παρ. 2 ν. δ. 411/1941).—Αἱ ἀξιώσεις ἐκ συναλλαγματικῆς, γροσματίου εἰς διαταγὴν ἢ τραπέζιτικῆς ἐπιτάγῃς, ὧν ἡ λῆξις ἐμπίπτει ἐντὸς τοῦ χρόνου τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος δικαιοστασίου, δὲν θίγονται ἂν συνταγῇ ἐμπροθέσμως διαμαρτυρικὸν ὁσάκις ἀπαιτεῖται τοιοῦτον.

12.—(ἄρθρ. 12 ν. δ. 372/1941, ἄρθρ. 4 παρ. 3 ν. δ. 411/41 Δ. 16 Φεβρ.—13 Ἀπρὶλ, 1943, ἄρθρ. 1 Δ. 17 Ἰουνίου, 25 Ἰουλίου 1942, ἄρθρ. 9 ν. 835/1943, ἄρθρ. 3 νόμου 1203/1944).—1. Ἀναστέλλεται ἡ λῆξις πάσης νομίμου καὶ δικαστικῆς προθεσμίας, ἐὰν ἡ λῆξις αὐτῆς ἐμπίπτῃ ἐντὸς τοῦ παρόντος δικαιοστασίου.—2. Ἡ κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον

ἀναστολή δὲν χωρεῖ : α) Ἐπὶ προθεσμιῶν πρὸς ἔγερσιν ἀγωγῆς περὶ κύρους ληφθέντων συντηρητικῶν μέτρων καὶ πρὸς ἀνακοπὴν περὶ τῆς δηλώσεως τρίτου. β) Ἐπὶ τῶν προθεσμιῶν τῶν ἀναγραφομένων ὑπὸ φορολογικῶν καὶ τελωνειακῶν νόμων ὡς καὶ τῶν νόμων περὶ δημοσίου λογιστικοῦ. γ) Ἐπὶ ὑποθέσεων ἐφ' ὧν ἐπιτρέπεται ἐρημοδικία καὶ δ) Ἐπὶ τῆς προθεσμίας τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 237 τοῦ Ἀγροτικοῦ Κώδικος 2880. ε) Ἐπὶ τῆς ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 9 παρ. 2 ν. 835/1943 προβλεπομένης διευθετοῦς προθεσμίας καὶ στ) Ἐπὶ τῆς ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 3 ν. 1203/1944 τασσομένης διευθετοῦς προθεσμίας.—3. Ἀναστέλλονται ἀπὸ τῆς 25 Ἰουνίου 1942 πᾶσαι αἱ προθεσμίαι αἱ ὀριζόμεναι εἰς τοὺς μεταλλευτικούς νόμους δι' ὅσον χρόνον ἰσχύει τὸ δικαιοστάσιον. Κατ' ἐξαιρέσιν : α) Αἱ ἐν τῷ ἄρθρῳ 36 τοῦ μεταλλ. Κώδικος ὀριζόμεναι προθεσμίαι πληρωμῆς τοῦ στρεμμ. φόρου. β) αἱ ἐν ἄρθρῳ 25 Μεταλλ. Κώδικος καὶ αἱ προθεσμίαι τοῦ ἀπὸ 11 Ὀκτ. 1937 Β. Δ. «περὶ συμπληρ. Β.Δ. 11/10/1937 «περὶ τρόπου βεβαιώσεως τελῶν Δημοσίου κλπ.». γ) Αἱ τοῦ ἄρθρου 27 ν. 2514/1940 «περὶ ὑποβολῆς τοῦ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 9 παρ. 2 ἔδαφ. α' ἀν. ν. 1605 ὀριζομένου παραβόλου καὶ δ) Αἱ τοῦ ἄρθρου 22 ἀν. ν. 2514/1940 «περὶ ἀνακτήσεως δικαιωμάτων μεταλλειοκτησίας ἀναστέλλονται ἀναδρομικῶς ἀπὸ τῆς 11 Αὐγούστου 1941, ἤτοι ἀφ' ἧς ἔληξεν ἡ ἰσχὺς βάσει τοῦ ὑπ' ἀριθ. 372/1941 ν. δ. «περὶ ἀντικατ. ἄρθρου 2 τοῦ ἀπὸ 10 Μαΐου 1941 Δ τος «περὶ ἀναστολῆς παραγραφῶν κλπ.» καὶ μέχρι λήξεως τῆς ἰσχύος τοῦ δικαιοστασίου.—4. Ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ ν. 835/1943 ἐξαιρεῖται τῶν διατάξεων περὶ δικαιοστασίου ἢ ὑπὸ τοῦ δευτέρου ἔδαφίου ἄρθρου 5 ἀν. ν. 1629/1939 προβλεπομένη προθεσμία πρὸς ἄρσιν τῶν ἐκ τοῦ ἄρθρου 2 ν. 3250 ἀπαγορεύσεων. Ἡ προθεσμία αὕτη θὰ λήξῃ μετὰ τὴν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ ν. 835/1943 πάροδον τοῦ χρόνου ὅστις κατὰ τὴν ἐναρξίν τῆς ἰσχύος τοῦ ἀπὸ 31/10/1940 Διατ. «περὶ ἐκτελέσεως τοῦ ἀν. ν. 2610/1940 περὶ ἀναστολῆς παραγραφῶν, προθεσμιῶν κλπ.» ὑπελείπετο πρὸς συμπλήρωσιν τῆς προθεσμίας ταύτης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΙΙ.

Ἐπὶ πολιτικῶν δικῶν.

13.—(ἄρθρ. 13 ν. δ. 372/1941, ἄρθρ. 4 ν. δ. 411/1941 ἄρθρ. 41 ν. 900/1943, ἄρθρ. μόνον ν. 913/1943).—1. Ἐπὶ ἰδιωτικῶν (ἀσικῶν καὶ ἐμπορικῶν) δικῶν, αἰτινες ἐπίπτουν ἐντὸς τοῦ παρόντος δικαιοστασίου, ἀπαγορεύεται ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος ἢ ἐρημοδικίας ἐνώπιον παντὸς δικαστηρίου καὶ αὐτοῦ τοῦ Ἀρείου Πάγου.—2. Τῆς ἀπαγορεύσεως ἐξαιροῦνται : α) Αἱ φορολ. δίκαι ἐνώπιον τῶν φορολ. ἐκδικαστικῶν ἐπιτροπῶν, τῶν φορολ. δικαστηρίων, τοῦ Ἐλεγκ. Συνεδρίου καὶ τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας. β) Αἱ δίκαι κατὰ τοῦ ἐργοδότη αἱ ἀπορρέουσαι ἐκ τῆς συμβάσεως ἐργασίας. γ) Αἱ δίκαι περὶ ἐγγραφῆς ἢ ἐξαλείψεως προσημειώσεως. δ) Αἱ δίκαι περὶ νομίμου διατροφῆς. ε) Αἱ δίκαι περὶ διαζυγίου. στ) Αἱ δίκαι μετὰ τῆς Ἑλλ. Ἀνω. Τηλεφ. Ἐταιρείας καὶ τῶν συνδρομητῶν αὐτῆς ἐκτὸς ἐὰν ὁ συνδρομητῆς ἐστρατεύθῃ καὶ ἦθε-

λεν αἰτήσῃ τὴν ὀριστικὴν κατάργησιν τῆς τηλεφ. συνδέσεως. ζ) Αἱ δίκαι ἐν αἷς ἢ ἐναγομένη εἶναι ἀνών. ἑταιρεία ἐκτὸς ἐάν ἢ ἐναγομένη εἶναι ἀνώνυμος ἀλλοδαπὴ ἑταιρεία, ἔχουσα τὴν ἔδραν αὐτῆς ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ καὶ ἢ δίκη ἔχει ἀντικείμενον ὑποχρέωσιν γεννηθεῖσαν ἐκτὸς τῆς Ἑλλάδος, ὁπότε ἰσχύει ἢ ἐν τῇ παρ. 1 ἀπαγόρευσις τῆς ἐρημοδικίας. η) Αἱ δίκαι περὶ κηρύξεως τῆς πτωχεύσεως καὶ ἢ μετὰ τὴν κήρυξιν πτωχευτικῆ διαδικασίας. θ) Αἱ κατὰ τὴν διαδικασίαν τοῦ ν. ΒΧΗ' τοῦ 1899 δίκαι. ι) Αἱ δίκαι περὶ προσωρινῶν μέτρων περὶ νομῆς. ια) Αἱ δίκαι ἐπὶ προσωρινῶν μέτρων διατασσομένων ὑπὸ τοῦ προέδρου τῶν πρωτοδικῶν. ιβ) Αἱ δίκαι ἐπὶ ἀνακοπῆς κατὰ προσωρινῶν καὶ συντηρητικῶν μέτρων. ιγ) Ὅσα θέλουσι καθορισθῆ διὰ Κανον. Διαταγμάτων κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου καὶ ιδ) Αἱ ἐπὶ ἀνακοπῇ κατὰ προσκλήσεως τοῦ Ταμείου ἀνοιγόμεναι δίκαι, ὡς καὶ αἱ ἐκ τῶν ἄρθρων 13 καὶ 26 ἀν. ν. 1731 «περὶ ἀναγκαστικῶν ἀπαλλοτριώσεων»

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙV.

Ἐπὶ ἐκτελέσεως.

14. — (ἄρθρ. 14 ν. δ. 372/1941, ἄρθρ. 4 παρ. 5, 6 καὶ 7 ν. δ. 411/1941, ἄρθρ. 42 ν. 900/1943).—1. Ἡ ἀναγκαστικὴ ἐκτέλεσις ἣτις ἐμπίπτει ἐντὸς τοῦ παρόντος δικαιοσυστήματος ἀναστέλλεται, ἢ δὲ προσωπικὴ κράτησις καὶ ὡς συντηρητικὸν μέτρον, ἐφ' ὧν ὑποθέσεων δὲν συγχωρεῖται ἐρημοδικία διὰ τοῦ παρόντος.—2. Ἡ κατὰ τὸ προηγ. ἐδάφιον ἀναστολὴ δὲν χωρεῖ : α) Ἐπὶ ἀναγκ. ἐκτελέσεως ἐπὶ πολιτικῶν ὑποθέσεων καθ' ἃς χωρεῖ ἐρημοδικία. β) Ἐπὶ ἐκτελέσεως ἐπισπεύσει τοῦ Δημοσίου, τῶν Δήμων καὶ τῶν Κοινοτήτων. γ) Ἐπὶ ἐκτελέσεως τῆς περιλήψεως τῆς κατακυρωτικῆς ἐκθέσεως. δ) Ἐπὶ ἐκτελέσεως περὶ πραγμάτων, ἀτινα ὁ πρόεδρος τῶν πρωτοδικῶν ἤθελε χαρακτηρίσει ὡς εὐφθάρτα. ε) Ἐπὶ ἐκτελέσεως τελεσιδικίου καὶ ἀμετακλήτου ἀποφάσεως διατασσούσης τὴν ἐγκατάστασιν εἰς τὴν νομὴν τοῦ ἀκινήτου. στ) Ἐπὶ ἀναγκ. ἐκτελέσεως κατ' ἀνωνύμου ἑταιρείας, ἐκτὸς ἐάν ὁ πρόεδρος τῶν πρωτοδικῶν ἤθελε κρίνει ὅτι ἐξ ἀνωτέρας βίας δὲν δύναται ἢ ἑταιρεία νὰ ἐκπληρώσῃ τὰς ὑποχρεώσεις τῆς.—3. Ἀναστέλλεται πᾶσα ἐκτέλεσις ἐπὶ κινητῶν ἢ ἀκινήτων λόγῳ καθυστερήσεως δόσεως ὀφειλομένων εἴτε συμβατικῶς εἴτε συνεπειὰ δικαστικῶν ἀποφάσεων καὶ καθορισθειῶν συμφώνως πρὸς τὸν περὶ ρυθμίσεως χρεῶν ἀν. ν. 677/1937, ὡς οὗτος ἐτροποποιήθη.—4¹. Ὁ πρόεδρος τῶν πρωτοδικῶν κατὰ τὴν διαδικασίαν τῶν ἄρθρων 34 καὶ ἐπ. Πολ. Δικ. δύναται κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἰσχύος τοῦ δικαιοσυστήματος νὰ ἀναστείλῃ τὴν ἐκτέλεσιν μετὰ ἢ ἀνευ ὄρων, πάσης οἰασθῆποτε ἀποφάσεως οἰουδῆποτε δικαστηρίου.

1. Ἡ ἰσχύς τῆς § 4 ἄρθρ. 14 παρετάθη διὰ ν. 1696 τοῦ 1951, ἄρθρ. 1, μέχρι τέλους Δεκ. 1951.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ V.

Ἐπὶ ποινικῶν ὑποθέσεων.—ἄρθρ. 15 (παρλείπεται).

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ VI.

Τελικαὶ διατάξεις.

16.—(ἄρθρ. 16 ν.δ. 372/1941, ἄρθρ. 4 παρ. 8 ν.δ. 411/1941).—1. Τὸ ν.δ. 24/1941 «περὶ ἀναστολῆς παραγραφῶν προθεσμιῶν κλπ. καὶ τὰ πρὸς ἐκτέλεσιν αὐτοῦ ἐκδοθέντα διατάγματα καταργοῦνται ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ ν. δ. 372/1941.—2. Αἱ μέχρι τῆς 24 Αὐγούστου 1941 ἐκδοθεῖσαι κατ' ἐφαρμογὴν τῶν διὰ τοῦ προηγ. ἐδαφίου καταργουμένων διατάξεων δικαστικαὶ ἀποφάσεις διατηροῦνται ἐν ἰσχύϊ, τῶν ὑφ' ὧν ἐξεδόθησαν ὑποθέσεων διεπομένων ἐφεξῆς ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος.

17.—(ἄρθρ. 3 ν. 295/1943).—Αἱ περὶ ἀναστολῆς προθεσμιῶν καὶ παραγραφῶν ὡς καὶ αἱ περὶ ἀναστολῆς τῆς ἀναγκ. ἐκτελέσεως διατάξεις τοῦ ν. δ. 372/1941 «περὶ δικαιοστασίου» ὡς μεταγενεστέρως ἐτροπ. καὶ συνεπλ. δὲν ἔχουσιν ἐφαρμογὴν ἐπὶ πασῶν τῶν σχέσεων τῶν ἀπορρεουσῶν ἐκ τε τοῦ ν. 6298/1934 «περὶ Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων ὡς οὗτος ἐτροπ. καὶ τῶν Κανονισμῶν τοῦ Ἰδρύματος Κοιν. Ἀσφαλίσεων.

Διάτ. 26 Ἰουν.—10 Ἰουλίου 1944

«περὶ κώδικος τῶν νόμων περὶ δικῶν τοῦ Δημοσίου»¹.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ I.

Γενικαὶ δικονομικαὶ διατάξεις.

1.—1. Ἡ ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων ἐκπροσώπησις τοῦ Δημοσίου γίνεται διὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.—2. Τὸ Ἐκκλησ. Ταμεῖον, τὸ Ταμεῖον Ἐθν. Στόλου καὶ τὸ Ταμεῖον Ἐθν. Ἀμύνης ἐκπροσωποῦνται ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων ὡς καὶ τὸ Δημόσιον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν (B. Δ. 12 Μαΐου 1835 ἄρθρ. 1 καὶ 5, B. Δ. τῆς 29 Ἀπρι-

1. Ἐν ὄψει ἄρθρ. 6 ν. 463 τοῦ 1943, «περὶ διατάξεων τινῶν ἀφορωσῶν τὴν διεξαγωγὴν τῶν δικῶν τοῦ Δημοσίου» κυρ. διὰ ν. 343 τοῦ 1947.—Ἐπειὶ αἱ ἰσχύουσαι διὰ τὸ Δημόσιον δικονομικαὶ καὶ οὐσιαστικαὶ διατάξεις ἐφαρμόζονται καὶ διὰ τὸ Εἰδικὸν Ταμεῖον Ἐποικισμοῦ (ἄρθρ. 21 ἀν. ν. 2123 τοῦ 1939 «περὶ τροπ. διατάξεων τῆς Ἐποικιστ. Νομοθεσίας»,—Ἀπάντων τῶν δικαστ. προνομίων τοῦ Δημοσίου ἀνεξαιρέτως ἀπολαύει τὸ Ναυτ. Ἀπομ. Ταμεῖον (ἄρθρ. 55 § 1 ἀν. ν. 2525 τοῦ 1940).—Ἡ Ἐπιτροπὴ Ὀλυμπιακῶν ἀγώνων (ἄρθρ. 4 § 2 ν.δ. 625 τοῦ 1948 «περὶ τροπ. διατάξεων Πολ. Δικ. κλπ.»)—Ὁ Βασιλεὺς, ἡ Βασίλισσα καὶ ὁ Διάδοχος τῶν ἐν ἄρθροισι 11, 12 § 1, 14, 17 § 1 καὶ 3 (ἄρθρ. 22 ν. δ. 1298 τοῦ 1949 «περὶ Βασιλ. Οἰκογενείας»).—Καὶ ὁ Ὄργαν. Διμ. Πειραιῶς (ἄρθρ. 3 § 1 ἀν. ν. 1559 τοῦ 1950 «περὶ Ὄργανισμοῦ Λιμένος Πειραιῶς»).

λίου 1843 άρθρ. 1, ν. 2861 του 1922 άρθρ. 1, ν. δ. 27 Σεπτ. 1922, άρθρ. 4, ν. 4407 του 1929 άρθρ. 17, Δ. 7 Φεβρ. 1930 και άρθρ. μόνον ν. 6219/1934). Κατ' ἐξαιρέσιν διάφορος ἐκπροσώπησις τοῦ Δημοσίου προβλέπεται παρ' εἰδικῶν τινῶν διατάξεων ὡς εἶναι ν. δ. 12/19 Μαΐου 1923 άρθρ. μόνον, Δ. 24/27 Αὐγ. 1931 άρθρ. 88 καὶ ἄ. ν. 717/37 άρθρ. 5 παρ. 2).

2.—3. 1.

1. Τὰ ἄρθρα 2 καὶ 3 (ἄρθρα 1, 10, 18, 19, 25, 30 ν. 2374/40 καὶ 1 § 5 ν. 1198 του 1944) κατηργήθησαν δι' ἄρθρ. 39 ἂν. ν. 427 του 1945 «περὶ νομικοῦ συμβουλίου τοῦ Κράτους» οὗ τὰ σχετικὰ πρὸς τὰ καταργηθέντα ἄρθρα 1 § 2, 16 § 1, 22, 23, 24 ἔχουσιν ὡς ἑξῆς:

«1.—2. Εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ Ν.Σ.Κ., ὑπάγονται: α) ἡ δικαστικὴ ὑπεράσπις τῶν συμφερόντων τοῦ Δημοσίου, β) ἡ διὰ νομικῶν γνωμοδοτήσεων καθοδήγησις τῶν ἐνεργειῶν τῆς Διοικήσεως, γ) ἀναγνώρισις ἀπαιτήσεων κατὰ τοῦ Δημοσίου καὶ ὁ συμβιβασμὸς, περὶ διαφορῶν αὐτοῦ καὶ δ) ἡ ἐπεξεργασία τῶν σχεδίων Νόμων καὶ Διαταγμάτων.

16.—1. Ὁ Πρόεδρος τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου: α) προεδρεῖται τοῦ Ν.Σ.Κ., παρακολουθεῖ, ἐλέγχει καὶ κατευθύνει τὰς ἐργασίας αὐτοῦ, β) προεδρεῖ τῆς ὁλομελείας καὶ τῶν τμημάτων τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου, γ) γνωμοδοτεῖ ἐγγράφως πρὸς τὸν Ἰπουργὸν Οἰκονομικῶν, ἐπὶ τῶν ἀπευθυνομένων αὐτῷ ἐρωτημάτων, δ) γνωμοδοτεῖ ἐπὶ κατεπιγυουσῶν περιπτώσεων περὶ ἀποδοχῆς δικαστικῶν ἀποφάσεων, ε) ὑπογράφει τὰ ἀποδεικτικὰ τῶν πρὸς τὸν Ἰπουργὸν Οἰκονομικῶν, ὡς ἐκπρόσωπον τοῦ Δημοσίου ἐπιδιδομένων δικαστικῶν ἀποφάσεων καὶ παντὸς εἶδους δικογράφων, δυνάμενος ν' ἀναθέτῃ διὰ πράξεώς του τὴν ὑπογραφήν αὐτῶν εἰς τινα τῶν ἐν τῇ γραφείῳ του ὑπηρετούτων νομικῶν συμβούλων, ἢ παρέδρων, στ) καταθέτει τὰς ὑποθέσεις εἰς τὰ γραφεῖα τῶν ἀρμοδίων καθ' ἕλην νομικῶν συμβούλων, ζ) παρέχει τὰς ἐντολὰς διὰ τὴν ἔγερσιν ἀγωγῆς καὶ οἰασθῆποτε ἐπιθετικῆς δικαστικῆς πράξεως ἢ ἐνεργείας, ἐξαιρουμένης τῆς ἐκ μέρους τοῦ Δημοσίου ἐγκλήσεως, δι' ἣν ἀπαιτεῖται εἰδικὴ δι' ἐγγράφου τοῦ Ἰπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν πληρεξουσιότης, η) ἐγκρίνει τὴν ἄμεσον ἐκ μέρους τοῦ Δημοσίου ἐπαγωγὴν ὄρκου ἢ τὴν ἀντέπαγωγὴν τοῦ εἰς αὐτὸ ἐπαχθέντος. Ἐπικουρικῶς ἐπάγεται ὄρκος, καὶ ἄνευ ἐγκρίσεως τοῦ Προέδρου, θ) διδῆν ἐν τῇ γραφείῳ του ἐφ' ὅσον ἤθελεν δοθῆ εἰς αὐτὸν πληρεξουσιότης ὑπὸ τοῦ Ἰπουργοῦ Οἰκονομικῶν, παρεχομένη διὰ πράξεώς του, δημοσιευομένης εἰς τὴν Ἐφημ. Κυβερνησεως τοῦς εἰς τὸν ρηθέντα Ἰπουργόν, ὡς ἐκπρόσωπον τοῦ Δημοσίου, ἐπιβαλλομένους διὰ δικαστικῶν ἀποφάσεων ὄρκους, ἐν ἀστικαῖς δίκαις, ἐφαρμοζομένων κατὰ τὰ λοιπὰ τῶν καμμένων, περὶ τῶν εἰς τὸ δημόσιον ἐπιβαλλομένων ὄρκων, εἰδικῶν διατάξεων, ι) ἐγκρίνει τὴν παραχρῆν ζητούμενων ἀντιγράφων, ἐφ' ὅσον δὲν πρόκειται κατὰ τὴν κρίσιν του γὰ ἐπέλθῃ ζημία εἰς τὰ συμφέροντα τοῦ Δημοσίου, ια) ὑπογράφει τὰ ἔγγραφα, δι' ὧν ἀποστέλλονται πρὸς ἐκτέλεσιν τελεσίδικοι εἰς βάρος τοῦ Δημοσίου ἀποφάσεις, μετ' ἐκκαθαρίσεως τοῦ πληρωτέου ποσοῦ, κατὰ κεφάλαιον, τόκους καὶ ἐξοδα, ιβ) παρέχει τὰς ἀπαιτούμενας, πρὸς ὑπογραφήν συμβολαίων καὶ πράξεων πληρεξουσιότητος.—2. Τὸν Πρόεδρον τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου ἀπόντα ἢ κωλυόμενον ἀναπληροῖ ὁ ἀρχαιότερος ἀντιπρόεδρος καὶ τοῦτον κωλυόμενον

μενον ἢ ἀπόντα ὁ νεώτερος Ἀντιπρόεδρος. ἐν κωλύματι δὲ τούτου, ὁ κατὰ σειράν ἀρχαιότερος, μὴ κωλυόμενος νομικὸς σύμβουλος.

22.—1. Παρ' ἐκάστη Ὑπουργεῖα ἰδρύεται Γραφεῖον νομικοῦ συμβούλου. Εἰς τοῦτον ἀνήκουσιν: α) ἡ γνωμοδότησις ἐπὶ τῶν ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου παραπεμπομένων ἢ ὑπὸ τοῦ οἰκείου Ὑπουργείου ἀπευθυνόμενων αὐτῷ ἐρωτημάτων, τὰ ὅποια ὑπογράφονται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ ἢ τοῦ νομίμου ἐντολοδόχου του, περιέχουσι λεπτομερῆ ἔκθεσιν τοῦ πραγματικοῦ καὶ διατύπωσιν τῶν ἀποριῶν, β) ἡ προφορική, συνεννόησις μετὰ τῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ Ὑπουργείου, πρὸς ἐπίλυσιν ἀπλῶν ζητημάτων διὰ προφορικῶν γνωμοδοτήσεων ἢ συμβουλῶν, γ) ἡ ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας παράστασις, ἐπὶ προσφυγῶν κατὰ τοῦ οἰκείου Ὑπουργοῦ καὶ τῶν εἰς τὴν ἀρμοδιότητα αὐτοῦ ὑπαγομένων Νομικῶν Προσώπων, δ) ἡ ἐνώπιον πάντων τῶν δικαστηρίων καὶ τῶν δικαστικῶν ἡ διοικ. Ἀρχῶν, ὑπεράσπισις τοῦ Δημοσίου, ἐπὶ τῶν ἀνατιθεμένων αὐτῷ ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου ὑποθέσεων καὶ ἐν γένει διαχειρίσει αὐτῶν.—2. Τοῦ Γραφείου νομικοῦ συμβούλου προΐσταται Ἀντιπρόεδρος ἢ νομικὸς σύμβουλος ὅστις κατανέμει τὰς ἐργασίας μετὰ τῶν παρ' αὐτῷ ὑπηρετούντων προσωπικῶν. Εἰς τὸν Ἀντιπρόεδρον ἢ νομικὸν σύμβουλον ἀνήκουσιν ἰδίᾳ ἢ γνωμοδότησις ἐπὶ τῶν παραπεμπομένων αὐτοῖς ἐρωτημάτων καὶ ἡ ἐνώπιον τοῦ Ἀρείου Πάγου καὶ τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας παράστασις. Οἱ πάρεδροι ἐκτελοῦσι ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τοῦ νομικοῦ συμβούλου ἢ καὶ αὐτοτελῶς, ἐπὶ πάσης ἀνατιθεμένης αὐτοῖς ὑποθέσεως τὰ αὐτὰ καθήκοντα, παρίστανται δὲ ἰδίᾳ ἐνώπιον τῶν δευτεροβαθμίων δικαστηρίων. Οἱ δικαστικοὶ ἀντιπρόσωποι βοηθοῦσι τοὺς νομικοὺς συμβούλους καὶ πάρεδρους ἐν τῇ ἐνασχύσει τῶν καθηκόντων των. Εἰς αὐτοὺς ἀνήκει δὲ ἡ παράστασις ἐνώπιον τῶν πρωτοβαθμίων δικαστηρίων, τῶν σχετικῶν προτάσεων ὁμοῦς ὑπογραφομένων ἀπαραιτήτως καὶ παρὰ τοῦ προϊσταμένου νομικοῦ συμβούλου ἢ παρέδρου (α).

23.—Εἰς Θεσσαλονίκην, Πειραιᾶ, Πάτρας καὶ Λάρισαν λειτουργοῦσι δικαστικὰ Γραφεῖα, σκοπὸν ἔχοντα τὴν ἐνασχύσιν τῆς ἐν τοῖς ἐδαφείοις α' καὶ β' τῆς παρ. 2 τοῦ ἄρθρ. 1 τοῦ παρόντος ἀρμοδιότητος. Τῶν δικαστ. Γραφείων προΐσταται τοῦ μὲν ἐν Θεσ/νίκῃ Πάρεδρος, τῶν δὲ λοιπῶν Δικαστικὸς Ἀντιπρόσωπος α' τάξεως.

24 (β).—1. Ἡ ἐνώπιον τῶν λοιπῶν ἐπαρχιακῶν δικαστηρίων καὶ δικαστικῶν ἢ διοικ. Ἀρχῶν ὑπεράσπισις τῶν ὑποθέσεων τοῦ Δημοσίου, διεξάγεται διὰ δικηγόρων ὀριζομένων, ἀνά διετίαν, ὑπὸ τῆς Ὀλομελείας τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου, ἀμειβομένων κατὰ τὰς ἐκάστοτε ἰσχυροῦσας διατάξεις τοῦ Κώδικος περὶ δικηγόρων τῆς ἀμοιβῆς αὐτῶν πάντως δυναμένης νὰ ἐλαττωθῇ μέχρι τοῦ ἡμίσεος τοῦ ἐν τῷ κώδικι ἀναφερομένου κατωτάτου ὀρίου. Ἐξαι-

(α). Ἄρθρ. 18 ν. 1715 τοῦ 1951: «Προκειμένου περὶ Δικαστ. Γραφείων παρ' οἷς δὲν ὑπηρετεῖ νομικὸς σύμβουλος ἢ πάρεδρος, ἢ κατὰ τὸ ἄρθρ. 22 παρ. 2 ἀν. ν. 427/45 ὑπογραφή τῶν ἐγγράφων προτάσεων γίνεται ὑπὸ τοῦ προϊσταμένου τοῦ Γραφείου».

(β). Ὡς ἀντικατεστ. δι' ἄρθρ. 15 ν. 1715 τοῦ 1951 «περὶ τροπ. καὶ συμπλ. τῶν περὶ Νομικοῦ Συμβουλίου κλπ. διατάξεων».

4.—1—3¹.—4. Ἡ πρὸς παράστασιν τοῦ Δημοσίου, παραγγελία τοῦ Ὑπ. Οἰκονομικῶν ἐπέχει τόπον τῆς κατ' ἄρθρ. 94 Πολ. Δικ. ἀπαιτουμένης πληρεξουσιότητος (ν. ΩΛΖ') 1880 ἄρθρ. 2, Β. Δ. 8/13 Νοεμβρ. 1918, ἄρθρ. 4).

5.—Μόνον αἱ πρὸς τὸν Ὑπ. Οἰκονομικῶν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀπὸ 24/28 Μαρτίου 1867 ν. ΡῆΡ' γενόμεναι κοινοποιήσεις οἰουδήποτε δικογράφου ἐπὶ δικῶν τοῦ Δημοσίου παράγουσι νομίμους συνεπειάς.—2. Ἡ διάταξις τῆς προηγ. παραγράφου ἐφαρμόζεται καὶ ὅταν τὸ Δημόσιον ἐκπροσωπῆται δικαστικῶς ἐκ μέρους ἄλλου, πλὴν ἐπὶ τῶν Οἰκον. Ὑπουργοῦ, εἴτε καὶ ἐκ μέρους τῶν διευθυντῶν ταμείων ἢ οἰκον. ἐφόρων ἢ τελωνῶν ἢ ἐτέρου οἰουδήποτε κρατικοῦ ὄργανου, τῆς πρὸς τὸν Ὑπουργὸν Οἰκονομικῶν ἐπιδόσεως ἀπαιτουμένης καὶ τότε ὡς προσθέτου θετος διάταξις τοῦ ἄρθρου 88 ἐδ. 3 τοῦ ἀπὸ 24/27 Αὐγ. 1931 Διατ. «περὶ κώδικος ν. περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων» καταργεῖται (ν.

ρετικῶς ἐπὶ ὑποθέσεων καθορισμοῦ τιμῆς μονάδος ἀποζημιώσεως ἀπαλλοτριουμένων διὰ δημοσίαν ὠφέλειαν ἀκινήτων ἢ ἀμοιβῆ διὰ τὴν σύνταξιν αἰτήσεως πρὸς τὸν πρόεδρον πρωτοδικῶν ἢ τὸ πρωτοδικεῖον καὶ τὴν σύνταξιν προτάσεων ἐνώπιον τοῦ πρωτοδικείου ἢ τοῦ ἐφετείου δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὰς 100 μεταλλικὰς δραχ. δι' ἑκάστην τούτων. Οὗτοι ὀφείλουσι νὰ παρέχωσι συμβουλὰς νομικὰς εἰς τὰς ἐν τῇ ἔδρᾳ τῶν ἀρχῶν καὶ νὰ συμπράττωσι μετὰ τούτων εἰς πᾶσαν ἐνέργειαν ἐξασφαλιστικὴν τῶν συμφερόντων τοῦ Δημοσίου μὴ δικαιούμενοι ἀμοιβῆς διὰ τὰς συμβουλὰς καὶ ἐξωδίκους ἐν γένει ἐνεργείας τῶν.—2. Ὅταν δὲν ὑπάρχει ὀρισμένος δικηγόρος τοῦ Δημοσίου ἢ ὑπεράσπισις τῶν ὑποθέσεων τοῦ Δημοσίου ἀνατίθεται εἰς δικηγόρους, ἢ δικολάβους, ἀμειβομένους κατὰ τὰ ἐν τῇ προηγουμένη παραγράφῳ ὀριζόμενα».

1. Αἱ παράγρ. 1-3 (ἄρθρ. 12 § 1 ἀν. ν. 2374 τοῦ 1940) κατηργήθησαν δι' ἄρθρ. 39 ἀν. ν. 427 τοῦ 1945 «περὶ νομικοῦ συμβουλίου τοῦ Κράτους», οὗ τὸ ἀντικαταστήσαν τὰς κατασγηθείσας παραγράφους ἄρθρ. 30 ἔχει ὡς ἑξῆς:

«30.—1. Διὰ τὴν ἐνώπιον πάντων ἐν γένει τῶν δικαστηρίων ἢ διοικ. Ἀρχῶν τοῦ Κράτους ἐκπροσώπησιν τοῦ Δημοσίου, ὡς καὶ διὰ τὴν υπογραφήν παντὸς δικογράφου ἅπαν τὸ κύριον προσωπικὸν τοῦ Ν. Σ. Κ. κέκτηται ἐκ τοῦ Νόμου πληρεξουσιότητα, τηρουμένων πάντως τῶν ἐν ἄρθρῳ 22 παράγρ. 2 ἐδάφ. τελευταίον ἀναφερομένων, ὅσον ἀφορᾷ τὴν υπογραφήν τῶν προτάσεων.—2 (α) Διὰ τὴν νομιμοποίησιν τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 23 τοῦ παρόντος δικηγόρων, ἐν τε τῇ προδικασίᾳ καὶ τῇ κυρίᾳ διαδικασίᾳ, ἀπαιτεῖται πληρεξουσιότης κατὰ τὸν τύπον τοῦ ἄρθρου 94 Πολ. Δικονομίας, παρεχομένη εἴτε ἀπ' εὐθείας παρὰ τοῦ Ν. Σ. Κ. εἴτε ὑπὸ τῶν διευθυντῶν οἰκον. ἐφοριῶν, ταμείων, ἐφοριῶν καπνοῦ, κτηματικῶν γραφείων, αὐτοτελῶν γραφείων Γ.Δ.Α.Μ.Κ., δασαρχείων ἢ τελωνείων, κατὰ τὴν ἀρμοδιότητα ἐκάστου καὶ τὰς παρεχομένας αὐτῷ ὑπὸ τοῦ Ν.Σ.Κ. γενικὰς ἢ εἰδικὰς δθηγίας καὶ ἐντολάς».

(α). Ἡ παρ. 2 τίθεται ὡς ἐτροπ. δι' ἄρθρ. 16 ν. 1715 τῆς 30 Μαρτ. 4 Ἀπριλ. 1951 «περὶ τροπ. τῶν περὶ Νομ. Συμβουλίου κλπ. διατάξεων».

ΩΛΖ) 1881 άρθρ. 2, άν. ν. 1919/1939 άρθρ. 11, ν. 2861/1922 άρθρ. 1, ν. δ. 27 Σεπτ. 1922 άρθρον 4).

6.—1. Αί πρὸς τὸν Ὑπουργὸν Οἰκονομικῶν κατὰ τοὺς κειμένους νόμους ἐπιδόσεις γίνονται ἐν τῷ οἰκίματι ἐν ᾧ ἐδρεύει ἡ Διεύθυνσις Νομ. Ὑπηρεσιῶν (Δ.Ν.Υ.).—2¹. Τὰ ἀποδεικτικά τῶν πρὸς τὸν Ὑπ. Οἰκον., ὡς ἐκπρόσωπον τοῦ Δημοσίου ἢ τοῦ Ταμείου Ἐθν. Στόλου ἢ τοῦ Ἐκκλῆσ. Ταμείου ἐπιδιδομένων δικαστ. ἀποφάσεων καὶ παντὸς εἶδους δικογράφων ὑπογράφει ὁ διευθυντὴς τῶν νομ. ὑπηρεσιῶν.

7.—1. Αἱ ἐν τοῖς ἀρθροῖς 145 παρ. 7 καὶ 596 ἐδαφ. γ' καὶ δ' Πολ. Δικονομίας, ὡς καὶ τὰ ὑπὸ τῶν κειμένων περὶ τοῦ ἐξ ἀδιαθέτου κληρον. δικαιώματος τοῦ Κράτους καὶ περὶ διαχειρίσεως σχολαζουσῶν κληρονομιῶν διατάξεων διατασσόμεναι δημοσιεύσεις, ὅταν ταῦτα ἐπιμελῆται τὸ Δημοσίον, ἐνεργοῦνται διὰ μόνου τοῦ δελτίου δικαστ. δημοσιεύσεων τοῦ Ταμείου Συντ. Νομικῶν, δὶς εἰς δύο κατὰ συνέχειαν φύλλα τούτου.—2. (Μεταβ. διάταξις).

8.—Ἀπαγορεύεται ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος τῆς διαδικασίας εἰς τοὺς οἶκον. ἐφόρους, νὰ ἐγείρωσιν ἐν ὀνόματι τοῦ Δημοσίου ἢ τῆς περιουσίας τοῦ Ἐκκλ. Ταμείου ἀγωγάς, κυρίας ἢ προσθέτους παρεμβάσεις ἢ ἀνακοινώσεις, νὰ προσβάλωσι διὰ τριτανακοπῆς ἢ δι' οἴου· δήποτε ἄλλου ἐνδίκου μέσου ἀποφάσεις καὶ νὰ διορίζωσι πληρεξουσίους δικηγόρους ἀνευ εἰδικῆς πρὸς τοῦτο ἐντολῆς τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ.—Ἡ ἀκυρότης αὕτη ἀπαγγέλλεται καὶ ἐξ ἐπαγγέλματος. Ἐξαιροῦνται μόνον αἱ περὶ προσωρινῶν μέτρων περιπτώσεις, κατὰ τὰς ὁποίας εὐνῶνται καὶ ὀφείλουσι νὰ ἐνεργήσωσιν οἱ οἶκον. ἔφοροι ὅ,τι ὑπαγορεύει ὁ νόμος, ὀφείλουσιν ὅμως ἐπὶ πειθαρχικῇ ποινῇ ἐπιβαλλομένη ἀπὸ τὸν ἐπὶ τῶν Οἶκον. Ὑπουργὸν ἐπὶ τῇ βάσει ἐκθέσεως τῆς Δ. Ν. Υ. νὰ γνωστοποιῶσι τὴν τοιαύτην ἐνέργειάν των εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἀφ' ἧς ἐνεργήσωσι. Το καθήκον τοῦτο τῆς γνωστοποιήσεως ἐπιβάλλεται ἐπὶ τῇ αὐτῇ ὡς ἀνω ποινῇ καὶ εἰς τοὺς ταμίαις ὡς πρὸς τὰς διεξαγομένας παρ' αὐτῶν δυνάμει τῶν περὶ καταδιώξεως τῶν καθυστερούντων φόρους ὑποθέσεις (ν. ΩΛΖ/1880 άρθρ. 1 «Β. Δ. 8/13 Νοεμβρ. 1918 άρθρ. 7»).

9.—1. Οὐδεμία ἀγωγή κατὰ τοῦ Δημοσίου ἐπιτρέπεται νὰ ἐγγραφῆ πρὸς συζήτησιν εἰς τὸ πινάκιον τοῦ ἀρμοδίου δικαστηρίου πρὸ τῆς παρελεύσεως μηνὸς ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως αὐτῆς. Ἡ προθεσμία αὕτη δὲν δύναται νὰ συντηρηθῇ διὰ πράξεως τοῦ προέδρου τοῦ δικαστηρίου, εἰμὴ πῆ ἐγγράφῳ συναινέσει τοῦ Ἀντιπροσώπου τοῦ Δημοσίου.—2. Ἡ διάταξις τῆς προηγ. παραγράφου ἐφαρμόζεται εἰς πᾶσαν ἀνεξαίρετως δικαστικὴν πράξιν καὶ ἐνεργεῖαν κατὰ τοῦ Δημοσίου καὶ πᾶσαν κλήτευσιν αὐτοῦ ἐνώπιον δικαστηρίων ἢ εισηγητῶν πρὸς διεξαγωγὴν ἀποδείξεων, ἐπιδὲ προέδρων καὶ εἰρηνοδικῶν ὡς καὶ πάσης ἄλλης δικαστικῆς ἀρχῆς, τήρουμένης πάντοτε ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος καὶ ἐν πάσῃ περιπτώσει μηνιαιᾶς προθεσμίας ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς κλητεύσεως τοῦ Δημοσίου μέχρι τῆς ὁρισμένης πρὸς ἐμφάνισιν του ἡμέρας. Ἐφ' ὅσον δὲν ἐτηρήθη

1. Ὁρα ἀρθρ. 16 § 1 ε' άν. ν. 427 τοῦ 1945 ἐν σελ. 515.

ὕπὲρ τοῦ Δημοσίου ἢ ἀνωτέρω μηνιαία προθεσμία πᾶσα, πράξις ἢ κλήτευσις κατὰ τοῦ Δημοσίου εἰς ἐλάσσονα χρόνον εἶναι αὐτοδικαίως ἄκυρος, οὐδὲ συγχωρεῖται ἐρημοδικία κατὰ τοῦ Δημοσίου πρὸ τῆς παρελεύσεως μηνὸς ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς κλητεύσεώς του. Σύντησις τῆς ἀνωτέρω προθεσμίας, μέχρι τὸ πολὺ τοῦ ἡμίσεος δύναται νὰ γίνῃ μόνον τῇ προηγουμένῃ ἐγγράφῳ συναινέσει τοῦ ἀντιπροσώπου τοῦ Δημοσίου. Ἐξαιρετικῶς ἐπὶ προσωρινῶν μέτρων καὶ συνηρητικῶν ἀποδείξεων, ἢ ἀπουργῶν Οἰκονομικῶν κοινοποιήσεως τῆς κλήσεως πρὸς ἐμφάνισιν.—3. Αἱ ἀνωτέρω διατάξεις ἔχουσιν ἐφαρμογὴν πάντοτε ἐπὶ οἰασδήποτε δίκης τῶν νομικῶν προσώπων τῶν ἐπὶ δικαστηρίου ἢ τοῦ Ταμείου Ἐθν. Στόλου ἢ τῶν ἄλλονομικῶν ἢ ἐτέρου Ὑπουργοῦ ἐκπροσωπούμενων, ἀσχέτως τοῦ εἶδους τῆς διαδικασίας τοῦ ἐκπροσωπούμενος τὸ Δημοσίον κρατικῶν ὄργάνων καὶ τοῦ δικάζοντος δικαστηρίου ἢ δικαστοῦ. Ἐξαιρετικῶς α) ἐπὶ ἀνακοπῶν ἐνώπιον τοῦ εἰρηνοδίκου ἢ προέδρου πρωτοδικῶν κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 68 Κώδικος εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων διατεταγμένα καὶ αἰτήσεων ἀναστολῆς ἐπισηυδομένης διοικ. ἐκτελέσεως κατὰ τὴν παρ. 4 στοιχείον Α' τοῦ ἰδίου ἄρθρου (68, β) ἐπὶ συνηρητικῶν ἀποδείξεων καὶ γ) ἐπὶ αἰτήσεων παρατάσεως προθεσμίας ὑποβαλλομένων ἐνώπιον τοῦ προέδρου τοῦ δικαστηρίου ἢ τοῦ εἰρηνοδίκου κατὰ τὸ ἄρθρον 198 Πολ. Δικονομίας ἢ προθεσμία κλητεύσεως τοῦ Δημοσίου εἶναι δεκαήμερος (ν. 473/1914 ἄρθρ. 12 παρ. α', ν. δ. 11/12 Ἰαν. 1923 ἄρθρ. 1 καὶ ἀν. ν. 675/37 ἄρθρ. 4 παρ. 2)¹.

10².—Αἱ προθεσμίαι πρὸς ἄσκησιν ἐνδίκων μέσων, πρὸς δῆλωσιν ἐπὶ κατασχέσεων εἰς χεῖρας τοῦ Δημοσίου ὡς τρίτου καὶ αἱ πάσης ἄλλης φύσεως νόμιμοι καὶ δικαστικαὶ προθεσμίαι, εἰάν ὀρίζονται βραχυτέ-

1. Ὁρα σελ. 504 σημ. 1.—Ἐφαρμόζονται ἐπίσης ἐπὶ τοῦ ΟΔΕΠ (ἄρθρ. 20 ν. 4684 τοῦ 1930).—Καὶ ἐπὶ τῆς ΚΕΠΕΣ (ἄρθρ. 14 ν.δ. 3/14 Μαΐου 1936 «περὶ τροπ. ν. περὶ προστασίας τῆς ἐγχωρίου οἰτοπαραγωγῆς». —Καὶ ἐπὶ πάσης δικαστ. πράξεως καὶ ἐνεργείας κατὰ τοῦ ΑΣΟ (ἄρθρ. 27 § 1 ἀν. ν. 1361 τοῦ 1938, ὡς ἀντικατεστ. δι' ἄρθρ. 3 ἀν. ν. 1876 τοῦ 1939).—Καὶ τοῦ Μετοχ. Ταμείου Ἀεροπορίας (ἄρθρ. 20 § 5 ἀν. ν. 1988 τοῦ 1939).—Ἐπίσης, κατὰ τὸ ἄρθρ. 5 § 10 ν.δ. 1291 τοῦ 1942: «Ἡ ἀληθῆς ἐννοια τῆς ἐν τῷ ἄρθρ. 15 ν. 5891 «περὶ Ταμείου Ἀσφαλίσεως Ἀρτεργατῶν» φράσεως «καὶ ἀπολαύει ἀπάντων τῶν δικαστ. προνομίων ὡς εἰν εἶνε αὐτὸ τὸ Δημοσίον» συνίσταται εἰς τὸ, ὅτι εἰς τὸ Ταμεῖον, πλὴν τῶν ἄλλων δικαστικῶν τοῦ Δημοσίου προνομίων, ἐφαρμόζονται καὶ αἱ περὶ τῶν προθεσμιῶν κλητεύσεως καὶ ἐμφανίσεως αὐτοῦ προθεσμίαι».

2. Κατ' ἄρθρον 19 ν. 1715 τοῦ 1951: «Ἡ ἀσκηθεῖσα ὑπὸ τοῦ Δημοσίου, τοῦ Ταμείου Ἐθνικοῦ Στόλου, τοῦ Ταμείου Ἐθνικῆς Ἀμύνης καὶ τοῦ παλαιοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ταμείου αἰτήσεις ἀνατρέσεως κατὰ τελεσιδίκου δικαστικῆς ἀποφάσεως, ὡς καὶ ἡ πρὸς ἄσκησιν τοιαύτης προθεσμίας, ἀναστέλλει τὴν κατὰ τῶν νομικῶν τούτων προσώπων ἐκτέλεσιν τῆς ἀποφάσεως καὶ καθ' ἃς ἐτι περιπτώσεις θὰ ἐπετρέπετο αὐτῇ».

ραι τῶν τριάκοντα ἡμερῶν, εἶναι διὰ τὸ Δημόσιον διαρκείας τριάκοντα ἡμερῶν. Παρέκτασις τῆς προθεσμίας ταύτης λόγω ἀποστάσεως χωρεῖ ὡσάκις ἐν τῷ νόμῳ ὀρίζεται τοιαύτη. Ἐξαιρετικῶς ἐπὶ συντηρητικῶν μετῶν ἢ προθεσμία πρὸς ἐμφάνισιν εἶναι δεκαήμερος, ἐπὶ δὲ προσωπικῆς κρατήσεως εἶναι πενθήμερος (ν. δ. 22 Ἀπριλίου/16 Μαΐου 1926 ἄρθρον 28).

11.—Εἰς πάσας τὰς δίκας τοῦ Δημοσίου οὐδεμία ἀπολύτως τρέχει κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν δικαστικῶν διακοπῶν προθεσμία εἰς βάρος τοῦ Δημοσίου, οὔτε διὰ τὴν ὑπὸ τούτου ὡς τρίτου ἄσκησιν δηλώσεων, οὔτε διὰ τὴν ἔγερσιν ἀγωγῶν, παρεμβάσεων καὶ προσεπικλήσεων οὔτε τέλος διὰ τὴν ἄσκησιν οἰουδήποτε ἐνδίκου μέσου ἢ ἐξέτασιν μαρτύρων, πᾶσα δὲ τοιαύτη προθεσμία, ἀρξαμένη πρὸ τῶν διακοπῶν, ὡς καὶ ἡ ἐξέτασις τῶν μαρτύρων ἀναστέλλονται κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν διακοπῶν. Ἐξαιρετικῶς ἢ πρὸ τῶν διακοπῶν ἀρξαμένη ἐξέτασις μάρτυρος δύναται νὰ συνεχισθῇ καὶ κατὰ τὰς διακοπὰς μόνον ἂν αἰτήσῃται τούτο τὸ Δημόσιον (ἀ.ν. 1534/38 ἄρθρ. 35 καὶ ἀ.ν. 1557/39 ἄρθρ. 4 παρ. 1).

12.—1. Προκειμένου περὶ μαρτύρων κλητευομένων ἐν πολιτικῇ δίκῃ ὑπὸ τοῦ Δημοσίου ἢ τοῦ Ταμείου Ἐθν. Στόλου ἢ τοῦ Ἐκκλ. Ταμείου καὶ μὴ προσερχομένων ἢ ἀρνούμενων τὴν κατάθεσιν ἢ τὴν δόσιν τοῦ ὄρκου, ἢ κατὰ τὸ ἄρθρον 314 Πολ. Δικ. ποινὴ λιπομαρτυρίου αὐξάνεται μέχρι τοῦ δεκαπλασίου. Ἄν οἱ μάρτυρες οὗτοι κέκτηνται τὴν ιδιότητα δημοσίου ἢ κοινοτικοῦ ὑπαλλήλου ἢ ὑπηρετοῦ, ἢ μὴ προσέλευσις των ἢ ἡ ἄρνησις τῆς μαρτυρίας των ἢ τῆς ὀρκοδοσίας των θεωρεῖται προσέτι βαρὺν πειθαρχικὸν παράπτωμα διωκόμενον κατὰ τὰς κείμενας περὶ τούτων διατάξεις καὶ συνεπαγόμενον πειθαρχικὴν ποινὴν μέχρι καὶ τῆς προσωρινῆς ἐκ τῆς ὑπηρεσίας ἀπολύσεως διὰ χρόνον μὴ ὑπερβαίνοντα τὸ ἔτος.—2. Οἱ κλητευόμενοι ὑπὸ τοῦ Δημοσίου ἢ τῶν ἀνωτέρω δύο νομικῶν προσώπων καὶ ἐμφανιζόμενοι μάρτυρες, ἐφ' ὅσον δὲν κέκτηνται τὴν ιδιότητα δημοσίου ὑπαλλήλου, λαμβάνουν ἐπὶ τῇ αἰτήσει των τὰ πρὸς μετακίνησιν ἀπὸ τοῦ τόπου τῆς κατοικίας ἢ διαμονῆς των εἰς τὸν τόπον ἐνθα καλοῦνται πρὸς ἐξέτασιν ὁδοιπορικὰ αὐτῶν ἐξοδα, ἔτι δὲ καὶ ἀποζημίωσιν ἀναλόγως τῆς διατεθείσης χρονοτριβῆς των, ἀμφοτέρων τούτων ἐκκαθαριζόμενων ὑπὸ τοῦ προέδρου τοῦ δικαστηρίου ἢ τοῦ εισηγητοῦ, οὗ ἐνώπιον ἐκλήθησαν καὶ ἐνεφανίσθησαν, ἐπὶ τῆς κοινοποιηθείσης αὐτοῖς κλήσεως ἥτις μετὰ τῆς ἐπ' αὐτῆς ἐκκαθαρίσεως ἀποτελεῖ δικαιολογητικὸν διὰ τὴν καταβολὴν τῶν δαπανημάτων.—3. Ἡ ἐκκαθάρισις τῆς δαπάνης ταύτης ἐνεργεῖται ἄνευ τῶν ἐν τῇ διατιμῆσει περιορισμῶν, οὐχὶ ὅμως εἰς ποσὸν ἡμεραργίας μείζον τῶν δραχ. 5 χιλιάδων δι' ἑκάστην ἡμέραν διατεθείσης χρονοτριβῆς ἢ κλάσμα αὐτῆς, οὐδ' εἰς ἀριθμὸν ἡμεραργιῶν μείζονα τῶν πέντε, ἢ δὲ πληρωμὴ γίνεται ὑπὸ τοῦ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀπὸ 2 Νοεμβρίου 1935 ἀ.ν. ν. «περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 128 Ποιν. Δικονομίας» διαχειριστοῦ τῆς παγίας προκαταβολῆς πρωτοδικείων ἐκ τῆς κεχορηγημένης αὐτῶ εἰς ἐκτέλεσιν τοῦ ἄρθρ. 2 τοῦ αὐτοῦ ἀ.ν. παγίας προκαταβολῆς. Τὰ ἄρθρα 3 ἐδ. 3 καὶ ἐπ. 4, 5, 6 καὶ 7 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω ἀ.ν. ἐφαρμόζονται κατ' ἀναλογίαν καὶ ἐπὶ τῶν δαπανημάτων τούτων.—4. Προκειμένου περὶ μαρτύρων δημοσίων ὑπαλλήλων ἔχουν ἐφαρμογὴν αἱ κείμεναι διατάξεις περὶ

οδοιπ. ἐξόδων καὶ ἀποξημιώσεως τῶν διὰ λόγους ὑπηρεσίας μετακινουμένων δημοσίων πολιτ. ὑπαλλήλων.—5. Κατὰ τὰ λοιπὰ ἰσχύουσι τὰ ἐν ἄρθρ. 314—316 Πολ. Δικ. ὀριζόμενα (ἀν. ν. 1051/38 ἄρθρ. 1 καὶ ν. 463/1943 ἄρθρ. 4).

13¹. —1. Οἱ εἰς τὸ Δημοσίον ἐπιβαλλόμενοι διὰ δικαστικῶν ἀποφάσεων ὄρκοι δίδονται παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ Οἰκονομικῶν ἐν τῷ καταστήματι τοῦ Ὑπουργείου τούτου. Κατὰ πᾶσαν περίπτωσιν, ὁ τοιοῦτος ὄρκος διατυπῶνται ὑπὸ τὸν τύπον τοῦ πιστεῦν καὶ μὴ γιγνώσκειν, εἰς τὴν τροποποιήσιν δὲ ταύτην τοῦ τύπου δύναται νὰ προβῇ ὁ Ὑπουργὸς κατὰ τὴν δόσιν τοῦ ὄρκου καὶ ἐν τῇ περιπτώσει κατὰ τὴν ὁποίαν διευπλώθη ἄλλως, χωρὶς νὰ εἶναι ἀναγκαῖον νὰ προκληθῇ εἰδικὴ περὶ τούτου ἀπόφασις.—2².

14.—Ἐπὶ δικῶν τοῦ Δημοσίου κατὰ συνέπειαν ἐκτιμῆσεως ἀποδείξεων καὶ πρὸς τυχόν συμπλήρωσιν αὐτῶν δὲν ἐπιβάλλεται δικαστικὸς ὄρκος εἰς τὸ Δημοσίον, ἀλλὰ τὸ δικαστήριον ἀποφασίζει ὀριστικῶς ἄνευ τοιοῦτου, ἐφ' ὅσον κατέληξεν εἰς ἐκτίμησιν ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου.—Ἐν πάσῃ ὁμως περιπτώσει ὁ ἀντίδικος τοῦ Δημοσίου δὲν στερεῖται τοῦ δικαίωματος νὰ ἐπαγάγῃ εἰς αὐτὸ ὄρκον πρὸς ἀπόδειξιν θέματος πρὸς τὴν ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου γενομένην ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου ἐκτίμησιν τῶν ἀποδείξεων (ν. 4875/1931³ ἄρθρον 8).

15.—Διὰ τῆς ἀποφάσεως δι' ἧς ἐπιβάλλεται ὁ ὄρκος ὀρίζεται πρὸς ὀρκοδοσίαν ἡμέρα, ἣτις πάντοτε πρέπει νὰ συμπίπτῃ μετὰ χρονικὸν διάστημα τριάκοντα τοῦλάχιστον ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς δηλώσεως, προθεσμίᾳ δὲ πρὸς δηλώσιν οὐδέποτε δύναται νὰ ταχθῇ ἐλάχιστων τῶν τριάκοντα ἡμερῶν. Διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως ὀρίζεται ὡς εἰσηγητὴς πρὸς δόσιν τοῦ ὄρκου εἰς τῶν ἐν τῇ πρωτευούσῃ πρωτοδικῶν ἢ πᾶρεδρος τοῦ αὐτοῦ πρωτοδικείου, παρ' οἰουδήποτε δικαστηρίου τοῦ Κράτους καὶ ἂν ἐπιβάλλεται ὁ ὄρκος οὗτος. Διὰ τῆς κοινοποιουμένης δηλώσεως ἀπὸ τὸν ἐπὶ τῶν Οἰκον. Ὑπουργῶν ὀρίζεται τὸ χρονικὸν σημείον κατὰ τὸ ὅποιον τῆς παρὰ τοῦ δικαστηρίου ταχθείσης ἡμέρας δοθήσεται ὁ ὄρκος, γνωστοποιεῖται δὲ τοῦτο εἰς τὸν διορισθέντα εισηγη-

1. ἄρθρ. 17 ν. 1715 τοῦ 1951:

«Ἡ ἐκ μέρους τοῦ Δημοσίου ἀντι πάσης ἄλλης ἀποδείξεως ἐπαγωγὴ ὄρκου ἢ ἀντεπαγωγὴ τοῦ εἰς αὐτὴ ἐπαχθέντος γίνεται μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου καὶ ἔγκρισιν τοῦ Ὑπ. Οἰκονομικῶν κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 28 ἀν. ν. 427/1945 προκείμενου περὶ συμβιβασμῶν ὀριζόμενα. Ἐν περιπτώσει κατεπείγοντος, πρὸς διαφύλαξιν συντόμου προθεσμίας, ἢ πρὸς ἐπαγωγὴν ἢ ἀντεπαγωγὴν τοῦ ὄρκου ἔγκρισιν δύναται νὰ δοθῇ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ κατόπιν συμφώνου γνώμης τοῦ Προέδρου τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου. Ἡ μετ' ἄλλων ἀποδεικτικῶν μέσων συνδεδεμένη ἐπιβοηθητικὴ ἐπαγωγὴ ὄρκου γίνεται ἐγκύρως ὑπὸ τοῦ πληρεξουσίου τοῦ Δημοσίου καὶ ἄνευ τῶν διατυπώσεων τούτων».

2. Ὅρα σχετικῆν διάταξιν ἄρθρ. 16 § 1 ἐδ. θ' ἀν. ν. 427 τοῦ 1945 ἐν σελ. 505 σημ. 1.

3. Ἐκ παραδρομῆς ἀντὶ «1975».

τήν, καὶ εἰς τὸν ἀντίδικον ἢ τὸν πληρεξούσιόν του, ὅστις καλεῖται νὰ παρασταθῇ εἰς τὴν ὄρκοδοσίαν. Τὸ χρονικὸν τοῦτο σημεῖον δὲν δύναται νὰ περιλάβῃ διάρκειαν μείζονα τῆς ἡμισεῖας ὥρας, ἐγκύρως δὲ λογίζεται δοθεὶς ὁ ὄρκος ὁποτεδήποτε δοθῇ ἐντὸς τοῦ χρονικοῦ τούτου σημείου. Αἱ γενόμενα τυχῶν ἀντιρρήσεις καταχωρίζονται ἐν τῇ συνταχθησομένῃ ἐκθέσει, διὰ τὸ κῦρος τῆς ὁποίας ἀπαιτεῖται νὰ προσληφθῇ ὁ γραμματεὺς τοῦ ἐν Ἀθήναις πρωτοδικείου, ἢ εἰς τῶν μονίμων ἀναπληρωτῶν του. Ὁ εἰσηγητὴς διαβιβάζει τὴν ἐκθεσιν ταύτην εἰς τὸ δικαστήριον παρὰ τῷ ὁποίῳ εἶναι ἐκκρεμῆς ἡ διαφορά. Ὡς πρὸς τοὺς ὄρκους τοὺς ἐπιβληθέντας δι' ἀποφάσεως, ἐκδοθείσης πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ ν. 157 ἐφαρμόζονται τὰ πρὸ τούτου ἰσχύοντα (ν. 2157/1881 ἄρθρ. 2 καὶ 3, ν. 473/1914 ἄρθρ. 12 παράγρ. α', «Β. Δ. 8/13 Νοεμβρίου 1918 ἄρθρ. 18 καὶ 20, ν.δ. 11/12 Ἰαν. 1923 ἄρθρ. 1 καὶ ἀν. ν. 675/1937 ἄρθρ. 4 παράγρ. 2).

16.—Οἱ εἰς τοὺς ἐπαρχιακοὺς ταμίαις, ὡς ἐκπροσωποῦντας τὸ Δημόσιον καὶ εἰς τοὺς οικονομικοὺς ἐφόρους ἐπιβαλλόμενοι διὰ δικαστικῶν ἀποφάσεων ὄρκοι, ἐκτὸς ἐὰν πρόκειται περὶ προσωπικῆς τῶν ἐνεργείας, διατυπῶνται κατὰ πᾶσαν περίπτωσιν ὑπὸ τὸν τύπον τοῦ πιστεύειν καὶ μὴ γινώσκειν, εἰς τὴν τροποποίησιν δὲ ταύτην τοῦ τύπου δύναται νὰ προβῶσιν οἱ οἰκ. ἔφοροι καὶ ἐπαρχιακοὶ ταμίαι καὶ ἐν ἡ περιπτώσει διετυπώθη ἄλλως, χωρὶς νὰ εἶναι ἀναγκαῖον νὰ προκληθῇ εἰδικὴ περὶ τούτου ἀπόφασις (ν. ΓΞ' /1905 ἄρθρ. 3 παρ. β', «Β. Δ. 8/13 Νοεμβρίου 1918 ἄρθρ. 21»).

17.—1. Ἐπὶ τῶν δηλώσεων τοῦ Δημοσίου, τοῦ Ἐκκλ. Ταμείου καὶ τοῦ Ταμείου Ἐθν. Στόλου ἐπὶ τῶν εἰς χεῖρας τῶν, ὡς τρίτων, ἐπιβαλλομένων κατασχέσεων, δὲν ἐπέρχονται αἱ συνέπειαι τοῦ ἄρθρου 931 Πολ. Δικονομίας ἐν παραλείψει προσφορᾶς τῶν πρὸς ἔνορκον τῶν δηλώσεων τῶν τούτων ἐνίσχυσιν.—2. Πᾶσα κατάσχες χρημάτων ὀφειλομένων ἀπὸ τὸ Δημόσιον, πᾶσα δήλωσις τῆς παραχωρήσεως ἢ μεταβιβάσεως αὐτῶν εἰς τρίτα πρόσωπα, καὶ ἐν γένει πᾶσα πράξις τεινοῦσα νὰ ἐμποδίσῃ τὴν πληρωμὴν αὐτῶν, πρέπει νὰ γίνηται παρὰ τοῖς ταμίαις ἐκείνοις, πρὸς τοὺς ὁποίους ἐπιδίδονται τὰ περὶ πληρωμῆς αὐτῶν ἐντάλματα, ἀλλ' εἰδοποιεῖται συγχρόνως καὶ τὸ Ὑπουργεῖον εἰς τὸ ὁποῖον ὑπάγεται ἡ δαπάνη ἐπὶ τῆς πληρωμῆς τῆς ὁποίας γίνεται ἡ κατάσχες. Πᾶσα κατάσχες ἢ δήλωσις γενομένη κατ' ἄλλον τρόπον, εἶναι ἄκυρος καὶ θεωρεῖται ὡς μηδέποτε λαβοῦσα χώραν.—3. Αἱ εἰρημέναι κατασχέσεις ἢ δηλώσεις ἔχουν κῦρος καὶ φέρουν ἀποτελέσματά μόνον ἐπὶ πέντε ἔτη, ἀφ' ἧς ἡμῶρας ἐγένοντο, ἐκτὸς ἐὰν ἐν τῷ διαστήματι τούτῳ ἀνανεωθῶσιν. Ὅποιαδήποτε πράξις, σύμβουσις ἢ δικαστικὴ ἀπόφασις καὶ ἂν λάβῃ χώραν ἐν τῷ μεταξύ ἐπ' αὐτῶν, δὲν μεταβάλλει τὴν ἀνωτέρω διάταξιν, ἐπομένως μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τῶν πέντε ἐτῶν διαγράφονται (ν. 463/1943 ἄρθρ. 3 καὶ ν. ΣΙΒ/1882 ἄρθρ. 86 καὶ 87).

18.—1. Καθ' ὅς δίκας παρίστανται οἱ νομικοὶ σύμβουλοι, εἴτε ἐπ' ἀκυρηκτοῦ, εἴτε ἐκτὸς τούτου, ἐπιδιμάζονται δικαστικὰ ἔξοδα ὑπὲρ τοῦ δημοσίου καὶ τῆς περιούσιος τοῦ Ἐκκλ. Ταμείου, κατὰ τὰ περὶ δικηγορικῶν ἀμοιβῶν ἰσχύοντα. Αἱ περὶ τούτων γινόμεναι ἐν τοῖς πινაკίοις τῶν Δικαστηρίων ἐγγραφαὶ τῶν υποθέσεων ἀπαλλάσσονται τελῶν

χαρτοσήμου.—2. Ἐπαν τὸ κίριον προσωπικὸν τῆς Δ.Ν.Υ. ὡς καὶ οἱ κατὰ τὸ ἄρθρ. 19 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2374/1940 ἀ. ν. δικηγόροι, παριστάμενοι ἐνώπιον δικαστηρίου ἢ δικαστοῦ ἐν τῇ ιδιότητι πληρεξουσίου τοῦ Δημοσίου, ἀπαλλάσσονται τῆς πληρωμῆς εἰσφορᾶς ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Συντ. Νομικῶν καὶ οἰουδήποτε ἄλλου γενικοῦ ἢ εἰδικοῦ τέλους (ν. ΑΚΑ' ἀρθρ. 24. Δ. 28 Ἰουλίου 1941 ἀρθρ. καὶ ἀν. ν. 2374/1940 ἀρθρ. 27).

19¹.—

20.—Τῆς καταβολῆς τοῦ ἐν ἀρθρῳ 1 τοῦ ἀν. ν. 386/36 εἰδικοῦ ἐν-σήμευ ἀντιγραφικῶν ἀπαλλάσσονται τὰ δι' ὑποθέσεως τοῦ Δημοσίου, τοῦ Ταμ. Ἐθν. Στόλου, τοῦ Ἐκκλ. Ταμείου καὶ γενικῶς τῶν νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου, ἅτινα παρίστανται ἐπὶ δικαστηρίοις διὰ τῶν νομικῶν συμβούλων τοῦ Κράτους, χορηγούμενα εἰς ταῦτα ἀντί-γραφα, ἀπόγραφα, ἀποσπάσματα ἢ πιστοποιητικὰ (ἀν. ν. 386/1936 ἀρθρ. 6).

38.—(Περιουσία Ταμείου Ἐθν. Στόλου).—1. Ἡ περιουσία τοῦ Ταμείου τοῦ Ἐθνικοῦ Στόλου θεωρεῖται ἐθνικὴ περιουσία, ἐφαρμοζόν-ται δὲ περὶ αὐτῆς πᾶσαι αἱ διέπουσαι τὴν ἐθνικὴν περιουσίαν διατά-ξεις ὡς καὶ αἱ ἐκάστοτε ἰσχύουσαι διατάξεις περὶ καταδιώξεως τῶν δη-μοσίων ὀφειλετῶν διὰ τοὺς πρὸς τὸ Ταμεῖον ἐξ οἰαοδήποτε αἰτίας ὀ-φειλέτας. Οἱ καθυστεροῦντες ὀφειλὰς πρὸς τὸ Ταμεῖον ὑποβάλλονται εἰς πληρωμὴν τόκων ὑπερμερίας ἰσῶν πρὸς τὸν ἰσχύοντα ἐκάστοτε διὰ τὸ Δημοσίον. Τὸ Ταμεῖον τοῦ Ἐθνικοῦ Στόλου θεωρεῖται ἀδιαλείπτως ἔχον τὴν νομὴν ἀκινήτου κτήματος ἀπὸ τῆς κτήσεως τῆς κυριότητος αὐτοῦ, ἀσχέτως πρὸς πᾶσαν ἐκ μέρους τρίτου ἀφαίρεσιν αὐτῆς. Ἡ διάταξις αὕτη ἀνατρέχει ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ ν. ΒΨΟΔ'. Τὸ Ταμεῖον τοῦ Ἐθν. Στόλου ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων ἐκπροσωπεῖται ὑπὸ τοῦ Ὑπουρ-γοῦ Οἰκονομικῶν ἐφαρμοζομένων καὶ τῶν διατάξεων τοῦ ν. ΑΚΑ' τῆς 22 Ἰουνίου 1882 ἢ τῶν ἐκάστοτε ἰσχυουσῶν περὶ νομικῶν συμβούλων.—2. Ἡ ἀληθὴς ἔννοια τοῦ ἀρθροῦ 6 παρ. 1 ν. 4944, καθ' ἣν ἡ περιου-σία τοῦ Ταμείου Ἐθν. Στόλου θεωρεῖται ἐθνικὴ περιουσία, ἐφαρμοζόν-ται δὲ περὶ ταύτης πᾶσαι αἱ διέπουσαι τὴν ἐθνικὴν περιουσίαν διατά-ξεις κλπ. εἶναι ὅτι ἐπὶ τῆς περιουσίας τοῦ Ταμείου Ἐθν. Στόλου ἔχου-σιν ἐφαρμογὴν καὶ αἱ διατάξεις τῶν ἀρθρων 69 καὶ 70 ν. ΣΙΒ' (ἀρθρον 27 τοῦ παρόντος) περὶ παραγραφῆς δι' ἀπάσας τὰς ἐναντίον του ἀξιώ-σεις ὡς καὶ αἱ περὶ δικαστ. προθεσμιῶν ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 12 ν. 473 τῆς 10 Δεκ. 1914 καὶ ν. 679 ὡς καὶ αἱ διατάξεις τῶν ἀρθρων 18, 19, 21 καὶ 22 ν. δ. τῆς 22 Ἀπριλ./16 Μαΐου 1926 «περὶ διοικ. ἀποβολῆς κλπ.» καὶ πᾶσα ἄλλη προνομιακὴ διάταξις τεθει-μένη ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου (ν. 4944/1931, ἀρθρον 6 παρ. 1 «Π.Δ. 24/10—2/11/1931» καὶ ἀν. ν. 768/1937 ἀρθρον 5).

39.—¹(Περιουσία τοῦ Ταμείου Ἐθνικῆς Ἀμύνης).—1. Ἡ περιουσία

1. Ὅρα τοῦτο, ἀρθρ. 36 παρ. 1-4, κώδ. τελῶν χαρτοσήμου ἐν σελ. 452.

2. Σχετικὸν ἀρθρ. 33 ἀν. ν. 427 τοῦ 1945 ὡς ἐξῆς :

«Ὅπου τοῦ παρόντος νόμου ἀναφέρεται τὸ Δημοσίον, νοοῦνται ἄνευ ἰδιαιτέρας μνείας καὶ τὸ Ταμεῖον Ἐθνικοῦ Στόλου καὶ τὸ παλαιὸν Ἐκκλ. Ταμεῖον, τὸ συσταθὲν διὰ Β.Δ. τοῦ 1833 καὶ τὸ Ταμεῖον Ἐθνικῆς Ἀμύνης».

τοῦ Ταμείου τῆς Ἐθνικῆς Ἀμύνης, θεωρεῖται δημοσία περιουσία, ἐφαρμόζονται δὲ περὶ αὐτῆς πᾶσαι αἱ διέπουσαι τὴν δημοσίαν περιουσίαν καὶ ἐν γένει τὴν διαχειρίσιν καὶ διοίκησιν αὐτῆς εἰδικώτερον δὲ αἱ διέπουσαι τὰς στρατιωτικὰς διαχειρίσεις διατάξεις. Αἱ διατάξεις αἱ ἀφορώσαι τὴν ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων ἐκπροσώπησιν τοῦ Δημοσίου, ἐφαρμόζονται καὶ προκειμένου περὶ τοῦ Ταμείου Ἐθνικῆς Ἀμύνης.—2. Ἡ ἀληθὴς ἔννοια τῶν ἄρθρων 1, 2, 3, 4, 5, 8, 9, καὶ 15 τοῦ Ν. 4407/1929 εἶναι ὅτι τὸ Ταμεῖον Ἐθν. Ἀμύνης ἀποτελεῖ πρόσωπον δημοσίου δικαίου ἀνεξάρτητον τοῦ Δημοσίου, ἐκπροσωπεῖται δὲ ἐνώπιον τῶν Δικαστηρίων συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τὰς ἀφορώσας τὴν ἐκπροσώπησιν τοῦ Δημοσίου (ν. 4407/1929 ἄρθρον 17, Δ. 7-2-1930 ἄρθρον 12 καὶ ν. 6219, 1934 ἄρθρον μόνον).

Περιουσία Εὐαγγέλη Ζάππα.

41.—1. Ὁ Πρόεδρος τῆς Ἐπιτροπῆς Ὀλυμπίων καὶ κληροδοτημάτων ἐκπροσωπεῖ τὸ νομικὸν πρόσωπον τῆς Ἐπιτροπῆς καὶ τὴν περιουσίαν αὐτῆς δικαστικῶς καὶ ἐξωδίκως καὶ ἐνώπιον τῶν διοικητικῶν ἢ ἄλλων ἀρχῶν καὶ παντὸς δικαστηρίου. Τὸν πρόεδρον ἀπόντα ἢ κωλυόμενον ἀναπληροῖ ὁ Ἀντιπρόεδρος.—2. Νομικὸς Σύμβουλος τῆς Ἐπιτροπῆς ὀρίζεται εἰς τὸν νομικῶν συμβούλων ἢ τῶν παρέδρων τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Οἰκονομικῶν. Ὁ νομικὸς σύμβουλος γνωμοδοτεῖ ὑποχρεωτικῶς πρὸ πάσης ἐγέρσεως, ἀποκρούσεως ἢ παραιτήσεως ἀπὸ ἐνδίκων μέσων καὶ παρίσταται ἐνώπιον πάντων τῶν δικαστηρίων κατὰ τὰς δίκας τῆς Ἐπιτροπῆς κλπ. (ἀν. ν. 1920/1939 ἄρθρον 8 παράγρ. 3).

42.—Ἐπὶ τῶν δικῶν τῆς Ἐπιτροπῆς (Ὀλυμπίων καὶ Κληροδοτημάτων) ἐφαρμόζονται αἱ σχετικαὶ περὶ δικαστικῶν προθεσμιῶν ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου διατάξεις. Τὰ εἰσαγωγικὰ τῶν δικῶν κατὰ τῆς Ἐπιτροπῆς δικόγραφα κοινοποιοῦνται ἐπὶ ποινῇ ἀπαράδεκτου αὐτῶν ἐξεταζομένου καὶ αὐτελαγγέλτως ὑπὸ τῶν δικαστηρίων καὶ πρὸς τὸν Ὑπουργὸν Οἰκονομικῶν. Ὁ Ὑπ. Οἶκον. δύναται νὰ παρεμβαίη εἰς πάσας τὰς δίκας τῆς Ἐπιτροπῆς καὶ εἰς πᾶσαν στάσιν αὐτῶν καὶ ἄνευ προηγουμένης κοινοποιήσεως δικογράφου παρεμβάσεως (ἀν. ν. 1920/1939) ἄρθρ. 8 παρ. 4).

44.—Ἡ παρὰ τῆς ἐπὶ τῶν Ὀλυμπίων καὶ Κληροδοτημάτων Ἐπιτροπῆς διοικουμένη περιουσία δὲν κατάσχεται, περὶ δὲ τοῦ τόκου ὑπερῆμερίας τῶν ὀφειλετῶν τῆς Ἐπιτροπῆς κρατεῖ ὅ,τι καὶ περὶ τοῦ Δημοσίου (ἀν. ν. 1920/1939 ἄρθρ. 8 παράγρ. 5).

45.—Ἡ Ἐπιτροπὴ ἀπαλλάσσεται τῶν τελῶν χαρτοσήμου, ἀπολαμβάνει πασῶν τῶν ἄλλων ἀτελειῶν καὶ προνομίων ὡς αὐτὸ τὸ Δημοσίον ἢτοι οἰκονομικῶν, δικαστικῶν, συγχοινωνίας, μεταφορῶν κλπ. οὐδεμία δὲ παραγραφή ἢ ἀπαράδεκτον ἰσχύει ἐναντίον τῆς Ἐπιτροπῆς δι' οἵαδήποτε μετὰ τοῦ Δημοσίου δοσοληψίας. Αἱ περὶ παραγραφῆς τῶν κατὰ τοῦ Δημοσίου ἀξιώσεων διατάξεις ἰσχύουσι καὶ ἐπὶ τῶν κατὰ τῆς Ἐπιτροπῆς ἀξιώσεων (ἀν. ν. 1920/1939 ἄρθρον 8 παράγρ. 6).

46.—2. Διὰ τὴν διεκδίκησιν, δικαστικὴν προστασίαν ἐν γένει τῶν ἀκινήτων τῆς Ἐπιτροπῆς καὶ τὴν ἐξ αὐτοῦ ἀποβολὴν τῶν αὐθαιρέτων ἢ

κατὰ παράκλησιν κατόχων ισχύουσιν ἀναλόγως αἱ σχετικαὶ περὶ κτημά-
των τοῦ Δημοσίου διατάξεις, πλὴν τῶν τοιούτων, αἵτινες ὡς ἐκ τῆς ιδιό-
τητος τῶν κτημάτων τῆς Ἐπιτροπῆς ὡς ἀναπαλλοτριωτῶν κατὰ τὰς δια-
τάξεις τῆς προηγουμένης παραγράφου δὲν δύνανται νὰ ἐφαρμοσθῶσι.
Πᾶς κατὰ παράκλησιν νομεὺς ἢ ὀπωσδήποτε ποιούμενος χρῆσιν ἀκινή-
των ἀνηκόντων κατὰ κυριότητα εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν ἢ ὀπωσδήποτε νε-
μομένων καὶ κατεχομένων παρ' αὐτῆς, ὀφείλει, ἐφ' ὅσον δὲν διατελεῖ ἐν
συμβατικῇ σχέσει μετὰ τῆς Ἐπιτροπῆς τὰ συνάψῃ σύμβασιν μισθώσεως
μετὰ τῆς Ἐπιτροπῆς ἐντὸς προθεσμίας τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ
ἀν. ν. 1920/39, ἐπὶ ὅροις ἐγκριθεῖσόμενοις ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκο-
νομικῶν μετὰ γνωμοδοτησιν τοῦ Συμβουλίου Ἐθν. Κληροδοτημάτων.
Παρερχομένης τῆς προθεσμίας ταύτης ἢ ἀποβολὴ τοῦ κατόχου καὶ ἡ ἐγ-
κατάστασις τῆς Ἐπιτροπῆς ἐνεργεῖται διοικητικῶς δαπάνῃ τοῦ ἀποβαλ-
22 ἀν. ν. 1920/39, μὴ ἐφαρμοζομένων τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 22
τοῦ 1539 τῆς 24/28 Δεκ. 1938 ἀν. ν. «περὶ προστασίας τῶν Δημοσίων
Κτημάτων». Οἱ ἀποβαλλόμενοι κάτοχοι δικαιούνται νὰ προσφύγῃσι εἰς
τὰ τακτικὰ δικαστήρια πρὸς ὀριστικὴν ἐπίλυσιν τῆς τυχόν διαφορᾶς ἐν-
τὸς ἑξαμήνου ἀπὸ τῆς ἀποβολῆς τῶν. Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 115
Διατ. 11/12 Νοεμβρίου 1929 «περὶ διοικήσεως Δημοσίων Κτημάτων» ὡς
ἀντικατεστάθησαν διὰ τοῦ ἄρθρ. 5 ν. 5895/1942 «περὶ ἐκποιήσεως γης
πέδων τοῦ Δημοσίου ἐν Ἡγουμένισσι ἀνευ δημοπρασίας καὶ τροποποιή-
σεως τοῦ ἄρθρου 115 τοῦ ἀπὸ 11/12 Νοεμβρίου 1929 Διατ. «περὶ διοι-
κῆσεως Δημοσίων Κτημάτων» καὶ συνεπληρώθησαν διὰ τοῦ ἄρθρου 20
τοῦ ἀν. ν. 1540/1938, ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ ἐπὶ τῶν ἀκινήτων τῆς
Ἐπιτροπῆς Ὀλυμπίων καὶ Κληροδοτημάτων (ἀν. ν. 1920/39 ἄρθρ. 15
παρ. 1 καὶ 2).

Ἐθνικὴ περιουσία Κωνσταντίνου Ζάλπα.—48. Ἡ πρὸ τῶν δικα-
στηρίων παράστασις τῆς Ζαπτείου Ἐπιτροπῆς περὶ πάσης διενέξεως
περὶ τῆς ὑπ' αὐτῆς διοικουμένης ἐθνικῆς περιουσίας καὶ παντὸς ἐκ ταύ-
της δικαίου ἀνήκει εἰς τὸν Πρόεδρον τῆς Ἐπιτροπῆς ταύτης ἢ τὸν νό-
μιμον αὐτοῦ ἀναπληρωτὴν, ὅστις εἶναι ὁ ἀντιπρόεδρος τῆς αὐτῆς Ἐπι-
τροπῆς (ν. ΓΥΑ/1909 παρ. 1). Περὶ δὲ τοῦ διορισμοῦ δικαστικοῦ πλη-
ρεξουσίου, ὑπὸ τοῦ προέδρου αὐτῆς γινομένου, καὶ ἀναγνώρισεως ἀπαι-
τήσεως κατ' αὐτῆς καὶ καταργήσεως δικῶν κλπ. ἰσχύει ὅ,τι καὶ περὶ
Δημοσίου κατὰ ν. ΑΚΑ/ 1882. Ἀλλὰ ἀναγνώρισις ἀπαιτήσεως ἢ καταρ-
γησις δίκης ἢ συμβιβασμός, ἀποφασίζονται μεθ' ὁμόφωνον ἔγκρισιν
τοῦ Ὑπουργοῦ Οἰκονομικῶν καὶ τῆς εἰρημένης Ἐπιτροπῆς (ν. ΒΡΕΑ/
1883 ἄρθρ. 1 «Β.Δ. 8/13 Νοεμβρίου 1918 ἄρθρ. 11).

49.—Ἡ ὑπὸ τῆς Ζαπτείου Ἐπιτροπῆς διοικουμένη ἐθνικὴ περιου-
σία οὐδαμῶς κατάσχεται, περὶ δὲ τόκου ὑπερημερίας κλπ. χωρεῖ ὅ,τι
καὶ περὶ Δημοσίου...

50.—(Περιουσία Ι. Μπάγκα).—Ἡ ἐπὶ δικαστηρίου ἐκπροσώπησις
καὶ ἐν γένει ἡ διεξαγωγή τῶν δικῶν τῶν ἀφορωσῶν εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ Ι.
Μπάγκα δωρηθεῖσαν ἢ δωρηθησομένην περιουσίαν προσήκει εἰς τὴν
διὰ τῶν δωρητηρίων πράξεων ὀρισμένην διαχειριστικὴν Ἐπιτροπὴν τῇ

συμπράξει τοῦ Ὑπουργοῦ Οἰκονομικῶν ὡς ἐκπροσωποῦντος τὸ Δημόσιον εἰς τὰς ἐκ τῆς ἐν λόγῳ δημοσίας περιουσίας ἐννόμους σχέσεις, ἐφουρο-
 ζομένων τῶν διατάξεων ν. ΑΚΑ' «περὶ Νομικῶν Συμβούλων» καὶ τῶν
 λοιπῶν εἰς τὸ ἀντικείμενον τοῦτο ἀναγομένων νόμων (ν. ΒΡΕΑ' 1893
 ἄρθρον μόνον «Β.Δ. 8/18 Νοεμβρίου 1918 ἄρθρ. 14»).

Δίκαι Αὐτονόμου Ὄργανισμοῦ Σεισμοπαθῶν Κορινθίας.—51.—1.
 Ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ ἀν. ν. ὑπ' ἀριθ. 1348/1938 τὸ Δημόσιον ὑπο-
 καθίσταται εἰς πάσας τὰς ὑποχρεώσεις πλὴν τῶν εἰς τὸ ἄρθρον 2 τοῦ
 ἀν. ν. 1348/38 ἀναφερομένων, καὶ πάντα τὰ δικαιώματα τόσον τὰ ἐνο-
 χικά ὅσον καὶ τὰ ἐμπράγματα τοιαῦτα μὴ ἀλειπομένης, προκειμένου
 περὶ ἀκινήτων, οἰασδήποτε πράξεις μεταγραφῆς, τοῦ διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ.
 1169/1938 ἀν. ν. καταργηθέντος Α.Ο.Σ.Κ.—2. Ἄπασαι αἱ ἀρμοδιότη-
 τες τοῦ Α.Ο.Σ.Κ. περιέρχονται εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Οἰκονομικῶν (Γεν.
 Δ/σιν Δημοσίου Λογιστικοῦ) πλὴν τῶν ἀφορῶν τὴν διοίκησιν, διαχει-
 ρισίῳ καὶ ἐν γένει ἐκμετάλλευσιν τῶν Ἴαμ. Πηγῶν καὶ Ὑδάτων Λουτρα-
 ρίου, μεταβιβασθεισῶν διὰ τοῦ αὐτοῦ νόμου εἰς τὸ Ὑφυπουργεῖον Τύ-
 που καὶ Τουρισμοῦ, ὡς καὶ τῶν ἐν τοῖς ἐδαφίοις 3 καὶ 5 τοῦ ἄρθρου
 3 ἀν. ν. 1348/1938 περιλαμβανομένων.—3. Ἡ κατὰ τὰς κειμένας περὶ
 Α.Ο.Σ.Κ. διατάξεις, δικαιοδοσία τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐθν. Οἰκονομίας, τοῦ
 Διοικ. Συμβουλίου τοῦ Α.Ο.Σ.Κ. τοῦ Προέδρου καὶ τοῦ Διευθυντοῦ αὐ-
 τοῦ, ἐπὶ τῶν περιεχομένων εἰς τε τὸ Ὑπουργεῖον Οἰκονομικῶν καὶ τὸ
 κατὰ τὸ ἐδάφιον 5 τοῦ ἄρθρου 2 Ὑπουργεῖον ζητημάτων περιέρχεται
 ἀπὸ τῆς αὐτῆς ὡς ἄνω ἡμερομηνίας εἰς τοὺς ἀρμοδίους Ὑπουργοὺς (ἀν.
 ν. 1348/1938 ἄρθρον 1).

52.—1. Αἱ ἐκκρεμεῖς ἐν οἰαδήποτε στάσει ἐνώπιον τῶν δικαστη-
 ρίων δίκαι τοῦ καταργηθέντος Ὄργανισμοῦ (Α.Ο.Σ.Κ.) δὲν δύναται νὰ
 συνεχισθῶσιν ἐπ' ὄνοματι τοῦ ὑποκαταστάτου τοῦ Δημοσίου ἄνευ κοινο-
 ποιήσεως πρὸς τὸν Ὑπουργὸν Οἰκονομικῶν (Δ.Ν.Υ.) τοῦ εἰσαγωγικοῦ
 τῆς δίκης δικογράφου μετὰ κλήσεως πρὸς τὸ Δημόσιον περιγραφούσης
 τὸ σημεῖον, εἰς ὃ ἡ δίκη εὐρίσκειται. Τὸ Δημόσιον ἐν τῇ περιπτώσει
 ταύτῃ οὐδὲν δεσμεύεται ἐξ ἐνδεχομένων ὁμολογιῶν ἢ ἄλλων ἐπιβλα-
 βῶν δι' αὐτὸ αἰτήσεων ἢ προτάσεων ἢ ἐνοστάσεων ἢ ἰσχυρισμῶν ἐν γένει
 τοῦ Α.Ο.Σ.Κ. θεωρούμενον ὡς τὸ πρῶτον εἰσερχόμενον εἰς τὴν δίκην,
 δικαιούμενον εἰς προβολὴν καὶ νέων ἰσχυρισμῶν ἢ ἐνοστάσεων κατὰ τὴν
 πρώτην συζητήσιν, τῶν ἀντιδίκων ἢ ἄλλων τρίτων μὴ ἀποκτώντων ἐν-
 τεῦθεν οὐδὲν δικαίωμα.—2. Πᾶσαι αἱ ἀπὸ τῆς 12 Μαρτίου 1938 μέχρι
 τῆς δημοσιεύσεως τοῦ ἀν. ν. 1348/1938 ἐνεργηθεῖσαι ὑπὸ τῶν πληρεξου-
 σίων τοῦ Α.Ο.Σ.Κ. δικηγόρων δικαστικαὶ πράξεις θεωροῦνται ἔγκυροι
 (ἀν. ν. 1348/1938 ἄρθρον 4).

53.—Ἐπὶ δικῶν τοῦ Δημοσίου ἐφ' ὧν τοῦτο παρίσταται ὡς διά-
 δοχον τῶν δικαιωμάτων καὶ ὑποχρεώσεων τοῦ καταργηθέντος Α.Ο.Σ.Κ.
 ἢ προθεσμία κλητεύσεως τοῦ Δημοσίου, ὡς καὶ πᾶσα ἐν γένει νόμιμος
 ἢ δικαστικὴ προθεσμία, ἐφ' ὅσον ἔχει ὀρισθῆ μικροτέρα τῶν δύο μη-
 νῶν, εἶναι διὰ τὸ Δημόσιον δίμηνος ἐπὶ συνεπείᾳ ἀκυρότητος ἐρευνομέ-
 νης αὐτεπαγγέλτως. Ἡ δίμηνος αὕτη προθεσμία δύναται τῇ ἐγγράφῳ
 συναινέσει τοῦ πληρεξουσίου τοῦ Δημοσίου νὰ συντηθῇ ὡς πρὸς τὴν

ένώπιον τῶν δικαστηρίων καὶ δικαστικῶν ἐν γένει ἀρχῶν κλήτευσι τὸν Δημοσίον, οὐδέποτε ὁμως δύναται διὰ τῆς τοιαύτης συντηρήσεως νὰ καταστή μικροτέρα τῆς μηνιαίας (ἀν. ν. 1557/1939 ἄρθρον 4 § 2).

54.—(Δίκαι Γιοϋλεν καὶ Σία).—1. Ἐφ' ὧν περιπτώσεων παράγονται δικαιώματα καὶ ὑποχρεώσεις ὑπὲρ ἢ κατὰ τοῦ Δημοσίου ἐκ τῶν ἐργασιῶν τῆς Ἐταιρίας Γιοϋλεν καὶ Σία πρὸς ὑδρευσι τῶν πόλεων Ἀθηνῶν, Πειραιῶς καὶ Περιχώρων, συμφώνως τῇ διὰ τοῦ ν. 3316 κυρωθείσῃ συμβάσει, αἱ δίκαι ἐγείρονται ἢ συνεχίζονται ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ ἀν. ν. 263/1936 ἢ κατὰ τοῦ Δημοσίου.—2. Διὰ τὴν συνέχισιν ἐκκρετῶν ἀρμοδιῶν κατὰ τὰς διατάξεις Πολ. Δικονομίας* δικαστηρίων κατὰ τὴν τακτικὴν Διαδικασίαν ἀπαιτεῖται πλὴν τῆς κλήσεως πρὸς συζήτησιν δικογράφου καὶ τῶν τυχόν παρεμβάσεων τρίτων (ἀν. ν. 263/1936 ἰσχύοντος ἀπὸ 22 Ὀκτωβρ. 1936 ἄρθρον μόνον).

55.—(Δίκαι «Τζῶν Μόνκς καὶ Υἱοί» κλπ.).—Αἱ διατάξεις τοῦ ἀν. ν. 263/1936 «περὶ τῆς ἀναλήψεως ὑπὸ τοῦ Δημοσίου τῶν κατὰ τῆς Ἐταιρίας «Γιοϋλεν καὶ Σία» δικῶν ἰσχύουσι καὶ ὡς πρὸς τὰς ἐργασίας τῶν Ἐταιριῶν «Τζῶν Μόνκς καὶ Υἱοί» καὶ «Γιοϋλεν καὶ Σία» διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ὑδραυλικῶν καὶ λοιπῶν ἐργων τῶν πεδιάδων Σερρῶν καὶ Δράμας συμφώνως τῇ διὰ τοῦ ν. 3718/1928 κυρωθείσῃ συμβάσει (ἀν. ν. 1642/1939 ἰσχύοντος ἀπὸ 8 Μαρτ. 1939 ἄρθρον 1).

56.—(Δίκαι Ἐταιρίας Φαουντέσιον).—Αἱ διατάξεις τοῦ ἀν. ν. 263/1936 «περὶ ἀναλήψεως ὑπὸ τοῦ Δημοσίου τῶν κατὰ τῆς Ἐταιρίας «Γιοϋλεν καὶ Σία» δικῶν ἰσχύουσι κατ' ἀναλογίαν καὶ ἐπὶ τῶν ἐργασιῶν τῆς Ἐταιρίας Φαουντέσιον, ἀναδόχου τῆς κατασκευῆς τῶν ὑδραυλικῶν ἐργων ἐν τῇ πεδιάδι Θεσσαλονίκης (ἀν. ν. 496/1937 ἰσχύοντος ἀπὸ 27 Φεβρ. 1937 ἄρθρον μόνον).

58.—Αἱ ἐκκρεμεῖς ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων δίκαι μεταξὺ τῆς Ἐμπ. Ἐταιρίας τοῦ Βελγίου ὡς ἐναγοῦσης ἢ ἐναγομένης καὶ τρίτων ἐξακολουθοῦσιν ἀφ' οὗ σημείου εὐρίσκονται ἐπ' ὀνόματι τοῦ Δημοσίου καὶ ἐνώπιον τῶν ἀρμοδιῶν κατὰ τὴν Πολ. Δικονομίαν Δικαστηρίων, ὡς ὀρίζουσι τὰ ἄρθρα 3 καὶ 4 τοῦ ἀπὸ 20,29 Ἰουν. 1935 ν. δ. «περὶ διακανονισμοῦ διαφορῶν τῆς Ἐμπ. Ἐταιρίας τοῦ Βελγίου», ἢ δὲ Ἐτακολούθησιν τῶν διζῶν τούτων ἐπ' ὀνόματι τοῦ Δημοσίου ἀπαιτεῖται ἐκτὸς τῆς κοινοποιήσεως κλήσεως πρὸς τὸν Δημοσίον περιγραφούσης τὸ σημεῖον εἰς ὃ ἡ δίκη εὐρίσκεται καὶ ἡ κοινοποίησις τοῦ εἰσαγωγικοῦ τῆς δίκης δικογράφου. Τὸν Δημοσίον ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ οὐδόλως δεσμεύεται ἐξ ἐνδεχομένων ὁμολογιῶν ἢ ἄλλων ἐπιβλαβῶν δι' αὐτὸ αἰτήσεων ἢ προτάσεων ἢ ἐνστάσεων ἢ ἀντενστάσεων ἢ ἰσχυρισμῶν ἐν γένει τῆς Ἐμπ. Ἐταιρίας τοῦ Βελγίου, θεωρούμενον ὡς τὸ πρῶτον εἰσερχόμενον εἰς τὴν δίκην, δικαιούμενον εἰς προβολὴν καὶ νέων ἰσχυρισμῶν ἢ ἐνστάσεων κατὰ τὴν πρώτην συζήτησιν, τῶν ἀντιδίκων ἢ ἄλλων τρίτων μὴ ἀποκίωντων ἐντεῦθεν οὐδὲν δικαίωμα (ἀν. ν. 361/1936 ἄρθρον 2).

59.—Αἱ μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ ἀν. ν. 361/1936 ἐκδοθεῖσαι

όριστικαί κατά τῆς Ἐμπ. Ἐταιρείας τοῦ Βελγίου ἀποφάσεις τῶν δικαστηρίων δι' ἀπαιτήσεις γεννηθείσας ἐκ τῶν ρηθειῶν συμβάσεων δὲν δύνανται νὰ ἐκτελεσθῶσι κατά τῆς Ἐταιρείας ταύτης.—Εἰς τὴν θέσιν τῆς Ἐταιρείας ἐν ταῖς ἀποφάσει ταύταις ὑπεσέρχεται τὸ Δημόσιον, καθ' οὗ ἔχουσι πλήρη τὴν ἰσχὺν τῶν αὐτοῖ, δικαιούμενον ὅμως ν' ἀσκήσῃ πάντα τὰ ὑπὸ τῶν ἄρθρων 3 καὶ 4 τοῦ ἀπὸ 29/29 Ἰουνίου 1935 ν. δ. προβλεπόμενα ἔνδικα μέσα, ὧν ἡ ἀσκῆσις ἀναστέλλει τὴν ἐκτέλεσιν αὐτῶν.—Τὸ ρηθὲν Διάτ. 2ῷ Ἰουνίου 1935 διατηρεῖται καθ' ὅλα ἐν ἰσχύϊ πλὴν τῶν ἄρθρων 5, 6 καὶ 7 αὐτοῦ, ὡς πρὸς τὴν θεωρεῖται τοῦτο ἀτονῆσαν, παρελθούσης τῆς προθεσμίας τοῦ ἄρθρου 6 αὐτοῦ...

61.—(Δίκαι τῆς ὑπὸ ἐκκαθάρισιν Ἐταιρείας Σ.Π.Α.Π.).—1. Ἡ ἀληθὴς ἔννοια τῶν ἄρθρων 1 καὶ 2 ἀν. ν. 2378/1940 καὶ τῶν ἐν γένει σχετικῶν διατάξεων τούτου καὶ τοῦ ν. δ. 557/1941 τῶν διαλαμβανουσῶν ὅτι ἡ ἐκμετάλλευσις τῶν εἰς τὴν Ἐταιρείαν Σ.Π.Α.Π. ἀνηκόντων σιδηροδρόμων, αὐτοκινήτων καὶ ἐν γένει παντὸς κινητοῦ καὶ ἀκινήτου ἀνατίθεται εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον καὶ ὅτι αὕτη θ' ἀσκῆται ὑπ' αὐτοῦ καὶ διὰ τοῦ Διοικ. Συμβουλίου τῆς Ἐταιρείας συμφώνως πρὸς τοὺς ἐν ἰσχύϊ νόμους καὶ κανονισμοὺς τοὺς διέποντας τὴν Ἐταιρείαν, εἶναι ὅτι ἅπασαι αἱ κατά τὴν διάρκειαν τῆς ἐκμεταλλεύσεως δημιουργούμεναι οἰασδῆποτε φύσεως σχέσεις, συμβάσεις, δικαιώματα καὶ ὑποχρεώσεις μεθ' οἰωνδῆποτε, λογίζονται ἀπορρεόντα ἐκ τῆς ἐν ἐκκαθαρσίᾳ διατελουμένης Ἐταιρείας, ἥτις καὶ μόνη ἐνάγει καὶ ἐνάγεται καὶ οὐχὶ τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον.—2. Αἱ ἐκκρεμεῖς δίκαι ἐφ' ὧν δὲν ἔξεδόθησαν ἀμετάκλητοι δικαστικαὶ ἀποφάσεις συνεχίζονται ἐπ' ὀνόματι τῆς Ἐταιρείας, αἱ κατ' αὐτῆς δὲ ἐγχειρόμεναι ἀγωγαὶ καὶ αἰτήσεις περὶ λήψεως προφυλακτικῶν μέτρων κατά τὴν διάρκειαν τῆς ἐκμεταλλεύσεως, δεόν ἐπὶ ποινῇ ἀπαράδεκτου ν' ἀνακοινώνωνται εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον εἰς ὃ ἐπίσης δεόν ἐπὶ τῶν ἐκκρεμῶν ἀγωγῶν νὰ κοινοποιῆται ἐπὶ τῇ αὐτῇ ποινῇ πᾶσα κλήσις ἢ δικόγραφον τεῖνον πρὸς συνέχισιν τῆς δίκης (ν. δ. 2172/1943 ἄρθρον 3).

Νόμος 1540 τῆς 10 Ἰουν.—13 Ἰουλ. 1944

«περὶ ἐνόρκων βεβαιώσεων»¹.

1.—Κατὰ πᾶσαν περίπτωσιν καθ' ἣν ἐπιτρέπεται ἡ χρησιμοποίησις ἐνόρκου βεβαιώσεως αὕτη δύνανται νὰ γίνῃ ἐνώπιον τοῦ εἰρηνοδίκου ἢ ἐνώπιον ἑνὸς τῶν συμβολαιογράφων τῆς περιφερείας τοῦ Εἰρηνοδικείου τῆς κατοικίας ἢ διαμονῆς τοῦ ἐνδιαφερομένου ἢ τῶν μαρτύρων.

1. Ἐνορκοὶ βεβαιώσεις ἐνώπιον τοῦ εἰρηνοδίκου προβλέπονται ρητῶς 1) ὑπὸ τοῦ ἄρθρ. 4 ν. 5379 τοῦ 1932 «περὶ τρόπου ἀποδείξεως καταστραφέντων τίτλων σπουδῶν», ἄρθρ. 3 ἐδ. τελευτ.—2) ἄρθρ. 9 § 10 ν. 1361 τοῦ 1938 «περὶ προαιρετικῆς ἐκρίζωσεως στάφιδαμπέλων», ὡς συνεπλ. δι' ἄρθρ. 1 § 3 ν. 1876 τοῦ 1937,

¹ Ὅρα καὶ ἄρθρ. 2 ν. 264 τοῦ 1945 ἐν σελ. 494 σημ. 1.

2.—Κατὰ τὰς ἐν τῷ ἄρθρῳ 1 τοῦ παρόντος ὀριζομένης περιπτώσεως δέον νὰ τηρῶνται αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 177—191 Ὁργ. Δικαιοτηριῶν ὡς ταῦτα ἐτροποποιήθησαν μεταγενεστέρως.

Νόμος 1910 τῆς 25 Σεπτ.—3 Ὀκτωβρ. 1944

«περὶ κωδικοποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῆς νομοθεσίας περὶ προστασίας πολυτέκνων»¹.

7.—Τὰ ἔξοδα καὶ τέλη πάσης διαδικασίας ἐνώπιον οἰουδήποτε Διοικητοῦ ὡς καὶ τὰ τέλη ἐκτελέσεως ὡς ἐπίσης καὶ αἱ κατὰ τὸν κώδικα περὶ δικηγόρων καταβλητέα ἢ καταψηφιστέα ἀμοιβαί, τὰ τέλη καὶ δικαιώματα τοῦ ἐπὶ τῆς ἐκτελέσεως συμβολαιογράφου ὡς καὶ τὰ τοῦ δικαστικοῦ κλητῆρος τέλη καὶ δικαιώματα διὰ πᾶσαν σχετικὴν πρὸς τὰς δίκας ταύτας ἢ τὴν ἐκτέλεσιν ἐνέργειαν τούτου μειοῦνται εἰς τὸ ἕμισυ τοῦ κατὰ τὰς κειμένους διατάξεις καθοριζομένου ποσοῦ ἐφ' ὅσον ταῦτα εἶναι καταβλητέα παρὰ πολυτέκνων.—Πᾶσαι αἱ εὐεργετικαὶ διατάξεις περὶ δικαστικῶν διευκολύνσεων ἢ ἀπαλλαγῶν ἰσχύουσαι δι' οἰανδήποτε ἄλλην κατηγορίαν πολιτῶν, ἰσχύουσι καὶ διὰ τοὺς ὁμολογουμένως μὴ εὐπόρους πολυτέκνους.

Ἀναγκ. Νόμος 96 τῆς 16/20 Ἰανουαρ. 1945

«περὶ παρατάσεως προθέσμων».

Ἄρθρον μόνον.—Προθέσμαι καὶ παραγραφαὶ νόμιμοι, συμβατικαὶ καὶ δικαστικαί, ἐφ' ὅσον ἡ λήξις ἢ ἡ συμπλήρωσις αὐτῶν ἐπίπτει εἰς τὸ χρονικὸν διάστημα ἀπὸ 1ης Δεκεμβρίου 1944 μέχρι τῆς 15ης Ἰανουαρίου 1945, παρατείνονται μέχρι τέλους Ἰανουαρίου 1945², ἀσχέτως τοῦ χρόνου τῆς ἀρχικῆς τῶν διαρκείας.—Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος νόμου ἀρχεταὶ ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημ. Κυβερνήσεως.

Ἀναγκ. Νόμος 109 τῆς 30 Ἰανουαρ. 1945

«περὶ ἀνασυστάσεως τῶν ἐμπροθεθέντων ἀρχείων τῆς Διευθύνσεως Νομ. Ὑπηρεσιῶν Ὑπ. Οἰκονομικῶν καὶ Δικαιοστασίου ἐπὶ ὑποθέσεων τοῦ Δημοσίου».

1.—Ἐπὶ ἐκκρεμῶν ἤδη πολιτικῶν ὑποθέσεων ἐν αἷς διάδικον εἶναι τὸ Δημόσιον, ἢ δὲ προβλλομένη ἀξίωσις ἐρείδεται ἐπὶ ἐννόμου σχέσεως ἢ

1. Ἡ ιδιότης τοῦ πολυτέκνου ἀποδεικνύεται διὰ βιβλιαρίου ἐκδομένου ὑπὸ τῆς Ὄργανώσεως τοῦ Τμήματος τῆς ἐν Ἀθήναις Ἀνωτάτης Πανελλ. Συνομοσπονδίας Πολυτέκνων καὶ θεωρουμένου ὑπὸ τῆς οἰκείας πολυτεκνικῆς ὀργανώσεως ἀνα ἐξάμηνον (ἄρθρ. 7 τοῦ νόμου).

2. Διὰ ν. 111 τοῦ 1945 παρετάθη μέχρι τέλους Φεβρ. 1945 διὰ ν. 156 τοῦ 1945 μέχρι 31 Μαρτίου 1945, διὰ ν. 353 τοῦ 1945 μέχρι τέλους Σεπτ. 1945, διὰ ν. 576 τοῦ 1945 μέχρι τέλους Ὀκτωβρ. 1945.

γενεσιουργού γεγονότος αναγομένου εις χρόνον προγενέστερον τῆς 1 Δεκεμβρίου 1944, απαγορεύεται ἐπὶ ἐξάμηνον ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἢ ἐρημοδικία τοῦ Δημοσίου ἐνώπιον πάντων τῶν πολιτικῶν δικαστηρίων καὶ τοῦ Ἀρείου Πάγου, ὡς καὶ ἡ ἐρήμην τοῦ Δημοσίου διεξαγωγὴ ἀποδείξεων.—2. Τῶν διατάξεων τῆς προηγ. παραγράφου ἐξαιροῦνται αἱ αἰτήσεις αἱ ἔχουσαι ἀντικείμενον τὸν ὑπὸ τοῦ προέδρου τῶν πρωτοδικῶν προσδιορισμὸν τιμῆς μονάδος συνεπιεία ἀναγκ. ἀπαλλοτριώσεως, περιλαμβανομένης καὶ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 13 ἀν. ν. 1731/1939 περιπτώσεως κατεπειγουσῆς διαδικασίας, β) αἱ αἰτήσεις προκαταβολικῆς ἀπόληψως τιμήματος ἀπαλλοτριώσεως κατὰ τὸ ἄρθρον 26 ἀν. ν. 1731/1939, γ) ἐκ τῆς ἐπ' ἀναφορᾷ διαδικασίας, αἱ αἰτήσεις πρὸς δικαστικὴν ἀναγνώρισιν χρόνον γεννήσεως ἢ τελέσεως γάμου ἢ δημοσιουπάλληλικῆς ἢ στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας ἢ χρόνον σπουδῶν ἢ πρὸς ἐκδίκασιν προσωρινῆς διατροφῆς, δ) αἱ κατὰ τὸ ἄρθρον 68 τοῦ Ν.Ε.Δ.Ε. ἀντιρρήσεις κατ' ἐπισπενδομένης διοικητικῆς ἐκτελέσεως ἐνώπιον τοῦ προέδρου τῶν πρωτοδικῶν ἢ τοῦ εἰρηνοδίκου, ε) αἱ ἀνακοπῆαι τοῦ ἄρθρου 5 ν. 5895/1933, στ) αἱ κατὰ τὸ Β.Δ. 24 Ὀκτ. 1940 «περὶ κωδικοποιήσεως κλπ. τῶν περὶ διαχειρίσεως τῆς ἀνταλλαξίμου περιουσίας διατάξεων» ὡς ἐτροπ. ὑπὸ τοῦ ν. 930/1943 ἀνακοπῆαι κατὰ πρωτοκόλλων καθορισμοῦ ἀποζημιώσεως ἀνταλλαξίμων κτημάτων καὶ ζ) ἀγωγαὶ ἐξώσεως δι' ἀπλὴν καθυστέρησιν ἢ λῆξιν τοῦ χρόνου τῆς μισθώσεως, ἐφ' ὧν πιασῶν περιπτώσεων ὡς καὶ ἐκείνης καθ' ἣν ἡ γενεσιουργὸς ἀξίωσις ἀναφέρεται εἰς χρόνον μεταγενέστερον τῆς 1 Δεκεμβρίου 1944, ἐφαρμόζονται αἱ προϋφιστάμεναι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου διατάξεις συμφῶνως πάντοτε πρὸς τοὺς περιορισμοὺς τοῦ ἐκάστοτε ἰσχύοντος δικαιοστασίου.

2.—1. Ἐπὶ τῶν ἐν ἄρθρῳ 1 τοῦ παρόντος νόμου ἀναφερομένων ὑποθέσεων ἀναστέλλονται κατὰ τὸ διάστημα τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος πᾶσαι αἱ νόμιμοι καὶ δικαστικαὶ προθεσμίαι, ἐξαιρέσει α) τῶν προθεσμιῶν πρὸς ἔγερσιν ἀγωγῆς περὶ κύρους ληφθέντων συντηρητικῶν μέτρων, τῶν προθεσμιῶν πρὸς δήλωσιν τρίτου καὶ ἀνακοπῶν κατὰ τοιοῦτων δηλώσεων, β) τῶν προθεσμιῶν ἐπὶ ὑποθέσεων ὑπαγομένων εἰς τὰς κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον 1 ἐξαιρέσεις καὶ γ) τῶν προθεσμιῶν τῶν ἀναφερομένων εἰς ὑποθέσεις ἐπισπενδομέναις κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ παρόντος ὑπὸ τοῦ Δημοσίου, ἐφ' ὧν ἐξαιρέσεων ἐφαρμόζονται ἐπίσης οἱ περιορισμοὶ τοῦ ἰσχύοντος ἐκάστοτε δικαιοστασίου.—2. Ἐπὶ τῶν αὐτῶν ἐν ἄρθρῳ 1 ἀναφερομένων ὑποθέσεων ἀναστέλλεται κατὰ τὸ αὐτὸ χρονικὸν διάστημα ἢ λῆξις πάσης τρεχούσης κατὰ τοῦ Δημοσίου παραγράφῃ ἀπὸ δικαιωμάτων καὶ ἀγωγῶν τοῦ ἀστικοῦ καὶ ἐμπορικοῦ δικαίου, ἐφ' ὅσον ἡ λῆξις αὕτη ἤθελε συμπιπτῆ ἐντὸς τοῦ χρόνου τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος.—3. Ἡ ἰσχύς τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος ἄρθρου ἀνατρέχει ἀπὸ 1 Δεκεμβρίου 1941.

3.—1. Πᾶς ἀντίδικος τοῦ Δημοσίου ἐπὶ ἐκκρεμοῦς κατὰ τὴν 1 Δε-

1. Διὰ ν. 521 τοῦ 1945 παρετάθη ἡ προθεσμία τῆς § 1 τοῦ ἄρθρ. 1 μέχρι τέλους Δεκεμβρίου 1945 καὶ δι' ἀν. ν. 929 τῆς 8/12 Φεβρ. 1946 μέχρι τέλους Δεκ. 1946 διατηρηθεῖσιν ἐν ἰσχύϊ τῆς § 2 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ ν. 109.

κεμβρίου 1944 ενώπιον οίουδήποτε πολιτικού δικαστηρίου και βαθμού δικαιοδοσίας η και του Ἀρείου Πάγου δίκης υποχρεούται όπως επί τη ἔγγραφῳ προσκλήσει τοῦ Δημοσίου γνωστοποιήσῃ πρὸς αὐτὸ δι' ἐξωδίκου δικογράφηματος τὴν μέχρι τοῦδε πορείαν ταύτης ἀπὸ τῆς ἐναρξέως τοῦ δικαστικοῦ ἀγῶνος μέχρι και τῆς κατὰ τὸν χρόνον τῆς γνωστοποιήσεως στάσεως αὐτῆς μετὰ λεπτομεροῦς περιγραφῆς τόσον τοῦ ἀντικειμένου τῆς κυρίας δίκης και τῶν τυχόν κατ' αὐτὴν προεπικλήσεων, παρεμβάσεων ἢ τριτανακοπῶν, ὅσον και τῶν χρονολογιῶν και ἀριθμῶν ἐκδόσεως, καταθέσεως και κοινοποιήσεως τῶν διαμειφθέντων μεταξὺ τῶν διαδίκων μερῶν πάσης φύσεως δικογράφων, τῶν ἐκδοθεισῶν ἀποφάσεων, τῶν ἀσκηθέντων ἐνδίκων μέσων, τῶν γενομένων διεξαγωγῶν ἀποδείξεων, τῶν ὀνοματεπωνύμων και κατοικιῶν τῶν ἀμφοτέρωθεν γνωστοποιηθέντων μαρτύρων, τῶν ὀνοματεπωνύμων τῶν ἀμφοτέρωθεν γνωστούρων και τῶν εἰσηγητῶν δικαστῶν, ὧν ἐνώπιον ἔλαβεν χώραν ἢ ἀποδείξεις, τῶν ληφθέντων συντηρητικῶν μέτρων και τῶν τυχόν παρεμπιπτουσῶν ἀγωγῶν, μεθ' ὁμοίας περιγραφῆς τῆς πορείας και στάσεως ἐκάστης τούτων τῶν γενομένων ἐγγραφῶν εἰς τὰ ὑπὸ τοῦ ὑποθηκοφύλακος ἢ μεταγραφοφύλακος τηρούμενα βιβλία και τῆς τελευταίας ἐπί τῆς συνεχιζομένης δίκης διαδικαστικῆς πράξεως, προσκαλούμενος δὲ εἰδικῶς ὑπὸ τοῦ Δημοσίου ὀφείλει ἐλίσης νὰ κοινοποιήσῃ πρὸς αὐτὸ ἢ ἐγγειρήσῃ ἐπὶ ἀποδείξει εἰς τὴν Δσιν Νομ. Ὑπηρεσιῶν Ὑπ. Οἰκονομικῶν ἢ εἰς τὸν διὰ τῆς προσκλήσεως ὀριζόμενον δημοσίον ὑπάλληλον ἢ πληρεξούσιον τοῦ Δημοσίου ἀντιπεφωνημένα ἐκ τῶν εἰς χεῖρας του ἀντίγραφα πάντων τῶν ἀνωτέρω ἐγγραφῶν, δικογράφων, ἀποφάσεων πιστοποιητικῶν, ἐπιδοτηρίων, μαρτυρικῶν καταθέσεων και ἀποφάσεων ἀποδεικτικῶν ὑλικῶν, χρησιμοποιηθέντος ἢ ἐπικληθέντος ἐν τῇ μέχρι τοῦδε πορείᾳ τῆς δίκης.—2. Αἱ κατὰ τὴν προηγ. παράγραφον γνωστοποιήσεις, ἐπιδόσεις και ἀντίγραφα γίνονται διὰ δικ. κλητῆρος και ἐφ' ἀπλοῦ χάρτου πρὸς τὸν διάδικον ἢ τὸν οἰονδήποτε παρασταθέντα ἢ ἐνεργήσαντα ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως (κατὰ τὴν προδικασίαν ἢ κυρίαν διαδικασίαν) ὡς πληρεξούσιον αὐτοῦ δικηγόρον, ἢ δὲ προθεσμία γνωστοποιήσεως και κοινοποιήσεως ἢ ὑποβολῆς τῶν ἀντιγράφων εἶναι μηνιαία. Ἡ δαπάνη τῶν ἐπιδοτηρίων και ἀντιγραφικῶν ἀποδίδεται ὑπὸ τοῦ Δημοσίου βάσει καταστάσεως δαπανημάτων συντασσομένης εἰς τριπλοῦν και ὑποβαλλομένης διὰ τῆς πρὸς ἡν ἐγένετο ἢ ἐπίδοσις ἢ ἢ ὑποβολὴ τῶν ἀντιγραφῶν ἀρχῆς ἢ δημοσίου ὑπαλλήλου ἢ πληρεξουσίου πρὸς τὴν Δσιν Νομ. Ὑπηρεσιῶν.—3. Ἡ ἀπρακτος πάροδος οἰασδήποτε τῶν ἀνωτέρω προθεσμιῶν ἢ ἢ ἀτελής ἢ πλημμελής περιγραφὴ τῆς πορείας και στάσεως τῆς δίκης συνεπάγεται εἰς βάρος τοῦ δυστροποῦντος, ἐκτὸς τοῦ κατὰ τὸ ἀκόλουθον ἄρθρον 4 ἀπαραδέκτου τῆς συζητήσεως και τὴν ἔκπτωσιν ἀπὸ παντὸς δικαιώματος ἀπορρέοντος ἐκ τῶν μὴ ἀναφερθέντων ἢ μὴ ἐν ἀντιγράφοις ὑποβληθέντων κατὰ τ' ἀνωτέρω ἐγγραφῶν ἢ ἀποδεικτικῶν μέσων.

4.—Πᾶς ἀντίδικος τοῦ Δημοσίου ἐπὶ ἐκκρεμοὺς κατὰ τὴν 1 Δεκεμβρίου 1944 ἐνώπιον τῶν πολιτικῶν δικαστηρίων δίκης ἐπιθυμῶν νὰ ἐπισπεύσῃ ταύτην υποχρεούται, ἐπὶ ταῖς συνεπείαις τῆς παρ. 3 τοῦ προηγ. ἄρθρου 3, ὅπως τρεῖς τοῦλάχιστον μῆνας πρὸ τῆς ὀρισθείσης ἡμέρας

δικασίμου ἢ ἄλλης οἰασδήποτε δικαστικῆς ἐνεργείας ἀποτελούσης συνέχισιν τῆς ἐκκρεμοῦς δίκης κοινοποίησιν εἰς τὸ Δημόσιον τὴν κατὰ τὸ προηγ. ἄρθρον γνωστοποίησιν περὶ τῆς πορείας καὶ στάσεως τῆς συνεχιζομένης δίκης ὑπαγόμενος ἅμα καὶ ἐπὶ ταῖς αὐταῖς ὡς ἀνωτέρω συνεπειάς καὶ προθεσμίᾳ εἰς τὴν κοινοποίησιν ἢ ὑποβολὴν τῶν κατὰ τὸ προηγ. ἄρθρον ἀντιγράφων, ἐφ' ὅσον ἤθελεν προσκληθῆ ἡ πρὸς τοῦτο ὑπὸ τοῦ Δημοσίου ὡς ἐν τῷ εἰρημένῳ ἄρθρῳ ὀρίζεται.—2. Ἡ ἐπισπεύσει ἀντιδίκου τοῦ Δημοσίου ἐνώπιον τῶν πολιτικῶν δικαστηρίων συζήτησις πάσης ἐκκρεμοῦς κατὰ τὴν 1 Δεκεμβρίου 1944 δίκης τυχάνει ἀπαράδεκτος ἀν μὴ πάντα ἐν γένει τὰ σχετικὰ ἐγγράφα κατατεθῶσι μετὰ τῶν ἐγγράφων προτάσεων του. κάτωθι τῶν ὁποίων δέον νὰ ὑπάρχη κατάλογος αὐτῶν προσυπογραφομένος ὑπὸ τοῦ οἰκείου γραμματέως τοῦ δικαστηρίου, ἕνα τοῦλάχιστον μῆνα πρὸ τῆς ὀρισθείσης δικασίμου. Ἡ παράλειψις τῆς ἀνω καταθέσεως συνεπάγεται τὸ ἀπαράδεκτον τῶν τυχόν προσαχθησομένων ἢ ἐπικληθησομένων βραδύτερον ἐγγράφων.—3. Τὰ ἐν ἄρθροις 3 καὶ 4 τοῦ παρόντος νόμου ἀπαράδεκτα καὶ ἐκπτώσεις προεΐνονται ὑπὸ τοῦ Δημοσίου κατὰ τὴν πρώτην προσεχῆ συζήτησιν καὶ ἐνώπιον τοῦ Ἀρείου Πάγου, ἐξετάζονται δὲ καὶ ἐξ ἐπαγγέλματος ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου ἢ τοῦ εισηγητοῦ δικαστοῦ.

5.—1. Αἱ ἀνωτέρω διατάξεις ἐφαρμόζονται καὶ ὡς πρὸς τὸ Ταμεῖον Ἑθν. Στόλου καὶ τὸ παλαιὸν Ἑκκλ. Ταμεῖον, ὡς καὶ ἐπὶ τῆς περιπτώσεως καθ' ἣν διάδικος τυχάνει ὁ Ὑπουργὸς Οἰκονομικῶν ἀσκῶν τὰ κατὰ τὸν ἀν.ν. 2039/1937 «περὶ ἐκκαθαρίσεως καὶ διοικήσεως τῶν εἰς τὸ Κράτος κλπ. κληρονομικῶν, κληροδοσιῶν καὶ δωρεῶν», ὡς ἤδη ἰσχύει δικαίωματα.—2. Διὰ Β. Δ. ἐκδιδόμενου προτάσει τῶν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης καὶ Οἰκονομικῶν Ὑπουργῶν δύνανται νὰ τροποποιῶνται, συμπληρῶνται ἢ καταργῶνται αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 1 ἕως 4 τοῦ παρόντος νόμου, ὡς καὶ νὰ παρατείνηται ἢ καὶ νὰ ἐπεκτείνηται ἢ ἰσχύς αὐτῶν¹.

1. Ὅρα σελ. 520 σημ. 1.—Διὰ Β. Δ. 18/23 Δεκ. 1946 παρετάθ, ἢ ἰσχύς ν. 109 μέχρι τέλους Δεκ. 1947. Διὰ Β. Δ. 3 Ἰαν. - 12 Μαρτ. 1948 μέχρι τέλους Δεκ. 1948. Διὰ Β. Δ. 13/17 Δεκ. 1948 μέχρι τέλους Δεκ. 1949 καὶ διὰ Β. Δ. 29/30 Δεκ. 1949 μέχρι τέλους Δεκ. 1950.

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟΝ

ΕΙΔΙΚΑ ΔΙΚΟΝΟΜΙΚΑ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Νόμος ΡΠΘ' τῆς 24 Ἰανουαρίου 1852.

«περὶ ἐξοφλήσεως τῶν χρεῶν τῶν δήμων»¹.

1.—Διὰ χρεὴ μετὰ τὴν σύστασιν τῶν δήμων γεγόμενα ἀπαγορεύεται πᾶσα συντηρητικὴ κατάσχεσις ἐπὶ τῶν ἐτησίων προσόδων αὐτῶν, τῶν διὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ ἢ δι' ἄλλων εἰδικῶν πράξεων ὀρισθεισῶν.

2.—Οἱ ἔχοντες κατὰ τινος δήμου ἀπαιτήσεις στηριζομένας εἰς ἐντάλματα, κατὰ νόμιμον τύπον ἐκδεδομένα, εἰς δικαστικὰ τελεσιδίκους ἀποφάσεις ἢ ἄλλα ἐκτελεσὰ ἔγγραφα, ὀφείλουν πρὸ τῆς ἐπιψηφίσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ νὰ κάμνωσι πρὸς τὸν ἀρμόδιον δήμαρχον τὴν περὶ πληρωμῆς αἰτησίαν των δι' ἀναφορᾶς ἢ δι' ἐπιταγῆς πρὸς πληρωμὴν κατὰ τοὺς νομίμους τύπους γενομένων.

3.—Ἡ δημοτικὴ ἀρχή, λαβοῦσα τὴν κατὰ τὸ ἀνωτέρω ἄρθρον ἀναφορὴν ἢ τὴν πρὸς πληρωμὴν ἐπιταγὴν, ὀφείλει νὰ σημειώσῃ τ' ἀπαιτούμενα ποσὰ εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ ἀμέσως ἐπομένου ἔτους· ἐὰν δὲ αἱ ἀξιώσεις τῶν πιστωτῶν τοῦ δήμου ὑπερβαίνουσιν τὰ πρὸς συντήρησιν αὐτοῦ οἰκονομικὰ μέσα, τότε πρέπει νὰ διαθέσῃ τὸ πεμπτηκατ' ἀναλογίαν.—Οἱ δημοτικοὶ εἰσπράκτορες ὀφείλουν, ἐπὶ ποινῇ ἀποζημιώσεως, νὰ κρατῶσιν ἐκ τῶν εἰσπραττομένων τὰ ὡς ἀνωτέρω κανονισθέντα ποσὰ, ἅτινα θέλουν πληρώσει εἰς τοὺς εἰρημένους δικαιούχους κατὰ τὴν προσδιορισθεῖσαν ἀναλογίαν.—Ἐὰν δὲ ἡ δημοτικὴ ἀρχὴ δὲν φροντίσῃ νὰ καταχωρηθῶσι τὰ ἀπαιτούμενα ποσὰ εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ ἀμέσως ἐπομένου ἔτους, οἱ πιστωταὶ τοῦ δήμου ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ κάμνωσι κατάσχεσιν ἐπὶ τοῦ πεμπτημορίου τῶν τακτικῶν ἢ ἐκτάκτων προσόδων τοῦ δημοτικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἔτους ἐκείνου καὶ τῶν ἐπομένων.

Νόμος ΣΙΒ' τῆς 1 Ὀκτωβρίου 1852.

«περὶ διοικήσεως τῶν δημοσίων ἐσόδων καὶ ἐξόδων καὶ περὶ δημοσίου λογιστικοῦ τοῦ Κράτους».

49.—Τὰ διὰ τακτικῶν ἀποδείξεων προπληρωνόμενα ἰδία ἀρμοδιότητι τοῦ ταμίου δι' ἔξοδα κατασχέσεως τῶν κινητῶν καὶ ἀκινήτων κτημάτων τῶν ὀφειλετῶν τοῦ δημοσίου, εἰσπράττονται ἀπὸ τὰ πρῶτα κτημάτα τῶν ἐκποιηθέντων κτημάτων.

50.—Ἀναστολὴ ἐκποιήσεως τῶν κτημάτων τῶν δημοσίων ὀφειλετῶν δὲν συγχωρεῖται εἰμὴ ὅταν μετὰ τῆς πληρωμῆς τοῦ ὀλικοῦ χρέους τῶν ἀποδοθῶσιν ἀμέσως καὶ τὰ προπληρωθέντα ἔξοδα κατασχέσεως.

51.—Ἀναστολὴ ἐκποιήσεως τῶν κτημάτων τῶν ὀφειλετῶν τοῦ Δημοσίου, καὶ παρὰ τοῦ Ὑπ. Οἴκον. διαταχθεῖσα, δὲν γίνεται εἰμὴ ἀφοῦ

1. Ὅρα περαιτέρω καὶ ν. ΓΨΔ' τοῦ 1910 «περὶ τόκου ὑπερημερίας τῶν δήμων κλπ.». ἐν σελ. 529.

εισαχθῶσι προηγουμένως εἰς τὸ ταμεῖον τὰ προπληρωθέντα δι' ἔξοδα κατασχέσεως.

86.—Πᾶσα κατάσχεσις χρημάτων ὀφειλομένων ἀπὸ τὸ δημόσιον, πᾶσα δήλωσις τῆς παραχωρήσεως ἢ μεταβιβάσεως αὐτῶν εἰς τρίτα πρόσωπα καὶ ἐν γένει πᾶσα πράξις τείνουσα νὰ ἐμποδίσῃ τὴν πληρωμὴν αὐτῶν, πρέπει νὰ γίνηται παρὰ τοῖς ταμίαις ἐκεῖνοις, πρὸς τοὺς ὁποίους ἐκδίδονται τὰ περὶ πληρωμῆς αὐτῶν ἐντάλματα, ἀλλ' εἰδοποιεῖται συγχρόνως καὶ τὸ Ὑπουργεῖον, εἰς τὸ ὁποῖον ὑπάγεται ἢ δαπάνη, ἐπὶ τῆς πληρωμῆς τῆς ὁποίας γίνεται ἡ κατάσχεσις.—Πᾶσα κατάσχεσις ἢ δήλωσις, γενομένη κατ' ἄλλον τρόπον, εἶναι ἄκυρος καὶ θεωρεῖται ὡς μηδέποτε λαβοῦσα χώραν.

87.—Αἱ εἰρημέναι κατασχέσεις ἢ δηλώσεις ἔχουν κῆρος καὶ φέρουν ἀποτελέσματα μόνον ἐπὶ πέντε ἔτη, ἀφ' ἧς ἡμέρας ἐγένοντο, ἐκτὸς εἰάν ἐν τῷ διαστήματι τούτῳ ἀνανεωθῶσιν ὁποιαδήποτε πράξεις, σύμβαισις, ἢ δικαστικὴ ἀπόφασις καὶ ἂν λάβῃ χώραν ἐν τῷ μεταξύ ἐπ' αὐτῶν δὲν μεταβάλλει τὴν ἀνωτέρω διάταξιν, ἐπομένως μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τῶν πέντε ἐτῶν διαγράφονται.

88.—Αἱ κατασχέσεις χρημάτων, λόγῳ ἐγγυήσεως κατατεθειμένων, ὅταν μὲν ἀφορῶσι τὸ κεφάλαιον αὐτὸ γίνονται παρὰ τῷ κεντρικῷ ταμεῖῳ, ὅταν δὲ ἀφορῶσι τοὺς τόκους, γίνονται παρὰ τοῖς ταμείοις ὅθεν πληρώνονται.

131.—Ἐπὶ πάσης χρηματικῆς ἐγγυήσεως οἱ δανείσαντες τὰ χρήματα εἰς τοὺς ἐγγυοδότας ἔχουν προνόμιον μετὰ τὸ δημόσιον.

Νόμος ΨΜΒ' τῆς 22 Μαρτίου 1862

«περὶ συστάσεως φρενοκομείων»¹.

Γ'. Μέτρα πρὸς συντήρησιν τῆς παρουσίας φρενοβλαβοῦς ἐντὸς φρενοκομείου τοποθετημένου καὶ ὑπὲρ τοῦ προσώπου αὐτοῦ.

24.—Ἐπὶ τῇ αἰτήσει τῶν συγγενῶν ἢ τοῦ συζύγου τοιοῦτου φρενοβλαβοῦς ἢ αὐτοῦ τούτου, ἢ ἀντεπαγγέλτως ἐπιμελείᾳ τοῦ εἰσαγγελέως, τὸ Πρωτοδικεῖον τῆς κατοικίας του ἔχει τὸ δικαίωμα κατὰ τὸ ἄρθρ. 664 Πολ. Δικον. νὰ διορίσῃ δι' ἀποφάσεως ἐν τῷ δικαστικῷ συμβουλίῳ ἐκδομένης προσωρινὸν διαχειριστὴν ἐκτὸς ἂν ὁ φρενοβλαβὴς διατελῇ ἤδη ὑπὸ ἐπίτροπον ὡς ἀνηγορευμένος ἢ ἀνήλικος ἀχειράφετος. Ὁ διορισμὸς οὗτος δὲν δύναται νὰ γενῇ εἰμὴ προηγουμένης γνωμοδοτήσεως τοῦ συγγενικοῦ συμβουλίου καὶ ἀκουσθέντος τοῦ εἰσαγγελέως. Ἡ ἀπόφασις εἶναι ἀνέκκλητος.

25.—Αἱ διατάξεις αἱ ὀρίζουσαι τοὺς λόγους παραιτήσεως ἢ ἀπαλλαγῆς ἐκ τῆς ἐπιτροπείας, ἀνικανότητος πρὸς τὸ ἐπιτροπεύειν καὶ παύσεως ἢ ἀποβολῆς ἐκ τῆς ἐπιτροπείας, ἐφαρμόζονται καὶ εἰς τοὺς προσωρινούς διαχειριστάς.

1. Τὰ ἐν τῷ καμμένῳ ἄρθρῳ διατηρήθησαν ἐν ἰσχύϊ δι' ἄρθρ. 91 § 2 ἀν. ν. 2783 τοῦ 1941 εἰσαγωγικοῦ τοῦ Ἀστ. Κώδικος.

26.—Ἐπὶ τῇ αἰτήσει τῶν ἐχόντων συμφέρον ἢ τοῦ εἰσαγγελέως τὸ δικαστήριον δύναται νὰ παραχωρήσῃ ἐπὶ τῶν κτημάτων τοῦ προσωρινοῦ διαχειριστοῦ ὑπὲρ τοῦ φρενοβλοβοῦς καὶ ὑποθήκην μέχρι ποσοῦ ἐν τῇ ἀποφάσει ὀριζομένου. Ὁ εἰσαγγελεὺς ὀφείλει ἐντὸς δεκαπέντε ἡμερῶν νὰ ζητήσῃ τὴν ἐγγραφήν τῆς ὑποθήκης.

27.—Ὁ προσωρινὸς διαχειριστὴς ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐπιχειρῇ ὅλας τὰς ἀναγκαίας πρὸς συντήρησιν καὶ διαχείρισιν τῆς περιουσίας τοῦ φρενοβλαβοῦς πράξεις, καὶ νὰ πληρώσῃ τὰ χρέη του ἰδίως δύναται νὰ ἐκμισθώσῃ τὰ κτήματα αὐτοῦ, ἐπὶ τρία τὸ πολὺ ἔτη καὶ νὰ ἐκποιῇ τὴν κινήτην αὐτοῦ περιουσίαν δυνάμει ἀδείας τοῦ προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν:—Ἐχει προσέτει τὸ δικαίωμα νὰ παριστᾷ τὸν φρενοβλαβῆ, ἐπὶ πάσης δίκης τὴν περιουσίαν ἀφορώσης, ὡς ἐνάγοντα ἢ ἐναγόμενον.—Εἰς τὰς παρ' αὐτοῦ ἐπιχειρουμένας πράξεις ἐφαρμόζονται ἀναλόγως αἱ περὶ ἐπιτροπείας διατάξεις, καθ' ὅσον ὁ παρὼν νόμος δὲν ὁρίζει ἄλλο τι.

28.—Ὁ προσωρινὸς διαχειριστὴς ὀφείλει πρὸς τοῦτους νὰ φροντίσῃ ἵνα τὰ ἔσοδα τοῦ φρενοβλαβοῦς δαπανῶνται εἰς περιθάλψιν αὐτοῦ καὶ εἰς ἐπιτάχυνσιν αὐτοῦ καὶ ἵνα ὁ φρενοβλαβὴς ἀναλάβῃ τὴν πληρῆ ἐξάσκησιν τῶν δικαιωμάτων του, ἅμα ἢ κατὰστασίς του τὸ ἐπιτρέψῃ.—Ἡ φροντίς αὕτη δύναται ὅμως νὰ ἀνατεθῇ καὶ εἰς ἐπίτηδες κηδεμόνα, ὡς αὐτὸς τὸ δικαστήριον κρίνῃ τοῦτο ἀναγκαῖον. Τοῦτο γίνεται ὑποχρεωτικῶς, ὡς αὐτὸς προσωρινὸς διαχειριστὴς διωρίσθῃ ὁ ἐπίδοξος κληρονόμος τοῦ φρενοβλαβοῦς.—Τοῦ κηδεμόνος τούτου ὁ διορισμὸς γίνεται ὡς ὁ τοῦ προσωρινοῦ διαχειριστοῦ, τὰ δὲ ἔργα αὐτοῦ εἶναι ὡσαύτως ὑποχρεωτικά.

29.—Τὰ ἔργα τοῦ προσωρινοῦ διαχειριστοῦ παύουσιν ἅμα τῇ ἐξόδῳ τοῦ ἐν τῷ φρενοκομείῳ τοποθετηθέντος. Παύουν δὲ αὐτοδικαίως καὶ διὰ τῆς παρελεύσεως τριετίας δύναται ὅμως νὰ διορισθῇ πάλιν ὁ αὐτὸς διαχειριστὴς.

30.—Διορισθέντος προσωρινοῦ διαχειριστοῦ, αἱ ἐπιδόσεις, αἱ ἐνεργηταὶ πρὸς τὸν ἐν φρενοκομείῳ κρατούμενον, γίνονται πρὸς τὸν προσωρινὸν διαχειριστήν. Αἱ τυχόν πρὸς αὐτὸν τὸν πάσχοντα γινόμεναι δύναται κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ δικαστηρίου νὰ κηρυχθῶσιν ἄκυροι. Οἱ ὀρισμοὶ ὅμως τῶν ἀρθρῶν 164—167 καὶ 173 τοῦ ἐμπορικοῦ νόμου δὲν παραβλάπτονται ἐκ τῆς παρουσίας διατάξεως.

31.—Καθ' ἣν περίπτωσιν προσωρινὸς διαχειριστὴς δὲν διωρίσθῃ, ὁ πρόεδρος τῶν Πρωτοδικῶν, κατ' αἴτησιν τοῦ ἐπιμελεστεροῦ διαδίκου, διορίζει δικηγόρον ἢ συμβολαιογράφον τινὰ πρὸς ἐκπροσώπευσιν τοῦ ἐντὸς φρενοκομείου τοποθετουμένου εἰς τὰς ἀπογραφάς, δικαστικὰς ἀπαλοτριώσεις καὶ δικαστικὰς διανομὰς.

Νόμος ΒΦΙΘ' τῆς 26 Φεβρ. 1898

Ἐπερὶ διεθνῶς ἐλέγχου.

2.—Οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν Δυνάμεων ἀπολαμβάνουσι τῶν δικαιωμάτων, ὧν ἀπολαύει καὶ τὸ προσωπικὸν τῶν ἐν Ἑλλάδι διαπεπιστευμένων Πρεσβειῶν.—Ὁ Πρόεδρος τῆς Ἐπιτροπῆς ἀντιπροσωπεύει ταύτην παρὰ

τῇ Ἑλλην. Κυβερνήσει καὶ ἀπέναντι τῶν τρίτων. Θέλει ὑπογράφη ἐν ὀνόματι αὐτῆς τὰς πράξεις καὶ τὴν ἀλληλογραφίαν καὶ θέλει ἐπιβλέπει τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἀποφάσεων αὐτῆς.

34.—Ἡ Διεθνὴς Ἐπιτροπὴ δικαιοῦται εἰς παράστασιν ἐνώπιον τῶν τακτικῶν δικαστηρίων, εἴτε ὡς ἐνάγουσα εἴτε ὡς ἐναγομένη, ἐπὶ πολιτικῶν ἢ ἐμπορικῶν ὑποθέσεων, ἐκτὸς τῶν ἐν τοῖς δυοῖς προηγουμένοις ἀρθροῖς ἀναφερομένων περιπτώσεων.—Διὰ τὴν ὑπογραφήν, κοινοποιήσιν ἢ ἀποδοχὴν παντὸς ἐγγράφου δικαστικοῦ ἢ ἐτέρου ἢ Ἐπιτροπῆ ἀντιπροσωπεύεται ὑπὸ τοῦ Προέδρου αὐτῆς.—Ἀπαγορεύεται καὶ θεωροῦνται ἄκυροι, ὡς πρὸς τε τὴν Ἐπιτροπὴν καὶ ὡς πρὸς τοὺς τρίτους, αἱ πράξεις ἀναγκαστικῆς ἐκτελέσεως, κατασχέσεως, μεσεγγυήσεως καὶ οἰωνδήποτε ἄλλων συντηρητικῶν ἢ ἀναγκαστικῶν μέτρων ἐπὶ τῶν ποσῶν, ἀξιών ἢ ἀπαιτήσεων, τῶν ὑποβεβλημένων εἰς τὸν ἔλεγχον τῆς Διεθνούς Ἐπιτροπῆς.

Νόμος ΓΣΚ' τῆς 19 Ἰουνίου 1907

«περὶ ταμείου συντάξεων τοῦ προσωπικοῦ τῆς ἐταιρείας τῶν Σιδηροδρόμων Πειραιῶς—Ἀθηνῶν—Πελοποννήσου»¹.

3.—Ἀπαγορεύεται ἡ ἐκχώρησις καὶ ἡ κατάσχες τῶν συντάξεων τῶν χορηγουμένων ἐκ τοῦ ταμείου συντάξεων τοῦ προσωπικοῦ τῆς ἐταιρείας τῶν Σιδηροδρόμων Πειραιῶς—Ἀθηνῶν—Πελοποννήσου, ἐξαιρουμένων τῶν περιπτώσεων διατροφῆς συζύγου, ἀνιόντων ἢ κατιόντων ὅποτε ἐπιτρέπεται ἡ ἐκχώρησις ἢ κατάσχες μέχρι τοῦ τριτημορίου αὐτῶν, καὶ ἐν τῇ περιπτώσει κατασχέσεως μόνον δυνάμει πράξεως τοῦ ἀρμοδίου προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν ἢ δικαστικῆς ἀποφάσεως.

1 Δυνάμει ἀρθρ. 7, ἐπεξετάθη: 1) διὰ Β. Δ. 10 Μαΐου 1909 ὑπὲρ τῶν μετόχων ταμείου Συντάξεων Σιδηροδρ. Βορειοδ. Ἑλλάδος, 2) διὰ Β. Δ. 13 Δ/βρίου 1913 ὑπὲρ τοῦ προσωπικοῦ τῶν Ἑλλην. Σιδηροδρόμων.—Ὅμοια ἢ διάταξις ἀρθρ. 25 Π. Δ. 26 Μαΐου 1934 περὶ κυρώσεως Κανονισμοῦ Ταμείου Προνοίας προσωπικοῦ σιδηροδρόμων Θεσσαλίας (δυνάμει ν. 3752), καθ' ὃ «κατ' ἐξαιρέσιν, δυνάμει καὶ συμφώνως πρὸς τοὺς ἐν ἰσχύϊ εἰδικούς νόμους ἐπιτρέπεται ἡ κατάσχες ἢ ἐκχώρησις λόγῳ διατροφῆς συζύγου, ἢ ἀνηλίκων κατιόντων».—Ἐπίσης, κατὰ τὸ ἀρθρ. 25 τοῦ Κανονισμοῦ Ταμείου Προνοίας ΣΠΑΠ, κυρωθέντος διὰ Β.Δ. 13/18 Ἰουνίου 1936, (δυνάμει ν. 3752): «Τὰ χορηγούμενα παρὰ τοῦ Ταμείου Προνοίας βοηθήματα εἰς τοὺς μετόχους καὶ τοὺς κληρονόμους αὐτῶν, καθὼς καὶ οἱ ἀτομικοὶ λογαριασμοὶ αὐτῶν, δὲν δύνανται νὰ κατασχεθῶσιν οὔτε νὰ ἐκχωρηθῶσιν, ἐκτὸς πρὸς ἐξαφάσιν δανείου παρασχεθέντος παρὰ τοῦ Τ. Π. εἰς οἰκοδομ. Συνεταιρισμὸν Προσωπικοῦ ΣΠΑΠ, ἢ ὀφειλῆς τοῦ μετόχου εἰς τὸ Ταμεῖον Προνοίας. Ἐξαιρεῖται ἡ περίπτωσις τῆς διατροφῆς συζύγου ἢ κατιόντων ἀνηλίκων, ὅποτε ἐπιτρέπεται κατάσχες μέχρις 1/4 τοῦ ποσοῦ, κατόπιν ἀδείας τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν».

Νόμος ΓΥΙΑ' τῆς 16/19 Νοεμβρίου 1909

«περὶ Γεν. Ἐκκλησιαστ. Ταμείου κλπ.»¹.

31².—Παραίτησις ἀγωγῆς ἢ ἐνδίκων μέσων, κατάργησις δίκης, συμβιβασμὸς ἐξώδικος ἢ δικαστικὸς μόνον τῇ ἐγκρίσει τοῦ Διοικ. Συμβουλίου δύναται νὰ ἐπιχειρηθῶσιν ὑπὸ τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου διὰ λογαριασμὸν τῆς Μονῆς.

Νόμος ΓΨΔ' τῆς 31 Μαρτίου 1910.

«περὶ τόκου ὑπερημερίας τῶν δήμων κλπ.»³.

2.—Τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 3 τοῦ ν. τῆς 24 Ἰανουαρίου 1852 «περὶ ἐξοφλήσεως τῶν χρεῶν τῶν δήμων»⁴ διατιθέμενον πεμπτημόριον ἐκ τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐσόδων τοῦ δήμου πρὸς ἐξόφλησιν τῶν πιστωτῶν αὐτοῦ ἐξευρίσκειται ἀφοῦ ἐκ τοῦ συνόλου τῶν ἐσόδων τοῦ προϋπολογισμοῦ ἀφαιρεθῶσι: α') οἱ πρὸς ἀνεγνωρισμένας Τραπέζας διὰ δάνεια καταβαλλόμενοι ὑπὸ τοῦ δήμου τόκοι καὶ χρεωλύσιον, ὡς ἐπίσης καὶ οἱ τόκοι, χρεωλύσιον καὶ κεφάλαιον πάντων τῶν ἤδη ὑφισταμένων δανείων δυνάμει νομίμως ἐγκεκριμένων συμβάσεων, β') αἱ δαπάναι τῆς δημοτικῆς ἐκπαιδεύσεως, γ') αἱ βαρύνουσαι τοὺς δήμους εἰσφοραὶ ὑπὲρ τῶν ἄστυν. δαπανῶν τοῦ Κράτους, δ') αἱ ὑπὲρ φιλανθρωπικῶν καταστημάτων δημοτικὰ δαπάναι παντὸς εἶδους, ε') πᾶσα μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ νόμου τούτου προκύπτουσα δημοτικὴ πρόσοδος ἐκ συμβάσεως ἢ εἰδικοῦ νόμου.— Ἡ δημοτικὴ ἀρχὴ ὀφείλει νὰ καταβάλλῃ ἐντὸς τῆς χρήσεως τοῦ δημοτικοῦ προϋπολογισμοῦ τὸ ὡς ἄνω πεμπτημόριον εἰς τοὺς δανειστάς τοῦ δήμου, ὧν αἱ ἀπαιτήσεις στηρίζονται εἰς ἐντάλματα καὶ δικαστικὰ ἀποφάσεις μὴ ὑποκειμένας εἰς ἀναίρεσιν. Οἱ τοιοῦτοι δανειαταὶ, συμμορφωθέντες πρὸς τὸ ἄρθρον 2 ν. ΡΠΘ' τῆς 24 Ἰανουαρίου 1852, δικαιούνται ν' ἀπαιτήσωσι κατὰ τοῦ δήμου πάντα τὰ ἐκτελεστικά μέτρα πρὸς εἰσπραξίν τῆς ἀπαιτήσεως τῶν ἀκεραίας, κατόπιν τῆς ἀδείας τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν, ἂν αἱ ἀπαιτήσεις τῶν δὲν κατεχωρίσθησαν εἴτε εἰς τὸν προϋπολογισμὸν εἴτε εἰς τὸ πεμπτημόριον τοῦ ἀμέσως ἐπομένου ἔτους, ἢ καὶ καταχωρισθεῖσαι δὲν ἐπληρώθησαν μέχρι τῆς 31 Δεκεμβρίου τοῦ ἔτους τούτου.

1. Ἐπανήλθεν ἐν ἰσχύϊ δυνάμει ἄρθρ. 21 ν. 3. 18 Σεβρίου 1929, κυρωθέντος διὰ νόμου 6404 τοῦ 1930 περὶ τροποπ. ν. ΓΥΙΑ' ἀλλὰ δὲν ἰσχύει νῦν μετὰ τὸν ν. 4684 τοῦ 1930 ἄρθρ. 25 δι' αὐτὸν διατηρήθη τὸ ἐν τῷ κειμένῳ ἄρθρ. 31.

2. Διατηρήθη ἐν ἰσχύϊ δι' ἄρθρ. 25 ν. 4684 τοῦ 1930, ἐν ὅρα ἐν οἰκείᾳ θέσει.

3. Ὅρα σχετικῶς καὶ ἄρθρα 18 § 10 καὶ 48 § I στοιχ. ε' Κώδικος Δήμων—Κοινοτήτων ἐν οἰκείᾳ θέσει παρόντος Μέρους.—Καὶ Α. Π. 71 (1935) ἐν Θέμ. ΜΣΤ' σελ. 638.

4. Ὅρα τοῦτον ἐν σελ. 525.

Νόμος 148 τῆς 26 Δεκεμβρίου 1913.

«περὶ μεταφραστικῶν γραφείων καὶ ἀρχιφυλακείων ἐν ταῖς προσαρτωμέναις
χώραις καὶ περὶ ἐρμηνέων ξένων γλωσσῶν»¹.

1.—Παρ' ἐκάστω τῶν ἐν ταῖς προσαρτωμέναις χώραις πρωτοδικείων, πλὴν τῶν τῆς Κρήτης², ἰδρύεται μεταφραστικὸν γραφεῖον, ὃν συνάμα καὶ ἀρχιφυλακείον, ἐγκαθιστάμενον ἐν τῇ καταστάσει τοῦ εἰρημένου δικαστηρίου.

2.—Τὸ προσωπικὸν ἐκάστου τῶν μεταφραστικῶν τούτων γραφείων ἀποτελεῖται, τοῦ μὲν παρὰ τῷ Πρωτοδικεῖῳ Θεσσαλονίκης ἐξ ἑνὸς διευθυντοῦ, τριῶν ἐρμηνέων καὶ τῶν ἀναγκαίων βοηθῶν, τῶν δὲ λοιπῶν ἐξ ἑνὸς ἐρμηνέως καὶ τῶν ἀναγκαίων βοηθῶν... Πάντες οὗτοι δίδουσι τὸν ὄρκον δημοσίου ὑπαλλήλου ἐνώπιον τοῦ οἰκείου δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν δημοσίᾳ συνεδριάζοντος καὶ εἰσὶ δικαστικοὶ ἰπάλληλοι, ἔχοντες βαθμὸν, ὃ διευθυντῆς τμηματάρχου Β' τάξεως, οἱ ἐρμηνεῖς γραμματέως πρωτοδικῶν καὶ οἱ βοηθοὶ ὑπογραμματέως πρωτοδικῶν. Ὑποκείνται δὲ εἰς τὰς πειθαρχικὰς διατάξεις εἰς ἅς οἱ ὡς ἄνω ὁμοιόβαθμοι δικαστικοὶ ὑπάλληλοι, ὑπαγόμενοι ὃ μὲν διευθυντῆς εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ δικαστικοῦ συμβουλίου τοῦ οἰκείου δικαστηρίου τῶν ἐφετῶν, οἱ δὲ ἐρμηνεῖς καὶ βοηθοὶ τοῦ τῶν πρωτοδικῶν.

4.—5³.

6.—Παρ' ἐκάστω μεταφραστικῷ γραφεῖῳ, ἐπιμελεία τοῦ εἰσαγγελέως τοῦ οἰκείου πρωτοδικείου, κατατίθενται πάντα τὰ περιοσθέντα τουρκιστὶ συντεταγμένα ἔγγραφα καὶ βιβλία τῶν δικαστηρίων, ἐκτελεστικῶν τμημάτων δικαστικῶν ἀρχῶν, συμβολαιογραφείων καὶ κτηματολογικῶν γραφείων καὶ ὑποθηκῶν, τῶν ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ πρωτοδικείου παρ' ᾧ τὸ μεταφραστικὸν γραφεῖον ἐδρευόντων πρὸ τῆς στρατιωτικῆς κατοχῆς, συμπεριλαμβάνονται δὲ καὶ τὰ ἰδιωτικὰ κτηματολόγια, ἅτινα κατὰ προνομιακὰς διατάξεις τοῦ τέως καθεστῶτος ἐδικαιοῦντο νὰ τηρῶσιν οἱ κτήτορες ὠρισμένων κτημάτων, οἵτινες καὶ ὑποχρεοῦνται εἰς τὴν παράδοσιν τῶν εἰρημένων βιβλίων μετὰ πάντων τῶν σχετικῶν ἐγγράφων ἐν ἀρνήσει δὲ ἢ δυστροπία ἀφαιροῦνται τούτα διὰ τῆς εἰσαγγελικῆς ἀρχῆς καὶ καταδικάζονται οἱ κάτοχοι εἰς χρηματικὴν ποινὴν δραχ. πεντακοσίων μερὶ, πεντακισχιλίων καὶ φυλάκισιν τριῶν μηνῶν μερὶ δύο ἐτῶν.—Διὰ τῶν ἀνωτέρω καταρτίζεται ἴδιον ἀρχεῖον τουρκι-

1. Διὰ τοῦ ν. 2229 τοῦ 1920 ἀρθρ. 18, ἐπεξετάθη ὁ ν. 148 καὶ εἰς τὴν Θράκην, διὰ δὲ Β.Δ. 1 Νοεμβρίου 1923 ἰδρύθησαν μεταφραστικὰ γραφεῖα εἰς τὰ Πρωτοδικεῖα Ροδόπης καὶ Ἐβρου. Διὰ ν. δ. 1143 τοῦ 1949 συνέστη μεταφραστ. γραφεῖον ἐν Ρόδῳ ἀρμόδιον διὰ τὰς μεταφραστικὰς ἐργασίας (συμφωνῶς ν. 148) πάντων τῶν ἐν Ρόδῳ δικαστηρίων.

2. Ὑπάρχουσι τοιαῦτα, δυνάμει ν. τῆς Κρητ. Πολιτείας, παραμείναντος ἐν ἰσχύϊ δυνάμει ἀρθρ. 31 § 2 ν. 148, ἐν Χανίοις, Ἡρακλείῳ, Ρεθύμνῳ καὶ Λασηθίῳ.

3. Ὅρῳσι προσόντα διορισμοῦ καὶ μισθῶν.

κῶν ἐγγράφων καὶ βιβλίων παρ' ἐκάστῳ πρωτοδικεῖῳ, οὗ ἀρχιεπιφύλαξ εἶνε ἐν μὲν τῷ τῆς Θεσσαλονίκης ὁ διευθυντὴς τοῦ μεταφραστικοῦ γραφείου, ἐν δὲ τοῖς λοιποῖς πρωτοδικείοις οἱ παρ' αὐτοῖς ἐρμηνεῖς τῆς τουρκικῆς γλώσσης.

7.—Τὰ καθήκοντα τοῦ διευθυντοῦ καὶ τῶν ἐρμηνέων τῶν μεταφραστικῶν γραφείων εἰσὶ τὰ ἑξῆς : α') Προσλαμβάνονται ὡς διερμηνεῖς τῆς τουρκικῆς γλώσσης εἰς ἀπάσας τὰς περιπτώσεις, καθ' ἃς παρίσταται ἀνάγκη τοιοῦτων ἐνώπιον οἰασδῆποτε ἐν τῇ ἔδρᾳ αὐτῶν δικαστικῆς ἀρχῆς κατὰ τὰς διατάξεις τῆς ποινικῆς δικονομίας. β') Ἐκδίδουσιν ἐκ τῶν ἐν τῷ ἀρχεῖῳ τῷ καὶ παρὰ τῷ μεταφραστικῷ γραφεῖῳ εἰς ὃ εἰσὶ διωρισμένοι κατατεθειμένων τουρκικῶν πρωτοτύπων ἐγγράφων καὶ βιβλίων τῶν ἀνωτέρω ἀναφερομένων, εἴτε ἀντίγραφα τουρκιστὶ γεγραμμένα, εἴτε ἀπόγραφα ἢ ἀντίγραφα μεταπεφρασμένα ἑλληνιστὶ, εἴτε πιστοποιητικὰ εἰς τὴν ἑλληνικὴν γλῶσσαν, συμφώνως τῇ περὶ τούτου αἰτήσει τῶν ἐνδιαφερομένων, βεβαιοῦντες τὴν ἀκρίβειαν τῆς μεταφράσεως καὶ ἐν τῇ κατὰ πάντα ὁμοίῳ τούτων πρὸς τὰ πρωτότυπα. γ') Μεταφράζουσιν ἐκ τῆς τουρκικῆς εἰς τὴν ἑλληνικὴν καὶ τὰνάλαιν, ἐπὶ τῇ παραγγελίᾳ τῶν δημοσίων ἀρχῶν ἢ ἐπὶ τῇ αἰτήσει τῶν ιδιωτῶν, πᾶν ἐγγράφον, βεβαιοῦντες τὴν ἀκρίβειαν τῆς μεταφράσεως καὶ δ') Ἐξελέγχουσι καὶ βεβαιοῦσιν ὡσαύτως, ἐπὶ παραγγελίᾳ τῶν δημοσίων ἀρχῶν ἢ ἐπὶ τῇ αἰτήσει ιδιωτῶν, τὴν ἀκρίβειαν τῆς παρ' ἄλλων γενομένης μεταφράσεως παντὸς εἶδους ἐγγράφων ἐκ τῆς τουρκικῆς εἰς τὴν ἑλληνικὴν καὶ τὰνάλαιν.

8.—Οἱ ἐρμηνεῖς τοῦ παρὰ τῷ Πρωτοδικεῖῳ Θεσσαλονίκης μεταφραστικοῦ γραφείου διατελοῦσιν ὑπὸ τὴν ἀμεσον ἐποπτεῖαν τοῦ διευθυντοῦ τοῦ γραφείου τούτου καὶ ἀναπληροῦσιν αὐτὸν κατὰ σειρὰν τῆς ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ ἀρχαιότητος αὐτῶν. Οἱ βοηθοὶ διατελοῦσιν ὑπὸ τὰς ἀμέσους διαταγὰς τοῦ διευθυντοῦ καὶ τῶν ἐρμηνέων καὶ βοηθοῦσι τούτους εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν καθήκοντων αὐτῶν προπαρασκευάζοντες τὰς μεταφράσεις, ἃς ὑπὸ ἰδίαν εὐθύνην ἐπιθεωροῦσι καὶ διορθῶνουσιν οὗτοι, καὶ ἀντιγράφοντες τὰς γενομένας μεταφράσεις.

9.—Ἐν τῇ περιπτώσει τοῦ ἔδαφιου α' τοῦ ἀρθροῦ 7ου ἐπὶ τῶν ἐρμηνέων καὶ τοῦ διευθυντοῦ ἐφαρμόζονται αἱ περὶ ἐξαιρέσεως διατάξεις τῆς ποινικῆς καὶ πολιτικῆς δικονομίας. Κατὰ τὰς περιπτώσεις τῶν λοιπῶν ἔδαφιων τοῦ αὐτοῦ ἀρθροῦ ἐφαρμόζονται αἱ περὶ ἐξαιρέσεως τῶν συμβολαιογράφων διατάξεις τοῦ ἀρθρ. 177 τοῦ Ὁργανισμοῦ τῶν Δικαστηρίων. Ἐξαιρουμένων ἢ κωλυομένων πάντων τῶν παρὰ τῷ δικαστηρίῳ διωρισμένων ἐρμηνέων, καλεῖται ὅπως ἐκτελέσῃ τὰ καθήκοντα ἐρμηνέως εἰς τῶν διωρισμένων βοηθῶν τοῦ παρὰ τῷ αὐτῷ πρωτοδικεῖῳ μεταφραστικοῦ γραφείου καὶ ἐν ἑλλείψει ἢ κωλύματι καὶ αὐτῶν προσλαμβάνεται εἰδικὸς ἐρμηνεὺς κατὰ τὰς διατάξεις τῆς πολιτικῆς καὶ ποινικῆς δικονομίας.

10.—Ὅταν ζητῆται ἡ ἔκδοσις ἑλληνιστὶ μεταφρασμένων ἀπογράφων ἐκ τουρκικῶν ἐγγράφων ἢ βιβλίων τῶν ἐν ἀρθρῷ 6 ἀναφερομένων, τῶν ἐν τῷ ἀρχεῖῳ κατατεθειμένων, τὸ μεταπεφρασμένον τοῦτο ἀπόγραφον καταχωρεῖται κατ' αὐξοῦντα ἀριθμὸν εἰς εἰδικὸν βιβλίον μονογραφημένον

παρά τοῦ προέδρου τοῦ οἰκείου πρωτοδικείου καὶ γίνεται μνσία τῆς τοιαύτης καταχωρίσεως ἐν τῷ διδομένῳ πρὸς τὸν αἰτοῦντα ἀπογράφῳ. — Δι' ἕκαστον εἶδος ἐγγράφου τηρεῖται ἴδιον βιβλίον ἀπογράφων. — Ὁ ἐκτελεστήριος τύπος περιάπτεται συμφώνως ταῖς διατάξεσι ἐπὶ τοῦ ὀργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων καὶ πολιτικῆς καὶ ποινικῆς δικονομίας ἐν τῷ ἐν τῷ ἀνωτέρῳ βιβλίῳ κατακεχωρημένου πρωτοτύπου μεταφράσεως ἀπογράφου. — Ὅσακις τὸ πρωτότυπον τοῦ τουρκιστὶ γεγραμμένου ἐγγράφου, οὗ ζητεῖται ἡ ἐκδοσις ἀπογράφου, ἔχει ἀπολεσθῆ, σώζεται δ' ἐπίσημον ἀντίγραφον τοῦτου νόμιμως ἐκδεδομένον τῇ ἀδείᾳ τοῦ προέδρου τοῦ οἰκείου πρωτοδικείου, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρ. 197 τοῦ Δικ. Ὁργαν. ἐκδιδόμενη, ἐπιτρέπεται ἡ ἐκδοσις μεταπεφρασμένου ἀπογράφου ἐκ τοῦ σωζομένου ἐπίσημου ἀντιγράφου, τὸ δὲ ἐξ οὗ ἡ μετάφρασις ἀντίγραφον κρατεῖται καὶ διαφυλάσσεται ἐν τῷ μεταφραστικῷ γραφεῖῳ.

11. — Παρ' ἕκαστῳ μεταφραστικῷ γραφεῖῳ τηρεῖται βιβλίον μονογραφημένον παρά τοῦ προέδρου τοῦ οἰκείου πρωτοδικείου εἰς ὃ καταχωρίζονται κατ' αὐξοῦντα ἀριθμὸν καὶ ἐν περιλήψει παντὸς πρὸς μετάφρασιν ἢ ἐπικύρωσιν μεταφράσεως παραδιδόμενου αὐτοῖς ἐγγράφου, ὁ χρόνος τῆς παραδόσεως καὶ τῆς ἐπιστροφῆς καὶ τὸ καταβληθὲν δικαίωμα πρὸς μετάφρασιν ἢ ἐπικύρωσιν. — Ἐπίσης κατὰ τὸν αὐτὸν τύπον τηρεῖται ἰδιαιτέρον βιβλίον τῶν ἐκδιδομένων πιστοποιητικῶν.

12¹. —

13. — Αἱ παρά τῶν ἐρμηνέων τῶν μεταφραστικῶν γραφείων ἢ τοῦ διευθυντοῦ τοῦ παρά τῷ Πρωτοδικεῖῳ Θεσσαλονίκης μεταφραστικοῦ γραφείου ἐπικεκυρωμένα κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἐκδόσεις ἀπογράφων, ἀντιγράφων, πιστοποιητικῶν καὶ μεταφράσεις ἢ ἐξελέγξεις καὶ ἐπικυρώσεις τῆς ἀκριβείας τῶν μεταφράσεων παρ' ἄλλων γενομένων τουρκικῶν ἐγγράφων τεκμαίρονται ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων ἢ ἄλλης ἀρχῆς ὅμοιαι πρὸς τὸ πρωτότυπον καὶ ἀκριβεῖς.

14. — Μόνον ἐὰν ὁ ἔχων νόμιμον συμφέρον ἀμφισβήτησιν τὴν ἀκρίβειαν τῆς μεταφράσεως κατὰ τὰ οὐσιώδη αὐτῆς μέρη, ὥρισε δ' ἐγγράφως τίνων μερῶν συγκεκριμένως ἀμφισβητεῖ τὴν ἀκρίβειαν καὶ προκαταβάλλῃ συγχρόνως παρά τῷ γραμματεῖ τοῦ δικαστηρίου δραχ. ἑκατὸν μὲν, ἐὰν ἡ ἀμφισβήτησις ἐγείρεται ἐνώπιον πολυμελοῦς δικαστηρίου· εἴκοσι δὲ ἐνώπιον εἰρηνοδικείου ἢ πρωτοδικείου², δύναται τὸ δικαστήριον, ἂν ἐκ τῆς ἀμφισβήτησεως γεννῶνται εἰς αὐτὸ οὐσιώδεις ἐνδοιασμοὶ περὶ τῆς ἀκριβείας τῆς μεταφράσεως, νὰ διατάξῃ πραγματογνωμοσύνην πρὸς ἔλεγχον ταύτης, ἐνεργουμένην κατὰ τὰς περὶ ταύτης διατάξεις τῆς πολιτικῆς καὶ ποινικῆς δικονομίας.

15. — Ἄν μὴ προκαταβληθῆ τὸ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον παράβολον, ἢ ἂν μὴ ὀρισθῶσιν ἐγγράφως τὰ μέρη τῆς μεταφράσεως, ὧν ἀμφισβητεῖται ἡ ἀκρίβεια, ἡ ἀμφισβήτησις εἶναι ἀπαράδεκτος. Τὸ παράβολον καταπίπτει ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου Ταμείου, ἐὰν ἡ μετάφρασις βεβαιωθῆ ἀκριβῆς κατὰ τὰ ἀμφισβητηθέντα μέρη, ἄλλως διατάσσεται ἡ

1. Ἀφορᾷ τέλη τῶν ἐγγράφων καὶ δικαιώματα τῶν ἐρμηνέων.

2. Γρ. «πταιροματοδικείου».

ἀπόδοσις τούτου πρὸς τὸν ἀμφισβητήσαντα δι᾿ ἀδικον ἐν περιπτώσει παραιτήσεως τοῦ εἰρημένου διαδίκου ἀπὸ τῆς ἀμφισβητήσεως ἢ διεξαγωγῆς τῆς ἀποδείξεως τὸ παρόβολον καταπίπτει ὡσαύτως.

16.—Οὐδείς δύναται νὰ ἐπικαλεσθῆ πρὸς ἀπόδειξιν συστάσεως, ἀλλοιώσεως ἢ καταργήσεως δικαιωμάτων ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων ἢ ἄλλης ἀρχῆς ἐγγραφον τουρκιστὶ συντεταγμένον, ἂν μὴ συνοδεύηται τοῦτο ὑπὸ κεκρωμένης μεταφράσεως αὐτοῦ.

17.—Παρὰ τῷ παρὰ τῷ Πρωτοδικεῖῳ Θεσσαλονίκης μεταφραστικῷ γραφεῖῳ διορίζεται προσέτι εἰς ἐρμηνεὺς τῆς ἐβραϊκῆς καὶ ἰσπανικῆς γλώσσης τῆς κατὰ τὸ ἐβραϊκὸν γλωσσικὸν ἰδίωμα ἐν χρήσει ἐν Θεσσαλονικίᾳ...

18.—Ὁ ἐρμηνεὺς οὗτος ἐργάζεται παρὰ τῷ μεταφραστικῷ γραφεῖῳ Θεσσαλονίκης καὶ διατελεῖ ὑπὸ τὴν ἄμεσον ἐποπτεῖαν τοῦ διευθυντοῦ ἢ ἀναπληρωτοῦ τοῦ μεταφραστικοῦ γραφεῖου. Δίδει ὄρκον καὶ ὑπόκειται εἰς πειθαρχικὴν κατὰδῶξιν κατὰ τὰ ἀνωτέρω διατεταγμένα, εἶναι δικαστικὸς ὑπάλληλος ἐπὶ βαθμῷ γραμματέως πρωτοδικῶν, ὁ δὲ μισθὸς αὐτοῦ ὀρίζεται....

19.—Τὰ καθήκοντα τῶν ἐρμηνέων τούτων εἰσὶ : α') προσλαμβάνεται ὡς ἐρμηνεὺς τῆς ἐβραϊκῆς καὶ ἰσπανικῆς γλώσσης τῆς κατὰ τὸ ἐν Θεσσαλονικίᾳ γλωσσικὸν ἰδίωμα τῶν ἐβραίων ὀμιλουμένης καὶ γραφομένης εἰς ἀπάσας τὰς περιστάσεις καθ' ἃς παρίσταται ἀνάγκη τοιούτου ἐνώπιον οἰασδήποτε ἐν τῇ ἔδρᾳ αὐτοῦ δικαστικῆς ἀρχῆς κατὰ τὰς διατάξεις τῆς πολιτικῆς καὶ ποινικῆς δικονομίας, β') μετφράζει ἐκ τῆς ἐβραϊκῆς ἢ ἰσπανικῆς γλώσσης τῆς ἄνω καθοριζομένης εἰς τὴν ἑλληνικὴν ἢ καὶ τανάπαλιν, ἐπὶ παραγγελίᾳ τῶν δημοσίων ἀρχῶν, ἢ ἐπὶ τῇ αἰτήσῃ ἰδιωτῶν, βεβαιοῖ τὴν ἀκριβεῖαν τῆς παρ' ἄλλων γενομένης μεταφράσεως παντὸς εἴδους ἐγγράφοι ἐκ τῆς ἐβραϊκῆς ἢ τῆς ἀνωτέρω ἰσπανικῆς εἰς τὴν ἑλληνικὴν καὶ τανάπαλιν.

20.—Αἱ διατάξεις τῶν ἀνωτέρω ἀρθρῶν 9—16 περὶ ἐρμηνέων τῶν μεταφραστικῶν γραφείων τῆς τουρκικῆς γλώσσης, περὶ ἐξαιρέσεως καὶ κωλυμάτων, περὶ τοῦ τρόπου τῆς διεξαγωγῆς τῆς πληρεσίας, χαρτοσημάνσεως, καταβολῆς δικαιωμάτων, ἀποδεικτικῆς δυνάμεως τῶν ἐνεργουμένων μεταφράσεων καὶ ἀμφισβητήσεως αὐτῶν ὡς ἀπαράδεκτων, ἐφαρμοζονται καὶ εἰς τὰς παρα τοῦ ἐρμηνέως τούτου ἐνεργουμένας μεταφράσεις ἢ ἄλλας νομίμους πράξεις. Ἀλλὰ τὰ ὀριζόμενα νόμιμα δικαιώματα ἐπὶ μεταφράσεων αἰτήσῃ ἰδιωτῶν ἀνήκουν εἰς αὐτὸν μόνον, δὲν συμμετέχει δ' οὗτος εἰς τὰ μεταφραστικὰ δικαιώματα τῶν ἄλλων ὑπαλλήλων τοῦ γραφεῖου.

21.—Παρ' ἐκάστῳ εἰρηνοδικεῖῳ ἢ πταισματοδικεῖῳ, τῶν ἐν ἀρθρῳ 1 ἀναφερομένων, δύναται κατ' αἴτησιν τοῦ οικείου εἰρηνοδίκου ἢ εἰδικοῦ πταισμοδίκου ἢ ἐπὶ τῇ γνωμοδοτήσει τοῦ προέδρου καὶ εἰσαγγελέως τοῦ ἄρμοδιου πρωτοδικείου περὶ τῆς ὑφισταμένης ἀνάγκης νὰ διορισθῆ διὰ διαταγῆς τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργοῦ εἰς ἐρμηνεὺς τῆς τουρκικῆς γλώσσης.

22.—Διὰ τὸν διορισμὸν τοῦτον ἀπαιτεῖται νὰ γνωρίζωσι τὴν τουρκικὴν καὶ τὴν ἑλληνικὴν γλῶσσαν καὶ νὰ κέκτηνται ἀπολυτήριον ἑλλη-

νικοῦ ἢ ὀθωμανικοῦ δημοσίου ἢ ἰδιωτικοῦ σχολαρχείου. Εἰσὶ δικαστ. ὑπάλληλοι, ἔχοντες βαθμὸν ὑπογραμματέως εἰρηνοδικείου καὶ λαμβάνουσι μισθὸν δρ. ὀγδοήκοντα κατὰ μῆνα. Δίδουσι τὸν ὄρκον δημοσίου ὑπαλλήλου ἐνώπιον τοῦ εἰρηνοδικείου ἢ πταισματοδικείου, παρ' ᾧ εἰσὶ διωρισμένοι, δημοσίᾳ συνεδριάζοντος, καὶ ὑπόκεινται εἰς τὰς πειθαρχικὰς διατάξεις τὰς ἰσχυοῦσας ἐπὶ τῶν ὁμοιοβάθμων αὐτοῖς δικαστ. ὑπαλλήλων.

23.—Τὰ καθήκοντα τῶν ἐρμηνέων τούτων εἰσὶ νὰ προσλαμβάνωνται ὡς ἐρμηνεῖς τῆς τουρκικῆς γλώσσης εἰς ἀπάσας τὰς περιστάσεις, καθ' ἃς παρίσταται ἀνάγκη τοιούτων ἐνώπιον οἰασοῦν ἐν τῇ ἔδρᾳ τοῦ εἰρηνοδικείου ἢ πταισματοδικείου, παρ' ᾧ εἰσὶ διωρισμένοι δικαστ. ἀρχῆς κατὰ τὰς διατάξεις τῆς πολιτικῆς καὶ ποιν. δικονομίας. Αἱ περὶ ἐξιμώσεως διατάξεις τῆς πολιτικῆς καὶ ποιν. δικονομίας, ἐφαρμοζονται καὶ ἐπὶ τούτων, ὅτε προσλαμβάνεται εἰδικὸς ἐρμηνεὺς, κατὰ τὰς δικονομικὰς διατάξεις διοριζόμενος.

24.—Διὰ Β.Δ. προκαλουμένου ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργοῦ διορίζονται παρ' ἐκάστῳ πρωτοδικεῖῳ ἄμισθοι ἐρμηνεῖς τῆς γαλλικῆς, γερμανικῆς, ἀγγλικῆς καὶ ἰταλικῆς γλώσσης, παρ' οἷς δὲ πρωτοδικεῖοις δὲν ὑφίσταται μεταφραστικὸν γραφεῖον, κατὰ τ' ἀνωτέρω, καὶ τῆς τουρκικῆς, εἰς ἢ δύο δι' ἐκάστην ἢ πλείονας τῶν γλωσσῶν τούτων.

25¹.—Δίδουσι τὸν ὄρκον τοῦ δημοσίου ὑπαλλήλου ἐνώπιον τοῦ παρ' ᾧ διορίζονται πρωτοδικεῖου δημοσίᾳ συνεδριάζοντος, εἰάν δὲν εἶνε ἤδη ὠρτισμένοι ἐν ἐνεργείᾳ ὑπάλληλοι, καὶ ὑπόκεινται ὡς πρὸς τὴν ἐνάσκησιν τῶν καθηκόντων τούτων εἰς πειθαρχικὴν καταδιώξιν, ἐφαρμοζομένων κατ' αὐτῶν τῶν σχετικῶν πρὸς τοὺς δικαστ. γραμματεῖς διατάξεων τοῦ ὄργαν. τῶν δικαστηρίων, ὑπαγόμενοι εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ συμβουλίου τοῦ οἰκείου δικαστηρίου πρωτοδικῶν.

26.—Τὰ καθήκοντα τῶν ἀμισθῶν τούτων ἐρμηνέων εἰσὶ : α') μεταφράζουσιν ἐκ τῆς γλώσσης δι' ἣν εἰσὶ διωρισμένοι εἰς τὴν ἑλληνικὴν καὶ τανάπαλιν ἐπὶ παραγγελίᾳ τῶν δικαστηρίων καὶ τῶν δικαστικῶν ἢ ἄλλων ἀρχῶν, ἢ ἐπὶ τῇ αἰτήσῃ τῶν ἰδιωτῶν, πᾶν ἔγγραφον βεβαιούντες τὴν ἀκρίβειαν τῆς μεταφράσεως, καὶ β') ἐξελέγχουσι καὶ βεβαιοῦσιν ἐπὶ παραγγελίᾳ τῶν δημοσίων ἀρχῶν, ἢ ἐπὶ τῇ αἰτήσῃ τῶν ἰδιωτῶν τὴν ἀκρίβειαν τῆς παρ' ἄλλου γενομένης μεταφράσεως παντὸς ἔγγραφου ἐκ τῆς γλώσσης, δι' ἣν ἔχουσι διορισθῆ, εἰς τὴν Ἑλληνικὴν καὶ τανάπαλιν.

27².—

28.—Ἐπὶ τῶν ἀμισθῶν τούτων ἐρμηνέων καὶ τῆς ἀποδεικτικῆς δυνάμεως τῶν παρ' αὐτῶν γενομένων μεταφράσεων ἢ ἐξελέξεων καὶ ἐπικυρώσεων τῆς ἀκρίβειας τούτων ἐφαρμοζόνται αἱ διατάξεις τῶν ἀνωτέρω ἀρθρῶν 9 ἔδ. 2, 11, 13, 14, 15 καὶ 16, ἀλλὰ τοῦ τελευταίου μόνον ὡς ἂν ἐν τῷ τόπῳ τοῦ δικαστηρίου ὑπάρχῃ διωρισμένος ἐρμηνεὺς τῆς γλώσσης εἰς ἣν εἶναι γεγραμμένος τὸ ἔγγραφον.

29.—Ἐρμηνεὺς, ὡς ἄνω διορισθεῖς, ἀρνούμενος ἄνευ ἀποχρῶντος

1. Ἡ παρ. α', ὀρῶσα τὰ προσόντα τῶν ἀμισθῶν ἐρμηνέων, παραλείπεται.

2. Παραλείπεται ὁρῶν τέλη μεταφράσεων καὶ δικαιώματα.

λόγου να ἐκτελέσῃ αἰτουμένην μετάφρασιν ἢ ἐξελεγξίν καὶ ἐπικύρωσιν τῆς ἀκριβείας ταύτης ἢ ἀξίων μείζονα τῆς νομίμου ἀμοιβῆς, ἐκτὸς τῆς πειθαρχικῆς καταδιώξεως εἰς ἣν ὑπόκειται τιμωρεῖται παρὰ τοῦ δικαστηρίου τῶν πλημμελειοδικῶν, παρ' ᾧ εἶναι διωρισμένος, διὰ χρηματικῆς ποινῆς δραχμῶν εἴκοσιν ἕως διακοσίων, ἐφ' ἑραμοζομένου κατ' αὐτοῦ καὶ τοῦ ἀρθροῦ 24 τοῦ ποινικοῦ νόμου.

30.— Ἐν ἐλλείψει ἢ κωλύματι τῶν δυνάμει τοῦ παρόντος διοριζομένων ἐρμηγέων ἔχει δικαίωμα ὁ πρόεδρος τοῦ ἀρμοδίου δικαστηρίου, ὁ εἰρηνοδίκης ἢ πταισματοδίκης, πᾶς εἰσηγητῆς καὶ πᾶς ἀνακο. ὑπάλληλος νὰ διορίξῃ αὐτεπαγγέλτως ἢ κατ' αἴτησιν τῶν ἐχόντων συμφέρον εἰδικούς ἐρμηγεῖς ἢ μεταφραστάς. Ὡς πρὸς τὸν διορισμόν, τὸν ὄρκον, τὰ ἀπὸ αἰθῶντα, τὸ κύρος καὶ τὴν ἀποδεικτικὴν δύναμιν τῶν μεταφραστῶν καὶ τὴν ἀποζημίωσιν αὐτῶν ἰσχύουσιν αἱ διατάξεις τῆς πολιτικῆς καὶ ποιν. δικονομίας, τοῦ ποινικοῦ νόμου καὶ τῆς ποιν. διατιμῆσεως, ὡς αὕτη ἐτροποποιήθη.

31.— Καταργοῦνται οἱ νόμοι ΔΞΓ' τοῦ 1882 περὶ διορισμῶν ἐρμηγέων τῆς τουρκικῆς γλώσσης ἐν τοῖς δικαστηρίοις τῶν νέων ἐπαρχιῶν, καὶ ΓΨΜΑ' τοῦ 1911 περὶ καταργήσεως τῶν θέσεων ἐρμηγέων παρὰ τοῖς πρωτοδικείοις Λαρίσης καὶ Τρικυάλων.— Ἐν Κρήτῃ διατηροῦνται ἐν ἰσχύϊ τὰ ἐκεῖ ὑπάρχοντα γραφεῖα καὶ αἱ διέπουσαι ταῦτα διατάξεις. Ὁ ἀριθμὸς δὲ τῶν παρ' αὐτοῖς βοηθῶν ὀρίζεται κατὰ τὸ ἀρθρ. 2 τοῦ παρόντος νόμου. . . .

Καταστατικὸν τοῦ Μετοχ. Ταμείου πολ. ὑπαλλήλων

(ἐγκριθὲν διὰ Β.Δ. 7 Ἀυγούστου 1919 δυνάμει ν. 1636 τοῦ 1919).

42.—1. Ἀπαγορεύεται ἡ ἐκχώρησις καὶ ἡ κατάσχεσις τῶν ὑπὸ τοῦ Μετοχικοῦ ταμείου παρεχομένων μερισμάτων, βοηθημάτων καὶ ἐπι-

1. Ὡς συνεπλ. δι' ἀρθρ. 5 § 3 ν. 4752 τοῦ 1930.— Κατὰ τὸ Π. Δ. 26 Ὀκτωβ. 1934 (ἐν ᾧφει ἀρθρ. 6 § 1 ν. 4139 τοῦ 1929), «περὶ τροποποιήσεων διατάξεων τινῶν τοῦ Μ.Τ.Π.Υ. περὶ συστάσεως ὑπηρεσίας καταθέσεων κλπ.» : Αἱ πάσης φύσεως ἔντοκοι καταθέσεις παρὰ τῷ Μ.Τ.Π.Υ. εἶνε ἀκατάσχετοι... Τὸ Μ.Τ.Π.Υ. ἐν τῇ ἐκτελέσει τῶν ἐργασιῶν του ἀπολαύει ἀπάντων τῶν δικαιωμάτων καὶ προνομίων τῶν ἀγωνήμων ἐταιρειῶν τῶν προβλεπομένων ἐκάστοτε ὑπὸ τῶν σχετικῶν νόμων».

Σχετικὸν καὶ τὸ ἀρθρ. 18 ν. δ. 12 Φεβρ. 1923 «περὶ συμπλήρωσεως κλπ. τῶν περὶ Μετ. Ταμ. Πολ. Ὑπαλλήλων διατάξεων», ἔχον ὡς ἑξῆς :

«1. Οὐδέποτε διατάσσεται προσωρινὴ ἐκτέλεσις κατὰ τοῦ μετοχικοῦ ταμείου. Ἐπὶ πάσης δὲ τελεσιδικίου δικαστικῆς ἀποφάσεως κατ' αὐτοῦ ἔχει ἀνασταλτικὴν δύναμιν ἡ ὑπὸ τούτου ἀσκηθεῖσα αἴτησις περὶ ἀναίρεσεως ὡς καὶ ἡ πρὸς ἐνάσκησιν ταύτης προθεομία. Ὡς πρὸς τὴν ἐπὶ δικαστηρίου παράστασιν τοῦ ταμείου ὡς διαδίκου ὑφ' οἰανδήποτε ἰδιότητα δὲν ἀπαιτεῖται ἡ τήρησις τῶν ἐν ἀρθρ. 75 πολ. δικον. καὶ τῶν ἐν τῷ ἀπὸ 12 Μαῦου 1835 Β. διατ. ὀριζομένων.—2. Οἱ εἰς τὸ Ταμεῖον ἐπιβαλλόμενοι διὰ δικαστικῶν

στροφῶν καταθέσεων. Τῆς ἀπαγορεύσεως ταύτης ἐξαιρεῖται τὸ Μετοχ. Ταμείον διὰ τὰ εἰς αὐτὸ ὀφειλόμενα. Ἐπιτρέπεται ἐξαιρετικῶς ἡ κατάσχεσις τοῦ 1/4 τοῦ τριμηνιαίου μερίσματος ἢ τοῦ ἐφ' ἅπαξ βοηθήματος, λόγω διατροφῆς συζύγου ἢ τέκνων¹.

ἀποφάσεων ὄρκοι δίδονται ὑπὸ τοῦ διευθυντοῦ αὐτοῦ, καὶ τούτου κωλυμένου ὑπὸ τοῦ νομίμου αὐτοῦ ἀναπληρωτοῦ. Κατὰ πᾶσαν περίπτωσιν ὁ ὄρκος διατυπῶνται ὑπὸ τὸν τύπον τοῦ πιστεύειν καὶ μὴ γινώσκειν, εἰς τὴν τροποποίησιν δὲ τοῦ τύπου τούτου δύναται νὰ προβῇ ὁ διευθυντὴς κατὰ τὴν δόσιν τοῦ ὄρκου καὶ ἐν τῇ περιπτώσει κατὰ τὴν ὁποίαν διςτυπώθη ἄλλως χωρὶς νὰ εἶναι ἀναγκαῖα νὰ προκληθῇ περὶ τούτου ἀπόφασις».

2. Παρομοίως διατάξεις περιέχουσι :

α) ἄρθρ. 63 Π. Δ. 21 Ὀβρίου 1932 «περὶ κωδικοποιήσεως ν. Μετοχ. Ταμ. Πολ. Ναυτικοῦ», καθ' ὃ : Δὲν ἐπιτρέπεται ἡ ἐκχώρησις ἢ κατάσχεσις τοῦ μερίσματος τόσον τῶν ἀποστράτων μετόχων τοῦ Ταμείου ὅσον καὶ τῶν χηρευουσῶν οἰκογενειῶν αὐτῶν εἰμὴ μόνον 1) ὡς πρὸς τὸ δημόσιον ἢ διὰ διατροφὴν συζύγου, κατιόντων ἢ ἀνιόντων, ὁπότε ἐπιτρέπεται ἡ κατάσχεσις τοῦ ἐνὸς τετάρτου μερίσματος, καὶ 2) δι' ὀφειλᾶς εἰς τὸ Μετ. Ταμ. Π. Ν. καὶ τὰ ταμεία Ἀλληλοβοηθείας ἀξιοματικῶν καὶ ὑπαξιοματικῶν προσερχομένων ἐξ οἰασδῆποτε αἰτίας, ὁπότε ἐπιτρέπεται κατάσχεσις καὶ παρακράτησις ὁλοκλήρου τοῦ μερίσματος κατὰ τὴν περὶ τούτου εἰδικὴν ἐκάστοτε ἀπόφασιν τοῦ Διοικ. Συμβουλίου. Διὰ τὴν ὡς ἄνω κατάσχεσιν καὶ παρακράτησιν λόγω ὀφειλῆς εἰς τὸ Ταμείον ἢ Ταμεία Ἀλληλοβοηθείας ἢ τὸ Δημόσιον δὲν ἀπαιτεῖται δικαστικὴ παρέμβασις ἀλλ' ἀρκεῖ διὰ μὲν τὴν πρὸς ἐξόφλησιν ὀφειλῶν πρὸς τὸ ταμείον καὶ τὰ ταμεία ἀλληλοβοηθείας ἀπόφασις τοῦ Διοικητικοῦ Συμβ. τοῦ Μ.Τ.Π.Ν. διὰ δὲ τὰς πρὸς τὸ Δημόσιον ὀφειλᾶς ἐγγραφον τοῦ Ὑπουργ. Ναυτικῶν». Κατὰ δὲ τὸ ἄρθρ. 6464 : «Καὶ τὴν λόγω διατροφῆς συζύγου, ἀνιόντων καὶ κατιόντων παρακράτησιν τοῦ 1/4 τοῦ μερίσματος δύναται τὸ Διοικ. Συμβούλιον νὰ ἐνεργήσῃ, καὶ ἄνευ δικαστικῆς παρεμβάσεως, ὅταν πεισθῇ ἐξ ἀνακρίσεως ἦν δύναται νὰ ἐνεργήσῃ, ὅτι συντρέχουσι αἱ ὑπὸ τοῦ ἀστικοῦ νόμου ὀριζόμεναι ὑποχρεώσεις πρὸς διατροφὴν. Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην ὁ ἀπόστρατος, ἐκ τοῦ μερίσματος τοῦ ὁποιοῦ ἐνεργεῖται τοιαύτη παρακράτησις, ἔχει δικαίωμα νὰ ζητήσῃ ἄρσιν αὐτῆς παρὰ τοῦ Προέδρου τῶν ἐν Ἀθήναις Πρωτοδικῶν ἀμετακλήτως ἀποφασίζοντος, ὁπότε αὕτη σταματᾷ μετὰ τὴν ἐκδοσιν τῆς τελεσιδίκου ἀποφάσεως, τῶν μέχρι τῆς ἐποχῆς ταύτης παρακρατηθέντων μὴ ἀποδιδουμένων αὐτῷ ἐφ' ὅσον κατεβλήθησαν εἰς τὴν ἐγκαταλειφθεῖσαν οἰκογένειαν». — Καὶ κατὰ τὸ ἄρθρ. 68, «ἡ περιουσία τοῦ Μετ. Ταμ. Π. Ν. δὲν ὑπόκειται εἰς κατάσχεσιν».

β) ἄρθρ. 17 ν. δ. 15 Ὀκτωβρ. 1927 «περὶ ταμείου ἀλληλοβοηθείας ἀξιοματικῶν», κυρωθέντος διὰ ν. 3478 τοῦ 1928, καθ' ὃ : «Ἡ περιουσία τοῦ Ταμείου ὡς καὶ τὰ ὑπὸ τούτου καταβαλλόμενα βοηθήματα ἐν γένει ἢ ἐπιστροφαι καταθέσεων δὲν ὑπόκεινται εἰς κατάσχεσιν ἢ ἐκχώρησιν δι' οἰονδῆποτε λόγον...».

γ) ἄρθρ. 29 κωδικοπ. (διὰ Π. Δ. 24 Ἀπριλίου 1931) ν. 5042 «περὶ συστάσεως ταμείου Ἀλληλοβοηθείας ἀξιοματικῶν καὶ ὑπαξιοματικῶν Π. Ν. κλπ.», καθ' ὃ, «ἡ περιουσία τῶν ταμείων καὶ τὰ ὑπ' αὐτῶν καταβαλλόμενα βοηθήματα καὶ αἱ ἀποδιδόμεναι κρατήσεις οὔτε κατάσχονται οὔτε ἐκχω-

Νόμος 2345 τῆς 24 Ἰουνίου 1920

«περὶ προσωρινοῦ ἀρχιμουφτιῆ καὶ μουφτιῶν τῶν ἐν τῷ Κράτει Μουσουλμάνων καὶ περὶ διαχειρίσεως τῶν περιουσιῶν τῶν Μουσουλμανικῶν Κοινοτήτων».

10.—1. Οἱ Μουφτιῆδες, πλὴν τῶν καθαρῶς θρησκευτικῶν αὐτῶν καθηκόντων κατὰ τὸν ἱερὸν νόμον, ἐλπτεύουσι τοὺς ἐν τῇ περιφερείᾳ τῶν θρησκευτικῶν καὶ ἐκπαιδευτικῶν λειτουργῶν τῶν Μουσουλμανικῶν κοινοτήτων, ὡς καὶ τὴν ὑπὸ τῶν κοινοτήτων τούτων διαχειρίσιν τῶν βα-

ρῶνται πλὴν τῆς περιπτώσεως τοῦ ἄρθρ. 59 τοῦ κωδικοπ. ν. 2740 Μ.Τ.Π.Ν. (ὅπερ ἐτροποποιήθη ὡς ἀνωτέρω ὑπὸ στοιχ. α' ἐκτίθεται, β') ἔνεκα διατροφῆς συζύγου, κατιόντων ἢ ἀνιόντων ἐπιτρέπεται ἡ κατάσχεσις μόνον τοῦ ἐνός τετάρτου τῶν ὑπὸ τῶν Ταμείων παρεχομένων βοηθημάτων.

δ') ἄρθρ. 21 § 2 καὶ § 3 ἀν. ν. 1725 τοῦ 1939 «περὶ Ταμείου ἀρωγῆς Ἀξιοματικῶν καὶ Ἀνθυλασπιστῶν Χωροφυλακῆς», καθ' ὅ: «2. Ἡ περὶ ἀποφάσεως πλὴν τῶν περιπτώσεων καθ' ἃς ἔχουσιν ἐφαρμογὴν αἱ διατάξεις περὶ διοικ. ἐκτελέσεως.—3. Τὰ πάσης φύσεως δικαιώματα τῶν μετόχων ἐπὶ τοῦ Ταμείου δὲν κατάσχονται οὐδ' ἐκχωροῦνται πρὸς τρίτους ἐκτός τῆς περιπτώσεως τοῦ ἄρθρ. 12 τοῦ παρόντος, παρ. 6. Κατ' ἐξαιρέσιν ὑπόκεινται εἰς κατάσχεσιν ἢ κράτησιν κατὰ τὸ σύνολον μὲν διὰ χρένη αὐτῶν κατὰ σειρὰν προτιμήσεως α') πρὸς τὸ Δημόσιον β') παγίας προκαταβολῆς ὑπηρεσιῶν Χωροφυλακῆς γ') πρὸς Τ.Α.Α.Χ. δ') Ταμ. Ἀλληλοθ. ὄπλιτῶν Χωροφυλακῆς ε') Μετοχ. Ταμείον Στρατοῦ καὶ στ') κατὰ τὸ 1/4 τοῦ

ε') ἄρθρ. 18 ν. 884 τοῦ 1937 «περὶ Ταμείου Ἀλληλοβοηθείας ὄπλιτῶν Χωροφυλακῆς», καθ' ὅ: «Ἡ περιουσία ἐν γένει τοῦ Ταμείου κατάσχεται μόνον κατόπιν τεισειδικοῦ δικαστικῆς ἀποφάσεως. Τὰ πάσης φύσεως δικαιώματα τῶν μετόχων ἐπὶ τοῦ Ταμείου δὲν κατάσχονται οὐδ' ἐκχωροῦνται πρὸς τρίτους πρὸ τῆς ἀπολύσεως τῶν. Κατ' ἐξαιρέσιν ὑπόκεινται εἰς κατάσχεσιν ἢ κράτησιν κατὰ τὸ σύνολον μὲν διὰ χρένη αὐτῶν πρὸς τὸ Τ.Α.Ο.Χ., τὸ 1/4 δὲ δι' ἀπαιτήσιν διατροφῆς συζύγου, ἐφ' ὅσον ὁ γάμος ἔχει ἀναγνωρισθῆ ἐπισημῶς ὑπὸ τῆς ὑπηρεσίας».—Ὅρα ἐπίσης καὶ 1) ἄρθρ. 50 Β. Δ. 16 Δεκεμβρίου 1926 «περὶ κωδικ. νόμων περὶ Ναυτ. Ἀπομ. Ταμείου». 2) ἄρθρ. 15 ν. 1364 τῆς 19 Ἀπριλίου 1918 «περὶ βελτιώσεως Μετοχ. Ταμείου Στρατοῦ». 3) ἄρθρ. 16 Β. Δ. 3 Ἰουλίου 1936 «περὶ κωδικοπ. ν. Ταμ. Προνοίας Δημ. ὑπαλλήλων» ἐν οἰκείᾳ θέσει παρόντος Μέρους.

Κατ' ἐξαιρέσιν τῆς ἐν τῷ κειμένῳ διατάξεως: «1) Ἐπιτρέπεται ἡ κατάσχεσις μέχρι τοῦ 1/4 τῶν παγίων ἀποδοχῶν ἢ συντάξεων, ὡς καὶ ὀλοκλήρου τοῦ ὑπὸ τοῦ Μετ. Ταμείου Πολ. Ὑπαλλήλων καταβαλλομένου μερίσματος τῶν ὀφειλετῶν δημοσίων ὑπαλλήλων ἢ συνταξιούχων μετόχων τοῦ Ταμείου ἐκ δανείων ληφθέντων παρ' αὐτοῦ, πρὸς ἀσφάλειαν τῶν δανείων τούτων, ἀνεξαρτήτως πάσης ἄλλης τυχόν ἐπιτροπομένης κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις κατασχέσεως (ἄρθρα 3 § 3 ν. 4752 τοῦ 1930 «περὶ τροποπ. τοῦ ὄργανοῦ καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων τοῦ Μ. Ταμείου Πολ. Ὑπαλλήλων»).

κουφικῶν περιουσιῶν, ἀσχοῦσι δικαιοδοσίαν μεταξύ Μουσουλμάνων ἐπὶ γάμων, διαζυγίων, διατροφῶν (νεφακά), ἐπιτροπειῶν, κηδεμονιῶν, χειραφείας ἀνηλίκων, ἰσλαμικῶν διαθηκῶν καὶ τῆς ἐξ ἀδιαθέτου διαδοχῆς, ἐφ' ὅσον διέπεται ὑπὸ τοῦ ἱεροῦ Μουσουλμανικοῦ νόμου, καὶ ἔχουσι γνωμοδοτικὴν ἀρμοδιότητα ἐπὶ παντὸς ζητήματος θρησκευτικοῦ, κληρονομικοῦ ἢ τοῦ οἰκογενειακοῦ τῶν Μωαμεθανῶν δικαίου.—2. Πᾶσα ἀπόφασις Μουφτῆ ἐπὶ ζητημάτων ἀμφισβητουμένης δικαιοδοσίας γράφεται ἐπὶ πενταδράχμου χαρτοσήμου, ὑποβάλλεται δὲ ὑπ' αὐτοῦ πρὸς θεώρησιν εἰς τὸν Ἀρχιμουφτῆν, δυνάμενον καὶ νὰ μεταβάλῃ αὐτήν. Ὁ Ἀρχιμουφτῆς ἐπιστρέφει εἰς τὸν Μουφτῆν τὴν θεωρουμένην ἀπόφασιν ¹ ἣτις δὲν δύναται νὰ ἐκτελεσθῇ οὐδὲ ἀποτελεῖ δεδικασμένον μεταξύ τῶν διαδίκων, ἂν μὴ κηρυχθῇ ἐκτελεσθῆ ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ Πρωτοδικείου, εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποῦ ἐδρεύει ὁ ἐκδὸς τὴν ἀπόφασιν Μουφτῆς, κατὰ τὸ ἄρθρον 119 ἐδ. 2 Πολ. Δικ.—3. Ὁ πρόεδρος τῶν Πρωτοδικῶν, εἰς ὃν ὑποβάλλεται δι' ἐγγράφου τοῦ Μουφτῆ, ἐλέχοντος θέσιν πρακτικοῦ καταθέσεως, ἢ ἀπόφασις ἐν πρωτοτυπῶ καὶ κεκυρωμένη μεταφράσει, ἐξετάζει μόνον ἂν αὕτη ἐξεδόθη ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς κατὰ τὸν παρόντα νόμον δικαιοδοσίας τοῦ Μουφτῆ. Ἐν περιπτώσει ἀρνήσεως τοῦ Προέδρου νὰ κηρύξῃ ἐκτελεσθῆ τὴν ἀπόφασιν τοῦ Μουφτῆ, λόγῳ ὑπερβάσεως δικαιοδοσίας, ἢ ὑπόθεσις φέρεται δι' αἰτήσεως τοῦ ἐπιμελεστεροῦ τῶν διαδίκων, κοινοποιουμένης εἰς τὸν ἀντίδικον, ἐνώπιον τοῦ ἀρμοδίου Πρωτοδικείου, συζητουμένη κατὰ τὴν διαδικασίαν τῶν συνολτικῶν δικῶν. Τὸ Πρωτοδικεῖον δὲν δικαιούται νὰ ἐξετάσῃ τὸ περιεχόμενον τῆς ἀποφάσεως τοῦ Μουφτῆ, ἢ δὲ ἀπόφασις δὲν ὑπόκειται εἰς ἐνδίκον μέσον, τακτικὸν ἢ ἔκτακτον.—4. Διὰ Β.Δ. προκαλουμένου ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιῶν Ὑπουργοῦ, προτάσει τοῦ Ἀρχιμουφτῆ, καθορισθῆσονται εἰς τὰ τοὺς Μουφτῆδες διὰ τὰς ὑπ' αὐτῶν ἐκδιδόμενας ἀποφάσεις, ἀδείας γάμου καὶ λοιπὰς κατὰ τὸ ἐδ. 1 πράξεις, καταβαλλόμενα ὑπὸ τοῦ προσκαλοῦντος τὴν πράξιν δικαιώματα.

14.—1. Πᾶσαι αἱ ἀπὸ τῆς προσαρτήσεως τῶν Ν. Χωρῶν ἐκδοθεῖσαι ὑπὸ τῶν Μουφτῆδων ἀποφάσεις ὑπάγονται ὑπὸ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 10 ἐδαφ. 2 καὶ 3.

Νόμος 2456 τῆς 27 Ἰουλ.—2 Ἀὐγ. 1920

«περὶ Ἰσραηλιτικῶν κοινοτήτων» ²

1.—Εἰς ἅς πόλεις τοῦ Βασιλείου κατοικοῦσι μονίμως πλείονες τῶν εἴκοσι Ἰσραηλιτικῶν οἰκογενειῶν καὶ λειτουργεῖ Συναγωγή, δύναται νὰ ἰδρυθῇ διὰ Β. Δ. Ἰσραηλιτικὴ Κοινότης ἀναγνωριζομένη ὡς νομικὸν πρόσωπον «Δημοσίου Δικαίου».

1. Ἄρθρ. 2 ν. 3069 τοῦ 1924: «Ἡ ἀπόφασις τοῦ Μουφτῆ ἐπὶ ζητημάτων ἀμφισβητουμένης δικαιοδοσίας δὲν ὑπόκειται εἰς τὴν θεώρησιν τοῦ Ἀρχιμουφτῆ».

2. Ὅρα καὶ ἀ. ν. 367 τοῦ 1945 «περὶ ἀνασυγκροτήσεως Ἰσραηλ. Κοινοτήτων».

2.—Παρ' ἐκάστη πόλει, κωμοπόλει ἢ χωρίῳ λειτουργεῖ μία μόνον ἰσραηλιτικὴ κοινότης, εἰς ἣν ἀνήκει κατὰ ἰδιοκτησίαν πλήρη ἢ ὑπόχουσα καὶ ἀποκτωμένη ἐν τῷ μέλλοντι κινήτῃ καὶ ἀκίνητος περιουσία αὐτῆς.

3¹.—«Μέλη Ἰσραηλιτικῆς Κοινότητος θεωροῦνται αὐτοδικαίως πάντες οἱ Ἰσραηλίται τὸ φησικεῖμα οἱ κατοικοῦντες μονίμως ἐν τῇ ἔδρᾳ τῆς κοινότητος».

9.—Ἐκάστης Κοινότητος προϊσταται φηρσευτικῶς εἰς Ἀρχιρραβίνος, διοριζόμενος καὶ ἀπολυόμενος διὰ Β.Δ. προτάσει τῆς Κοινότητος. «Ὅσοι ἐκ τῶν πρὸ τοῦ παρόντος νόμου φέροντες τὸν τίτλον τοῦ Ἀρχιρραβίνου δὲν ὑπεβλήθησαν εἰς τὰς διατυπώσεις τοῦ ἄρθρου τούτου καὶ τὰς ἐκ τοῦ ἰδιαιτέρου ἐγκεικλιμένου συμφώνως ἄρθρου 17 ν. 2456 ὄργανοι μόνον τὸν τίτλον καὶ τὴν θέσιν τοῦ Ραβίνου. Ὁ Ἀρχιρραβίνος καὶ οἱ Ραβίνοι δέον νὰ κέκτηνται τὴν ἑλλην. ὑπεκρέτητα»².

10.—1. Ὁ Ἀρχιρραβίνος, ἀπόντος δὲ ἢ κωλυομένου τούτου, ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος ἐκπροσωπεῖ ταύτην ἐνώπιον τῶν Διοικητικῶν ἄρχων.—2. Ὁ Πρόεδρος καὶ τοῦτο ἀπόντος ἢ κωλυομένου ὁ Ἀντιπρόεδρος ἐκπροσωπεῖ τὴν Κοινότητα ἐνώπιον τῶν Δικαστηρίων.

11.—1. Παρ' ἐκάστη Κοινότητι ἔδρευει Ραβινικὸν Συμβούλιον προεδρευόμενον παρὰ τοῦ Ἀρχιρραβίνου.—2. Τὰ Ραβ. Συμβούλια ἀποφαινόμενα ἐπὶ παντὸς φηρσευτ. ζητήματος ἐνδιαφέροντος τὴν Κοινότητα.

12.—14³.

15.—1. Αἰτήσει τῆς πλειονότητος τῶν ἐν τῷ Κράτει Ἀρχιρραβίνων δύναται νὰ ἐκλεγῇ Γενικὸς Ἀρχιρραβίνος εἰς κατὰ τὸν παρόντα νόμον διορισμένων ἐν τῷ Κράτει Ἀρχιρραβίνων, ἐκλεγόμενος ὑπὸ γενικῆς συνελεύσεως αὐτῶν.—2. Παρὰ τῷ Γενικῷ Ἀρχιρραβίνῳ δύναται νὰ συστηθῇ δευτέρου βαθμοῦ φηρσευτικὸν Δικαστήριον, δικάζον ὡς Ἐφετεῖον ἐπὶ τῶν ἀποφάσεων τῶν «Μπέθ-ντίν».—3. Τὰ τῆς ἐκλογῆς τοῦ Γενικοῦ Ἀρχιρραβίνου, ἢ ἐπὶ τῶν Ἰσραηλιτικῶν Κοινοτήτων καὶ τῶν λοιπῶν Ἀρχιρραβίνων δικαιοδοσία αὐτοῦ, τὰ τοῦ καταρτισμοῦ τοῦ δευτεροβαθμίου φηρσευτικοῦ Δικαστηρίου, τὰ τῶν ἐργασιῶν αὐτοῦ καὶ ἡ ἐν γένει διαδικασία τῆς ἐφέσεως κανονισθήσονται διὰ Β. Δ.

25.—Οἱ Ἰσραηλίται οἱ μὴ δυνάμενοι νὰ τηρῶσιν ἑλληνιστὶ τὰ ἐμπορικὰ τῶν βιβλία, δύναται νὰ μεταχειρίζωνται ἐγκύρως τὴν ἰδιαιτέραν αὐτῶν διάλεκτον Ἰσπανοεβραϊκὴν ἢ τὴν Γαλλικὴν γλῶσσαν διὰ τὴν τήρησιν αὐτῶν.

26.—1. Οἱ Ἰσραηλίται δικαιοῦνται νὰ ἀργῶσι τὸ Σάββατον ἐκά-

1. Ὁς ἐτροπ. δι' ἄρθρ 1 ν. 4837 τῆς 17|25 Ἰουλ. 1930.

2. Τὰ ἐντὸς « » προσετέθησαν δι' ἄρθρ. 3 ν. 4837.

3. Τὰ ἄρθρα 12—14 κατηργήθησαν διὰ τοῦ ἄρθρου 12 ἀν. ν. 1029 τοῦ 1946 «περὶ ρυθμίσεως τῶν ἐκ τοῦ γάμου σχέσεων τῶν ἰσραηλιτῶν», ὅν ὄρα ἐν οἰκείᾳ θέσει παρόντος Μέρους.—Σχετ. ἄρθρ. 6 ν. 2783 τοῦ 1941 εἰσαγ. Ἀστικ. Κώδικος.

στης εβδομάδος ἀντὶ τῆς Κυριακῆς, ὑποκείμενοι ὡς πρὸς τὴν τήρησιν τῆς Σαββατισίας ἀργίας εἰς ἃς καὶ οἱ λοιποὶ Ἕλληνες διὰ τὴν Κυριακὴν ἀργίαν διατάξεις τοῦ νόμου. Οἱ προτιμῶντες ὁμως τὴν Κυριακὴν ἀργίαν ἀντὶ τοῦ Σαββάτου δύνανται ἀνενοχλήτως νὰ πράττωσι τοῦτο ὑπὸ τὸν ὄρον νὰ εἰδοποιῶσι τὴν ἀστυν. ἀρχὴν.—2. Αἱ διοικητικαὶ ἀρχαὶ ὑποχρεοῦνται νὰ μὴ καλῶσι τοὺς Ἰσραηλίτας ἐνώπιόν των κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ Σαββάτου, ἢ τὰς ἄλλας θρησκευτικὰς αὐτῶν ἐορτάς, αἵτινες θέλουσι καθορισθῆ ὡς ἐξαιρετέαι δι' αὐτοὺς διὰ Β.Δ. Ἐπίσης τὴν αὐτὴν ὑποχρέωσιν ἔχουσι καὶ οἱ ἀνακρ. ὑπάλληλοι, πλὴν ἐξαιρετικῶς ἐπειγούσων περιπτώσεων.

Νόμος 2475 τῆς 24 Ἰουλίου 1920

«περὶ μεταναστεύσεως καὶ ἀποδημίας».

27.—Πᾶσα ἀπαίτησις μετανάστου κατὰ τοῦ μεθ' οὗ συνεβλήθη πράκτορος ἢ τῶν ἀντιπροσώπων αὐτοῦ ἢ τῶν ἐντολέων του ἢ τοῦ πλοιάρχου τοῦ μετενεγκόντος αὐτὸν ἀτμοπλοίου, πηγάζουσα ἢ ἐκ τῆς περὶ μεταφορᾶς αὐτοῦ συμφωνίας ἢ ἐκ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος νόμου, ὑπάγεται εἰς τὴν ἀρμοδιότητα μὲν τοῦ προέδρου τῶν πρωτοδικῶν, εἰς οὗ τὴν περιφέρειαν ὑπάγεται τὸ πρακτορεῖον, ὑφ' οὗ ἐξεδόθη τὸ εισιτήριον, ἐφ' ὅσον ἡ ἀπαίτησις εἶναι ἐλάσσων τῶν πεντακοσίων δραχμῶν¹, εἰς τὴν ἀρμοδιότητα δὲ τοῦ πρωτοδικείου τῆς αὐτῆς περιφέρειας, ἐὰν ἡ ἀπαίτησις φθάσῃ ἢ ὑπερβαίῃ τὸ ποσὸν τῶν πεντακοσίων (500) δραχμῶν.—Ὁ πρόεδρος δικάζει κατὰ τὴν διαδικασίαν τῶν ἀγωγῶν περὶ ἐξώσεως δυστροπούντων μισθωτῶν, τῆς ἀποφάσεως αὐτοῦ μὴ ὑποκειμένης εἰς ἔφεσιν. — Κατὰ τῶν ἀποφάσεων δὲ τοῦ δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν ἐπιτρέπεται ἔφεσις, ἐὰν τὸ ἐπίδικον ποσὸν ὑπερβαίῃ τὰς δραχμὰς 1500, ἀσकुμένη κατὰ τὰς γενικὰς διατάξεις, ἀλλ' ἐντὸς προθεσμίας ἡμερῶν δέκα ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς προσβαλλομένης ἀποφάσεως.—Τὸ ἔνδικον μέσον τῆς ἀναιρέσεως δὲν χωρεῖ εἰς τὰς ὑποθέσεις ταύτας.

28.—Ἡ ἀγωγή τοῦ μετανάστου ἀπευθύνεται καὶ κοινοποιεῖται κατὰ πᾶσαν περίπτωσιν πρὸς τὸν ἐν Ἑλλάδι πράκτορα ὡς ἐκπροσωποῦντα πάντας τοὺς ἀνωτέρω μνησθέντας, μετ' αὐτοῦ δὲ μόνου δικάζεται ὁ μετανάστης καὶ ἡ κατ' αὐτοῦ ἀπόφασις ἀποτελεῖ δεδικασμένον καὶ ἀπέναντι τῶν ὑπὸ τοῦ πράκτορος νομίμως, ὡς ἄνω, ἐκπροσωποῦμένων. Πληρεξούσιον μετανάστου γεγόμενον ἐν τῇ ἄλλοδαπῇ ἐνώπιον τοῦ προξένου τῆς Ἑλλάδος διὰ τοιαύτην δίκην συντάσσεται ἐφ' ἀπλοῦ χάρτου.

29.—Αἱ ἀνωτέρω ὑποθέσεις εἰσάγονται πρὸς συζήτησιν ἐνώπιον τῶν πρωτοδικείων καὶ ἐφετείων, ὡς προτετιμημένα ἐκ τοῦ νόμου, δικαζόμεναι κατὰ τὴν πρώτην μετὰ 24 ὥρας ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἀγωγῆς ἢ οἰουδήποτε ἄλλου δικηγράφου ἢ κλήσεως συνεδρίασιν. — Τὰ δικαστήρια ἐνιαυθὰ δὲν ὑποχρεοῦνται νὰ τηρῶσι τὰς περὶ ἀποδείξεων διατάξεις τῆς Πολ. Δικονομίας, δυνάμενα νὰ ἀποφαίνονται ἐπὶ τῇ βάσει τῶν

1. Ὁρα ἄρθρ. 2 καὶ 9 ἀν. ν. 1484 τοῦ 1950 ἐν σελ. 138 σημ. 4.

προσαγομένων βεβαιώσεων.— Ο έπιβαλλόμενος εις τον μετανάστην όρκος δύναται να δοθῆ και παρα του πληρεξουσίου του υποκειμένου προσωπικώς εις τας περι ψευδορκίας ποινάς.

30.—Εις την δικαιοδοσιάν των αυτών δικαστικων αρχων υπάγεται και κατά τας αυτας διατάξεις εκδικάζεται πασα ανταγωγική αίτησις των εν τῷ έδαφ. α' του παρόντος άρθρου μνημονευόμενων προσώπων.

31.—Αί από της ήμέρας του έξ Ελλάδος απόπλου μέχρι πέρατος του συμφωνηθένους πλου γεννηθείσαι αίτησεις, περι των τα προηγούμενα άρθρα, εισιν απαράδεκτοι, εάν εντός μηνός από της αφίξεως του μετανάστου εις τον λιμένα του προορισμού του δεν εγένοντο παρ' αυτού ή κατ' αυτού αίτησις έγγραφος ενώπιον του αυτόθι προξένου της Ελλάδος, συντασσομένης περι τουτου εκθέσεως μνημονεύουσης και τό ποσόν της αίτησεως και δεν εγερωθῆ περι της αίτησεως ταύτης άγωγή εντός έξ μηνών, από της ήμέρας του εις της αίτησεως ταύτης άγωγή κατάπλου.—Εν περιπτώσει τοιαύτης αίτησεως ό πρόξενος διδει αντίγραφον της γενομένης εκθέσεως εις τον αίτούντα, ίνα χρησιμεύση διά την εν Ελλάδι δικαστικήν επιδίωξιν.—Η τε εκθεσις της αίτησεως και τό αντίγραφον αυτής υποβάλλονται εις τέλος χαρτοσήμου δραχμής.—Επί αίτησεως μετανάστου μη φθάσαντος εις τον τόπον του προορισμού του, ή έγγραφος αίτησις γίνεται ενώπιον του προξένου της Ελλάδος του λιμένος εις όν διεκόπη ό πλους, και εν έλλείψει τοιούτου ενώπιον της αυτόθι τοπικής λιμενικής αρχής.—Αί τρω του απόπλου αίτησεις παραγράφονται μετά πάροδον της αυτής εξαμήνου προθεσμίας, αλλά διά την δικαστικήν αυτών επιδίωξιν δεν απαιτείται ενώπιον του προξένου της Ελλάδος σύνταξις εκθέσεως κατά τά άνωτέρω.

32.—Αί τελεσιδικοί ή κατά ρητήν εν τῇ άποφάσει διάταξιν προσωρινώς εκτελεσται υπέρ του μετανάστου άποφάσεις εκτελούνται εκδιδομένου υπό του Υπουργού Έσωτερικών εντάλματος επ' όνόματι του δικαιούχου διά τε τό ποσόν της επιδικασθείσης αίτησεως και τά έξοδα της δίκης, πληρωτέου εκ της επ' όνόματι του υπευθύνου πράκτορος κατατεθειμένης εγγυήσεως.

N. 4. της 28 Ιουνίου 1923

«περι λιμένων και λιμενικών Ταμείων».

20¹.—Αί περι παραγραφής, κατασχέσεως ή εκχωρήσεως αίτησεων και περι τόκου διατάξεις του νόμου περι δημοσίου λογιστικού

1. Άρθρ. 48 της διά Β. Δ. 14]19 Ιανουαρ. 1939 γενομένης κωδικοποίησης του περι Λιμ. Ταμείων διατάξεων. — Εφαρμόζεται, συμφώνως άρθρ.φ 27, και επί του Λιμεν. Ταμείου Πειραιώς.—Κατά τό άρθρ. 2 άν. ν. 22]22 Νοεμβρ. 1935, «περι συμπληρώσεως των περι Λιμεν. Ταμείων κλπ. διατάξεων : «Αί διατάξεις των νόμων περι εισπραξέως των δημοσίων εσόδων εφαρμόζονται αναλόγως και διά τά Λιμεν. Ταμεία καταργουμένης πάσης αντίθετου διατάξεως.

ἐφαρμόζονται καὶ εἰς τὰς ἀπαιτήσεις κατὰ τῶν λιμενικῶν ταμείων.— Αἱ ἐξ οἰασδήποτε ὅμως αἰτίας κατασχέσεις ἐπὶ χρημάτων τῶν λιμενικῶν ταμείων δι' ἀπαιτήσεις κατ' αὐτῶν δὲν δύνανται νῶ ἐπεκτείνωνται καὶ ἐπὶ τοῦ ἀναγκαιοῦτος ἐτησίως ποσοῦ πρὸς πληρωμὴν τῶν ἐξόδων διοικήσεως καὶ λειτουργίας ἐν γένει αὐτῶν, τοῦ προβλεπομένου ἐν τῷ οἰκείῳ προϋπολογισμῷ, ὅπερ ποσὸν μένει ἐλεύθερον παρὰ τῷ τρίτῳ παρ' ᾧ ἡ κατάσχεσις, εἰς τὴν διάθεσιν τῆς οἰκείας λιμενικῆς ἐπιτροπῆς, πάσης ὑπ' αὐτοῦ κατασχέσεως οὔσης αὐτοδικαίως ἀκύρου.

N. A. τῆς 17 Ἰουλ.—13 Αὐγ. 1923

«περὶ εἰδικῶν διατάξεων ἐπὶ ἀνωνύμων ἐταιρειῶν»¹.

31.—1. Ἐάν, ἅμα εἰς τὸν τόπον τοῦ προορισμοῦ ἀφίξει τῶν φορτωτικῶν, ὁ ὀφειλέτης προσκαλούμενος ὑπὸ τῆς πιστωτικῆς δὲν ἤθελε κα-

1. Παρατίθενται μόνον τὰ ἄρθρα τὰ περιέχοντα δικον. διατάξεις.—Κατὰ τὸ ἄρθρ. 1 ὡς ἐτροπ. διὰ τοῦ ν. δ. 8 Ὀκτωβρ. 1929 καὶ τοῦ κυρώσαντος τοῦτο ν. 4523 τοῦ 1930, «αἱ διατάξεις τοῦ νομ. διατ. τούτου ἐφαρμόζονται: α') ἐπὶ πάσης ἑλλην. ἀνωνύμου ἐταιρείας ἐχοῦσης καταβεβλημένον μετοχικὸν κεφάλαιον τοῦλάχιστον 2 ἑκατομ. δραχ. καὶ β') ἐπὶ πάσης ἐν Ἑλλάδι ἐργαζομένης ἀλλοδαπῆς ἀνωνύμου ἐταιρείας, ἀλλ' εἰς ἀμφοτέρας τὰς περιπτώσεις ἀπαιτεῖται ἄδεια τοῦ ἐπὶ τῆς Ἐθν. Οἰκονομίας Ἰπουργοῦ, μετὰ γνωμοδότησιν Ἐπιτροπῆς. Ἰπὸ τὰς αὐτὰς διατυπώσεις δύναται νὰ παρασχεθῇ ἄδεια ἐφαρμογῆς τῶν περὶ ἐνεχύρου ἄρθρων 35—47 καὶ πρὸς ἄμμορρῦθμους καὶ ἑτερορρῦθμους τραπεζικὰς ἐταιρείας ἐχοῦσας καταβεβλημένον κεφάλαιον τοῦλάχιστον ἑνὸς ἑκατομμυρίου δραχμ. κλπ. καὶ γ') ἐπὶ τοῦ Ἀυτονόμου Σταφιδικοῦ Ὄργανισμοῦ.—Διὰ Διατ. ἀπὸ 31 Ὀβρίου 1923 ἐχορηγήθη ἄδεια ἐφαρμογῆς τοῦ ν.δ. 17 Ἰουλίου 1921 εἰς τὴν «Γεν. Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος», τὴν «Τράπεζαν Ἀνατολῆς», τὴν «Τράπεζαν Θεσσαλονίκης», τὴν «American Express Co» καὶ τὴν ἐταιρείαν «Οἴνων καὶ Οἰνοπνευμάτων».—Διὰ Δ. 19 Δεβρίου 1924 εἰς «Τράπεζαν Ἑλλ. Ἐμπορ. Πίστωσης».—Διὰ Π.Δ. 7/15 Μαρτ. 1925 εἰς τὰς 1) Κεντρικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος, 2) Ἀγγλοαμερικανικὴν Τράπεζαν, 3) Πανελληνίαν Τράπεζαν, 4) Ἀνώνυμον Ἐταιρείαν Σιδηροδρόμου Θεσσαλίας καὶ 5) Τράπεζαν Τρικινάλων.—Διὰ Π.Δ. 23 Μαρτίου 1925 εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν ἀνών. ἀσφαλιστ. ἐταιρείαν «Assicurazione generali».—Διὰ Π.Δ. 20 Ἀπριλ. 1925 εἰς τὴν «ἀνώνυμον Ἀνατολ. Ἐμπορ. Ἐταιρείαν», ἑδρεύουσαν ἐν Ἀθήναις, καὶ εἰς τὴν «Τράπεζαν Ἰδιοκτησίας Πειραιῶς».—Διὰ Π.Δ. 30 Αὐγ. 1925 εἰς τὴν ἐν Καλάμαις ἑδρεύουσαν «Τράπεζαν Μεσσηνίας».—Διὰ Π.Δ. 2 Σεπτεμβρ. 1925 εἰς τὴν ἐν Θεσσαλονίκῃ ἑδρεύουσαν «Ἠνωμέναι Τράπεζαι Μπενδενίστι καὶ Βιομηχανίας».—Διὰ Π.Δ. 23 Σεβρίου εἰς τὰς «Τράπεζαν Λαρίσης Α. Ε.» καὶ «Τράπεζαν Ἀττικῆς Α. Ε.».—Διὰ Π.Δ. 30 Ὀκτωβρ. 1925 εἰς τὴν «Ἑλλ. Ἀνων. Ἀσφαλ. Ἐταιρείαν ἢ Ἀνατολή».—Διὰ τοῦ Π.Δ. 17 Ἰουλ. 1928 ἐχορηγήθη ἡ ἄδεια ἐφαρμογῆς τοῦ ν.δ. 17 Ἰουλ. 1923 εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν.—Διὰ Π.Δ. 17 Ἰουλίου 1928 εἰς τὴν Τράπεζαν ἀδελφῶν Κόφφα.—Διὰ Π.Δ. 10 Ἰουλ.

ταβάλει τὸ χρέος καὶ παραλάβει τὰ ἐμπορεύματα, ἢ πιστώτρια δικαιοῦται νὰ ἐκποιήσῃ τὰ ἐμπορεύματα κατὰ τὰς διατάξεις περὶ ἐκποιήσεως ἐνεχύρου.—2. Ἡ τοιαύτη ἐκποίηση δύναται νὰ γίνῃ μόνον μετὰ πάροδον προθεσμίας ἀπὸ τῆς προσκλήσεως, ἐπὶ μὲν πραγμάτων ὑποκειμένων εἰς φθοράν, εἴκοσι τεσσάρων ὥρων, ἐπὶ παντὸς δὲ ἄλλου πράγματος, δέκα ἡμερῶν.—3. Περὶ τοῦ χαρακτηρισμοῦ τοῦ ἐμπορεύματος ἀποφαίνεται ὁ Πρόεδρος, μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ Προέδρου τοῦ Ἐμπορικοῦ Ἐπιμελητηρίου διδομένην ἐντὸς 24 ὥρων ἀπὸ τῆς πρὸς αὐτὸν αἰτήσεως τοῦ Προέδρου ἐὰν ἰφίσταται ἐν τῇ ἔδρᾳ τοῦ Προέδρου Ἐπιμελητηρίου.—4. Ἡ πιστώτρια ἐκποιούσα δυνάμει τῆς ἀδείας τοῦ Προέδρου, οὐδεμίαν εὐθύ-

1928 εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν Ἄων. Ἐταιρείαν Βρεττανογαλλικὴ Τράπεζα Προξοφλήσεων.—Διὰ Π.Δ. 19 Φεβρ. 1929 εἰς τὴν Ἐταιρείαν Ἑλλήν. Πυριδοποιεῖον καὶ εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν Ἀγγλικὴν Ἐμπορ. Τράπεζαν Αἰγαίου.—Διὰ Β.Δ. 6 Ἰουνίου 1929 εἰς τὴν ἐν Πειραιεὶ ἀσφαλ. Ἐταιρείαν ἢ Πανελληνίως, εἰς τὴν Ἑλλ. Ἐταιρείαν Ἰπποδρομιῶν, εἰς τὴν Ἀνώνυμον Γενικὴν Βιομηχανικὴν Ἐταιρείαν εἰς τὴν Ἀνώνυμον Ἐταιρείαν Οἰνοπνευματιστῶν Ἀθηνῶν.—Διὰ τοῦ ἀρθρ. 6 παρ. 1 ν. 4139 τοῦ 1929 «περὶ τροποποιήσεως τῶν νόμων περὶ Μετοχ. Ταμείου Πολιτ. Ἰπαλλήλων» ἐπεξετάθησαν καὶ ἐπὶ τοῦ Ταμείου τούτου.—Διὰ τοῦ ἀρθρ. 14 τῆς διὰ τοῦ ν. 4332 κυρωθείσης συμβάσεως περὶ συστάσεως Ἄγροτ. Τραπεζῆς, παραγρ 5 προσθεθείσης διὰ τοῦ ἀρθρ. 2 τῆς διὰ ν. 5277 τοῦ 1931 κυρωθείσης συμβάσεως, ἢ ἰσχὺς πασῶν τῶν διατάξεων τοῦ ἐν τῷ κειμένῳ ν.δ. 17 Ἰουλ. 1923 ἐπεξετάθη καὶ ὑπὲρ τῆς Α.Τ.Ε., ἣτις δικαιούται νὰ ἐφαρμόξῃ καὶ τὰς διατάξεις ταύτας ἐν ταῖς δικαιοπραξίαις καὶ συναλλαγαῖς τῆς. Σημειωτέον ὅμως ὅτι τὰ ἀρθρα 7, 8 καὶ 12 τῆς αὐτῆς συμβάσεως περιέχουσι εἰδικὰς ἐπιγεωργικῶς ἐνεχύρου καὶ ὑποθήκης διατάξεις ὑπὲρ τῆς Α.Τ.Ε. ὡς ὄρα ἀμέσως κατωτέρω.—Διὰ τοῦ ἀρθρ. 41 τοῦ κωδικοποιημένου (διὰ Π.Δ. 22 Σεπτ. 1931) ν. 3221 «περὶ κτηματικῶν τραπεζῶν», αἱ διατάξεις ν.δ. 17 Ἰουλ. 1923 ἐπεξετάθησαν καὶ ἐπὶ τῶν κτηματικῶν τραπεζῶν.—Δι' ἀρθρ. 101 κωδικ. ν. 5481, ὡς ἀντεκατῆστ. δι' ἀρθρ. 144 ἀν. ν. 1005 τοῦ 1937, αἱ διατάξεις ν. δ. 17 Ἰουλ. 1923 ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν ὑπὸ τοῦ Μετοχ. Ταμ. Πολ. Ναυτικοῦ «χορηγούμενων ἐνυποθήκων δανείων ἐπὶ ἐνεχύρῳ τίτλων».—Δι' ἀρθρ. 9 § 4 ἀν. ν. 1368 τοῦ 1938 «περὶ συμπλ. τῶν περὶ διαχειρίσεως τῆς ἔκκληστ. περιουσίας κλπ. διατάξεων», ἐπεξετάθησαν αἱ διατάξεις τοῦ κεφαλ. ΣΤ' περὶ ἐνεχύρου, Ζ' περὶ ὑποθήκης καὶ Θ' Δικονομικαὶ καὶ ἐπὶ τοῦ ΟΔΕΠ.—Δι' ἀρθρ. 31 ἀν. ν. 1752 τοῦ 1939 αἱ διατάξεις Ζ' περὶ ὑποθήκης καὶ Θ' (Δικον. διατάξεις) ἐπὶ τοῦ Ταμείου Συντάξ. Νομικῶν, ἀπασαὶ δὲ αἱ λοιπαὶ διατάξεις ἐφ' ὅσον δὲν ἀντίκεινται εἰς τὸν ἀν. ν. 1621 τοῦ 1939 «περὶ Ταμ. Συντάξ. Νομικῶν».—Δι' ἀρθρ. 38 Δ. 4 Ἀπριλ. 1939 ὡς ἐτροπ. δι' ἀρθρ. 23 ν. 322 τοῦ 1943, «περὶ κωδικοποιήσεως τῶν περὶ Ταμ. Ταμειυτηρίου κλπ. διατάξεων» ἐπεξετάθησαν εἰς τὸ Ταχ. Ταμειυτήριον αἱ διατάξεις τῶν ἀρθρ. 2, 4—12, 35—47, 48—67 καὶ 91—93 ὡς καὶ τῶν ἀρθρ. 3, 15, 16, 23 καὶ 24 ν.δ. 17 Ἰουλ. 1923.

νην ὑπέχει οὔτε πρὸς τὸν ὀφειλέτην οὔτε πρὸς τὸν τρίτον, πλὴν ἐὰν ἐπὶ τῆς ἐκποιήσεως ἐνεφιλοχώρησε δόλος ἢ μεγάλη ἀμέλεια αὐτῆς.

32.—Ἐὰν ἐκ τοῦ τιμῆματος τῆς ἐκποιήσεως δὲν ἱκανοποιηθῆ ἢ ἀπαίτησις τῆς πιστωτρίας, εὐθύνεται διὰ τὸ ὑπόλοιπον ὁ αἰτήσας τὴν ἀνοίξιν τῆς πιστώσεως.

33.—Ἐὰν ἐκπνευσῶσης τῆς ἐν τῇ συμβάσει ὀρισθείσης προθεσμίας λήξεως τῆς πιστώσεως τὰ ἐμπορεύματα δὲν ἤθελον φθάσει εἰς τὸν τόπον τοῦ προορισμοῦ, δικαιοῦται ἡ πιστώτρια, ἵνα ἀδεία τοῦ προέδρου τοῦ τόπου τούτου, ἐκποιήσῃ ταῦτα ἐν πλῶ εἴτε ἐν ἀποθηκεύσει εὐρισκόμενα, ἐφαρμοζομένων τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 31.

34.—Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος κεφαλαίου ἐφαρμόζονται ἀναλόγως ἐπὶ συμβάσεως ἐνεγγύου τραπεζικῆς πιστώσεως, καθ' ἣν ἡ πιστώτρια καταβάλλει τῷ αἰτοῦντι (ὀφειλέτῃ) χρήματα ἔναντι φορτωτικῆς παραδιδομένης ὑπὸ τούτου καὶ ἄτινα χρήματα ἡ πιστώτρια θέλει εἰσπράξει παρὰ τρίτου ἐπὶ παραδόσει τῆς φορτωτικῆς πρὸς τούτον.

ΚΕΦ. ΣΤ'.—«Περὶ ἐνεχύρου»¹.

35.—Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος κεφαλαίου ἐφαρμόζονται, ὡς ἂν εἴταιρεία (πιστώτρια) λαμβάνει ἐνεχύρον κινητὸν πρᾶγμα ἢ ἀπαίτησιν α') λόγῳ δανείου εἴτε ἀπλοῦ εἴτε ἐπ' ἀνοικτῶ λογαριασμῶ, β') λόγῳ ἔξασφαλίσεως προγενεστέρας ἀπαιτήσεως αὐτῆς.

36—39". —

40.—1. Ἐὰν τὸ δάνειον κατέστη ἀπαιτητὸν ὁποσδήποτε, δικαιοῦται ἡ πιστώτρια νὰ προβῆ εἰς ἀναγκαστικὴν ἐκτέλεσιν ἀρχομένην δι' ἐπιδόσεως ἐπιταγῆς πρὸς πληρωμὴν.—2. Ἡ ἐπιταγή, περιέχουσα σύντομον μνηϊαν τοῦ ὀφειλομένου ποσοῦ, ἐπιδίδεται τῷ ὀφειλέτῃ, ἐὰν κατοικῆ ἐν τῷ τόπῳ τῆς ἐνεχυριάσεως, ἐν πάσῃ δὲ ἄλλῃ περιπτώσει συμπεριλαμβανομένης καὶ ἐκείνης, καθ' ἣν ὁ ὀφειλέτης εἶναι ἀγνώστου διαμονῆς, ἐὰν δὲν ἔχη ἀντίκλητον διορισθέντα ἐν τῇ συμβάσει ἐνεχυριάσεως, πρὸς τὸν γραμματέα τῶν Πρωτοδικῶν τοῦ τόπου τῆς ἐνεχυριά-

1. Κατ' ἄρθρ. μόνον ν. 6435 τοῦ 1935 «περὶ ἐρμηνείας ν. δ. 17 Ἰουλίου 1923».

«Ἡ ἀληθὴς καὶ πραγματικὴ ἔννοια τῶν ἐν κεφ. ΣΤ' καὶ Ζ' διατάξεων τοῦ ἀπὸ 17 Ἰουλίου 1933 ν. δ. «περὶ εἰδικῶν διατάξεων ἐπὶ ἀκωνύμων ἐταιρειῶν» εἶναι ὅτι αἱ εἰδικαὶ τῶν κεφαλαίων τούτων διατάξεις ἔχουσιν ἐφαρμογὴν μόνον ἐπὶ τῶν δανείων ἐκείνων, εἰς ἃ συμβάλλεται μετὰ τῶν ἀκωνύμων ἐταιρειῶν ἀμέσως ὁ ὀφειλέτης, ὡς ἂν εἴταιρεία δὲ πρόκειται περὶ ἐκχωρήσεως ἢ ἐνεχυριάσεως ἐνυποθήκου ἀπαιτήσεως, ἢ δανείστρια ἐταιρεία δὲν ἔχει κατὰ τοῦ ἐκχωρουμένου ἐνυποθήκου ὀφειλέτου πλείονα δικαιώματα τοῦ ἐκχωρητοῦ αὐτῆς, οὐδὲ δύναται νὰ μετέλθῃ κατ' αὐτοῦ διαδικασίαν διάφορον ἐκείνης τὴν ὁποίαν ἐδικαιοῦτο ὁ ἐκχωρητής.—Αἱ μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος περατωθεῖσαι ἐκτελέσεις δὲν θίγονται διὰ τοῦ παρόντος».

2. Ἀφορῶντα εἰς τὴν σύστασιν τοῦ ἐνεχύρου, παραλείπονται.

σεως.—3. Ὁ γραμματεὺς τηρεῖ εἰδικὸν βιβλίον ἐνθα καταχωρεῖ κατὰ χρονολογικὴν σειρὰν τὰς ἐπιδιδομένους ἐπιταγὰς καὶ φυλάττει αὐτάς.

41.—1. Ἐὰν ἀντικείμενον ἐνεχυριάσεως εἶναι ἀνώνυμα χρεωγραφοῦσα ἐκ τῶν ἀναγραφόμενων ἐν τῷ δελτίῳ τοῦ Χρηματιστηρίου Ἀθηνῶν, ἐκποιῶνται ταῦτα χρηματιστηριακῶς.—2. Ἐὰν τόπος τῆς ἐνεχυριάσεως δὲν ἦσαν αἱ Ἀθῆναι, εἰ μὲν πρόκειται περὶ ἐνεχύρου ἀπαιτήσεως τοῦ κεφαλαίου μέχρι πέντε χιλιάδων δραχμῶν, ἡ πιστώτρια ὑποχρεοῦται ὅπως ἀγοράσῃ ταῦτα ἄνευ ἐκποίησεως εἰς τὴν τρέχουσαν μὴν τοῦ Χρηματιστηρίου Ἀθηνῶν τὴν ὀγδόην μετὰ τὴν ἐπιταγὴν ἡμέραν, εἰ δὲ πρόκειται περὶ μείζονος ἀπαιτήσεως, ἡ πιστώτρια ὑποχρεοῦται ἵνα μεταφίρῃ ταῦτα εἰς Ἀθήνας δαπάνῃ καὶ κινδύνῳ τοῦ ὀφειλέτου καὶ ἐκποίηση ταῦτα χρηματιστηριακῶς.

42.—1. Περὶ παντὸς ἄλλου πράγματος γίνεται τὴν πρώτην Κυριακὴν μετὰ πάροδον ὀκτὼ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐπιταγῆς ἀναγκαστικὸς πλειστηριασμὸς ἐνώπιον συμβολαιογράφου ὀριζομένου ἐν τῇ ἐπιταγῇ ἰπὸ τῆς ἐπισπευδούσης, ἄνευ κατασέσεως.—2. Τοῦ πλειστηριασμοῦ προηγείται μόνον ἡ ἐν ἑφημερίδι εὐρέως κυκλοφορούσῃ ἢ ὀρίζει ὁ συμβολαιογράφος¹, δημοσίευσις εἰδοποιήσεως ὑπογεγραμμένης ὑπὸ τοῦ συμβολαιογράφου καὶ περιεχούσης τὸν τόπον καὶ τὸν χρόνον τῆς ἐκποίησησεως καὶ σύντομον ἀναγραφὴν τῶν ἐκποιουμένων πραγμάτων.—3. Ἐπὶ τοῦ τοιοῦτου πλειστηριασμοῦ κατὰ τὰ λοιπὰ ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ πλειστηριασμοῦ κινητῶν.

43.—1. Ἐὰν ἀπειλήται φθορά ἢ σοβαρὰ ὑποτίμησις τῶν ἐνεχυριασθέντων πραγμάτων, ὀδεῖα τοῦ προέδρου, συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 31 δύναται ἡ πιστώτρια νὰ ἐκποιήσῃ αὐτὰ ἄνευ ἐπιταγῆς καὶ ἄνευ πλειστηριασμοῦ.—2. Τοιαύτην αἴτησιν ἡ πιστώτρια δὲν δύναται νὰ ὑποβάλλῃ τρεῖς μῆνας μετὰ τὴν λήξιν τοῦ δανείου.

44.—Ἐὰν τὸ ἀντικείμενον τῆς ἐνεχυριάσεως εἶναι ἀπαιτήσις, ἡ πιστώτρια, δικαιούται ἵνα εἰσπράξῃ τὴν ἀπαιτήσιν ὡς ἐκδοχεύς, τὸ δὲ μετὰ τὴν ἐξόφλησιν ὑπόλοιπον ἀποδίδει τῷ ὀφειλέτῃ.

45.—1. Ἐκ τοῦ τιμήματος ἢ ἐκ τοῦ πλειστηριασμοῦ λομβάνει ἡ πιστώτρια τὰ ὀφειλόμενα αὐτῇ ἅμα τῇ καταβολῇ ἢ ἐπὶ συμφηρισμῶ.—2. Τὸ ὑπόλοιπον ἀποδίδεται τῷ ὀφειλέτῃ ἢ ἐὰν ἐγένοντο ἀναγγελίαι πισιωτῶν, γίνεται κατατάξις ἐνώπιον συμβολαιογράφου.

46.—1. Ἐπὶ ἐνεχυριάσεως ἀωνύμων χρεωγράφων ἡ κυριότης αὐτῶν ἐν περιπτώσει ἀναγκαστικῆς ἐκτελέσεως μεταβιβάζεται εἰς τὸν ὑπερθεματιστὴν καὶ ἐὰν ὁ ἐνεχυριάσας δὲν ἦτο ἀληθὴς κύριος τῶν χρεωγράφων.—2. Ὁ ἀληθὴς κύριος οὐδεμίαν ἀξίωσιν δύναται νὰ ἀσκήσῃ κατὰ τοῦ πλειστηριασμοῦ μέχρι τοῦ ποσοῦ τοῦ ἀνήκοντος τῇ δανειοτρίᾳ, ἀλλ' ἔχει ἀγωγὴν κατὰ τῆς δανειοτρίας, ἐὰν ἀποδείξῃ συμπαιγνίαν αὐτῆς μετὰ τοῦ ἐνεχυριάσαντος.

47.—1. Αἱ διατάξεις τῶν προηγουμένων ἄρθρων τοῦ παρόντος κεφαλαίου ἐφαρμόζονται ἐπὶ δανείου (πιστώσεως) ἐπ' ἀνοικτῷ λογαρια-

1. Ὁρα σχετικῶς ἄρθρ. 5 ἀν. ν. 1621 τοῦ 1939 «περὶ Ταμείου Συντάξεων Νομικῶν».

σμφ.—2. Τοῦτον κλείει ἡ πιστώτρια ὅταν θελήσῃ.—3. Κάτωθι τῆς ἐπιταγῆς πρὸς πληρωμὴν ἀναγράφει ἡ πιστώτρια ἀπόσπασμα τῶν βιβλίων αὐτῆς ἐμφαίνον τὴν κίνησιν τοῦ λογαριασμοῦ καὶ τὸ χρεωστικὸν ὑπόλοιπον.—4. Ὁ ὀφειλέτης δικαιούται νὰ ἀμφισβητήσῃ τὸν λογαριασμόν, ἀλλ' ἡ τοιαύτη ἀμφισβήτησις δὲν ἀναστέλλει τὴν ἐκτέλεσιν, οὔτε ἀκυροῖ τὴν κατακύρωσιν.

ΚΕΦ. Ζ' 1.—«Περὶ ὑποθήκης».

48.—Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος κεφαλαίου ἐφαρμόζονται προκειμένου περὶ ὑποθήκης παραχωρουμένης ὑπὲρ ἐταιρείας α') λόγῳ δανείου ἁπλοῦ, χρεωλυτικοῦ ἢ ἐπ' ἀνοικτῶ λογαριασμῶ παρεχομένου ὑπ' αὐτῆς, β') λόγῳ ἐξασφαλίσεως προγενεστέρας ἀπαιτήσεως αὐτῆς.

49.—Ἐάν ἡ ἐταιρεία παρέχῃ ἐπὶ ὑποθήκῃ δάνειον ἢ σύμβασις δανείου καὶ ἡ ὑποθήκευσις γίνεται, εἴτε δι' ἀμέσου παροχῆς τοῦ δανείου κατὰ τὸ κοινὸν δίκαιον, εἴτε δι' ὑποσχέσεως δανείου κατὰ τὰ ἐπόμενα δύο ἄρθρα.

50.—1. Τὸ συμβολαιογραφικὸν ἔγγραφον ἐνυποθήκου δανείου περιέχει τοὺς ὅρους τοῦ δανείου καὶ τὴν παραχώρησιν τῆς ὑποθήκης ἄνευ ἀμέσου καταβολῆς τῶν χρημάτων γραφόμενον ἐπὶ χαρτοσήμου δραχμῆς.—2. Ἡ ὑποθήκη αὕτη ἐγγράφεται ἐν τοῖς βιβλίοις ὑποθηκῶν καὶ ἐξασφαλίζει τὸ δάνειον ἀπὸ τῆς ἐγγραφῆς, ἀνεξαρτήτως τοῦ χρόνου τῆς καταβολῆς τῶν χρημάτων.

51.—1. Μετὰ τὴν ἐγγραφήν ἡ δανειστρία δικαιούται νὰ καταβάλῃ τὰ χρήματα, ὅποτε συντάσσεται ἅπλῃ συμβολαιογραφικῇ πρᾶξις μονομερῆς ὑπὸ τοῦ ὀφειλέτου περὶ καταβολῆς τῶν χρημάτων πρὸς αὐτόν, γραφομένη ἐπὶ ἀναλογικοῦ χαρτοσήμου τῆς κλίμακος 2.—2. Ἐάν ἡ δανειστρία, μετὰ τὴν κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον σύναψιν δανείου δὲν προβῇ εἰς τὴν καταβολὴν τῶν χρημάτων καὶ ἀρνεῖται νὰ συναινέσῃ εἰς τὴν ἐξάλειψιν τῆς ὑποθήκης, αὕτη ἐξαιρίζεται ἀδεία τοῦ προέδρου μετὰ κλήτευσιν τῆς δανειστρίας.

52.—Ἐπὶ τῶν τοιούτων ἐνυποθηκῶν δανείων α') Οἱ ἀπὸ τῆς ἐγγραφῆς τῆς ἐπιταγῆς εἰς τὸ βιβλίον κατασχέσεων καὶ οἱ ἐνὸς πρὸ τῆς ἐγγραφῆς ἔτους τόκοι ἀπολαύουσι τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὴν κυρίαν ἀπαιτήσιν προνομίου. β') Τὸ κύρος τῆς ὑποθήκης δὲν θίγεται ἐκ τῆς μετὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἐγγραφῆς αὐτῆς κηρύξεως τῆς πτωχέσεως τοῦ ὀφειλέτου.

53.—1. Ἐάν τὸ δάνειον κατέστη ἀπαιτητὸν ἐξ οἰουδήποτε λόγου, ἡ δανειστρία δικαιούται νὰ προβῇ εἰς μεσεγγύησιν ἢ ἀναγκαστικὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ἐνυποθήκου ἀκινήτου ἢ εἰς ἀμφοτέρω.—2. Ἡ μεσεγγύησις καὶ ἡ ἀναγκαστικὴ ἐκτέλεσις διέπονται ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ κοινοῦ δικαίου, τροποποιουμένων ὑπὸ τῶν ἐπομένων ἄρθρων.

54.—1. Αἰτήσῃ τῆς δανειστρίας, διορίζεται ὑπὸ τοῦ προέδρου μετὰ κλήτευσιν τοῦ ὀφειλέτου, μεσεγγυοῦχος τοῦ ἀκινήτου.—2. Ὁ πρόεδρος,

1. Ὁρα καὶ ν. 6435 ἐν σ. 544 σημ. 1.

2. Ὁρα καὶ ἄρθρ. 13, παράγρ. 1, ἐδάφ. στ' Κώδικος τελῶν Χαρτοσήμου (Π. Δ. 28 Ἰουλ. 1931).

αιτήσῃ τῆς ἐταιρείας ἢ τοῦ ὀφειλέτου, δύναται νὰ ἀντικαταστήσῃ τὸν μεσεγγυοῦχον.—3. Ὁ πρόεδρος ὑποχρεοῦται ἵνα διορίσῃ τὸν ὑπὸ τῆς δανειστρίας προτεινόμενον ὡς μεσεγγυοῦχον, ἀλλ' ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἡ δανειστρία εὐθύνεται διὰ τὸν δόλον καὶ τὴν ἀμέλειαν τοῦ μεσεγγυοῦχου.—Ὁ πρόεδρος, αἰτήσῃ τῆς δανειστρίας, ἀντικαθιστᾷ τὸν τοιοῦτον μεσεγγυοῦχον.

55.—1. Ὁ μεσεγγυοῦχος συλλέγει καὶ εἰσπράττει τοὺς καρποὺς οὓς παραδίδει τῇ δανειστρίᾳ.—2. Ἡ δανειστρία δικαιούται νὰ ἐκποιήσῃ τοὺς φυσικοὺς καρποὺς διὰ πλειστηριασμοῦ ἢ ἄνευ τοιούτου, εἴτε πρὸ, εἴτε μετὰ τὴν συλλογὴν.—3. Τὰ ἐκ τῶν καρπῶν ποσὰ καταλογίζει ἡ δανειστρία εἰς τὴν ἀπαίτησιν αὐτῆς.—4. Ὁ μεσεγγυοῦχος ἔχει δικαίωμα α) ἐκμισθώσεως τοῦ ἀκινήτου τῇ συμπράξει τῆς δανειστρίας καὶ διὰ τὸ χρονικὸν διάστημα μέχρι διετίας, β) ἐξώσεως τοῦ μισθωτοῦ.

56.—Ὁ μεσεγγυοῦχος εὐθύνεται διὰ πᾶσαν ἀμέλειαν, ὑποχρεούμενος εἰς λογοδοσίαν καὶ δικαιούμενος εἰς ἀμοιβὴν ἀνάλογον πρὸς τὸ μέγεθος τῆς διαχειρίσεως, ἣν καθορίζει ὁ πρόεδρος.

57.—1. Ἡ ἀναγκαστικὴ ἐκτέλεσις ἄρχεται δι' ἐπίδοσιν ἐπιταγῆς πρὸς πληρωμὴν.—2. Αὕτη, περιέχουσα περίληψιν τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρ. 50 συμβολαιογραφικοῦ ἐγγράφου μετὰ περιγραφῆς τοῦ ἐνυποθήκου ἀκινήτου, ἐπιδίδεται τῷ ὀφειλέτῃ καὶ τῷ τρίτῳ διακατόχῳ, ἐφαρμοζομένων ἀναλόγως τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρ. 40 ἐδ. 2 τοῦ παρόντος.—3. Ἡ ἐπιταγή, ἅμα τῇ ἐπίδοσει, ἐγγράφεται αἰτήσῃ τῆς ἐπισπευδούσης, ἐν τῷ βιβλίῳ κατασχέσεων, κατατιθεμένῃ ἂντιγράφῳ αὐτῆς παρὰ τῷ ὑποθηκοφύλακι.—4. Ἡ τοιαύτη ἐγγράφη ἰσχύει ὡς ἀναγκαστικὴ κατάσχεσις.

58.—Ἡ τοιαύτη ἐγγράφη δὲν κωλύει ἄλλον δανειστὴν ἵνα προβῇ εἰς ἀναγκαστικὴν κατάσχεσιν τοῦ αὐτοῦ ἀκινήτου.—2. Ἡ κατάσχεσις ἄλλου δανειστοῦ, ἐγγραφείσα, δὲν κωλύει τὴν ἐταιρείαν ἵνα ἐγγράψῃ τὴν ἐπιταγὴν αὐτῆς.—3. Ἐπὶ ἑκατέρας τῶν κατασχέσεων προβαίνει ἡ ἀναγκαστικὴ ἐκτέλεσις, ἢ δὲ πρώτη κατακύρωσις ἐπάγεται ἀκύρωσιν τῆς ἐτέρας ἐκτελέσεως.—4. Ἐὰν πρόκειται νὰ γίνῃ πλειστηριασμός δυνάμει ἀμφοτέρων τῶν κατασχέσεων τὴν αὐτὴν ἡμέραν, ὁ πρόεδρος, αἰτῆσει τινὸς τῶν κατασχόντων, ἀποφαίνεται τις τῶν πλειστηριασμῶν θέλει προηγηθῆ.—5. Τὴν δαπάνην πάσης ἀκυρωθείσης πράξεως ἐκτελέσεως φέρει ὁ παραγγείλας τὴν ἐνέργειαν αὐτῆς δανειστὴς.

59¹.—1. Μετὰ τὴν ἐγγράφην ἡ δανειστρία δίδει παραγγελίαν πρὸς συμβολαιογράφον ὡς ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπάλληλον.—2. Οὗτος συντάσσει τὸ πρόγραμμα τοῦ πλειστηριασμοῦ καὶ ἐπιμελεῖται τὴν διὰ δι-

1. Κατ' ἄρθρ. 1 ἀν. ν. 90 τοῦ 1936 «περὶ ἐρμηνείας καὶ τροποποιήσεως διατάξεων τινῶν ν. δ. 17 Ἰουλίου 1923».

*Ἡ ἀληθὴς ἐννοία τοῦ ἄρθρ. 59 τοῦ ν. δ. 17 Ἰουλ. 1923 εἶνε ὅτι εἰς τὴν σύνταξιν, ἐπίδοσιν καὶ δημοσίευσιν τοῦ προγράμματος παρὰ τοῦ συμβολαιογράφου δὲν ἀπαιτεῖται ἡ τήρησις τῆς εἰκοσαήμερου προθεσμίας τοῦ ἄρθρ. 968 ἐδ. 2 Πολ. Δικον. Ἡ παρούσα διάταξις δὲν δεσμεύει τὴν δικαστικὴν κρίσιν ἐπὶ ἐκκρεμῶν δικῶν, ἐφ' ὧν ἐξεδόθησαν δικαστικαὶ ἀποφάσεις».

καστικοῦ κλητῆρος ἐπίδοσιν καὶ τὴν δημοσίευσιν αὐτοῦ, ὀρίζων τὰς ἐφημερίδας καὶ τὸν ἀριθμὸν καὶ χρόνον τῶν δημοσιεύσεων ¹.

60².—1. Αἱ κατὰ τὸ ἄρθρ. 968 Πολ. Δικον. κοινοποιήσεις, τοιχοκολλήσεις τοῦ προγράμματος, ἢ πρώτη δημοσίευσίς αὐτοῦ καὶ ἡ πρώτη κήρυξις ἐνεργοῦνται εἴκοσι πέντε ἡμέρας πρὸ τῆς ὀρισθείσης ἐν τῷ προγράμματι ἡμέρας πλειστηριασμοῦ.—2. Ἐὰν ἐξ οἴουδῆποτε λόγου δὲν γίνῃ ὁ πλειστηριασμὸς κατὰ τὴν ἐν τῷ προγράμματι ὀρισθεῖσαν ἡμέραν, ὁ πρόεδρος τῶν πρωτοδικῶν ὀρίζει τὴν ἡμέραν αὐτοῦ καὶ τὴν ἐνεργεῖαν τῶν κατὰ τὴν κρίσιν αὐτοῦ ἀναγκαίων κοινοποιήσεων, τοιχοκολλήσεων καὶ δημοσιεύσεων, ὡς καὶ τὸν χρόνον τῆς ἐνεργείας τούτων. Ἡ ἀπόφασις αὕτη τοῦ προέδρου δὲν ὑπόκειται εἰς τὸν ἔλεγχον τοῦ δικαστηρίου.

61.—1. Ὁ ὑπερθεματιστὴς ὑποχρεοῦται ἵνα καταβάλλῃ τὸ πλειστηρίασμα πρὸς τὴν δανειστρίαν, λαμβάνων δυνάμει τῆς καταβολῆς περίληψιν τῆς κατακυρωτικῆς ἐκθέσεως.—2. Ἡ δανειστρία μετὰ συμψηφισμὸν τῶν ὀφειλομένων αὐτῇ καταθέτει τὸ ὑπόλοιπον δικαστικῶς.—3. Ἐὰν ὁ ὑπερθεματιστὴς εἶναι δανειστρία συμψηφίζει τὴν ἀπαίτησιν αὐτῆς πρὸς τὸ πλειστηρίασμα καὶ τὸ τυχὸν ὑπόλοιπον καταθέτει δικαστικῶς.

62.—1. Ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ γίνεται ὑπὸ τοῦ συμβολαιογράφου πίναξ κατατάξεως.—Ἐὰν ἐκ τοῦ πίνακος κατατάξεως, τελεσιδικίου γενομένου, προκύψῃ ὅτι κακῶς ἐγένετο ὁ συμψηφισμὸς, ὑποχρεοῦται ἡ δανειστρία ἵνα ἐπιστρέψῃ τὰ ληφθέντα ἐντόκως πρὸς ἑννέα ο/ο πρὸς τὸν ἐκ τοῦ πίνακος δικαιούχον.

63.—Οὐδεμία ἀναστολή ἐκτελέσεως ἐπιτρέπεται ἄνευ ἀποφάσεως τοῦ πρωτοδικείου ἐκδιδομένης μετὰ κλήτευσιν τῆς ἐπισπευδούσης.

64.—Προκειμένον περὶ δανείου (πιστώσεως) ἐπ' ἀνοικτῶ λογαριασμῷ ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τῶν ἐπομένων τριῶν ἄρθρων.

65.—1. Ἐπὶ τοιούτου δανείου ἢ καταβολῆ τῶν χρημάτων ὑπὸ τῆς ἑταιρείας δὲν βεβαιοῦται διὰ συμβολαιογραφικῆς πράξεως, ἀλλὰ διὰ τῶν ἐκάστοτε ἀποδείξεων τοῦ ὀφειλέτου.—2. Ἐπὶ τοιούτου δανείου ἐφαρμόζονται ἀναλόγως αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρ. 47.

ΚΕΦ. Θ'.—Δικονομικαὶ διατάξεις.

87.—1. Ἐὰν ἐγένετο κατάσχεσις χρημάτων ἢ χρεωγράφων παρ' ἀνωνύμῳ ἑταιρείᾳ ὡς τριτῇ, ἢ ἑταιρεία δικαιοῦται εἴτε νὰ καταθέσῃ τὰ κατασχεθέντα δικαστικῶς, ἀπαλλασσομένη διὰ τῆς τοιαύτης καταθέσεως πάσης εὐθύνης πρὸς τε τὸν κατασχόντα καὶ τὸν δικαιούχον, εἴτε νὰ αἰτησῆται παρὰ τοῦ προέδρου τὴν ἄρσιν τῆς κατασχέσεως, ἢν οὗτος δύναται νὰ χορηγήσῃ μετὰ ἢ ἄνευ ἐγγυήσεως.—2. Ἐὰν ἡ κατάσχεσις ἐγένετο εἰς χεῖρας τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης ὡς τρίτης, αὕτη δικαιοῦται, ἵνα

1. Ὅρα ἄρθρ. 5 ἄν. ν. 1621 τοῦ 1939 «περὶ Ταμείου Συντάξεων Νομικῶν».

2. Ὅς ἀντικατεστάθη δι' ἄρθρ. 2 ἄν. ν. 90 τοῦ 1936.

καταθήσει τὰ κατασχεθέντα παρ' αὐτῇ κατὰ τοὺς ὅρους τῶν εἰς πρώτην ζήτησιν ἀποδοτέων καταθέσεων.

88.—1. Ἡ ἀνάληψις τῶν κατὰ τὸ προηγ. ἄρθρον κατατεθέντων γίνεται μόνον ἀδείᾳ τοῦ προέδρου.—2. Ἡ Ἔθν. Τράπεζα, ἐκτελοῦσα τὴν ἀπόφασιν τοῦ προέδρου, ἀπαλλάσσεται πάσης εὐθύνης.

89.—1. Ἡ δικαστικὴ κατὰθεσις γίνεται ἐπ' ὀνόματι τοῦ δικαιοῦχου, καὶ ἐὰν οὗτος ἀπεβίωσεν, ἐπ' ὀνόματι τῶν κληρονόμων αὐτοῦ ἄνευ ρητῆς αὐτῶν κατονομασίας.—2. Ἐὰν ἡ εἰδοποίησις τοῦ δικαιοῦχου περὶ τῆς καταθέσεως εἶναι δυσεπίτευκτος, παραλείπεται ἀδείᾳ τοῦ προέδρου.

90.—1. Ἐὰν ἡ ἔταιρεία ἔχη καὶ ὑποκαταστήματα ἐν Ἑλλάδι, κατὰσχεσις εἰς χεῖρας αὐτῆς ὡς τρίτης ἐπιτρέπεται μόνον παρὰ τῷ καταστήματι ἢ τῷ ὑποκαταστήματι ἐνθα ὑφίσταται ἢ κατὰθεσις ἢ ἄλλη ὀφειλὴ πρὸς τὸν καθ' οὗ ἡ κατάσχεσις.—2. Ἐὰν ἡ ἔταιρεία ἔχη ὑποκαταστήματα καὶ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ, ἢ ἐν Ἑλλάδι κατὰσχεσις δὲν περιλαμβάνει καὶ τὰς ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ὀφειλάς.

91.—1. Ἐὰν ἐγένετο κατὰσχεσις εἰς χεῖρας ἔταιρείας ὡς τρίτης, αὕτη α') δικαιούται ἵνα τὰ δικαιολογητικὰ ἐγγράφα τῆς δηλώσεως αὐτῆς προσαγάγῃ ἐπ' ἀκροατηρίου κατὰ τὴν συζήτησιν τῆς ἀνακοπῆς τῆς δηλώσεως· β') δὲν ὑποχρεοῦται ἵνα ἐνισχύσῃ δι' ὄρκου τὴν δήλωσιν.

92.—1. Ἡ εἰς χεῖρας ἔταιρείας ὡς τρίτης κατὰσχεσις εἶναι ἄκυρος γενομένη ἄνευ ἀδείας τοῦ προέδρου καὶ ἐὰν στηρίζεται ἐπὶ δημοσίου ἐγγράφου.—2. Ἐλλείπει ἀδείας ἢ ἔταιρεία ἀποδίδει ἀνευθύνως τὰ κατασχεθέντα.

93.—1. Ἐὰν ἔταιρεία ἐξεμίσθωσεν διαμέρισμα χρηματοκιβωτίου, αὕτη θεωρεῖται τρίτη ἔναντι τῶν πιστωτῶν τοῦ μισθωτοῦ.—2. Ἐν περιπτώσει κατασχεσεως, ἢ ἔταιρεία δικαιούται, ἀδείᾳ τοῦ προέδρου, ἀνοίγουσα τὸ χρηματοκιβώτιον, νὰ καταθήσει τὸ περιεχόμενον αὐτοῦ δικαστικῶς.—3. Ἐὰν ληξιάσῃ τῆς μισθώσεως τοῦ διαμερίσματος, ὁ μισθώτης δὲν ἐμφανίζεται, ἢ ἔταιρεία δικαιούται μετὰ πάροδον μηνὸς νὰ ἀνοίξῃ τὸ διαμέρισμα ἀδείᾳ τοῦ προέδρου καὶ νὰ καταθήσει τὸ περιεχόμενον δικαστικῶς.

94.—1. Ἐν τῇ ἐφαρμογῇ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος νόμου ὁ Πρόεδρος δὲν δικαιούται νὰ παραπέμψῃ τὴν ὑπόθεσιν εἰς τὸ Πρωτοδικεῖον.—2. Ἡ ἀπόφασις τοῦ Προέδρου δύναται νὰ ἐκκληθῇ ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτῆς ἐνώπιον τοῦ προέδρου τῶν ἐφετῶν.—3. Ἡ ἔφεσις κατατίθεται παρὰ τῷ πρωτοδικεῖῳ ἐν τῷ βιβλίῳ ἐφέσεων.—4. Ἡ ἀπόφασις εἶναι προσωρινῶς ἐκτελεστή.—5. Ὁ Πρόεδρος δύναται νὰ ἀνακαλέσῃ τὴν ἀπόφασιν αὐτοῦ ἕνεκα σπουδαίων λόγων, ἀλλ' ἢ ἀνάκλησις δὲν θίγει τὰς ἤδη γενομένας δυνάμει αὐτῆς πράξεις.—6. Ὁ ἀντίδικος τοῦ αἰτοῦντος κλητεύεται, ἐκτὸς ἐὰν ἡ κλήτευσις εἶναι δυσεπίτευκτος κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ προέδρου.—7. Ἡ ἀπόφασις τοῦ Προέδρου τῶν Ἐφετῶν εἰς οὐδὲν ὑπόκειται ἐνδίκον μέσον.

N. A. τῆς 8 Δεκεμβρίου 1923

«περὶ κωδικοποιήσεως ν. 2868 «περὶ ὑποχρεωτικῆς ἀσφαλίσεως ἐργατῶν κλπ. καὶ τοῦ τροποπ. τοῦτον ν. δ. 19 Νβρίου 1923».

9¹.—Ἀπαγορεύεται ἡ ἐκχώρησις καὶ ἡ κατάσχεσις τῶν συντάξεων τῶν χορηγουμένων παρὰ Ταμείου συντάξεων κατὰ τὸν παρόντα νόμον ἰδρυομένου, ἐξαιρουμένων τῶν περιπτώσεων διατροφῆς συζύγου, ἀνιόντων ἢ κατιόντων, ὅποτε ἐπιτρέπεται ἡ ἐκχώρησις ἢ κατάσχεσις μέχρι τοῦ τρίτου τῆς συντάξεως. Ἡ κατάσχεσις δύναται νὰ λάβῃ χώραν συντηρητικῶς μόνον κατόπιν ἀδείας τοῦ ἀρμοδίου προέδρου τῶν πρωτοδικῶν καὶ μόνον μέχρι τοῦ ἑνὸς τρίτου τῆς συντάξεως.

Ἀριθ. 33977/2142 τῆς 31 Δεκεμβρ. 1923

ἀπόφασις τῆς Ἐπαναστάσεως

«Καταστατικὸς νόμος τῆς Ἀυτοκεφάλου Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος».

72².—Ὅστις τῶν συνεξευγμένων εἰς γάμον ζητεῖ τὴν διάζευξιν, ὀφείλει ν' ἀποταθῆ περὶ τούτου δι' ἀναφορᾶς του πρὸς τὸν ἀρμόδιον Ἐπίσκοπον, ὁ ὁποῖος προσκαλεῖ καὶ τοὺς δύο συζύγους πρὸς ἀπόπειραν συμβιβασμοῦ καὶ ἀφου ἔντος τριῶν μηνῶν μεταχειρισθῆς ὅλα τὰ πρόσοφρα πνευματικὰ μέσα δὲν δυνήθῃ νὰ συμβιβύσῃ αὐτοὺς, ἀποφαίνεται περὶ τούτου διὰ πράξεώς του ἐπὶ τῆς αὐτῆς ἀναφορᾶς, τὴν ὁποίαν διευθύνει εἰς τὸ ἀρμόδιον δικαστήριον.—2. Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς περὶ ἐνώσεως ἀποπείρας ὁ Ἐπίσκοπος δύναται, ἂν θεωρήσῃ τοῦτο ἀναγκαῖον νὰ δώσῃ ἐγγράφως ἀδειαν εἰς τὴν γυναῖκα νὰ μετοικήσῃ ἀπὸ τὴν οἰκίαν τοῦ ἀνδρὸς εἰς οἰκίαν προσδιοριζομένην παρὰ τῶν συζύγων ἢ παρὰ τοῦ Ἐπισκόπου, ὅταν οὗτοι διαφωνῶσι, μόνον δὲ μετὰ τὴν χορήγησιν τῆς τοιαύτης ἀδείας, τὰ δικαστήρια κατ' αἴτησιν τοῦ ἑνὸς τῶν συζύγων, δύνανται καὶ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς περὶ ἐνώσεως ἀποπείρας, νὰ διατάξωσι τὰ ἐν ἄρθρῳ 683 παράγρ. 3, 4 καὶ 5 τῆς Πολ. Δικονομίας διαλαμβανόμενα προσωρινὰ μέτρα.—3. Ἐὰν δὲ ἡ ἀνωτέρω τριμήνος προθεσμία παρέλθῃ χωρὶς νὰ ἀποφανθῇ κατὰ τὰ ἀνωτέρω ὁ ἀρμόδιος Ἐπίσκοπος, τότε δύναται ἑκάτερος τῶν συζύγων νὰ ἐγείρῃ τὴν περὶ διαζυγίου ἀγωγὴν ἐνώπιον τοῦ ἀρμοδίου δικαστηρίου.—4. Μετὰ δὲ τὴν ἐκ-

1. Ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρ. 9 ἐφαρμόζεται καὶ ἐπὶ τοῦ Ταμείου Ἀσφαλίσεως τῶν μελῶν τῆς Ἐνώσεως Συντακτῶν Ἀθηναϊκῶν Ἐφημερίδων (ἄρθρον μόνον ν. 5858 τῆς 12/19 Ὀκτωβρ. 1933).

2. Τὰ ἐν ἄρθρῳ 72 διευτυπώθησον ὡς ἐν τῷ κειμένῳ διὰ τοῦ ἄρθρ. 55 τοῦ ν. 671 τῆς 25 Σεπτ. 1943 «περὶ καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος», ὡς ἀντικατεστάθη διὰ τοῦ ἄρθρ. 1 ν. 1912 τῆς 2 Σεπτ.—3 Ὀκτ. 1944.—Τὸ ἐν τῷ κειμένῳ δηλ. ἄρθρ. 72 εἶνε τὸ ἄρθρ. 55 τοῦ νέου καταστατικοῦ ν. 671 τοῦ 1943».

δοσιν τῆς δικαστικῆς περὶ διαλύσεως τοῦ γάμου ἀποφάσεως, καταστά-
σης ἀμετακλήτου, ὁ Εἰσαγγελεὺς διευθύνει ἀντίγραφον αὐτῆς πρὸς τὴν
Ἐκκλ. Ἀρχὴν διὰ νὰ κηρύξη καὶ αὐτὴ τὸν γάμον διαλελυμένον πνευ-
ματικῶς.

76¹.—[Πᾶς ὁ ἐκ τοῦ ἱεροῦ καταλόγου καλούμενος δόση μαρτυ-
ρίαν εἰς δικαστικὴν ὑπόθεσιν δὲν δύναται ν' ἀρνηθῆ τὴν μαρτυρίαν
του, ἀλλ' οἱ ἀρχιερεῖς ὀρκίζονται καὶ ἐξετάζονται ἐν τῇ κατοικίᾳ αὐ-
τῶν, ἢ δὲ μάρτυρία των, γενομένης αἰτήσεως, ἀναγινώσκειται ἐν τῷ ἀ-
κροατηρίῳ, ἐκτὸς ὅταν πρόκειται νὰ ἐξετασθῶσιν ὡς μάρτυρες ἐνώπιον
τῶν δικαστηρίων τῶν ἐνόρκων, ὅτε προσκαλοῦνται καὶ ἐξετάζονται, ἄνευ
ὅμως ἀντιπαραστάσεως πρὸς ἄλλους μάρτυρας, ἐν δημοσίᾳ συνεδριάσει,
ἅμα ἐμφανιζόμενοι, καὶ ἀπέρχονται ἀμέσως μετὰ τὴν ἐξέτασιν αὐτῶν.—
Ὅ,τι οἱ ἱερομένοι γνωρίζουσιν ἐκ τῆς ἐξομολογήσεως δὲν ὑποχρεοῦν-
ται νὰ τὸ ὁμολογήσῃσι].

77².—Οἱ κληρικοὶ εἴτε ἀνακρινόμενοι, εἴτε δημοσίαν ὑπηρεσίαν
ἀναλαμβάνοντες ἀντὶ ὄρκου παρέχουσι τὴν ἐξῆς διαβεβαίωσιν, οἱ μὲν
ἀρχιερεῖς «διαβεβαίωμι ἐπὶ τῇ ἀρχιερωσύνῃ μου κλπ», οἱ δὲ πρεσβύ-
τεροι καὶ διάκονοι «διαβεβαίωμι ἐπὶ τῇ ἱερωσύνῃ μου». Ἡ οὕτω πα-
ρεχομένη διαβεβαίωσις ἔχει τὴν τοῦ κοινῶν ὄρκου ἰσχὺν καὶ πᾶσα πα-
ρὰ βλαβή, πλὴν τῶν ἐκκλησιαστικῶν ποινῶν, συνεπάγεται καὶ τὰς ἐπὶ
ψευδορκίᾳ καὶ ἐπιουρίᾳ ποινὰς τοῦ Ποιν. νόμου, καταγινωσκομένας ὑπὸ
τῶν λαϊκῶν δικαστηρίων³.

79⁴.—Οἰοῦντι οὐδέποτε σκεύους ἐν χρήσει ὄντος ἐν τοῖς Ναοῖς Τιμίων
Σταυρῶν, Ἁγίων Λειψάνων, Ἁγίων Εἰκόνων καὶ ἐν γενεῖ παντός κει-
μηλίου Ἱεροῦ ἢ Ἱερατικοῦ ἀμφίου ἐκθεσίς πρὸς πώλησιν ἢ κατάσχεσις
πρὸς πληρωμὴν χρέους ἰδιωτικοῦ ἢ δημοσίου ἀπαγορεύεται... Ὁ ἐν γνώ-
σει τῆς ἱερότητος τοῦ κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἱεροῦ πράγματος ἐκθέτων αὐτὸ
πρὸς πώλησιν ἢ προβαίνων εἰς κατάσχεσιν αὐτοῦ τιμωρεῖται διὰ φυλα-

1. Ὅρα τὰς κατοχυρούσας διατάξεις τοῦ ἄρθρ. 22 τοῦ νεωτέρου Κατα-
στατικοῦ ν. 5438, αἰτινες παραμένουσιν ἐν ἰσχύϊ καὶ μετὰ τὸν ἀν. ν. 2170
τοῦ 1940 συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 62 αὐτοῦ. Ὁ νέος καταστατικὸς ν. 671 τοῦ
1943 δὲν περιέχει σχετικὴν διάταξιν, ἀλλὰ διὰ τοῦ ἄρθρ. 69 αὐτοῦ, ὡς ἀν-
τικατεστάθη δι' ἄρθρ. 1 ν. 1912 τῆς 2 Σεπτ.—3 Ὀκτ. 1944, καταργεῖ μό-
νον τὰς ἀντικειμένας εἰς αὐτὸν διατάξεις παντός προηγουμένου νόμου ἀφο-
ρῶντος τὰ τοῦ Καταστατικοῦ τῆς Ἐκκλησίας.

2. Ὅμοια ἐντελῶς ἢ διατάξεις τῆς § 3 τοῦ ἄρθρ. 29 τοῦ νέου κωδικοπ.
καταστατ. ν. 5438 (Π. Δ. 25 Μαΐου—17 Αὐγ. 1932) παραμένουσας ἐν ἰσχύϊ
καὶ μετὰ τοὺς ν. 2170 καὶ 671 τοῦ 1943 (ἔρα προηγ. σημ.).

3. Ὁ τύπος οὗτος τοῦ ὄρκου ἰσχύει καὶ διὰ τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ λοι-
ποὺς κληρικοὺς τῆς Ῥωμαιο-καθολικῆς Ἐκκλησίας (ν. Φ.Ε. τῆς 31 Μαΐου
1860 «περὶ ὀρκοδοσίας τῶν ἀρχιερέων τῆς Ῥωμαιο-καθολικῆς Ἐκκλησίας»).

4. Ἰσχύει καὶ μετὰ τὸν νέον κώδικ. ν. 5438, ὡς πρὸς τὸ ἐν τῷ κειμένῳ
αὐτὸν (ἄρθρα 25 ν. 5187 καὶ 8 ν. 5438).—Ὅμοιον πρὸς τὸ ἐν τῷ κειμένῳ
τὸ ἄρθρ. 59 ἀν. ν. 2170 τοῦ 1940 «περὶ Καταστατικοῦ νόμου τῆς Ἐκκλη-
σίας τῆς Ἑλλάδος», καὶ τὸ ἄρθρ. 62 τοῦ νέου Καταστατικοῦ ν. 671 τοῦ 1943.

κίσεως δύο ἔως ἑξ μηνῶν. Ἐάν τι τῶν ἀνωτέρω ἀντικειμένων μετακομισθῆ εἰς Μουσεῖον ἀνευ κανονικῆς ἀδείας τοῦ Μητροπολίτου, δικαιοῦται ἡ Ἐκκλησιαστικὴ ἀρχὴ νὰ ἀπαιτήσῃ παρὰ τῆς Πολιτείας τὴν ἀπαιτήσιν αὐτοῦ ὁπόθεν ἐλήφθη.

N. Δ. τῆς 21 Νοεμβρίου—3 Δεκεμβρίου 1925

«περὶ κωδικοποιήσεως ν. 1954, 2635 καὶ ν. δ. 23 Σβρίου 1925 περὶ δανείων ἐπ' ἐνεχύρῳ καπνοῦ Νέων Χωρῶν»¹.

1.—(ἄρθρ. 1 N. Δ. 23 Σβρίου 1925).—Ἐπὶ δανείων χορηγουμένων ὑπὸ τῆς Ἐθν. Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος ἐπὶ ἐνεχύρῳ καπνοῦ εἰς φύλλα πρὸς σύστασιν ἐνεχύρου ἀπαιτεῖται καθ' ἅπασαν τὴν Ἐπικράτειαν μόνον παράδοσις εἰς τὴν δανειζουσαν Τράπεζαν τῆς κατὰ τὰς σχετικὰς διατάξεις τῶν νόμων περὶ φορολογίας καὶ κινήσεως καπνοῦ εἰς φύλλα ἀδείας κατοχῆς ἢ τῆς κατὰ τὰς ἰδίαις διατάξεις δηλώσεως παραγωγῆς, ἐφ' ὅσον αὕτη φέρει βεβαίωσιν τῆς τηρούσης τὸ βιβλίον πιστοχρεώσεως ἀρομῶν ἀρχῆς ὅτι ἐπέχει θέσιν ἀδείας κατοχῆς.

2.—(ἄρθρ. 2 N. Δ. 23/9/25 καὶ ἄρθρ. 2 ἐδ. β' περιοδ. α' καὶ ἐδ. ζ' ν. 1954).—Ὅπισθεν ἢ ἐν ἐπιμηκύνσει ἢ ἐπὶ προσθέτῳ πράξει τῆς κατὰ τὸ ἄνω ἄρθρον ἀδείας κατοχῆς καπνοῦ συντάσσεται πράξις περιέχουσα βεβαίωσιν τοῦ δανειζομένου κατόχου καὶ τῶν ἐγγυητῶν περὶ τῆς συνομολογήσεως τοῦ δανείου, καὶ τῆς λήψεως αὐτοῦ, ὡς καὶ περὶ τῶν λοιπῶν ὄρων τοῦ δανείου.—2. Ἡ πράξις αὕτη, ὑπογραφομένη ὑπὸ τοῦ δανειζομένου καὶ τῶν ἐγγυητῶν, ἐπέχει θέσιν συμβάσεως δανείου ἐπ' ἐνεχύρῳ καὶ ὑπόκειται εἰς χορτόσημον ἤμισυ ἐπὶ τοῖς χιλίοις ἐπὶ τοῦ δανειζομένου ποσοῦ, λαμβάνει βεβαίαν χρονολογίαν διὰ τῆς ἐγγραφῆς αὐτῆς εἰς τὰ βιβλία τῆς Τραπεζῆς ἀπὸ τῆς ἡμέρας ταύτης καὶ ἰσχύει ὡς δημόσιον ἐγγραφον κεκτημένον δύναμιν ἀποδείξεως κατὰ τὰ ἄρθρα 400-407 Πολ. Δικ.—3. Ἐάν οἱ δανειζόμενοι ὀφειλέται ἢ οἱ ἐγγυηταὶ τῶν τυγχάνωσιν ἀγράμματοι ἢ ἀγνοοῦντες τὴν Ἑλληνικὴν, ὑπογράφουσιν ἀντ' αὐτῶν ἀδιακρίτως ποσοῦ δύο μάρτυρες οἵτινες προκειμένου περὶ ἀλλογλώσσων ἀγραμμάτων θεωροῦνται ταυτόχρονως καὶ ὡς ἐρμηνεῖς.—4. Ἡ πράξις αὕτη δύναται νὰ συνταχθῆ κατὰ τὸν ἄνω τρόπον ἐνώπιον συμβολαιογράφου προσυπογράφοντος ταύτην, οὗ ἡ ἀμοιβὴ δὲν δύναται νὰ ὑπερβῆ τὰς δέκα δραχμ. —5. Τὸ παρὰ τοῦ δανειζομένου λαμβανόμενον ἀντίγραφον τῆς συμβολαιογραφικῆς πράξεως συντάσσεται ἐφ' ἀπλοῦ χάρτου.—6. Εἰς τὴν ἄνω πράξιν τῆς συμβάσεως οἱ ἐγγράμματοι δανειζόμενοι καὶ οἱ ἐγγυηταί, ἐφ' ὅσον γνωρίζουσιν τὴν Ἑλληνικὴν, ὑπογράφοντες αὐτοπροσώπως, δύναται νὰ διορίσωσιν ἐν τῇ ἔδρᾳ τοῦ χορηγοῦντος τὸ δάνειον Ὑποκαταστήματος τῆς Τραπεζῆς ἀντικλήτους καὶ ἐντολοδόχους των, ἢ πρὸς τοὺς ὁποίους καταβολὴ τοῦ δανειζομένου ὑπὸ τῆς Τραπεζῆς ποσοῦ καὶ ἡ ἐπίδοσις ὄλων ἀνεξαιρέτως διὰ τὴν σύστασιν τοῦ ἐπ' ἐνεχύρῳ δανείου καὶ ἀναγκ. ἐκτέλεσιν ἐγγράφων καὶ δικογράφων θεωροῦνται κατὰ τὸν παρόντα νόμον

1. Πρβλ. καὶ ν. 4672 ἐν σελ. 509.

ἔγκυροι ὡς καὶ τὰ ὑπ' αὐτῶν διὰ τοὺς δανειζομένους ὀφειλέτας καὶ τοὺς ἐγγυητὰς ὑπογραφόμενα σχετικὰ μὲ τὸ δάνειον ἐγγράφα. Ἐὰν δὲν διορισθῶσι τοιοῦτοι ἀντίκλητοι ἢ οἱ ἀντίκλητοι ἀπουσιάζωσι τῆς ἔδρας τοῦ Ὑποκαταστήματος τῆς Τραπεζῆς, θεωρεῖται καὶ τυγχάνει κατὰ τὸν παρόντα νόμον ἀντίκλητος νόμιμος τῶν δανειζομένων καὶ τῶν ἐγγυητῶν διὰ τὴν κοινοποίησιν πρὸς αὐτοὺς τῶν ἀνωτέρω ἐγγράφων ὁ γραμματεὺς τοῦ ἐν τῇ ἔδρᾳ τοῦ δανείζοντος Ὑποκαταστήματος τῆς Τραπεζῆς Εἰσηνοδικείου. Ἄλλ' ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἡ ἐπίδοσις θεωρεῖται γενομένη ἀφ' ἧς ἀπεστάλη ὑπὸ τῆς Τραπεζῆς εἰς τὸν ὀφειλέτην συστημένη ἐπιτολή περὶ τῆς ἐπίδοσεως.—7. Οἱ δανειζόμενοι καὶ οἱ ἐγγυηταὶ των, εἴτε ἕκαστος χωριστὰ εἶναι εἴτε πλείονες τοῦ ἐνὸς ὁμοῦ, δύνανται νὰ διορίζωσι διὰ συμβολαιογράφου ἕνα ἢ πλείονας εἰδικοὺς ἐντολοδόχους διὰ λογαριασμὸν τῶν ἐντολέων των, ὑποκειμένων διὰ τὰ τοιαῦτα δάνεια εἰς ἀπάσας τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Νόμου καὶ τῶν λοιπῶν προνομίων τῆς Τραπεζῆς.—8. Τοιαῦτα ἐπὶ ἐνεχύρῳ δάνεια δύνανται νὰ χορηγῆ ἢ Τράπεζα καὶ πρὸς Συνεταιρισμοὺς, προοριζόμενα ὅμως διὰ τοὺς καπνοπαραγωγούς συνεταιίρους των καὶ μόνον δι' ἃ ποσὰ παρήγαζουσι τὴν κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἄδειαν κατοχῆς καπνοῦ εἰς τὸν Συνεταιρισμὸν των διὰ πράξεως γραφομένης ἀτελῶς ἐπὶ ταύτης, καὶ ὑπογραφομένης κατὰ τὸν ὡς ἄνω ὀριζόμενον τρόπον καὶ διαλαμβανούσης ὅτι μεταβιβάζεται ἡ δῆλωσις παραγωγῆς ἢ ἡ ἄδεια κατοχῆς καὶ ὁ καπνὸς εἰς τὸν Συνεταιρισμὸν, πρὸς συνομολόγησιν ὑπ' αὐτοῦ δανείου δι' ὠρισμένον ποσὸν ἐπ' ἐνεχύρῳ ἐκ μέρους τῆς Τραπεζῆς.—9. Ὁ Συνεταιρισμὸς συνομολογεῖ τὰ τοιαῦτα δάνεια συντασσομένης σχετικῆς πράξεως, ἢν ὑπογράφουσι οἱ ἐκπροσωποῦντες τὸν Συνεταιρισμὸν, ὁ ὁποῖος εὐθύνεται ἀπέναντι τῆς Τραπεζῆς ἀλληλεγγύως μετὰ τοῦ δι' ὃν δανείζεται συνεταιίρου.—10. Ἡ Τράπεζα ὑποχρεοῦται νὰ δανείζη ἐπὶ τοιοῦτῳ ἐνεχύρῳ διὰ χρόνον ἕξ τοῦλάχιστον μηνῶν, ἐφ' ὅσον ὁ δανειζόμενος δὲν ἠθέλε ζητήσῃ μικροτέραν τὴν διάρκειαν τοῦ δανείου.—11) Ἐν περιπτώσει ἐξοφλήσεως τοῦ δανείου πρὸ τῆς λήξεώς του, ἢν ἡ Τράπεζα ὑποχρεοῦται νὰ δεχθῇ, ἐπιστρέφεται εἰς τὸν ὀφειλέτην ὁ ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἐξοφλήσεως μέχρι τῆς λήξεως τοῦ δανείου τυχὸν προεισπραχθεὶς τόκος, πάντως ὅμως κρατεῖται τόκος ἐνὸς μηνός.—12.—13. ἰ.—14 Λόγῳ τῆς λήξεως τοῦ δανείου ἢ ἔνεκα μὴ καλῆς, κατὰ τὴν κρίσιν τῆς Τραπεζῆς, συντηρήσεως τοῦ ἐνεχυριασθέντος καπνοῦ, ἢ ψευδοῦς κατὰ τ' ἀνωτέρω δηλώσεως ἢ διαθέσεως των ἄνευ ἐγγράφου συναινέσεως τῆς Τραπεζῆς ἢ ἀντικαταστάσεώς του, ἡ Τράπεζα δικαιούται πρὸ τῆς ποινικῆς διώξεως τῶν ὑπαίτιων κατ' ἀπόλυτον κρίσιν τῆς νὰ κηρύξῃ τὸ δάνειον ἀπαιτητὸν καὶ προβῇ ἀκωλύτως εἰς ἀναγκαστικὴν ἐκτέλεσιν πρὸς εἰσπραξίν του. Δικαιούται προσέτι ἡ Τράπεζα, διὰ πράξεως τοῦ ἐν τῇ ἔδρᾳ χορηγήσαντος τὸ δάνειον Ὑποκαταστήματός της Προέδρου Πρωτοδικῶν

1. Αἱ §§ 12 καὶ 13 περιέχουσι ποινικὰς διατάξεις.

ἢ Εἰρηνοδίκου, ν' ἀφαιρέσῃ ἀπὸ τῆς κατοχῆς τοῦ ὀφειλέτου ἢ παντός ὁποσδήποτε κατόχου τὰ ἐπ' ἐνεχύρω καπνῶ καὶ παραδώσῃ εἰς τρίτον τῆς ἐκλογῆς τοῦ Ὑποκαταστήματος καὶ ἐπὶ συνεχίζομένη εὐθύνη τοῦ ὀφειλέτου καὶ συνυποχρέων, γνωστοποιήσῃ αὐτὸ εἰς τὴν τηροῦσαν τὸ οἰκείον βιβλίον ὑποχρέωσης ἀρχῆν. Ἡ Τράπεζα δὲν δικαιούται ν' ἀπαιτῇ τὴν ἀσφάλισιν τοῦ ἐνεχυριαζομένου καπνοῦ διὰ χρόνον μακρότερον τῆς διάρκειας τοῦ δανείου πλέον δύο εἰσέτι μηνῶν (ἐκτὸς ἂν ἡ διάρκεια τοῦ δανείου δὲν εἶναι μεγαλύτερα τοῦ τριμήνου ὅποτε δύναται ν' ἀπαιτήσῃ ἑξάμηνον ἀσφάλισιν) οὐδὲ διὰ ποσὸν πλέον τοῦ δανειζομένου κεφαλαίου καὶ τῶν μέχρι λήξεως τόκων αὐτοῦ καὶ τῶν ἐξόδων ὑπολογιζομένων κατὰ τὴν διαδικασίαν τοῦ παρόντος Νόμου ὑποχρεοῦται δὲ νὰ δέχεται ἀσφαλιστήριον συμβόλαιον οἰσδήποτε ἐγκεκριμένης ἐν Ἑλλάδι ἀσφαλιστικῆς ἐταιρείας.

3.—(ἄρθρ. 3 Ν. 1954 καὶ 3 Ν. Δ. 23/9/25).—Τὸ χορηγῆσαν τὸ δάνειον ὑποκατάστημα τῆς Ἐθν. Τραπεζῆς παραδίδει τῷ ὀφειλέτῃ ἅμα τῇ συστάσει τοῦ ἐνεχύρου, ἀπόδειξιν ἐφ' ἀπλοῦ, περὶ τῆς παρ' αὐτῷ τηρήσεως τῆς ἀδείας κατοχῆς καπνοῦ λόγῳ ἐνεχύρου. Διὰ τῆς ἐξοφλήσεως τοῦ δανείου ἀκυροῦται αὐτοδικαίως ἢ ἀπόδειξις τῆς παρὰ τῷ ὑποκαταστήματι τηρήσεως τῆς ἀδείας κατοχῆς καπνοῦ.

4.—(ἄρθρ. 4 Ν. 1954 καὶ 4 Ν. Δ. 23 - 9 - 25).—Ἀπαγορεύεται ἡ παρὰ τῆς ἀρμοδίας ὑπηρεσίας τοῦ καπνοῦ, 1) ἐκδοσις ἀδείας πρὸς μεταφορὰν καπνοῦ εἰς ἄλλον χώρον ἢ τόπον ἄνευ εἰδικῆς περὶ τούτου ἐγγράφου γινομένης παρ' αὐτῆς ἐπὶ τῆς ἀδείας κατοχῆς καπνοῦ καὶ 2) ἐκδοσις ἀντιτύπου τῆς ἀρχικῶς χορηγηθείσης ἀδείας κατοχῆς καπνοῦ ἄνευ τῆς συναίνεσεως τοῦ Ὑποκαταστήματος τῆς Ἐθν. Τραπεζῆς, ἐν τῇ περιφέρειᾳ τοῦ ὁποίου κεῖται τὸ παραγωγὸν τὸν καπνὸν ἀκίνητον. Ἐπιτρέπεται ἡ ὑπὸ τοῦ ὀφειλέτου μερικὴ ἢ ἐν ὅλῳ πώλησις ἢ οἰσδήποτε μεταβίβασις τοῦ ἐνεχυρισθέντος καπνοῦ, ἐξακολουθοῦντος νὰ μένῃ ὑπὸ τὸ βάρος καὶ τὸ προνόμιον τοῦ ἐνεχύρου.—Αἱ κατὰ τοὺς οἰκείους κεκμηνοὺς νόμους ἀρχαί, εἰς ἃς δηλοῦται ἡ μεταβίβασις, μεταγράφουσαι τὰ ἐνεχυριασμένα καπνὰ ἐπ' ὀνόματι τοῦ εἰς ὃν ταῦτα μετεβιβάσθησαν ἢ ὁποσδήποτε περιήλθον, ὑποχρεοῦνται νὰ μειώσωσι συγχρόνως καὶ τὸ βαρὺν τὸν μεταβιβάσθέντα καπνὸν ἐνεχύρου. Ἀπαγορεύεται ἡ χορήγησις ἀδείας εἰς ἀγοραστὴν καπνοῦ βεβαρωμένου δι' ἐνεχύρου, πρὸς μεταφορὰν αὐτοῦ ἐκ τοῦ χώρου εἰς ὃν εὐρίσκετο οὗτος κατὰ τὴν ὥραν τῆς μεταβιβάσεώς του ἢ ἡ καθ' οἰονδήποτε τρόπον παραλάβῃ ὑπ' αὐτοῦ τοῦ ἐνεχυριαζομένου καπνοῦ, ἄνευ τῆς ἐγγράφου συναίνεσεως τῆς Τραπεζῆς καὶ ἐὰν δὲν προσαχθῇ καὶ ἡ ἐπ' ὀνόματι τοῦ ὀφειλέτου πωλητοῦ ἐκδιδομένη ἀδεία κατοχῆς τοῦ ἐκδεδομένου καπνοῦ, ἵνα γίνῃ καὶ ἐπ' αὐτοῦ ἡ δέουσα πρᾶξις. Ἐὰν ὁ εἰς ὃν μετεβιβάσθη ὁποσδήποτε ὁ ὑπὸ ἐνεχύρου καπνὸς γνωστοποιήσῃ τὴν μεταβίβασιν εἰς τὸ δάνειον Ὑποκατάστημα δι' ἐγγράφου δηλώσεως, εἰς δέον νὰ ὀρίξῃ ἀντικλητὸν του περιοριζόμενον μονίμως ἐν τῇ ἔδρῳ τοῦ αὐτοῦ Ὑποκαταστήματος, τότε ἐν περιπτώσει ἀναγκαστ. ἐκτελέσεως γενομένης πάντοτε κατὰ τοῦ πρωτοφειλέτου, γνωστοποιεῖται καὶ εἰς αὐτὸν ἢ τὸν ἀντικλητὸν του ἢ γενόμενῃ κατάσχεσις, ἄλλως ἢ ἀναγκαστ. ἐκτελεσις προβαίνει ἐξ ὑπαρχῆς,

ήσει οὐδεμία εἶχεν ἐπέλθει, ὡς πρὸς τὸ πρόσωπον τοῦ κυρίου ἢ κατοχοῦ τοῦ καπνοῦ, μεταβολὴ διὰ συμβάσεως.

5.—(ἄρθρ. 5 Ν.Δ. 23/9/25).—Τοῦ ἐπὶ ἐνεχύρου δανείου καστούτου ἀπαιτητοῦ δικαιούται ἡ Ἐθν. Τραπεζὴ νὰ προβῇ εἰς ἀναγκ. ἐκτέλεσιν, ἀρχομένην δι' ἐπιδόσεως ἐπιταγῆς πρὸς πληρωμὴν. Αὕτη περιέχουσα περιλήψιν τῆς ἀπαιτήσεως μετὰ μνείας ἰδία τοῦ ὀφειλομένου ποσοῦ ἐπιδίδεται εἰς τὸν ὀφειλέτην ἢ εἰς τὸν ἀντίκλητον αὐτοῦ.

6.—(ἄρθρ. 6 Ν.Δ. 239/25).—Μετὰ 8 ἡμέρας ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως τῆς ἐπιταγῆς δύναται νὰ ἐνεργηθῇ ἀφαίρεσις τοῦ ἐνεχυριασμένου καπνοῦ διὰ δικ. κλητῆρος πρὸς πλειστηριασμὸν καὶ ἀνάθεσις τῆς φυλάξεως αὐτοῦ εἰς πρόσωπον τῆς ἐκλογῆς τῆς Τραπεζῆς, ἀλλὰ πάντως ἐντὸς τῆς πένθης ἢ χωρίου ὅπου ἐγένετο ἡ ἀφαίρεσις, συντασσομένης σχετικῆς ἐκροῦσαν τὸ βιβλίον πιστοχρεώσεως ἀρχὴν. Μετὰ δέκα πέντε ἡμέρας ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως τῆς ἐπιταγῆς ἐκδίδεται παρὰ συμβολαιογράφου συναπτιλέτην ἢ τὸν ἀντίκλητον αὐτοῦ, εἰς τὴν τηροῦσαν τὸ βιβλίον πιστοχρεώσεως ἀρχὴν, καὶ τοιχολλᾶται ἐν τῷ Καταστήματι τοῦ Δήμου ἢ τῆς Κοινότητος τῆς ἑδρας τοῦ ἐπισπεύδοντος Ὑποκαταστήματος τῆς Ἐθν. Τραπεζῆς, ἐν ᾗ ἐνεργηθῆσεται ὁ πλειστηριασμός. Ὁ πλειστηριασμός δὲν δύναται νὰ ἐνεργηθῇ πρὸ τῆς παρελεύσεως ὀκτῶ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἐπιδόσεως καὶ τοιχοκολλήσεως τοῦ σχετικοῦ προγράμματος πλειστηριασμοῦ.—Τὸ πρόγραμμα δέον νὰ ἀναγράφῃ ἀπαραιτήτως τὴν ἡμέραν καὶ ὥραν τοῦ πλειστηριασμοῦ, ὑπάλληλον, τὸν ἐπισπεύδοντα καὶ τὴν ἀπαιτήσιν αὐτοῦ, τὸ ὄνοματεπώνυμον τοῦ ὀφειλέτου, τὸν τόπον καὶ χωρὸν ὅπου εἶναι ἀποτεθειμένος ὁ καπνός, τὴν ποσότητα αὐτοῦ καὶ τὴν τιμὴν ἣτις θὰ χρησιμεύσῃ ὡς πρῶτη προσφορά. Πάντα τὰ προβλεπόμενα ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου δικόγραφα ὡς καὶ αἱ ἐπιταγαὶ καὶ τὰ οἰκεία προγράμματα πλειστηριασμοῦ δύναται νὰ ἐπιδοθῶσι κατ' ἀπόλυτον ἐπιλογὴν καὶ κρίσιν τῆς Τραπεζῆς, εἴτε διὰ δικ. κλητῆρος εἴτε διὰ τοῦ Ταχυδρομείου, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 2—7 τοῦ ἀπὸ 25 Δεκεμβρ. 1923 Ν.Δ. «περὶ ἐπιδόσεως πολιτικῶν δικογράφων διὰ τοῦ ταχυδρομείου κλπ».—Ἐκ τῆς πωλήσεως τοῦ ἐνεχύρου πληρώνεται πρῶτη ἢ ἀπαιτήσις τῆς Ἐθν. Τραπεζῆς, προτιμωμένη παντὸς ἄλλου, κειμένου ὑπὲρ οἰουδήποτε ἄλλου νομικοῦ ἢ φυσικοῦ προσώπου, προνομίου καὶ παντὸς πραγματικοῦ δικαιώματος, συντασσομένης περὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ καὶ τῆς τοιαύτης κατατάξεως τῆς Τραπεζῆς ἐκθέσεως παρὰ τοῦ ἐνεργήσαντος τὸν πλειστηριασμὸν Συμβολαιογράφου. Τὸ δὲ μετὰ τὴν ἰκανοποίησιν τῶν ἀπαιτήσεων τῆς Τραπεζῆς τυχόν ἀπομένον ὑπόλοιπον ἐκ τοῦ ἐκπλειστηριασμοῦ δικαιούται τὸ Ὑψίμα νὰ καταθέσῃ εἰς τὸ ἐγγύτερον Ταμεῖον Παρακατ.—Δανείων.

7.—(ἄρθρ. 7 ν. 1954, καὶ Ν. Δ. 23/9/25).—Ἀναστολὴ ἐκτελέσεως ἐπὶ καπνοῦ δοθέντος ὡς ἐνέχυρον τῇ Ἐθν. Τραπεζῇ, ἐπιτρέπεται νὰ δοθῇ ἐφ' ἅπαξ τῇ αἰτήσῃ μόνον τοῦ ὀφειλέτου καὶ διὰ χρόνον μὴ ὑπερβαίνοντα τὸν μῆνα.—Κατὰ τῆς κοινοποιηθείσης ὁμῶς, συμφώνως τῷ πα-

ρόντι νόμου, ἐπιταγῆς καὶ τῆς περαιτέρω ἐκτελέσεως οὐδὲν ἔνδικον μέσον δύνανται νὰ ἀσκηθῆ.

8.—(ἄρθρ. 8 Ν. Δ. 23/9/25).—Αἱ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου ὑπὲρ τῆς Ἑθν. Τραπεζῆς γινόμεναι συστάσεις ἐνεχύρου γνωστοποιοῦνται δι' ἐγγράφου αὐτῆς εἰς τὴν τηροῦσαν τὸ βιβλίον πιστοχρεώσεως ἀρχὴν, ἣτις ὑποχρεοῦται ὅπως ἐγγράψῃ τὰ ἐνέχυρα αὐθημερὸν εἰς τὸ παρ' αὐτῆ τηρούμενον βιβλίον πιστοχρεώσεως καπνοῦ, παραδῶσθαι δὲ τῇ Ἑθν. Τραπεζῇ μέχρι τῆς μεσημβρίας τῆς ἐπομένης πιστοποιητικὸν ἐφ' ἀπλοῦ χάρτου, ὅτι διενηργήθη ἢ ἐγγραφῇ αὕτη. Ἐν τῷ πιστοποιητικῷ τούτῳ πρέπει νὰ ἀνοφέρωνται καὶ αἱ ὑπάρχουσαι τυχὸν πρὸ τῆς ἐγγραφῆς, περὶ ἧς τὸ πιστοποιητικόν, κατασχέσεις ἢ ἐνέχυρα ἐπὶ τοῦ ἐνεχυριαζομένου τῇ Τραπεζῇ καπνοῦ. Ἐὰν δὲ δὲν ἐμφαίνηται οὐδὲν τοιοῦτον ἐπὶ τοῦ καπνοῦ βάρος, πρέπει νὰ ἀνοφέρνηται τὸ τοιοῦτον ρητῶς ἐν τῷ πιστοποιητικῷ, ἄλλως δὲν θίγεται τὸ κῦρος τοῦ ἐνεχύρου τῆς Τραπεζῆς, ἧς τὰ δικαιώματα παραμένουσιν ἀκέραια καὶ ἀπρόσβλητα. Πᾶσα συντηρητικὴ ἢ ἀναγκ. κατάσχεσις καπνοῦ εἰς φύλλα κοινοποιεῖται κατὰ τὸς διατάξεις τῆς Πολ. Δικ. πρὸς τὴν τηροῦσαν τὸ βιβλίον πιστοχρεώσεως ἀρχὴν, ἣτις ὑποχρεοῦται αὐθημερὸν νὰ ἐγγράψῃ ἀτελῶς ἐν αὐτῷ καὶ παρὰ τὸ ὄνομα τοῦ κατόχου τοῦ καπνοῦ τὴν κοινοποιηθεῖσαν αὐτῇ κατάσχεσιν ἢ σύστασιν ἐνεχύρου, σημειοῦσα τὸ χρημ. ποσὸν τοῦ τοιοῦτου βάρους, τὴν ἡμερομηνίαν καὶ τὴν ὥραν τῆς τοιαύτης ἐκδόσεως ὑπογράφουσα τὴν πρᾶξιν ταύτην. Διὰ πᾶν κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἐκδιδόμενον πιστοποιητικὸν ὑπὸ τῆς τηροῦσας τὸ βιβλίον πιστοχρεώσεως ἀρχῆς, καταβάλλονται αὐτῇ διὰ γραφικὰ δικαιώματα δραχ. δύο.—Εὐθὺς ἅμα τῇ ἐξοφλήσει τοῦ δι' ὅπερ τὸ ἐνέχυρον δανείου, ἢ Ἑθν. Τραπεζα ὑποχρεοῦται ὅπως ἐπιστρέψῃ τὴν ἄδειαν κατοχῆς μὲ βεβαιώσιν κάτωθι αὐτῆς ὅτι τὸ δάνειον ἐξοφλήθη. Ἐπὶ τῇ βάσει τῆς βεβαιώσεως ταύτης ἢ τηροῦσα τὸ βιβλίον πιστοχρεώσεως ἀρχὴ ὀφείλει νὰ ἐγγράψῃ αὐθημερὸν ἐν αὐτῷ καὶ παρὰ τὴν πρᾶξιν τῆς ἐγγραφῆς τοῦ ἐνεχύρου τὴν δέουσαν πρᾶξιν περὶ τῆς ἀποσβέσεως αὐτοῦ ἀτελῶς. Ἐπίσης ὑποχρεοῦται αὕτη καὶ ἐν περιπτώσει ὁμοίας αἰτήσεως τοῦ ὀφειλέτου συνοδευομένης ὑπὸ βεβαιωμένης ἐγγράφου πρὸς τοῦτο συναιρέσεως οἰουδήποτε δανειστοῦ ὑπὲρ οὗ ἔχει ἐγγραφῇ κατάσχεσις ἢ ἐνέχυρον. Περὶ τῶν τοιούτων ἐγγραφῶν ἢ ἐξαλείψεων ἢ τηροῦσα τὸ βιβλίον ἀρχὴ ὑποχρεοῦται νὰ δίδῃ πιστοποιητικὸν ἐφ' ἀπλοῦ χάρτου, ἐὰν τῇ ζητηθῇ τοιοῦτον ὑπὸ τοῦ δανειστοῦ ἢ ὀφειλέτου.

9.—(ἄρθρ. 9 ν. 1954).—Ἐπὶ καπνοῦ δοθέντος ὡς ἐνέχυρον τῇ Ἑθν. Τραπεζῇ, πᾶσα μετὰ τὴν σημείωσιν αὐτοῦ ἐν τῷ βιβλίῳ τοῦ ἄρθρ. 8 τοῦ παρόντος νόμου ἐπιβολὴ οἰασδήποτε ἐπ' αὐτοῦ κατασχέσεως θεωρεῖται ἄκυρος ὡς πρὸς τὴν Ἑθν. Τραπεζαν διὰ τὴν ἐπὶ τοῦ ἐνεχύρου ἀπαιτήσιν τῆς.

10.—(ἄρθρ. 9 Ν. Δ. 23/9/25).—Πᾶσαι αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου δύνανται νὰ ἐφαρμοσθῶσιν καὶ ἐπὶ τῶν δανείων τῆς Τραπεζῆς ἐπὶ ἐνεχύρῳ καπνῶν ἐπεξεργασμένων ἢ μὴ, κατεχομένων ὑπὸ ἐμπόρων. Πᾶσα ὑπεκμίσθωσις ἀποθηκῶν καὶ οἰκοδομῶν πρὸς ἀποθήκευσιν καὶ φύλαξιν ἐνεχύρων ὑπὸ μισθωτῶν πρὸς τὴν Ἑθν. Τραπεζαν ὡς ὑπομι-

σθώτριαν δύναται νά συνομολογηθῆ καί άνευ τῆς συναινέσεως τοῦ ιδιοκτῆτου καί ἐκμισθωτοῦ.

11.—(ἄρθρ. 10 ν. 1954).—Ἡ διαδικασία τῆς ἐκτελέσεως εἶναι ἀπληλαγμένη παντός τέλους χαρτοσήμου, τοῦ κλητῆρος καί τοῦ συμβολαιογράφου τῆς ἐκτελέσεως δικαιουμένων ἀπλῶς νά λάβωσι τὸ ἀναλογοῦν αὐτοῖς ποσοστὸν ἐκ τοῦ χαρτοσήμου ὅπερ ἄλλως θά κατηγαλίσκετο.

13.—(ἄρθρ. 11 Ν. 1954 καί 10 Ν.Δ. 23/9/25).—Κατὰ τὰς διατάξεις καί τὴν διαδικασίαν τοῦ παρόντος Νόμου καί κατὰ τοὺς ὅρους τοὺς ἀφορώντας τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν, δύναται νά χορηγῶσιν ὁμοιο δάνεια καί αἱ Γεωργικαὶ Τράπεζαι τῆς Μακεδονίας καί Ἡπείρου καί Νήσων Αἰγαίου καί πάντες οἱ γεωργικοὶ Συνεταιρισμοὶ πρὸς τὰ μέλη των, ὡς καί πᾶσα ἄλλη Τράπεζα ἢ ἴδρυμα, εἰς ὅπερ ἤθελεν ἐπεκταθῆ ὁ παρὼν Νόμος διὰ Β. Δ. προκαλουμένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, ὑφ' οὗ Διατάγματος δύναται νά ὀρισθῆ ἡ ἀπαλλαγὴ ἀπὸ παντός τέλους χαρτοσήμου τῆς συμβάσεως ὑπὲρ τῶν ἄνω Τραπεζῶν ἢ ἰδρυμάτων ἐνεχύρου ἐπὶ καπνοῦ¹.

Ν.Δ. τῆς 21 Μαρτίου 1926².

«περὶ ὀργανισμοῦ τοῦ Ταμείου Παρακαταθηκῶν καί Δανείων»

2.—Σκοπὸς τοῦ Ταμείου εἶναι Α) ἡ φύλαξις καί διαχειρίσις : 1) τῶν δικαστικῶν παρακαταθηκῶν, τῶν ὑπὸ τῶν δικαστηρίων καί τῶν δικαστικῶν ιδιοτήτων ἀρχῶν διατασσομένων τοιούτων καί γενικῶς τῶν ἐκ τῶν ἐκάστοτε κειμένων διατάξεων ὀριζομένων παρακαταθηκῶν...³.

1. Ἐπεξετάθη ὁ ν. α) Εἰς τὸν ἐν Ν. Ὑόρκῃ ἐδρευούσαν ἀνώνυμον τραπεζ. ἐταιρείαν Equitable Trust Company of New York (Π. Δ. 29 Ἰανουαρ. 1927)—β) Εἰς τὴν ἐταιρείαν «Ἀγγλικὴ Ἐμπορικὴ Τράπεζα Αἰγαίου» (Π. Δ. 15 Ἀπριλ. 1929).—γ) Εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος (Π. Δ. 26 Ἰουν. 1929).—δ) Εἰς τὴν ἐταιρείαν Generale Financière de Tabacs (Π. Δ. 21 Ὀκτωβρ. 1929).—ε) Εἰς τὴν Ἀγροτικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος (Π. Δ. 19 Φεβρ. 1930).

2. Κυρωθὲν διὰ ν. δ. 12 Νβρίου 1927 καί ν. 3646 τῆς 26 Ἰουλ. 1928.

3. Ἄρθρ. 3 Π.Δ. 30 Ἀβρίου—3 Ἰανουαρ. 1927 «περὶ συστάσεως καί ἀποδόσεως παρακαταθηκῶν κλπ. παρὰ τῷ Ταμ. Παρακαταθ. Δαν.» (ἐν ὄψει τοῦ ἄνω ν. δ.): «Αἱ δικαστικαὶ παρακαταθηκαί... ἀποσκοποῦσι τὴν ἐξυπηρέτησιν ἰδιωτικῆς διαφορᾶς καί εἶναι εἰδικώτερον αἱ ἐξῆς ἐνδεικτικῶς ἀναφερόμεναι 1) Αἱ κατὰ τὰς περιπτώσεις τοῦ ἀστικοῦ ἢ δικονομικοῦ δικαίου λόγῳ ἐγγυήσεως εἴτε πρὸς ἄρσιν ἀμφιβολιῶν περὶ ὑπάρξεως δικαιώματος εἴτε πρὸς ἐξασφάλισιν καταβολῆς χρέους ἢ ἐκπληρώσεως ὑποχρέωσης. 2) Αἱ λόγῳ προστίμου ἢ παραδόλου πρὸς χρήσιν ἐνδίκων μέσων. 3) Αἱ πρὸς πληρωμὴν ὀφειλῆς χρηματικοῦ ποσοῦ ἣν ὁ ὀφειλέτης ἀδυνατεῖ νά καταβάλλῃ εἰς τὸν δανειστὴν του εἴτε διότι ὁ δανειστής ἀρνεῖται νά παραλάβῃ ταύτην νομίμως προσφερομένην εἴτε λόγῳ ἀντιρρήσεων ἢ κατασχέσεως

10.—...Ὁ Διευθυντὴς τοῦ Ταμείου..... στ') Διὰ τὰς ἐνώπιον τῶν ἐπαρχιακῶν δικαστηρίων δίκας διορίζει πληρεξούσιον τὸν ἐν τῇ ἔδρᾳ τοῦ δικαστηρίου δικαστικὸν ἀντιπρόσωπον παρὰ τῆ οἰκον. Ἐφορία, ἢ, ἐλλείψει τοιοῦτου, δικηγόρον... Ὁ Διευθυντὴς ἀντιπροσωπεύει τὸ Ταμεῖον ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων καὶ ἐκπροσωπεῖ αὐτὸ κατὰ πᾶσαν νομικὴν πράξιν, ἀφορῶσαν τὴν διοίκησιν αὐτοῦ, ἐντὸς τῶν ὁρίων τῶν κειμένων νόμων, διαταγμάτων καὶ ἀποφάσεων τοῦ διοικ. συμβουλίου, καὶ δίδει τοὺς εἰς τὸ Ταμεῖον ἐπιβαλλομένους ὄρκους.

11.—Ὁ Νομικὸς Σύμβουλος τοῦ Ταμείου Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων προΐσταται τῆς ὅλης Δικαστικῆς Ἑπηρεσίας τοῦ Ταμείου, παρΐσταται ἐνώπιον τῶν Δικαστηρίων ὡς πληρεξούσιος τοῦ Ταμείου καὶ διεξάγει τὰς δίκας αὐτοῦ καθ' ὅλα τὰ στάδια μέχρι περαιώσεώς των, ἐνεργῶν ὅλας τὰς ἐν ἄρθρῳ 95 τῆς πολ. Δικον. πράξεις δικαστικοῦ πληρεξουσίου, σὺν τῇ ἐξουσίᾳ νὰ ἐνασῆ τὰ τακτικά καὶ ἔκτακτα ἐνδίκα μέσα. Ἡ πρὸς παράστασιν παραγγελία ἐπέχει θέσιν τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 94 Πολ. Δικον. ἀπαιτουμένης. Γνωμοδοτεῖ ἐπὶ τῶν ὑποβαλλομένων ζητημάτων ἀφορῶντων τὰς ὑποθέσεις τοῦ Ταμείου.—Διὰ τὴν μὴ ἀσκήσιν ἐνδίκων μέσων, τακτικῶν ἢ ἐκτάκτων, ἢ παραίτησιν ἐκ τούτων, ἀπαιτεῖται προηγουμένη ἔγκρισις τοῦ Διοικ. Συμβουλίου.—Πᾶν ὅ,τι ἰσχύει διὰ τοὺς Νομικοὺς Συμβούλους τῶν Ἑπουργείων, διὰ τὰς πειθαρχικὰς ποινὰς καὶ ἀπόλυσιν αὐτῶν ἰσχύει καὶ διὰ τὸν Νομικὸν Σύμβουλον Ταμ. Παρακ. Δανείων, προαπαιτουμένης καὶ προτάσεως τοῦ Διοικ. τούτου Συμβουλίου.—Ἐν περιπτώσει δὲ κωλύματος, ἀπουσίας ἢ ἀσθενείας αὐτοῦ, ἀναπληροῦται ὑπὸ τοῦ Νομικοῦ Συμβούλου Ἑπουργείου, ὀριζομένου ὑπὸ τοῦ Δικαστικοῦ Συμβούλου.—Καθ' ἃς δίκας παρΐσταται ὁ Νομικὸς Σύμβουλος ἢ ὁ παρὰ τοῦ Διευθυντοῦ διοριζόμενος κατὰ τὰ ἀνωτέρω, εἴτε ἐπ' ἀκροατηρίῳ, εἴτε ἐκτὸς τούτου, ἐπιδικάζονται δικαστικὰ ἔξοδα ὑπὲρ τοῦ Ταμείου κατὰ τὰ περὶ δικηγορικῶν ἀμοιβῶν ἰσχύοντα, ἅλασαι δὲ αἱ παρ' αὐτῶν γενόμεναι ἐγγραφαὶ τῶν ὑποθέσεων ἐν τοῖς πινακίοις τῶν Δικαστηρίων καὶ πᾶσα δικαστικὴ πράξις ἀπαλλάσσεται τέλος χαρτοσήμου'.—Ὁ Γραμματεὺς τοῦ Νομικοῦ Συμβούλου τοῦ Ταμείου Παρακαταθηκῶν δύναται, ὑπογεγραφομένων πάντοτε τῶν προτάσεων καὶ λοιπῶν δικηγορῶν ὑπὸ τοῦ Νομικοῦ Συμβού-

ἢ δι' ἄλλην αἰτίαν... 4) Αἱ ἐξ ἐκπλειστηριασμάτων πραγμάτων κινητῶν ἢ ἀκινήτων κατὰ τὸν νόμον...».

1. Κατ' ἄρθρ. 4 ἀναγκ. ν. 19/19 Νοεμβρ. 1935 «περὶ προσθήκης διατάξεων εἰς τὸν ὀργανισμὸν τοῦ Ταμείου Παρακ. Δανείων», «τοῦτο ἀπολαύει γενικῶς ἀπασῶν τῶν ἀτελειῶν καὶ προνομίων, ὡς αὐτὸ τοῦτο τὸ Δημόσιον, ἢτοι δικαστικῶν, διοικητικῶν, οικονομικῶν καὶ ἄλλων σφαιρηδότητε». Διὰ δὲ τοῦ ἄρθρ. 2 τοῦ αὐτοῦ ἀναγκ. ν. ἐπεξετάθησαν εἰς τὸ Ταμεῖον Π.Δ. καὶ αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρ. 4—12, 35—47, 48—67, 91, 92 καὶ 93 ν. δ. 17 Ἰουλ. 1923» «περὶ εἰδικῶν διατάξεων ἐπὶ ἀνωνύμων ἐταιρειῶν» (ἄς ὄρα ἐν σελ. 543).

λου, να παρίσταται ενώπιον Ειρηνοδικείων και Δικαστηρίων, πρώτου βαθμού και κατά την διεξαγωγήν πάσης αποδείξεως¹.

27.—Πάσαν νομικήν πράξιν, αφορώσαν την διοίκησιν του Ταμείου, περί ης δέν προβλέπει ειδικώς ο νόμος, ενεργεί ο Διευθυντής κατοπιν αποφάσεως του διοικητικού συμβουλίου.—Προκειμένου όμως περι των καταργητέων δι' αναγνωρίσεως των απαιτήσεων ή διά συμβιβασμού δικαστικών ή έξωδικών διαφορών και περι των όρων ύφ' ους δέν να γίνει ή τοιαύτη κατάργησις, αποφαινεται το διοικ. συμβούλιον του Ταμείου, άφου άκούση την γνώμην του νομικού συμβούλου.

28².—Αί επί των παρακαταθηκών ή της πληρωμής των τόκων τούτων κατασχέσεις ενεργούνται συμφώνως προς τά έν τη Πολ. Δικονομία οριζόμενα, παρά τη Κεντρική Διευθύνσει του Ταμείου διά τας παρ'

1. Όμως, κατ' άρθρ. 34 άν. ν. 427 του 1945 «περί Νομικού Συμβουλίου του Κράτους» :

«1. Τά καθήκοντα του Νομικού Συμβούλου του Ταμείου Παρακ. Δανείων, ανατίθενται εις ένα των Νομικών Συμβούλων του Κράτους, διά πράξεως του Υπουργού Οικονομικών, μετά σύμφωνον γνώμην της Ολομελείας του Νομικού Συμβουλίου.—2. Ο κατά το άρθρον 11 άν. ν. 19/20 Νοεμβρίου 1935 «περί Νομικού Συμβουλίου του Κράτους» Γραμματέας παρά τη Νομική Συμβούλω Ταμείου Παρακ. Δανείων, κέκτηται έφεξής, ως προς την ενώπιον των δικαστηρίων και δικαστικών έν γένει άρχων παράστασιν προς εκπροσώπισιν του Ταμείου τούτου, τά άνήκοντα εις τους δικαστ. αντιπροσώπους του Δημοσίου, δυνάμει του παρόντος νόμου δικαιώματα».

Τάς διατάξεις ν. 427 του 1946 όρα έν σ. 505 και 513.

2. Όμοιον τφ. άρθρω 28 τό άρθρ. 25 έδ. α' και β' Π. Δ. 30 Δεβρίου 1926—3 Ιανουάρ. 1927 «περί συστάσεως και αποδόσεως παρακαταθηκών κλπ. παρά τη Ταμείω Παρακατ. και Δαν.». Τά έδ. γ' και δ' τούτου έχουσιν ως έξης: «Η κοινοποίησις της κατασχέσεως έχει ως αποτέλεσμα την άμεσον άναστολήν της αποδόσεως παρακαταθήκης ή της πληρωμής των τόκων αυτής. Διά δέ τας παρακαταθήκας, ών ή απόδοσις έχει ήδη τυχόν διαταχθή διά χρημ. έντάλματος ή άλλης διαταγής, ή κοινοποιηθείσα κατάσχαις ουδεμίαν ισχύν έχει, ειμή άν κοινοποιηθῆ εις αυτόν τον πληρωτήν ταμίαν υπόλογον, προς όν απεστάλη τό χρημ. ένταλμα ή ή διαταγή.— Αντιρρήσεις ή άνασταλτικαί διαταγαί της πληρωμής παρακαταθήκης ή των τόκων αυτής, έκδιδόμεναι παρά δικαστ. ή διοικ. Αρχών υπό την ιδίαν αυτών ευθύνην μέχρι νομίμου διακανονισμού της άναστολής της πληρωμής, λημδάνονται προσωρινώς ύπ' όψιν άν άνεκοιχώθησαν εις τό Ταμειον πρό της αποδόσεως της παρακαταθήκης ή των τόκων αυτής. Τό Διοικ. Συμβούλιον. επί τη αίτήσεϊ του ένδιαφερομένου, αποφαινεται περί αποδόσεως ή έξακολουθήσεως της άναστολής, άν ή δικαστ. ή διοικ. αρχή καθυστερή τον διακανονισμόν της προσωρινής προκληθείσης έπισχέσεως.—Τά άρθρα 28 και 29 του έν τφ κειμένω ν. δ. τά αναφερόμενα εις τά έπαρχ. ταμεία του Κράτους, εφαρμόζονται και επί των υποκαταστημάτων του Ταμ. Π. Δ. άφ' ης ιδρύονται τοιαύτα (άρθρ. 7 άναγκ. ν. 19/19 Νοεμβρ. 1935 «περί προσθήκης διατάξεων εις τον οργανισμόν Ταμ. Π. Δ.»).

αὐτῷ κατοτεθειμένας παρακαταθήκας, παρὰ τῇ ἰδίᾳ δὲ Κεντρικῇ Διευθύνσει καὶ παρὰ τοῖς Ἐπαρχιακοῖς Ταμείοις διὰ τὰς ἐν αὐτοῖς ἐνεργηθείσας, αἵτινες ἐπὶ ποιῆ ἀκυρότητος κοινοποιοῦνται καὶ εἰς τὴν Κεντρικὴν Διεύθυνσιν ἐντὸς προθεσμίας ἡμετέρου.—Αἱ εἰρημένα κατασχέσεις, ἐφ' ὧν ἐμπροθέσμως ἐκινήθη ἡ περὶ κύρους τῆς ἀπαιτήσεως καὶ κατασχέσεως ἀγωγὴ καὶ ἐγνωστοποιήθη εἰς τὸ Ταμεῖον, ἔχουν κύρος καὶ φέρουν τὰ ἐκ τοῦ νόμου ἀποτελέσματα ἐπὶ πέντε ἔτη ἀφ' ἧς ἡμέρας ἐγένοντο, ἐκτὸς ἐὰν ἐν τῷ μεταξὺ ἀνανεωθῶσιν.

29¹.—Ὁ προϊστάμενος τοῦ Ταμείου, παρ' ᾧ ὑφίσταται ἡ παρακαταθήκη, ἐντὸς δέκα πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἀγωγῆς περὶ κύρους τῆς κατασχέσεως, ποιεῖται τὴν ἐπὶ τῆς κατασχέσεως δήλωσιν. «Προκειμένου ὅπως περὶ κατασχέσεως ε.ς χεῖρας τῆς κεντρικῆς διευθύνσεως τοῦ Ταμείου, τὴν δήλωσιν ποιεῖται ὁ νόμιμος ἀντιπρόσωπος τοῦ Ταμείου εἴτε αὐτοπροσώπως εἴτε διὰ πληρεξουσίου διοριζομένου δι' ἐγγράφου αὐτοῦ»².—Ἡ δήλωσις αὕτη γίνεται προφορικῶς συντασσομένης ἐκθέσεως ἐνώπιον τοῦ Εἰρηνοδίκου, ὅστις ἐδρεύει ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ γραφείου παρ' ᾧ ἐγένετο ἡ κατάσχεσις, τηρουμένων κατὰ τὰ λοιπὰ τῶν διατάξεων τῶν ἀρθρῶν 928—933 τῆς Πολ. Δικον.—Ἡ ἀνακοπὴ κατὰ τῆς τοιαύτης δηλώσεως γίνεται κατὰ τὸ ἀρθρον 932 Πολ. Δικ. κοινοποιεῖται πάντοτε, ἐπὶ ποιῆ ἀκυρότητος, εἰς τὸν Διευθυντὴν τοῦ Ταμείου Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων καὶ εἰσάγεται προκε μένου μὲν περὶ δηλώσεως προϊσταμένου ἐπαρχιακοῦ ταμείου, ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου τῆς περιφερείας τοῦ ὁποῦ ἐδρεύει οὗτος, προκειμένου δὲ περὶ δηλώσεως τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ταμείου ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου τῆς πρωτεύουσας.

30³.—Αἱ πρὸς τὸν Διευθυντὴν τοῦ Ταμείου Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων ἢ πρὸς τὸ Νομικὸν συμβούλιον, κατὰ τοὺς κεκλιμένους νόμους ἐπιδόσεις, γίνονται ἐν τῷ οἰκίματι ἐν ᾧ οὗτοι ἐδρεύουσι.

31⁴.—Ἐπὶ τῶν δανείων τῶν χορηγουμένων παρὰ τοῦ Ταμείου Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων, δὲν ἐπιτρέπονται κατασχέσεις, ἀντιρρήσεις ἢ οἰαδήποτε ἕτερα κωλύματα.—Ὁμοίως ἐξοιρέσεως ἀπολαύουν αἱ παρὰ

1. Ὁμοίον καὶ τὸ ἀρθρ. 26 Π. Δ. 30 Δ/βρίου 1926 (ἄρα προηγ. σημ.).

2. Ἡ § 1 τοῦ ἀρθρ. 29 τίθεται ὡς ἐτροπ. δι' ἀρθρ. 12 § 1 ν. 899 τοῦ 1943 «περὶ ἐξουσιοδοτήσεως Ὑπ. Οἰκον. πρὸς ρύθμισιν τῶν ἀποδοχῶν κλπ.». Κατὰ δὲ τὴν § 2 τοῦ αὐτοῦ ἀρθρ. 12 ν. 899: «Ἡ ἀληθῆς ἐννοια τοῦ ἀρθρ. 29 ν. 2, 21 Μαρτ. 1926 «περὶ ὀργανισμοῦ Ταμ. Παρ. Δαν.» εἶνε ὅτι ἡ ἐπὶ τῆς κατασχέσεως δήλωσις ἐνεργεῖται ἀνευ συμπράξεως δικηγόρου».

3. Ὁμοίον καὶ τὸ ἀρθρ. 27 Π. Δ. 30 Δβρίου 1926 (ἄρα σ. 559 σημ. 2).

4. Ὁμοίον τῷ ἀρθρῳ 31 καὶ τὸ ἀρθρ. 27 τοῦ Π. Δ. 30 Δβρίου 1926—11 Ἰανουαρ. 1927 «περὶ χορηγίας δανείων ἐκ τοῦ Ταμείου Παρακ. Δαν.».—Κατὰ δὲ τὸ ἀρθρ. 6 ἀν. ν. 1144 τοῦ 1938 «περὶ ἐκποιήσεως αὐτοῦσιων παρακαταθηκῶν κλπ.»: «Αἱ εἰς τὸ Τ. Π. Δ. καταθέσεις Ταμειουτηρίου εἶνε ἀκατάσχετοι μέχρι ποσοῦ δραχ. τριάκοντα χιλιάδων. Αἱ ἐπὶ τοιούτων καταθέσεων κατασχέσεις εἶνε ἀπολύτως ἀκυροί, τὸ δὲ Ταμεῖον, μὴ ὑποχρεούμενον νὰ προβαίη συνειπᾶ αὐτῶν εἰς δήλωσιν, ἀποδίδει ἀνευθύνως τὰ κατασχεθέντα».

νομικῶν προσώπων, ὀφειλετῶν τοῦ Ταμείου Παρακαταθηκῶν καὶ δανείων, ὀφειλόμενοι δόσεις πρὸς ἐξόφλησιν τόκων ἢ δανείων χορηγηθέντων παρὰ τοῦ ταμείου τούτου.

32.— Πᾶσα μετὰ τρίτων συναλλαγή τοῦ Ταμείου Παρακαταθηκῶν ὑπόκειται εἰς τέλος χαρτοσήμου ὑπολογιζόμενον κατὰ τὸν ἐν τῷ ἄρθρῳ 14 τοῦ νόμου ΑΧΚΕ' τοῦ 1887 πίνακα, πλὴν ἐφόσον πρόκειται περὶ νομικῶν προσώπων, ἀπαλλασσομένων παντὸς τέλους χαρτοσήμου δυνάμει εἰδικῶν διατάξεων.— Απαλλάσσονται ἐπίσης παντὸς τέλους αἱ μετὰ τῶν Τραπεζῶν καὶ τοῦ Δημοσίου Ταμείου πράξεις χρηματικῆς δοσοληψίας τοῦ Ταμείου τῶν Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων.— Τὸ Ταμεῖον τῶν Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων ἔχει πλήρη ἀτέλειαν ταχυδρομικὴν καὶ τηλεγραφικὴν.

33¹.— Ἡ ἀναγκαστικὴ ἐκτέλεσις τῶν κατὰ τρίτων ἀπαιτήσεων τοῦ Ταμείου Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων γίνεται κατὰ τὰς διατάξεις τῶν νόμων «περὶ εἰσπράξεως τῶν δημοσίων ἐσόδων».

N. 4. τῆς 5/20 Μαΐου 1926

«περὶ δικηγόρων»².

35³.— 1. Οἱ δικηγόροι εἶναι δημόσιοι ὑπάλληλοι, ἔργον ἔχοντες νὰ ἀντιπροσωπεύωσι καὶ ὑπερασπιζώσι τὸν ἐντολέα αὐτῶν ἐνώπιον παντὸς δικαστηρίου καὶ πάσης ἀρχῆς ἐλευθέρως καὶ ἀνεμποδίστως ἐνεργοῦντες ἀπάσας τὰς πρὸς τοῦτο ἀναγκαίας πράξεις.— 2. Τοῦ ἔργου τούτου ἡ ἀσκησις προκειμένου περὶ δικαστηρίων (μηδὲ τῶν πολυμελῶν διοικητικῶν τοιούτων ἐξαιρουμένων) καὶ Δικαστικῶν Ἀρχῶν, ἀνήκει ἀποκλειστικῶς εἰς τοὺς δικηγόρους, ὃ δὲ μὴ δικηγόρος διάδικος δύναται μόνον νὰ παρίσταται μετὰ τοῦ δικηγόρου αὐτοῦ. «Ἐνώπιον οἰκονομικῶν καὶ διοικ. ἀρχῶν, διοικητικῶν, φορολογικῶν καὶ διαίτητικῶν δικαστηρίων ἐπιτρέπεται παρῶστας διάδικου ἀνευ δικηγόρου, ὅπου ἐκ τῆς κειμένης νομοθεσίας συγχωρεῖται τοῦτο. Οὐδέποτε ὅμως διάδικος ἢ ἐνδιαφερόμε-

1. Ὡς διωρθῶθη (φύλ. Ἐφ. Κυβ. 134 τοῦ 1926 τεύχ. Α').

2. Ἐκυρῶθη τροποποιηθὲν διὰ ν. 2. 13 Νοεμβρίου 1927 καὶ ν. 4627 τοῦ 1830.— Ἐνταῦθα καταχωρίζονται μόνον αἱ σχετικαὶ πρὸς τὴν Πολιτ. Διοικονομίαν διατάξεις.

3. Κατὰ τὸν ν. 5149 τῆς 14/17 Ἰουλίου 1931 «περὶ ἀθηνετικῆς ἐρμηγείας τῶν ἄρθρ. 35 καὶ 160 τοῦ Κώδικος δικηγόρων».

«Ἡ ἀληθὴς ἔννοια τῶν ἄρθρ. 35 καὶ 160 εἶνε ὅτι δὲν ἀποκλείεται εἰς τὸν ὑπὸ ἰδιότητα ἐνεργοῦντα ἢ παρίσταμενον ἐνώπιον δικαστηρίων, δικαστικῶν καὶ διοικητικῶν ἀρχῶν δικηγόρον, οἷος π. χ. καὶ ὁ ἀντιπρόσωπος φυσικοῦ ἢ νομικοῦ προσώπου, ἢ προσωπικῆ καὶ ἀνευ συμπράξεως ἄλλου δικηγόρου ἐκπροσώπησις αὐτοῦ κατὰ τὴν ἐνέργειαν πάσης πράξεως ἐνδιαφερούσης τὸ ἐκπροσωπούμενον φυσικόν, ἢ νομικόν πρόσωπον, θεωρουμένου ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει τοῦ ἀντιπροσώπου δικηγόρου ὡς κατὰ τὰ ἄρθρα 93 καὶ ἐπ. Πολ. Δικον. πληρεξουσίου αὐτοῦ.

νος δύναται ν' ἀντιπροσωπευθῆ διὰ πληρεξουσίου μὴ δικηγόρου»¹.—3. Κατ' ἐξαιρέσειν ἐπιτρέπεται εἰς τὸν διάδικον ἢ ἄνευ δικηγόρου ἐνέργεια καὶ παράστασις α) ἐπὶ ποινικῶν ὑποθέσεων, πλὴν τῶν ἐνώπιον τοῦ Ἀρείου Πάγου, τοῦ Ἐφετείου² καὶ τοῦ Κακουργιοδικείου, β) ἐπὶ εἰρηνοδικειακῶν διαφορῶν³, γ) ἐνώπιον πάσης δικαστικῆς ἀρχῆς πρὸς ἀποτροπὴν ἐπικειμένου κινδύνου (ἄσκησις ἐνδίκων μέσων, διακοπὴ παραγραφῆς κλπ.)⁴.—4. Τὸ δικαστήριον δύναται εἰς τὰς περιστάσεις τῆς προηγ. παραγράφου νὰ ὑποχρεώσῃ τὸν διάδικον πρὸς πρόσληψιν δικηγόρου ἢ δικολάβου διὰ τὴν περαιτέρω ὑπεράσπισιν τῆς ὑποθέσεως, εἰάν κρινῆ τοῦτο ἀναγκαῖον.

35α⁵.—Ἐπίσης ἔργον τοῦ δικηγόρου εἶναι 1) ἡ κατ' ἐπάγγελμα ἐπιμέλεια φορολογικῶν καὶ διοικητικῶν ἐν γένει ὑποθέσεων εἶνε ἔργον ἀποκλειστικῶς τῶν δικηγόρων. . .

36⁶.—

39.—Οἱ δικηγόροι ἔχουσι τὸ δικαίωμα νὰ ἀσκῶσι τὸ λειτουργήμα αὐτῶν ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ Συλλόγου, οὗτινος εἰσὶ μέλη, μὴ ὑποκείμενοι ἀπολύτως εἰς οὐδεμίαν καθ' οἷονδήποτε τρόπον προηγουμένην ἄδειαν ἀσκήσεως, ἀπαγορεύεται ὅμως αὐτοῖς νὰ δικηγορῶσιν εἰς δικαστήρια ἐκτὸς τῆς περιφερείας τοῦ Συλλόγου ἐδρεύοντα, πλὴν τῶν ρητῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 49 ἐξαιρέσεων.

40.—Οἱ δικηγόροι ὀφείλουσι νὰ ἀσκῶσι τὸ λειτουργήμα αὐτῶν εὐδόκως, νὰ διάγωσιν ἀξιοπρεπῶς, νὰ συμπεριφέρονται συμφῶνως πρὸς τὰς παραδόσεις τοῦ Δικηγορικοῦ Συλλόγου καὶ νὰ ἀπονέμωσι τὸν προσήκοντα σεβασμὸν πρὸς τὰς δικαστικὰς ἀρχάς, παρ' ὧν ἐπίσης δικαιούνται νὰ ἀπολαύωσι τοῦ αὐτοῦ σεβασμοῦ.

41.—1. Ἐν τῇ ἀσκήσει τοῦ λειτουργήματος αὐτῶν οἱ δικηγόροι ὀφείλουσι νὰ ἐκτελῶσι τὴν ἀνατιθεμένην αὐτοῖς ἐντολὴν εὐσυνειδήτως καὶ ἐπιμελῶς προσπαθοῦντες νὰ συμβιβάζωσι τὰς ἀνατιθεμένας αὐτοῖς δεχτικὰς συμβιβασμοῦ διαφορὰς καὶ συμβάλλοντες εἰς τὴν ἐπικρότησιν τῆς ἀληθείας καὶ τοῦ δικαίου.—2. Ὄφείλουσι ἰδίᾳ νὰ μὴ ὑπερασπίζωνται παρανόμους καὶ προφανῶς ἀδίκους ὑποθέσεις, νὰ ἀπέχωσι παντὸς μὴ εὐθέως τρόπου ὑπερασπίσεως, νὰ μὴ παραμελῶσι τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἀνατιθεμένης αὐτοῖς ἐντολῆς καὶ νὰ μὴ παρελκύωσι τὰς δίκας.

42.—1. Οἱ δικηγόροι ὀφείλουσι ἐν γένει νὰ ἀναδέχωνται πᾶσαν

1. Τὰ ἐντὸς « » προσετέθησαν δι' ἄρθρ. 27 ἀν. ν. 1017 τοῦ 1937.

2. Αἱ λέξεις «τοῦ Ἐφετείου» προσετέθησαν διὰ τοῦ ν. δ. 13 Ν/βρ. 1927.

3. Ὅρα ἄρθρ. 20 ἐδ. τελευταῖον καὶ 88 ν. 4845 τοῦ 1930 «περὶ εἰσπραξέων δημοσίων ἐσόδων».

4. Ἐτέραν ἐξαιρέσειν ὅρα ἐν ἄρθρῳ 6 § 1 ἀν. ν. 379 τοῦ 1936 «περὶ συμπλ. τῆς περὶ ΑΣΟ νομοθεσίας».—Ἐπίσης ἐν ἄρθρῳ 27 § 1 ἀν. ν. 2039 τοῦ 1939, καθ' ὃ ὁ ἐκκαθαριστῆς κληρονομίας κλπ. καταλειπομένης εἰς τὸ Κράτος δύναται κατόπιν εἰδικῆς ἐξουσιοδοτήσεως ἴπ. Οἰκονομικῶν νὰ παρισταταί ἐπὶ δικαστηρίου αὐτοπροσώπως καὶ ἄνευ δικηγόρου.

5. Προσθεθὲν δι' ἄρθρ. 28 ἀν. ν. 1017 τοῦ 1937.

6. Κατηργήθη δι' ἄρθρ. 5 ν. 4984 τῆς 12/15 Μαΐου 1931.

ἀντιθεμένην αὐτοῖς δεκτικὴν ὑπερασπίσεως ὑπόθεσιν.—2. Ἐὰν ὁ διάδικος δὲν εὐρίσκει δικηγόρον, ὁ πρόεδρος τοῦ ἀρμοδίου Δικαστηρίου ἢ Εἰρηνοδίκης ἀναθέτει κατ' αἴτησιν τοῦ διαδίκου, τὴν ὑπεράσπισιν αὐτοῦ εἰς ἓνα τῶν δικηγόρων, ὅστις τότε μόνον δύναται νὰ ἀποποιηθῇ τὴν συνδρομὴν, ὅταν ὁ διοριστὴς ἐγκρίνη τα δικαιολογήματα αὐτοῦ, ἢ ὅταν δὲν προκαταβληθῶσιν αὐτῷ τὰ ἔξοδα καὶ ἡ ἀμοιβή, μὴ παραβλαπτομένη τῶν δικαιωμάτων τῶν πενήτων κατὰ τοὺς κειμένους νόμους.—3. Ἐπὶ τῶν δικῶν ἐπὶ κακουργίᾳ ὁ Πρόεδρος τῶν Συνέδρων διορίζει αὐτεπαγγέλτως εἰς τὸν δικηγόρον τοῦ μὴ ἔχοντος τοιοῦτον κατηγορουμένου, ὁ δὲ διορισμὸς εἶναι ὑποχρεωτικὸς καὶ ἄνευ προκαταβολῆς.—«Εἰς τὰς περιπτώσεις τῶν ἐδ. 2 καὶ 3, προβάλλων ὁ καλούμενος δικηγόρος δικαιολογήματα ὑγείας ἢ οἰκογενειακῆς ἢ κοινωνικῆς ἀνάγκης, ἢ ἀνωτέρας βίας, ἀπαλλάσσεται τῆς ὑποχρεώσεως παροχῆς τῆς αἰτουμένης ὑπηρεσίας. Οἱ τοιοῦτοι λόγοι κρίνονται πάντοτε ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου»¹.

43.—1. Οἱ δικηγόροι ὑποχρεοῦνται νὰ τηρῶσι τὴν προσήκουσαν εὐπρέπειαν καὶ μετριότητα τῶν ἐκφράσεων κατὰ τε τὰς προφορικὰς καὶ τὰς ἐγγράφους αὐτῶν ἐκθέσεις, ἰδιαίτατα δὲ εἰς τὰς μετὰ τῶν συναδέλφων τῶν κατ' ἀντιδικίαν συζητήσεις.—2. Δὲν ἐπιτρέπεται αὐτοῖς χρῆσις ὑβριστικῶν ἐν γένει λέξεων ἢ προσβλητικῶν κατὰ προσώπων ἐκφράσεων, ἐκτὸς ἐὰν τὸ τελευταῖον τοῦτο εἶναι ἀπολύτως ἀναγκαῖον πρὸς ὀρθὴν παράστασιν τοῦ πράγματος.

44.—45².

46.—Οἱ δικηγόροι ὑποχρεοῦνται νὰ μὴ ὑπογράψωσι γνωμοδοτήσεις, δικόγραφα ἢ ἄλλα ἔγγραφα μὴ συντεταγμένα παρ' αὐτῶν ἢ περὶ ὧν δὲν διεσκέφθησαν, ὡς καὶ νὰ μὴ παρέχωσι προχείρους συμβουλὰς. «Δικηγόρος παραβαίνων τὴν ἀνωτέρω ἀπαγόρευσιν τιμωρεῖται πειθαρχικῶς».—2. Οἱ δικηγόροι ὑποχρεοῦνται εἰς πᾶν παρ' αὐτῶν ἐκδιδόμενον ἔγγραφο καὶ εἰς πᾶσαν παραγγελίαν πρὸς ἐπίδοσιν ἐγγράφου, νὰ θέτωσι παρὰ τῇ ὑπογραφῇ των καὶ σφραγίδα, φέρουσαν τὸ ὄνοματεπώνυμόν των καὶ τὴν ὀκριβῆ διεύθυνσιν τοῦ γραφείου των ἢ νὰ γράψωσι ταῦτα εὐαναγνώστως³.

47.—1. Οἱ δικηγόροι ἔχουσι τὸ δικαίωμα νὰ ἐκδίδωσιν ἐπικεκρωμένα ὑπ' αὐτῶν ἀντιγραφα τῶν παρ' αὐτοῖς ὑπαρχόντων παντὸς εἶδους ἐγγράφων ὄντες ὑπεύθυνοι περὶ τῆς ἀκριβείας αὐτῶν.—2. Τὰ τοιαῦτα ἀντιγραφα ἔχουσι πλήρη ἰσχὺν ἀντιπεφωνημένου ἀντιγράφου.

48.—Μεταφράσεις τῶν ἐν ξένη γλώσσῃ συντεταγμένων ἐγγράφων γενόμεναι ὑπὸ δικηγόρων λαμβάνονται ὑποχρεωτικῶς ὑπ' ὄψει, ἐφ' ὅσον συνοδεύονται ὑπὸ τοῦ μεταφραστῆτος ἐγγράφου φέροντος ἐπ' αὐτοῦ χρονολογημένην καὶ ἐνυπογράφων τοῦ μεταφράσαντος δικηγόρου βεβαίωσιν, ὅτι ἡ μετάφρασις ἀφορᾷ αὐτὸ τοῦτο τὸ ἔγγραφο⁴.

1. Ἡ ἐντὸς * * παράγρ. προσετέθη δι' ἄρθρ. 29 ἀν. ν. 1017 τοῦ 1937.

2. Ὅρα ταῦτα ἐν Ποιν. Κώδικι ἐκδ. Ζ', τόμ. Β' σελ. 149.

3. Τὸ ἐντὸς * * ἐδ. 2. τῆς 1 παραγρ. καὶ ἡ παράγρ. 2 προσετέθησαν δι' ἄρθρ. 30 ἀν. ν. 1017 τοῦ 1937.

4. Ὅρα καὶ ἄρθρ. 729 Πολ. Δικον. ὡς καὶ ἄρθρ. 3 ν.δ. 13 Σεπτ. 1925 ἐν σελ. 411.

49.—1. Οἱ παρ' Εἰρηνοδικεῖω εἰδικῶς τοποθετημένοι δικηγόροι δικαιούνται νὰ παρίστανται καὶ ἐνεργῶσι τὰς σχετικὰς δικαστικὰς πράξεις μόνον ἐνώπιον τοῦ Εἰρηνοδικείου τούτου.—Οἱ παρὰ Πρωτοδικεῖω δικηγόροι δικαιούνται νὰ παρίστανται καὶ ἐνεργῶσι τὰς σχετικὰς δικαστικὰς πράξεις ἐνώπιον τοῦ παρ' ᾧ διατελοῦσι Πρωτοδικείου καὶ τῶν ἐν τῇ περιφερείᾳ αὐτοῦ Εἰρηνοδικεῖων. Κατ' ἐξαιρέσιν δικηγόροι παρὰ τῷ Πρωτοδικεῖω δικαιούνται νὰ συμπαρίστανται καὶ ἐνώπιον τοῦ Ἐφετείου μετὰ δικηγόρου παρ' αὐτῶν διωρισμένου κατὰ τὴν συζήτησιν ἐφεσσιως κατ' ἀποφάσεως, εἰς ἣν πρωτοδίκως ἔλαβον μέρος.—3. Οἱ παρ' Ἐφετεῖω δικηγόροι δικαιούνται νὰ παρίστανται καὶ νὰ ἐνεργῶσι τὰς σχετικὰς δικαστικὰς πράξεις ἐνώπιον τοῦ παρ' ᾧ διατελοῦσιν Ἐφετεῖω, ἐνώπιον τοῦ ἐν τῇ ἔδρᾳ αὐτοῦ Πρωτοδικείου καὶ ἐνώπιον τῶν ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ Πρωτοδικείου τούτου Εἰρηνοδικεῖων. Δικαιούνται προσέτι νὰ παρίστανται καὶ ἐνώπιον οἰουδήποτε Εἰρηνοδικείου ἢ Πρωτοδικείου τῆς περιφερείας τοῦ παρ' ᾧ διατελοῦσιν Ἐφετείου, ὡς καὶ ἐνώπιον οἰουδήποτε Ἐφετείου τοῦ Κράτους, ἐν συμπράξει ὁμως πάντοτε μετὰ δικηγόρου διατελοῦντος παρὰ τοῖς δικαστηρίοις τούτοις.—

4. Οἱ παρ' Ἀρείῳ Πάγῳ δικηγόροι δικαιούνται νὰ παρίστανται καὶ νὰ ἐνεργῶσι τὰς σχετικὰς πράξεις ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου τούτου, ἐνώπιον τοῦ Ἐφετείου Ἀθηνῶν, ἐνώπιον τοῦ Πρωτοδικείου Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς, ὡς καὶ ἐνώπιον τῶν ἐν τῇ περιφερείᾳ τῶν Πρωτοδικεῖων τούτων Εἰρηνοδικεῖων, δικαιούνται δὲ προσέτι νὰ παρίστανται ἐνώπιον πάντων τῶν Δικαστηρίων τοῦ Κράτους, ἐν συμπράξει ὁμως πάντοτε μετὰ δικηγόρου διατελοῦντων ἐν τοῖς δικαστηρίοις τούτοις.—5. Οἱ παρὰ τῷ Πρωτοδικεῖω Πειραιῶς δικηγόροι δικαιούνται νὰ παρίστανται καὶ ἐνεργῶσι τὰς σχετικὰς δικαστικὰς πράξεις ἐνώπιον τῶν ἐν Ἀθήναις Δικαστηρίων, ἐφ' ὅσον ἔχουσι τὰ νόμιμα δι' ἕκαστον ἐξ αὐτῶν προσόντα, οἱ δὲ παρὰ τοῖς ἐν Ἀθήναις δικαστηρίοις δικηγόροι δικαιούνται ἐπίσης νὰ παρίστανται καὶ νὰ ἐνεργῶσι τὰς αὐτὰς πράξεις καὶ ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων Πειραιῶς.

50.—1. Ὅσακις κατώτερον δικαστήριον ἢ δικαστῆς ἐνεργεῖ ὡς ἐισηγητῆς ἐπὶ ἐκκρεμοῦς ὑποθέσεως ἐνώπιον ἀνωτέρου δικαστηρίου, δικαιούται εἰς ἐνέργειαν τῶν σχετικῶν δικαστικῶν πράξεων καὶ παραστάσεων ὁ δικηγόρος ὁ διατελῶν παρὰ τῷ ἐντεταλμένῳ Δικαστηρίῳ ἢ δικαστῇ.—2. Δικηγόρος παρὰ κατωτέρῳ Δικαστηρίῳ δύναται νὰ ὑπογράψῃ δικόγραφα ἐνδίκων μέσων ἐνώπιον ἀνωτέρου Δικαστηρίου ἀπευθυνομένων.—3. Διὰ τὸν καθορισμὸν τῶν ἐν τῷ παρόντι ἀρθρῷ ἐνεργειῶν καὶ δικαστικῶν πράξεων, τὸ Πρωτοδικεῖον Πειραιῶς θεωρεῖται περιλαμβανόμενον καὶ ἐν τῇ ἔδρᾳ τοῦ Ἀρείου Πάγου καὶ τοῦ Ἐφετείου Ἀθηνῶν, τὸ Εἰρηνοδικεῖον καὶ Πταισματοδικεῖον Πειραιῶς θεωροῦνται περιλαμβανόμενα καὶ ἐν τῇ ἔδρᾳ τοῦ Πρωτοδικείου Ἀθηνῶν, τὸ Εἰρηνοδικεῖον καὶ Πταισματοδικεῖον Ἀργους καὶ ἐν τῇ ἔδρᾳ τοῦ Ἐφετείου καὶ Πρωτοδικείου Ναυπλίου, τὸ Εἰρηνοδικεῖον καὶ Πταισματοδικεῖον Αἰγίου καὶ ἐν τῇ ἔδρᾳ τοῦ Πρωτοδικείου καὶ Ἐφετείου Πατρῶν, τὸ Εἰρηνοδικεῖον Μεγαλοπόλεως καὶ ἐν τῇ ἔδρᾳ τοῦ Πρωτοδικείου Τριπόλεως, τὸ Εἰρηνοδικεῖον Τυρνάβου καὶ ἐν τῇ ἔδρᾳ τοῦ Ἐφετείου καὶ Πρωτοδικείου Λαρίσης, τὸ Εἰρηνοδικεῖον καὶ Πταισματοδικεῖον Ἀγρι-

νίου και ἐν τῇ ἔδρᾳ τοῦ Πρωτοδικείου Μεσολογγίου, τὸ Εἰρηνοδικεῖον Ἡλίδος και ἐν τῇ ἔδρᾳ τοῦ Πρωτοδικείου Ἡλείας, τὰ Εἰρηνοδικεῖα Παμίσου και Οἰχαλίας και ἐν τῇ ἔδρᾳ τοῦ Πρωτοδικείου Καλαμῶν και τὸ Εἰρηνοδικεῖον Ληξουρίου και ἐν τῇ ἔδρᾳ τοῦ Πρωτοδικείου Κεφαλληνίας.

51.—Εἰς ποινικὰς ὑποθέσεις και ἐνώπιον παντὸς ποινικοῦ δικαστηρίου πλὴν τοῦ Ἀρείου Πάγου δικάζοντος ὡς ἀκυρωτικοῦ¹ δύναται νὰ παρίσταται και νὰ ἐνεργῇ τὰς σχετικὰς δικαστικὰς πράξεις πᾶς δικηγόρος οἰασδήποτε δικαστικῆς περιφερείας.

54.—Ὅσακις κατὰ τοὺς κειμένους νόμους ἀπαιτεῖται βεβαίωσις τῆς ὑπογραφῆς δικηγόρου τινὸς ἢ δικολάβου, αὕτη γίνεται ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ οἴκειου Δικηγορικοῦ Συλλόγου, ἢ ὑπογραφή δὲ τοῦ Προέδρου βεβαιοῦται, ὅσακις τοῦτο ἀπαιτεῖται, παρὰ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης.

78^β.—Οἱ δόκιμοι δικηγόροι ἐκτελοῦν ἀποκλειστικῶς παρὰ τῶν εἰρηνοδικεῖων και πταισματοδικεῖων ὅπου διωρίσθησαν, χρῆθ δικηγόρων ὑπέχοντες πάσας τὰς ὑποχρεώσεις και ἀπολαύοντες πάντων τῶν δικαιωμάτων τῶν δικηγόρων.

79^α.—1) Μὴ ὑπαρχόντων τεσσάρων τοῦλάχιστον δικηγόρων «ἢ δόκιμων δικηγόρων»⁴ παρ' Εἰρηνοδικεῖων τινῶν, ἐκτὸς τῆς ἔδρας τοῦ Πρωτοδικείου ἐδρεύοντι, ἐπιτρέπεται ἢ ὑπὸ δικολάβων ἐκπροσώπησις και ὑπεράσπισις τῶν διαδίκων ἐνώπιον τοῦ εἰρηνοδικεῖου ἢ ἄλλης τοῦ αὐτοῦ τόπου Ἀρχῆς. «Ἐνώπιον δὲ τοῦ ἐν τῇ ἔδρᾳ τοῦ εἰρηνοδικεῖου τούτου περιοδεύοντος μονομελοῦς πλημμελειοδικεῖου μόνον ἐφ' ὅσον κατὰ τὴν ἐκάστοτε συνεδρίασιν τοῦ πλημμελειοδικεῖου τούτου δὲν παρίστανται τέσσαρες τοῦλάχιστον δικηγόροι ἢ δόκιμοι δικηγόροι, τοῦ τούτου βεβαιουμένου ἐν τοῖς πρακτικοῖς πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς συνεδρίασεως»⁴.—2) Ὅπως διορισθῇ τις δικολάβος δέον 1) νὰ εἶνε πολίτης ἑλληνικῆς και νὰ ἔχη συμπληρώσει τὸ 21ον ἔτος τῆς ἡλικίας του, νὰ μὴ διατελῇ εἰς δημοσίαν ὑπηρεσίαν ἢ ἐμμισθον δημοτικὴν ἢ κοινοτικὴν τοιαύτην, πάντων τῶν ἀνωτέρω πιστοποιουμένων παρὰ τῆς ἀρμοδίας ἀρχῆς, 2) νὰ ἔχη ἐκπληρώσει τὰς στρατιωτικὰς του ὑποχρεώσεις ἢ νὰ ἀπηλλάγη νομίμως τούτων, ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ ἀρρενος. 3) νὰ ἔχη τὴν ἱκανότητα τοῦ παρίστασθαι ἐπὶ δικαστηρίου (νὰ μὴ διατελῇ ὑπὸ ἀπαγόρευσιν ἢ δικαστικὴν ἀντίληψιν και νὰ μὴ ἔχη κηρυχθῇ εἰς κατάστασιν πτωχεύσεως), τῶν ἀνωτέρω πιστοποιουμένων παρὰ τοῦ ἀρμοδίου γραμματέως τοῦ δικαστηρίου. 4) νὰ μὴ ἔχη καταδικασθῇ ἐφ' οἰψδήποτε κακούργηματι ἢ ἐπὶ τινὶ τῶν ἐν ἀρθροῖς 22 και 24 Ποιν. Ν., ἀναφερομένων πλημμελημάτων εἰς ποινὴν ἀνωτέραν τοῦ ἔτους ἢ καθ' ὑποτρο-

1. Αἱ ἐντὸς < > λέξεις ἐτέθησαν ἀντὶ τῶν ἀρχικῶν «και αὐτοῦ τοῦ Ἀρ. Πάγου» διὰ ν. δ. 13 Νηρίου 1927 κυρ. δια ν' 4627.

2. Προστέθη δι' ἀρθρ. 42 ἀν. ν. 1017 τοῦ 1937.

3. Ὁ ἀντικατεστάθη δι' ἀρθρ. 1 ἀν. ν. 604 τοῦ 1937 «περὶ τροπ. ἀρθρ. 79—81 Κώδικος Δικηγόρων».

4. Αἱ ἐντὸς < > λέξεις προστέθησαν δι' ἀρθρ. 44 ἀν. ν. 1017 τοῦ 1937.

πὴν.—3) Μὴ ὑπαρχόντων οὔτε τεσσάρων τοῦλάχιστον δικολάβων διωρι-
 σμένων παρὰ τινι Εἰρηνοδικεῖῳ ἐπιτρέπεται ἐνώπιον αὐτοῦ καὶ τῶν Εἰδι-
 κῶν Πταισματοδικεῖων ἢ ἐκπροσώπων καὶ ὑπεράσπισις τῶν διαδίκων
 ὑπὸ παντὸς πολίτου Ἕλληνας ἔχοντος τὰ προσόντα τῆς προηγ. παραγο.
 ἢ ὑπαρξίς τῶν ὁποίων βεβαίωται δι' ὑπευθύνου δηλώσεως αὐτοῦ, ἐγγει-
 ριζομένης εἰς τὸν εἰρηνοδικὴν ἢ πταισματοδικὴν πρὸ τῆς δικασίμου.—4)
 Ὅσακις Εἰρηνοδικεῖον συνεδριάζει ἐκτὸς τῆς μονίμου ἑδρας του δύνα-
 ται νὰ παρίσταται πᾶς πολίτης Ἕλληνας, ὑπὸ τοὺς ὅρους τῆς προηγουμ.
 παραγο. ὅταν δὲν εἶναι παρόντες δικηγόροι νομίμως διωρισμένοι.

80¹.—1) Δικολάβοι διορίζονται ἐπὶ αἰτήσῃ συνοδευομένη ὑπὸ τῶν
 οἰκειῶν ἀποδεικτικῶν διὰ πράξεως Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης. . . —2)
 Ἡ πράξις τοῦ διορισμοῦ δημοσιεύεται ἐν Ἐφημ. Κυβερνήσεως καὶ ἀνα-
 κοινοῦται εἰς τε τὸν Δικηγορικ. Σύλλογον ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ ὁποίου
 ἑδρεύει τὸ Εἰρηνοδικεῖον, ἐπιμελεῖται δὲ τοῦ τελευταίου τούτου κοινοποι-
 εῖται πρὸς τὸν διορισθέντα.—3) Δὲν δύναται νὰ ἀσκήσῃ τὸ ἐπάγγελμα
 αὐτοῦ καὶ δὲν εἶναι δεκτὸς πρὸς παράστασιν καὶ ὑπεράσπισιν διαδίκων
 ὁ διορισθεὶς δικολάβος πρὶν ἢ δώσῃ τὸν ὄρκον τοῦ δημοσίου ὑπηρετοῦ
 ἐνώπιον τοῦ Εἰρηνοδικεῖου τούτου καὶ ὑποβάλλῃ δήλωσιν περὶ τούτου
 ἐφ' ἀπλοῦ χάριν πρὸς τὸν οἰκειὸν Εἰρηνοδικὴν, καταβάλλων καὶ ἐτη-
 σίαν εἰσφορὰν ὑπὲρ τοῦ Δικηγ. Συλλόγου, κανονιζομένην κατ' ἔτος ὑπὸ
 τοῦ Διοικ. Συμβουλίου, ἀλλ' οὐχὶ ἀνωτέραν τοῦ 1/2 τῆς διὰ τοὺς δικηγό-
 ρους τοιαύτης. Ἡ δήλωσις αὕτη ἰσχύει μόνον μέχρι τῆς 31 Δεκεμβρίου
 τοῦ ἔτους καθ' ὃ ὑπεβλήθη.—4) Αἱ δηλώσεις καὶ εἰσφοραὶ ἐγγειρίζονται
 ἐπὶ ἀποδείξει, διαβιβάζονται δὲ ὑπὸ τοῦ Εἰρηνοδικεῖου ἐντὸς μηνὸς πρὸς
 τὸν ἀρμόδιον Δικηγορικὸν Σύλλογον.

81.—1) Οἱ δικολάβοι ἐν τῇ ἀσκήσῃ τοῦ ἐπαγγέλματος αὐτῶν ὑπό-
 κεινται εἰς τὰς ἐν ἄρθροισ 35 καὶ ἐπομ. τοῦ παρόντος νόμου ὑποχρεώ-
 σεις.

83.—4². Ἡ συμφωνία περὶ ἀμοιβῆς δύναται ν' ἀποδεικνύηται
 διὰ παντὸς εἶδους ἐγγράφων καὶ δι' ἐπιστολῶν ἀπλῶν, ἐφ' ὧν τὸ ἀνά-
 λογον τέλος ἐπιβάλλεται κατὰ τὴν καταβολὴν τῆς ἀμοιβῆς.

164a³.—1. Τὰ δικαστήρια ἐν τῇ ἐπιδικάσει δικηγορικῶν ἀμοιβῶν.
 δικαστικῶν ἐξόδων καὶ τελῶν, ὡς καὶ οἱ πρῶεδροι ἐν τῇ ἐκκαθαρίσει
 πινάκων δικηγορικῶν ἀμοιβῶν ὑποχρεοῦνται νὰ ἐφαρμόζουσιν τὰς περὶ
 ὁρίων ἀμοιβῶν διατάξεις τοῦ Κώδικος τούτου, μὴ δικαιούμενοι νὰ πε-
 ριρίξουσιν ταύτας κάτω τῶν κατωτάτων ὁρίων ἀμοιβῶν καὶ νὰ λαμβά-
 νωσι ὑπ' ὄψει καὶ τὸ ὑπὸ τῶν διαδίκων ὑποχρεωτικῶς παρατιθέμενον
 κάτωθι τῶν προτάσεων πίνακα τῶν γενομένων ἐξόδων καὶ τῶν καταβλη-
 τέων ἀμοιβῶν.—2. Κατὰ τὴν ἐνώπιον τοῦ Προέδρου Πρωτοδικῶν δια-
 δικασίαν ἐπὶ αἰτήσεων πάσης φύσεως πλὴν τῶν περὶ ἀδείας κατασχέσεων
 καὶ προσημειώσεως ἐπιδικάζονται πάντοτε ἔξοδα καὶ ἀμοιβὴ τοῦ δικη-
 γόρου τοῦ νικῶντος διαδίκου. Ἐπὶ δὲ τῶν αἰτήσεων παρατάσεως προ-

1. Ὡς ἐτροπ. δι' ἄρθρ. 2 ἀν. ν. 604 τοῦ 1937.

2. Προστέθη δι' ἄρθρ. 45 ἀν. ν. 1017 τοῦ 1937.

3. Προστέθη δι' ἄρθρ. 46 ἀν. ν. 1017 τοῦ 1937.

θεσμίας ἢ χορηγήσεως ἀναστολῆς ἢ ἀναβολῆς ἐκτελέσεως ἐπιδικάζονται πάντοτε ἔξοδα καὶ ἀμοιβὴ δικηγόρου τοῦ καθ' οὗ ἢ αἰτησις.

**Εκκαθάρισις καὶ εἰσπραξις ἀμοιβῶν **

165². —

166.—1) Αἱ λόγῳ τῶν δαπανῶν καὶ τῆς ἀμοιβῆς τοῦ δικηγόρου μετὰ τοῦ ἐντολέως αὐτοῦ διαφοραί, εἴτε ὑπαρχούσης συμφωνίας, εἴτε μὴ, φέρονται ὑπὸ τοῦ δικηγόρου ἢ ὑπὸ τῶν κληρονόμων αὐτοῦ πρὸς κρίσιν, εἴτε διὰ τακτικῆς ἀγωγῆς, πρὸς ἣν ἀρμόδιον εἶναι τὸ Δικαστήριον τῆς κατοικίας τοῦ δικηγόρου, εἴτε διὰ πίνακος κατὰ τὰς ἐπομένας διατάξεις. — 2) Ἡ ἐπιλογὴ τῆς ἀγωγῆς ἀποκλείει τὴν ὑποβολὴν πίνακος καὶ τανάπαλιν.

167.—1) Ὁ πίναξ ὑποβάλλεται διὰ μὲν τὰς ἐνώπιον τοῦ Εἰρηνοδίκου ἢ Πταισματοδικείου δίκας πρὸς τὸν ἀρμόδιον Εἰρηνοδίκην, διαπάσας δὲ τὰς λοιπὰς εἰς τὸν Πρόεδρον τοῦ Δικαστηρίου, παρ' οὗ διεξήχθη ἡ δίκη.—2) Ἐπὶ μεμονωμένων πράξεων δίκης ἢ ἐκτελέσεως ἐκτὸς τοῦ δικαστηρίου ἐνεργηθειῶν, ἐπὶ διοικητικῶν ὑποθέσεων ἢ ἐπὶ ἔξωδικῶν ἐργασιῶν ὁ πίναξ ὑποβάλλεται πρὸς τὸν Εἰρηνοδίκην μὲν τῆς κατοικίας τοῦ δικηγόρου, προκειμένου περὶ ἀπαιτήσεως μέχρις ἑξακοσίων δραχμῶν³ πρὸς τὸν Πρόεδρον δὲ τῶν Πρωτοδικῶν τοῦ αὐτοῦ τόπου προκειμένου περὶ ἀπαιτήσεως ἀνωτέρου ποσοῦ.

168.—1) Εἰς τὸν πρὸς τὸν ἀρμόδιον Πρόεδρον ἢ Εἰρηνοδίκην ὑποβαλλόμενον πίνακα συναπτονται τὰ δικαιολογητικά καὶ ἀναγράφονται κερχωρισμένως αἱ γινόμεναι ἐργασίαι καὶ πράξεις, αἱ δι' αὐτὰς αἰτούμεναι ἀμοιβαί καὶ αἱ σχετικαὶ δαπάναι.—2) Ἡ ὑποβολὴ τοῦ πίνακος βεβαιοῦται δι' ἐπίσημειώσεως ἐπ' αὐτοῦ χρονολογημένης καὶ ὑπογραφομένης ὑπὸ τοῦ Προέδρου ἢ εἰρηνοδίκου καὶ τοῦ δικηγόρου.—4) Κοινοποίησις τοῦ πίνακος δὲν ἀπαιτεῖται, ὁ πρὸς ὃν ὁμως ὑποβάλλεται δύναται νὰ καλέσῃ τὸν καθ' οὗ ἀπευθύνεται ἐντολέα καὶ νὰ ζητήσῃ παρ' αὐτοῦ, ἐπὶ παρουσίᾳ πάντοτε τοῦ δικηγόρου, τὰς ἄς ἠθέλεν ἐγκρίνει ἀναγκαίως πληροφορίας ἢ ἀποδείξεις.

169.—1) Ὁ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον πίναξ εἶναι ἀπαράδεκτος ἐὰν τρεῖς τοῦλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς ὑποβολῆς αὐτοῦ ὁ δικηγόρος δὲν κοινοποίησιν εἰς τὸν ἐντολέα λογαριασμὸν περιέχοντα λεπτομερῶς τὰ παρ' αὐτοῦ ἀξιούμενα ποσὰ λόγῳ δαπανῶν καὶ ἀμοιβῆς καὶ τὰς τυχόν γινόμενας πρὸς αὐτὸν καταβολὰς.—2) Ὁ λογαριασμὸς οὗτος καὶ τὸ ἐπι-

1. «Αἱ περὶ ἀμοιβῆς διατάξεις τοῦ αὐτοῦ ν. 3. δὲν ἔχουσιν ἐφαρμογὴν ἐπὶ τῶν μικροδιαφορῶν, δι' ἃς δὲν δύνανται ν' ἀπαιτηθῆ παρὰ τοῦ ὀφειλέτου ἢ ἀπόδοσις τῶν εἰς τὸν πληρεξούσιον καταβληθέντων τυχόν παρὰ τοῦ δανειστοῦ δικαιωμάτων διὰ τὴν ἐνέργειαν δικαστικῶν πράξεων. Δικηγόρος ἀναγράφας ἐν ἐπιταγῇ ἢ ἄλλῃ δικαστικῇ πράξει δικαιώματα αὐτοῦ ὡς καταβλητέα παρὰ τοῦ ὀφειλέτου τιμωρεῖται πειθαρχικῶς διὰ προσωρινῆς καύσεως» (ἄρθρ. 8 ν. 4984 τοῦ 1931).

2. Ὅρα τοῦτο ἐν σελ. 29 σημ. 2.

3. Ὅρα ἄρθρ. 2 § 3 ἀν. ν. 1484 τοῦ 1950 ἐν σ. 138 σημ. 4.

δοτήριον συντάσσονται ἐφ' ἁπλοῦ χάρτου.—3) Ἐκ τῆς ἐν τῷ λογαριασμοῦ τούτῳ ἢ οἰφδήποτε ἄλλω προηγουμένῳ ἀναγραφῆς τῶν γενομένων ἐργασιῶν καὶ τῆς ἀπαιτουμένης ἀμοιβῆς, ὁ δικηγόρος δὲν δεσμεύεται κατὰ τὴν διὰ πίνακος ἢ ἀγωγῆς δικαστικῆν ἐπιδιώξιν τῆς πληρωμῆς, δυνάμενος τότε νὰ ἀξιώσῃ διὰ ταύτας μείζονα ἀμοιβὴν ἢ καὶ νὰ περιλάβῃ ἐργασίας καὶ πράξεις παραλειφθείσας ἐν τοῖς λογαριασμοῖς, ἐφ' ὅσον ὅμως ἐδόθη γενικὴ ἢ μερικὴ ἐξόφλησις εἴτε ἄλλως, αἱ πράξεις καὶ αἱ ἐργασίαι, δι' αἷς ἡ ἐξόφλησις δὲν δύνανται νὰ ἀποτελέσωσιν ἐκ νέου ἀντικείμενον διαφορᾶς μεταξύ τοῦ ἐντολέως καὶ τοῦ δικηγόρου δεσμευμένου διὰ τῆς δοθείσης ἐξοφλήσεως.

170.—1. Ἡ ἐπὶ τοῦ πίνακος κρίσις ὡς πρὸς γενομένας ἐργασίας καὶ δαπάνας γίνεται ἐκ τῶν ἐνότων καὶ ἐπὶ τῇ βῶσει βεβαιώσεων, ἐκτός ἐαν ὁ πίναξ στηρίζεται ἐπὶ συμφωνίας γενομένης πρὸ ἢ μετὰ τὴν ἰσχὺν τοῦ παρόντος νόμου, ὁπότε ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ ἀρθρ 83 παρ. 3.—2. Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ἐξευρίσκεται ἡ ἀξία τοῦ ἀντικειμένου τῆς ἀγωγῆς ἢ τῆς δικαιοπραξίας κατὰ τὰς περιπτώσεις τῶν ἀρθρῶν 85 καὶ 147.—3. Ἡ ἐκκαθάρισις γίνεται δι' ὀλογράφου σημειώσεως τοῦ ποσοῦ ἀπέναντι ἐκάστου κονδυλίου τοῦ πίνακος ὅστις κηρύσσεται ἐκτελεστός διὰ τὸ σύνολον τῶν ἐκκαθαρισθεισῶν ποσοτήτων δι' ἀποφάσεως γραφομένης κάτωθι αὐτοῦ ἄνευ ἐπιβολῆς τέλους.—4. Ὁ ὑποβληθεὶς πίναξ μετὰ τῆς ἐπ' αὐτοῦ ἀποφάσεως παραμένει ἐν τῷ ἀρχεῖῳ τοῦ Δικαστηρίου.

171.—1. Ἡ κατὰ τὸ προηγουμένον ἀρθρον ἀπόφασις ἅμα μὲν τῇ δημοσιεύσει ἀποτελεῖ τίτλον πρὸς ἐγγραφήν δικαστικῆς ὑποθήκης, δύνανται δὲ νὰ ἐκτελεσθῇ ἀναγκαστικῶς μετὰ παρέλευσιν τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως αὐτῆς, τῆς προθεσμίας ταύτης μὴ ἐπεκτεινομένης ἕνεκεν ἀποστάσεως, διαμονῆς ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἢ διαμονῆς ἀγνώστου.—2. Ἡ κατὰ τῆς ἀποφάσεως ἀσκηθεῖσα τυχὸν ἔφεσις ἢ ἡ προθεσμία αὐτῆς δὲν ἔχει ἀνασταλτικὴν δύναμιν, «πλὴν ἂν ὁ εἰς δευτέρον βαθμὸν δικάζων πρόεδρος δι' ἠτιολογημένης ἀποφάσεως τοῦ διατάξῃ ἄλλως πρὸ τῆς ἐκδόσεως ἀποφάσεως ἐπὶ τῆς ἐφέσεως»¹.—3². Τὸ αὐτὸ δικαίωμα παρέχεται καὶ εἰς τοὺς ἀρμόδιους Προέδρους Πρωτοδικῶν δυνάμενος νὰ διατάξωσιν ἄλλως ὑπὸ ὄρους ἢ μὴ.

172.—1. Κατὰ τῆς ἐν ἀρθρῳ 170 παραγρ. 3 ἀποφάσεως ἐπιτρέπεται εἰς τὸν δικηγόρον ἢ τοὺς κληρονόμους αὐτοῦ καὶ εἰς τὸν ἐντολέα μόνον ἔφεσις ἀπευθυνομένη, ἐνώπιον μὲν τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν, προκειμένου περὶ ἀποφάσεως εἰρηνοδίκου, ἐνώπιον δὲ τοῦ Προέδρου Ἐφετῶν, προκειμένου περὶ ἀποφάσεως Προέδρου Πρωτοδικῶν καὶ ἐνώπιον τοῦ Προέδρου τοῦ Ἀρείου Πάγου προκειμένου περὶ ἀποφάσεως Προέδρου Ἐφετῶν.—2. Ἀρμόδιος Πρόεδρος πρὸς ὃν ἀπευθύνεται ἢ ἔφεσις εἶνε ὁ εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποίου ὑπάγεται ὁ ἐκδὸς τὴν ἐκκαλουμένην

1. Ἡ ἐντός * * φράσις προσετέθη δι' ἀρθρῶν μόνου, ἀριθ. 17 ν. δ. 13/13 Νεβρίου 1927 «περὶ κυρώσεως καὶ τροποποιήσεως ν.δ. 5/20 Μαΐου 1926 περὶ κώδικος δικηγόρων», κυρωθέντος διὰ ν. 4627 τοῦ 1930.

2. Προστέθησα δι' ἀρθρ. 7 ν. 4984 τῆς 12/15 Μαΐου 1931.

ἀπόφασιν.—3. Ἡ προθεσμία τῆς ἐφέσεως ἀρχομένη ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἀποφάσεως εἶνε δεκαήμερος παρεκτεινομένη λόγῳ ἀποστάσεως.

173.—1. Ἡ ἐφεσις ἀσκεῖται διὰ καταθέσεως κατὰ τοὺς συνήθεις τύπους, τηρουμένου καὶ παρὰ τοῖς Ἐφετείοις βιβλίου ἐφέσεων.—2. Ἀντιγραφὸν τῆς ἐφέσεως ὑποβάλλεται ὑπὸ τοῦ ἐπιμελεστέρου τῶν διαδίκων εἰς τὸν πρόεδρον, ὅστις ὀφείλει ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν νὰ ὀρίσῃ διὰ πράξεώς του τόπον καὶ χρόνον πρὸς συζήτησιν αὐτῆς, ἧς ἀντίγραφον μετὰ τῆς πρᾶ εως γραφομένης ἀτελῶς κάτωθι τοῦ ὑποβληθέντος ἀντιγράφου τῆς ἐφέσεως, κοινοποιεῖται πρὸς τὸν ἀντίδικον.—3. Ἐπὶ τῆς ἐφέσεως δικάζει ὁ Πρόεδρος τελεσιδίκως, κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 17 ὀριζόμενα δι' ἀποφάσεως, συντασσομένης ἐπὶ τοῦ διὰ τὰς πράξεις αὐτοῦ καθωρισμένου χαρτοσήμου.—4. Κατὰθεσις προστίμου δὲν ἀπαιτεῖται, ὁ δὲ ἠττώμενος διάδικος κατάδικαζεται εἰς τὰ ἔξοδα.—5. Ἡ κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον ἀπόφασις ἐκτελεῖται κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 171 ὀριζόμενα.

174.—1) Μετὰ τὴν ὀριστικὴν ἐκδίκασιν τοῦ πίνσκος καὶ ἐντὸς 30 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς πρὸς τὸν δικηγόρον κοινοποιήσεως ὑποχρεοῦται οὗτος, ὅπως ἀποδώσῃ εἰς τὸν ἐντολέα πᾶν πῶσόν, ὅπερ ὅπωςδήποτε ἔχει λάβει ἐπὶ πλεόν τοῦ ὀριστικῶς ἐπιδικασθέντος.—2) Ἡ παράβασις τῆς υποχρεώσεως ταύτης τοῦ δικηγόρου τιμωρεῖται καὶ πειθαρχικῶς διὰ προσωρινῆς παύσεως ἀπὸ τριῶν μέχρις ἑξ μηνῶν.

175.—Τὸ Διοικ. Συμβούλιον τοῦ Συλλόγου δύναται, ὑποβαλλομένης ὑπὸ τούτου αἰτήσεως, νὰ διατάξῃ τὴν ὑπὸ τοῦ δικηγόρου ὑποβολὴν τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρ. 166 πίνακος ἐντος προθεσμίας ὀριζομένης ὑπ' αὐτοῦ. Ὁ δικηγόρος, δυστροπῶν νὰ ἐκτελέσῃ τὴν ἐντολὴν ταύτην, τιμωρεῖται πειθαρχικῶς.

176.—Αἱ ἀπαιτήσεις τῶν δικηγόρων διὰ τὰς ἀμοιβὰς καὶ δαπάνας αὐτῶν παραγράφονται μετὰ πενταετίαν, ἀρχομένην ἐάν μὲν πρόκειται περὶ διοικητικῶν ὑποθέσεων, ἢ ἐξωδίκων ἐργασιῶν, ἀπὸ τοῦ τέλους τοῦ ἔτους καθ' ὃ ἐξετελέσθη ἡ σχετικὴ πρᾶξις, ἐάν δὲ πρόκειται περὶ δικῶν ἀπὸ τοῦ τέλους τοῦ ἔτους καθ' ὃ ἐξετελέσθη ἡ τελευταία ἐπ' αὐτῶν ἐνεργηθεῖσα ὑπὸ τοῦ δικηγόρου διαδικαστικὴ πρᾶξις.

177.—Ὁ κατὰ τὸ ἄρθρον 167 ὑποβαλλόμενος πίναξ διακόπτει τὴν παραγραφὴν ἐφαρμοζομένων τῶν διατάξεων τοῦ ἀρθροῦ 3 τοῦ ΓΧΕ νόμου, ἢ δὲ τοῦ ἀρμοδίου προέδρου ἢ εἰρηνοδίκου τελεσιδίκως ἀπόφασιν συνεπάγεται τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 4 τοῦ αὐτοῦ νόμου τριακονταετὴ παραγραφὴν.

178.—Οἱ δικηγόροι ἀπαλλάσσονται τῆς εὐθύνης πρὸς παραφυλαχὴν τῶν ἐγγράφων τῆς δίκης ἄμο τῇ παρόδῳ πέντε ἐτῶν ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς δι' ἣν ἡ ἐντολὴ δίκης, προκειμένου δὲ περὶ ἐξωδίκων πράξεων ἀπὸ τῆς εἰς αὐτοὺς παραδόσεως τῶν σχετικῶν ἐγγράφων.

181.—III. 1. Ἀπὸ τῆς 1ης Σεπτεμβρίου 1938 αἱ δικαστικαί, διοικητικαί ἢ ἄλλαι ἀρχαὶ ἐνώπιον τῶν ὁποίων παρίστανται δικηγόροι

1 Ὡς ἀντικατεστάθη δι' ἄρθρ. 19 ἀν. ν. 1752 τοῦ 1939 «περὶ τροπ. τῶν περὶ δικηγόρων κλπ. διατάξεων».

2 Ὡς ἀντικατεστάθη δι' ἄρθρ. 47 ἀν. ν. 1017 τοῦ 1937.

πρὸς ἐκδίκασιν ἢ υπεράσπισιν υποθέσεων, ὡς καὶ οἱ φύλακες μεταγραφῶν καὶ ὑποθηκῶν καὶ οἱ Συμβολαιογράφοι, οἱ ἐπισυνάπτοντες εἰς συμβόλαια γνωματεύσεις περὶ ἐλέγχου τίτλων δικαιούνται νὰ μὴ δέχονται τὴν παράστασιν δικηγόρου, ὁ ὁποῖος δὲν θὰ εἶναι ἐφωδιασμένος διὰ δελτίου ταυτότητος τοῦ τρέχοντος ἔτους, νομιμοποιῶντος τὴν παράστασιν του ἐνώπιον αὐτῶν, ν' ἀναγράφουν δὲ εἰς τὸ πρακτικὸν ἢ τὴν προᾶξιν ἣτις ἐκδίδεται, μετὰ τὸ ὄνομα τοῦ πληρεξουσίου δικηγόρου, ἐν παρενθέσει, τὸν ἀριθμὸν τοῦ δελτίου τούτου.

Π.Α. τῆς 10 Μαΐου — 20 Ἰουλίου 1926

«περὶ Κώδικος τῶν νόμων καὶ ν.δ. περὶ Μετοχ. Ταμείου
τοῦ κατὰ γῆν Στρατοῦ.

5.—«Ὁ διευθυντὴς ἐκπροσωπεῖ τὸ ἴδρυμα ἐνώπιον πάσης ἀρχῆς καὶ ἐνώπιον τῶν Ἰδρυματικῶν, διευθύνων καὶ χειριζόμενος τὰς υποθέσεις τοῦ ταμείου συμφώνως πρὸς τὰς ἀποφάσεις καὶ τὰς γενικὰς ὁδηγίας καὶ κατευθύνσεις τοῦ Διοικ. Συμβουλίου καὶ εἶναι ὑπεύθυνος ἐναντι

1. Ἐκδοθὲν δυνάμει ἄρθρ. 18 § 1 ν. δ. 5/10 Φεβρ. 1926 καὶ τροποποιηθὲν διὰ Π. Α. 19 Νοεμβρ. 1926, δυνάμει ν. δ. 20 Σεπτεμβρ. 1926. Ταῦτα πάντα ἐκυρώθησαν διὰ ν.δ. 24 Ὀκτωβρ. 1927 καὶ ν. 3486 τῆς 13/26 Ἀπριλ. 1928 — Δι' ἄρθρ. 1 Π. Α. 15/18 Ἰανουαρ. 1935 ἐκδοθέντος δυνάμει ν. 6347 τῆς 9/15 Ὀκτωβρ. 1934 «περὶ τροπ. κλπ. διατάξεων περὶ Μετοχ. Ταμείου Στρατοῦ», τοῦτο ἀπεκλήθη τοῦ λοιποῦ «Μετοχικὸν Ταμεῖον Στρατοῦ». — Διὰ δὲ τοῦ ν. 4927 τῆς 7 11 Ἀπριλ. 1931 «περὶ διατάξεων τινῶν τοῦ Μετοχ. Ταμείου Στρατοῦ» ἄρθρ. 1 ὡς ἐτροπ. δι' ἄρθρ. 9 Π.Α. 15/18 Ἰανουαρ. 1935 § 1, ὠρίσθη ὅτι: «Ἡ περιουσία τοῦ Μετοχ. Ταμείου διατίθεται παραγωγικῶς ὡς ἔπεται: εἰς δάνεια τοκοχρεωλυτικά: α') πρὸς τοὺς ἐν ἐνεργείᾳ ἀξιοματικῶν μετόχους τοῦ Ταμείου..... β') πρὸς τοὺς ἐν ἀποστρατεία μερισματούχους καὶ τὰς ὀρφανικὰς οἰκογενεῖας αὐτῶν..... γ') εἰς δάνεια πρὸς ὑπαλλήλους τοῦ Μετοχ. Ταμείου Στρατοῦ..... Τὸ Μ.Τ.Σ. εἰς ἀσφάλειαν τῶν ἀνω δανείων δικαιούται νὰ ζητήσῃ τὴν κράτησιν ἢ κατὰσχεσιν κατὰ προτίμησιν παντὸς ἄλλου δανειστοῦ 1) ἐκ τοῦ ὑπὸ τοῦ Ταμείου Ἀλληλοδοθηθείας Ἀξιοματικῶν Στρατοῦ, Ἀρωγῆς Ἀξιοματικῶν Χωροφυλακῆς καὶ Ταμείου Προνοίας ὑπαλλήλων Μ.Τ.Σ. χορηγουμένου βοηθήματος, 2) ἐκ τοῦ μερίσματος αὐτοῦ καὶ τοῦ βοηθήματος τοῦ προβλεπομένου ὑπὸ τοῦ ἄρθρ. 6 ν. 5432, 3) ἐκ τῆς συντάξεως καὶ πέραν τοῦ 1/4 αὐτῆς, 4) ἐκ τῆς ἰδίας τοῦ ἀφειλέτου περιουσίας, ὡς καὶ ἐκείνων τῶν ὀπωσθήσασιν ἀναμιχθέντων εἰς τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ.....». — 9. (ἐδάφ. προστεθὲν δι' ἄρθρ. 9 Π. Α. 19 Νοεμβρ. 1926). Εἰς τὰς κάτωθι Τραπεζ. ἐργασίας: α') φύλαξιν ἐπὶ ἀμοιβῇ χρηματογράφων παντὸς εἶδους καὶ κισωτίων ἀδύλου περιεχομένου β') παροχὴν χρήσεως χρηματοκιβωτίων ἐπ' ἀμοιβῇ γ') λειτουργίαν Ταμειυτηρίου καὶ ὑπηρεσίας καταθέσεων. Ἐν τῇ ἐκτελέσει τῶν ἐργασιῶν τοῦ ἑδαφίου τούτου τὸ Μ.Τ.Σ. καὶ οἱ τυχόν ὑπ' αὐτοῦ ἱδρυθησόμενοι Ὄργανισμοὶ «ἀπολαμβάνουσι τῶν δικαιωμάτων καὶ προνομίων τῶν ἀνωτέρων ἐταιρειῶν, τῶν προβλεπομένων ἐκάστοτε ὑπὸ τῶν σχετικῶν νόμων».

αὐτοῦ διὰ τὴν τήρησιν τῶν περὶ Μετοχ. Ταμείου Στρατοῦ διατάξεων καὶ ἐν γένει τὴν ἐφαρμογὴν τούτων»¹.

23.—(ν. 1364 ἄρθρ. 7 καὶ 3, ν. 2752 ἄρθρ. 6, ν. 8. 5]2]26 ἄρθρ. 13, ν. 8. 23]3]26 ἄρθρ. 4 ν. 116).—... Ὁ τιθέμενος εἰς κατάστασιν ἀποστρατείας καὶ εἶτα συνελεῖ ἀναγνωρίσεως ταύτης ὡς παρανόμου διὰ δικαστικῆς ἀποφάσεως ἢ συμβιβασμοῦ λαμβάνων μισθοὺς ἐνεργείας, ἀποδίδει τῷ Ταμείῳ τὰ διαρκούσης τῆς τοιαύτης ἀποστρατείας του ληφθέντα παρ' αὐτοῦ μερίσματα ἐντόκως. . . . Ἐκ τοῦ καταβλητέου αὐτῷ καὶ ἐν ἀποβιώσει του τοῖς κληρονόμοις αὐτοῦ ποσοῦ ὑπὸ τοῦ δημοσίου λόγῳ μισθῶν ἐνεργείας ἢ ἀποζημιώσεως παρακρατεῖται ὑπὸ τοῦ δημοσίου διὰ λογαριασμὸν τοῦ Ταμείου ἅπαν τὸ ἐκ τῶν ἄνω μερισμάτων καὶ κρατήσεων ἀποδοτέον τῷ Ταμείῳ ποσόν. Ὡς πρὸς τὸ ποσόν τοῦτο οἰαδήποτε ἐκχώρησις ἢ κατάσχεσις κηρύσσεται ἀνίσχυρος.

27.—(N. Δ. 5]2]26 ἄρθρ. 4 καὶ 17, N. Δ. 23]3]26 ἄρθρ. 7 καὶ 11, ν. 1364 ἄρθρ. 1 καὶ 15, ν. 2148 ἄρθρ. 2, ν. 2589 ἄρθρ. 1 N. Δ. 12 Δεκεμβρίου 1925).—Τὸ Μετοχ. Ταμεῖον τοῦ κατὰ γῆν στρατοῦ ὡς νομικὸν πρόσωπον Δημοσίου δικαίου ἀπολαμβάνει . . . ὡς καὶ ἀτελείας χαρτοσήμου.—Αἱ ἀπαιτήσεις τοῦ Μετοχ. Ταμείου τοῦ κατὰ γῆν στρατοῦ κατὰ τρίτων ὀφειλέτων αὐτοῦ εἶναι προνομιακαὶ καὶ ἐξοφλοῦνται κατὰ προτίμησιν συμφώνως πρὸς τὰς περὶ εἰσπραξέως δημοσίων ἐσόδων ἰσχυρῶσας διατάξεις, τὰ δὲ κατὰ τῆς περιουσίας αὐτοῦ ἀδικήματα δικάζονται παρὰ τῶν ἐνταῦθα Στρατοδικείων, συμφώνως ταῖς διατάξεσι ταῖς ἐλάχιστοις ἰσχυρῶσαις διὰ τοὺς στρατ. διαχειριστάς, ἀσχέτως τῆς ιδιότητος τῶν κατηγορουμένων.—Οὐδέποτε διατάσσεται προσωρινὴ ἐκτέλεσις κατὰ τοῦ Μετοχ. Ταμείου τοῦ κατὰ γῆν στρατοῦ, ἐπὶ πάσης δὲ τελεσιδικίου δικαστ. ἀποφάσεως κατ' αὐτοῦ ἔχει ἀνασταλτικὴν δύναμιν ἢ ὑπὸ τούτου ἀσκηθεῖσσι αἰτήσεις περὶ ἀναιρέσεως ὡς καὶ ἢ πρὸς ἐνάσκησιν ταύτης προθεσμία. Ὡς πρὸς τὴν ἐπὶ Δικαστηρίων παράστασιν τοῦ Μετοχ. Ταμείου τοῦ κατὰ γῆν στρατοῦ ὡς διαδίκου ὑφ' οἰανδήποτε ιδιότητα δὲν ἀπαιτεῖται ἢ τήρησις τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 75 Πολ. Δικονομίας καὶ ἐν τῷ ἀπὸ 12 Μαΐου 1885 Διατάγματι ὀριζομένων.—Οἱ εἰς τὸ Ταμεῖον ἐπιβαλλόμενοι διὰ δικαστικῶν ἀποφάσεων ὄρκοι δίδονται ὑπὸ τοῦ Προέδρου αὐτοῦ, καὶ τούτου κωλυομένου ὑπὸ τοῦ ἀντιπροέδρου τοῦ Διοικ. Συμβουλίου. Κατὰ πᾶσαν περίπτωσιν ὁ τοιοῦτος ὄρκος διατυλοῦται ὑπὸ τὸν τύπον τοῦ πιστεύειν καὶ μὴ γινώσκειν, εἰς τὴν τροποποίησιν δὲ ταύτην τοῦ τύπου δύναται νὰ προβῇ ὁ Πρόεδρος κατὰ τὴν δόσιν τοῦ ὄρκου καὶ ἐν τῇ περιπτώσει κατὰ τὴν ὁποῖαν διετυπώθη ἄλλως, χωρὶς νὰ εἶναι ἀναγκαῖα νὰ προκληθῇ περὶ τούτου ἀπόφασις.—Ἀπαγορεύεται ἡ δωρεὰ ἐν ζωῇ ἢ αἰτία θανάτου ὡς καὶ ἢ ἐκχώρησις καὶ ἢ κατάσχεσις τῶν ἐξῆς : α') Τῶν μερισμάτων, β') Τῶν προικίσεων. γ') Τοῦ μερίσματος τοῦ μηνὸς καθ' ὃν ἐπῆλθεν ὁ θάνατος τοῦ δικαιούχου.—Ἐπιτρέπεται ἐξαιρετικῶς ἢ κατάσχεσις τοῦ ἐνὸς τετάρτου 1/4 τοῦ μερίσματος λόγῳ διατροφῆς συζύγου ἢ τέκνων. . . —Ἐπίσης ἀπαγορεύεται ἢ κατάσχεσις ἢ

1. Ἡ ἐντός « » παράγραφος τοῦ ἄρθρ. 5 προσετέθη δι' ἄρθρ. 3 τοῦ ἐν τῇ προηγ. σημ. Π. Δ. 15/18 Ἰουν. 1925.

ἐκχώρησις τῶν ὑπὸ τοῦ Μετοχ. Ταμείου τοῦ κατὰ γῆν στρατοῦ χορηγουμένων εἰς τὸ προσωπικὸν αὐτοῦ ἀντιμισθίων.

Νόμος 3505 τῆς 24 Ἀπριλίου 1928

«περὶ κυρώσεως καὶ τροποπ. ν. δ. 13 Νβρίου 1927 κλπ. περὶ μεσιτῶν».

5.—Αἱ μεταξὺ μεσίτου καὶ ἐντολέως διαφοραὶ ἐκδικάζονται ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου μὲν προέδρου Πρωτοδικῶν ἐφόσον τὸ ποσὸν τῆς ἀπαιτήσεως τοῦ μεσίτου ἐκ μεσιτικῶν δικαιωμάτων μιᾶς ἐντολῆς εἶναι ἀνώτερον τοῦ ποσοῦ τῶν δραχμῶν τριῶν χιλιάδων καὶ οὐχὶ μείζον τοῦ ποσοῦ τῶν δραχμῶν δέκα ἑκατάδων, ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου δὲ Εἰρηνοδίκου ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ ἀπαιτήσεως μέχρι τοῦ ποσοῦ τῶν δραχμῶν πέντε ἑκατάδων.—Ἀρμοδίος Πρόεδρος ἢ Εἰρηνοδίκης εἶνε ὁ τοῦ τόπου ἐνθα ἢ ἐδρα τοῦ μεσίτου.—Πρὸς ἐπίλυσιν τῶν ὡς ἄνω διαφορῶν ὁ δικαιοῦχος μεσίτης ὑποβάλλει εἰς τὸν Πρόεδρον ἢ τὸν Εἰρηνοδίκην αἴτησιν, ἐν ἣ ἐκθέτει σαφῶς τὰ τῆς διαφορᾶς καὶ τὴν ἀξιουμένην ὑπ' αὐτοῦ ἀμοιβήν. Ἡ αἴτησις ἐγχειρίζεται πρὸς τὸν Πρόεδρον ἢ τὸν Εἰρηνοδίκην οἱ ὁποῖοι συντάσσουσιν ὑπ' αὐτὴν ἐκθεσιν προσωπογραφουμένην ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου δικαστικοῦ γραμματέως.—Ὁ Πρόεδρος ἢ ὁ Εἰρηνοδίκης ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐγχειρίσεως τῆς αἰτήσεως ὀρίζει ἡμέραν καὶ ὥραν συζητήσεως, ἐντὸς προθεσμίας οὐχὶ ἐλάσσονος τῶν δέκα ἡμερῶν καὶ μείζονος τῶν εἴκοσι, παρατεινομένης λόγῳ διαφορᾶς κατοικίας κατὰ τὰς διατάξεις τῆς Πολ. Δικ.—Ἀντίγραφον τῆς αἰτήσεως ταύτης μετὰ τῆς ὑπ' αὐτὴν ἐκθέσεως κοινοποιεῖται πρὸς τὸν ἀντίδικον πρὸ ἕξ τουλάχιστον ἡμερῶν πρὸ τῆς δικασίμου καὶ προκειμένου περὶ παρατάσεως τῆς προθεσμίας λόγῳ διαφορᾶς κατοικίας πρὸ δέκα πέντε το πολὺ ἡμερῶν.—Κατὰ τὴν ὀριζομένην δικάσιμον ὑποβάλλονται πάντοτε ἔγγραφοι προτάσεις καὶ προσκομίζονται ἀπαραιτήτως αἱ σχετικαὶ βεβαιώσεις ἐν αἷς καὶ ἐμάρτυροι τοιαῦτοι.—Ὁ Πρόεδρος ἢ ὁ Εἰρηνοδίκης κρίνουσιν ἐκ τῶν ἐνόμων. Πάντως ὑποχρεοῦνται νὰ ἐκδώσωσιν ἀπόφασιν ἐντὸς εἴκοσι ἡμερῶν τὸ βραδύτερον ἀπὸ τῆς συζητήσεως.—Ἡ ἐκδιδόμενη ἀπόφασις ἐκτελεῖται μετὰ τριήμερον ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἐπιταγῆς. Κατὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ Προέδρου ἢ τοῦ Εἰρηνοδίκου, ἐχούσης προσωρινὸν χαρακτῆρα καὶ μὴ παραβλαπτούσης τὴν κυρίαν δίκην, οὐδὲν τακτικὸν ἢ ἐκτακτον μέσον χωρεῖ. Οὐχ' ἔτι δύνата ὁ ἔχων ἐννομον συμφέρον διάδικος νὰ εἰσαγάγῃ τὰς ἀντιρῆσεις του ἐνώπιον τοῦ τακτικοῦ ἀρμοδίου Δικαστηρίου ἐντὸς εἰκοσαήμερου ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἀποφάσεως, τῆς τοιαύτης εἰσαγωγῆς μὴ ἀναστελλούσης τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἀποφάσεως τοῦ Προέδρου ἢ τοῦ Εἰρηνοδίκου.—Ἐνώπιον τοῦ οὕτως ἐπιλαμβανομένου τῆς ὑποθέσεως τακτικοῦ δικαστηρίου ἐπιτρέπεται τοῖς διαδίκοις ἢ ἀπόδειξις τῶν ἰσχυρισμῶν των διὰ παντὸς νομίμου μέσου καὶ τοῦ ἐμάρτυρου.—Προκειμένου περὶ ἀπαιτή-

1. Τὰ ποσὰ εἶχον ὀρισθῆναι ὡς ἐν τῷ κειμένῳ δι' ἄρθρ. 1 § 5 ν. 5717 τοῦ 1932.—Ὁμοῦς δὲ δι' ἄρθρ. 2 § 3 ἀν. ν. 1484 τοῦ 1950 ἐν σελ. 138 σημ. 4.

σεως ἐκ μεσιτικῶν δικαιωμάτων ἀνωτέρων τοῦ ποσοῦ τῶν δραγμῶν [πέντε] ¹ χιλιάδων ἀρμόδια εἶνε τὰ τακτικά δικαστήρια τοῦ τόπου ἐνθα τὸ ἀκίνητον ἢ τὸ δάνειον περὶ οὗ ἢ ἐντολή ἢ τοῦ τόπου ἐνθα ἢ ἔδρα τοῦ μεσίτου, τὰ ὁποῖα δικάζουσι κατὰ τὰς διατάξεις τῆς Πολ. Δικ.

N. Δ. τῆς 11 Μαΐου 1929

«περὶ συστάσεως Ἑλλην. Ταπητουγ. Ὁργανισμοῦ» ².

I.—4 ³. Ἐπιτρέπεται ἢ ἐκ μέρους τοῦ Ὁργανισμοῦ πώλησις ταπήτων διὰ λογαριασμὸν τῶν ταπητουργῶν ἢ τῶν ταπητουργικῶν Σχολῶν, ἢ δι' ἴδιον λογαριασμὸν, ἐπὶ πιστώσει, εἰς πρόσωπα φερέγωνα καὶ μονίμως ἐγκτεστημένα ἐν Ἑλλάδι. Μέχρις ὁλοσχεροῦς ἀποπληρωμῆς τοῦ τιμήματος ἢ κυριότης τῶν ἐπὶ πιστώσει πωλουμένων ταπήτων παραμένει εἰς τὸν πωλητὴν, ὀφείλει δὲ ὁ Ὁργανισμὸς νὰ διατηρῇ τούτους ἠοφαλισμένους ἀπὸ κινδύνου κλοπῆς ἢ πυρκαϊᾶς καταλογιζομένου τοῦ ἀσφαλίστρου εἰς τὸ ὀφειλόμενον τίμημα. Πρὸς ἐξασφάλισιν τῶν ὀφειλομένων ὁ Ὁργανισμὸς καὶ ὁ ταπητουργικὸς ⁴ εἰς ὃν ἀνήκουσιν οἱ πωληθέντες ἐπὶ πιστώσει τάπητες, διατηροῦσιν ἐναντι τοῦ ἀγοραστοῦ καὶ τὰ προνόμια τῶν ἀρθρῶν 9—17 τοῦ νόμου 4251.

Γ'. Προνόμια τοῦ ἀγοραστοῦ ⁵.

9.—1. Ὁ Ὁργανισμὸς διὰ πάσας τὰ ἐξ οἰασδήποτε αἰτίας καὶ ἐξ οἰουδήποτε τίτλου ἀπαιτήσεις του, ὡς καὶ διὰ τὰς ἐκ τῶν ἀρθρῶν 22, 23 καὶ λοιπῶν διατάξεων τοῦ ν. 602 ἄνευ εἰδιζοῦ συστατικῶ ἐγγρά-

1. Ὁρα σελ. 572 σημ. 1

2. Κυρωθὲν διὰ ν. 4251 τῆς 1/6 Αὐγ. 1929.

3. Προστεθεῖσα δι' ἀρθρ. 1 ἀναγκ. ν. 31 Ὀκτ.—11 Νοεμβρ. 1935 «περὶ τροπ. κλπ. ν. περὶ συστάσεως Ἑλλην. Ταπ. Ὁργανισμοῦ».

4. Ἐκ γραφ. παραδρομῆς ἀντὶ «ταπητουργός».

5. Διὰ Διατ. 18/21 Μαρτ. 1940, ἐκδοθέντος ἐν ὄψει ἀρθρ. 18 ν. 4251 τοῦ 1929, ἐπετράπη εἰς τὰς Ἑθν. Τράπεζαν, Ἄγροτ. Τράπεζαν, Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος, Ἑθν. Κτημ. Τράπεζαν, Τράπεζαν Ἀθηνῶν, Τράπεζαν Χίου, Ἴονικὴν, Καραβασίλη, Λαϊκὴν, Πειραιῶς, Ἑλλην. Ἐμπ. Πίστεως, Ἐμπορικὴν, Ἀμάρ, Ἀττικῆς, Λακωνίας καὶ Ἰταλοελληνικὴν, ἢ χρῆσις πάντων τῶν ἐν τῷ κειμένῳ ἀρθρῶν 9—18 ν. 4251 προνομίων καὶ μέσων, ἐφ' ὅσον αὐταὶ τυγχάνουσι δανείστριαι τοῦ Ἑλλην. Ταπητ. Ὁργανισμοῦ, κατόπιν δανείων χορηγηθέντων εἰς τοῦτον μετὰ τὴν ἰσχὺν τοῦ Διατ.—Ἐπετράπη ὡσαύτως ἢ χρῆσις τῶν κάτωθι προνομίων διὰ τὴν εἰσπραξίν ἀπαιτήσεών των ἐκ δανείων παραχωρηθέντων μετὰ τὴν ἰσχὺν τοῦ Διατ. ἀπ' ἐθθείας εἰς πρόσωπα ἀσχολούμενα εἰς τὴν ταπητουργίαν καὶ διὰ ταπητουργ. ἐργασίας, ἦτοι τῶν ἀρθρ. 9, 10, 11, 12 § 1, 12 § 2 καὶ 17. Ἀπαιτεῖται ὅμως διὰ τὴν ἀπόλαυσιν τῶν προνομίων τούτων ρητὴ συμφωνία μεταξὺ Τραπεζῆς καὶ ὀφειλέτου, ἰσχύουσα μόνον ἐφ' ὅσον ὁ ὀφειλέτης ἤθελε προσαγάγῃ εἰς τὴν Τράπεζαν πιστοποιητικὸν τοῦ ταπητ. Ὁργανισμοῦ περὶ τῶν τυχόν ὑποχρεώσεων αὐτοῦ.

φου και άνευ κατοχῆς κέκτηται αὐτοδικαίως προνόμιον μέχρις ὀλοσγε-
ροῦς ἐξοφλήσεώς των, ἐπὶ τῶν ὑπὸ τοῦ ὀφειλέτου κατασκευαζομένων
ταπήτων και πρώτων ὑλῶν και ταπητουργικῶν ἐν γένει ἐργαλείων και
ἐγκαταστάσεων, λογιζομένων ὑπεγγύων και ἐνεχύρων τῷ Ὁργανισμῷ.—
2. Τὸ ἐκ τῆς τοιαύτης ὑπεγγυότητος και ἐνεχύρου δικαίωμα τοῦ ὀργανι-
σμοῦ τυγχάνει ἐπικρατέστερον παντὸς ἄλλου ἐμπραγμαίου ἢ προσωπικοῦ
δικαιώματος, οἰουδήποτε τρίτου νομικοῦ ἢ φυσικοῦ προσώπου, πλην
τῶν γνωστοποιηθέντων εἰς τὸν Ὁργανισμὸν πρὸ τῆς χορηγήσεως ὑπ'
αὐτοῦ δανείου ἢ πιστώσεως κατὰ τὰ εἰδικώτερον διὰ Διατ. καθορισθη-
σόμενα.—3. Μόνον τῇ προηγουμένη ἐγγράφῳ συγκαταθεσει τοῦ Ὁργα-
νισμοῦ ἐπιτρέπεται ἢ πρὸ τῆς ἐξοφλήσεως τῶν ἀπαιτήσεων πώλησις ἢ
πρὸς πώλησιν παράδοσις ἢ ἐνεχυρίασις ὑπὸ τοῦ ὀφειλέτου εἰς τρίτον
τῶν ὑπεγγύων πραγμάτων, ὧν ἡ ὑπεγγυότης ἐξακολουθεῖ ὑφισταμένη
ὑπὲρ τοῦ Ὁργανισμοῦ εἰς οἰουδήποτε τὴν κατοχὴν και ἂν περιέλθῃσι
ταῦτα άνευ τῆς συγκαταθέσεώς του.

10.—Διὰ τὴν ἐκποίησησιν τῶν ἐνεχύρων και γενικῶς τὴν ἀναγκαστι-
κὴν ἐκτέλεσιν ἐφαρμόζονται οἱ περὶ Ἑθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος
εἰδικοὶ νόμοι και ἰδίᾳ τὸ Ν.Δ. τῆς 17 Ἰουλίου 1923 «περὶ εἰδικῶν δια-
τάξεων ἐπὶ Ἀνωθύνων Ἑταιρειῶν».

13.—Διὰ πᾶσαν δίκην εἴτε ἐπ' ἀντιδικίᾳ ἢ κατὰ τὴν ἐπ' ἀναφορᾷ
διαδικασίαν ἀρμόδια τυγχάνουσι τὰ δικαστήρια τῆς ἑδρας τοῦ Ὁργα-
νισμοῦ ἢ τῆς κατοικίας τοῦ ὀφειλέτου ἢ τοῦ τόπου τῆς τελέσεως ἢ ἐκ-
τελέσεως τῶν συμβάσεων κατ' ἀποκλειστικὴν ὁμως πάντοτε ἐπιλογὴν
τοῦ Ὁργανισμοῦ.

14.—Τὰ δανειακὰ και ἀποδεικτικὰ ἐγγραφα τῶν κατὰ τῶν ταπη-
τουργῶν ἀπαιτήσεων τοῦ Ὁργανισμοῦ ὡς ἐκ τῆς ταπητουργικῆς ἐπιχει-
ρήσεως και τὰ τῆς προδικασίας και διαδικασίας τῆς ἀναγκαστικῆς ἐκ-
τελέσεως και τὰ δικόγραφα πάσης τοῦ Ὁργανισμοῦ κατ' οἰουδήποτε
δίκης ὡς και πάντα ἐν γένει τὰ ἐγγραφα τὰ σχετιζόμενα μὲ τὰς ἐργα-
σίας του, ουντάσσονται ἐφ' ἄπλου χάρτου.

15.—Πάντα τὰ δικόγραφα δικῶν τοῦ Ὁργανισμοῦ, ἐπιταγαί, ἐκθέ-
σεις κατασχέσεων, προγράμματα πλειστηριασμοῦ και ἐν γένει πάντα τὰ
ἐπιδοτέα ἐγγραφα, δύνανται νὰ ἐπιδωθῶσιν κατ' ἀπόλυτον ἐπιλογὴν και
κρίσιν τοῦ ὀργανισμοῦ, εἴτε διὰ δικαστικοῦ κλητῆρος, εἴτε διὰ τοῦ Τα-
χυδρομείου, συμφωνῶς ταῖς διατάξεσι τῶν ἀρθρῶν 1 και 3—7 τοῦ ἀπὸ
25-12-1923 Ν. Δ. «περὶ ἐπιδόσεως πολιτικῶν δικογράφων διὰ τοῦ Ταχυ-
δρομείου και ὀρισμοῦ δικαιωμάτων τῶν ταχυδρομικῶν διανομῶν κλπ.»
ἐπὶ μόνῃ ἀπλῇ σχετικῇ αἰτήσῃ τοῦ Ὁργανισμοῦ πρὸς τὸν γραμματέα
τοῦ οἰκείου Εἰρηνοδικείου.

16.—Ὁ Ὁργανισμὸς δικαιούται κατ' ἰδίαν ἐπιλογὴν και κρίσιν
του νὰ ἐπιδιώκῃ τὴν εἰσπράξιν τῶν πάσης φύσεως ἀπαιτήσεων του ἐπὶ
τῇ βάσει τῶν νόμων περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων δι' ὄλων τῶν

και ὀφειλῶν πρὸς τοῦτον ὡς και τῶν ὑφισταμένων τυχόν πραγματικῶν ἐνε-
χύρων ὑπὲρ αὐτῶν. Τὸ πιστοποιητικὸν τοῦτο προσαρτᾶται εἰς τὴν περὶ δα-
νείου σύμβασιν, ἀντικεινομένην εἰς τὸν Ταπητ. Ὁργανισμὸν.

ἐν αὐτοῖς ὀριζομένων ἀναγκαστικῶν μέσων, ἢ εἰσπραξίς δὲ αὕτη ἐνεργεῖται κατὰ τῶν ὀφειλετῶν καὶ συνυποχρέων ὑπὸ τῶν δημοσίων ταμιῶν, ὑποχρεομένων ἐπὶ σχετικῇ αἰτήσῃ ἄνευ ἀναβολῆς. — Τῷ Ὁργανισμῷ παρέχεται τὸ δικαίωμα καὶ τῆς δι' ἰδίων του εἰσπρακτόρων ἀναγκαστικῆς εἰσπράξεως καὶ ἐκτελέσεως τῶν ἐκδιδομένων τῇ αἰτήσῃ τοῦ Ὁργανισμοῦ καὶ παραδιδομένων αὐτῷ ὑπὸ τῶν δημοσίων ταμιῶν ἐνταλμάτων, διὰ τὴν ἐκτέλεσιν δὲ ταύτην καὶ ἀναγκαστικὴν εἰσπραξίν ὑποχρεοῦνται καὶ αἱ λοιπαὶ ἀρμόδιαι ἀρχαὶ νὰ παρέχωσιν ἄνευ ἀναβολῆς τὴν συνδρομὴν των. — «Τῶν ἐν τοῖς προηγ. ἀρθροῖς προνομίων ἀπολαύει ὁ Ὁργανισμὸς καὶ διὰ τὰς ἀπαιτήσεις, ἃς ἐκτίσαστο ἐξ ἐγγυήσεως δοθείσης ὑπ' αὐτοῦ εἰς Τραπεζὰς ἢ ἰδιώτας ὑπὲρ τῶν ταπητουργῶν»¹.

20.—1. Ἀπαγορεύεται ἡ διεκδικήσις καὶ κατάσχῃς τῶν ταπήτων τῶν εἰσαγομένων εἰς τὰς ἀποθήκας τοῦ Ὁργανισμοῦ, ἢ εἰς τὰς ἀποθήκας τῶν τραπεζῶν, αἵτινες ἔτυχον τῶν περὶ ὧν τὸ ἀρθρον 17 δικαιωμάτων, προνομίων καὶ μέσων. —2. Ἐπίσης ἀπαγορεύεται ἡ κατάσχῃς τῶν εἰς χεῖρας τῶν ταπητουργῶν εὐρισκομένων πρώτων ὑλῶν, ἐργαλείων καὶ ταπήτων, ἐφόσον ταῦτα εἴνε ὑλέγγυα εἰς τὸν Ὁργανισμὸν ἢ Τράπεζαν κατὰ τὰς προσηγθεῖσας διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου.

N. A. 11/11 Μαΐου 1929²

«περὶ τροποποιήσεως ν. 3464 περὶ συστάσεως Ταμείου Προνοίας ἰδιοκτητῶν αὐτοκινήτων λεωφορείων».

14.—Διὰ πᾶσαν εἰς χεῖρας τοῦ ταμείου κατάσχῃς τὸ τελευταῖον τοῦτο δὲν ὑποχρεοῦται εἰς τὴν ὑπὸ τῶν ἀρθρ. 928 ἕως 931 Πολ. Δικον. προβλεπομένην δηλώσιν τρίτου. Ἀντὶ τοιαύτης δηλώσεως ἐκδίδεται πράξις τοῦ Προέδρου τοῦ Διοικ. Συμβουλίου ἐντὸς 15 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως τοῦ κατασχετηρίου, βεβαιούσα τὴν ὑποβολὴν ἢ οὐ αἰτήσεως ἀποζημιώσεως ὑπὸ τοῦ καθ' οὗ ἡ κατάσχῃς καὶ ἀναφέρουσα τὸ ποσὸν τῆς ἐπιδικασθείσης τυχόν ἀποζημιώσεως. Κατὰ τῆς πράξεως ταύτης δὲν ἐπιτρέπεται ἀνακοπὴ ἢ ἄλλο ἐνδίκον μέσον.

N. A. 11/11 Μαΐου 1929

«περὶ δασικοῦ κώδικος»³

215⁴.—Οὐδεὶς δύναται ν' ἀποκτήσῃ δικαίωμα νομῆς δι' ἐκχερσώσεως, ὑλοτομίας, σπορᾶς, ἢ οἰασδήποτε ἄλλης πράξεως ἐπὶ δημοσίων, κοι-

1. Ἡ ἐντὸς « » παράγραφος προσετέθη δι' ἀρθρ. 1 ν. 4903 τοῦ 1931 «περὶ τροποπ. ν.δ 11 Μαΐου 1929 περὶ συστάσεως Ἑλλην. Ταπ. Ὁργανισμοῦ».

2. Κυρωθὲν διὰ ν. 4616 τοῦ 1930.

3. Κυρωθὲν διὰ ν. 4173 τοῦ 1929.

4. Ἀντικατεστάθη δι' ἀρθρ. 37 ἀν. ν. 1539 τοῦ 1938 «περὶ προστασίας τῶν δημοσίων κτημάτων» καὶ εἶτα, ὡς τίθεται ἐν τῷ κειμένῳ, δι' ἀρθρ. 16 ν. 192 τοῦ 1946 «περὶ τροπ. διατάξεων ν. 875/1937 κλπ.».

νοτικῶν, μοναστηριακῶν ἢ ἀνηκόντων εἰς ἰδρύματα ἐν γένει δασῶν, ἀναδασωτέων ἐκτάσεων, χορτολειβαδικῶν ἐδαφῶν καὶ μερικῶς δασοσκεπῶν ἐκτάσεων ἢ μερικῶς δασοσκεπῶν λειβαδίων.—2. Κατὰ τοῦ ἐπιχειροῦντος τὰς ἀνωτέρω παρανόμους πράξεις συντάσσεται παρὰ τοῦ ἀρμοδίου δασάρχου ἢ προϊσταμένου δασονομείου, πρωτόκολλον διοικητικῆς ἀποβολῆς κοινοποιούμενον πρὸς τὸν καθ' οὗ ἀπευθύνεται. Τὸ πρωτόκολλον τοῦτο θεωρεῖται ὅτι ἀπεδέχθη ὁ καθ' οὗ ἀπευθύνεται, ὁμολογῶν τὴν ἐπὶ τοῦ δάσους κυριότητα καὶ νομὴν τοῦ Δημοσίου ἢ τῶν ἐν παρ. 1 νομικῶν προσώπων, ἐὰν ἐντὸς τῆς προθεσμίας 30 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τοῦ πρωτοκόλλου, μὴ παρεκτεινομένης λόγῳ ἀποστάσεως, δὲν ἀσκήσῃ ἀνακοπὴν κατὰ τοῦ πρωτοκόλλου.—3. Ἡ ἀνακοπὴ ἀσκεῖται κατὰ τοῦ Δημοσίου ἢ τῶν ἐν παρ. 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου νομικῶν προσώπων, εἰς τὰ ὅποια ἀνήκει ἡ ἔκτασις, ἐφ' ἧς ἐπιχειρεῖται ἡ παράνομος ἐνέργεια, ἀπευθύνεται δὲ ἐνώπιον τοῦ ἀρμοδίου ἐκ τῆς τοποθεσίας τοῦ ἀκινήτου Εἰρηνοδίκου. Διὰ τὴν προδικασίαν καὶ τὴν ἐκδίκασιν τῆς ἀνακοπῆς ἔχουν ἐφαρμογὴν αἱ διατάξεις τοῦ ν. ΒΠ' «περὶ προσ. μέτρων εἰς δίκας περὶ διακατοχῆς». Πρὸς συζήτησιν τῆς ἀνακοπῆς ἀντίγραφον αὐτῆς μετὰ κλήσεως κοινοποιεῖται πρὸς τὸν οἶκον, ἔφορον τῆς οἰκίας περιφραγείας ὡς ἐκπρόσωπον τοῦ Δημοσίου, ἄλλως δὲ πρὸς τὸ εἰς τὸ κοινοποιηθὲν πρωτόκολλον ἀναφερόμενον ὡς δικαιούχον νομικῶν προσώπων, κατ' ἀμφοτέρας δὲ τὰς περιπτώσεις καὶ τὸν ἀρμόδιον δασάρχην. Κατάθεσις παραβόλου ἢ ἐγγραφὴ τῆς ἀνακοπῆς εἰς τὸ βιβλίον διεκδικήσεων δὲν ἀπαιτεῖται. Τὸ βάρος τῆς ἀποδείξεως ὑπέχει ὁ ἀνακόπτων, μετὰ τῶν προσαγομέγων δὲ ἀποδεικτικῶν μέσων συνεκτιμῶνται καὶ αἱ ὑπὸ τῶν δασαρχῶν, δασονόμων ἢ δασοκόμων ἐνεργούμεναι διοικ. ἐξετάσεις.—4. Κατὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ Εἰρηνοδίκου ἐπιτρέπεται ἔφρασις ἐνώπιον τοῦ προέδρου τῶν πρωτοδικῶν, δικάζοντος κατὰ τὴν διαδικασίαν τῶν ἀρθρ. 634 ἐπ. Πολ. Δικ., μὴ ἐπιτρεπομένης τῆς παραπομπῆς εἰς τὸ δικαστήριον. Ἡ ἔφρασις ἀσκεῖται κατὰ τὰς κοινὰς διατάξεις ἐντὸς προθεσμίας 30 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως τῆς ἀποφάσεως. Κατὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ προέδρου πρωτοδικῶν οὐδὲν ἐνδίκον μέσον χωρεῖ.—5. Αἱ διὰ τοῦ παρόντος ἄρθρου τασσόμεναι προθεσμίαι δὲν παρεκτείνονται λόγῳ ἀποστάσεως. Ἐπὶ κλήσεως πρὸς τὸ Δημόσιον τηροῦνται αἱ εἰδικαὶ πρὸς ἐμφάνισιν αὐτοῦ τασσόμεναι προθεσμίαι.—Δίκαι ἀρξάμεναι πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος διὰ τῆς ἀσκήσεως τῆς ἀνακοπῆς συνεζίζονται κατὰ τὰς πρότερον ἰσχυούσας καὶ διὰ τοῦ παρόντος τροποποιημένας διατάξεις.—6. Ἡ ἀνακοπὴ δὲν ἀναπέλλει τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ πρωτοκόλλου ἀποβολῆς, δύναται ὅμως ὁ πρόεδρος τῶν πρωτοδικῶν αἰτήσιν τοῦ ἀνακόπτοντος, ν' ἀναστείλῃ διὰ πράξεώς του τὴν ἐκτέλεσιν μέχρι ἐκδίκασεως τῆς ἀνακοπῆς.—7. Ἡ κατὰ τὴν διαδικασίαν τοῦ ἄρθρου τούτου ἀλόφρασις δὲν κωλύει τὴν ἐπιδίωξιν τῶν ἐκατέρωθεν δικαιωμάτων κατὰ τὴν τακτικὴν διαδικασίαν.

Νόμος 4332 τῆς 10/16 Αὐγούστου 1929

«περὶ κυρώσεως τῆς μεταξὺ Δημοσίου καὶ Ἐθν. Τραπεζῆς συμβάσεως περὶ συστάσεως καὶ λειτουργίας τῆς Ἀγροτ. Τραπεζῆς»¹.

9².—Ἄνευ τῆς συγκαταθέσεως τῆς Α.Τ.Ε. δὲν ἐπιτρέπεται ἀναστολὴ ἐκτελέσεως καὶ ἐν γένει ἐκπονητικῆς διαδικασίας ἐπὶ ἀπαιτήσεων περὶ ὧν ἡ παροῦσα σύμβασις, οὐδὲ χωρεῖ ἀναστολὴ λήξεως προθεσμιῶν. «Διατάγματα ἐκδοθέντα ἢ ἐκδοθησόμενα ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ν. ΔΞΗ' καὶ 768 καὶ τοῦ ν.δ. τῆς 29 Ἰουνίου 1917 δὲν κατισχύουν τῆς ἀνωτέρω διατάξεως»³.

10.—1. Προκειμένου περὶ ἐνεχυρογράφων καὶ ἐν γένει δικαιογράφων εἰς διαταγὴν μεταβιβασθέντων εἰς τὴν Α. Τ. Ε. πάντες οἱ ἀλληλοδιάδοχοι ὀπισθογράφοι εὐθύνονται ἀλληλεγγύως «καὶ ὡς αὐτοφειλέται»⁴ μέχρι πλήρους ἱκανοποιήσεως τῆς Τραπεζῆς ἄνευ ἐπιδόσεως ἐπιταγῆς, δισμαρτυρικοῦ καὶ ἀσκήσεως οἰουδήποτε ἄλλου δικαστικοῦ μέτρου.—2. Τὰ δανειακὰ καὶ ἀποδεικτικά γεωργικῶν ἀπαιτήσεων ἐν γένει τῆς Α. Τ. Ε. ἔγγραφα, ὡς καὶ τὰ τῆς προδικασίας καὶ διαδικασίας τῆς ἀναγκαστικῆς ἐκτελέσεως, συντάσσονται ἐφ' ἁπλοῦ χάρτου καὶ μόνον τὸ ἔγγραφον τῆς περιλήψεως κατακυρωτικῆς ἐκθέσεως γράφεται ἐπὶ ἀναλογικοῦ χαρτοσήμου τοῦ ἄρθρου 14 τοῦ περὶ χαρτοσήμου νόμου. «Ἡ ἀτέλεια αὕτη δὲν ἀφορᾷ τοὺς ἀναγγελλομένους ὡς πρὸς τὴν ἀναγγελίαν καὶ τὰς ἐκθέσεις καταθέσεως ἔγγραφων τῶν».—3. Ἐντὶ τοῦ δηλοῦντος ἄγνοιαν γραμμάτων ἢ ἀδυναμίαν ὑπογραφῆς ὀφειλέτου ἢ συνυποχρέου, ὑπογράφουσιν εἰς τὰ δανειακὰ καὶ ἐν γένει τ' ἀποδεικτικά τῶν ἀπαιτήσεων ἔγγραφα δύο μάρτυρες, οἰονδήποτε καὶ ἂν εἶναι τὸ δανειακὸν ποσόν.—4. Ἐὰν τὸ δάνειον δὲν πληρωθῇ κατὰ τὴν λήξιν του ἢ ὀψωδῆποτε καταστῆ ἀπαιτητὸν, ἢ Α. Τ. Ε. δικαιούται δυνάμει τοῦ δανειστικοῦ ἔγγραφου ἢ ἀποδεικτικοῦ τῆς ἀπαιτήσεως, ἀποτελοῦντος αὐτοδικαίως τίτλον ἐκτελεστὸν ἄνευ οἰασδήποτε περιαφῆς τύπου ἐκτελέσεως νὰ προβῇ εἰς ἀναγκαστικὴν ἐκτέλεσιν κατὰ τοῦ ὀφειλέτου καὶ παντὸς συνυποχρέου.—5. Διὰ Δ. δύναται νὰ καθορισθῇ ἀπλούστερος τύπος τοῦ ἐνεχυρογράφου.—6. Αἱ παρ. 4 καὶ 5 τοῦ ἄρθρ. 5 ν. 2148 «περὶ γεωργικοῦ ἐνεχυρογράφου» ἔχουν ἀνάλογον ἰσχὺν καὶ ἐπὶ ἀπαιτήσεως τῆς Α. Τ. Ε. μὴ στηριζομένης ἐπὶ γεωργικοῦ ἐνεχυρογράφου». «Πρὸς τούτοις ἢ Α. Τ. Ε. δικαιούται νὰ ζητῇ παρὰ τοῦ κατὰ τὸν νόμον τοῦτον ἀρμοδίου εἰρηνοδίκου νὰ κηρύσῃ τὰς ἐκ δανειῶν χορηγηθέντων διὰ τὴν τρέχουσαν καλλιέργειαν ἀπαιτήσεως τῆς ἀμέσως ἀπαιτητὰς εἰς περίπτωσιν συνδρο-

1. Τὰ καταχωριζόμενα ἄρθρα εἶνε τῆς κυρωθείσης συμβάσεως.—Τὸ ἄρθρ. 8, περιέχον ἐν ἐθ. ε' ἀπαγόρευσιν κατασχέσεως ἐπὶ δεσμευμένης παρὰ τῆς ΑΤΕ καταθέσεως ὀφειλέτου τῆς καὶ ἐν § 8 ἀπαγόρευσιν κατασχέσεως καπνῶν μὴ πλήρως ἐπεξεργασμένων, ὅρα ἐν Ποιν. Κώδικι, ἐκδ. Ζ' τόμῳ Β' σελ. 188.

2. Ὡς ἐτροπ. δι' ἄρθρ. 2 τοῦ κυρώσαντος τὴν σύμβασιν ν. 4332.

3. Ἡ ἐντὸς « » παράγρ. καὶ αἱ ἐντὸς « » λέξεις ἐν ἄρθρῳ 10 προσετέθησαν δι' ἄρθρ. 2 συμβάσεως 3 Μαΐου 1931 κυρ. διὰ ν. 5277.

μῆς τινὸς τῶν ἐν ἄρθρ. 8 § 6 τοῦ ν. 4332 ἀναφερομένων πράξεων τοῦ ὀφειλέτου ἐπὶ τῶν κατὰ τὸ αὐτὸ ἄρθρον § 1 ὑπεγγύων τῆ Α. Τ. Ε. πραγμάτων συμπεριλαμβανομένης, ὡς τόπος δὲ αὐτοῦ δύναται νὰ ὀρισθῆ ἢ εἴτε ὁ τόπος ὁ ὀριζόμενος ὑπὸ τοῦ ἄρθρ. 891 τῆς Π. Δ. εἴτε καὶ ἡ ἔδρα τῆς ἐπισπευδούσης Α. Τ. Ε. ἢ τοῦ ἐπισπεύδοντος Ὑποκαταστήματος ἢ Ἀντιπροσωπείας αὐτῆς. Ἡ ἡμέρα καὶ ὁ τόπος τοῦ πλειστηριασμοῦ καὶ ὁ ὑπάλληλος ἐνώπιον τοῦ ὁποίου θὰ ἐνεργηθῆ οὗτος ὀρίζονται ὑπὸ τῆς Α. Τ. Ε. διὰ πράξεώς της. Ἡ πρᾶξις αὕτη περιέχουσα τὴν ἀπαιτήσιν τῆς Α. Τ. Ε. τὸ ὄνομα τοῦ ὀφειλέτου, συνοπτικὴν περιγραφὴν τῶν κατασχεθέντων καὶ τὴν τιμὴν ἣτις θὰ χρησιμεύσῃ ὡς πρώτη προσφορὰ ἀντικαθιστᾷ τὸ κατὰ τὰ ἄρθρ. 893 καὶ 894 Π. Δ. πρόγραμμα πλειστηριασμοῦ. Τοῦ πλειστηριασμοῦ προηγοῦνται μόνον κοινοποιήσις ἀντιγράφου τῆς ἀνω πράξεως τῷ καταδικωμένῳ ὀφειλέτῃ ἢ τῷ ἀντικλήτῳ καὶ τοιχοκόλλησις εἰς τὴν θύραν τοῦ ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπάλληλου δέκα ἡμέρας πρὸ τῆς ἡμέρας τοῦ πλειστηριασμοῦ καὶ ἡ ἀπαξ ἐν ἐφημερίδι ἦν ὀρίζει ὁ συμβολαιογράφος δημοσίευσίς ἐντὸς τῆς πρὸ τοῦ πλειστηριασμοῦ ἑβδομάδος καὶ δύο ἡμέρας πρὸ αὐτοῦ εἰδοποιήσεως ὑπογεγραμμένης παρ' αὐτοῦ καὶ περιεχούσης τὸν τόπον καὶ χρόνον τῆς ἐκποιήσεως, σύντομον περιγραφὴν τῶν ἐκποιουμένων καὶ τὴν τιμὴν, ἣτις θὰ χρησιμεύσῃ ὡς πρώτη προσφορὰ. Κατὰ τὰ λοιπὰ ἐφαρμοζόνται αἱ διατάξεις τῆς Πολιτ. Δικον. περὶ πλειστηριασμοῦ κινητῶν¹.

11.—1. Ἡ ἐκτέλεσις ἐπὶ τῆς κινητῆς περιουσίας τῶν ἐνεχομένων ὀφειλετῶν ἄρχεται δι' ἐπιδόσεως ἐπιταγῆς πρὸς πληρωμὴν περιεχούσης περιλήψιν τῆς ἀπαιτήσεως μετὰ μνείας ἰδίᾳ τοῦ ὀφειλομένου ποσοῦ, ἐπιδίδεται δὲ ἡ τοιαύτη ἐπιταγὴ εἰς τὸν ὀφειλέτην ἢ τοὺς συνυποχρέους ἢ τοὺς ἀντικλήτους τῶν. Μετὰ 5 ἡμέρας ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως δύναται νὰ γίνῃ ἀναγκαστικὴ κατάσχεσις τῆς κινητῆς περιουσίας τοῦ ἐπιτασσομένου. Τὰ κατασχεθέντα κινητὰ πράγματα δύναται νὰ παραδώσῃ ὁ κλητῆρ πρὸς τὴν Τράπεζαν ὡς μεσεγγυοῦχον ἢ «τὸν ὑπ' αὐτῆς διοριζόμενον ἀντιπρόσωπον».—2. Ὁ χρόνος καὶ ὁ τόπος, ὡς καὶ ὁ συμβολαιογράφος ἢ ὁ ὑπάλληλος ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ, ὀρίζεται ὑπὸ τῆς Α. Τ. Ε. διὰ πράξεώς της ἐπιδιδομένης τῷ καταδικωμένῳ ἢ τῷ ἀντικλήτῳ του καὶ γνωστοποιοῦνται διὰ τοιχοκόλλησεως εἰς τὴν θύραν τοῦ ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπάλληλου.—3. Ὁ Εἰρηνοδίκης δύναται αἰτήσῃ τῆς Α. Τ. Ε. ἔνεκα σπουδαίων λόγων καὶ ἰδίᾳ ἂν τὰ κατεσχημένα πράγματα ὑπόκεινται εἰς φθορὰν ἢ ἀλλοίωσιν, νὰ διατάξῃ τὴν ἐλευθέραν ὑπὸ τῆς Α. Τ. Ε. ἐκποιήσιν ἄνευ τῶν ἀνωτέρων διατυπώσεων καὶ ἄνευ πλειστηριασμοῦ, καθορίζων ἅμα πάντως κατώτατον ὄριον τιμήματος.—4. «Κατὰ τῆς κοινοποιηθείσης συμφώνως τῷ παρόντι ἐπιταγῆς καὶ τῆς περαιτέρω ἐκτελέσεως οὐδὲν ἕτερον ἔνδικον μέσον χωρεῖ ἢ μόνον ἀνακοπὴ ἀσκομένη ἐπὶ τῷ λόγῳ τῆς ἐξοφλήσεως ἢ ἐτέρῳ ἀποσβεστικῷ τῆς ἀπαιτήσεως γεγονότι ἐφόσον ταῦτα δύναται νὰ ἀποδειχθῶσι παραχρῆμα ἐκ μέρους τοῦ ὀφειλέτου ἐνώπιον τοῦ Εἰρηνοδικείου ἐντὸς 5 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιή-

1. Ἡ ἐντὸς « » τελευταία περίοδος τοῦ ἄρθρ. 10 προστέθη δι' ἄρθρ. 2 Συμβάσεως 3 Μαΐου 1931, κυρωθείσης διὰ ν. 5277.

σεως αὐτῷ τοῦ δικογράφου τῆς ἐπιταγῆς ἢ ἐτέρου δικογράφου τῆς ἐκτελεστικῆς διαδικασίας.—Ἡ ἀνακοπὴ αὕτη συζητεῖται ὡς προτετιμημένη τὴν 3ην ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως ἡμέραν ἐν ἐκτάκτῳ δικασίμῳ ἢ δὲ ἀπόφασις ἐκδίδεται ἐπ' ἀκροατηρίου παραχρῆμα»¹.—5. Τὸ τίμημα ἢ πλειστηριασμοῦ κατατίθεται παρὰ τῇ Α.Τ.Ε. ἣτις ἐξ' αὐτοῦ λαμβάνει τὰ ὀφειλόμενα αὐτῇ ἅμα τῇ καταβολῇ ἢ ἐπὶ συμφηρισμῷ, τὸ δὲ ὑπόλοιπον ἀποδίδεται τῷ ὀφειλέτῃ ἢ ἂν ἐγένοντο ἀναγγελία πιστωτῶν γίνεται κατάταξις ἐνώπιον τοῦ ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπαλλήλου.

13².—2. Ἡ ἀναγκαστικὴ ἐκτέλεσις ἐπὶ ἀκινήτων τῶν ὀφειλετῶν καὶ συνυποχρέων πρὸς τὴν Α.Τ.Ε. ἐνυποθήκων ἢ μὴ ἢ ἐνεργεῖται ἐπὶ τῇ βάρσει τοῦ δανειστικοῦ ἐγγράφου ἢ οἰουδήποτε ἄλλου ἐγγράφου ἀποδεικτικοῦ τῆς ἀπαιτήσεως αὐτῆς ἀποτελοῦντος τίτλον ἐκτελεστὸν ἄνευ οἰασθῆναι ποτε περιαφῆς τύπου ἐκτελέσεως, ἄρχεται δὲ δι' ἐπιδόσεως ἐπιταγῆς πρὸς πληρωμὴν, περιεχοῦσης περιλήψιν τοῦ τοιοῦτου ἐγγράφου μετὰ μνείας ἰδίᾳ τοῦ ὀφειλομένου ποσοῦ καὶ μετὰ περιγραφῆς τοῦ ἀκινήτου ἐνυποθήκου ἢ μὴ, ἐφ' οὗ ἢ ἐπιδιωκομένη ἐκτέλεσις, ἐπιδιδομένης τῷ ὀφειλέτῃ ἢ συνυποχρέῳ καὶ τρίτῳ διακαδόχῳ. Ἡ ἐπιταγὴ ἅμα τῇ ἐπιδόσει ἐγγράφεται αἰτήσῃ τοῦ ἐπισπεύδοντος εἰς τὸ βιβλίον τῶν κατασχέσεων, κατατιθεμένου ἀντιγράφου τῆς παρὰ τῷ Ὑποθηκοφύλακι, ἢ δὲ τοιαύτῃ ἐγγραφῇ ἰσχύει ὡς ἀναγκαστικὴ κατάσχεσις. Κατὰ τὰ λοιπὰ ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 58—67 τοῦ ἀπὸ 17 Ἰουλίου 1933 Ν. Δ. «περὶ εἰδικῶν διατάξεων ἐπὶ ἀγωνύμων Ἑταιρειῶν».

14.—Διὰ πᾶσαν αἴτησιν τῆς ἐπ' ἀναφορᾷ διαδικασίας ἢ δίκην ἐπισπεύδοντος τὴν ἐκτέλεσιν καταστήματος, ὑποκαταστήματος ἢ Πρακτορείου ἢ ἀνταποκριτοῦ τῆς Τραπεζῆς.—2. Ὡς ἐπισπεύδων πλειστηριασμὸν ὑποχρεοῦται ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος αὐτοῦ νὰ κοινοποιήσῃ εἰς τὸν ἀρμόδιον Διοικητὴν ἢ Διευθυντὴν Καταστήματος, Ὑποκαταστήματος ἢ Ἀντιπροσωπείας τῆς Α.Τ.Ε. τοῦ τόπου τῆς ἐκτελέσεως διὰ δικαστικῆς κλητῆρος ἀντίγραφον ἐφ' ἁπλοῦ χάρτου τοῦ προγράμματος τοῦ πλειστηριασμοῦ ἐντὸς 10 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς κατασχέσεως μὴ συμπεριλαμβανομένης προκειμένου περὶ κινήτων, ἐντὸς δὲ 20 ἡμερῶν προκειμένου περὶ ἀκινήτου.—3. Ἐπὶ πλειστηριασμοῦ ἀκινήτου ὀφειλέτου τῆς Α.Τ.Ε. ὑπὸ τρίτου δανειστοῦ ὅταν ὑπάρχωσι κινήτὰ παρακολουθήματα αὐτῶν προνομίου τοῦ ὑφισταμένου καὶ ἐπὶ τῆς περιπτώσεως ταύτης κατὰ τὴν παράγραφον 5 τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ ἰδίου νόμου τὰ κινήτὰ ἐκπλειστηριάζονται καὶ κατακυροῦνται ἐπὶ ἰδιαιτέρα τιμῇ ἢ δὲ κατάταξις ἐπὶ τοῦ ἐκπλειστηριασμοῦ αὐτοῦ γίνεται ἐν τῷ πίνακι ἰδιαιτέρως.—4. Διὰ τὰς ἐξ οἰασθῆναι αἰτίας ἀπαιτήσεις τῆς Α.Τ.Ε. δύναται νὰ ἐνεργ-

1. Τὰ ἐντὸς « » ἐδάφ. τοῦ ἄρθρ. 11 τίθενται ὡς ἐτροπ. ὑπὸ τοῦ κυρώσαντος τὴν σύμβασιν ν. 4332.

2. Αἱ παράγρ. 2, 3, 4 καὶ 5 τοῦ ἄρθρ. 13 προσετέθησαν δι' ἄρθρ. 2 Συμβάσεως 3 Μαΐου 1931, κυρωθείσης διὰ ν. 5277 τοῦ 1931.

3. Αἱ §§ 2—5 προσετέθησαν διὰ τῆς ἐν σελ. 578 σημ. 1 συμβάσεως.

γηθῆ ἀναγκαστικῆ ἐκτέλεσις ἐπὶ κινητῶν ἢ ἀκινήτων τῶν ὀφειλετῶν τῆς καὶ τῶν πρὸς αὐτὴν συνυποχρέων ὁποτεδήποτε ἐπὶ τῇ βάσει κοινοποιθείσης εἰς τούτους ἐπιταγῆς, ἣτις ἰσχύει μέχρις ὀλοσχεροῦς ἐξοφλήσεως τῶν ἀπαιτήσεων τῆς Α.Τ.Ε.—5.¹ Ἡ ἰσχύς πασῶν τῶν διατάξεων τοῦ ἀπὸ 17 Ἰουλίου 1923 ν. δ. «περὶ εἰδικῶν διατάξεων ἐπὶ ἀωνύμων ἐταιρειῶν» ὡς καὶ παντὸς ἄλλου περὶ ἀωνύμων ἐταιρειῶν νομοθετήματος οἰασδήποτε φύσεως ἐπεκτείνεται καὶ ὑπὲρ τῆς Α.Τ.Ε. ἣτις δικαιούται νὰ ἐφαρμόξῃ καὶ τὰς διατάξεις ταύτας ἐν ταῖς δικαιοπραξίαις καὶ συναλλαγαῖς τῆς.

15.—1.² Ἡ Α.Τ.Ε. δικαιούται προσέτι νὰ ἐπιδιώξῃ τὴν εἰσπραξὶν κατὰ τ' ἀνωτέρω πάσης φύσεως γεωργικῶν ἀπαιτήσεων τῆς ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ νόμου περὶ εἰσπράξεων δημοσίων ἐσόδων καὶ διὰ προσωπικῆς κρατήσεως τῶν ὁποσδήποτε πρὸς τὴν Α.Τ.Ε. ὑποχρέων. Πρὸς τοῦτο ὑποχρεοῦται ὁ μὲν δημόσιος Ταμίας, εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποίου κατοικεῖ ὁ ὀφειλέτης, νὰ ἐκδίδῃ ἐντὸς 10ημέρου ἀπὸ τῆς σχετικῆς αἰτήσεως τῆς Τραπεζῆς τὸ οἰκεῖον ἔνταλμα καὶ νὰ καταθέτῃ ἐντὸς πενθήμερου ἀπὸ τῆς εἰσπράξεως εἰς τὴν Τράπεζαν τὰ εἰσπραττόμενα ποσά, αἱ δὲ ἄστυν. Ἀρχαὶ νὰ ἐκτελῶσι ταχέως καὶ προθύμως τὰ ἐντάλματα ταῦτα.—2. Δημόσιος Ταμίας ἀμελῶν νὰ ἐκδώσῃ τὸ οἰκεία ἐντάλματα ἢ νὰ καταθέσῃ εἰς τὴν Τράπεζαν τὰ εἰσπραττόμενα ἐντὸς τῶν ἀνωτέρω προθεσμιῶν τιμωρεῖται τῇ ἐγκρίσει τῆς Τραπεζῆς ὑπὸ τοῦ Πλημμελειοδικείου διὰ προστίμου ἀπὸ δραχ. 1.000—5.000.

16.³...—8. Ἐπὶ Συνεταιρισμῶν ὀφειλετῶν ἢ ὁποσδήποτε ὑποχρέων πρὸς τὴν Α.Τ.Ε. δικαιούται αὕτη διὰ τὰς ἐξ οἰασδήποτε φύσεως ἀπαιτήσεις τῆς ληξάσας καὶ μὴ πληρωθείσας νὰ υποβάλῃ εἰς τὸν ἐν τῇ ἔδρᾳ τῆς ἢ τῶν ἐν τῇ ἔδρᾳ τῆς ἀρμοδίας πρὸς εἰσπραξὶν Ἀντιπροσωπείας τῆς ἢ Ὑποκαταστήματός τῆς εἰρηνοδίκην πίνακα κατὰ τῶν μελῶν τοῦ ὑποχρέου Συνεταιρισμοῦ περὶ καταλογισμοῦ εἰς αὐτοὺς εἰσφορῶν, ὅστις θὰ γίνῃ μεταξὺ τῶν ὑπαρχόντων κατὰ τὴν ὑποβολὴν τοῦ πίνακος συνεταιρῶν ἐπὶ μὲν Συνεταιρισμῶν ἀπεριορίστου εὐθύνης κατὰ κεφαλᾶς, ἐπὶ δὲ Συνεταιρισμῶν ἀπεριορίστου⁴ εὐθύνης ἀναλόγως τῶν μεριδίων δι' ἃ ἕκαστος συνεταιρῶν ἔχει ἐγγραφῆ πάντως ὅμως ἐντὸς τοῦ ὁρίου τῆς εὐθύνης ἐκάστου συνεταιροῦ. Τὸ ποσὸν τῆς εἰσφορᾶς καθορίζεται κατὰ τρόπον ὅστε ἂν τινες τῶν συνεταιρῶν δὲν δύνανται νὰ πληρῶσσι τὸ βαρῦνον αὐτοῦ, μέρος τῆς κατὰ τοῦ Συνεταιρισμοῦ ἀπαιτήσεως τῆς Α.Τ.Ε. ν' ἀναπληρωθῇ τοῦτο ἐκ τοῦ ποσοῦ τῶν συμπληρωματικῶν εἰσφορῶν τῶν λοιπῶν.—9. Ὁ εἰρηνοδίκης ἐντὸς 10 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς τοῦ πίνακος καλεῖ τοὺς καταλογιζομένους συνεταιροὺς ὅπως ἐντὸς προθεσμίας 15 ἡμερῶν ὑποβάλωσι τὰς ἀντιρροήσεις των, ἐφ' ὧν γίνεται συζήτησις ἐκ τῶν ἐνότων μεταξὺ τῶν ἀντιλεγόντων συνεταιρῶν καὶ τῆς

1. Αἱ §§ 2—5 προσετέθησαν διὰ τῆς ἐν σελ. 578 σημ. 1 συμβάσεως.

2. Ὡς ἐτροπ. διὰ συμβάσεως 3 Μαΐου 1931 κυρωθείσης διὰ ν. 5277.

3. Αἱ ἐν τῇ κειμένῃ παρατιθέμεναι §§ 8—12 τοῦ ἄρθρου 16 προσετέθησαν δι' ἄρθρ. 3 Συμβάσεως 3 Μαΐου 1931, κυρωθείσης διὰ ν. 5277.

4. Ἐκ παραδρομῆς ἀντὶ «περιωρισμένης».

Α.Τ.Ε. προσκαλουμένων διὰ δημοσιεύσεως ἐν ἐφημερίδι ἐκδιδόμενη εἰς τὴν πρωτεύουσαν τοῦ οἰκείου Νομοῦ, ἢ δι' ἰδιαιτέρων προσκλήσεων. Παρελθούσης ἀπράκτου τῆς ταχθείσης προθεσμίας ἐπικυροῦται ὁ πίναξ κηρυσσόμενος ἀνεκκλήτως ἐκτελεστός. Ἡ ἐπὶ τῶν ἀντιρρήσεων ἀπόφασις, ἐκδιδόμενη πάντως ἐντὸς 15 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς συζητήσεως, ἐπικυροῖ ἢ τροποποιεῖ τὸν πίνακα κηρυσσοῦσα τοῦτον ἐκτελεστόν, κατὰ δὲ τῆς ἐκτελέσεως δὲν παρεχεται ἀναστολή. Δυνάμει τοῦ ἐκτελεστικοῦ πίνακος, ἀποτελοῦντος ἐκτελεστὸν δικόγραφον, ἡ ΑΤΕ εἰσπράττει τὰς δι' αὐτὴν καταλογισθείσας καὶ καθορισθείσας εἰσφορὰς παρ' ἐκάστου συνεταιίρου πρὸς ἐξόφλησιν τῆς κατὰ τοῦ συνεταιρισμοῦ ἀπαιτήσεώς της, ποιουμένη χρῆσιν τῶν κατὰ τὰς ἀνωτέρω διατάξεις ἀναγκαστικῶν μέσων ἐκτελέσεως.—10. Συνεταιρισμοὶ ἢ Ἐνώσεις ἐκτελοῦντες τὰς πρὸς τὴν ΑΤΕ ὀφειλάς τῶν συνεταιίρων τῶν μεθ' ὧν συνενέχονται, ὑποκαθίστανται αὐτοδικαίως καὶ εἰς ἅπαντα τὰ διὰ τοῦ παρόντος νόμου ἀπονεμόμενα τῇ ΑΤΕ προνόμια καὶ ἐν γένει δικαίωματα.—11. Ἡ προθεσμία τοῦ ἀρθρ. 25 τοῦ νόμου 602 περὶ Συνεταιρισμῶν, περὶ παύσεως τῆς εὐθύνης τῶν συνεταιίρων ἀπὸ τῆς διαλύσεως ἐκάστου Συνεταιρισμοῦ, ὁρίζεται τριετής.—12. Οἱ Συνεταιρισμοὶ καὶ αἱ Ἐνώσεις Συνεταιρισμῶν δύνανται νὰ ἐγγυῶνται ἀλληλεγγύως καὶ ἄνευ διζήσεως πρὸς τὴν ΑΤΕ διὰ τὰ παρεχόμενα ὑπ' αὐτῆς δάνεια πρὸς συνεταιίρους ἢ ἄλλα πρόσωπα. Ἀπαγορεύεται πᾶσα κατάσχεσις προϊόντος παντὸς δανείου χορηγουμένου ὑπὸ τῆς ΑΤΕ πρὸς οἰαδήποτε πρόσωπα κηρυσσομένη αὐτοδικαίως ἄκυρος εἰς οἰουδήποτε χεῖρας, ὡς τρίτου, ἢ θελεν ἐπιβληθῆ αὕτη.

27.—3. Ὁ Διοικητὴς εἰσηγείται εἰς τὸ Συμβούλιον τὰ πρὸς συζητήσιν θέματα, εἶνε τὸ ἀνώτατον ἐκτελ. ὄργανον τῶν ἀποφάσεων τοῦ Συμβουλίου, μεριμνᾷ περὶ τῶν ὑποθέσεων καὶ τῶν συμφερόντων τῆς Τραπεζῆς, ἀντιπροσωπεύει δ' αὐτὴν ἐναντι οἰουδήποτε τρίτου καὶ ἐνώπιον πάντων τῶν δικαστηρίων, δικαστικῶν ἢ ἄλλων ἀρχῶν, ὑπὸ ιδιότητα διαδίκου ἢ ἄλλην. «Ὁ Διευθυντὴς ἐκάστου Ὑμματος ἢ Ἀντιπροσωπείας τῆς Ἀγροτ. Τραπεζῆς διεξάγει τὰς ἐξ ἐργασιῶν τοῦ Ὑμματος ἢ Ἀντιπροσωπείας, εἰς ὃ ὑπηρετεῖ, ἀναφουρένας δίκας καὶ ἐνεργεῖ πᾶσας τὰς δι' ἐκάστην δίκην ἀπαιτούμενας διαδικαστικὰς πράξεις. Προκειμένου εἰδικῶς περὶ δόσεως ὄρκων ἐπιβαλλομένων εἰς τὴν Τράπεζαν ἐκπροσωποῦσιν ὡσαύτως αὐτὴν ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων καὶ εἰσηγητῶν καὶ δύνανται νὰ δώσωσιν τοὺς ὄρκους, διὰ μὲν τὰς ὑποθέσεις τοῦ Κεντρικοῦ Καταστήματος εἴτε εἰς τῶν προϊσταμένων τῶν ὑπηρεσιῶν αὐτῆς εἴτε ὁ διευθυντὴς τοῦ δικαστ. τμήματος, διὰ δὲ τὰς ὑποθέσεις τῶν Ὑμμάτων ἢ Ἀντιπροσωπειῶν ὁ διευθυντὴς αὐτῶν ἢ ὁ ἀναπληρωτὴς αὐτῶν».¹

34.—. 2. Πάντα τὰ ἐγγράφα, δι' ὧν ἡ ΑΤΕ λαμβάνει ἢ δίδει δάνεια καὶ αἱ ὑπ' αὐτῆς διδόμεναι ἢ λαμβανόμεναι οἰαδήποτε ἀποδείξεις, πιστοποιητικὰ φυλάκων μεταγραφῶν ἢ ὑποθηκῶν ἢ οἰαδήποτε ἄλλα ἐγ-

1. Τὸ ἐντὸς « » ἐδάφ. τοῦ ἀρθρ. 27 προστέθη δι' ἀρθρ. 1 Συμβάσεως 15 Ν/βρίου 1935 μεταξὺ Ἐθν. Τραπεζῆς καὶ Δημοσίου, κυρωθείσης δι' ἀναγκ. ν. 18/19 Ν/βρίου 1935.

γραφα πρὸς δικαστικὰς ἢ ἄλλας ἀρχὰς ἢ δικόγραφα ἀπαλλάσσονται παντὸς χαρτοσήμου τέλους, ἐνσήμου καὶ οἰουδήποτε ἄλλου τέλους ἢ δικαιώματος.—4¹. Πάντα τὰ δικόγραφα, ἐν οἷς καὶ τὰ εἰσαγωγικὰ δίκης, ἐπιταγαί, κατασχέσεις, προγράμματα πλειστηριασμοῦ καὶ ἐν γένει οἰουδήποτε περιεχομένου ἔγγραφα καὶ δικόγραφα τῆς ΑΤΕ δύναται νὰ ἐπιδοθῶσι πρὸς πᾶν φυσικὸν πρόσωπον κατ' ἀπόλυτον ἐπιλογὴν τῆς εἴτε διὰ δικαστ. κλητῆρος εἴτε δι' ὑπαλλήλου εἴτε δι' οἰουδήποτε δημοσίου, δημοτ. ἢ κοιν. ὄργανου εἴτε διὰ τοῦ ταχυδρομείου εἴτε τῶν ταχυδρ. διανομέων. Περὶ δὲ τῶν τοιούτων ἐπιδόσεων συντάσσεται ὑπὸ τοῦ ἐπιδίδοντος προσώπου ἀπλῆ βεβαίωσις ἐπέχουσα θέσιν ἐπιδοτηρίου καὶ παρέχουσα πλήρη ἀπόδειξιν τῆς ἐπιδόσεως.—Τὰ δικαιώματα τοῦ ἐπιδίδοντος προσώπου περιορίζονται εἰς τὸ τρίτον τῶν διὰ τὸ δικόγραφον ἰδιωτικῆς φύσεως κεκανονισμένων δικαιωμάτων ἐπιδόσεως, πορείας, καὶ ἡμεραργίας, ἐπὶ δὲ πολλῶν ἐπιδόσεων ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ ὀρίζεται μία πορεία.—Οἱ ὑπάλληλοι τῆς ΑΤΕ δὲν δικαιούνται εἰς λήψιν δικαιωμάτων ἐπιδόσεων, ἀντὶ δὲ πορειῶν λαμβάνουσι τὰ ἔξοδα μεταβάσεων καὶ ἐπανόδων.—Τὰ δικαιώματα τῶν δικηγόρων διὰ τὰς ὑπ' αὐτῶν ὡς πληρεξουσίων τῆς ΑΤΕ νομικὰς πράξεις καὶ ἐνεργείας τῶν οἰασδήποτε φύσεως ὀρίζονται εἰς τὸ ἐν τρίτον τῶν ὑπὸ τοῦ Κώδικος Δικηγόρων κανονισμένων δικαιωμάτων καὶ ἀμοιβῶν. Τὰς ἐπιταγὰς καὶ παραγγελίας ἐπιδόσεως οἰουδήποτε ἔγγραφου ἐγκύρως συντάσσει καὶ ὑπογράφει καὶ μὴ δικηγόρος ὑπάλληλος τῆς ΑΤΕ ἔξουσιοδοτημένος παρ' αὐτῆς χωρὶς ν' ἀπαιτῆται καὶ ἡ παρὰ δικηγόρου ὑπογραφή τούτων.—Τὰ δικαιώματα τῶν συμβολαιογράφων ἐπὶ πάσης φύσεως συμβολαίων τῆς ΑΤΕ ὀρίζονται εἰς τὸ ἐν πέμπτῳ συμφώνως καὶ τῷ ν. 3:90.—6.² Ἐν περιπτώσει ἀπουσίας ἢ ὀπωσδήποτε ἀγνώστου διαμονῆς τοῦ ὀφειλέτου ἐκ τῆς κατοικίας του, βεβαιουμένης δι' ἐκθέσεως τοῦ ἐπιδίδοντος, πᾶσα ἐπίδοσις δύναται νὰ γίνῃ εἰς τὸν γραμματέα τοῦ Εἰρηνοδικείου τῆς ἔδρας τοῦ Ὑψίστου ἢ Ἀντιπροσωπείας τῆς Ἀγροτ. Τραπεζῆς ἢ εἰς τὸν δήμαρχον ἢ πρόεδρον τῆς κοινότητος ἄνευ δημοσιεύσεων ἢ ἄλλων διατυπώσεων.

Π. Α. τῆς 28 Ὀκτωβρ.—11 Νοεμβρ. 1929

«περὶ κωδικοποιήσεως ν. ΓΦΚΔ' περὶ μεταλλείων
καὶ τῶν τροποποιούντων αὐτὸν νόμων».

12.—§ 5 (ἄρθρ. 12 § 5 ν. ΓΦΚΔ'). Ἐπὶ τῆς προκειμένης ἐγγυή-

1. Ἡ § 4 προσετέθη δι' ἄρθρ. 3 Συμβάσεως 3 Μαΐου 1931, κυρωθείσης διὰ ν. 5277.

2. Προσθεθεῖσα δι' ἄρθρ. 1 Συμβάσεως 14 Νοεμβρίου 1935 κυρωθείσης δι' ἀναγκ. ν. 18/19 Νοεμβρίου 1935.

σεως¹, πᾶσα δι' ἕτερον λόγον ἢ τὸν τοῦ παρόντος ἄρθρου² κατάσχεσις εἶναι αὐτοδικαίως ἄκυρος καὶ δὲν λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν παρὰ τοῦ Νομάρχου ἢ τοῦ Ταμίου.

1. Κατ' ἄρθρ. 11 ὑπὸ τοῦ ἐνεργοῦντος ἐρεύνας ἐπὶ ἀλλοτρίου ἐδάφους.

2. Ἀποζημιώσεως τοῦ ἰδιοκτῆτου τοῦ ἐδάφους.—Κατὰ τὸν ἀν. ν. 2514 τοῦ 1940 «περὶ τροπ. καὶ συμπλ. τῶν περὶ μεταλλείων διατάξεων», ἄρθρ. 19 :

«1. Ἐπὶ ἀναγκαστικῆς ἢ συντηρητικῆς κατασχέσεως μεταλλείου, οὐ-
τινος ἢ ἐκμετάλλευσις ἐνεργεῖται ὑπὸ τοῦ ἰδιοκτῆτου αὐτοῦ ἢ διὰ λογα-
ριασμὸν τούτου, μεσεγγυοῦχος καθίσταται ὁ ὀφειλέτης. Κατ' αἰτησίν τινος
τῶν ἐχόντων ἔννομον συμφέρον δύναται νὰ διορισθῇ δι' ἀποφάσεως τοῦ
ἀρμοδίου προέδρου πρωτοδικῶν ἕτερος μεσεγγυοῦχος μεταξύ τῶν πιστω-
τῶν, μὴ ὑπάρχοντος δὲ καταλλήλου τοιοῦτου, μεσεγγυοῦχος διορίζεται καὶ
μὴ πιστωτής.—2. Ὁ μεσεγγυοῦχος ἐνεργεῖ πᾶσαν πρᾶξιν ἀφορῶσαν εἰς τὴν
ἐκμετάλλευσιν τοῦ μεταλλείου καὶ εἰς τὴν διαχειρίσιν καὶ διάθεσιν τῶν
ἐξ αὐτοῦ ἐξορυσσομένων μεταλλευμάτων εὐθυγόμενος κατὰ τὰς περὶ δικα-
στικῶν μεσεγγυούχων διατάξεις τῆς Πολ. Δικ. Ὁ μεσεγγυοῦχος, ἐὰν οὗτος
δὲν εἶναι ὀφειλέτης, δικαιούται ἀντιμισθίας ὀριζομένης κατόπιν αἰτήσεως
του δι' ἀποφάσεως τοῦ προέδρου πρωτοδικῶν.—3. Εἰς τὸ τέλος ἐκάστης
τριμηνίας, ὁ μεσεγγυοῦχος συντάσσει καὶ ὑποβάλλει εἰς τὸν πρόεδρον τῶν
πρωτοδικῶν κατάστασιν, ἐν ἣ ἀναγράφει λεπτομερῶς τὰ προκύψαντα ἔσο-
δα καὶ τὰς γενομένας δαπάνας διὰ τὴν κατὰ τὴν λήξαν τριμηνίαν ἐκ-
μετάλλευσιν τοῦ μεταλλείου. Εἰς τὰς δαπάνας ταύτας περιλαμβάνεται καὶ
ἡ ἀντιμισθία τοῦ μεσεγγυοῦχου. Ἡ ἐκμετάλλευσις τοῦ μεταλλείου νοεῖται
περιλαμβάνουσα πᾶσας τὰς σχετικὰς ἐργασίας προσπελάσεως τοῦ κοιτά-
σματος, διαρρυθμίσεως, ἐξορυξέως τῶν μεταλλευμάτων, ἐπεξεργασίας καὶ
μεταφορᾶς αὐτῶν μέχρι τοῦ τόπου τῆς πωλησέως τῶν, συντηρήσεως τοῦ
μεταλλείου κλπ., τῶν ἐργασιῶν τούτων διεξαγομένων συμφώνως πρὸς τοὺς
κανόνας τῆς ἐπιστήμης καὶ τῆς τέχνης. Ὁ πρόεδρος πρωτοδικῶν δι' ἀπο-
φάσεώς του ἐκδιδομένης κατόπιν ἀκροάσεως τοῦ κατασχόντος πιστωτοῦ
καὶ τοῦ ὀφειλέτου ἐπικυροῖ ἢ τροποποιεῖ τὴν κατὰ τ' ἀνωτέρω ὑποβαλλο-
μένην κατάστασιν μειῶνων ἢ αὐξάνων τὰ κονδύλια. Τὸ διὰ τῆς ἀποφάσεως
ταύτης τοῦ προέδρου πρωτοδικῶν καθοριζόμενον πιστωτικὸν ὑπόλοιπον
ὀφικυροῦται ὁ μεσεγγυοῦχος ὅπως ἐντὸς πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύ-
σεως τῆς ἀποφάσεως τοῦ προέδρου καταθέτῃ εἰς τὸ Ταμεῖον Παρακ. Δα-
νειῶν. Τὸ διὰ τῶν καταθέσεων πούτων συγκεντρούμενον ποσὸν προστίθεται
εἰς τὸ ἐκπλειστηριαζόμενον καὶ διανέμεται μετ' αὐτοῦ κατὰ τὰς Διατάξεις
τῆς Πολ. Δικ., ἐφ' ὅσον ἡ διάθεσίς του δὲν κανονισθῇ συμβατικῶς ὑπὸ
τῶν ἐνδιαφερομένων. Ὁ αὐτὸς πρόεδρος ἐπιτρέπει ὅπως τὸ οὕτως εἰς τὸ
Ταμεῖον Παρακατ. Δανείων παρακατατεθῆν ποσὸν διατεθῇ πρὸς μερικὴν ἢ
ὀλικὴν, ἐφ' ὅσον ἐπαρκεῖ, ἐκπλήρωσιν τῶν ὀφικυρώσεων τοῦ ὀφειλέτου,
τῶν καθορισθειῶν ὑπὸ τοῦ ἀπὸ 13 Σεπτ. 1935 Π.Δ. «περὶ παρατάσεως
τοῦ δικαιοστασίου».—4. Ὁ μεσεγγυοῦχος ὁ παραλείπων νὰ συμμορφωθῇ
πρὸς τὰ ἀνω ἐν ἐδ. 2 καὶ 3 ὀριζόμενα, ἀντικαθίσταται ὀφικυρωτικῶς δι'

Νόμος 4672 τῆς 7/9 Μαΐου 1930

«περὶ ρυθμίσεως τῶν ἀγοραπωλησιῶν καπνοῦ». 1

1.—Πᾶσα σύμβασις ἀγοραπωλησίας καπνοῦ, συναπτομένη μεταξὺ παραγωγοῦ πωλοῦντος τὴν ἰδίαν αὐτοῦ παραγωγὴν, καὶ ἐμποροῦ εἶναι ἄκυρος, ἐφ' ὅσον δὲν συνάπτεται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος.

2.—Διὰ τὸ κῦρος τῆς ἐν τῷ προηγ. ἄρθρῳ συμβάσεως ἀπαιτεῖται ἔγγραφον συντασσόμενον εἰς διπλοῦν ἐπὶ τῇ βάσει τύπων καὶ περιλαμβανόν : — 1. Τὸ ὀνοματεπώνυμον, τὴν ἔδραν καὶ τὴν κατοικίαν τοῦ ἀγοραστοῦ, τοῦ πωλητοῦ καὶ τοῦ τυχόν ἀντιπροσώπου τούτων.—2. Τὸ ποσὸν τοῦ πωλουμένου καπνοῦ καὶ τὸν ἀριθμὸν τῆς σχετικῆς ἀδείας κατοχῆς αὐτοῦ ἢ καλλιεργείας.—3. Τὸ γένος τοῦ καπνοῦ, τὸν τρόπον τῆς συσκευῆς αὐτοῦ καὶ τὸ ἐκπεσθισόμενον ἀναλόγως τοῦ γένους τοῦ καπνοῦ κατὰ τὴν παραλαβὴν ἀπόβαρον.—4. Τὴν προθεσμίαν τῆς παραδόσεως τοῦ καπνοῦ καὶ τῆς πληρωμῆς τοῦ τιμήματος.—5. Τὴν συμφωνηθεῖσαν τιμὴν κατὰ ποσότητα σαφῶς καθοριζομένης ἢ δι' ὀλόκληρον τὴν πωλουμένην ποσότητα.—6. Τὴν τυχόν καταβληθεῖσαν προκαταβολήν.—7. Τὸν τόπον καὶ τὸν χρόνον τῆς καταρτίσεως τῆς συμφωνίας.—8. Πάντα ἄλλον ὅρον μὴ ἀντικείμενον εἰς τοὺς προηγουμένους ὅρους. Ἐκἄτερον τῶν ἔγγραφων ἐκάστης συμβάσεως σημαίνεται διὰ διδράχμου χαρτοσήμου. Ἐπιτρέπεται συμφωνία διὰ διαιτητικῆς λύσεως οἰασδήποτε ἐκ τῆς ἀγοραπωλησίας διαφορᾶς. Ἐπὶ τῇ περιπτώσει ταύτῃ ὀρίζονται οἱ διαιτηταὶ ἀνά εἰς παρ' ἐκάστου τῶν συμβαλλομένων, ἐπιδιαιτητοῦ ὄντος πάντοτε τοῦ εἰρηνοδίκου ἢ τοῦ Προέδρου Πρωτοδικῶν, ἀναλόγως τῆς ἀξίας τοῦ ἐπιδίκου ἀντικειμένου, τοῦ τόπου τῆς συμβάσεως. Πᾶσα μεταγενεστέρα συμφωνία μεταβάλλουσα τοὺς ὅρους τῆς ἀρχικῆς ὑποβάλλει εἰς τὰς αὐτὰς διατυπώσεις.

ἑτέρου μεσεγγυούχου δι' ἀποφάσεως τοῦ προέδρου τῶν πρωτοδικῶν κατὰ τὸν ἐν τῷ ἔδ. 1 τοῦ παρόντος ὀριζόμενον τρόπον κατόπιν αἰτήσεως τινος ἐκ τῶν ἐχόντων ἔνομον συμφέρον.—5. Ἐν περιπτώσει τελειοδίκου ἄκυρώσεως τῆς συντηρητικῆς κατασχέσεως τὰ κατ' τ' ἀνωτέρω κατατεθέντα ὑπόλοιπα ἀποδίδονται ὑπὸ τοῦ Ταμείου Παρχ. Δανείων εἰς τὸν καθ' οὐ ἐγένετο ἢ ἀκυρωθεῖσα συντηρ. κατάσχεσις, ὀφειλέτην ἀσχέτως πρὸς τὴν εὐθύνην τοῦ κατασχόντος διὰ πᾶσαν ἄλλην ἐκ τῆς κατασχέσεως ζημιᾶν τοῦ καθ' οὐ αὕτη.—6. Ἀρμόδιος εἰς πᾶσας τὰς ἀνωτέρω περιπτώσεις πρόεδρος πρωτοδικῶν εἶναι ὁ τῆς τοποθεσίας τοῦ μεταλλείου, πᾶσαι δὲ αἱ κατὰ τὰ ἄνω ἀποφάσεις αὐτοῦ ἐκδίδονται ἐντός πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς τῆς σχετικῆς αἰτήσεως, μὴ ἐπιτρεπομένης παραπομπῆς λόγῳ δισταγμοῦ.—7. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν τελούντων ἤδη ὑπὸ συντηρητικὴν ἢ ἀναγκ. κατάσχεσιν καὶ μεσεγγύησιν μεταλλείων.—8. Καταργεῖται τὸ ἄρθρον 1 τοῦ ἀπὸ 30 Νοεμβρ. 1935 ἀν. ν. «περὶ συμπληρώσεως τῶν περὶ μεταλλείων διατάξεων» ὡς καὶ πᾶσα διάταξις ἀντίθετος πρὸς τὸν παρόντα νόμον».

1. Δὲν φέρει ὑπογραφήν τοῦ Ἰπουργοῦ Δικαιοσύνης.

3.—Οἱ διὰ τὰς συμβάσεις τοῦ παρόντος χρησιμοποιούμενοι τύποι καθορίζονται λεπτομερῶς διὰ Δ. ἐκδιδόμενου τῆ προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Ἑθν. Οἰκονομίας καὶ Οἰκονομικῶν.¹ Οἱ τύποι οὗτοι ἐκτυποῦνται ὑπὸ τοῦ Ὑπ. Οἰκονομικῶν καὶ διατίθενται διὰ τῶν ἀρμοδίων οἰκον. ἀρχῶν εἰς τοὺς ἐνδιαφερομένους δωρεάν.

4.—Ἐκ τῶν δύο ἐγγράφων ἐκάστης συμβάσεως, ὑπογραφομένων ὑπὸ ἀμφοτέρων τῶν συμβαλλομένων, τὸ ἐν λαμβάνει ὁ πωλητὴς καὶ τὸ ἕτερον ὁ ἀγοραστὴς. Προκειμένου περὶ ἀγορασίου, ἀντ' αὐτοῦ ὑπογράφουν ὁ Πρόεδρος τῆς οἰκείας Κοινότητος ἢ ὁ ἀναπληρωτὴς αὐτοῦ καὶ δύο ἐνήλικοι μάρτυρες.

5.—Ἐκάστη ἄδεια καλλιεργείας ἢ κατοχῆς καπνοῦ ἐκδίδεται εἰς δύο ὅμοια ἐγγράφα παραδιδόμενα ἀμφοτέρα εἰς τὸν παραγωγόν. Ἐν περιπτώσει συνάψεως δανείου καλλιεργητικοῦ ἢ ἐπὶ πλασματικῷ ἐνέχυρῳ, ὁ ὀφειλέτης παραγωγὸς ὀφείλει νὰ παραδίδῃ εἰς τὸν πιστωτὴν πρὸς ἀσφάλειαν τὸ ἐν τῶν δύο ἐγγράφων τῆς ἀδείας ταύτης.—Ἐπ' ἀμφοτέρων δὲ τῶν ἐγγράφων τούτων σημειοῦται ὑπὸ τοῦ δανειστοῦ τὸ ὑπ' αὐτοῦ εἰς τὸν παραγωγὸν χορηγηθὲν δάνειον.—Τὸ πλασματικὸν ἐπὶ καπνοῦ ἐνέχυρον τότε μόνον ἰσχύει ἔναντι τοῦ ἀγοραστοῦ ἢ ἐν γένει τρίτων, ἐὰν ἔχη λάβει χώραν ἢ κατὰ τὸ προηγ. ἐδάφιον ἐκ μέρους τοῦ πιστωτοῦ ἐπὶ τῆς ἀδείας μνεία.—Ἄμα τῇ ὑπογραφῇ τῶν ἐγγράφων ἐκάστης συμβάσεως ἀναγράφεται ἐν περιλήψει εἰς τὸ ὀπισθεν μέρος τῆς εἰς χεῖρας τοῦ παραγωγῶ πωλητοῦ ἀδείας κατοχῆς ἢ γενομένη σύμβασις.—Ἄμα δὲ τῇ καταβολῇ τοῦ τιμήματος καὶ τῇ παραλαβῇ τοῦ καπνοῦ παραδίδεται ἡ ἄδεια αὕτη εἰς τὸν ἀγοραστὴν ὅστις δέον νὰ προσαγάγῃ εἰς τὴν ἀρμοδίαν οἰκονομικὴν ἀρχὴν ἀμφοτέρα τὰ ἐγγράφα τῆς ἀρχικῆς ἀδείας.—Ἐν περιπτώσει μερικῆς πωλήσεως τοῦ ὑπὸ τοῦ παραγωγῶ κατεχομένου καπνοῦ, ἡ ἐκδοῦσα τὴν ἀρχικὴν ἄδειαν καλλιεργείας ἢ κατοχῆς ἀρχὴ ἐκπίπτει ἐκ τοῦ ὀλικοῦ ποσοῦ τῆς ἀρχικῆς ἀδείας τὸ πωληθὲν ποσόν.—Ἐν ἡ περιπτώσει ἢ πώλησις τοῦ καπνοῦ ἐγένετο πρὸ τῆς ἐκδόσεως ἀδείας κατοχῆς, ἢ πρᾶξις τῆς πωλήσεως ἀναγράφεται ἐπὶ τοῦ ἀντιγράφου τῆς ἀδείας καλλιεργείας. Κατὰ τὴν ἀλλαγὴν δὲ τούτου διὰ τῆς ἀδείας κατοχῆς, ὁ ἐκδίδων τὴν ἄδειαν κατοχῆς ἀρμόδιος ὑπάλληλος (ἐφορὸς, διευθυντὴς Καπνεργοστασίου κλπ.) ὀφείλει νὰ μεταφέρῃ εἰς τὸ ἀντίγραφον αὐτῆς τὴν ἐπὶ τῆς ἀδείας καλλιεργείας σημειουμένην πρᾶξιν πωλήσεως ἐλακτριῶς, καὶ νὰ πιστοποιῇ ταύτην διὰ τῆς ὑπογραφῆς του.—Ἐν περιπτώσει ἐπιβολῆς κατασχέσεως ἐπὶ τοῦ καπνοῦ παραγωγῶ νὰ κοινοποιήσῃ ταύτην καὶ πρὸς τὸν Πρόεδρον τῆς Κοινότητος, ἢ κατὰ τοῦ κοινότητος τοῦ καπνοπαραγωγῶ.—Ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος, ἢ κατὰ τῆς παραλαβῆς τῆς κοινοποιήσεως κατασχέσεως, ὀφείλει νὰ καταχωρίσῃ ταύτην εἰς εἰδικὸν βιβλίον τηρούμενον παρ' αὐτοῦ καὶ νὰ τοιχοκολλήσῃ τὴν κοινοποίησιν εἰς τὸν συνήθη χώρον τῶν τοιχοκολλήσεων τοῦ Κοινοτικοῦ Γραφείου. Τὸ βιβλίον τοῦτο θὰ εἶναι προσιδὸν καὶ εἰς τὴν ἐλευθέραν χρῆσιν παντὸς ἐμπόρου ἢ ἀγοραστοῦ καπνοῦ.

1. Οἱ τύποι καθωρίσθησαν διὰ Π.Δ. 14/24 Ἰουλ. 1930.

6.—Πᾶσα διαφορά, προκύπτουσα ἐκ τῆς καθ' οἰονδήποτε τρόπον ἀθετήσεως συναφθείσης συμβάσεως κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος, ἐκδικάζεται, ἐφ' ὅσον δὲν συνεφωνήθη ἢ κατὰ τὸ ἄρθρον 2 διαιτητικῆ λύσεως αὐτῆς, ἐπὶ ἀγοραπωλησίας μέχρι μὲν τοῦ ποσοῦ δραχ. 20.000 ὑπὸ τοῦ Εἰρηνοδίκου ¹ ἄνω τὲ τοῦ ποσοῦ τούτου ὑπὸ τοῦ Προέδρου Πρωτοδικῶν τῆς περιφέρειᾶς ἐνθα εὐρίσκεται ὁ καπνός. Διαδικασία τηρεῖται ἐνώπιον ἀμφοτέρων ἢ τοῦ νόμου ΒΧΗ' «περὶ ἐξώσεως δυστροπούτων μισθωτῶν» ὡς ἐτροποποιήθη οὗτος ὑπὸ μεταγενεστέρων νόμων. Ἡ ἀπόφασις εἶναι πάντοτε προσωρινῶς ἐκτελεστή. Ἐπιτρέπεται τὸ ἐνδίκον μέρος τῆς ἐφέσεως διὰ μὲν τὰς ἀποφάσεις τοῦ εἰρηνοδίκου ἐνώπιον τοῦ ἀρμοδίου Προέδρου Πρωτοδικῶν, διὰ δὲ τὰς ἀποφάσεις τῶν Προέδρων Πρωτοδικῶν ἐνώπιον τοῦ ἀρμοδίου Ἐφετείου. Ὁ δικαστὴς δύναται διὰ τῆς ἀποφάσεώς του νὰ χορηγήσῃ παράτασιν τῆς προθεσμίας ἀλλ' οὐχὶ πλέον τοῦ ἡμίσεος ἐν συνόλῳ τῆς ἀρχικῶς ὀρισθείσης, ἐπίσης δὲ νὰ διατάξῃ πραγματογνωμοσύνην, διεξαγομένην διὰ δύο πραγματογνωμόνων, οἵτινες ὀρίζονται ἀνά εἰς παρ' ἑκάστου τῶν συμβαλλομένων, ἐν περιπτώσει διαφωνίας αὐτῶν ὀριζομένου τρίτου πραγματογνωμόνου ὑπὸ τοῦ δικαστοῦ. Ἡ παρὰ τῶν οὕτω διοριζομένων πραγματογνωμόνων γνωμάτευσις εἶναι ὑποχρεωτικὴ διὰ τὸν δικάζοντα Εἰρηνοδίκην ἢ Πρόεδρον Πρωτοδικῶν. Ὁ καθ' οὗ ἐκδοθήσεται ἢ ὀριστικὴ ἀπόφασις τοῦ Εἰρηνοδίκου ἢ τοῦ Προέδρου Πρωτοδικῶν ἐπὶ ἀθετήσει συμφωνιῶν ἀναγραφόμενων ἐν τῷ συμφωνητικῷ πωλήσεως καπνοῦ πωλητῆς ἢ ἀγοραστῆς ὑπόκειται εἰς ἀποζημιώσιν ἴσην πρὸς τὰ 400/ο τῆς συμφωνηθείσης ἀξίας τοῦ καπνοῦ, ἐπιφυλασσομένου παντὸς δικαιώματος ἀποζημιώσεως τοῦ ἀντιδίκου πηγάζοντος ἐκ τῆς κειμένης νομοθεσίας.

Νόμος 4684

«περὶ διοικήσεως καὶ διαχειρίσεως τῆς Ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας καὶ περὶ συγχωνεύσεως τῶν μικρῶν Μονῶν»².

1.—Ἰδρύεται ἐν Ἀθήναις «Ὁργανισμὸς διοικήσεως τῆς Ἐκκλησίας καὶ Μοναστηρ. περιουσίας ἐπονομαζόμενος Ο.Δ.Ε.Π.», ἀποτελῶν νομικὸν πρόσωπον δημοσίου δικαίου.

5.—Τὸ Κεντρικὸν Συμβούλιον καθιστᾶ ἐκ τῶν μελῶν του τετραμελῆ Ἐκτελεστικὴν Ἐπιτροπὴν, ἧς δύο τοὐλάχιστον μέλη θὰ εἶναι κληρικοί, εἰς ἣν μεταβιβάζει μέρος τῆς δικαιοδοσίας του ἐφ' ὀρισμένον χρονικὸν διάστημα.—Ἐν τῶν λαϊκῶν μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς ταύτης ὀρίζεται ὑπὸ τοῦ Κεντρικοῦ Συμβουλίου ὡς ἐντεταλμένος σύμβουλος τοῦ Ὁργανισμοῦ καὶ ἕτερον μέλος αὐτοῦ ὡς ἀναπληρωτῆς του.—Ὁ ἐντεταλμένος σύμβουλος ἐκπροσωπεῖ τὸν ὀργανισμὸν δικαστικῶς καὶ ἐξωδίκως εἰς πάσας τὰς σχέσεις αὐτοῦ.

1. Ὁρα ἄρθρ. 2 § 3 ἀν. ν. 1484 τοῦ 1950 ἐν σ. 138 σημ. 4.

2. Ὡς ἐκωδικοπ. διὰ Π.Δ. 12/22 Σεπτεμβρ. 1931 ἐνδύμει ἄρθρ. 27 ν. 5141 τοῦ 1931.

16.—Τὸ Κεντρικὸν Συμβούλιον ἀποφασίζει κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου περὶ παντὸς θέματος ἀναγομένου εἰς τὴν διοίκειν, διαχειρῆσιν καὶ ρευστοποιήσιν τῆς ἐκκλησ. καὶ μοναστηρ. περιουσίας καὶ δὴ: Περί ἐκποιήσεων καὶ ἐκμισθώσεων μοναστηριακῶν κτημάτων.— Περί τῆς δια δικαστικῆς ὁδοῦ καταλήψεως κτημάτων ἀνηκόντων εἰς τὰς ἱεράς μονάς ἢ διεκδικουμένων ὑπ' αὐτῶν καὶ δι' ἀποβολῆς τῶν κατεχόντων ταῦτα, καθ' ὃν τρόπον δικαιοῦται καὶ τὸ Δημόσιον κατὰ τοὺς κειμένους νόμους, ὑποχρεουμένων τῶν ἀρμοδίων ἀρχῶν εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τούτων καὶ ἐγγράφω αἰτήσῃ τοῦ Ο.Δ.Ε.Π. ἐπεκτεινομένων τῶν διατάξεων τοῦ ν. δ. 22 Ἀπριλ. 1926, ἄρθρ. 18 καὶ 20, τόσον εἰς αὐτὸν ὡς εἰς τοὺς ἀσχοῦντας νομὴν ἢ κατοχὴν ἐπ' ὀνόματι ἱερῶν Μονῶν.—Περί ἐγέρσεως ἀγωγῶν, ἀποδοχῆς, συμβιβασμῶν, εἰσπράξεων εἰσοδημάτων, μισθωμάτων, ἀποζημιώσεων καὶ ἐν γένει πλήρους διαχειρίσεως τῆς ἐκκλησ. περιουσίας μετὰ παντὸς συναφοῦς δικαιώματος.—Εἰδικώτερον τὸ Κεντρικὸν Συμβούλιον ἀποφασίζει: 5. Περί συντάξεως συνυποσχετικῆς ἐπὶ τῷ τέλει τῆς λύσεως διαφορῶν διὰ διαιτησίας (ἄρθρ. 10 ν. 5141).

20.—Ὁ Ὄργανισμὸς ἀπολαύει ταχυδρομικῆς καὶ τηλεγραφικῆς ἀτελείας ὡς καὶ παντὸς φόρου, τοκοσῆμου καὶ τέλους χαρτοσήμου διὰ τὰ ἐπὶ πιστώσει πωλούμενα κτήματα...Ὁ Ὄργανισμὸς ἐπίσης διὰ πάσας τὰς διεξαγομένας δίκας ἀπαλλάσσεται τῆς πληρωμῆς τελῶν χαρτοσήμου, δικαστ. ἐνόημου καὶ παραβόλου.—Εἰς τὰς δικαστικὰς πράξεις καὶ ἐνεργείας κατὰ τοῦ Ο.Δ.Ε.Π. ὡς καὶ πάσας τὰς κλητεῦσεις αὐτοῦ ἐνώπιον Δικαστηρίων ἢ εἰσηγητῶν πρὸς διεξαγωγὴν ἀποδείξεων καὶ πάσης ἄλλης δικαστ. ὄρχῆς τηρεῖται ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος μηνιαία προθεσμία ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως μέχρι τῆς συζητήσεως ἢ τοῦ ὁρισμοῦ πρὸς ἐμφάνισιν ὡς καὶ εἰς τὰς δίκας τοῦ Δημοσίου, ἐφαρμοζομένων ἀναλόγως τῶν διατάξεων τοῦ ν. δ. τῆς 11 Ἰανουαρίου 1923 «περὶ δικαστικῶν προθεσμιῶν ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου».—Διὰ πάσας τὰς δικαστ. ὑποθέσεις τῶν ἱερῶν Μονῶν ἐνάγει καὶ ἐνάγεται ὁ Ο.Δ.Ε.Π. ὡς διοικητῆς καὶ διαχειριστῆς τῆς περιουσίας αὐτῶν, συμφώνως ἄρθρῳ 7 § 1 τοῦ παρόντος. Τὰ δικόγραφα κοινοποιοῦνται εἰς τὸν Ἡγούμενον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς, ἢ ἀποβλέπει ἢ διαφορὰ καὶ τὸν Πρόεδρον τοῦ οἰκείου τοπικοῦ συμβουλίου. «¹ Προκειμένου ὁμως περὶ τῶν Μονῶν τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν, ἢ κοινοποιήσις γίνεται εἰς τὸν οἰκεῖον Ἡγούμενον καὶ τὸν ἐντεταλμένον Σύμβουλον». Αἱ ἐκκρεμοῦσαι κατὰ τὴν ἐνάρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος δίκαι τοῦ τῶς Γεν. Ἐκκλησ. Ταμείου καὶ τῶν ἱερῶν Μονῶν συνεχίζονται αὐτοδικαίως ὑπὸ τοῦ Ο.Δ.Ε.Π. ὡς εἰσῆχθησαν διὰ τοῦ ἀρχικοῦ δικογράφου. Μετὰ τὴν δημοσίευσιν τῶν κατὰ τὸ ἄρθρ. 8 Διαταγμάτων, δι' ὧν θέλει ὁρισθῆ ἢ παραμείνουσα περιουσία εἰς τὴν διαχειρίσιν ἐκάστης Μονῆς, διὰ πάσας τὰς δίκας τὰς ἀφορώσας εἰς τὴν περιουσίαν ταύτην ἐνάγει καὶ ἐνάγεται ἢ οἰκεία Μονή, εἰς ἣν ἀφορᾷ ἢ διαφορὰ. αἱ δὲ τυχόν ἐκκρεμοῦσαι κατὰ τὴν δημοσίευσιν τῶν ὡς ἄνω διαταγμάτων δίκαι, ἐφ' ὅσον ἀφορῶσιν αὐταὶ εἰς ἀκίνητα ὑπαγόμενα εἰς τὴν παραμείνουσαν

1. Τὸ ἐντὸς « > » ἐδάφ. τίθεται ὡς ἐτροπ. δι' ἄρθρ. 8 ἀναγκ. ν. 19/20 Νεβρίου 1935 «περὶ τροπ. ν. 4684 κλπ.».

αὐτοῖς περιουσίαν, συνεχίζονται αὐτοδικαίως ὑπὸ τῶν οἰκείων Ἱερῶν Μονῶν ὡς εἰσῆχθησαν διὰ τοῦ ἀρχικοῦ δικογράφου.— Ἀρμόδια δικαστήρια ἐξακολουθοῦσι παραμένοντα διὰ πάσας τὰς δικαστικὰς ὑποθέσεις, εἴτε αὐταὶ ἀφορῶσιν εἰς τὴν διατηρητέαν περιουσίαν εἴτε αὐταὶ ἀφορῶσιν εἰς τὴν ἐκποιητέαν περιουσίαν τῶν Μονῶν, τὰ Δικαστήρια εἰς ἃ δωσιδικουσίην οἱ οἰκεῖαι Μοναί, κατὰ τὰ ἄρθρα 16, 19 καὶ 20 Πολ. Δικ.— «Οἱ ὄρκοι προκειμένου μὲν περὶ ὑποθέσεων ἀφορωσῶν πάσας τὰς Ἱερὰς Μονὰς τὰς ὑπαγομένας εἰς τὸν Ο.Δ.Ε.Π. ἐκτελοῦνται ὑπὸ τοῦ οἰκείου Ἡγουμένου ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ αὐτοῦ»¹. Συμβόλαια ἀφορῶντα εἰς μισθώσεις ἢ ἐκποιήσεις μοναστηριακῶν κτημάτων ὑπογράφονται ὑπὸ τῶν πρὸς τοῦτο ὀριζομένων ὑπὸ τῆς Διοικήσεως Ἐθν. Τραπεζῆς ὑπαλλήλων αὐτῆς. — Πάντα τὰ λοιπὰ συμβόλαια οἰουδήποτε περιεχομένου ὑπογράφονται προκειμένου μὲν περὶ τῶν Ἱερῶν Μονῶν τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν ὑπὸ τοῦ Ἐντεταλλομένου Συμβούλου τοῦ ΟΔΕΠ καὶ τοῦ οἰκείου ἡγουμένου προκειμένου δὲ περὶ τῶν λοιπῶν Μονῶν ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ Τοπικοῦ Συμβουλίου ἢ τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου τῆς οἰκείας Μονῆς, ἐντελλομένου πρὸς τοῦτο ἐγγράφως ἐφ' ἁπλοῦ χάρτου ὑπὸ τοῦ προέδρου τοῦ Τοπικοῦ Συμβουλίου ἐφ' ὅσον διαρκεῖ ἢ μεταξὺ τοῦ Ο Δ Ε Π καὶ τῆς Ἐθν. Τραπεζῆς σύμβασις, ἄλλως ὑπὸ τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου ἢ τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου τῆς οἰκείας Μονῆς ἐντελλομένου πρὸς τοῦτο ἐγγράφως ὑπὸ τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου. Μετὰ τὴν δημοσίευσιν τῶν κατὰ τὸ ἄρθρ. 8 Διατ., ἢ ὡς ἄνω ἀρμοδιότης ἐξακολουθεῖ παραμένουσα ἢ αὐτῇ, μόνον ὡς πρὸς τὴν περιουσίαν ἣτις θέλει παραμείνει εἰς τὴν διαχείρισιν τοῦ Ο.Δ.Ε.Π. τῶν συμβολαίων τῶν ἀφορῶντων εἰς τὴν διατηρουμένην πρὸς χρῆσιν τῶν Ἱερῶν Μονῶν περιουσίαν ὑπογραφομένων ὑπὸ τοῦ οἰκείου Ἡγουμενοσυμβουλίου». — Ἡ διάταξις τοῦ ἐδαφ. 2 τῆς παρ. 3 τοῦ ἄρθρ. 16 τοῦ παρόντος ἐπεκτείνεται καὶ ἐπὶ τῶν διαφορῶν τῶν ὑπαγομένων εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν Προξενικῶν καὶ Μικτῶν Δικαστηρίων². «Ὁ Διευθὺν τὰς δικαστ. ὑποθέσεις τοῦ ὀργανισμοῦ νομ. σύμβουλος τοῦ Ὑπ. Παιδείας δικαιοῦται νὰ παρίσταται ἐνώπιον τῶν ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεὶ δικαστηρίων, τοῦ συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, διοικητικῶν ἐν γένει δικαστηρίων καὶ πάσης διοικ. ἢ δικαστικῆς ἀρχῆς. Ὁ Διευθυντὴς τοῦ Δικαστικοῦ προΐσταται ἀπάντων τῶν νομικῶν συμβούλων τοῦ Ὄργανισμοῦ καὶ κατανέμει εἰς τούτους τὰς ὑποθέσεις καὶ τὴν ἐν γένει ὑπηρεσίαν»³. . . — Ἡ εἰσπραξις τῶν ὀφειλομένων ἐν γένει εἰς τὸν Ὄργανισμὸν καὶ ἡ ἀναγκαστικὴ ἐκτέλεσις κατὰ παντὸς ὀφειλέτου αὐτοῦ γίνεται συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ νόμ. ΥΔΣΤ' «περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων» ὡς οὗτος ἐτροποποιήθη καὶ ἰσχύει σήμερον ὡς καὶ παντὸς ἄλλου σχετικοῦ νόμου (Ἄρθρ. 14 Ν. 5141).

1. Ἡ ἐντὸς « » παράγρ. τίθεται ὡς ἐτροπ. δι' ἄρθρ. 8 ἀναγκ. ν. 19/20 Νοεμβρ. 1935.

2. Ἡ παρ. 10 τίθεται ὡς ἐτροπ. δι' ἄρθρ. 8 ἀν. ν. 19/20 Νοεμβρίου 1935.

3. Ἡ ἐντὸς « » παρ. 12 τίθεται ὡς ἐτροπ. δι' ἄρθρ. 8 ἀναγκ. ν. 19/20 Νοεμβρίου 1935.

24.—Τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος νόμου ἐξαιροῦνται αἱ μοναὶ τοῦ Ἁγίου Ὁρους.—Διὰ Δ. ἐφ' ἅπαξ ἐκδιδόμενου ἐντὸς δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος καὶ προκαλουμένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Θρησκευμάτων, μετὰ πρότασιν τοῦ Γεν. Διοικητοῦ Κρήτης, θέλουσι κανονισθῆ τὰ τῆς διοικήσεως, διαχειρίσεως καὶ ρευστοποιήσεως τῆς ἐν Κρήτῃ μοναστηρ. περιουσίας.

25.—Πᾶσα διάταξις ἀντικειμένη εἰς τὸν παρόντα νόμον καταργεῖται.—Τὰ ἄρθρα 15, 16, 17, 18, 19, 27, 29, 31, 32, 33 καὶ 38 τοῦ νόμ. ΓΥΙΔ' «περὶ Γεν. Ἐκκλ. Ταμείου καὶ Διοικήσεως Μοναστηρίων» διατηροῦνται ἐν ἰσχύϊ. ἵ ὡς καὶ τὸ ἄρθρον 7 τοῦ ν. δ. «περὶ κυρώσεως καὶ τροποποιήσεως τοῦ ἀπὸ 13 Νοεμβρ. 1926 ν. δ. «περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 4 Νοεμβρ. 1926 ν. δ. περὶ ἀποδόσεως εἰς τὴν Ἐκκλησίαν κτλ.».—Πᾶσα δικαιοδοσία τοῦ καταργουμένου Γενικ. Ἐκκλ. Ταμείου προβλεπομένη ὑπὸ τοῦ ν. ΓΥΙΔ', τῶν διατηρουμένων ὡς ἄνω ἄρθρων αὐτοῦ ὡς καὶ παντὸς ἄλλου νόμου ἀνήκει αὐτοδικαίως τοῦ λοιποῦ εἰς τὸν Ο. Δ. Ε. Π. καὶ τὰ Τοπικά αὐτοῦ Συμβούλια.

29.—Πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς διὰ τοῦ παρόντος νόμου προβλεπομένης ρευστοποιήσεως καὶ διαχειρίσεως τῆς μοναστ. καὶ ἐκκλ. περιουσίας θέλει συνομολογηθῆ σύμβασις μεταξὺ τοῦ Ο. Δ. Ε. Π., ἐκπροσωπούμενου εἰδικῶς διὰ τὴν ὑπογραφήν αὐτῆς ὑπὸ ἐνὸς τῶν μελῶν τοῦ Συμβουλίου αὐτοῦ ὀριζομένου δι' ἀποφάσεώς του, καὶ τῆς Ἐθν. Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος.—Ἡ σύμβασις ἀπηλλαγμένη παντὸς τέλους καὶ ἰσχύουσα ἀπὸ τῆς ὑπογραφῆς τῆς θὰ συνταχθῆ εἰς διπλοῦν καὶ θὰ δημοσιευθῆ διὰ πράξεως ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας καὶ τῶν Θρησκευμάτων εἰς τὴν Ἐφημ. Κυβερνήσεως.—Πάντες οἱ ὅροι τῆς συμβάσεως ταύτης προσλαμβάνουσιν ἰσχὴν νόμου, ἔχουσι δ' ὡς ἐξῆς².

1. Ὅρα τὸ ἐν ἰσχύϊ τηρούμενον ἄρθρ. 31 ἐν σελ. 529.

2. Τὰ σχετικὰ πρὸς τὴν Δικονομίαν ἄρθρα τῆς συμβάσεως εἶνε τὰ ἐξῆς:

7.—Ἡ Ἐθν. Τράπεζα ἀναλαμβάνει ὡσαύτως τὴν ὑποχρέωσιν ὅπως διὰ νομικῶν αὐτῆς συμβούλων τῶν ὑποκαταστημάτων διεξάγῃ, ἄνευ ἄλλης ἰδιαιτέρας ἀμοιβῆς, ὅλας τὰς δικαστικὰς καὶ διοικητικὰς ὑποθέσεις τοῦ Ο. Δ. Ε. Π.—Εἰδικῶς διὰ τὰς ἐν Ἀθῆναις ὑποθέσεις τοῦ Ο. Δ. Ε. Π. αὐτὰ θὰ διεξάγονται δαπάναις τοῦ Ὄργανισμοῦ διὰ νομικῶν συμβούλων διοριζομένων παρ' αὐτοῦ.—Ἐπίσης βαρύνει τὴν περιουσίαν τοῦ Ο. Δ. Ε. Π. ἡ δαπάνη τῆς φυλάξεως, ἐπιστάσις καὶ τυχόν ἀμέσου διαχειρίσεως ἀγροτικῶν κτημάτων καθὼς καὶ τὰ τυχόν δικαστικὰ ἔξοδα.

10.—Πᾶσαι αἱ πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς παρούσης συμβάσεως ἐνεργούμεναι παρὰ τῆς Ἐθν. Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος πράξεις ἢ συμβάσεις μετὰ τρίτων ἀπολαύουσι τῶν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 20 ν. 4684 ὀριζομένων ἀτελειῶν.—Ἐπίσης ἢ εἰσπραξίς τῶν ὀφειλομένων αὐτῇ διὰ λογαριασμόν τοῦ Ο. Δ. Ε. Π. ποσῶν, ὡς καὶ ἡ ἀναγκ. ἐκτέλεσις παντὸς ὀφειλέτου αὐτοῦ ἐνεργεῖται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου «περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων» ὡς ὀρίζεται ἐν τῷ ἄρθρῳ 20 τοῦ νόμου...

11.—Ἡ διάρκεια τῆς παρούσης συμβάσεως ὀρίζεται τετραετής, δυ-

Νόμος 4844 τῆς 30 Ἰουλ.—1 Αὐγ. 1930

«περὶ διατάξεων ἀφορωσῶν τὴν ἐκμετάλλευσιν τῶν ἱαματικῶν πηγῶν».

3.—Πρὸς διακοπὴν ἔργων ἀρξαμένων ἐντὸς τῆς προστατευτικῆς περιοχῆς ἀνευ ἀδείας τοῦ Ὑπουργείου δύναται ὁ ἰδιοκτῆτης τῆς ἱαματικῆς πηγῆς ἢ ὁ ἐξ αὐτοῦ ἀντλῶν δικαιώματα νὰ ζητήσῃ τὴν λήψιν προσωρινῶν μέτρων παρὰ τῶν ἀρμοδίων δικαστικῶν ἀρχῶν. Ἐπίσης αἰεδικῶς ἐντεταλμένα ὑπὸ τοῦ Ὑπ. Ἐθν. Οἰκονομίας ἀρχαὶ τῆς περιφέρειας, ἐν ἧ κεῖται ἡ ἱαματικὴ πηγὴ, δικαιοῦνται εἴτε κατ' αἴτησιν τῶν ἐνδιαφερομένων, εἴτε καὶ ἐξ ἐπαγγέλματος νὰ διατάξωσι τὴν ἀναστολὴν τῶν ἔργων, τὰ ὅποια κατὰ τὴν ἐκτίμησιν αὐτῶν δύνανται νὰ παραβλάψωσι τὰς πηγάς.—2. Ἐὰν ἐπακολουθῆσῃ ἀδεῖα τοῦ Ὑπ. Ἐθν. Οἰκονομίας ἐκτελέσεως τῶν ἀπαγορευθέντων ἔργων, ἐκδιδομένη κατὰ τὰς διατάξεις ἀρθρ. 2, τὰ ληφθέντα εἴτε δικαστικῶς εἴτε διοικητικῶς προσωρινὰ μέτρα αἴρονται αὐτοδικαίως.—3. Ὁ Ὑπουργὸς ὀφείλει ν' ἀποφανθῆ ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς πρωτοκολλήσεως ἢ ἐπιδόσεως τῆς σχετικῆς αἰτήσεως εἰς τὸ Ὑπ. Ἐθν. Οἰκονομίας ἄλλως τὰ ληφθέντα προσωρινὰ μέτρα αἴρονται αὐτοδικαίως.

4.—Ἡ κατὰ τὸ ἀρθρὸν 2 καὶ 3 χορηγηθεῖσα ἀδεῖα δύναται ν' ἀνακληθῆ κατόπιν συμφώνου γνώμης τῆς κατὰ τὸ ἀρθρ. 13 Ἐπιτροπῆς, ὅτε ἀναστρέλλονται τὰ ἀρξαμένα ἔργα. Τὸ αὐτὸ ἰσχύει καὶ εἰς τὰς περιπτώσεις καθ' ἃς παρήλθεν ἄπρακτος ἢ κατὰ τὸν ἀριθ. 3 τοῦ ἀρθροῦ 2 καὶ ἀριθ. 3 τοῦ ἀρθροῦ 3 μηνιαία προθεσμία.

6.—1. Ὁ ἰδιοκτῆτης ἢ ἐνοικιαστὴς τῶν ἱαματικῶν πηγῶν δύναται νὰ ζητήσῃ συμφώνως τοῖς κατωτέρω ἀρθροῖς τοῦ παρόντος νόμου τὴν ἀπαγόρευσιν ἢ διακοπὴν ἀρξαμένων ἔργων καὶ ἐκτὸς τῆς προστατευτικῆς ζώνης, ἐὰν ἐκ τῆς τελέσεως τούτων ἀπειλῆται σοβαρὸς κίνδυνος βλάβης τῆς ἱαματικῆς πηγῆς.—2. Πρὸς τοῦτο ὑποβάλλει αἴτησιν εἰς τὸ Ὑπ. Ἐθν. Οἰκονομίας τὸ ὅποῖον ἀποφασίζει κατόπιν ἐπιτοπίου μελέτης καὶ συμφώνου γνωμοδοτήσεως τῆς κατὰ τὸ ἀρθρὸν 13 τοῦ παρόντος Ἐπιτροπῆς...—3. Ἐν καταφανεῖ βλάβῃ τῶν ἱαματικῶν πηγῶν ἔχει τὸ δικαίωμα ὁ ἰδιοκτῆτης νὰ ἐπιζητήσῃ τὴν ἀναστολὴν τῶν ἀρξαμένων ἔργων μέχρι τῆς ἐκδόσεως τῆς ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργείου διὰ προσωρινῶν μέτρων τῆς ἀρμοδίας δικαστικῆς ἀρχῆς. Ὁ ἰδιοκτῆτης ἢ ἐνοικια-

ναμένη νὰ παραταθῆ ἐπὶ ὀρισμένον χρόνον τῇ ἀμοιβαίᾳ συναινέσει τῶν συμβαλλομένων μερῶν.

12.—Πᾶσαι αἱ ἀμφισβητήσεις καὶ διαφοραὶ αἰτινὲς ἤθελον προκύψει μεταξὺ τῶν συμβαλλομένων μερῶν, ἀναφερόμεναι εἰς τὴν παρούσαν σύμβασιν, ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐκτέλεσιν ἢ τὴν ἐρμηνεῖαν αὐτῆς, εἴτε τὸ ἀντικείμενον τῶν διαφορῶν τούτων εἶναι χρηματικὸν ἢ ἄλλο, θὰ παραπέμπωνται καὶ θὰ δικάζωνται καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς συμβάσεως μόνον ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ὡς δαιτητοῦ ἢ δ' ἀπόφασις αὐτοῦ εἶναι ὀριστικὴ καὶ ἀμετάκλητος, μὴ ὑποκειμένη εἰς οὐδὲν τακτικὸν ἢ ἑκτακτικὸν ἔνδικον μέσον.

στής τῶν ἱαματικῶν πηγῶν ὀφείλει ἐντὸς ἑβδομάδος ἀπὸ τῆς λήψεως τῶν προσωρινῶν μέτρων νὰ ὑποβάλῃ πρὸς τὸ Ὑπ. Ἐθν. Οἶκον. αἰτησὶν περὶ ἀπαγορεύσεως τῶν ἀρξαμένων ἔργων, ἄλλως αἴρονται ἀφ' ἑαυτῶν τὰ προσωρινὰ μέτρα.—4. Τὸ Ὑπ. Ἐθν. Οἶκον. ἀποφασίζει μετὰ σύμφωνον γνωμοδότησιν τῆς κατὰ τὸν ἀριθμὸν 2 τοῦ παρόντος ἀρθροῦ Ἐπιτροπῆς καὶ ἔχον ὑπ' ὄψει τὰς προτάσεις τῶν ἐνδιαφερομένων μερῶν, ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς πρωτοκολλήσεως ἢ ἐπιδόσεως τῆς αἰτήσεως εἰς τὸ Ὑπουργεῖον. Ἄλλως αἴρονται τὰ προσωρινὰ μέτρα αὐτοδικαίως.

7.—Τὰ κατὰ παράβασιν τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος νόμου ἐκτελεσθησόμενα ἔργα δύνανται νὰ καταστραφῶσιν ὑπὸ τῆς ἀστυν. ἀρχῆς κατόπιν ἐιδικῆς πρὸς τοῦτο διαταγῆς τοῦ Ὑπ. Ἐθν. Οἶκον.

Π. Α. τῆς 18/21 Ἰουλίου 1931.

«περὶ κωδικοποιήσεως τοῦ ν. 4952 «περὶ ὀργανώσεως τῆς κεντρικῆς προεβουλευτικῆς καὶ προξενικῆς ὑπηρεσίας Ὑπουργ. Ἐξωτερικῶν».

1.—2. Εἰς τὴν ἀρμοδιότητα Ὑπουργ. Ἐξωτερικῶν ὑπάγονται: Ἡ ἐπίδοσις ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ πολιτικῶν καὶ ποινικῶν δικογράφων. — Ἡ ἐκτέλεσις τῶν ἀποφάσεων ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ τῶν ἐλληνικῶν καὶ ἐν Ἑλλάδι τῶν ξένων Δικαστηρίων.— Αἱ ἀνακρ. παραγγελίαι τῶν ἐλληνικῶν καὶ ξένων δικαστικῶν Ἀρχῶν.— Τὰ τῆς ἑτεροδικίας ζητήματα.

60.—5. Αἱ Προξεν. Ἀρχαὶ δύνανται ν' ἀλληλογραφῶσιν ἀπ' εὐθείας δὲ μόνον δ') μετὰ τῶν Εἰσαγγελικῶν τοῦ Κράτους ἀρχῶν, δι' ὑποθέσεις ἀναγομένας εἰς τὰ δικαστικά αὐτῶν καθήκοντα.

81.—Αἱ Προξεν. Ἀρχαὶ: . . . Ἐκπληροῦσι καθήκοντα ληξιάρχου καὶ συμβολαιογράφου, συμμορφούμεναι πρὸς τὰς διατάξεις τῶν οἰκείων νόμων καὶ τηροῦσι τὰ ὑπὸ τούτων ὀριζόμενα εἰδικὰ βιβλία καὶ εὑρετήρια.— Συντάσσουσι πᾶν ἄλλο ἔγγραφον ὀριζόμενον ὑπὸ τῶν νόμων, τῶν ἐθίμων καὶ τῶν συνθηκῶν.— Δημοσιεύουσι τὰς ἐνώπιον αὐτῶν συνταχθείσας ἢ παρ' αὐταῖς καταθεθείσας διαθήκας καὶ κωδικέλλους.— Ἐπικυροῦσι τὰ ἔγγραφα, ἅτινα ἐκδιδόμενα ἐντὸς τῆς περιφερείας των, μέλλουσι νὰ προσαχθῶσιν ἀλλαγῶν καὶ χορηγοῦσι κεκρωμένα ἀντίγραφα τῶν παρ' αὐτῶν συντασσομένων πράξεων ἢ τῶν παρ' αὐτοῖς καταθεθειμένων ἐγγράφων.— Δέχονται καὶ φυλάττουσι τὰς εἰς τὰ Προξενικά γραφεῖα γιγνομένας παρακαταθήκας, εἴτε οἰκεία τῶν ἰδιωτῶν βουλήσει εἴτε διαταγῇ τῶν Προξενικῶν ἢ ἐγγωρίων δικαστηρίων, ὡς καὶ τὰς συνεπειὰ πτωχέσεων, ναυαγίων καὶ συντηρητικῶν μέτρων ἐν περιπτώσει ἀφανείας, ἀποβιώσεως ἢ προφυλακίσεως ὑπάρχου Ἑλληνοσ καταθέσεις, τηροῦσι ἴδιον διὰ τὴν καταχώρησιν αὐτῶν βιβλίον καὶ ἀποστέλλουσιν εἰς τὸ τέλος ἐκάστου ἔτους πρὸς τὸ ἐπὶ τῶν Ἐξωτ. Ὑπουργεῖον λεπτομερῆ κατάστασιν τῶν ἐντὸς τοῦ ἔτους γενομένων παρακαταθηκῶν καὶ καταθέσεων.— Ἐκποιοῦσιν εἰς κατεπειγούσας περιστάσεις ἐνώπιον Ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ἐξ αὐτῶν καὶ δύο ἐλλήνων προκρίτων συντασσομένης σχετικῆς ἀτελοῦς ἐκθέσεως τὸ παραδοθέντα εἰς αὐτὰς καὶ ὑποκείμενα εἰς φθορὰν πράγματα (ἤτοι ἐνδύματα κλπ.) ἐλλήνων πολιτῶν ἀποθανόντων, ὧν οἱ κληρονόμοι εἶνε ἀπόντες ἐφ' ὅσον ἢ κατὰ προσέγ-

γισιν αξία τῶν πραγμάτων δὲν ὑπερβαίνει τὰς 500 μεταλλικὰς δραχμὰς καὶ ἡ νομοθεσία τῆς χώρας ἐν ἣ ἔδρευουσιν δὲν ἀντίκειται εἰς τοῦτο. — Δύνανται εἰς ἐξαιρετικῶς κατεπειγουσὰς περιστάσεις καὶ ἐφ' ὅσον ταῦτα γίνονται ἀποδεκτὰ ὑπὸ τῶν Ἀρχῶν ἢ Τραπεζιτικῶν ἰδρυμάτων νὰ ἐκδίδωσι πιστοποιητικὰ βεβαιοῦντα τὴν ἐξ ἀδιαθέτου κληρονομικὴν ιδιότητα κληρονόμου ἀποθανόντος Ἑλλήνος πολίτου ἐγκατεστημένου μονίμως ἀπὸ πενταετίας τοῦλάχιστον ἐν τῇ προξ. περιφερίᾳ αὐτῶν. Τὰ πιστοποιητικὰ ταῦτα ἐκδίδονται ἐπὶ τῇ βάσει ἐνόρκου καταθέσεως τριῶν ἑλλήνων προκρίτων ἐγκατεστημένων ἐν τῇ ἰδίᾳ περιφερίᾳ.

82.— Αἱ παρὰ τῶν Προξ. Ἀρχῶν ἢ τῶν ἀναπληρωτῶν τῶν προϊσταμένων αὐτῶν ἐκδιδόμεναι πράξεις, ὡσάκις καθίσταται ἀδύνατον νὰ περιβληθῶσι τοὺς ὑπὸ τῶν Ἑλλήν. νόμων διαγραφόμενους τύπους, δέον, ὅπως ἔχωσι κῦρος, νὰ γίνηται ρητὴ ἐν αὐτοῖς περὶ τούτου μνεῖα.

86.— 3. Ὅπου ὑπάρχουσι Προξενικοὶ Ταμίαι, ἰσχύουσι, προκειμένου περὶ παρακαταθηκῶν καὶ καταθέσεων, αἱ διατάξεις τοῦ ἀπὸ ΠΖ' νόμου «περὶ καταθέσεως εἰς δημόσια ταμεῖα τῶν διαπεπιστευμένων εἰς τοὺς δικαστ. ὑπαλλήλους, ἔνεκα τῆς ὑπηρεσίας, χρημάτων κλπ.».

ΚΕΦ. ΙΒ'.— Δικαστικὰ καθήκοντα τῶν Προξενικῶν Ἀρχῶν.— Α'. Ἐκουσία ἢ χαριστικὴ δικαιοδοσία

89.— Αἱ Προξενικαὶ Ἀρχαί: I Συμβιβάζουσι φιλικῶς τὰς μεταξὺ τῶν ἐν τῇ περιφερίᾳ τῶν διαμενόντων Ἑλλήνων ἀναφερομένας διενέξεις.— II. Δικάζουσιν ὡς διαιτηταὶ ὡσάκις οἱ διαφερόμενοι Ἑλληγες ἀναθέσωσι εἰς αὐτοὺς δι' ἐγγράφου συνυποσχετικῶ τὴν διάλυσιν τῶν διενέξεων τῶν.— III. Δύνανται, ἐφόσον δὲν ἀντίκεινται αἱ Συνθήκαι, τὰ ἔθιμα καὶ ἡ ἐγχώριος Νομοθ., νὰ ἐνεργῶσι πᾶσαν αἴτησιν ἢ παραγγελίαν τῶν ἐν Ἑλλάδι Δικαστηρίων ἢ Εἰσαγγελέων καὶ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἐκτελεστῶν ἀποφάσεων τῶν εἰρημένων Δικαστηρίων καὶ τῇ προηγουμένῃ συναινέσει τῶν διαδίκων νὰ διεξάγωσι ἀποδείξεις καὶ νὰ δέχωνται ὄρκοδοσίας.— IV. Ἐνεργοῦσιν, ἐφόσον ἐπιτρέπεται τοῦτο ὑπὸ τῶν Συνθηκῶν, τῶν ἐθίμων καὶ τῆς ἐγχωρίου Νομοθεσίας, πάντα τὰ νόμιμα συντηρητικὰ μέτρα ἐν περιπτώσει ἀφανείας, ἀποβιώσεως ἢ φυλακίσεως Ἑλλήνος ὑπηκόου.— V. Δικάζουσιν ἀνεκκλήτως τὰς διαφοράς: α) Περί

1. Κατ' ἄρθρον μόνον ν. 5518 τῆς 1/11 Ἰουνίου 1932: «ἡ ἀληθὴς ἔννοια τοῦ ἑδαφ. III τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρ. 89 ν. 4952 εἶναι ὅτι αἱ Προξ. Ἀρχαί, ἐφ' ὅσον δὲν ἀντίκεινται αἱ συνθήκαι τὰ ἔθιμα καὶ ἡ ἐγχώριος νομοθεσία, ὑποχρεοῦνται νὰ ἐνεργῶσιν πᾶσαν αἴτησιν ἢ παραγγελίαν τῶν ἐν Ἑλλάδι δικαστηρίων ἢ Εἰσαγγελέων, ἰδίᾳ δὲ νὰ διεξάγωσιν ἀποδείξεις καὶ νὰ δέχωνται ὄρκωμοσίας. Μὴ ὑπαρχούσης δὲ αἰτήσεως ἢ παραγγελίας τῶν ἑλλήν. δικαστηρίων ἢ τῶν εἰσαγγελέων, δύνανται αὐταὶ ἀπλῶς, χωρὶς νὰ ὑποχρεῶνται, νὰ ἐνεργῶσι διεξαγωγὰς καὶ δέχωνται ὄρκωμοσίας τῇ προηγουμένῃ συναινέσει τῶν διαδίκων».

μισθῶν τῶν ἀνηκόντων εἰς τὰ πληρώματα τῶν Ἑλλην. πλοίων ναυτῶν. β) Περί τῶν ἀμοιβαίων ὑποχρεώσεων μεταξύ τῶν ναυτῶν, τοῦ πλοιάρχου καὶ τῶν ἄλλων ἀξιοματικῶν τοῦ πληρώματος, ὡς καὶ μεταξύ αὐτῶν καὶ τῶν ἐπιβατῶν, ὡς αἱ ὑποχρεώσεις αὐταὶ ἀνάγονται εἰς τὴν ἀνωτέρω ἰδιότητα ἢ τρίτος τις δὲν ἐνέχεται.—2. Κατὰ τὰς ἐν τῷ ἐπομ. ἐδαφ. ἀπαριθμουμένας περιπτώσεις τῆς παρ. 1, ὅπως ἔχῃσι κύρος αἱ ἐν αὐτῷ ἀναφερόμεναι δικαστικαὶ πράξεις τῶν προξ. ἀρχῶν, ἀπαιτεῖται καὶ ἡ παρουσία τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρ. 91 γραμματέως. Αἱ περιπτώσεις αὐταὶ εἶναι: ἡ ὑπ' ἀριθ. II προκειμένου περὶ συντάξεως τῆς σχετικῆς διαιτ. ἀποφάσεως—ἄρθρ. 114 Πολιτ. Δικον. ὡς αἱ δὲν ἀπεφάσισαν ἄλλως οἱ διάδοιοι—ἡ ὑπ' ἀριθ. III. καὶ ἡ ὑπ' ἀριθ. IV. προκειμένου νὰ συνταχθῇ οἰαδήποτε σχετικὴ ἐκθέσις—ἄρθρ. 133 καὶ ἐπέκ. Πολ. Δικον. περὶ ἐκφάσεως—ἄρθρ. 182 Πολ. Δικ.

90.—1. Τὰ παρὰ τῶν Προξενικῶν ἢ τῶν παρ' αὐταῖς Προξεν. Δικαστηρίων ἐκδιδομένα δικαιόγραφα εἰσὶν ἐκτελεστὰ ἐν Ἑλλάδι καὶ ὅπου αἱ Συνθήκαι ἢ οἱ Νόμοι τοῦ τόπου ἐπιτρέπουσι τὴν ἐκτέλεσιν αὐτῶν.—2. Ὁ τύπος τῆς ἐκτελέσεως περιβάλλεται ὑπὸ τοῦ προϊσταμένου τῆς προξεν. Ἀρχῆς, χρονολογεῖται καὶ ὑπογράφεται παρ' αὐτοῦ καὶ συνίσταται εἰς τὴν λέξιν «ἐκτελεσθῆτω».—3. Ἐπὶ ἀλλοδαπῶν ἐγγράφων ἐν ταῖς ἑτεροδικουμέναις Χώραις ἐκδιδομένων ὁ τύπος τῆς ἐκτελέσεως περιάπτεται ὑπὸ τοῦ προϊσταμένου τῆς Προξεν. Ἀρχῆς μετὰ τὴν κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 858—861 Πολ. Δικον. ἐξέτασιν αὐτῶν ὑπὸ τοῦ Προξεν. Δικαστηρίου ἢ τοῦ Προέδρου αὐτῶν.

91.—1. Χρῆθι δικαστικοῦ γραμματέως ἐκπληροῦσιν οἱ παρὰ ταῖς Προξεν. Ἀρχαῖς γραμματεῖς καὶ ἐν ἐλλείψει, ἀπουσία ἢ κωλύματι τούτων ἕτεροι ἐκ τῶν τακτικῶν ἢ ἐκτάκτων βοηθητ. ὑπαλλήλων.—2. Παρ' αἷς Προξεν. Ἀρχαῖς δὲν ὑπάρχουσι θέσεις βοηθητ. ὑπαλλήλων ἢ οἱ ὑπάρχοντες ἀπουσιάζουσιν ἢ κωλύονται, οἱ προϊστάμενοι δύνανται νὰ ἀναθέωσι τὰ καθήκοντα τοῦ δικαστ. γραμματέως εἰς οὓς ἤθελον ἐγκρίνει Ἑλληνας πολίτας, καὶ ἐν ἐλλείψει τοιούτων εἰς ἀλλοδαπούς, οἵτινες πρὶν ἢ ἀναλάβωσι τὰ καθήκοντά των ὁμνύουσιν ἐνώπιον αὐτῶν, οἱ μὲν, τὸν τοῦ δημοσίου ὑπαλλήλου ὄρκον, οἱ δὲ τὸν ἐν παραγρ. 5 τοῦ ἀρθρου 7 ὀριζόμενον τοιοῦτον...

92.—1. Ὡς δικαστ. κλητῆρες παρὰ ταῖς Προξεν. Ἀρχαῖς διορίζονται οἱ γινώσκοντες νὰ ὁμιλῶσιν καὶ γράφωσι τὴν ἐπίσημον γλῶσσαν τῆς χώρας ἐν ἣ διορίζονται καὶ μονίμως ἐν αὐτῇ διαμένοντες Ἑλληνες πολῖται καὶ ἐν ἐλλείψει τοιούτων ἀλλοδαποί.—2. Οἱ προϊστάμενοι τῶν Προξεν. Ἀρχῶν ὀρίζουσι τῇ προηγ. ἐγκρίσει τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτ. Υπουργείου τὸν ἀριθμὸν τῶν δικαστ. κλητῆρων ἀναλόγως τῶν ἀναγκῶν τῆς ὑπ' αὐτοὺς ὑπηρεσίας.—3. Οἱ δικαστ. κλητῆρες πρὶν ἢ ἀναλάβωσι τὰ καθήκοντά των ὁμνύουσιν ἐνώπιον τῶν προϊσταμένων αὐτῶν τὸν ὄρκον τοῦ δημοσίου ὑπαλλήλου, ἂν ὧσιν ἀλλοδαποὶ τὸν ἐν τῇ παρ. 5 τοῦ ἀρθρου 7 ὀριζόμενον τοιοῦτον.—4. Χρῆθι δικαστ. κλητῆρος δύνανται νὰ ἐκπληρῶσι καὶ οἱ κλητῆρες τῶν Προξεν. Ἀρχῶν ἐφόσον ἔχουσι τὰ ἐν τῇ παραγρ. 1 ἀπαιτούμενα προσόντα.

Β'. Αναγκαστική δικαιοδοσία.

93.—1. Αἱ μεταξύ Ἑλλήνων μονίμως διαμενοντων ἐν ἑτεροδικουμέναις χώραις καὶ ἰθαγενῶν διαφοραὶ δικάζονται κατὰ τοὺς ἐν αὐταῖς κειμένους νόμους κατὰ τὰ ἐπικρατοῦντα ἔθιμα καὶ τὰς συνθήκας.—2. Αἱ μεταξύ Ἑλλήνων μονίμως διαμενοντων ἐν ταῖς εἰρημέναις χώραις καὶ ὑπηκόων ἄλλων Κρατῶν διαφοραὶ ἐν αἷς ἐναγόμενοι εἰσὶν οἱ ἡμεδαποὶ Ἕλληνας, δικάζονται κατὰ τοὺς Ἑλλην. νόμους καὶ τὸν ὑπὸ τῶν ἐπομένων ἄρθρων διὰ τὰς μεταξύ Ἑλλήνων διαφορὰς καθοριζόμενον τρόπον ἐφόσον τὰ ἔθιμα ἢ αἱ Συνθήκαι δὲν ἀντίκεινται εἰς τοῦτο.—3. Μόνιμος διαμονὴ δὲν ἀπαιτεῖται ἂν πρόκειται περὶ ἐννόμου σχέσεως παραχθείσης κατὰ τὴν ἐν Προξεν. περιφερεῖα διατριβὴν τοῦ ἐναγομένου ἢ περὶ προσυμπεφωνημένης ἐν αὐτῇ ἐκτελέσεως τῆς συμβάσεως.

Ἀσικαὶ καὶ Ἐμπορικαὶ ὑποθέσεις.

94.—Οἱ προϊστάμενοι τῶν Προξ. Ἀρχῶν ἐν ταῖς ἑτεροδικουμέναις¹ χώραις ἀποφασίζουσι κατὰ τὰς ἐν τοῖς ἐπομένοις ἄρθροις διακρίσεις εἴτε μόνοι, εἴτε μετὰ δύο παρέδρων, περὶ ὅλων τῶν μεταξύ Ἑλλήνων διαφορῶν ὁσάκις οἱ ἐναγόμενοι μονίμως διαμενουσιν ἐν ταῖς εἰρημέναις χώραις ἢ ὁσάκις πρόκειται περὶ ἐννόμου σχέσεως παραχθείσης κατὰ τὴν ἐν τῇ Προξ. περιφερεῖα διατριβὴν τοῦ ἐναγομένου ἢ περὶ προσυμπεφωνημένης ἐν αὐτῇ ἐκτελέσεως τῆς συμβάσεως.

95.—1. Οἱ πάρεδροι δικασταὶ λαμβάνονται ἐφ' ἐκάστης διαφορᾶς ὑπὸ τῆς ἀρμοδίας Προξεν. Ἀρχῆς ἐκ καταλόγου τῶν ἐν τῇ Προξ. περιφερεῖα διαμενοντων ἐγκριτοτέρων Ἑλλήνων καὶ ἄλλοδαπῶν ὅστις συντάσσεται ἐντὸς τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου ἐκάστου ἔτους ὑπὸ ἐπιτροπῆς ἐκλεγομένης καὶ προεδρευομένης ὑπὸ τοῦ προϊσταμένου τῆς Προξ. Ἀρχῆς.—2. Ὁ κατάλογος ἐκτίθεται δημοσίως, ἀντίγραφον δ' αὐτοῦ ὑποβάλλεται εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Ἐξωτ. Ὑπουργείων.—3. Μόνον ὁσάκις κωλύονται οἱ ἐν τῷ καταλόγῳ Ἕλληνας προσλαμβάνονται οἱ ἐν αὐτῷ ἀναφερόμενοι ἄλλοδαποί.—4. Ἐκ τῶν ἐν αὐτῷ καταλόγῳ Ἑλλήνων ὀρίζονται ἐκάστοτε ὑπὸ τοῦ προϊσταμένου τῆς Προξ. Ἀρχῆς καὶ οἱ πάρεδροι δικασταὶ οἱ λαμβάνοντες μέρος εἰς τὰ ἀρμόδια ἐγγώρια δικαστήρια ἐπὶ μικτῶν διαφορῶν.

96.—1. Οἱ κατὰ τὸ προηγ. ἄρθρον ἐκλεγόμενοι ὡς ἄμισθοι πάρε-

1. Αἱ διομολογήσεις ἐν Αἰγύπτῳ κατηργήθησαν διὰ τῆς ἀπὸ 8 Ματοῦ 1937 ἐν Μοντρὲ ὑπογραφείσης συμβάσεως, κυρωθείσης δι' ἀν. ν. 755 τοῦ 1937, οἱ δ' αὐτόθι ἄλλοδαποὶ ὑπήχθησαν εἰς τὴν νομοθεσίαν τῆς Αἰγύπτου. Οἱ πρόξενοι, ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν τῆς ἀμοιβαιότητος, θ' ἀσκάσι τὰ κοινῶς ἀνεγνωρισμένα εἰς αὐτοὺς καθήκοντα ἐπὶ ληξιαρχικῶν πράξεων, γαμικῶν συμφῶνων καὶ ἄλλων συμβολαιογρ. πράξεων, κληρονομιῶν, ἀντιπροσωπεύσεως ἐνώπιον δικαστηρίων τῶν ἀπόντων ὑπηκόων των καὶ ναυσίπλοτας καὶ θ' ἀπολαύσιν ἀσυλίας (ἄρθρ. 10 Συμβάσεως). Τὰ προξενικὰ δικαστήρια ἐν Αἰγύπτῳ ἔπαυσαν ἤδη λειτουργοῦντα, δι' ὃ τὰ σχετικὰ ἄρθρα 98, 101, 102, 104—106 παραλείπονται.

δροι δικασταὶ δίδουσι ἐφ' ἅπαξ ἐνώπιον τοῦ προϊσταμένου τῆς Προξ. Ἀρχῆς τὸν ἀκόλουθον ὄρκον. «Ὄρκίζομαι νὰ ἐκπληρώσω πιστῶς, τὰ καθήκοντά μου ὡς τίμιος καὶ εὐδυνειδίχτος δικαστής». — 2. Περὶ τῆς ὁ-
κωμοσίας ταύτης συντάσσεται πρακτικὸν ὑπογραφόμενον παρὰ τοῦ προϊ-
σταμένου τῆς Προξ. Ἀρχῆς, τοῦ ὀρκισθέντος καὶ τοῦ γραμματέως.

97.—1. Οἱ Προϊστάμενοι τῶν Προξ. Ἀρχῶν ἀποφασίζουσι περὶ πάσης διαφορᾶς μόνοι καὶ ἀνεκκλήτως μὲν μέχρι τοῦ ποσοῦ δραχμῶν μεταλλικῶν 300, ἐκκλητῶς δὲ μέχρι δραχμῶν μεταλλικῶν 1000, μετὰ δύο δὲ παρέδρων, ἐξαιρέσει τῶν διαφορῶν περὶ ἐμπραγμάτων δικαίων ἐπὶ ἀκινήτων, ἀνεκκλήτως μὲν μέχρι δραχμῶν μεταλλικῶν 2000, ἐκκλη-
τῶς δὲ καὶ ἐπέκεινα τοῦ ποσοῦ τούτου. — 2. Ὅπως ἔχη κῦρος πᾶσα πρᾶ-
ξις τῶν ἀνωτέρω Ἀρχῶν, ὡς δικαστικῶν, ἀπαιτεῖται καὶ ἡ παρουσία τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 91 γραμματέως.

99.—Κατὰ τὰς περὶ διορισμοῦ ἐπιτρόπου, παρεπιτρόπου, κηδεμό-
νος ἢ ἀντιλήπτορος προνοουμένας περιπτώσεις, ὡς καὶ τὰς περὶ διαχει-
ρίσεως τῆς περιουσίας καὶ ἐπιμελείας τοῦ προσώπου τοῦ ὑπὸ ἐπιτρο-
πείαν, κηδεμονίαν ἢ ἀντίληψιν διατελοῦντος τὰ ἀνατεθειμένα ὑπὸ τῆς
Πολ. Δικ. καὶ τοῦ ἀστικού νόμου εἰς τὸν Εἰσαγγελέα καὶ τὸν Εἰρηνοδι-
κην καθήκοντα ἕνασχεῖ ὁ Προϊστάμενος τῆς Προξ. Ἀρχῆς.

100.—1. Οἱ Προϊστάμενοι τῶν Προξ. Ἀρχῶν, οἱ Πρόεδροι καὶ
Πάρεδροι τῶν Προξεν. Δικαστηρίων καὶ οἱ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ πα-
ρόντος νόμου ἐκπληροῦντες χρέη ἀνακριτ. ὑπαλλήλων, ὡς καὶ οἱ νόμι-
μοι πάντων τούτων ἀναπληρωταί, δύνανται νὰ ἐξαιρέσωσιν ἑαυτοὺς ἢ
νὰ ἐξαιρεθῶσι παρὰ τῶν διαδίκων κατὰ τὰς ἐπομένας περιπτώσεις :
α) Ἐὰν ἔχωσιν ἰδιωτικὸν συμφέρον, ἄμεσον ἢ ἔμμεσον, ἢ καὶ πόρρω-
θεν εἰς τὴν ἔκβασιν τῆς δίκης. β) Ἐὰν τυγχάνωσι συγγενεῖς τινὸς τῶν
διαδίκων κατ' εὐθείαν γραμμὴν ἢ συνδέωνται μετ' αὐτοῦ δι' υἰοθεσίας
ἢ τυγχάνωσι συγγενεῖς ἐκ πλαγίου μέχρι τετάρτου βαθμοῦ ἢ ἐκ κηδε-
στίας μέχρι δευτέρου βαθμοῦ. γ) Ἐὰν εἶναι ἢ ὑπῆρξαν σύζυγοι ἢ εἶναι
μνηστῆρες. — 2. Ὅσακις οἱ προταθέντες λόγοι ἀποδειχθῶσι ψευδεῖς ἢ
παράλογοι, ὁ προτείνων τὴν ἐξαίρεσιν καταδικάζεται εἰς πρόστιμον 100
— 300 δραχμῶν, ἐφαρμοζομένων ὡς πρὸς τὰ λοιπὰ τῶν διατάξεων τῶν
ἄρθρων 45 Πολ. Δικον. καὶ 57 Ποιν. Δικονομίας.

103.—1. Οἱ προϊστάμενοι τῶν οἰκείων Προξ. Ἀρχῶν ἐνεργοῦσι
τὰς περὶ δικαστ. κοινοποιήσεων καὶ ἐκτελέσεων παραγγελίας, παρεμβαί-
νουσι πρὸς λύσιν τῶν ἐκ δικαστ. διαφορῶν ἀναφωομένων ἀμφισβητή-
σεων εἴτε πρὸς τὰς ἐγγχωρίους ἢ ξένας Ἀρχάς, εἴτε, πρὸς ἰδιώτας ἐγγω-
ρίους ἢ ξένους καὶ παραγγέλλουσι τὴν ἐκτέλεσιν ὅλων τῶν πράξεων τῶν
Προέδρων τῶν Προξ. Δικαστηρίων. — 2. Ὅσακις ὁ προϊστάμενος τῆς
οἰκείας Προξ. Ἀρχῆς πείθεται ὅτι πρᾶξις τις τοῦ Προέδρου ἀντιβαίνει
πρὸς τοὺς ὄρους συνθήκης τινὸς ἢ συμβάσεως, δύναται ἐπὶ τῇ προσω-
πικῇ αὐτοῦ εὐθύνη, ν' ἀρνηθῇ τὴν πρὸς ἐκτέλεσιν παραγγελίαν, ἀλλ'
ὀφείλει εὐθύς ν' ἀναφέρῃ τὰ περὶ τούτου εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Ἐξωτ. Ὑπουρ-
γειον ὅπερ ἀποφασίζει ὀριστικῶς, ἐντὸς τριάκοντα ἡμερῶν. Παρελθού-
σης τῆς προθεσμίας ταύτης ὁ προϊστάμενος τῆς Προξ. Ἀρχῆς ὀφείλει
νὰ παραγγείλῃ τὴν ἐκτέλεσιν.

107.—Αἱ ἐκκρεμεῖς δίκαι ἐνώπιον Προξ. Ἀρχῶν ἀποβαλουσῶν τὴν δικαστικὴν δικαιοδοσίαν μεταβιβάζονται εἰς τὰ ἐν Ἀθήναις ἀρμόδια δικαστήρια.

108.—1. Πᾶσα αἴτησις (ἀγωγή ἢ ἄλλη διαδικαστικὴ ἀναφορά), εἰσάγεται πρὸς τὸν Προϊστάμενον τῆς Προξ. Ἀρχῆς, ὅστις, ἐὰν ὑπάρχῃ εἰδικὸν Προξ. Δικαστήριον, παραπέμπει ταύτην εἰς τὸν Πρόεδρον ἢ τὸν προεδρευόντα ἔμμισθον Πάρεδρον Δικαστήν.—2. Ἡ αἴτησις συντασσομένη εἰς διπλοῦν δέον νὰ περιέχῃ τὸ ὄνομα, τὸ ἐπώνυμον, τὸ ἐπάγγελμα καὶ τὴν κατοικίαν ἢ τὴν διαμονὴν τοῦ αἰτούντος καὶ τοῦ καθ' οὗ ἢ αἰτησις, τὸ ἀντικείμενον αὐτῆς καὶ τοὺς λόγους ἐφ' ὧν στηρίζεται.—3. Ἡ παράλειψις ἐνὸς τῶν ὡς ἄνω στοιχείων, τότε μόνον συνεπάγεται ἀκυρότητα τῆς αἰτήσεως ὅταν προκύπτῃ κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ δικαστοῦ ἀμφιβολία περὶ τῆς ταυτότητος τῶν προσώπων ἢ τοῦ ἀντικειμένου τῆς αἰτήσεως.—4. Ἡ αἴτησις δύναται νὰ γίνῃ καὶ προφορικῶς ἐν τῷ Προξενικῷ γραφείῳ, συντασσομένης περὶ τούτου ἐκθέσεως ἢς δύο ἀντίγραφα ὑποβάλλονται ὑπὸ τοῦ αἰτούντος ἢ τοῦ πληρεξουσίου αὐτοῦ εἰς τὸν Προϊστάμενον τῆς Προξ. Ἀρχῆς ἢ τὸν Πρόεδρον τοῦ Προξ. Δικαστηρίου.

109.—1. Ὅπως παρίσταται τις ἐνώπιον τῶν Προξ. Δικαστηρίων ὡς πληρεξουσίου τινος τῶν διαδίκων, δέον νὰ ἦ διδάκτωρ ἢ πτυχιούχος τῆς νομικῆς τοῦ ἡμετέρου Καποδιστριακοῦ ἢ ἄλλου ὁμοταγοῦς Πανεπιστημίου.—2. Ὁ περιορισμὸς οὗτος δὲν ἰσχύει, ἐφ' ὅσον δὲν ὑπάρχουσι πέντε τοῦλάχιστον δικηγόροι μονίμως ἐγκατεστημένοι ἐντὸς τῆς περιφερείας τοῦ Προξ. Δικαστηρίου.—3. Ἡ παραδοχὴ ἀλλοδαπῶν ὡς πληρεξουσίων ἐπιτρέπεται ἐὰν ἔχωσι διπλωμα διδάκτορος ἢ πτυχίον Νομικῆς σχολῆς, ἰσοτίμου πρὸς τὴν τοῦ Καποδιστρ. Πανεπιστημίου καὶ τὸ δικαίωμα τοῦ δικηγορεῖν ἐνώπιον τῶν ἰδίων αὐτῶν Προξ. Ἀρχῶν.—4. Τὰ προσόντα τῶν βουλομένων νὰ ἐνασκήσωσι τὸ τοῦ δικηγόρου ἐπάγγελμα ἐξελέγχει ἐκάστοτε ἐν συμβουλίῳ τὸ ἀρμόδιον Προξ. Δικαστήριον ἀποφαινόμενον ἀνεκκλήτως. Ἐν περιπτώσει ἐγκρίσεως παρέχει τῷ αἰτούντι ἔγγραφον τὴν πρὸς τὸ παρίστασθαι ἄδειαν.—5. Εἰς τοὺς ἀνωτέρω δικηγόρους ἐφορμόζονται καὶ πᾶσαι αἱ σχετικαὶ τοῦ ὄργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων καὶ τῆς Πολ. Δικονομίας διατάξεις.

110.—1. Ἡ πληρεξουσιότης δίδεται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 93 Πολ. Δικονομίας, εἴτε ἐγγράφως, διὰ συμβολαιογρ. πράξεως, εἴτε προφορικῶς ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ.—2. Ὁ οὕτω διοριζόμενος ὡς πληρεξούσιος ἔχει καὶ τὴν ιδιότητα τοῦ ἀντικλήτου.

111.—1. Ὁ προϊστάμενος τῆς Προξ. Ἀρχῆς, ἢ, ὅπου ὑπάρχει εἰδικὸν Προξ. Δικαστήριον, ὁ Πρόεδρος αὐτοῦ διατάσσει τὴν ἐμφάνισιν τῶν διαδίκων, προσδιορίζων συνάμα τὸν τόπον, τὴν ἡμέραν καὶ τὴν ὥραν τῆς ἐμφανίσεως κατὰ τὴν ἀπόστασιν καὶ τὰς περιστάσεις· δύναται μάλιστα ἐν περιπτώσει κατελειγούσης ἀνάγκης νὰ προσδιορίσῃ τὴν ἐντὸς τῆς αὐτῆς ἡμέρας ἐμφάνισιν.—2. Ἡ πρὸς ἐμφάνισιν διαταγὴ γράφεται ἀνευ καταβολῆς τέλους τινὸς ἐφ' ἑκατέρου τῶν πρωτοτύπων τῆς αἰτήσεως τῶν ἀντιγράφων τῆς ἐκθέσεως εἰς οὐδὲν δὲ ὑπόκειται ἔνδικον μέσον.

112.—1. Τὸ ἐν τῶν πρωτοτύπων τῆς ἀναφορᾶς ἢ τῶν ἀντιγράφων τῆς ἐκθέσεως, μετὰ τῆς πρὸς ἐμφάνισιν διαταγῆς καὶ τῶν ἀντιγράφων

τῶν πρὸς ὑποστήριξιν ἐγγράφων, ἐπιδίδονται εἰς τὸν ἐναγόμενον ὑπὸ τοῦ ἐκκληροῦντος τὰ καθήκοντα τοῦ γραμματέως ὑπαλλήλου ἢ τοῦ δικαστ. κλητῆρος.—2. Ἐὰν τὰ πρὸς ὑποστήριξιν ἐγγράφα ὡσι λίαν ἐκτεταμένα δύνανται νὰ κατατεθῶσιν ἐν τῷ γραφείῳ ὅπου λαμβάνει γνῶσιν ὁ ἐναγόμενος ἄνευ μετατοπίσεως αὐτῶν.

113.—1. Τὰ δικόγραφα ἐπιδίδονται συνήθως εἰς τὰς χεῖρας τοῦ διαδίκου αὐτοῦ ἢ τοῦ πληρεξουσίου του, ἂν δὲ οὗτοι δὲν εἶναι παρόντες εἰς τοὺς ἐν τῇ αὐτῇ οἰκίᾳ κατοικοῦντας συγγενεῖς ἢ ὑπηρέτας αὐτῶν, ἐν ἀπουσίᾳ δὲ καὶ ἔλλειψει καὶ τούτων εἰς τοὺς λοιποὺς συνοίκοις.—2. Ἐὰν οὐδεὶς εὐρεθῇ ἐν τῷ οἴκῳ τὸ δικόγραφον τοιχοκολλᾶται συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 137.—3. Τὸ αὐτὸ γίνεται διὰ τοὺς διαμένοντας μὲν ἐντὸς τῆς Προξεν. περιφερείας, μὴ ἔχοντας δὲ γνωστὸν οἶκημα ἐν αὐτῇ ὡς καὶ τοὺς ἀγνώστου διαμονῆς.

114.—Εἰς τοὺς ναυτιλλομένους καὶ ἐπιβάτας, οἵτινες δὲν ἔχουσιν ἄλλην κατοικίαν εἰμὴ τὸ πλοῖον, ἢ ἐπίδοσις γίνεται ἐν τῷ πλοίῳ κατὰ τὰ δύο προηγ. ἄρθρα.

115.—1. Περὶ τῆς ἐπίδοσεως συντάσσεται ὑπὸ τοῦ ἐνεργοῦντος αὐτῆν ὑπαλλήλου ἀποδεικτικὸν περιγράφων ἀκριβῶς. α') Τὸ ἐπιδοθὲν ἐγγράφον. β') Τὴν ἡμέραν καὶ τὴν ὥραν τῆς ἐπίδοσεως, τὸ πρόσωπον εἰς ὃ ἐπεδόθη καὶ τὸν τόπον τῆς ἐπίδοσεως ἢ τοιχοκολλήσεως.—2. Τὸ ἀποδεικτικὸν τοῦτο ὑπογράφεται παρὰ τοῦ ἐπιδίδοντος καὶ τοῦ παραλαβόντος, ἂν δὲ οὗτος δὲν δύναται ἢ δὲν θέλῃ νὰ ὑπογράψῃ, τὸ δικόγραφον τοιχοκολλᾶται ἀφοῦ προηγουμένως συνταχθῇ ὑπὸ τοῦ ἐνεργοῦντος τὴν ἐπίδοσιν ὑπαλλήλου καὶ τῶν ἐπὶ τούτῳ προσλαμβανομένων δύο μαρτύρων ἢ ἔλλειψει ἐτέρου ἐνὸς τοῦλάχιστον μάρτυρος ἔκθεσις βεβαιούσα τὴν ἀδυναμίαν ἢ τὴν ἀρνησιν τῆς ὑπογραφῆς τοῦ ἐπιδοτηρίου καὶ τὴν τοιχοκόλλησιν αὐτοῦ.—3. Ἡ τοιχοκόλλησις γίνεται εἰς τὴν θύραν τοῦ Προξεν. γραφείου ἐνώπιον τῶν εἰρημένων μαρτύρων, οἵτινες καὶ συνοπογράφουσι τὸ ἐπιδοτήριον.—4. Ἐπὶ κοινοποιήσεων ἐντὸς Ἑλλην. πλοίων ἢ τοιχοκόλλησις γίνεται εἰς τὸν μέγαν ἰστόν.

116.—Αἱ ὑπὸ τῶν ἐν Ἑλλάδι Δικαστηρίων ἐκδιδόμεναί ἐπὶ Προξενικῶν δικῶν παρεμπιπτούσαι ἀποφάσεις καὶ τὰ ἐπὶ τῇ βάσει τούτων συντασσόμενα δικόγραφα ἐπιδίδονται εἴτε εἰς τὸν ἐν Ἑλλάδι ἀντίκλητον τοῦ διαδίκου εἴτε τῇ παραγγελίᾳ τῆς Προξεν. Ἀρχῆς εἰς τὸν διάδικον αὐτὸν ἢ τὸν κατὰ τὴν πρωτόδικον δίκην ἀντίκλητον.

117.—1. Οἱ διάδικοι ἐμφανίζονται αὐτοπροσώπως ἢ διὰ πληρεξουσίου ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου κατὰ τὴν ὀριζομένην ἐν τῇ διαταγῇ ἡμέραν, ὥραν καὶ τόπον.—2. Δύνανται ὅμως νὰ μὴ ἐμφανισθῶσι, ἀλλὰ νὰ υποβάλωσιν ἄπλως ἐγγράφους προτάσεις ὑπογεγραμμένας παρ' αὐτῶν.—3. Τὰ πληρεξούσια καὶ αἱ προτάσεις κατατίθενται εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ Δικαστηρίου 24 ὥρας πρὸ τῆς συζητήσεως.—4. Τὸ Δικαστήριον ἔχει πάντοτε δικαίωμα νὰ διατάξῃ τὴν αὐτοπρόσωπον ἐμφάνισιν τῶν διαδίκων.

118.—1. Οἱ διάδικοι εἰς τὴν διαμένωσιν ἐκτὸς τῆς ἕδρας τῆς ἀρμοδίας Προξ. Ἀρχῆς ὀφείλουσιν ὁ μὲν ἐνάγων ἐν τῇ ἀναφορᾷ ἢ ἐκθέσει του, ὁ δὲ ἐναγόμενος δι' ἰδιαιτέρου ἐγγράφου τὸ βραδύτερον κατὰ τὴν πρώτην ἐπὶ ἀκροατηρίου παραστάσιν νὰ διορίσῃσι πληρεξούσιον ἢ

ἀπλοῦν ἀντίκλητον κατοικοῦντα ἐν τῇ ἔδρᾳ τῆς ἀρμοδίας Προξ. Ἀρχῆς, εἰς ὃν πρέπει νὰ γίνωνται ὄλαι αἱ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς διαδικασίας, κοινοποιήσεις καὶ ἄλλαι ἐπιδόσεις συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς ἐφέσεως.—2. Ἡ ὑποχρέωσις τοῦ διορισμοῦ πληρεξουσίου ἢ ἀντικλήτου δέον νὰ ὑπομνήσκηται, τοῦλάχιστον κατὰ τὴν πρώτην ἐπ' ἀκροατηρίου παράστασιν.—3. Ἐὰν ὁ διορισμὸς πληρεξουσίου ἢ ἀντικλήτου παρελείφθῃ, οἱ ἐπιδόσεις γίνονται εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς Ἀρμοδίας Προξ. Ἀρχῆς.

119.—1. Κατὰ τὴν δικάσιμον ἐμφανισθέντων τῶν διαδίκων καὶ ὑποβληθεισῶν τῶν προτάσεων, ἐκδίδεται, εἰ δυνατόν παραχρῆμα, ἡ ἀπόφασις.—2. Ὅσακις ἀποδεικτικόν τι ἔγγραφον κατέχεται ὑπὸ τοῦ ἀντιδίκου τοῦ ἀποδεικνύοντος δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ ἐγερθῇ παρεμπίπτουσα περὶ ἐπιδείξεως ἀγωγή, ἀλλ' ἡ περὶ αὐτῆς αἴτησις ὑποβάλλεται κατὰ τὴν κυρίαν δίκην ἄνευ προδικασίας.

120.—Ἐὰν κριτῆ ἀναγκαῖον νὰ γίνῃ αὐτοψία ἐπὶ τόπου ἢ πλοίου τὸ Δικαστήριον δύναται νὰ ἀποφασίσῃ περὶ τῆς ἐκείσε μεταβάσεώς του ἢ νὰ διορίσῃ εισηγητὴν. Διὰ τῆς αὐτῆς ἀφάσεως ὁρίζεται ὁ τόπος, ἡ ἡμέρα καὶ ἡ ὥρα τῆς αὐτοψίας, ἣτις ἐνεργεῖται ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν διαδίκων ἢ ἀφοῦ οὗτοι προσκληθῶσι νὰ παρευρεθῶσι διὰ τῆς ἐπιδόσεως τῆς ἀποφάσεως κατὰ τὰ ἄρθρα 112—115.—Περὶ ὄλων τῶν ἀνωτέρω συντάσσεται ἐκθέσις.

121.—1. Ὅσακις ἀποβαίνει ἀναγκαῖα ἡ ἐξακριβωσις τῆς καταστάσεως ἢ τῆς ἀξίας πλοίου, ἐξαρτίων, ἀποσκευῶν, πραγμάτων ἢ ἐμπορευμάτων, τὸ προξεν. δικαστήριον δύναται κατ' αἴτησιν τῶν ἐνδιαφερομένων ἢ ἐξ ἐπαγγέλματος, νὰ διορίσῃ πραγματογνώμονας.—2. Ἡ πραγματογνωμοσύνη ἐνεργεῖται καθόσον αἱ περιστάσεις ἐπιτρέπουσι, μετὰ προηγουμένην κλήσιν τῶν ἐνδιαφερομένων καὶ ἐπὶ παρουσίᾳ αὐτῶν, ἡ δὲ ἐκθέσις τῶν πραγματογνωμόνων κατατίθεται ἐντὸς τῆς ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου τασσομένης προθεσμίας εἰς τὸ Γραφεῖον αὐτοῦ.—3. Οἱ πραγματογνώμονες δίδουσι ἐπὶ τοῦ Ἱεροῦ Εὐαγγελίου τὸν ἐξῆς ὄρκον: «Ὁρκίζομαι νὰ ἐκπληρώσω πιστῶς καὶ εὐσυνειδήτως τὴν ἀνατεθειάν μου ἐντολήν».—4. Ἐὰν τὸ θρησκευτικὸν δόγμα πραγματογνώμονος τινὸς ἀντίκειται εἰς τὸν ἀνωτέρω τύπον τοῦ ὄρκου ἢ εἰς τὴν ὄρκομωσίαν αὐτοῦ, ὁ ὄρκος δίδεται κατὰ τὸν τύπον τοῦ οἰκείου αὐτῷ θρησκευματος, ἢ γίγνεται μνεῖα ἐν τῇ ἐκθέσει τῆς ὄρκοληψίας περὶ τῆς ἀνωμότου βεβαιώσεως τοῦ μὴ ὀρκισθέντος πραγματογνώμονος.

122.—Ἐὰν δικαζομένης τῆς ὑποθέσεως, ἣς προσηγήθη ἢ κατὰ τὸ προηγ. ἄρθρον πραγματογνωμοσύνη, τὸ Δικαστήριον δὲν εὐρίσκη ἀποχρώσας τὰς ἐν τῇ ἐκθέσει τῶν πραγματογνωμόνων πληροφορίας, δύναται νὰ διατάξῃ συμπληρωμ. πραγματογνωμοσύνην δι' ἐνὸς ἢ πλειόνων νέων πραγματογνωμόνων, οἵτινες δύνανται νὰ ζητήσωσι παρὰ τῶν προηγουμένων πᾶσαν ἀναγκαῖαν πληροφορίαν.

123.—1. Ἐπὶ κανονισμοῦ ἀβαρίας κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἐμπ. νόμου, ὁ λογαριασμὸς τῶν ἀπωλειῶν καὶ ζημιῶν γίνεται ἐὰν οἱ ἐνδιαφερόμενοι αἰτήσωσι τοῦτο, διὰ δοκιμαστῶν διοριζομένων ὑπὸ τοῦ Προξ. Δικαστηρίου.—2. Αἱ περὶ τῆς ὄρκομωσίας τῶν πραγματογνωμόνων δια-

τάξεις τοῦ ἄρθρου 121 ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν δοκιμασῶν τούτων.
 —3. Ἡ ἀπόφασις τῶν δοκιμασῶν κατατίθεται εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ Δι-
 καστηρίου ἐντὸς τῆς παρ' αὐτοῦ ταχθείσης προθεσμίας, καθίσταται δὲ
 ἐκτελεσθὴ μόνον μετὰ τὴν ἐπικύρωσιν, ὅπερ δύναται καὶ αὐτεπαγγέλτως
 νὰ μεταρρυθμίση αὐτήν.—4. Κατὰ τὴν ἐπὶ ἐπικυρώσεως τῆς ἀποφάσεως
 τῶν δοκιμασῶν συζητήσιν δύναται νὰ παραστῆ πᾶς ἔχων συμφέρον. Τὸ
 Δικαστήριον δύναται νὰ παραστῆ πᾶς ἔχων συμφέρον. Τὸ
 γέλωτος νὰ κηρύξη τὴν ἀπόφασιν αὐτὴν προσωρινῶς ἐκτελεσθῆν. Ἐν
 τοιαύτῃ περιπτώσει ἢ κατ' αὐτῆς ἔφρσις δὲν ἀναστελλεῖ τὴν ἐκτέλεσιν.

124.—Ὅσακις ἐπιτραπῆ διὰ μαρτύρων ἀπόδειξις, ὁ προϊστάμενος
 τῆς Προξ. Ἀρχῆς ἢ ὁ Πρόεδρος τοῦ Δικαστηρίου, κατ' αἰτήσιν ἐνὸς τῶν
 διαδίκων, διατάσσει τὴν κλήτευσιν τῶν μαρτύρων ἐνώπιον αὐτοῦ ἢ τοῦ
 Προξ. Δικαστηρίου ἐν ὄρισμένῳ τόπῳ, ἡμέρᾳ καὶ ὥρᾳ.

125.—1. Ἐάν τις τῶν μαρτύρων κλητευθῆ καὶ μὴ ἔχων νόμιμον
 αἰτίαν κωλύσεως δὲν ἐμφανισθῆ ἢ ἐάν ἀνευ νομίμου αἰτίας ὀποιοῖται
 τὴν μαρτυρίαν ἢ τὸν ὄρκον, καταδικάζεται εἰς χρημ. ποινὴν 5—100
 δραχ. Τὴν ποινὴν ταύτην ἐπιβάλλει γινομένης μὲν ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ
 τῆς ἐξετάσεως τῶν μαρτύρων τὸ δικαστήριον, ἐκτὸς δὲ ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ
 ὁ εἰσηγητής.—2. Ἐπίσης δύναται νὰ διαταχθῆ ἢ βιαία προσαγωγή τῶν
 μαρτύρων ἐάν ἢ Προξ. Ἀρχὴ ἔχη τὴν πρὸς τοῦτο ἐξουσίαν ἐκ τῶν συν-
 θετικῶν ἢ ἐθιμῶν.—3. Ἐάν ὁ μάρτυς ἐπιμενῆ ἀρνούμενος νὰ ἐμφανισθῆ
 ἢ νὰ μαρτυρήσῃ ἐφαρμόζονται τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 315 Πολ. Δικον. δια-
 τεταγμένα.

126.—1. Πρὸ τῆς ὁρκίσεως ἐρωτᾶται ὁ μάρτυς περὶ τοῦ ὀνόματος
 καὶ τοῦ ἐπωνύμου, τοῦ τόπου τῆς γεννήσεως καὶ τῆς κατοικίας του, τῆς
 θρησκείας, τοῦ ἐπαγγέλματος, τῆς συγγενείας ἢ τῶν ἄλλων πρὸς τοὺς
 διαδίκους σχέσεών του.—2. Μετὰ δὲ ταῦτα ὁ μάρτυς ὀρκίζεται ἐπὶ τοῦ
 ἱεροῦ Εὐαγγελίου τὸν ἐξῆς ὄρκον «Ὁμνύω συνειδῶς τὰς ἐπιχειμένας εἰς
 τὴν ψευδομαρτυρίαν ποινάς, ὅτι θέλω εἶπει τὴν ἀλήθειαν καὶ μόνην
 τὴν ἀλήθειαν, οὕτως εἶη μοι ὁ θεὸς βοηθὸς καὶ τὸ ἱερὸν Εὐαγγέλιον».
 —3. Μετὰ τὴν ὀρκομοσίαν, γίνονται αἱ ἐπὶ τοῦ ἀποδεικτέου θέματος
 ἐρωτήσεις.—4. Κατὰ τὴν ὀρκομοσίαν, δεόν νὰ λαμβάνηται ὑπ' ὄψιν ἡ
 θρησκεία τῶν ὀμνούντων καὶ ἐπομένως νὰ τίθηται ὡς βᾶσις δι' ἕκαστον
 μάρτυρα, ὁ εἰς τὴν θρησκείαν του εἰδισμένος τύπος τοῦ ὄρκου ἢ τῆς
 διαβεβαιώσεως.

127.—Ἐάν οἱ μάρτυρες δὲν εἶναι Ἕλληγες, ὁ προϊστάμενος τῆς
 Προξ. Ἀρχῆς ποιεῖται χρῆσιν τῶν ἐν τῇ ἔδρᾳ αὐτοῦ εἰθισμένων μέσων
 ὅπως κατορθωθῆ εἰ δυνατόν ἢ ἐμφάνισις των.

128.—Ἐάν ὑπάρξῃ ἀνάγκη διερμηνέως, οὗτος ἐάν δὲν εἶναι ἐκ τῶν
 παρὰ τῇ Προξ. Ἀρχῇ διωρισμένων δίδει κατὰ τοὺς ὄρους τοῦ ἄρθρου
 121 τὸν ἐξῆς ὄρκον: «Ὀρκίζομαι νὰ ἐκπληρώσω πιστῶς τὰ ἔργα τοῦ
 διερμηνέως».

129.—Περὶ τῆς ὁρκίσεως καὶ ἐξετάσεως τῶν μαρτύρων συντάσσε-
 ται ἕκθεσις περιέχουσα τὰ οὐσιωδέστερα τῶν μαρτυριῶν καὶ ὑπογραφο-
 μένη παρ' ἑκάστου μὲν μάρτυρος ἐν τελεί τῆς ἐξετάσεώς του, παρὰ δὲ
 τῶν διαδίκων, τοῦ προϊσταμένου τῆς Προξ. Ἀρχῆς καὶ τοῦ γραμματέως

ἐν τέλει τῆς ὄλης συζητήσεως. Κατὰ τὴν ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ ἐξέτασιν χρησιμεύουσι πρὸς τοῦτο τὰ πρακτικὰ τῆς συνεδριάσεως.

130.—1. Μὴ ἐμφανισθέντος ἢ μὴ ὑποβαλόντος προτάσεις τοῦ ἐνὸς τῶν διαδίκων, ἢ ὑπόθεσις δικάζεται ἐρήμην αὐτοῦ.—2. Αἱ κατ' ἐρήμην ἀποφάσεις ἐπιδίδονται κατὰ τὰ ἄρθρα 113—115, ὁ δὲ Πρόεδρος τοῦ Δικαστηρίου ἢ ὁ προϊστάμενος τῆς Προξ. Ἀρχῆς, λαμβάνων ὑπ' ὄψιν τὰς ἀποστάσεις καὶ τὰς περιστάσεις ὀρίζει τὴν προθεσίαν τῆς ἀνακοπῆς, ἣτις ὁμως δὲν δύναται νὰ ὀρισθῇ βραχυτέρα τῶν ὀκτῶ ἡμερῶν.—3. Ἡ ἀνακοπὴ γίνεται δι' αἰτήσεως πρὸς τὸν προϊστάμενον τῆς Προξ. Ἀρχῆς ἢ τὸν Πρόεδρον τοῦ Δικαστηρίου.—4. Αἱ κατ' ἀνακοπὴν δίκαι διεξάγονται κατὰ τὰ ἄρθρα 108 καὶ ἐπ.

131.—Αἱ ὀριστικαὶ ἀποφάσεις αἱ ἀφορῶσαι εἰς συναλλαγματικὰς, γραμμᾶτια, λογαριασμοὺς παραδεγεμένους, ἐπίσημα ἢ ἀνεγνωρισμένα ἔγγραφα, εἰσὶ προσωρινῶς ἐκτελεσταί, μὴ λαμβανομένης ὑπ' ὄψιν τῆς γενησομένης τυχὸν ἀνακοπῆς ἢ τῆς γενομένης ἐφέσεως.

132.—Ἐπὶ τῶν λοιπῶν ὑποθέσεων δύναται νὰ διαταχθῇ ἡ προσωρινὴ ἐκτέλεσις τῆς ἀποφάσεως, μὴ λαμβανομένης ὑπ' ὄψιν τῆς γενησομένης τυχὸν ἀνακοπῆς ἢ τῆς γενομένης ἐφέσεως, ἐπὶ τῇ προσφορᾷ ἐγγυητοῦ.

133.—Ὁ αἰτῶν τὴν προσωρινὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἀποφάσεως ὑποβάλλει εἰς τὸν πρόεδρον τοῦ δικαστηρίου, ἢ εἰς τὸν προϊστάμενον τῆς προξ. ἀρχῆς ἀναφοράν ὀρίζουσα τὸν ἐγγυητὴν, ἐκείνους δὲ διατάσσει τοὺς διαδίκους νὰ ἐμφανισθῶσιν ἐνώπιον αὐτοῦ ἐν ὀρισμένῳ τόπῳ καὶ χρόνῳ ὅπως συζητηθῇ τὸ παρεδεκτὸν τοῦ ἐγγυητοῦ.—2. Ἡ ἀναφορὰ καὶ ἡ ἐπ' αὐτῆς διαταγὴ ἐπιδίδεται εἰς τὸν ἐναγόμενον κατὰ τὰ ἄρθρα 112—115, αἱ δὲ ἀποφάσεις ἐκτελοῦνται ἅμα κοινοποιηθέντος τοῦ περὶ καταθέσεως τῆς ἐγγυήσεως τοῦ πιστοποιητικοῦ.

134.—Ἐντὶ ἐγγυητοῦ δύναται νὰ κατατεθῇ τὸ ποσὸν τῆς ἀποφάσεως ἐν τῷ γραφείῳ τῆς ἀρμοδίας Προξ. Ἀρχῆς ἢ νὰ διαταχθῇ παρὰ τοῦ Προέδρου τοῦ Δικαστηρίου ἢ τοῦ Προϊσταμένου τῆς Προξ. Ἀρχῆς, ὅπως τὸ ποσὸν τῆς ἐκτελεσθείσης ἀποφάσεως παραδοθῇ ὑπὸ τοῦ ἐπιτετραμένου τὴν ἐκτέλεσιν κλητῆρος εἰς τὸ γραφεῖον τῆς Προξ. Ἀρχῆς, ἵνα μὲν κατατεθειμένον ἕως οὗ τελεσιδικίας ἀποφασίσῃ τὸ Ἐφετεῖον.

135.—Παρελθούσης τῆς νομίμου προθεσμίας ἀπὸ τῆς ἐπιταγῆς, αἱ ἀποφάσεις καὶ τὰ δικόγραφα ἐκτελοῦνται διὰ τῶν ἐν τῇ Πολ. Δικονομίᾳ ὀριζομένων ἀναγκαστικῶν μέσων, ὧν θέλει γίνεσθαι ἐφαρμογὴ κατὰ τὸν ἐν τῷ τόπῳ τῆς ἐκτελέσεως εἰθισμένον τρόπον, ἐφ' ὅσον ἄλλως δὲν προνοεῖ ὁ παρῶν νόμος.

136.—1. Τὰ προξ. Δικαστήρια ἀπαγγέλλουσι τὴν προσωπικὴν κρίτησιν καθ' ὅλας τὰς παρὰ τῶν Ἑλλην. νόμων προβλεπομένας περιπτώσεις, ἐνεργεῖται δὲ αὕτη κατὰ τὸν ἐν τῇ ἔδρᾳ τῆς ἀρμοδίας Προξ. Ἀρχῆς εἰθισμένον τρόπον.—2. Ἐπὶ τῶν δικῶν μεταξὺ Ἑλλήνων καὶ ἄλλοδαπῶν ἢ προσωπικῆ κρίτησις κατὰ τοῦ Ἑλλήνων ἀπαγγέλλεται τότε μόνον ὅταν ἡ νομοθεσία τοῦ Κράτους εἰς ὃ ἀνήκει ὁ ἀντίδικος οὗτοῦ ἐπιτρέπη τὸ καταναγκαστικὸν τοῦτο μέτρον ἐν τῷ δικαζομένῳ θεματι.

137.—1. Ἡ ἀναγκ. κατάσχεσις παρὰ τῷ ὀφειλέτῃ ἐκτελεῖται κατὰ

παραγγελίαν τοῦ οἰκείου προϊσταμένου τῆς Προξ. Ἀρχῆς.—2. Αἱ κοινοποιήσεις τῶν πλειστηριασμῶν τοιχοκολλῶνται κατὰ τὰς ἐν τῇ Πολ. Δικ. ὠρισμένας προθεσμίας μόνον ἐν τῷ καταστήματι τῆς ἀρμοδίας Προξ. Ἀρχῆς, ἐπὶ δὲ κατασχέσεως πλοίου καὶ εἰς τὸν μέγαν ἰστόν.—3. Ὅσάκις ἀπαιτεῖται καταχώρησις τῆς κοινοποιήσεως τοῦ πλειστηριασμοῦ εἰς δημόσιον φύλλον, δημοσιεύεται περιληπτικῆ μόνον ἀγγελία αὐτῆς καὶ τοῦτο ἂν ἐκδίδηται δημόσιον φύλλον ἐν τῇ ἔδρᾳ τῆς ἀρμοδίας Προξ. Ἀρχῆς.—4. Τὰ κατασχεθέντα κινητὰ πράγματα φυλλάσσονται ἐν τῷ Προξενεῖῳ ἢ διορίζεται μεσεγγυοῦχος ἢ φύλαξ ἐπ' αὐτῶν παρὰ τοῦ Προέδρου τοῦ Δικαστηρίου ἢ τοῦ Προϊσταμένου τῆς Προξ. Ἀρχῆς ὑπὸ ἰδίαν του εὐθύνην.

138.—Ὅσα ὀρίζονται ἐν τῇ Πολ. Δικονομίᾳ καὶ τοῖς λοιποῖς δικαστικοῖς νόμοις περὶ προέδρων τῶν πρωτοδικῶν ἢ ἔμποροδικῶν καὶ τῆς ἐνώπιον αὐτῶν διαδικασίας ἐφαρμόζονται καὶ εἰς τοὺς Γενικοὺς Προξένους, Προξένους καὶ Ὑποπροξένους ἢ τοὺς Προέδρους τῶν Προξ. Δικαστηρίων.

139.—Κατὰ τὰ λοιπά, ὅσα δὲν προνοοῦνται ἐν τῷ παρόντι νόμῳ, ἰσχύουσιν αἱ διατάξεις τῆς Πολ. Δικ., ὅσάκις οἱ νόμοι ἢ τὰ ἔθιμα τοῦ τόπου, ἔνθα ἐδρεύουσιν, ἢ αἱ συνθῆκαι δὲν ἀντίκεινται εἰς τοῦτο.

140.—Αἱ περὶ κακοδικίας ἀγωγαὶ κατὰ τῶν προϊσταμένων τῶν Προξ. Ἀρχῶν ἢ τῶν νομίμων αὐτῶν ἀναπληρωτῶν, ὡς καὶ κατὰ τῶν Προέδρων καὶ Παρέδρων τῶν Προξ. Δικαστηρίων ὑπάγονται εἰς τὸ κατὰ τὸν νόμον 407 τῆς 24 Νοεμβρίου 1914 εἰδικὸν πρὸς ἐκδίκασιν τοιούτων ἀγωγῶν Δικαστήριον.

141.—Αἱ ὑπὸ τῶν Προξ. Δικαστηρίων ἐκδιδόμεναι πολιτικαὶ καὶ ἔμπορικαὶ ἀποφάσεις ἐκκαλοῦνται ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου τῶν ἐν Ἀθήναις Ἐφετῶν, αἱ δὲ προπαρασκευαστικαὶ καὶ παρεμπίπτουσαι συνεκκαλοῦνται μετὰ τῆς ὀριστικῆς.

142.—1. Γενομένης ἐφέσεως κατ' ἀποφάσεων τῶν Προξενικῶν Δικαστηρίων, ἢ Προξ. Ἀρχῆς δὲν διατάσσει τὴν κοινοποίησιν τοῦ ἔφετηρίου ἐὰν ὁ ἐκκαλὼν δὲν καταθέσῃ παρ' αὐτῇ ἐπὶ ἀποδείξει τὸ ποσὸν δρ. 40 λόγῳ προστίμου.—2. Ἀπορριπτομένης ὀριστικῶς τῆς ἐφέσεως, ὁ ἐκκαλὼν καταδικάζεται ὑπὸ τοῦ Δικαστηρίου τῶν Ἐφετῶν, εἰς τὴν πληρωμὴν τοῦ προστίμου.

143.—Ἡ πρὸς τὸ ἐν Ἀθήναις Δικαστήριον τῶν Ἐφετῶν ἔφεσις παρὰδίδεται εἴτε ὑπὸ τοῦ ἐκκαλοῦντος αὐτοπροσώπως εἴτε παρὰ τοῦ πληρεξουσίου ἢ ἀντικλήτου εἰς τὴν Προξ. Ἀρχὴν τοῦ τόπου, ἔνθα ἐξεδόθη ἢ πρωτόδικος ἀπόφασις, ἐντὸς 30 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως τῆς ἀποφάσεως.

144.—Διαρκούσης τῆς πρὸς ἔφεσιν προθεσμίας ἢ γενομένης ἐφέσεως, ἀναστέλλεται ἢ ἐκτελεσις τῆς καταδικαστικῆς ἀποφάσεως, ἔξαιρουμένων τῶν περιπτώσεων ἀρθρῶν 131—134.

145.—Τὸ ἔφετήριο συντάσσεται εἰς διπλοῦν καὶ πρέπει νὰ περιέχῃ διορισμὸν πληρεξουσίου ἢ ἀντικλήτου ἐν Ἀθήναις. Μὴ γενομένου τούτου, αἱ πρὸς τὸν ἐκκαλοῦντα κοινοποιήσεις γίνονται κατὰ τὰς διατάξεις τῆς Πολ. Δικονομίας.

146.—Τὸ ἐν τῶν πρωτοτύπων τῆς ἐφέσεως ἐπιδίδεται κατὰ παραγωγίαν τοῦ προϊσταμένου τῆς Προξ. Ἀρχῆς ἐντὸς ὀκτῶ ἡμερῶν, εἰς τὸν κατὰ τὸ ἄρθρον 128 πληρεξούσιον ἢ ἀντίκλητον τοῦ ἐφεσιβλήτου, κατὰ τὰ ἄρθρα 112—115, τὸ δὲ ἕτερον μετὰ τοῦ ἐπιδοτηρίου ἐγχειρίζεται εἰς τὸν ἐκκαλοῦντα, ἐπὶ ἀπλῇ ἀποδείξει. Εἰς τὸν προϊστάμενον Προξ. Ἀρχῆς, τὸν παραλείψαντα τὴν κοινοποίησιν ἐντὸς τῆς ἀνωτέρω προθεσμίας, ἐπιβάλλεται παρὰ τοῦ δικαστηρίου τῶν ἐφετῶν χρημ. ποινὴ 50—200 δραχμῶν, ἀνεξαρτήτως πάσης ὀφειλομένης τυχὸν παρ' αὐτοῦ ἀποζημιώσεως.

147.—1. Μετὰ παρέλευσιν μηνὸς ἀπὸ τῆς εἰς τὸν ἐφεσιβλήτον, κατὰ τὸ προηγ. ἄρθρον, κοινοποιήσεως τῆς ἐφέσεως δύναται νὰ συζητηθῇ ἢ ὑπόθεσις κατὰ τὴν διαδικασίαν τῶν συνοπτικῶν ὑποθέσεων.—2. Λογίζεται τηρήσας τὴν νόμιμον προθεσμίαν ὁ ἐντὸς αὐτῆς ἐπιδούς τὸ δικόγραφον εἰς τὴν Προξ. Ἀρχήν.

148.—Αἱ παρὰ τῶν Προξ. Ἀρχῶν ἢ τῶν Προξ. Δικαστηρίων ἐκδιδόμεναι ἀποφάσεις δύνανται νὰ προσβληθῶσι δι' ἀναιρέσεως ἐνώπιον τοῦ Ἀρείου Πάγου καὶ δι' ἐπαναλήψεως τῆς διαδικασίας, κατὰ τὰς ὑπὸ τῶν Νόμων προβλεπομένας περιπτώσεις.

210.—1. Αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 220—224 Πολ. Δικ. ὡς ἐτροποποιήθησαν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 36 ν. ΧΚΕ' «Περὶ τελῶν χαρτοσήμου», αἱ ἀφορῶσαι τὰ δικαιώματα τῶν πενήτων, ἰσχύουσι καὶ διὰ τὰ Προξενικὰ δικαστήρια.—2. Ὁ τὴν ἀπόλαυσιν τοῦ δικαιώματος τῆς πενίας ἐξαιτούμενος ὀφείλει: α') Νὰ προσαγάγῃ πιστοποιητικόν, ὑπογεγραμμένον ὑπὸ δύο ἐκ τῶν ἐν τῷ καταλόγῳ ἐγκριτοτέρων ἐλλήνων, τῶν διαμενοντῶν ἐντὸς τῆς ἑδρας τῆς Προξ. Ἀρχῆς καὶ διαλαμβάνον ὅτι ἡ κατάστασις καὶ ἡ πρόσοδος τοῦ ἐξαιτουμένου δὲν ἀρκοῦν ὥστε νὰ πληρῶσῃ τὰ δικαστικὰ ἔξοδα χωρὶς νὰ περιορισθῶσιν ἐκ τούτου τὰ πρὸς διατροφὴν αὐτοῦ καὶ τῆς οἰκογενείας του ἀπαραιτήτως ἀναγκαῖα, καὶ β') Νὰ βεβαιώσῃ αὐτὸ τοῦτο καὶ ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου ἐνόρκως καὶ ν' ἀναλάβῃ, συγχρόνως κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον τὴν ὑποχρέωσιν νὰ πληρῶσῃ μετέπειτα εὐθὺς ὡς εἰς τὸ μέλλον βελτιωθῇ ἢ οἰκονομικῇ αὐτοῦ κατάστασις.—3. Οἱ ὑπογράφοντες τ' ἀνωτέρω πιστοποιητικὰ ὑπόκεινται εἰς τὰς ὑπὸ τοῦ Νόμου ὀριζόμενας ποινάς, ἐν ἣ περιπτώσει ἤθελον ἀποδειχθῇ ὅτι ἐβεβαίωσαν ψευδῆ γεγονότα.—4. Καὶ οἱ ἄλλοδαποὶ πένητες, δύνανται νὰ ἀπαλλαγῶσι τῆς καταβολῆς τῶν δικαστικῶν τελῶν ὑπὸ τὸν ὄρον τῆς ἀμοιβαιότητος καὶ τῆς ἐγγράφου πιστοποιήσεως ὑπὸ τῆς Προξ. Ἀρχῆς τοῦ ἄλλοδαποῦ περὶ τῆς πενίας αὐτοῦ.

214.—1. Ὁ ἐπιδίδων πρὸς τὸν ἀρμόδιον Εἰσαγγελέα δικόγραφον πρὸς κοινοποίησιν εἰς τὸν ἐν τῇ ἄλλοδαπῇ διαμένοντα ἀντίδικόν του, ὀφείλει νὰ προκαταβάλλῃ τὰ ταχυδρ. τέλη ἀποστολῆς καὶ ἐπιστροφῆς καὶ ἐπὶ πλέον δραχμὰς εἰκοσι, αἵτινες ἀνήκουσιν εἰς τὸν κοινοποιοῦντα τὸ δικόγραφον Προξενικόν ὑπάλληλον ἢ ὑπηρετήν.—2. Ὅσαίς ὁμως ἡ κοινοποίησις δικογράφου τινὸς ἐνεργεῖται διὰ τῶν τοπικῶν ἀρχῶν, προκαταβάλλονται παρὰ τοῦ ἐπιδιδόντος τὰ ὑπὸ τῆς Νομοθεσίας τοῦ Κράτους ἐν ᾧ γίνεται ἡ κοινοποίησις ὀριζόμενα τέλη.

Π. Δ. τῆς 24/27 Αὐγούστου 1931

«περὶ κώδικος τῶν νόμων περὶ εἰσπράξεως τῶν δημοσίων ἐσόδων».¹

ΚΕΦ. Α'. Γενικά.

- 1.—Ἡ εἰσπραξις τῶν ἐκ πάσης αἰτίας δημοσίων ἐσόδων ἐνεργεῖται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου.
- 2.—Ἡ εἰσπραξις τῶν δημοσίων ἐσόδων ἀνατίθεται εἰς τοὺς Διευθυντὰς τῶν Δημοσίων Ταμείων, τοὺς Εἰδικοὺς Ταμίαις, τοὺς δημοσίους εἰσπράκτορας ἢ καὶ εἰς ἕτερα ὄργανα, κατὰ τὰ δι' εἰδικῶν νόμων ὀριζόμενα, ἐνεργεῖται δὲ πάντοτε βάσει νομίμου τίτλου.—Τίτλος πρὸς εἰσπραξίν εἶναι: α') Ἡ κατὰ τοὺς κειμένους νόμους βεβαίωσις καὶ ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων διοικ. ἀρχῶν προσδιορισμὸς τοῦ εἰσπρακτέου ποσοῦ, τοῦ εἴδους τοῦ ἐσόδου καὶ τῆς αἰτίας δι' ἣν ὀφείλεται. β') Ἡ ἐξ ἐγγράφων ἀποδεικνυομένη ὀφειλή. γ') Ἡ ἐξ ἐγγράφων ἰδιωτικῶν ἢ δημοσίων παρεχόντων βεβαίωσιν περὶ τῆς ὑπάρξεως τῆς ὀφειλῆς καὶ τοῦ ποσοῦ αὐτῆς, κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ ἀρθροῦ 255 Πολ. Δικ.²

1. Ἐκωδικοποιήθησαν μετὰ τῶν διατάξεων ν. 5230, δυνάμει ἀρθρ. 23 αὐτοῦ, αἱ διατάξεις τοῦ ἀρχικοῦ νόμου 4845.
2. Κατ' ἀρθρ. 115 Π.Δ. 11/12 Νεβρίου 1929 «περὶ διοικήσεως δημοσίων κτημάτων» ὡς ἀντικατεστάθη δι' ἀρθρ. 5 ν. 5895 τοῦ 1933, τὸ μὴ ἀνακοπὴν ἐμπροθέσμως πρωτόκολλον τῆς Ἐπιτροπῆς, τῆς καθοριζούσης τὴν ἀποζημίωσιν δι' αὐθαίρετον χρῆσιν δημοσίων κτημάτων ἢ τὸ κατόπιν ἀνακοπῆς ἐπικυρωθὲν ἢ τροποποιηθὲν ὑπὸ τοῦ προέδρου πρωτοδικῶν ἢ τοῦ εἰρηνοδίκου ἀποτελεῖ τίτλον διοικητικῆς ἐκτελέσεως, οὐδεμιᾶς χωρούσης ἀνακοπῆς ἐκ τῶν διατάξεων τοῦ νόμου περὶ εἰσπράξεως τῶν δημοσίων ἐσόδων. Κετὰ δὲ τὸ ἀρθρ. 20 § 2 ἀν. ν. 1540 τοῦ 1938 «περὶ τροπ. τῆς περὶ διοικήσεως τῶν δημοσίων κτημάτων νομοθεσίας» ἢ ἀληθῆς ἔννοια τοῦ ἀρθρ. 115 Α. 11 Νοεμβρ. 1929 εἶνε ὅτι μόνη ἡ κατάθεσις τῆς ἀνακοπῆς οὐδὲν ἔννομον ἀποτέλεσμα συνεπάγεται, ἀν δὲν δριστη τавтоχρόνως δικάσιμος ταύτης καὶ δὲν κοινοποιηθῆ εἰς τὸν Ὑπ. Οἰκονομικῶν μετὰ κλήσεως πρὸς συζήτησιν.—Ἐπὶ τῇ εἰσπραξίᾳ τοῦ ν. περὶ εἰσπράξεως τῶν δημοσίων ἐσόδων ἢ ἀγροτ. Τράπεζα δικαιοῦται νὰ ἐπιδιώξη τὴν εἰσπραξίν τῶν γεωργικῶν ἀπαιτήσεών της (ἀρθρ. 15 ν. 4332 ἐν σελ. 580).—Ὁμοίως ἐπιδιώκει τὴν εἰσπραξίν τῶν πρὸς τὸ Δημόσιον ἐξ ἀποκαταστάσεως ἀστῶν προσφύγων χρεῶν (ἀρθρ. 5 ν. 5866 τῆς 17 Ὀκτωβρ. 1933).—Ὁμοίως εἰσπράτουν τὸ Ταμεῖον Προνοίας Ἰδιοκτητῶν Λεωφ. Αὐτοκινήτων καὶ τὸ Ταμεῖον Συντάξεων Αὐτοκινήτιστῶν τὰ ἐξ οἰαοδήποτε αἰτίας ὀφειλόμενα αὐτοῖς (ἀρθρ. 11 ν. 6033 τῆς 8 Φεβρ. 1934).—Τὰ λιμενικά Ταμεῖα (ἀρθρ. 47 § 1 Β.Δ. 14) - 9 Ἰανουαρ. 1939 «περὶ κωδικοπ. τῶν περὶ Λιμεν. Ταμείων διατάξεων».—Τὸ Ταμεῖον Συντάξεων Νομικῶν (ἀρθρ. 26 ἀν. ν. 1621 τοῦ 1939 «περὶ Ταμείου Συντάξεων Νομικῶν»).—Τὸ Ταμεῖον Προνοίας καὶ κοινῆς διανομῆς πωλητῶν βενζίνης Ἀθηνῶν κλπ. (ἀρθρ. 9 ἀν. ν. 1606 τοῦ 1939 «περὶ ἰδρύσεως Ταμείου Προνοίας κλπ. πωλητῶν βενζίνης κλπ.».—Ὁ ὄργανισμὸς Ἐνοδοχ. Πίστωσης (ἀρθρ. 11 § 3 ἀν. ν. 1697 τοῦ 1939 «περὶ μετα-

Χρόνος πληρωμῆς τῶν πρὸς τὸ Δημόσιον χρεῶν.

3.—Πάντα τὰ ἐξ οἰασδήποτε αἰτίας βεβαιωθέντα ὡς ὀφειλόμενα πρὸς τὸ Δημόσιον χρεῖ, καθίστανται ἀπαιτητὰ ἅμα τῇ βεβαιώσει αὐτῶν εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον. Κατ' ἐξαιρέσειν. Α') Οἱ φόροι: 1) Καθαρᾶς προσόδου ἐξ α) οἰκοδομῶν β) γαιῶν γ) ἐμπορικῶν καὶ βιομηχ. ἐπιχειρήσεων δ) κτηνοτροφικῶν ἐπιχειρήσεων καὶ ε) ἐλευθερίων ἐπαγγελμάτων. 2) Ὁ συνθετικὸς φόρος ἐπὶ τῆς συνολικῆς καθαρᾶς προσόδου. 3) Ὁ φόρος ἐπιτηδεύματος ὡς καὶ τὰ εἰδικὰ τέλη ἀσκήσεως αὐτοῦ. 4) Ὁ φόρος αἰγοπροβάτων. 5) Ὁ φόρος χοίρων. 6) Ὁ φόρος κουκουλιῶν καὶ 7) Ὁ φόρος ἐγγείου παραγωγῆς, καταβάλλονται εἰς τέσσαρας ἴσας δόσεις ἐξ ὧν ἡ πρώτη ἐντὸς τοῦ μηνὸς Ἀπριλίου, ἡ ἐφ' ὅσον συντρέχει κατὰ νόμον ἐπίδοσις δηλώσεων σὺν τῇ δηλώσει καὶ ἐντὸς τῆς πρὸς ἐπίδοσιν ταύτης προθεσμίας, ἡ δευτέρα ἐντὸς τοῦ μηνὸς Ἰουλίου, ἡ τρίτη ἐντὸς τοῦ μηνὸς Ὀκτωβρίου καὶ ἡ τετάρτη ἐντὸς τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου τοῦ εἰς ὃ ἀνήκουσιν οἰκονομικοῦ ἔτους. Ἐὰν τὸ ὀφειλόμενον ποσὸν εἶναι μικρότερον τῶν 400 δραχμῶν καταβάλλεται εἰς δύο δόσεις κατὰ τοὺς μηνᾶς Ἀπρίλιον καὶ Ἰούνιον. 8) Ὁ φόρος κληρονομιῶν, βεβαιούμενος βάσει οἰασδήποτε δηλώσεως, εἴτε ἐμπροσθέντου εἴτε καὶ ἐκπροσθέντου, δύναται νὰ καταβληθῇ εἰς ἑξαμηνιαίας δόσεις ἐφ' ὅσον ἤθελε τοῦτο ζητηθῇ ὑπὸ τοῦ φορολογουμένου, πρὸ τῆς βεβαιώσεως τοῦ χρέους εἰς τὸ Δημ. Ταμεῖον, καὶ ἤθελε παρασχεθῇ ἐγγύησις.—Τὸ παραδεκτὸν ἢ μὴ τῆς περὶ πληρωμῆς τοῦ φόρου εἰς δόσεις αἰτήσεως, ὡς καὶ τὴν παρασχετέαν ἐγγύησιν καθορίζει ὁ Οἶκον. Ἐφορος.—Ἡ ἐγγύησις δεόν νὰ ἦ πραγματικὴ, συνισταμένη εἰς τὴν παροχὴν ὑποθήκης ἐξασφαλιζούσης, κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Οἴκον. Ἐφόρου, τὸ Δημόσιον ἐπὶ ἀκινήτων

τροπῆς τοῦ Ταμ. Ἀλληλοδοθησίας Ἐνοδόχων εἰς Ὁργανισμὸν Ἐνοδοχ. Πίστωσης).—Τὸ Ταμεῖον Προνοίας ἀμίσθων δικαστ. κλητῆρων (ἄρθρ. 15 § 1 ἄν. ν. 2682 τοῦ 1940 «περὶ ἰδρύσεως Ταμ. Προν. ἀμίσθων δικ. κλητῆρων»).—Τὸ TAKE (ἄρθρ. 5 ν.δ. 1997 τοῦ 1942).—Ἡ ΚΕΠΕΣ (ἄρθρ. 1 ν. 658 τῆς 21/24 Σεπτ. 1943 «περὶ συμπλ. τῆς περὶ Κεντρ. Ἐπιτροπῆς Προστασίας Ἐγχωρ. Σιτοπαραγωγῆς νομοθεσίας κλπ.»).—Τὸ Ταμεῖον Προνοίας δικηγόρων Πειραιῶς (ἄρθρ. 9 ν. 1229 τῆς 10 Ἰαν.—26 Φεβρ. 1944 «περὶ κυρώσεως τοῦ Καταστατικοῦ τοῦ Ταμ. Προνοίας δικηγόρων Πειραιῶς κλπ.»).—Αἱ πρὸς τὴν Ὑπηρεσίαν Μηχαν. Καλλιέργειας ὀφειλαὶ ἐκ προκοταβολῶν πρὸς τὸ προσωπικὸν αὐτῆς βάσει ἐνυπογράφου ἀποδείξεως τοῦ λαβόντος καὶ σχετικῆς καταστάσεως τοῦ προϊσταμένου τῆς Γ.Μ.Κ., ὡς καὶ πρὸς αὐτὴν πάσης φύσεως ὀφειλαὶ τρίτων (ἄρθρ. 22 ν. 1333 τῆς 25 Φεβρ.—25 Μαρτ. 1944 «περὶ ὀργανώσεως τῆς Γ.Μ.Κ. κλπ.»).—Τὰ ἔσοδα τῶν Α.Α. καὶ Π.Τ.Α. ὡς καὶ τοῦ Γ.Τ.Α. (ἄρθρ. 34 § 10α' ἄν. ν. 1010 τοῦ 1937 «περὶ κωδικοπ. ἄγροτ. ἀσφαλείας»).—Αἱ πάσης φύσεως ὀφειλαὶ πρὸς τὸ Ταμεῖον Ἐπικουρ. Ἀσφαλίσεως Ἀρτοποιῶν (ἄρθρ. 18 § 1 ν.δ. 135 τοῦ 1946 «περὶ Ταμ. Ἐπικουρ. Ἀσφαλ. Ἀρτοποιῶν»).—Αἱ πρὸς τὸ Ταμεῖον Προνοίας Ἐργοληπτῶν δημοσίων ἔργων ὀφειλαὶ τῶν ἠσφαλισμένων ἢ ἐτέρων προσώπων καὶ τὰ ἐκ τῆς διαχειρίσεως τῆς περιουσίας του ἔσοδα (ἄρθρ. 4 § 1, στοιχ. στ' ν.δ. 75 τοῦ 1946).

τοῦ φορολογουμένου ἢ τρίτου ἐγγυητοῦ ἢ εἰς τὴν παρὰ τῷ ἀρμοδίῳ
 Ταμείῳ παρακαταθήκην ὁμολογιῶν Ἑθν. Δανείων ἢ Δανείων τῆς Ἑθν.
 Τραπεζῆς ἢ μετοχῶν τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος ἢ τῆς Ἑθνικῆς
 Τραπεζῆς ἀγοραίας ἀξίας τοῦλάχιστον κατὰ τὸ ἐν τέταρτον ἀνω-
 τέρας τοῦ συνόλου τῶν πληρωτέων δόσεων.—Ὁμοίως δύνανται νὰ
 γίνουιν ἀποδεχταὶ κατὰ τ' ἀνωτέρω καὶ μετοχαὶ ἐτέρων Τραπεζῶν
 ὀριζομένων δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπ. Οἰκονομικῶν καθ' ἐξάμηνον.—
 Τῶν Τραπεζῶν τῶν ὁποίων οἱ τίτλοι γίνονται δεκτοὶ ὡς ἐγγυήσις,
 δύνανται νὰ γίνουιν δεκταὶ ἐν προκειμένῳ καὶ ἐγγυητικαὶ ἐπιστολαὶ.—
 Ἐξαιρετικῶς ὅταν τὸ ἄθροισμα τῶν εἰς δόσεις πληρωτέων φόρων καὶ τε-
 λῶν κληρονομίας, ἀρχικῶν καὶ προσθέτων, μετὰ πάσης τυχόν προσαυξή-
 σεως τούτων, δὲν ὑπερβαίνει τὰς 20 χιλ. δρχ., δύνανται νὰ ἐπιτραπῇ καὶ
 προσωπικῇ ἐγγυήσις ἀξιοχρέου κανὰ τὴν κρίσιν τοῦ Οἴκου. Ἐφό-
 ρου ἐγγυητοῦ παρεχομένη διὰ συμβολαίου ἢ δι' ἐγγράφου δηλώ-
 σεως τοῦ ἐγγυητοῦ συντασσομένης ἐνώπιον τοῦ Οἴκου. Ἐφόρου
 καὶ παραδιδομένης εἰς αὐτόν.—Ἐάν οἰσθῆποτε τῶν ἀνω ἐγγυή-
 σεων ἤθελεν ἐπιγενομένης ὁπωσδήποτε μειωθῆ, κατὰ τὴν κρίσιν
 τοῦ ἀποδεχθέντος ταύτην Οἴκου. Ἐφόρου, δύνανται οὗτος νὰ ζητήσῃ
 τὴν συμπλήρωσιν ἢ ἀντικατάστασιν αὐτῆς, ὡν μὴ συντελουμένων
 ἐντὸς μηνὸς τὸ χρέος καθίσταται ἐν τῷ συνόλῳ αὐτοῦ ἀπαιτητόν.—
 Πάντα τὰ σχετικὰ πρὸς τὴν παροχὴν τῆς ἐγγυήσεως ταύτης, ἐγγρα-
 φὴν τῆς σχετικῆς ὑποθήκης κλπ. ἐγγράφα συντάσσονται ἐφ' ἀπλοῦ χάρ-
 του.—Προκειμένου περὶ φόρου ἐπικαρπίας ἢ περιοδικῆς παροχῆς δένα-
 ται νὰ ἐπιτραπῇ ἢ εἰς δόσεις πληρωμὴ καὶ ἄνευ τῆς παροχῆς ἐγγυή-
 σεως, ἐφόσον ὁ Οἴκος. Ἐφορος ἤθελε πεισθῆ ὅτι ὁ φορολογουμένος
 εὐρίσκειται ἐν ἀδυναμίᾳ νὰ παράσχῃ τὴν ἐγγυήσιν ταύτην.—Αἱ ἐξαμη-
 νιαὶ δόσεις εἶναι τέσσαρες μὲν, ἐφόσον πρόκειται περὶ φόρου ἀνιόν-
 τος, κατιόντος ἢ συζύγου τοῦ κληρονομουμένου, ἕξ δὲ εἰς πᾶσαν ἄλλην
 περίπτωσιν.—Ἐκ τῶν δόσεων τούτων ἢ μὲν πρώτη καταβάλλεται ἅμα τῇ
 λήξει τῆς πρὸς δήλωσιν προθεσμίας προκειμένου περὶ φόρου βεβαιου-
 μένου βάσει ἐμπροθέσου δηλώσεως ἢ ἅμα τῇ βεβαιώσει τῆς εἰς πᾶσαν
 ἄλλην περίπτωσιν, αἱ δὲ λοιπαὶ καθ' ἐξάμηναν ἀπὸ τῆς πρώτης δόσεως
 διαστήματα.—Προκειμένου περὶ φόρου ἐπικαρπίας ἢ περιοδικῆς παρο-
 χῆς δύνανται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπ. Οἰκονομικῶν νὰ καθορισθῶσι πλειο-
 νες καὶ μᾶλλον μακροπρόθεσμοι δόσεις.—Ἐπὶ τῶν ἐπομένων τῆς πρώ-
 τῆς δόσεως ὀφείλεται τόκος ὀριζόμενος εἰς 9 % ἐτησίως καὶ ὑπολογιζό-
 μενος ἀπὸ τῆς ἐπομένης τῆς πρὸς πληρωμὴν τῆς πρώτης δόσεως προθε-
 σμίας, βεβαιούμενος δὲ ὁμοῦ μετὰ τοῦ φόρου.—Δι' ἀποφάσεως τοῦ οἰ-
 κείου Οἴκου. Ἐφόρου ἐγκρινομένης καὶ ὑπὸ τοῦ Ὑπ. Οἰκονομικῶν, δύ-
 νανται ἐπὶ τῇ αἰτίσει τοῦ φορολογουμένου νὰ ἐπιτραπῇ ὑπὸ τὰς ἀνωτέρω
 προϋποθέσεις, ἢ εἰς δόσεις, κατὰ τὰ ἀνωτέρω ὀριζόμενα, πληρωμὴ καὶ
 φόρου κληρονομιῶν, βεβαιουμένου καὶ βάσει πράξεως τοῦ Οἴκου. Ἐφό-
 ρου ἢ ἀποφάσεως τῆς ἐπὶ τῶν προσφυγῶν Ἐπιτροπῆς.—Ὁ ἐπὶ τῶν
 παρὰ Τραπεζαίαις, Ἐταιρειαῖς καὶ λοιποῖς προσώποις καὶ ἰδρύμασι κατα-
 θέσεων χρημάτων, κινητῶν ἀξιῶν ἢ ἄλλων κινητῶν πραγμάτων ὀφειλό-
 μενος φόρος ἐπὶ τῶν κληρονομιῶν, καταβάλλεται πρὸ τῆς ἀναλήψεως
 τούτων, πλὴν ἂν ἐνεκρίθῃ ἢ εἰς δόσεις πληρωμὴ τοῦ φόρου καὶ παρε-

σχέτη ἢ διὰ τὴν πληρωμὴν τούτου, κατὰ τὰ ἀνωτέρω ὀριζόμενα, ἐγγύησις.— Πᾶσαι αἱ ἀνωτέρω διατάξεις τῆς περιπτώσεως 8 περὶ τῆς εἰς δόσεις πληρωμῆς τοῦ φόρου κληρονομίας ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τοῦ φόρου δωρεῶν καὶ προικῶν, ἀδιαφόρως ἂν οὗτος βεβαιούται βάσει τοῦ προικοσυμφώνου ἢ πωλητηρίου συμβολαίου ἢ βάσει δηλώσεως τοῦ ὑποχρέου ἢ πράξεως τοῦ Οἰκ. Ἐφόρου ἢ ἀποφάσεως τῆς ἐπὶ τῶν προσφυγῶν Ἐπιτροπῆς.— Ἡ τοιαύτη εἰς δόσεις πληρωμὴ δύναται δι' ἀποφάσεως τοῦ Οἰκ. Ἐφόρου νὰ ἐπιτραπῇ καὶ προκειμένου περὶ φόρου δωρεᾶς ἢ προικὸς καταβαλλομένου κατὰ τὴν σύνταξιν τοῦ συμβολαίου, συμφώνως τοῖς ἄρθροις 39 § 1 καὶ ἐπομ. καὶ τῷ ἄρθρῳ 42 τοῦ 1641 νόμου, τῆς πρώτης δόσεως καταβαλλομένης κατὰ τὴν σύνταξιν τοῦ συμβολαίου, τῶν δὲ λοιπῶν καθ' ἑξάμηνα ἀπὸ ταύτης διαστήματα. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἀντὶ τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 51 § 3 τοῦ αὐτοῦ 1641 νόμου γραμματίου παραλαβῆς ὀλοκλήρου τοῦ φόρου, ἐπισυνάπτονται εἰς τὸ συμβόλαιον γραμματίον παραλαβῆς ἐμφαίνον τὴν καταβολὴν τῆς πρώτης δόσεως ὡς καὶ πιστοποιητικὸν τοῦ Οἰκ. Ἐφόρου βεβαιούντος ὅτι ἐπιτέθη ἢ εἰς δόσεις πληρωμὴ τοῦ φόρου καὶ παρεσχέθη ἢ ὀρισθεῖσα ἐγγύησις διὰ τὴν πληρωμὴν τῶν ὑπολοίπων δόσεων.— 10) Αἱ διατάξεις τῶν περιπτώσεων 8 καὶ 9, περὶ πληρωμῆς εἰς δόσεις τοῦ φόρου κληρονομιῶν, δωρεῶν καὶ προικῶν, ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν τελῶν κληρονομίας, δωρεᾶς ἢ προικὸς ἐφ' ὅσον ταῦτα δὲν εἰσπράττονται διὰ χρήσεως χαρτοσήμου.— Ἡ ἔννοια τῶν περιπτώσεων 8—10 τοῦ νόμου εἶναι ὅτι δι' αὐτῶν καθηργήθησαν πᾶσαι αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 34 τοῦ ν. 1641 πλὴν τῆς § 1 αὐτοῦ.— Β')¹.

Γ') Ἐπὶ χρεῶν ἐκ συμβάσεων ταῦτα εἰσπράττονται κατὰ τὰς ὑπὸ τῆς συμβάσεως ὀριζόμενας πρόσθεσις καταβολῆς αὐτῶν εἴτε ἐν ὅλῳ εἴτε κατὰ δόσεις.— Προκειμένου περὶ χρεῶν πληρωτέων εἰς δόσεις αἱ ἐντὸς τῶν ἐπομένων τῆς χρήσεως τοῦ ἔτους τῆς βεβαιώσεως πληρωτέαι δόσεις ἀποτελοῦσιν ἔσοδον τοῦ Προϋπολογισμοῦ τοῦ ἔτους τῆς πληρωμῆς αὐτῶν βεβαιούμενον ἐντὸς τοῦ πρώτου μηνὸς ἐκάστου οἴκου. ἔτους.— Ἡ ὑπὸ τῶν φορολογουμένων προκαταβολὴ μὴ ληξιπροθέσμου δόσεως οὐδεμίαν συνεπάγεται ἔκπτωσιν ἐπὶ τοῦ ὀφειλομένου ποσοῦ.

ΚΕΦ. Β'.— *Γενικὴ πρόσκλησις καὶ ἀτομικαὶ εἰδοποιήσεις ὀφειλετῶν.*

4.— Ἄμα τῇ κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις βεβαιώσει εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον ποσοῦ τινος ὡς δημοσίου ἔσοδου, ὁ Διευθυντὴς τοῦ Ταμείου ὑποχρεούται ἐπὶ πεῖθ. ποινῇ νὰ συντάξῃ καὶ ἀποστείλῃ πρὸς τὸν ὀφειλέτην, δυνάμενος καὶ νὰ κοινοποιήσῃ ταύτην, ἀτομικὴν εἰδοποίησιν, περιέχουσαν τὸ εἶδος τοῦ χρέους, τὸ ποσὸν αὐτοῦ καὶ τὴν χρῆσιν εἰς ἣν τοῦτο ἀνήκει. Ἡ εἰδοποίησις αὕτη ἀποστέλλεται πρὸς τὸν ὀφειλέτην εἴτε διὰ δημοσίου εἰσπράκτορος, εἴτε δι' ὑπαλλήλου τοῦ ταμείου, εἴτε δι' ὀργάνου τῆς Χωροφυλακῆς ἢ τῆς Ἀστυνομίας εἴτε διὰ τοῦ Ταχυ-

1. Τὸ ἐδάφ. Β' ἀφορῶν τὸν ὀρισμὸν πληρωμῆς κατὰ δόσεις ὑπὸ τῶν ποινικῶν καὶ διοικ. δικαστηρίων, ὅρα ἐν Κώδικι Ποιν. Δικονομίας, ἐκδ. Δ. σ. 247.

δρομείου.—Παρ' ἐκάστω Ταμείῳ τηρεῖται ὑπὸ πειθ. εὐθύνην τοῦ Διευθυντοῦ αὐτοῦ ἴδιον βιβλίον ἐμφαῖνον τὴν ἔκδοσιν καὶ ἀποστολὴν τῶν ἀτομικῶν εἰδοποιήσεων.

5.—Προκειμένου περὶ ὀφειλετῶν ἐξ ἀμέσων φόρων, τῆς κατὰ τὸ προηγ. ἄρθρον ἀτομικῆς πρὸς ἓνα ἕκαστον ὀφειλέτην εἰδοποιήσεως, προηγείται γενικὴ αὐτῶν πρόσκλησις ἢ ἐπὶ πειθαρχ. ποινῇ, ὑποχρεοῦται νὰ συντάξῃ ὁ Δ/τῆς τοῦ ταμείου ἅμα τῇ ἐκάστοτε εἰς τὸ ταμειῶν του βεβαιώσει τῶν φόρων τούτων καὶ ἢν ἀπευθύνει πρὸς τοὺς φορολογουμένους διὰ τοῦ προσφορωτέρου κατὰ τὴν κρίσιν του μέσου. Ὡς τοιοῦτον μέσον δύναται νὰ χρησιμεύσῃ ἢ ἀποστολὴ τῆς γενικῆς προσκλήσεως εἰς τοὺς Προέδρους τῶν Κοινοτήτων διὰ τὴν ἐπ' ἐκκλησίαις ἀνάγνωσιν ἢ τοιχοκόλλησιν αὐτῆς εἰς τὸ Κοιν. Κατάστημα καὶ τὰ δημοσιώτερα μέρη τῆς Κοινότητος ὡς καὶ διὰ τοῦ ἡμερησίου ἢ περιοδικοῦ τύπου δημοσιεύσεως αὐτῆς, ἣτις πάντως ἀπαιτεῖται προκειμένου περὶ πόλεως ἄνω τῶν 10.000 κατοικῶν. Διὰ τῆς γενικῆς ταύτης προσκλήσεως ὁ Δ/τῆς τοῦ ταμείου γνωστοποιεῖ εἰς τοὺς φορολογουμένους τὴν γενομένην εἰς τὸ ταμειῶν του βεβαίωσιν τῶν φόρων, τὰς προθεσμίας κατ' ἃς οὗτοι τυγχάνουν πληρωτέοι εἴτε ἐν ὄλῳ εἴτε κατὰ δόσεις, καὶ προσκαλεῖ αὐτοὺς ὡς προσέλθουν εἰς τὴν ἐμπρόθεσμον καταβολὴν αὐτῶν.—Εἰς τοὺς ἐκ τῶν φορολογουμένων μὴ προσελθόντας εἰς πληρωμὴν κατ' ἀκολουθίαν τῆς γενικῆς προσκλήσεως, ὁ Δ/τῆς τοῦ ταμείου ἐκδίδει καὶ ἀποστέλλει ἀτομικὰς ἐνὶ ἐκάστω εἰδοποιήσεσι κατὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 4 ὀριζόμενα.—Εἰς τοὺς ὀφειλέτας ἐκ φόρων κατὰ δόσεις καταβαλλομένων, τοιαῦτα ἀτομικὰ εἰδοποιήσεσι ἀποστέλλονται ἐφάπαξ ἐπὶ τῇ μὴ ἐμπροθέσμῳ καταβολῇ τῆς ἀπαιτητῆς δόσεως.

6.—Ὄφειλέται τοῦ Δημοσίου ἐξ ἐνοικίων οἰωνδήποτε προσόδων ἢ χρέους τοῦ ὁποίου ἢ βεβαίωσις στηρίζεται εἰς χρεωστικὰς ὁμολογίας ἢ συμβάσεις ἢ δικαστικὰς καὶ διοικ. ἀποφάσεις ρητῶς ὀριζούσας τὸν χρόνον τῆς πληρωμῆς αὐτοῦ, εἴτε εἰς τὸ ὅλον, εἴτε εἰς δόσεις, οὐδαμῶς προσκαλοῦνται πρὸς πληρωμὴν τῶν χρεῶν τῶν τούτων διὰ γενικῆς ἢ εἰδικῆς προσκλήσεως. Ἡ παράλειψις συντάξεως ἢ ἀποστολῆς γενικῆς ἢ εἰδικῆς προσκλήσεως, κατὰ τὰ ἄρθρα 4 καὶ 5 τοῦ παρόντος, οὐδεμίαν ἀσκεῖ ἐπίδρασιν ἐπὶ τοῦ κύρους τῶν κατὰ τοῦ ὀφειλέτου λαμβανομένων ἀναγκαστικῶν μέτρων, συνεπάγεται ὁμως τὴν κατὰ τὰ ἄρθρα 4 καὶ 5 τοῦ παρόντος νόμου πειθαρχικὴν δίωξιν τοῦ ὑπαιτίου.

ΚΕΦ. Γ'.—Υπερῆμερία ὀφειλετῶν καὶ συνέπειαι αὐτῆς.

7¹.—1. Ἀπὸ 1ης Ἀπριλίου 1935 ὁ τόκος ὑπερῆμερίας τῶν πρὸς τὸν Δημόσιον χρεῶν ὀρίζεται γενικῶς εἰς 60 λεπτὰ ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν δι' ἕκαστον μέχρι ἐξοφλήσεως μῆνα καθυστερήσεως.—2. Ὁ ὑπολογισμὸς τοῦ τόκου ὑπερῆμερίας γίνεται ὡς ἐξῆς: Α') Ἐπὶ παντός ἐν γενεῖ φόρου ὁ τόκος ὑπερῆμερίας ὑπολογίζεται ἀπὸ τῆς λήξεως τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους, ἐντός τοῦ ὁποίου ἐβεβαιώθη οὗτος ὡς δημόσιον ἔσοδον. Προκειμένου εἰδικῶς περὶ ὀφειλῶν ἐκ φόρων παρακρατηθέντων ἢ εἰσπραχθέντων διὰ

1. Ὡς ἐτροπ. δι' ἄρθρ. 9 ἀναγκ. ν. 30 Μαρτ. 1935.

λογαριασμόν τοῦ Δημοσίου ὁ τόκος ὑπερῆμερίας ὑπολογίζεται ἀπὸ τῆς, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῶν κειμένων νόμων, ὑποχρεώσεως διὰ τὴν καταβολὴν τῶν φόρων τούτων εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον.—Ἐπὶ εἰσαγωγικῶν τελῶν ἐμπορευμάτων ὑπὸ ἀποταμίευσιν ὁ τόκος ὑπερῆμερίας ὑπολογίζεται ἀπὸ τῆς ἐπομένης τῆς λήξεως τοῦ, συμφώνως τοῖς τελωνειακοῖς νόμοις, ὀριζομένου ὁρίου διαρκείας ἀποταμιεύσεως, τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 63 τοῦ νόμου 1165 ὀριζομένης προσκλήσεως ἀπαιτουμένης μόνον διὰ τὴν παραλαβὴν ἢ ἐξαγωγὴν τῶν ἐν ἀποταμιεύσει ἐμπορευμάτων ἢ ἐκποίησιν αὐτῶν κατὰ τὰ ἐν τῷ αὐτῷ ἄρθρῳ ὀριζόμενα.—Β') Ἐπὶ ὀφειλῶν δημοσίων ὑπολόγων ἐκ καταλογισμοῦ ὁ τόκος ὑπερῆμερίας ὑπολογίζεται, ἐπὶ μὲν παραλείψεως εἰσαγωγῆς τῶν εἰσπράξεων ἀφ' ἧς ὀφείλει νὰ εἰσαγάγῃ ὁ ὑπόλογος τὰ εἰσπραχθέντα εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον, ἐπὶ δὲ ἔλλειμματος ἀπὸ τῆς ἡμέρας καθ' ἣν ἐξηκριβώθη ὅτι ἔλαβε χώραν τὸ ἔλλειμμα, καὶ τῆς ἐξακριβώσεως ταύτης οὔσης ἀδύνατου, ἀφ' ἧς ἀνεκαλύφθη κατὰ τὴν ἐπιθεώρησιν ἢ τὴν παράδοσιν τὸ ἔλλειμμα. Εἰς τὴν περίπτωσηὴν ἢ ἐξακριβώσεως τοῦ ἔλλειμματος γίνεται μετὰ τὴν λήξιν τοῦ οικονομικοῦ ἔτους, εἰς τὴν διαχείρισιν τοῦ ὁποίου ἀναφέρεται τὸ ἔλλειμμα, εἶναι δὲ ἀδύνατος ὁ προσδιορισμὸς τῆς ἡμέρας καθ' ἣν ἔλαβε χώραν τοῦτο, ὁ τόκος ὑπερῆμερίας ὑπολογίζεται ἀπὸ τῆς λήξεως τοῦ οικονομικοῦ ἔτους τῆς διαχείρισεως.—Ὁ ὑπόλογος ἀπαλλάσσεται τῶν τόκων ὑπερῆμερίας, ἐφ' ὅσον ἤθελεν ἀποδείξει ὅτι ἡ παράλειψις ἢ τὸ ἔλλειμμα δὲν ὀφείλεται εἰς δόλον ἢ βαρῆσαν αὐτοῦ ἀμέλειαν.—3. Ἐπὶ ὀφειλῶν ἐκ συμβάσεων τὸ ποσοστὸν τοῦ ὀφειλομένου τόκου ρυθμίζεται διὰ τῶν οἰκείων συμβάσεων κατὰ τὰς ἐκάστοτε εἰδικὰς περὶ αὐτῶν διατάξεις, ὑπολογίζεται δὲ ἀφ' ἧς τὸ κεφάλαιον τῆς ὀφειλῆς καθίσταται κατὰ τὴν σύμβασιν ἀπαιτητὸν εἴτε ἐν ὅλῳ εἴτε ἐν μέρει, ἐκτὸς ἐὰν ἄλλως ὀρίζεται ἐν τῇ συμβάσει νομίμως.—4. Διὰ τὸν ὑπολογισμόν τοῦ τόκου εἰς πάσας τὰς περιπτώσεις τοῦ παρόντος ἄρθρου, ἐφ' ὅσον ἡ καθυστέρησις εἶναι ἴση ἢ μικροτέρα τῶν 15 ἡμερῶν οὐδὲν ὑπολογίζεται, ἐφ' ὅσον δ' εἶναι μεγαλειτέρα τῶν 15 ἡμερῶν, λογίζεται ὡς ὀλόκληρος μῆν.

8'.—Ἐκτὸς τῶν κατὰ τὰ ἀνωτέρω τόκων ὑπερῆμερίας οἱ ὀφειλῆται τοῦ Δημοσίου μὴ καταβάλλοντες τὸ πρὸς τὸ Δημόσιον χρέος τῶν ἐντὸς δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς λήξεως τοῦ οἴκον. ἔτους, καθ' ὃ τοῦτο ἐβεβαιώθη ὡς δημόσιον ἔσοδον, ὑπόκεινται εἰς πρόσθετα τέλη ἐφ' ἅπασι ἴσα πρὸς 10 ο/ο ἐπὶ τοῦ ὀφειλομένου χρέους.

9.—Εἰς τόκους ὑπερῆμερίας καὶ πρόσθετα τέλη ἐπὶ καθυστερήσει πληρωμῆς, δὲν ὑπόκεινται ὁ φόρος πρὸς ἐξυπηρέτησιν τοῦ δανείου ὑδρεύσεως, μέχρι τῆς 31 Ἰουλ. 1931, τὰ δικαστικά ἔξοδα καὶ τέλη, αἱ χρημ. ποιναὶ καὶ τὰ πρόστιμα τὰ ὑπὸ τῶν ποινικῶν ἢ διοικ. δικαστηρίων ἐπιβαλλόμενα ὡς καὶ τὰ ὑπὸ τῶν δημοσίων ταμείων εἰσπραττόμενα ἔσοδα ὑπὲρ Δήμων, Κοινοτήτων, εἰδικῶν ταμείων καὶ ἐν γένει νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου. Εἰς πρόσθετα τέλη δὲν ὑπόκεινται αἱ ἀπαιτήσεις τοῦ Δημοσίου ἐξ εἰσαγωγικῶν δασμῶν καὶ λοιπῶν τελῶν

ἐμπορευμάτων ὑπὸ ἀποταμίευσιν.—«Διὰ Διατ., προτάσει τοῦ Ὑπουργ. Συμβουλίου, δύναται νὰ μεταβῆται τὸ ποσοστὸν τοῦ τόκου ὑπερημερίας τῶν πρὸς τὸ Δημόσιον χρεῶν, οὐδέποτε ὅμως δύναται τοῦτο νὰ ὀρισθῆ μικρότερον τοῦ ἰσχύοντος ἐκάστοτε ἐπισήμου προεξοφλητικοῦ τόκου»¹.

10.—Ἐνα μῆνα ἀπὸ τῆς βεβαίωσης εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον τοῦ χρέους, ἢ, προκειμένου περὶ χρεῶν καταβαλλομένων εἰς δόσεις, 5 ἡμέρας ἀπὸ τῆς παρόδου τῆς πρὸς πληρωμὴν ἐκάστης δόσεως προθεσμίας, ὁ Δ/τῆς τοῦ ταμείου δικαιούται εἰς τὴν λῆψιν ἀναγκαστικῶν μέτρων κατὰ τῶν καθυστερούντων ὀφειλετῶν.

11.—Προκειμένου κατ' ἐξαιρέσειν περὶ ὀφειλετῶν ὑπόπτων φυγῆς ἢ καὶ γενικῶς ἐὰν ἐκ τῆς μὴ ἀμέσου λήψεως τῶν ἀναγκαστικῶν μέσων ὑπάρχει κίνδυνος ζημίας τοῦ Δημοσίου, ὁ Δ/τῆς τοῦ Ταμείου δικαιούται νὰ προέλθῃ εἰς τὴν λῆψιν ἐξαναγκαστικῶν μέτρων καὶ πρὶν ἢ παρέλθουν αἱ προθεσμίαι τοῦ προηγ. ἄρθρου καὶ πρὸ πάσης ἀκόμη προσκλήσεως, δέον ὅμως νὰ ἔχη πρὸς τοῦτο σύμφωνον τὴν γνώμην τοῦ Εἰρηνοδίκου καὶ τῆς Ἀστυν. Ἀρχῆς προκειμένου περὶ τοῦ μέτρου τῆς προσωπικῆς κρατήσεως, τοῦ Εἰρηνοδίκου δὲ καὶ τοῦ Οἴκου. Ἐφόρου προκειμένου περὶ κατασχέσεως.—Περὶ τῆς ἀποφάσεως ταύτης συντάσσεται πρωτόκολλον.—Ὁ οὕτω διωκόμενος ὀφειλέτης δύναται ν' ἀπαλλαγῆ τῆς προσωπικῆς κρατήσεως δίδων ἐμπράγματον ἀσφάλειαν ἢ ἐγγυητικὴν ἐπιστολὴν Τραπεζῆς. Προκειμένου περὶ χρέους οὐχὶ ἀνωτέρου τῶν 20,000 δραχμῶν δύναται νὰ γίνῃ δεκτὴ καὶ προσωπικὴ ἐγγύησις ἀξιοχρέου, κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Δ/τοῦ τοῦ ταμείου, ἐγγυητοῦ.

ΚΕΦ. Δ'.—Διοικητικὴ ἐκτέλεσις.

12.—Καταναγκαστικὰ μέσα.—Τὰ πρὸς εἰσπραξίν τῶν δημοσίων ἐσόδων ἐφαρμοζόμενα καταναγκαστικὰ μέσα εἶναι τὰ ἑξῆς: 1) Κατάσχεσις κινήτων, εἴτε εἰς χεῖρας τοῦ ὀφειλέτου, εἴτε καὶ εἰς χεῖρας τρίτου. 2) Κατάσχεσις ἀκινήτων καὶ 3) Προσωπικὴ κράτησις.—Ἡ χρῆσις τῶν ἐξαναγκαστικῶν τούτων μέσων ἐναπόκειται εἰς τὴν κρίσιν τοῦ καταδιώκοντος Δ/τοῦ τοῦ Ταμείου δυναμένου νὰ ἐφαρμόσῃ ταῦτα κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου, εἴτε ἀθροιστικῶς εἴτε ἐν ἑκάστον κατὰ τὴν ἐλευθέραν αὐτοῦ ἐκλογὴν. Ἐπὶ ἐσόδων, ὧν ἡ εἰσπραξις εἶνε ἀνατεθειμένη εἰς Τελωνεῖα, τὴν ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου ὀριζομένην ἐν τῇ διοικητικῇ ἐκτέλεσει ἀρμοδιότητα τοῦ διευθυντοῦ τοῦ ταμείου ἀσκεῖ ὁ Τελωνεὺς τοῦ τελωνείου.¹

1. Ἡ ἐντὸς « » παράγρ, τίθεται ὡς ἐτροπ. δι' ἄρθρ. 11 ἀναγκ. ν. 30 Μαρτ. 1935.—Κατὰ δὲ τὸ ἄρθρ. 21 § 3 ν.δ. 6 Ἰουλ. 1933 «περὶ παροχῆς φορολ. διευκολύνσεων κλπ.», κυρωθέντος διὰ ν. 5940: «Ἡ διατάξις τοῦ ἄρθρ. 9 τοῦ ν. περὶ εἰσπράξεως τῶν δημοσίων ἐσόδων περὶ ἐπιβολῆς προσθέτων τελῶν ἐν περιπτώσει ὑπερημερίας δὲν ἔχει ἐφαρμογὴν ἐν τῇ εἰσπράξει ἐσόδων τρίτων εἰσπραττομένων κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου περὶ εἰσπράξεως τῶν δημοσίων ἐσόδων».

1. Ἄρθρ. 17 ν. δ. 6 Ἰουλ. 1933 «περὶ φορολ. διευκολύνσεων κλπ.», κυρ. διὰ ν. 5940:

«1. Ἡ πέραν τῶν νομίμων προθεσμιῶν καταβολὴ τῶν παρὰ τοῖς Δη-

Α' Κατάσχεσις κινητῶν εἰς χεῖρας τοῦ ὀφειλέτου.

13.—Ἡ κατάσχεσις τῶν κινητῶν εἰς χεῖρας τοῦ ὀφειλέτου ἐνεργεῖται παραγγελία τοῦ Δ/τοῦ τοῦ Ταμείου παρὰ τῶν δικαστικῶν ἢ ποινικῶν κλητῆρων, τῶν εἰσπρακτῶρων ἢ καὶ ὑπαλλήλων τοῦ Ταμείου, ἐπὶ παρουσίᾳ δημοσίου τινὸς ἢ δημοτικοῦ ἢ κοινοτ. ὑπαλλήλου ἢ Συμβούλου Κοινότητος ἢ μάρτυρος. Ἐν ἀρνήσει τινὸς τούτων, μετὰ προηγ. πρόσκλησιν, ὁ πρὸς κατάσχεσιν ἐνεργεῖ μόνος, διώκεται δὲ ὁ ἀρνούμενος κατὰ τὸ ἄρθρον 164 Ποιν. Ν.—Προκειμένου περὶ ἐσόδων, ἢ εἰσπραξις τῶν ὁποίων ἀνετέθη εἰς εἰσπράκτορα δύναται αὐτός, ἐκτὸς τῆς ἔδρας τοῦ Ταμείου, νὰ ἐνεργήσῃ κατάσχεσιν κινητῶν καὶ οἰκοθεν ἐκτὸς ἐὰν περὶ τοῦ ἐναντίου ὑπόρχῃ ρητὴ ἔγγραφος ἐντολὴ τοῦ Δ/τοῦ τοῦ Τα-

μοσίοις Ταμείοις ἢ Τελωνείοις βεβαιωμένων ἐσόδων τοῦ Δημοσίου, ὡς καὶ ἢ ἀναστολὴ τῶν ὑπὸ τῶν διευθυντῶν τῶν ταμείων ἢ τῶν τελωνῶν ἐπισημομένης ἀναγκαστικῆς κατὰ τῶν ὀφειλετῶν τοῦ Δημοσίου ἐκτελέσεως δύναται νὰ συγχωρηθῇ μόνον ἀποφάσει τοῦ Ὑπ. Οἰκονομικῶν προκειμένου περὶ χρέους μὴ ὑπερβαίνοντος τὰς 20.000 δραχμῶν, προκειμένου δὲ περὶ χρέους ἀνωτέρου ποσοῦ ἀποφάσει τῆς ὑπὸ τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 8 ν. 5420 ὀριζομένης ἐπιτροπῆς καὶ κατὰ τὴν ὑπὸ τῶν παρ. 3 ἕως 6 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου, ὡς ἐτροποποιήθη, ὀριζομένην διαδικασίαν, τῆς παραγράφου ὁμοῦς 4 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου ν. 5420 ἰσχυροῦσης διὰ τὰς κατὰ τὸ παρὸν μόνον ἄρθρον περιπτώσεις, ὡς αὕτη εἶχε πρὸ τῆς διὰ τοῦ ἄρθρου 1 § 6 ν. 5671 τροποποιήσεως τῆς.—2. Προκειμένου περὶ χρέους ἐξ ἐμμέσων φόρων καὶ ἐν γένει ἐσόδου ὑπαγομένου ὡς πρὸς τὴν βεβαίωσιν αὐτοῦ εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῆς διευθύνσεως ἐμμέσων φόρων καὶ μονοπωλίων τοῦ Ὑπ. Οἰκονομικῶν, τῆς ὡς ἄνω ἐπιτροπῆς μετέχουν καὶ ὁ διευθυντῆς τῶν ἐμμέσων φόρων καὶ μονοπωλίων μετὰ τοῦ ἀρμοδίου ὡς ἐκ τοῦ εἴδους τοῦ ἐσόδου τμηματάρχου τοῦ Ὑπ. Οἰκονομικῶν ἢ οἱ νόμιμοι ἀναπληρωταὶ τούτων.—Χρῆν εἰσηγητοῦ ἄνευ ψήφου καὶ γραμματέως τῆς ἐπιτροπῆς διὰ τὴν κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον ἀρμοδιότητα αὐτῆς ἐκτελεῖ ὁ παρὰ τῇ τμήματι τῆς εἰσπράξεως τῶν δημοσίων ἐσόδων τῆς γεν. διευθύνσεως δημοσίου λογιστικοῦ ἀρμόδιος εἰσηγητής.—3. Ἡ ἐπιτροπὴ δύναται νὰ καθορίξῃ καὶ τὴν εἰς δόσεις καταβολὴν τοῦ ὀφειλομένου χρέους, ἐντὸς ὁμοῦς πάντως τῆς χρήσεως τοῦ οἴκον. ἔτους, καθ' ὃ ἐκδίδεται ἢ περὶ τούτου ἀποφάσις αὐτῆς.—4. Ἡ ἐκτέλεσις τῶν ἀποφάσεων τῆς ἐπιτροπῆς ἐνεργεῖται διὰ τῆς γεν. διευθύνσεως δημοσίου λογιστικοῦ δικαιουμένου τοῦ Ὑπ. Οἰκονομικῶν νὰ τροποποιήσῃ ταῦτα ἐπὶ τὸ αὐστηρότερον.—5. Ἡ κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον ἀναστολὴ ἐκτελέσεως ἢ ἔγκρισις πληρωμῆς τοῦ χρέους εἰς δόσεις δὲν ἀπαλλάσσει τὸν ὀφειλέτην τῶν κατὰ τὸν νόμον περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων συνειπῶν τῆς ὑπερῆμερίας.—6. Διὰ τὴν ἐφεξῆς ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ ἐδ. 1 τοῦ ἄρθρου 65 τοῦ νόμου περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων, διατηρουμένων ἐν ἰσχύϊ κατὰ τὰ λοιπά, προκειμένου περὶ χρέους ἄνω τῶν 20.000 δρχ. καὶ ὅπου ἀπαιτεῖται ἀπόφαισις τοῦ Ὑπ. Οἰκονομικῶν προσαπαιτεῖται ἐφεξῆς καὶ σύμφωνος ἀπόφαισις τῆς κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον ἐπιτροπῆς».

μείου.—Περὶ τῆς κατασχέσεως συντάσσεται ἕκθεσις περιγράφουσα συνοπτικῶς τὰ κατασχεθέντα καὶ ἀναφέρουσα τὴν κατ' ἐκτίμησιν τοῦ κατασχόντος καὶ τοῦ συμπρόκτοντος ἀξίαν αὐτῶν.—Ἐὰν ἡ ἐκτίμησις τῆς ἀξίας τῶν κατασχομένων κινητῶν ἀπαιτῆ εἰδικῶς γνώσεις δύναιται ὁ διευθυντὴς τοῦ ταμείου νὰ διορίσῃ πραγματογνώμονα, ὅστις χρῆσιμεῖται καὶ ὡς μάρτυς.—Ἡ ἕκθεσις αὕτη ὑπογράφεται ὑπὸ τοῦ ἐνεργήσαντος τὴν κατάσχεσιν, τοῦ συμπράξαντος τυχὸν ὑπαλλήλου ἢ μάρτυρος καὶ τοῦ τυχὸν παρόντος καὶ θέλοντος νὰ ὑπογράψῃ ὀφειλέτου.—Ἀντίγραφον τῆς ἕκθέσεως κοινοποιεῖται ὑπὸ τοῦ κατασχόντος, ἐπὶ πειθ. ποινῇ καὶ ἀποζημιώσει τοῦ Δημοσίου, πρὸς τὸν ὀφειλέτην, καὶ ἂν οὗτος ἦτο παρὼν κατὰ τὴν κατάσχεσιν ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κατασχέσεως μὴ συμπεριλαμβανομένης.—Ἡ προθεσμία αὕτη παρεκτείνεται ἐπὶ δέκα ἡμέρας διὰ τοὺς κατοικοῦντας ἐκτὸς τῆς περιφερείας τοῦ Πρωτοδικείου τοῦ τόπου τῆς κατασχέσεως.

14.—Ἐὰν ὁ ἐκτελῶν εὖρη κεκλεισμένας τὰς θύρας ἢ τὰ περιέχοντα τὰ κινητὰ πράγματα δοχεῖα, ἀρνοῦνται δὲ τὸ ἀνοίγμα αὐτῶν οἱ δικαιοῦχοι, δύναιται νὰ ἐκβιάσῃ τοῦτο μόνον παρουσία τοῦ Εἰρηνοδίκου ἢ Ἀστυνομίου ἢ τοῦ Δημάρχου ἢ Προέδρου Κοινότητος ἢ τῶν νομίμων αὐτῶν ἀναπληρωτῶν. Ὁ ἀναπληρωτὴς τοῦ ἀστυνομίου δεόν ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ νὰ ἦ τοῦλάχιστον ὑπαξιωματικὸς.

15.—Προγενεστέρα κατάσχεσις οἰαδήποτε δὲν ἐμποδίζει τὴν κατὰ τὸν παρόντα νόμον ἐκτέλεσιν, οὐδὲ ἡ παρὰ τοῦ Δημοσίου ἐνέργεια κατασχέσεως ἐμποδίζει τὴν παρ' ἄλλων τοιαύτην. Οὐδὲ ἡ τυχὸν ἀναγγελία τινὸς τεκμηριοῦ παραιτήσιν ἐκ τῆς κατασχέσεως.—Κατὰ τὰς περιπτώσεις ταύτας εἰς ἀπόληψιν δικαιωμάτων ἐκτέλεσεως δικαιούται μόνον ἐκεῖνος ἐπισπεύσει τοῦ ὁποίου ἐπεραιώθη ἡ κατακύρωσις.

16.—Ὁ ὀφειλέτης ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς κατασχέσεως ἐφ' ὅσον ἦτο παρὼν, ἢ, ἐὰν ἦτο ἀπών, ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως αὐτῷ τῆς ἐπὶ ταύτῃ ἕκθέσεως, στερεῖται τοῦ δικαιώματος τῆς ἀπαλλοτριώσεως ἢ ὀπωσθήποτε διαθέσεως τῶν κατασχεθέντων πραγμάτων, πᾶσα δὲ τοιαύτη πρᾶξις γινομένη ἄνευ ἐγγράφου συγκαταθέσεως τοῦ Δ/ντοῦ τοῦ Ταμείου εἶναι ἄκυρος αὐτοδικαίως.

17.—Ἐὰν τὰ κατασχεθέντα κινητὰ συνίστανται εἰς κυκλοφοροῦν νόμισμα, γίνεται ἄμεσος αὐτῶν ὑπὸ τοῦ κατασχόντος εἰσαγωγή εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον, ἐπὶ τῇ ἐκδόσει ἀποδεικτ. παραλαβῆς εἰς πίστωσιν τοῦ ὀφειλέτου, γραμματίου δὲ παρακαταθήκης ὑπὲρ αὐτοῦ διὰ τὸ τυχὸν πλεονάζον ποσόν, μετὰ τὴν προαφαίρεσιν τῶν ἐξόδων ἐκτέλεσεως, ἐφ' ὅσον ὁ ὀφειλέτης δὲν εἶναι παρὼν ἢ δὲν δέχεται ὅπως ἀποδοθῇ αὐτῷ τοῦτο ἄμέσως.—Πάντα τὰ λοιπὰ κατασχεθέντα κινητὰ παραδίδονται εἰς τὸν Πρόεδρον τῆς Κοινότητος τοῦ τόπου τῆς κατασχέσεως, ἢ τὸν ἀρμόδιον συμβολαιογράφον πρὸς ἐκτέλεσιν, ἢ τὸν Εἰρηνοδίκην τῆς περιφερείας ἢ Γραμματέα τοῦ Εἰρηνοδικείου, ἐὰν δὲ τις τούτων ἀρνήται τὴν παραλαβὴν διορίζεται ὑπὸ τοῦ κατασχόντος φύλαξ ὑπ' εὐθύνην τῶν ἀδικαιολογήτως ἀρνηθέντων τὴν παραλαβὴν.—Περὶ τῆς ἀρνήσεως ὡς καὶ τοῦ ἐπὶ ταύτῃ διορισμοῦ εἰδικοῦ φύλακος, συντάσσεται ὑπὸ τοῦ κατασχόντος καὶ τοῦ μετ' αὐτοῦ τυχὸν συμπράξαντος εἰς τὴν ἐνέργειαν τῆς

κατασχέσεως, πρωτόκολλον ὑποβαλλόμενον μετὰ τῆς ἐκθέσεως τῆς κατασχέσεως εἰς τὸν ἐπισπεύδοντα Δ/τὴν τοῦ Ταμείου.—Ἐν ἡ περιπτώσει συνεπεῖα προηγουμένης κατασχέσεως ἔχουν ἤδη παραδοθῆ τὰ κατεσχημένα εἰς μεσεγγυοῦχον, δὲν ἀφαιροῦνται τὰ κατασχεθέντα ἀλλὰ κοινοποιεῖται εἰς τοῦτον ἡ κατάσχεσις, ἀπὸ δὲ τῆς κοινοποιήσεως εἶναι ὑπεύθυνος εἰς φύλαξιν δι' ἑκατέραν τῶν κατασχέσεων μέχρι πέρας τῆς ἐκτελέσεως θιατέρας τούτων. Ἡ παράγρ. δ' τοῦ ἀρθροῦ 888 Πολ. Δικ. ἰσχύει καὶ ἐν προκειμένῳ τηρουμένης τῆς ἐν ἀρθρῳ 20 ἔδαφ. τελευταίον διαδικασίας.—Ἀντικείμενα ὧν ἡ μεταφορὰ λόγῳ τοῦ ὄγκου ἢ τῆς ἰδιότητος αὐτῶν εἶναι δυσχερῆς ἢ δὲν δύναται νὰ ἐνεργηθῆ ἄνευ βλάβης αὐτῶν ἐπιτρέπεται ν' ἀφεθῶσιν ἐπὶ τόπου σφραγιζομένων τῶν ἀποθηκῶν ἢ δοχείων καὶ διοριζομένου ἐν ἀνάγκῃ φύλακος ὑπὸ τοῦ κατασχόντος, τῇ ἐντολῇ τοῦ Δ/τοῦ τοῦ Ταμείου. Ἡ φύλαξις ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ δύναται ν' ἀφεθῆ καὶ εἰς τὸν ὀφειλέτην.

18.—Ὁ φύλαξ εἶναι ὑπεύθυνος ὡς θεματοφύλαξ διὰ πᾶσαν ἀμέλειαν περὶ τὴν φύλαξιν, ὑποχρεούμενος διὰ τὴν ἐν καιρῷ πρὸς τὸν ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ παράδουσιν τῶν κατασχεθέντων, καὶ ἂν ταῦτα παρήγαγον καρποῦς, δίδει λόγον περὶ αὐτῶν.

19.—Ἡ κατάσχεσις ἀσυγκομιστῶν καρπῶν, θεωρουμένων διὰ τὴν κατάσχεσιν ὡς κινητῶν, ἐνεργεῖται ὡς ἀνωτέρω τηρουμένης τῆς διατάξεως τοῦ ἀρθροῦ 917 Πολ. Δικ. Ταῦτα παραλαμβάνονται μετὰ τὴν συγκομιδὴν καὶ παραδίδονται ὡς ἐν ἀρθρῳ 17.

20.—Τῆς κατασχέσεως ἐξαιροῦνται: 1) Τὰ ἱμάτια ἐν γένει ὡς κα αἱ κλῖναι, κλινοστρωμαῖα, κλινοσκεπάσματα τοῦ ὀφειλέτου καὶ τῶν μετ' αὐτοῦ συνοικούντων μελῶν τῆς οἰκογενείας του. Τὰ οἰκιακὰ τοῦ ὀφειλέτου σκευῆ, οὐχὶ ὅμως καὶ τὰ ἐπιπλα.—2) Ἡ ἐπὶ 10 ἡμέρας ἀναγκαῖα διατροφή, εἴτε εἰς εἶδος εἴτε εἰς χρήματα, τοῦ ὀφειλέτου καὶ τῶν μετ' αὐτοῦ συνοικούντων μελῶν τῆς οἰκογενείας του.—3) Ἐπὶ χειροτεχνῶν τὰ πρὸς ἄσκησιν τοῦ ἐπιτηδεύματος αὐτῶν ἀναγκαῖα ἐργαλεῖα.—4) Ἐπὶ ἐπιστημόνων καὶ λογίων τὰ πρὸς ἄσκησιν τοῦ ἐπαγγέλματος ἢ τῆς ἀσχολίας αὐτῶν ἀπαραίτητα ἐργαλεῖα καὶ βιβλία.—5) Ἐπὶ ἀγροτῶν δύο ἀροτριῶντα καὶ ἐν μεταγωγικῶν ζῶον, 10 αἰγοπρόβατα, τὰ πρὸς καλλιέργειαν ἀναγκαῖα ἐργαλεῖα καὶ ὁ διὰ τὴν σπορὰν ἀπαιτούμενος σπόρος ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ περιόδου σπορᾶς, πάντα κατ' ἐκλογὴν τοῦ ὀφειλέτου.—6) Ὅσα δὲν ὑπόκεινται εἰς κατάσχεσιν κατὰ τὰς διατάξεις τῆς Πολιτ. Δικον. ἢ ἄλλων εἰδικῶν νόμων, ἐφ' ὅσον δὲν ἀντιτίθενται εἰς τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ παρόντος.—Ἐν περιπτώσει διαφωνίας μετὰ τοῦ ὀφειλέτου καὶ τοῦ κατασχόντος ὡς πρὸς τὸ ἀναγκαῖον ἢ μὴ τῶν ἐν ταῖς παραγράφαις 3—5 ἀντικειμένων, ταῦτα κατάσχονται μὲν ἀλλὰ παρακατατίθενται παρὰ τῷ ὀφειλέτῃ φέροντι πάσας τὰς εὐθύνας τοῦ μεσεγγυοῦχου, ἢ δὲ διαφορὰ λύεται ὑπὸ τοῦ Εἰρηνοδίκου εἰς ὃν δύναται νὰ προσφύγῃ ὁ ὀφειλέτης ἐντὸς πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κατασχέσεως ἢ ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως αὐτῆς τῆς κατασχέσεως, ἐφ' ὅσον ἦτο ἄπῳν, ἐπὶ ποινῇ ἀπαράδεκτου.—Ὁ Εἰρηνοδίκης ὀφείλει ἀπαραίτητως νὰ ἐκδώσῃ τὴν ἐπὶ τῆς προσφυγῆς ἀπόφασιν αὐτοῦ ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν, εἶναι δ' αὕτη ἀμετάκλητος.—Οὐδέποτε συγχωρεῖται κατάσχεσις

πέραν τῶν ἀντικειμένων, ἡ ἀξία τῶν ὁποίων ἐξετιμήθη ἐν τῇ κατασχετηρίῳ ἐκθέσει ὡς διπλασία τῆς δι' ἣν ἡ κατάσχεσις ἀπαιτήσεως τοῦ Δημοσίου. Ἐν διαφωνίᾳ περὶ τὴν καθορισθεῖσαν ἀξίαν ἀκολουθεῖται ἡ αὐτὴ ὡς ἄνω διαδικασία.—Ἡ ἐνώπιον τοῦ Εἰρηνοδίκου διαδικασία εἰς οὐδὲν τέλος ἢ ἐνσημον ἢ οἰανδήποτε ἄλλην εἰσφοράν ὑπόκειται, ἐπιτρέπεται δὲ ἡ ἐνώπιον τούτου παράστασις καὶ μόνου τοῦ αἰτούντος ὡς καὶ ἡ ὑποβολὴ προφορικῆς ἐπι αἰτήσεως συντασσομένης ἐκθέσεως ὅπως ἀτελῶς.

21.—Ὁ Δῖτης τοῦ Ταμείου ἢ ὁ κατὰ τὸ ἄρθρ. 13 παρ. β' εἰσπρακτωρ, ἐκδίδει μετὰ τὴν κατάσχεσιν πρόγραμμα πλειστηριασμοῦ περιέχον 1) τὸ ὄνομα, ἐπώνυμον καὶ κατοικίαν τοῦ ὀφειλέτου, 2) τὸ ποσὸν τῆς ὀφειλῆς καὶ τὴν αἰτίαν αὐτῆς, 3) τὸ εἶδος τῶν κατασχεθέντων, 4) τὴν ἡμέραν καὶ ὥραν τοῦ πλειστηριασμοῦ, 5) τὸν ὑπάλληλον ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ, 6) τὸν τόπον τοῦ πλειστηριασμοῦ καὶ 7) τὴν πρώτην προσφοράν.

22.—Τρεῖς τοῦλάχιστον πλήρεις ἡμέρας πρὸ τῆς ἐνεργείας τοῦ πλειστηριασμοῦ δεόν νὰ τοιχοκολληθῇ τὸ πρόγραμμα εἰς τὸν τόπον τοῦ πλειστηριασμοῦ καὶ νὰ κοινοποιηθῇ πρὸς τὸν ὀφειλέτην.

23.—Ὁ πλειστηριασμός ἐνεργεῖται ἢ ἐν τῇ πρωτεύουσῃ τῆς Κοινότητος ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς ὁποίας ἐγένετο ἡ κατάσχεσις ἢ ἐν τῇ ἔδρᾳ τοῦ παραλαμβάνοντος πρὸς φύλαξιν τὰ κατεσχημένα Συμβολαιογράφου ἢ Εἰρηνοδίκου, εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τῶν ὁποίων ὑπάγεται ἡ πρωτεύουσα τῆς Κοινότητος, καὶ εἰς τὸ σύνθητες μέρος.—Ἐὰν ἡ μεταφορὰ τῶν κατεσχημένων εἰς τὸν τόπον τοῦ πλειστηριασμοῦ εἶναι δυσχερῆς ἢ δύναται νὰ προκύψῃ ζημία ἢ βλάβη κατὰ τὴν ἀνεξέλεγκτον κρίσιν τοῦ Δῖτου Ταμείου, ὁ πλειστηριασμός ἐνεργεῖται ὅπου τὰ κατεσχημένα εὐρίσκονται.—Ὡς ἡμέρα πλειστηριασμοῦ ὀρίζεται ἡμέρα Κυριακῆ, πλην ἐὰν συντρέχῃ περίπτωσις τοῦ ἄρθρ. 24 ἢ 25, καὶ ὥρα 10—12 τῆς μεσημβρίας.—ὑπάλληλος ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὀρίζεται Συμβολαιογράφος ἢ Εἰρηνοδίκης ἢ Γραμματεὺς τοῦ Εἰρηνοδικείου, εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τῶν ὁποίων ὑπάγεται ὁ ὀρισθεὶς τόπος πλειστηριασμοῦ.—Ἐὰν ἡ ἀξία τῶν κατεσχημένων κατὰ τὴν ἐν τῇ ἐκθέσει κατασχέσεως ἐκτίμησιν δὲν ὑπερβαίῃ τὰς 5.000 δρχ., τὸν πλειστηριασμόν δύναται νὰ ἐνεργήσῃ καὶ οἰοσδήποτε ἐκ τῶν ὑπαλλήλων ἢ εἰσπρακτόρων τοῦ Ταμείου παρόντος παντὸς Δημοσίου ἢ Δημοτικοῦ ἢ Κοιν. ὑπαλλήλου ἢ Κοιν. Συμβούλου ἢ ἄστυν. ὀργάνου.

24.—Πράγματα ὑποκειμένα κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ ἐπισπεύδοντος Δῖτου τοῦ Ταμείου ἢ εἰσπρακτορὸς εἰς φθοράν, πλειστηριάζονται ἀμέσως ἢ ἐντὸς βραχείας προθεσμίας ὀριζομένης ἀναλόγως τοῦ κινδύνου. Τοῦ πλειστηριασμοῦ ὁμοῦ δεόν νὰ προηγήται πάντοτε πράξις δημοσιότητος αὐτοῦ εἴτε δι' ἀμέσου πρὸ τοῦ πλειστηριασμοῦ κηρύξεως εἴτε διὰ τοιχοκολλήσεως προγράμματος ἐν τῷ τόπῳ τοῦ πλειστηριασμοῦ τὴν προτεραιάν τοῦλάχιστον τοῦ πλειστηριασμοῦ.

25.—Προκειμένου περὶ κινητῶν ἀξίας οὐχὶ πλέον τῶν 1.000 δρχ. ὁ πλειστηριασμός δύναται νὰ ἐνεργηθῇ τὴν ἐπομένην τῆς κατασχέσεως Κυριακῆν ἢ ἑορτὴν καθιερωμένην ὑπὸ τοῦ θρησκευτικοῦ ἡμερολογίου ὡς ἡμέραν ἀργίας, ὑπὸ τῶν ἐν ἄρθρῳ 23 παράγρ. τελευταία ὀριζο-

μένων προσώπων. Τὸ πρόγραμμα τοῦ πλειστηριασμοῦ τοιχοκολλᾶται εἰς τὸν τόπον τοῦ πλειστηριασμοῦ 24 τοῦλάχιστον ὥρας πρὸ αὐτοῦ καὶ ἐπιδίδεται ἐντὸς τῆς αὐτῆς προθεσμίας εἰς τὸν ὀφειλέτην.

26.—Ἐὰν τὰ ὑπὸ κατάσχεσιν ἀντικείμενα εἶναι ἐπιδεκτικὰ διαιρέσεως, ἐκποιεῖται τόσον μέρος αὐτῶν, ὅσον ἀρκεῖ κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ διὰ τὴν πληρωμὴν τοῦ χρέους τοῦ ἐπιπεύδοντος Δημοσίου καὶ τῶν ἐξόδων ἐν γένει τῆς ἐκτελέσεως. Ἐὰν ὅμως εἶναι ἀνεπίδεκτα διαιρέσεως, τὸ μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τοῦ χρέους καὶ τῶν ἐξόδων πλεόνασμα ἀποδίδεται τῷ ὀφειλέτῃ. Περὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ συντάσσεται ἔκθεσις ἐφ' ἀπλοῦ χάρτου ὑπογραφομένη ὑπὸ τοῦ ὑπαλλήλου τοῦ πλειστηριασμοῦ, τοῦ τελευταίου πλειοδότου, τοῦ τυχόν παρευρισκομένου ὀφειλέτου καὶ δύο ἐκ τῶν παρισταμένων μαρτύρων.

27.—Ὁ ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπάλληλος δύναται νὰ κατακυρώσῃ ὀριστικῶς τὸν πλειστηριασμὸν εἰς τὸν τελευταῖον πλειοδότην α') ἐφόσον ἢ ἐπιτευχθεῖσα ἀνωτέρα προσφορὰ δὲν ὑπερβαίνει τὰς 10.000 δραχμ. εἶναι δὲ ταυτοχρόνως ἀνωτέρα τοῦ ἡμίσεως τῆς ἐκτιμηθείσης ἀξίας τῶν ἐκπλειστηριαζομένων κινητῶν, β') προκειμένων περὶ πλειστηριασμοῦ τῶν ἐν ἀρθρῷ 24 καὶ 25 κινητῶν.—Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ὁ τελευταῖος πλειοδότης ὑποχρεοῦται νὰ καταβάλλῃ τὸ τίμημα εἰς τὸν ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπάλληλον καὶ νὰ παραλάβῃ τὸ πρᾶγμα, γενομένης περὶ τούτου μνείας ἐν τῇ ἐκθέσει, ἄλλως ἐνεργεῖται παραχρῆμα καὶ διὰ τῆς αὐτῆς ἐκθέσεως ἀναπλειστηριασμὸς εἰς βάρος αὐτοῦ διαρκῶν ἐπὶ μίαν ὥραν.

28.—Μὴ συντρεχούσης περιπτώσεως κατακυρώσεως κατὰ τὰ ἐν ἀρθρῷ 27 ὀριζόμενα, ἢ ἔκθεσις τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑποβάλλεται ἅμα τῷ πέρατι αὐτοῦ παρὰ τοῦ ἐνεργήσαντος αὐτὸν ὑπαλλήλου εἰς τὸν Δῆτην τοῦ Ταμείου, ὅστις δέον ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς παραλαβῆς τῆς ἢ νὰ ἐγκρίνῃ τὸ ἀποτέλεσμα, ὅποτε ἐπιστρέφει τὰ πρακτικὰ (τὴν ἐκθεσιν) εἰς τὸν ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπάλληλον, ἢ νὰ διατάξῃ τὴν ἐπανάληψιν τοῦ πλειστηριασμοῦ, ἄλλως ὁ πλειστηριασμὸς θεωρεῖται μὴ ἐγκριθεὶς καὶ ἐπιστρέφεται τὸ κατατεθὲν ἐκπλειστηριασμα.—Ὁ Δῆτης τοῦ Ταμείου ὑποχρεοῦται νὰ διατάξῃ τὴν ἐφάπαξ ἐπανάληψιν τοῦ πλειστηριασμοῦ, ἐὰν ἐντὸς τῆς προθεσμίας τῶν τριῶν ἡμερῶν ζητηθῇ τοῦτο ἐγγράφως ὑπὸ τοῦ ὀφειλέτου, ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἢ ἐπιτευχθεῖσα προσφορὰ εἶνε κατωτέρα τοῦ ἡμίσεως τῆς ἐκτιμηθείσης ἀξίας τῶν ἐκποιουμένων κινητῶν, καὶ ἐφόσον προκαταβληθῶσι παρ' αὐτοῦ τὰ ἔξοδα τοῦ ἀναπλειστηριασμοῦ προϋπολογιζόμενα ὑπὸ τοῦ Δῆτου τοῦ Ταμείου. Ἐν περιπτώσει ἐπανάληψως τοῦ πλειστηριασμοῦ ἐκδίδεται νέα διακήρυξις πρὸ τριῶν τοῦλάχιστον ἡμερῶν ὡς ἐν ἀρθρῷ 22.

29.—Ὁ νέος πλειστηριασμὸς ἐνεργεῖται ἐνθα καὶ ὁ πρῶτος, δύναται ὅμως, τῇ ἐγκρίσει τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ταμείου ἢ τῇ αἰτήσει τοῦ ὀφειλέτου, προκαταβαλόντος τὰς σχετικὰς πρὸς μεταφορὰν τῶν κατεσημένων πραγμάτων δαπάνας, νὰ ἐνεργηθῇ καὶ ἐν ἄλλῳ τόπῳ ὀριζομένου νέου ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπαλλήλου.

30.—Ὁ Δῆτης τοῦ Ταμείου ἐγκρίνει τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ ἀναπλειστηριασμοῦ ἐντὸς πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς παραλαβῆς τῶν πρακτικῶν

(ἐκθέσεως). Προκειμένου ὁμως περὶ πραγμάτων ἐχόντων κατὰ τὴν κρίσιν αὐτοῦ καὶ τοῦ Οἴκου. Ἐφόρου ἀξίαν ἀνωτέραν τῆς ἐκ τοῦ ἀναπλειστηριασμοῦ ἐπιτευχθείσης τιμῆς ἐκποιήσεως, δύνανται αἱ Ἀρχαὶ αὐταὶ νὰ ἀναβάλωσιν τὴν ἐκποίησιν, προερχόμεναι εἰς τὰ κατὰ τὴν κρίσιν αὐτῶν ἀναγκαῖα μέτρα μείζονος δημοσιότητος τοῦ νέου πλειστηριασμοῦ ἐνεργομένου ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς περὶ ἀναβολῆς ἀποφάσεως.

31.—Ἐὰν ὁ ὑπερθεματιστὴς δὲν καταβάλῃ τὸ ἐκπλειστηρίασμα ἐντὸς πέντε ἡμερῶν πλήρων ἀπὸ τῆς κατακυρώσεως ἐνεργεῖται ἀναπλειστηριασμὸς εἰς βάρος αὐτοῦ καὶ κατ' αὐτοῦ διὰ πάσας τὰς ζημίας ἐξ ἐλλείμματος φυλάξεως, ἐξόδων ἐκτελέσεως, διώκεται δ' οὗτος κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος. Ὁ ἀναπλειστηριασμὸς ἐνεργεῖται κατὰ τὰς ἀρθρὰ 21—30.—Ἀναγγελίαι ἐτέρων δανειστῶν τοῦ ὀφειλέτου δύνανται νὰ γίνωσιν ἐντὸς τριῶν μὲν ἡμερῶν ἀπὸ τοῦ πέρατος τοῦ πλειστηριασμοῦ κατὰ τὴν περίπτωσιν τοῦ ἀρθρ. 27, πέντε δὲ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ὑπὸ τοῦ διευθυντοῦ τοῦ ταμείου ἐγκρίσεως τοῦ ἀποτελέσματος κατὰ τὴν περίπτωσιν τοῦ ἀρθρ. 28. Αἱ ἀναγγελίαι τῶν δανειστῶν τούτων πλὴν τῶν ἀναγομένων εἰς ἀπαιτήσεις ἐνεχυροῦχος ἢ ἄλλας τοῦ Δημοσίου ἀπαιτήσεις, δὲν λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν ἂν τὸ ἐκπλειστηρίασμα δὲν ὑπερβαίῃ τὰς 5.000 δραχμῶν. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ μὴ ὑπαρχούσης ἀναγγελίας τινος ἐνεχυροῦχος ἢ τοῦ Δημοσίου, ὁ ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπάλληλος ἐξοφλεῖ ἐκ τοῦ ἐκπλειστηριάσματος τὸ πρὸς τὸ Δημόσιον χρέος τοῦ ὀφειλέτου καὶ τὰ ἔξοδα ἐκτελέσεως κατὰ πίνακα ἐκκαθαριζόμενον ἄνευ οὐδενὸς τέλους ὑπὸ τοῦ Εἰρηνοδίκου τοῦ τόπου τῆς ἐκτελέσεως, καταβάλλει αὐτὰ εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον καὶ ἀποδίδει εἰς τὸν ὀφειλέτην τὴν ἀπόδειξιν καταβολῆς καὶ τὸ ὑπόλοιπον τοῦ ἐκπλειστηριάσματος, κηρυσσόμενον ἀνεπίδεκτον ἐτέρας κατασχέσεως. Ὑπαρχούσης ὁμως ἀναγγελίας τινος ἐκ τῶν ἀνωτέρω παραδεκτῶν ἀναγγελιῶν πράττονται τὰ ἐν τῷ ἔδαφ. γ' τοῦ ἐπομ. ἀρθρ. διατασσόμενα.

32.—Ἐὰν τὸ ἐπιτευχθὲν ἐκπλειστηρίασμα ὑπερβαίῃ τὰς 5.000 δραχ. τότε μετὰ τὴν κατὰ τὸ ἀρθρ. 27 κατακύρωσιν ἢ μετὰ τὴν κατὰ τὸ ἀρθρὸν 28 ἐγκρίσιν τοῦ πλειστηριασμοῦ ἢ τοῦ ἀναπλειστηριασμοῦ, ἐφόσον μὲν δὲν ἐγένοντο ἀναγγελίαι ἐκ μέρους δανειστῶν ὁ ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ διανέμει τὸ ἐκπλειστηρίασμα ὡς ἐν ἀρθρῳ 31 § 2 ὀρίζεται διὰ πρᾶξιν αὐτῶν. Τὴν πρᾶξιν ταύτην καὶ τὴν ἐκθεσιν τοῦ πλειστηριασμοῦ ἢ ἀντίγραφα αὐτῶν, ἐὰν οὗτος ἐνεργηθῇ ὑπὸ συμβολαιογράφου τοῦ τόπου τῆς ἐκτελέσεως, μετὰ τοῦ ἐκπλειστηριάσματος κατὰ τ' ἀνωτέρω παραδίδει ὁ ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ εἰς τὸν ἐπισπεύδοντα Διτὴν τοῦ Ταμείου, ὅστις διὰ μὲν τὸ χρέος τοῦ ὀφειλέτου ἐκδίδει ἀποδεικτικὸν εἰσπραξέως αὐτοῦ, ὡς πρὸς δὲ τοὺς μὴ παρόντας δικαιούχους ἐξ ἐξόδων ἐκτελέσεως ἐκδίδει γραμμάτια παρακαταθήκης.—Ἀναγγελθέντων ὁμως δανειστῶν συντάσσεται πίναξ κατωτέρω κατὰ τὰ κατωτέρω ὀριζόμενα, πρὸς τοῦτο δὲ, ἐφόσον τυχόν ὁ ἐνεργήσας τὸν πλειστηριασμὸν δὲν ἦτο συμβολαιογράφος, ἀποστέλλονται πάντα τὰ σχετικὰ πρὸς συμβολαιογράφον, ἀπὸ τῆς παραλαβῆς δὲ ἄρχονται αἱ προθεσμίαι τοῦ ἀρθρ. 938 Πολ. Δικ.

B'. Κατάσχεσις κινητῶν εἰς χεῖρας τρίτων.

33.—Ἡ κατάσχεσις εἰς χεῖρας τρίτων τῶν παρ' αὐτῶν ὀφειλομένων πρὸς τὸν ὀφειλέτην τοῦ Δημοσίου ἢ τῶν εἰς χεῖρας αὐτῶν εὐρισκομένων χρημάτων, καρπῶν καὶ ἄλλων κινητῶν πραγμάτων αὐτοῦ, ἐνεργεῖται ὑπὸ τοῦ Δ/τοῦ τοῦ Ταμείου διὰ κατασχετηρίου ἐγγράφου, δι' οὗ προσκαλεῖ τὸν τρίτον ὅπως τὰ μὲν παρ' αὐτοῦ εἰς τὸν ὀφειλέτην τοῦ Δημοσίου ὀφειλόμενα χρήματα παραδώσῃ ἐντὸς 8 ἡμερῶν εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον, τὰ δὲ παρ' αὐτῷ εὐρισκόμενα κινητὰ πράγματα εἰς τὸν ἐν τῷ κατασχετηρίῳ ὀριζόμενον συμβολαιογράφον ἢ εἰδικὸν φύλακα ἐνεργουμένων περαιτέρω τῶν ἐν ἄρθρ. 17, 21, καὶ ἐπ. ὀριζομένων.—Ἐὰν τὰ πράγματα ταῦτα συνίστανται εἰς ξένα νομίματα ἢ χρεώγραφα, παραδίδονται εἰς τὸ Ταμεῖον Παρακ. καὶ Δανείων ἐπὶ ἐκδόσει γραμματίου παρακαταθήκης ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου.—Ἐν περιπτώσει δυστροπίας ὁ μὴ συμμορφωθείς πρὸς τὴν ἐπιδοθεῖσαν αὐτῷ πρόσκλησιν ὑποχρεοῦται πρὸς τοῦτο καὶ δια προσωπικῆς κρατήσεως ἀνεξαρτήτως ἐὰν εἶχε τοιοῦτον κατ' αὐτοῦ δικαίωμα ὁ πιστωτὴς τοῦ ὀφειλέτην τοῦ Δημοσίου.—Ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς κοινοποιήσεως τῆς κατασχέσεως εἰς τὸν τρίτον δὲν δύναται οὗτος νὰ ἀποδώσῃ πρὸς τὸν ὀφειλέτην τοῦ Δημοσίου τὰ κατασχεθέντα χρήματα ἢ πράγματα οὐδὲ δύναται νὰ συμψηφίσῃ πρὸς ἀνταπαιτήσεις του μεταγενεστέρως τῆς κατασχέσεως ἢ πρὸγενεστέρως ἀλλὰ ἀνεκκαθαρίστους. Ἡ περίοδος τρίτη τοῦ ἄρθρου 927 Πολ. Δικ. ἰσχύει καὶ ἐν προκειμένῳ.—Ἐὰν ἡ ἀξία τῶν κατασχεθέντων δὲν ὑπερβαίῃ τὸ ποσὸν τῶν 5.000 δραχμῶν ἄλλη κατάσχεσις κατὰ τὸ ἄρθρον 933 Πολ. Δικ. εἶναι αὐτοδικαίως ἄκυρος.

34.—Ἐὰν ὁ τρίτος δὲν ὀφείλῃ ὅλα τὰ ἀναφερόμενα εἰς τὴν πρόσκλησιν τοῦ Ταμείου χρήματα ὡς καὶ ἄλλα πράγματα ἢ δὲν ὑποχρεοῦται εἰς τὴν ἄμεσον ἀπόδοσιν αὐτῶν ἕνεκα τῶν ὑφισταμένων μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τοῦ ὀφειλέτου συμφωνιῶν, ἢ ἐξ ἄλλου νομίμου λόγου, ὁ τρίτος ὀφείλει νὰ δηλώσῃ τοῦτο ἐντὸς ὀκτώ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐπίδοσεως τῆς πρόσκλησεως. Ἡ προθεσμία δὲν παρεκτείνεται λόγῳ ἀποστάσεως.—Ἡ δήλωσις γίνεται ἐγγράφως δι' ἀναφορᾶς ἐπιτιδομένης διὰ δικαστ. κλητήρος εἰς τὸν ἐκδόντα τὴν πρόσκλησιν Δ/τὴν Ταμείου ἢ προφορικῶς ἐνώπιον τοῦ Εἰρηνοδίκου τῆς κατοικίας του ἢ διαμονῆς του, ὅστις συντάσσει ἐκθεσιν ἐφ' ἀπλοῦ χάρτου καὶ διευθύνει αὐτὴν εἰς τὸν Δ/τὴν τοῦ Ταμείου ἐντὸς 24 ὥρῶν.

35.—Κατὰ τὰ λοιπὰ ἰσχύουσιν αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 929—932 Πολ. Δικ. Τὴν ἀνακοπὴν τῆς δηλώσεως ἀσχεῖ ὁ Δ/τῆς τοῦ Ταμείου, ὅστις καὶ ἐκπροσωπεῖ ἐπὶ δικαστηρίου τὸ Δημόσιον.—Διὰ τὴν παρέκτασιν τῆς ἐν ἄρθρ. 932 προθεσμίας ὡς κατοικία θεωρεῖται ἡ ἔδρα τοῦ Ταμείου.—Ἐὰν ἡ δήλωσις ἀκυρωθῇ ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει πράττονται τὰ ἐν ἄρθρ. 33 ὀριζόμενα.—Περὶ τῶν ἀκατασχέτων ἰσχύουσι τὰ ἐν τῇ Πολ. Δικονομίᾳ ἢ ἐτέροις νόμοις ὀριζόμενα.

Γ'. Κατάσχεσις ἀκινήτων.

36.—Ἡ κατάσχεσις τῶν ἀκινήτων ὧν πρόκειται νὰ ζητηθῇ ἢ διὰ πλειστηριασμοῦ ἐκποίησης ἐνεργεῖται παρὰ δικαστ. ἢ ποινικοῦ κλητήρος

ἢ εἰσπράκτορος ἢ καὶ ὑπαλλήλου τοῦ Ταμείου τῇ ἐγγράφῳ ἐντολῇ τοῦ Δ/τοῦ τοῦ Ταμείου.—Ὁ ἐνταλεῖς, τῇ συμπράξει τῶν ἐν ἄρθρ. 13 ὀριζομένων προσώπων, ἐνεργεῖ τὴν κατάσχεσιν συντάσσω ἐκθῆσιν ὀρίζουσαν τὴν θέσιν, ἐν ἣ κεῖται τὸ ἀκίνητον, τὴν περιφέρειαν τῆς Κοινότητος ἢ Δήμου, τὸ εἶδος, τὰ ὄρια καὶ τὴν κατὰ προσέγγισιν ἑκτασιν ὡς καὶ τὰ παρακολουθήματα αὐτοῦ κατ' εἶδος, ἐπὶ πλεόν καὶ τὴν κατὰ τὴν ἐκτίμησιν αὐτοῦ καὶ τῶν μετ' αὐτοῦ συμπραττόντων ἀξίαν τοῦ κατασχεθέντος ἀκινήτου.—Ἐὰν τοῦτο εἶναι οἰκοδομὴ δέον νὰ ἀναφέρηται πρὸς τοῦτοις ὁ ἀριθμὸς τῶν ὀρόφων ἐξ ὧν σύγκειται καὶ συνοπτικὴ περιγραφή τῶν συστατικῶν αὐτῆς.—Ἡ ἐκθεσις ὑπογράφεται ὑπὸ τοῦ κατασχόντος καὶ τῶν μετ' αὐτοῦ συμπραξάντων καὶ τοῦ ὀφειλέτου ἢ τοῦ τρίτου διακατόχου ἐὰν εἶναι παρόντες, γινομένης μνείας διὰ τὸν μὴ δυνάμενον ἢ μὴ θέλοντα νὰ ὑπογράψῃ.—Ἡ παρουσία τοῦ ὀφειλέτου ἔστω καὶ κατὰ τὴν ἔναρξιν τῆς κατασχέσεως ἐπέχει θέσιν κοινοποιήσεως αὐτῷ ταύτης διὰ τὰς συνελείας τοῦ ἄρθρου 38. Τὰ ἐν ἄρθρῳ 15 ὀριζόμενα ἰσχύουν καὶ ἐν προκειμένῳ.

37.—Ὁ ἐνεργήσας τὴν κατάσχεσιν ἐντὸς τῆς ἐπομένης ἀπὸ τοῦ πέρατος τῆς κατασχέσεως ἡμέρας μὴ συμπεριλαμβανομένης, ὀφείλει ἐπὶ πειθ. ποινῇ νὰ ὑποβάλλῃ τὴν ἐκθεσιν κατασχέσεως εἰς τὸν Δ/τὴν τοῦ Ταμείου, ἐντὸς δὲ τριῶν ἡμερῶν νὰ κοινοποιήσῃ εἰς τὸν ὀφειλέτην ἀντίγραφον τῆς ἐκθέσεως κατασχέσεως καὶ ἂν οὗτος παρέστη κατὰ τὴν ἐνεργείαν τῆς κατασχέσεως. Ἡ προθεσμία αὕτη παρεκτείνεται κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 13 ὀριζόμενα.

38.—Ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 36 καὶ 37 κοινοποιήσεως εἰς τὸν ὀφειλέτην στερεῖται οὗτος τοῦ δικαιώματος τῆς ἐλευθέρως διαθέσεως τοῦ κατασχεθέντος πράγματος, πᾶσα δὲ ἀπὸ τῆς ἡμέρας ταύτης ἐπιχειρηθεῖσα ἀπαλλοτριώσις ἢ ἐνεργηθεῖσα μεταγραφὴ ἢ ἐγγραφὴ δι' οἰανδήποτε ἐπιβάρυνσιν εἶναι αὐτοδικαίως ἄκυρος ἐναντι τοῦ Δημοσίου καὶ μὴ οὔσα, χωρὶς νὰ ἀπαιτῆται ἀπαγγελία τῆς ἀκυρότητος ὑπὸ τοῦ Δικαστηρίου.

39.—Ὁ Δ/τῆς τοῦ Ταμείου καὶ ὁ Οἶκον. Ἐφορος διὰ κοινῆς πράξεως αὐτῶν σημειουμένης κάτωθι τῆς ἐκθέσεως βεβαιούσι πάντα τὰ πρὸς τὸ Δημόσιον χρέη τοῦ ἰδιοκτήτου καὶ προσδιορίζουσι τὴν πρώτην προσφορὰν ἣν ὀρίζει ὁ Δ/τῆς τοῦ Ταμείου ὡς καταδιώκων δανειστής, ὡς καὶ ἂν δέον νὰ ζητηθῇ διορισμὸς μεσεγγυούχου.—Τὸ ὡς πρώτη προσφορὰ ὀριζόμενον ποσὸν δὲν δύναται νὰ ἦ μικρότερον τοῦ ὀφειλομένου ποσοῦ χρέους ἠΰξημένου κατὰ τὰ προϋπολογιζόμενα ἔξοδα ἐκτελέσεως.—Ἐὰν ἢ κατὰ τὴν ἐν τῇ ἐκθέσει ἐκτίμησιν ἀξία τοῦ κτήματος εἶναι μικρότερα τοῦ πρὸς τὸ Δημόσιον χρέους τοῦ ἰδιοκτήτου αὐτοῦ, ὡς πρώτη προσφορὰ ὀρίζεται ἢ κατ' ἐκτίμησιν ἀξία ἡλαττωμένη κατὰ τὸ ποσὸν τῶν ἐξόδων τῆς ἐκτελέσεως.—Ἡ ἐκθεσις τῆς κατασχέσεως συμπληρουμένη διὰ τῆς κατὰ τ' ἀνωτέρω πράξεως πρώτης προσφορᾶς ἀνακοινοῦται δι' ἐγγράφου αὐθημερὸν ὑπὸ τοῦ Δ/τοῦ τοῦ Ταμείου εἰς τὸν ἀρμόδιον ὑποθηκοφύλακα παρ' οὗ καὶ ἐγγράφεται αὐθημερὸν εἰς τὸ ὑπ' αὐτοῦ τηρούμενον βιβλίον κατασχέσεων, ὑπέχοντος ἐν παραμελήσει τὰς ἐν ἄρθρῳ 960 Πολ. Δικ. ὀριζόμενας εὐθύνas.

40.—Εἰς τὴν διακατοχὴν τῶν κατασχεθέντων ἀκινήτων παραμένει ὡς μεσεγγυοῦχος ὁ ὀφειλέτης ἐὰν δὲ ταῦτα ἐμισθώθησαν ὁ μισθωτής, ἐκτὸς ἐὰν ἀπεφασίσθη κατὰ τὴν παρ. 1 τοῦ προηγ. ἄρθρου διορισμὸς ἄλλου μεσεγγυοῦχου. Τῇ αἰτήσῃ τοῦ Διοικ. τοῦ Ταμείου, ὁ Πρόεδρος Πρωτοδικῶν διορίζει μεσεγγυοῦχον τοῦ κατασχεθέντος κτήματος καὶ ἀντικαθιστᾷ τοῦτον κατὰ τὰ ἄρθρα 634 καὶ ἐπ. Πολ. Δικ.

41.—Μετὰ τὴν κατάσχεσιν ὁ Διοικ. τοῦ Ταμείου ἐκδίδει πρόγραμμα περιέχον τὰ ἐν ἄρθρῳ 21 ὀριζόμενα καὶ τὴν κατὰ τὴν κατασχετήριον ἐκθεσιν περιγραφὴν καὶ ἐκτίμησιν.—Τὸ πρόγραμμα κοινοποιεῖται 1) πρὸς τὸν ὀφειλέτην, 2) πρὸς τὸν τρίτον διακάτοχον ἐὰν ἐκ τῶν βιβλίων μεταγραφῶν προκύπτῃ τοιοῦτος μέχρι τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 36 καὶ 37 κοινοποιήσεως. 3) πρὸς τοὺς ἐγγεγραμμένους ἐνυποθήκους δανειστάς μέχρι τῆς κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἄρθρα 36 καὶ 37 γνωστοποιήσεως μὴ συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς ἡμέρας ταύτης.—Τὸ πρόγραμμα τοιχοκολλᾶται εἰς τὸ δημοσιώτερον μέρος τοῦ τόπου τοῦ πλειστηριασμοῦ καὶ εἰς τὸ ἀκροατήριον τοῦ Εἰρηνοδικείου.—Περίληψις τοῦ προγράμματος δημοσιεύεται ἐν ἐφημερίδι ἐκδιδομένη ἐν τῇ Κοιν. ἢ Δημοτικῇ περιφερείᾳ ἐνθα κεῖται τὸ ἀκίνητον, ἐν ἑλλείψει δὲ τοιοῦτου φύλλου ἐν ἐκδιδομένῳ εἰς τὴν πρωτεύουσαν τῆς Ἐπαρχίας ἢ τοῦ Νομοῦ. Ἐν ἑλλείψει καὶ τούτου δὲν ἀπαιτεῖται δημοσιεύσις.

42.—Αἱ κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἄρθρα τοιχοκολλήσεις καὶ δημοσιεύσεις ἐνεργοῦνται δεκαπέντε τοῦλάχιστον ἡμέρας πρὸ τοῦ πλειστηριασμοῦ ἐὰν ἢ κατὰ τὴν ἐκθεσιν κατασχέσεως ἀξία τοῦ κτήματος δὲν ὑπερβαίῃ τὰς 20.000 δραχμάς, εἴκοσι δὲ πλήρεις ἡμέρας τοῦλάχιστον πρὸ αὐτοῦ ἐὰν εἶναι ἀνωτέρα.—Ἡ εἰς τοὺς ἐνυποθήκους δανειστάς καὶ τὸν ὀφειλέτην κοινοποίησις τοῦ προγράμματος τοῦ πλειστηριασμοῦ ἐνεργεῖται κατὰ τὰς αὐτὰς ὡς ἀνωτέρω προθεσμίας.

43.—Ὁ πλειστηριασμὸς ἐνεργεῖται εἰς τὴν πρωτεύουσαν τῆς Κοινότητος ἢ Δήμου εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποίου κεῖται τὸ κατασχεθέν, ἐπὶ πλειόνων δὲ κατασχημένων ἀκινήτων κειμένων εἰς διαφόρους περιφερείας Δήμων ἢ Κοινοτήτων ὡς τόπος πλειστηριαμοῦ ὀρίζεται ἡ πρωτεύουσα μιᾶς τῶν Κοινοτήτων, ἐνώπιον ὑπαλλήλου ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ Συμβολαιογράφου ἢ Εἰρηνοδίκου εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ ὁποίου ὑπάγεται ὁ τόπος τοῦ πλειστηριασμοῦ καὶ ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῇ καὶ ὥρα 10—12 τῆς μεσημβρίας.—Ὁ πλειστηριασμὸς δύναται νὰ ὀρισθῇ καὶ ἐν τῇ ἑδρᾷ τοῦ ἀρμοδίου ὡς ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπαλλήλου.

44.—Πρὸ 24 ὥρῶν πρὸ τοῦ πλειστηριασμοῦ τοῦλάχιστον ἀποστέλλονται καὶ κατατίθενται εἰς τὸν ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπάλληλον 1) τὸ ἐπιδοτήριον τῆς τυχὸν γενομένης προσκλήσεως, 2) τὸ πρωτότυπον τῆς κατασχετηρίου ἐκθέσεως, 3) τὸ πρωτότυπον τοῦ προγράμματος, 4) τὰ ἐπιδοτήρια τῶν κοινοποιήσεων καὶ 5) ἀντίτυπον τοῦ φύλλου τῆς ἐφημερίδος ἐν ἣ τυχὸν ἐδημοσιεύθη τὸ πρόγραμμα. Ἡ κατάθεσις βεβαιοῦται διὰ μονομεροῦς ἐπὶ τοῦ πρωτοτύπου τοῦ προγράμματος σημειώσεως τοῦ ὑπαλλήλου ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ.—Ὡς πρὸς τὸν τρόπον τῆς ἐνεργείας τοῦ πλειστηριασμοῦ τηροῦνται αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 973—979 Πολ. Δικ.—Διὰ τὰς δαπάνας τυχὸν ἀναπλειστηριασμοῦ ἕκαστος τῶν πλειοδο-

τῶν δέον νά καταθέσῃ παρὰ τῷ ὑπαλλήλῳ τοῦ πλειστηριασμοῦ τὰ ἔξοδα τοῦ πλειστηριασμοῦ ὀριζόμενα διὰ προχείρου ὑπολογισμοῦ ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τοῦ πλειστ. ὑπαλλήλου. Ταῦτα ἀποδίδονται ἀμέσως μετὰ τὴν κατακύρωσιν πλὴν τῶν κατατεθέντων ὑπὸ τοῦ ὑπερθεματιστοῦ.

45.—Ἐὰν ἡ ἀνωτέρα προσφορὰ εἶναι κατωτέρα τοῦ ἡμίσεως τῆς ἀξίας τοῦ ἀκινήτου, ὁ ὀφειλέτης δικαιούται νά ζητήσῃ τὴν μὴ κατακυρωσιν καὶ τὴν ἐπανάληψιν τοῦ πλειστηριασμοῦ, καταθέτων ἀμέσως παρὰ τῷ ὑπαλλήλῳ τοῦ πλειστηριασμοῦ τὰ ἔξοδα τοῦ ἀναπλειστηριασμοῦ ὀριζόμενα παρὰ τοῦ ὑπαλλήλου.—Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἐκδίδεται νέον πρόγραμμα κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος κοινοποιούμενον καὶ εἰς τὸν Δ)τὴν τοῦ Ταμείου.

46.—Ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς ἐν ἄρθρῳ 48 προθεσμίας καὶ ἄνευ νεωτέρας πρὸς αὐτὸν κοινοποιήσεως ὁ ὑπερθεματιστὴς ὑποχρεοῦται νά καταθέσῃ τὸ ἐκπλειστηρίασμα εἰς τὸ Ταμεῖον ἄνευ βλάβης τῶν τυχόν ὑπαρχόντων ἄλλων πιστωτῶν, οὐδεὶς δὲ δύναται νά ἐμποδίσῃ τὴν πληρωμὴν ταύτην εἴτε διὰ κατασχέσεως εἴτε δι' ἀνακοπῆς. Παρακράτησις τοῦ τιμήματος ἐξ οὐδενὸς λόγου εἶναι δεκτὴ.—Ἐὰν ὁ ὑπερθεματιστὴς προκειμένου περὶ ἐκπλειστηριασμοῦ ὑπερβαίνοντος τὰς 200.000 δραχμῶν δὲν δύναται νά καταβάλλῃ τὸ ὅλον τίμημα ἐφ' ἅπαξ, δικαιούται, συναινοῦντος καὶ τοῦ ὀφειλέτου, νά λάβῃ περιλήψιν τῆς περὶ κατακυρώσεως ἐκθέσεως ἐπὶ τῇ καταβολῇ, ἐντὸς τῆς προθεσμίας τῆς προηγ. παραγράφου, τοῦ 12 τοῦλάχιστον τοῦ ἐκπλειστηριασμοῦ καὶ τῇ ἐγγραφῇ ὑποθήκης ἐπὶ τοῦ ἰδίου ἀκινήτου διὰ τὸ ὑπόλοιπον ποσὸν ὅπερ ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ δέον νά καταβληθῇ ἐντόκως ἐντὸς ἑξαμήνου ἀπὸ τοῦ πλειστήριασμοῦ κατ' ἀνώτατον ὄριον προθεσμίας. Ἐὰν ἀνηγγέλθῃ ἐνυπόθηκος δανειστής ἄνευ τῆς συναινέσεως καὶ τούτου δὲν ἐπιτρέπεται ἡ κατὰ τ' ἀνωτέρω μερικὴ καταβολή. Ἡ ὡς ἄνω ἐγγραφομένη ὑποθήκη προηγείται πάσης ἄλλης ὅποτεδήποτε ἐγγραφείσης κατὰ τοῦ ὑπερθεματιστοῦ καὶ τῶν δικαιοδόχων του.

47.—Καθ' ἣν περιπτώσιν ὁ ἀγοραστὴς δὲν ἤθελε καταβάλλει ἐντὸς τῆς προθεσμίας τὸ ὅλον ἢ τὸ ἥμισυ τοῦ πλειστηριασμοῦ κατὰ τὰς διαστολάς τοῦ προηγ. ἄρθρου καταδιώκεται πρὸς ἀπότισιν τοῦ ὅλου ποσοῦ τοῦ ἐκπλειστηριασμοῦ, ἢ ἐνεργεῖται ἀναπλειστηριασμὸς ἐπὶ κινδύνῳ αὐτοῦ κατὰ τὰς ἐν τῷ παρόντι νόμῳ διατυπώσεις. Ἡ ἐνέργεια τοῦ ἐνός δὲν ἀποκλείει τὸ ἕτερον. Ἐὰν ἐκ τοῦ ἀναπλειστηριασμοῦ προκύψῃ ζημία ὁ καθ' οὗ ὁ ἀναπλειστηριασμὸς καταδιώκεται πρὸς ἀπότισιν ταύτης ὡς ὀφειλέτης τοῦ δημοσίου κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου.—Αἰτήσῃ παντὸς νομίμως ἀναγγελθέντος ἐνυποθήκου δανειστοῦ ὁ ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὀφείλει νά ἐνεργήσῃ τὸν ἀναπλειστηριασμὸν ἐκδίδων οὗτος πρόγραμμα κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος κοινοποιούμενον καὶ εἰς τὸν Δ)τὴν τοῦ Ταμείου.

48.—Ἡ διὰ τῆς κατακυρώσεως πώλησις τῶν ἐκπλειστηριασθέντων πραγμάτων τελεῖ ὑπὸ τὴν ἐξουσιαστικὴν αἴρεσιν ἐὰν ὁ ὀφειλέτης δὲν ἤθελε πληρῶσῃ ἐντὸς 15 ἡμερῶν ἀπὸ τοῦ πλειστηριασμοῦ τὸ πρὸς τὸ Δημόσιον χρέος του, μετὰ τῶν τόκων καὶ ἐξόδων ἐκτελέσεως καὶ δὲν ἤθελε συνάμα ἐπιτύχῃ τὴν παραίτησιν τῶν ἀναγγελθέντων δανειστῶν

πον τοῦ Δημοσίου ὅπως ὑπερθεματίσῃ διὰ λογαριασμὸν τοῦ Δημοσίου μέχρι τῶν $\frac{2}{3}$ τῆς κατ' ἐκτίμησιν πραγματογνώμονος ἀξίας τοῦ ἀκινήτου.

Διαδικασία κατατάξεως ἐπισπεύδοντος τοῦ Δημοσίου.

52.—Ὅταν ἐπισπεύδῃ τὸ Δημόσιον, ὁ ἀναγγελλθεὶς δανειστής ἐὰν δὲν κατοικῇ ἐν τῇ ἔδρᾳ τοῦ κατὰ τὰ κατωτέρω ἀρμοδίου Δικαστηρίου πρῶτον καὶ δευτέρου βαθμοῦ, ὀφείλει διὰ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 938 Πολ. Δικ. πράξεως καταθέσεως νὰ διορίσῃ ἀντίκλητον εἰς τὰς ἔδρας τῶν Δικαστηρίων, ἄλλως τοιοῦτος εἶναι ὁ γραμματεὺς τοῦ οἴκειου δικαστηρίου. Ὁ ὀφειλέτης διορίζει τοιοῦτον διὰ τῆς ἐκθέσεως ἀνακοπῆς ἢ τῶν ἀντιρρήσεων ἢ ἰδίας ἐκθέσεως ἐνώπιον τοῦ ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπάλληλου. Ἀντίκλητος τοῦ Δημοσίου εἶναι ὁ ἐν τῇ ἔδρᾳ τοῦ Δικαστηρίου Δτῆς τοῦ Ταμείου ἢ παρ' αὐτοῦ διοριζόμενος ἐν ἔδρᾳ Εἰρηνοδικείου ἐκτὸς τῆς ἔδρας τοῦ Ταμείου.—Αἱ διατάξεις τῶν ἁρθρῶν 937—949 καὶ 950—953 Πολ. Δικ. τηροῦνται καὶ ἐν προκειμένῳ ἐφ' ὅσον δὲν τροποποιοῦνται διὰ τοῦ παρόντος νόμου.

Ἀνακοπὴ τοῦ πίνακος καὶ διαδικασία ἐκδικάσεως.

53.—Ἀρμοδίον δικαστήριον πρὸς ἐκδίκασιν τῆς κατὰ τοῦ πίνακος κατατάξεως γενομένης ἀνακοπῆς εἶνε τὸ τοῦ τόπου τῆς ἐκτελέσεως καὶ δὴ ὁ Πρόεδρος μὲν τῶν Πρωτοδικῶν ἂν τὸ διανεμητέον ἐκπλειστηρίασμα δὲν ὑπερβαίῃ τὰς 50000 δραχ. δικάζων κατὰ τὴν ἐπ' ἀναφορᾷ διαδικασίαν τῶν ἁρθρ. 634—637 Πολ. Δικον. καὶ ἀνεκκλήτως μέχρι ποσοῦ 10.000 δραχ., τὸ Πρωτοδικεῖον δὲ ἐὰν τὸ ἐκπλειστηρίασμα εἶνε μείζον τῶν 50.000 δραχ., δικάζον πάντοτε ἐκκλητῶς καὶ ἐκ τοῦ πινακίου τῶν προτετιμημένων ὑποθέσεων.

54.—Ὡς πρὸς τὴν ἐκδίκασιν τῆς ἀνακοπῆς κατὰ τοῦ πίνακος κατατάξεως ἰσχύουσι τὰ ἑξῆς: 1) Γενομένης ἀνακοπῆς ὁ ἐπὶ τῆς κατατάξεως ὑπάλληλος ἀποστέλλει, ἐπὶ ἀποδείξει, πρὸς τὸν γραμματέα τοῦ ἀρμοδίου Πρωτοδικείου ὀλόκληρον τὴν δικογραφίαν ἐκτελέσεως μετὰ τῶν πρωτοτύπων τῶν πράξεων καὶ ἐκθέσεών του, ἐπιστρεφομένων αὐτῷ, μετὰ τὴν νόμιμον ἀποπεράτωσιν τῆς δίκης, ὑπὸ τοῦ κατόχου αὐτῶν Γραμματέως.—2) Διαδίκιοι λογίζονται ὁ ἀνακόπτων, ὁ καθ' οὗ ἡ ἀνακοπὴ, ὁ ὀφειλέτης καὶ πάντες οἱ καταταγέντες ἐν τῷ πίνακι οἱ μετὰ τὸν καθ' οὗ ἡ ἀνακοπὴ.—3) Αἰτήσῃ παντὸς διαδίκου ὁ Πρόεδρος τῶν Πρωτοδικῶν ὀρίζει δικάσιμον διὰ πράξεώς του. Ὁ Γραμματεὺς δὲ τοῦ Πρωτοδικείου ὀφείλει νὰ γνωστοποιήσῃ τὴν δικάσιμον πρὸ ὀκτῶ ἡμερῶν εἰδοποιῶν ἐφ' ἁπλοῦ χάρτου, διὰ κλητῆρος τοῦ Δικαστηρίου, τοὺς ἐν τῇ ἔδρᾳ αὐτοῦ ἀντικλήτους τῶν διαδίκων, τοιοῦτων δὲ μὴ ὑπαρχόντων, τοιχοκολλῶν τὴν πρᾶξιν εἰς τὴν θύραν τοῦ γραφείου του.—4) Ὁ Πρόεδρος ἢ τὸ Δικαστήριον δύναται νὰ ἀναβάλλουν τὴν συζήτησιν ἐπὶ 15 εἰσέτι ἡμέρας, ἰδίᾳ ὅταν δὲν ἐπετεύχῃ ἡ νόμιμος γνωστοποίησις τῆς δικασίμου πρὸς τινὰ τῶν διαδίκων, ὅτε καὶ διατάσσουν τὴν ἐνέργειαν αὐτῆς δι' ἀποφάσεως καταχωριζομένης ἐν τῷ προκτικῷ.—5) Νέοι πραγματικοὶ ἰσχυρισμοὶ μὴ προταθέντες διὰ τῆς πράξεως ἀντιρρήσεων εἶναι ἀπαράδεκτοι ἂν δὲν ἀποδεικνύωνται ἐγγράφως καὶ παραχρῆμα, νέοι ὅμως τίτλοι καὶ

ἔγγραφα δύνανται νὰ προσαχθῶσι καταγιγνωσκομένης τῷ ὑπαίτιῳ τῆς δαπάνης τῆς βραδείας ὑποβολῆς ἢ προσαγωγῆς.—6) Ἐν τῇ δίκῃ ταύτῃ ἐξετάζονται μόνον οἱ παραχρῆμα ἀποδεικνυόμενοι δι' ἔγγράφων ἢ ἐπαγωγῆς καὶ ἀντεπαγωγῆς ὄρκου ἰσχυρισμοὶ καὶ ἐνστάσεις τῶν λοιπῶν ἀπορριπτομένων ὡς ἀπαρადέκτων, κατὰ τὴν πρώτην δὲ συζήτησιν ὑποχρεοῦνται οἱ μὲν διαδίκου νὰ δηλώσουν ἂν δέχονται ἢ ἀντεπάγουν τὸν εἰς αὐτοὺς ἐπαγόμενον ὄρκον, τὸ δὲ δικαστήριον νὰ ἐξετάσῃ καὶ λύσῃ διὰ τῆς πρώτης ἀποφάσεώς του πάντας τοὺς λυσιτελεῖς καὶ οὐσιώδεις ἰσχυρισμοὺς, εἰς τρόπον ὅστε, διδομένων τῶν ἐπιβληθησομένων διὰ ταύτης ὄρκων, νὰ ἐπακολουθήσῃ ἀμέσως ἡ συζήτησις πρὸς ἔκδοσιν τῆς ὀριστικῆς ἀποφάσεως.—7) Ἀπολιπομένου τινὸς τῶν διαδίκων ἢ ὁ Πρόεδρος ἢ τὸ Δικαστήριον ἐξετάζουν τοὺς διὰ τῆς ἀνακοπῆς ἢ τῆς πράξεως ἀντιρρήσεων ἢ τῶν προτάσεων ὑποβεβλημένους ἰσχυρισμοὺς αὐτοῦ, μὴ δυναμένου νὰ ἀνακόψῃ τὴν ἐκδοθεῖσαν ἐρήμην αὐτοῦ ἀπόφασιν δικαιουμένου δὲ νὰ παραστῇ κατὰ τὰς ἐλομένας συζητήσεις.—8) Οἰαδήποτε μεταβολὴ ἐκ τῶν ἐν τοῖς ἔδαφίοις 1, 2 καὶ 3 τοῦ ἄρθρου 463 τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας μνημονευομένων, δὲν ἐπιφέρει διακοπὴν τῆς δίκης ταύτης, τοῦ ἀντικλήτου συνεχίζοντος αὐτὴν καὶ ἐν περιπτώσει θανάτου ἢ ἄλλης μεταβολῆς τοῦ ἄρθρου 74 τῆς Πολ. Δικ. ἐπερχομένης ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ διαδίκου.—9) Πλείονες ἀνακοπαὶ κατὰ τοῦ αὐτοῦ πίνακος συνεκδικάζονται.

55.—Ὁ Γραμματεὺς τοῦ ἀρμοδίου Πρωτοδικείου ἐπιμελεῖται τῆς κοινοποιήσεως πρὸς πάντας τοὺς διαδίκους τῶν ἐν ταῖς δίκαις ταύταις ἐκδιδομένων ἀποφάσεων, προδικαστικῶν ἢ ὀριστικῶν, ὀφείλων νὰ ἐπίδωσῃ ἢ τοιχοκολλήσῃ ἀνυπερθέτως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς των ἀποσπάσματα τοῦ διατακτικοῦ τῶν ἐφ' ἀπλοῦ χάρτου κατὰ τὰ ἐν ἔδαφίῳ 2 τοῦ προηγουμένου ἄρθρου ὀριζόμενα, τῶν προθεσμῶν, νομίμων ἢ δικαστικῶν, ἀρχομένων διὰ πάντας ἀπὸ τῆς τελευταίας ἐλιδόσεως, ἅτε τῆς κατοικίας πάντων τῶν διαδίκων λογιζομένης ὡς ἐν τῇ ἔδρᾳ τοῦ ἀρμοδίου Δικαστηρίου ὑπαρχούσης.—Τοῦ Γραμματέως ἀμελοῦντος τυχὸν δικαιούται πᾶς διάδικος νὰ ἐπιμεληθῇ τῆς τοιαύτης ἐλιδόσεως.

56.—Ἡ ἔφεσις ἐπιτρεπομένη μόνον μετὰ τὴν ἔκδοσιν τῆς ὀριστικῆς ἀποφάσεως τοῦ Προέδρου ἢ τοῦ Δικαστηρίου ἐπὶ τῆς ἀνακοπῆς τοῦ πίνακος καὶ στρεφομένη κατὰ τε τῆς ὀριστικῆς καὶ κατὰ τῆς τυχὸν προεκδοθείσης μὴ ὀριστικῆς ἀποφάσεως, ἀσκεῖται ἀνυπερθέτως ἐντὸς 10 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κατὰ τὸ προλαβὸν ἄρθρον ἐλιδόσεώς της, συντασσομένης περὶ ταύτης ἐκθέσεως τοῦ Γραμματέως τοῦ ἀρμοδίου Δικαστηρίου συμφώνως τῷ ν. 194 περὶ ἀσκήσεως ἐνδίκων μέσων. Κατατεθείσης ἐφέσεως ὁ Γραμματεὺς ἀποστέλλει τὸν φάκελλον τῆς ὑποθέσεως εἰς τὸν παρ' Ἐφέταις Γραμματέα τὸ ταχύτερον ἐπὶ ἀποδείξει. Ἡ ἔφεσις ἀναστέλλουσα τὴν ἐκτέλεσιν, ἀπευθύνεται μόνον κατὰ τῶν διὰ τοῦ πίνακος ἢ τῆς ἀποφάσεως καταταχθέντων ἐπὶ τοῦ ἐκπλειστηριασμοῦ δανειστῶν διὰ τὴν ἐπὶ ταύτης δὲ συζήτησιν καὶ ἀπόφασιν ἰσχύουν κατ' ἀναλογίαν τὰ διατασσομένα ἐν ἄρθρῳ 54 τοῦ παρόντος νόμου.—Ἐφεσις οἰασδήποτε ἀποφάσεως πρὸ τῆς τελευταίας ὀριστικῆς θεωρεῖται ὡς μὴ γενομένη, ἢ δὲ κοινοποιήσις τυχὸν πρὸ ταύτης ἀποφάσεως περιεχούσης κα

ὀριστικὰς διατάξεις δὲν κινεῖ τὴν πρὸς ἔφρσιν προθεσίαν Ὁ δικαστὴς τοῦ πρώτου βαθμοῦ ἐξετάζει ταῦτα. Τὸ ἔφετεῖον μεταρρυθμίζον τυχόν τὴν πρωτόδικον ἀπόφασιν κρατεῖ παρ' ἑαυτῷ τὴν ὑπόθεσιν.—Ἡ ἐκδοθεῖσα ἐν ταῖς δίκαις ταύταις ὀριστικὴ καὶ τελεσίδικος ἀπόφασις παράγει δεδικασμένον ὡς πρὸς μὲν τὸ Δημόσιον ἀπολύτως, ὡς πρὸς δὲ τοὺς λοιποὺς διαδίκους μόνον διὰ τὴν κατάταξιν ἐν τῷ διανεμητῷ ἐκπλειστηριασμῷ, καὶ διὰ τοῦτο δὲν ἐμποδίζει τὴν μεταξὺ τῶν τελευταίων τούτων ἔγερσιν νέας, κατὰ τὴν τακτικὴν διαδικασίαν δίκης, πρὸς ἀνάληψιν τῶν διὰ τῆς κατατάξεως ἀχρεωσθήτως πληρωθέντων ποσῶν ἐπὶ βλάβῃ τοῦ ὀφειλέτου ἢ τῶν λοιπῶν δανειστῶν του.

57.—Αἰτησις ἀναιρέσεως ἐπιτρέπεται κατὰ τῆς ὀριστικῆς μόνον ἀποφάσεως τοῦ Ἐφετείου, ἐφ' ὅσον τὸ διανεμηθὲν ἐκπλειστηριασμα ὑπερβαίνει τὰς 25.000 δραχμὰς ὑπάγεται δὲ κατὰ τὰ λοιπὰ εἰς τὰς περὶ ἀναιρέσεως διατάξεις τῶν ἄρθρων 805 καὶ ἐπομ. τῆς Πολ. Δικ.—Τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 948 τῆς Πολ. Δικ. ὀριζόμενα ἰσχύουσι διὰ πάντα διάδικον, παρακωλύσαντα τὴν πληρωμὴν τῶν κατασχεθέντων ἐκ δόλου ἢ βαρείας ἀμελείας.

Προνομιακὴ κατάταξις τοῦ Δημοσίου.

58.—1. Τὸ Δημόσιον κατατάσσεται ἐν ἀναγκαστικῇ ἐκτελέσει κινήτου ἢ ἀκινήτου δι' ἀπαιτήσεις αὐτοῦ ἐξ ἀμέσων φόρων (μετὰ τῶν προσθέτων τελῶν καὶ τόκων ὑπερμερίας) τοῦ ἔτους τῆς κατασχέσεως καὶ τῶν δύο ἀμέσως προηγουμένων ἐτῶν, κατὰ τὴν ὑπὸ τοῦ ἑδαφίου 7 τοῦ ἄρθρ. 940 τῆς Πολ. Δικ. ὀριζομένην τάξιν. Ἐὰν ὁμως τὸ ἐκπλειστηριζόμενον ἀκίνητον ἢ κινήτον βαρύνεται δι' ὑποθηκῶν ἢ ἐνεχύρων, τὸ Δημόσιον κατατάσσεται πρῶτον κατὰ σειράν, ἧτοι πρὸ πάσης ἄλλης προνομιούχου ἀπαιτήσεως ἐκ τῶν ἐν ἄρθρῳ 941 τῆς Πολ. Δικονομίας ὀριζομένων, ἀλλὰ μόνον διὰ τοὺς ἀμέσους φόρους τοῦ ἔτους τῆς κατασχέσεως καὶ τῶν δύο ἀμέσως προηγουμένων ἐτῶν, τοὺς ἀφορῶντας τὸ ἐκπλειστηριζόμενον κινήτον ἢ ἀκίνητον καὶ μόνον, ὡς προσδιορισθέντας ἐκ τῆς ἀξίας, προσόδου ἢ εἰδους τοῦ πράγματος πλὴν τοῦ φόρου συνολικῆς καθαρᾶς προσόδου (συνθετικοῦ).—Ὡς ἄμεσοι φόροι ἀνήκοντες, κατὰ τ' ἀνωτέρω, εἰς τὸ ἔτος τῆς κατασχέσεως καὶ τὰ δύο προηγούμενα, λογίζονται ὅσοι, τηρουμένων τῶν ὑπὸ τῶν παγίων φορολογικῶν νόμων τασσομένων προθεσιμῶν, εἶδει νὰ βεβαιωθῶσιν ἐντὸς ἐκάστου τῶν ἐτῶν τούτων, συνεπῶς φόροι παρελθόντων οἰκονομικῶν ἐτῶν, βεβαιωθέντες ἐξ οἰασδῆποτε αἰτίας ἐντὸς ἐπομένου οἰκονομικοῦ ἔτους, δὲν λογίζονται διὰ τὴν προνομιακὴν κατάταξιν τοῦ Δημοσίου ὡς φόροι τοῦ ἔτους τούτου.—Ἄμεσοι φόροι πληρωτέοι κατὰ δόσεις ἐντὸς πλειοτέρων οἰκονομικῶν ἐτῶν, καθίστανται ἐν ἀναγκαστικῇ ἐκτελέσει ἀπαιτητοὶ καὶ ὡς πρὸς τὰς μὴ ληξιπροθέσμους κατὰ τὸν πλειστηριασμὸν δόσεις καὶ κατατακτέοι ἐν τῷ πίνακι.—Ἐπὶ συμβάσεων ἐνεχύρου, καταρτιζομένων δι' ἰδιωτικῶν ἐγγράφων, ἡ χρονολογία ἀποδεικνύεται ἢ κατὰ τὰς διατάξεις τῆς Πολ. Δικ. ἢ ἐκ τῆς ἀναγραφῆς στοιχείων τῶν τοιούτων συμβάσεων ἐν τοῖς βιβλίοις τῶν ἀνωνύμων ἑταιρειῶν ἢ νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου.

—2. Τὸ Δημόσιον κατατάσσεται ἐν ἀναγκαστικῇ ἐκτελέσει κινήτου ἢ ἀκι-

νήτου δι' ἀπαιτήσεις αὐτοῦ ἐξ ἐμμέσων φόρων κατὰ τὴν ὑπὸ τοῦ ἔδαφίου 7 τοῦ ἄρθρου 940 τῆς Πολ. Δικ. ὀριζομένην τάξιν, ἀλλὰ μόνον δι' ἀπαιτήσεις αὐτοῦ ἐξ ἀπλῶν εισαγωγικῶν δασμῶν καὶ λοιπῶν τελῶν ἐμπορευμάτων ὑπὸ ἀποταμίευσιν ἐν τοῖς τελωνείοις Πειραιῶς καὶ Ἀθηνῶν. Ἐάν ὁμως ὑπάρχῃ ἔγγραφος βεβαίωσις τῶν τελωνείων τούτων, ὅτι μέλοι πρὸς πέντε ἡμερῶν πρὸς τῆς ἡμέρας τῆς ἐγγραφῆς τῆς ὑποθήκης ἢ κατατίσεως τῆς περι ἐνεχύρου συμβάσεως (τῆς χρονολογίας ἐπὶ ιδιωτικῶν συμβάσεων ἀποδεικνυομένης ὡς ἀνωτέρω) δὲν ὑπῆρχε παρ' αὐτοῖς χρέος ἐξ εισαγωγικῶν τελῶν ἀποταμιεύσεως ταῦ παρ' οὗ παρεωρήθη ἢ ὑποθήκη ἢ τὸ ἐνέχυρον, εἴτε ὡς πρωτοτύπου ὀφειλέτου εἴτε ὡς ἐγγυητοῦ, τὸ Δημόσιον στερεῖται τοῦ κατὰ τὰ ἀνωτέρω προνομίου ἔναντι τῶν ὡς ἄνω ἐνυποθήκων ἢ ἐνεχυρούχων δανειστῶν.—Οἱ Διευθύνται τῶν ἄνω τελωνείων ὑποχρεοῦνται, ἐπὶ ποινῇ παραβάσεως καθήκοντος καὶ πειθαρχικῆς ποινῆς ἀπαγγελλομένης ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, νὰ χορηγῶσιν ἐφεξῆς ἐφ' ἀπλοῦ χάρτου τὴν ὡς ἄνω βεβαίωσιν ἀφεύκτως ἐντὸς πενθημέρου ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς αὐτοῖς σχετικῆς αἰτήσεως. Ἡ βεβαίωσις αὕτη, χρησιμεύουσα μόνον πρὸς ἀπόκρουσιν τῆς πρωτοπραξίας τοῦ Δημοσίου ἔναντι ἐνεχυροῦ καὶ ἐνυποθήκου δανειστοῦ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος, οὐδόλως ἀποτελεῖ καὶ ἀπόδειξιν ἐξοφλήσεως τῆς ἀπαιτήσεως τοῦ Δημοσίου. Αἱ ἄνω διατάξεις τῆς παραγράφου 2 ἐφαρμόζονται διὰ τὰς ὑποθήκας τὰς ἐγγραφησομένας ἢ διὰ τὰ ἐνέχυρα τὰ συσταθησόμενα μετὰ τὴν ἰσχὺν τοῦ παρόντος νόμου.—β. Διὰ τὰς πρὸς τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου ἐγγεγραμμένας ὑποθήκας καὶ συνησθημένα ἐνέχυρα ἰσχύουσι τὰς ἐξῆς.—Ἀπαιτήσεις τοῦ Δημοσίου ἐξ ἀπλῶν εισαγωγικῶν τελῶν συνεπείᾳ εισαγωγῆς ἐμπορευμάτων ὑπὸ ἀποταμίευσιν ἐν τοῖς Τελωνείοις Ἀθηνῶν—Πειραιῶς καὶ Θεσσαλονίκης ὑφισταμένη πρὸς τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου, κατατάσσεται ὁμοίως προνομιακῶς κατὰ τὴν ὑπὸ τοῦ ἔδαφίου 7 τοῦ ἄρθρου 940 τῆς Πολ. Δικ. ὀριζομένην τάξιν, ἀλλ' ἐφ' ὅσον α') ἢ ἀπαιτήσεις τοῦ Δημοσίου ἐγενήθη πρὸς τῆς ἐγγραφῆς τῆς ὑποθήκης ἢ τῆς συστάσεως τοῦ ἐνεχύρου, καὶ β') ἐφ' ὅσον ὁ πρωτοφειλέτης ἢ ὁ ἐγγυητὴς αὐτοῦ στερεῖται ἄλλης οἰασδῆποτε κινητῆς ἢ ἀκινήτου περιουσίας (πλὴν τοῦ ἐνυποθήκου ἀκινήτου ἢ ἐνεχυριασμένου κινητοῦ) καλυπτούσης τὴν πρὸς τὸ Δημόσιον ὀφειλήν.—Ἐπὶ πλείονων ἐνυποθήκων ἀκινήτων ἢ ἐνεχυριασμένων κινητῶν τοῦ τε πρωτοφειλέτου καὶ ἐγγυητοῦ, ἢ τοῦ Δημοσίου ἀπαιτήσεις ἐπιμερίζεται ὡς πρὸς τὴν προνομιακὴν κατάταξιν, εἰς μέρη ἀνάλογα πρὸς τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐνεχυριασμένων κινητῶν καὶ ἀποθηκευμένων ἀκινήτων καὶ τὴν ἀξίαν ἐνὸς ἐκάστου, κατ' ἐκτίμησιν τοῦ Τελώνου, καὶ ἐν ἀμφισβητήσει τοῦ Ὑπουργοῦ ἐπὶ προσφυγῇ τοῦ ἐνδιαφερομένου ἐνυποθήκου ἢ ἐνεχυροῦχου πιστωτοῦ.—Τὸ βῆρος τῆς ἀποδείξεως περὶ τῆς ὑπάρξεως περιουσίας τοῦ ὀφειλέτου ἢ τοῦ ἐγγυητοῦ καὶ ὅτι αὕτη εἶναι ἱκανὴ καθ' ἑαυτὴν νὰ ἰκανοποιήσῃ πλήρως τὴν ἀπαιτήσιν τοῦ Δημοσίου, ὡς καὶ περὶ τῆς ὑπάρξεως ἐτέρων ἐνυποθήκων ἀκινήτων ἢ ἐνεχυριασμένων κινητῶν, φέρει ὁ ἀξιῶν νὰ καταταχθῇ πρὸς τοῦ Δημοσίου ἐνεχυροῦχος ἢ ἐνυπόθηκος πιστωτῆς ἢ ὁ ζητῶν τὸν ἐπιμερισμὸν τῆς ἀπαιτήσεως τοῦ Δημοσίου.—Ἄν μὴ ἤθελεν ἀποδειχθῇ ὅτι ἡ λοιπὴ περιουσία καλύπτει ἐξ ὀλοκλήρου τὴν ἀπαιτήσιν τοῦ

Δημοσίου, τοῦτο κατατάσσεται προνομιακῶς κατὰ τὴν ὑπὸ τοῦ ἐδαφ. 7 τοῦ ἄρθρου 940 ὀριζομένην τάξιν δι' ὁλόκληρον τὴν ἀπαίτησίν του, ἐφ' ὅσον συντρέχει καὶ ἡ ὑπὸ στοιχείον α' προϋπὸθεσις.—Ἐνυπόθηκος ἢ ἐνεχυροῦχος δανειστής μὴ ἱκανοποιηθεὶς λόγῳ τῆς κατὰ τὰ ἀνωτέρω προνομιακῆς κατατάξεως τοῦ Δημοσίου, δικαιούται δια τὸ ποσὸν καθ' ὃ ἐκ τῆς αἰτίας ταύτης δὲν ἱκανοποιήθη ἢ ἀπαίτησίς του νὰ ἀσκήσῃ κατὰ τοῦ πρωτοφειλέτου τοῦ Δημοσίου καὶ τῶν ἐγγυητῶν αὐτοῦ μέχρι πλήρους ἱκανοποιήσεώς του, ὅλα τὰ δικαιώματα καὶ τὰ προνόμια τοῦ Δημοσίου, ὧν χαίρει τοῦτο κατὰ τοὺς εἰδικούς περὶ αὐτοῦ νόμους.—Δανεισταὶ πρωτοφειλετῶν τοῦ Δημοσίου ἐξ ἐμμέσων φόρων, ἐπ' ἐνεχυρῶ κινήτων, ἐξοφληθέντες μετὰ τὴν ἰσχὺν τοῦ παρόντος νόμου καὶ ἐν ἔτος πρὸ ταύτης, ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει δι' ἐκουσίας ἐκποιήσεως τοῦ ἐνεχύρου ἢ συνετεία ἀναγκαστικῆς ἐκποιήσεως καθ' ἣν δὲν ἀνηγγέλθη τὸ Δημοσίον, ὑποχρεοῦνται ἕναντι τῶν ἐνυποθήκων ἢ ἐνεχυροῦχων δανειστῶν, τῶν ζημιουμένων ἐκ τῆς προνομιακῆς κατατάξεως τοῦ Δημοσίου ἐν τῷ πλειστηριασμῷ τῶν εἰς ἐνέχυρον δοθέντων αὐτοῖς κινήτων ἢ τοῦ ἐνυποθήκου ἀκινήτου, κατὰ τὸ ποσὸν καθ' ὃ θὰ ἐβαρύνετο τὸ ἐνέχυρον ἐκ τοῦ κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἐπιμερισμοῦ τῆς ὀφειλῆς, ὡς ἀξίας τοῦ οὗτου ἐκποιηθέντος ἐνεχύρου θεωρουμένης τῆς τιμῆς πωλήσεως.—Ὡς χρόνος γενέσεως τῆς πρὸς τὸ Δημοσίον ὀφειλῆς ἐξ εἰσαγωγικῶν δασμῶν καὶ λοιπῶν τελῶν ἐμπορευμάτων ὑπὸ ἀποταμίευσιν, λογίζεται διὰ τὴν ἄσκησιν τοῦ προνομίου αὐτοῦ, ἢ ἐπομένη τῆς λήξεως τῆς συμφώνως τοῖς τελωνειακοῖς νόμοις ὀριζομένης προθεσμίας ἀποταμιεύσεως ἐν περιπτώσει δ' ἐνεργείας πρὸ ταύτης ἐλέγχου τῶν ἀποθηκῶν, ἢ ἡμέρα τῆς συντάξεως ἐκθέσεως περὶ διαπιστώσεως ἐλλείμματος.—Προκειμένου ὁμως περὶ ἐνεχύρου ἢ ὑποθήκης παραχωρηθείσης ὑπὸ τρίτων ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1930 μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ὡς χρόνος γενέσεως τῆς πρὸς τὸ Δημοσίον ὀφειλῆς ἐκ τῆς αἰτίας ταύτης λογίζεται διὰ τὴν ἄσκησιν τῆς ὡς ἄνω προνομιακῆς αὐτοῦ κατατάξεως ἢ ἡμέρα τῆς συντάξεως ἐκθέσεως περὶ διαπιστώσεως ἐλλείμματος.—4. Αἱ ἀνωτέρω περὶ προνομίου τοῦ Δημοσίου διατάξεις ἐφαρμόζονται καὶ ἐν περιπτώσει κηρύξεως εἰς κατάστασιν πτωχεύσεως τοῦ ὀφειλέτου τοῦ Δημοσίου, ὡς ἔτος κατασχέσεως δὲ ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ λογίζεται τὸ ἔτος τῆς δημοσιεύσεως τῆς ἀποφάσεως τοῦ ἀρμοδίου δικαστηρίου τῆς κηρυξάσης εἰς πτώχευσιν τὸν ὀφειλέτην¹.—Ἐν περιπτώσει πτωχεύσεως ὀφειλέτου τοῦ Δημοσίου, ὁ ἀρμόδιος διευθυντῆς τοῦ Ταμείου ἀναγγέλλεται ἀπλῶς εἰς τὸν Σύνδικον τῆς πτωχεύσεως καὶ τὸν Γραμματέα τοῦ ἀρμοδίου δικαστηρίου, εἰς οὓς

1. Ἄρθρ. 19 ν. β. 6 Ἰουλ. 1933 «περὶ φορολ. διευκολύνσεων κλπ.» κυρωθέντος διὰ ν. 5940 τοῦ 1932 :

«Ἡ ἀληθῆς ἔννοια τοῦ ἐδαφ. πρώτου τῆς παρ. 4 τοῦ ἄρθρου 58 τοῦ νόμου περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων εἶναι ὅτι αἱ περὶ προνομίου τοῦ Δημοσίου διατάξεις ἐφαρμόζονται καὶ ἐν περιπτώσει ὑπαγωγῆς ἀνωνόμου εταιρείας εἰς τὰς διατάξεις τοῦ ν. 4580, ὡς ἔτος δὲ κατασχέσεως ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ λογίζεται τὸ ἔτος τῆς δημοσιεύσεως τῆς ἀποφάσεως τοῦ ἀρμοδίου δικαστηρίου περὶ ὑπαγωγῆς τῆς εταιρείας εἰς τὰς διατάξεις τοῦ ν. 4580».

καὶ ἀποστέλλει πίνακα τῶν βεβαιωθείσων ἀπαιτήσεων τοῦ Δημοσίου, μὴ ἀπαιτουμένης ἄλλης ἐνεργείας.—Ὁ σύνδικος ὑποχρεοῦται νὰ κάμῃ δεκτὰς εἰς τὰ χρέη τῆς πτωχεύσεως τὰς ἀπαιτήσεις ταύτας τοῦ Δημοσίου πληρωνομένας κατὰ τὴν ἀνήκουσαν αὐτοῖς προνομιακὴν τάξιν. Ἐὰν ὅμως ὁ σύνδικος ἔχῃ ἀντιρρήσεις εἴτε ὡς πρὸς τὴν ἀπαίτησιν τοῦ Δημοσίου εἴτε ὡς πρὸς τὸ προνόμιον αὐτοῦ, ὀφείλει νὰ κοινοποιήσῃ ταύτας εἰς τὸν ἀρμόδιον Διευθυντὴν Ταμείου μετὰ κλήσεως πρὸς συζήτησιν αὐτῶν πρὸ 30 ἡμερῶν.—Ἐπὶ ἐκποίησης περιουσίας τοῦ πτωχεύσαντος διὰ πλειστηριασμοῦ (ἀναγκαστικοῦ ἢ ἐκούσιου), ὁ ἐπισπεύδων τὸν πλειστηριασμὸν δανειστής ἢ σύνδικος, ὑποχρεοῦται ἐπὶ ποιῆ ἀκυρότητος αὐτοῦ νὰ κοινοποιήσῃ, διὰ δικαστικὸν κλητῆρος, ἀντίγραφον τοῦ προγράμματος τοῦ πλειστηριασμοῦ ὁ μὲν τρίτος πιστωτῆς ἐντὸς τῶν προθεσμιῶν τοῦ ἀρθροῦ 49 τοῦ νόμου, ὁ δὲ σύνδικος δέκα ἡμέρας πρὸ τῆς ὁρισθείσης ἡμέρας ἐνεργείας τοῦ πλειστηριασμοῦ εἰς τὸ Ταμεῖον καὶ Τελωνεῖον τοῦ τόπου τῆς ἐκτελέσεως.—Ὁ ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπάλληλος ὑποχρεοῦται ἐπὶ ποιῆ παραβάσεως καθήκοντος, ὅπως πρὸ πάσης κατατάξεως δανειστῶν ἢ ἐκδόσεως ἐν ἀπογράφῳ τῆς περὶ κατακυρώσεως ἐκθέσεως νὰ ἐξακριβώσῃ καὶ ἐκ πιστοποιήσεως τοῦ συνδίκου περὶ τῶν τυχόν δηλωθεισῶν αὐτῷ ἀπαιτήσεων τοῦ Δημοσίου.—Ἐν περιπτώσει πτωχεύσεως ὀφειλέτου τοῦ Δημοσίου, δύναται τοῦτο κατόπιν διαταγῆς τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, μετὰ πρότασιν τοῦ ἀρμοδίου Διευθυντοῦ τοῦ Ταμείου καὶ σύμφωνον γνώμην τοῦ Δικαστικοῦ Συμβούλου, νὰ προβαίῃ εἰς τὴν ἀναγκαστικὴν ἐκτέλεσιν τῆς περιουσίας τοῦ πτωχεύσαντος, ἀνεξαρτήτως τῆς ὑπάρξεως ὑπὲρ αὐτοῦ γενικοῦ ἢ εἰδικοῦ προνομίου ἐπὶ τῆς καθ' ἧς ἡ ἐκτέλεσις περιουσίας. Ἐὰν ὅμως ἡ ἐκτέλεσις ἤρξατο πρὸ τῆς πτωχεύσεως αὕτη συνεχίζεται καὶ ἄνευ τῶν προϋποθέσεων τούτων.—5. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἀρθροῦ ἐφαρμόζονται καθ' ἅπασαν τὴν ἐλικράτειαν. Μετὰ πάροδον δὲ διετίας ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος τὸ ἐξ ἐμμέσων φόρων προνόμιον τοῦ Δημοσίου καταργεῖται ἔναντι πάσης ἀπαιτήσεως ἡσφαλισμένης δι' ἐνεχύρου ἢ ὑποθήκης ὡς καὶ τοῦ κατὰ νόμον προνομίου τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος.

Α'. Προσωπικὴ κράτησις. 1

59.—Ἡ προσωπικὴ κράτησις ἐνεργεῖται δι' ἐντάλματος πρὸς τοῦτο ἐκδιδομένου ὑπὸ τοῦ Δ)τοῦ τοῦ Ταμείου.—Δι' ἕκαστον ὀφειλέτην ἐκδίδεται ἴδιον ἐντάλμα προσωπικῆς κράτησεως περιέχον τὸ ὀνοματεπώνυμον αὐτοῦ, τὴν κατοικίαν του, σαφῆ διατύπωσιν τῆς αἰτίας τοῦ ὀφειλομένου παρ' αὐτοῦ χρέους, τὸ ποσὸν αὐτοῦ, τὴν χρῆσιν εἰς ἣν τοῦτο ἀνήκει καὶ τὸν χρόνον καθ' ὃν κατέστη ἀπαιτητόν.—Τοιαύτη ἐκδοσις ἐντάλμα-

1. *Ἀρθρ. 20 ν. δ. 6 Ἰουλ. 1933 «περὶ φορολ. διευκολύνσεων κλπ.» κυρ. διὰ ν. 5940 τοῦ 1932 : «Ἐν τῇ διοικ. ἐκτελέσει κατ' ἀνωνόμου ἐταιρίας πρὸς εἰσπραξίν τῶν πρὸς τὸ δημόσιον ὀφειλῶν αὐτῆς τὸ ἀναγκ. μέτρον τῆς προσωπ. κράτησεως τῶν διοικητῶν καὶ ἐν γένει ἐκπροσώπων τῆς ἐταιρίας ἀσκεῖται ἐπικουρικῶς, ἦτοι μετὰ τὴν μὴ ἱκανοποίησιν τοῦ Δημοσίου διὰ τῆς κατὰ τῆς περιουσίας τῆς ἀνωνόμου ἐταιρίας ἀναγκ. ἐκτελέσεως».

τος δὲν ἀπαιτεῖται προκειμένου περὶ ὀφειλετῶν ἐκ δικαστ. ἐξόδων καὶ τελῶν, χρημ. ποινῶν καὶ προστίμων, ἀλλ' οὗτοι μετὰ τὴν ἀπαγγελίαν τῆς καταδικαστικῆς ἀποφάσεως, ἐπιμελεία τοῦ δημοσίου κατηγοροῦ, ἢ ἐκτίσιν τῆς ποινῆς αὐτῶν ἐπιμελεία τοῦ οἰκείου ἐπιστάτου, μεταφέρονται εἰς τὰς διὰ χρήφυλακὰς ἐὰν μὴ καταβάλωσι τῷ συμφώνως τῷ ἄρθρ. 3 παράγρ. Β' καταβλητέον ποσόν.

60.—Ἡ ἐκτέλεσις τοῦ ἐντάλματος προσωπικῆς κρατήσεως τῶν ὀφειλετῶν ἀνατίθεται ὑπὸ τοῦ ἐκδίδοντος τοῦτο Δ/τοῦ τοῦ Ταμείου εἰς τὰ ὄργανα τῆς χωροφυλακῆς καὶ ἀστυνομίας, εἰς τοὺς δημοσίους εἰσπράκτορας καὶ τοὺς δικαστικούς ὡς καὶ ποινικούς κλητῆρας.—Ἡ ἐκτέλεσις ἐνταλμάτων προσωπικῆς κρατήσεως ἐκδιδομένων ὑπὸ τῶν τελωνεῶν δύναται νὰ ἀνατίθῃται καὶ εἰς ὄργανα τῆς Τελωνοφυλακῆς.—Παρ' ἐκάστῳ Ταμείῳ ἀποσπᾶται διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἐνταλμάτων προσωπικῆς κρατήσεως ἐν τῇ ἔδρᾳ αὐτοῦ ὁ ἀναγκαῖος ἀριθμὸς χωροφυλάκων ἢ ἀστυφυλάκων.—Τὰ ὄργανα ταῦτα εἶναι ἀμέσως μετακλητὰ τῇ προτάσει τοῦ Δ/τοῦ τοῦ Ταμείου.

61'.—Οἱ ὀφειλέται συλλαμβανόμενοι βάσει ἐνταλμάτων προσωπικῆς κρατήσεως προσάγονται εἰς τὸν ἐκδόντα τὸ ἐντάλμα Δ/τὴν τοῦ Ταμείου.—Ἐὰν ὁ συλληφθεὶς ἀποδείξῃ ἐξωφλημένην ἤδη τὴν ὀφειλὴν δι' ἣν ἐκρατήθη ἢ προβῇ εἰς τὴν ἄμεσον ταύτης ἐξόφλησιν, ἀπολύεται παρὰ τὴν ἐκτέλεσιν αὐτῆς, ἀλλῶς μεταγέται εἰς τὰς φυλακὰς καὶ παραδίδεται εἰς ταύτας ἐπὶ ἀποδείξει.—Προβαλλομένης ὑπὸ τοῦ συλληφθέντος ἀδυναμίας ἀμέσως ἐξοφλήσεως τοῦ ὅλου χρέους, ὁ Δ/τῆς τοῦ Ταμείου δικαιούται ἐκτίμων τοὺς ἰσχυρισμούς τοῦ ὀφειλέτου ν' ἀναστείλῃ ἐπὶ διάστημα οὐχὶ μακρότερον τοῦ μηνὸς τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ἐντάλματος διὰ πράξεώς του γραφομένης ὀπισθεν αὐτοῦ καὶ μόνον ἐφ' ὅσον ὁ κρατηθεὶς ἠθελε καταβάλει ποσὸν οὐχὶ κατώτερον τοῦ 1/2 τοῦ ὅλου χρέους αὐτοῦ.—Τὸ μέτρον τοῦτο δύναται νὰ ἐφαρμοσθῇ καὶ ὑπὸ τῶν ἐκτὸς τῆς ἔδρας τοῦ Ταμείου ἐνεργούντων τὴν εἰσπραξίν εἰσπρακτῶν βάσει ἐιδικῆς διαταγῆς τοῦ Δ/τοῦ τοῦ Ταμείου.

62.—Οἱ προσωποκρατούμενοι ὀφειλέται τοῦ Δημοσίου δὲν δικαιούνται ἐξόδων διατροφῆς, ἀλλὰ δύναται τῇ αἰτήσει των νὰ μετέχουν τῆς παρεχομένης εἰς τοὺς κρατούμενους ἐν ταῖς φυλακαῖς τροφοδοσίας, ὑφ' ἧς προϋποθέσεις μετέχουν καὶ οὗτοι αὐτῆς ².

1. «Αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρ. 61 καὶ 65 ἔχουσιν ἐφαρμογὴν ἐπὶ τῶν εἰσπραττομένων δυνάμει ἐιδικῶν διατάξεων διὰ τῶν δημοσίων Ταμείων ἐξόδων τῶν τρίτων γενικῶς, καταργουμένης πάσης ἄλλης ἀντιθέτου διατάξεως» (ἄρθρ. 20 § 2 ν.δ. 395 τοῦ 1941 «περὶ συμπλ. κλπ. διατάξεων οἰκον. νόμων κλπ.» κυρ. διὰ Πρ. Ἰπ. Συμβ. 292/46).

2. Ἡ 6' παράγρ. περὶ χαρακτηρισμοῦ ὡς δικαστ. ἐξόδου κλπ. τῆς δαπάνης διατροφῆς τῶν ἐν ταῖς φυλακαῖς καταδικῶν καὶ ὑποδικῶν, κατηγορηθῆ δι' ἄρθρ. 7 ἀναγκ. ν. 30/30 Ὀκτωβρίου 1935 «περὶ συμπληρώσεως κλπ. τῶν περὶ ἀποδοχῶν τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων διατάξεων κλπ.».

Ἀπαγόρευσις προσωπικῆς κρατήσεως.

63¹.—Κατὰ τῶν ὀφειλετῶν τοῦ Δημοσίου δὲν ἐνεργεῖται προσωπικὴ κράτησις ἢ ἀρξαμένης διατάσσεται ἢ ἀπόλυσις.—1) Κατὰ τῶν ἐμίσθων μονίμων δημοσίων ὑπαλλήλων τῶν μισθοδοτουμένων ἐκ τοῦ δημοσίου ταμείου, ἐκτός ἐάν τὸ χρέος προέρχεται ἐξ ἑλλειμματος δημοσίας διαχειρίσεως.—2) Κατὰ τῶν Βουλευτῶν καὶ Γερουσιαστῶν διαρκούσης τῆς περιόδου. 3) Τῶν κληρικῶν. 4) Τῶν ἐμίσθων Γενικῶν Προξένων, Προξένων καὶ Ὑποπροξένων ξένων Κρατῶν, ἐφ' ὅσον οὗτοι εἶναι ἀλλοδαποί. 5) Τῶν ἀνηλίκων τηρουμένων τῶν δι' εἰδικῶν νόμων ἐξαιρέσεων ὡς καὶ ἐάν τὸ χρέος τῶν προέρχεται ἐκ προστίμου ἢ χρημ. ποινῆς ἐπὶ λαθρεμπορίᾳ ἢ παραβάσει τῶν τελῶν, νόμων ἢ τῶν περὶ μονοπωλίων, χαρτοσήμου ὡς καὶ περὶ καπνοῦ νόμων, ἔχουσι δ' ἐν τῇ περιπτώσει αὐτῇ συμπληρώσει τὸ 18ον ἔτος τῆς ἡλικίας τῶν. 6) Τῶν ὑπεχόντων στρατιωτικὴν ὑποχρέωσιν διαρκούσης αὐτῆς καὶ τρεῖς μῆνας μετὰ τὴν λήξιν αὐτῆς. 7) Τῶν συμπληρωσάντων τὸ 65ον ἔτος τῆς ἡλικίας τῶν, πλὴν ἐάν τὸ χρέος τῶν προέρχεται ἐξ ἑλλειμμάτων δημοσίας διαχειρίσεως ἢ ἐπιδικασθείσης τῷ Δημοσίῳ ἀποζημιώσεως ἐκ ποινικοῦ ἀδικήματος, ἐκ προστίμου ἢ χρημ. ποινῆς ἐπὶ λαθρεμπορίᾳ ἢ παραβάσει τῶν τελῶν, νόμων ἢ τῶν περὶ μονοπωλίων ἢ περὶ χαρτοσήμου ὡς καὶ περὶ καπνοῦ νόμων.—8) Τῶν ἐξ ἀπογραφῆς κληρονόμων διὰ τὰ χρέη τῆς κληρονομίας. 9)² Τῶν γυναικῶν. Δι' εἰδικῆς ὁμως διαταγῆς Ὑπ. Οἰκονομικῶν, δύναται, τῇ προτάσει τοῦ διώκοντος διευθυντοῦ ταμείου καὶ συμφώνῳ γνώμῃ τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ ἀρθρ. 17 ν. 5940, νὰ ἐνεργηθῇ προσωπικὴ κράτησις ὀφειλετῶν τοῦ Δημοσίου γυναικῶν ἐκ φοροῦ ἀσκουμένου ὑπ' αὐ-

1. Ἄρθρ. 2 ἀν. ν. 886 τῆς 5/5 Φεβρ. 1949 : «Ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Ἄν. Νόμου αἱ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 63 τοῦ νόμου «περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων» ἐξαιρέσεις καὶ ἀπαγορεύσεις τῆς προσωπικῆς κρατήσεως ὡς ἀναγκαστικοῦ μέτρου διοικητικῆς ἐκτελέσεως, ὡς καὶ ὁ κατὰ τὴν παρ. 2 τοῦ ἀρθροῦ 65 τοῦ αὐτοῦ νόμου περιορισμὸς διαρκείας τῆς προσωπικῆς κρατήσεως, δὲν ἔχουσι ἐφαρμογὴν διὰ τὴν εἰσπραξίν τῶν ἐπὶ παραβάσει τῶν διατάξεων «περὶ προστασίας τοῦ Ἐθνικοῦ Νομισματός» ἐπιβαλλομένων ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων Δικαστηρίων χρημ. ποινῶν καὶ προστίμων καὶ τῶν ἐπιδικαζομένων ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου ἀποζημιώσεων.»

2. Τίθεται ὡς ἀντικατεστ. δι' ἀρθρ. 10 ἀν. ν. 1537 τοῦ 1938.—Διὰ δὲ τοῦ ἀρθρ. 1 ν. δ. 2133 τῆς 16 Ἰαν.—13 Φεβρ. 1943 «περὶ συμπλ. ν. εἰσ. δημ. ἐσόδων» ὀρίσθησαν τὰ ἑξῆς :

«1. Ἐξαιρετικῶς ἐπιτρέπεται προσωπικὴ κράτησις τῶν γυναικῶν καὶ τῶν συμπληρωσάντων τὸ 65ον ἔτος τῆς ἡλικίας ὀφειλετῶν τοῦ Δημοσίου, ἐφ' ὅσον τὸ χρέος τούτων προέρχεται ἐκ χρημ. ποινῆς καὶ δικαστ. ἐξόδων ἐπιβληθέντων αὐτοῖς διὰ παραβάσεις ἀγορανομικῶν διατάξεων.—2. Ἡ διάταξις τοῦ ἀρθρ. 66 ν. εἰσπρ. δημ. ἐσόδων περὶ διπλασιασμοῦ ἢ τριπλασιασμοῦ κατὰ τὰς ἐπ' αὐτοῖς διακρίσεις τοῦ ἀνωτάτου ὄριου προσωπικῆς κρατήσεως τῶν ὀφειλετῶν ἐκ προστίμου καὶ χρημ. ποινῆς, ἐπὶ λαθρεμπορίᾳ κλπ. ἔχουσιν ἐφαρμογὴν καὶ ἐπὶ τῶν ὀφειλετῶν τῆς προηγ. παραγράφου.»

τῶν ἐπιτηδεύματος, ὡς καὶ νὰ ἀφαιρῆται ἡ ἄδεια ἀσκήσεως τοῦ ἐπαγγέλματός των εἴτε ὀριστικῶς ἢ ἐφ' ὀρισμένον χρονικὸν διάστημα. 10) Τῶν πτωχευσάντων. Δι' εἰδικῆς ὁμως διαταγῆς τοῦ Ἑπ. Οἰκονομικῶν δύναται προτάσει τοῦ διώκοντος Διοῦ Ταμείου καὶ συμφώνῳ γνώμῃ τοῦ Νομ. Συμβουλίου νὰ ἐνεργηθῇ προσωπικὴ κράτησις ὀφειλέτου τοῦ Δημοσίου καίτοι τελούντος εἰς κατάστασιν πτωχεύσεως¹. 11) Κατὰ τῶν ἐντελῶς ἀκτιμῶν ὀφειλετῶν τοῦ Δημοσίου ἐκ φόρων. 12) Κατὰ τῶν ἀσκούντων πατρικὴν ἐξουσίαν ὡς καὶ τῶν ἐπιτρόπων διὰ χρέη τῶν ὑπὸ τὴν ἐπιμέλειάν των τελούντων ἀνηλίκων καὶ δικαστικῶς ἢ νομίμως ἀπηγορευμένων.—13) Κατὰ τῶν δικαστικῶς ἀπηγορευμένων.— Δὲν ἐνεργεῖται προσωπικὴ κράτησις κατὰ τὴν ἐπέτειον τῆς Ἑθν. Ἑορτῆς 25 Μαρτίου, ἐπίσης δὲ κατὰ τὸ ἀπὸ 24 Δεβρίου μέχρι 2 Ἰανουαρίου χρονικὸν διάστημα τῶν ἑορτῶν Χριστουγέννων, ὡς καὶ κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν ἑβδομάδων τῶν Παθῶν καὶ τοῦ Πάσχα, οἱ δὲ κατὰ τὴν ἑναρξιν τῆς ἑβδομάδος τῶν Πσθῶν κρατοῦμενοι διὰ χρέη πρὸς τὸ Δημόσιον ἀπολύονται ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ τῶν Φυλακῶν ἀνευ ἄλλης διατυπώσεως ἐκτός ἐὰν ἐπροσωποκρατήθησαν ὡς ὑποπτοὶ φυγῆς ἢ ἐκ τῶν ὑτέρων ἐκρίθησαν ὡς τοιοῦτοι κατὰ τὸ ἄρθρ. 11 τοῦ παρόντος. Ὁ Διευθ. τῶν Φυλακῶν ἀποστέλλει εἰς τὸ Ταμεῖον πίνακα τῶν κατ' ἐφαρμογὴν τῆς διατάξεως ταύτης προσωρινῶς ἀπολυθέντων, ἐπὶ τῇ βάσει δὲ τοῦ πίνακος τούτου ἅμα τῇ λήξει τῆς ἑβδομάδος τοῦ Πάσχα διατάσσεται ἢ ἐκ νέου προσωπικὴ κράτησις αὐτῶν μὴ ἀπαιτουμένης τῆς προσαγωγῆς αὐτῶν εἰς τὸ Ταμεῖον.—Δὲν ἐνεργεῖται ἐπίσης προσωπικὴ κράτησις διὰ χρέη πρὸς τὸ Δημόσιον ἐπὶ Βουλευτικῶν, Γερουσιαστικῶν, Δημοτικῶν καὶ Κοινοτικῶν ἐκλογῶν διαρκούσης τῆς ψηφοφορίας καὶ ὀκτὼ ἡμέρας πρὸ τῆς ἐνάρξεως αὐτῆς, οἱ τυχόν ὁμως ὑπὸ κράτησιν τελούντες δὲν ἀπολύονται χάριν τῆς ἐκλογῆς. Αἱ διατάξεις τῶν ἄνω τριῶν παραγράφων δὲν ἔχουσιν ἐφαρμογὴν ὡς πρὸς τοὺς ὀφειλέτας ἐξ ἐλλειμμάτων δημοσίας διαχειρίσεως ἢ ἐπιδικασθείσης τῷ Δημοσίῳ ἀποζημιώσεως ἐκ ποινικοῦ ἀδικήματος ὡς καὶ ὀφειλέτας ἐκ καταδίκης εἰς πρόστιμον ἢ χρημ. ποινὴν ἐπὶ λαθρεμπορίᾳ ἢ παραβάσει τῶν τελων. νόμων ἢ τῶν περὶ μονοπωλίων, χαρτοσήμου ὡς καὶ καπνοῦ νόμων. Ἐπὶ ἐκλογῶν δὲ καὶ ὡς πρὸς τοὺς ἐστερημένους τῶν πολιτικῶν των δικαιωμάτων.

Περὶ ἀκτιμοσύνης.

64.—Ἡ ἀκτιμοσύνη τῶν ὀφειλετῶν τοῦ Δημοσίου ἀποδεικνύεται δυνάμει πιστοποιητικοῦ ἐκδιδομένου ἐφ' ἄπλοῦ χάρτου ὑπὸ τοῦ οἶκον. Ἐφόρου τοῦ βεβαιώσαντος τὸ χρέος. Ἐὰν τὸ χρέος ἐβεβαιώθη ὑπὸ ἄλλης Ἀρχῆς ἰσμοδίου Οἴκον. Ἐφορὸς πρὸς πιστοποίησιν τῆς ἀκτιμοσύνης εἶναι ὁ τοῦ τόπου τῆς κατοικίας τοῦ ὀφειλέτου μετὰ τοῦ Οἴκον. Ἐφόρου τοῦ τόπου τῆς καταγωγῆς αὐτοῦ. Διὰ τῶν πιστοποιητικῶν τού-

1. «Ἡ διατάξις τοῦ ἄρθρ. 63 παρ. 10 ν. εἰσπρ. δημ. ἐσόδων ἐφαρμόζεται καὶ ἐν περιπτώσει ἀποκαταστάσεως τῶν πτωχευσάντων ὀφειλετῶν τοῦ Δημοσίου ἐξ οἰουδήποτε νομίμου λόγου» (ἄρθρ. 1 ν.δ. 1382 τοῦ 1942 «περὶ τροπ. ν. εἰσπρ. δημ. ἐσόδων» κυρ. διὰ Πρ. Ἑπ. Συμβ. 292/46).

των δέον να βεβαιούται ότι ο όφειλέτης δέν κέκτηται περιουσίαν κινητήν ή άκίνητον ώς και ότι δέν μετεβίβασε άκίνητον αύτου περιουσίαν έν έτος πρό της έκδόσεως του πιστοποιητικού.—Προκειμένου περί όφειλετών κατοικούντων εις Κοινότητα δύναται ο Δ)τής του Ταμείου ν' άρχεισθ ή εις τοιοϋτον πιστοποιητικόν έκδεδομένον υπό του Προέδρου της Κοινότητος και του έφημερίου του τόπου έν τω κατοικεί ο όφειλέτης.—Αί πιστοποιήσεις αύται θεωρούνται ώς πρός τους έκδόντας αυτάς ώς ένόρκως γενόμεναι, και έπομένως ευθύνονται οϋτοι εις τάς περι ψευδορκίας ποινάς εάν άποδειχθ ή ότι έν γνώσει έβεβαίωσαν διά της ύπογραφής των πράγματα ψευδή ώς άληθή.—Η άκτημοσύνη των άλλοδαπών άποδεικνύεται διά πιστοποιητικού του άρμοδίου Προξένου και ένόρκου του όφειλέτου βεβαιώσεως ένώπιον οίασδήποτε άρμοδίας Αρχής ότι οϋδαμού κέκτηται οϋτος άκίνητον ή κινήτην περιουσίαν.—Τά πιστοποιητικά άκτημοσύνης ισχύουν επί έξ μήνας από της έκδόσεώς των, μετά την πάροδον των όποιων πρός άποτροπήν της προσωποκρατήσεως του όφειλέτου, δέον να έκδοθώσι νέα πιστοποιητικά περί της μη έν τω μεταξύ βελτιώσεως της οίκου, καταστάσεως του όφειλέτου, άλλως έπαναλαμβάνεται ή προσωπική κράτησις ώς μέτρον άναγκαστικής κατ' αύτου έκτελέσεως.

Διάρκεια προσωπικής κρατήσεως.

65¹.—Ο κρατηθείς άπολύεται:—1) Μετά έγγραφον ένταλήν α) του Δ)του του Ταμείου εις όν κατέβαλε τό δ' ο έφυλακίσθη χρέος μετά των τόκων αύτου, όσάκις τοϋτο είναι τοκοφόρον, ώς και των προσθέτων τελών, β') του διώκοντος Δ)του Ταμείου, δυναμένου να διατάξη την προσωρινήν άποφυλάκισιν επί τη καταβολή και μέρους του όλου χρέους, οϋχι κατωτέρου του ήμισιου ή και άνευ οϋδεμιās καταβολής, άλλ' έν τη περιπτώσει ταύτη απαιτείται άπόφασις του Υπ. Οικονομικών.—2) Αϋτοδικαίως: εάν ή φυλάκισις διήρκεσε προκειμένου μόν περί όφειλής ής τό αρχικώς βεβαιωθέν ποσόν δέν ύπερβαίνει τάς δραχμάς 10.000 τους δύο μήνας, προκειμένου περί όφειλής ής τό αρχικώς βεβαιωθέν ποσόν δέν ύπερβαίνει τάς 20.000 τους τρεις μήνας, προκειμένου δε περί αρχικής όφειλής άνωτέρου ποσοϋ τους έξ μήνας.

66².—Προκειμένου περί όφειλετών εκ προστίμου ή χρημ. ποινής επί λαθρεμπορία ή παραβάσει των τελων. νόμων ή των περι μονοπωλίων, ή περι χαρτοσήμον και καπνού νόμων, ώς και όφειλετών εκ έλλειμμάτων δημοσίας διαχειρίσεως ή επιδικασθείσης τω Δημοσίω άποζημιώσεως εκ αξιοποιήσιμων άδικήματος ή εκ φόρων παρακρατουμένων ή εισπραττομένων διά λησμόν του Δημοσίου ή εκ μισθώσεως φόρων, δικαιωμάτων ή προσόδων του Δημοσίου, τό άνωτατον όριον της προσωπικής κρατήσεως ώς μέσου άναγκαστικής έκτελέσεως, κατά τάς διαστολάς του προηγουμ. άρθρου, διπλασιάζεται. Τριπλασιάζεται δε άν συντρέχη και ποινική του όφειλέτου καταδίκη εκ της δι' ήν τό χρέος αίτίας, εκ-

1. °Ορα σημ. υπό τό άρθρ. 61 και σελ. 628 σημ. 2.

2. °Ορα σελ. 628 σημ. 2.

τὸς ἐὰν ἤθελε προσκομισθῆ πιστοποιητικὸν ἀκτιμοσύνης κατὰ τὸ ἄρθρον 64, ὅποτε ἀπλῶς διπλασιάζεται.—Ἡ δυνάμει ἐντάλματος τοῦ Ταμίου διαταχθεῖσα προσωπικῆ κράτησις τοῦ ὀφειλέτου ἀναστέλλεται δι-
αρκούσης τῆς τυχόν προφυλακίσεως αὐτοῦ βάσει δικαστικοῦ ἐντάλματος ἢ τῆς φυλακίσεώς του συνεπεῖα καταδικαστικῆς ἀποφάσεως.

67.—Οἱ κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 65 καὶ 66 ἀπολυθέντες συνεπεῖα συμπληρώσεως ἐν τῇ φυλακῇ τοῦ ἀνωτάτου ὁρίου προσωπικῆς κρατήσεως δὲν δύνανται νὰ ἐξαναγκασθῶσι διὰ προσωποκρατήσεως εἰς πληρωμὴν τοῦ αὐτοῦ χρέους πρὸ τῆς παρόδου ἐνὸς ἔτους ἀπὸ τῆς ἐκ τῶν φυλακῶν ἀπολύσεως αὐτῶν.

Ἀντιρρήσεις κατὰ τῆς ἐκτελέσεως.

68.—Ἡ κατὰ τῆς ἐκτελέσεως ἀντίρρησης (ἀνακοπή) ¹ ἐπιτρέπεται εἰς τὰς ἑξῆς μόνον περιπτώσεις.

Α'. Ὑπὸ τοῦ ὀφειλέτου: 1. α') Ἐν παντελεῖ ἑλλείψει τίτλου ἐκ τῶν ἐν ἄρθρ. 2 ὀριζομένων ἢ προκειμένου περὶ ἐντάλματος προσωπικῆς κρατήσεως ἐὰν τοῦτο ἐξεδόθη βάσει τίτλου τῆς § γ' τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ παρόντος. β') Ἐν περιπτώσει ἐπιγενομένης ἀνατροπῆς τοῦ χρέους τοῦ ὀφειλέτου ἀποδεικνυομένης ἐγγράφως καὶ παραχρημα. γ') Ἐὰν τὸ χρέος ἐξωφλήθη. δ') Ἐὰν ὁ διωκόμενος, ὡς διαδοχος τοῦ ὑποχρέου, δὲν εἶναι τοιοῦτος ὡς καὶ ἂν ὁ διωκόμενος ὡς ἀντιπρόσωπος τοῦ ὑποχρέου δὲν ἐκπροσωπῇ αὐτόν. ε') Διὰ παράβασιν τῶν ἐν ἄρθρῳ 63 ἀπαγορεύσεων. στ') Διὰ παραλείψεις ἢ ἀκυρότητας, τηρουμένων τῶν ἐν ἄρθρῳ 69 ὀριζομένων.—Ἀμφισβήτησις ἄλλη περὶ τῆς ὑπάρξεως τῆς ὀφειλῆς πρὸς τὸ Δημόσιον εἶναι ἀπαράδεκτος ἐν τῇ διαδικασίᾳ ταύτῃ ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων.—2. Ἐὰν τὸ ποσὸν τοῦ ἐπιδιωκομένου κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν χρέους δὲν ὑπερβαίῃ τὰς 10.000 δραχ., ἀποφαίνεται ὁ Εἰρηνοδίκης τοῦ τόπου τῆς ἐκτελέσεως κατὰ τὴν διαδικασίαν τοῦ ν. ΓΨΖ' τοῦ 1911, ὡς ἐτροποποιήθη, περὶ προσωρινῶν μέτρων, ὀριστικῶς καὶ ἀνεκκλήτως.—3. Κατὰ τὰς λοιπὰς περιπτώσεις ἀποφαίνεται ὁ Πρόεδρος τῶν Πρωτοδικῶν κατὰ τὴν ἐπ' ἀναφορᾷ διαδικασίαν τῶν ἄρθρ. 634, 636, 637 καὶ 638 ἐδ. α', β', γ' καὶ δ' μὴ δικαιούμενος νὰ παραπέμψῃ τὴν διαφορὰν εἰς τὸ δικαστήριον.—4. Ἡ ἀσκηθεῖσα ἀνακοπή ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει ἀναστέλλει τὴν ἐκτέλεσιν, ὁ Εἰρηνοδίκης ὅμως ἢ ὁ Πρόεδρος, κατὰ τὴν ἀρμοδιότητά του ἕκαστος, δύναται τῇ αἰτήσει τοῦ ὀφειλέτου νὰ διατάξῃ ἀναστολὴν τῆς ἐκτελέσεως μεχρι τῆς ἀποφάσεως ἐπὶ παρακαταθήκῃ ποσοῦ ἴσου τοῦλάχιστον πρὸς τὸ 1/3 τοῦ χρέους συμψηφιστέου εἰς τὸ πρὸς τὸ Δημόσιον χρέος τοῦ ἀνακόπτοντος ὀφειλέτου ἐν περιπτώσει ἥτις αὐτοῦ.

Β'. Ὑπὸ τρίτου διεκδικουίντος τὰ κατεσχημένα κινητὰ: 1. Ἐπὶ διεκδικήσεως τρίτου τῶν κατασχεθέντων κινητῶν ἀξίας μεχρι 50.000 ²

1. Ὅρα ἄρθρ. 9 § 3, α' Διατ. 26 Ἰουν. 1944 ἐν σελ. 509 καὶ ἄρθρ. 115 Διατ. 11 Νοεμβρ. 1929 ἐν σελ. 610 σημ. 2.

2. Ἡδῆξῆθη εἰς τὸ ἑκατονταπλάσιον δι' ἄρθρ. 1 ν. 1548 τῆς 7)14 Ἰουλ. 1944, ὅστις ὅμως ἠκυρώθη διὰ νόμου 343 τοῦ Ἰουνίου 1947.

κατὰ τὴν ὑπὸ τοῦ ἰδίου προσδιοριζομένην τοιαύτην, ἰσχύουν τὰ ἐν τῷ παρόντι ἄρθρῳ § 2, 3, 4 ὡς πρὸς τὴν ἀρμοδιότητα καὶ τὴν διαδικασίαν ἐξαιρέσει τῆς πρὸς παρακαταθήκην μέρους τοῦ χρέους ὑποχρέωσης ἐν περιπτώσει αἰτήσεως ἀναστολῆς τῆς ἐκτελέσεως. Ἄλλ' οἰαδήποτε ἀπόφασις ἔχει προσωρινὴν μόνον ἰσχύον μεταξὺ διεκδικούντος καὶ ὀφειλέτου, ἐπιφυλασσομένων αὐτοῖς τῶν οἰκείων ἀγωγῶν κατ' ἀλλήλων ἐν τῇ τακτικῇ διαδικασίᾳ ἄνευ οὐδεμιᾶς βλάβης τοῦ Δημοσίου. Πραξιμένου περὶ κατασχεθέντων κινητῶν ἐκ τῶν ἐν ἄρθρ. 20 τοῦ παρόντος ὀριζομένων εἰδῶν ἱματισμοῦ, τροφίμων, ζώων κλπ. ἀξίας μέχρι 2000 δραχμῶν τηρεῖται ἢ ἐν ἄρθρ. 20 διαδικασία, τῆς ἀποφάσεως κεκτημένης προσωρινὴν ὡς ἄνω ἰσχύον.—2. Ἐπὶ διεκδικήσεως κινητῶν μείζονος ἀξίας τῶν 50000 δραχμῶν ἢ ἀκινήτων, τηροῦνται αἱ διατάξεις τῆς Πολ. Δικονομίας.—Ἡ ἐκ τοῦ ἄρθρ. 235 Πολιτ. Δικον. καὶ κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς αὐτῆς ἀνακοπὴ περὶ ὑπάρξεως ὀφειλῆς πρὸς τὸ Δημόσιον ἐπιτρέπεται ἐνώπιον τῶν ἀρμοδίων καθ' ὕλην δικαστηρίων, πλὴν τῶν περιπτώσεων καθ' ἃς ὁ προσδιορισμὸς τῆς πρὸς τὸ Δημόσιον ὀφειλῆς ἀνατεθῆ διὰ νόμου εἰς διοικ. δικαστήρια ἢ διοικ. ἐπιτροπὰς.

69.—Παράλειψις ἢ ἀκυρότης τῶν πράξεων ἐκτελέσεως δύναται νὰ προταθῆ μόνον ἂν ἀποδεικνύεται ἐξ αὐτῆς τῆς πράξεως καὶ ἂν κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ δικαστοῦ προὔξενεσε εἰς τὴν προτείνοντα διάδικον, ὀφειλέτην ἢ ἐνυπόθηκον δανειστήν, βλάβην μὴ δυναμένην νὰ ἐπανορθωθῆ ἄλλως ἢ κηρυσσομένης τῆς ἀκυρότητος.—Μετὰ παρέλευσιν 10 ἡμερῶν ἀπὸ τοῦ πλειστηριασμοῦ δὲν ἐπιτρέπεται ἀνακοπὴ ἢ ἀγωγή περὶ ἀκυρότητος τῆς κατασκέσεως ἢ τοῦ πλειστηριασμοῦ εἰς τὸν ὀφειλέτην καὶ τοὺς δανειστάς ἐὰν ἐκοινοποιήθη πρὸς αὐτοὺς ἐγκύρως τὸ πρόγραμμα ἢ ὁπωσδήποτε ἔλαβον γνῶσιν τοῦ πλειστηριασμοῦ, κατ' οὐδεμίαν δὲ περίπτωσιν μετὰ παρέλευσιν 6 μηνῶν.

(Δικαιώματα ἐκτελέσεως 1.

70.—1. Δι' ἕκαστον ἐκδιδόμενον ἔνταλμα προσωπικῆς κρατήσεως κατ' ὀφειλέτου τοῦ Δημοσίου πρὸς εἰσπραξίν τοῦ παρ' αὐτοῦ ὀφειλομένου ποσοῦ, εἰσπράττονται ἐπὶ πλέον διὰ τέλη ἐκδόσεως δραχ. 5 ἑφ' ὅσον τὸ σύνολον τοῦ ἑκάστοτε εἰσπραττομένου ποσοῦ χρέους, ὑπολογιζομένων εἰς τοῦτο καὶ τῶν ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου συνεισπραττομένων ὑπὲρ τρίτων ποσῶν, δὲν ὑπερβαίνει τὰς δραχ. χιλίας. Ἐπὶ μείζονος ποσοῦ χρέους προστίθεται δραχμὴ μία δι' ἕκαστην ἐπὶ πλέον χιλιάδα δραχμῶν ἢ κλάσμα αὐτῆς.—Τὸ αὐτὰ ποσὰ εἰσπράττονται καὶ διὰ τὰ ἐκδιδόμενα ἐντάλματα προσωπικῆς κρατήσεως κατ' ὀφειλετῶν Δήμων, Κοινοτήτων, Εἰδικῶν Ταμείων καὶ τρίτων ἐν γένει, πρὸς εἰσπραξίν ἐσόδων βεβαιουμένων αὐτοτελῶς ὑπὲρ αὐτῶν ἐν τοῖς δημοσίοις ταμείοις καὶ εἰσπραττομένων ὑπὸ τούτων κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου περὶ εἰσπράξεως δημοσίων

1. «Δι' ἀποφάσεων Ὑπ. Οἰκον. δύνανται ν' αὐξομειῶνται ἑκάστοτε τὰ ὑπὸ τοῦ ἄρθρ. 70 ν. εἰσπρ. δημ. ἐσόδων καθοριζόμενα δικαιώματα ἐκτελέσεως» (ἄρθρ. 4 ν. δ. 2133 τῆς 16 Ἰαν.—13 Φεβρ. 1943 «περὶ συμπλ., ν. εἰσπρ. δημ. ἐσόδων».

ἑσόδων. Τὰ ἐκ τῆς αἰτίας ταύτης ποσά, βεβαιούμενα ἐν τοῖς ταμείοις οἰκοθῆν ὡς δημόσιον ἔσοδον, εἰσπράττονται ταυτοχρόνως μετὰ τοῦ κυρίου χρόνου καὶ διὰ τοῦ αὐτοῦ ἀποδεικτικῶν εἰσπράξεως.—Δι' ἀποφάσεως Ὑπ. Οἰκονομικῶν δύναται ν' ἀποδοθῆ ἄμοιβή εἰς τὰ ἐπιμελούμενα τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἐνταλμάτων προσ. κρατήσεως ὄργανα, καθοριζομένη εἴτε κατ' ἐκτελούμενον ἐνταλμα εἴτε ὡς ἡμερησίαι ἀποζημίωσις αὐτῶν. Δι' ὁμοίας ἀποφάσεως δύναται νὰ ἐπιτραπῆ ὅπως ἡ δαπάνη αὕτη προκαταβάληται ὑπὸ τῶν διευθυντῶν τῶν ταμείων ἰδίᾳ αὐτῶν ἀρμοδιότητι.—2. Τὰ δικαιώματα τῆς διὰ κατασχέσεως ἐνεργουμένης διοικ. ἐκτελέσεως ὀρίζονται ὡς ἑξῆς :—Α') Διὰ τοὺς δικαστ. κλητῆρας· α') διὰ τὴν ἐνέργειαν κατασχέσεων εἰς δραχ. 30—50, προστιθεμένων ἐπὶ κινήτων μὲν δραχ. 50 ἡμερησίως, ἂν ἡ κατάσχεσις ἀπαιτήθη χρόνον μείζονα τῆς μιᾶς ἡμέρας, ἐπὶ ἀκινήτων δὲ δραχ. 25 δι' ἕκαστον ἐπὶ πλεόν τοῦ πρώτου ἀκινήτου, β') διὰ τὴν ἐνέργειαν πασῶν τῶν λοιπῶν πράξεων ἐκτελέσεως εἰς τὰ 2/3 τῶν νομίμων δικαιωμάτων αὐτῶν ἐπὶ παρομοίων πράξεων τῆς κοινῆς ἐκτελέσεως, γ') διὰ τὰς ἐπιδόσεις τῶν κατὰ τὸ ἄρθρ. 33 προσκλήσεων τοῦ διευθυντοῦ τοῦ Ταμείου, διὰ τὰς εἰς χεῖρας τρίτων ἐπιβαλλομένας κατασχέσεις εἰς δραχμὰς 20.—Β') Διὰ τοὺς κατὰ τὴν κατάσχεσιν προσλαμβανόμενους μάρτυρας καὶ τοὺς ἐνεργοῦντας διοικητικὴν ἐκτέλεσιν ἐμμίσθους ὑπαλλήλους εἰς τὸ 1/2 τῶν ἀνωτέρω δικαιωμάτων τῶν δικ. κλητῆρων, καὶ—Γ') Διὰ τοὺς συμβολαιογράφους καὶ τοὺς κήρυκας εἰς τὸ 1/2 τῶν ἐν τῇ κοινῇ ἐκτελέσει νομοσιμῶν διὰ τὰς διαφόρους πράξεις τῆς ἐκτελέσεως δικαιωμάτων αὐτῶν.—Δ') Διὰ τοὺς φύλακας κατεσχρημένων πραγμάτων εἰς δραχμὰς 10—50 ἀναλόγως τῆς παρεχομένης ὑπηρεσίας τῶν.—Ε') Διὰ τὸν κατὰ τὸ ἐδάφιον τοῦ ἄρθρου 23 ἐνεργοῦντα πλειστηριασμὸν ὑπάλληλον εἰς δραχμὰς 30 καὶ διὰ τὸν μετ' αὐτοῦ συμπράττοντα διὰ τὴν ἐνέργειαν τοῦ πλειστηριαμοῦ εἰς δραχ. 20.—Ἐν περιπτώσει ματαιώσεως ἀρξαμένου ἤδη πλειστηριαμοῦ τὰ δικαιώματα τοῦ ἐνεργοῦντος συμβολαιογράφου ὀρίζονται εἰς δραχμὰς 50—100.

71.—1. Τὰ κατὰ τὴν διοικητικὴν ἐκτέλεσιν προκαταβαλλόμενα ἔξοδα ἐκτελέσεως καὶ δικαιώματα κατὰ τὰς ἐν τῷ νόμῳ τούτῳ ὀριζομένας περιστάσεις ἢ ὅπωςδήποτε ἄλλως ὀφειλόμενα, ἂν δὲν μέλλῃ νὰ συνταχθῆ πίναξ κατατάξεως, τελικῶς ἐκκαθαρίζονται καὶ προσδιορίζονται ὑπὸ τοῦ Εἰρηνοδίκου τοῦ τόπου τῆς ἐκτελέσεως καὶ ἐν κωλύματι τούτου ὑπὸ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ του, ἐπὶ τῇ βάσει πίνακος ὑποβαλλομένου ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ταμείου μετὰ τῶν κατ' ἰδίαν ὑφ' ἑκάστου δικαιούχου αἰτήσεων συμμετοχῆς.—2. Ἐὰν ὁ ὀφειλέτης ἢ ἄλλος δικαιούχος δὲν στέργῃ τὸν ὑπὸ τοῦ Εἰρηνοδίκου γινόμενον προσδιορισμὸν ὁ Διευθυντῆς τοῦ Ταμείου ὑποχρεοῦται νὰ ὑποβάλῃ τὸν πίνακα πρὸς ἀναθεώρησιν διὰ τὸν παραπονούμενον πρὸς τὸν Πρόεδρον τῶν Πρωτοδικῶν ἀποφαινόμενον κατὰ τὴν ἐπ' ἀναφορᾷ διαδικασίαν.—3. Ἐὰν ἡ ἐκτέλεσις περατωθῆ δι' ὀριστικῆς κατακυρώσεως πρόκειται δὲ νὰ συνταχθῆ πίναξ κατατάξεως, ὁ μὲν Διευθυντῆς τοῦ Ταμείου ἀποστέλλει πρὸς τὸν ἐπὶ τοῦ πλειστηριαμοῦ πίνακα δαπανῶν ἐκτελέσεως, μέχρι τῆς λήξεως τῆς ἐν τῷ ἄρθρῳ 938 τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας ὀριζομένης προθεσμίας πρὸς

κατάθεσιν τῶν τίτλων, ἀρχομένης διὰ πάντας ἀπὸ τῆς ὀριστικῆς κατακυρώσεως, ἄρθρα 27, 28 καὶ 48, ἵνα καταταγῇ δι' αὐτάς, βεβαιουμένης τῆς ἐγκαίρου παραλαβῆς διὰ σημειώσεως τοῦ ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ἐπὶ τοῦ ληφθέντος πίνακος, ὁ δ' ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ, ἐντὸς τῆς αὐτῆς προθεσμίας, προσαρτῶ τῷ φακέλλῳ ἐκτελέσεως πίνακα τῶν δικαιωμάτων καὶ δαπανῶν του μετὰ διορισμοῦ τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 52 ἀντικλήτου, καὶ βεβαιοῖ ἐπὶ αὐτοῦ τὴν ἡμέραν τῆς προσαρτήσεως διὰ νὰ λάβωσι γνῶσιν ὁ ὀφειλέτης καὶ οἱ δανεισταὶ καὶ προβάλωσι τὰς τυχόν παρατηρήσεις των κατὰ τῶν ἀξιουμένων ἀπαιτήσεων.—Οἱ λοιποὶ τυχόν δικαιούχοι ἐξ ἑξόδων ἐκτελέσεως ὑποβάλλουσιν ἐντὸς τῆς ἀνωτέρω προθεσμίας πρὸς τὸν ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπάλληλον πίνακα δικαιωμάτων μετὰ δηλώσεως διορισμοῦ ἀντικλήτου κατὰ τὸ ἄρθρον 52 προσαρτώμενον μετὰ βεβαιώσεως ὡς ἀνωτέρω.

72¹.—«1. Τὰ δικαιώματα τῶν κατασχετῶν, ὡς καθορίζονται ἐν ἄρθρ. 70 τοῦ παρόντος, τὰ τυχόν γενόμενα ὑπὸ τούτων καὶ τῶν μαρτύρων ὁδοιπορικὰ ἔξοδα, ὡς καὶ τὰ ἔξοδα τῆς μεταφορᾶς τῶν κατασχεθέντων, ἐκκαθαρίζόμενα καὶ προσδιοριζόμενα κατὰ τὴν διαγραφομένην ἐν παρ. 1 καὶ 2 τοῦ ἄρθρ. 71 τοῦ παρόντος διαδικασίαν προκαταβάλλονται τοῖς δικαιούχοις ὑπὸ τοῦ Δημοσίου βάσει ἀποδείξεων τούτων μετὰ τὸ πέρας τῆς κατασχέσεως καὶ ἀνεξαρτήτως ἐὰν μέλλῃ νὰ συνταχθῇ πίναξ κατατάξεως.—2. Κατὰ τὴν αὐτήν, ὡς ἀνωτέρω, διαδικασίαν προκαταβάλλονται ὑπὸ τοῦ Δημοσίου ἀνά τρίμηνον καὶ τὰ τυχόν γενόμενα ἔξοδα διατηρήσεως τῶν κατασχεθέντων.—3. Τὰ ἐν ταῖς προηγ. παρ. 1 καὶ 2 προκαταβαλλόμενα ὑπὸ τοῦ Δημοσίου ἔξοδα διοικ. ἐκτελέσεως βεβαιοῦνται ὡς δημόσιον ἔσοdon εἰς τὰ ἀρμόδια Ταμεῖα καὶ εἰσπράττονται εἰς βάρος τῶν οἰκείων ὀφειλετῶν τοῦ Δημοσίου.—4. Ἐν περιπτώσει ἀκυρώσεως κατασχέσεως ὑπὸ τῶν δικαστηρίων, συνεπεῖα πράξεως ἢ παραλείψεως τοῦ ἐνεργήσαντος ταύτην κατασχετοῦ, τὰ κατὰ τὰ ἀνωτέρω ὑπὸ τοῦ Δημοσίου προκαταβληθέντα αὐτῷ δικαιώματα καταλογίζονται εἰς βάρος τούτου δι' ἀποφάσεως τοῦ ἀρμοδίου διευθυντοῦ Ταμείου καὶ, βεβαιούμενα ὡς δημόσιον ἔσοdon, εἰσπράττονται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἑσόδων».

73.—Τὰ πραγματοποιηθέντα ἔξοδα κατασχέσεως καὶ λοιπὰ δικαιώματα τῶν ἀναβληθέντων πλειστηριασμῶν μένουσιν εἰς βάρος τοῦ καταδικωμένου ὀφειλέτου, ὥστε ἐπαναλαμβανομένου τοῦ πλειστηριασμοῦ νὰ ἐπιβαρύνηται τὸ ἐκπλειστηρίασμα με' αὐτὰ διατηρουμένου τοῦ προνομίου των.

74.—Κατ' οὐδεμίαν περίπτωσιν ἐπιτρέπεται ἀναστολὴ ἐκποιήσεως κατασχεθέντων ἢ ληφθέντων καταναγκαστικῶν μέτρων χωρὶς νὰ πληρωθῶσι τὰ γενόμενα ἔξοδα κατασχέσεως καὶ λοιπὰ δικαιώματα.

1. Ὡς ἀντικατ. δι' ἄρθρ. 19 ν. β. 395 τοῦ 1941 «περὶ συμπλ. κλπ. ἐνίων διατάξεων οἰκον. νόμων κλπ.» (κυρ. διὰ Πρ. Ἰπ. Συμβ. 292/46).

ΚΕΦ. Ε'.—*Ποινικαὶ διατάξεις.*75—82¹.—ΚΕΦ. Ζ'.—*Παραγραφή τῶν πρὸς τὸ Δημόσιον χρεῶν*².

86.—1. Πᾶν χρέος πρὸς τὸ Δημόσιον παραγράφεται μετὰ πενταετίαν ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς χρήσεως, ἐντὸς τῆς ὁποίας ἐβεβαιώθη τελεσιδικῶς ὡς ἔσοδον.—2. Κατ' ἐξαιρέσιν α') τὰ χρέη πρὸς τὸ Δημόσιον ἐκ παρακρατηθέντων ἢ εἰσπραχθέντων διὰ λ)σμὸν τοῦ Δημοσίου φόρων τελῶν καὶ δικαιωμάτων καὶ β') τὰ χρέη πρὸς τὸ Δημόσιον ἐξ εισαγωγικῶν δασμῶν καὶ τελῶν ἐν γένει εἰσπραττομένων ἐν τοῖς τελωνείοις, παραγράφονται μετὰ δεκαετίαν ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς χρήσεως ἐντὸς τῆς ὁποίας ἐγεννήθη ἢ πρὸς εἰσπραξιν αὐτῶν ἀπαίτησις τοῦ Δημοσίου.—Ὡς χρόνος γενέσεως τῆς πρὸς εἰσπραξιν εισαγωγ. δασμῶν καὶ λοιπῶν τελῶν ἐμπορευμάτων ὑπὸ ἀποταμίευσιν λογίζεται, διὰ τὴν παραγραφὴν, ἡ ἐπομένη τῆς λήξεως τῆς συμφώνως τοῖς τελων. νόμοις ὀριζομένης προθεσμίας ἀποταμιεύσεως, ἐν περιπτώσει δ' ἐνεργείας πρὸ ταύτης ἐλέγχου τῶν ἀποθηκῶν, ἡ ἡμέρα τῆς συντάξεως ἐκθέσεως περὶ διαπιστώσεως ἐλλείμματος.—3^α. Αἱ ἀνωτέρω παραγραφαὶ ἐφαρμόζονται καὶ διὰ τὰς πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου τελεσιδικῶς βεβαιουμένας ὀφειλάς πρὸς τὸ Δημόσιον ἀλλὰ δὲν δύνανται νὰ συμπληρωθῶσιν πρὸ τῆς παρελεύσεως τριετίας ἀρχομένης ἀπὸ 1 Ἀπριλ. 1931.—Τῶν ἀνωτέρω παραγραφῶν ἐξαιροῦνται τὰ χρέη α') ἐκ τελεσιδικῶν ἀποφάσεων τῶν τακτικῶν δικαστηρίων πλην τῶν προστίμων, χρημ. ποινῶν καὶ τῶν συγγραφῶν δικαστ. ἐξόδων καὶ τελῶν, ὑποκειμένων εἰς τὴν παραγραφὴν τοῦ ἔδαφ. 1 τοῦ παρόντος· β') ἐξ ἀπίστου διαχειρίσεως καὶ τὰ δι' ἀποφάσεων τοῦ Ἐλεγκτ. Συνεδρίου καταλογιζόμενα εἰς βάρος δημοσίων ὑπολόγων ἢ ἄλλων δημοσίων ὑπαλλήλων καὶ γ') ἐκ συμβάσεων καὶ διατάξεων τελευταίας βουλήσεως καὶ αἱ ἐκ τοιοῦτων περιοδικαὶ παροχαί· «δ) τὰ χρέη τὰ ἀφορῶντα εἰς καταλογισμοὺς ἐπιβληθέντα παρ' οἰωνδῆποτε ἀρμοδίων, κατὰ νόμον, ἀρχῶν. Πάντα τὰ ἀνω-

1. Παραλείπονται. Ἐπίσης καὶ τὰ ἄρθρ. 83—85 περὶ διαγραφῆς τῶν πρὸς τὸ Δημόσιον χρεῶν.

2. Κατ' ἄρθρ. 1 § 6 ἀν. ν. 1537 τοῦ 1938 «περὶ συμπλ. τῶν περὶ παραγραφῆς διατάξεων ν. εἰσπρ. δημ. ἐσόδων»:

«Ἐπὶ ἀπαιτήσεων, ὧν κατέστη δικαιούχον τὸ Δημόσιον ἐκ πάσης αἰτίας διαδοχῆς καὶ αἰτινες μέχρι τῆς πρὸς τὸ δημόσιον μεταβιβάσεως τῶν δὲν ἔχουσιν ὑποκύψει εἰς παραγραφὴν ἐν τῇ προσώπῳ τοῦ δικαιοπαράχου, χωρεῖ ἢ παραγραφῆ τοῦ ἄρθρου 86 τοῦ νόμου περὶ εἰσπρ. δημοσίων ἐσόδων, ὡς νέα παραγραφῆ, τοῦ χρόνου αὐτῆς ὑπολογιζομένου ἀφ' ἧς συνετέλεσθη ἡ δικαιοδοτικὴ τοῦ δικαιώματος τοῦ Δημοσίου πράξις».

3. «Ἡ ἀληθὴς ἐννοια τῆς παρ. 3 ἄρθρ. 86 τοῦ Ν.Ε.Δ.Ε. εἶνε ὅτι αὕτη ἔχει ἐφαρμογὴν καὶ ἐπὶ τῶν χρεῶν τῶν ἀναφερομένων ἐν τῇ παρ. 2 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου» (ἄρθρ. 1 παρ. 2 ἀν. ν. 1537 τοῦ 1938 «περὶ συμπλ. τῶν περὶ παραγραφῆς διατάξεων ν. εἰσ. δημ. ἐσόδων»).

τέρω χρέη υπόκεινται εἰς τὴν 30ετῆ παραγραφὴν»¹.—5. Πᾶσα κατὰ τὰς παραγρ. 1—3 τοῦ παρόντος ἀποσβεννυμένη ἀπαιτήσις τοῦ Δημοσίου δύναται νὰ ἀντιταχθῆ εἰς συμψηφισμόν ἐπὶ πενταετίαν ἀπὸ τῆς συμπληρώσεως τῆς παραγραφῆς.²—Ἡ παραγραφὴ τῶν πρὸς τὸ Δημόσιον χρεῶν δὲν ὑπόκειται εἰς ἀναστολήν, πλὴν α') ἂν κατὰ τὸ τελευταῖον ἔτος αὐτῆς ὁ ὀφειλέτης ἔτιχε, κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ παρόντος νόμου, ἀναστολῆς πληρωμῆς καὶ διὰ τὸ χρονικὸν διάστημα τῆς διαρκείας αὐτῆς, «ἢ ἡμφισβητήθῃ δικαστικῶς ἢ νομιμότης τοῦ τίτλου τῆς εἰσπράξεως ἢ τῶν ληφθέντων ἀναγκαστικῶν μέτρων καὶ μέχρι περαιώσεως τῆς δίκης»³ καὶ β') ἐπὶ ἐφαρμογῆς τοῦ ν. ΔΞΗ' «περὶ ἀναστολῆς παραγραφῶν κλπ.», οὐδὲ εἰς διακοπὴν ἐκτὸς τῶν χρεῶν δι' ἃ ἤρξατο ἢ ἐκτέλεσις διὰ κατασχέσεως πρὸ τῆς λήξεως τοῦ χρόνου τῆς παραγραφῆς καὶ δὲν ἐπερατώθη δι' ἐνεργείας πλειστηριασμοῦ. «Ἀπὸ τῆς διὰ κατασχέσεως ἐνάρξεως τῆς ἐκτελεστικῆς διαδικασίας μέχρι τῆς διὰ πλειστηριασμοῦ περαιώσεως αὐτῆς, πᾶσα πρᾶξις τῆς ἐκτελέσεως ἐπάγεται τὴν διακοπὴν τῆς παραγραφῆς, ἣτις ἄρχεται ἐκ νέου ἀπὸ τῆς τελευταίας διαδικαστικῆς τῆς ἐκτελέσεως πράξεως. Ἐν περιπτώσει ἀπαγγελίας ἀκυρότητος τῆς κατασχέσεως ἢ ἄλλης πράξεως τῆς διοικητικῆς ἐκτελέσεως ἔνεκα πλημμελοῦς περιγραφῆς τοῦ κατασχεθέντος ἢ ἄλλης ἀταξίας τῆς διαδικασίας, ἡ παραγραφὴ τοῦ πρὸς τὸ Δημόσιον χρέους δὲν συντελεῖται ἂν ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς τελεσιδικίας τῆς ἀπαγγελλούσης τὴν ἀκυρότητα δικαστικῆς ἀποφάσεως ἐπαναληφθῆ ἢ ἀκυρωθεῖσα πρᾶξις τῆς ἐκτελέσεως εἴτε ἐπιβληθῆ νέα κατάσχεσις ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἢ ἐτέρου περιουσιακοῦ στοιχείου τοῦ ὀφειλέτου εἰς χεῖρας αὐτοῦ ἢ τρίτου. Κατάσχεσις οἰουδὴποτε περιουσιακοῦ ἀντικειμένου γενομένη εἴτε εἰς χεῖρας τοῦ ὀφειλέτου, εἴτε εἰς χεῖρας τρίτου, καίπερ μὴ ἄγουσα εἰς πλειστηριασμόν, ἔχει ὡς συνέπειαν τὴν διακοπὴν τῆς παραγραφῆς, ἄρσις δὲ ταύτης γενομένη κατόπιν αἰτήσεως τοῦ ὀφειλέτου δὲν συνεπάγεται συμπλήρωσιν τῆς παραγραφῆς πρὸ τῆς παρόδου τοῦ νομίμου χρόνου ἀπὸ τῆς κατὰ τὰ ἀνωτέρω τελευταίας διαδικαστικῆς πράξεως τῆς ἐκτελέσεως»⁴.

ΚΕΦ. Η'.—Γενικαὶ διατάξεις.

87⁵.—Συμψηφισμὸς ἀπαιτήσεων ὀφειλέτου τοῦ Δημοσίου ἔναντι

1. Τὰ ἐντὸς « > προσετέθησαν δι' ἄρθρ. 1 § 3 ἀν. ν. 1537 τοῦ 1938.
2. Ἡ διάταξις τῆς παρ. 5 τοῦ ἄρθρ. 86 ἔχει ἐφαρμογὴν καὶ ἐπὶ τῶν παραγραφῶν τῆς παρ. 4 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου (ἄρθρ. 1 § 4 ἀν. ν. 1537 τοῦ 1938).
3. Τὰ ἐντὸς « > προσετέθησαν δι' ἄρθρ. 1 ἀν. ν. 2155 τοῦ 1939.
4. Τὰ ἐντὸς « > προσετέθησαν ἐν τέλει τοῦ ἄρθρ. 86 δι' ἄρθρ. 1 § 5 ἀν. ν. 1537 τοῦ 1938, ὡς ἀντικατεστάθη δι' ἄρθρ. 4 ν. 2. 1382 τοῦ 1942.
5. Ὡς ἀντικατεστάθη δι' ἄρθρ. 3 ν. 2. 1382 τοῦ 1942. Διὰ δὲ τοῦ ἄρθρ. 5 ν. 2. 2133 τῆς 16 Ἰαν.—13 Φεβρ. 1943 ὠρίσθη ὅτι «ὁ ὑπὸ τοῦ ἄρθρ. 87 ν. εἰσπρ. δημ. ἐσόδων, ὡς ἐτροπ. ὑπὸ τοῦ ἄρθρ. 3 ν. 2. 1383/1942 καθοριζόμενος συμψηφισμὸς ἐπέρχεται ὑπὸ τὰς αὐτὰς προϋποθέσεις τοῦ ἄρθρου τούτου καὶ εἰς τὰς περιπτώσεις τῶν σὺν τῇ δηλώσει καταβαλλομένων ὀφειλῶν ἐκ φόρων».

90.—“Ὅσα ὁ παρὼν νόμος διαλαμβάνει περὶ τῶν ὀφειλετῶν ἐφαρμόζονται καὶ κατὰ τῶν ἐγγυητῶν στερουμένων τοῦ εὐεργετήματος τῆς διζήσεως.—Δι’ ὅσα ἐπλήρωσαν οἱ ἐγγυηταὶ ὑπὲρ τῶν ὀφειλετῶν ἔχουσι τὸ δικαίωμα, ἐπὶ τῇ προκαταβολῇ τῶν ἐξόδων ἐκτελέσεως, νὰ ζητήσωσι παρὰ τοῦ Ταμείου τὴν διὰ λογαριασμὸν αὐτῶν ἐξακολούθησιν τῆς καταδιώξεως τῶν ὀφειλετῶν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου καὶ τὴν εἰς αὐτοὺς ἀπόδοσιν τῶν πληρωθέντων.—Ἐγγυηταὶ ὑπογράψαντες ὡς τοιοῦτοι τὰ πρακτικὰ τῆς δημοπρασίας δὲν ἀπαλλάσσονται τῆς ἐγγυήσεως καὶ ἂν εἰς τὰς ὁμολογίας ὑπογράψωσιν ἄλλοι ὡς ἐγγυηταί.

91.—Οἱ ὑπενοικιασταὶ μετὰ τῶν ἐνοικιαστῶν δημοσίων ἐν γένει προσόδων ἢ κτημάτων εὐθύνονται ἀλληλεγγύως καὶ εἰς ὀλόκληρον ἀπέναντι τοῦ Δημοσίου διὰ τὸ πρὸς αὐτὸ ὀφειλόμενον ἐνοίκιον, εἰσπραττόμενον ἐξαναγκαστικῶς διὰ διοικητικῆς ἐκτελέσεως ἀπευθυνομένης καὶ κατὰ τοῦ ὑπενοικιαστοῦ.—Ἄλλ’ ἐν περιπτώσει ὑπενοικιάσεως μέρους μόνου τῆς ὑπὸ τοῦ Δημοσίου ἐκμισθωθείσης προσόδου ἢ κτήματος ἢ εὐθύνης τοῦ ὑπενοικιαστοῦ περιορίζεται εἰς τὸ ποσὸν τῆς ὑπενοικιάσεως.

92.—Οἱ ἐνοικιασταὶ τῶν δημοσίων προσόδων καὶ κτημάτων, ὡς πρὸς τοὺς ὑπενοικιαστὰς καὶ τοὺς φορολογουμένους, καὶ οἱ ὑπενοικιασταὶ ὡς πρὸς τοὺς φορολογουμένους, ἔχουσι τὰ αὐτὰ μὲ τὸ Δημοσίον δικαιώματα καὶ δύνανται προσάγοντες εἰς τὸ Ταμεῖον τίτλον ἀποδεικτικὸν τῆς κατ’ αὐτοῦ ἀπαιτήσεως τῶν ἔχοντα τὰ προσόντα τοῦ ἀριθμοῦ 854 παράγρ. 4 Π. ἰλ. Δικον. καὶ ἐφ’ ὅσον δὲν εἶναι ὀφειλέται τοῦ Δημοσίου ἀπαιτητῶν ἐκ τῆς ἐνοικιάσεως ὑποχρεώσεων νὰ ἀπαιτήσωσι ὑπὲρ αὐτῶν τὴν ἐφαρμογὴν πάντων τῶν ἐν τῷ παρόντι νόμῳ διαλαμβανόμενων καταναγκαστικῶν μέσων.—Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, εἰς γεννηθῶσι διενέξεις, ὅλαι αἱ ἐνεκα τῆς ἐκτελέσεως ταύτης δικαστικαὶ ἀνακοπαί, προσκλήσεις καὶ ἀποφάσεις ἀπευθύνονται μόνον κατὰ τοῦ ἐνοικιαστοῦ, διὰ λογαριασμὸν τοῦ ὁποίου ἐνεργεῖται ἢ καταδίωξις ἄνευ εὐθύνης τοῦ Δημοσίου.

93.—Πάντα ἐν γένει τὰ ἐγγραφα τὰ εἰς τὴν διοικητικὴν ἐκτέλεσιν ἀφορῶντα συντάσσονται ἐφ’ ἁπλοῦ χάρτου.

Νόμος 5343 τῆς 23/23 Μαρτίου 1932

«περὶ ὀργανισμοῦ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν».

ΤΜΗΜΑ 14ον.—Εἰδικαὶ Διατάξεις.

335.—“Ἀπασαὶ αἱ δίκαι τοῦ Πανεπιστημίου εἰσάγονται παρ’ αὐτοῦ ἐνώπιον παντὸς δικαστηρίου ὡς καὶ τοῦ Ἀρείου Πάγου ὡς νόμῳ προτετιμημένοι τὴν ὁγδόην ἡμέραν ἀπὸ τῆς κλητεύσεως ἄνευ πράξεως προτιμῆσεως.

336.—Οὐδεμία ἀγωγή κατὰ τοῦ Πανεπιστημίου ἐπιτρέπεται νὰ συζητηθῇ ἐνώπιον τοῦ ἀρμοδίου δικαστηρίου πρὸ τῆς παρελεύσεως μηνὸς ἀπὸ τῆς πρὸς τὸ Πανεπιστήμιον κοινοποιήσεως αὐτῆς. Ἡ τήρησις τῆς ἀνωτέρας μηνιαίας προθεσμίας ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως μέχρι τῆς συζητήσεως ἐπιβάλλεται καὶ εἰς πᾶσαν ἐν γένει κλήτευσιν κατὰ τοῦ Πανεπι-

στημίον ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων καθὼς καὶ τῶν εἰσηγητῶν πρὸς διεξαγωγὴν ἀποδείξεων. Μὴ τηρουμένης δὲ τῆς ἀνωτέρω μηνιαίας προθεσμίας ἅσα πράξις ἢ κλήτευσις κατὰ τοῦ Πανεπιστημίου εἶναι αὐτοδικαίως ἄκυρος, ἀπαγορευομένης τῆς ἐρημοδικίας κατὰ τοῦ Πανεπιστημίου πρὸ τῆς παρελεύσεως μηνὸς ἀπὸ τῆς κλητεύσεώς του. Ἡ ἀνωτέρω μηνιαία προθεσμία δὲν δύναται νὰ συντηρηθῇ διὰ πράξεως τοῦ Προέδρου εἰμὴ μόνον τῆ συναινέσει τοῦ Πανεπιστημίου. Ἐξαιρετικῶς ἐπὶ προσωρινῶν μέτρων καὶ συντηρητικῶν ἀποδείξεων ἢ ἀνωτέρω προθεσμία εἶναι δεκαήμερος ἀρχομένη ἀπὸ τῆς πρὸς τὸ Πανεπιστήμιον ἐπιδόσεως τῆς πρὸς ἐμφάνισιν κλήσεως.

337.—Ἐπὶ κατασκέσεως εἰς χεῖρας τοῦ Πανεπιστημίου ὡς τρίτου τοῦτο δικαιοῦται ὅπως τὰ δικαιολογητικά ἔγγραφα τῆς δηλώσεως αὐτοῦ προσαγάγῃ ἐπ' ἀκροατηρίῳ κατὰ τὴν συζήτησιν τῆς ἀνακοπῆς τῆς δηλώσεως, δὲν ὑποχρεοῦται δὲ ἵνα ἐνισχύσῃ δι' ὄρκου τὴν δήλωσιν αὐτοῦ.

338.—Ἡ εἰς χεῖρας τοῦ Πανεπιστημίου ὡς τρίτου κατάσχεσις εἶνε ἄκυρος ἄνευ ἀδείας τοῦ ἀρμοδίου Προέδρου Πρωτοδικῶν καὶ ἐὰν ἐτι ἢ ἀπαίτησις, δι' ἣν ἐπιβάλλεται αὕτη, στηρίζεται ἐπὶ τελεσιδικίου ἀποφάσεως ἢ καὶ οἰουδήποτε ἄλλου δημοσίου ἢ ἰδιωτικοῦ ἐγγράφου, ὡς καὶ ἐὰν δὲν γίνεται μνεῖα τῆς ἀδείας ταύτης ἐν τῷ κατασχετηρίῳ. Ἐλλείπει ἀδείας τὸ Πανεπιστήμιον ἀποδίδει ἀνευθύτως τὰ κατασχεθέντα.

339.—Ὁ εἰς τὸ Πανεπιστήμιον ἐπιβαλλόμενος διὰ δικαστικῆς ἀποφάσεως ὄρκος δίδεται ὑπὸ τοῦ Πρυτάνεως ἢ ὑπὸ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ αὐτοῦ. Κατὰ πᾶσαν περίπτωσιν ὁ τοιοῦτος ὄρκος διατυπῶνται ὑπὸ τὸν τύπον τοῦ πιστεύειν καὶ μὴ γινώσκειν, ἐὰν δὲ διὰ τῆς ἀποφάσεως τῆς ἐπιβαλοῦσης τὸν ὄρκον οὗτος ἔχη ἄλλως διατυπωθῇ, δύναται κατὰ τὴν δόσιν αὐτοῦ νὰ προβῇ εἰς τὴν τροποποίησιν τοῦ τύπου ὁ Πρυτάνης, χωρὶς νὰ ἀπαιτῆται πρόκλησις εἰδικῆς περὶ τῆς τοιαύτης τροποποιήσεως ἀποφάσεως.

340.—1. Οὐδέποτε διατάσσεται προσωρινῆ ἐκτέλεσις κατὰ τοῦ Πανεπιστημίου, ἐπὶ πάσης δὲ τελεσιδικίου δικαστικῆς ἀποφάσεως κατ' αὐτοῦ ἔχει ἀνασταλτικὴν δύναμιν ἢ ὑπὸ τούτου ἀσκηθεῖσα αἰτήσις περὶ ἀναιρέσεως, ὡς καὶ ἡ πρὸς ἐνάσκησιν ταύτης προθεσμία.—2¹. Ἡ ἀναγκ. ἐκτέλεσις τῶν κατὰ τοῦ Πανεπιστημίου ἀμετακλήτων δικαστικῶν ἀποφάσεων χωρεῖ μετὰ τριάκοντα ἡμέρας ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως αὐτῶν ὑπὸ τῶν ἀντιδίκων τοῦ Πανεπιστημίου μετ' ἐπιταγῆς πρὸς πληρωμὴν.

341.—Τὰ ὑπὸ τῶν ἀντιδίκων τοῦ Πανεπιστημίου καταβλητέα ποσὰ δυνάμει τοῦ νόμου ἢ δικαστικῆς ἀποφάσεως διὰ δικηγορικὴν ἀμοιβὴν ἀποτελοῦσιν ἔσοδον τοῦ Πανεπιστημίου καὶ περιέρχονται εἰς τὸ Ταμεῖον αὐτοῦ.

344.—Ἐγγραφα συντεταγμένα κατὰ τοὺς νομίμους τύπους ἐπὶ τῶν ὁποίων στηρίζονται οἰαδήποτε δικαιώματα τοῦ Πανεπιστημίου δὲν δύναται νὰ θεωρηθῶσιν ὡς ἄκυρα λόγῳ φρενοβλαβείας τοῦ καταρτίσαντος ἢ τινὸς τῶν καταρτισάντων ταῦτα, ἐὰν παρῆλθε πενταετία ἀρχομένη

1. Ἡ παρ. 2 τοῦ ἄρθρ. 340 προσετέθη δι' ἄρθρ. 23 ν. δ. 917 τοῦ 1942 «περὶ τροπ. τῆς Πανεπιστ. Νομοθεσίας».

ἐπὶ τῶν διαθηκῶν καὶ κωδικέλων ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτῶν, ἐπὶ τῶν αἰτία θανάτου δωρεῶν ἀπὸ τοῦ θανάτου τοῦ δωρητοῦ καὶ ἐπὶ τῶν λοιπῶν ἐγγράφων ἀπὸ τῆς καταρτίσεως.—Ἡ ἀνωτέρω προθεσμία διακόπτεται μόνον δι' ἐπιδόσεως πρὸς τὸ Πανεπιστήμιον εἰδικῆς περὶ ἀναγνωρίσεως τῆς ἀκυρότητος τῶν εἰρημένων ἐγγράφων ἀγωγῆς ὅποτε ἡ πενταετία λογίζεται ἀρχομένη ἀπὸ τῆς τελευταίας διαδικαστικῆς πράξεως.

Νόμος 5367 τῆς 7/18 Ἀπριλίου 1932

«περὶ ἐκτελέσεως τῶν δημοσίων ἔργων»¹.

6². —1. Πᾶσα μεταξὺ τῶν συμβαλλομένων μερῶν διαφορὰ προκύπτουσα, εἴτε ἐκ τῆς τεχνικῆς τῶν ἔργων ἐκτελέσεως, εἴτε ἐκ τῆς ἐρμηνείας καὶ ἐκτελέσεως τῆς συμβάσεως καὶ τῆς συγγραφῆς τῶν ὑποχρεώσεων, ὡς καὶ τῶν μεταγενεστέρως διὰ νόμου ἢ συμφωνίας τροποποιήσεων καὶ συμπληρώσεως αὐτῶν, εἴτε ἐκ τῆς καθ' οἰονδήποτε τρόπου ἐπερχομένης λύσεως τῆς ἐργολαβικῆς συμβάσεως ἀφορῶσα εἴτε τὸν καθορισμὸν τῆς ἀξίας τῶν ἐκτελεσθεισῶν ἐργασιῶν ὡς καὶ τὴν καταβολὴν αὐτῆς, εἴτε τὸν καθορισμὸν καὶ τὴν καταβολὴν συμβατικῶν ἢ νομίμων ἀποζημιώσεων καὶ γενικῶς πᾶσα διαφορὰ οἰασδήποτε φύσεως προκύπτουσα ἐξ ἐργολαβικῆς συμβάσεως κατὰ τὴν διάρκειαν ἢ μετὰ τὴν ὁπωσδήποτε λύσιν αὐτῆς, λύεται διὰ τῆς δικαστικῆς ὁδοῦ.—2. Ἀρμόδιον πρὸς ἐπίλυσιν τῶν διαφορῶν τούτου εἶναι τὸ Ἐφετεῖον τῆς περιφερείας ἐν ᾗ ἐκτελοῦνται τὰ ἔργα. Ἐὰν δὲ τὰ ἔργα κεῖνται εἰς τὴν περιφέρειαν πλειόνων Ἐφετείων, ἀρμόδιον διὰ τὴν ἐπίλυσιν τῆς διαφορᾶς εἶναι τὸ ὑπὸ τοῦ προέδρου τοῦ Ἀρείου Πάγου ὀριζόμενον ἐπὶ τῇ αἰτήσει ἐνὸς τῶν διαδίκων.—3. Ἡ ὑπόθεσις συζητεῖται ἐνώπιον τοῦ Ἐφετείου ὡς νόμῳ προτετιμημένη τὴν πρώτην δικάσιμον μεθ' ἡμέρας εἴκοσιν (20) ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως τῆς προσφυγῆς τοῦ ἐνδιαφερομένου. Οἱ διάδικοι ὀφείλουσι νὰ προσκομίσωσιν ἐπ' ἀκροατηρίου πάντα τ' ἀποδεικτικὰ στοιχεῖα καὶ τοὺς μάρτυρας αὐτῶν οἵτινες ἐξετάζονται παραχρῆμα.—4. Τὸ Ἐφετεῖον δικάζον ἐκ τῶν ἐνότων καὶ κατὰ κρίσιν δικαίου ἀνδρὸς ὑποχρεοῦται νὰ ἐκδώσῃ τὴν ἀπόφασιν αὐτοῦ ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς συζητήσεως. Κρείσσονας ἀποδείξεις δύναται νὰ διατάξῃ τὸ Ἐφετεῖον ἂν κατὰ τὴν κρίσιν του καθίσταται ἀνέφικτος ἡ λύσις τῆς διαφορᾶς βάσει τῶν προσκομισθέντων ὑπὸ τῶν διαδίκων στοιχείων.—Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἡ συζήτησις ἐπαναλαμβάνεται ὡς νόμῳ προτετιμημένη, μετὰ τὸ πέρας τῶν ἀποδείξεων ἢ τὴν λῆξιν τῆς διὰ τὴν διεξαγωγὴν αὐτῶν ταχθείσης προθεσμίας τὴν πρώτην δικάσιμον μεθ' ἡμέρας δέκα πέντε (15) ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως τῆς σχετικῆς κλήσεως. Ἡ μετὰ τὴν νέαν συζήτησιν ὀριστικὴ ἀπόφασις τοῦ Ἐφετείου, ὀφείλει νὰ ἐκδοθῇ ἐντὸς εἴκοσιν (20) ἡμερῶν ἀπὸ τῆς συζητήσεως. Αἱ ἀποφάσεις τῶν Ἐφετείων εἶναι ἀνέκκλητοι οὐδὲ ἀσκεῖται τὸ ἐνδίκον μέσον τῆς ἀναιρέσεως.—5. Τῆς εἰς τὸ Ἐφετεῖον εἰσαγωγῆς τῆς ὑπο-

1. Ὅρα καὶ ν. 5605 τοῦ 1932 ἐν σελ. 644

2. Ὡς ἐτροπ. δι' ἄρθρ. 1 ν. 6096 τοῦ 1934 καὶ εἰτα δι' ἄρθρ. 2 ἀν. ν. 1965 τοῦ 1939.

θέσεως προηγείται υποχρεωτικῶς αἰτήσεις θεραπείας πρὸς τὸν Ὑπ. Συγκοινωνίας ἀποφαινόμενον ἐπὶ ταύτης μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῶν δημοσίων ἔργων δι' ἠτιολογημένης ἀποφάσεως κοινοποιουμένης τῷ ἐργολάβῳ. Κατὰ τὴν ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου τῶν δημοσίων ἔργων συζήτησιν τῆς διαφωνίας καλεῖται καὶ παρίσταται, ἂν θέλῃ, διὰ τεχνικοῦ ἀντιπροσώπου τοῦ ὀργολάβου. Ἐὰν ὁ ἐργολάβος δὲν ἀποδέχεται τὴν ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας ἢ ἐὰν ὁ Ὑπουργὸς δὲν ἀποφανθῇ ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς τῆς σχετικῆς αἰτήσεως τοῦ ἐργολάβου, δικαιούται οὗτος νὰ προσφύγῃ εἰς τὴν ἐν ἔδαφ. 1—4 διαδικασίαν.—6. Προκειμένου περὶ ἔργων μὴ ἐκτελουμένων εἰς βάρος τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Κράτους, δικαίωμα διαφωνίας πρὸς τὰς ἀποφάσεις τῶν ἀρμοδίων Ἀρχῶν καὶ προσφυγῆς εἰς τὸ Ἐφετεῖον, ἔχει οὐ μόνον ὁ ἀνάδοχος, ἀλλὰ καὶ ὁ ἐργοδότης.—7. Εἰς πάσας τὰς περιπτώσεις ἢ εἰς τὸ Ἐφετεῖον προσφυγῆ τοῦ ἐργολάβου λόγῳ διαφωνίας πρὸς τὸν ἐργοδότην, ὡς ἐπίσης ἢ προσφυγῆ τοῦ ἐργοδότη, ὡσάκις οὗτος δὲν εἶναι τὸ Δημόσιον, ἀλλ' οἰονδήποτε νομικὸν πρόσωπον δημοσίου δικαίου, λόγῳ διαφωνίας αὐτοῦ πρὸς τὰς σχετικὰς ἀποφάσεις τῆς ἐποπτευούσης προϊσταμένης αὐτοῦ Ἀρχῆς, ἀσκεῖται διὰ κοινοποιήσεως πρὸς τὸν Ὑπ. Συγκοινωνίας αἰτήσεως θεραπείας, ἐντὸς ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας ἑξ μηνῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως εἰς τὸν ἐργολάβον ἢ τὸν κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἐργοδότην τῆς σχετικῆς ἀποφάσεως, ἐξ ἧς γεννᾶται ἢ μεταξὺ τῶν συμβληθέντων μερῶν διαφορά.—8. Ἡ προσφυγῆ εἰς τὸ Ἐφετεῖον τοῦ ἐργολάβου ἢ τοῦ ἐργοδότη, ὡσάκις οὗτος εἶναι οὐχὶ τὸ Δημόσιον, ἀλλ' ἕτερον νομικὸν πρόσωπον δημοσίου δικαίου κατὰ τῆς, συμφώνως ταῖς διατάξεσι τῆς παρ. 5 τοῦ παρόντος, ἐκδοθησομένης ἀποφάσεως τοῦ Ὑπ. Συγκοινωνίας ἐπὶ τῆς αἰτήσεως θεραπείας, πρέπει νὰ ἐπιδιοθῇ ἐντὸς ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ, ἢ ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς τριμήνου προθεσμίας τῆς προμνησθείσης παραγράφου τοῦ παρόντος ἀρθρου. Πᾶσα αἴτησις θεραπείας, κοινοποιουμένη τῷ Ὑπ. Συγκοινωνίας μετὰ τὴν ἐν τῇ προηγ. παραγράφῳ ὀριζομένην ἐξάμηνον προθεσίαν, ὡς καὶ πᾶσα προσφυγῆ εἰς τὸ Ἐφετεῖον, πραγματοποιουμένη μετὰ τὴν παρέλευσιν τῆς ἀνω προθεσμίας τῶν δύο μηνῶν, εἶναι ἀπαράδεκτοι, πᾶσα δὲ ἀξιώσις τοῦ ἐργολάβου κατὰ τοῦ ἐργοδότη Δημοσίου ἢ νομικοῦ προσώπου δημοσίου δικαίου, ὡς καὶ ἀντιθέτως πᾶσα ἀξιώσις τοῦ ἐργοδότη, ὡσάκις οὗτος δὲν εἶναι τὸ Δημόσιον, ἀλλ' ἕτερον νομικὸν πρόσωπον δημοσίου δικαίου, ἐπὶ πλέον τῶν διὰ τῶν ἐκδοθεισῶν σχετικῶν ἀποφάσεων τῶν ἀρμοδίων Ἀρχῶν ἀνεγνωρισμένων, δὲν δύναται πλέον νὰ προβληθῇ ὑπ' αὐτῶν.—9. (Διάτ. μεταβατικῆ).—10. Πᾶσα ἀξιώσις τοῦ ἐργολάβου κατὰ τοῦ ἐργοδότη ἢ ἀντιθέτως τοῦ νομικοῦ προσώπου δημοσίου δικαίου καὶ τοῦ ἐργολάβου, μὴ στηριζομένη εἰς ἀπόφασιν τῆς ἀρμοδίας ἀρχῆς καὶ ἐπὶ ἧς ἠγέρθη διαφωνία καὶ ἐγένετο προσφυγῆ εἰς τὸ Ἐφετεῖον, παραγράφῳ εἶναι ἐὰν κατὰ τὸ διάστημα τῆς ἐπιδικίας παρέλθῃ διετία χωρὶς νὰ ἐνεργηθῇ πρᾶξις διακόπτουσα τὴν παραγραφὴν. Ὅσον ἀφορᾷ τὰς νομίμως γεννηθείσας καὶ ἀνεγνωριστένας δι' ἀποφάσεων τῶν ἀρμοδίων ἀρχῶν ἀξιώσεις τῶν ἐργολάβων ἐφαρμόζονται αἱ σχετικαὶ διατάξεις τοῦ

νόμου περί δημοσίου λογιστικοῦ καὶ τῶν τροποποιούντων αὐτὰς νόμων.
—11. Αἱ διατάξεις τῶν προηγ. παραγράφων ἰσχύουσι καὶ προκειμένου
περὶ ἐκτελέσεως δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν ἔργων.

7¹.—1. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου καὶ τῶν βάσει αὐτοῦ ἐκ-
δομένων Διαταγμάτων ἐφαρμόζονται διὰ πάντα ἀνεξαιρέτως τὰ ἐν ἐκ-
τελέσει, τὰ μῆτοι παραληφθέντα καὶ ἐκτελεσθησόμενα Δημοσία ἔργα,
(πλὴν τῶν ὑπαγομένων εἰς τὰ Ὑπουργεῖα Στρατιωτικῶν καὶ Ναυτικῶν)
καὶ διὰ τὰ τοιαῦτα ἔργα Λιμενικά, Δημοτικά, Κοινοτικά καὶ ὑπὸ νομι-
κῶν ἐν γένει προσώπων δημοσίου δικαίου ἐκτελούμενα ἔργα, φυλασσο-
μένης τῆς ἀρμοδιότητος τῶν Ὑπουργείων ἢ Ἀρχῶν τῶν ἔχουσῶν τὴν
διοίκησιν ἢ ἐπιτήρησιν τῆς περιουσίας αὐτῶν, μόνον ὅμως καθ' ὅ,τι
ἀφορᾷ τὴν ἐγκρίσιν τῆς ἐκτελέσεως καὶ τῆς δαπάνης τῶν ἔργων.

Νόμος 5379 τῆς 6/11 Ἀπριλίου 1932

«περὶ τρόπου ἀποδείξεως καταστραφέντων τίτλων σπουδῶν».

1. Εἰς ἃς περιπτώσεις διατελέσας τις μαθητὴς δημοσίου σχολείου
Μέσης ἢ Δημοτικῆς Ἐκπαιδύσεως ἀπόλεσε τὸν ληφθέντα τίτλον σπου-
δῶν, εἶναι δὲ ἀδύνατος ἢ χορήγησις σχετικοῦ πιστοποιητικοῦ ἐκ μέρους
τοῦ οικείου σχολείου λόγω ἀποδεδειγμένης καταστροφῆς τῶν ἀρχείων
αὐτοῦ ἐκ πυρκαϊᾶς ἢ ἄλλης αἰτίας, ἢ ἀπόδειξις τοῦ τίτλου γίνεται διὰ
δικαστικῆς ἀποφάσεως ἐκδιδομένης κατὰ τὴν ἐπ' ἀναφορᾷ διαδικασίαν
τοῦ πρωτοδικείου, ἐντὸς τῆς περιφερείας τοῦ ὁποίου κεῖται ἢ ἔκειτο τὸ
σχολεῖον.

2.—Ὁ ἐνδιαφερόμενος ὑποβάλλει τὴν αἴτησίν του εἰς τὸ ἀρμόδιον
δικαστήριον περιέχουσαν τὰ ἐν ἄρθροισ 136 καὶ 137 Πολ. Δικονομίας
ὀριζόμενα, πρὸς δὲ καὶ τ' ἀποδεικτικά μέσα, ἔγγραφα καὶ μάρτυρας,
ὑποβάλλεται δὲ μετ' ἰδιαιτέρας ἀναφορᾶς πρὸς τὸν Πρόεδρον τῶν Πρω-
τοδικῶν, ὅστις διὰ πράξεώς του ὀρίζει τὴν ἡμέραν τῆς συζητήσεως αὐ-
τῆς, διορίζει τὸν εἰσηγητὴν δικαστὴν καὶ διατάσσει τὴν κοινοποίησιν
αὐτῆς εἰς τὸν ἀρμόδιον διὰ τὸ σχολεῖον, εἰς ὃ κατὰ τοὺς ἰσχυρισμούς
του ἐφοίτησεν ὁ αἰτῶν, Γεν. Ἐπιθεωρητὴν σχολείων ἢ Ἐπιθεωρητὴν
Δημοτ. σχολείων, ἐκπροσωποῦντας ἐν προκειμένῳ τὸ Δημοσίον, πρὸς οὓς
καὶ ἐπιδίδεται ἡ αἴτησις μετὰ τῆς κατὰ τ' ἀνωτέρω προεδρικῆς πράξεως
εἰκοσι πλήρεις ἡμέρας πρὸ τῆς ὀρισθείσης δικασίμου.

3.—Τὴν ὀρισθείσαν ἡμέραν συζητεῖται ἡ οἴτησις, ἐκφωνουμένη ἐκ
τοῦ δελτίου τῶν αἰτήσεων, εἰς ὃ τὴν προηγουμένην ἐγγράφεται αὕτη ἐπι-
μελεία τοῦ αἰτούντος.—Κατὰ τὴν συζήτησιν προσάγονται τὰ ἐπιδοτήρια
τῶν γενομένων κατὰ τὸ προηγ. ἄρθρον κοινοποιήσεων, ἀναπτύσσεται ἡ
αἴτησις, προσάγονται τὰ προταθέντα ἀποδεικτικά ἔγγραφα, ἔτι δὲ καὶ
πιστοποιητικὸν τοῦ ἀρμοδίου Γεν. Ἐπιθεωρητοῦ βεβαιούν τὴν παντελῆ
ἔλλειψιν στοιχείων ὅπως χορηγήσῃ οὗτος τὸν αἰτούμενον τίτλον σπου-

1. Τὸ ἄρθρ. 7 ἠρμηγεύθη ἀθετικῶς δι' ἀν. ν. 31 Ὀκτ. 1935, ἀλλ' ὁ
ἠρμηγευτικὸς οὗτος νόμος κατηργήθη δι' ἄρθρ. 5 § 2 ἀν. ν. 1966 τοῦ 1939.

δῶν κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 9 τοῦ παρόντος διατασσόμενα καὶ ἐξετάζονται οἱ προταθέντες μάρτυρες. Κατὰ ταύτην παρίστανται ὁ κληθεὶς ἀρμόδιος ἐπιθεωρητὴς ἢ αὐτοπροσώπως ἢ διὰ τοῦ ὑπ' αὐτοῦ ἐκ τῶν ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν του ὑπαγομένων ἐκπαιδευτικῶν λειτουργῶν διοριζομένου ἀντιπροσώπου, ὅστις ὑποχρεοῦται νὰ θέσῃ ὑπ' ὄψει τοῦ δικαστηρίου πᾶν στοιχεῖον χρήσιμον πρὸς ὑποστήριξιν τῆς ἀληθείας, ἰδίᾳ δὲ νὰ προτείνῃ κατὰ τὴν συζήτησιν μάρτυρας ἐκ μέρους τοῦ Δημοσίου, οἵτινες καὶ ἐξετάζονται κατὰ τὴν ἰδίαν συζήτησιν. Ἡ μὴ παράστασις τοῦ οἰκείου ἐπιθεωρητοῦ ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ του οὐδὲως κωλύει τὴν πρόοδον τῆς συζητήσεως καὶ τὴν ἐρήμην αὐτοῦ ἔκδοσιν τῆς ἀποφάσεως.— Οἱ προτεινόμενοι μάρτυρες δέον πάντως νὰ εἶναι :—α') Καθηγηταὶ ἢ διδύσκαλοι ὑπηρετήσαντες ἐν τῷ σχολεῖῳ ἐν ᾧ ἰσχυρίζεται ὁ αἰτῶν ὅτι ἐφοίτησε καὶ δὴ κατὰ τὸ ἔτος δι' ὃ αἰτεῖται ὁ ἀποδεικτικὸς τίτλος σπουδῶν.—β') Διατελέσαντες συμμαθηταὶ τοῦ αἰτοῦντος κατὰ τὸ ἔτος δι' ὃ αἰτεῖται ὁ ἀποδεικτικὸς τίτλος σπουδῶν ὑπηρετοῦντες κατὰ τὴν διεξαγωγὴν τῆς δίκης ὡς δημόσιοι ὑπάλληλοι.—Οἱ ἀνωτέρω, κατοικοῦντες ἢ ὡς ἐκ τῆς ὑπηρεσίας των διαμένοντες ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ δικάζοντος δικαστηρίου, καλούμενοι ἐγγράφως ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου ἐπιθεωρητοῦ μετὰ τὴν πρὸς αὐτὸν ἐπίδοσιν τῆς ὑπὸ κρίσιν αἰτήσεως, ὑποχρεοῦνται νὰ προσέλθωσι καὶ προσέρχονται εἰς τὸ δικαστήριον καὶ καταθέτουν ἐνόρκως ὡς μάρτυρες. Κατοικοῦντες ἢ διαμένοντες ἐκτὸς τῆς περιφερείας τοῦ δικαστηρίου δύνανται καὶ νὰ μὴ προσέλθουν κατὰ τὴν συζήτησιν, προσαγομένων κατ' αὐτὴν, ἐπιμελείᾳ τοῦ αἰτοῦντος σχετικῶν ἐνόρκων ἐνώπιον Εἰρηνοδικείου βεβαιώσεων.

4.—"Ἄν ἐκ τῆς διεξαχθείσης ἀποδείξεως κατὰ τὴν συζήτησιν τῆς αἰτήσεως τὸ δικαστήριον πείθεται πλήρως καὶ ἀνεκδιόστως περὶ τῆς βασιμότητος τῆς ἀληθείας τῆς ὑπὸ κρίσιν αἰτήσεως, ἐκδίδει τὴν ἀπόφασιν αὐτοῦ, δεχόμενον τὴν αἴτησιν, ἄλλως ἀναβάλλει τὴν ἔκδοσιν τῆς ἀποφάσεώς του, διατάσσει αὐτεπαγγέλτως πραγματογνωμοσύνην τριῶν καθηγητῶν, ἤτοι δύο φιλολόγων καὶ ἑνὸς μαθηματικοῦ ἢ φυσικοῦ ἢ ἄλλου εἰδικοῦ, ἀναλόγως τῆς φύσεως τοῦ σχολείου μέσης ἐκπαιδεύσεώς ἐν ἣ κατὰ τοὺς ἰσχυρισμούς του ἐφοίτησεν ὁ αἰτῶν, ἢ τριῶν δημοδιδασκάλων ἂν πρόκειται περὶ αἰτήσεως ἀποδεικτικοῦ τίτλου σπουδῶν ἐν σχολεῖῳ στοιχειώδους ἐκπαιδεύσεως, λαμβανομένων ἐκ τοῦ προσωπικοῦ τῶν σχολείων τῆς ἑδρας τοῦ δικαστηρίου, τῶν πλησιεστέρων πρὸς αὐτὴν, οἵτινες μετὰ γραπτὴν καὶ προφορικὴν ἐξέτασιν τοῦ αἰτοῦντος ἀποφαίνονται δι' ἐγγράφου ἐκθέσεώς των, ὑποβαλλομένης τῷ δικαστηρίῳ, ἂν αἱ γνώσεις αὐτοῦ καθιστῶσι σφόδρα πιθανοὺς τοὺς ἰσχυρισμούς του ὅτι ἔχει τύχει τοῦ ὑπ' αὐτοῦ ἀναφερομένου ὡς ἀπολεσθέντος τίτλου σπουδῶν.—Ἡ κατὰ τὸ προηγ. ἐδάφιον πραγματογνωμοσύνη διατάσσεται αὐτεπαγγέλτως ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου πάντως ἂν δὲν ἐξητάσθησαν παντάπασι ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου μάρτυρες ἐκ τῶν ἐν τῷ β' ἐδαφίῳ τοῦ προηγ. ἄρθρου ὑπὸ στοιχ. α' καὶ β' εἰδικῶς κατονομαζομένων ἢ ἂν δὲν προσήχθησαν ἑνορκοὶ βεβαιώσεις δύο τοῦλάχιστον μαρτύρων τῆς ὑπὸ στοιχ. α' κατηγορίας.

5.—Κατὰ τὴν δευτέραν συζήτησιν, ὀριζομένην τῇ αἰτήσει τοῦ ἐνδιαφερομένου καὶ μετὰ τὴν ὑποβολὴν τῆς κατὰ τὸ προηγ. ἄρθρον ἐκ-

θέσεως πραγματογνωμοσύνης, τὸ δικαστήριον, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς διεξαχθείσης εἰς τὴν πρώτην συζήτησιν ἀποδείξεως καὶ τῆς ὑποβληθείσης αὐτῷ ἐκθέσεως τῶν πραγματογνωμόνων, ἐκδίδει τὴν ἀπόφασιν αὐτοῦ δεχόμενον ἢ ἀπορρίπτον τὴν αἴτησιν. Κατὰ τὰ λοιπὰ τηροῦνται αἱ διατάξεις τῆς Πολ. Δικονομίας.

6.—Ἡ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου ἐκδιδόμενη ἀπόφασις, ἀνέκκλητος οὖσα, ἐπέχει τόπον ἀποδεικτικῆς τίτλου σπουδῶν.

7.—Ἡ δικαστικὴ δαπάνη τῆς κατὰ τὰ ἀνωτέρω διαδικασίας βαρύνει τὸν αἰτοῦντα, ἐπιμελεία τοῦ ὁποίου γίνεται καὶ ἡ κλήτευσις τῶν δίκων, τῶν πραγματογνωμόνων καὶ τῶν μαρτύρων.

8.—Αἱ διατάξεις τῶν προηγουμένων ἀρθρῶν δὲν ἔχουσιν ἐφαρμογὴν προκειμένου περὶ ἀπολυτηρίου γυμνασίου ἢ πρακτικοῦ λυκείου, εἰμὴ μόνον εἰς τὴν περίπτωσιν καθ' ἣν ἡ καταστροφή τῶν ἀρχείων ἔλαβε χώραν πρὸ τῆς ὑποβολῆς τοῦ πίνακος τῶν ἀπολυθέντων μαθητῶν πρὸς τὰ Πανεπιστήμια. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ δέον ἐν τῇ αἰτήσει νὰ ἐπισυνάπτεται καὶ πιστοποιητικὸν τῶν Πανεπιστημίων, ἐξ οὗ ἐμφαίνεται ὅτι ἐκ μέρους τοῦ γυμνασίου εἰς ὃ ἰσχυρίζεται ὁ αἰτῶν ὅτι ἐφοίτησε δὲν ὑπεβλήθησαν πίνακες τῶν ἀπολυθέντων μαθητῶν διὰ τὸ ἔτος καθ' ὃ ὁ αἰτῶν ἰσχυρίζεται ἐπίσης ὅτι ἀπελύθη.

9.—Οἱ διευθυνταὶ ἢ διευθύνοντες τὰ σχολεῖα τῆς Μέσης Ἑπαιδείας ὑποχρεοῦνται μετὰ τὰς ἐξετάσεις νὰ ὑποβάλουν εἰς τοὺς οἰκείους γενικούς ἐπιθεωρητὰς πίνακας ἐμφαίνοντας τοὺς προαχθέντας μαθητὰς καὶ τοὺς βαθμοὺς αὐτῶν, τοὺς παραπεμφθέντας εἰς ἐπαναληπτικὴν ἐξέτασιν καὶ τὰ μαθήματα δι' ἃ δέον νὰ ἐπανεξετασθῶσιν οὗτοι καὶ οἱ ἀπορριφθέντες. Ὅμοιους πίνακας θ' ἀποστέλλουν καὶ μετὰ τὰ ἀποτελέσματα τῶν ἐπαναληπτικῶν ἐξετάσεων. Οἱ κατὰ τ' ἀνωτέρω ὑποβαλλόμενοι πίνακες, φυλασσόμενοι ἐν τοῖς ἀρχείοις τῶν γενικῶν ἐπιθεωρητῶν ἐν ἰδίῳ δι' ἕκαστον σχολεῖον φακέλλῳ, ὑποβάλλονται καθ' ἑκάστην πενταετίαν, εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων, ἐπιμελεία τοῦ ὁποίου βιβλιοδετοῦνται εἰς τόμους. Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 29 τοῦ παρόντος ὑποβαλλομένη αἴτησις δὲν δύναται νὰ γίνῃ δεκτὴ ἐφ' ὅσον τὸ ἀναγκαιοῦν τῷ αἰτοῦντι πιστοποιητικὸν σπουδῶν δύναται νὰ χορηγηθῇ ἐκ τῶν κατὰ τὰ προηγούμενα ἐδάφια τοῦ παρόντος ἀρθροῦ πινάκων.

Νόμος 5605 τῆς 27/29 Αὐγούστου 1932.

«περὶ ὑπαγωγῆς εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ ἀρθροῦ 6 τοῦ νόμου 5367¹ προβλεπομένην διαδικασίαν τῶν διαφορῶν ἐπὶ τῶν παραληφθεισῶν καὶ μὴπω πληρωθεισῶν ἐργολαβιῶν δημοσ. ἔργων»².

Ἄρθρον μόνον.—1. Προκειμένου περὶ δημοσίων (πλὴν τῶν ὑπαγο-

1. Ὅρα τοῦτον ἐν σελ. 640.

2. Ἄρθρ. 2 ν. 6096 τοῦ 1934 «περὶ τροπ. τῶν νόμων περὶ ἐκτελέσεως τῶν δημοσίων ἔργων». «1. Μεταξὺ τῶν διαφορῶν, περὶ ὧν δ ν. 5605, συμπεριλαμβάνονται ἐφεξῆς καὶ αἱ ἔχουσαι ἀντικείμενον τὴν ἐπιδίωξιν οἰωνδῆ-ποτε πληρωμῶν ἢ ἀποζημιώσεων.—2. Τὸ ἄρθρ. 6 ν. 5367, εἰς ὃ παραπέμ-

μένων εις τὰ ὑπουργεῖα Στρατιωτικῶν καὶ Ναυτικῶν), λιμενικῶν, δημοτικῶν, κοινοτικῶν καὶ εἰς νομικὰ ἐν γένει πρόσωπα δημοσίου δικαίου ἀνηκόντων ἔργων, ἅτινα, τερματισθείσης ὁπωσδήποτε τῆς ἐργολαβικῆς συμβάσεως, παρελήφθησαν μὲν ὀριστικῶς ἢ προσωρινῶς, ἀλλὰ δὲν ἀπεπληρώθησαν, πᾶσα μεταξὺ ἐργοδότη καὶ ἐργολάβου διαφορά, πηγάζουσα ἐκ τῆς ἐργολαβικῆς συμβάσεως καὶ τῶν μεταγενεστέρων διὰ νόμου ἢ συμφωνίας τροποποιήσεων καὶ συμπληρώσεών της, λύεται κατὰ τὴν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ ν. 5361¹ προβλεπομένην διαδικασίαν, ἐὰν δὲ μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ ν. 5367 εἶχεν ἐκδοθῆ ἀπόφασις ὁπωσδήποτε τοῦ ὑπουργοῦ Συγκοινωνίας, ὡς τοιαύτη διαδικασία νοεῖται μόνη ἢ ἐνώπιον τοῦ ἐφετείου.—2: Αἱ τοιαῦται διαφοραὶ, ἐὰν εἰσῆχθησαν ἤδη εἰς τὰ τακτικά δικαστήρια, χωρὶς εἰσέτι νὰ ἐκδοθῆ ἐπ' αὐτῶν ἀπόφασις τελεσίδικος, παραπέμπονται πρὸς λύσιν ἀπ' εὐθείας ἐπίσης εἰς τὸ ἐν τῇ ρηθείσῃ διαδικασίᾳ ἐφετείων.—3. Ἀρμόδιον δια τὰς περὶ ὧν πρόκειται διαφορὰς εἶναι τὸ ἐφετεῖον Ἀθηνῶν.—4. Τὸ παρὸν ἄρθρον ἰσχύει καὶ ἐν περιπτώσει καθ' ἣν αἱ ἐν λόγῳ διαφοραὶ ὑφίστανται μεταξὺ ἐργοδότη καὶ διαδόχων τοῦ ἐργολάβου, εἴτε γενικῶν εἴτε εἰδικῶν.

Π. Δ. τῆς 25 Μαΐου—2 Σβρίου 1932

«περὶ κωδικοποιήσεως τοῦ περὶ ἐνορ. ναῶν καὶ Τ.Α.Κ.Ε. ἰσχυουσῶν διατάξεων» ὑπὸ τὸν ἀριθμὸν 5439.

7².—Ὁ ἐνοριακὸς ναὸς ἀποτελεῖ νομικὸν πρόσωπον δημοσίου δικαίου (ἄρθρ. 2 ν.δ. 1923).

8³.—Τὸ νομικὸν πρόσωπον τοῦ ἐνοριακοῦ ναοῦ ἐκπροσωπεῖται ἐνώπιον τῶν Δικαστηρίων καὶ πάσης ἄλλης ἀρχῆς ὑπὸ μέλους τῆς Ἐνοριακῆς Ἐπιτροπείας ὀριζομένου ὑπ' αὐτῆς. (ἄρθρ. 16 ν. 5148).

9⁴.—Ναοὶ συνιστώμενοι τὸ πρῶτον δηλώσει τελευταίας βουλήσεως

πει δ ν. 5605, νοεῖται ἐφεξῆς ὑπὸ τὴν διὰ τοῦ πρῶτον νόμου γενομένην τροποποίησίν του, πρακτικῶν δὲ περὶ ἐκείνων τῶν εἰς τὸν ν. 5605 διαφορῶν ἐφ' ὧν πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος εἶχεν ἐκδοθῆ οἰαδήποτε ἀπόφασις τοῦ Ἰ.π. Συγκοιν., ἢ αἰτησις θεραπείας δὲν εἶναι ὑποχρεωτική.—3. (Μεταβ. διατάξεις).—Ὅρα ὁμῶς σελ. 640 σημ. 2.

1. Ὅρα τοῦτον ἐν σελ. 640.

2. Ὅμοιον τὸ ἄρθρ. 2 τοῦ νεωτέρου ἀν. ν. 2200 τοῦ 1940 «περὶ ἱερῶν ναῶν καὶ ἐφημερίων».

3. Τὸ σχετ. ἄρθρ. 4 τοῦ ἀν. ν. 2200 τοῦ 1940 ἔχει ὡς ἐξῆς: «Τὸ νομικὸν πρόσωπον τοῦ ναοῦ ἐκπροσωπεῖται ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων καὶ πάσης ἀρχῆς ὑπὸ τοῦ ἐκκλησ. συμβουλίου, τὸ ὁποῖον ἀντιπροσωπεύεται ἐνώπιον πάσης ἀρχῆς, ἡμεδαπῆς ἢ ἀλλοθαπῆς καὶ παντὸς δικαστηρίου ὑπὸ μέλους ὑπ' αὐτοῦ ὀριζομένου δι' ἀποφάσεώς του εἴτε ἐπὶ ὀρισμένη χρονικῇ περιόδῳ εἴτε ὡς πρὸς ἐκάστην παρουσιαζομένην περίπτωσιν.

4. Ὅμοιον τὸ ἄρθρ. 5 ἀν. ν. 1369 τοῦ 1938 «περὶ ἱερῶν ναῶν καὶ ἐφημερίων», μὴ θιγὲν ὑπὸ τοῦ ἀν. ν. 2200 τοῦ 1940, μὲ μόνην τὴν διαφο-

κληροδοσίας ἢ δωρεᾶς, ἐάν διὰ τῆς διαθήκης δὲν ἔχωσιν ὀρισθῆ ἔκτελεσται αὐτῆς ἐκπροσωποῦνται παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ Παιδείας ἐνώπιον τῶν Δικαστηρίων πρὸς ἐπιδίωξιν τῶν δικαίων τοῦ ἀδήλου προσώπου τοῦ Ναοῦ, κατὰ τὰς περὶ δημοσίου κρατοῦσας διατάξεις (ἄρθρ. 5 ν. 5148).

73¹.—Ἀποφασίς τῆς ἐνοριακῆς Ἐπιτροπείας περὶ ἐγέρσεως ἀγωγῆς, ποραιτήσεως ἀπὸ ἐνδίκου μέσου, καταργήσεως δίκης, συμβιβασμοῦ ἐξωδίκου ἢ δικαστικοῦ, χρήζει τῆς ἐγκρίσεως τοῦ Μητροπολ. Συμβουλίου. Δὲν ἀπαιτεῖται ἐγκρίσις ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ συντηρητικῶν ἢ προσωρινῶν μέτρων (ἄρθρον 61 ν.δ. 1923).

101².—Ἡ εἰσπραξις τῶν εἰς τὸ TAKE ἐν γένει ὀφειλομένων ἐκ νομίμων πόρων αὐτοῦ καὶ ἡ ἀναγκαστικὴ ἐκτέλεσις κατὰ παντός ὀφειλέτου αὐτοῦ γίνεται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἐκάστοτε ἰσχύοντος νόμου περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων, ὡς καὶ διὰ προσωπικῆς κρατήσεως κατὰ παντός ὀφειλέτου τοῦ TAKE.

114³.—Ἡ μισθοδοσία τῶν ἐφημερίων κατάσχεται διὰ διατροφήν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου, τὰς ἀφορώσας τὴν κατάσχεσιν μισθοδοσίας τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων (ἄρθρ. 83 ν.δ. 1923).

121⁴.—...7. Ἀπαγορεύεται ἡ ἐκχώρησις καὶ κατάσχεσις τῶν ὑπὸ τοῦ TAKE χορηγούμενων συντάξεων ὡς καὶ ἡ ἐκχώρησις καὶ κατάσχεσις τῶν μισθῶν τοῦ προσωπικοῦ τοῦ TAKE ἐξαιρουμένων τῶν περιπτώ-

ρὰν ἐτι ἀντὶ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας ὀρίζεται ὡς ἐκπρόσωπος τοῦ ναοῦ ὁ οἰκετὸς Μητροπολίτης.

1. Ὅμοιον τὸ ἄρθρ. 39 ἀν. ν. 2200 τοῦ 1940, σὺν τῇ προσθήκῃ ὅτι εἰς τὴν συνεδρίασιν τοῦ Μητρ. Συμβουλίου, διὰ τὴν παροχὴν τῆς ἐγκρίσεως δεόν νὰ παρίσταται καὶ τὸ δικαστ. μέλος αὐτῆς, ἐκτός ἀν τοῦτο, προσκληθῆν δις, δὲν προσέβη.

2. Ὡς ἐτροπ. δι. ἄρθρ. 2 ἀναγκ. ν. 19)20 Ν)βρίου 1935 «περὶ τροπ. κλπ. τοῦ κωδικ. ν. 5439 κλπ.». Ἀλλὰ περὶ τοῦ αὐτοῦ ἀντικειμένου προέβη τὸ ἄρθρ. 5 ν. δ. 1997 τῆς 22 Ὀκτ. 1942 «περὶ τροπ. κλπ. ν. δ. 19)20 Νοεμβρ. 1935 κλπ.», (κυρ. διὰ Πρ. Ὑπ. Σ. 18446) ἔχον οὕτω : «Πᾶσα ἀπαιτήσις τοῦ TAKE κατὰ παντός ὀφειλέτου εἰσπράττεται κατὰ τὰς περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων ἐκάστοτε ἰσχυοῦσας διατάξεις καὶ δι' ὄλων τῶν ὑπ' αὐτῶν ἐπιτροπομένων εἰς τοὺς δημοσίους ταμίας μέσων ἐκτελέσεως. Αἱ τοιαῦται ἀπαιτήσεις βεβαιοῦνται ὑπὸ τοῦ προϊσταμένου τοῦ Λογιστηρίου τοῦ TAKE ἢ ὑπὸ τῶν ἐνεργούντων ἐπιθεώρησιν τῶν Ἱερῶν Ναῶν ὑπαλλήλων αὐτοῦ ὡς καὶ διὰ παντός ἄλλου νομίμου τρόπου».—Διὰ δὲ τοῦ ἄρθρ. 8 τοῦ αὐτοῦ ν. δ. 1997 κατηργήθη πᾶσα ἄλλη διάταξις ἀντικειμένη εἰς αὐτό.

3. Τὸ σχετικὸν ἄρθρον 60 τοῦ νεωτέρου ἀν. ν. 2200 τοῦ 1940 ἔχει ὡς ἐξῆς : «Ἡ μισθοδοσία τῶν Ἱερῶν κατάσχεται διὰ διατροφήν καὶ χρέη πρὸς τὸ Δημόσιον, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου, τὰς ἀφορώσας εἰς τὴν κατάσχεσιν μισθοδοσίας τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων, ὡς καὶ δι' ὀφειλομένων ὑπὲρ τὸ ἔτος εἰσφοράς εἰς τὸ TAKE κατὰ τὰ ἐν ταῖς σχετικαῖς διατάξεσι τοῦ «περὶ TAKE» ὀριζόμενα».

4. Ὡς ἐτροπ. δι. ἄρθρ. 14 ἀναγκ. ν. 19)20 Ν)βρίου 1935.

διατροφῆς συζύγου, ἀνιόντων ἢ κατιόντων, ὅποτε ἐπιτρέπεται ἡ ἐκχώρησις καὶ ἡ κατάσχεσις μέχρι τοῦ τετάρτου τοῦ ποσοῦ, εἰς ὃ ἀνέρχονται οἱ συντάξεις ἢ οἱ μισθοί.

Νόμος 5708 τῆς 14/19 Σεπτεμβρίου 1932

«περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν νόμων 4402 καὶ 5219
«περὶ ταμείου γεωργικῶν ἀσφαλειῶν».

3.—Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἐδ. 1 τοῦ ἄρθρου 2 ν. 5219 προστίθεται ἡ κατωθὶ παράγραφος : «Αἱ ὑπὸ τοῦ ταμείου γεωργικῶν ἀσφαλειῶν χορηγούμεναι ἀποζημιώσεις αἰτία θανάτου ἢ ἀχρηστεύσεως ἡσφαλισμένων ἀροτριῶντων κτηνῶν εἰς οὐδεμίαν ὑπόκεινται κατάσχεσιν ὑπὲρ οἰουδήποτε τρίτου».

6.—1. Κατάσχεσις εἰς χεῖρας τοῦ γεωργικοῦ ταμείου ἀσφαλειῶν ὡς τρίτου τότε μόνον ἐγκύρως τελειοῦται ὅταν αὕτη χωρήσῃ παρά τε τῆς κεντρικῆς καταστάσεως καὶ τῆς ὑποκαταστάσεως παρ' οὗ γενήσεται ἡ καταβολὴ τῶν ὀφειλομένων πρὸς τὸν καθ' οὗ ἡ κατάσχεσις.—Ἡ προθεσμία πρὸς δῆλωσιν ἐπὶ κατασχέσεων εἰς χεῖρας τοῦ ταμείου γεωργικῶν ἀσφαλειῶν, ὡς τρίτου ὀρίζεται τριακονθήμερος.—2. Ἐὰν ἐγένετο κατάσχεσις εἰς χεῖρας τοῦ ταμείου γεωργικῶν ἀσφαλειῶν ὡς τρίτου, τοῦτο α) διακαίουται ἵνα τὰ δικαιολογητικὰ ἔγγραφα τῆς δηλώσεως αὐτοῦ προσαγάγῃ ἐπ' ἀκροατηρίου κατὰ τὴν συζήτησιν τῆς ἀνακοπῆς τῆς δηλώσεως, β) δὲν ὑποχρεοῦται ἵνα ἐνισχύσῃ δι' ὄρκου τὴν δῆλωσιν.—3. Ἡ εἰς χεῖρας τοῦ ταμείου γεωργικῶν ἀσφαλειῶν ὡς τρίτου κατάσχεσις εἶναι ἀκυρὸς γενομένη ἄνευ ἀδείας τοῦ προέδρου καὶ ἐὰν στηρίζεται ἐπὶ δημοσίου ἔγγραφον. Ἐλλείψει ἀδείας τὸ ταμεῖον ἀποδίδει ἀνευθύνως τὰ κατασχεθέντα.—4. Τὸ ταμεῖον γεωργικῶν ἀσφαλειῶν ἀπολαύει τοῦ προνομίου τῆς πρωτοπραξίας ἐναντι οἰουδήποτε τρίτου κατασχόντος διὰ τὰ πρὸς αὐτὸ ὀφειλόμενα παρὰ τοῦ καθ' οὗ ἡ κατάσχεσις.

Νόμος 5834 τῆς 5/13 Ὀκτωβρ. 1933

«περὶ τοποθετήσεως διαθεσίμων τοῦ Ταχ. Ταμειυτηρίου καὶ ουσιάσεως ἐνεχυροδανειστηρίου κλπ»¹.

7.—1. Ἡ ἀναγκαστικὴ ἐκποίησης ἐνεχυριασμένου ἀντικειμένου γίνεσθαι μετὰ παρέλευσιν ἐνὸς μηνὸς τοῦλάχιστον ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς προθεσμίας τοῦ δανείου, ἄνευ ἐπιταγῆς ἢ εἰδοποιήσεως πρὸς τὸν ὀφειλέτην.—2. Ἡ ἡμέρα καὶ ἡ ὥρα τοῦ πλειστηριασμοῦ ἀνακοινοῦνται δεκαπέντε τοῦλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς ἡμέρας τοῦ πλειστηριασμοῦ διὰ κα-

1. Ὅρα τὰ ἄρθρα 1, 2, 6 ἐν Ποιν. Κώδικι, τόμ. Β' ἐκδ. Ζ' σελ. 318.—
Διὰ Β. Δ. 4/20 Ἀπρ. 1939 ἐγένετο κωδικοποίησις τῶν περὶ Ταχ. Ταμειυτηρίου κλπ. διατάξεων, ἐν ἧ τὸ ἐν τῇ κειμένῳ ἄρθρ. 7 ἔλαβε τὸν ἀριθ. 51, τὸ 8 τὸν ἀριθμὸν 52, τὸ ἄρθρ. 11 τὸν ἀριθμὸν 41, τὸ 12 τὸν 47, τὸ 13 τὸν ἀριθμὸν 53.

ταχωρήσεως προγράμματος εἰς εἰδικὸν βιβλίον ἀνοικτὸν εἰς πάντα βου-
 λόμενον εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ καταστήματος, ἔνθα λειτουργεῖ τὸ Ἐνεχυ-
 ροδανειστήριον, καὶ ἐν τῇ αἰθούσῃ τῶν συναλλαγῶν αὐτοῦ εἰς περιβλε-
 πτον θέσιν.—3. Κατὰ τὸ αὐτὸ δεκαπενθήμερον τὰ πρὸς ἐκποίησην ἀντι-
 κείμενα ἐκτίθενται εἰς κοινὴν θέαν ἐντὸς εἰδικῆς αἰθούσης «Ἐκθεμάτων»
 τοῦ Ἐνεχυροδανειστηρίου, ἀνοικτῆς καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν εἰς τὸ κοινόν.

8.—1. Ὁ πλειστηριασμὸς γίνεται ἐνώπιον εἰδικῆς ἐπιτροπῆς ἐκ τριῶν
 μελῶν, ὀριζομένης ὑπὸ τῆς Διοικήσεως Ἐπιτροπῆς, εἰς τὴν αἴθουσαν
 τῶν συναλλαγῶν.—2. Χρυσᾶ καὶ ἀργυρᾶ ἐνέχυρα δὲν δύνανται νὰ κατα-
 κυρωθῶσι κάτω τῆς τρεχούσης ἀξίας τοῦ χρυσοῦ ἢ τοῦ ἀργύρου.—3¹. Τὰ
 ἔξοδα πλειστηριασμοῦ ὑπολογίζονται εἰς 30ο μὲ ἐλάχιστον ὄριον δραχ-
 μῶν 5 εἰς βάρος τοῦ ὀφειλέτου. Καθ' ἣντα κήρυκος ἐκτελεῖ κλητῆρ ἢ
 φύλαξ τοῦ Ἐνεχυροδανειστηρίου. Τὰ νόμιμα κηρύκεια εἰς βάρος τοῦ
 τελευταίου ὑπερθεματιστοῦ καταβάλλονται εἰς τὸ Ἐνεχυροδανειστή-
 ριον.—4. Αἱ κινηταὶ ἀξίαι ἐκποιοῦνται εἰς τὸ Χρηματιστήριον μέσῳ
 τῆς Ἐθν. Τραπέζης, τῶν σχετικῶν ἐξόδων βαρυνόντων τὸν ὀφειλέτην.
 Προκειμένου περὶ τίτλων, ὧν ἡ ἀξία δὲν ὑπερβαίνει τὰς δισχιλίας δραχ-
 μὰς, ἢ ἐκποίησης δύνανται νὰ γίνῃ καὶ ἰδιωτικῶς ἐφ' ὅσον ἐπιτυγχάνε-
 ται ἡ χρηματιστηριακὴ τιμὴ.—5¹. Ὁ ὀφειλέτης δύνανται νὰ ἐξοφλήσῃ τὸ
 δάνειον καὶ ἀναλάβῃ τὸ ἐνεχυριασθὲν ἀντικείμενον καὶ κατὰ τὴν ἡμέ-
 ραν τοῦ πλειστηριασμοῦ πρὸ τῆς κατακυρώσεως. Οὐδεμία ἐνστάσις ἢ
 ἀντίρροσις δύνανται νὰ ματαιώσῃ τὸν πλειστηριασμόν.

11.².—Τὰ συμβόλαια, τὰ βιβλία, τὰ πρακτικὰ πωλήσεως, οἰαιδή-
 ποτε ἀποδείξεις καὶ ἔγγραφα σχετικὰ μὲ τὴν ὑπηρεσίαν καὶ τὴν ἀπο-
 πληρωμὴν τῶν δανείων ἐπ' ἐνεχύρῳ ἀπαλλάσσονται παντὸς τέλους χαρ-
 τοσήμου, πλὴν τῶν ἀρχικῶν συμβολαίων ἐνεχυρίασεως ὑποκειμένων εἰς
 τέλος τῆς κλίμακος τοῦ ἀρθρ. 14 Κώδ. Χαρτοσήμου, ὅπερ βαρύνει τὸν
 ἐνεχυριάζοντα.

12.—1. Τὰ δοθέντα εἰς ἐνέχυρον ἀντικείμενα θεωροῦνται ὑπέγγυα
 διὰ τὴν δανεισθεῖσαν ποσότητα, τοὺς τόκους, προμήθειαν καὶ πᾶσαν
 ἄλλην δαπάνην οἰοσδήποτε καὶ ἂν εἶναι ὁ ἰδιοκτῆτης αὐτῶν, καὶ ὅπωσ-
 δήποτε καὶ ἂν ἀπεκτήθησαν παρὰ τοῦ ἐνεχυριάσαντος, δὲν κατάσχονται
 δὲ οὔτε διεκδικοῦνται ἐξ οἰασδήποτε αἰτίας.—2. Ἐὰν τὸ παρακατατεθὲν
 ἐνέχυρον εἴη βεβαρημένον ὑπὸ δικαιώματος τρίτου τινός, τοῦ δικαιώ-
 ματος τούτου προηγεῖται κατὰ τάξιν τὸ δικαίωμα τοῦ ἐνεχυροδανειστηρίου.

13.—1. Εἰς περίπτωσιν, καθ' ἣν προέκυψεν ἐκ τῆς πωλήσεως πλεό-
 νασμα πέραν τοῦ δανεισθέντος κεφαλαίου καὶ τῶν τόκων, προμηθείας
 καὶ ἐξόδων, παραμένει τοῦτο ἐπὶ δύο εἴη ἄτοκον εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ
 ἐνεχυριαστοῦ. Μετὰ πᾶσαν ἐκπλειστηρίασιν ἐνεχύρου, γνωστοποιεῖται ἐφ'
 ἄπλου χάρτου καὶ διὰ δικαστ. κλητῆρος λεπτομερῶς τὸ μετὰ τὴν ἀφαί-
 ρεσιν τῶν ὀφειλομένων κεφαλαίων, τόκων καὶ ἐν γένει ἐξόδων ἀπομένον
 ὑπὲρ τοῦ ὀφειλέτου πιστωτικὸν ὑπόλοιπον, μετὰ πάροδον δὲ διειτίας ἀπὸ

1. Αἱ πρ. 3 καὶ 5 τοῦ ἀρθρ. 8 τίθενται ὡς ἀντικατ. δι' ἀρθρ. 9 ἀν.
 ν. 19/20 Νοεμβρ. 1935.

2. Ὁς ἐτροπ. δι' ἀρθρ. 24 ἀν. ν. 553 τοῦ 1937 «περὶ τροπ. τελῶν χαρ-
 τοσήμου».

τῆς γνωστοποιήσεως ταύτης παραγράφεται ὑπὲρ τῆς Λαϊκῆς Πίστεως πᾶσα ἀξίωσις τοῦ ὀφειλέτου ἐπὶ τοῦ ὑπολοίπου τούτου.—2. Ἐὰν ἐκ τῆς πωλήσεως ἄλλων ἐνεχύρων τοῦ αὐτοῦ ἐνεχυριαστοῦ προέκυψεν ἔλλειμμα, χρησιμοποιεῖται πρὸς κάλυψιν τὸ τυχὸν πλεόνασμα.—3. Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἐξοφλήθῃ τὸ δάνειον, ἀλλὰ τὸ ἀπαλλαγὴν τῆς ἐνεχυριάσεως ἀντικείμενον δὲν ἀποσυρθῆ, μετὰ παρέλευσιν ἐνὸς ἔτους ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως εἰς τὸν ἐνεχυριάζοντα ὅτι ἐξοφλήθῃ τὸ δάνειον, ἐκποιεῖται, τὸ δὲ ἀντίτιμον μείον τῶν ἐξόδων παραμένει ἄτοκον εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ δικαιοῦχου, παραγραφομένης τῆς ἀπαιτήσεως μετὰ δύο ἔτη.

Νόμος 6028 τῆς 5/6 Φεβρουαρίου. 1934.

»περὶ τροποπ. καὶ κωδικοποιήσεως τῶν νόμων
περὶ Αὐτοῦ. Σταφ. Ὄργανισμοῦ».

5.—3. Ἡ ἐκρίζωσις φυτείας σταφιδαιπέλου ἐμφυτευθείσης, ἀναφυτευθείσης, ἐκκεντριθείσης, ἐμβολιασθείσης ἢ ἀνανεωθείσης κατὰ παράβασιν τῶν ἐκάστοτε κειμένων σχετικῶν διατάξεων, διατάσσεται δι' ἀποφάσεως τοῦ ἀρμοδίου κατὰ τόπον Εἰρηνοδίκου, δικάζοντος ἐπὶ τῇ αἰτήσῃ τοῦ Α. Σ. Ο. κατὰ τὴν διαδικασίαν τοῦ ν. ΓΨΕ' περὶ προσωρινῶν μέτρων ὡς οὗτος τροποποιηθεὶς καὶ συμπληρωθεὶς ἰσχύει.—4. Ἡ περὶ τῆς τοιαύτης δίκης ἀγωγή ἢ ἀναφορὰ ὑποβάλλεται ὑπὸ τοῦ Α. Σ. Ο. διὰ τῶν ἀρμ. οἴου κατὰ τόπον Διευθυντοῦ τῆς ὑπηρεσίας σταφιδικῆς διαχειρίσεως αὐτοῦ ἢ τοῦ ὄργανισμοῦ τοῦ διὰ λογαριασμὸν αὐτοῦ ἀσχοῦντος τὴν σταφιδικὴν διαχείρισιν.—5. Αἱ ἀποφάσεις τοῦ Εἰρηνοδίκου ὑπόκεινται εἰς μόνον τὸ ἔνδικον μέσον τῆς ἐφέσεως, ἀσκούμενον ἐντὸς 20 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἀποφάσεως τοῦ Εἰρηνοδίκου, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ν. 194 τοῦ 1914. Ἡ τοιαύτη ἐφεσις συζητεῖται ὡς νόμῳ προτιμωμένη κατὰ τὴν πρώτην δικάσιμον τοῦ ἀρμοδίου Πρωτοδικείου μετὰ 15 ἡμέρας ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως τῆς σχετικῆς κλήσεως.—6. Διὰ διατ. προτάσει Ὑπ. Γεωργίας καὶ Ἐθν. Οἴκον. μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ Διοικ. Συμβ. τοῦ Ὄργανισμοῦ, δύνανται νὰ ἐξαιροῦνται τῆς ἐφαρμογῆς τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος ἀρθροῦ τμήματα τῆς σταφιδικῆς περιφερείας τῆς ἐπαρχίας Αἰγιαλείας καὶ τῆς ἐπαρχίας Κορινθίας παράγοντα τὰς γνωστὰς ἐξαιρετικὰς ποιότητας.

12.—9. Α') Ἐν περιπτώσει καταστροφῆς ἢ ἀπώλειας ἀποδείξεων ἀποταμιεύσεως σταφιδοκάρπου, οἱ κάτοχοι δέον: α') Νὰ δημοσιεύσουν δήλωσιν περὶ τῆς ἀπώλειας ἢ καταστροφῆς, μνημονεύουσαν τοὺς ἀριθμοὺς τῶν ἀπολεσθεισῶν ἀποδείξεων, εἰς μίαν ἐκ τῶν ἐν Ἀθήναις καὶ εἰς μίαν ἐκ τῶν ἐν τῇ πρωτεύουσῃ τοῦ νομοῦ τῆς κατοικίας τῶν ἐκδιδομένων ἡμερησίων ἐφημερίδων.—β') Ν' ἀνακοινώσουν τὴν ἀπώλειαν ἢ καταστροφὴν ἐγγράφως εἰς τὸν ΑΣΟ καὶ τὸν ἐκδώσαντα τὰς ἀπολεσθείσας ἢ καταστραφείσας ἀποδείξεις, μνημονεύοντες ἅμα καὶ τοὺς ἀριθμοὺς τῶν τοιούτων ἀποδείξεων. — γ') Μετὰ πάροδον τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς τελευταίας τῶν ἀνωτέρω δημοσιύσεων καὶ ἀνακοινώσεων νὰ ζητήσουν ἀπὸ τὸν ἀρμόδιον λόγῳ τῆς κατοικίας τῶν Προέδρον τῶν Πρωτοδικῶν κατὰ τὴν ἐπ' ἀναφορᾷ διαδικασίαν νὰ βεβαιώσῃ δι' ἀποφάσεώς του τὴν καταστροφὴν ἢ ἀπώλειαν τῶν ἀποδείξεων ἀποταμιεύσεως.—Κατὰ τὴν

συζήτησιν τῆς αἰτήσεως ταύτης καλεῖται ὑποχρεωτικῶς ὁ ἐκδώσας τὰς ἀπολεσθείσας ἢ καταστραφείσας ἀποδείξεις ἀποταμιεύσεως.—Β') Βεβαιώσεως τῆς ἀπωλείας ἢ καταστροφῆς κατὰ τὰ ἀνωτέρω ὀριζόμενα, καὶ ἐφόσον ἤθελε διαπιστωθῆ ὅτι αἱ ἀποδείξεις αὐταὶ δὲν συνεψηφίσθησαν κατὰ τὴν ἐξαγωγήν σταφιδοκάβρου, ὁ Α.Σ.Ο. ὑποχρεοῦται εἰς τὴν ἀντικατάστασιν αὐτῶν, ἢ ἐφόσον ἔληξεν ὁ χρόνος τῆς ἰσχύος των, εἰς τὴν ἀποζημίωσιν τῶν δικαιούχων, βάσει τῆς καθορισθείσης τιμῆς ἐξαγορᾶς αὐτῶν.—Γ') Ἡ ὑποχρέωσις τοῦ Α.Σ.Ο. πρὸς ἀντικατάστασιν τῶν ἀποδείξεων ἢ ἀποζημίωσιν τῶν δικαιούχων ἀργεῖ, ἐφόσον κατὰ τὸ μεσολαβοῦν τρίμηνον χρονικὸν διάστημα ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς δηλώσεως περὶ ἀπωλείας ἢ καταστροφῆς μέχρι τῆς ἐκδόσεως τῆς ἀποφάσεως παρὰ τοῦ ἀρμοδίου Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν ἤθελε κοινοποιηθῆ παρὰ τρίτου ἐναντίωσις εἰς τὸν Α.Σ.Ο. καὶ τὸν ἐκδώσαντο τὰς ἀποδείξεις ἀπευθυνομένη ἐνώπιον τοῦ Πρωτοδικείου Ἀθηνῶν, ὅποτε ἡ ἀντικατάστασις τῶν ἀποδείξεων ἢ ἡ ἀποζημίωσις τῶν δικαιούχων, κατὰ τὰ ἀνωτέρω ὀριζόμενα, διενεργεῖται μόνον κατόπιν ὀριστικῆς καὶ ἀμετακλήτου ἀποφάσεως ἐπὶ τῆς ἐναντιώσεως.—10. Αἱ παρεχόμεναι παρὰ τοῦ Α.Σ.Ο. ἀποζημιώσεις πρὸς σταφιδοκτῆμονας εἰς ἀνόρθωσιν τῶν ἐκ πάγου καὶ χαλάζης ζημιῶν αὐτῶν δὲν δύνανται νὰ κατασχεθῶσιν.

19.—Ὁ Πρόεδρος τοῦ Διοικ. Συμβουλίου ἢ ὁ Διευθύνων Σύμβουλος ἐκπροσωπεῖ εἰς πάσας αὐτοῦ τὰς σχέσεις καὶ ἐνώπιον πάσης διοικ. ἢ δικαστικῆς ἢ ἄλλης Ἀρχῆς τὸν Α.Σ.Ο.¹

29.—Περὶ τοῦ ἀκατασκέτου τοῦ μισθοῦ καὶ ἐν γένει τῶν ἀποδοχῶν τῶν ὑπαλλήλων τοῦ Α.Σ.Ο. καὶ τῆς σταφιδικῆς διαχειρίσεως ἰσχύουσιν οἱ περὶ ἀκατασκέτου τοῦ μισθοῦ τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων ἰσχύοντες νόμοι.

36.—3. Τὰ προμηθευόμενα εἶδη² διατίθενται εἰς τοὺς παραγωγοὺς τοῖς μετρητοῖς, ἢ ἐπὶ πιστώσει βάσει ἐνεχυρογράφων.—4³. Ἐν σχέσει μὲ τὰς ἐκ τῶν ἄνω ἐνεχυρογράφων ἀπαιτήσεις τοῦ ΑΣΟ καὶ τὰς ἐκ βλαβῶν τυχόν ἐπενεχθησομένας εἰς τὰ παραχωρούμενα παρ' αὐτοῦ εἶδη, παραχωροῦνται αὐτῷ ἅπαντα τὰ ἐν ταῖς παραγρ. 5 καὶ 6 τοῦ ἀρθρ. 11 τοῦ παρόντος νόμου⁴ ἀναφερόμενα προνόμια, δικαιώματα, διαδικαστικά καὶ ἐκτελεστικά μέσα καὶ ἀλλαγαι.

1. Καὶ κατ' ἀρθρ. 3 § 3α' ἀν. ν. 379 τοῦ 1936 «περὶ συμπλ. τῶν περὶ ΑΣΟ διατάξεων, ὁ διευθύνων σύμβουλος ἐκπροσωπεῖ τὸν ΑΣΟ ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων καὶ οἰασδήποτε ἀρχῆς κλπ.—Κατὰ δὲ τὸ ἀρθρ. 6 τοῦ αὐτοῦ ἀν. ν. 379 : «Τὰς ἐπιταγὰς καὶ παραγγελίας ἐπιδόσεως οἰασδήποτε ἐγγράφου τοῦ ΑΣΟ ἐγκύρως συντάσσει καὶ ὑπογράφει καὶ μὴ δικηγόρος ὑπάλληλος τοῦ ΑΣΟ ἢ τῆς σταφ. διαχειρίσεως ἐξουσιοδοτούμενος ὑπὸ τοῦ ΑΣΟ χωρὶς ν' ἀπαιτῆται ἢ παρὰ δικηγόρου ὑπογραφή τούτου.

2. Διαφυλάξεως τῆς σταφίδος καὶ βελτιώσεως τῆς ποιότητος αὐτῆς.

3. Προσετέθη δι' ἀρθρ. 5 § 3 ἀναγκ. ν. 19/19 Νοεμβρ. 1935 «περὶ τροπ. κλπ. διατάξεων ν. 6028».

4. Αἱ παρ. 5 καὶ 6 εἶνε αἱ τοῦ ἀρθρ. 2 (ἐκ παραδρομῆς ἐτέθη 11) τοῦ

Π. Δ. τῆς 16/23 Μαρτίου 1934

«περὶ κωδικοπ. ν. δ. 8/14 Ἀύγ. 1925 περὶ Ταμείου Συντάξεως κλπ. ἰατρῶν καὶ τῶν ν. 5090, 5333 καὶ 5945 περὶ Ταμείου Συντάξεων κλπ. Ὑγειονομικῶν» ὑπ' ἀριθ. 5945.

97 (ἄρθρ. 97 ν. 5333).—Ἀπαγορεύεται ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος ἢ ἐκχώρησις ἐπὶ οἰαδήποτε αἰτία, ὡς καὶ ἡ κατάσχεσις τῶν ὑπὸ τοῦ ταμείου χορηγουμένων συντάξεων τῶν παντὸς εἶδους βοηθημάτων καὶ τῶν μισθῶν καὶ ἄλλων ἀμοιβῶν τοῦ προσωπικοῦ τοῦ ταμείου.—Ἐξαιρετικῶς ἐπιτρέπεται ἡ κατάσχεσις τοῦ ἐνὸς τετάρτου τῶν ὡς ἄνω παροχῶν, λόγῳ διατροφῆς συζύγου, τέκνων καὶ γονέων.

99 (ἄρθρ. 45 ν. 5945).—Πᾶσα ἀπαίτησις τοῦ ταμείου εἴτε κατὰ

ἀναγκ. ν. 19/19 Νεβρίου 1935. Ἐκ τούτων, ἡ μὲν § 5 ἀπαλλάσσει τὸν ΑΣΟ

τελῶν χαρτοσήμου καὶ δικαστικῶν. ἡ δὲ § 6 ἔχει ὡς ἑξῆς :

«6. Διὰ τὰς κατὰ τοῦ ΑΣΟ ἀπαιτήσεις τὰς στηριζομένας εἰς τὰς περὶ ὧν αἱ προηγ. παράγραφοι συμβάσεις παρέχεται αὐτοδικαίως καὶ ἄνευ εἰδικοῦ συστατικοῦ ἐγγράφου δικαίωμα ἐνεχύρου καὶ προνόμιον πρωτοπραξίας ἐπὶ τῆς κινητῆς περιουσίας τοῦ ΑΣΟ καὶ ἐφ' ὅλων ἐν γένει τῶν ἐσθῶν καὶ ἀπαιτήσεων αὐτοῦ, ὡς καὶ οἰωνδήποτε μελλοντικῶν τοιούτων, ὅμοια κατὰ τὸ περιεχόμενον πρὸς τὰ ἐκάστοτε ἰσχύοντα ὑπὲρ τῆς Ἀγροτ. Τραπέζης ἐπὶ τῶν προϊόντων τῶν ὀφειλετῶν αὐτῆς. Προνόμιον πρωτοπραξίας καὶ δικαίωμα ἐνεχύρου, ὅμοια κατὰ τὸ περιεχόμενον πρὸς τὰ ὑπὲρ τῆς Ἀγροτ. Τραπέζης ἐκάστοτε ἰσχύοντα, πραραχωροῦνται ὑπὲρ τῶν κατὰ τὰς ἄνω συμβάσεις χρηματοδοτῶν καὶ ἐπὶ τῆς κινητῆς περιουσίας τῶν ὀφειλετῶν τοῦ ΑΣΟ καὶ λοιπῶν συνυποχρέων, πρὸς ἐξασφάλισιν τῶν περὶ ὧν ἄνωτέρω αὐτοδικαίως ἐνεχυριαζομένων ἀπαιτήσεων τοῦ ΑΣΟ. Τὸ περὶ οὗ ἄνωτέρω προνόμιον πρωτοπραξίας ἐπὶ τῆς περιουσίας τοῦ ΑΣΟ καὶ τῶν ὀφειλετῶν κλπ. αὐτοῦ κατισχύει καὶ τῶν ἐνδεχομένων ὑπὲρ οἰουδήποτε ἄλλου Ὄργανισμοῦ δι' εἰδικῶν νόμων ὑφισταμένων ἐκάστοτε εἰδικῶν προνομίων. —Ἐπίσης ὑπὲρ τῶν κατὰ τὰς περὶ ὧν ἄνωτέρω συμβάσεις χρηματοδοτῶν τοῦ ΑΣΟ ἐπεκτείνεται ἡ ἰσχύς τοῦ ἄρθρου 12 ν. 4332, ὡς ἀντικατ. διὰ τοῦ ἄρθρου 2 τῆς ἀπὸ 3 Μαΐου 1931 συμβάσεως τῆς κυρωθείσης διὰ τοῦ ν. 5277 καὶ συνεπῶς δικαιοῦνται οὗτοι νὰ ἐγγράφωσιν ὑποτεθήποτε, δυνάμει τῶν σχετικῶν συμβάσεων, ὑποθήκας ἐπὶ ἀκινήτων κτημάτων τοῦ ΑΣΟ πρὸς ἐξασφάλισιν τῶν κατ' αὐτοῦ ἀπαιτήσεων, ὡς καὶ ἐπὶ ἀκινήτων κτημάτων τῶν ὀφειλετῶν του καὶ λοιπῶν συνυποχρέων πρὸς ἐξασφάλισιν τῶν ἐφ' ὧν παρέχονται κατὰ τὰ ἄνωτέρω δικαίωμα ἐνεχύρου καὶ προνόμιον πρωτοπραξίας ἀπαιτήσεων τοῦ ΑΣΟ, ὅστις ἐπίσης δικαιοῦται νὰ ἐγγράψῃ τοιαύτας ὑποθήκας. —Ἐναντι τῶν πρὸς τὸ Δημόσιον φορολογικῶν ἢ οἰωνδήποτε ἄλλων ὑποχρεώσεων τοῦ ΑΣΟ κέκτηνται δικαίωμα πρωτοπραξίας οἱ κατὰ τὰ ἄνωτέρω χρηματοδοτοί. —ὑπὲρ τῶν αὐτῶν χρηματοδοτῶν ἐπεκτείνονται καὶ τὰ λοιπὰ ἐν γένει ἐπὶ πλεόν τῶν ἄνωτέρω δικαιώματα καὶ προνόμια διαδικαστικά καὶ ἐκτελεστικά μέσα, τὰ παραχωρηθέντα εἰς τὴν Ἀγροτ. Τράπεζαν διὰ τοῦ ν. 4332 καὶ τῶν μεταγενεστέρων σχετικῶν νόμων ὡς καὶ τὰ τυχόν παραχωρηθησόμενα εἰς αὐτὴν τοιαῦτα».

τῶν μετόχων αὐτοῦ, εἴτε κατὰ τρίτου, εἰσπράττεται συμφώνως πρὸς τὰς περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων ἰσχυρούσας διατάξεις. Ἐν πάσῃ περιπτώσει ἡ δικαστικὴ ὁδὸς παραμένει εἰς τὸ ταμεῖον ἐλευθέρη.—2¹. Αἱ ἀγωγαὶ τοῦ ταμείου εἰσαγονταὶ ὡς νόμῳ προτετιμημένα καὶ συζητοῦνται τὴν πρώτην δικάσιμον μετὰ ἡμέρας ὀκτώ ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως. Τὰ βιβλία τοῦ ταμείου ἢ ἀποσπάσματα τούτων κεκρωμένα διὰ τῆς ὑπογραφῆς τοῦ προέδρου καὶ τοῦ γραμματέως ἢ τῶν ἀναπληρωτῶν τούτων ἀποτελοῦσι πλήρη ἀπόδειξιν διὰ τὰ ἐν αὐτοῖς βεβαιούμενα. Διὰ τοῦ ὄρου «δικαστικὴ ὁδὸς» τῆς προηγ. παραγράφου νοεῖται καὶ ἡ διαδικασία τῶν μικροδιοφορῶν.

Νόμος 6276 τῆς 8/8 Σεπτεμβρ. 1934

«περὶ τροποποιήσεως ν. 5655 περὶ Ταμείου Συντάξεων Ἑργοληπτῶν»

4.—...Τὰ διὰ τὴν ἐνέργειαν τῶν ἐν λόγῳ διαιτησιῶν καὶ πραγματογνωμοσυνην δικαιώματα τοῦ Τ.Ε.Ε. καὶ διαιτητῶν καὶ πραγματογνωμόνων, ὡς καὶ πᾶσα σχετικὴ λεπτομέρεια ἀφορῶσα τὸν τρόπον διενεργείας τῶν πραγματογνωμόνων, κανονισθῆσονται διὰ διατάγματος ἐκδομένου ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου Συγκοινωνίας μετὰ γνώμην τῆς διοικήσεως ἐπιτροπῆς τοῦ Τ.Ε.Ε.².

1. Προσέτεθῃ δι' ἄρθρ. 16 ν. 6441 τοῦ 1935 «περὶ τροπ. διατάξεων τινων ν. 5945 κλπ.».

2. Ἐξεδόθη τὸ Π. Δ. τῆς 10/16 Ἰανουαρ. 1935 «περὶ καθορισμοῦ τῶν ἐπὶ τῶν διαιτησιῶν κλπ., δικαιωμάτων τοῦ τεχν. Ἐπιμελητηρίου τῆς Ἑλλάδος κλπ.» ἔχον ὡς ἐξῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 2.

«Ἄρθρ. 2.—1. Τὸ τεχνικὸν ἐπιμελητήριον δικαιούται, τῇ αἰτήσῃ οἰουδήποτε, εἰς τὴν ἐκτέλεσιν πραγματογνωμοσυνην ἐπὶ τεχνικῶν ζητημάτων ἐμπικτόντων εἰς τὴν ἀρμοδιότητα καὶ τὴν ἐμπειρίαν τῶν μελῶν αὐτοῦ, ὡς ταῦτα καθορίζονται ἐκ τῶν ἐκάστοτε περὶ μελῶν τοῦ Τ. Ε. κειμένων διατάξεων.—2. Οἱ πραγματογνώμονες πρέπει ἀπαραιτήτως νὰ ὦσιν ἐκ τῶν ἐκλεξιμῶν μελῶν τοῦ ἐπιμελητηρίου, ὡς ταῦτα κατὰ τὰς ἐκάστοτε ἰσχυούσας σχετικὰς διατάξεις καθορίζονται.—3. Ἡ γνωμοδότησις τῶν πραγματογνωμόνων κέκτηται πλήρη ἀποδεικτικὴν δύναμιν, ἰσχυροῦσαν περὶ αὐτῆς τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 298 τῆς Π.δ. Δικον.—4. Ἡ ὄρκωσις τῶν πραγματογνωμόνων γίνεται καθὼς καὶ ἡ τῶν μαρτύρων, ἐὰν ἀπαιτήσῃ ταύτην ὁ αἰτῶν τὴν πραγματογνωμοσύνην.—5. Οἱ πραγματογνώμονες δρίζονται ὑπὸ τῆς διοικήσεως ἐπιτροπῆς τοῦ Τ. Ε. δι' ἐκάστην περίπτωσιν, μεταξύ τῶν κειμένων τὰ ὑπὸ τοῦ ἐδαφ. 2 τοῦ παρόντος προβλεπόμενα προσόντα. Ἡ διοικοῦσα ἐπιτροπὴ δρίζουσα τοὺς πραγματογνώμονας ὑποχρεοῦται νὰ ἐκλέξῃ πρόσωπα ἀνήκοντα εἰς τὸν κλάδον, εἰς τὴν εἰδικότητα τοῦ ὁποῖου ὑπάγεται ἡ διαιτητικῶς κρινομένη ὑπόθεσις. Προκειμένου περὶ ὑποθέσεων ἔχουσων ζητήματα ἀναγόμενα εἰς διαφόρους εἰδικότητας καὶ ἐφ' ὅσον δὲν εἶναι δυνατὴ ἡ διὰ χωριστῶν πραγματογνωμοσυνην κρίσις, δύναται ἡ διοικοῦσα ἐπιτροπὴ νὰ ἐκλέξῃ τοὺς κατὰ τὴν κρίσιν αὐτῆς καταλληλοτέρους πρα-

7.—3¹. Τὸ Ταμείον ἀπολαμβάνει πασῶν τῶν ἀτελειῶν τῶν καθιερωθεισῶν καὶ καθιερωθησομένων ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Συντ. Νομικῶν.

8.—Πᾶσα ἐκθεσις, γνωμάτευσις ἢ σχέδιον καὶ γενικῶς πᾶν συμβόλαιον, περὶ ὧν προβλέπει τὸ ἐδάφ. ια' τῆς παραγρ. 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου, στερεῖται πάσης ἀποδεικτικῆς ἰσχύος καὶ δὲν γίνεται δεκτὸν ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου ἢ ἄλλης ἀρχῆς ἄνευ ἐπικολλήσεως τοῦ κατὰ τὴν ἀνωτέρω παραγρ. εἰδικοῦ ὑπὲρ τοῦ ταμείου ἐνσήμου.

10.—Ἀπαγορεύεται ἡ δωρεὰ ἐν ζωῇ ἢ αἰτία θανάτου, ὡς καὶ ἡ ἐκχώρησις καὶ ἡ κατάσχεσις τῶν ὑπὸ τοῦ ταμείου χορηγουμένων συντάξεων, ἐφ' ἅπαξ βοηθημάτων, ὡς καὶ τῆς συντάξεως τοῦ μηνὸς καθ' ὃν ἐπῆλθεν ὁ θάνατος τοῦ δικαιούχου. Ἐπιτρέπεται ἐξαιρετικῶς ἡ κατάσχεσις τοῦ ἐνὸς τετάρτου τῆς συντάξεως λόγῳ διατροφῆς συζύγου, τέκνων ἢ γονέων.—11. Τὸ ταμείον ὅμως δικαιούται προσθέτως νὰ ἐνεργῇ ἀπ' εὐθείας κρατήσεις καὶ μέχρις 1/3 τῶν συντάξεων πρὸς ἀπόσβεσιν οἰασθηποτε ὀφειλῆς πρὸς αὐτὸ τοῦ μετόχου.

Π. Δ. τῆς 11/31 Αὐγούστου 1934

«περὶ κωδικοποιήσεως ν. 3905 περὶ Αὐτον. Ὁργαν. Ἀγροτ. Πίστεως ἐν Κερκύρᾳ καὶ τῶν τροποποιησάτων τοῦτον ν. 5085, 5193 καὶ 5649 καὶ τοῦ ν.δ. 15 Ἰουλ. 1933, κυρ. διὰ ν. 5805» 2.

9.—(Ἄρθρ. 9 ν. 3905 ὡς ἐτροπ. ὑπ' ἄρθρου 4).—Ὁ Α.Ο.Α.Π. διὰ πάσας τὰς ἐξ οἰασθηποτε αἰτίας καὶ ἐξ οἰουδήποτε τίτλου ἀπαιτήσεις

γματογνώμονας, ἀνεξαρτήτως τῆς εἰδικότητός των.—6. Ὁ ἀριθμὸς τῶν δι' ἐκάστην πραγματογνωμοσύνην διοριζομένων πραγματογνωμόνων δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τοὺς τρεῖς».

1. Προσετέθη δι' ἄρθρ. 7 ἀν. ν. 315 τοῦ 1936.

2. Σχετικὸς ὁ ἀναγκ. ν. 17/17 Ἀπριλ. 1935 «περὶ ἐπεκτάσεως εἰς Κέρκυραν τῆς Ἀγροτικῆς Τραπεζῆς» ἔχων ὡς ἐξῆς:

1.—Ὁ δυνάμει τοῦ ν. 3905 συσταθεὶς ἐν Κερκύρᾳ Αὐτόνομος Ὁργανισμὸς Ἀγροτικῆς Πίστεως (Α.Ο.Α.Π.) καταργεῖται, τῆς ἀρμοδιότητος αὐτοῦ περιερχομένης ἀπὸ 1ης Ἰουνίου 1935 εἰς τὴν Ἀγροτικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος, τὸ Ἐνεχυροδανειστήριον Λαϊκῆς Πίστεως καὶ τὸ Ταμείον Προνοίας Ἐλαιοπαρκαγωγῆς Κερκύρας.

2.—Εἰς τὴν Ἀγροτικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος υποχρεουμένην νὰ ἰδρύσῃ ἐν Κερκύρᾳ Ὑποκατάστημα, ἀνατίθεται. α) Ἡ ἄσκησις τῆς Ἀγροτικῆς Πίστεως ἐν Κερκύρᾳ, ἡ ἐκκαθάρισις τῶν παλαιῶν Συνεταιρισμῶν καὶ Ἐνώσεων αὐτῶν, ἡ ἐνίσχυσις τῆς συνεταιριστικῆς ὀργανώσεως καὶ ἡ βελτιώσεις τῶν ἔργων τῆς διεξαγωγῆς τῶν γεωργικῶν ἐν γένει ἐργασιῶν καὶ συναφῶν συναλλαγῶν, καθὼς καὶ ἡ παρά τῶν παραγωγῶν ἀγορὰ ἐλαίου πρὸς συγκράτησιν τῶν τιμῶν, συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 1 τοῦ ν. 4332 «περὶ συστάσεως καὶ λειτουργίας τῆς Ἀγροτικῆς Τραπεζῆς» ὡς οὗτος ἠρμηνεύθη, ἐτροποποιήθη καὶ συμπληρώθη διὰ τῶν ν. 4454, 5086, 5151 καὶ 5277 καὶ τοῦ Δ. 11 Αὐγούστου 1934 «περὶ κωδικ. ν. 3905 καὶ

του, ὡς και διὰ τὰς ἐκ τῶν ἄρθρων 22 και 23 και λοιπῶν διατάξεων τοῦ ν. 602 και ἄνευ εἰδικοῦ συστατικοῦ ἐγγράφου κέκτηται αὐτοδικαίως προνόμιον πρωτοπραξίας και δικαίωμα γεωργικοῦ ἐνεχύρου μέχρις ὀλοσχεροῦς ἐξοφλήσεως τῶν ἐπὶ τῶν κατωτέρω ὀριζομένων ἀντικειμένων, ἦτοι :—α') Ἐπὶ τῶν ἐκαστοτε ὑπὸ τῶν ὀφειλετῶν και συνυποχρέων παραγομένων παντὸς εἶδους καρπῶν.—β') Ἐπὶ τῶν λοιπῶν παντὸς εἶδους προϊόντων και μέσων (ἐργαλείων, μηχανημάτων κλπ.) γεωργικῆς, γεωροβοιομηχανικῆς, κτηνοτροφικῆς, σηροτροφικῆς, δασικῆς, μελισσοκομικῆς, δειδροκομικῆς και πάσης ἄλλης τῶν ὀφειλετῶν και συνυποχρέων ἐπιχειρήσεως και ἐκμεταλλεύσεως οἰασδήποτε μορφῆς.—γ') Ἐπὶ τῶν κτηνῶν, τῆς γονῆς αὐτῶν και τῶν προϊόντων αὐτῶν ἐν γένει.—δ') Ἐπὶ τῶν διὰ μεταποιήσεως ἢ εἰδοποιίας προερχομένων πραγμάτων ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἐνδεικτικῶς καθοριζομένων προϊόντων.—ε') Ἐπὶ τῶν ἐξ οἰασδήποτε αἰτίας κατα παντὸς ἀπαιτήσεων πρὸς τὸν Α.Ο.Α.Π. ὀφειλετῶν και ἐν γένει συνυποχρέων, ὡς και ἐπὶ τῶν κατα τὰ ἄρθρα 22 και 23 και λοιπῶν διατάξεων τοῦ ν. 602 ἀπαιτήσεων. Τὸ ἐκ τοῦ προνομίου τούτου δικαίωμα προτιμῆσεως τοῦ Α.Ο.Α.Π. προηγείται πασῶν τῶν ἀπαιτήσεων οἰουδήποτε ἄλλου δανειστοῦ και δικαιούχου.—Τοῦ προνομίου τούτου προτιμῶνται μόνον τὰ ἔξοδα τῆς ἀναγκ. ἐκτελέσεως και αἱ ἀπαιτήσεις, διὰ τὰς ὁποίας ἕτεροι δανεισταὶ κέκτηνται εἰδικὸν ἐνέχυρον ἐπὶ τῶν ἄνω πραγμάτων.—Τὸ προνόμιον τοῦτο τοῦ Α.Ο.Α.Π. συντρέχον μὲ τὸ προνόμιον ἐνυποθήκων δανείων προηγείται τούτου, προτιμᾶται δὲ και τοῦ προνομίου τοῦ ἐκμισθωτοῦ, ἐὰν τὸ δάνειον ἐδόθη διὰ καλλιέργειαν τοῦ αὐτοῦ κτήματος, ἐν τῇ ἐννοίᾳ τῆς ὁποίας περιλαμβάνεται πᾶσα πράξις ἀπὸ τῆς ἐνάργεως μέχρι τῆς ἀποπερατώσεως τῆς καλλιέργειας και συγκομιδῆς και ἀποθηκείσεως τοῦ προϊόντος.—στ') Ὁ Α.Ο.Α.Π. δικαιούται νὰ συμπληφῆται μονομερῶς και ὀπωσδήποτε ἀπαιτήσεις ὀφειλετῶν και συνυποχρέων τῶν κατ' αὐτοῦ πρὸς ἰδίας αὐτοῦ ἀπαιτήσεις και μὴ ληξιπρόθεσμος ἐστὶ.

9α.—(Ἄρθρον 4 ν. 5193).—Ἡ ἐννοία τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ νόμου 3905 εἶναι ἡ ἐξῆς: Ὁ Α.Ο.Α.Π. κέκτηται προνόμιον πρωτοπραξίας και δικαίωμα γεωργικοῦ ἐνεχύρου αὐτοδικαίως και ἄνευ εἰδικοῦ συστατικοῦ ἐγγράφου διὰ πάσας και οἰασδήποτε φύσεως ἀπαιτήσεις του, ἐφ' ὅσον αὐτὰ δὲν προέρχονται ἐκ πράξεων κειμένων ἐκτὸς τοῦ προορισμοῦ αὐτοῦ και ἀκόμη διὰ τὰς προερχομένας ἐκ δανείων τῶν συνεταιρισμῶν ἢ ἐνώσεων πρὸς συνεταιίρους ὡς ὀφειλέτας ἢ ὀπωσδήποτε συνυποχρέους, τῶν ὃ Α.Ο.Α.Π. καθίσταται δικαιούχος δι' ὀπισθογραφῆσεως ἢ καθ' οἰονδήποτε ἄλλον τρόπον μεταβιβάσεως παρὰ τῶν συνεταιρισμῶν ἢ ἐνώσεων.

10.—(Ἄρθρον 10 ν. 3905). Προκειμένου περὶ ἐνεχυρογράφων και ἐν γένει δικαιογράφων εἰς διατογὴν μεταβιβασθέντων τῷ Α.Ο.Α.Π. πάν-

τῶν συμπληρωσάντων αὐτὸν 5085, 5193, 5649 και 5805 «περὶ Α.Ο.Α.Π. Κερκύρας». β') Ἡ ρύθμισις και εἰσπραξις τῶν παλαιῶν χρεῶν τῶν ἀγροτῶν Κερκύρας κατα τὰ ὀριζόμενα ὑπὸ τοῦ ὡς ἄνω διατάγματος. Τὰ παλαιὰ ταῦτα χρεῖ ἀγροτῶν εἰσπράττονται ἐπὶ τῇ βάσει τῶν περὶ εἰσπράξεως τῶν Δημοσίων ἐσόδων ὀριζομένων.

τες οἱ ἀλληλοδιάδοχοι ὀπισθογράφοι εὐθύνονται ἀλληλεγγύως καὶ ἄνευ διζήσεως μέχρι πλήρους ἱκανοποιήσεως τοῦ Α.Ο.Α.Π. ἄνευ ἐπιδόσεως ἐπιταγῆς, διαμαρτυρικοῦ καὶ ἀσκήσεως οἰουδήποτε ἄλλου δικαστικοῦ μέτρου.

11.—(Ἄρθρον 11 ν. 3905, ὡς ἐτροπ. ὑπὸ ἀρθρου 5 ν. 5193 καὶ ἀρθρ. 2 νμθ. διατ. 15)7(1933). Ὁ Α.Ο.Α.Π. δικαιούται ὁποτεδήποτε νὰ ἐγγράψῃ ἐπὶ ἀκινήτων τῶν ὀφειλετῶν καὶ συνυποχρέων δυνάμει τῶν δανειστικῶν καὶ τῶν ἀποδεικτικῶν τῶν ἀπαιτήσεων πάσης φύσεως ἐγγράφων ὑποθήκην πρὸς ἀσφάλειαν τῶν ἀπαιτήσεών του. Ἡ ἐγγραφή τῆς ὑποθήκης ταύτης, ὡς καὶ τῆς συμβατικῆς, εἶναι ἀπηλλαγμένη παντὸς τέλους καὶ δικαιώματος. Ἀναστολή ἐκτελέσεως δι' ἐπισπυδομένας ἀπαιτήσεις τοῦ Α.Ο.Α.Π. χορηγεῖται καὶ ἄνευ συγκαταθέσεως τοῦ Α.Ο.Α.Π. κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ προέδρου τῶν πρωτοδικῶν Κερκύρας, ἐφ' ἅπαξ καὶ διὰ χρόνον μὴ ὑπερβαίνοντα τὸ ἓν ἔτος.

12.—(Ἄρθρον 12 ν. 3905). Ἐὰν τὸ δάνειον δὲν πληρωθῇ κατὰ τὴν ληξίν του ἢ ὁποσδήποτε καταστῇ ἀπαιτητὸν ὁ Α.Ο.Α.Π. δικαιούται δυνάμει τοῦ δανειστικοῦ ἢ τοῦ ἀποδεικτικοῦ τῆς ἀπαιτήσεώς του ἐγγράφου, ἀποτελοῦντος αὐτοδικαίως τίτλον ἐκτελεστόν, ἄνευ οἰασδήποτε περιφραφῆς τύπου ἐκτελέσεως, νὰ προβῇ εἰς ἀναγκαστικὴν ἐκτέλεσιν κατὰ τοῦ ὀφειλέτου καὶ παντὸς συνυποχρέου ἐπὶ κινητῆς περιουσίας αὐτῶν.— Ἡ ἐκτέλεσις ἐπὶ κινητῆς περιουσίας τῶν ἐνεχομένων ἄρχειται δι' ἐπιδόσεως ἐπιταγῆς πρὸς πληρωμὴν, περιεχοῦσης περίληψιν τῆς ἀπαιτήσεως μετὰ μνείας ἰδία τοῦ ὀφειλομένου ποσοῦ, ἐπιδίδεται δὲ ἡ τοιαύτη ἐπιταγὴ εἰς τὸν ὀφειλέτην ἢ τοὺς συνυποχρέους ἢ τοὺς ἀντικλήτους τῶν. Μετὰ δέκα ἡμέρας ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως δύναται νὰ γῆν ἀναγκαστικὴ κατάσχεσις τῆς κινητῆς περιουσίας τοῦ ἐπιτασσομένου. Τὰ κατασχεθέντα κινητὰ πράγματα δύναται νὰ παραδώσῃ ὁ κλητὴρ πρὸς τὸν Α.Ο.Α.Π. ὡς μεσεγγυούχον, ἢ καὶ ἄνευ εὐθύνης τούτου πρὸς πάντα τρίτον ὀριζόμενον ὑπὸ τοῦ Α.Ο.Α.Π., ἐφ' ὅσον ὁ Α.Ο.Α.Π. δὲν προβάλλει ἀντίρρηση.— Ὁ χρόνος καὶ τόπος καὶ ὁ συμβολαιογράφος ἢ ὑπάλληλος ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὀρίζονται ὑπὸ τοῦ Α.Ο.Α.Π. διὰ πράξεώς του, ἐπιδιδόμενης τῷ διακομένῳ ἢ ἀντικλήτῳ του, καὶ γνωστοποιουμένης δι' ἐφ' ἅπαξ κηρύξεως καὶ τοιχοκολλήσεως εἰς τὴν θύραν τοῦ ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπαλλήλου.— Ὁ εἰρηνοδίκης τῆς ἐδρας τοῦ Α.Ο.Α.Π. δύναται αἰτήσῃ τοῦ Α.Ο.Α.Π. ἔνεκα σπουδαίων λόγων, καὶ ἰδία ἐὰν τὰ κατασχεθέντα πράγματα εἶναι εὐθραυστα, νὰ διατάξῃ διὰ πράξεώς του καὶ ἄνευ κλήσεως τοῦ ὀφειλέτου τὴν ἐλευθέραν ὑπὸ τοῦ Α.Ο.Α.Π. ἐκποίησιν (ἄνευ τῶν περαιτέρω διατυπώσεων καὶ ἄνευ πλειστηριασμοῦ), καθορίζων ὁμως πάντως κατώτατον ὄριον τιμῆματος.— Κατὰ τῆς κοινοποιηθείσης συμφώνως τῷ παρόντι ἐπιταγῆς καὶ τῆς περαιτέρω ἐκτελέσεως οὐδὲν ἔνδικον μέσον χωρεῖ.— Τὸ τίμημα ἢ πλειστηρίασμα κατατίθεται παρὰ τῷ Α.Ο.Α.Π., ὅστις ἐξ ἄλλου λαμβάνει τὰ ὀφειλόμενα αὐτῷ αἴα τῇ καταβολῇ ἢ ἐπὶ συμψηφισμῶ, τὸ δὲ ὑπόλοιπον ἀποδίδεται τῷ ὀφειλέτῃ ἢ, ἐὰν ἐγένοντο ἀναγγελίαι πισιωτῶν, γίνεται κατάταξις, ἐνώπιον τοῦ ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπαλλήλου.

13.—(Ἄρθρον 13 ν. 3905). Ἡ ἀναγκαστικὴ ἐκτέλεσις ἐπὶ ἀκινήτων ἐνυποθήκων τῷ Α.Ο.Α.Π. ἐνεργεῖται ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ δανειακοῦ ἢ τοῦ

ἀποδεικτικῶν τῆς ἀπαιτήσεως ἐγγράφου, ἀποτελοῦντος τίτλον ἐκτελεσθὼν ἄνευ οἰασθῆποτε περιγραφῆς τύπου ἐκτελέσεως, ἀρχεται δὲ δι' ἐπιδόσεως ἐπιταγῆς πρὸς πληρωμὴν, περιεχομένης περιλήψιν τοῦ τοιοῦτου ἐγγράφου μετὰ μνείας ἰδίᾳ τοῦ ὀφειλομένου ποσοῦ καὶ μετὰ περιγραφῆς τοῦ ἐνυποθήκου ἀκινήτου, ἐπιδιδόμενης τῷ ὀφειλέτῃ ἢ τῷ συνυποχρέῳ καὶ τῷ τρίτῳ διακατόχῳ. Ἡ ἐπιταγὴ ἅμα τῇ ἐπιδόσει ἐγγράφεται, αἰτῆσει τῆς ἐπισπευδούσης, εἰς τὸ βιβλίον τῶν κατασχεσέων, κατατιθεμένου ἀντιγράφου τῆς παρὰ τῷ ὑποθηκοφύλακι, ἢ δὲ τοιαύτη ἐγγραφή ἰσχύει ὡς ἀναγκαστικὴ κατὰ τρεῖς. Κατὰ τὰ λοιπὰ ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 58—67 ν. δ. 17 Ἰουλίου 1923 «περὶ εἰδικῶν διατάξεων ἐπὶ ἀνωνύμων ἐταιρειῶν».

14.—(Ἄρθρ. 14 ν. 3905).—Διὰ πᾶσαν αἴτησιν τῆς ἐπ' ἀναφορᾷ διαδικασίας ἢ δίκην περὶ τὴν ἐκτέλεσιν ἀρμόδιος εἶναι ὁ πρόεδρος τῶν πρωτοδικῶν Κερκύρας ἢ ὁ νόμιμος αὐτοῦ ἀναπληρωτής.

15.—(Ἄρθρ. 15 ν. 3905 ὡς ἐτροπ. ὑπὸ ἀρθρ. 6 ν. 5193 καὶ διωρθ. ὑπὸ ἀρθρ. 4 ν. 5649). Τὰ δάνεια καὶ τὰ ἀποδεικτικά τῶν ἀπαιτήσεων ἐγγράφα καὶ τὰ τῆς προδικασίας καὶ διαδικασίας τῆς ἀναγκαστ. ἐκτελέσεως καὶ τὰ δικόγραφα πάσης τοῦ Α.Ο.Α.Π. ἢ τῆς Ἑθν. Τραπεζῆς καθ' οἰουδήποτε δίκης, σχετιζομένης μὲ τὰς ἐν τῷ παρόντι νόμῳ (3905) μνημονευόμενας ἀπαιτήσεις, ὡς καὶ πάντα ἐν γένει τὰ ἐγγράφα τὰ σχετιζόμενα μὲ τὰς ἐργασίας τοῦ Α.Ο.Α.Π., ὡς καὶ αἱ μετὰ τῆς Ἑθν. Τραπεζῆς συμβάσεις καὶ παντὸς τρίτου, συντάσσονται ἐφ' ἄλλου χάρτου, μόνον δὲ τὸ ἐγγράφον τῆς κατακυρωτικῆς ἐκθέσεως πλειστηριασμοῦ κινήτων καὶ ἀκινήτων γράφεται ἐπὶ ἀναλ. χαρτοσήμου, τῆς κλίμακος τοῦ ἀρθροῦ 14 τοῦ κώδικος περὶ τελῶν χαρτοσήμου, ὁ δὲ συμβολαιογράφος καὶ ὁ κλητὴρ δικαιοῦνται νὰ λάβωσι τὸ ἀναλογῶν αὐτοῖς ποσοστὸν ἐκ τοῦ χαρτοσήμου, ὅπερ ἄλλως θὰ κατηναλίσκετο.—Ὁ Α.Ο.Α.Π. ἀποτελῶν κοινωφελὲς νομικὸν πρόσωπον δὲν ὑπόκειται εἰς φόρους.—Ἐπίσης ὁ Α.Ο.Α.Π. δὲν ὑπόκειται εἰς τὰ τέλη καὶ δικαιώματα τηλεγραφικά, τηλεφωνικά καὶ ταχυδρομικά, ὡς καὶ τέλη χαρτοσήμου ταχυδρ. ἐπιταγῶν καὶ τηλεγραφικῶν διευθύνσεων διὰ τὴν πρὸς τὰς δημοσίας ἀρχάς ἢ ἰδιώτας ἀλληλογραφίαν του.—Ὁ Α.Ο.Α.Π. ἀπολαμβάνει ὄλων τῶν ἀτελειῶν, τῶν καθοριζομένων ὑπὲρ τῶν συνεταιρισμῶν δυνάμει τοῦ ν. 602 καὶ τοῦ ἀπὸ 15 Δεκ. 1928 Π. Δ. ὡς καὶ τῶν τυχόν καθορισθησομένων διὰ μεταγενεστέρων νόμων καὶ διαταγμάτων.

16.—(Ἄρθρ. 16 ν. 3905 ὡς ἐτροπ. ὑπὸ ἀρθροῦ 7 ν. 5193).—Πάντα τὰ δικόγραφα, ἐν οἷς καὶ τὰ εἰσαγωγικά δίκης, ἐπιταγαί, κατασχέσεις, πρόγραμμα πλειστηριασμοῦ καὶ ἐν γένει οἰουδήποτε περιεχομένου ἐγγράφα καὶ δικόγραφα τοῦ Α.Ο.Α.Π. δύναται νὰ ἐπιδιδοῦνται πρὸς πᾶν φυσικὸν πρόσωπον κατ' ἀπόλυτον ἐκλογὴν του εἴτε διὰ δικαστ. κλητῆρος, εἴτε δι' ὑπαλλήλων, εἴτε δι' οἰουδήποτε δημοσίου, δημοτικῶ ἢ κοινοτικῶ ὄργανου, εἴτε διὰ τοῦ ταχυδρομείου, εἴτε τῶν ταχυδρομικῶν διανομῶν. Περὶ δὲ τῶν τοιούτων ἐπιδόσεων συντάσσεται ὑπὸ τοῦ ἐπιδίδοντος προσώπου ἀπλῆ βεβαίωσις, ἐπέχουσα θέσιν ἐπιδότηριου καὶ παρέχουσα πλήρη ἀπόδειξιν τῆς ἐπιδόσεως.—Τὰ δικαιώματα τοῦ ἐπιδίδοντος προσώπου περιορίζονται εἰς τὸ τρίτον τῶν διὰ τὰ δικόγραφα ἰδιω-

τικῆς φύσεως κεκανονισμένων δικαιωμάτων ἐπιδόσεως, πορείας καὶ ἡμερολογίας, ἐπὶ δὲ πολλῶν ἐπιδόσεων ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ ὀρίζεται μία πορεία.—Οἱ ὑπάλληλοι τοῦ Α.Ο.Α.Π. δὲν δικαιοῦνται εἰς λήψιν δικαιωμάτων ἐπιδόσεων, ἀντὶ δὲ πορειῶν λαμβάνουσι τὰ ἔξοδα τῶν μεταβάσεων καὶ ἐπανόδων...

17.—(Ἄρθρ. 17 ν. 3905). Αἱ ἀπαιτήσεις τοῦ Α.Ο.Α.Π. αἰ κατὰ τὰ ἄρθρα 2, 3 καὶ 5 εἰς αὐτὸν μεταβιβασθησόμεναι, ὡς καὶ αἱ ἐναντι αὐτῶν ὀφειλόμεναι δόσεις καὶ αἱ μέλλουσαι τοιαῦται καὶ ἐν γένει πᾶσαι αἱ ἀπαιτήσεις τοῦ Α.Ο.Α.Π. εἰσπράττονται διὰ πάντων τῶν ἀναγκαστικῶν μέσων καὶ διὰ προσωπικῆς κρατήσεως ἐπὶ τῇ βάσει πίνακος ὑποβαλλομένου ὑπὸ τοῦ Α.Ο.Α.Π. κατὰ τοῦ ὀφειλέτου καὶ παντὸς συνυποχρέου εἰς τὸν εἰρηνοδίκην τῆς ἔδρας τοῦ Α.Ο.Α.Π., περιέχοντος τὸ ποσὸν ἐκάστης τοιαύτης ἀπαιτήσεως ἢ δόσεως μετὰ μνείας τοῦ χρεωστικοῦ τίτλου ἢ τῆς αἰτίας ἐξ ἧς προέρχεται ἡ ἀπαιτήσις. Ὁ εἰρηνοδίκης κηρύσσει ἐκτελεστὸν τὸν πίνακα ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς διὰ πράξεώς του ἐφ' ἁπλοῦ, δι' ἧς ἀπαγγέλλεται καὶ προσωπικῆς κρατήσις κατὰ τοῦ ὀφειλέτου καὶ παντὸς συνυποχρέου, ἐκτελεῖται δὲ ὁ πίναξ οὗτος μετὰ τῆς πράξεως τοῦ εἰρηνοδίκου ἀνευ περιαφῆς τοῦ τύπου τῆς ἐκτελέσεως καὶ ἀνευ ἐπιδόσεως ἐπιταγῆς.—Ἐν περιπτώσει μὴ πλήρους ἱκανοποιήσεως τῆς ἀπαιτήσεως ἢ δόσεως τοῦ Α.Ο.Α.Π. παρὰ τοῦ ὀφειλέτου, ὑποβάλλεται ὑπὸ τοῦ Α.Ο.Α.Π. τῷ αὐτῷ εἰρηνοδίκῃ πίναξ κατανομῆς τῆς τοιαύτης ἀπαιτήσεως ἢ δόσεως μετὰ τῶν συνεταιρῶν κατὰ τὸν λόγον τῆς εὐθύνης ἐκάστου τούτων κατὰ τὴν αὐτὴν ὡς ἀνωτέρω διαδικασίαν, κηρυσόμενος ἐκτελεστὸς ἢ ἐκτελούμενος ὡς ἄνω δι' ὄλων τῶν ἀναγκαστικῶν μέσων.—Πάντως τὸ βαρῦν ἐκάστον συνεταιρῶν ποσὸν δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὸ ποσὸν τῆς ἀνειλημμένης ὑπ' αὐτοῦ ἐν τῷ συνεταιρισμῷ εὐθύνης.

21.—(Ἄρθρ. 21 ν. 3905) Εἰς τὸν Α.Ο.Α.Π. παραχωροῦνται πάντα τὰ εἰς τὴν Ἀγροτικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος ἐκάστοτε χορηγηθέντα ἢ χορηγούμενα προνόμια, ὧν οὗτος δύναται νὰ κάμῃ χρῆσιν εἴτε ἐν ὄλῳ εἴτε ἐν μέρει κατὰ τὴν ἐπιλογὴν αὐτοῦ. Ἐπίσης αἱ ἰσχύουσαι διατάξεις τοῦ ν. 602, ὡς οὗτος ἐτροποποιήθη ἢ τροποποιηθήσεται, καὶ ἀφορῶσι τὴν Ἀγροτικὴν ἢ Ἐθν. προκειμένου περὶ τῶν συνεταιρισμῶν Κερκύρας.

25.—(Ἄρθρ. μόνον ν. 5085). Ὁ κατὰ τὸ ἄρθρον 22 μετέχων ὡς πρόεδρος τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου πρόεδρος πρωτοδικῶν Κερκύρας καὶ ὁ κατὰ τὸ ἄρθρον 23 μετέχων ὡς πρόεδρος τοῦ ἐποπτικοῦ συμβουλίου πρόεδρος τῶν ἐν Κερκύρᾳ ἐφετῶν, ὡς καὶ ὁ ἀναπληρῶν τούτων εἰσαγγελεὺς ἐφετῶν, προκειμένου περὶ ὑποθέσεως τοῦ Α.Ο.Α.Π. ἢ τῆς ἐνώσεως τῶν συνεταιρισμῶν Κερκύρας, ἢ καὶ παντὸς οἰουδήποτε παρεμφεροῦς ὀργανισμοῦ, δὲν ὑπάγονται, ἐνεκα τῆς εἰς τὰ ἄνω συμβούλια συμμετοχῆς, εἰς οὐδεμίαν ἐκ τῶν ἐξαιρέσεων τοῦ ἄρθρου 36 Πολ. Δικον. πλὴν τῶν περιπτώσεων 4 καὶ 5 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου.

Νόμος 6298 τῆς 24 Σβρίου—10^ο Οκτ. 1934

«περὶ κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων».

10.—Πάντα τὰ κατὰ τὸν παρόντα νόμον δικαιώματα, τὰ ἔχοντα προϋπόθεσιν τὸν θάνατον, γεννῶνται καὶ ἐπὶ ἀφανείας.—2. Κατὰ τὸν παρόντα νόμον θεωρεῖται τελοῦν ἐν καταστάσει ἀφανείας τὸ πρόσωπον περὶ τῆς ἐν τῇ ζωῇ ὑπάρξεως τοῦ ὁποίου οὐδεμίᾳ ἀξιόπιστος εἰδησις ἐλήφθη κατὰ τὴν διάρκειαν ἐνὸς τοῦλάχιστον ἔτους καὶ ὁ θάνατος αὐτοῦ καθίσταται σφόδρα πιθανός. Περὶ ταύτης ἀποφαίνεται τῇ αἰτήσει τοῦ Ἰδρύματος τὸ πρωτοβάθμιον ἀσφαλιστικὸν Δικαστήριον τοῦ τόπου τῆς τελευταίας ἀπασχόλησος τοῦ ἀφάντου, ἀδιαφόρως, ἐὰν ἐκκρεμῇ ἢ μὴ ἢ κατὰ τὸν ν. 292 τοῦ 1914 διαδικασία.—3. Ἐὰν μεταγενεστέρως ὑπάρξῃ βεβαίωσις, ὅτι ὁ θεωρηθεὶς ἀφάντος εὐρίσκειται ἐν τῇ ζωῇ, διακόπτονται διὰ τὸ μέλλον πᾶσαι αἱ ἐπελθούσαι συνέπειαι, ἢ δὲ χρονολογία τῆς διακοπῆς καθορίζεται ὑπὸ τῆς βεβαιοῦσης τὴν ἐν τῇ ζωῇ ὑπαρξίν ἀποφάσεως τοῦ πρωτοβαθμίου Δικαστηρίου.

11.—1. Κατὰ τὸν παρόντα νόμον ὡς ἔτη ἡλικίας λογίζονται τὰ συμπληρωμένα τοιαῦτα.—2. Ἐφ' ὅσον δὲν προσάγεται ληξιαρχικὴ πράξις γεννήσεως, θεωρεῖται, διὰ τὸν ὑπολογισμόν τῆς ἡλικίας κατὰ τὸν παρόντα νόμον, ὡς ἡμερομηνία γεννήσεως ἡ 1^η Ἰουλίου τοῦ ἔτους τῆς γεννήσεως.—3. Ἡ ἡλικία ἀποδεικνύεται μόνον διὰ ληξιαρχικῆς πράξεως. Ἐλλεῖπει τοιαύτης ἀποδεικνύεται ἀνεκκλήτως δι' ἀποφάσεως τοῦ πρωτοβαθμίου ἀσφαλ. δικαστηρίου τοῦ τόπου τῆς μονίμου κατοικίας τοῦ ἐνδιαφερομένου μετὰ διεξαγωγὴν ἀποδείξεων.

18.—1. ¹... Διὰ τὰς ἐκ τῆς ἀσφαλίσεως κατὰ τῆς ἀσθενείας ἀπαιτήσεις καὶ ὑποχρεώσεις τοῦ Ὑποκαταστήματος ἐνάγει καὶ ἐνάγεται τὸ Ἰδρυμα Κοιν. Ἀσφαλ. διὰ τοῦ Προέδρου τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ οἴκειου Ὑποκαταστήματος ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων τῆς ἑδρας τοῦ Ὑποκαταστήματος.—Δι' ἀπαίτησιν, ἀπορρέουσιν ἐκ τῆς κατὰ τῆς ἀσθενείας ἀσφαλίσεως καὶ ἐπιβαρύνουσιν παρελθόν οἶκον. ἔτος συγχωρεῖται μόνον ἀναγκ. κατάσχεσις μέχρι τοῦ 1/3 τῶν τακτικῶν τοῦ ὑποχρέου ὑποκαταστήματος ἐσόδων, καὶ μόνον τῶν ἐκ τῆς ἀσφαλίσεως κατὰ τῆς ἀσθενείας. Ἐὰν πλείονες εἶναι οἱ κατασχόντες, ἱκανοποιῶνται συμμετρῶς ἐκ τοῦ 1/3 τῶν ἀνωτέρω ἐσόδων, ἐν τῇ περιπτώσει ὅμως ταύτῃ ἢ κατάσχεσις θεωρεῖται ἐπιβληθεῖσα καὶ ἐπὶ τῶν τοῦ ἐπομένου οἴκον. ἔτους ἐσόδων ἄχρις ὀλοσχεροῦς ἐξοφλήσεως τῶν ἀπαιτήσεων τῶν κατασχόντων.

23.—6. Ἐν περιπτώσει εἰσπράξεως τῶν ἀπαιτήσεων διὰ πλειστηριασμοῦ ἢ ἀναγγελίας εἰς τὴν πτώχευσιν, ἢ κατάταξις αὐτῶν γίνεται προνομιακῶς μετὰ τῶν ἀπαιτήσεων τοῦ ἀριθμοῦ 4 τοῦ ἀρθρου 940 τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας, ἐν ἐνδεχομένῃ δὲ ἀνεπαρκείᾳ τοῦ ἀπομένοντος ὑπολοίπου πρὸς ἐντελῆ ἐξόφλησιν, αἱ οὕτω συντρέχουσαι προνομιακαὶ ἀπαιτήσεις κατατάσσονται συμμετρῶς.

25.—1. Τὸ Ἰδρυμα ἀπαλλάσσεται παντὸς δημοσίου, δημοτικοῦ, κοι-

1. Ὡς ἀντικατεστάθη δι' ἀρθρ. 2 ν. δ. 29/29 Ἰουνίου 1935, κυρωθέντος διὰ ψηφίσματος 5 Ἰουλ. 1935.

νοτικού ἢ λιμενικοῦ φόρου, ἀμέσου ἢ ἐμμέσου, παντὸς τέλους ταχυδρομικοῦ ὡς καὶ δικαστικοῦ εἰς πᾶσαν δίκην του καὶ τέλος ἀπολαύει ἀνεξαιρέτως ἀπασῶν τῶν ἀτελειῶν καὶ προνομίων, δικαστικῶν, διοικητικῶν καὶ οἰκονομικῶν, ὡς ἐὰν εἶναι αὐτὸ τὸ Δημόσιον.—2. Οὐδέποτε διατάσσεται προσωρινῆ ἐκτέλεις κατὰ τοῦ Ἰδρύματος ἐπὶ πάσης δὲ τελεσιδικίου ἀποφάσεως κατ' αὐτοῦ ἔχει ἀνασταλτικὴν δύναμιν ἢ ὑπὸ τούτου ἀσχομένη αἰτήσις ἀναιρέσεως, ὡς καὶ ἡ πρὸς ἐνάσκησιν ταύτης προθεσμία.—3. Ὁ εἰς τὸ Ἰδρυμα ἐπιβαλλόμενος διὰ δικαστικῆς ἀποφάσεως ὄρκος δίδεται ὑπὸ τοῦ δι' ἀποφάσεως τοῦ Δ. Συμβουλίου ὀριζομένου προσώπου. Εἰς πᾶσαν περίπτωσιν ὁ τοιοῦτος ὄρκος διατυπύεται ὑπὸ τὸν τύπον τοῦ πιστεύειν καὶ μὴ γινώσκειν, εἰς τὴν τροποποίησιν δὲ ταύτην τοῦ τύπου δύναται νὰ προβῆ ὁ δίδων τὸν ὄρκον κατὰ τὴν δόσιν αὐτοῦ καὶ ἐν περιπτώσει κατὰ τὴν ὁποῖαν ὁ ὄρκος διευτώθη ἄλλως, χωρὶς νὰ εἶναι ἀναγκαῖα ἢ ἔκδοσις περὶ τούτου ἀποφάσεως.—4. Ἀπασαὶ αἱ δίκαι τοῦ ἰδρύματος εισάγονται παρ' αὐτοῦ ἐνώπιον παντὸς δικαστηρίου καὶ τοῦ Ἀρείου Πάγου ὡς νόμῳ προτετιμημένα τὴν ὁγδόην ἡμέραν ἀπὸ τῆς κλητεύσεως ἄνευ πράξεως προτιμήσεως. Ἐπίσης αἱ κατ' ἐργοδοτῶν καὶ ἠσφαλισμένων ἐπὶ παραβάσει τοῦ παρόντος νόμου ποινικαὶ ἀγωγαί, ἐφ' ὅσον ἀφορῶσιν εἰς πταίσματα καὶ πλημμελήματα, εισάγονται δι' ἀπ' εὐθείας κλήσεως, ἐκδικαζόμεναι ἀνυπερθέτως ἐντὸς δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς τῆς σχετικῆς μηνύσεως.—5. Ἡ εἰς χεῖρας τοῦ Ἰδρύματος κατάσχεσις εἶναι ἄκυρος καὶ ἀποδίδει τοῦτο τὰ κατασχεθέντα ἐὰν δὲν ἐπιβληθῆ δύναμις ἀδείας τοῦ ἀρμοδίου Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν, ὡς καὶ ἐὰν εἰς περίπτωσιν, καθ' ἣν ἡ ἀπαίτησις, δι' ἣν ἐπιβάλλεται ἡ κατάσχεσις, στηρίζεται ἐπὶ τελεσιδικίου δικαστικῆς ἀποφάσεως ἢ ἐπὶ οἰουδήποτε ἄλλου δημοσίου ἐγγράφου, δὲν γίνεται μνεία τῆς ἀδείας ταύτης ἢ τοῦ τοιοῦτου ἐγγράφου ἐν τῷ κατασχετηρίῳ.—6. Τὰ παρὰ τοῦ ἰδρύματος τηρούμενα λογιστικὰ βιβλία ἀποτελοῦν ἐντελῆ ἀπόδειξιν περὶ τε τῆς ἀληθείας καὶ τοῦ μεγέθους τῶν ἀπαιτήσεων τῶν, κατὰ παντὸς μέχρι παραγραφῆς τῶν ἀπαιτήσεων τούτων, ἀπόσπασμα δὲ τῶν ἐν λόγῳ βιβλίων, ὑπογεγραμμένον ὑπὸ τοῦ Γεν. Διευθυντοῦ, ἢ τῶν διευθυντῶν τῶν ὑποκαταστημάτων, ἀποτελεῖ πλήρη ἀπόδειξιν ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων.

Ἀναγκ. νόμος τῆς 26/26 Ἰουλίου 1935

«περὶ ὀρθμίσεως τῶν πρὸς τὴν Ἐθνικὴν Κτηματικὴν Τράπεζαν (ΕΚΤΕ) ὀφειλῶν κλπ.».

4.—1. Προκειμένου περὶ τῶν εἰς Λίρας Ἀγγλίας ἀπαιτήσεων τῆς ΕΚΤΕ τῶν εἰδικώτερον ἐν παρ. 1 τοῦ ἀρθροῦ 2 τοῦ παρόντος καθοριζομένων, δὲν χωρεῖ οἰαδήποτε ἀναστολή ἐκτελέσεως ἢ ἀναβολή, οἰασδήποτε φύσεως κατὰ τὰς διατάξεις οὔτε τοῦ κοινοῦ οὔτε οἰουδὴ-

1. Ἐξ ἐνυποθήκων δανείων, ἐκ δανείων πρὸς τὸ Δημόσιον πρὸς νομικὰ πρόσωπα δημοσίου δικαίου, ἐπὶ ἐκχωρήσει προσόδων, καὶ ἐν γένει παντὸς εἰς λίρας Ἀγγλίας καὶ ἐκ τοῦ προϊόντος τῶν ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς ἀντληθέντων ὃ ἕκατ. λ. Ἀγγλ. δανείου» (ἄρθρ. 2 § 1).

ποτε ἐξαιρετικοῦ δικαίου, οὐδὲ ὑπάγεται ἢ δύναται νὰ ὑπαχθῆ ἢ ἀναγκαστικῆ ἐκτέλεσις εἰς οἰανδήποτε προηγουμένην δικαστικὴν ἄδειαν.—2. Εἰδικώτερον δὲν κατισχύουσι τῆς ὡς ἄνω διατάξεως καὶ δὲν ἔχουσιν οὐδεμίαν ἐφαρμογὴν ἐπὶ τῶν ὡς ἄνω ἀπαιτήσεων τῆς εἰρημένης Τραπεζῆς διατάγματα ἐκδιδόμενα ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ν. ΔΣΗ', 768 καὶ παντὸς ἄλλου σχετικοῦ νόμου ὡς καὶ οἰαιδήποτε ἄλλαι διατάξεις νόμων ἢ διαταγμάτων ἔστω καὶ μετὰ τὴν ἰσχὺν τοῦ παρόντος θεσπιζόμεναι, ἐφ' ὅσον ἀντίκεινται εἰς τὰ ἐν παραγρ. 1 καθοριζόμενα.

Ν. Δ. τῆς 4/4 Σεπτεμβρίου 1935

«περὶ διοικήσεως τῶν Σιδηροδρόμων» Ἑλλ. Κράτους κλπ.»¹.

2.—3. Οἱ ΣΕΚ δικαιούνται νὰ χρησιμοποιῶσι σφραγίδα δημοσίας ὑπηρεσίας, ἀπολαμβάνουσι πάντων τῶν προνομίων δικαστικῶν, διοικητικῶν καὶ οἰκονομικῶν ὧν καὶ τὸ Δημόσιον ὡς πρὸς τὰς ἀστικές αὐτοῦ σχέσεις, ἐφόσον διὰ τοῦ παρόντος ἢ ἄλλων νόμων δὲν ὀρίζεται ἄλλως, πᾶσα δὲ δικαστικὴ πράξις καὶ συναλλαγὴ αὐτοῦ ἀπολλάσσεται τέλους χαρτοσήμου. Αἱ διατάξεις περὶ παραγραφῆς τῶν κατὰ τοῦ Δημοσίου ἀπαιτήσεων καὶ περὶ τόκου ὑπερῆμερίας ἐφαρμόζονται ἐπίσης καὶ διὰ τοὺς ΣΕΚ. Οἱ ΣΕΚ ἀσκοῦσιν ἰδίῳ ὀνόματι πᾶσας τὰς δικαστικὰς πράξεις πρὸς προστασίαν τῆς κυριότητος καὶ κατοχῆς τῶν ἀποτελούντων τὰς ἐν ἄρθρῳ 1 σιδηροδρ. γραμμὰς ἀκινήτων καὶ παντὸς εἶδους ἐγκυβερνητικῶν καταστάσεων.

8.—1. Ὁ Γεν. Διευθυντής... (γ') ἐκπροσωπεῖ ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων τοὺς ΣΕΚ, παρέχων τὴν σχετικὴν πληρεξουσιότητα καὶ ἀσκῶν τὰ κατὰ νόμον ἔνδικο μέσα, μὴ δυνάμενος ν' ἀποφασίσῃ περὶ συμβιβασμοῦ, ἄρσεως κατασχέσεως, ὑποθήκης, ἢ προσημειώσεως καὶ περὶ παραίτησεως ἀγωγῆς ἢ δίκης ἀπαιτουμένης περὶ τούτων ἀποφάσεως τοῦ Διοικ. Συμβουλίου.

3Α.—Αἱ πάσης φύσεως παροχαὶ τῶν Ταμ. Προνοίας καὶ Ἀλληλοβοηθείας πρὸς τοὺς μετόχους καὶ κληρονόμους αὐτῶν, ὡς καὶ οἱ τυχόν παρὰ τοῖς Τσμείοις ὑφιστάμενοι ἀτομικοὶ τῶν προσώπων τούτων λογαριασμοί, δὲν δύνανται νὰ κατασχεθῶσιν οὔτε νὰ ἐκχωρηθῶσιν. Ἐξαιροῦνται αἱ περιπτώσεις ἐξασφαλίσεως δανείου οἰκοδομικοῦ συνεταιρι-

1. Δυνάμει τοῦ ἄρθρ. 22 τοῦ ἄνω ν. δ. ἐξεδόθη τὸ Διάτ. 22/25 Σεπτ. 1944 «περὶ ὀργανισμοῦ τῆς δικαστ. ὑπηρεσίας τῶν ΣΕΚ», κατὰ τὸ ἄρθρ. τοῦ ὁποίου: «Τὸ ἐπιστημονικὸν προσωπικὸν τῆς Δικαστ. Ὑπηρεσίας παρτίσταται καὶ ἐκπροσωπεῖ τοὺς ΣΕΚ ἐνώπιον τῶν καθ' ἅπασαν τὴν Ἐπικρατεῖαν δικαστηρίων καὶ τῶν δικαστικῶν ἐν γένει ἀρχῶν, πλὴν τοῦ Ἄρ. Πάγου καὶ τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἐνώπιον τῶν ὁποίων ἡ ὑπεράσπισις ἀνήκει εἰς τοὺς νομικοὺς συμβούλους (τῶν ΣΕΚ) καὶ ἐν κωλύματι αὐτῶν εἰς τοὺς βοηθοὺς α' τάξεως καὶ τοὺς κατὰ τὸ ἄρθρ. 2 καὶ 3 τοῦ παρόντος δικηγόρους» προσλαμβανομένους ὑπὸ τοῦ διοικ. συμβουλίου διὰ τὴν ἐν ὄλῳ ἢ ἐν μέρει διεξαγωγὴν ὠρισμένης ἢ ὠρισμένων υποθέσεων).

σμοῦ, ἢ ὀφειλῆς τοῦ μετόχου πρὸς τὰ Ταμεῖα ταῦτα, διατροφῆς συζύγου ἢ κατιόντων ἀνηλίκων, ὁπότε ἐπιτρέπεται ἢ κατὰ τοὺς νομίμους τύπους κατάσχεσις μέχρι τοῦ $1\frac{1}{4}$ τοῦ ποσοῦ τῶν ὡς ἄνω παροχῶν καὶ τῆς κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἐκχωρήσεως τῶν δύο μηνιαίων μισθῶν. Τὸ ἄρθρον 2 τοῦ ν. 5830 ἰσχύει πάντοτε διὰ τοὺς ΣΕΚ.

Π. Δ. 31 Ἀὐγ.—16 Σεπτεμβρίου 1935

«περὶ κωδικοποιήσεως διατάξεων ἀγροτ. κώδικος 5496 καὶ τῶν ν. 5875 καὶ 6448»¹.

67.—3. (ἄρθρ. 17 ν. 5496). Κατὰ τῶν ἐγκατασταθέντων δι' ἀποφάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀπαλλοτριώσεων δὲν ἐπιτρέπεται ἔγερσις ἀγωγῶν ὑπὸ τοῦ τέως ἰδιοκτῆτου τοῦ κτήματος περὶ προσωρινῶν μέτρων ἔχουσῶν ἀντικείμενον ἰμῆματα τοῦ κτήματος ἀπαλλοτριωθέντα ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀπαλλοτριώσεων.—Αἱ τυχόν παρὰ τὴν ἀπαγόρευσιν ἐκδιδόμεναι δικαστικαὶ ἀποφάσεις εἶναι ἄκυροι μηδὲν παράγουσαι ἔννομον ἀποτελεσμα.

96.—(ἄρθρον 36 Νόμου 2922).—1. Ἐπιτρέπεται ἡ ἐγγραφή ὑποθήκης, ἐπομένης τῆς τοῦ Δημοσίου ἢ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς ὑφισταμένης διὰ τὸ ἴμμημα τοῦ κλήρου, πρὸς ἀσφάλειαν δανείων γενομένων εἰς τοὺς κληρούχους μόνον πρὸς ἀπόκτησιν γεωργικῶν ἐφοδίων ἢ ἐγκαταστάσεων ὑπὲρ τῆς χορηγούσης τὸ δάνειον Τραπεζῆς ἢ τοῦ Κράτους.—2. Κατάσχεσις καὶ πλειστηριασμός ἐπιτρέπεται ὡσαύτως μόνον ἂν πρόκειται νὰ ἱκανοποιηθοῦν ἀπαιτήσεις τοῦ Δημοσίου ἢ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς ἢ συνεταιρισμοῦ διὰ τὴν πληρωμὴν καθυστερουμένων δόσεων.—3. Ἐπὶ τῶν καρπῶν τοιούτων κτημάτων ἐπιτρέπεται κατάσχεσις καὶ πρὸ τῆς ἀποπληρωμῆς αὐτῶν, ἀλλὰ μόνον διὰ τὴν ἱκανοποίησιν τῶν ἐξῆς ἀπαιτήσεων: α') Ἀπαιτήσεων τοῦ Δημοσίου ἐκ φόρων ἢ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς ἐκ τόκων ἰμμήματος τοῦ κτήματος ἢ τοῦ κεφαλαίου αὐτοῦ ἢ δικαστικῶν ἐξόδων, τελῶν προστίμων, καὶ χρηματικῶν ποινῶν, ἢ πολιτικῶν ἀποζημιώσεων ἐξ ἀδικήματος ἐπιβληθεισῶν δι' ἀποφάσεως δικαστηρίου. β') Ἀπαιτήσεων τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς ἢ ἰδιωτῶν, προερχομένων ἐκ δικαιώματος νομίμου διατροφῆς ἢ τοῦ συνεταιρισμοῦ ἐκ δανείου χορηγηθέντος πρὸς τὸν οκοπὸν διατροφῆς ἢ καλλιιεργείας. γ') Ἀπαιτήσεων ἐκ συμβάσεων ἢ δικαστ. ἀποφάσεων λαβουσῶν ὑπαρξίν πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ ν. 2922 τοῦ 1922.

163α.—(ἄρθρ. 37 ν. 5496 (163α) ἄρθρ. 26 ν. 6448). 1. Ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος δὲν ἐπιτρέπεται ἢ ὁπωσδήποτε ἀπαλλοτριώσις διὰ πράξεων ἐν ζωῇ ἢ δι' ἀναγκ. ἐκτελέσεως ἀποφάσεων ἐπι-

1. Δυνάμει ἄρθρ. 76 ν. 6448 τῆς 10 Ἰανουαρ. 1935 «περὶ τροπ. καὶ συμπλ. τῶν ἀγροτ. νόμων καὶ κωδικοποιήσεως ν. 5496 καὶ 5875».—Ἐγένετο καὶ νέα κωδικοποίησις διὰ Δ. 9/10 Ἰουλίου 1941, καὶ ἕτερα διὰ Β. Δ. 29 Ὀκτ.—6 Δεκ. 1949, ἐν αἷς τὸ ἐν τῷ κειμένῳ ἄρθρ. 67 ἔλαβε τὸν ἀριθμὸν 79, τὸ 96 τὸν ἀριθμὸν 219 καὶ τὸ 163α τὸν ἀριθμὸν 209.

δικαζουσῶν νομῆν, κυριότητα ἢ ἄλλο ἐμπράγματον δικαίωμα, ὡς καὶ πάσης περιληψέως κατακυρωτικῆς ἐκθέσεως ἀγροτικῶν ἐκτάσεων ἀνηκουσῶν εἰς φυσικὰ πρόσωπα συνελείᾳ ἐγκαταστάσεως, ὑπὸ τοῦ Κράτους ἢ τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀποκ. Προσφύγων ὡς κάτωθι: α) Ἀσκεπῶν γαιῶν στρεμμάτων εἴκοσι κατὰ ἰδιοκτήτην. β) Γαιῶν κεκαλυμμένων διὰ συστηματικῶν φυτειῶν στρεμμάτων πέντε κατὰ ἰδιοκτήτην. γ) Καπνοχωρῶν κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ εἰδικοῦ περὶ καπνοκαλλιέργειας νόμου στρεμμάτων δύο κατὰ ἰδιοκτήτην.—2. Ἰδιοκτῆται κεκτημένοι διάφορα εἶδη ἀγροτικῶν ἐκτάσεων δὲν ἔχουν δικαίωμα ἀπαλλοτριώσεως κατὰ σειρὰν 1) τῶν ἀσκεπῶν γαιῶν, 2) φυτειῶν, 3) τῶν καπνοχωρῶν. Κατὰ τὴν αὐτὴν σειρὰν δὲν χωρεῖ ἀναγκ. ἐκτέλεσις. Μικρότεραι ἐκτάσεις διαφόρων εἰδῶν προστατεύονται κατὰ τὴν αὐτὴν σειρὰν καὶ μέχρι συμπληρώσεως τοῦ ὅριου κατ' ἀναλογίαν.—3¹.—4. Δικαιοπραξίαι συντασσόμεναι κατὰ παράβασιν τοῦ ἀρθροῦ τούτου εἶναι αὐτοδικαίως ἀκύροι καὶ οὐδὲν παράγουσιν ἔννομον ἀποτέλεσμα.—5. Δικαιοπραξίαι ἐπιτρεπόμεναι ὑπὸ τοῦ παρόντος ἀρθροῦ δέον νὰ λαμβάνωσι χώραν κατ' ἀκέραια τεμάχια τῆς διανομῆς ἐν ἐναντία περιπτώσει ἰσχύουσι τὰ ἐν τῇ προηγ. παραγράφῳ 4 ὀριζόμενα.—6. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἀρθροῦ ἰσχύουν καὶ ἐπὶ τῶν εἰς ἕκαστον τῶν κληρονόμων περιερχομένων μεριδίων κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 99 τοῦ παρόντος.

Β. Δ. τῆς 31/31 Ὀκτωβρίου 1935

«περὶ ἀπονομῆς πολιτικῶν καὶ στρατιωτικῶν συντάξεων»².

74^α.—1. Ἡ σύνταξις δὲν ἐκχωρεῖται οὐδὲ κατάσχεται, τῶν περὶ τούτων πράξεων οὐσῶν αὐτοδικαίως ἀκύρων.—2. Ἡ κατάσχεσις τῆς συντάξεως ἐπιτρέπεται μέχρι τετάρτου ταύτης μόνον λόγῳ διατροφῆς τῶν κατὰ νόμον εἰς αὐτὴν δικαιουμένων ἢ ἔνεκα χρεῶν πρὸς τὸ Δημόσιον ἢ πρὸς τὸ μετοχικὸν ταμεῖον τῶν πολιτικῶν ὑπαλλήλων ἢ πρὸς τὸ μετοχικὸν ταμεῖον στρατοῦ ἢ πρὸς τὸ μετοχικὸν ταμεῖον πολεμικοῦ ναυτικοῦ ἢ πρὸς ἀνεγνωρισμένους εἰδικούς ὑπὲρ τῶν πολιτικῶν ὑπαλλήλων καὶ στρατιωτικῶν συνεταιρισμούς.—2. Ἐν συρροῇ κατασχέσεων ἢ σύνταξις ἀποδίδεται εἰς τοὺς κατασχόντας μέχρι 1/2 αὐτῆς καὶ κατ' ἴσας μερίδας μεταξὺ τούτων. Ἐὰν ὅμως ἐπεβλήθῃ κατάσχεσις λό-

1. Διατάξεις μεταβατικῆς.

2. Τὴν ἐκδοσιν τοῦ ἀνω Β. Δ. (κώδικος τῶν συντάξεων) προέβλεπε τὸ ἀρθρ. 14 τοῦ ἀναγκ. ν. 6/6 Ἰουνίου 1935 «περὶ ρυθμίσεως τῶν συντάξεων τῶν πολ. ὑπαλλήλων καὶ στρατιωτικῶν», καθ' ὃ διὰ διατ. θέλων κωδικοποιηθῆ πᾶσαι αἱ ἰσχύουσαι διατάξεις περὶ στρατιωτ. καὶ πολιτ. συντάξεων.

3. Ὅρα ἀρθρ. 1 ἄν. ν. 1453 τοῦ 1938 «περὶ παροχῆς διευκολύνσεων εἰς τοὺς δημόσιους ὑπαλλήλους κλπ. ὑπὸ τὸν ν. ΑΡΜΑ τοῦ 1884 (σ. 365).—Τὸ ἀκατάσχετον θεωρεῖται καὶ διὰ τοῦ νεαροῦ ἀν. ν. 1557 τοῦ 1950 «περὶ ἀπονομῆς πολιτ. καὶ στρατ. συντάξεων», ἀρθρ. 67, ὅπερ διατηρεῖ ἐν ἰσχύϊ τὰς ἐπιτρεπούσας τὴν κατάσχεσιν κειμένας διατάξεις. Παραίτησις ἀπὸ τοῦ δικαιώματος εἶνε ἰσχυρά, μὴ δυναμένη ν' ἀνακληθῆ.

γῶ διατροφῆς, τὸ διὰ ταύτην ἀποδοτέον ποσὸν εἶναι πάντοτε ἴσον πρὸς τὸ 1/4 τῆς συντάξεως, τοῦ ὑπολοίπου 1/4 κατανεμομένου εἰς ἴσας μερίδας μεταξύ τῶν λοιπῶν κατασχόντων¹.—3. Διατηρεῖται ἐν ἰσχύϊ ὁ νόμος 5455².

B. Δ. τῆς 3)13 Ἰουλίου 1936

«περὶ ὁργανισμοῦ Ταμείου Προνοίας Δημοσίων Ὑπαλλήλων»³.

16. (ἄρθρ. 14 ἀν. ν. 25—1—36).—2. ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἀπαγορεύεται ἡ κατάσχεσις τοῦ χορηγομένου βοηθήματος ἢ τῶν ἐπιστρεφόμενων εἰσφορῶν, ἐξαιρέσει τῶν περιπτώσεων. α) διατροφῆς ἀνιόντων, κατιόντων καὶ συζύγου, ὅποτε ἐπιτρέπεται κατάσχεσις μέχρι τοῦ 1)3 τοῦ πληρωτέου βοηθήματος ἢ τῶν ἐπιστρεφόμενων εἰσφορῶν, κατόπιν ἀδείας τοῦ Προέδρου Πρωτοδικῶν, ἀποφαινομένου κατόπιν κλήσεως τοῦ ὑποχρέου εἰς διατροφήν καὶ β) τῆς πρὸς τὸ Δημόσιον ὀφειλῆς ἐφ' ὅσον αὕτη ὑπερβαίνει τὸ ποσὸν τῶν 5.000 δραχμῶν καὶ προέρχεται ἐκ προκαταβολῶν ἐναντι ἀποδοχῶν ἐν γένει καὶ δικαιωμάτων πάσης φύσεως καὶ ἐξ ἐνταλμάτων ἐπὶ ἀποδόσει λ)σμοῦ ὅποτε ἐπιτρέπεται κατά-

1. Κατ' ἄρθρ. 53 ν. 4548 τοῦ 1930 «περὶ καταστάσεως τῶν δημοτ. ὑπαλλήλων»: ἡ σύνταξις εἶνε ἀκατάσχετος κατὰ τὰς ἐκάστοτε ἐν ἰσχύϊ περὶ δημοσίων ὑπαλλήλων διατάξεις. Κατὰ δὲ τὸ ἄρθρ. 30 ν. δ. 1827 τοῦ 1942 «περὶ συντάξεως τῶν δημοτικῶν ὑπαλλήλων», (δι' οὗ καθρογῆθη τὸ ἄρθρ. 53 ν. 4548) (κυρωθ. διὰ Πρ. Ὑπ. Συμβ. 154/46): «Ἡ σύνταξις δὲν ἐκχωρεῖται οὐδὲ κατάσχεται τῶν περὶ τούτων πράξεων οὐσῶν αὐτοδικαίως ἀκύρων.—2. Ἡ κατάσχεσις τῆς συντάξεως ἐπιτρέπεται μέχρι τοῦ τετάρτου καὶ μόνον λόγῳ διατροφῆς τῶν κατὰ νόμον εἰς αὐτὴν δικαιουμένων ἢ ἕνεκα χρεῶν πρὸς τὸ Δημόσιον ἢ τὸν Δήμον ἢ δημοτικὸν Ἰδρυμα.—Κατ' ἄρθρ. 35 § 6 τοῦ αὐτοῦ ν. δ. 1827: ρυθμίζον τὰ τῆς συντάξεως τῶν κοινοτικῶν ὑπαλλήλων: «Ἡ σύνταξις εἶναι ἀκατάσχετος κατὰ τὰς ἐκάστοτε ἐν ἰσχύει διατάξεις περὶ δημοσίων ὑπαλλήλων».—Ὅρα καὶ ἄρθρ. 29 ν. 6028 διὰ τοὺς ὑπαλλήλους ΑΣΟ.

2. Νόμος 5455 τῆς 5/13 Μαῦου 1932. Περὶ προσθήκης εἰς τὴν παράγρ. 3 ἄρθρου 21 τοῦ Ν. Δ. 28 Ἀπριλίου 1923 «περὶ ἀπονομῆς συντάξεως ἕνεκα πολιτικῆς ὑπηρεσίας».

Ἄρθρον μόνον. Εἰς τὴν παράγραφον 3 τοῦ ἄρθρ. 21 τοῦ ν. δ. 28 Ἀπριλίου 1923 «περὶ ἀπονομῆς συντάξεως ἕνεκα πολιτικῆς ὑπηρεσίας» προστίθεται: «Κατ' ἐξαιρέσειν ἐπιτρέπεται ἡ ἐκχώρησις συντάξεως εἰς Ἄωνόμους Τραπεζικὰς Ἐταιρείας καταβεβλημένου κεφαλαίου τοῦλάχιστον 50.000.000 δραχμῶν, ἢ εἰς νομικὰ πρόσωπα δημοσίου δικαίου, ὀρισθησόμενα διὰ διατάγματος ἐφ' ἀπαξ ἐκδοθησομένου, ἐπιτρεπομένης καὶ τῆς κατασκέσεως τῶν συντάξεων μέχρι τοῦ ἐνός τετάρτου παρὰ τῶν αὐτῶν Ἄωνόνμων Τραπεζικῶν Ἐταιρειῶν διὰ τὰς αὐτὰς ἐκχωρηθείσας συντάξεις».

3. Κωδικοποιήσις τῶν ἰσχυουσῶν διατάξεων δυνάμει ἄρθρου μόνου ν. 6233 καὶ ἄρθρ. 17 ἀναγκ. ν. 25 Ἰανουαρ. 1936.

σχσεις μέχρι τοῦ 1)β τοῦ ποσοῦ τοῦ πληρωτέου βοηθήματος ἢ εισφορῶν.—3. Αἱ ὑπάρχουσαι κατὰ τὴν ἰσχὺν τοῦ παρόντος κατασχέσεις καὶ ἐκχωρήσεις δυνάμει διατάξεων ἰσχυουσῶν πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος παραμένουσιν ἔγκυροι.

17. (ἄρθρ. 18 ὄργαν. 1931). —5. Τὸ Τ.Π.Δ.Υ. ἀπολαύει πασῶν γενικῶς τῶν ἀτελειῶν καὶ προνομίων ὡς αὐτὸ τοῦτο τὸ Δημόσιον.

18. (ἄρθρ. 19 ὄργαν. 1931 καὶ 3 Δ. 3·10·34).—Τὸ ταμεῖον ἐκπροσωπεῖται καθ' ὅλας αὐτοῦ τὰς σχέσεις διὰ τοῦ Προέδρου, καὶ τούτου καλυομένου, ἐνὸς τῶν Συμβούλων ὀριζομένου ἐκάστοτε δι' ἀποφάσεως τοῦ Διοικ. Συμβουλίου, ἢ καὶ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ταμείου ἢ τοῦ νομίμου αὐτοῦ ἀναπληρωτοῦ.

B. A. 30 Ἰουν.—29 Ἰουλίου 1936

«περὶ κωδικοποιήσεως τῶν περὶ Ταμείου Ἀρωγῆς Ὑπαλλήλων Τ.Τ.Τ. διατάξεων»¹.

12.—3. Ἀπαγορεύεται ἡ ἐκχώρησις καὶ κατάσχσεις τῶν χορηγούμενων βοηθημάτων.—4. Ἐξαιρετικῶς ἐπιτρέπεται ἡ κατάσχσεις πρὸς ἐξόφλησιν διὰ το ὑπὸ τῶν μετόχων πρὸς τὸ ταχυδρ. ταμειυτήριον ὀφειλόμενον ποσοστὸν ἢ τοῦ 1)β διὰ διατροφὴν συζύγου ἢ κατιόντων.—5. Ἡ κατάσχσεις εἰς τὴν περιπτώσιν ὀφειλῆς τῶν μετόχων πρὸς τὸ ταχυδρ. ταμειυτήριον γίνεται δι' ἀνεκκλήτου ἀποφάσεως τοῦ ὑπουργοῦ διὰ τὴν περιπτώσιν τῆς διατροφῆς συζύγου ἢ κατιόντων μόνον συντηρητικῶς δι' ἀποφάσεως τοῦ προέδρου πρωτοδικῶν.—6. Κατ' ἐξαιρέσιν ἐπιτρέπεται ἡ κατάσχσεις τοῦ ἀπονεμηθέντος βοηθήματος εἰς μετόχους τοῦ ταμείου ἀρωγῆς ὑπαλλήλων Τ.Τ.Τ. καὶ εἰς τὴν περιπτώσιν ὀφειλῆς τούτων πρὸς τὸ Δημόσιον προερχομένης ἐκ τῆς διαχειρήσεως παρὰ τούτων τινὸς τῶν Τ.Τ.Τ. ὑπηρεσιῶν.—7. Ἡ ἀνωτέρω κατάσχσεις ἐνεργεῖται δι' ἀποφάσεως ὑπουργοῦ...—12. γ') Διὰ τὰ πρὸς τὸ Μ.Τ.Π.Υ. χρέη τῶν δημ. ὑπαλλήλων ἐπιτρέπεται ὡσαύτως, ἀνεξαριτήτως πάσης ἄλλης κατασχέσεως, κατάσχσεις τοῦ 1)4 τῶν χορηγούμενων αὐτοῖς ἀποδοχῶν ἢ συντάξεων.

19.—Ἡ διαχειρίσις τῶν δικαστικῆς φύσεως ὑποθέσεων τοῦ Ταμείου καὶ ἡ ἐπὶ δικαστηρίου παράστασις ἀνατίθεται εἰς τὸν Νομικὸν Σύμβουλον Ὑπ. Συγκοινωνίας, ἀντὶ τοῦ ὁποῖου δύναται νὰ παρασταθῇ ὁ παρ' αὐτῷ γραμματεὺς μόνον ἐνώπιον τοῦ Πρωτοδικείου, ὡς καὶ εἰς πάσης φύσεως διεξαγωγὴν ἀποδείξεων.—Τὸν Νομικὸν Σύμβουλον ἀπόντα ἢ καλυόμενον ἀναπληροῦ ἕτερος Νομικὸς Σύμβουλος ὀριζόμενος ὑπὸ τοῦ παρὰ τῷ Ὑπ. Οἰκονομικῶν Δικαστ. Συμβούλου.—2. Τὸ Ταμεῖον εἰς οὐδὲν δικαστικὸν τέλος ὑπόκειται πάντα δὲ τὰ δικόγραφα αὐτοῦ συντάσσονται ἐφ' ἄπλου χάρτου, καὶ ἐν γένει τὸ Ταμεῖον ὡς διάδικος ἐξομοιοῦται τελείως πρὸς τὰ νομικὰ ποδῶπα τοῦ Δημοσίου ὡς διαδίκου, καὶ

1. Δυνάμει ἄρθρ. 9 § 1 ν. 6383 «περὶ τροπ. διατάξεων Τ.Τ.Τ. περὶ Ταμείου Ἀρωγῆς».

ἀπολαμβάνει πάντων τῶν διαδικαστικῶν πλεονεκτημάτων τούτου, προθεσμιῶν, τύπου, ὄρκου καὶ λοιπῶν.

B. A. τῆς 17 Ἀπριλ.—31 Ἰουλ. 1936

«Περὶ κωδικοποιήσεως εἰς ἐνιαυτὸν κείμενον τῆς νομοθεσίας περὶ δήμων καὶ κοινοτήτων».

16.—2. Τα κτηματολόγια ἀποτελοῦσιν ἀπόδειξιν τῶν δικαιωμάτων τῶν Δήμων καὶ τῶν Κοινοτήτων ἐπὶ τῶν ἐν αὐτοῖς περιληφθέντων κτημάτων, εἰς ὧν τὴν ἐνάσκησιν καὶ δικαιοῦνται οὗτοι.—3. Πᾶσαι αἱ περὶ νομῆ, (κατοχῆς) ἀμφισβητήσεις οἰασθήποτε φύσεως, αἱ ἀφορῶσαι ἐν ὄλῳ ἢ ἐν μέρει τὰ ἐν τοῖς κτηματολογίοις περιληφθέντα κοινοτικά κτήματα ἐκδικάζονται ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου Προέδρου Πρωτοδικῶν κατὰ τὴν ἐπὶ ἀναφορᾷ διαδικασίαν.

18.—10.—Εἰς ἐξόφλησιν τῶν πρὸ τοῦ ν. ΔΝΖ' χρεῶν τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων διατίθεται τὸ πεμπτημῶριον τῶν ἐσόδων τούτων ὑπολογιζόμενον κατὰ τὸν ν. ΓΨΔ' τοῦ 1910³.

20.—Ἡ ἐκπροσώπησις καὶ διοικήσις τῆς κοινότητος ἀνήκει εἰς συμβούλιον ἐκλεγόμενον δι' ἀμέσου διὰ ψηφοδελτίων ψηφοφορίας ὑπὸ τῶν ἐχόντων τὰ ὑπὸ τοῦ ἀρθροῦ 143 ὀριζόμενα προσόντα δημοτῶν.

26.—4. Ἐν προφανεῖ κινδύνῳ ἐκ τῆς ἀναβολῆς, ὁ πρόεδρος τοῦ κοιν. συμβουλίου δικαιοῦται καὶ ἀνευ προηγουμένης ἀποφάσεως τούτου νὰ ἐγείρῃ ἀγωγάς, ν' ἀντιχρῶσῃ τοιαύτας, νὰ διορίξῃ πληρεξουσίουσ καὶ νὰ προβῇ ἐν γένει εἰς πᾶσαν πρᾶξιν δικαστικὴν ἢ ἐξώδικον, προστατευτικὴν τῶν κινδυνευόντων συμφερόντων τῆς κοινότητος.—5. Αἱ πράξεις αὗται ὑποβάλλονται ἀμέσως κατόπιν εἰς τὸ κοινοτικὸν συμβούλιον πρὸς ἔγκρισιν.—6. Ὁ Πρόεδρος ἐκπροσωπεῖ τὴν κοινότητα ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων καὶ πάσης ἀρχῆς καὶ δίδει τοὺς ἐπιβαλλομένους εἰς τὴν κοινότητα ὄρκους, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθρ. 27 τοῦ κώδικος³.—7. Ὁ Πρόεδρος ὑπογράφει τὰ συμβόλαια τῆς κοινότητος, εἰς ἃ ἐπισυνάπτεται ὑποχρεωτικῶς ἀντίγραφον τῆς σχετικῆς ἀποφάσεως τοῦ κοινοτικοῦ συμβουλίου.—8. Ἡ παράλειψις τούτου ἐπάγεται ἀπόλυτον ἀκυρότητα τοῦ συμβολαίου, τιμωρουμένου τοῦ συμβολαιογράφου πειθαρχικῶς.—9. Ἐν ἡ περιπτώσει τὰ συμφέροντα τοῦ προέδρου συγκροοῦνται

1. Ἐν ὄψει ἀρθρ. 93 ν. 6429 τοῦ 1934 «περὶ μεταρρυθμ. εἰς τὴν νομοθεσίαν περὶ δήμων καὶ κοινοτήτων».

2. Ὅρα τοῦτον ἐν σελ. 529 ἀλλὰ καὶ ἀρθρ. 48 § 3 στοιχ. ε' καὶ 108 τοῦ Κώδικος.—Βλ. σχετικῶς καὶ Α. Π. 71 καὶ 238 τοῦ 1935 ἐν Θέμιδι ΜΣΤ' σ. 638.

3. Οἱ Δήμοι, αἱ Κοινότητες καὶ οἱ Σύνδεσμοι Κοινοτήτων ἠδύναντο νὰ ἐκπροσωπηθῶσιν ἐνώπιον τῶν ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεῖ δικαστηρίων καὶ ὑπὸ τῆς Ἐνώσεως Δήμων καὶ Κοινοτήτων, κατὰ τὸ ἀρθρ. 8 ν. 1893 τοῦ 1939 «περὶ τροπ. τῶν περὶ Ἐνώσεως Δήμων κλπ. διατάξεων» καὶ τὸ σχετ. Δ. 19/29 Ἀγ. 1940. Ἄλλ' ἡ ἔνωσις κατηργήθη διὰ ν. δ. 71 τοῦ 1941, κυρ. διὰ Πρ. Ἰπ. Συμβ. 326/46.

πρὸς τὰ τῆς κοινότητος, ἐκπροσωπεῖ αὐτὴν ἐπὶ δικαστηρίων ἢ συμβολαίων ὁ ἀντιπρόεδρος καὶ τούτου ὑπὸ τὰς αὐτὰς συνθήκας διατελοῦντος, ὁ διὰ τῶν περισσοτέρων ψήφων ἐκλεγείς σύμβουλος ἢ ἄλλο μέλος τοῦ συμβουλίου παρ' αὐτοῦ ὀριζόμενον.—15. Τὸν πρόεδρον ἀπόντα ἢ κωλυόμενον ἀντικαθιστᾷ εἰς πάντα τὰ καθήκοντα αὐτοῦ ὁ ἀντιπρόεδρος καὶ τοιοῦτου μὴ ὑπάρχοντος ἢ ὑπὸ τὰς αὐτὰς περιστάσεις διατελοῦντος ὁ πλειοψηφήσας σύμβουλος.—17. Ἐὰν ὁ πρόεδρος εἶναι ἀγράμματος ἀνάτιθῃσι διὰ συμβολαιογραφικῆς πράξεως τὴν ὑπογραφὴν καὶ διεκπεραίωσιν ἀπάντων ἐν γένει τῶν ὑπηρεσιακῶν ἐγγράφων εἰς τὸν ἀντιπρόεδρον, ἐὰν δὲ καὶ οὗτος εἶναι ἀγράμματος εἰς τὸν γραμματέα τῆς κοινότητος, ὑποκειμένους ἀμφοτέρους εἰς τὰς διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 248 ἕως 255 καὶ 492 ἕως 495 τοῦ ποινικοῦ νόμου.—18. Ἡ συμβολαιογραφικὴ πρᾶξις συντάσσεται ἐπὶ χαρτοσήμου 5 δραχμῶν.

27.—1. Εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ κοινοτικοῦ συμβουλίου ὑπάγεται πᾶσα ὑπόθεσις ἀναφερομένη εἰς τὰ τοπικὰ συμφέροντα τῆς κοινότητος, ἐφ' ὅσον ὁ νόμος δὲν ὥρισεν ἄλλως.—2. Ἰδίᾳ δὲ ἀποφασίζει α') περὶ τῆς διαχειρίσεως καὶ διοικήσεως τῆς κοινοτικῆς περιουσίας, β') περὶ ἀποδοχῆς δωρεῶν ἢ κληροδοτημάτων, γ') περὶ συνομολογήσεως δανείων, δ') περὶ παραστάσεως τῆς κοινότητος ἐνώπιον δικαστηρίου ὡς ἐναγούσης ἢ ἐναγομένης, περὶ διορισμοῦ πληρεξουσίου δικηγόρου, περὶ ἐπαγωγῆς, ἀντεπαγωγῆς, ἢ μὴ δόσεως ὄρκου ἐπιβληθέντος ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου, ε') περὶ διορισμοῦ ἢ ἀπολύσεως κοινοτικῶν ὑπαλλήλων, στ) περὶ ἐκτελέσεως κοινοτικῶν ἔργων, ζ') περὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ καὶ ἀπολογισμοῦ τῶν κοινοτικῶν φιλανθρωπικῶν ἰδρυμάτων, τῶν ὁποίων ἐκλέγει τὰ μέλη τῆς διοικήσεως καὶ κανονίζει τὰ τῆς διαχειρίσεως τῆς διοικήσεως.

37.—Αἱ ἀποφάσεις τοῦ κοινοτικοῦ συμβουλίου χρῆζουσι τῆς ἐγκρίσεως τοῦ Νομάρχου ὅπως καταστῶσιν ἐκτελεσταί... 3) ἐπὶ συμβιβασμῶν, καταργήσεως δίκης καὶ ἀφέσεως χρέους.

48.—1. Αἱ δαπάναι τῶν κοινιστῆτων εἶνε ὑποχρεωτικαὶ καὶ προαιρετικαί. Ὑποχρεωτικαὶ δαπάναι εἶνε... ε') αἱ ἐκ συμβάσεως πρὸς τραπεζάς, ἰδιώτας ὡς καὶ ἐκ καταδικαστικῶν ἀποφάσεων ἢ ἄλλων νομίμων λόγων ὀφειλαί. Ἐξ αὐτῶν μόνον αἱ ἐκ προγενεστέρων τοῦ ν. ΔΝΖ' συμβάσεων ὑποχρεώσεις κανονίζονται κατὰ τὸ ἀρθρ. 18 § 1 ἐδάφ. 12 τοῦ κώδικος.

56.—2. Πάντων τῶν κοινοτικῶν ἐσόδων ἢ εἰσπραξίς ἐνεργεῖται διὰ τῶν ἀρμοδίων δημοσίων ὀργάνων κατὰ τοὺς νόμους περὶ εἰσπράξεως τῶν δημοσίων ἐσόδων.

85.—1. Ὁ δήμαρχος εἶναι ἡ ἐκτελεστικὴ ἀρχὴ τοῦ δήμου, διοικοῦσα τὰς δημοτικὰς ὑποθέσεις κατὰ τοὺς ὀρισμούς τῶν νόμων.—3. Ἐκπροσωπεῖ τὸν δήμον ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων καὶ πάσης ἀρχῆς.

87¹.—6. Τὸν δήμαρχον ἀπόντα, κωλυόμενον, θανόντα, ἀπολυθέντα

1. Αἱ § § 1—5 κατηργήθησαν δι' ἀρθρ. 17 § 3 ν. 1454 τοῦ 1950 «περὶ τῆς ἐκλογῆς τῶν δημοτικῶν καὶ κοινוט. ἀρχῶν». Κατ' ἀρθρ. 18 αὐτοῦ, ὁ δήμαρχος δύναται ν' ἀναθέτῃ εἰς δημ. συμβούλους τὴν ἀσκησιν ὀριζόμενων ἀρμοδιοτήτων αὐτοῦ.

ἢ ἐκπεσόντα τοῦ ἀξιώματος αὐτοῦ ὡς καὶ εἰς πᾶσαν ἐν γένει περιπτώσιν καθ' ἣν εἶναι κενὴ ἡ θέσις αὐτοῦ, ἀντικαθιστᾶ μέχρις ἐπανόδου, ἄρσεως τοῦ κωλύματος κλπ. ὁ ὑπὸ τοῦ δημοτ. συμβουλίου ἐκλεγόμενος σύμβουλος, μέχρι δὲ τῆς ἐκλογῆς τοιοῦτου ὁ διὰ τῶν περισσοτέρων ψήφων ἐκλεγείς δημοτ. σύμβουλος καὶ μεταξύ ἰσοψηφισάντων ὁ πρεσβύτερος.—7. Ἐάν ὁ πλειοψηφίας δημοτ. σύμβουλος ἐξη ἐκλεγῆ πρόεδρος τοῦ δημοτ. συμβουλίου εἰς τὴν κατὰ τὸ προηγ. ἐδάφ. ἀναπλήρωσιν καλεῖται ὁ κατὰ σειρὸν ἐπόμενος.—8. Δύναται ἐν τοσοῦτῳ ὁ δήμαρχος νὰ ὀρίσῃ αὐτὸς τὸν ἀναπληρωτὴν του ἐκ τῶν μελῶν τοῦ δημοτ. συμβουλίου ἐν ἣ περιπτώσει πρόκειται ν' ἀπουσιάσῃ λόγῳ ὑπηρεσίας ἢ ἀδείας ἐπὶ χρονικὸν διάστημα ἔλασσον τῶν 30 ἡμερῶν.

95.—2. Διὰ τὴν λειτουργίαν τῶν δημοτ. συμβουλίων, τὸν ἔλεγχον τῶν ἀποφάσεων τούτων καὶ τὸ ἐκτελεστὸν αὐτῶν ἰσχύουσι κατ' ἀναλογίαν αἱ σχετικαὶ ἐπὶ κοιν. συμβουλίων διατάξεις τῶν ἄρθρ. 29, 30, 31 33—41 τοῦ κώδικος τούτου, ἐφ' ὅσον ῥητῶς δὲν τροποποιοῦνται.

98.—Ἡ δημορχιακὴ ἐπιτροπὴ ἔχει τὰ ἑξῆς καθήκοντα: α') ...καὶ διορίζει τοὺς πληρεξουσίους δικηγόρους τοῦ δήμου...—2. Ἐν συμπράξει μετὰ τοῦ δημάρχου, ἔχοντος καὶ ψήφον... στ') ἀποφασίζει ἐπὶ τῆς ἐγέρσεως ἀγωγῶν ἢ ἂν πρέπει νὰ ἐπαχθῆ νὰ ἀντεπαχθῆ ἢ νὰ μὴ δοθῆ ὄρκος ἐπιβληθεὶς ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου'.—Κατὰ τῶν ἀποφάσεων τούτων ἐπιτρέπεται ἐντὸς 15 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτῶν προσφυγῆ ἐνώπιον τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου εἰς πάντα ἔχοντα ἔννομον συμφέρον.

99.—Ἐν περιπτώσει προφανοῦς κινδύνου ἢ ζημίας ἐκ τῆς ἀναβολῆς, δύναται ὁ δήμαρχος προσωρινῶς νὰ ἐπιληφθῆ τῶν εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῆς δημορχιακῆς ἐπιτροπῆς κειμένων θεμάτων, ὑποβάλλων ταῦτα ἀμέσως κατόπιν εἰς τὴν ἔγκρισιν αὐτῆς².

108.—Ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ, τοῦ ἀπολογισμοῦ καὶ τῶν δαπανῶν τῶν δήμων ἰσχύουσι κατ' ἀναλογίαν αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρ. 48, 49, 51, 52, 53 καὶ 54 τοῦ παρόντος κώδικος, ἐφ' ὅσον ῥητῶς δὲν τροποποιοῦνται.

153.—1. Τὸ περὶ τοῦ κύρους τῆς κοινοτικῆς ἢ δημοτ. ἐκλογῆς ἀποφαινόμενον Δικαστήριον, αὐτεπαγγέλτως ἢ συνεπεῖα αἰτήσεως δημότου, κρίνει καὶ περὶ τῆς μετὰ τὴν ἐκλογὴν ἐπελθούσης ἀνικανότητος ἢ ἀσυμβιβάστου τῆς ὑπηρεσίας κοινοτικοῦ ἢ δημοτ. συμβούλου, πλὴν τῶν περιπτώσεων τοῦ ἄρθρ. 121³ τοῦ Κώδικος.—2. Ἡ περὶ τούτου ἀπόφασις

1. Κατ' ἄρθρ. 80 τὰ αὐτὰ καθήκοντα ἔχει καὶ τὸ Συμβούλιον Συνδέσμου Κοινοτήτων ἀποτελοῦντος, κατ' ἄρθρ. 76, ἴδιον νομικὸν πρόσωπον.

2. Ὅρα καὶ ν. ΒΦΑΗ' τῆς 18 Μαρτ. 1898 ἐν σελ. 369.

3. Ἐχοντος οὕτω: «Δήμαρχοι, δημοτικοὶ ἢ κοινοτικοὶ σύμβουλοι καὶ πᾶρδροι, ἐκπίπτουσι αὐτοδικαίως τοῦ ἀξιώματος αὐτῶν: 1) ἐάν στερηθῶσι δυνάμει δικαστικῆς ἀποφάσεως τῶν πολιτικῶν αὐτῶν δικαιωμάτων, 2) ἐάν δυνάμει ὀριστικοῦ βουλεύματος παραπεμφθῶσιν ἐπὶ κακούργηματι, 3) ἐάν στερηθῶσι διὰ τελεσιδικίου δικαστικῆς ἀποφάσεως τῆς ἐλευθέρας διαχειρίσεως τῆς περιουσίας των. Ἡ ἐκπτώσις ἀπαγγέλεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν».

ἐκδίδεται ἐντὸς 20 ἡμερῶν ἀπὸ ἐπιδόσεως τῆς αἰτήσεως.—3. Αἱ κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον ὡς καὶ τὸ ἄρθρ. 151 ἐδάφ. 6 καὶ 7¹ ἐκδιδόμεναι ἀποφάσεις τῶν δικαστηρίων, αἱ ἀποδεχόμεναι τὴν ὑπαρξίν περιπτώσεων ἀνικανότητος ἢ ἀσυμβιβάστου διὰ τὰ δημοτικά καὶ κοινοτικά ἀξιώματα δημοσιεύονται, ἐκτίθενται καὶ ἐφεισιβάλλονται κατὰ τὴν διωδικασίαν τοῦ ἄρθρ. 184 τοῦ Κώδικος.

184.—Τὴν ἐκλογὴν τῶν κοινοτικῶν συμβούλων δικάζει τὸ ἀρμόδιον Εἰρηνοδικεῖον. τὴν δὲ τῶν δημάρχων, παρέδρων καὶ δημοτικῶν συμβούλων τὸ ἀρμόδιον Πρωτοδικεῖον ἐν συμβουλίῳ ἐκ τακτικῶν δικαστῶν, ἐκδίδοντα ἡτιολογημένην ἀπόφασιν ἐντὸς δέκα πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς παραλαβῆς τῶν κατὰ τὸ ἀνωτέρω ἄρθρον ἀποσταλέντων αὐτοῖς πρακτικῶν τῆς ἐκλογῆς. Ἡ ἀπόφασις δημοσιεύεται καὶ ἐκτίθεται ἐν τῷ Εἰρηνοδικεῖῳ ἢ Πρωτοδικεῖῳ ἐπὶ τρεῖς συνεχεῖς ἡμέρας.—2. Κατὰ τῶν ἀκυρωτικῶν ἢ ἐπικυρωτικῶν ἀποφάσεων ἢ ἐφ' ὅσον ὑφίσταται οὐσιώδης διαφορά μεταξὺ ἐφορῶν. Ἐπιτροπῆς καὶ τοῦ ἀρμοδίου δικαστηρίου ὅσον ἀφορᾷ τὴν κρίσιν περὶ τοῦ ἐγκύρου ἢ μὴ τῶν ψηφοδελτίων τῶν εὐρεθέντων εἰς τὰ ψηφοδόχα κιβώτια, ἐξ ἧς ἐπηρεάζεται τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐκλογῆς, καὶ ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς παρελεύσεως τῆς τριήμερου προθεσμίας τῆς ἐκθέσεως, ἐπιτρέπεται εἰς πάντα ἐκλογέα ἔφεςις, τῆς μὲν εἰρηνοδικειακῆς ἀποφάσεως ἐνώπιον τοῦ κατὰ τὰ ἀνωτέρω Πρωτοδικεῖου, τῆς δὲ τοῦ Πρωτοδικεῖου ἐνώπιον τοῦ ἀρμοδίου συμβουλίου τῶν ἔφειτων, ἀποτελουμένου ἐκ τακτικῶν δικαστῶν.—3. Ἡ ἔφεςις ἐπιδίδεται διὰ δικαστικοῦ κλητῆρος πρὸς τὸν εἰρηνοδίκην ἢ τὸν πρόεδρον τῶν Πρωτοδικῶν, διαβιβάζοντα αὐτὴν ἀνευ ἀναβολῆς μετὰ τῆς ὄλης δικογραφίας εἰς τὸ ἀρμόδιον νὰ δικάσῃ κατ' ἔφεισιν δικαστήριον.—Τὸ κατ' ἔφεισιν δικάζον δικαστήριον ἐκδίδει ἡτιολογημένην τὴν ἀπόφασίν του ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς παραλαβῆς τῆς δικογραφίας.—5.—Αἱ ἀνωτέρω ἀποφάσεις διαβιβάζονται παραχρῆμα πρὸς τὴν διοικητικὴν ἀρχήν.—6. Ἐπί τῶν κατὰ τ' ἀνωτέρω ἐκδιδομένων ἀποφάσεων δύνανται νὰ ἐπανεέλθωσι, κατόπιν αἰτήσεως δημότου ἢ αὐτεπαγγέλτως, τὰ ἐκδόντα αὐτὰς δικαστήρια, ἀλλὰ μόνον πρὸς συμπλήρωσιν καὶ ἐρμηνεῖαν παρεισφρουσάσης ἐν αὐτοῖς ἀτελείας, ἀσαφείας ἢ ἀοριστίας, ὡς ἐπίσης καὶ πρὸς διόρθωσιν προφανῶν λαθῶν κατὰ τὴν ἀπαρίθμησιν τῶν ψήφων ἢ τὸν καθορισμὸν τῆς σειρᾶς τῶν ἐκλεγέντων.—7. Ἐὰν τὸ δικαστήριον τῶν Πρωτοδικῶν

1. Καθ' ὃ εἰς ἐκ τῶν ἐκλεγέντων συμβούλων ὑπαγόμενοι εἰς τὰς περιπτώσεις ἀσυμβιβάστου (ἐν ἐνεργείᾳ στρατιωτικοί, δημόσιοι ὑπὰ ληλοὶ καὶ ὑπηρέται φιλανθρ. ἰδρυμάτων, διευθυνομένων ὑπὸ τῶν δημοτ. συμβούλων, ἔφοροι γῶν, μέλη διοικ. συμβουλίων φιλανθρ. ἰδρυμάτων, ἀγροφύλακες, οἱ διατελοῦντες εἰς παντὸς εἶδους σύμβασιν μετὰ τοῦ δήμου ἢ τῆς κοινότητος ἰδιώται ὡς καὶ οἱ σύμβουλοι, τὰ μέλη τῆς διοικήσεως καὶ οἱ ὑπάλληλοι νομικῶν προσώπων διατελοῦντων ἐν τοιαύτῃ σχέσει μετὰ τοῦ δήμου, καὶ οἱ ἐφειλέται τοῦ δήμου ἄνω τῶν 3000 ἢ τῆς κοινότητος ἄνω τῶν 500 δραχ.) μετὰ τὴν περὶ τοῦτου ἀπόφασιν τοῦ ἀρμοδίου δικαστηρίου κηρύσσονται ἐκπιπτοὶ ὑπὸ τοῦ Νομάρχου ἀντικαθιστάμενοι ἐντὸς 20 ἡμερῶν διὰ τῶν ἀναπληρωτικῶν συμβούλων».

δὲν δύναται νὰ συγκροτηθῆ ἐκ τακτικῶν δικαστῶν, μὴ ὑπάρχοντος ἢ ἀπόντος τακτικοῦ δικαστοῦ, ἐπιτρέπεται ἵνα συγκροτηθῆ τοῦτο πρὸς ἐκδί-
κασιν τῶν ἐκλογῶν τῶν Δημοτικῶν καὶ Κοινот. Ἀρχῶν, συμμετέχοντος
καὶ Εἰρηνοδίκου.

202.—Πάντα τὰ κατὰ τοὺς κειμένους νόμους ἀνατεθειμένα εἰς
τοὺς δημάρχους διοικητικὰ καθήκοντα, ἥτοι... ζ') καθήκοντα ἐκ τῶν
ἄρθρ. 888 καὶ 958 Πολ. Δικον, η') καθήκοντα πρὸς εἰσπραξίν δημοσίων
ἐσόδων, ι') καὶ πάντα ἐν γένει τὰ μὴ εἰδικῶς κατονομαζόμενα ἐν τῇ
παρούσῃ παραγρ. μῆτε καὶ ἄλλον τρόπον ὀριζόμενα διὰ τοῦ παρόντος
κώδικος δημαρχ. καθήκοντα, ἀνατίθενται ὡς πρὸς τὰς κοινότητας εἰς
τοὺς προέδρους τῶν κοινот. συμβουλίων.

203.—Εἰς συνοικισμοὺς ὑπαγομένους εἰς δῆμον ἢ κοινότητα Νέων
Χωρῶν δύναται νὰ διορισθῆ ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ εἰδικὸς πάρε-
δρος. Ὡς τοιοῦτος διορίζεται δημοτικὸς ἢ κοινοτικὸς σύμβουλος τοῦ δή-
μου ἢ τῆς κοινότητος, εἰς ὃν ἀνήκει ὁ συνοικισμὸς, κατοικῶν δε ἐν αὐ-
τῷ, ἐλλείψει τούτου ἢ ἐάν ὁ ὑπάρχων δὲν κρίνεται κατάλληλος ἐξ οἰ-
ουδήποτε λόγου, εἰς τῶν ἐγκριτοτέρων ἐκλογέων κάτοικος τοῦ συνοικι-
σμοῦ.—2 Ὁ εἰδικὸς πάρεδρος ἐκτελεῖ τὰ κρατικὰ καθήκοντα τοῦ Δη-
μάρχου ἢ Προέδρου τῆς κοινότητος, ὡς ληξιαρχικά, ἐκδόσεως πιστοποι-
ητικῶν καταστάσεως τῶν πολιτῶν, ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ συνοικισμοῦ.
—3. Τὴν ἀρμοδιότητα ταύτην τοῦ εἰδικοῦ παρέδρου, δύναται νὰ περιο-
ρίσῃ δι' εἰδικῆς ἀποφάσεως αὐτοῦ ὁ Γεν. Διοικητής.—4. Ὑπὸ τὴν δικαιο-
δοσίαν τοῦ εἰδικοῦ παρέδρου, δύναται νὰ ὑπαχθῶσιν δι' ἀποφάσεως
τοῦ Γεν. Διοικητοῦ, καὶ ἄλλοι ἐγγὺς κείμενοι συνοικισμοί.

305.—1. Ἀπαγορεύεται ἢ εἰς χεῖρας τοῦ Δημοσίου κατῶσχεσις καὶ
ἢ ἐκχώρησις τῶν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 303 τοῦ κώδικος ἀπο-
διδομένων εἰς τοὺς δήμους καὶ κοινότητας ποσῶν¹.

366.—Οἱ ἐξ οἰασδήποτε αἰτίας ὀφειλέται τῶν δήμων καὶ κοινοτή-
των ὑπάγονται εἰς τὰς διατάξεις τῶν νόμων περὶ εἰσπράξεως τῶν δημο-
σίων ἐσόδων καὶ περὶ καταδιώξεως τῶν ὀφειλετῶν τοῦ Δημοσίου, τῶν
ἐνταλμάτων ἐκδιδομένων ὑπὸ τῶν δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν ταμιῶν².

Ἀναγκ. νόμος 1539 τῆς 23/29 Δεκ. 1938

«περὶ προστασίας τῶν δημοσίων κτημάτων».

1.—1. Ἀπασαι αἱ κείμεναι διατάξεις περὶ τῶν δημοσίων κτημά-
των καὶ περὶ τῶν ἀκινήτων κτημάτων ἐν γένει ἔχουσιν ἐφαρμογὴν ἐπὶ
τῶν ἀκινήτων κτημάτων τοῦ δημοσίου μόνον ἐφ' ὅσον δὲν ἀντίκεινται
πρὸς τὰς εἰδικὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου.—2. Πᾶσαι αἱ διατά-
ξεις τοῦ παρόντος νόμου ἔχουσιν ἐφαρμογὴν διὰ πάντα τ' ἀκίνητα κτή-
ματα τοῦ Δημοσίου, ἀδιαφόρως ἂν ταῦτα διαχειρίζονται ὑπὸ τῆς Διευ-

1. Τοῦ εἰσπραττομένου δημοτικοῦ φόρου ἐπὶ τῶν ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς
εἰσαγομένων ἐμπορευμάτων, καὶ τῆς ἀποζημιώσεως ὑπὸ τοῦ Δημοσίου τῶν
ζημιουμένων ἐντεῦθεν δήμων καὶ κοινοτήτων.

2. Ὅρα καὶ τὸ ἄρθρ. 363 τοῦ κώδικος ἐν σελ. 412 σσμ. 3.

θύνσεως Δημοσίων Κτημάτων Ὑπ. Οἰκονομικῶν ἢ ὑφ' ἑτέρων Ὑπουργείων ἢ ἄλλων Δημοσίων Ὑπηρεσιῶν.—3. Ὡς ἀκίνητα κτήματα τοῦ Δημοσίου, κατὰ τὰς διατάξεις τῶν προηγ. παρ. 1 καὶ 2 νοοῦνται καὶ τὰ ἀκίνητα κτήματα τῶν διαλελυμένων Μονῶν τὰ περιελθόντα καὶ ἀνήγοντα εἰσὶ εἰς τὸ παλαιὸν Ἐκκλ. Ταμεῖον.—4. Ἐξαιρετικῶς προκειμένου περὶ τῶν δημοσίων κτημάτων τῶν διαχειριζομένων ὑπὸ τοῦ Ὑπ. Γεωργίας διὰ τοὺς σκοποὺς τοῦ ἀγροτ. ἐποικισμοῦ δὲν ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου, πλὴν ἂν πρόκειται περὶ δημοσίων κτημάτων ἀναληφθέντων πρὸς διανομὴν ὑπὸ τοῦ Ὑπ. Γεωργίας κατὰ τὸ ἄρθρον 111 Ἀγροτ. Κώδικος, δι' ἃ ἔχουσιν ἐφαρμογὴν αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος πλὴν τῶν ἁρθρῶν 25 ἕως 32.—5. Ἐξαιρετικῶς ὡσαύτως προκειμένου περὶ δασῶν μερικῶς δασοσκεπῶν ἐκτάσεων ἢ λιβαδίων καὶ χορτολιβαδικῶν ἐδαφῶν διαχειριζομένων ὑπὸ τῆς Διευθύνσεως δασῶν Ὑπ. Γεωργίας δὲν ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τῶν § 1 ἕως 6 τοῦ ἁρθροῦ 25 καὶ τῶν ἁρθρῶν 26 ἕως 32 τοῦ παρόντος νόμου.—6. Πᾶσαι αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου δὲν ἐφαρμόζονται προκειμένου περὶ ἀμφισβητήσεων μεταξὺ Δημοσίου καὶ Δήμων ἢ Κοινοτήτων, ἀφορώσων κτήματα ἐκ τῶν ἐν τῇ προηγ. παρ. μνημονευομένων.

2.—1. Ἐπὶ τῶν ἀδεσπότην καὶ τῶν δημοσίων κτημάτων ἐν γένει νομεὺς θεωρεῖται τὸ δημοσίον, ἔστω καὶ ἂν οὐδεμίαν ἐνήργησεν ἐπ' αὐτῶν πράξιν νομῆς.—2. Νομὴ παρὰ τρίτου θεωρεῖται ἀσκουμένη: α) ἐπὶ τῶν δασῶν, τῶν μερικῶς δασοσκεπῶν ἐκτάσεων ἢ λιβαδίων καὶ τῶν χορτολιβαδικῶν ἐδαφῶν μόνον διὰ τῆς, κατὰ τὰς ἐκάστοτε ἰσχύουσας διατάξεις βάσει ἀδειῶν τῆς δασικῆς ἀρχῆς, ὑλοτομίας ἢ ἐκμεταλλεύσεως αὐτῶν ὡς ἰδιωτικῶν ἐκτάσεων· β) ἐπὶ τῶν λοιπῶν ἀγροτ. κτημάτων μόνον διὰ τακτικῆς καλλιέργειας· καὶ γ) ἐπὶ τῶν οἰκοπέδων καὶ λοιπῶν ἀστ. ἀκινήτων μόνον δι' οὐσιωδῶν νομικῶν ἢ ἄλλων παρεμφερῶν ἀστ. πράξεων. Ἡ βοσκή καὶ μόνον ἐπὶ δημοσίων κτημάτων δὲν θεωρεῖται νομὴ τοῦ ἀκινήτου, δύναται ὅμως αὕτη νὰ θεωρηθῇ ὡς ἀσκήσις οἰονεὶ νομῆς δουλείας βοσκῆς, συντρεχουσῶν τῶν νομίμων προϋποθέσεων. Προκειμένου εἰδικῶς περὶ δημοσίων δασῶν, μερικῶς δασοσκεπῶν ἐκτάσεων ἢ λιβαδίων καὶ χορτολιβαδικῶν ἐδαφῶν οὐδέποτε ἡ νομὴ θεωρεῖται ὡς πράξις νομῆς ἢ οἰονεὶ νομῆς δουλείας βοσκῆς.—3. Μόνη ἢ ὑπαρξίς οἴου δήποτε τίτλου δὲν θεωρεῖται καθ' ἑαυτὴν ὡς διακατοχικὴ πράξις.

3—7¹.

8—1. Πᾶς ἀξίῳν δικαίωμα κυριότητος ἢ ἄλλο, πλὴν τῆς νομῆς, ἐμπράγματον δικαίωμα ἐπὶ ἀκινήτου κατεχομένου ὑπὸ τοῦ Δημοσίου ὀφείλει, πρὶν ἢ ὑποβάλλῃ σχετικὴν ἀγωγὴν εἰς τὸ ἀρμόδιον δικαστήριον, νὰ κοινοποιήσῃ διὰ δικαστικοῦ κλητῆρος πρὸς τὸ Δημοσίον αἰτησὶν περιλαμβάνουσαν τὰς ἀξιώσεις του, ἧτοι τὸ δικαίωμά του, τὸ εἶδος, τὴν

1. Ὅρα τὰ ἄρθρα 3 καὶ 4 ὑπὸ τὸ ἄρθρ. 629 Πελ. Δικ., τὸ 5 ὑπὸ τὸ ἄρθρ. 155, τὸ 6 ὑπὸ τὸ 980 καὶ τὸ 7 ὑπὸ τὸ ἄρθρ. 81 Πολ. Δικ.—2. Τῶν ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου προνομίων τῶν ἄρθρ. 2 §§ 2 καὶ 3, τῶν ἄρθρῶν 3, 5, 6, 18 § 1, 21 καὶ 23 ἀν. ν. 1539 ἀπολύουσιν ὁ Βασιλεὺς, ἡ Βασιλίσσα καὶ ὁ Διάδοχος (ἄρθρ. 22 ν. δ. 1298 τοῦ 1949 «περὶ Βασιλ. Οἰκογενείας»).

ἔκτασιν, τὴν ἀκριβῆ θέσιν, ἔνθα κεῖται, καὶ τὰ ὄρια τοῦ ἀξιουμένου ἀκινήτου, τοὺς τίτλους ἐπὶ τῶν ὁποίων στηρίζει τὸ δικαίωμα του, καὶ τὰ ὀνόματα καὶ τὴν ἀκριβῆ διεύθυνσιν τῆς κατοικίας τῶν μαρτύρων, οἵτινες δύνανται νὰ καταθέσωσιν ὑπὲρ αὐτῶν.—2. Διὰ τῆς αἰτήσεως δύνανται νὰ ὀρίζηται καὶ ἀντίκλητος τοῦ αἰτούντος, τῆς κατοικίας τοῦ ὁποίου ἢ ἀκριβῆς διεύθυνσις ἀναγράφεται ἐν τῇ αἰτήσει.—3. Ἡ ἐπίδοσις τῆς κατα τὴν προηγ. παρ. αἰτήσεως διακόπτει τὴν παραγραφὴν τοῦ δικαίωματος.—4. Μόνον ἕξ μῆνας μετὰ τὴν ἐπίδοσιν τῆς ὡς ἄνω αἰτήσεως ἢ, εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ δευτέρου ἔδαφ. τῆς παρ. 4 τοῦ ἄρθρου 11, μόνον μετὰ τὴν λῆξιν τῆς ὑπὸ τοῦ κατα τὸ ἄρθρον 10 Συμβουλίου ταχθεῖσης κατὰ παράτασιν προθεσμίας¹ δύνανται οἱ ἐν παρ. 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου μνημονευόμενοι, ἂν δὲν λάβωσιν εἰδοποιήσιν περὶ τῆς ἀποδοχῆς τῶν ἀξιώσεων των, ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει, νὰ ἐγειρωσιν ἀγωγὴν.

13.—1. Ἡ κατὰ τοῦ Δημοσίου ἀγωγή πρὸς ἀπόδοσιν ἀκινήτου κατεχομένου ὑπ' αὐτοῦ, εἰσαγομένη μετὰ τὴν πάροδον τῆς κατὰ τὴν παρ. 4 τοῦ ἄρθρου 8 ἑξαμήνου προθεσμίας ἢ, ἐν περιπτώσει παρατάσεως αὐτῆς κατὰ τὴν παρ. 4 τοῦ ἄρθρου 11, μετὰ τὴν λῆξιν καὶ τοῦ, δι' ἧν ἢ παρατάσεως χρόνου ἢ καὶ πρὸ τῆς λήξεως μὲν τῶν προθεσμιῶν τούτων ἀλλὰ μετὰ τὴν ἄρνησιν τοῦ Δημοσίου πρὸς ἀπόδοσιν, ὡς ἐπίσης καὶ ἡ ἀγωγή τοῦ Δημοσίου κατ' ἀντιδίκου αὐτοῦ ἐπὶ τῷ αὐτῷ σκοπῷ εἰσάγονται εἰς τὸ ἀρμόδιον ὡς ἐκ τῆς τοποθεσίας τοῦ ἀκινήτου Πρωτοδικεῖον καὶ ἐκδικάζονται κατὰ τὴν ἐν τοῖς ἐπομένοις ἄρθροις διαδικασίαν. Πάσα ἄλλη ἀγωγή ἢ αἰτήσεις ἐνώπιον παντός δικαστηρίου εἶναι ἀτεπαγγέλτως ἀπαράδεκτος, ἐξαιρέσει τῆς περὶ λήψεως τῶν εισοδημάτων, ἧτις δύνανται νὰ ἐγερθῇ καὶ μετὰ τὴν ἐκδοσιν τῆς τελεσιδίκου ἀποφάσεως, τῆς περὶ ἐγέρσεως ταύτης προθεσμίας ἀναστελλομένης ἐφ' ὅσον ἐκκρεμῆ ἢ πρὸς ἀπόδοσιν τοῦ ἀκινήτου κυρία δίκη.—2. Αἱ ἐν τῇ προηγ. παραγράφῳ ὑποθέσεις εἶναι ἐκ τοῦ νόμου προτετιμημέναι.—3. Προσεπικλήσεις καὶ παρεμβάσεις γίνονται κατὰ τὰς διατάξεις τῆς Πολ. Δικονομίας πέντε τοῦλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς δικάσιμου, μὴ παρεκτεινομένης τῆς προθεσμίας ταύτης λόγω ἀποστάσεως, τὸ δικαστήριον ὅμως δύνανται, ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ μὴ δυνηθέντος ν' ἀσκῆσιν ἐμπροθέσμως προσεπικλήσιν ἢ παρέμβασιν, ν' ἀναβάλῃ, πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ἀσκήσεως τούτων, τὴν συζήτησιν τῆς ὑποθέσεως εἰς νέαν ρητὴν δικάσιμον ἐντὸς μηνός.

14.—1. Ἡ ἐπὶ τῆς πρώτης συζητήσεως τῆς ἀγωγῆς ἀπόφασις τοῦ δικαστηρίου ἐκδίδεται τὸ βραδύτερον ἐντὸς δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς συζητήσεως.—2. Διὰ τῆς τυχόν προδικαστ. ἀποφάσεως ὀρίζεται ὀνομαστικῶς ἐν τῶν μελῶν τοῦ δικάσαντος δικαστηρίου διευθύνων εισηγητῆς καὶ ἀναπληρωτῆς αὐτοῦ πρὸς διεύθυνσιν καὶ διεξαγωγὴν τῶν διὰ τῆς ἀποφάσεως τασσομένων ἀποδείξεων, ὡς καὶ εισηγηταὶ διὰ τὴν διεξαγωγὴν τῶν ἐκτὸς τῆς ἔδρας τοῦ δικαστηρίου ἀποδείξεων.

1. Τὸ «Γνωμοδ. Συμβούλιον Δημοσίων κτημάτων (τοῦ ἄρθρου 1 ἀ. ν. 1747 τοῦ 1939) δύνανται κατὰ τὸ ἄρθρον 11 § 4 ν. 1539, εἰς κρίνην εἰς ἐπιβάλλεται ἀναπλήρωσις στοιχείων ἢ ἐξέτασις μαρτύρων, νὰ παρατείνῃ δι' ἀποφάσεώς του κοινοποιουμένης εἰς τὸν ὑποβαλλόντα τὴν αἴτησιν ἢ τὸν ἀντίκλητον αὐτοῦ, ἐπὶ τρεῖς μῆνας τὸ πολὺ τὴν ἑξάμηνον προθεσμίαν.

15.—1. Ἡ διεξαγωγή τῶν ἀποδείξεων γίνεται ἐπιμελείᾳ τῶν διαδίκων κατὰ τὰς διατάξεις τῆς Πολ. Δικονομίας ἐφ' ὅσον δὲν τροποποιῶνται διὰ τοῦ παρόντος.—2. Ὁ διευθύνων εἰσηγητὴς δύναται κατ' αἵτησιν τῶν διαδίκων νὰ παρατείνῃ τὴν προθεσίαν καὶ ἔχει ἀπαντὰ τὰ δικαιώματα τοῦ προέδρου ὡς πρὸς τὴν διεξαγωγὴν τῶν ἀποδείξεων. Οἱ ἐκτὸς τῆς ἔδρας τοῦ δικαστηρίου διεξάγοντες τὰς ἀποδείξεις εἰσηγηταὶ ἀποστέλλουσι τὰς σχετικὰς ἐκθέσεις, ἐντὸς πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τοῦ πέρανος αὐτῶν, πρὸς τὸν διευθύνοντα εἰσηγητὴν.—3. Ὁ διευθύνων εἰσηγητὴς ἔαν κρίνῃ ὅτι, πρὸς διαλεύκανσιν τῆς ἀληθείας, παρίσταται ἀνάγκη ἐξετάσεως καὶ ἄλλων μαρτύρων, εἴτε γνωστοποιηθέντων παρὰ τῶν διαδίκων πρὸ τῆς ἐνάρεως τῆς ἐξετάσεως εἴτε μὴ, δύναται διὰ πράξεώς του, παρατείνων ἐν ἀνάγκῃ αὐτεπαγγέλτως τὴν προθεσίαν, νὰ διατάξῃ τὴν ἐξέτασιν αὐτῶν ἐπὶ τοῦ θέματος τῆς ἀποφάσεως, δύναται δὲ νὰ ὀρίσῃ καὶ εἰδικώτερον τὰ ὑποβλητέα εἰς ἕκαστον τούτων ἐρωτήματα. Ἡ πράξις τοῦ διευθύνοντος εἰσηγητοῦ κοινοποιεῖται, ἐπιμελείᾳ αὐτοῦ, πρὸς ἀμφοτέρους τοὺς διαδίκους, καλουμένους, ὅπως παραστῶσι κατὰ τὴν ἐξέτασιν τῶν μαρτύρων κατὰ τὴν παρ' αὐτοῦ ὀριζομένην ἡμέραν καὶ ὥραν. Ἐὰν κατὰ τὴν περίπτωσιν ταύτην οἱ μάρτυρες εἶναι ἐξεταστέοι ἐκτὸς τῆς ἔδρας τοῦ διευθύνοντος εἰσηγητοῦ, ἀποστέλλει οὗτος τὴν πρᾶξιν αὐτοῦ πρὸς τὸν ἀρμοδίον εἰσηγητὴν, ὅστις, ὀρίζων ἡμέραν καὶ ὥραν ἐξετάσεως, ἐπιμελεῖται τῆς προσκλήσεως τῶν διαδίκων καὶ τῶν μαρτύρων.—4. Αἱ ἐπιμελείαι τῶν εἰσηγητῶν κοινοποιήσεις γίνονται κατὰ τὰς διατάξεις περὶ ἐπιδόσεως ποινικῶν δικογράφων.—5. Αἱ διατάξεις τῶν παρ. 2 καὶ 3 τοῦ ἀρθρ. 9 τοῦ παρόντος νόμου ἐφαρμόζονται καὶ κατὰ πᾶσαν περίπτωσιν μὴ ἐμφανίσεως μαρτύρων κληθέντων κατὰ τὰς ἐν τῷ παρόντι νόμῳ δίκας, τοῦ ἐντάλματος βιαίας προσαγωγῆς ἐκδιδομένου παρὰ τῶν ἀρμοδίων εἰσηγητῶν ἢ τοῦ προέδρου τοῦ δικαστηρίου.—6. Οἱ μάρτυρες τοῦ Δημοσίου δικαιούνται ἀποζημιώσεως καὶ ὁδοιπ. ἐξόδων κατὰ τὰ ὑπὸ τοῦ ἀ. ν. 1051 (1938) ὀριζόμενα περὶ ἀποζημιώσεως τῶν μαρτύρων τοῦ Δημοσίου, τοῦ εἰσηγητοῦ διατάσσοντος παρὰ πόδας τῆς κλήσεως τὴν πληρωμὴν τούτων εἰς βάρους τοῦ δημοσίου προϋπολογισμοῦ. Τῶν αὐτῶν ὁδοιπ. ἐξόδων καὶ ἀποζημιώσεως, καταβλητέων ὑπὸ τοῦ καλέσαντος αὐτούς, δικαιῶνται οἱ μάρτυρες ἐν πολιτικῇ δίκῃ διεξαγομένη κατὰ τὸν παρόντα νόμον, ἢ δὲ πληρωμὴ τούτων γίνεται βάσει ἐκτελεστοῦ ἐντάλματος, καταχωρουμένου παρὰ πόδας τῆς κλήσεως παρὰ τοῦ εἰσηγητοῦ ἢ τοῦ προέδρου τοῦ δικαστηρίου. Δι' ἀποφάσεως τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκον. Ὑπουργοῦ καθορίζονται αἱ λεπτομέρειαι τῆς ἐφαρμογῆς τῶν διατάξεων τῆς παρούσης παραγράφου.

16.—1. Ἐὰν διαταχθῇ παρὰ τοῦ δικαστηρίου πραγματογνωμοσύνη, αὕτη ἐνεργεῖται ὑποχρεωτικῶς ἐν συνδυασμῷ καὶ μὲ αὐτοψίαν τοῦ δικαστηρίου ἢ τοῦ εἰσηγητοῦ, κατὰ τὰ διὰ τῆς ἀποφάσεως εἰδικώτερον ὀριζόμενα, διορίζονται δὲ οἱ πραγματογνώμονες, κατὰ προτίμησιν ἐκ τῶν διπλωματούχων μηχανικῶν ἢ τοπογράφων ἢ γεωμετρῶν ἢ δασολόγων ἢ γεωπόνων, ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου ἢ τοῦ εἰσηγητοῦ.—2. Οἱ διορισθέντες ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου πραγματογνώμονες ἢ, ἐν ἀπουσίᾳ ἢ καλύματι αὐτῶν, οἱ ὑπὸ τοῦ εἰσηγητοῦ διὰ πράξεώς του διοριζόμενοι καλοῦνται

ὑπὸ τοῦ εἰσηγητοῦ εἰς ὄρισμένην ἡμέραν καὶ ὥραν, καλουμένων καὶ τῶν διαδίκων καὶ μετ' αὐτοῦ μεταβαίνουνσιν ἐπὶ τόπου, ὀρκίζονται ἐνώπιον τοῦ εἰσηγητοῦ τὸν ὄρκον τοῦ πραγματογνώμονος, συντασσομένης ἐκθέσεως, ἀκολούθως δὲ προβαίνουνσιν ἀμέσως εἰς πραγματογνωμοσύνην. ὑποβάλλοντες τὴν ἐκθεσὶν εἰς τὸν εἰσηγητὴν ἐντὸς 15 ἡμερῶν, ἢν προθεσμίαν δύναται ὁ εἰσηγητὴς νὰ παρατείνῃ ἐφ' ἅπαξ ἐπὶ ἓνα εἰσέτι τὸ πολὺ μῆνα, προκειμένου περὶ σπουδαίας ὑποθέσεως.—3. Εἰς τὸν εἰσηγητὴν καὶ τὸν γραμματεῖα καταβάλλονται διὰ μὲν τὴν ἐκτὸς τῆς ἔδρας τῶν ἐργασίαν αὐτῶν ὁδοιπ. ἐξοδα καὶ ἡμερησία ἀποζημιώσεις κατὰ τὰς ἰσχυρούσας διατάξεις περὶ ὁδοιπ. ἐξόδων καὶ ἡμερ. ἀποζημιώσεως τῶν ἐκτὸς τῆς ἔδρας τῶν ἐξερχομένων πολιτ. ὑπαλλήλων, διὰ δὲ τὰς ἐντὸς τῆς ἔδρας τῶν μετακινήσεις ἐξοδα κινήσεως. Ἡ καταβολὴ τούτων γίνεται ἐπὶ τῇ βάσει καταστάσεων, τεθεωρημένων ὑπὸ προέδρου τοῦ δικαστηρίου, ἐνεργοῦντος ὑπ' εὐθύνην του καὶ ἔλεγχον καὶ ἐπαλήθευσιν τῆς δαπάνης. Αἱ καταστάσεις αὗται διαβιβάζονται εἰς τὸ Ὑπ. Οἰκονομικῶν, παρ' οὗ καὶ εἰς βάρος τοῦ δημοσίου προϋπολογισμοῦ ἐκδίδεται ἡ σχετικὴ ἐντολὴ πρὸς πληρωμὴν.—4. Αἱ ἀνωτέρω δαπάναι εἶναι δεχτικαὶ προπληρωμῆς.—5. Τὰ ἐξοδα τῶν πραγματογνωμόνων καὶ ἡ ἀποζημιώσις τῶν καταβάλλονται ὑπὸ τοῦ Δημοσίου, ἐπὶ τῇ βάσει καταστάσεων τεθεωρημένων ὑπὸ τοῦ εἰσηγητοῦ ἢ τοῦ προέδρου τοῦ δικαστηρίου.

17.—1. Μετὰ τὸ πέρασ τῆς διεξαγωγῆς τῶν ἀποδείξεων ὁ διευθύνων εἰσηγητὴς συντάσσει τὸ πορίσμα του, ὅπερ καταθέτει μετὰ τῶν εἰσηγητικῶν ἐκθέσεων παρὰ τῷ γραμματεῖ τοῦ Πρωτοδικείου, ὅστις ἐντὸς 15 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς καταθέσεως κοινοποιεῖ ἀντίγραφον τοῦ πορίσματος εἰς τὸν πρόεδρον τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου.—2. Ἡ περαιτέρω συζήτησις τῆς ὑποθέσεως γίνεται κατὰ τὰς διατάξεις τῆς Πολ. Δικονομίας, ἐπιμελεία τῶν διαδίκων, μετὰ ὀκτώ ἡμέρας ἀπὸ τῆς παρὰ τῷ γραμματεῖ καταθέσεως τοῦ πορίσματος τοῦ εἰσηγητοῦ, ἐπιτιδομένης πρὸς τὸν ἕτερον διάδικον κλήσεως πρὸς συζήτησιν ὀκτώ τοῦλάχιστον ἡμερας πρὸ τῆς δικασίμου.—3. Ἡ ἀπόφασις ἐκδίδεται ἐντὸς δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς συζητήσεως, ὀριστικῇ, πλὴν ἂν συντρέχωσιν αἱ περιπτώσεις τῆς ἐπομ. παρ. 4.—4. Τὸ δικαστήριον δύναται οἰκοθεν ν' ἀναβάλλῃ τὴν ἐκδοσιν τῆς ἀποφάσεως, ὀρίζον διὰ προδικαστικῆς ἀποφάσεώς του ἕτερον δικάσιμον προσδιοριζομένην ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς ἀποφάσεως, ἵνα ἐνεργήσῃ τοῦτο αὐτοψίαν ἢ ἵνα ἐξετασθῶσιν ἐνώπιόν του ἅπαντες ἢ ἔνιοι τῶν ἐνώπιον τοῦ εἰσηγητοῦ ἐξετασθέντων μαρτύρων ἢ καὶ μὴ ἐξετασθέντες ὑπὸ τοῦ εἰσηγητοῦ, ἀδιαφόρως ἂν ἐπροτάθησαν ἢ μὴ, κρινόμενοι ὅμως ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου ὡς οὐσιώδεις μάρτυρες. Ἡ δαπάνη τῆς προσελεύσεως τῶν μαρτύρων τούτων καταβάλλεται ὑπὸ τοῦ Δημοσίου καὶ ἐκκαθαρίζεται εἰς βάρος τοῦ διαδίκου, ὅστις θέλει ἡττηθῆ. Δύναται ὁσαύτως τὸ δικαστήριον, ἐὰν κρίνῃ βάσιμον αἰτησὶν ἑνὸς τῶν διαδίκων, ὅπως ἐξετασθῶσιν ἐνώπιον αὐτοῦ ἔνιοι τῶν ἐνώπιον τοῦ εἰσηγητοῦ ἐξετασθέντων μαρτύρων, ν' ἀναβάλλῃ ἐφ' ἅπαξ τὴν ὑπόθεσιν, καλουμένων ὑπὸ τοῦ εἰσηγητοῦ τῶν ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου ὀρισθέντων μαρτύρων εἰς ὄρισμένην δικάσιμον. Ἐὰν εἰς ἡ πλείονες τῶν κληθέντων μαρτύρων δὲν προσέλθωσι, διατάσσεται ἡ βιαία προσαγωγή των καὶ

ἀναβάλλεται καὶ αὐθις ἢ ὑπόθεσις εἰς νέαν δικάσιμον, προσδιοριζομένην ἐντὸς μηνός, ἐὰν ὅμως οὗτοι δὲν ἐξευρίσκωνται, ἢ ὑπόθεσις δὲν ἀναβάλλεται ἀλλ' ἐκδικάζεται ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὑπὸ τοῦ εἰσηγητοῦ διεξαχθεισῶν ἀποδείξεων. Ὁ αἰτῶν τὴν ἀναβολὴν ὀφείλει νὰ προκαταβάλῃ τὰ κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ εἰσηγητοῦ ὄδοιπ. ἔξοδα καὶ ἀποζημίωσιν τῶν κληθισομένων μαρτύρων, καταθέτων ταῦτα εἰς τὸ Ταμ. Παρακ. Δαν.—5. Διὰ τῆς ὀριστικῆς ἀποφάσεως ἐπιδικάζεται ἢ κυριότης ἢ τὸ ἐμπράγματον δικαίωμα εἰς ἓνα τῶν διαδίκων, εἰδοποιεῖται δὲ παρὰ τοῦ γραμματέως τὸ Ὑπ. Οἰκονομικῶν (Διεύθ. Δικαστικοῦ) περὶ τῆς ἐκδόσεως τῆς ἀποφάσεως, ἀποστελλομένης αὐτῷ καὶ τῆς δικογραφίας ἐπὶ ἀποδείξει ἐντὸς μηνός ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς ἀποφάσεως.

18.—2. Κατὰ τῶν ἐκδιδομένων ἀποφάσεων ἐπιτρέπονται τὰ κατὰ τὴν Πολιτ. Δικονομίαν ἔνδικο μέσα. Ἐξαιρετικῶς δὲν ἐπιτρέπεται ἔφεσις κατ' ἀποφάσεως τοῦ Πρωτοδικείου ἐκδοθείσης ἐρήμην τοῦ ἑτέρου τῶν διαδίκων.—2. Ἡ ὑπὸ τοῦ Ἐφετείου τυχὸν διατασσομένη συμπληρωματικὴ ἀπόδειξις διεξάγεται καὶ ἢ ὑπόθεσις μετὰ τὴν διεξαγωγὴν δικάζεται κατὰ τὰ ὀριζόμενα ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου διὰ τὴν ἐνώπιον τῶν πρωτοδικῶν διαδικασίαν.—3. Κατὰ τῶν τελεσιδίκων ἀποφάσεων ἐπιτρέπεται αἰτήσις ἀναίρεσεως μόνον διὰ τοὺς ἐν ἄρθρῳ 807 Πολ. Δικ. καὶ ὑπὸ τοὺς ἀριθμοὺς 1, 2, 3, 4, 5, 6, 12, 13, 14, 15, 16 καὶ 17 μνημονευομένους λόγους ὡς καὶ διὰ ψευδῆ ἐρμηνείαν ἢ ἐσφαλμένην ἐφαρμογὴν τῶν ἀρθρῶν 3, 7 καὶ 13 τῆς παρ. 1 τοῦ ἀρθροῦ 16 καὶ τῶν ἀρθρῶν 20 καὶ 21 τοῦ παρόντος νόμου.

19.—Ἀπασαὶ αἱ ἀνωτέρω διατάξεις, πλὴν τῶν ἀρθρῶν 8, 9, 10, 11 καὶ 12 ἐφαρμόζονται καὶ ὅταν εἰσάγηται πρὸς ἐκδίκασιν οἰαδήποτε ἀνακοπὴ ἐκ τῶν ἀρθρῶν 235, 238, 910, 911, 912, 913, 980 § 6 καὶ 985 Πολ. Δικ. καὶ εἰς πᾶσαν ἄλλην περίπτωσιν, ἐφ' ὅσον πρόκειται ν' ἀποφασισθῇ δικαίωμα ἐμπράγματον ἐπὶ ἀκινήτου κτήματος μετὰ τὸν Δημοσίου καὶ τρίτων, πλὴν τῆς εἰδικῆς διαδικασίας τοῦ ἀρθροῦ 5 ν. 5895.

20.—(Μεταβ. διάταξις).

21.—Εἰς πᾶσαν δίκην μετὰ τὸν Δημοσίου καὶ τρίτου περὶ δημοσίου κτήματος λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου μὲ δύναμιν ἐνωμότων μαρτυριῶν ἐκθέσεις καὶ σχεδιαγράμματα δημοσίων ὑπαλλήλων ἢ καταθέσεις μαρτύρων ἐξετασθέντων διοικητικῶς παρὰ δημοσίου ὑπαλλήλου καὶ αἵτινες φέρουσι τὴν ὑπογραφήν τοῦ ἐξετασθέντος μάρτυρος.

34.—11¹. Πᾶσα ἀγωγή, ἐπιταγὴ καὶ πᾶν ἀνεξαίρετος δικόγραφον

1. Προστέθη δι' ἀρθρ. 1 ν. δ. 623 τοῦ 1948 οὗ τὸ ἀρθρον 2 ἔχει ὡς ἑξῆς:

«Ὁδὲμία ἀπόφασις ἐκδοθεῖσα κατ' ἀπόντος ἰδιοκτήτου δύναται νὰ ἐκτελεσθῇ ἐπὶ ἀκινήτου περιουσίας κειμένης ἐν Ἑλλάδι, ἄνευ πειρηγουμενῆς κοινοποιήσεως αὐτῆς πρὸς τὸ Δημόσιον καὶ παρελεύσεως τῆς κατὰ τ' ἀνωτέρω πρὸς ἀσκήσιν τῆς ἀνακοπῆς τριμήνου προθεσμίας. Αἱ τυχὸν μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος γενόμεναι ἀναγκαστικαὶ ἐκτελέσεις ἐπὶ ἐγκαταλειμμένων κτημάτων εἶναι αὐτοδικαίως ἄκυροι».

κατὰ τῶν ἐν τῇ παρ. 2 ἀναφερομένων ιδιοκτητῶν¹ στρέφεται καὶ κοινοποιεῖται ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος καὶ τοῦ δικογράφου καὶ τῆς ἐπιδόσεως λαμβανομένης καὶ αὐτεταγγέλτως ὑπ' ὄψει, καὶ κατὰ τοῦ Δημοσίου, δυναμένου ν' ἀσκήσῃ ἐπὶ δικαστηρίου ἢ ἄλλως, πάντα τὰ εἰς τὸν ἀπόντα ἀνήκοντα δικαιώματα, ἀνεξαρτήτως τοῦ ἂν ἤσκησε ταῦτα ὁ τελευταῖος οὗτος ἢ οὐ.—Κατὰ τῶν κατ' ἀπόντων ιδιοκτητῶν ἤδη ἐκδοθεισῶν ἢ ἐκδοθησομένων ἀποφάσεων, χωρεῖ ἀνακοπὴ ἐκ μέρους τοῦ Δημοσίου, ἐφ' ὅσον τοῦτο δὲν ἐκλήθη ἢ δὲν παρέστη κατὰ τὴν συζήτησιν. Ἡ ἀνακοπὴ αὕτη ἀσχεῖται διὰ καταθέσεως δικογράφου παρὰ τῷ γραμματεῖ τοῦ ἐκδόσιος τὴν ἀνακοπτομένην ἀπόφασιν δικαστηρίου, ἄνευ καταθέσεως ἐξόδων ἢ παραβόλου, ἐντὸς προθεσμίας τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς πρὸς τὸν Δῆμόσιον κοινοποιήσεως τῆς κατὰ τοῦ ἀπόντος ἐκδοθείσης ἀποφάσεως. Ἡ προσηκόντως ἀσκηθεῖσα ἀνακοπὴ ἔχει τὰς ἐν ἄρθρῳ 507 Πολ. Δικ. συνεπείας.

35².—Εἰς τὰς ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου ρυθμιζόμενας δίκας τοῦ Δημοσίου οὐδεμίαν ἀπολύτως τρέχει κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν δικαστικῶν διακοπῶν προθεσμία εἰς βάρος τοῦ Δημοσίου οὔτε διὰ τὴν ὑπὸ τούτου, ὡς τρίτου, ἀσκησιν δηλώσεων οὔτε διὰ τὴν ἐγερσιν ἀγωγῶν, παρεμβάσεων καὶ προσεπικλήσεων οὔτε τέλος διὰ τὴν ἀσκησιν οἰουδήποτε ἐνδίκου μέσου ἢ ἐξετάσιν τῶν μαρτύρων πᾶσα δὲ τοιαύτη προθεσμία, ἀρξαμένη πρὸ τῶν διακοπῶν, ὡς καὶ ἡ ἐξετάσις τῶν μαρτύρων ἀναστέλλονται κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν διακοπῶν. Ἐξαιρετικῶς ἢ πρὸ τῶν διακοπῶν ἀρξαμένη ἐξετάσις μαρτύρων δύναται νὰ συνεχισθῇ καὶ κατὰ τὰς διακοπὰς μόνον ἂν αἰτήσῃται τοῦτο τὸ Δῆμόσιον.

36.—1. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου, πλὴν τῶν ἄρθρων 25 ἕως 32, ἔχουσιν ἐφαρμογὴν καὶ προκειμένου περὶ ἀκινήτων κτημάτων, ἀνηκόντων μὲν κατὰ κυριότητα εἰς τὸ Δῆμόσιον, διαχειριζομένων ὅμως δυνάμει εἰδικῶν διατάξεων ὑπὸ νομικῶν προσώπων.—2. Διὰ Β.Δ. ἐκδιδομένων προτάσει τοῦ Ὑπ. Συμβουλίου δύναται νὰ ὀρίζεται, ὅτι αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου, πλὴν τῶν ἄρθρων 25 ἕως 32, ἢ τινὲς μόνον τούτων ἔχουσιν ἐφαρμογὴν καὶ προκειμένου περὶ ἀκινήτων κτημάτων, ἀνηκόντων μὲν κατὰ κυριότητα, ὀριστικὴν ἢ μετακλητήν, εἰς νομικὰ πρόσωπα, ὀριζόμενα διὰ τῶν ὡς ἄνω Β.Δ., παραχωρηθέντων ὅμως εἰς τὰ νομικὰ ταῦτα πρόσωπα ὑπὸ τοῦ Δημοσίου ἢ ἀπαλλοτριωθέντων ἀναγκαστικῶς ὑπὲρ αὐτῶν.—3. Ἐφ' ὅσον ἤθελον ἐκδοθῆ τὰ κατὰ τὴν προηγ. παράγραφον Β.Δ., ἐπιτρέπεται, ὅπως διὰ Β.Δ., ἐκδιδομένων προτάσει τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκον. Ὑπουργοῦ καὶ τοῦ Ὑπουργοῦ, ὅστις ἀσχεῖ ἐλοπτεῖαν ἢ ἔλεγχον ἐπὶ τοῦ οἰκείου νομικοῦ προσώπου, ἐπεκτείνωνται ἐπὶ τῶν περὶ ὧν ἡ παρ. 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου, ἀκινήτων κτημάτων καὶ αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 25 ἕως 32 τοῦ παρόντος νόμου εἴτε ὡς αὐταὶ ἔχουσιν εἴτε καὶ τροποποιούμεναι ὅσον ἀφορᾷ τὴν διαδικασίαν ἐκποιή-

1. Τῶν ἐγκαταλειφάντων ἀκίνητα καὶ μὴ διαχειριζομένων ταῦτα οὐδὲ δι' ἀντιπροσώπων.

2. Τὸ ἄρθρ. 35 ἐφαρμόζεται διὰ πάσας τὰς δίκας τοῦ Δημοσίου (ἄρθρ. 4 § 1 ἀν. ν. 1557 τοῦ 1938 «περὶ ἐνισχύσεως τοῦ Νομ. Συμβουλίου κλπ.»).

σεως ειδικῶς καὶ μόνον τῶν κτημάτων τούτων, τῆς τροποποιήσεως ταύτης δυναμένης νὰ γίνῃ ὁμοιομόρφως δι' ἅπαντα τ' ἀκίνητα ταῦτα κτήματα εἴτε καὶ διαφοροτρόπως δι' ἑκάστην κατηγορίαν αὐτῶν. Αἱ διατάξεις τῆς παρούσης παραγράφου δύνανται νὰ εφαρμοσθῶσι καὶ προκειμένου περὶ τῶν κατὰ τὴν παρ. 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἀκινήτων κτημάτων.

Ἀναγκ. νόμος 1621 τῆς 14/17 Φεβρ. 1939

«περὶ ταμείου συντάξεως νομικῶν»¹,

3.—1. Τὸ Ταμεῖον ἐκπροσωπεῖται καθ' ὅλας αὐτοῦ τὰς σχέσεις πρὸς φυσικά ἢ νομικά πρόσωπα, ἐνώπιον πάσης Ἀρχῆς ὡς καὶ πάντων τῶν δικαστηρίων ὑπὸ τοῦ προέδρου τοῦ διοικ. συμβουλίου ἢ τοῦ νομίμου αὐτοῦ ἀναπληρωτοῦ. Κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ διοικ. συμβουλίου δύναται νὰ ἐκπροσωπῇ τὸ Ταμεῖον ἕτερον μέλος αὐτοῦ ἢ ὁ διευθυντὴς τοῦ Ταμείου.

1. Ἄρθρ. 2 ν. δ. 899 τῆς 31 Δεκεμβρ. 1941 «περὶ τροπ. κλπ. ν. 1621 τοῦ 1939 κλπ.» :

«Πᾶν ἐν γένει ἐγγράφον (ἐπιδοτήριον, ἔκθεσις κλπ.) δικ. κλητῆρος, ἐκ τῶν προβλεπομένων ὑπὸ τοῦ ἐδαφ. ἡ' τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρ. 4 τοῦ ἀ. ν. 1621 (α) μὴ φέρον νομίμως ἐπικεκολλημένον ἢ ἠκυρωμένον τὸ ἀνάλογον ἔνσημον δι' οὐ εἰσπράττονται οἱ ἀντίστοιχοι πόροι τοῦ Ταμείου, εἶναι ἄκυρον καὶ τύποις ἀπαράδεκτον, στερούμενον πάσης ἀποδεικτικῆς δυνάμεως, ἐπιφέρει δ' ἅμα ἀνεξαρτήτως τοῦ ἐὰν ἐγένετο χρῆσις ἢ μὴ τούτου, καὶ πειθαρχικὴν τιμωρίαν τοῦ συντάξαντος τοῦτο δικ. κλητῆρος, διὰ προσωρινῆς ἀπολύσεως καὶ ἐν ὑποτροπῇ δι' ὀριστικῆς τοιαύτης.—Τὸ ἐπιδοτήριον ἢ ἡ ἔκθεσις εἰς τὸ ὅποιον δὲν ἐπεκολλήθη ἢ δὲν ἠκυρώθη νομίμως τὸ ἀνάλογον ἔνσημον τοῦ Ταμείου, ἀνακτᾷ τὴν ἀποδεικτικὴν αὐτοῦ δύναμιν, αἰρομένης τῆς ἀκυρότητος καὶ τοῦ ἀπαράδεκτου, ἐὰν σημειωθῇ ἐπ' αὐτοῦ πράξις τοῦ ἀρμοδίου Εἰσαγγελέως, ἢ ἔλλειψις τοιούτου ἐν τῇ ἔδρᾳ τοῦ κλητῆρος, τοῦ ἀρμοδίου εἰρηνοδίκου, βεβαιούντος ὅτι, ἐντὸς ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας ἐνός μηνός ἀφ' ἧς ἡμέρας ὀπωσδήποτε βεβαιωθῇ ἢ παρᾷλειψις ὑπὸ δικαστηρίου, ἀρμοδίου ὑπαλλήλου ἢ ἀρχῆς, κατεβλήθη πλὴν τοῦ ἐλλείποντος ἐνσήμου καὶ λόγῳ τοῦ προστίμου τὸ ποσὸν τῶν δραχμῶν 50 δι' ἐπικολλήσεως ἐτέρου ἐνσήμου τοῦ Ταμείου, ἀκυρουμένου ὑπὸ τοῦ ἐνεργοῦντος τὴν πράξιν διὰ τῆς ὑπογραφῆς του καὶ τῆς ἀναγραφῆς τῆς χρονολογίας».

¹Ἐπίσης κατὰ τὸν ἀν. ν. 87 τῆς 26 Αὐγ. 17 Σεπτ. 1936 «περὶ ἰδρύσεως Ταμείου Προνοίας παρ' ἑκάστῳ δικηγορικῷ συλλόγῳ», ἄρθρ. 1 § 3 ἐδ. ε' τὰ ὑπ' αὐτοῦ ὀριζόμενα ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Προνοίας τέλη καταβάλλονται ἐπὶ ποιῆν ἀπαράδεκτου τοῦ σχετικοῦ ἐγγράφου καὶ τῆς παραστάσεως τοῦ πληρεξουσίου διαδίκου.

(α) Ἐκθεσις, πρόγραμμα πλειστηριασμοῦ, ἐγκατάστασις, ἔξωσις, προσωποκράτησις, κήρυξις καὶ διαμνηστικόν.

5.—1^α. Τὸ Ταμείον δύναται νὰ ἐκδίδῃ δικαστικὴν ἑφημερίδα ἢ περιοδικὸν (Δελτίον) κατὰ τὰς διὰ Δ/τος ὀρισθησομένας λεπτομερείας ἐκδόσεως καὶ κυκλοφορίας, ἀπὸ τῆς ἐκδόσεώς της δὲ καὶ ἐφ' ὅσον αὕτη ἤθελεν ἐκδίδεσθαι ὑπὸ τοῦ Ταμείου, ὀρίζεται ὡς : α') Τὸ μοναδικὸν δημόσιον φύλλον τὸ προβλεπόμενον ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 667 Πολ. Δικονομίας, εἰς ὃ δέον νὰ ἐνεργῶνται ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος πᾶσαι σὶ ἐπιβαλλόμενα ὑπὸ τῆς Πολ. Δικονομίας δημοσιεύσεις εἰς τὸ παρά τῆς Κυβερνήσεως διωρισμένον δημόσιον φύλλον. β') Ἡ ἑφημερίς πρὸς δημοσιεύσιν περὶ ἧς τὰ ἄρθρα 5 ἀν. ν. 635/1937 καὶ 4 τοῦ ἀν. ν. 1189/1938 «περὶ διατάξεων τινων πτωχευτικοῦ δικαίου». γ') Ἡ μία τῶν ἑφημερίδων πρὸς δημοσιεύσιν τῶν περιλήψεων τῶν κατὰ προσώπων ἀγνώστου διανομῆς ἢ διαμενόντων ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἐκδιδομένων ἐρήμην ἀποφάσεων ἀπάντων τῶν δικαστηρίων τοῦ Κράτους, συμφώνως πρὸς τὰ ἄρθρα 145 ἐδάφ. 7 καὶ 596 ἐδάφ. 3 καὶ 4 Πολ. Δικονομίας. δ') Τὸ ἀποκλειστικὸν φύλλον διὰ τὰς Ἀθήνας πρὸς δημοσιεύσιν ἐν αὐτῷ τῶν προβλεπομένων περιλήψεων τῶν συμβολαιογράφων ὑπὸ τῶν ἄρθρων 894, 968 καὶ 969 Πολ. Δικονομίας, τοῦ ἄρθρου 41 ν. 5230 καὶ τῶν ὑπὸ τῶν ἄρθρων 42 παρ. 2 καὶ 59 παρ. 2 ν. δ. 17ης Ἰουλ. 13 Αὐγ. 1923 «περὶ εἰδικῶν διατάξεων ἐπὶ ἀνωμόνων ἑταιρειῶν» προβλεπομένων προγραμμάτων πλειστηριασμοῦ καὶ εἰδοποιήσεων. ε') Τὸ ἀποκλειστικὸν δημόσιον φύλλον πρὸς δημοσιεύσιν τῶν κατασχετηρίων, ἐνταλμάτων συλλήψεως, βουλευμάτων κατ' ἀγνώστου διανομῆς κατηγορουμένων, ἐφ' ὅσον τὸ ἀρμόδιον δικαστικὸν συμβούλιον διατάξῃ τὴν διὰ φύλλου τῆς πρωτεύουσας δημοσιεύσιν καὶ ἀνεξαιρέτως πάσης ἄλλης ἐν γένει διαδικαστικῆς πράξεως ποινικῆς ἢ πολιτικῆς φύσεως χρηζούσης δημοσιεύσεως ἐν ἑφημερίδι τῆς πρωτεύουσας, τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 189 Κώδικος δικηγόρων μὴ ἰσχυροῦσης ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει.—2. Τὰ δικαιώματα ἐκείστης τοιαύτης δημοσιεύσεως ὀρίζονται κατὰ στίχον ὑπὸ Β.Δ. ἐκδιδομένων μετὰ γνώμην τοῦ Διοικ. Συμβουλίου τοῦ Ταμείου, τοῦ ἤδη ὑφισταμένου τοιοῦτου τῆς 4/10 Δ/βρίου 1929 ὡς συνεπληρώθη ὑπὸ τοῦ Δ. 15 Δ/βρίου 1930 ἰσχύοντος μέχρι τῆς οὕτω τροποποιήσεώς του.

18.—1. Ἀπαγορεύεται ἡ κατάσχεσις καὶ ἐν γένει ἡ ἐκχώρησις τῆς

1. Κατ' ἄρθρ. 11 § 1 ν. δ. 722 τοῦ 1941 ὤρισθη ὅτι «ἐν τῇ ὑπὸ τοῦ Τ.Σ.Ν. ἐκδιδομένῃ δελτίῳ, περὶ οὗ τὸ ἄρθρ. 5 ἀν. ν. 1621 καταχωροῦνται ὑποχρεωτικῶς καὶ ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος τὰ ὑπὸ τοῦ νόμου τούτου ἢ ἄλλων σχετικῶν νόμων προβλεπόμενα δημοσιεύματα». Ἀλλὰ τὸ ν. δ. τοῦτο κατηργήθη δι' ἄρθρ. 12 ν. δ. 1847 τοῦ 1942, μὴδὲν σχετικῶς διαλαβόντος.— Κατὰ δὲ ν. 463 τοῦ 1943, «περὶ διατάξεων ἀφορωσῶν τὴν διεξαγωγὴν τῶν δικῶν τοῦ Δημοσίου», (κυρ. διὰ ν. 343 τοῦ 1947), ἄρθρ. 2 :

«1. Αἱ ἐν τοῖς ἄρθρ. 145 § 7 καὶ 596 ἐδ. γ' καὶ δ' Πολ. Δικον., ὡς καὶ αἱ ὑπὸ τῶν κειμένων περὶ τοῦ ἐξ ἀδιαθέτου κληρον. δικαιώματος τοῦ Κράτους καὶ περὶ διαχειρίσεως σχολαζουσῶν κληρονομιῶν διατάξεων διατασσόμεναι δημοσιεύσεις, ὅταν ταύτας ἐπιμελῆται τὸ Δημόσιον, ἐνεργοῦνται διὰ μόνου τοῦ δελτίου δικαστ. δημοσιεύσεων τοῦ Ταμείου Συντ. Νομικῶν δις εἰς δύο κατὰ συνέχειαν φύλλα τούτου».

συντάξεως, τῶν κατατεθειμένων παρὰ τῷ Ταμείῳ ἐγγυήσεων τῶν συμβολαιογράφων καὶ τῶν ἀντιμισθιῶν τοῦ προσωπικοῦ τοῦ Ταμείου, πᾶσα δὲ τοιαύτη πρᾶξις εἶναι αὐτοδικαίως ἄκυρος.—2¹. Ἐξαιρετικῶς ἐπιτρέπεται ἡ κατάσχεσις τοῦ 1/4 τῆς συντάξεως συνταξιούχου ἢ τοῦ 1/4 τῆς ἀντιμισθίας τοῦ προσωπικοῦ τοῦ Ταμείου λόγῳ διατροφῆς ἀνιόντων, κατιόντων καὶ συζύγων, κατόπιν ἀδείας τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν ἢ λόγῳ οἰασδήποτε ὀφειλῆς πρὸς τὸ Δημόσιον.—5. Ἡ εἰς χεῖρας τοῦ Ταμείου ὡς τρίτου κατάσχεσις εἶναι ἄκυρος, γενομένη ἄνευ ἀδείας τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν καὶ ἐὰν στηρίζεται ἐπὶ δημοσίου ἐγγράφου. Ἐλλείψει ἀδείας τὸ Ταμεῖον ἀποδίδει ἀνευθύνως τὰ κατασχεθέντα.—6. Αἱ ὑπάρχουσαι τυχόν κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος κατασχέσεις καὶ ἐκχωρήσεις, δυνάμει τῶν προγενεστέρων διατάξεων, παραμένουσιν ἔγκυροι.

Ἀναγκ. νόμος 1731 τῆς 9/12 Μαΐου 1939

«περὶ ἀναγκαστικῶν ἀπαλλοτριώσεων»².

5.—Εἰκαζόμενοι δικαιοῦχοι.—1. Τῆς ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως ἀφορώσης εἰς τὸ πρᾶγμα, ἀδιαφόρως τοῦ προσώπου τοῦ τέως κυρίου ἢ δικαιοῦχου, οὐδαμῶς ἐπηρεάζει τὸ κύρος αὐτῆς ἢ ἐν τῇ διοικητικῇ περὶ ἀπαλλοτριώσεως πράξει ἐσφαλμένη ἀναγραφή ὀνόματος εἰκαζομένου ἰδιοκτῆτος ἢ δικαιοῦχου, οὐδὲ καὶ ἡ πλήρης παράλειψις τοιαύτης ἀναφορᾶς ὀνομάτων ἐν τῷ Διατάγματι καὶ τῷ κτηματολογικῷ πίνακι ἢ σχεδιαγράμματι.—2. Πᾶς παραληφθεὶς ἰδιοκτῆτης ἢ δικαιοῦχος ἐμπραγμάτου δικαιώματος ἐπὶ τοῦ ἀπαλλοτριωθέντος δικαιούται νὰ αἰτησῆται διὰ προσφυγῆς εἰς τὸ ἀρμόδιον δικαστήριον τὸν ὀριστικὸν κανονισμόν τῆς ἀποζημιώσεως ἐντὸς πενταετίας ἀπὸ τῆς παρακαταθέσεως τῆς προσωρινῶς ὀρισθείσης ἀποζημιώσεως, ἢς παρελθούσης ἀπράκτου θεωρεῖται ὡς πρὸς αὐτὸν ὀριστικῶς καθορισθεῖσα ἢ προσωρινῆ ἀποζημίωσις, ἐφ' ὅσον αὕτη δὲν ἠλαττώθη συνεπεῖα προσφυγῆς παρὰ τοῦ δικαιουμένου εἰς ἐλάττωσιν.

6.—Διάδικον.—Κατὰ τὴν ἐντοίαν τοῦ παρόντος νόμου «ἐνδιαφερόμενοι» διὰ τὸν καθορισμὸν τῆς ἔνεκα τῆς κηρύξεως τῆς ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως ὀφειλομένης ἀποζημιώσεως καὶ δυνάμενοι ἐπομένως νὰ αἰτήσωνται προσωρινῶς ἢ ὀριστικῶς τὸν δικαστικὸν προσδιορισμὸν τιμῆς μονάδος εἶναι α') ὁ βεβαρυμένος διὰ τῆς ἀπαλλοτριώσεως τούτε-

1. Ὡς ἀντικατεστάθη δι' ἄρθρ. 8 ἀ. ν. 2732 τοῦ 1940.

2. Δὲν ἰσχύει ἐπὶ τῶν ἀπαλλοτριώσεων τοῦ ν. 145 τοῦ 1946 «περὶ ἀναγκ. ἀπαλλοτριώσεων κλπ. διὰ τὴν ἀνοικοδόμησιν τῆς χώρας, ἐφ' ὧν ἐφαρμόζεται ἡ πρὸ τοῦ ν. 1731 ἰσχύουσα νομοθεσία (ἄρθρ. 9 ν. 145 τοῦ 1946).—Διὰ Β. Δ. 3/13 Μαρτ. 1950 (δυνάμει ἄρθρ. 1 § 1 ν. δ, 655 τοῦ 1948) ἐπεξετάθησαν αἱ διατάξεις ἀ. ν. 1731, ὡς ἐτροποποιήθησαν εἰς τὴν Δωδεκάνησον.

στιν ὁ ὑπόχρεως εἰς τὴν πληρωμὴν τῆς ἀποζημιώσεως, β') ὁ ὑπὲρ οὗ ἐκηρύχθη ἡ ἀναγκαστικὴ ἀπαλλοτριώσις καὶ γ') ὁ ἀξιῶν ἰδιοκτησίαν ἐπὶ τοῦ ἀπαλλοτριωθέντος πράγματος, ἢ οἰονδήποτε ἐπ' αὐτοῦ ἐμπράγματον δικαίωμα.

Β) Διαδικασία προσδιορισμοῦ ἀποζημιώσεως.

8.—Προδικασία.—1. Ἀντίγραφον τοῦ Διατ. τῆς ἀπαλλοτριώσεως μετὰ τοῦ κτηματολ. πίνακος ὑποβάλλονται μερίμνη παντὸς ἐνδιαφερομένου καὶ μετὰ πάσης περαιτέρω χρήσιμου πρὸς ἀνεύρεσιν τῶν μερίδων πληροφορίας ἢ στοιχείου γνωστοῦ εἰς τὸν αἰτοῦντα πρὸς τὸν οἰκείον φύλακα μεταγραφῶν καὶ ὑποθηκῶν, ὅστις ἐντὸς εἰκοσαήμερου ἀπὸ τῆς λήψεως, ἐπιφέρων τὴν δέουσαν σημειώσιν εἰς τὴν μερίδα τοῦ κτήματος καὶ τοῦ ἰδιοκτήτου, ὀφείλει συνάμα νὰ ἐκδώσῃ πρὸς τὴν ἀποστείλασαν ἀρχὴν ἢ τὸν αἰτήσαντα ἰδιώτην πιστοποιητικὰ ἰδιοκτησίας, βαρῶν καὶ κατασχέσεων ἐπὶ τοῦ ἀπαλλοτριωθέντος χώρου, ἔτι δὲ καὶ πιστοποιητικὸν περὶ τῶν ὑπαρχουσῶν τυχὸν ἐγγραφῶν ἐπὶ τοῦ ὑπὸ ἐκτίμησιν ἀκινήτου εἰς τὸ κατὰ τὸν ν. 4697 βιβλίον διεκδικήσεων, ἵνα ἐπὶ τῇ βάσει τούτου γίνῃ ἢ κατὰ τὸ ἄρθρον 10 § 1 τοῦ παρόντος νόμου κλήτευσις.—2. Ὅσον ἢ προσαγωγὴ τῶν ἀνωτέρω πιστοποιήσεων μετὰ τοῦ σχεδιαγράμματος, κτηματολ. πίνακος καὶ ἐκθέσεως τῆς ἐκτιμ. ἐπιτροπῆς, ὅσον καὶ ἢ ἐπὶ τῇ βάσει αὐτῶν κλήτευσις τῶν ἐνδιαφερομένων, ἀποτελοῦσι στοιχεῖα προδικασίας τῆς καταρχομένης ἀπαλλοτριωτικῆς ἐπὶ καθορισμῷ τιμῆς μονάδος δίκης, ὧν ἄνευ ἢ αἰτησις προσωρινοῦ ἢ καὶ ὀριστικοῦ προσδιορισμοῦ τῆς ἀποζημιώσεως ἀπορρίπτεται ὡς ἀπαράδεκτος.—3. Ἐξαιρεῖται ἢ περιπτώσις, καθ' ἣν εἴτε α') ὁ ὑποθηκοφύλαξ, καίπερ ὑποβληθέντων αὐτῷ τῶν κατὰ τὴν § 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἀντιγράφων, ἀδυνατεῖ βάσει αὐτῶν καὶ ἔνεκα συγχύσεως τῶν μερίδων ἢ ἐλλείψεως περαιτέρω καθοδηγητικῶν πρὸς ἔρευναν στοιχείων ἢ ἐξ οἰουδήποτε ἄλλου λόγου, νὰ ἀνεύρῃ τὰς οἰκείας μερίδας καὶ ἐκδώσῃ τὰς πιστοποιήσεις, ὁπότε δέον ἀπαραιτήτως νὰ προσάγῃται ὑπὸ τοῦ ἐπισπεύδοντος σχετικῆ περὶ τῆς ἀδυναμίας ταύτης βεβαίωσις τοῦ ὑποθηκοφύλακος, εἴτε β') τὰ μέλη τῆς ἐκτιμ. ἐπιτροπῆς, καίπερ πρὸ 30θήμερου προσκληθέντα ἐφ' οἰουδήποτε ἐνδιαφερομένου, θέτοντος εἰς τὴν διάθεσίν των καὶ τὰ μέσα τῆς ἐπιτοπίου εἰς τὸ ὑπὸ ἐκτίμησιν ἀκίνητον μεταβάσεως, δὲν συνέπραξαν εἰσέτι πρὸς διενέργειαν τῆς ἐκτιμήσεως, ὁπότε δέον νὰ προσάγῃται σχετικῆ περὶ τούτου βεβαίωσις τοῦ ἐκ τῶν μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς οἴκον. ἐφόρου, εἴτε γ') παρῆλθεν ἄπρακτος 20ήμερος ἀπὸ τῆς ὑπὸ τῶν μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς ἐπισκέψεως τοῦ ἀκινήτου προθεσμία, χωρὶς νὰ καταρτίσῃσι ταῦτα τὴν περὶ τῆς ἀξίας γνωμοδότησιν αὐτῶν, ὁπότε δέον ἐπίσης νὰ προσάγῃται σχετικῆ περὶ τούτου βεβαίωσις τοῦ ἐκ τῶν μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς οἴκον. ἐφόρου. Καθ' οἰονδήποτε τῶν περιπτώσεων τούτων ἢ διαδικασία προβαίνει καὶ ἄνευ προσαγωγῆς τῶν πιστοποιήσεων τοῦ ὑποθηκοφύλακος ἢ τῆς ἐκθέσεως τῆς ἐπιτροπῆς.—4. Ἐξαιροῦνται ἐπίσης αἱ ἀναγκ. ἀπαλλοτριώσεις αἱ διατασσόμεναι εἴτε λόγῳ ὁδοποιίας, εἴτε λόγῳ σιδηροδ.

ἀναγκῶν, εἴτε διὰ δημόσια ἐν γένει ἔργα, καθ' ὅς ἡ προσαγωγή τῶν κατὰ τὰς §§ 1 καὶ 3 στοιχ., α' τοῦ παρόντος ἄρθρου πιστοποιήσεων ἢ βεβαιώσεως τοῦ ὑποθηκοφύλακος δὲν εἶναι ὑποχρεωτικὴ διὰ τὸ Δημόσιον ἢ τὴν ἀνάδοχον τῶν ἔργων ἑταιρείαν, ὅταν οὗτοι ἐπισπεύδωσι τὸν καθορισμὸν τῆς τιμῆς. «Δημόσια ἔργα ἐν τῇ ἐννοίᾳ τῆς διὰ τῆς παρούσης παραγρ. θεσπιζομένη ἐξαιρέσεως νοοῦνται ἅπαντα ἐν γένει τα ἔργα χάριν τῆς ἐκτελέσεως τῶν ὁποίων προκαλεῖται ἢ ἀπαλλοτριώσις ὑπὸ τῆς Γεν. Διευθύνσεως Δημοσ. Ἔργων Ὑπ. Συγκοινωνίας»¹.—5.¹ Ἡ ὑπὸ τοῦ Δημοσίου ὀφειλομένη ἀμοιβὴ διὰ τὴν ἐκδοσιν τῶν κατὰ τὴν παρ. 3 τοῦ ἄρθρου 37 τοῦ παρόντος νόμου πιστοποιήσεων ἢ ἀντιγράφων περιορίζεται εἰς τὸ τέταρτον.

10.—Προσωρινὴ τιμὴ μονάδος.—Ὁ προσωρινὸς προσδιορισμὸς τῆς ἀποζημιώσεως, λόγῳ τοῦ ἐπείγοντος τῆς συντελέσεως τῆς ἀναγκ. ἀπαλλοτριώσεως, γίνεται ὑπὸ τοῦ προέδρου πρωτοδικῶν τῆς τοποθεσίας τοῦ ὑπὸ ἐκτίμησιν ἀκινήτου κατὰ τὴν διαδικασίαν τῶν ἄρθρων 634 καὶ ἐπομ. Πολ. Δίκον. ἀπαγορευομένης τῆς εἰς τὸ δικαστήριον παραπομπῆς, τῇ ἐπισπεύσει παντὸς ἐνδιαφερομένου καὶ μετὰ προηγουμένην ὑποχρεωτικὴν κλήτευσιν τῶν ἐγγεγραμμένων ἐνυποθήκων ἢ κατασχόντων ἢ προσημιούχων δανειστῶν ἢ τρίτων διεκδικητῶν καὶ παντὸς ἄλλου κατὰ τὴν ἐννοίαν τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ παρόντος νόμου ἐνδιαφερομένου, εἰς οὗς κοινοποιεῖται ἀντίγραφον τῆς σχετικῆς αἰτήσεως μετὰ τῆς ὀριζούσης τὴν δικάσιμον πράξεως τοῦ προέδρου. Ἐπὶ ποινῇ ἀπαραδέκτου τῆς συζητήσεως δέον νὰ σημειῶται ἐν τῇ αἰτήσει ἢ νὰ δηλωθῇ κατὰ τὴν ἐνώπιον τοῦ προέδρου συζήτησιν, ἐγγραφομένη ἐν τοῖς πρακτικοῖς, ἢ κατοικία καὶ ἢ διεύθυνσις (ὁδὸς καὶ ἀριθμὸς) τῶν αἰτούντων τὸν προσωρινὸν προσδιορισμὸν ἢ νὰ διορίζεται ἀντίκλητος ἐν τῇ ἔδρᾳ τοῦ δικαστηρίου μεθ' ὁμοίας δηλώσεως τῆς κατοικίας καὶ διευθύνσεώς του.—2. Ἄν ὁ διάδικος ἤθελεν ὑποχρεωθῆ, κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ προέδρου, εἰς παροχὴν ἀναλόγου χρημ. ἐγγυήσεως, διὰ τὴν περιπτώσιν ἐνδεχομένης μειώσεως τῆς προσωρινῶς προσδιοριζομένης ἀξίας, ὁ πρὸς πληρωμὴν ὑπόχρεως δικαιοῦται εἰς παρακράτησιν τοῦ ποσοῦ τῆς ἐγγυήσεως ἐκ τῆς πληρωτέας ἢ καταθετέας ὑπ' αὐτοῦ ἀποζημιώσεως μέχρι προσδιορισμοῦ τῆς ὀριστικῆς τιμῆς.

11.—Προεκτίμησις ἐπιτροπῆς. — 1. Εἰς τὸν ἀρμόδιον προέδρου πρωτοδικῶν ὑποβάλλεται πλὴν τοῦ κτηματολογικοῦ σχεδιαγράμματος τῆς ἀπαλλοτριώσεως καὶ τοῦ κτηματολ. πίνακος καὶ ἐκθεσις τριμελοῦς ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ἐκ τοῦ νομομηχανικοῦ, τοῦ οἰκον. ἐφόρου καὶ τοῦ νομογεωπόνου τῆς περιφερείας τοῦ ἀπαλλοτριωτέου ἀκινήτου ἢ τῶν νομίμων ἀναπληρωτῶν ἢ ἀντιπροσώπων αὐτῶν, περιγράφουσα λεπτομερῶς τὴν κατάστασιν καὶ τὰς ἰδιαιτέρας συνθήκας τοῦ ἀπαλλοτριωτέου, ἐκτιμῶσα δὲ ἠτιολογημένως καὶ ἀναλυτικῶς τὴν ἀξίαν τούτου, συμφώνως πρὸς τοὺς ὀρισμοὺς τῶν ἄρθρων 7 § 1 καὶ 9 τοῦ παρόντος. Ἡ ἐκθεσις αὕτη συνιστῶσα ἀπλὴν γνωμοδότησιν, δὲν εἶναι μὲν ὑποχρεωτικὴ ὡς

1. Τὰ ἐντὸς « » ἐν τέλει τῆς πρ. 4 ὡς καὶ ἡ πρ. 5 προσετέθησαν δι' ἄρθρ. 4 καὶ 5 ἀ. ν. 2003 τοῦ 1939.

πρὸς τὸν πρόεδρον, ἀποτελεῖ ὁμως οὐσιῶδες στοιχεῖον πρὸς ἐξεύρεσιν τῆς ἀναζητουμένης ἀξίας.—2. Τῆς ἀνωτέρω ἐπιτροπῆς μετέχει ἐξαιρετικῶς ἀντὶ τοῦ νομομηχανικοῦ, προκειμένης μὲν ἀναγκ. ἀπαλλοτριώσεως δασικῆς ἐκτάσεως ὁ ἀρμοδίος δασάρχης, προκειμένου δὲ περὶ ἔργου διαστρατ. ἀνάγκας ὁ διευθυντῆς τοῦ Μηχανικοῦ τῆς περιφερείας, εἰς ἣν πρόκειται νὰ ἐκτελεσθῇ τὸ ἔργον, προκειμένου περὶ ἔργου διὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ Β. Ναυτικοῦ μηχανικὸς τῶν δημοσίων ἔργων Ὑπουργείου Ναυτικῶν ὀριζόμενος ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Ναυτικῶν, «προκειμένου περὶ ἀπαλλοτριώσεων διὰ τὰς ἀνάγκας τῆς Ἀεροπορίας μηχανικὸς τῆς ὑπηρεσίας ἀεροπορίας ὀριζόμενος ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργοῦ», προκειμένου περὶ ἀπαλλοτριώσεων πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν ἔργων κατασκευῆς τῶν ὑπονόμων Ἀθηνῶν, Πειραιῶς καὶ Περιχώρων ὁ προϊστάμενος τοῦ γραφείου ἐλέγχου κατασκευῆς τῶν ἀνωτέρω ἔργων καὶ προκειμένου τέλος, περὶ ἐκτελέσεως ὑδραυλ. ἔργων ὁ προϊστάμενος τῆς ἀντιστοίχου ὑπηρεσίας ἐλέγχου ἢ τοῦ Εἰδικοῦ Ὑδρο. Ταμείου Μακεδονίας ἢ οἱ νόμιμοι ἀναπληρωταὶ αὐτῶν.—3.² Ἐπὶ ἀναγκ. ἀπαλλοτριώσεων κηρυχθεισῶν εἴτε πρὸ εἴτε μετὰ τὴν ἔναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου πρὸς ἐκτέλεσιν ἔργων ὁδοποιίας ἢ δασ. ὁδοποιίας ἢ ὑδραυλικῶν ἢ οἰδηρ. ἔργων, ἢ κατὰ τὰς προηγ. παραγ. τοῦ παρόντος ἀρθροῦ Ἐπιτροπὴ εἶναι ἀρμοδία νὰ ἐνεργῇ κατ' ἐντολὴν τοῦ Ὑπ. Οἴκου, ἐξακριβωσιν ὑφισταμένον τυχὸν διαφορῶν μεταξὺ τῆς ἐν τῷ κτηματολογικῷ πίνακι τῆς ἀπαλλοτριώσεως ἐμφαινόμενης ὡς ἀπαλλοτριωθεῖσης ἐκτάσεως καὶ τῆς πράγματι ὑπὸ τῶν ἐκτελεσθέντων ἔργων καταληφθεῖσης τοιαύτης ἢ διαφορῶς ὡς πρὸς τὰ ἐπικείμενα ταύτης. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτη δύναται δι' ἡτιολογημένης ἀποφάσεως Ὑπ. Οἴκου, ἐκδιδόμενης μετὰ σύμφωνον πρότασιν τῆς Ἐπιτροπῆς, καὶ ἐπὶ τῇ βάσει τῆς σχετικῆς ἐκθέσεως αὐτῆς, νὰ ἐνεργηθῇ συμπλήρωσις ἢ διόρθωσις τοῦ κτηματολογικοῦ τῆς ἀπαλλοτριωθεῖσης ἐκτάσεως πίνακος, ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἀποζημιωτέαν ἔκτασιν ἢ τὰ ἐπικείμενα ταύτης.

12.—Αὐτοψία.—1. Ὁ πρόεδρος πρωτοδικῶν δικάζων ἐπὶ τῆς περὶ προσωρινῆς τιμῆς μονάδος αἰτήσεως ὀφείλει, ὅταν ἐκ τῆς ἐνώπιον αὐτοῦ συζητήσεως καταλείπωνται σοβαραὶ ἀμφιβολίαι ὡς πρὸς τὴν ἀξίαν, εἴτε ἐνεκὸν ἐλλείψεως ἰκανῶν ἀποδεικτικῶν ἐγγράφων περὶ ταύτης στοιχείων καὶ διαφορῶν τῶν μαρτύρων τῶν διαδίκων μερῶν, εἴτε ἐνεκὰ δυσχερείας ἐφαρμογῆς τῶν προσαγομένων συμβολαίων καὶ παραλληλισμοῦ τοῦ πλεονεκτικοῦ ἢ μειονεκτικοῦ τῶν ἐν αὐτοῖς ἐμφαινόμενων χώρων πρὸς τὸν ὑπὸ ἐκτίμησιν, νὰ διατάσῃ αὐτοψίαν τῆς ἐπιδίκου ἐκτάσεως μετ' ἐπιτοπίου ἐφαρμογῆς τίτλων ὑπὸ τοῦ ἐκπονήσαντος τὸ σχεδιάγραμμα τῆς ἀπαλλοτριώσεως μηχανικοῦ ἢ τοῦ νομίμου αὐτοῦ ἀναπληρωτοῦ.—2. Ἐνεκὰ τῶν ἀνωτέρω λόγων δέον εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς νὰ διατάσ-

1. Αἱ ἐντὸς « » λέξεις προσετέθησαν δι' ἄρθρ. 2 § 1 ν. δ. 1411 τῆς 9/13 Ἰουν. 1942 «περὶ τροποπ. κλπ. διατάξεων περὶ ἀναγκαστικῶν ἀπαλλοτριώσεων». Ἐκ τοῦ ν. δ. τούτου ἐκυρώθη τὸ ἄρθρ. 14 §§ 2 καὶ 3 διὰ Πρ. Ὑπ. Συμβ. 292/46.

2. Προσετέθη δι' ἄρθρ. 2 § 2 ν. δ. 1411 τοῦ 1942. Ὅρα προηγ. σημ.

σηται ἢ συζήτησις τῆς αἰτήσεως ἐπιτοπίως, ἐν συνδυασμῷ πρὸς αὐτοψίαν καὶ ἐφαρμογὴν, ὅταν διάδικον εἶναι τὸ Δημόσιον καὶ ζητεῖται τοῦτο ἐγγραφοῦς ὑπὸ τοῦ πληρεξουσίου αὐτοῦ.

13.—Ἀπαλλοτριώσεις κατεπίγουσαι.—Ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν διὰ τοῦ Διατ. ἀπαλλοτριώσεως ἤθελε κηρυχθῆ αὕτη κατεπίγουσα, δύναται ὁ ὑπὲρ οὗ αὕτη νὰ καταλάβῃ τὸ ὅλον ἢ μέρος τοῦ ἀπαλλοτριωθέντος, ἀφοῦ προηγουμένως καταθέσῃ εἰς τὸ Ταμεῖον Παρ. Δανείων τὴν ἀναλογούσαν εἰς τὴν καταληφθησομένην ἔκτασιν ἀποζημιώσιν, ἣν θέλει ὀρίσει ὁ πρόεδρος πρωτοδικῶν διὰ προσωρινῆς διατάξεώς του ἐκδιδομένης ἐντὸς προθεσμίας 10 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς τῆς αἰτήσεως, κατὰ τὴν διαδικασίαν τῶν ἄρθρ. 634 καὶ ἐπ. Πολ. Δικ., προσωρινῶς καὶ ἐκ τῶν ἐνότων, βάσει ἀπλοῦ διαγράμματος ὀριζογιογραφίας εἰκονίζοντος τὸ εἶδος καὶ τὴν ἔκτασιν τοῦ ἀπαλλοτριωθέντος χώρου καὶ ἄνευ κτηματολ. πίνακος ἢ ἐκθέσεως ἐκτιμ. ἐπιτροπῆς ἢ προσαγωγῆς τῶν κατὰ τὸ ἄρθρ. 8 τοῦ παρόντος νόμου πιστοποιήσεων. Ἡ τοιαύτη διάταξις παύει ἰσχύουσα, ἀφ' ἧς ἐκδοθῆ ἢ κατὰ τὸ ἄρθρον 10 ἀπόφασις τοῦ αὐτοῦ προέδρου ἢ ἀφ' ἧς καθορισθῆ ὀριστικῶς ὑπὸ τοῦ Πρωτοδικείου ἢ ἀποζημιώσις, ἐν περιπτώσει ἀπ' εὐθείας εἰς αὐτὸ προσφυγῆς.

15.—Παρεμβάσεις.—1. Κατὰ τὴν ἐνώπιον τοῦ προέδρου πρωτοδικῶν συζήτησιν περὶ τῆς προσωρινῆς τιμῆς μονάδος καὶ κατὰ τὴν ἐνώπιον τοῦ πρωτοδικείου περὶ τῆς ὀριστικῆς ἀποζημιώσεως, ἐπιτρέπεται παρέμβασις παντός ἐνδιαφερομένου ἄνευ κοινοποιήσεως δικογράφου παρεμβάσεως ἐν τῇ προδικασίᾳ. Εἶναι ὅμως ἀπαράδεκτος ἢ παρέμβασις, ἂν ὁ παρεμβαίνων δὲν σημειώσῃ εἰς τὸ περὶ ταύτης δικόγραφον ἢ εἰς τὰς προτάσεις του κατὰ δὲ τὴν προεδρικὴν διαδικασίαν δὲν δηλώσῃ προφορικῶς διὰ νὰ καταχωρισθῆ εἰς τὰ πρακτικά, τὴν κατοικίαν του καὶ τὴν διεύθυνσίν του (ὄδον καὶ ἀριθμὸν) ἢ δὲν διορίξῃ ἀντίκλητον κατὰ τὰ ἐν ἄρθρ. 10 § 1 τοῦ παρόντος νόμου ὀριζόμενα.—2. Ἡ διαδικασία τοῦ προσωρινοῦ καθορισμοῦ τῆς ἀποζημιώσεως ὑπὸ τοῦ προέδρου δύναται νὰ παραλειφθῆ εἰσαγομένης ἀπ' εὐθείας εἰς τὸ ἀρμόδιον Πρωτοδικεῖον τοῦ τόπου, ἐνθα κεῖται τὸ ὑπὸ ἐκτίμησιν ἀκίνητον, προσφυγῆς ἐπὶ τῷ τέλει ὀριστικοῦ ἀπ' εὐθείας προσδιορισμοῦ τῆς τιμῆς μονάδος. Ἄν ὅμως οἷοσδήποτε τῶν λοιπῶν ἐνδιαφερομένων, ἀποβλέπων εἰς τὴν ταχύτεραν συντέλεσιν τῆς ἀπαλλοτριώσεως, ἐπιθυμῆ τὸν προσωρινὸν προσδιορισμὸν καὶ ἀτήσῃται τοῦτον πρὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς ὀριστικῆς ἀποφάσεως τοῦ πρωτοδικείου, ἢ πρόοδος τῆς διαδικασίας τοῦ ὀριστικοῦ καθορισμοῦ, ἔστω καὶ ἀρξαμένη ἐπὶ τῇ αἰτήσῃ ἐτέρου ἐνδιαφερομένου, ἀναστέλλεται μέχρις ἐκδόσεως τῆς προεδρικῆς ἀποφάσεως τῆς προσδιοριζούσης τὴν προσωρινὴν τιμὴν μονάδος.

16¹.—Ὀριστικὴ ἀποζημιώσις.—1. Τῆς ἀποφάσεως τοῦ προέδρου πρωτοδικῶν οὐσης προσωρινῆς ἰσχύος, τὸ περὶ τῆς ὀριστικῆς ἀποζημιώσεως δικάζον δικαστήριον δικαιούται ἀνά πᾶν στάδιον τῆς ἐνώπιον αὐτοῦ

1. Ἡ § 1 εἶνε τὸ ἀρχικὸν ἄρθρ. 16, αἱ δὲ §§ 2, 3, 4 καὶ 5 εἶναι τὸ ἀρχικὸν ἄρθρ. 17. γενόμενα ἐν ἄρθρον ὑπὸ τὸν ἀριθμὸν 15 δι' ἄρθρ. 3 § 1 ν. δ. 1411 τοῦ 1942. Ἐπίσης τὰ ἀρχικά ἄρθρα 18 καὶ 19 ἔλαβον τὸν ἀριθμὸν 17 δι' ἄρθρ. 1 § 2 ν. δ. 1411.—Ἔρα καὶ σελ. 681 σημ. 1.

διαδικασίας νά τροποποιήσῃ ἢ συμπληρώσῃ τὴν προεδρικήν ἀπόφασιν ἢ καὶ διατάξῃ ἐγγύθιν.—2. Ἐντὸς μηνὸς τὸ βραδύτερον ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἀποφάσεως τοῦ προέδρου πρωτοδικῶν τῆς προσδιορίζουσας τὴν προσωρινὴν τιμὴν μονάδος δικαιούνται οἱ ἐνδιαφερόμενοι νά αἰτήσωνται διὰ προσφυγῆς τῶν τὸν ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου Πρωτοδικείου (τῆς περιφερείας τοῦ ὑπὸ ἐκτίμησιν ἀκινήτου) ὀριστικὸν προσδιορισμὸν τῆς ἀποζημιώσεως.—3. Ἡ ἀνωτέρω μηνιαία προθεσμία παρεκτείνεται λόγῳ ἀποστάσεως κατὰ τὸ ἄρθρ. 195 Πολ. Δικ. μόνον ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου.—4. Παρελθούσης ἀπράκτου τῆς μηνιαίας ταύτης προθεσμίας, ἢ ὑπὸ τοῦ προέδρου προσδιορισθεῖσα προσωρινὴ ἀποζημιώσις θεωρεῖται ὀριστικὴ ὡς πρὸς τὸν ἀμελήσαντα ἐνδιαφερόμενον. Πᾶσα ἐμπρόθεσμος ἐτέρου ἐνδιαφερομένου αἰτήσις ἐνώπιον τοῦ πρωτοδικείου περὶ ὀριστικοῦ προσδιορισμοῦ, ἀφορᾷ εἰς τὸ συμφέρον μόνου τούτου, πρὸς αὔξησιν ἢ μείωσιν, ὑπὲρ αὐτοῦ καὶ μόνου, τῆς προσωρινῆς ἀποζημιώσεως.—5. Ὡς πρὸς τὸ Δημοσίον, δὲν λογίζεται παρελθοῦσα ἄπρακτος ἡ ἄνω προθεσμία, οὐδὲ θεωρεῖται συνελπῶς ὡς πρὸς αὐτὸ ὀριστικὴ ἢ προσδιορισθεῖσα προσωρινὴ ἀποζημιώσις, ἂν τοῦτο ἐντὸς τῆς παρεκτεινομένης ὑπὲρ αὐτοῦ μηνιαίας προθεσμίας προέβῃ εἰς τὴν κατὰ τὸ ἄρθρ. 495 τῆς Πολ. Δικον. κατάθεσιν παρὰ τῷ γραμματεῖ τοῦ δικαστηρίου τοῦ δικογράφου τῆς ἐπιδιωκούσης τὸν ὀριστικὸν προσδιορισμὸν τιμῆς μονάδος αἰτήσεως ἢ προσφυγῆς του, μὴ προσαπαιτουμένης καὶ τῆς ἐπίδοσεως τούτου εἰς τοὺς κατὰ τὴν προεδρικήν διαδικασίαν ἀντιδικοὺς τοῦ εἰκαζομένου δικαιούχου ἐντὸς τῆς ἄνω προθεσμίας.

17¹.—Διάδικοι.—1. Ἡ ἐνώπιον τοῦ Πρωτοδικείου πρὸς ὀριστικὸν προσδιορισμὸν τῆς ἀποζημιώσεως αἰτήσις τοῦ ὑποχρέου πρὸς πληρωμὴν αὐτῆς διαδικασία διεξάγεται κατ' ἀντιδικίαν μετὰ τῶν κατὰ τὴν ἐνώπιον τοῦ προέδρου συζήτησιν παραστάντων διαδίκων ἢ καὶ παντὸς ἄλλου προβαλόντος ἑαυτὸν μεταγενεστέρως ὡς δικαιούχον.—2. Μεταγενεστέρα ἀλλαγὴ κατοικίας τῶν κατὰ τὰ ἄρθρα 10 καὶ 15 τοῦ παρόντος νόμου δηλωσάντων τοιαύτην δεὸν νά γνωστοποιῆται διὰ κοινοποιουμένης ἐξωδίκου εἰδοποιήσεως εἰς τοὺς ἀντιδικοὺς τῶν, ἄλλως πᾶσα πρὸς αὐτοὺς ἐπίδοσις δικογράφου ἐκ μέρους τῶν τελευταίων τούτων εἶναι ἔγκυρος γενομένη εἰς τὴν ἀρχικῶς δηλωθεῖσαν κατοικίαν καὶ διεύθυνσίν των.

18².—Διεξαγωγή ἀποδείξεων. Διευθύνων εἰσηγητής.—1. Διὰ τῆς προδικ. ἀποφάσεως τοῦ ἀρμοδίου δικαστηρίου τῆς διατασσούσης ἀποδείξεις πρὸς ὀριστικὸν προσδιορισμὸν τῆς τιμῆς μονάδος ὀρίζεται ὀνομαστικῶς ἐν τῶν μελῶν τοῦ δικάσαντος δικαστηρίου ὡς διευθύνων εἰσηγητής καὶ ἕτερον ἀναπληρωτῆς αὐτοῦ πρὸς ἐξέτασιν τῆς διεξαγωγῆς ὡς καὶ εἰσηγηταὶ εἰρηνοδίκαι πρὸς ἐξέτασιν τῶν ἐκτὸς τῆς ἑδρας τοῦ δικαστηρίου κατοικούντων ἢ διαμενόντων μαρτύρων.—2. Ἀντικατάστασις τοῦ οὕτω διορισθέντος εἰσηγητοῦ ἢ τοῦ ἀναπληρωτοῦ του, μελῶν τοῦ δικάσαντος δικαστηρίου γίνεται αἰτήσει οἰουδήποτε τῶν διαδίκων ἢ τοῦ εἰσηγητοῦ ἢ καὶ αὐτεπαγγέλτως ὑπὸ τοῦ προέδρου τοῦ ἐκδόντος τὴν ἀ-

1. Ὅρα σημ. 1 σελ. 682.

2. Τὸ ἄρθρ. 18 προσετέθη δι' ἄρθρ. 3 § 3 ν. δ. 1411 τοῦ 1942.

πόφασιν δικαστηρίου, μόνον εἰς περίπτωσιν προαγωγῆς ἢ μεταθέσεώς των ἐκ τοῦ δικαστηρίου ἢ ἀπουσίας ἢ ἀσθενείας αὐτῶν μελλουσῶν νὰ διαρκέσωσι πλέον τῶν 30 ἡμερῶν, ἢ καὶ εἰς περίπτωσιν ἐξαιρέσεώς των κατὰ τὰς διατάξεις ἀρθρ. 36 ἐπομ. Πολ. Δικον.—3. Ἡ διεξαγωγή τῶν ἀποδείξεων γίνεται κατὰ τὰς διατάξεις τῆς Πολ. Δικον., ἐφ' ὅσον δὲν τροποποιῦνται διὰ τοῦ παρόντος.—4. Παράτασις τῆς ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου ταχθεῖσης προθεσμίας διεξαγωγῆς τῶν ἀποδείξεων, δύναται νὰ δοθῆ ἢ εἴτε ὑπὸ τοῦ προέδρου πρωτοδικῶν, κατὰ τὰς διατάξεις ἀρθρ. 198 Πολ. Δικ., ἢ εἴτε ὑπὸ τοῦ διευθύνοντος τὴν ἀπόδειξιν εἰσηγητοῦ δι' αἰτήσεως ἐνώπιον αὐτοῦ ὑποβαλλομένης καὶ καταχωρουμένης εἰς εἰδικὸν ἐπὶ τούτου βιβλίον. Ἡ ὑποβολὴ αἰτήσεως περὶ παρατάσεως τῆς εἰς ὠρισμένον χρόνον ληγουσῆς προθεσμίας πρὸς τὸν πρόεδρον, ἀποκλείει τὴν ὑποβολὴν ὁμοίας, καὶ διὰ τὸν αὐτὸν χρόνον, αἰτήσεως καὶ πρὸς τὸν εἰσηγητὴν καὶ τὰνάπαλιν. Ἡ ὑπὸ τοῦ προέδρου ἢ τοῦ εἰσηγητοῦ διδομένη παράτασις τῆς προθεσμίας δύναται νὰ γίνῃ μόνον δις. Διὰ τὴν περαιτέρω παράτασιν τῆς προθεσμίας ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου ἐφαρμόζεται τὸ ἀρθρ. 198 Πολ. Δικ. Οἱ ἐκτὸς τῆς ἕδρας τοῦ δικαστηρίου διεξάγοντες τὰς ἀποδείξεις εἰσηγηταὶ ἀποστέλλουσι τὰς σχετικὰς ἐκθέσεις των ἐντὸς 5 ἡμερῶν πρὸς τὸν διευθύνοντα εἰσηγητὴν.—5. Ὁ διευθύνων εἰσηγητῆς, ἐὰν κρίνῃ, ὅτι πρὸς διαλευκάνειν τῆς ἀληθείας, ἐπὶ σκοπῷ προσδιορισμοῦ ἀκριβοδικαίας τιμῆς, παρίσταται ἀνάγκη ἐξετάσεως καὶ ἄλλων μαρτύρων, γνωστοποιηθέντων ἢ μὴ παρὰ τῶν διαδίκων μερῶν, δύναται διὰ πράξεώς του, παρατείνων ἐν ἀνάγκῃ τὴν προθεσμίαν αὐτεπαγγέλτως καὶ ἀσχέτως πρὸς τὴν κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον παράτασιν ταύτης, νὰ διατάξῃ τὴν ἐξέτασιν αὐτῶν ἐπὶ τοῦ θέματος τῆς ἀποφάσεως ἢ τὴν ἐπὶ ὠρισμένων εἰδικωτέρων ἐρωτημάτων συμπληρωματικὴν ἐξέτασιν τῶν ἡδῆ ἐξετασθέντων. Ἡ πρᾶξις αὕτη τοῦ διευθύνοντος εἰσηγητοῦ κοινοποιεῖται, ἐπιμελεία τούτου, πρὸς τοὺς μάρτυρας καὶ τοὺς διαδίκους, κλητευομένους πρὸς παράστασιν κατὰ τὴν δι' αὐτῆς ὀριζομένην ἡμέραν καὶ ὥραν διεξαγωγῆς. Ἐὰν κατὰ τὴν περίπτωσιν ταύτην οἱ ἐξεταστέοι μάρτυρες κατοικῶσιν ἢ διαμένωσιν ἐκτὸς τῆς ἕδρας τοῦ διευθύνοντος εἰσηγητοῦ, ἀποστέλλει οὗτος τὴν πρᾶξιν του πρὸς τὸν ἀρμόδιον εἰσηγητὴν εἰρηνοδίκην, ὅστις ὀρίζων ὁμοίως τὸν χρόνον τῆς διεξαγωγῆς, ἐπιμελεῖται τῶν αὐτῶν κοινοποιήσεων.—6. Αἱ, περὶ ὧν ἢ προηγ. παράγρ. πράξεις καὶ ἐπιδόσεις γίνονται ἐφ' ἄλλου χάρτου καὶ κατὰ τὰς περὶ ἐπιδόσεως τῶν ποινικῶν δικογράφων διατάξεις, ἢ δ' ἀντίστοιχος δαπάνη ὑπολογιζομένη διὰ τῆς ὀριστικῆς ἀποφάσεως, βαρύνει τὸν ἠττώμενον διάδικον.

19¹.—Πραγματογνωμοσύνη.—1. Διὰ τῆς προδικαστικῆς ἀποφάσεως διατάσσεται ὑποχρεωτικῶς πραγματογνωμοσύνη διενεργητέα ὑπὸ τριῶν ἢ δύο ἢ καὶ ἐνὸς μόνου πραγματογνώμονος, κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ δικαστηρίου, ἀναλόγως τῆς ἀξίας τοῦ ἀντικειμένου τῆς δίκης. Ἀπαραιτήτως ὁ μὸς πάντοτε, ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος, δέον ὁ πρῶτος τῶν πραγματογνομό-

1. Ὡς ἀντικατεστάθη, λαβὼν τὸν ἀριθμὸν 19, τὸ ἀρθρ. 20 δι' ἀρθρ.-4 ν. 2. 1411 τοῦ 1942.

νων να είναι αξιωματικὸς τοῦ μηχανικοῦ προκειμένου περὶ ἀπαλλοτριώσεως διὰ στρατ. ἀνάγκας ἢ μηχανικὸς τοῦ ἀρμοδίου ὑπουργείου προκειμένου περὶ ἀπαλλοτριώσεων διὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ Ναυτικοῦ ἢ τῆς Ἀεροπορίας. Εἰς τὰς λοιπὰς περιπτώσεις ὁ πρῶτος τῶν πραγματογνωμόνων δέον ἀπαραιτήτως καὶ ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος νὰ εἶναι ἐκ τῶν ἐν ἐνεργείᾳ τεχνικῶν ὑπαλλήλων τῶν δημοσφ. ἔργων ἢ τῶν ἀξ/τικῶν τοῦ μηχανικοῦ ἢ ἐκ τῶν ἐν ἐνεργείᾳ γεωργικῶν ἢ δασικῶν δημοσφ. ὑπαλλήλων τῆς περιφερείας προκειμένου περὶ ἀγροτικῶν ἢ δασικῶν ἐκτάσεων. Ὡς δευτέρος πραγματογνωμῶν διορίζεται ὑποχρεωτικῶς καὶ ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος, ὁ οἰκον. ἔφορος τῆς περιφερείας τοῦ ὑπὸ ἐκτίμησιν ἀκινήτου, ἢ ὁ νόμιμος ἀναπληρωτὴς του. Ἐν περιπτώσει διορισμοῦ ἐνὸς πραγματογνωμόνου, οὗτος δέον νὰ εἶναι ὁ κατὰ τὰς ἄνω διακρίσεις διοριστέος πρῶτος πραγματογνωμῶν. Ἡ πραγματογνωμοσύνη αὕτη ἀποτελεῖ οὐσιώδεις συμβουλευτικὸν στοιχείον κρίσεως ὡς πρὸς τὸ δικαστήριον.—2. Ἡ πραγματογνωμοσύνη ἐνεργεῖται ὑποχρεωτικῶς ἐν συνδυασμῷ μὲ αὐτοψίαν τοῦ διευθύνοντος εἰσηγητοῦ εἰς ὀριζομένην διὰ πράξεώς του ἡμέραν καὶ ὥραν, καθ' ἣν, μετὰ τὴν ἐνώπιον τοῦ διευθύνοντος εἰσηγητοῦ ὄρκοδοσίαν τῶν πραγματογνωμόνων, ἐπιδεικνύονται αὐτοῖς τὰ ὑπὸ ἐκτίμησιν ἀκίνητα καὶ παραδίδονται ὑπὸ τῶν διαδίκων μερῶν ἢ τοῦ διευθύνοντος εἰσηγητοῦ τὰ πρὸς διεξαγωγὴν τῆς πραγματογνωμοσύνης ἀναγκαῖα ἔγγραφα μετὰ παντὸς ὑπάρχοντος ἀποδεικτικοῦ τῆς ἀμφισβητουμένης ἀξίας συμβολαίου ἢ ἄλλου οἰουδήποτε συγκριτικοῦ στοιχείου, πάντων τούτων ἀναφερομένων ἐν τῇ συντασσομένῃ ἐκθέσει. Προκειμένου περὶ ἐκτιμήσεως ἀκινήτων οὐχὶ σημαντικῆς ἀξίας, δύναται, ἐφ' ὅσον συμφωνοῦσιν οἱ διάδικοι, δι' ἐγγράφου δηλώσεως τῶν πρὸς τὸν διευθύνοντα εἰσηγητὴν ὑποβαλλομένης, νὰ μὴ ἐνεργηθῇ ἢ ὡς ἄνω αὐτοψία τούτου, ὁπότε κατὰ τὴν ὀρισθεῖσαν ὑπὸ τοῦ διευθύνοντος εἰσηγητοῦ ἡμέραν καὶ ὥραν δίδουσιν οἱ πραγματογνωμόνες τὸν νενομισμένον ὄρκον καὶ παραδίδονται αὐτοῖς τὰ ὡς ἄνω ἔγγραφα.—3. Οἱ πραγματογνωμόνες ὀφείλουσιν, ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος τῆς ἐκθέσεως αὐτῶν, νὰ ἀναφέρωσιν ἐν αὐτῇ ἅπαντα τὰ στοιχεῖα, ἐφ' ὧν στηρίζουσι τὴν περὶ τῆς ἀξίας κρίσιν των καὶ νὰ παραλληλίσωσι τὰς ἐκ τῶν ὑπαρχόντων συμβολαίων ἢ ἄλλων συγκριτικῶν στοιχείων ἐξαγομένας τιμὰς πρὸς τὸ ὑπὸ ἐκτίμησιν, ὑποδεικνύοντες καὶ συγκρίνοντες τὴν ἀκριβῆ θέσιν καὶ τὰς λοιπὰς ἐν γένει συνθήκας τοῦ ἐπιδίκου καὶ ἐκείνων, ἐπίσης δὲ νὰ ἀποφαίνωνται ἰδιαιτέρως καὶ ἠτιολογημένως ἐφ' ἐνὸς ἐκάστου τῶν παραδοθέντων αὐτοῖς ὑπὸ τῶν διαδίκων πρὸς ἐκτίμησιν συγκριτικῶν ἀξίας ἐγγράφων καὶ νὰ συντάσσουν, κατὰ τὸ ἐφικτόν, πρόχειρον σχεδιάγραμμα ἐπιτοπίου ἐφαρμογῆς τῶν συγκριτικῶν συμβολαίων.—4. Ἡ ἐκθεση τῶν πραγματογνωμόνων ὑποβάλλεται εἰς τὸν διευθύνοντα εἰσηγητὴν ἐντὸς μηνιαίας ἀπὸ τῆς κατὰ τὴν παρ. 2 ὄρκοδοσίας των προθεσμίας, δυναμένης νὰ παραταθῇ ὑπὸ τοῦ διευθύνοντος εἰσηγητοῦ ἐπὶ ἓνα εἰσέτι τὸ πολὺ μῆνα εἴτε αὐτεπαγγέλτως εἴτε αἰτήσει τῶν διαδίκων ἢ τινὸς μόνον τούτων, ὑποβαλλομένη κατὰ τὰ ἐν παρ. 3 τοῦ προηγ. ἀρθρου 18 ὀριζόμενα.—5. Τοὺς πραγματογνωμόνας ἀντικαθιστᾷ συντρεχούσης πρὸς τοῦτο οἰασθήποτε τῶν νομίμων περιπτώσεων, ὁ εἰ-

σηγητής διὰ πρᾶξιν αὐτοῦ.—6. Ἡ ἐκτέλεσις τῆς πραγματογνωμοσύνης εἶναι ὑποχρεωτικὴ ὡς πρὸς τοὺς ἐκ τῶν πραγματογνωμόνων δημοσίους ὑπαλλήλους, διωκομένους ἄλλως καὶ πειθαρχικῶς, ἀσχέτως τῆς ἀστικῆς κατὰ νόμον εὐθύνης των. Ὁ τρίτος πραγματογνώμων, ἂν δὲν κέκτηται τὴν ιδιότητα τοῦ δημοσίου ὑπαλλήλου, δύναται μὲν νὰ ἀποποιηθῇ τὸν διορισμόν, ἐὰν δ' ὅμως ἀπεδέξατο τὴν ἐντολήν, ὀφείλει νὰ ἐκτελέσῃ ταύτην ἐγκαιρῶς, εὐθυνόμενος ἄλλως εἰς ἀποζημίωσιν καὶ ἀπότισιν τῶν ἐξόδων κατὰ τοὺς κοινούς κανόνας.

20¹.—Πόρισμα διευθύνοντος εἰσηγητοῦ.—1. Μετὰ τὸ πέρας τῆς διεξαγωγῆς τῶν ἀποδείξεων ὁ διευθύνων εἰσηγητὴς συνάπτει ἐκθεσιν καὶ πλήρως ἠτιολογημένον πόρισμα περὶ τοῦ ἀποτελέσματος τῆς διεξαχθείσης ἀποδείξεως, ἧτις μετὰ τῶν εἰσηγητικῶν ἐκθέσεων κατατίθεται εἰς τὸν γραμματεῖα ἐντὸς μηνός, ἀφ' ἧς περιήλθεν εἰς τὸν εἰσηγητὴν ἢ τελευταία εἰσηγητικὴ ἐκθεσις καὶ κατετέθη ἢ ἐκθεσις πραγματογνωμοσύνης.—2. Κατ' τὴν μετ' ἀπόδειξιν ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου συζήτησιν τῆς ὑποθέσεως μετέχει ὑποχρεωτικῶς τῆς συνθέσεως αὐτοῦ καὶ ὁ διευθύνων τὴν ἀπόδειξιν εἰσηγητῆς, ἐφ' ὅσον οὗτος εἶναι παρὼν ἐν τῷ δικαστηρίῳ ἢ δὲν ἐξαιρεῖται κατὰ τὸ ἄρθρ. 36 καὶ ἐπὶ μ. Πολ. Δικ. Ἐὰν κατὰ τὴν διεξαγωγήν τῶν ἀποδείξεων, ἔλαβον μέρος ὡς εἰσηγηταὶ πλείονες τοῦ ἐνὸς δικασταί, εἰς τὴν κατὰ τὰ ἄνω σύνθεσιν τοῦ δικαστηρίου μετέχει ὑποχρεωτικῶς ὁ κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ προέδρου διεξαγαγὼν τὰς μείζονας δικαστ. πράξεις.

21.—Περιορισμὸς δικαιοδοσίας.—Ἐν τῇ διαδικασίᾳ τοῦ καθορισμοῦ τῆς ἔνεκα κηρυχθείσης ἀναγκ. ἀπαλλοτριώσεως ὀφειλομένης ἀποζημιώσεως, ἢ δικαιοδοσία τοῦ τε προέδρου καὶ τῶν δικαστηρίων περιορίζεται εἰς μόνον τὸν προσδιορισμὸν τιμῆς μονάδος, ἄνευ ἀναγνωρίσεως δικαιοῦχων οὐδὲ καταψηφίσεως ὑποχρέου, ἐτι δ' ἄνευ τόκων. Πᾶσα ἀντίθετος διάταξις ἐν τοιαύτῃ ἀποφάσει θεωρεῖται καθ' ὑπέρβασιν τεθεισα καὶ εἶναι ἀνίσχυρος, ἐπιφυλασσομένης τῆς ἐν τακτικῇ διαδικασίᾳ ἐπιλύσεως τῶν ζητημάτων ταύτων, ἂν προκύψωσι δισταγμοὶ κατὰ τὴν καταβολήν.

22.—Ἐνδικο μέσα.—1. Κατὰ τῶν ἀποφάσεων τοῦ Πρωτοδικείου, τῶν προσδιοριζουσῶν ὀριστικὴν τιμὴν μονάδος ἀποζημιώσεως, ἐπιτρέπονται πάντα τὰ ἐνδικο μέσα πλὴν τῆς ἀνακοπῆς, συγχωρουμένης μόνον εἰς περίπτωσιν μὴ κλητεύσεως τοῦ μὴ παραστάντος διαδίκου. Ἀπαγορεύεται ἐπίσης ἔφεσις κατὰ μὴ ὀριστικῆς ἀποφάσεως.—2². Ἡ ὑπὸ τοῦ Ἐφετείου τυχὸν διατασσομένη συμπληρ. ἀπόδειξις διεξάγεται καὶ ἡ ὑπόθεσις συζητεῖται μετὰ τὴν διεξαγωγήν κατὰ τὰ ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου ὀριζόμενα διὰ τὴν ἐνώπιον τῶν Πρωτοδικῶν διαδικασίαν.

26³.—Προκαταβολή.—1. Ἐν περιπτώσει ἀσκήσεως προσφυγῆς ὑπὸ τοῦ πρὸς ἀποζημίωσιν ὑποχρέου κατὰ τῆς ὀριστάσεως τὴν πρόσωρινὴν μονάδα ἀποφάσεως, ἅμα δὲ καὶ καταθέσεως τοῦ τιμήματος εἰς τὸ Τα-

1. Προσετέθη δι' ἄρθρ. 5 ν. δ. 1411 τοῦ 1942.—Ἔρρ. σελ. 681 σημ. 1.

2. Προσετέθη δι' ἄρθρ. 6 ν. δ. 1411 τοῦ 1942.

3. Ὁς ἐτροπ. δι' ἄρθρ. 8 ν. δ. 1411 τοῦ 1942.

μειον Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων καὶ ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν ὅτι ἔ/ει προηγουμένως ἐκδοθῆ ἢ κατὰ τὴν διαδικασίαν τῶν ἀρθρ. 29 ἕως 33 τοῦ παρόντος νόμου ἀναγνωριστικὴ ἀπόφασις τοῦ προέδρου τῶν πρωτοδικῶν ἢ ἢ κατὰ τὴν παρ. 9 τοῦ ἀρθρ. 37 πράξις τῆς Ἐπιτροπῆς Ἐλέγχου τίτλων ἐξ ἀναγκ. ἀπαλλοτριώσεως δικαιοῦχων, ὁ ἐκδώσας τὴν ἀναγνωριστικὴν ἀπόφασιν πρόεδρος πρωτοδικῶν ἐν τῇ πρώτῃ ὡς ἄνω περιπτώσει ἢ ἢ ἐπιτροπὴ ἐλέγχου τίτλων ἐν τῇ δευτέρῃ, δύναται τῇ σι-τήσει οἰουδήποτε δικαιοῦχου, ἐὰν δὲν προβάλλῃ ἰδίαν κυριότητα τὸ Δημόσιον, ἐξετάζων τοὺς τίτλους καὶ τὰ τυχόν ἐπὶ τοῦ κτήματος βάρη, νὰ διατάξῃ τὴν ὑπὸ τούτου ἀπόληψιν μέχρι τοῦ ἡμίσεως τοῦ ἀνήκοντος· αὐτῷ μέρους τῆς κατατεθείσης ἀποζημιώσεως, ὃν δὲ ἐξεδόθη ἤδη καὶ ἀπόφασις τοῦ Πρωτοδικείου, μὴ εἰσέτι τελεσιδικος, καθορίζουσα ὀριστικὴν τιμὴν μονάδος, τὸ ὡς ἄνω ὄριον ἀπολήψεως ὀρίζεται εἰς τὰ 3/4 τῆς βάσει ταύτης ὀφειλομένης ἀποζημιώσεως.—2. Ἡ διάταξις τοῦ ἀρθρ. 6 τοῦ ἀν. ν. 663 τοῦ 1937 διατηρεῖται ἐν ἰσχύϊ.

31¹.—Δικαστικὴ ἀναγνωρίσις.—1. Τὸ Ὑπ. Οἶκον. (Διεύθ. Ἀπαλλοτριώσεων) μετὰ σχετικὴν θεώρησιν τῶν ὑποβληθέντων ὑπὸ τοῦ μηχανικοῦ κτηματολ. πινάκων καὶ διαγραμμάτων, διαβιβάζει ταῦτα μεθ' ὅλων τῶν τίτλων καὶ ἐγγράφων, ὡς καὶ πίνακος τῶν τυχόν μέχρι τῆς ὑποβολῆς γενομένων πληρωμῶν, ἐντὸς προθεσμίας ἑνὸς τοῦ πολὺ μηνὸς ἀπὸ τῆς εἰς αὐτὸ περιελεύσεως τῶν ἐγγράφων τούτων, πρὸς τὴν Διεύθυνσιν Δημοσίων Κτημάτων Ὑπ. Οἶκον., ἣτις ὑποχρεοῦται ἐντὸς τριῶν τῶ βραδύτερον μηνῶν νὰ ἐρευνήσῃ καὶ νὰ ἀποφανθῆ ἂν τὸ Δημόσιον ἢ τὸ Ἐκκλησ. Ταμεῖον ἀξιοὶ δικαιώματα ἐπὶ τοῦ ἀπαλλοτριωθέντος.—Ἡ προθεσμία αὕτη ὀρίζεται ἐξαιρετικῶς ἐξάμηνος, προκειμένου περὶ ἀπαλλοτριώσεων ἀρμοδιότητος Ὑπ. Ἐθν. Προνοίας.—2. Ἄν τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἀνωτέρω ἐρεύνης ἢ ἀποφατικόν, ἢ Διεύθυνσις Δημοσίων Κτημάτων ὑποχρεοῦται ἐντὸς τῆς αὐτῆς ὡς ἄνω τριμήνου προθεσμίας νὰ διαβιβάσῃ πάντα τὰ σχετικὰ τῆς γενομένης κτηματογραφίσεως μετὰ τῶν τίτλων τῆς ἰδιοκτησίας πρὸς τὸν πρόεδρον τῶν πρωτοδικῶν τῆς περιφέρειας τοῦ ἀπαλλοτριωθέντος ἀκινήτου πρὸς ἐκδοσιν τῆς κατὰ τὸ ἀρθρὸν 33 τοῦ παρόντος νόμου ἀποφάσεως, ἄλλως δέον ἐντὸς τῆς αὐτῆς προθεσμίας νὰ εἰδοποιήσῃ περὶ τῶν ἀξιώσεων τῆς τὸν προβάλλοντα ἑαυτὸν δικαιούχον δι' ἐγγραφου τῆς κοινοποιουμένου διὰ δικαστικοῦ κλητῆρος εἰς τὴν κατοικίαν του, ἐφ' ὅσον ἐδηλώθῃ τοιαύτη, γνωστοποιούσα ἅμα αὐτῷ καὶ τὴν βάσιν ἐφ' ἧς ἐρεῖδει τὸ ἐπὶ τῆς ἀπαλλοτριωθείσης ἐκτασεως δικαίωμα τοῦ Δημοσίου ἢ τοῦ Ἐκκλησ. Ταμεῖου. Κατὰ τὴν τελευταίαν ταύτην περίπτωσιν ὁ ἀξίων ἑαυτὸν δικαιούχον δύναται νὰ ἐπιδιώξῃ τὴν ἀναγνώρισιν τῶν δικαιομάτων του κατὰ τὴν τακτικὴν διαδικασίαν.—3. Ἡ ἄρροκτος παρέλευσις τῆς κατὰ τὴν προηγ. παρ. προθεσμίας ἐπάγεται, ἐκτὸς τῶν συνεπειῶν τοῦ ἀρθροῦ 36 τοῦ παρόντος νόμου, καὶ τὴν ἀπώλειαν τοῦ δικαιομάτου τῆς Διευθύνσεως Δημοσίων Κτημάτων πρὸς ἀναστολὴν τῆς κατὰ τὸν παρόντα νόμον διαδικασίας

1. Ὡς ἀντικατεστ. δι' ἀρθρ. 11 ἀν. ν. 2003 τοῦ 1939, καὶ ὡς αἱ §§ 1 καὶ 5 ἐτροπ. δι' ἀρθρ. 11 ν. 2. 1411.—Ὅρα σελ. 681 σημ. 1.

δικαστ. ἀναγνώρισεως, ἐπιφυλασσομένων ὁμως ἀκεραίων πάντων ἐν γένει τῶν λοιπῶν δικαιωμάτων τοῦ Δημοσίου καὶ τοῦ Ἐκκλ. Ταμείου.—4. Ἐάν ἡ ἀξίωσις τῶν Δημοσίων Κτημάτων ἀναφέρηται εἰς τμήμα τῆς ἀπαλλοτριωθείσης ἑκτάσεως, ἀπεικονίζεται τοῦτο εἰς τὸ κτηματολ. διάγραμμα καὶ ἡ πρὸς ἀναγνώρισιν δικαιοδοσία τοῦ προέδρου περιορίζεται εἰς τὴν ὑπόλοιπον ἑκτασιν.—5. Προκειμένου περὶ ἀπαλλοτριώσεως ἀκινήτων μὴ ὑπαγομένων εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῆς Διευθ. Δημοσίων Κτημάτων Ὑπ. Οἰκον., πρὸς διενέργειαν τῆς κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον ἐρεῦνης καὶ ἔκδοσιν τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον τοῦτο καὶ 37 παρὰ γρ. 7 τοῦ παρόντος νόμου πιστοποιήσεων, ἐρωτᾶται ἐφ' ἐκάστης περιπτώσεως ὑπὸ τῆς Διευθ. Δημοσίων κτημάτων ἡ ἀρμοδία ἀναλόγως τοῦ εἴδους τοῦ ἀπαλλοτριωθέντος ἀκινήτου ὑπηρεσία, ὑποχρεουμένη εἰς ταχεῖαν ἐρευναν καὶ ἔγκαιρον ἀπάντησιν.

32.—Κλήτευσίς ἐνδιαφερομένων.—1. Ὁ πρόεδρος τῶν πρωτοδικῶν μετὰ τὴν λήψιν τῶν ὡς ἄνω δικαιολογητικῶν, διὰ πράξεώς του ἐκδιδομένης οἰκοθεν ἐντὸς μηνιαίας ἀπὸ τῆς λήψεως προθεσμίας, ὁρίζει τόπον καὶ χρόνον συζητήσεως τῆς ὑποθέσεως πρὸς ἔλεγχον τῶν τίτλων καὶ ἀναγνώρισιν τῶν ἰδιοκτητῶν καὶ τῶν τυχόν ὑφισταμένων ἐπὶ τοῦ ἀπαλλοτριωθέντος κτήματος ἐμπραγμάτων δικαιωμάτων. Ἀντίγραφον τῆς πράξεως, ἐχούσης λεπτομερῆ περιγραφὴν τῆς θέσεως καὶ τῶν ὀρίων τοῦ ἀπαλλοτριωθέντος, κοινοποιεῖται μετὰ κλήσεως πρὸς ἐμφάνισιν τῆ ἐπιμελεία τοῦ προέδρου εἰς τὸν ὑπόχρεον πρὸς πληρωμὴν τῆς ἀποζημιώσεως, ἐφ' ὅσον δὲν πρόκειται περὶ ἀπαλλοτριώσεως γενομένης ἐν ταῖς Νέαις Χώρας καὶ εἰς τὴν Ἑθν. Τράπεζαν ὡς διαχειριστοῖαν τῆς ἀνταλλαξίμου περιουσίας, ἔτι δὲ καὶ εἰς ἅπαντας τοὺς κατὰ τὰ ἐγγράφα φερομένους ὡς ἰδιοκτῆτας ἢ ἔχοντας ἐμπράγματα δικαιώματα 15 τοῦλάχιστον ἡμέρας, ὡς πρὸς δὲ τὸ Δημόσιον ἕνα μῆνα πρὸ τῆς ὀρισθείσης δικασίμου, καὶ δημοσιεύεται πρὸ 15 τοῦλάχιστον ἡμερῶν εἰς μίαν ἢ δύο ἡμερησίας ἐφημερίδας τῆς περιφερείας, ἐν ἣ καίτοι τὸ ἀπαλλοτριωθὲν ἀκίνητον καὶ ἐν ἐλλείψει τοιούτων εἰς ἐφημερίδα τῆς πρωτεύουσας τῆς οἰκείας Ἐπαρχίας ἢ τοῦ Νομοῦ, ἐφ' ὅσον ἐκδίδεται αὐτόθι τοιαύτη ἐφημερίς ἐν ἐλλείψει δὲ ἡμερησίας ἐφημερίδος εἰς ἑβδομαδιαίαν τοιαύτην, ἐπιμελεία τοῦ προέδρου πρωτοδικῶν καὶ δαπάνη τοῦ Δημοσίου.—2. Ἡ ὡς ἄνω δημοσίευσίς ἐπέχει θέσιν κλητεύσεως ὡς πρὸς πάντα ἀγνώστου διαμονῆς ἐνδιαφερόμενον ἢ μὴ νομίμως κληθευθέντα τοιοῦτον.

33.—Ἀπόφασίς Προέδρου.—1. Ὁ πρόεδρος τῶν πρωτοδικῶν, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἀνωτέρω στοιχείων, μετ' ἀκρόασις τῶν ἐμφανισθέντων, δυνάμενον νὰ ὑποβάλωσι καὶ νέα στοιχεῖα καὶ ἐγγράφους προτάσεις, ἐλέγχων καὶ τοὺς προσαχθέντας τίτλους ἰδιοκτησίας, πιστοποιητικὰ βιβλίων καὶ λοιπὰ δικαιολογητικὰ νομιμοποιήσεως, εἰάν δὲ κρίνῃ ἀναγκαῖον, ἐξετάζων καὶ τοὺς προταθέντας μάρτυρας, ἀπαφαίνεται ὀριστικῶς καὶ διὰ μιᾶς ἀποφάσεως ἐνιαίας ὡς πρὸς ἅπαντας τοὺς ἀξιούντας δικαιώματα κυριότητος ἢ ἄλλο ἐμπράγματον δικαίωμα ἐπὶ τῆς ἀπαλλοτριω-

1. Τὰ ἐντὸς < > β' καὶ γ' ἐδάφ. τῆς § 2 τοῦ ἄρθρ. 33 προσατέθησαν εἰς ἄρθρ. 11 § 3 ν. δ. 1411 τοῦ 1942.—Ὅρα σελ. 681 σημ. 1.

θείσης ἐκτάσεως περὶ τῆς κυριότητος ἐφ' ἑκάστου περιλαμβανομένου ἐν τῇ ἐκτάσει ταύτῃ κτήματος καὶ τῶν ὑφισταμένων τυχόν ἐπ' αὐτοῦ βαρῶν, ἀπαγορευομένης, ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος, τμηματικῶς, ὡς πρὸς μέρος μόνον τῶν εἰκαζομένων δικαιούχων, ἀναγνωρίσεως. Προκειμένου περὶ ἀπαλλοτριώσεως χώρου ἐντὸς σχεδίου πόλεως διαιρουμένου ἐν τῷ κτηματολογικῷ τῆς ἀπαλλοτριώσεως διαγράμματι δι' ἐγκεκριμένων ὁδῶν εἰς οἰκοδομικὰ τετράγωνα, ἕκαστον τοιοῦτον οἰκοδομικὸν τετράγωνον θεωρεῖται αὐτοτελὲς ἔκτασις, δι' ἣν δύναται νὰ ἐκδοθῇ ἰδίᾳ ἀναγνωριστικὴ ἀπόφασις τοῦ προέδρου πρωτοδικῶν. Ἡ ἀπόφασις ὅμως αὕτη δεόν νὰ ἦ ἐνιαία δι' ἅπαντας τοὺς ἐν τῷ οἰκοδ. τούτῳ τετραγώνῳ ἀξιοῦντας δικαιώματα. Καθ' ἣν περίπτωσιν ἐνιοὶ τῶν εἰκαζομένων δικαιούχων ἀπελείφθησαν, καίπερ προσκληθέντες, κατὰ τε τὴν διαδικασίαν τῆς κτηματογραφίσεως τῶν ἰδιοκτησιῶν καὶ τὴν πρώτην ἐνώπιον τοῦ προέδρου τῶν πρωταδικῶν συζητήσιν πρὸς ἀναγνώρισιν τῶν δικαιούχων, γίνεται εἰδικὴ μνεῖα περὶ τούτου ἐν τῇ ἐκδοθησομένῃ ὑπὸ τοῦ προέδρου τῶν πρωτοδικῶν ἀποφάσει, οἱ δὲ μὴ ἐμφανισθέντες δικαιούνται ἀναγνωρίσεως κατὰ τὴν τακτικὴν διαδικασίαν. Ἐμφανιζομένου ὅμως ἐνώπιον τοῦ προέδρου τῶν πρωτοδικῶν κατὰ τὴν πρώτην ἐνώπιον αὐτοῦ συζητήσιν τοῦ μὴ προσαγαγόντος τίτλους κατὰ τὴν κτηματογράφειν, ὁ πρόεδρος διατάσσει, ἐν περιπτώσει ἀμφιβολίας, τὴν ἐπιτόπιον ἐφαρμογὴν τῶν τίτλων τοῦ καθυστερήσαντος, δαπάναις τοῦ τελευταίου τούτου, εἰς βάρος τοῦ ὁποίου ἐπιβάλλονται καὶ τὰ ἔξοδα τῆς ἀναβολῆς τῆς συζητήσεως.—2. Διαδικασία, διεξαγομένη ἐφ' ἄπλου χάριτος, ἐφαρμόζεται ἢ τῶν ἀρθρῶν 634 καὶ ἐπ. Πολ. Δικ., τοῦ προέδρου μὴ δικαιουμένου νὰ παραβῆν τὴν ὑπόθεσιν εἰς τὸ δικαστήριον.—3. Τὸ Δημόσιον καὶ τὸ Ταμεῖον πέμψη τὴν ὑπόθεσιν εἰς τὸ δικαστήριον.—4. Αἱ περὶ ἐκδόσεως ἐνιαίας ἀναγνωριστικῆς ἀποφάσεως διατάξεις τῆς παραγρ. 1 τοῦ παρόντος ἀρθρου δὲν ἐφαρμόζονται, ὅταν προηγήθῃ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου δικαστικὴ ἀναγνώρισις ἐπὶ τμήματος τῆς ἀπαλλοτριώσεως ἐκτάσεως, ἢ κατεβλήθῃ ἢ ἀναλογούσα εἰς τοιοῦτον τμήμα ἀποζημίωσις, ὅποτε ἡ ἀνωτέρω διαγραφομένη διαδικασία ἀναγνωρίσεως περιορίζεται εἰς τὴν ὑπόλοιπον ἔκτασιν.—5. Μὴν ἢ ἀπόδειξις νομῆς ἐπὶ τοῦ ἀπαλλοτριωθέντος οὐδὲν δικαίωμα πρὸς ἀποζημίωσιν γεννᾷ.

35¹.—Ἐξαιρέσεις.—1. Ἐξαιρετικῶς αἱ διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 29—33 τοῦ παρόντος νόμου δὲν ἐφαρμόζονται : α') Ὅταν ἤδη πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου ἔχῃ προηγηθῆ (εἴτε βάσει τοῦ ἀν. ν. 932/1937 εἴτε εἰς ἐκτέλεσιν ἐτέρων συναφῶν περὶ τοπογραφικῆς ἀποτυπώσεως τῶν ἀπαλλοτριωθεισῶν κτημάτων διατάξεων) κτηματογράφησις τῶν ἀπαλλο-

1. Ὁς ἀντεκατεστ. δι' ἀρθρ. 12 ν. δ. 1411 τοῦ 1942.

τριωθεισῶν ἰδιοκτησιῶν, γενομένη μετὰ τὴν κήρυξιν τῆς ἀπαλλοτριώσεως καὶ πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ἐξακριβώσεως τῶν πραγματικῶν ἰδιοκτητῶν συνοδεύηται δὲ ἡ σχετικὴ ἐργασία ὑπὸ ἐκθέσεως τοῦ ἐνεργήσαντος τὴν κτηματογράφειαν. β') Ἐπὶ ἀπαλλοτριώσεων κηρυχθεισῶν ἤδη ἢ κηρυσσομένων πρὸς ἐκτέλεσιν ἔργων ὁδοποιίας ἢ δασικῆς ὁδοποιίας ἢ ὑδραυλικῶν ἢ σιδηροδρ. ἔργων ἢ πρὸς ἐφαρμογὴν ἐγκεκριμένου σχεδίου πόλεως καὶ ἐφ' ὅσον διὰ τὰς ἀπαλλοτριώσεις ταύτας ἔχει καταρτισθῆ κτηματολ. πίναξ καὶ κτηματολ. διάγραμμα, περιέχον ἀποτύπωσιν εἰκαζομένων ἰδιοκτησιῶν, ὡς καὶ ἐπὶ πάσης ἄλλης περιπτώσεως καθ' ἣν ἢ κηρύξασα ἢ κηρύττουσα τὴν ἀπαλλοτριώσιν πολιτειακὴ πρᾶξις ἐστηρίχθη εἰς διάγραμμα περιέχον ἀποτύπωσιν εἰκαζομένων ἰδιοκτησιῶν μετὰ ἐμβαδομετρήσεως καὶ συνοδευόμενον ὑπὸ κτηματ. πίνακος τῶν φερομένων ὡς ἰδιοκτητῶν. γ') Ὅταν τὸ Δημόσιον ἢ τὸ Ἐκκλ. Ταμεῖον διεκδικῆ ὡς ἴδιον τὸ ἀπαλλοτριωθὲν κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 31, παρ. 2 τοῦ παρόντος νόμου διατεταγμένα, ὡς καὶ ὅταν προβάλλεται τοιαύτη πρὸς διεκδίκησιν ἀξίωσις ὑπὸ τοῦ Ταμεῖου Ἐθν. Στόλου καὶ ὡς πρὸς τὸ διεκδικούμενον ὑπ' αὐτοῦ τμήμα. δ') Ὡς πρὸς τοὺς προβάλλοντας δικαιώματα ἐπὶ ἰδιοκτησιῶν, δι' ἃς ἐπληρώθησαν τυχὸν μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου ἕτεροι ἐφανισθέντες καὶ κριθέντες ὡς δικαιούχοι. ε') Ὡς πρὸς τοὺς τελεσιδίκως ἀγνωρισθέντας μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος ἰδιοκτητῆς τοῦ ἀπαλλοτριωθέντος. στ') Ὡς πρὸς τοὺς δικαιούχους ποσοῦ μέχρι 50.000 δι' οὓς ἔχει ἐφαρμογὴν τὸ ἄρθρον 37 τοῦ παρόντος νόμου.—2, Ἡ ὑπαρξίς τῶν ἐν ταῖς περιπτώσεσι α' καὶ β' τῆς προηγ. παρ. ἀναγραφομένων στοιχείων διαπιστοῦται κατὰ τὴν ἐλευθέρον πάντοτε κρίσιν τοῦ Ὑπ. Οἰκονομικῶν δι' ἀποφάσεως τούτου ἐκδιδομένης ἐντὸς τῆς κατὰ τὴν παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 29 διμήνου προθεσμίας ἢ καὶ πρὸ τῆς ἐνάρξεως ταύτης...

38.—1. Ἐκτασις ἰσχύος νόμου.—1. Πλὴν ρητῆς ἀντιθέτου ἐν τῷ παρόντι νόμῳ ἐξαιρέσεως, αἱ διατάξεις τούτου ἐφαρμόζονται ἐπὶ πασῶν ἐν γένει τῶν πρὸς δημοσίαν ὠφέλειαν ἀναγκαστικῶν ἀπαλλοτριώσεων, ἀδιαφόρως ἂν ἢ ἀπαλλοτριώσεις ἐγένετο ὑπὲρ τοῦ δημοσίου, Δήμου ἢ Κοινότητος ἢ οἰουδήποτε ἄλλου νομικοῦ ἢ φυσικοῦ προσώπου. Διατηροῦνται ὅμως ἐν ἰσχύϊ αἱ προϋφιστάμεναι διατάξεις ὡς πρὸς τὸν τρόπον τῆς κηρύξεως τῶν ἀναγκαστικῶν ἀπαλλοτριώσεων ὑπὲρ Δήμου ἢ Κοινότητος.

41.—3. Ὅπου τῶν διατηρουμένων ἐν ἰσχύϊ εἰδικῶν νόμων γίνεται παραπομπὴ εἰς τὰς διατάξεις τοῦ ν. ΑΧΜΒ' ἢ ΓΘΝΑ' ἢ τῶν συμπληρωματικῶν καὶ τροποποιητικῶν μεταγενεστέρων τούτων νόμων, ἢ παραπομπὴ αὐτῆ νοεῖται ἐφεξῆς γενομένη εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος.

46.—3. Ἀπαγορεύεται ἢ ἄνευ ἐγγράφου εἰδικῆς ἀδείας τῆς ἀρμόδιας στρατιωτικῆς ἢ ναυτικῆς ἀρχῆς ἐνέργεια αὐτοψίας ἐπὶ τῶν ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς κατὰ τὸν ἀναγκ. νόμον 376 (1936) «ἀπηγορευμένης ζώνης» κειμένων ἀκινήτων πρὸς ἐξακριβώσιν τῆς ἀποζημιωτέας ἀξίας αὐτῶν, τῆς διαδικασίας ἐκτιμήσεως χωρούσης κατὰ τὴν περίπτωσιν ταύτην ἐντὸς τῶν νομίμων προθεσμιῶν καὶ ἄνευ τοῦ ἀποδεικτικοῦ τούτου μέσου.

Ἐναγκ. νόμος 1988 τῆς 27 Σεπτ. 1939

«περὶ Μετοχ. Ταμείου Β. Ἀεροπορίας».

2.—17. Τὸ Ταμεῖον ἐκπροσωπεῖται καθ' ὅλας αὐτοῦ τὰς σχέσεις πρὸς τὰ φυσικά ἢ νομικά πρόσωπα, ἐνώπιον πάσης Ἀρχῆς καὶ πάντων τῶν δικαστηρίων ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ταμείου. Ἀποφάσει τοῦ Δ. Σ. ἢ ἐκπροσώπησις τοῦ Ταμείου δι' ὠρισμένας πράξεις, ὡς καὶ ἀναλήψεις ὑποχρεώσεων διὰ συμφωνιῶν ἢ συμβάσεων, δύναται ν' ἀνατίθεται εἰς τὸν Πρόεδρον ἢ Ἀντιπρόεδρον ἢ ἐντεταλμένον μέλος τοῦ Δ. Σ. μετὰ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ταμείου.—Οὐδεμία ὑποχρέωσις ἐναντι τρίτου δύναται νὰ εἶναι ὑποχρεωτικὴ διὰ τὸ Ταμεῖον, οὐδ' ἐκτελεῖται, ἐὰν δὲν στηρίζεται ἐπὶ ἀποφάσεως τοῦ Δ. Σ., ὡς καὶ ἐγκρίσεως τοῦ Υ. Α. ὡσάκις ἀπαιτεῖται τοιαύτη.—Ἡ ἐνώπιον δικαστηρίων ἐκπροσώπησις καὶ ὑπεράσπισις τῶν συμφερόντων τοῦ Ταμείου διεξάγεται ὑπὸ τοῦ νομικοῦ συμβούλου Υ. Α. εἰς ὃν ἡ ἐντολὴ καὶ πληρεξουσιότης δίδεται δι' ἀπλῆς ἀποφάσεως τοῦ Δ. Σ.

17.—Ἀπαγορεύεται ἡ κατάσχεσις καὶ ἐν γένει ἡ ἐκχώρησις ὡς καὶ δωρεὰ ἐν ζωῇ ἢ αἰτία θανάτου, τῶν παροχῶν τοῦ Ταμείου ἤτοι μερισμάτων, προικοδοτήσεων, βοηθημάτων χηρευουσῶν οἰκογενειῶν, ἐκτάκτων ἐπιδομάτων, ἐφ' ἅπαξ βοηθημάτων ἐξερχομένων καὶ ἐπιστροφῶν κρατήσεων, πᾶσα δὲ τοιαύτη πράξις εἶναι αὐτοδικαίως ἄκυρος.—2. Κατ' ἐτήσεων, πᾶσα δὲ τοιαύτη πράξις εἶναι αὐτοδικαίως ἄκυρος.—2. Κατ' ἐτήσεων ἐπιτρέπεται : Α') Ἡ κατάσχεσις τῶν μερισμάτων : α') Μέχρι τοῦ 1/4 αὐτῶν λόγῳ διατροφῆς ἀνιόντων, κατιόντων καὶ συζύγου, κατόπιν ἀδείας τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν, ἀποφαινομένου κατόπιν κλήσεως τοῦ ὑποχρέου εἰς διατροφήν ἢ λόγῳ χρεῶν ἐκ πάσης αἰτίας πρὸς τὸ Δημόσιον.—β') Μέχρι τοῦ 1/4 λόγῳ χρεῶν πρὸς Ὄργανισμοὺς δημοσίου δικαίου ἐκ δανειῶν συναφθέντων ἄνευ παροχῆς ἐμπραγματοῦ ἀσφαλείας ἢ ἐκ παρεχομένων πιστώσεων κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀν. ν. 1453/1938. Β') Ἡ ἐκχώρησις τῶν μερισμάτων εἰς τὸ ἀκέραιον διὰ τὴν σύναψιν ὑπὸ τῶν μετόχων καὶ μερισματούχων τοῦ Ταμείου οἰκοδομικῶν δανειῶν κατὰ τὰς σχετικὰς περὶ τούτων εἰδικὰς διατάξεις καὶ τὰς τοιαύτας τοῦ παρόντος. Γ') Ἡ κατάσχεσις τῶν ἐφ' ἅπαξ βοηθημάτων ἐξερχομένων ἢ τῶν ἐπιστροφῶν κρατήσεων μέχρι τοῦ συνόλου τούτων, διὰ χρεῖα καὶ ὀφειλὰς πάσης φύσεως πρὸς τὸ Δημόσιον ἢ πρὸς τὸ Μ.Τ.Β.Α. καὶ τοὺς λοιποὺς Ἀσφαλ. Ὄργανισμοὺς στρατιωτικῶν ἐν γένει, τοῦ Δημοσίου προτιμωμένου καὶ ἐπομένου τοῦ Μ.Τ.Β.Ν. κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν ἀνεξαρτήτως χρόνου κοινοποιήσεως καὶ κατασκέσεως.—3) Ἐπὶ συρροῆς κατασκέσεων, περὶ ὧν τὸ ἐδάφ. Α' τῆς παρ. 2, τὸ σύνολον αὐτῶν κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὰ 2/5 τοῦ μερισματος, προτιμωμένης τῆς ἐνεκα διατροφῆς τῶν κατὰ νόμον δικαιουμένων, ἀνεξαρτήτως χρόνου κοινοποιήσεως τῆς κατασκέσεως ἢ ἀναγγελίας εἰς τὸ Ταμεῖον.—4) Τὰ κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἐπιτρεπόμενα ὄρια ἐκχώρησεων, κατασκέσεων καὶ παρακρατήσεων ὑπολογίζονται ἐπὶ τοῦ ἀκαθαρίστου ποσοῦ τῶν παροχῶν.—5) Ἡ εἰς χεῖρας τοῦ Ταμείου, ὡς τρίτου κατάσχεσις εἶναι ἄκυρος, γενομένη ἄνευ ἀδείας τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν, ἐκτὸς ἂν στηρίζεται ἐπὶ δημοσίου ἐγγράφου. Ἐλλείψει τοιαύτης ἀδείας τὸ Τα-

μειον αποδίδει ανευθύνως τὰ κατασχεθέντα.—7) Ἡ περιουσία τοῦ Ταμείου δὲν ὑπόκειται εἰς κατάσχεσιν ἢ ἐκχώρησιν οὐδὲ δύναται νὰ ληφθῆ κατ' αὐτῆς συντηρητικόν τι μέτρον ἢ ἐκδοθῆ κατ' αὐτῆς ἀπόφασιν δικαστηρίου προσωρινῶς ἐκτελεστή.

20.—1) Τὸ Ταμεῖον ἐξομοιούμενον πρὸς δημοσίαν ὑπηρεσίαν, ἀπολαμβάνει ταχυδρομικῆς καὶ φορολ. ἀτελείας ὡς καὶ τοιαύτης εἰσαγωγικῶν κλπ. τελῶν διὰ τὰ εἰσαγόμενα πρὸς ἀποκλεστικὴν χρῆσιν αὐτοῦ πάσης φύσεως εἶδη καὶ ὑλικά καὶ γενικῶς πάσης παρεχομένης εἰς τὰς δημοσίας ὑπηρεσίας ἀτελείας.—2) Αἱ ἀπαιτήσεις τοῦ Ταμείου κατὰ τρίτων ὀφειλετῶν αὐτοῦ εἶναι προνομιακαὶ καὶ ἐξοφλοῦνται κατὰ προτίμησιν, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος καὶ τὰς περὶ εἰσπράξεων δημοσίων ἐσόδων, τὰ δὲ κατὰ τῆς περιουσίας αὐτοῦ ἀδικήματα δικάζονται ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων Ποινικῶν Δικαστηρίων.—3) Οὐδέποτε διατάσσεται προσωρινῆ ἐκτέλεσις κατὰ τοῦ Ταμείου ἐπὶ πάσης δὲ τελεσιδικίου δικαστικῆς ἀποφάσεως κατ' αὐτοῦ ἔχει ἀνασταλτικὴν ἰσχὺν ἢ ὑπὸ τοῦτου ἀσκηθεῖσα αἰτήσις ἀναιρέσεως ὡς καὶ ἡ πρὸς ἀσκήσιν ταύτης προθεσμία. Ὡς πρὸς τὴν ἐπὶ δικαστηρίων παράστασιν τοῦ Ταμείου ὡς διαδίκου ὑπ' οἵανδήποτε ιδιότητα δὲν ἀπαιτεῖται ἡ τήρησις τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 75 Πολ. Δικονομίας ὡς συνεπληρώθη ὀριζομένων.—4) Οἱ εἰς τὸ Ταμεῖον ἐπιβαλλόμενοι διὰ δικαστ. ἀποφάσεων ὄρκοι δίδονται ὑπὸ τοῦ ἐμπροσσωποῦντος τὸ Ταμεῖον ἢ τοῦ ἀναπληρωτοῦ ἢ τοῦ πρὸς τοῦτο ἐξουσιοδοτουμένου, κατὰ πᾶσιν περίπτωσιν ὁ τοιοῦτος ὄρκος διοτυπῶνται ὑπὸ τὸν τύπον τοῦ πιστεύειν καὶ μὴ γινώσκειν, εἰς τὴν τροποποίησιν δὲ ταύτην τοῦ τύπου δύναται νὰ προσβῆ ὁ ἐμπροσσωπῶν τὸ Ταμεῖον κατὰ τὴν δόσιν τοῦ ὄρκου καὶ ἐν τῇ περιπτώσει καθ' ἣν διευτώθη ἄλλως, χωρὶς νὰ εἶναι ἀναγκαῖα νὰ προκληθῆ περὶ τοῦτου ἀπόφασιν.—5) Εἰς τὰς δικαστικὰς πράξεις καὶ ἐνεργείας κατὰ τοῦ Ταμείου ὡς καὶ εἰς ἀπάσας τὰς κλητεῦσις αὐτοῦ ἐνώπιον οἰουδήποτε δικαστηρίου ἢ τῶν Εἰσηγητῶν πρὸς διεξαγωγὴν ἀποδείξεων, ὡς καὶ πάσης ἄλλης δικαστ. ἀρχῆς, τηρεῖται ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος μηνιαία προθεσμία ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς συζητήσεως ἢ τοῦ ὀρισμοῦ πρὸς ἐμφάνισιν, ὡς καὶ εἰς τὰς δίκας τοῦ Δᾶμοσίου κατὰ τὰς σχετικὰς διατάξεις «περὶ δικαστικῶν προθεσμιῶν ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου ἐφαρμοζομένης ἀναλόγως καὶ ἐπὶ τοῦ Ταμείου.—6) Αἱ προθεσμίαι πρὸς ἀσκήσιν οἰουδήποτε ἐνδίκου μέσου, ἐνεργείας δηλώσεων ἐπὶ κατασχεσεων, εἰς χεῖρας τοῦ Ταμείου ὡς τρίτου ὡς καὶ πάσης ἄλλης φύσεως νόμιμοι δικαστικαὶ προθεσμίαι αἱ βραχύτεραι τῆς μηνιαίας τοιαύτης, ὀρίζονται διὰ τὸ Ταμεῖον εἰς τριάκοντα ἡμερῶν.

**Αναγκ. νόμος 1998 τῆς 29 Σεπτ.—3 Ὀκτ. 1939*

«περὶ σημάτων».

24.—1. *Ὅστις χρησιμοποιεῖ σῆμα ἀνῆκον εἰς ἄλλον δύναται νὰ ἐναχθῆ ἐπὶ παραλείψει ἢ ἀποζημιώσει ἢ καὶ δι' ἀμφοτέρα.—2. Ἡ ἀγωγή ἐγείρεται ἐνώπιον τοῦ ἀρμοδίου Πρωτοδικείου, παραγράφεται δὲ

μετὰ τριετίαν ἀπὸ τοῦ τέλους τοῦ ἔτους, ἐντὸς τοῦ ὁποίου ἐγένετο τὸ πρῶτον ἢ παράνομος χρῆσις.

25.—1. Ὁ ἔχων ἀξίωσιν ἐπὶ παραλείψει πράξεως ἀντικειμένης εἰς τὸν παρόντα νόμον δύναται νὰ ζητήσῃ καὶ τὴν λήψιν προσωρινῶν μέτρων παρὰ τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν, ἐφαρμοζομένων ἀναλόγως τῶν διατάξεων περὶ προσωρινῶν μέτρων ἐν ταῖς περὶ διακατοχῆς διαφοραῖς.—2. Ὅταν ἡ αἴτησις ἀπευθύνεται κατὰ τρίτου καλεῖται πάντοτε καὶ ὁ κύριος τῆς ἐπιχειρήσεως, τῆς ὁποίας τὰ προϊόντα φέρουσι τὸ προβαλλόμενον σῆμα, ἐὰν προκύπτει ἐξ αὐτοῦ τις εἶναι οὗτος.—3. Ἀρμόδιος εἶναι ὁ Πρόεδρος τῆς περιφερείας, ἐν ἣ εὐρίσκονται τὰ προϊόντα ἢ ἐμπορεύματα, ὅταν ἐν αὐτῇ ἔχῃ τὴν κατοικίαν του καὶ ὁ αἰτῶν τὰ προσωρινὰ μέτρα, ἄλλως ἀρμόδιος εἶναι ὁ Πρόεδρος τῆς περιφερείας, ἐν ἣ ἐδρεύει ἡ ἐπιχείρησις, ὡσάκις ἡ αἴτησις ἀπευθύνεται καὶ κατὰ τοῦ κυρίου αὐτῆς.—4. Κατὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ Προέδρου Πρωτοδικῶν ἐπιτρέπεται ἔφεσις ἐνώπιον τοῦ Προέδρου Ἐφετῶν ἐντὸς προθεσμίας 10 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἀποφάσεως, μὴ παρεκτεινομένης λόγῳ ἀποστάσεως.—5. Ὁ Πρόεδρος διὰ τῆς ἀποφάσεώς του δύναται νὰ διατάξῃ εἴτε τὴν περιγραφὴν, εἴτε τὴν κατάσχεσιν τῶν προϊόντων ἢ ἐμπορευμάτων, καὶ νὰ ἀπαγορεύσῃ τὴν περαιτέρω κυκλοφορίαν αὐτῶν, ὀφείλει ὅμως νὰ ὀρίσῃ προθεσμίαν πρὸς ἔγερσιν τῆς ἀγωγῆς, οὐχὶ μακροτέραν τοῦ ἐνὸς μηνός.—6. Ὁ Πρόεδρος παρέχων τὴν ἀδειαν δύναται νὰ διατάξῃ τὴν παροχὴν ἐγγυήσεως ὑπὸ τοῦ αἰτουῦντος ὡς καὶ νὰ διορίσῃ πραγματογνώμονα πρὸς ὑποβοήθησιν τοῦ δικαστ. κλητῆρος διὰ τὴν ἐξακριβώσιν τῶν προϊόντων ἢ ἐμπορευμάτων τῶν φερόντων τὸ σῆμα, οὗτινος ἐπετράπη ἡ κατάσχεσις καὶ τὴν σύνταξιν τῆς περιγραφῆς.

34.—Ἐπὶ συσκευασιῶν ἰσχύουσιν ἅπασαι αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου.

35.—1. Ἑλληνες ἢ ἀλλοδαποὶ ἔχοντες ἐκτὸς τῆς Ἑλλάδος τὴν ἐπαγγελματικὴν αὐτῶν ἐγκατάστασιν δύναται νὰ προστατευθῶσι κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου ἐὰν εἰς τὴν πολιτείαν ἔνθα εἶναι ἐπαγγελματικῶς ἐγκατεστημένοι προστατεύονται τὰ σήματα αὐτῶν καὶ ὑφίσταται ἐν αὐτῇ ἀμοιβαίότης διὰ τὴν προστασίαν τῶν ἐλληνικῶν σημάτων καθιερωμένη διὰ διεθνούς συμβάσεως ἢ δι' ἀνταλλαγῆς κυβερνητικῆς δηλώσεως μεταξὺ τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς ἀλλοδαπῆς πολιτείας.—2. Πρὸς ἀπόλαυσιν τῆς προστασίας ἐν Ἑλλάδι ἀπαιτεῖται ἡ συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου κατάθεσις τοῦ σήματος, διὰ τὴν ὁποίαν, πλὴν τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 5 στοιχείων προσαπαιτοῦνται καὶ α) Ἀποδείξεις τῆς ἀρμοδίας ἀλλοδαπῆς ἀρχῆς ὅτι κατὰ τὴν νομοθεσίαν τῆς ἀλλοδαπῆς πολιτείας, ἔνθα εὐρίσκεται ἡ ἐπαγγελματικὴ ἐγκατάστασις τοῦ αἰτουῦντος προστατεύεται τὸ σῆμα τοῦ ὁποίου ζητεῖται ἢ ἐν Ἑλλάδι κατάθεσις. Ἡ ἀπόδειξις αὕτη δέον νὰ ἀναγράφῃ τὴν χρονολογίαν τῆς ἐνάρξεως τῆς ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ πολιτείᾳ προστασίας τοῦ σήματος, εἰς περιπτώσιν δὲ σήματος ἔχοντος ὠρισμένην ἐγγραφὸν σύνθεσιν δέον νὰ φέρῃ ἐπικεκολλημένον ἢ ἐπισυνδεδεμένον τὸ σῆμα κατὰ τὴν ὠρισμένην ἐγγραφὸν του σύνθεσιν. β) Εἰδικὸν πληρεξούσιον ἐγγραφον κεκυρωμένον παρὰ τῆς ἀρμοδίας ἐλληνικῆς προξ. ἀρχῆς περιέχον καὶ δήλωσιν περὶ

επαγωγῆς εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τῶν ἐν Ἀθήναις δικαστηρίων Ἡ δὴ-
 λωσις αὕτη δύναται νὰ ἀναπληρωθῇ καὶ διὰ πράξεως τοῦ πληρεξουσίου
 τοῦ αἰτοῦντος ἐνώπιον τοῦ ἀρμοδίου Τμηματάρχου.—3. Παντὸς κατὰ
 τὴν κατάθεσιν προσαγομένου ξενογλώσσου ἐγγραφου κατατίθεται καὶ ἡ
 εἰς τὴν ἑλληνικὴν μετάφρασις, κεκυρωμένη παρὰ προσώπου ἔχοντος κατὰ
 νόμον δικαίωμα τοιαύτης μεταφράσεως.—4. Ἡ προστασία τοῦ ἐν Ἑλ-
 λάδι κατατεθέντος ἀλλοδαποῦ σήματος παύει αὐτοδικαίως ἐν Ἑλλάδι,
 ἀφ' ἧς ἔληξεν ἡ κατὰ τὴν νομοθεσίαν τῆς ἀλλοδαπῆς πολιτείας προστα-
 σίας αὐτοῦ.

Ἀναγκ. νόμος 1029 τῆς 28 Φεβρ.—2 Μαρτ. 1946

«περὶ ρυθμίσεως τῶν ἐκ τοῦ γάμου σχέσεων τῶν Ἰσραηλιτῶν»¹.

3.—1. Παρ' ἐκάστη Ἰσραηλιτικῇ Κοινότητι δύναται νὰ ἰδρυθῇ δι'
 ἀποφάσεως τοῦ Ραββινικοῦ συμβουλίου ἢ, ὅπου δὲν ὑφίσταται τοιοῦτον,
 τοῦ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου, τριμελὲς θρησκευτικὸν δικαστήριον (ΜΠΕΘ-
 ΝΤΙΝ) ὅπερ ἔχει ἀποκλειστικὴν ἀρμοδιότητα νὰ ἀποφαινέται ἐπὶ τῶν
 διαφορῶν αἰτινῶν πηγάζουν ἐκ τῶν ἐν ἄρθρῳ 1^ο παραγρ. 1 τοῦ παρόν-
 τος προβλεπομένων σχέσεων².—2. Εἰάν παρὰ τινὶ Ἰσραηλ. Κοινότητι
 δὲν ὑφίσταται θρησκευτικὸν δικαστήριον, ἀρμοδίον πρὸς ἐπίλυσιν τῶν
 κατὰ τὸ ἄρθρον 1 παραγρ. 1 τοῦ παρόντος διαφορῶν μεταξὺ τῶν μελῶν
 αὐτῆς εἶναι τὸ θρησκευτικὸν δικαστήριον τῆς πλησιεστέρας Ἰσραηλ. Κοι-
 νότητος καὶ ἐν ἀνυπαρξίᾳ τοιοῦτου καὶ παρὰ ταύτη τὸ τῆς Ἰσραηλ.
 Κοινότητος Ἀθηνῶν.

4^β.—

5.—1) Αἱ ἀποφάσεις τῶν θρησκευτ. δικαστηρίων κηρύσσονται ἐκτε-
 λεσταὶ αἰτήσῃ ἐνὸς τῶν διαδίκων ὑπὸ τοῦ προέδρου τῶν πρωτοδικῶν
 εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποίου ἐδρεύει τὸ ἐκδόν τὴν ἀπόφασιν θρη-
 σκευτικὸν δικαστήριον κατὰ τὴν διαδικασίαν τοῦ ἄρθρου 119 ἐδ. 2
 Πολ. Δικονομία.—2) Ὁ πρόεδρος τῶν πρωτοδικῶν ἐξετάζει μόνον ἐάν
 ἡ ἀπόφασις ἐξεδόθη ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς κατὰ τὸν παρόντα νόμον ἀρ-
 μοδιότητος τοῦ ΜΠΕΘ-ΝΤΙΝ.—Κατὰ τῆς ἀποφάσεώς τοῦ προέδρου ἐπι-
 τρέπεται ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεώς της προσφυγῆ ἐνώ-
 πιον τοῦ πρωτοδικείου ὅπερ ἐπίσης ἐρευνᾷ ἐάν ἡ ἀπόφασις ἐξεδόθη ἐν-
 τὸς τῶν ὁρίων τῆς ἀρμοδιότητος τοῦ θρησκευτ. δικαστηρίου.

6.—Παρὰ τῷ διὰ τοῦ νόμου 367 τοῦ 1945 ἰδρυθέντι Κεντρικῷ
 Ἰσραηλ. Συμβουλίῳ Συντονισμοῦ καὶ Γνωματεύσεως συνιστᾶται πεντα-
 μελὲς δευτεροβάθμιον θρησκευτικὸν δικαστήριον (ΜΠΕΘ-ΝΤΙΝ-ΑΓ-

1. Σχετικὸν τὸ ἄρθρ. 6 τοῦ ἀν. ν. 2783 τοῦ 1941, εἰσαγωγικὸ τοῦ
 Ἀστ. Κώδικος.

2. Ἄρθρ. 1 § 1: «Ἡ μνηστεία, αἱ προϋποθέσεις πρὸς σύναψιν γάμου,
 ὡς καὶ τὰ τῆς λύσεως τοῦ ἀνδραγαθικοῦ δεσμοῦ (χαλιτσά) μεταξὺ Ἰσραη-
 λιτῶν ἐλλήνων ὑπηκόων διέπονται ὑπὸ τοῦ ἱεροῦ ἰουδαϊκοῦ νόμου».

3. Ὁρᾷ εἰς τὰ προσόντα τῶν μελῶν τῶν θρησκευτικῶν δικαστηρίων.

ΚΛΔΟΑ) ἐνώπιον τοῦ ὁποίου ἐκκαλοῦνται αἱ ἀποφάσεις τῶν πρωτοβαθμίων θρησκευτικῶν δικαστηρίων. Τὰ μέλη τοῦ δικαστηρίου τούτου διορίζονται ὑπὸ τοῦ Κεντρικοῦ Ἰσραηλ. Συμβουλίου ἐκ τῶν συγκεντροῦντων τὰ προσόντα τοῦ ἀρθρου 4.—2. Ἡ ἔφεσις κατὰ τῶν ἀποφάσεων τῶν πρωτοβαθμίων θρησκευτικῶν δικαστηρίων κατατίθεται ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως αὐτῶν εἰς τὸν γραμματέα τοῦ ἐκδόντος τὴν ἀπόφασιν δικαστηρίου ὅστις ὑποχρεοῦται νὰ διαβιβάσῃ ταύτην παραχρῆμα μετὰ τῆς σχετικῆς δικογραφίας ἐν ἀντιγράφοις εἰς τὸ δευτεροβάθμιον δικαστήριον πρὸς ἐκδίκασιν.

7.—1. Ἐάν συμφώνως πρὸς τὸ ἀρθρον 2 τοῦ παρόντος τὸ διαζύγιον ζητῆται διὰ λόγον προβλεπόμενον ὑπὸ τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος ἢ ἀγωγὴ εἰσάγεται ἐνώπιον τοῦ ἀρμοδίου Πρωτοδικείου, προηγεῖται ὅμως ταύτης ἐπὶ ποινῇ ἀπαράδεκτου ἔγγραφος αἰτήσις περὶ ἀπολείρας συμβιβασμοῦ ἐνώπιον τοῦ κατὰ τὸ ἀρθρον 3 τοῦ παρόντος ἀρμοδίου «ΜΠΕΘ-ΝΤΙΝ». Ἐάν ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς τῆς αἰτήσεως δὲν ἐπέλθῃ συμβιβασμὸς οὗτος θεωρεῖται ἀποτυχὸν καὶ δύναται νὰ ἐγερθῇ ἢ περὶ διαζευξέως ἀγωγὴ.—2. Τὸ Πρωτοδικεῖον ἀπαγγέλλον τὸ διαζύγιον ὑποχρεοῖ συνάμα τὸν ἐναγόμενον ἐπὶ ἐπειλῇ τοῦ ἀρθρου 882 Πολ. Δικονομίας ὅπως προβῇ ἐντὸς μηνὸς ἀφ' ἧς ἡ ἀπόφασις καταστῇ ἀμετάκλητος εἰς τὰς ὑπὸ τοῦ Ἰουδαϊκοῦ νόμου ὀριζομένους θρησκευτικὰς διατυπώσεις ἐνώπιον τοῦ κατὰ τὸ ἀρθρ. 3 ἀρμοδίου «ΜΠΕΘ-ΝΤΙΝ» πρὸς πνευματικὴν λύσιν τοῦ γάμου (ΓΚΕΤ).

8.—Πᾶσα ἐπίδοσις δικογράφου ἢ κλήσεως τῆς ἐνώπιον τῶν θρησκευτ. δικαστηρίων διαδικασίας γίνεται διὰ δικαστικοῦ κλητῆρος καὶ κατὰ τὰς σχετικὰς διατάξεις τῆς Πολ. Δικονομίας.

9.—Ἐάν ὁ ἕτερος τῶν διαδίκων μετὰ τὴν κατὰ τὸ ἀρθρον 5 τοῦ παρόντος κήρυξιν ἐκτελεστῆς τῆς ἀποφάσεως τοῦ ΜΠΕΘ-ΝΤΙΝ, δὲν χορηγεῖ τὸ τυπικὸν πνευματικὸν διαζύγιον (Γκέτ ἢ Χαλιτσά) ἐπιβάλλονται κατ' αὐτοῦ αἱ ποιναὶ τοῦ ἀρθρου 109¹ Ποιν. Νόμου ἐγκλήσει τοῦ ἑτέρου τῶν συζύγων ὅστις δύναται νὰ παραστῇ ὡς πολιτικῶς ἐνάγων εἰς τὴν ποινικὴν δίκην.

10².—

11.—Τὰ Πρωτοδικεῖα εἶναι ἀρμόδια ὅπως ἀποφαίνωνται καὶ ἐπὶ τῶν ἐκ τοῦ ἀρθρ. 1 παράγρ. 1 τοῦ παρόντος προκυπτουσῶν διαφορῶν ἐν περιπτώσει μὴ λειτουργίας ἐν Ἑλλάδι θρησκευτ. δικαστηρίων (ΜΠΕΘ-ΝΤΙΝ).

12.—Καταργοῦνται α) τὸ ἀρθρ. 4 ἐδάφιον α' τοῦ ν. 147 καθ' ὅσον ἀφορᾷ τοὺς Ἰσραηλίτας, β) τὰ ἀρθρα 12—14 τοῦ ν. 1456³ καὶ γ) ὁ ν. 5549.

13.—Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος λονίζεται ἀρχομένη ἀπὸ τῆς 23 Φεβρουαρίου 1946.

1. Ἐκ τυπογρ. ἀβλεψίας ἀντὶ «199».—Νῦν, ἀρθρ. 200 § 2 νέου Π. Κ.

2. Μεταβ. διάταξις.

3. Ἐκ τυπογρ. ἀβλεψίας ἀντὶ «2456».

N. Δ. 135 τῆς 30/30 Σεπτεμβρ. 1946

«περὶ Ταμείου Ἐπικουρικῆς ἀσφαλίσεως ἀρτοποιῶν».

24.—3. Οὐδέποτε διατάσσεται προσωρινὴ ἐκτέλεσις κατὰ τοῦ Ταμείου, κατὰ πάσης δὲ τελεσιδίκου ἀποφάσεως ἔχει ἀνασταλτικὴν δύναμιν ἢ ὑπὸ τούτου ἀσκουμένη αἰτησις ἀναιρέσεως ὡς καὶ ἡ πρὸς ἐνάσκησιν ταύτης προϋθεμία.—3. Ὁ εἰς τὸ Ταμεῖον ἐπιβαλλόμενος διὰ δικαστ. ἀποφάσεως ὄρκος δίδεται ὑπὸ ἐνὸς τῶν μελῶν τοῦ Διοικ. Συμβουλίου ὀριζομένου ὑπ' αὐτοῦ. Εἰς πᾶσαν περιπτώσιν ὁ τοιοῦτος ὄρκος διατυπῶνται ὑπὸ τὸν τύπον τοῦ πιστεύειν καὶ μὴ γινώσκειν, εἰς τὴν τροποποίησιν δὲ ταύτην τοῦ τύπου δύναται νὰ προβῇ ὁ δίδων τὸν ὄρκον κατὰ τὴν δόσιν αὐτοῦ καὶ ἐν περιπτώσει κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ ὄρκος διευπλώθη ἄλλως χωρὶς νὰ εἶναι ἀναγκαία ἡ ἐκδοσις περὶ τούτου ἀποφάσεως.—8. Ἄπασαι αἱ δίκαι τοῦ Ταμείου εἰσάγονται περ' αὐτοῦ ἐνώπιον τῶν τακτικῶν δικαστηρίων ὡς νόμῳ προτετιμημένοι τὴν πρώτην δικάσιμον μετὰ τὴν πάροδον 8 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κλητεύσεως ἄνευ πράξεως προτιμήσεως.—5. Ἡ εἰς χεῖρας τοῦ Ταμείου κατάσχεσις εἶναι ἄκυρος καὶ ἀποδίδει τοῦτο τὰ κατασχεθέντα ἐὰν δὲν ἐπιβληθῇ δυνάμει ἀδείας τοῦ ἀρμοδίου Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν, καὶ εἰς ἐτι περιπτώσιν, ἡ ἀπαίτησις δι' ἣν ἐπιβάλλεται ἡ κατάσχεσις, στηρίζεται ἐπὶ τελεσιδίκου δικαστ. ἀποφάσεως ἢ ἐπὶ οἰουδήποτε ἄλλου δημοσίου ἐγγράφου, ἐν τῷ κατασχετηρίῳ. Ἡ συντηρητικὴ ἢ ἀναγκαστικὴ κατάσχεσις κατὰ τοῦ Ταμείου ἄνευ προηγ. ἀδείας τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν εἶναι ἄκυρος καὶ ἐὰν ἡ ἀπαίτησις στηρίζεται ἐπὶ δημοσίου ἐγγράφου ἢ δικαστ. ἀποφάσεως.—6. Τὰ παρὰ τοῦ Ταμείου τηρούμενα λογιστικὰ βιβλία ἀποτελοῦν πλήρη ἀπόδειξιν περὶ τῆς ἀληθείας καὶ τοῦ μεγέθους τῶν ἀπαιτήσεων τοῦ κατὰ παντὸς μέχρι παραγραφῆς τῶν ἀπαιτήσεων τούτων, ἀπόσπασμα δὲ τῶν ἐν λόγῳ βιβλίων, ὑπογεγραμμένον ὑπὸ τοῦ διευθυντοῦ, ἀποτελεῖ πλήρη ἀπόδειξιν ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων.—8. Ἡ ἐξόφλησις τῶν παροχῶν δὲν ὑπόκειται εἰς τέλος χαρτοσήμου, οὐδ' εἰς πληρωμὴν οἰουδήποτε φόρου.—Πᾶσαι αἱ πράξεις δικαστικαί, διοικητικαὶ καὶ ἐξώδικοι πρὸς ἀναγνώρισιν, δικαστικὴν ἐπιδίωξιν ἢ πραγματοποιήσιν τῶν ἐν λόγῳ παροχῶν ἀπαλλάσσονται παντὸς τέλους.—9. Ἀπαγορεύεται ἡ δωρεὰ ἐν ζωῇ, ἢ κατάσχεσις ἢ ἡ ἐκχώρησις τῶν ὑπὸ τοῦ Ταμείου εἰς τοὺς ἠσφαλισμένους αὐτοῦ χορηγουμένων παντὸς εἶδους παροχῶν. Ἐξαιρετικῶς ἐπιτρέπεται ἡ κατάσχεσις ἢ ἡ ἐκχώρησις μέχρι τῶν 2/5 δύο πέμπτων αὐτῶν λόγῳ διατροφῆς συζύγου κατιόντων ἢ ἀνιόντων.

ΤΙΝΑΚΕΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

Α.—ΧΡΟΝΟΛΟΓΙΚΟΣ

		Σελ
ΣΥΝΤΑΓΜΑ τοῦ 1911		349
ΨΗΦΙΣΜΑΤΑ		
3	Σεβρίου 1844	διοικ. διαφοραὶ 350
1	Ἰανουαρ. 1835	θέσεις ἐν ἰσχύϊ Πολ. Δικον. 1,341
25	Μαρτ. >	δικαιώματα μαρτύρων κλπ. 352
11	Αὐγ. 1836	περὶ ὑποθηκῶν 141, 307
11	Σεπτεμβρ. >	περὶ κατασχέσεως καὶ πλειστηρ. 355
18	>	τροποπ. ἄρθρων Πολ. Δικον. 174
8	Ματου 1837	ἀρμοδιότης τακτικῶν δικαστηρίων 355
8	Ἰουλίου 1838	ἐξαίρεσις δικοστῶν 356
>	>	ἀγωγή κακοδικίου 357
10	Αὐγούστου >	περὶ παραδόλου 230
19	Ὀκτωβρ. >	ταχ. ἐξοδα δικογράφων 359
ΡΠΑ'	τοῦ 1851	δικαστικαὶ διακοπαὶ 360
ΡΠΘ'	> 1852	ἐξόφλησις χρεῶν δήμων 525
ΡΝΔ'	> 1856	τροπ. ἄρθρου 833 Πολ. Δικ. 240
ΣΙΒ'	> 1859	δημόσιον λογιστικὸν 525
ΦΖΕ'	> 1860	ὀρθοδοσία καθ. ἀρχιερέων 551
ΧΙΔ'	> 1861	κατάργησις ἄρθρων Πολ. Δικ. 106
ΨΜΒ'	> 1862	σύστασις φρενοκομείων 526
ΧΜΖ'	> 1877	δικαστ. Ἀρ. Πάγου 362
ΖΚΖ'	> 1880	συμπλ. ἄρθρ. 930 καὶ 932 Πολ. Δικ. 285 ἐπ.
ΩΛΖ'	>	ἀπαγόρευσις εἰς οἶκ. ἐφόρους δικαστ. ἀγώνων 47, 507 ἐπ. 365
ΖΝΣΤ'	> 1882	ἐξέτασις ὀθωμανίδων 363
ΖΠΖ'	>	καταθέσεις εἰς δημ. ταμεῖα 513
ΑΚΑ'	>	νόμικοι σύμβουλοι 365
ΑΡΜΑ'	> 1884	ἀκατάσχετον μισθῶν ὑπαλλήλων 367
ΑΡΜΒ'	>	ἀκατάσχετον ὀφειλομένων εἰς ἐργολάβους 204
ΑΥΕ'	>	ἀντικατάστασις ἄρθρων Πολ. Δικ. 57
ΑΥΕΑ'	>	προσθήκη εἰς ἄρθρον 182 Πολ. Δικ. 368
ΑΥΝΣΤ'	>	ἀκατάσχετον ναυτ. χορηγημάτων

ΑΓΝΖ'	τοῦ 1884	κατάργ. ἐμποροδικείων	3. 210 ἐπ.,	213
ΑΓΝΗ'	»	» ἄρθρων Πολιτ. Δικον.		152
ΑΥΝΘ'	»	» τροποπ. ἄρ. 596 Πολ. Δικ.		174
ΒΙΓ'	» 1892	δικαστ. ἐγγυήσεις καὶ καταθέσεις		368
ΒΚΒ'	»	» τροποπ. ἄρ. Πολ. Δικ.		106
ΒΡΙΑ'	»	» » » » »		146 ἐπ.
ΒΡΕΑ'	» 1893	παράστασις Ζαππ. Ἐπιτροπῆς	367,	514
ΒΕΚΕ'	» 1894	τροποπ. ἄρθρ. 196 Πολ. Δικον.		63
ΒΣΕ'	»	» » 145 καὶ 146 Πολ. Δικ.		43 ἐπ.
ΒΓΙΗ'	» 1896	Γεν. Ἀποθῆκαι		276
ΒΦΙΘ'	» 1898	διεθνῆς ἐλεγχος		527
ΒΦΛΗ'	»	» παράστασις δήμων κλπ.		369
ΒΧΗ'	»	» περὶ ἐξώσεως		492
ΒΧΟΣΤ'	» 1900	τροπ. διατ. περὶ προσ. κρατήσεως 213, 216, 310, 312, 314 ἐπ.,		325
ΒΩΚΖ'	» 1903	τροποπ. ἄρ. 585 Πολ. Δικ.		171
ΓΣΚ'	» 1907	Ταμείον Συντάξ. ΣΠΑΠ		528
ΓΤΠΖ'	» 1909	Ἐφημ. Κυβερνήσεως		369
ΓΥΙΑ'	»	» Γεν. Ἐκκλησ. Ταμείον	510,	529
ΓΥΙΘ'	»	» τροποπ. ἄρ. 885 Πολ. Δικ.		259
ΓΥΝΓ'	»	» τροπ. ἄρθρ. Πολ. Δικ.		67
ΓΥΟΕ'	»	» κατάργησις ἄρθρ. Πολ. Δικ.		135
ΓΥΟΖ'	»	» τροποπ. » » »	40, 122, 135,	160
ΓΦΝΔ'	» 1910	ἀναγκ. ἐκτελέσεις . 246, 248 ἐπ., 265, 269 ἐπ., 290 ἐπ.		
ΓΦΟΓ'	»	» τροποπ. ἄρθρων Πολ. Δικ.		212
ΓΦΖΓ'	»	» τροπ. ἄρθρων ἀναγκ. ἐκτελέσεως 246, 248, 250, 268 ἐπ.,		304
ΓΧΙΕ'	»	» προσθ. εἰς ἄρθρα Πολ. Δικ.		12
ΓΧΚΗ'	»	» προσθ. εἰς ἄρθρα Πολ. Δικ.		62
ΓΨΔ'	»	» τόκοι ὑπερημερίας δήμων		529
ΓΨΜΗ'	» 1911	κατάργησις ἄρθρ. Πολ. Δικ.	2,	137
ΓΨΘΘ'	»	» τροπ. ἄρθρ. Πολ. Δικ.	65, 232	ἐπ.
ΓΨΖ'	»	» τροπ. ἄρθρ. 195 Πολ. Δικ.		62
ΓΨΖΣΤ'	»	» τροπ. ἄρθρων Πολ. Δικον.	41, 175, 219,	229
ΓΨΖΖ'	»	» προσωρινὰ μέτρα		370
ΓΩΖ'	»	» τροπ. ἄρθρ. Πολ. Δικ.	55,	150
ΓΩΛΖ'	»	» συμβ. τόκος κλπ.		375
ΓΩΝΣΤ'	»	» διαδικασία μεταξύ τοιφλικούχων καὶ ἐπιμόρτων		492
ΓΩΛΕ'	»	» τροπ. ἄρθρ. Πολ. Δικον.		138
ΓΩΛΘ'	»	» τροπ. ἄρθρ. Πολ. Δικ.		63
ΓΩΜ'	»	» προστ. μέτρα ὑπὲρ δανειστώων		375
ΓΩΝ'	»	» εὐθύνη ἐξ αὐτοκινήτου		323
ΓΩΟΓ'	τοῦ 1911	περὶ δικηγόρων		25, 29
ΓΩΟΔ'	»	» διαφοραὶ ἐργατικάι		398
ΓΩΟΗ'	» 1912	δικ. ἐνσημιον		378

			Σελ.
110'	τοῦ 1912	Ζάππειος περιουσία	367
93	» »	τροποπ. ν. ἀναγκ. ἐκτελ.	370
96	» »	τροποπ. διατ. Πολ. Δικ.	181
148	» »	μεταφρ. γραφεῖα	530
184	» »	ἐμπορ. ἐπιμελητήρια	379
194	» 1914	ἄσκησις ἐνδίκων μέσων	176,385
206	» »	κοινοπ. διαδ. ἐγγράφων	33.161,163,170 ἐπ., 387
235	» »	δικ. ἐνοσημον	379
263	» »	τροποπ. διατ. Πολ. Δικ. 46,119,146,175,191,246,269,387	388
280	» »	γεωργ. ἐπιμελητήρια	388
292	» »	περὶ ἀφανείας	389
406	» »	δικαστήρια συγκρούσεων	18,392
407	» »	δικαστήρια κακοδικίας	509
473	» »	δικαστ. ἀντιπρόσωποι δημοσίου	250
494	» »	ἐρμηνεία ἄρθρ. 864 Πολ. Δικ.	261
496	» »	ταχυδρ. δέματα	22,399
602	» »	συνεταιρισμοὶ	62
1547	» 1917	ὀυστασις Πρωτ. Πειραιῶς	398
1583	» »	ὀπογραφή ἀποφάσεων κλπ.	535
1636	» 1919	Μετ. Ταμ. Πολ. Ὑπαλλ.	39,138
1866	» 1920	προσόντα δικαστ ὑπαλλήλων	22,41,120
2190	» »	ἀνῶν, ἐταιρεῖαι	537
2345	» »	Μουφτήδες	538
2456	» »	Ἰσραηλ. κοινότητες	540
2475	» »	μετανάστευσις	138
2793	» 1922	τροποπ. ἄρθρ. 490 καὶ 530 Πολ. Δικ.	40
2832	» »	δικαιῶμ. ὑποθηκοφυλάκων	261
2954	» »	ταχυδρ. ταμειυτήριον	538
3069	» 1924	τροπ. ν. 2345	203,407
3222	» »	διαδικασία διαζυγίου	373 ἐπ.
3243	» »	τροποπ. ν. ΓΨΖ'	187
3261	» 1925	κατάργησις ἄρθρ. 8 ν. 1308 περὶ χρηματιστηρίων	30
3332	» »	δαιτησία ἐπὶ διαφορῶν Δημοσίου	130,132 ἐπ.
3337	» »	τροποπ. διατ. περὶ βίαιας διακοπῆς	262,572
3505	» 1928	περὶ μεσιτῶν	429
3610	» »	Σύμβασις μετὰ Ἑλβετίας περὶ δικ. προστασίας	431
3617	» »	ὀμία μετὰ Τσεχοσλοβακίας	56,150,218
3625	» »	ἀκύρωσις ν. δ. 4 Σβρίου 1925	557
3646	» »	κύρωσις ὄργ. Ταμ. Παρακατ.	262
3685	» »	παραβολὴ ἀτροπλοίων	435
3713	» »	Συμβούλιον Ἐπικρατείας	380
3762	» 1929	κύρ. ν. δ. 21 Ἀπρ. 1926	412
3769	» »	ἀποζημ. ἀρτοποιείων	436
3829	» »	σύμβασις μετὰ Τσεχοσλοβακίας	138,363
3859	» »	προσόντα δικ. ὑπαλλήλων	138,363

			Σελ.
3887	τοῦ 1929	κατάργηνσις ἐρημοδικίας	10,445
4108	» »	τροπ. ν. θήμων καὶ κοινοτήτων	412
4109	» »	κηρύκεια δικαιώματα	447
4131	» »	Πινακοθήκη Σούτσου κλπ.	261
4173	» »	κύρωσις ν. δ. δασ. κώδ.	575
4188	» »	κύρωσις ν. δ. 20 Σβρίου 1925	360
4204	» »	κύρωσις ν. δ. μικροδιαφορῶν	411,424 ἐπ.
4251	» »	κύρωσις ν. δ. 11-5-29	573
4287	» »	κύρωσις ν. δ. 13 Σβρίου 1925 (συν/τικά!)	410 ἐπ.
4288	» »	κύρωσις ν. δ. 4/9 Σβρίου 1925	143, ἐπ., 167, 181, 385,408
4290	» »	κύρωσις ν. δ. 20 Ἀπριλ. 1926,	56, ἐπ., 143,ἐπ., 167,181,192,386 ἐπ., 409
4291	» »	κύρωσις ν. δ. 4 9 25	56 ἐπ., 150,218
4332	» »	σύμβασις μετ' Ἐθν. Τρ. περὶ Ἀγροτικῆς	577
4407	» »	Ταμ. Ἐθν. Ἀμύνης	514
4506	» 1930	κατάστασις παθόντων ἐν πολέμῳ ἀξιωματικῶν .	471
4527	» »	τροποπ. ν. μικροδιαφορῶν	412
4548	» »	κατάστασις δημοτ. ὑπαλλήλων	366,663
4627	» »	κύρωσις ν. δ. περὶ δικηγόρων	561
4628	» »	τροποπ. δικον. διατάξεων	45,138
4633	» »	εἰσπραξίς ἀσφαλιστρῶν	468
4642	» »	ταμείον ἀσφαλίσεως βουλευτῶν	264,280
4672	» »	ἀγοραπωλησίαι καπνοῦ	584
4684	» »	Διοίκ. Ἐκκλησ. Περιουσίας	509,586
4694	» »	ἀπαγόρ. κατασχέσεως ἡμερομισθίων κλπ. . . .	449,586
4697	» »	βιβλία διεκδικήσεων	452
4752	» »	τροποπ. ὄργαν. Μ. Τ. Π. Ὑπαλλήλων	535,537
4755	» »	Τέλη Χαρτοσήμου	455
4768	» »	προσθ. εἰς ν. Ταμ. Παρ. Δαν.	446
4837	» »	τροπ. ν. 2457	538
4844	» »	Ἰαματικά πηγαί	590
4845	» »	Εἰσπραξίς δημοσ. ἐσόδων	603
4861	» »	τροποπ. ν. 4679	453 ἐπ.
4873	» 1931	τροποπ. ν. ΓΥΝΕ'	1:5
4927	» »	τροπ. ν. Μετ. Ταμ. Στρατοῦ	570
4952	» »	Ὅργανισμὸς Ὑπουργ. Ἐξωτερικῶν	590
4975	» »	νομ. συμβούλιον	511
4984	» »	τροπ. Κώδ. Δικηγόρων	562, 567 ἐπ.
4993	» »	αὔξησις μελῶν Ἀρ. Π. κλπ.	226
5013	» »	ξέναι διατ. ἀποφάσεις	465
5016	» »	κύρ. συμβ. καταστολῆς παραχαράξεως	24
5017	» »	περὶ πολιτ. ἀεροπορίας	464
5052	» »	τροπ. ν. τεχν. Ἐπιμελητηρίων	469
5055	» »	Καταστ. Τραπεζῆς Ἑλλάδος	22

5076	τοῦ 1931.	ἀνώνομοι ἑταιρεῖαι κλπ.	88
5149	» »	ἔρμ. κώδικος δικηγόρων	561
5155	» »	Γεν. Ἀποθήκαι	410
5181	» »	κύρ. συμπ. μετὰ Περσίας	24
5205	» »	εὐθὺν κλπ. ξενοδόχων	140, 252, 492
5277	» »	κύρ. συμπ. μετ' ἀγροτ. Τραπέζης	577 ἐπ.
5311	» 1932	κύρ. συμπ. μετὰ Ρουμανίας	24
5343	» »	Ὄργανισμὸς Πανεπιστημίου	638
5351	» »	περὶ ἀρχαιοτήτων	265, 268, 271
5367	» »	ἐκτέλειαι δημοσίων ἔργων	640
5379	» »	ἀπυδελφίαι τίτλων σπουδῶν	642
5434	» »	μεσίται ἐγγ. προϊόντων	261
5455	» »	συμπλ. ν. δ. 28/4/23 περὶ συντάξεων	663
5468	» »	τροπ. ν. Συμβ. Ἐπικρατείας	435
5481	» »	Μετ. Ταμ. Πολ. Ναυτικοῦ	263, 319, 536
5518	» »	ἔρμ. ν. 4952	592
5588	» »	ἐρμηνεῖα ν. ΓῶΔ'	399
5605	» »	διαφοραὶ ἐξ ἐργολαβιῶν δημ. ἔργων	644
5620	» »	ὕργάνωσις συμμ. ἀγωγῆς	107
5694	» »	Ταμ. Προν. ἰστιοφόρων	265
5708	» »	τροπ. ν. 4402 (γεωργ. ἀσφάλειαι)	648
5717	» »	τροπ. ν. 3505	262, 572
5718	» »	ἔρμ. ν. 5052	469
5834	» »	σύστασις ἐνεχυροδανειστηρίου	647
5866	» »	κύρ. συμπ. μετ' Ἀγροτ. Τραπέζης	603
5891	» »	Ταμ. Ἀσφαλ. Ἀρτεργατῶν	509
5896	» »	κατάσχ. ἀποδοχῶν ἀξιωματικῶν ἐν πολ. διαθεσ.	471
5931	» »	δάνεια Ταμείων Συντάξεων	449
5945	» »	Ταμείων Συντάξεως Ὑγειονομικῶν	413, 651
5960	» »	περὶ ἐπιταγῆς	6, 160, 251, 410, 460
6006	» 1934	τροπ. Πολιτ. δικον.	12
6016	» »	Ἐλ. Ζώνη Θεσσαλονίκης	247, 276, 293
6028	» »	Αὐτ. Σταφ. Ὄργανισμὸς	262, 367, 371, 649
6033	» »	κυκλοφ. αὐτοκινήτων	603
6057	» »	περὶ δικ. κλητήρων	40, 44
6096	» »	ἐκτέλ. δημοσ. ἔργων	644
6126	» »	πλοηγ. ὑπηρεσία	30, 288
5156	» »	συμπλ. ν. 4697	452
6276	» »	Ταμ. Συντάξεων Ἐργοληπτῶν	652
6298	» »	Κοινωνικαὶ Ἀσφάλειαι	367, 658
6397	» 1934	τροπ. ν. Συμβ. Ἐπικρατείας	435
6420	» »	συμπλ. ν. 5931	449
6435	» »	ἔρμ. ν. δ. 17 Ἰουλ. 1923	544
6439	» »	μεταρρυθμίσις ἀποφ. περιόδ. παροχῶν	476
6441	» »	τροπ. ν. 5945	652

3.—ΝΟΜΟΘ. ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

		Σελ.
11	Ἰανουαρ. 1923	προθεσμίαι ὑπὲρ Δημοσίου 509, 511
12	Φεβρ. >	τροπ. Μετ. Ταμ. Πολ. Ὑπαλλήλων 535
28	Ἰουνίου >	λιμιν. Ταμεία 541
17	Ἰουλ. >	ἀνών. ἐταιρείαι 542
2	Νοβρίου >	τροπ. ν. ἐμπορ. ἐπιμελητ. 380 ἐπ.
24	Νοβρίου >	προσ. ἐπίλυσις διαφορῶν ὑπὸ Εἰσαγγελέως . . . 405
8	Δεβρίου >	ὁποχρ. ἀσφάλις ἐργατῶν 550
31	>	ἐπιδόσεις διὰ ταχυδρομείου 406
>	>	(ἄποφ. Ἐπαναστ.) Καταστατικὸν Ἐκκλησίας . . . 550
7	Αὐγούστ. 1925	ἀπαλλαγὴ ἐγγυοδ. γερμανῶν 24
13	>	τύπος ἐκτελέσεως 408
4	Σεβρίου >	τροποπ. διατάξεων Πολ. Δικ. 50, 56, 167, 218
>	>	κατάργησις ἐν μέρει ἐρμηοδικίας 9, 445
>	>	τροποπ. διατάξεων περὶ πινακίου . . . 43 ἐπ., 167, 169, 181 ἐπ., 385, 387, 408
13	>	ἐκδικασίς διαφορῶν ἐκ συναλ/τικῶν 410
20	>	τροποπ. ν. δικαστ. διακοπῶν 360 ἐπ.
>	>	τροποπ. ἄρθρ. 490 καὶ 530 Πολ. Δικ. 138
9	Νοβρίου >	μικροδιαφοραὶ 411
19	>	ἄμισθοι κλητῆρες 44
21	>	Δάνεια ἐπ' ἐνεχύρω καπνοῦ 277, 552
9	Φεβρουαρ. 1926	ἡμέραι ἑορτάσιμοι 45
21	Μαρτίου >	Ταμείον Παρακαταθηκῶν 557
20	Ἀπριλίου >	τροποπ. τῶν περὶ πινακίου διατάξεων 54, 143 ἐπ., 167 ἐπ., 181 ἐπ., 192, 386 ἐπ.
>	>	τροπ. ὄργαν. Δικαστ. 9
21	>	τροπ. ν. ἐμπ. ἐπιμελ. 380
30	>	ἐκδικασίς ριαφορῶν μηχανικῶν καὶ πελατῶν . . . 425
22	>	διοικ. ἀποβολὴ ἐκ κτημάτ. Ἀερ. Ἀμύνης . . . 510
5	Μαίου >	περὶ δικηγόρων 29, 561
15	Σεπτ. >	περὶ ἐφέδρων ἀξιωματικῶν 366
17	>	Ἀναστολὴ ἀποφάσεων ἐργατικῶν διαφορῶν . . . 405
15	Ὀκτωβρίου 1927	κύρωσις ν. δ. 30 Ἀπριλ. 1926 425, 427
>	>	Ταμ. Ἀλληλοβοηθ. ἀξίωμ. 536
13	Νοεμβρίου 1927	κύρωσις ν. δ. περὶ δικηγόρων 561, 565
11	Μαίου 1929	Ταμ. Προν. ἰδιοκτ. Αὐτοκινήτων 575
>	>	Δασικὸς κώδιξ 575
>	>	Ταπητουργ. Ὄργανισμός 573
6	Ἰουλίου 1933	φορολ. διευκολύνσεις 609, 625 ἐπ.
20	>	1935 Ταμ. ἀσφαλ. Χρηματιστῶν 262
26	>	1935 ρύθμισις τῶν πρὸς ΕΚΤ ὀφειλῶν 276
4	Σεπτ. >	διοίκησις ΣΕΚ 660
16	Νοεμβρ. 1935	Ταμείον Ἀσφαλ. Δημάρχων 262
25	Ἰανουαρ. 1936	τροπ. ν. 5620 107

4.—ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΟΙ ΝΟΜΟΙ

			Σελ.
20	Νοεμβρ.	1934	έκδοσις αντιγράφων
30	Μαρτ.	1935	τροπ. ν. εισπρ. δημ. έσόδων
17	'Απριλ.	»	έπέκτασις εις Κέρκυραν 'Αγροτ. Τραπεζης
3	Μαΐου	»	προστασία σιτοπαραγωγής
26	'Ιουλ.	»	ρύθμισις όφειλών προς ΕΚΤΕ
11	'Οκτωβρ.	»	τύπος έκτελέσεως
28	»	»	ταμ. ασφαλ. κερματοποιών
30	»	»	τροπ. ν. 3685
31	»	»	τροπ. ν. Ταμ. 'Οργανισμοῦ
11	Νοεμβρ.	»	προστασία αναπήρων
16	»	»	Ταμ. ασφαλ. Δημάρχων
»	»	»	συλλογ. διαφοραι έργασίας
19	»	»	προστασία φυματικών
»	»	»	τροπ. ν. δ. 30 'Απρ. 1926
»	»	»	προσθήκη εις 'Οργαν. Ταμ. Παρ. Δαν.
»	»	»	τροπ. ν. 4684
»	»	»	τροπ. ν. 5139 (ένορ. ναοί κλπ.)
»	»	»	τροπ. ν. 6028
»	»	»	τροπ. ν. δ. 30/4/26
18	»	»	συμπλ. διατάξεων μεταλλείων
22	»	»	συμπλ. ν. Λιμεν. Ταμείων
25	'Ιανουαρ.	1936	τροπ. Ταμ. Προν. Δημ. 'Υπαλλήλων
57	τοῦ	1936	συμπλ. ν. άποστραγγιζομένων γαιών
86	»	»	προσθήκη εις άν. ν. 20 Νοεμβρ. 1934
87	»	»	Ταμείον Προνοίας δικηγόρων
90	»	»	έριμηνεία ν. δ. 17 'Ιουλ. 1923
120	»	»	διαθεσιμότης δημοσ. λειτουργών
202	»	»	δεδικασμένον επί διεθνών διαφορών
263	»	»	ανάληψις υπό Δημοσίου δικών Γιούλεν
306	»	»	προστασία φυματικών κλπ.
319	»	»	τροπ. ν.δ. 30 'Απρ. 1926
379	»	»	συμπλ. διατάξεων περι ΑΣΟ
386	»	»	έκδοσις αντιγράφων
413	»	»	συμπλ. φορολ. νόμων
496	»	1937	ανάληψις υπό Δημοσίου δικών Φαουντέσιον
553	»	»	τροπ. ν. χαρτοσήμου
560	»	»	περι οπογαλιείας
604	»	»	τροπ. Κώδ. δικηγόρων
628	»	»	τροπ. ν. 4694
635	»	»	πτωχευτικόν δικαίον 25, 76, 176, 188, 215.
659	»	»	Ταμείον 'Αρρωγής Τ.Τ.Τ.
675	»	»	έριμ. ν. 5415, 5585 και 5981
729	»	»	κύρωσις συμβάσεως μετά 'Ελβετίας
730	»	»	» » » Μ. Βρετανίας

			Σελ.
753	τοῦ 1937	μερικὴ ἐκρίζωσις σταφιδαμπέλων	263
755	» »	κύρωσις συνθήκης Μοντρέ	594
768	» »	ἀκίνητα Ἐθν. Στόλου	253 ἐπ. 293
862	» »	Ταμ. Ἐφ. Πολεμιστῶν Κρήτης	263
864	» »	σύστασις τουριστ. γραφείων	263
879	» »	Ταμ. Προνοίας Συμβολαιογράφων	264
884	» »	Ταμ. Ἀλληλοβοηθ. ὀπλιτῶν Χωροφυλακῆς	263, 537
932	» »	Ταμ. Ἀλληλοβοηθ. ΤΤΤ	263
1010	» »	Κώδιξ Ἀγροτ. Ἀσφαλείας	265, 313, 412
1017	» »	τροπ. Κώδικος δικηγόρων	562 ἐπ., 565 ἐπ.
1051	» 1938	μέτρα κατὰ μαρτύρων Δημοσίου	96, 352, 510
1093	» »	περὶ δημοσιογρ. ὀργανώσεων	289
1118	» »	ταχ. Ταμιευτήριον	261
1123	» »	σύνθεσμος καινοτ. Δύστου	184
1139	» »	τροπ. Πολ. Δικ.	246, 258, 276, 278, 283, 293, 218, 305, 309
1144	» »	ἐκποιήσις παρακαταθηκῶν	560
1169	» »	ἀρμοδιότης Ὑφυπ. Τύπου	268
1175	» »	τροπ. ν. 356/36 κλπ.	263
1259	» »	συμπλ. ἀν. ν. 57 τοῦ 1936	155, 188
1348	» »	ρhythμοὶς ζητημάτων ΑΟΣΚ	516 ἐπ.
1361	» »	ἐκρίζωσις σταφιδαμπέλων	107, 188, 263, 509, 516
1363	» »	διαχειρίσις ἐκκλ. περιουσίας	264, 280
1368	» »	συμπλ. νόμων διαχειρ. ἐκκλ. περιουσίας	264, 280, 543
1369	» »	περὶ ἱερῶν ναῶν κλπ.	645
1452	» »	ἐκκαθ. τελῶν σχολαζ. κληρονομιῶν	456, 459
1432	» »	σύμβασις μετὰ Γερμανίας	482
1453	» »	ἀπαγόρεισις κατασχέσεων	365
1519	» »	συντηρ. μέτρα κατ' ἀλλοδαπῶν Κρατῶν	487
1537	» »	τροπ. ν. εἰσπρ. δημ. ἐσόδων	309, 628, 635 ἐπ.
1539	» »	προστασία δημοσίων κτημάτων	2, 48, 155, 185, 303, 510, 669
1540	» »	τροπ. ν. δημοσίων κτημάτων	603
1565	» 1939	κώδιξ ἱατρ. ἐπαγγέλματος	488
1621	» »	Ταμεῖον Συντάξεων Νομικῶν	676
1637	» »	σύνθεσις πληρωμάτων	264
1642	» »	ἀνάληψις ὑπὸ Δημοσίου δικῶν	517
1725	» »	Ταμ. ἀρωγῆς ἀξιοματικῶν Χωροφ.	537
1731	» »	ἀναγκ. ἀπαλλοτριώσεις	678
1752	» *	τροπ. Κώδικος δικηγόρων	457, 543, 569
1774	» »	ἐλεγχος ναυτ. ἀτυχημάτων	90
1920	» »	τροπ. ν. διοικήσεως περιουσίας Ζάππα	514 ἐπ.
1943	» »	εἰσαγωγή αὐτοκινήτων κλπ.	271, 275, 288
1966	» »	τροπ. ν. δημοσ. ἔργων	640, 642
1988	» »	Μετ. Ταμ. Ἀεροπορίας	509, 691
1998	» »	περὶ σημάτων	692

Σελ.

2018	του 1939	Ταμ. Ασφαλ. Μυλεργατών	189,132	
2032	»	προσθήκη άρθρων Πολ. Δικ.	74,188,	
2039	»	ἐκκαθ. κληρονομιῶν εἰς τὸ Κράτος	306,354,369,452,562	
			455,504	
2123	»	τροπ. φορ. νόμων	636	
2155	»	τροπ. ν. εἰσπρ. δημ. ἐσόδων	551	
2170	1940	Καταστατικὸν Ἐκκλησίας	366,645 ἐπ.	
2200	»	περὶ ἐνορ. ναῶν κλπ.	188,490	
2238	»	περὶ ἀμίσθων δικ. κλητῆρων	5,8 ἐπ., 148,214,222,242,491	
2407	»	τροπ. Πολ. Δικ.	456,459	
2435	»	συμπλ. ν. περὶ χαρτοσήμου	90,588	
2514	»	τροπ. διατάξεων περὶ μεταλλείων	265,455,504	
2525	»	Ναυτ. Ἀπομ. Ταμείων	247	
2652	»	τροπ. ἀν. ν. 2012 τοῦ 1939	264,604	
2682	»	Ταμ. Προν. δικ. κλητῆρων	264,678	
2732	»	τροπ. ν. Ταμ. Συντ. Νομικῶν	264	
2737	»	μέτρα ὑπὲρ δικηγόρων	10,25,62,118,161,164,170,	
2783	1941	εἰσαγωγικὸς Ἀστ. Κώδικος	200,220,229,236,252,274,289,294,321,354,337 ἐπ., 375,	
			388,399,407,526,694	
			455	
2889	»	ἐπιδόματα ἐφέδρων	455	
ΝΟΜΟΙ ΕΚΔΟΘΕΝΤΕΣ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΚΑΤΟΧΗΝ				
ν. δ.	96	του 1941	τροπ. Πολιτ. Δικον.	42,175
	370	»	ἀντικατάστ. διατάξεων ν. 2238	490
	372	»	δικαιοστάσιον	498 ἐπ.
	395	»	τροπ. οἰκον. νόμων	450,627,634,637
	411	»	δικαιοστάσιον	498 ἐπ.
	520	»	τροπ. ν. χαρτοσήμου	456
	656	»	τροπ. Πολ. Δικ.	174
	722	»	τροπ. ν. Τ. Σ. Ν.	677
	899	»	τροπ. ν. 1621 τοῦ 1939	676
	917	1942	τροπ. Ὁργ. Πανεπιστημίου	639
	1051	»	τροπ. ν. 4694	450
	1057	»	τροπ. Ἀγροτ. Κώδικος	352
	1289	»	ἀγωγαὶ κατὰ τοῦ Δημοσίου	20
	1291	»	τροπ. ν. Ταμ. Ασφαλ. Ἀρτεργατῶν	509
	1382	»	τροπ. ν. εἰσπρ. δημ. ἐσόδων	629,636
	1411	»	τροπ. ν. 1731	681, ἐπ.
	1467	»	ἀγαθοεργὰ ἰδρύματα	354
	1544	»	τροπ. δικον. διατάξεων	378 ἐπ.
	1685	»	τροπ. Πολιτ. Δικον.	111
	1827	»	περὶ συντάξεων δημοστ. ὑπαλλήλων	663
	1847	»	τροπ. ν. Τ. Σ. Ν.	677
	1909	»	παραίτησις ἐνδίκων μέσων ἐν διαζυγίῳ	136

			Σελ.
ν. δ. 1997	τοῦ 1942	τροπ. ἀν. ν. 19 Νοεμβρ. 1935	616
> 2031	> >	ἐπέκτασις ν. 1565	488
> 2133	> 1943	συμπλ. ν. εἰσπρ. δημ. ἐσόδων	620,628,632
> 2157	> >	τροπ. ν. 2039	74
νόμος 111	> >	ἀντικατ. ἄρθρ. 12 ν. 2238	497
> 247	> >	συμπλ. διατάξεις Πολ. δικ.	227
> 309	> >	τροπ. ν. 4697	453
> 383	> >	ἀναστολή ἀν. ν. 1539	188
> 463	> >	διεξαγωγή δικῶν Δημοσίου	504,677
> 479	> >	γεωργ. συνεταιρισμοί	2
> 503	> >	τροπ. Πολ. Δικον.	54,132
> 558	> >	Ταμείον Ἀσφαλ. Ἀρτεργατῶν	265,280
> 570	> >	θνητικὴ ἀπόλυσις δικ. ὑπαλλήλων	54
> 671	> >	Καταστατικὸν Ἐκκλησίας	1,550
> 705	> >	τροπ. ν. ἰατροδ. ὑπηρεσίας	88
> 765	> >	τροπ. ν. 424/1941 κλπ.	400,403 ἐπ.
> 853	> >	τροπ. Πολ. Δικον.	190
> 854	> >	τροπ. ν. ΒΧΗ'	360,492
> 899	> >	τροπ. ν. Παρακατ. Δαν.	560
> 900	> >	τροπ. ν. δικαιοστασίας	500
> 913	> >	τροπ. ν. δικαιοστασίας	502
> 1007	> >	συμπλ. ν. περὶ ΟΔΕΠ	455
> 1081	> >	δικαιοστάσιον	498
> 1141	> >	αὔξησις ἀρμοδιότητος Εἰρηνοδικαίου	138,140,151
> 1173	τοῦ 1944	ἀναστολή ὑποχρεώσεων ἐκ προσυμφώνου	501
> 1184	> >	τροποπ. ν. 900 καὶ ΒΧΗ'	495
> 1366	> >	τροπ. ν. 1467	455
> 1540	> >	περὶ ἐνόρκων δεσμιώσεων	518
> 1584	> >	ἀντικατ. ἄρθρ. 643α Πολ. Δικον.	190
> 1638	> >	ἀναστολή ὑποχρεώσεων	319
> 1726	> >	Ταμ. Ἀσφαλ. δημοτ. ὑπαλλήλων	263
> 1842	> >	τροπ. ν. δικαιοστασίας	499
> 1910	> >	προστασία πολυτέχνων	519
> 1912	> >	τροπ. Καταστ. Ἐκκλησίας	550
> 1926	> >	ἀποδοχαὶ θυρωρῶν	188
> 1968	> >	τροπ. ν. 765 κλπ.	400,404

ΝΟΜΟΙ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΙΝ

ἀν. ν. 96	τοῦ 1945	παράτασις προθεσμιῶν	519
> 109	> >	ἀνασύττασις ἀρχείων Δ.Ν.Υ.	519
> 129	> >	ἀσφάλισις κατὰ τῆς ἀνεργίας	190
> 164	> >	ἀνέλκυσις ναυαγίων	189
> 202	> >	ἐνοικιοστάσιον ἐσθκῶν	47
> 262	> >	τροπ. ν. δ. 24 Νοεμβρ. 1923	405

			Σελ.	
ἀν. ν.	264 τοῦ	1945	τροπ. ν. ΒΧΗ'	494, 496
>	292 >	>	τροπ. Πολ. Δικον.	138, 151, 226, 445
>	427 >	>	περὶ Νομικοῦ Συμβουλίου	505, 513, 559
>	461 >	>	περὶ ἀρμοδιότητος Εἰρηνοδικείων	138
>	980 >	1946	τροπ. Πολ. Δικον. 50, 55, 63, 78 ἐπ., 94, 100, 150, 160, 217, 234	694
>	1029 >	>	σχέσεις γάμου Ἰσραηλιτῶν	265
ν. δ.	75 τῆς 29	Αὐγ.	Ταμ. Προν. Ἐργοληπτῶν	696
>	155 >	30 Σεπτ.	Ταμ. Ἐπικ. Ἀσφαλ. ἀρτοποιῶν	190, 226, 446, 462, 493
νόμος	164 τοῦ	>	τροπ. Πολ. Δικ. 5, 61, 91 ἐπ., 138, 156, 190, 226, 446, 462, 493	266, 456
>	181 >	>	ὀργανισμὸς Ξενοδ. Πίστωσης	575
>	192 >	>	τροπ. ν. 875 τοῦ 1937	677
>	343 >	1947	ἐπικύρ. ν. κατοχῆς κλπ.	261
ν. δ.	404 >	>	περὶ ταχυδρ. ἐπιταγῶν	25
>	406 >	>	περὶ ζήτημάτων τύπου	43, 151, 398
>	484 >	>	τροπ. Πολ. Δικον.	674
>	623 >	1948	συμπλ. φν ν. 1539 τοῦ 1838	504
>	625 >	>	τροποπ. Πολ. Δικον. 63, 78 ἐπ., 498, 504	138
>	654 >	>	ἀναπλήρωσις εἰρηνοδικῶν	628
ἀν. ν.	886 >	1949	τροπ. ν. εἰσπρ. δημ. ἐσόδων	496
ν.	903 >	>	τροποπ. ν. ΒΧΗ'	496
ν. δ.	1120 >	>	κύρ. ἀν. ν. 903 τοῦ 1949	530
>	1143 >	>	ἐπέκτασις ν. 148/14 εἰς Ρόδον	670
>	1298 >	>	περὶ Βασιλ. Οἰκογενείας 23, 26, 194, 232, 504, 670	188
>	1331 >	>	περὶ δημοσίων κτημάτων	265
ἀν. ν.	1351 >	>	Ἐπικ. Ταμείων Ἀστ. Πόλεων	666
ν.	1454 >	1950	ἐκλογὴ δημ. ἀρχῶν	498
>	1457 >	>	ρῦθμισις δικαιοστασίας ἐπὶ σημάτων	493
>	1484 >	>	ἀρμοδιότης πολιτ. δικαστηρίων κλπ. 5, 61, 91, ἐπ., 138, 155, 226, 230, 238, 412, 446, 493	215
>	1530 >	>	ἐχθρικά περιουσία	662
>	1557 >	>	πολιτικά καὶ στρατιωτ. συντάξεις	504
>	1559 >	>	Ὄργανισμὸς Αἰμ. Παιρ. 2, 23, 247, 276 293, 504	500, 503
ν.	1696 >	1951	διατάξεις ἀφορῶσαι δικαιοστάσιον	506 ἐπ., 509, 511
>	1715 >	>	τροπ. ν. περὶ Νομικοῦ Συμβουλίου 506 ἐπ., 509, 511	

5.—ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

9	Αὐγ.	1919	Καταστ. Μετ. Ταρ. Π. Γ.	535
31	Νοεμβρ.	>	Γεωργ. Ἐπιμελητήρια	388
24	Ἰουλίου	1920	κωδικοπ. ν. περὶ εὐθύνης πρὸς ἀποζημίωσιν ἐργατ. ἀτυχημάτων	261
1	Αὐγ.	>	διαφοραὶ ἐργατικά	398
8	Ὀκτ.	>	κωδ. ἰδιωτ. ἐπιχ. ἀσφαλίσως	22, 41, 47, 280
23	Μαρτ.	1915	κωδικ. ν. ΒΩΛΑ' κλπ.	261. 288

			Σελ.	
10	Μαΐου	1926	κωδικ. ν. Μετ. Ταμ. Στρατοῦ	570
15	Ὀκτωμῶν.	1927	Ταμείον ἀλληλοβοηθ. ἀξιωματικῶν	536
12	Νεβρίου	»	Ταμείον ἀρωγῆς ἀξιωματικῶν χωροφ.	537
30	Δεβρίου	»	σύστασις παρακαταθηκῶν	557, 559
6	Σεβρίου	1929	κῶδ. φορ. καθ. προσόδων	494
28	Ὀκτωμῶν.	»	κῶδιξ μεταλλείων	7, 155, 336, 582
11	Νεβρίου	»	διοικήσεις δημοσίων κτημάτων	188, 603
18	Ἰουλ.	1931	Ὅργαν. Ὑπουργ. Ἐξωτ.	591
28	Ἰουλ.	»	κῶδιξ χαρτοσήμου	455
24	Αὐγ.	»	κῶδιξ εἰσπράξεως δημ. ἐσόδων	603
24	Δεβρίου	»	Ταμ. Ἀλληλοβοηθ. ἀξιωμ. Π. Ν.	536
25	Μαΐου	1932	κωδικ. ν. 5439 ἐνορ. ναῶν κλπ.	645
21	Ὀκτ.	»	κωδικ. Μετ. Ταμ. Πολ. Ναυτ.	263, 536
26	Δεβρίου	1933	ἐκτέλ. ν. 4697	454
16	Μαρτ.	1934	Ταμ. Συντ. Ὑγειονομικῶν	651
11	Αὐγ.	»	Κωδικ. Αὐτ. Ὅργαν. Κερκύρας	653
26	Ὀκτ.	»	τροπ. καταστατικῶν Μ.Τ.Π.Υ.	262
10	Ἰανουαρ.	1935	Δικαιώματα διαιτησιῶν Τεχν. Ἐπιμ.	652
15	»	»	Μετ. Ταμ. Στρατοῦ	571
31	Ὀκτ.	»	κῶδιξ συντάξεων	662
3	Ἰουλ.	1936	Ταμείον Προνοίας Δ. Υ.	663
29	Ἰουλ.	»	» ΤΤΤ ἀρωγῆς	664
17	Ἀπριλ.	»	Κῶδιξ Δήμων	154, 267, 665
4	»	1939	κωδ. ν. Ταχ. Ταμιευτηρίων	188, 261, 264, 280, 282, 647
24	Δεκ.	1943	κωδικ. ν. ΒΧΗ' κλπ. περί ἐξώσεως	492
17	Μαΐου	1944	κωδικ. ν. ἀγαθοεργῶν ἰδρυμάτων	354
15	Ἰουνίου	»	δικαιοστάσιον	498
24	»	»	κῶδιξ περί δικῶν τοῦ Δημοσίου	47, 504
22	Σεπτεμβρ.	»	ὄργαν. δικαστ. ὑπηρεσίας ΣΕΚ	660
12	Σεπτ.	1949	τροπ. τελῶν χαρτοσήμου	454, 461 ἐπ.
29	Ὀκτωβρ.	»	κωδικ. ἀγροτ. νόμων	155, 371 661
9	Σεπτ.	»	παράτασις δικαιοστασίου	499
28	Νοεμβρ.	1950	τέλη χαρτοσήμου	457
28	Δεκ.	»	παράτασις δικαιοστασίου	499

Β'.—ΑΛΦΑΒΗΤΙΚΟΣ

(Οἱ ἀριθμοὶ δηλοῦσι τὰ ἄρθρα τῆς Πολιτ. Δικονομίας, ὅπου δὲ προηγείται τὸ γράμμα «σ.» δηλοῦσι τὴν σελίδα).

Α

- *Α γ α θ ο ε ρ γ ἄ κ α τ α σ τ ῆ μ α τ α' παράστασις σ. 354, σ. 369' ἀτέλειαι' σ. 455.
- Α γ ν ὡ σ τ ο υ θ ι α μ ο ν ῆ ς—ἐπίδοσις 145 § 7—προθεσμία πρὸς ἀνακοπὴν 596' πρὸς ἔφεσιν 754' πρὸς ἀναψηλάφησιν 793.
- *Α γ ρ ο τ ι κ ὸ ς κ ῶ δ ι ξ' σ. 371, σ. 661.
- *Α γ ω γ ῆ—πολιτικὴ 10—πραγματικὴ καὶ μικτὴ εἰς τὸ δικαστήριον ὑπάγεται 20, 22 § 5' τί πρέπει νὰ περιέχη 534, κατὰ τίνων ἐκτελοῦνται αἱ ἐπ' αὐτῶν ἐποφάσεις 867 § 4 —κακοδικίου 56 σ. 357 σ. 392.—ἀποζημιώσεως κατὰ διαιτητῶν 126—περὶ διακατοχῆς καὶ περὶ κυριότητος 629 ἐπ.—ἀκυρώσεως ἐκτελέσεως 910, 911, 985—περὶ κύρους κατασχέσεως 925 ἐπ., 927. 934 ἐπ.,—περὶ κύρους προσωπικῆς κρατήσεως 1048.—περὶ διανομῆς 1089 ἐπ.—ἐνώπιον Εἰρηνοδικείου 494 ἐπ.—ἐνώπιον Πρωτοδικείου 533 ἐπ. 619.—εἰς τίνας κοινοποιεῖται 539.—κατατίθεται τὸ πρωτότυπον παρὰ τῆ γραμματεῖ 495, 571, 619.—πότε ἀποβάλλεται ἐρήμην τοῦ ἐναγομένου 504, 595.—ἐνωσις ἀγωγῶν 535, 536' πότε δὲν συγχωρεῖται 538.—κληρικῶν πότε ἀπαράδεκτος' σ. 1—κατὰ δημοσίου περὶ κυριότητος' σ. 670.—κατὰ Πανεπιστημίου' σ. 638.
- *Α θ ε ι α ὑπάνδρου γυναικὸς πρὸς δικαστ. πράξεις 640, 675.
- *Α ε ρ ο σ κ ἄ φ ο υ ς κατὰσχέσεις' σ. 464.
- Α ἴ τ η σ ι ς—θεραπείας κατηργήθη σ, 2 σημ. 1, 60.—εἰς ἰσόβαθμον δικαστήριον πρὸς ἐκτέλεσιν δικαστικῶν πράξεων 15.—παρατάσεως προθεσμίας 198.
- *Α κ α τ ἄ σ χ ε τ α 885, 920, σ. 365, σ. 367, σ. 514, σ. 528, σ. 535, σ. 550 ἐπ., σ. 556, σ. 560, σ. 571, σ. 583, σ. 612, σ. 646, ἐπ., σ. 651, σ. 653, σ. 659 ἐπ., σ. 662 ἐπ., σ. 691.
- *Α κ τ η μ ο σ ὄ ν η ὀφειλετῶν δημοσίου πῶς ἀποδεικνύεται σ. 624.
- *Α κ υ ρ ὄ τ η ς ἐν γένει 201 ἐπ., 807 § 1 καὶ 11, 834—διαιτητικῆς ἀποφάσεως 122 ἐπ.—ἐκθέσεως 134—ιδιωτικοῦ ἐγγράφου 409 ἕως 411—τῆς περὶ τὴν ἀπόδειξιν διαδικασίας 345 ἐπ.—δικαστ. πράξεως μετὰ βιαίαν διακοπὴν 467.—ἐνωσις 563, 582 § 3—ἐπιδόσεως πότε λόγος ἀναιρέσεως 807 § 5.—κατασχέσεως 887, 925, 959, 960, σ. 451, σ. 526, σ. 549, σ. 556, σ. 560, σ. 581, σ. 583.—πλειστηριασμοῦ 892, 910, 913, 966, σ. 579, σ. 600.—ἐκτελέσεως 896, 970' κοινοποιήσεων καὶ δημοσιεύσεων ἐν ἐκτέλεσει 914, 985—ἐγγραφῆς ὑποθήκης μετὰ κατὰσχέσιν 996—φυλακίσεως καὶ ἐπισχέσεως ὀφειλέτου 1016.—ἐκτελέσεως ἐν διοικ. ἐκτελέσει σ. 631.
- *Α λ λ ο δ α π ο ἰ.—δοσιδικία 26 ἐπ., σ. 10 σημ. 2.—ἐγγύησις 78 ἐπ.—ἐξαιροῦνται τῆς παραχωρήσεως περιουσίας 688—ἐγγραφα ἀλλοδαπά' πότε ἐκτελοῦνται 858 ἐπ., σ. 434.
- *Α μ φ ι σ θ η τ ο ὄ μ ε ν α ι διαφοραὶ 3, σ. 349, σ. 355, σ. 359.

- * **Α ν α θ ο λ ή**—πολιτικῆς δίκης μέχρι τέλους παινικῆς 10, 455, 589· τῆς παινικῆς 11.—συζητήσεως εἰς ἄλλην συνεδρίασιν 159, 499, 787, σ. 408, ἐν διαφοραῖς ἰατρῶν καὶ πελατῶν σ. 489, ἐν ἐργατικαῖς διαφοραῖς σ. 403· ἐν μικροδιαφοραῖς σ. 419· διὰ παράλειψιν ἀνακοινώσεως προτάσεων 556· διὰ μὴ κατάθεσιν αὐτῶν 559—ἐκτελέσεως 910, 912·—προσωπικῆς κρατήσεως 1004 ἐπ.—πλειστηριασμοῦ ἀκινήτων 955, 985· ὄρα καὶ λ. **Ἄ ν α σ τ ο λ ή**;
- * **Α ν α γ γ ε λ ί α**—θανιστῶν 908 ἐπ., 936, 971, 984 ἐπ., 986, 989, 1083. δημοσίου σ. 620.—δίκης 604.
- * **Α ν α γ γ ε λ τ ή ρ ι ο ν** 909, 914, 989—δημοσίου σ. 620.
- * **Α ν α γ κ α σ τ ι κ ἄ μ ε σ α**—ἐπὶ χρημ. χρῆσιν 878 ἐπ.—ἐπὶ ἀποδόσεως πραγμάτων 880.—ἐπὶ ἐπιχειρητέων πράξεων 882.—ἐπὶ παραλειπτέων 883.—ἐν διοικ. ἐκτελέσει σ. 609.
- * **Α ν α ί ρ ε σ ι ς**—κατ' ἀποφάσεως Εἰρηνοδικείου 519 ἐπ.—ἐν γένει 805 ἐπ.—λόγοι 807 ἐπ. πρόσθετοι 821, σ. 386·—κατὰ τίνων ἀποφάσεων 812—παρὰ τίνων 813 ἐπ.—ὕπερ τοῦ νόμου 815 § 2· πῶς γίνεται αὕτη 825.—προθεσμία 816 ἐπ.—ἀνασταλτικὴ δύναμις 818.—αἰτήσις περὶ 819· ἐπ.—διαδικασία 826. ἐπ.—δευτέρα δὲν ἐπιτρέπεται 837.—κατ' ἀποφάσεων περὶ ἐξώσεως σ. 496·—ἐν ἐργατικαῖς διαφοραῖς σ. 401—ἐν διοικ. ἐκτελέσει σ. 624—κατ' ἀποφάσεων Προξεν. Δικαστηρίου σ. 602.—πῶς ἀσκεῖται ἐν γένει σ. 385.—**Ὅρα καὶ λ. Ἐ ν δ ι κ ἄ μ ε σ α**.
- * **Α ν ἄ κ λ η σ ι ς**—ἀποφάσεων πότε 180· προεδρικῆς 638—πληρεξουσιότητος 102 § 5, 121 § 4.—δημολογίας 269 ἐπ.—ὄρκου 356.
- * **Α ν α κ ο ί ν ω σ ι ς**—δίκης 71 ἐπ., 604.—ἐγγράφων διαδικασίας 553 § 4, 554 ἐπ.—προτάσεων 555.
- * **Α ν α κ ο π ή**—ἐν γένει 235 ἐπ., 598.—ἐκτελέσεως 871, 910, σ. 578 σ. 631.—δικεδικητικὴ 911, 985, 1042, 1043, 1061, 1073.—κατὰ δηλώσεως τρίτου παρ' ᾧ κατάσχεσις 932, σ. 560, σ. 616.—κατὰ πίνακος κατατάξεως 949 ἐπ., σ. 621.—κατὰ προσωπικῆς κρατήσεως 1017, 1019—καθ' ἐκουσίως ἀπαλλοτριώσεως 1082.—τρίτου 89 ἐπ., 238, 645, 716, 911, σ. 560. ποῦ εἰσάγεται 239 ἐπ. διαδικασία 241—τρίτου διακατόχου 956 § 4.—κατ' ἐρήμην ἀποφάσεως 505 ἐπ., 596, 610· (ν. 3887) σ. 445 προξεν. δικαστηρίου σ. 600.—πότε δὲν ἐπιτρέπεται 622, 638, 644, 690, 724, 827, 871, 888, σ. 495.—δευτέρα ἀπαγορεύεται 507, 598, 774.—πῶς ἀσκεῖται σ. 385 ἐν ἐργατικαῖς διαφοραῖς σ. 401 ἐν μικροδιαφοραῖς σ. 423 ἐν διαφοραῖς μηχανικῶν καὶ πελατῶν σ. 427.—κατὰ πρωτοκόλλου διοικ. ἀποβολῆς ἐκ δάσους σ. 576.—ἐν διαδικασίᾳ ἀναγκ. ἀπαλλοτριώσεως δὲν ἐπιτρέπεται σ. 686.—**ὄρα καὶ λ. Π ρ ο θ ε σ μ ί α**.
- * **Α ν α π λ ε ι σ τ η ρ ι α σ μ ὸ ς** 903 ἐπ., 981, 982 ἐπ.—ἐν διοικ. ἐκτελεῖται σ. 613 ἐπ., σ. 618.
- * **Α ν α ρ μ ο δ ι ὄ τ η τ ο ς**—ἐνοτασις 24 ἐπ., 533 § 1, 582 § 2—τῶν πρωτοδικῶν ἔνεκεν ἐπιτρέπεται πάντοτε ἔφεσις 738.—ἐξ αὐτῆς λόγος ἀναίρεσεως 807 § 4.
- * **Α ν α σ τ α λ τ ι κ ὸ ν ἄ π ο τ ἔ λ ε σ μ α**—ἐφέσεως 518· πότε δὲν χωρεῖ 181, 186· ἐπ., 735, 763 ἐν μικροδιαφοραῖς σ. 424—ἀνακοπῆς 507, 598, 774· ἐν διαφοραῖς μηχανικῶν καὶ πελατῶν σ. 428· πότε δὲν χωρεῖ 733—ἐπαναλήψεως 797—ἀναίρεσεως 818.

- Ἀναστολή—ἐκτελέσεως 910, σ. 276 σημ. 2· ἐν ἐργατικαῖς διαφοραῖς σ. 405 σημ. 1· ἐπὶ ἐνεχύρου καπνοῦ, σ. 555· ἐπισπεύσει ἀγων. ἐταιρείας σ. 548·—προσωπ. κρατήσεως 1004· ὑπὲρ ὀφειλετῶν Δημοσίου σ. 525, σ. 627·—παραγραφῶν (Δ. 15 Ἰουν. 1944) σ. 501·—ὕποχρεώσεων ἐξ ἀξιοποιήτου πράξεως σ. 319 σημ. 2.
- Ἀνατροπή 476, 479.
- Ἀναφορὰ—πρὸς σύντημσιν προθεσμίας 468, 629·—πρὸς Πρόεδρον 634, 700, 1036·—διαδικασία ἐπ' 640 ἐπ.—πῶς συντάσσεται 641.
- Ἀναφυλάκισις ὀφειλέτου 1024.
- Ἀναψηλάφησις 785 ἐπ., § 11, σ. 602·—πῶς ἀσκεῖται σ. 385 ἐπ.—ποῦ προβάλλεται 786·—παρὰ τίνων 788 ἐπ.—κατὰ τίνων ἀποφάσεων 790·—προθεσμία 791·—πρόδικασία 795 ἐπ.—διαδικασία ἐπ' ἀκροατηρίου 798 ἐπ.—ἀποφασίς ἐπ' αὐτῆς 800 ἐπ.
- Ἀνεκκλήτως δικάζει—τὸ Εἰρηνοδικεῖον 490, 888·—τὸ Πρωτοδικεῖον 530.
- Ἀνήλικος—ἀπίτροπος 646·—δὲν προσωποκρατεῖται 1003 § 1. κατ' ἐξαίρεσιν σ. 628·—ἐνστάσις ἀνηλικιότητος 552 § 5.
- Ἀνταγωγή 19 § 3, 564·—πότε προτείνεται 543 ἐπ.—πότε δὲν συχωρεῖται 633·—ἀπάντησις εἰς αὐτήν 568.
- Ἀνταπόδειξις 251, 338·—πότε ἀπαράδεκτος 273.
- Ἀνταπολογία—ἐν γένει 568 ἐπ., 584, 595, 826·—νέαι πότε 158·—προφορικῶς 581, 774.
- Ἀντεγγραφα 404, 410.
- Ἀντένστασις 584.
- Ἀντεπιστολή 401.
- Ἀντέψεις 758, 768, 779.
- Ἀντιβαδιστής ὑπόκειται εἰς πρόσωπ. κράτησιν 999 § 4.
- Ἀντίγραφα—εἰς τίνας διδόνται 190·—πῶς ἐκδίδονται (ἀναγκ. ν. 20/11/34) σ. 472, σ. 456·—ἐγγράφου 424· ἀποδεικτ. δύναμις 425·—πότε θεωροῦνται ὡς πρωτότυπα 426·—ἀντιπεφωνημένα 424·—τίνα ἐκδίδονται ὑπὸ δικηγόρων σ. 563.
- Ἀντίκλητος—πότε διορίζεται 148 ἐπ., 596, 767, 819 § 4· ἐν ἐκτελέσει 863, 870, 887 § 5, 909 § 1, 923, 946, 958, 1007, 1061, σ. 376· ἐν διοικητικῇ, σ. 621·—παῦσις πληρεξουσιότητος καὶ ἀνάγκη διορισμοῦ νέου 153.
- Ἀντιλήπτωρ 665.
- Ἀντιρρήσεις—κατ' ἐκτελέσεως 871·—κατὰ προσωπ. κρατήσεως 1008, 1017, 1021·—κατὰ διοικ. ἐκτελέσεως σ. 631·—Ὅρα καὶ λ. ἐκτέλεσις.
- Ἀντίστασις—κατὰ κλητῆρος ἐν ἐκτελέσει 876·—Ὅρα καὶ λ. ἑόρῃ.
- Ἀξιόπιστον μαρτύρων 332.
- Ἀπαγόρευσις—παραφρόνων 658 ἐπ., 671 ἐπ., διαδικασία 640 § 3, 658 ἐπ.—κατασχέσεως ὄρα λ. Ἀκατάσχετα.
- Ἀπάτησις ἰδιωτικῇ 1·—ἐξ ἀξιοποιήτου πράξεως ἀναστολή (ν. 1698 τοῦ 1944) σ. 319 σημ. 2.

- ²Α πα λ λ ο τ ρ ί ω σ ι ς—κατασχεθέντων απαγορεύεται 926, 963—έκου-
σία 1080 έπ.—άναγκαστική διά δημοσίαν ώφέλειαν (ν. 1731 τοῦ 1939)
σ. 678.—μεταλλείου' σ. 336 σημ. 3.
- ²Α π ά ν τ η σ ι ς.—εις τήν άγωγήν 545 έπ., 585—εις ένστάσεις και άπο-
λογίαν 567, 585—εις τήν άνταγωγήν 568.—εις αίτησιν άναιρέσεως
819 § 5.
- ²Α πα ρ ά θ ε κ τ ο ν' 807 § 11, σ. 378, σ. 409, σ. 453, σ. 462 έπ., σ. 475,
σ. 532. σ. 670, σ. 676.
- ²Α πο γ ρ α φ ή—προαπαιτούμενα έν γένει 1066 έπ.—έξώδικος 1069—δι-
καστική 1070 έπ.—εϋεργέτημα 553 § 5, 560, 582 § 5, 1074—κληρονό-
μος έξ 1075 έπ.
- ²Α πο θ ε ι κ τ ι κ ό ν έ π ι θ ό σ ε ω ς 140, 146, σ. 415.
- ²Α π ό θ ε ι ξ ι ς—άντικείμενον αύτης 244 έπ.—βάρος 248, 807 § 10, έν
μικροδιαφοραίς σ. 419.—άπόφασις περί' 249, σ. 494.—μέσα 252 έπ.,
807 § 9 συγχωροϋνται και νέα κατ' έφεσιν 746.—έκτίμησις 256, έν μι-
κροδιαφοραίς σ. 419.—συντηρητική 257 έπ. 397.—κλήτευσις τών δια-
δικων κλπ. 261 έπ.—άμφοισθητήσεις κατά τήν περί άποδείξεως διαδι-
κασίαν 263.—άρχή έγγράφου άποδείξεως 305—δι' έγγράφων 384 έπ.—
συζήτησις μετ' άπόδειξιν 571—μή διάταξις ή μή λήψις ύπ' όψιν άπο-
δείξεως πότε λόγος άναιρέσεως 807 § 8—έν δίκαις όρώσεις συν/τικάς
729.—έν διαφοραίς μηχανικών, ιατρών και πελατών σ. 427, σ. 488.—
καταστραφέντων τίτλων σπουδών (ν. 5379). σ. 642.—έν προσωρ. μέτροις
σ. 372.—έν έξώσει σ. 494—έν άναγκ. άπαλλοτριώσει' σ. 683.
- ²Α πο θ ο κ ί μ α σ ι ς 463 § 4, 464 έπ.
- ²Α π ό θ ο σ ι ς—καρπών 852 έπ.—πραγμάτων αύτουσίων άναγκαστική 880.
- ²Α πο θ ο χ ή—διαδ. πράξεως ή τής όλης δίκης 485 έπ.
- ²Α πο ζ η μ ί ω σ ι ς 849 έπ.—δι' άναγκ. άπαλλοτριώσιν σ. 670.—μαρ-
τύρων και πραγματογνωμόνων σ. 352.
- ²Α πο θ η κ α τ γ ε ν ι κ α ι (ν. ΒΓΙΗ') σ. 276.
- ²Α πο λ ο γ η τ ή ρ ι ο ν 543 έπ., 565, 820—άναγινώσεται και μη έμ-
φανισθέντος τοῦ έναγομένου 595, 774—δέν άπαιτείται 728.
- ²Α π ό λ υ σ ι ς—φυλακισθέντος όφειλέτου 1020.
- ²Α π ό π ε ι ρ α έ ν ώ σ ε ω ς 683' σ. 550.
- ²Α πο π ε ρ ά τ ω σ ι ς δίκης 475 έπ.
- ²Α πο σ ι ώ π η σ ι ς λόγων έξαιρέσεως 48.
- ²Α πο σ φ ρ ά γ ι σ ι ς 1062 έπ.
- ²Α π ό φ α σ ι ς—κατά πλειοψηφίαν 177 έπ.—αιτιολογία 183, σ. 349. πότε
καθαρογράφεται και παρά τίνων ύπογράφεται 174, σ. 398. σ. 474.—έν
μικροδιαφοραίς δέν συντάσσεται ιδιαιτέρως σ. 423.—έλλιπές διατακτι-
κόν 807 § 15 και 16.—πλείονες άντιφάσκουσαι 785, 807 § 14.—όρι-
στική δέν άνακαλείται 180—άλλως, λόγος άναιρέσεως 807 § 12. άφο-
ρῶσα όμως εις περιοδ. παροχήν μεταρρυθμίζεται (ν. 6439) σ. 476.—προ-
δικαστική και παρεμπίπτουσα 180, 513, 749 § 1.—περιεχόμενον έν γέ-
νει 182 έπ.—διατακτικόν 182 § 6, 807 § 15.—έκτέλσεις 185' προσωρινή
186 έπ., 763.—Είρηνοδικείου 501.—Πρωτοδικείου 581.—Έφετείου 766.
έπ.—Άρ. Πάγου 829 έπ.—Προέδρου 638.—Μουφτή σ. 538.—Θρησκευτ.
Ίσραηλιτ. δικαστηρίου σ. 694.—ξένη διαιτητική σ. 465.

- ***Ἀρειος Πάγος**—σύνθεσις 805, σ. 497 σημ. 1, ἐν δλομελείᾳ σ. 363 σημ. 1.—ἀρμοδιότης 806, σ. 362.—προδικασία 819 ἐπ.—διαδικασία ἐν τῇ ἀκροατηρίῳ 826 ἐπ.—πότε ἀναίρων δικάζει τὴν οὐσίαν 833, 836, σ. 497.
- ***Ἀρμοδιότης** 1, 16 ἐπ., σ. 355. ποῖος χρόνος σκοπεῖται σ. 5 σημ. 1, σ. 139.—προτίμησις 23, 575.—παρέκτασις 24.—βάσανος 25 ἐπ.—κλονισμός 29 ἐπ.—κατὰ παραπομπὴν 49 ἐπ.—Εἰρηνοδίκου 490 ἐπ.—Πρωτοδικείου 529.—Ἐφετείου 737 ἐπ.—Ἄρ. Πάγου 806, σ. 362.—ἐν δίκῃ περὶ τὴν ἐκτέλεσιν 873, σ. 578, σ. 621.
- ***Ἀρνησις**—μαρτυρίας 314—ἀγωγῆς 545—γενικὴ 585.
- ***Ἀρσις**—δραλ. Σύγκρουσις, Ἐγγυοδοσία, Κατάσχεσις, Δικαιοσύνη.
- ***Ἀρτοποιοί**—διαδικασία πρὸς πληρωμὴν ἄρτου πωληθέντος ἐπὶ πιστώσει σ. 412.
- ***Ἀρχαιότητες**. κατάσχεσις σ. 265 σημ. 1.—μεσεγγύησις κατασχεθεισῶν σ. 268 σημ. 1.—ἐπίδοσις προγράμματος σ. 271 σημ. 1.
- ***Ἀρχὴ ἐγγράφου ἀποδείξεως** 305.
- ***Ἀρχιτέκτονες**—“Ὁραλ Μηχανικοί.
- ***Ἀσφάλιστρα**—θεβαίωσις καὶ εἰσπραξίς (v. 4633) σ. 448.
- ***Ἀσφάλισις**—ὕποχρεωτικὴ ἐργατῶν ἀπαγόρευσις κατασχέσεων συντάξεων σ. 550.—ἐπιχειρήσεις ἐκπροσώπησις σ. 22 σημ. 3 ἐπίδοσις σ. 41 σημ. 5, σ. 47 σημ. 2—κατάσχεσις παρ’ αὐτῆς σ. 280 σημ. 3.—κοινωνικὴ (v. 6298) σ. 658.
- ***Ἀσώτου κηδεμών**, 671.
- ***Ἀτύχημα ναυτικόν**—ἐκθεσις θυμβουλίου ἐλέγχου σ. 90 σημ. 1.
- Ἀύτοκλήνητα**—ἐθθונה σ. 323 σημ. 2.
- Ἀύτοψία** 277 ἐπ., σ. 598.—πότε συγχωρεῖται 283, 297.—συντηρητικὴ 282—ἀπόφασις περὶ αὐτοψίας 284—ἐκθεσις 285 ἐπ. 289—συζήτησις μετ’ αὐτὴν 290—ἐπὶ μνημείων 428—ἐν δίκῃ περὶ ἐξώσεως σ. 494, σ. 496.—ἐν προσωρ. μέτροις σ. 372.—ἐν διαδικασία ἀναγκ. ἀπαλλοτριώσεως σ. 651 σ. 690.
- ***Ἀφάνεια** σ. 388.

B

- Βαθμοὶ δικαιοδοσίας** 13, 838.
- Βάρος ἀποδείξεως** 248, 807 § 10.
- Βασίλευς**—**Βασίλ.** Οἰκογένεια—ἐκπροσώπησις σ. 23, σ. 25 σημ. 4.—δικον. προνόμια σ. 504 σημ. 1 σ. 670.—διορίζει ἐπίτροπον μέλους Β.Ο. σ. 194—ἀρμόδιον δικαστήριον ἐπὶ διαζυγίου καὶ ἀπαγορεύσεως σ. 232.
- Βεβαία χρονολογία** ιδιωτ. ἐγγράφου 413 ἐπ.
- Βεβαίωσις**—ἐννοια 255—πότε ἀρκεῖ 557, 621, 630, 1028, σ. 568.—“Ὁρα Ἐνορκοὶ θεβαίωσις.
- Βελτίωσις** προτάσεων πότε 158.
- Βιβλία**—ἐμπορικὰ 408, 416 ἐπ., χαρτοσήμανσις σ. 461. γλῶσσα εἰς τὴν τηροῦνται σ. 120 σημ. 1. ἰσραηλιτῶν σ. 539.—ταμείου Συντάξεων Ὑγειονομικῶν σ. 652.—ταμείου ἐπικ. ἀσφ. ἄρτοποιῶν 696.—μονογραφῶνται 419—τίνα χαρτοσημαίνονται σ. 461.—οἰκιακὰ 420.—διεκδική-

σεων (ν. 4697) σ. 452.—ιατρῶν, φαρμακοποιῶν, ξενοδόχων 408 § 2.
 Βιοτεχνῶν ἀξιώσεων ἐκδίκασις σ. 398 σημ. 1.
 Βούλευμα συγγεν. συμβουλίου—δρα Διάσκεμμα.
 Βουλευτῶν ταμεῖον ἀσφαλίσεως ἀκατάσχετα σ. 264.

Γ.

Γερμανία—σύμβουλις ἀμοιβαίας δικαστ. ἀντιλήψεως σ. 482.
 Γνησιότης ἐγγράφων 435 ἐπ.
 Γνωμοδοτήσις—ἐμπειροτεχνῶν καὶ πραγματογνωμόνων 286, 298, 1095.—συγγεν. συμβουλίου 647, 654, 660, 673, 1085.
 Γνωστὸν δικαστηρίον 247.
 Γνωστοποίησις μαρτύρων 312.
 Γραμματεὺς δικαστηρίου—συντάσσει πρακτικὰ 175 ἐπ. φυλάττει πρωτότυπα ἐκθέσεων καὶ ἀποφάσεων 188· δίδει ἀντίγραφα 190· ὀρίζει δικαιομὸν 571· τηρεῖ τὸ πινακίον 574· δέχεται ἐνδικομέσα σ. 385—ἐπιθέσεις αὐτῷ 150, 865—ὕποχρεώσεις 189, σ. 363, σ. 368.—ποινή ἐπ' ἀμελείᾳ 19.
 Γραμματεία—εἰς διαταγὴν δίκαι 729· ἐνστασις ἀνηλικιότητος 552 § 5. δρα καὶ λ. Συναλλαγματικαί—τοιχοκόλλητα σ. 355.
 Γυναῖκες—πότε ὑπόκεινται εἰς κράτησιν σ. 628.
 Γυναϊκὸς ὑπάρχου ἀδεία πρὸς ἀγωγὴν 640 § 6, 675.

Δ.

Δάνεια—ἐπ' ἐνεχύρῳ καπνοῦ σ. 552, σ. 584.
 Δανεισταί—ἐνυπόθηκοι καὶ ἐγχειρόγραφοι 991· δρα καὶ λ. Κατάταξις, Ἀναγγελία.—προστατευτικά μέτρα ὑπέρ (ν. ΓΔΜ) σ. 375.
 Δασικός κώδιξ (ν. 4173) σ. 575.
 Δεδικασμένον 12, 275, 807 § 13. ἐξ ἀποφάσεως Συμβουλ. Ἐπικρατείας σ. 435—ἐπὶ χαρτοσημάνσεως ἐγγράφου σ. 464.—ἐπὶ διεθνῶν διαφορῶν σ. 84 σημ. 4.
 Δήλωσις—τρίτου 928 ἐπ., δρα καὶ λ. Κατάσχεσις, Ἀνακοπή.—ἀποδοχῆς ἢ ἀποποιήσεως κληρονομίας 1074.
 Δήμοι καὶ κοινότητες—Κώδιξ 665, σ. 412 σημ. 2.—κατάσχεσις εἰς σ. 525, σ. 529 ἐξαιροῦνται τελῶν χαρτοσήμου σ. 455.—δρα καὶ λ. Πάραστασις.
 Δημοσίευσις—ἐπιδοτηρίου σ. 41—περιλήψεως ἐρήμην ἀποφάσεως 596, σ. 508.—περιλήψεως προγράμματος 844 § 4, 968.—προσκήσεως δανειστῶν 990—ἀναιρετικῆς ἀποφάσεως 839, σ. 369—εἰς Δελτίον Ταμ. Συντ. Νομικῶν σ. 676.
 Δημόσιον—πῶς παρίσταται 75, σ. 354, ἀντίκλητος αὐτοῦ σ. 47 σημ. 2, σ. 504 ἐπ.—δαιτησία 106—ἐπιδόσεις πρὸς σ. 507—προθεσμία ὑπέρ σ. 508· προσεπίκλησις σ. 20 σημ. 3—δὲν χωροῦν κατ' αὐτοῦ προσ. μέτρα σ. 370.—εἰσπραξις δημοσίων ἐσόδων σ. 603.—κώδιξ δικῶν Δημοσίου, σ. 504.—ἀναστολή προθεσμιῶν κλπ. (ν. 109 τοῦ 1945) σ. 519.
 Δημοσιότης—διαδικασίας 162, 807 § 6, σ. 349.
 Διαγραφή—ἐκ τοῦ πινακίου πότε 570, 572, 590, σ. 409.

- Διὰ δικασία—εἰς μὴ ἀμφισβητούμενας ὑποθέσεις 127.—ἐκτός τοῦ ἀκροατηρίου 128 ἐπ.—ἔγγραφος 132.—ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ 158 ἐπ., 170. δημοσία 162. ὄχι ἐξ ἐπαγγέλματος 155, 170· προφορική 173—παρεμπιπτούσα περὶ γνησιότητος ἐγγράφων 450 ἐπ.—ἐπὶ ἐγγράφου προσβαλλομένου ὡς πλαστοῦ 452 ἐπ.—παρὰ τοῖς Εἰρηνοδίκαις σ. 137—παρὰ τοῖς Πρωτοδίκαις σ. 154· πρόδικασία 533 ἐπ. ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ 579 ἐπ., 623—ἔγγραφος 581, 611.—καθ' ὁμοδίκων καὶ ἐγγυητῶν 602 ἐπ.—κατὰ τῶν κυρίως διακατόχων 608.—ἐνώπιον τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν 634 ἐπ.—ἐπ' ἀναφορᾷ 640 ἐπ.—ἐνώπιον Ἐφετερίου 736 ἐπ.—Ἄρ. Πάγου 819 ἐπ.—μετ' ἀναίρεσιν 831 ἐπ.—ἀναγκαστική σ. 246—κατατάξεως 945 ἐπ., 694 ἐπ.
- Διὰ δικοί 67, 68, 70, 77.
- Διὰ ζύγιον—ἀναφορὰ πρὸς Ἐπίσκοπον σ. 550.—διαδικασία 640 § 9^ο 686, σ. 407—μεταξὺ Ἰσραηλιτῶν σ. 695.
- Διὰ τρέσεως ἐνστάσεις 553 § 7.
- Διὰ τισησία 105—ἐκούσια 106 ἐπ.—κατ' ἀνάγκην 108 ἐπ.—διαδικασία 114 ἐπ.—ἀπόφασις 118 ἐπ. ἀκυρότης αὐτῆς 122 ἐπ.—ἔνδικα μέσα 116, σ. 384, σ. 429—παῦσις 121.—Ἐμπ. Ἐπιμελητηρίων σ. 380 γεωργικῶν, σ. 388—τεχνικῶν σ. 469, σ. 652.—ξένης διαιτητικῆς ἀποφάσεως ἐκτέλεσις σ. 465—μεταξὺ μηχανικοῦ κλπ. καὶ πελάτου σ. 428.
- Διὰ τιτηταί τίνες διορίζονται 112 ἐπ., σ. 429, σ. 592—πότε εὐθύνονται εἰς ἀποζημίωσιν 126.
- Διὰ κατοχή—διαφοραὶ 490, 529, 624 ἐπ., σ. 370, δὲν ἐνοῦται μὲ τὴν περὶ κυριότητος 629—διατάραξις 630 ἐπ., 980, 880.
- Διὰ τιτητικαὶ ἀποφάσεις ξέναὶ ἐκτέλεσις (ν. 5013) σ. 465.
- Διὰ κάτοχος—ἔχει δικαίωμα προσεπιτηγίσεως 69—πότε θεωρεῖται κακῆς πίστεως 156 § 4—διαδικασία κατὰ τοῦ κυρίως διακατόχου 608—κατάσχεσις παρὰ τρίτῳ διακατόχῳ 956 § 1, 958, 959.
- Διὰ κοπαί—δίκης ἐκούσιαι 462· κατ' ἀνάγκην 463, σ. 622· ἀποτελέσματα 467, 475 § 2—δικαστικά (ν. ΡΠΑ') σ. 360, σ. 510, σ. 675.
- Διὰ νομή—ἐξώδικος 1087—δικαστικὴ 1088 ἐπ.—πῶς ἐκπροσωπεῖται κατ' αὐτὴν ὁ ἐν φρενοκομίᾳ σ. 527.
- Διὰ σκεμμά συγγεν. συμβουλίου 654—ἐπικύρωσις 656.
- Διὰ σκέψεως πρακτικὰ σ. 54 σημ. 4.
- Διὰ τροφή προσωποκρατηθέντος 1010 ἐπ., σ. 627.
- Διὰ εθνείας διαφοραὶ δεδικασμένον σ. 84 σημ. 4.
- Διὰ κδέιησις—εἰδικὸν βιβλίον (ν. 4697) σ. 452.
- Διὰ ρηνεύς—δρα λ. Ἐρμηνεύς
- Διὰ ζήσεως ἐνστάσις 553 § 7.
- Διὰ κατον κεκτημένον 1.
- Διὰ καὶ ὄγραφα—παρὰ τίνος ἀναλαμβάνονται 495—ἐκτέλεσις 856.
- Διὰ καὶ ὁδοσία—σύγκρουσις 4 ἐπ.—βαθμοὶ 13—παρέκτασις 491.—ἐκούσια 492.
- Διὰ καὶ ὁστιάσιν σ. 498.
- Διὰ καὶ ὁ τῆς—φυσικὸς 14, σ. 349—ἐνεργεῖ κατ' αἴτησιν 155, 170—πότε αὐτεπαγγέλτως 155.

- Δικαστικοὶ ἀντιπρόσωποι δημοσίου σ. 505.
 Δικασίμος—ὀρίζεται ὑπὸ τοῦ γραμματέως 571' ὑπὸ τοῦ προέδρου 620, 641—συν/τικῶν 729—δικῆς περὶ τὴν ἐκτέλεσιν 871.
 Δίκη—ῶριμος 469—διακοπή 463—ἐπανάληψις 468—κατάργησις 475 ἐπ.—περὶ τὴν ἐκτέλεσιν 871.
 Δικηγόροι 104, σ. 9 σημ. 2—Κώδιξ σ. 561' εἰσπραξις ἀμοιβῶν σ. 567—Ἐνώπιον Προξεν. Δικαστηρίων σ. 596.—τοῦ Δημοσίου σ. 506.—Ταμείον Προνοίας σ. 264, σ. 676 σημ. 1.—ὄρα καὶ λ. Παράστασις.
 Δικόγραφα 136 ἐπ.—εἰς τίνα ἀποδίδονται 188, 495.
 Δικολάδοι σ. 565.
 Διοικητικῆ ἐκτέλεσις σ. 603 ἐπ.
 Διοικήσις δημοσίων κτημάτων σ. 603 σημ. 1.
 Διορίαι 193 ἐπ.
 Δοσιδικία—γενική 16 ἐπ.—ἐξαιρέσεις 19 ἐπ.—τῆς τοποθεσίας τοῦ πράγματος 20, 22 § 5.—τῆς συναφείας 21.—ἐκλεκτικὸν δικαίωμα ἐνάγοντος 22.—τῆς ἐκτελέσεως τῆς συμβάσεως 22 § 4 καὶ 7.—τῆς διαχειρίσεως 19 § 2, 22 § 3—τοῦ ἀδικήματος 22 § 6—τῶν ἀλλοδαπῶν 26 ἐπ.

E

- Ἐγγραφα—ὡς ἀποδεικτ. μέσα ἐν γένει 384, 385' τύπος αὐτῶν 386 σχισμένα ἢ διαγεγραμμένα 388' μεταβολαὶ εἰς αὐτὰ 389, 404—ἀπολωλόθα ἢ ἄχρηστα 390'—ἀναφέροντα καὶ ἀναφερόμενα 393, 394,—δημόσια 398 ἐπ. ἀποδεικτ. δύναμις αὐτῶν 400 ἐπ. εἶναι ἐκτελεστά 403, 487 § 3 856' ἐνστάσεις κατ' αὐτῶν 405 ἐπ.—ιδιωτικά 407 ἐπ. κῆρος αὐτῶν 409 ἐπ., σ. 463 ἀποδ. δύναμις 412 ἐπ. βεβαία χρονολογία 413 ἐπ. ἀποδεικνύουν ὑπὲρ τοῦ ἐκδίδοντος πότε 415.—πρωτότυπα 423, 426' ἀντίγραφα 424.—ὑποβάλλονται τὰ ἔγγραφα ὀλοκλήρως 392 ἐπ. καὶ παρακατατίθενται 395.—συζήτησις περὶ τῆς γνησιότητος καὶ ἀμφισβήτησις αὐτῆς 369, 435 ἐπ.—προσβολὴ ὡς πλαστῶν 452 ἐπ.—ἀλλοδαπὰ ἐκτελεστά 858 ἐπ.—ἀχαρτοσήμαντα' σ. 462 ἐπ.
 Ἐγγραφή εἰς πινάκιον 498, 495, 566, ἐπ., 569, 570 ἐπ., 710, 821, 825.—πότε δὲν ἀπαιτεῖται 559, σ. 372—πότε ἀπαλλάσσεται τέλους σ. 512.—ἀγωγῆς κατὰ Δημοσίου σ. 508.—συνέπειαι 575—πότε ἐπέχει θέσιν κλητεύσεως σ. 409.—μετ' ἄσκησιν ἐνδίκου μέσου σ. 385 μετ' ἀναβολὴν καὶ διαγραφὴν σ. 409—εὐθύνῃ διὰ παράθεσιν τέλους σ. 462.
 Ἐγγύησις—ἐνάγοντος 77 § 2, 734—τυχόντος προπεμπτηρίου 1005—ἀλλοδαπῶν 78 ἐπ.—ζητούντος κατάσχεσιν 1036—δι' ἐκτέλεσιν ἀποφάσεως ἐκ συναλ/τικῆς σ. 410.—συντηρητικὴ 1030 ἐπ.—πῶς διδεται 840 ἐπ.—ποῦ κατατίθεται σ. 368.—ἄροις 844.—κατάπτωσις 845.—ἐνστάσις περὶ αὐτῆς 553, 561, 582 § 4.
 Ἐγγυηταὶ—κλητεύονται ἀμέσως ἐν Εἰρηνοδικείοις 502—διαδικασία κατ' αὐτῶν 604 ἐπ.
 Ἐγκάστασις εἰς νομὴν ἀκινήτου 880 § 3, 980.
 Ἐγκοπὶς 421.
 Ἐθίμον 245 § 3.

- Εἰρηνοδίκεϊον—σύνθεσις 489 — ἀρμοδιότης 490 ἐπ., 873.—προδικασία 494—αὐτόκλητος ἐμφάνισις διαδίκων 496 — προδικασία 496 διαδικασία ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ 499.—κατ' ἐρήμην 503 ἐπ.—δρα καὶ λ. Εἰρηνοδίκεϊον.
- Εἰρηνοδίκτης—διορίζει προσωρ. ἐπίτροπον 649—συγκαλεῖ καὶ προεδρεύει συγγεν. συμβουλίου 652—διορίζει κλητῆρα πρὸς ἐπίδοσιν 141 καὶ πρὸς ἐκτέλεσιν 870.—ἐκτελεῖ ὑπηρεσίαν γραφείου ὑποθηκῶν σ. 141 σημ. 4—δικάζει ἀμφισβητήσεις περὶ τὴν μεσεγγύησιν κατασχεθέντων 888—διατάσσει προσωρινὰ μέτρα ἐν ἐκτελέσει 874' ἐπὶ διαφορῶν διακατοχῆς σ. 370.—δίδει ἄδειαν συντηρ. κατασχέσεως 1035.—ἐκκαθαρίζει πίνακα δικηγόρου σ. 567' δικαστ. κλητῆρων' σ. 491.—δικάζει ἐξώσεις μισθωτῶν σ. 492' ἐργατικὰς διαφορὰς σ. 398' διαφορὰς ἰατρῶν καὶ πελατῶν σ. 489' μηχανικῶν καὶ πελατῶν σ. 425' μεσῶν καὶ πελατῶν' σ. 572' διαφορὰς ἐκ συν/τικῶν σ. 410' τὰς μικροδιαφορὰς σ. 411.
- Εἰσαγγελεὺς—πότε παρίσταται καὶ ἀκούεται σ. 9 σημ. 1, 24, 25, 163, 586 ἐπ., 826—ἐπιθεωρεῖ τὰ δικαστ. γραφεῖα 192—διορίζει προσωρ. ἐπίτροπον ἢ κηδεμόνα 649,—πότε ἐκκαλεῖ ἀπόφασιν 743, 771—πότε ζητεῖ τὴν ἀναίρεσιν 815—πῶς ἐξετάζεται ὡς μάρτυς 320.
- Εἰσηγητὴς—πρὸς διεξαγωγὴν ἀποδείξεως 249 § 4, 263—ἐν διαδικασίᾳ ἐπ' ἀναφορᾷ 643—ἐπὶ λογοδοσίας 702 ἐπ.—παρ' Ἀρείῳ Πάγῳ 822, 825—ἐπὶ δικαστικῆς διανομῆς 1091, 1095, ἐπ.—πρὸς ἐκδόσιν ἀποφάσεως ἐν γένει 182.
- Εἰσπραξις θερμοσίμων ἐσόθων.—(ν. 4845) σ. 603.
- Ἐκθεμάτων πρὸς συζήτησιν δικῶν 577, 623, σ. 387, σ. 409—ἐκθεμάτων' διεκδίκησις' σ. 268 σημ. 1.
- Ἐκθεσις—διατυπώσεις 133 ἐπ.—τὰ πρωτότυπα φυλάσσονται παρὰ τῷ γραμματεῖ 188.—συζητήσεως 173—ἐξετάσεως μαρτύρων 339 — συμβιβασμοῦ 478—ἐκθεσις διασχέσεως συγγεν. συμβουλίου 654—ἐγγυοδοσίας 342 ἐπ.—κατασχέσεως 887, 914, 958, 1037.—πλειστηριασμοῦ 895, 902, 927, 1093 ἐπ.—κατακυρώσεως 979 ἐπ.—συλλήψεως 1007.—ἐπιθέσεως σφραγίδων 1054.—καταθέσεως ἐνδίκων μέσων σ. 385.
- Ἐκκλησία.—Καταστατικόν (31 Δεβρίου 1923) σ. 550—ν. 671 τοῦ 1943 σ. 1, σ. 550.
- Ἐκκλησία, Ταμεῖον' πῶς παρίσταται ἐπὶ δικαστηρίου σ. 504—(ν. ΓΥΙΔ') σ. 529, σ. 588' κατάργησις σ. 589—(ν. 4684) σ. 588.
- Ἐκκλησιολόγος—πῶς κρίνεται σ. 138 σημ. 4.
- Ἐκκρεμοδικία 552 § 2.
- Ἐκλογαὶ δημοτικαὶ καὶ κοινοτικαὶ' ἐκδίκασις κύρους σ. 667 ἐπ.
- Ἐκμαρτυρία 309.
- Ἐκπλεῖστηρίασμα 901.—διανομὴ καὶ πληρωμὴ αὐτοῦ 905, 936, 938, 947, 981, 986, 990, 1044.
- Ἐκτέλεσις—ἀποφάσεως 185' ἐν μικροδιαφοραῖς σ. 425.—προσωρινή 186 ἐπ., 763, σ. 467, σ. 692. Ὅρα καὶ λ. Πρὸσωρινή.—ἐρήμην ἀποφάσεως ὡς πρὸς τρίτον 600—ἀποφάσεως Προέδρου 639' περὶ ἐξώσεως σ. 497—ἀποφάσεως ἐπὶ ἐμπορικῆς διαφορᾷς 733.—ἀναγκαστικῆς σ. 246, 854 ἐπ., ἐπὶ ἐνεχύρου παρ' ἀνωνόμῳ ἐταιρίᾳ σ. 544' ἐν περιφε-

πορεία προξεν. δικαστηρίου) σ. 600.—ὕποχρεώσεις ὀφειλέτου ἐν μὴ ἰκα-
ποιήσει δανειστοῦ σ. 375.—μέσα 878 ἐπ.—τύπος ἐκτελέσεως 856 § 1, 857,
σ. 408, σ. 248, σημ. 1, σ. 593.—ἐντολή πρὸς ἐκτέλεσιν 870, 887, § 5.—
δίκη περὶ τὴν ἐκτέλεσιν 871, σ. 578.—ἐν διοικ. ἐκτελέσει σ. 621, σ. 631.
—ἔξοδα ἐκτελέσεως 877, σ. 634.—κατὰ τρίτου 869.—ἀποφάσεως προ-
σωρ. μέτρων σ. 373.—ἐπὶ παρουσίας ἀλλοδαπῶν Κρατῶν σ. 487.—ἀλ-
λοδαπῶν ἐγγράφων 858 ἐπ., σ. 433—ξένης διαιτητικῆς ἀποφάσεως σ.
465.—ἀποφάσεως Μουφτῆ σ. 538.—ἰσραηλ. δικαστηρίων σ. 694.—ἀπαι-
τήσεων Ἄγροτ. Τραπεζῆς σ. 577 ἐπ. (ὄρα καὶ λ. Τ ρ ἄ π ε ζ α). —
διοικητικῆ σ. 603 ἐπ.—ὄρα καὶ λ.

Ἄ ν α β ο λ ῆ κ αὶ Ἄ ν α σ τ ο λ ῆ.

Ε κ τ ι μ ῆ τ α ἰ—ἐν κατασχέσει ἀκινήτων 957.—ἐν ἀπογραφῇ 1066, 1072.

Ε κ φ ῶ ν η σ ι ς τῆς ὑποθέσεως 579, 623, 744.

Ἐ λ θ ε τ ῖ α' σύμβαισις ἐγκαταστάσεως καὶ δικαστ. προστασίας σ. 429.

Ἐ λ ε γ χ ο ς θ ι ε θ ν ῆ ς ἐκπροσώπησις σ. 527 ἑτεροδικία ἀντιπροσώ-
πων σ. 10.

Ἐ μ π ε ἰ ρ ο τ ἔ χ ν α ἰ—πότε διορίζονται: 278, 291, 449, 1060, 1072,
1084, 1091—ἐπὶ τεχνικῶν ζήτημάτων σ. 471. σ. 652.—ὑπὸ Προξεν. δι-
καστηρίου σ. 598—ἀπόφασις περὶ αὐτῶν 293—διορισμός 292, 1072—
ὄρκιαις 288, 297, 1072—ἐν αὐτοφίᾳ 286 ἐπ. ἐμφάνισις αὐτῶν 294
—ἐξαιρέσεις 294 ἐπ.—διαδικασία πραγματογνωμοσύνης 297—ἀποδει-
κτικὴ ἰσχὺς γνωμοδοτήσεως 298, σ. 652.—συζήτησις μετὰ τὴν
πραγματογνωμοσύνην 299—πότε ἐξετάζονται ἐν τῇ ἀκροατηρίᾳ 499,
625.—ἀποζημίωσις αὐτῶν σ. 353—πραγματογνωμοσύνη ἐν Ἐπιμελητη-
ρίοις σ. 379, σ. 652.

Ἐ μ π ο ρ ῖ κ αὶ δ ῖ κ α ἰ σ. 210 σημ. 1. σ. 387.

Ἐ μ π ο ρ ο δ ῖ κ ε ἰ α κατηργήθησάν 13, σ. 210 σημ. 1.

Ἐ ν α γ ῶ μ ε ν ο ς.—κρείττων ἢ θῆσις του 77.

Ἐ ν δ ῖ κ α μ ἔ σ α 736 ἐπ.—τρόπος ἀσκήσεως (ν. 194) σ. 385, τοῦ Δη-
μοσίου σ. 509—κατὰ τῆς δεχομένης τὴν ἐπανάληψιν ἀποφάσεως 803.—
κατ' ἀποφάσεως Ἀρ. Πάγου 827, 837—ἐν προσωρ. μέτροις σ. 374.—ἐν
μικροδιαφοραῖς σ. 423—ἐν διαφοραῖς μηχανικῶν καὶ πελατῶν σ. 427
ἐπ.—κατὰ κυρούσης ἀπόφρασις Μουφτῆ σ. 538.—εἰς διαφορὰς ἰατρῶν
καὶ πελατῶν σ. 489—δὲν ἐπιτρέπονται εἰς διαφορὰς ἐκ συν/τικῶν
σ. 410.—ὄρα καὶ λ. Ἄ ν α ἰ ρ ε σ ι ς, Ἄ ν α κ ο π ῆ, Ἐ φ ε σ ι ς,
Ἄ ν α φ ῆ λ ἄ φ ῆ σ ι ς.

Ἐ ν ἔ χ υ ρ ο ν παρ' ἀνωνόμῳ ἐταιρεία' ἀνγκ. ἐκτέλεσις σ. 544—καπνοῦ
σ. 552—παρ' Ἐνεχυροδανειστηρίῳ σ. 647.

Ἐ ν ο ρ κ ο ἰ β ε δ α ἰ ῶ σ ε ἰ ς ἐν δίκαις περὶ ἐξώσεως σ. 494.—πῶς
γίνονται (ν. 1540 τοῦ 1944) σ. 518.

Ἐ ν σ ῆ μ ο ν δικαστικόν (ν. ΓΛΟΗ') σ. 378.

Ἐ ν σ τ ἄ σ ε ἰ ς—ἐννοια καὶ προσόντα 551 ἐπ.—πότε γίνονται 160, 502,
544—κατὰ δημοσίου ἐγγράφου 405 ἐπ.—ἐκ δικαιώματος τρίτου 552 § 3
ἀντιφάσκουσαι 552 § 2 καὶ 4—ἀνηλικιότητος καὶ ὑπερηλικιότητος 552
§ 5—ἀναβλητικαὶ 553, 582 § 6.—ἀνατρεπτικαὶ 563, 582 § 7—ἐν δίκῳ
περὶ τὴν ἐκτέλεσιν 872.—κατὰ ποίαν σειράν γίνονται 582 ἐπ.—ἐν δίκῳ
συν/γματικῶν 729.

- *Εντολή πρὸς ἐκτελεσιν. 870, 887 § 5, 958.
 *Εξαγοράσεως δικαίωμα 904, 933. σ. 619.
 *Εξαίρεσις—δικαστῶν 36 ἐπ., 49 § 1, 58 § 1, 807 § 1 καὶ 2. (Β Δ 8 Ἰουλ. 1838) σ. 352—ἐμπειροτεχνῶν 295 ἐπ.—μαρτύρων 324 ἐπ.—ἐρμηνέων 343—δικαστῶν κακοδικίου σ. 397—Προξένων καὶ δικαστῶν Προξεν. Δικαστηρίου σ. 595.
 *Εξοδα δικαστικά.—προκαταβολή 208.—διατάξεις περὶ αὐτῶν ἐν τῇ ὀριστικῇ ἀποφάσει 209—τίς ὑποχρεοῦται 210, 212—214, 243—πότε συμψηφίζονται 211.—τίνα ἀποδίδονται 215 ἐπ.—ὑπερβολικά 219—μαρτύρων οὐχὶ πλειόνων τῶν τριῶν 318.—ἐκκαθάρσις ἐπὶ παραιτήσεως 487—συζητήσεως κατ' ἐφесίν 518, 783—ἐκτελέσεως 877, 905, 914, 940 § 1 σ. 634.—ἐπιδικάζονται ὑπὲρ Δημοσίου σ. 512.—πολυτέκνιον σ. 519—πενήτων 220 ἐπ.—ταχυδρομικά καὶ ἐπιδόσεως σ. 353.
 *Εξώσεις—(ν. ΒΧΗ' κλπ.) σ. 492.—ἰδιαιτέρον πινάκιον 571.—πότε διατάσσεται ἐπανεγκατάστασις ἐξωσθέντος σ. 497—ἀνακοπή σ. 495—πότε ἀπέχει νὰ δικάσῃ τὸ δικαστήριον σ. 493 σημ. 2.—πελάτου ξενοδοχείου σ. 492 σημ. 1—δρα καὶ λ. Ἄναστολῆ ἐκτελέσεως.
 *Εορτάσιμοι ἡμέραι σ. 45 σημ. 2.
 *Επαγγελμάτων ἀξιώσεων ἐκδίκασις σ. 399.
 *Επαγωγὴ ὄρκου 351, 807 § 9.
 *Επανάληψις—δικῆς 65 ἐπ. ἐκούσιᾳ 470, κατ' ἀνάγκην 471 ἐπ.—διαδικασίας δρα λ. Ἄναψηλάφησις.
 *Επανταγωγὴ δὲν συγχωρεῖται 568.
 *Επανταπολογία 158, 581, 584, 826.
 *Επίδειξις ἐγγράφων 429 ἐπ.
 *Επιδικαιτητῆς πότῳ διορίζεται 110, σ. 382, σ. 429.
 *Επιδόσεις 138 ἐπ., 513, 514—ἐπὶ πλοίου 144, σ. 597—ἐπὶ τῶν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ 145 § 6, 148, 582—ἐπὶ στρατιωτικῶν 145 § 8 ἕως 11.—ἐπὶ ἀγνώστου διαμονῆς 147, § 7—εἰς Εἰσαγγελία 145 § 6, 7 καὶ 11, 596.—εἰς Ἰπουργὸν Ἐξωτερικῶν 596.—εἰς Ἰπουργὸν Οἰκονομικῶν σ. 507 ἐπ., εἰς τὸν ταμίαν τοῦ Δημοσίου σ. 266 σημ. 2.—εἰς τὸν ἀντίκλητον 148, 151 ἐπ. 865, σ. 597—ἐν παραλείψει διορισμοῦ τοιοῦτου 150, 865.—κατὰ τὰς ἐορτάς 147—διὰ τοῦ ταχυδρομείου σ. 406, σ. 416, σ. 555, σ. 582.—πρὸς κρατούμενον ἐν Φρενοκομείῳ σ. 527.—εἰς Διευθυντὴν Ταμ. Παρακκτ. Δαν. σ. 560—ἐν μικροδιαφοραῖς σ. 415, σ. 423.—ἐν διοικ. ἐκτελέσει σ. 637—δικογράφων Ἄγρ. Τραπέζης σ. 582, σ. 656—ἀγωγῆς 495, 538—συνέπειαι 156, 495, 496, 864—ἀπολογητηρίου καὶ ἀποδεικτ. ἐγγράφων 565.—ἐρήμην ἀποφάσεως πρὸς ἀγνώστου διαμονῆς ἢ ἐν ἀλλοδαπῇ 596.—ἀναφορᾶς 641.—αἰτήσεως ἀναίρεσεως 820—ἐγγράφου ἐκτελεστοῦ 862 ἐπ.—ἐκθέσεως κατασχέσεως 887, 959—τῆς περὶ κύρους ἀγωγῆς 927.—ἐξοδα τῶν ἐν ἀλλοδαπῇ σ. 359, σ. 602.
 *Επιθεώρησις δικαστ. γραφείων 192.
 *Επικύρωσις γνωμοδοτήσεως—συγγεν. συμβουλίου 640 § 2, 656 ἐπ.—πραγματογνωμόνων ἐν διανομῇ 1095, 1099.

- *Επιμελητήρια—(ν. 184) σ. 379.—(ν. 280) σ. 388—τεχνικόν (ν. 5052). σ. 469, σ. 652.
- *Επίσημοις—προσωποκρατηθέντος 1013 έπ.—άκυρότης 1016' τότε παύει 1020—εγγράφων 101, σ. 29 σημ. 1.
- *Επιταγή—πρός πληρωμήν 863, άποτελέσματα επιδόσεως αυτής 864. τότε ισχύει ως άναγκ. κατάσχσεις σ. 547, σ. 555, σ. 579—ν. 5960 περί επιταγής σ. 6, σ. 160 σημ. 5, σ. 410 σημ. 2, σ. 460 σημ. 1—ταχυδρομικά δέν κατάσχονται σ. 261—βεβαίωσης δικαιωμάτων κομιστών' σ. 186 σημ. 4.
- *Επίτροπος άνηλικού κλπ 640 § 1, 646 έπ. προσωρινός 649.
- *Εργασία—χρονικά όρια' εκδίκασις διαφορών' σ. 398 σημ. 1.
- *Εργατών—διαφοραί (ν. Γ'00Α') σ. 398.—άντιμισθίας κατάσχσεις (ν. 4694). σ. 449—μισθοί παρ' άρτοποιών άποζημιωτέων σ. 412 σημ. 2.
- *Εργολάβων δημοσίων έργων διαφορών εκδίκασις' σ. 640, σ. 644.
- *Εργοληπτών σύνταξις δέν κατάσχεται' σ. 652.
- *Ερήμην διαδίκασι—ένώπιον Είρηνοδικείου 503 έπ.—ένώπιον Πρωτοδικείου' του άνάγοντος 591' του έναγομένου 592 έπ.—ένώπιον Έφετείου 774.—ένώπιον Προξεν Δικαστηρίου' σ. 600.—δέν επιτρέπεται έν γένει. (ν. 3887) σ. 445—έν παραλείψει καταβολής δικαστ. ένσήμου (ν.δ. 1544 του 1942) σ. 379 σημ. 2.—Δημοσίου άπαγορεύεται (ν. 109 του 1945) σ. 519.
- *Ερμηνεύς 340, 341. σ. 530.—όρκισις και εξαίρεσις αυτού. 343, σ. 531 έπ.
- *Ερμηνεία ψευδής του νόμου' λόγος άναιρέσεως, 807 § 17, 809, 810.
- *Εσόδων δημοσίων εισπραξις (ν. 4845) σ. 603.
- *Εσφαλμένη εφαρμογή του νόμου λόγος άναιρέσεως 807 § 17, 809.
- *Εταιρεία άνόνομοι'—έκπροσώπησις' σ. 22 σημ. 3.—επίδοσις προς' σ. 41 σημ. 5.—(ν. δ. 17 'Ιουλ. 1923') σ. 542.
- *Ετεροδικία—άλλοδαπών 26 έπ.—άντιπροσώπων παρά Διεθνεί Έλέγγω σ. 527.
- Εύταξία—έκτός του άκροατηρίου 130 έπ. έντός αυτού 164 έπ.—Όρα και λ. Θόρυβοι.
- *Εφεσις—κατά τίνων αποφάσεων έν γένει 181, 748, 749.—κατ' αποφάσεων Είρηνοδικείου 515 έπ. των του Πρωτοδικείου 601, 737, 738—κατά των έπ' άναφορᾷ 644, 666, 690—έν δίκαις έκ συντηκών 729,—έν έμπορικαίς 735.—έν δίκη περί τήν εκτέλεσιν 871, 888, 951, σ. 631—έν προσωπ. κρατήσει 1019—κατ' έρήμην αποφάσεων 752—κατ' αποφάσεων περί εξώσεως σ. 496,—κατά των περί προσωπ. μέτρων σ. 374—κατά των επί εργατικής διαφορᾷς' σ. 404.—κατά των επί μικροδιαφορών σ. 424—κατά πίνακος δικηγόρου σ. 568—κατ' αποφάσεων Προξ. δικαστηρίου σ. 601—κατά διαιτητικής αποφάσεως 116, σ. 384.—παρά τίνων άσκειται 740 έπ.—κατά τίνων διαδίκων 744—πώς άσκειται σ. 385 σ. 424.—προθεσμία 515 § 5, 752 έπ., 871. τότε άρχεται 756 έπ.—άποτελέσματα 518, 760, έπ.—άντικείμενον της έφέσεως 745 έπ.—πότε είνε

- περιττή 759—προδικασία 516 ἐπ., 770—προκαταβολή πρασίμου 518, 772 ἐπ., 783.—δὲν ἐπιτρέπεται 724.—πῶς κρίνεται τὸ παραδεκτὸν ὁ 138 σημ. 4.—δικόγραφον ἐφέσεως 516, 770.—σηξήγησις 518, 774 ἐπ.
- Ἐφετεῖον—σύνθεσις 736, σ. 496—ἀρμοδιότης 737 ἐπ. σ. 640, σ. 644. προδικασία 767 ἐπ.—διαδικασία ἐπ' ἀκροατηρίου 774 ἐπ.—ἀπόφασις 776 ἐπ. ἀποτελέσματα αὐτῆς 780 ἐπ.
- Ἐφημερίων μισθὸς πότε κατασχεται ὁ 366, σ. 646.
- Ἐφοροὶ οἰκονομικοὶ—πότε ἐκπροσωποῦν τὸ δημόσιον 508. πῶς δίδουν τοὺς εἰς αὐτὸ ὄρκους ὁ 512—χαρτοσημαίνουσι ἐγγράφα σ. 463.

Z

- Ζάππειος ἐπιτροπή—πῶς παρίσταται ἐπὶ δικαστηρίου ὁ 514—ὑπαλλήλων μισθὸς ἀκατάσχετος ὁ 367 σημ. 1.—ἀτέλειαι ὁ 155.
- Ζήτημα προδικαστικόν 11 ἐπ., 227, 463, 808.

H

- Ἡμέρα ἕρια 193.
- Ἡμερολόγιον 408.

Θ

- Θεραπείας αἰτησις κατηγορήθη ὁ 2 σημ. 1, σ. 398.
- Θόρυβοι—ἐκτός ἀκροατηρίου 130 ἐπ.—ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ 165 ἐπ.
- Θυρωρῶν ἀποδοχῶν καθορισμὸς ὁ 186 σημ. 1.

I

- Ἰαματικαὶ πηγαί (ν. 4844) ὁ 590.
- Ἰατροδικαστικὴ ὑπηρεσία—πραγματογνωμοσύνη ὁ 88 σημ. 2.
- Ἰατροὶ—διαφοραὶ μετὰ πελατῶν ὁ 488—Ταμίτων Συντάξεων ὁ 651.
- Ἰδιωτικὰ ἐγγράφα—ὄρα λ. Ἐγγράφα.
- Ἰερῶν μισθὸς ἀκατάσχετος ὁ 646.
- Ἰκρῶν ὁ τῆς τοῦ παρίστασθαι ἐπὶ δικαστηρίου 74 ἐπ.
- Ἰσότης διαδίκων 76.
- Ἰσοψηφία δικαστῶν 179.
- Ἰσραηλιτικαὶ κοινότητες (ν. 2456) ὁ 538.—κλήρυξις ἐκτελεστῶν ἀποφάσεων θρησκ. δικαστηρίου Μπέθ—γτίν (ν. 1029 τοῦ 1946) ὁ 694.

K

- Κακοδικίου ἀγωγή 56 ἐπ., 807 § 4, σ. 350, (B. Δ. 8 Ἰουλ. 1836) σ. 357. κατὰ προξεν. ἀρχῶν ὁ 601—δικαστήριον (ν. 407) ὁ 392.
- Κανονισμὸς ἀρμοδιότητος 29 ἐπ.
- Καπνοῦ—ἐνέχυρον ὄρα λ. Δάνειον—ἀγοραπωλησιῶν ρύθμισις (ν. 4672) ὁ 584. ἐκδικασίς διαφορῶν ὁ 586—κατάσχεσις ὁ 555, σ. 585.
- Καρποὶ—πῶς ἀποδίδονται 852 ἐπ.—κατάσχεσις ἀσυγκομιστῶν 915 ἐπ.—μεσεγγύησις 917, 918.

- Κατάθεσις**—προτάσεων 495, 559—πρωτότυπου ἀγωγῆς καὶ εἰσαγωγικῶν τῆς δίκης δικογράφων 495, 571, 619, 770.—ἐγγράφων ἐκτελέσεως 887, 914, 960, 970—τίτλων ἀναγγελαμένων θανειστών 938.—χρημάτων κλπ. παρὰ τίνι (ν. ΔΠΖ') σ. 363.—δικαστικῆ (ν. ΒΙΓ') σ. 368' (ν. δ. 17 'Ιουλ. 1923) σ. 542—ἐνδίκων μέσων σ. 385.
- Κατάκρυψις** 899 ἐπ., 906, 955, 974, 978, 979, σ. 355' ἐν διοικ. ἐκτελέσει' σ. 614.
- Κατάργησις** δίκης 475 ἐπ.
- Κατάσχισις**—ἀρμόδιον διὰ τὰς κατ' αὐτὴν διαφορὰς δικαστήριον 19 § 4, 873.—ὡς μέσον ἀναγκαστικόν 878.—κινητῶν εἰς χεῖρας ὀφειλέτου 885 ἐπ., σ. 609' πῶς γίνεται 886 ἐπ., σ. 610' ἐκθεσις περὶ αὐτῆς 887, 914, 196—δευτέρα κατάσχεσις ἀπαράδεκτος 908, 984. ἐξαιρέσεις σ. 547 σ. 611—καρπῶν ἀσυγκομίσεων 915 ἐπ., σ. 612—παρὰ τρίτῳ 919 ἐπ., 1037, 1042' παρ' ἀνωνόῳ ἐταιρεία' σ. 548. ἐν διοικ. ἐκτελέσει σ. 612—παρὰ τῷ Πανεπιστημίῳ σ. 639.—ἀεροσκάφους' σ. 464—παρὰ τῷ Δήμοσι' σ. 526, σ. 669' παρὰ Ταμείῳ Συντάξεων Νομικῶν σ. 676 ἐπ., παρὰ Ταμείῳ Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων σ. 559, παρὰ Ταμείῳ Προνοίας ἰδιοκτητῶν αὐτοκινήτων σ. 575 παρ' Ἄγροτ. Τραπέζῃ σ. 577' παρὰ Ταμείῳ Γεωργ. ἀσφαλείων' σ. 647, παρ' Ἰδρύματι Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων' σ. 658, παρὰ Ταμείῳ ἐπικ. ἀσφαλίσεως ἀρτοποιῶν. σ. 696.—ἀρχαιοτήτων σ. 265 —καπνοῦ εἰς φύλλα σ. 555, σ. 585.—ἀκινήτων ν. 954 ἐπ., σ. 625 ἐπ. πῶς γίνεται 957 ἐπ. δηλοποιεῖται ὑποθηκοφύλακι καὶ ἐγγράφεται εἰς εἰδικόν αὐτοῦ βιβλίον 960—συντηρητικῆ 1034 ἐπ., 1037 ἐπ., πῶς αἴρεται 1041—μισθῶν ὑπκλήλων σ. 365 ἐπ. ἀποδοχῶν ἀξιωματικῶν ἐν πολ. διαθεσιμότητι' σ. 471—περιουσίας ἀλλοδαπῶν Κρατῶν σ. 487—μεταλλείων' σ. 583—κατὰ δῆμων πότε σ. 529—κατὰ λιμεν. ταμείου σ. 541.
- Κατασχέτηριον** 923 ἐπ.—Ὅρα καὶ λ. Ἀκατάσχετα.
- Κατάταξις** θανειστών 939, 945 ἐπ., 987, 994' ἐπισημαίνει δημοσίου σ. 621' δημοσίου ἐν γένει σ. 623.
- Κατοικία**ς δοσιδικία 16.
- Κατοχή**—δρπ λ. Διακατοχή.
- Κεκλεισμένων θυρῶν**—συστήτηρις 163, 807 § 6—ἀνοιγμα ἐν ἐκτελέσει 907.
- Κερκύρας** αὐτ. ὄργαν. ἀγρ. πίστεως' σ. 653.
- Κηδεμών**—ζώτου 671—νομίμως ἀπαγορευομένου 672.
- Κηρύκεια** δικαιώματα (ν. 4109) σ. 447.
- Κήρυξις** πλειστηριασμοῦ 894 § 1, 895, 898, 968 § 1, 973.
- Κληρικοὶ** ὡς μάρτυρες 321 § 3, σ. 551—ἀγωγαὶ αὐτῶν σ. 1
- Κληρονομία** δῆλωσις ἀποδοχῆς ἢ ἀποποιήσεως 1074' σχολάζουσαι σ. 456, σ. 460—καταλειπόμεναι εἰς τὸ Κράτος' (ν. 2039 τοῦ 1939) σ. 458.
- Κληρονόμοι** ἐξ ἀπογραφῆς 1075 ἐπ.
- Κλησις**—ἐνώπιον Εἰρηνοδικείου 494 ἐπ., 514' κατατίθεται τὸ πρωτότυπον παρὰ γραμματεῖ 495 ἐπ., 514.—πρὸς συζήτησιν 496, 620,—μαρτύρων καὶ πραγματογνωμόνων 514.—πρὸς συμβιβασμόν 521 ἐπ.—συνέπεται αὐτῆς 527.—πότε διατάσσεται νέα 592.—βραχυπρόθεσμος 726.

- Κ λ ῆ τ ε υ σ ι ς**—δαπάνη τῶν διαδίκων 154.—μαρτύρων καὶ διαδίκων 310, 514—μετ' ἀναβολὴν σ. 409.
- Κ λ η τ ῆ ρ ε ς δικαστικοί** 140 (ν. 2238) σ. 490.—Ταμείον Προνοίας σ. 264.
- Κ ο ἰ ν ό τ η τ ε ς** ὄρα λ. Δ ἦ μ ο ι.
- Κ ρ ά τ η σ ι ς** π ρ ο σ ω π ι κ ῆ—ὄρα λ. Π ρ ο σ ω π ι κ ῆ κ ρ ά τ η σ ι ς.
- Κ τ η μ ά τ ω ν**—χωρισμός 640 § 7.—παραχώρησις 687 ἐπ.—δημοσίων δι-
οικήσις σ. 603, σ. 188.—κοινοτικῶν ἐν κτηματολογίαις ἀμφισβητήσεις
σ. 154 σημ. 4.—δημοσίων προστασία (ἀν. ν. 1539 τοῦ 1938) σ. 303
σημ. 1, σ. 669.
- Κ υ ρ ι α κ ῆ** ἀνάπανσις ἐκδίκασις διαφορῶν σ. 399.
- Κ υ ρ ι ό τ η τ ο ς** ἄ γ ω γ ῆ 629 ἐπ. κατὰ Δημοσίου σ. 670.
- Κ ῶ δ ι ξ**—τῶν νόμων περὶ δικῶν δημοσίου (Δ. 26 Ἰουνίου 1944) σ. 504.
—τῶν νόμων περὶ Ναύτ. Ἀπομ. Ταμείου ὄρα Τ α μ ε ῖ ο ν.—περὶ δα-
νειῶν ἐπ' ἐνεχύρωφ καπνοῦ σ. 552.—περὶ Μετοχ. Ταμείου Στρατοῦ σ. 570.
περὶ δήμων καὶ κοινοτήτων σ. 665.—περὶ Ταμείου Προνοίας Δημοσ-
ῦ Παλλ. σ. 663.—δασικὸς σ. 575.—περὶ τελῶν χαρτοσήμου σ. 455—ἀ.
γροτικὸς σ. 661.
- Κ ω φ ά λ λ α λ ο ι** μάρτυρες 341 ἐπ.

Λ

- Λ η ξ ι α ρ χ ι κ ῆ ς** π ρ ά ξ ε ω ς διόρθωσις 640 § 5, 673 ἐπ.
- Λ ι μ ε ν ι κ ά** τ α μ ε ῖ τ α κατασχέσεις κατ' αὐτῶν σ. 541.
- Λ ι μ έ ν ο ς** Πειραιῶς ὀργανισμός σ. 247, σ. 293 σημ. 2.
- Λ ι π ο μ α ρ τ ῦ ρ ι ο ν** 314 ἐπ.
- Δ ο γ ι σ τ ι κ ῆ**—δίκη 695 ἐπ. διαφορὰ 731.
- Δ ο γ ι σ τ ι κ ῶ ν** λ α θ ῶ ν διόρθωσις 714.
- Δ ο γ ο δ ο σ ι ά** 695.—ἐκουσία 697 ἐπ.—βιαία 701 ἐπ.
- Δ ό γ ο ι** ἀ ν α ι ρ έ σ ε ω ς 807 ἐπ.—πρόσθετοι 821, σ. 386.

Μ

- Μ ά ρ τ υ ρ ε ς**—πότε ἐπιτρέπονται 304· πότε ὄχι 300 ἐπ.—ἐξετάσις αὐ-
τῶν 306 ἐπ. πῶς γίνεται 334 ἐπ., ἀκυρότης αὐτῆς 345 ἐπ. πότε ἐξε-
τάζονται πάντοτε ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ 499, 625, 774.—γνωστοποίησις 312.
μὴ ἐμφάνισις καὶ ἀρνήσις μαρτυρίας 314.—ὀδοιπορικὰ 317· ἀποζημιώ-
σις σ. 352—δημοσίου μέτρα προσελύσεως σ. 350 σημ. 3—ἐξετάσις
κατ' οἶκον 319· ἐν τῷ τόπῳ τῆς διατριβῆς των 320—κληρικοὶ 321 § 3,
σ. 551.—ἀνεπιτήδευτοι 321 ἐπ.—ἐν μικροδιαφοραῖς σ. 420.—τίνες ἐξαι-
ροῦνται 324· πότε ἐξετάζονται καὶ οὗτοι 325, 326.—τίνες ἐξετάζονται
ἀνευ ὄρκου 331.—ἀξιόπιστον μαρτύρων 332—ἐξετάσις συντηρητικῆ 333.
—ὀθωμανίδες σ. 365.—ἀλλόγλωσσοι 340.—κωφοὶ καὶ ἄλλαλοι 341 ἐπ.—
ἐν διαδικασίᾳ ἐπ' ἀναφορᾷ 642.—ἐκτελέσεως ἀναγκαστικῆς 875, 886·
διὰ προσωπ. κροτήσεως 1007—ἐν δίκῃ περὶ ἐξώσεως πότε ἐξετάζονται
σ. 494, σ. 496.—ἐν προσωριναῖς μέτροις σ. 372.—ἐν ἐργατικαῖς διαφο-
ραῖς σ. 403.—ἐν διαζεύξει σ. 407.
- Μ α σ τ ι χ ο π α ρ α γ ω γ ῶ ν** Χίου ἐκδίκασις διαφορῶν σ. 399.
- Μ ε γ ά λ η** Β ρ ε τ τ α ν ί α σύμβασις δικαστ. ἀγωγῆς (ν. 730 τοῦ 1937)
σ. 476.

- Μέθη ἄκρα ἰσοῦται παραφροσύνη 322.
 Μειοψηφία ποῦ καταχωρίζεται 177.
 Μέσα ἀποδείξεως—δρα λ. Ἄποδείξεις.
 Μεσεγγύησις—κατασθεθέντων κινήτων 888· ἀπαγόρευσις ἀπαλλοτριώσεως 890 ἐπ.—καρπῶν ἀσυγκομίστων 917, 918·—κατασθεθέντων ἀκινήτων 961—ἐνυποθήκων παρ' ἀνωνόμφ εταιρεία· σ. 547.
 Μεσιταί (ν. 3505) διαφοραὶ μετὰ πελάτου σ. 572.
 Μεταγραφὴ περιλήψεως κατακυρωτικῆς ἐκθέσεως 910.
 Μεταλλεία.—δικαστ. ἀπαλλοτριώσεις σ. 336 σημ. 2, ἀκατάσχετον ἐγγυήσεως καὶ κατάσχεσις μεταλλείου· σ. 582.—ἀπόφασις ὑπουργοῦ Ἐθν. Οἴκ. ἰσοῦται πραγματογνωμοσύνη· σ. 90 σημ. 1.—ἐκπτώσις ἀπό. ἐκδίκαιως προσφυγῆς σ. 154 σ. 4.—διαφορὰ μεταξὺ συνιδιοκτητῶν σ. 7—κωδικ. ἀποζημ. παθόντων ἐν· σ. 261, σ. 288 σημ. 2.
 Μετανάστευσις· μετανάστου ἀπαιτήσεως κατὰ πράκτορος...σ. 540.
 Μετάφρασις· ὑπὸ Μεταφρ. Γραφείων· σ. 530· τότε γίνεται ὑπὸ δικηγόρου 729, σ. 411, σ. 563.
 Μεταφραστικὰ γράφεια (ν. 148/1913) σ. 530.
 Μετοχ. Ἐταμίον—πολ. ὑπαλλ. σ. 262, σ. 535, σ. 543.—Πολ. Ναυτικοῦ σ. 536 σημ. 1, σ. 263, σ. 543.—Στρατοῦ σ. 570.—Β. Ἀεροπορίας σ. 691.
 Μέτρα—προφυλακτικά. δρα Προφυλ. Μέτρα.—προσωρινὰ δρα Προσωρινὰ Μέτρα.
 Μὴν πῶς ὑπολογίζεται 194.
 Μηχανικοὶ· ἐκδίκαισις διαφορῶν μετὰ πελατῶν σ. 425.
 Μικροδιαφορῶν ἐκδίκαισις (ν. δ. 9 Νερίου 1925) σ. 411.
 Μισθός—δημοσίων καὶ δημοτικῶν ὑπαλλήλων πότε κατάσχεται σ. 365.—ἱερέων σελ. 646, σ. 366.—ἰδιωτικῶν ὑπαλλήλων καὶ ἐργατῶν σ. 449, ὑπαλλήλων ΑΣΟ σ. 650· ὑπαλλήλων Ζαππείου Ἐπιτροπῆς· σ. 367· ΑΣΟ καὶ Κοιν. Ἀσφαλίσεων· σ. 367.
 Μισθωτός· ἐννοία· σ. 400 σημ. 1.
 Μνημεῖα—δημόσια 399—ἰδιωτικά 408, 522—αὐτοψίῳ ἐπὶ 528.
 Μοναί· δοσιδικία καὶ δόσις ἔρκων· σ. 587.
 Μουφτῆς—ἀρμοδιότης (ν. 2345) σ. 537· ἐκτέλεσις ἀποφάσεως σ. 538.
 Μπάγκειος Ἐπιτροπὴ πῶς παρίσταται ἐπὶ δικαστηρίου σ. 515.

N.

- Ναοὶ ἐνορ. αχοὶ (κωδικ. ν. 5439) ἐκπροσώπησις σ. 645.
 Ναυτικὸν ἀτύχημα· δρα Ἀτύχημα.
 Νομῆ—δρα λ. Διακατοχή.—Δημοσίου σ. 670.
 Νομικοὶ σύμβουλοι σ. 505 ἐπ.. —Ταμ. Παρακαταθήκων σ. 559.
 Νομιμοποίησις 68, 69, 92, 609, 1075.

Ξ.

- Ξενοδόχων. εἰθὺνη καὶ προστασία (ν. 5205) σ. 140, σ. 492.
 Ξενοδόχ. Πίστεως Ὀργανισμός· σ. 266 σημ. 2, σ. 455 σημ. 2.

Ο.

- *Οδοιπορικᾶ—μαρτύρων σ. 351—Ειρηναδίκου ἐν προσ. μέτροις σ. 374.
 *Οθωμανίδες ὡς μάρτυρες πῶς ἐξετάζονται σ. 365.
 *Ολομέλεια δικαστηρίου ἐκ πόσων συγκροτεῖται σ. 363 σημ. 1.
 *Ολυμπιακῶν ἀγώνων Ἐπιτροπή ὄρκοι σ. 107 σημ. 2. ἀπαγόρευσις κατασχέσεως σ. 246 σημ. 1. προνόμια σ. 498 σημ. 1.
 *Ομόδικοι—δοσιδικία 22 § 2, 70.—πῶς κλητεύονται 502, 561.—ἐκδιάζονται εἰς παρέμβασιν 232 § 1.—συνέπειαι μὴ ἐμφανίσεώς των 508, 602.—πότε λαμβάνει θέσιν τοῦ ἐνάγοντος 509.—διαδικασία κατ' αὐτῶν 602 ἐπ.—ἔνστασις ὁμοδικίας 553 § 6, 561.
 *Ομολογία 158, 264 ἐπ.—ἀποδεικτ. δύναμις 264 ἐπ. ἐν ἐργατικαῖς διαφοραῖς σ. 403.—ἀνάκλησις 269 ἐπ.—συντηρητικαὶ 271.—πότε ἐκτελεῖται 549, 700, 709.—ἐν δίκῃ διαζεύξεως σ. 407.—ἀδιαίρετον 264—ἐξώδικοι 265.
 *Οργανισμοὶ διοικήσεως Ἐκκλησ. περιουσίας (ν. 4684) σ. 586, ἀκατάσχετον ἀποδοχῶν ὑπαλλήλων (ν. 1363 τοῦ 1938) σ. 263, ἀτέλειαι σ. 455 σημ. 2.
 *Ορκος—δὲν ἐπιβάλλεται ἄνευ νόμου σ. 349.—μαρτύρων 334, 335,—ὡς ἀποδεικτ. μέσον 349 ἐπ.—ἐπακτὸς 349, 351.—ἀντεπαγωγή καὶ δηλώσις ἀποδοχῆς 352 ἐπ.—ἀποποιήσεως συνέπειαι 355.—ἀνάκλησις ὄρκου 356.—ἀποδεικτ. δύναμις δοθέντος 357.—ὄρκοδοσία 362 ἐπ.—ἀνίκανοι πρὸς ὄρκοδοσίαν 358—περὶ τοῦ πιστεύειν καὶ μὴ γινώσκειν 363—εἰς ὁμοδικούς 368—τύπος ὄρκου 373—ποῦ καὶ πῶς διδεται 377, 625 ὑπὸ κληρικῶν σ. 551 ὑπὸ τοῦ Δημοσίου σ. 511 ἐπ. ὑπὸ Μετοχ. Ταμ. Στρατοῦ σ. 571 ὑπὸ Μετ. Ταμείου Ἀεροπορίας σ. 691 ὑπὸ Ταμ. Παρακαταθ. καὶ Δανείων σ. 558 ὑπὸ τῶν Μονῶν σ. 588 ὑπὸ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν σ. 638 ὑπὸ Ἐπιτροπῆς Ὀλυμπ. ἀγώνων σ. 107 σημ. 2—ἀπόφασις περὶ τῆς δόσεως 374—συζήτησις μετὰ τὴν δόσιν 375 ἐπ.—δικαστικὸς 378.—ἀναπληρωτικὸς καὶ ἀπαλλακτικὸς 379 ἐπ.—συνέπειαι αὐτοῦ 381 ἐπ.—ἐκτιμητικὸς 383, 881—μὴ ἐπιβολὴ ἐπαχθέντος ἢ ἀντεπαχθέντος λόγος ἀναιρέσεως 807 § 9.—τρίτου παρ' ᾧ ἡ κατάσχεσις 929 § 3, 932—ἐν δίκῃ περὶ ἐξώσεως σ. 495 ἐπ.—ἐν δίκῃ προσωρ. μέτρων δὲν συγχωρεῖται σ. 372 οὗτ' ἐν διαζυγίῳ σ. 407—ὀφειλέτου περὶ μὴ κατοχῆς ἀποδοτέου πράγματός σ. 376—ἐν ἐργατικαῖς διαφοραῖς σ. 403.—ἐν μικροδιαφοραῖς σ. 422.
 *Οφείλεται δημοσίου—γενικὴ καὶ ἀτομικὴ πρόσκλησις σ. 606.—ὑπερημερία σ. 607—ἀκτήμονες σ. 629.

Π.

- Πανεπιστήμιον Ἀθηνῶν ὄργανισμοῦ δικον. διατάξεις σ. 638.
 Πάραβολον—ἀναιρέσεως 823, 830, 838.—ἀνακοπῆς σ. 445.
 Παραγγελία—πρὸς ὑποδεέστερον δικαστήριον 15, σ. 591 ἐπ. Ἐν Ἐλ δετία σ. 431 ἐν Τοσερολοβακία σ. 433.—πρὸς ἐξέτασιν μαρτύρων 309, 320.—πρὸς ἐπίδοσιν 141—πρὸς ἐκτέλεσιν 870.
 Παραγραφή—διακόπτεται δι' ἐπίδοσιν ἀγωγῆς 156 δι' ἀναγγελτηρίου 909 § 4—ἐπιφέρει ἀπαράδεκτον ἀγωγῆς 563—ἀγωγῆς περὶ δια-

- ταράξεως 929—ἀγωγῆς ἢ ἀνκοπῆς περὶ ἀκυρώσεως ἐκτελέσεως 910, σ. 632—διεκδικητικῆς τῶν κατασχεθέντων 911.—διεκδικητικῆς τοῦ κατακυρωθέντος κατὰ τοῦ υπερθεματιστοῦ 919.—ἰατρῶν κατὰ πελατῶν σ. 490.—μηχανικῶν κατὰ πελατῶν σ. 428—ἀπαιτήσεων δίκηγόντων κατὰ πελατῶν σ. 569.—τῶν πρὸς τὸ Δημόσιον χρεῶν σ. 635.
- Π α ρ α ἰ τ ῆ σ ι ς—ἀγωγῆς κλπ. 487, 97—ἀπὸ ἀκυρότητος ἐκτελέσεως 896.
- Π α ρ α κ α τ α θ ῆ κ α ι—δικαστικάι α. 363, σ. 368, σ. 557.
- Π α ρ α π ο μ π ῆ—ἀπὸ δικαστηρίου εἰς δικαστήριον 49 ἐπ.—μετ' ἀναίρεσιν 831 ἐπ.
- Π α ρ ά σ τ α σ ι ς ἐπὶ δικαστηρίου 67 ἐπ.—ἰκανότης 74 ἐπ.—δημοσίου δήμων, κοινοτήτων καὶ ἀγαθοεργῶν καταστημάτων 7, σ. 354, σ. 369, σ. 504, σ. 665.—Ζαππείου Ἐπιτροπῆς α. 514.—Μπαγκείου α. 515—ἀνευδίκηγόρου πότε ἐπιτρέπεται α. 418, σ. 562.—δρα καὶ λ. *Ταμεῖα*.
- Π α ρ ά φ ρ ο ν ε ς.—μάρτυρες 321 ἐπ.—διορισμός προσωρινοῦ διαχειριστοῦ α. 526.
- Π α ρ α χ ῶ ρ ῆ σ ι ς κτημάτων 640 § 10, 687 ἐπ., 1020 § 6.
- Π α ρ έ κ τ α σ ι ς—ἀρμοδιότητος 29 ἐπ.—δικαιοδοσίας 491, 512, 545.—προθεσμίας λόγῳ ἀποστάσεως 195, 196—δρα καὶ λ. *Προθεσμίαι*.
- Π α ρ έ μ θ α σ ι ς—τρίτου εἰς ἐκκρεμῆ δίκην 89 ἐπ., 605, 645, 716, 741.—ἐν γένει 231, 233.—πότε ἐκβιάζεται 232.—ἐν πτωχευτικαῖς δίκαις σ. 25 σημ. 3.—εἰς δίκας διεκδικήσεως περιουσιῶν ὑπὲρ κοινοφελούς σκοποῦ σ. 74 σημ. 3.
- Π α ρ ε μ π ἰ π τ ὄ υ σ α ι—δίκαι ἐν γένει 225 ἐπ. διάφορα εἶδη 227 ἐπ.—ἀγωγαί 229' παρεμβάσεις 231—πότε συγχωροῦνται 233' εἰς ποῖον δικαστήριον εἰσάγονται 21, 234.—ἀποφάσεις ἀνακαλοῦνται 180' δὲν ὑποκείνται εἰς ἔφεσιν 181, 749.
- Π α σ ἰ δ ῆ λ ο ν 246.
- Π ε μ π τ ῆ μ ὀ ρ ι ο ν πρὸς ἐξόφλησιν χρεῶν δήμων σ. 525, σ. 529.
- Π έ ν ῆ τ ε ς—δικαιώματα 220 ἐπ., 518, 773 § 1, 796 § 1, 824 § 1, σ. 602' γερμανοὶ ὑπήκοοι καὶ ρουμάνοι' σ. 24.—σύμβαισις μετὰ Τσεχοσλοβακίας σ. 431.
- Π ε ρ ἰ λ ῆ ψ ι ς κατακυρώσεως ἐκτελεῖται 980.
- Π ε ρ ι ο δ ι κ α ἰ πα ρ ο χ α ἰ' μεταρρυθμίσις ὀριστικῆς ἀποφάσεως (ν. 6439) σ. 476.
- Π ε ρ σ ἰ α' συμβ. ἐγκαταστάσεως σ. 24.
- Π ι ν ά κ ι ο ν 495, 498, 559, 570, ἐπ., 619, 623, 770, 821, 825.—(ν. δ. 4—9—1925) σ. 408.—δρα καὶ λ. *Ἐγγραφή*.
- Π ἰ ν α ξ κατατάξεως 939, 945 ἐπ., 989, σ. 621.—δίκηγόντων α. 567.—κλητήρων σ. 491.
- Π λ α σ τ ὶ ο ν ἐγγραφον' διαδικασία 452 ἐπ., 730.—πότε ἢ ἐνεκα πλαστογραφίας ἀγωγή εἰσάγεται εἰς τὸ πολιτικὸν δικαστήριον 456 ἐπ.
- Π λ ε ι σ τ ῆ ρ ι α σ μ ὶ ς—κινήτων 891 ἐπ., 1043—ἀκινήτων 965 ἐπ., 1081.—ὑπάλληλος ἐπὶ τῆς; 870, 887, 937, 958, 960, 965, 988, 1081—ὀρισμός τόπου καὶ χρόνου 887, § 4, 891, 958 § 4 965, — ὑποκειμένων εἰς φθорάν 898, 930, 1040, 1056, 1077, 1094, σ. 545, σ. 613.—κατασχεθέντων εἰς χεῖρας τρίτου 935 § 2 — ἐνεχύρου καπνοῦ σ. 555.—ἐνεχύρου παρ'

- άνωνύμῃ εταιρείᾳ σ. 545.—παρὰ Ἐνεχυροδανειστηρίῳ Ταχ. Ταμ. σ. 648.—ὑπὲρ ἀγροτ. Τραπεζίης σ. 578 ἐπ.—ἐν δικαστικῇ διανομῇ 1093 ἐπ.—ἐκούσιος 988—κοινοποιήσις προγράμματος 894 § 2 καὶ 3, 968, 971, ἐν δικαστ. ἐκτελέσει· σ. 613, σ. 618.—μετ' ἀναβολὴν 913 ἐπ., 985.—ἐκθεταίς περὶ 902.—(B. Δ. 11 Ὀβρίου 1836) σ. 355.—ἔρα καὶ λ. Κ α τ α κ Ὑ ρ ω σ ι ς, Κ α τ ᾶ τ α ξ ι ς, Ἄ ν α κ ο π ῆ, Ἄ ν α π λ η σ τ η ρ ι α σ μ ὅ ς.
- Π λ η ρ ε ξ ο ὗ σ ι ο ι· τίνες, 91.—δικηγόροι 104· ἐνώπιον Προξεν. Δικαστηρίων σ. 596.—δικαιώματα καὶ ὑποχρεώσεις 99 ἐπ.—εἶνε καὶ ἀντικλητοὶ 148.—Δημοσίου σ. 504 ἐπ.
- Π λ η ρ ε ξ ο υ σ ι ὅ τ η ς 92.—πῶς δίδεται 93 ἐπ.—συνέπεται 95.—γενικῇ 96—εἰδικῇ 97—τῶν ἐπιτροπῶν 98.—παύσις 102.—ἔρα καὶ λ. Π λ η ρ ε ξ ο ὗ σ ι ο ι.
- Π λ ο η γ ι κ ᾶ δικαίωματα προνομιούχα σ. 30 σημ. 2, σ. 288 σημ. 4.
- Π ο ι ν α ἰ—κατὰ δικαστ. ὑπαλλήλων 204, 206, 348, 835, 896, 897.—κατὰ διαδίκων ἢ πληρεξουσίων 205.—ἐν γένει ἐπιβαλλόμενα παρὰ τοῦ πολιτικοῦ δικαστηρίου 207.—κατὰ τοῦ ἀρνηθέντος τὴν γνησιότητα ἐγγράφου 448—κατὰ τοῦ προσβάλλοντος ἐγγράφον ὡς πλαστόν 461.—ἐν ἀναγκ. ἐκτελέσει 880, 882, 883, 980.
- Π ο λ ι τ ι κ ῆ ἀ γ ω γ ῆ 10 ἐπ.
- Π ο λ υ τ ἔ κ ν ω ν π ρ ο σ τ α σ ῖ α (v. 1910 τοῦ 1944) σ. 519.
- Π ρ α γ μ α τ ο γ ν ὴ μ ο ν ε ς—ἔρα λ. Ἐ μ π ε ι ρ ο τ ἔ χ ν α ι.—ἐν δίκῃ περὶ ἐξώσεως σ. 494—ἐν καθορισμῷ ἀποζημιώσεως ἐξ ἀναγκ. ἀπαλλοτριώσεως· σ. 684.
- Π ρ α κ τ ι κ ᾶ—συνεδριάσεως 174, 175 ἐπ., σ. 398.—δικασκίσεως σ. 51 σημ. 4.—ἀναβολῆς πότε ἐκτελεστέα 559, 856 § 6, σ. 409.
- Π ρ ο α π ὅ δ ε ι ξ ι ς 250—ὑποχρεωτικῇ πότε 729.
- Π ρ ὄ γ ρ ᾶ μ μ α—ἔρα λ. Π λ ε ι σ τ η ρ ι α σ μ ὅ ς.
- Π ρ ο δ ι κ α σ ῖ α 128 ἐπ.—παρ' Εἰρηνοδίκαις 494 ἐπ.—παρὰ πρωτοδικαίς 531 ἐπ.—παρὰ Προέδρῳ 636.—παρ' ἐφέταις 767.—παρ' ἀρ. Πάγῳ 819 ἐπ.—ἐν ἐμπορικαῖς δίκαις 720 ἐπ.
- Π ρ ο δ ι κ α σ τ ι κ ὸ ν ζ ῆ τ ἡ μ α.—Ἄρα Ζ ῆ τ ἡ μ α Π ρ ο δ ι κ α σ τ ι κ ὸ ν.
- Π ρ ὅ ε δ ρ ο ς—Π ρ ω τ ο δ ι κ ῶ ν ἐκκαθαρίζει ἐξοδα 487, 877· Λύει διαφωνίαν μεταξὺ γραμματέως καὶ διαδίκου ὡς πρὸς ὄρισμον δικασίμου 571. Ὅριζει ἀριθμὸν συζητηθησομένων καθ' ἑκάστην συνεδρίασιν 571, 576. Ὅριζει ἡμέραν συζήτησεως προτετιμημένων 620. Συντέμνει προθεσίαν πρὸς ἐμφάνισιν 621. Ὅριζει δικασίμον τῆς ἀναφορᾶς 643. Διατάσσει ἐγγυοδοσίαν καὶ κατασχέσειν ἐπὶ ἐμπορικῶν ὑποθέσεων 723. Περιάπτει τύπον ἐκτελέσεως 857, 859· Διορίζει κλητῆρα πρὸς ἐκτέλεσιν 870· Συντέμνει προθεσίαν πλειστηριασμοῦ 894· Ἀναβάλλει ἐκτέλεσιν 910, καὶ πλειστηριασμὸν ἀκινήτων 955· Δίδει ἀδειαν κατασχέσεως παρὰ τρίτῳ 920 § 1, 921 ἐπ. Ἐκδίδει ἀπόφασιν κατὰ διαταρᾶσοντος κατοχῆν ὑπερθεματιστοῦ 980. Δέχεται ἀντιρρήσεις προσωποκρατηθέντος 1008· Διατάσσει ἀπόλυσιν αὐτοῦ 1022· Δίδει ἀδειαν συντηρ. κατασχέσεως 1035. ἐπ.—Διαδικασία ἐνώπιον αὐτοῦ 634 ἐπ., 871 πότε παραπέμπεται τὴν ὑπόθεσιν εἰς τὸ δικαστήριον 635, 871· ἔχ· σ. 190 σημ. 2.—ἴπι

δικάζει προσωρινῶς ἔναντι μισθοῦ ἢ καταγγελίας συμβάσεως ἐργασίας ἢ ἀτυχήματος 634 Α. Λαμβάνει προσωρινὰ μέτρα 634' ἐκ τοῦ ν. δ. 24 Νοεμβρ. 1923 σ. 405' ἐκ τοῦ ν. περὶ σημάτων' σ. 693.—κηρύσσει ἐκτελεστέην ἀπόφασιν ἰσραηλ. θρησκ. δικαστηρίου' σ. 694.—προσδιορίζει προσωρινῶς ἀποζημιώσεις ἐξ ἀναγκ. ἀπαλλοτριώσεως' σ. 680.—Ἐφετῶν. συντέμνει προθεσίαν πρὸς συζήτησιν ἐφέσεως 735' δικάζει ἔφεσιν κατ' ἀποφάσεως Προέδρου σ. 191 σημ. 1. *Ἐχει τὰ ἐν ἄρθρῳ 571 καὶ 576 δικαιώματα Προέδρου Πρωτοδικῶν 770.

Π ρ ο θ ε σ μ ε ι α ι—ἐναρξίς καὶ ὑπολογισμός 163 ἐπ.—παρέκτασις λόγῳ ἀποστάσεως 195, 196, 497, 596, 620, 753 ἐπ., 792, 866, 925—ἐπέκτασις ὑπὸ τῶν διαδίκων 197, 498—αἰτησις παρατάσεως 198, 472, σ. 509. παραμέλησις 199 200—σύντησις 498, 622, σ. 509, —πρὸς ἀπάντησιν εἰς τὴν ἀγωγὴν 540, 820—πρὸς ἀνακοπὴν 505, 596, 1019, σ. 404, σ. 424—πρὸς ἔφεσιν 515 § 5, 752 ἐπ., 871, 910, 951, 1019, σ. 412, σ. 495—πρὸς ἀναίρεσιν 520, 816 ἐπ.—πρὸς ἀναψηλάφησιν 791 ἐπ.—πρὸς ἐμφάνισιν εἰς τὸ ἀκροατήριον 497, 620, σ. 508.—πρὸς ἐκτέλεσιν 866 ἐπ.—ἐπιδόσεως ἀγωγῆς περὶ κύρους κατασχέσεως 925.—δικαστικαὶ ὑπὲρ Δημοσίου, ΟΔΕΠ καὶ ΚΕΠΕΣ καὶ Ταμ. Ἄρτου σ. 508, σ. 509, σ. 587, σ. 696 ὑπὲρ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν σ. 638—παράτασις (ν. 96 τοῦ 1945), σ. 519 ἐπ.

Π ρ ο κ α τ α θ ο λ ῆ—ἐξόδων 208—τελῶν σ. 458 ἐπ.—ἐξόδων καὶ τελῶν ἐρημοδικίας σ. 445, σ. 512.

Π ρ ό κ λ η σ ι ε ις εἰς ἀγωγὴν 77 § 3, 81 ἐπ.

Π ρ ο νό μ ι α ἐπὶ τῶν κατασχθέντων—γενικά 910, 991—εἰδικὰ 941 ἐπ., 991.—ἐπὶ ἐνεχύρου καπνοῦ σ. 557—ὑπὲρ Ἀγροτ. Τραπεζῆς σ. 577.—ὑπὲρ Δημοσίου σ. 623.—ὑπὲρ Ταπητ. Ὀργανισμοῦ σ. 573.—ὑπὲρ Α.Ο.Α Π. Κερκύρας σ. 654. σ. 657—ὑπὲρ Κοινων. Ἀσφαλίσεων' σ. 658—δρα καὶ λ. Τράπεζαι.

Π ρ ο ξ ε ν ι κ α ἰ Ἀ ρ χ α ἰ' δικαστ. καθήκοντα σ. 592 ἐπ.

Π ρ ο ξ ε ν ι κ ᾶ δ ι κ α σ τ ῆ ρ ι α σ. 596 ἐπ.

Π ρ ο π ε μ π τ ῆ ρ ι ο ν 1005.

Π ρ ο σ ε π ἰ κ λ η σ ι ε ις 69, 71 ἐπ., 604, 609, ὑπὸ Δημοσίου' σ. 20 σημ. β.

Π ρ ό σ θ ε τ ο ἰ λόγοι—ἀναίρεσεως 821, ἐφέσεως καὶ ἀναίρεσεως σ. 386.

Π ρ ο σ τ α τ ε υ τ ι κ ᾶ μέτρα ὑπὲρ θανόντων (ν. ΓΘΜ') σ. 375.

Π ρ ό σ τ ι μ ο ν—ἐφέσεως 518, 772 ἐπ., 783,—ἀναψηλάφησεως 795 ἐπ. 798.

Π ρ ο σ ω π ι κ ῆ κ ρ ᾶ τ η σ ι ε ις.—δοσιδικία ἔνεκα ταύτης 19 § 5. ἐπὶ δάλλεται διὰ μὴ ἀπόδοσιν ἐγγράφων 557.—δι' ἔλλειμμα δοσιλόγου 713—κατ' ἐμπόρου 732—ὡς μέσον ἀναγκαστικόν 878 § 2, 880, 882, 883, 980, σ. 626.—ἐν ἀναπλειστηριασμῷ κατὰ τοῦ πρώτου ὑπερθεματιστοῦ 903, 981.—περιπτώσεις 998 ἐπ. δυναμικαὶ 1000—πότε ἀπαγορεύεται 1003, σ. 312 σημ. β.—διατάσσεται ὑπὸ τοῦ Προέδρου 634, 1045, παρ' ὀλοκλήρου τοῦ δικαστηρίου' 847, 1002 ἐπ.—παρὰ τοῦ προξενικοῦ δικαστηρίου σ. 600—πότε καὶ πῶς ἐκτελεῖται 866 § 3, 1004 ἐπ., 1007—ἀντιρρήσεις 1008, 1017 ἐπ.—διάρκεια 1020, σ. 630—ἐκ νέου 1024.—ὡς μέτρον προφυλακτικόν 1045.—ὀφειλέτου πρὸς ἔνορχον θύλων σ. 376.

- Π ρ ο σ ω ρ ι ν ᾶ μ έ τ ρ α 184, 490, 629, 634, σ. 473, σ. 693.—(ν. ΓΨΖ) σ. 370—πότε δὲν ἐπιτρέπονται σ. 184 σ. 3 σ. 370 σημ. 2—ποῦ ἄλλοῦ ἐφαρμόζεται διαδικασία ν. ΓΨΖ' σ. 351 σημ. 1.—εἰς ἱαματικὰς πηγὰς (ν. 4844) 590.—ὑπὸ εἰσαγγελείας (νῦν ὑπὸ προέδρου Πρωτοδικῶν) (ν. 8. 24 Νεβρίου 1923) σ. 405.
- Π ρ ο σ ω ρ ι ν ῆ ἔ κ τ έ λ ε σ ι ς ἀποφάσεως 186 ἐπ., 763 § 1, 764 ἐπ., σ. 373, σ. 492, σ. 596, σ. 600.—πότε δὲν ἐπιτρέπεται σ. 58 σημ. 2.
- Π ρ ο σ ω ρ ι ν ὄ ς θ ι α χ ε ι ρ ι σ τ ῆ ς—ἀπαγορευτέου 664, 669—φρενοβλαβοῦς κρατουμένου ἐν φρενοκομείῳ σ. 526.
- Π ρ ο τ ᾶ σ ε ι ς—ἔγγραφοι 580—νέαι πότε 158, 160, 747.—παραμένουσιν εἰς ἀρχεῖον τοῦ δικαστηρίου 495—πῶς κοινοποιοῦνται 555' συεπέλαι μὴ κοινοποιήσεως 556—ποῦ καὶ πότε κατατίθενται 559, 580, 774, 821.—προηγούμενων συζητήσεων πῶς ἐπαναφέρονται 559, 821.—ἀναγινώσκονται 580 ἐπ. 774.—δὲν ἀπαιτοῦνται εἰς προσωρ. μέτρα σ. 373' οὐδ' εἰς διαφορὰς ἰατρῶν καὶ πελατῶν σ. 489—δὲν ἐπιτρέπονται εἰς ἐργατικὰς διαφορὰς σ. 402 οὔτε εἰς τὰς μικροδιαφορὰς σ. 423.
- Π ρ ο τ ε τ ι μ ῆ μ έ ν α ι ὑποθέσεις. 620, 621, 722.—νόμῳ 620, 729, 871, 910. 951, σ. 579, σ. 638, σ. 640, σ. 652, σ. 659.
- Π ρ ο φ υ λ α κ τ ι κ ᾶ μ έ τ ρ α 618 § 1, 626 ἐπ.—ἄροις 628.
- Π ρ ω τ ο δ ι κ ε ῖ ο ν—σύνθεσις 528—ἀρμοδιότης 529, 873, σ. 688—πότε δικάζει ἀνεκκλήτως 530.—προδικασία 533 ἐπ., 619 ἐπ.—δικδικασία ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ 579 ἐπ.
- Π ρ ω τ ὅ τ υ π α—ἐκθέσεων καὶ ἀποφάσεων 118 ἐπ.—ἀγωγῆς κατατίθεται παρὰ γραμματεῖ 495, 571.—ἔγγραφα 423, 426.
- Π τ ὴ χ ε υ σ ι ς—τριτανακοπή' σ. 76 σημ. 1.—παρέμβασις, σ. 25 σημ. 3.—ἐνδικοὰ μέσα' σ. 215 σημ. 1.—προσωπικὴ κράτησις πτωχεύσαντος. σ. 2 ὅ σημ. 1, σ. 629.

Ρ.

Ρ ο υ μ α ν ῖ α' σύμβ. ἐγκριταστάσεως σ. 24.

Σ.

- Σ ῆ μ α τ ᾶ' (ν. 1998 τοῦ 1939) σ. 692.
- Σ ι δ η ρ ὄ δ ρ ο μ ο ι ' Ἑλλήν Κράτους' ἐκπροσώπησις σ. 660 ἐπ.—προνόμια σ. 660—ΣΠΑΠ κλπ. Ταμεία Συντάξεων καὶ προνοίας' ἀκατάσχετα' σ. 528.—δικαί' σ. 518.
- Σ π ο υ δ ῶ ν τ ῖ τ λ ω ν ἀπόδειξις σ. 642.
- Σ τ α φ ι δ ι κ ὄ ς ὄ ρ γ α ν ι σ μ ὄ ς' (ν. 6028) δικον. διατάξεις σ. 262 ἐπ. σ. 367 σημ. 1, σ. 371 σημ. 1, σ. 649.
- Σ τ ὄ λ ο υ ' Ἐ θ ν ι κ ο ῦ Ταμείου ἐκπροσώπησις σ. 504' δικικώματα ἐπὶ ἀκινήτων' σ. 254 σημ. 1, σ. 293 σημ. 2.
- Σ υ γ γ ε ν. Συμβούλιον σύγκλησις καὶ συγκρότησις 650 ἐπ.—δρα καὶ λ. Γνωμοδοτήσις.
- Σ ὑ γ κ ρ ο υ σ ι ς θ ι κ α ι ο δ ο σ ῖ α ς 4. ἐπ., σ. 350, σ. 389 ἐπ.—δικαστήριον συγκροτήσεων (ν. 406) σ. 389.

- Συζήτησις**—κατ' ἀντιμωλίαν 499, 580, 774—κατ' ἐρήμην 503, 590, 774, 827.—κεκλεισμένων τῶν θυρῶν 163.—μετ' ἀπόδειξιν 290, 299, 344 375—τῆς περὶ κύρους κατασχέσεως ἀγωγῆς 934 ἐπ.—τῆς διευθύνει ταύτην 164.
- Σύλληψις** ἀφειλέτου 1006—πῶς γίνεται 1007. Δημοσίου σ. 627.
- Συμβάσεις**—μετὰ Ἑλβετίας σ. 429—μετὰ Τουρκίας σ. 4—μετὰ Περσίας σ. 24.—μετὰ Ρουμανίας σ. 24.—μετὰ Μ. Βρετανίας σ. 476.—μετὰ Τσεχοσλοβακίας σ. 431, σ. 433.
- Συμβιβασμός** 477 ἐπ. 525, 531, 550, 706, 936.—εἰδικὴ πληρεξουσιότης 99.—συζήτησις περὶ αὐτοῦ 521 ἐπ.—ἐκτέλεισις 550, 856 § 4 καὶ 5.—συνέπεται 476 § 4, 563, 627 § 3—μετὰ Δημοσίου σ. 505—ἐν μικροδιαφοραῖς σ. 418, σ. 422.
- Συμβιβασταὶ** 124 ἐπ., 493, 731.
- Σύμβολα** 421.
- Συμβολαιογράφοι**—ἐκδικασίς διαφορῶν μετὰ πελάτου σ. 186 σημ. 4—δικαιώματα δὲν κατάσχονται σ. 264.—Ταμείον ἀσφαλίτεως σ. 264.
- Συμβούλιον Ἐπικρατείας** ὄρα Δεδικασμένον.
- Σύμβουλοι νομικοὶ**—ὄρα λ. Νομικοὶ Σύμβουλοι.
- Συναίνεσις** ὄρα λ. Ἀποδοχή.
- Συναλλαγματικά**—δικαιοδοσία 19, 22, 24—διαδικασία 729, (ν. δ. 13 Σεβρίου 1925) σ. 410, σ. 412 σημ. 2.—ἔνστασις ἀνηλικιότητος 552 § 5—ἐκτέλεισις ἀποφάσεως 733, 866.—μὴ χαρτοσήμανσις συνέπεται σ. 463.
- Συνάφεια** 21.
- Συνεδριάσεις**—χρόνος καὶ τόπος 161, 636—ἐνταξία 165.—κεκλεισμένων τῶν θυρῶν 162 ἐπ.
- Συνεταιρισμοὶ** ἐκπροσώπησις σ. 21. δικαστικὴ ἐπιδίωξις σ. 2.
- Συνήθειαι** ὑποθέσεις σ. 387.
- Σύνθεσις** κακῆ λόγος ἀναίρεσως 807 § 1.—ὄρα καὶ λ. Εἶρηνοδικεῖον, Πρωτοδικεῖον, Ἐφετεῖον, Ἄρειος Πάγος.
- Συνοπτικά** ὑποθέσεις 618, σ. 387.
- Συντάξεις** δὲν κατάσχονται σ. 662.—τοῦ Ταμείου Συντάξεων ὑγετονομικῶν σ. 651 τοῦ Ταμείου Ἐργοληπτῶν σ. 652 τοῦ Ταμείου ΣΠΑΠ σ. 528.
- Συντηρητικὰ μέτρα**—δία λ. Προφυλακτικὰ μέτρα.
- Συντηρητικὴ**—ἀπόδειξις 257 ἐπ. δι' ἐγγράφου 397—ὁμολογία 271—μαρτυρία 333—ἐγγύησις 1030 ἐπ.—κατάσχεται 1034 ἐπ., ἄρειος 1041—προσωπ. κράτησις 1045. ἐπ.
- Συνυπόσχεσις** 105, 111 ἐπ.
- Σύνταγμα** τοῦ 1911 σ. 349.
- Σφράγισις**—περιπτώσεις 1049 ἐπ.—παρὰ τίνων γίνεται 1052 ἐπ.—ἐκθεσις 1054—τίνα σφραγίζονται 1055 ἐπ.—διατάσεις κατ' αὐτὴν 1060 ἐπ.—ἄρειος 1062 ἐπ.
- Σωματεῖα**—ἐκπροσώπησις σ. 22.—ἐκδικασίς διαφορῶν σ. 399.

Τ

- Τ α μ ε ι α**—Ἐκκλησιαστικὸν σ. 504, α. 529, α. 587, α. 589.—Ἔθν. Στόλου σ. 504, α. 513.—Ἔθν. Ἀμύνης σ. 504, α. 513.—Προνοίας δημοσ. ὑπαλλήλων σ. 663.—Ἀρωγῆς ΤΤΤ σ. 664.—Προνοίας δικηγόρων σ. 676.—Γεωργ. ἀσφαλείων σ. 647.—Ἀλληλοβοηθείας καὶ ἀρωγῆς ἀξιωματικῶν σ. 537· ἐπιτιτῶν Χωροφυλακῆς σ. 263, α. 537.—Συντάξεων ΣΠΑΠ καὶ Σιδηροδρόμων σ. 528.—Ναυτικὸν Ἀπομαχικὸν σ. 263, α. 455, α. 58 σημ. 2.—Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων σ. 446 α. 559.—Συντάξεων Νομικῶν σ. 543 α. 676.—ἀσφαλίσεως χρηματιστῶν σ. 262· δημάρχων σ. 262· δημοτ. καὶ κοινοτ. ὑπαλλήλων σ. 262· βουλευτῶν σ. 263· ἐπικ. ἀσφαλίσεως ἀρτοποιῶν σ. 696· ἀρτεργατῶν σ. 509 σημ. 1, α. 263, α. 280.—ἐργατῶν σ. 550.—Προνοίας ἰδιοκτητῶν αὐτοκινήτων σ. 575.—Συντάξεων ὑγειονομικῶν σ. 651.—συντάξεων ἐργοληπτῶν σ. 652.—Ἐποικιομοῦ σ. 455.—**δρα καὶ λ. Μετοχικὸν Ταμεῖον.**
- Τ α μ ῖ α ς**—πότε δίδει ὄρκον διὰ τὸ Δημόσιον σ. 512.
- Τ α π η τ ο υ ρ γ ι κ ὸ ς** Ὁργανισμός· προνόμια σ. 573.
- Τ α χ υ δ ρ ο μ ι κ ἄ** ἔξοδα δικογράφων σ. 359.
- Τ α χ υ δ ρ ο μ ι κ ὸ ν** **Τ α μ ῖ ε υ τ ῆ ρ ι ο ν** (ν. 5834) σ. 280 σημ. 3, α. 282 σημ. 4, α. 543, α. 647.
- Τ ε κ μ ῆ ρ ι α**—ἐν γένει 272—νόμιμα ἀμάχητα 273· μαχητὰ 275—δικαστικά 276.
- Τ ε λ ε σ ι δ ι κ ι α** 273 § 3, 274, 563, 750, 751.
- Τ ἔ λ η**—καταθέσεως ἐνδίκων μέσων σ. 386—ἐν ἐργατικαῖς διαφοραῖς σ. 401, α. 404.—ἐν μικροδιαφοραῖς σ. 414—ἐγγράφης μετ' ἀναβολὴν καὶ διαγραφῆν σ. 409—ἐρημοδικίας σ. 445—πολυτέκνων σ. 519—χαρτοσύμου (ν. 4755) σ. 455—προκαταβάλλονται σ. 445, α. 456 ἐπ.
- Τ ο ι χ ο κ ὀ λ λ η τ ο ν** γραμμάτιον σ. 355.
- Τ ο κ ο γ λ υ φ ῖ α'** πῶς ἀποδεικνύεται σ. 375.
- Τ ὄ κ ο ι**—ὀφειλῶν πρὸς τὸ Δημόσιον σ. 607.—ὑπερημερίας δῆμων σ. 529.—παύουσιν ἅμα τῇ τελεσιδικίᾳ τοῦ πίνακος 953.—συμβατικὸς (ν. ΓΩΛΖ') σ. 375.
- Τ ο π ο γ ρ ᾶ φ ο ι**—δρα **Μ η χ α ν ι κ ο ῖ.**
- Τ ρ ᾶ π ε ζ α**—Ἀγροτικῆ σ. 577· ἐκπροσώπησις σ. 581· ἐπέκτασις εἰς Κέρκυραν σ. 653 σημ. 2.—Ἑλλάδος· ἐκπροσώπησις σ. 22 σημ. 3.—Κτηματικῆ σ. 659.
- Τ ρ ῖ τ ο ς**—πότε ἀνακόπτει τὴν μεταξὺ ἄλλων ἀπόφασιν 238 ἐπ.—πότε παρεμβαίνει 89 ἐπ., 605, 645, 716, 741—πότε ζητεῖ τὴν ἀναίρεσιν 814—κατάσχεσις παρά 919 ἐπ., 1037· δήλωσις 928 ἐπ., α. 560, α. 575, α. 509, α. 616, α. 639, α. 647.—διακάτοχος 956, 958, 959, 988—διεδικητῆς 911.
- Τ ρ ο φ ε ῖ α**—φυλακισθέντος ὀφειλέτου 1011, 1017, 1020, 1023. α. 627.
- Τ σ ε χ ο σ λ ο θ α κ ῖ α**—δρα **Σ υ μ β ᾶ σ ε ι ς.**

Υ.

Υ δ ρ ι σ τ ι κ ῶ ν ἐγγράφων ἐξάλειψις 206.

Υδάτων νομή σ. 370 σημ. 2.

Υίοθεσία 640.

Υπάλληλοι—δικαστικοί: δρα λ. Ὁδοιπορικὰ, Ποινὰι.—
δημόσιοι καὶ δημοτικοί: ἀπαγορεύεται κατάσχεσις μισθοῦ σ. 367. Ὅρα
καὶ λ. Μισθός.

Υπέρθωσις καθηκόντων 807 § 3, 808, 815 § 1.

Υπερηλικότητα ἐνοστάσις 552 § 2.

Υπερημερία—δεξιλόγου: συνέπειαι 715.—Ὅρα καὶ λ. Τόκοι.

Υπερθεματιστής 899, 902 — ἐθύνη 903 ἐπ., 977. — ἐγκατάστα-
σις 980.

Υποθήκη 1029.—ἐγγραφή μετὰ κατάσχεσιν ἄκυρος 996—ἐν κατατά-
ξει θανειστών 991.—Ἐξάλειψις 996 ἐπ. — ὑπὲρ ἀνωνύμου ἐταιρείας.
σ. 516.

Υποκείμενα εἰς φθοράν.—δρα λ. Πλειστηριασμός.

Υπομνήματα 384 ἐπ.

Υπουργεῖον Ἐξωτερικῶν—ὄργανισμός (π. θ. 18 Ἰουλ. 1931)
σ. 591.

Φ.

Φορολογία—δήμων ἀμφισδητήσεις σ. 412.

Φρενοκομεῖα—(ν. ΨΜΒ) σ. 526.

Φυλάξεις: ὀφειλέτου 1009 — ἀκυρότης 1016 — διάρκεια 1020 § 7,
σ. 630.

Φυλακαὶ διὰ χρέη 1009.—βιβλίον ὀφειλετῶν 1012.

Φύλαξις—μεσεγγυθέντων 888, 1039—ἀσυγκομίστων καρπῶν κατασχέ-
θέντων 917—σφραγισθέντων 1056 — ἀπογραφομένων 1072 — δικαιώματα
φυλάκων σ. 353.

Φυσικός δικαστής 14, σ. 349.

Χ.

Χαρτόσημον (ν. 4755) σ. 455.

Χρονολογία—ἐκθέσεων 133—ἀγωγῆς 495, 533—δικογράφων ἐν γέ-
νει 136.—ἀνακοπῆς 237—ἐφέσεως 516, 767—ἀναίρεσεως 819 — δεδαία
ιδιωτ. ἐγγράφου ὡς πρὸς τρίτους 413.

Χωρισμός—κτημάτων 640 § 7, 676 ἐπ.—ἀπὸ τραπέζης καὶ κοίτης
630 § 8, 682 ἐπ., σ. 550.

Ψ.

Ψευδὴς ἐρμηνεία τοῦ νόμου — λόγος ἀναίρεσεως 807 §
17, 809.

ΔΙΟΡΘΩΣΕΙΣ ΚΑΙ ΠΡΟΣΘΗΚΑΙ

- 1.—*Ἐν* σελ. 41 σημ. 4, ἀντὶ «ἐν σελ. 41» γράφε «ἐν σελ. 40».
 - 2.—*Ἐν* » 56 καὶ ἐν τῇ ὑποσημειώσει ἀντὶ «ν. δ. 4/8 Σεπτεμβρίου 1929» γράφε: «4/9 Σεπτεμβρίου 1925»
 - 3.—*Ἐν* σελ. 88 σημ. 2, ἀριθ. 3, ἀντὶ «ἄρθρ. 19 ν. 1731» γράφε: «ἄρθρ. 20 ν. 1731».
 - 4.—*Ἐν* σελ. 93 καὶ ἐν τέλει σημ. 2, πρόσθετες: «καὶ ἐν ἄρθρῳ 38 § 2 ἀν. ν. 1010 τοῦ 1737 «περὶ κώδικος ἀγροτ. ἀσφαλείας».
 - 5.—*Ἐν* σελ. 236 καὶ ἐν τέλει σημ. 4, πρόσθετες: «Ὅρα καὶ ἄρθρον 19 ν. 1715 τοῦ 1951 ἐν σελ. 509 σημ. 2».
 - 6.—*Ἐν* σελ. 536, τὸν ἀριθμὸν τῆς σημ. 2 διόρθωσιν εἰς «1».
-